

ထောကသင်းကျစ်၊ ဓမ္မရာဇ်မှန်ကူ၊ သယံဇ္ဈ၊ မြတ်စွာ၊
 စောသတ္ထာဇာ၊ သာသနာရောင်၊ ထွန်းပြောင်စေရန်၊ ရည်သန်မယုတ်၊
 အားထုတ် ကြိုးစားတော် မူထေ့ရှိသော၊ မန္တလေးမြို့၊
 မန္တလေးတောင်၊ ရသေ့ကြီး-ဦးခန္တိ တောင်၊
 ပန်ချက်အရ၊ မန္တလေးတောင်အနီးရှိ၊
 မိုးထိတိုက်၌၊ ဟာပိုင်လေး၊
 ထီး၊ မျှညီမေ့လျော့၊ နေတော်မူသော၊
 အာဖျင်ဇာဂရမထေရ်သည်၊ ရှေးဆရာမြတ်
 တို့စီရင်တော် မူအပ်သော နိဗ္ဗာန်၊ မြှုပ်ထားအပ်သော
 အနက်တို့ကို၊ အကုန်အစင် ဖော်ထုတ်၍ စီစဉ်ပြုစုတော်မူအပ်သော

အင်္ဂုတ္တိပြုစုတော်နိဗ္ဗာန်။

ပဉ္စမတွဲ။

စာချနက်၊ မိုးထိမူ။

ပဌမပုံနှိပ်ခြင်း-၅၀၀

မန္တလေးမြို့၊

မန္တလေးတောင် ဝိဇ္ဇာကတ်တော် စာပုံနှိပ်တိုက်၊

၁၂၇-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ-ပဉ္စမတွဲမာတိကာ။

ဦးစေ့နံပါတ်	မာတိကာ	မျက်နှာနံပါတ်
၁	ပဉ္စကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဍာသက-၁-ယေခဗလဝင် ...	၁
၂	ပဉ္စကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဍာသက-၂-ဗလဝင်	၂၃
၃	ပဉ္စကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဍာသက-၃-ပဉ္စဂီကဝင် ...	၃၆
၄	ပဉ္စကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဍာသက-၄-သုမနဝင် ...	၇၆
၅	ပဉ္စကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဍာသက-၅-မုဏ္ဍရာဇဝင် ...	၁၁၀
၆	ပဉ္စကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဍာသက-၁-နိဇရဏဝင် ...	၁၅၅
၇	ပဉ္စကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဍာသက-၂-သညာဝင်	၁၆၆
၈	ပဉ္စကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဍာသက-၃-ယောခာဇီဝဝင်	၂၁၁
၉	ပဉ္စကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဍာသက-၄-ထေရဝင်	၂၇၄
၁၀	ပဉ္စကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဍာသက-၅-ကကုဓဝင်	၂၉၈
၁၁	ပဉ္စကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဍာသက-၁ ဗာသုဝိဟာရဝင်	၃၁၇
၁၂	ပဉ္စကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဍာသက-၂-အန္ဓကဗိန္ဒဝင်	၃၄၁
၁၃	ပဉ္စကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဍာသက-၃-ဂိဇာနဝင်	၃၅၇
၁၄	ပဉ္စကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဍာသက-၄-ရာဇဝင် ...	၃၆၆
၁၅	ပဉ္စကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဍာသက-၅-တိကဏ္ဍကိဝင်	၄၁၇
၁၆	ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဍာသက-၁-သဒ္ဓမ္မဝင် ...	၄၄၁
၁၇	ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဍာသက-၂-အာဗာတဝင်	၄၆၈
၁၈	ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဍာသက-၃-ဥပါသကဝင်	၅၁၀
၁၉	ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဍာသက-၄-အရညဝင် ...	၅၅၅
၂၀	ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဍာသက-၅-ဗြာဟ္မဏဝင်	၅၆၁
၂၁	ပဉ္စကနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဍာသက-၁-ကိမိလဝင်	၆၁၅
၂၂	ပဉ္စကနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဍာသက-၂-အက္ခောသကဝင်	၆၂၆
၂၃	ပဉ္စကနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဍာသက-၃ ဒီဗာစာရိကဝင်	၆၃၆
၂၄	ပဉ္စကနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဍာသက-၄-အာဝါသိကဝင်	၆၄၆
၂၅	ပဉ္စကနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဍာသက-၅-ဒုဂ္ဂိတဝင် ...	၆၆၂
၂၆	ပဉ္စကနိပါတ်-ဆဋ္ဌပဏ္ဍာသက-၁-ဥပယမ္ပဒါဝင် ...	၇၂၀

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ-ပဉ္စမတွဲ-မာတိကာပြီး၏။

အင်္ဂုတ္တိုပုဂ္ဂိုလ်တော်နိဿယ။

ပဉ္စမတွဲ။

နမောတဿ၊ ဘဂဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ပဉ္စကနိပါတ်ပဌမပဏ္ဍာသက(၁)သေခဗဇဝင်။

တန္တေကဿ၊ ပ၊ အရှင်တုရားကဿ၊ ပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသေခဗဇဝင်သုတ်
 တော်ကိုမေးအကျွန်ုပ်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာတုရား
 ၏၊ သန္တိကာ၊ အထံတော်၌၊ ဧဝံ၊ တရသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သုတံ၊ ကြား
 အပ်ပါ၏။ ကိံသုတံ၊ အဘယ်သို့ ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊
 သမယံ၊ အခါ၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်ကို
 ဥပနိဿာယ၊ အစွဲပြု၍၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတမင်းသား၏ဥယျာဉ်၌၊ အနာထ
 ပတ္တိကဿ၊ အနာထပိတင်္ဂသူဌေးသည်၊ ကာရိတေ၊ သောက်လုပ်စေအပ်
 သော၊ အာရာမေ၊ အရံ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မှု၏၊ တကြားခါ၊ ထိုသို့နေတော်
 မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဘိက္ခဝေ
 တိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍၊ အာမန္တေယိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ တေ၊ အရှင်တုရားအား၊
 တဒ္ဓိ၊ ကောင်းခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိဣမိနာဝစနေ၊ ဤသို့
 သောစကားဖြင့်၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 တုရားအား၊ ပဉ္စသောသံ၊ စကားတို့ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 တုရားသည်၊ ဧထံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အပေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံအဝေစ၊
 အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေက္ခဗဇာနိ၊ သေက္ခ
 ပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက်တို့၏ အားတို့သည်၊ ဣမာနိမ္မု၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊
 ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဇေဒ္ဓါဗလံ၊ ယုံကြည်
 ခြင်းတည်းဟူသောအားထည်းကောင်း၊ ဟိရိဗလံ၊ ရှက်ခြင်းတည်းဟူသော
 အားထည်းကောင်း၊ ဩတ္တပ္ပဗလံ၊ ကြောက်ခြင်းတည်းဟူသောအားထည်း

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထော်နိဿယ၊

ကောင်း၊ ဝိရိယဗလံ၊ အားထုတ်ခြင်းတည်းဟူသော အားထည်းကောင်း၊
 ပညာဗလံ၊ အပြားအားဖြင့် သိခြင်းတည်းဟူသော အားထည်းကောင်း၊
 ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေက္ခဗလောနိ၊ သေက္ခ
 ပုဂ္ဂိုလ်ချစ်ယောက်တို့၏အားတို့သည်၊ ဣမာနိခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ချစ်ယောက်တို့၏အား
 ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊
 ကျင့်အပ်၏၊ ကိံ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အဘယ်သို့ကျင့်အပ်သနည်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊
 သေက္ခဗလေန၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ချစ်ယောက်တို့၏အားဖြစ်သော၊ သဒ္ဓါဗလေ
 န၊ ယုံကြည်ခြင်း တည်းဟူသောအားနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊
 ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ သေက္ခဗလေန၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ချစ်ယောက်တို့၏
 အားဖြစ်သော၊ ဝိရိယဗလေန၊ ရှက်ခြင်းတည်းဟူသောအားနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊
 ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ သေက္ခဗလေန၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ချစ်
 ယောက်တို့၏အားဖြစ်သော၊ ဩတ္တပ္ပဗလေန၊ ကြောက်ခြင်းတည်းဟူသော
 အားနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ သေက္ခ
 ဗလေန၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ချစ်ယောက်တို့၏ အားဖြစ်သော၊ ဝိရိယဗလေန၊
 အားထုတ်ခြင်း တည်းဟူသောအားနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊
 ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ သေက္ခဗလေန၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ချစ်ယောက်တို့၏
 အားဖြစ်သော၊ ပညာဗလေန၊ အပြားအားဖြင့်သိခြင်းတည်းဟူသောအားနှင့်၊
 သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊
 သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံဟိ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဝေ၊ သင်တို့
 သည်၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣဒံဝစနံ၊
 ဤစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တေ
 သိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဘာသိတံ၊ ဟော
 ထော်မူအပ်သောစကားတော်ကို၊ အတ္တမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 အဘိနန္ဒု၊ အလွန်နှစ်သက်ကုန်ပြီး ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏၊
 ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေက္ခဗလောနိ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ချစ်ယောက်တို့၏
 အားတို့သည်၊ ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမာ
 နိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ သဒ္ဓါဗလံ၊ ယုံကြည်ခြင်း တည်းဟူသောအား
 ထည်းကောင်း၊ ဝိရိယဗလံ၊ ရှက်ခြင်း တည်းဟူသော အားထည်းကောင်း၊
 ဩတ္တပ္ပဗလံ၊ ကြောက်ခြင်းတည်းဟူသောအားထည်းကောင်း၊ ဝိရိယဗလံ၊

အားထုတ်ခြင်းတည်းဟူသောအားထည်းကောင်း၊ ပညာဗလံ၊ အပြားအား
 ဖြင့်သိခြင်းတည်းဟူသောအားထည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့
 တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဒ္ဓါဗလံ၊ ယုံကြည်ခြင်း တည်းဟူသောအား
 သည်၊ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာ
 တော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ ထူးရားတပည့်သည်၊ သဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်
 ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာဂတဿ၊ ငါတုရား၏၊ ဗောဓိံ၊
 အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို၊ သဒ္ဓဟတိ၊ ယုံကြည်၏၊ ကိံသဒ္ဓ
 ဟတိ၊ အတယ်သို့ယုံကြည်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာတုရားသည်၊
 ဣတိဝိဇ္ဇာနိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့တထောင်ငါးရာကိလေသာတည်းဟူသော
 ရန်သူတို့ကို အရဟတ္တဉာဏ်မဂ်ခားသန်လျက်ဖြင့်ချိုးဖျက်ရတ်ဖြတ်သတ်
 တော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ
 ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာတုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာနိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့
 မဘောက်ပြန် သယမ္ဘူဉာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်
 မူတတ်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမည်
 တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာတုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာနိနာစကာရဏေန
 န၊ ဤသို့ဝိဇ္ဇာသုံးပါးဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးစရဏတဆဲ့ငါးပါးတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နမည်တော်
 မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာတုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာနိနာစကာရဏေန၊
 ဤသို့စကားဆိုရန်ခွန်းခြောက်တန်တွင်ဟုတ်မှန်ကျိုးကြောင်း ကောင်းမြတ်
 သောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သုဂတော။
 သုဂတမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာတုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာနိနာစ
 ကာရဏေန၊ ဤသို့သက္ကလောကဩကာသလေ့ကသင်္ခါ၊ သောကတည်း
 ဟူသောလောကသုံးထုံအလုံးစုံကိုအကုန်အစင် သိမြင်တော်မူတတ်သော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ လောကဝိဒ္ဓ၊ လောကဝိဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သော
 ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာတုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာနိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့မယဉ်
 ကျေးသေးသော လူယောကျ်ားနတ်ယောကျ်ား တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ားတို့
 ကိုအထုမရှိယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူတတ်သောအကြောင်းကြောင့်
 လည်း၊ အနုတ္တရောပုဂ္ဂိုလ်သဒ္ဓဿာရတိ၊ အနုတ္တရောပုဂ္ဂိုလ်သဒ္ဓဿာရတိမည်
 တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာတုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာနိနာစကာရ
 ဏေန၊ ဤသို့နတ်လူတို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊
 သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ။

ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဒေဏာန၊ ဤသို့သစ္စာ လေးပါး
 မြတ်ဘုရားကို သိစေတော်မူဘတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊
 ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာ
 စကာရဒေဏာန၊ ဤသို့ဣဿရိယဓမ္မ ယသသီရိကာမ ပယက္ကမည် ဘုန်း
 ခြောက်ထီးနှင့် ပြည့်စုံဘော်မူသော အကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ။
 ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဒ္ဓဟတိ၊ ယုံကြည်၏။ ထိက္ခဝေါ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤယုံကြည်ခြင်းကို၊ သဒ္ဓါဗလံ၊ ယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူ
 သောအားဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိရိဗလံ၊ ရှက်
 ခြင်းတည်းဟူသောအားသည်၊ ကာတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဣဒံ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ ဟိရိ
 မာ၊ အရှက်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာယဓုပ္ပရိတေန၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်
 သောမကောင်းသောအကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝစီဓုပ္ပရိတေန၊ နှုတ်ဖြင့်ပြု
 အပ်သောမကောင်းသောအကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ မနောဓုပ္ပရိတေန စိတ်
 ဖြင့်ပြုအပ်သော မကောင်းသော အကျင့်ကို လည်းကောင်း၊ ဟိရိယတိ။
 ရှက်၏။ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကျန်သော၊ အကုသလာနံ၊ မလိမ္မာခြင်းကို
 ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့သို့၊ သမာပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊
 ဟိရိယတိ၊ ရှက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤရှက်ခြင်းကို၊ ဟိရိဗလံ၊
 ရှက်ခြင်းတည်းဟူသောအားဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဩက္ကပ္ပဗလံ၊ ကြောက်ခြင်းတည်းဟူသောအားသည်၊ ကာတမဉ္စ၊ အဘယ်
 နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊
 ဘုရားတပည့်သည်၊ ဩက္ကပ္ပိ၊ ကြောက်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာယ
 ဓုပ္ပရိတေန၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သော မကောင်းသော အကျင့်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဝစီဓုပ္ပရိတေန၊ နှုတ်ဖြင့်ပြုအပ်သောမကောင်းသောအကျင့်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ မနောဓုပ္ပရိတေန၊ စိတ်ဖြင့်ပြုအပ်သော မကောင်းသောအ
 ကျင့်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဩက္ကပ္ပတိ၊ ကြောက်၏။ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာ
 ကျန်သော၊ အကုသလာနံ၊ မလိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊
 တရားတို့သို့၊ သမာပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ ဩက္ကပ္ပတိ၊ ကြောက်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤကြောက်ခြင်းကို၊ ဩက္ကပ္ပဗလံ၊ ကြောက်ခြင်း
 တည်းဟူသောအားဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝီရိယဗလံ
 အားထုတ်ခြင်းတည်းဟူသောအားသည်၊ ကာတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်

သည်။ အကုသလာနံ၊ မလိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းအကျိုး ငြိမ့်သွားကောင်း၊ ကုသလာနံ၊ လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ရဲခြင်းအကျိုး ငြိမ့်သွားကောင်း၊ အာရစ္ဆဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဘရတိ၊ နေ၏၊ ထာမာ၊ အားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒဠပရက္ကမော၊ မြဲမြံသောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုသလေသုလိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသုတရားတို့၌၊ အနိက္ခိတ္တရုဒရာ၊ မချအပ်သောဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဘရတိ၊ နေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤအားထုတ်ခြင်းကို၊ ဝီရိယဗလံ၊ အားထုတ်ခြင်းတည်းဟူသောအားဟူ၍ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပညာဗလံ၊ အပြားအားဖြင့် သိခြင်းတည်းဟူသောအားသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ တရားတပည့်တည်း၊ ပညဝါ၊ အပြားအားဖြင့် သိခြင်းရှိသည်၊ ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာ၊ ငါးပါးကုန်သောဓမ္မာတို့၏ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကိုထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ အရိယာယ၊ သန်ရှင်းစင်ကြယ်သော၊ နိဗ္ဗမိကာယ၊ ကိလေသာတို့ကိုဖောက်ခွဲတတ်သော၊ သမ္မာဒုက္ခက္ခယ၊ ဂါမိနိယာ၊ အကြောင်းအားဖြင့် ဝန်ဆင်းရဲကိလေသာဆင်းရဲကိုကုန်စေပျက်ရောက်တတ်သော၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာမဂ်ပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤဝိပဿနာပညာမဂ်ပညာကို၊ ပညာဗလံ၊ အပြားအားဖြင့် သိခြင်းတည်းဟူသောအားဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေက္ခဗလောနိ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ချစ်ယောက်တို့၏အားတို့သည်၊ ဣမာနိခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ကိသိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အဘယ်သို့ကျင့်အပ်သနည်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သေက္ခဗလောနံ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ချစ်ယောက်တို့၏ အားဖြစ်သော၊ သဒ္ဓါဗလောနံ၊ ယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူသောအားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဟိရိဗလောနံ၊ ရှက်ခြင်းတည်းဟူသောအားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဩက္ကမ္ပဗလောနံ၊ ကြောက်ခြင်းတည်းဟူသောအားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဝီရိယဗလောနံ၊ အားထုတ်ခြင်းတည်းဟူသောအားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ သေက္ခဗလောနံ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ချစ်ယောက်တို့၏ အားဖြစ်သော၊ ပညာဗလောနံ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

အပြားအားဖြင့် သိခြင်းတည်းဟူသောအားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံကုန် သည်၊ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇဝံဟိ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဝေ၊ သင်တို့သည်၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣတိယံ၊ ဣတိယသုတ် သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက် သောကိုယ် ၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သဝိဇာတံ၊ ပင်ပန်းခြင်းနှင့်တကွ၊ သဥပါ ယာသံ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းနှင့်တကွ၊ သပရိဇ္ဇာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းနှင့်တကွ၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ ပါဒိကဿိ၊ အသိုက်အပ်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ် ဘုရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သဝိဇာတံ၊ ပင်ပန်းခြင်းနှင့်တကွ၊ သဥပါယာသံ၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းနှင့် တကွ၊ သပရိဇ္ဇာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းနှင့်တကွ၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေသ နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိ၊ ဤသောသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အသဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟိရိကော၊ ရှက်ခြင်း မရှိသည်၊ ဘောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနောတ္တပ္ပိ၊ ကြောက်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုသိတော၊ ပျင်းရိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုပ္ပညော၊ အပြားအားဖြင့် သိခြင်းမရှိ သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ သာလျှင်၊ သဝိဇာတံ၊ ပင်ပန်းခြင်းနှင့် တကွ၊ သဥပါယာသံ၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းနှင့် တကွ၊ သပရိဇ္ဇာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းနှင့်တကွ၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရား တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သဝိဇာတံ၊ ပင်ပန်းခြင်းနှင့် တကွ၊ သဥပါယာသံ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းနှင့်တကွ၊ သပရိဇ္ဇာဟံ၊ ပူပန်ခြင်း နှင့်တကွ၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ် ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ဒုဂ္ဂတိ၊

ပဉ္စကနိပါတ်ပဌမပတ္ထဝသက-၁-သေခမလဝဂ်

ဒုက္ခတိဘဝကိုပါမိုက်ခတ်၏။ အလိုရှိအပ်၏။ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ခမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ဒိဋ္ဌေဝခမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ သာသျှင်၊ အဝိဇာတံ၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုပါယာသံ၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အပရိဇ္ဇာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိ၊ သုဂတိဘဝကို၊ ပါမိုက်ခတ်၏။ အလိုရှိအပ်၏။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကထမေဟိခမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ဒိဋ္ဌေဝခမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ သာသျှင်၊ အဝိဇာတံ၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုပါယာသံ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်း မရှိသည် ဖြစ်၍၊ အပရိဇ္ဇာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေသည်။ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိဤသာသနာတော်၌၊ ထိက္ခ၊ ရဟန်း သည်၊ သဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိရိမာ၊ ရှက်ခြင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဩတ္တပ္ပိ၊ ကြောက်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရမ္မဗီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပညဝါ၊ အပြားအားဖြင့်သိခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ခမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ဒိဋ္ဌေဝခမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ သာသျှင်၊ အဝိဇာတံ၊ မင်ပန်းခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုပါယာသံ၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အပရိဇ္ဇာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းမရှိသည် ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော ဣမေဟိခေမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ဒိဋ္ဌေဝခမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာသျှင်၊ အဝိဇာတံ၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုပါယာသံ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍၊ အပရိဇ္ဇာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိ၊ သုဂတိဘဝကို၊ ပါမိုက်ခတ်၏။ အလိုရှိအပ်၏။ ဣတိဤသို့၊ အဝေါစ၊ ပိန့်တော်မူ၏။ တတိယံ၊ တတိယ သုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ထိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော၊ထိက္ခု၊ရဟန်းကို၊အာဘတံ၊ရှေးရှုဆောင်၍၊
နိက္ခိတ္တောယထာ၊ချအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ဤအတူ၊နိရယေ၊ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊
ချအပ်၏၊ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ၊ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့
နှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော၊ထိက္ခု၊ရဟန်းကို၊အာဘတံ၊ရှေးရှုဆောင်
၍၊နိက္ခိတ္တောယထာ၊ချအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ဤအတူ၊ နိရယေ၊ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊
ချအပ်သနည်း၊ ထိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ထိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊အသဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အဟိရိ
ကော၊ရှက်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အနောတ္တပ္ပိ၊ ကြောက်ခြင်းမရှိ
သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ကုသိတော၊ပျင်းရိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဒုပ္ပညော၊
အပြားအားဖြင့်ထိခြင်းမရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ငါးပါး
ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထိက္ခု၊
ရဟန်းကို၊အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချအပ်သကဲ့သို့၊
ဧဝံ၊ဤအတူ၊နိရယေ၊ငရဲ၌၊နိက္ခိတ္တော၊ချအပ်၏၊ထိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ပဉ္စဟိ
ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ခေါ်ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
ပြည့်စုံသော၊ထိက္ခု၊ရဟန်းကို၊အာဘတံ၊ရှေးရှုဆောင်၍၊နိက္ခိတ္တောယထာ
ချအပ်သကဲ့သို့၊ဧဝံ၊ဤအတူ၊နိရယေ၊ငရဲ၌၊နိက္ခိတ္တော၊ချအပ်၏၊ ထိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
ပြည့်စုံသော၊ထိက္ခု၊ရဟန်းကို၊အာဘတံ၊ရှေးရှုဆောင်၍၊နိက္ခိတ္တောယထာ
ချအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ဤအတူ၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချအပ်၏၊
ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ကတမေဟိ၊ဓမ္မေဟိ၊အဘယ်တရားတို့နှင့်၊သမန္နာ
ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊
နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊
နိက္ခိတ္တော၊ချအပ်သနည်း၊ထိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊
ထိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓေါ၊ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဟိရိမာ
ရှက်ခြင်းရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဩတ္တပ္ပိ၊ကြောက်ခြင်းရှိသည်၊ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏
ပတ္တဝါ၊အပြားအားဖြင့်ထိခြင်းရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊
ငါးပါးကုန်သော၊ဓမ္မေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော၊ထိက္ခု၊
ရဟန်းကို၊အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချအပ်သကဲ့သို့၊
ဧဝံ၊ ဤအတူ၊သဂ္ဂေ၊နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ချအပ်၏၊ထိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊

ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါမေဗဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာတတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊
နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊
နိက္ခိတ္တာ၊ ချအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ စတုတ္ထံ၊
စတုတ္ထသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော၊ (ဟိ၊ အနက်မရှိ၊)
ယောဘိက္ခု၊ ဝါ၊ အကြင်ရဟန်းယောကျ်ားသည်လည်းကောင်း၊ ယောဘိက္ခု၊
နိဝါ၊ အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည်လည်းကောင်း၊ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို၊ ပစ္စက္ခာယ။
ချ၍၊ ဟိနာယာဝတ္တတိ၊ လူထွက်၏၊ တဿ၊ ထိုလူထွက်သော ရဟန်း
ယောကျ်ားရဟန်းမိန်းမအား၊ ဒိဋ္ဌေဝမေဗ္ဗေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အ
ဖြစ်၌သာလျှင်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သဟဓိက္ခကာ၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်
ကုန်သော၊ ဝါဒါနုဝါဒါ၊ ရှေးဦးစွာစွပ်စွဲခြင်းနောက်၌ စွပ်စွဲခြင်းဟုဆိုအပ်
ကုန်သော၊ ဝါရဟ္မာ၊ ကဲ့ရဲ့ထိုက်ကုန်သော၊ ဌာနာ၊ အကြောင်းတို့သည်။ အာ
ဝတ္ထိန္နိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သဟဓိက္ခကာ၊ အကြောင်းနှင့်
တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါဒါနုဝါဒါ၊ ရှေးဦးစွာစွပ်စွဲခြင်းနောက်၌ စွပ်စွဲခြင်းဟု
ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဌာနာ၊ အကြောင်းတို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့
နည်း၊ ကုသလေသု၊ လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့
၌၊ တေ၊ သင်အား၊ သဒ္ဓါပိနာမ၊ ယုံကြည်ခြင်းမည်သည်လည်း၊ နာဟောထိ၊
မဖြစ်ရှာထေ၊ ကုသလေသု၊ လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊
တရားတို့၌၊ တေ၊ သင်အား၊ ဟိရိပိနာမ၊ ရှက်ခြင်းမည်သည်လည်း၊ နာဟော
ထိ၊ မဖြစ်ရှာထေ၊ ကုသလေသု၊ လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊
တရားတို့၌၊ တေ၊ သင်အား၊ ဩက္ကပ္ပိပိနာမ၊ ကြောက်ခြင်းမည်သည်လည်း၊
နာဟောထိ၊ မဖြစ်ရှာထေ၊ ကုသလေသု၊ လိမ္မာခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်
သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ တေ၊ သင်အား၊ ဝီရိယံပိနာမ၊ အားထုတ်ခြင်းမည်
သည်လည်း၊ နာဟောထိ၊ မဖြစ်ရှာထေ၊ ကုသလေသု၊ လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေ
တတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ တေ၊ သင်အား၊ ပညာပိနာမ၊ အပြား
အားဖြင့်ထိခြင်းမည်လည်း၊ နာဟောထိ၊ မဖြစ်ရှာထေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါး
ပါးကုန်သော၊ သဟဓိက္ခကာ၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါဒါနုဝါဒါ၊
ရှေးဦးစွာစွပ်စွဲခြင်းနောက်၌ စွပ်စွဲခြင်းဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဝါရဟ္မာ၊ ကဲ့ရဲ့
ထိုက်ကုန်သော၊ ဌာနာ၊ အကြောင်းတို့သည်။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့လည်း၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော၊ (ဟိ၊ အနက်မရှိ။)

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ယောဘိက္ခုဝါ၊ အကြင်ရဟန်းယောကျ်ားသည်လည်းကောင်း၊ ယောဘိက္ခု
 နီဝါ၊ အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည်လည်းကောင်း၊ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို၊ ပဏ္ဍိတော
 ယ၊ ချစ်၊ ဟိနာယာဝတ္တတိ၊ လူထွက်၏၊ တဿ၊ ထိုလူထွက်သောရဟန်း
 ယောကျ်ား၊ ရဟန်းမိန်းမအား၊ ဒိဋ္ဌေဝေဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏
 အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သဟဓိက္ခကာ၊ အကြောင်းနှင့်တကွ
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါဒါနုဝါဒါ၊ ရှေးဦးစွာစွပ်စွဲခြင်းနောက်၌ စွပ်စွဲခြင်းဟုဆို
 အပ်ကုန်သော၊ ဂါရဟ္တာ၊ ကဲ့ရဲ့ထိုက်ကုန်သော၊ ဣမေဋ္ဌာနာ၊ ဤအကြောင်း
 တို့သည်၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကောစိ၊
 တစ်ဘယောက်သော၊ (ဟိ၊ အနက်မရှိ၊ နောက်ယောဟိ တွေတိုင်း အနက်
 မရှိမှတ်၊) ယောဘိက္ခုဝါ၊ အကြင်ရဟန်းယောကျ်ားသည်လည်းကောင်း၊
 ယောဘိက္ခုနီဝါ၊ အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲ
 နှင့်၊ သဟာဝိ၊ တကွလည်း၊ ဒေါမနဿေန၊ နှလုံးမသာယာခြင်းနှင့်၊ သဟာဝိ၊
 တကွလည်း၊ အဿုရဓေါ၊ မျက်ရည်တို့ဖြင့် ပြည့်သော မျက်နှာရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ရုဒမာနော၊ ငိုကြွေးထွက်၊ ပရိဂုဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံသော၊
 ပရိသုန္ဓံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊
 စရတိ၊ သင့်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းယောကျ်ားရဟန်းမိန်းမအား၊ ဒိဋ္ဌေဝေဓမ္မေ၊
 မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သဟ
 ဓိက္ခကာ၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ပါသံဿ၊ ငြီးမွမ်းထိုက်ကုန်
 သော၊ ဣမေဋ္ဌာနာ၊ ဤအကြောင်းတို့သည်၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဣ
 ငါးပါးကုန်သော၊ သဟဓိက္ခကာ၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ပါသံ
 ဿ၊ ငြီးမွမ်းထိုက်ကုန်သော၊ ဋ္ဌာနာ၊ အကြောင်းတို့သည်၊ ကတမေ၊ အတယ်
 သည်ဘုံနည်း၊ ကုသလေသု၊ လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊
 တရားတို့၌၊ တေ၊ သင်အား၊ သဒ္ဓါဝိနာမ၊ ယုံကြည်ခြင်းမည်သည်လည်း၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုသလေသု၊ လိမ္မာခြင်းကို ဖြစ်စေတတ် ကုန်သော၊
 ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ တေ၊ သင်အား၊ ဟိရိဝိနာမ၊ ရှက်ခြင်းမည်သည်လည်း၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုသလေသု၊ လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေ တတ်ကုန်သော၊
 ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ တေ၊ သင်အား၊ ဩတ္တပ္ပိဝိနာမ၊ ကြောက်ခြင်းမည်
 သည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုသလေသု၊ လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်
 ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ တေ၊ သင်အား၊ ဝီရိယံဝိနာမ၊ အားထုတ်ခြင်း
 မည်သည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုသလေသု၊ လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေ
 တတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတရားတို့၌၊ တေ၊ သင်အား၊ ပညာဝိနာမ၊

အပြားအားဖြင့် ထိခြင်းမည်သည်ထည်း၊ အဟောဝထိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သဘခဗ္ဗိကာ၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ပါသံသာ၊ မြီးမွမ်းထိုက်ကုန်သော၊ ဌာနာ၊ အကြောင်းတို့သည်၊ ဣမေ၊ ဤသည်တို့သည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကောပိ၊ တစ်စုံတယောက်သော၊ ယောဘိက္ခုဝါ၊ အကြင်ရဟန်းယောက်ျားသည်ထည်းကောင်း၊ ယောဘိက္ခုနိဝါ၊ အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည်ထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်၊ သဟာပိ၊ တကွသည်၊ ဒေါမနုသေန၊ နှလုံးမသာယာခြင်းနှင့်၊ သဟာပိ၊ တကွသည်၊ အသုရခေါ၊ မျက်ရည်တို့ဖြင့်ပြည့်သောမျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရှာမာနော၊ ငိုကြွေးလျက်၊ ပရိယဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်စုံသော၊ ပရိယဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းယောက်ျားရဟန်းမိန်းမအား၊ ဒိဋ္ဌေဝဓေဗ္ဗ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သဘခဗ္ဗိကာ၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ပါသံသာ၊ မြီးမွမ်းထိုက်ကုန်သော၊ ဣမေဌာနာ၊ ဤအကြောင်းတို့သည်၊ အာဝစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ပဉ္စဝံ၊ ပဉ္စမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှထောက်၊ ကုသလေသု၊ လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်းသည်၊ ပစ္စုပဋိတာ၊ ရှေးရှုတည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှထောက်၊ အကုသလဿ၊ မလိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော တရားသို့၊ သမာပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယတောစခေါ၊ အကြင်အခါ၌ထည်း၊ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်းသည်၊ အန္တရဟိတာ၊ ကွယ်ပျောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ အသဒ္ဓိယံ၊ မယုံကြည်သောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကုသိုလ်သည်၊ ပရိယုဋ္ဌာယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ရှက်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အကုသလဿ၊ မလိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော တရားသို့၊ သမာပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှထောက်၊ ကုသလေသု၊ လိမ္မာခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဟိရိ၊ ရှက်ခြင်းသည်၊ ပစ္စုပဋိတာ၊ ရှေးရှုတည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှထောက်၊ အကုသလဿ၊ မလိမ္မာခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော တရားသို့၊ သမာပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယတောစခေါ၊ အကြင်အခါ၌ထည်း၊ ဟိရိ၊ ရှက်ခြင်းသည်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

အန္တရဟိတာ၊ ကုယ်ပျောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ အတိရိကံ၊ မရှက်သော သူ၏အဖြစ်တည်းဟူသော အကုသိုလ်သည်။ ပရိယုဋ္ဌာယ၊ ထက်ဝန်းကျင် မှေးမှက်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်အံ့။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အကုသလဿ၊ မလိမ္မာခြင်း ကိုဖြစ်စေတတ်သော တရားသို့။ သမာပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌။ ဩက္ကပ္ပံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်။ ပစ္စုပဋိတံ၊ ရှေးရှုတည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ အကု သလဿ၊ မလိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော တရားသို့။ သမာပတ္တိ၊ ရောက် ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယထောစခေါ၊ အကြင် အခါ၌လည်း။ ဩက္ကပ္ပံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်။ အန္တရဟိတံ၊ ကုယ်ပျောက် သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ အနောက္ကပ္ပံ၊ မကြောက်သောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူ သော အကုသိုလ်သည်။ ပရိယုဋ္ဌာယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှေးမှက်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်အံ့။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အကုသလဿ၊ မလိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော တရားသို့။ သမာပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း တို့။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ကုသလေသု၊ လိမ္မာခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန် သော။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌။ ဝိရိယံ၊ အားထုတ်ခြင်းသည်။ ပစ္စုပဋိတံ၊ ရှေးရှု တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ အကုသလဿ၊ မလိမ္မာ ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော တရားသို့။ သမာပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်းသည်။ နဟော တိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယထောစခေါ၊ အကြင်အခါ၌ လည်း။ ဝိရိယံ၊ အားထုတ်ခြင်းသည်။ အန္တရဟိတံ၊ ကုယ်ပျောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ကောသန္တံ၊ ပျင်းရိသောသူ၏အဖြစ်တည်းဟူသော အကုသိုလ်သည်။ ပရိယုဋ္ဌာယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှေးမှက်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်အံ့။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အကုသလဿ၊ မလိမ္မာခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော တရားသို့။ သမာပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယာဝ၊ အကြင်မျှ လောက်။ ကုသလေသု၊ လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရား တို့၌။ ပညာ၊ ပညာသည်။ ပစ္စုပဋိတာ၊ ရှေးရှုတည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ အကုသလဿ၊ မလိမ္မာခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော တရားသို့။ သမာပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း တို့။ ယထောစခေါ၊ အကြင်အခါ၌လည်း။ ပညာ၊ အပြားအားဖြင့် သိခြင်း သည်။ အန္တရဟိတာ၊ ကုယ်ပျောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ နုပ္ပဉ္စံ၊ ပညာမရှိ သောသူ၏အဖြစ်တည်းဟူသော အကုသိုလ်သည်။ ပရိယုဋ္ဌာယ၊ ထက်ဝန်း

ကျင်မှူးရှက်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ ထည်အံ့၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အကုသလသ၊ မလိမ္မာ
ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သောတရားသို့၊ သမာပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သဋ္ဌံ၊ သဋ္ဌာသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌ
ထံ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သတ္တာ၊ သက္ကဝါတို့သည်၊ ယေတုယျေန၊ များသော
အားဖြင့်၊ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့၌၊ လင်္ဂတာ၊ ကွန်မြူး
စမွယ်တတ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကုလဝုက္ကော၊ အမျိုးသားသည်၊
အသိတဗျာဘဝိံ၊ မြက်ရိတ်ကြောင်းဖြစ်သောတစ်ခုမြက်ကိုရွက်ဆောင်
ကြောင်းဖြစ်သောထမ်းပိုးကို၊ ဩ၊ ဟယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ အဝါ၊ ရသွား၊ အိမ်ရာ
ထောင်သော လူအိဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာ
မထောင်သော ရဟန်းအိဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ သဒ္ဓါ၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ယုံကြည်သဖြင့် ရဟန်းပြုသော၊ ကုလဝုက္ကော၊
အမျိုးသားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနာယ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ အထံ၊ သင့်၏ထံ၊
ထိုဆိုခြင်းငှါသင့်၏ဟုဆိုခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်း
ကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောဗ္ဗနေန၊ အယွယ်နှင့်ပြည့်စုံသောသူ
သည်၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ လမ္ဘာ၊ ရထိုက်ကုန်၏၊ ထေစခေါ၊ ထိုရ
ထိုက်သောကာမဂုဏ်တို့သည်လည်း၊ ယာဒိသာဝ၊ အကြင်သို့သဘောရှိ
ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်၊ တာဒိသာဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်
သည်လည်း၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေစတိနာကာ
မာ၊ အကြင်ယုတ်သော်သူတို့၏ကာမဂုဏ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေစ
မဇ္ဈိမာကာမာ၊ အကြင်အလတ်ဖြစ်သောသူတို့၏ကာမဂုဏ်တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ ယေစပဏီသကာမာ၊ အကြင်မြတ်သောသူတို့၏ကာမဂုဏ်တို့
သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ တေကာ
မာ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့သည်၊ ကာမာတွေဝ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဟူ၍သာလျှင်၊
သင်္ခါ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဝစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျ
ထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ မန္ဓော၊ ပညာနဲ့ သော၊ ဥက္ကဏသေယျကော၊
ပက်လက်သာလျှင် အိမ်တတ်ကာမျှဖြစ်သော၊ ဓဟရော၊ ပျိုနဲ့သော၊ ကုမာ
ရော၊ သူငယ်သည်၊ ဓာတိယာ၊ အထိန်းဖြစ်သောမိန်းမ၏၊ ပမာဒံ၊ မေ့ထော့
ခြင်းကို၊ အနာယ၊ စွဲ၍၊ ကဋ္ဌဝါ၊ သစ်သားကိုလည်းကောင်း၊ ကထလံဝါ၊
အိုးခြမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ရခေါခံတွင်းသို့၊ အာကာရေယျ၊ ဆောင်ရာ၏၊
ကမေနံ၊ ထိုမျှ အပ်သောသစ်သားအိုးခြမ်းကို၊ ဓာတိ၊ အထိန်းဖြစ်သောမိန်းမ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

သသ်၊ သီစံ၊ သီစံ၊ သျှင်စွာ၊ သျှင်စွာ၊ မနုဿိကရေယျ၊ နှလုံးသွင်းရာ၏။ သီစံ၊ သီစံ၊ သျှင်စွာ၊ သျှင်စွာ၊ မနုဿိကရိတွာ၊ နှလုံးသွင်းပြီး၍၊ သီစံ၊ သီစံ၊ သျှင်စွာ၊ သျှင်စွာ၊ အာဟာရေယျ၊ ထုတ်ဆောင်ရာ၏။ သီစံ၊ သီစံ၊ သျှင်စွာ၊ သျှင်စွာ၊ အာဟာရိဘုံ၊ ထုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ၊ နောစေသက္ကုဏေယျ၊ အကယ်၍မစွမ်းနိုင်ငြားအံ့၊ ဝါမေနဟတ္ထေန၊ ထက်ဝဲထက်ဖြင့်၊ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ပရိဂ္ဂဟိတွာ၊ သိပ်၊ ပိုက်၍၊ ဒက္ခိဏေနဟတ္ထေန၊ ထက်ညှိကောက်ကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ သထောဟိတံပိ၊ သွေးနှင့်တကွထည်း၊ အာဟာရေယျ၊ ထုတ်ဆောင်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့ထုတ်ဆောင်ခြင်းသည်၊ ကိဿဒဟတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင်းနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကုမာရဿ၊ သူငယ်အား၊ ဒေသာဝိဒဟဿ၊ ဤသို့ထက်ညှိကောက်ကိုပြု၍ သွေနှင့်တကွထုတ်ဆောင်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောညှည်းပန်းခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဒေသာ၊ ဤသို့ထက်ညှိကောက်ကိုပြု၍သွေးနှင့်တကွထုတ်ဆောင်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောညှည်းပန်းခြင်းသည်၊ ဒုတ္တိ၊ မရှိသည်။ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒါမိ၊ ဟောထော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အပ္ပကာမာယ၊ အကျိုးကို အလိုရှိသော၊ ဟိတေသိနိယာ၊ အစီးအပွားကိုရှာဖွေလေ့ရှိသော၊ အနုကမ္ဘိကာယ၊ အစဉ်သနားခြင်းရှိသော၊ ဓာတိယာ၊ အထိန်းဖြစ်သောမိန်းမသည်၊ အနုကမ္ဘိအစဉ်သနားခြင်းကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့ထက်ညှိကောက်ကိုပြု၍သွေးနှင့်တကွထုတ်ဆောင်ခြင်းကို၊ ကရဏီယဉ္ဇခေါ၊ ပြုအပ်သည်သာလျှင်ထည်း၊ တာဇ္ဇာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာဟာရေယျ၊ ထုတ်ဆောင်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထောစခေါ၊ အကြင်အခါ၌ထည်း၊ သောကုမာရော၊ ထိုသူငယ်သည်၊ ဝုဒ္ဓေါ၊ ကြီးရင့်သည်၊ အလံပညော၊ သင့်သောပညာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဓာတိ၊ အထိန်းဖြစ်သောမိန်းမသည်၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကုမာရော၊ သူငယ်သည်၊ အတ္ထဂုဒတ္တာ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်မိမိကိုယ်ကိုစောင့်နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပမာဒါယ၊ မေ့လျော့ခြင်းငှါ၊ နာလံ၊ မသင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တု၊ ဆို၍၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တသ္မိံ၊ ကုမာရေ၊ ထိုသူငယ်၌၊ ဓာတိ၊ အထိန်းဖြစ်သောမိန်းမသည်၊ အနုပေက္ခာ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ သေယျထာဝိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေဝဇ္ဇေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယာဝကိဝဉ္ဇ၊ အကြင်မျှသောကံသောကောလပတ်လုံး၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်၊ ကုသထဿ၊ လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေယျ၊ ထရားတို့၌၊ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်ခြင်းဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုသင့်သောအမှုကို၊ အကတံ၊ မပြုအပ်သေး

သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ကုသလေသု၊ လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ခမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဟိရိယာ၊ ရှက်ခြင်းဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုသင့်သောအမှုကို၊ အကတံ၊ မပြုအပ်သေးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ကုသလေသု၊ လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ခမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဩတ္တပ္ပေန၊ ကြောက်ခြင်းဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုသင့်သောအမှုကို၊ အကတံ၊ မပြုအပ်သေးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ကုသလေသု၊ လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ခမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဝိရိယေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုသင့်သောအမှုကို၊ အကတံ၊ မပြုအပ်သေးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ကုသလေသု၊ လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ခမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ပညာယ၊ အပြားအားဖြင့်သိခြင်းဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုသင့်သောအမှုကို၊ အကတံ၊ မပြုအပ်သေးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ ဒေသာဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ အနုရုက္ခိတဗ္ဗော၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထောစခေါ၊ အကြင်အခါ၌လည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကုသလေသု၊ လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ခမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်ခြင်းဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုသင့်သောအမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ကုသလေသု၊ လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ခမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဟိရိယာ၊ ရှက်ခြင်းဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုသင့်သောအမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ကုသလေသု၊ လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ခမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဩတ္တပ္ပေန၊ ကြောက်ခြင်းဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုသင့်သောအမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ကုသလေသု၊ လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ခမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဝိရိယေန၊ အားထုတ်ခြင်းဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုသင့်သော အမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ကုသလေသု၊ လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ခမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ပညာယ၊ အပြားအားဖြင့်သိခြင်းဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုသင့်သောအမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒါနိယေ၊ အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အတ္တဂုဏ္ဏာ၊ မိမိသည်ပင်ထွင်မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပမာဒါယ၊ ငွေထျော့ခြင်းငှါ၊ နးလံ၊ မသင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒါနိယေ၊ အခါ၌၊ တထိ၊ ဘိက္ခု၊ ထို၊ ထိုရဟန်း၌၊ အထံ၊ ငါတရားသည်။ အနုပေက္ခော၊ ဝဲကွက်ခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သတ္တမံ၊ သတ္တမသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားဟုဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဂုဏေဟိ၊ဂုဏ်တို့မှာ၊ စဝတိ၊ ရွှေ့ချော၏၊ နုပ္ပတိဋ္ဌာတိ၊ မထည်နိုင်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားဟုဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဂုဏေဟိ၊ဂုဏ်တို့မှာ၊ စဝတိ၊ရွှေ့ချောသနည်း၊နုပ္ပတိဋ္ဌာတိ၊မထည်နိုင်သနည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အသဒ္ဓေါ၊ယုံကြည်ခြင်းမရှိသော၊ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားဟုဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဂုဏေဟိ၊ဂုဏ်တို့မှာ၊ စဝတိ၊ ရွှေ့ချော၏၊ နုပ္ပတိဋ္ဌာတိ၊မထည်နိုင်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟိရိကော၊ ရှက်ခြင်းမရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားဟုဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်တို့မှာ၊ စဝတိ၊ ရွှေ့ချော၏၊ နုပ္ပတိဋ္ဌာတိ၊ မထည်နိုင်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အနောတ္တပ္ပိ၊ ကြောက်ခြင်းမရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားဟုဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဂုဏေဟိ၊ဂုဏ်တို့မှာ၊ စဝတိ၊ ရွှေ့ချော၏၊ နုပ္ပတိဋ္ဌာတိ၊ မထည်နိုင် ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ကုသိတော၊ ပျင်းရိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားဟုဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်တို့မှာ၊ စဝတိ၊ ရွှေ့ချော၏၊ နုပ္ပတိဋ္ဌာတိ၊ မထည်နိုင်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့ နုပ္ပညော၊ အပြားအားဖြင့်ထိခြင်းမရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားဟုဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်တို့မှာ၊ စဝတိ၊ ရွှေ့ချော၏၊ နုပ္ပတိဋ္ဌာတိ၊ မထည်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားဟုဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်တို့မှာ၊ စဝတိ၊ ရွှေ့ချော၏၊ နုပ္ပတိဋ္ဌာတိ၊ မထည်နိုင် ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားဟုဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်တို့မှာ၊ စဝတိ၊ ရွှေ့ချော၏၊ နုပ္ပတိဋ္ဌာတိ၊ မထည်နိုင်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားဟုဆိုအပ်သော

သာသနာတော်၌၊ ဂုဏ်တော်၊ ဂုဏ်တို့မှာ၊ နှစ်ဝတိ၊ မရွှေ့ချော၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်နိုင်၏။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေတိ၊ ဓမ္မေတိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓဓမ္မ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားဟု ဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဂုဏ်တော်၊ ဂုဏ်တို့မှာ၊ နှစ်ဝတိ၊ မရွှေ့ချောသနည်း၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်နိုင်သနည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့၊ သဒ္ဓဓမ္မ၊ ယုံကြည်ခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓဓမ္မ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားဟု ဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဂုဏ်တော်၊ ဂုဏ်တို့မှာ၊ နှစ်ဝတိ၊ မရွှေ့ချော၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်နိုင်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိရိမာ၊ ရှက်ခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓဓမ္မ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားဟု ဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဂုဏ်တော်၊ ဂုဏ်တို့မှာ၊ နှစ်ဝတိ၊ မရွှေ့ချော၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်နိုင်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့၊ ဩတ္တဗ္ဗိ၊ ကြောက်ခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓဓမ္မ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားဟု ဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဂုဏ်တော်၊ ဂုဏ်တို့မှာ၊ နှစ်ဝတိ၊ မရွှေ့ချော၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်နိုင်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့၊ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော ထုံ့လှရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓဓမ္မ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားဟု ဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဂုဏ်တော်၊ ဂုဏ်တို့မှာ၊ နှစ်ဝတိ၊ မရွှေ့ချော၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်နိုင်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့၊ ဗညဝါ၊ အပြားအားဖြင့်ထိခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓဓမ္မ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားဟု ဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဂုဏ်တော်၊ ဂုဏ်တို့မှာ၊ နှစ်ဝတိ၊ မရွှေ့ချော၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်နိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓဓမ္မ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားဟု ဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဂုဏ်တော်၊ ဂုဏ်တို့မှာ၊ နှစ်ဝတိ၊ မရွှေ့ချော၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်နိုင်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့၊ ဝဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေတိ၊ ခေါ်ဓမ္မေတိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓဓမ္မ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားဟု ဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဂုဏ်တော်၊ ဂုဏ်တို့မှာ၊ နှစ်ဝတိ၊ မရွှေ့ချော၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်နိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အဋ္ဌဓံ၊ အဋ္ဌမသုတ်သည်၊ နဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အဂါ၊ ခေါ်၊ ရှိသော၊ မိန့်တော်မူသော၊ ကုပ်ဝပ်ခြင်းမရှိသော၊ (ပါထေယျဇိကာ၌) ဆရာသည် တစ်တစ်ခုသောစကား

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ကိုဆိုသည်ရှိသော်ရှိသောသဖြင့်ဝန်ခံခြင်းရှိသည်ဟုအနက်ပေး၏။)ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်။ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားဟု ဆိုအပ်သောသာ
 သနာတော်၌၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်တို့မှ၊ စဝတိ၊ ရွှေ့လျော့၏။ နပ္ပတိဋ္ဌာတိ၊ မတည်
 နှိုင်း၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အဂါရဂေါ၊ ရိုသေခြင်းမရှိသော၊ အပ္ပတိဿော၊
 တုပ်ဝပ်ခြင်းမရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏
 တရားဟု ဆိုအပ်သောသာသနာတော်၌၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်တို့မှ၊ စဝတိ၊ ရွှေ့
 လျော့သနည်း။ နပ္ပတိဋ္ဌာတိ၊ မတည်နှိုင်း သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
 အသဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်ခြင်း မရှိသော။ အဂါရဂေါ၊ ရိုသေခြင်း မရှိသော၊
 အပ္ပတိဿော၊ တုပ်ဝပ်ခြင်း မရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သဒ္ဓမ္မေ၊
 သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားဟုဆိုအပ်သောသာသနာတော်၌၊ ဂုဏေဟိ၊
 ဂုဏ်တို့မှ၊ စဝတိ၊ ရွှေ့လျော့၏။ နပ္ပတိဋ္ဌာတိ၊ မတည်နှိုင်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့။ အဟိရိကော၊ ရှက်ခြင်းမရှိသော၊ အဂါရဂေါ၊ ရိုသေခြင်းမရှိသော၊
 အပ္ပတိဿော၊ တုပ်ဝပ်ခြင်း မရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သဒ္ဓမ္မေ၊
 သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားဟုဆိုအပ်သောသာသနာတော်၌၊ ဂုဏေဟိ၊
 ဂုဏ်တို့မှ၊ စဝတိ၊ ရွှေ့လျော့၏။ နပ္ပတိဋ္ဌာတိ၊ မတည်နှိုင်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့။ အနောတ္တပ္ပိ၊ ကြောက်ခြင်းမရှိသော၊ အဂါရဂေါ၊ ရိုသေခြင်းမရှိသော၊
 အပ္ပတိဿော၊ တုပ်ဝပ်ခြင်း မရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သဒ္ဓမ္မေ၊
 သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားဟုဆိုအပ်သောသာသနာတော်၌၊ ဂုဏေဟိ၊
 ဂုဏ်တို့မှ၊ စဝတိ၊ ရွှေ့လျော့၏။ နပ္ပတိဋ္ဌာတိ၊ မတည်နှိုင်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့။ အနုပညော၊ အပြားအားဖြင့် သိခြင်းမရှိသော၊ အဂါရဂေါ၊ ရိုသေခြင်းမရှိ
 သော၊ အပ္ပတိဿော၊ တုပ်ဝပ်ခြင်းမရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သဒ္ဓမ္မေ၊
 သူတော်ကောင်းတို့၏တရားဟု ဆိုအပ်သောသာသနာတော်၌၊ ဂုဏေဟိ၊
 ဂုဏ်တို့မှ၊ စဝတိ၊ ရွှေ့လျော့၏။ နပ္ပတိဋ္ဌာတိ၊ မတည်နှိုင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
 သော၊ အဂါရဂေါ၊ ရိုသေခြင်းမရှိသော၊ အပ္ပတိဿော၊ တုပ်ဝပ်ခြင်းမရှိ
 သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားဟု

ဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်တို့မှ၊ စဝတိ၊ မရွှေ့ချော
 ၏၊ နပုတိဋ္ဌာတိ၊ မတည်နိုင်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 ဣဒမဟိခေါမေဗ္ဗဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အဂါ
 ရဂေါ၊ ရိုသေခြင်းမရှိသော၊ သပ္ပတိသော၊ ထုပ်ဝပ်ခြင်းမရှိသော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်း တို့၏တရားဟု ဆိုအပ်သောသာ
 သနာတော်၌၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်တို့မှ၊ စဝတိ၊ မရွှေ့ချော၏၊ နပုတိဋ္ဌာတိ၊
 မတည်နိုင်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မဟိ၊
 တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ သဂါရဂေါ၊ ရိုသေခြင်းရှိသော၊
 သပ္ပတိသော၊ ထုပ်ဝပ်ခြင်း ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓမ္မေ၊
 သူတော်ကောင်းတို့၏တရားဟုဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဂုဏေဟိ၊
 ဂုဏ်တို့မှ၊ နစဝတိ၊ မရွှေ့ချော၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်နိုင်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်
 သော၊ ကတမေဟိခမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
 သော၊ သဂါရဂေါ၊ ရိုသေခြင်းရှိသော၊ သပ္ပတိသော၊ ထုပ်ဝပ်ခြင်းရှိသော၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားဟုဆိုအပ်သော
 သာသနာတော်၌၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်တို့မှ၊ နစဝတိ၊ မရွှေ့ချောသနည်း၊
 ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်နိုင်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်ခြင်း
 ရှိသော၊ သဂါရဂေါ၊ ရိုသေခြင်းရှိသော၊ သပ္ပတိသော၊ ထုပ်ဝပ်ခြင်းရှိသော
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားဟုဆိုအပ်သော
 သာသနာတော်၌၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်တို့မှ၊ နစဝတိ၊ မရွှေ့ချော၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊
 တည်နိုင်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိရိမာ၊ ရှက်ခြင်းရှိသော၊ သဂါရဂေါ၊
 ရိုသေခြင်းရှိသော၊ သပ္ပတိသော၊ ထုပ်ဝပ်ခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားဟုဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊
 ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်တို့မှ၊ နစဝတိ၊ မရွှေ့ချော၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်နိုင်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဩတ္တပ္ပံ၊ ကြောက်ခြင်းရှိသော၊ သဂါရဂေါ၊ ရိုသေခြင်းရှိသော၊
 သပ္ပတိသော၊ ထုပ်ဝပ်ခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်
 ကောင်းတို့၏တရားဟုဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်တို့မှ၊
 နစဝတိ၊ မရွှေ့ချော၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်နိုင်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာရဒ္ဓဇီ
 ရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောလို့ ထရှိသော၊ သဂါရဂေါ၊ ရိုသေခြင်း ရှိသော၊
 သပ္ပတိသော၊ ထုပ်ဝပ်ခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်
 ကောင်းတို့၏တရားဟုဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်တို့မှ၊
 နစဝတိ၊ မရွှေ့ချော၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်နိုင်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မဉ္ဇဝ၊

အပြားအားဖြင့် သိခြင်း ရှိသော၊ သဂါရဂေါ၊ ရိုသေခြင်း ရှိသော၊ သပ္ပ
 စိသော၊ တုဝ်ဝပ်ခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်
 ကောင်းတို့၏တရားဟုဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်တို့မှ၊
 နစဝတိ၊ မရွှေ့သျှော၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်နိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး
 ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ သဂါရဂေါ၊
 ရိုသေခြင်းရှိသော၊ သပ္ပတိသော၊ တုဝ်ဝပ်ခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားဟုဆိုအပ်သော သာသနာ
 တော်၌၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်တို့မှ၊ နစဝတိ၊ မရွှေ့သျှော၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်နိုင်၏။
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်း၊ ဤတရား
 တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ သဂါရဂေါ၊ ရိုသေခြင်းရှိသော၊ သပ္ပ
 တိသော၊ တုဝ်ဝပ်ခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်
 ကောင်းတို့၏တရားဟုဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်တို့မှ၊
 နစဝတိ၊ မရွှေ့သျှော၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်နိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။ နဝဓံ၊ နဝမသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အဂါရဂေါ၊ ရိုသေခြင်း မရှိသော၊ အပ္ပ
 စိသော၊ တုဝ်ဝပ်ခြင်းမရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣမသ္မိံ၊ ဓမ္မဝိနယေ၊
 ဤသုတ်အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းဟုဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွား
 ခြင်းသို့၊ ဝိရုဋ္ဌိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့၊ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန်ပြောခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတံ၊
 ရောက်ခြင်းငှါ၊ အာပဇ္ဇော၊ မထိုက်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ၊
 ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အဂါရဂေါ၊
 ရိုသေခြင်းမရှိသော၊ အပ္ပတိသော၊ တုဝ်ဝပ်ခြင်းမရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ ဣမသ္မိံ၊ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်း ဟုဆိုအပ်သော သာ
 သနာတော်၌၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့၊ ဝိရုဋ္ဌိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့၊ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန်
 ပြောခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အာပဇ္ဇော၊ မထိုက်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အသဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်ခြင်းမရှိသော၊ အဂါရဂေါ၊ ရိုသေခြင်းမရှိ
 သော၊ အပ္ပတိသော၊ တုဝ်ဝပ်ခြင်းမရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣမသ္မိံ
 ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟုဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဝုဒ္ဓိံ၊
 ကြီးပွားခြင်းသို့၊ ဝိရုဋ္ဌိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့၊ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန်ပြောခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိ
 တံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အာပဇ္ဇော၊ မထိုက်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟိရိကော၊
 ရှက်ခြင်းမရှိသော၊ အဂါရဂေါ၊ ရိုသေခြင်းမရှိသော၊ အပ္ပတိသော၊ တုဝ်ဝပ်

ခြင်းမရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ခဟန်းသည်။ ဣမတ္ထိ ဓမ္မဝိနယေ။ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာ
 ဝိနည်းဟုဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့၊ ဝိရုဠိံ၊
 စည်ပင်ခြင်းသို့၊ ဝေဝုလ္လံ၊ ပြန်ပြောခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊
 အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ အနောတ္တပ္ပိ၊ ကြောက်ခြင်းမရှိ
 သော၊ အဂါရဂေါ၊ ရိုသေခြင်းမရှိသော၊ အပ္ပတိသော၊ တုတ်ဝပ်ခြင်းမရှိ
 သော၊ ဘိက္ခု၊ ခဟန်းသည်။ ဣမတ္ထိ ဓမ္မဝိနယေ။ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်း
 ဟုဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့၊ ဝိရုဠိံ၊ စည်ပင်
 ခြင်းသို့၊ ဝေဝုလ္လံ၊ ပြန်ပြောခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊
 မထိုက်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ဣထိတော၊ ပျင်းရိသော၊ အဂါရဂေါ၊
 ရိုသေခြင်းမရှိသော၊ အပ္ပတိသော၊ တုတ်ဝပ်ခြင်းမရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ခဟန်း
 သည်။ ဣမတ္ထိ ဓမ္မဝိနယေ။ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟု ဆိုအပ်သော သာ
 သနာတော်၌၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့၊ ဝိရုဠိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့၊ ဝေဝုလ္လံ၊
 ပြန်ပြောခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ခဟန်းတို့၊ ဗုပ္ပညော၊ အပြားအားဖြင့်သိခြင်းမရှိသော၊ အဂါရဂေါ၊ ရိုသေ
 ခြင်းမရှိသော၊ အပ္ပတိသော၊ တုတ်ဝပ်ခြင်းမရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ခဟန်းသည်။
 ဣမတ္ထိ ဓမ္မဝိနယေ။ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းဟုဆိုအပ်သော သာသနာ
 တော်၌၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့၊ ဝိရုဠိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့၊ ဝေဝုလ္လံ၊
 ပြန်ပြောခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇ္ဇတိ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အဂါ
 ရဂေါ၊ ရိုသေခြင်းမရှိသော၊ အပ္ပတိသော၊ တုတ်ဝပ်ခြင်းမရှိသော။ ဘိက္ခု၊
 ခဟန်းသည်။ ဣမတ္ထိ ဓမ္မဝိနယေ။ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟုဆိုအပ်သော
 သာသနာတော်၌၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့၊ ဝိရုဠိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့၊ ဝေဝုလ္လံ၊
 ပြန်ပြောခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ခဟန်းတို့၊ ပဇ္ဇတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေတိ ဓမ္မေတိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အဂါရဂေါ၊ ရိုသေခြင်းမရှိသော၊ အပ္ပတိသော၊
 တုတ်ဝပ်ခြင်းမရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ခဟန်းသည်။ ဣမတ္ထိ ဓမ္မဝိနယေ။ ဤသုတ်
 အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟု ဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့၊
 ဝိရုဠိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့၊ ဝေဝုလ္လံ၊ ပြန်ပြောခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတံ၊ ရောက်ခြင်း
 ငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ပဇ္ဇတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ လဂါရဂေါ၊ ရိုသေခြင်း
 ရှိသော၊ အပ္ပတိသော၊ တုတ်ဝပ်ခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ခဟန်းသည်။ ဣမတ္ထိ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဓမ္မဝိနယော၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟု ဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဝုဒ္ဓိံ၊
 ကြီးပွားခြင်းသို့၊ ဝိရုဠိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့၊ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန်ပြောခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊
 တဗ္ဗော၊ ထိုက်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ သဂါရဝေါ၊
 ရိုသေခြင်းရှိသော၊ သပ္ပတိဿော၊ တုပ်ဝပ်ခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 ဣမတ္ထိံ ဓမ္မဝိနယော၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟု ဆိုအပ်သော သာသနာ
 တော်၌၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့၊ ဝိရုဠိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့၊ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန်ပြောခြင်း
 သို့၊ အာပဇ္ဇိတံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ တဗ္ဗော၊ ထိုက်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 သဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်ခြင်းရှိသော၊ သဂါရဝေါ၊ ရိုသေခြင်းရှိသော၊ သပ္ပတိဿော
 တုပ်ဝပ်ခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣမတ္ထိံ ဓမ္မဝိနယော၊ ဤသုတ်အဘိ
 ဓမ္မာဝိနည်းဟု ဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့၊ ဝိရုဠိံ၊
 စည်ပင်ခြင်းသို့၊ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန်ပြောခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊
 တဗ္ဗော၊ ထိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိရိမာ၊ ရှက်ခြင်းရှိသော၊ သဂါရဝေါ
 ရိုသေခြင်းရှိသော၊ သပ္ပတိဿော၊ တုပ်ဝပ်ခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ (လ)၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဩတ္တပ္ပိ၊ ကြောက်ခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ (လ)၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်
 သောလုံ့လရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ (လ)၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပည
 ဝါ၊ အပြားအားဖြင့် ထိခြင်းရှိသော၊ သဂါရဝေါ၊ ရိုသေခြင်းရှိသော၊ သပ္ပ
 တိဿော၊ တုပ်ဝပ်ခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣမတ္ထိံ ဓမ္မဝိနယော၊
 ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟု ဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်း
 သို့၊ ဝိရုဠိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့၊ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန်ပြောခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတံ၊ ရောက်
 ခြင်းငှါ၊ တဗ္ဗော၊ ထိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊
 တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ သဂါရဝေါ၊ ရိုသေခြင်းရှိသော၊
 သပ္ပတိဿော၊ တုပ်ဝပ်ခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣမတ္ထိံ ဓမ္မဝိနယော
 ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟု ဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွား
 ခြင်းသို့၊ ဝိရုဠိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့၊ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန်ပြောခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတံ၊
 ရောက်ခြင်းငှါ၊ တဗ္ဗော၊ ထိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်
 သော၊ ဣမေဟိ ခေါ်ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊
 သဂါရဝေါ၊ ရိုသေခြင်းရှိသော၊ သပ္ပတိဿော၊ တုပ်ဝပ်ခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ ဣမတ္ထိံ ဓမ္မဝိနယော၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟု ဆိုအပ်သော
 သာသနာတော်၌၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့၊ ဝိရုဠိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့၊ ဝေပုလ္လံ၊

ပြန်ပြောခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ တဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေခ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဒသမံ၊ ဒသမသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

တကြ၊ ထိုသေက္ခမလဝဂ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား။ ၊ သံဝိတ္တံ၊ အကျဉ်းအားဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သော သေက္ခမလသုတ်သည်။ ကောင်း။ ဝိတ္ထတံ၊ အကျယ်အားဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သော သေက္ခမလသုတ်သည်။ ကောင်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ ဝိဟရန္တံ၊ နေရသောပုဂ္ဂိုလ်ကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်သည်။ ကောင်း။ အာဘတာ၊ ရှေးရှုဆောင်၍။ နိက္ခိတ္တော၊ ချအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကောင်း။ ပဉ္စမံ၊ ဝါးချခြောက်သော။ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲနှင့်။ သဟ တက္ခ၊ စတုန္တံ၊ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်သည်။ ကောင်း။ သမာပတ္တိစ၊ အကုသိုလ်သို့ရောက်ခြင်းမရောက်ခြင်းကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်သည်။ ကောင်း။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ ထဋ္ဌိတာ၊ ကွန်ရှူးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကောင်း။ ဧန္တေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ စဝနာ၊ ဂုဏ်ကူးဖူးတို့မှ ရှေးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကောင်း။ အဂါရဝေ၊ ရှိသော်လည်းမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်သည်။ ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေတာနိ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်သည်။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းတည်း။ ။ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ သေခမလ ဝဂ္ဂေ၊ သေခမလဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ပဋိကနိပါတ်ပဌမပဏ္ဍိတသက(၂)ဗလဝဂ်၊

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အနုဗ္ဗဿု၊ တေသု သူတပါးတို့၏အထံမှမကြားဘူးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာထေးပါးတရား တို့၌။ အဘိညာဝေ၊ သနပါရမိပ္ပတ္တော၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍အလုံးစုံသော ကိစ္စတို့၏ပြီးဆုံးခြင်းဟုဆိုအပ်သော ကမ်းတဘက်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိဇာနာမိ၊ ဝန်ခံအံ့။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယေဟိဗလေဟိ၊ အကြင်မြတ်စွာ ဘုရားတို့သည် သိအပ်သောအားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာသဘံ၊ မြတ်သော။ ဌာနံ၊ အရာကို။ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏။ ပရိသာသု၊ ပရိသတ်ထေးပါး။ ပရိသတ်ရှစ်ပါးတို့၌။ သိဟနာဒံ၊ မြတ်သောပြောဆိုခြင်းကို၊ နဒတိ၊ ပြောဆိုတော်မူ၏။ ဗြဟ္မစက္ကံ၊ မြတ်သောထရားတည်းဟူသော စက်ကို။ ပဝတ္တေဟိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တထာ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တာနိတထာဂတဗလောနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့
 သည်ထိအင်သောအားတို့သည်၊ ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့
 သည်၊ ကတမာနံ၊ အတတ်သည်တို့နည်း၊ သဒ္ဓါဗလံ၊ ယုံကြည်ခြင်းတည်း
 ဟူသောအားလည်းကောင်း၊ ဟိရိဗလံ၊ ရှက်ခြင်းတည်းဟူသောအားလည်း
 ကောင်း၊ ဩက္ကပ္ပဗလံ၊ ကြောက်ခြင်းတည်းဟူသော အားလည်းကောင်း၊
 ဝိရိယဗလံ၊ အားထုတ်ခြင်းတည်းဟူသောအားလည်းကောင်း၊ ပညာဗလံ၊
 အပြားအားဖြင့်ထိခြင်းတည်းဟူသောအားလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိပဉ္စ၊
 ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေတိဗလေဟိ၊ အကြင်မြတ်စွာ
 ဘုရားတို့သည် ထိအင်သောအားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊
 တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာသဘံ၊ မြတ်သော၊ ဌာနံ၊ အရောက်၊
 ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏၊ ပရိသာသု၊ ပရိသတ်လေးပါး ပရိသတ်ရှစ်ပါးတို့၌၊
 သိ ဘနာဒံ၊ မြတ်သောပြောဆိုတော်မူခြင်းကို၊ နဒတိ၊ ပြောဆိုတော်မူ၏၊
 ဗြဟ္မစက္ကံ၊ မြတ်သောတရားတည်းဟူသောစက်ကို၊ ပဝတ္ထေတိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊
 တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တာနိတထာဂတဗလောနံ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားတို့သည် ထိအင်သော အားတို့သည်၊ ဣမာနိခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ပဌမံ၊ ပဌမထုတ်သည်၊
 နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေဗလောနံ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ချနစ်ယောကံတို့၏
 အားတို့သည်၊ ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတ
 မာနံ၊ အတတ်သည်တို့နည်း၊ သဒ္ဓါဗလံ၊ ယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူသောအား
 လည်းကောင်း၊ ဟိရိဗလံ၊ ရှက်ခြင်းတည်းဟူသော အားလည်းကောင်း၊
 ဩက္ကပ္ပဗလံ၊ ကြောက်ခြင်း တည်းဟူသော အားလည်းကောင်း၊ ဝိရိယ
 ဗလံ၊ အားထုတ်ခြင်းတည်းဟူသောအားလည်းကောင်း၊ ပညာဗလံ၊ အပြား
 အားဖြင့်ထိခြင်းတည်းဟူသောအားလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါး
 ပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေဗလောနံ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ချနစ်ယောကံ
 တို့၏အားတို့သည်၊ ဣမာနိခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ပဉ္စ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဣမေသံသေဗလောနံ၊ ဤသေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ်ချနစ်
 ယောကံတို့၏အားတို့တွင်၊ သဒ္ဓိဗလံ၊ ယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူသောအားသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဤအပြားအားဖြင့်
 သိခြင်းတည်းဟူသောအားသည်၊ အဝ္ဂံ၊ မြတ်၏၊ ဧတံ၊ ဤအပြားအားဖြင့်
 သိခြင်း တည်းဟူသောအားသည်၊ သံဂါဟိကံ၊ ကြွင်းသော အားလေးပါး

တို့ကိုပေါင်း၍ယူတတ်၏။ ဇေတံ၊ ဤအပြားအားဖြင့် သိခြင်းတည်းဟူသော အားသည်။ သံဗာတနိယံ၊ ကြွင်းသောအားလေးပါးတို့ကို ပေါင်းခြင်းကို ပြုတတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ကုဋာဂါရဿ၊ စုလစ်မွန်းချွန်အထွတ် ထင်သောကျောင်း၏။ ယဒိဒိယံ၊ နှစ်ကုဋံ၊ အကြင်စုလစ်မွန်းချွန်အထွတ်သည်။ အတ္ထိ ရှိ၏။ ဇေတံ၊ ဤစုလစ်မွန်းချွန် အထွတ်သည်။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သည်။ ဟောတိသေယျထာပိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဇေတံ၊ ဤစုလစ်မွန်းချွန်အထွတ်သည်။ သံဂါဟိကံ၊ ကြွင်းသောအဆောက် အဦ ဘို့ကို ပေါင်း၍ယူတတ်သည်။ ဟောတိသေယျထာပိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဇေတံ၊ ဤစုလစ်မွန်းချွန်အထွတ်သည်။ သဗ္ဗာတနိယံ၊ ကြွင်းသောအဆောက် အဦ ဘို့ကို ပေါင်းခြင်းကိုပြုတတ်သည်။ ဟောတိသေယျထာပိ၊ ဖြစ်သကဲ့ သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဣမေသံသေက္ခဗလယနံ၊ ဤထေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက်တို့၏ အားတို့တွင်၊ ယဒိဒိယံ၊ နှစ်ပညာဗလံ၊ အကြင်အပြားအားဖြင့်သိခြင်းတည်း ဟူသောအားသည်။ အတ္ထိ ရှိ၏။ ဇေတံ၊ ဤအပြားအားဖြင့် သိခြင်းတည်းဟူ သောအားသည်။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏။ ဇေတံ၊ ဤအပြားအားဖြင့် သိခြင်းတည်းဟူ သောအားသည်။ သံဂါဟိကံ၊ ကြွင်းသောအားလေးပါးတို့ကို ပေါင်း၍ယူ တတ်၏။ ဇေတံ၊ ဤအပြားအားဖြင့်သိခြင်းတည်းဟူသောအားသည်။ သဗ္ဗာ တနိယံ၊ ကြွင်းသောအားလေးပါးတို့ကိုပေါင်းခြင်းကိုပြုတတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ကိံ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အဘယ်သို့ ကျင့်အပ်သနည်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သေက္ခဗလေန၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ခုနစ်ယောက်တို့၏အားဖြစ် သော၊ သဒ္ဓါဗလေန၊ ယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူသောအားနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်။ ဘဝိ သာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဟိရိဗလေန၊ ရှက်ခြင်းတည်းဟူ သောအားနှင့်၊ ဩက္ကပ္ပဗလေန၊ ကြောက်ခြင်းတည်းဟူသောအားနှင့်၊ ဝိရိ ယဗလေန၊ အားထုတ်ခြင်း တည်းဟူသောအားနှင့်၊ သေက္ခဗလေန၊ သေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ်ခုနစ်ယောက်တို့၏အားဖြစ်သော၊ ပညာဗလေန၊ အပြားအားဖြင့်သိ ခြင်းတည်းဟူသောအားနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်။ ဘဝိ သာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဣတံ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ဇေတံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ခုတိယံ၊ ခုတိယသုတ်သည်။ နိဋ္ဌတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗလ္လာနိ၊ အားတို့သည်၊ ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ သဒ္ဓါဗလံ၊ ယုံကြည်ခြင်း တည်းဟူသော အားလည်းကောင်း၊ ဝီရိယဗလံ၊ အားထုတ်ခြင်းတည်းဟူသော အားလည်းကောင်း၊ သမာဓိဗလံ၊ တည်ကြည်ခြင်းတည်းဟူသော အားလည်းကောင်း၊ ပညာဗလံ၊ အပြားအားဖြင့်သိခြင်းတည်းဟူသော အားလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗလ္လာနိ၊ အားတို့သည်၊ ဣမာနိခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဟတိယံ၊ တတိယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း သို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗလ္လာနိ၊ အားတို့သည်၊ ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ သဒ္ဓါဗလံ၊ ယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူသော အားလည်းကောင်း၊ ဝီရိယဗလံ၊ အားထုတ်ခြင်းတည်းဟူသော အားလည်းကောင်း၊ သမာဓိဗလံ၊ တည်ကြည်ခြင်းတည်းဟူသော အားလည်းကောင်း၊ ပညာဗလံ၊ အပြားအားဖြင့်သိခြင်းတည်းဟူသော အားလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဒ္ဓါဗလံ၊ ယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူသော အားသည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်နည်း ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိဤသာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ ထုရား ထပညံ သည်၊ သဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗေဒိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥဏ်သဗ္ဗညုတဥာဏ်ကို သဒ္ဓဟတိ၊ ယုံကြည်၏။ ဣံ သဒ္ဓဟတိ၊ အဘယ်သို့ယုံ ကြည်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဣမိနာစကော၊ ဤသို့တ ထောင်ငါးရာ ကိလေသာတည်း ဟူသော ရန်သူတို့ကို အရဟတ္တမဂ်သေး သန်လျက်ဖြင့်မျိုးဖျက်သတ်တော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟတိ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဣမိနာစကော၊ ဤသို့မဘောက်မပြန်သမျှ ဥာဏ်ဖြင့်မိမိအ လိုလိုကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင် အလုံးစုံသောတရားတို့ကို ထိတော်မူတတ် သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဣမိနာစကော၊ ဤသို့ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးစရုဏ တဆဲ့ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော

အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဝိဇ္ဇာစရတသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရတသမ္ပန္နမည်တော်
မူ၏။ သောဘဂဝါ။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏောန၊
ဤသို့စကားဆိုရန်ခွန်းခြောက်တန်တွင် ဟုတ်မှန်ကျိုးကြောင်းကောင်းမြတ်
သောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သုဂတော
သုဂတမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာ
စကာရဏောန၊ ဤသို့သက္ကဏောက-သင်္ခါရဏောက-ဩကာသဏောကဟု
ဆိုအပ်သော လောကသုံးထုံအလုံးစုံကို အကုန်အစင် သိမြင်တော်မူတတ်
သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ လောကဝိဒ္ဓ၊ လောကဝိဒ္ဓမည်တော်မူ၏။
သောဘဂဝါ။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏောန၊ ဤသို့
မယဉ်ကျေးသေးသောလူ့ယောကျ်ားနတ်ယောကျ်ားထိရစ္ဆန်ယောကျ်ား
တို့ကို ယဉ်ကျေးအောင် အတုမရှိသုံးမတော် မူတတ်သော အကြောင်း
ကြောင့်လည်း၊ အနုတ္တရောပုဂ္ဂိုလ်သဒ္ဓမ္မသာရထိ၊ အနုတ္တရောပုဂ္ဂိုလ်သဒ္ဓမ္မသာရ
ထိမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ
ကာရဏောန၊ ဤသို့နတ်လူတို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်
လည်း၊ သတ္တဝါဒေဝ မနုဿာနံ၊ သတ္တဝါဒေဝ မနုဿာနံ မည်တော်မူ၏။
သောဘဂဝါ။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏောန၊ ဤသို့
သစ္စာသေးပါး မြတ်ဘုရားကို ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်စေတော် မူတတ်
သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ။
ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏောန၊ ဤသို့ဣဿဝိယဓမ္မ
ယသထိဒိကာမပယတ္တ တည်းဟူသော ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ သဒ္ဓါဘတိ၊ ယုံကြည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒံ၊ ဤယုံကြည်
ခြင်းကို။ သဒ္ဓါဗလံ၊ ယုံကြည်ခြင်း တည်းဟူသော အားဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝိဒိယဗလံ၊ အားထုတ်ခြင်းတည်းဟူသော
အားသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဝေ၊ ဤသာ
သနာတော်၌၊ အဂ္ဂိယသဘဝကော၊ ဘုရားထပည့်သည်။ အကုသထာနံ၊ ဇလိဗ္ဗာ
ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်း
ငြှါလည်းကောင်း၊ ကုသထာနံ၊ ဇလိဗ္ဗာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊
တရားတို့ကို၊ ဣပ္ပယသမ္ပဒါယ၊ ဖြစ်စေခြင်းငြှါလည်းကောင်း။ အာဇ္ဇေဝိရိယော၊
အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိ သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ထာမဝါ၊ အားရှိ
သည်ဖြစ်၍။ ဒဠပရက္ကမော၊ မြဲမြံသောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ကုသလေသု၊

လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေယျ၊ တရားတို့၌၊ အနိက္ခိဋ္ဌ၊ ရှေးရာ၊ မချဲ့ ခပ်သော၊ ဝန်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ဝိ ဘရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤ၊ မလိမ္မာခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သောတရားတို့ကို ပယ်ခြင်း၊ လိမ္မာခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော တရားတို့ကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ဝိဂါယဗလံ၊ အားထုတ်ခြင်း တည်းဟူသောအားဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သတိဗလံ၊ အောက်မေ့ခြင်းတည်းဟူသောအားသည်၊ ကာမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤ၊ သာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ တရားတပည့်သည်၊ သတိမာ၊ အောက်မေ့ခြင်းရှိသည်၊ ပရမေန၊ မြတ်သော၊ သတိနေပက္ကေန၊ သတိနှင့်သည်၏အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဝတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဝိရကတံဝိ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလ၌ပြုအပ်သောအမှုကို ထည်းကောင်း၊ ဝိရဏာထိတံဝိ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလ၌ ဆိုအပ်သော စကားကိုထည်းကောင်း၊ သရိတာ၊ အောက်မေ့နိုင်သည်၊ အနုဿရိတာ၊ အစဉ်ကျောက်၍ အောက်မေ့နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤ၊ သို့အောက်မေ့နိုင်ခြင်းကို၊ သတိဗလံ၊ အောက်မေ့ခြင်းတည်းဟူသောအားဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမာဓိဗလံ၊ တည်ကြည်ခြင်းတည်းဟူသောအားသည်၊ ကာမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤ၊ သာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ တရားတပည့်သည်၊ ကာမေတိ၊ ဝတ္ထု၊ ကာမကိလေသာကာမတို့မှ၊ ဝိဝိဂ္ဂေဝ၊ ဆိတ်၍ သာယျင်၊ အကုသလေကိ၊ မလိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေယျ၊ တရားတို့မှ၊ ဝိဝိဂ္ဂေဝ၊ ဆိတ်၍ သာယျင်၊ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့် ထည်းတကွဖြစ်သော၊ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်ထည်းတကွဖြစ်သော၊ ဝိဝေကဇံ၊ ဝိတံပင်တတ်သောတရားတို့မှကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝိတိသုခံ၊ ဝိဘိသုဂါဒံ၊ ပဋ္ဌမံဈာနံ၊ ပဋ္ဌမဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္ဓ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဝိဘက္ကဝိစာနာနံ၊ ဝိတတ်ဝိစာရတို့၏၊ ဂူပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊ အဗ္ဘုတ္တံ၊ မိမိ သန္တာန်၌၊ စေတသော၊ စိတ်ကို၊ သမ္ပဿနံ၊ ကြည်စေတတ်သော၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ဇေကောဒိဘာဝံ၊ မြတ်သောတည်ကြည်ခြင်းကို ပွားစေတတ်သော၊ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်ထည်းမရှိသော၊ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရထည်းမရှိသော၊ သမာဓိဇံ၊ ပဋ္ဌမဈာန်သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝိတိသုခံ၊ ဝိဘိသုဂါဒံ၊ ဒုက္ခိယံဈာနံ၊ ဒုက္ခိယဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္ဓ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဝိဘိယာ၊ ဝိတိ၏၊ ဝိရာဂါစ၊ ကင်းခြင်းကြောင့်ထည်း၊ ဥပေက္ခကောစ၊ သုစိရိယျုရူသည်ဖြစ်၍ထည်းကောင်း၊ သထောစ၊ အောက်

မှေးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ သမ္ပဒာနောစ၊ အဆင်အခြင်ရှိသည်
 ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သုခံချမ်းသာစွာ၊ ကာယေန၊ နာမ
 ကာယဖြင့်၊ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ယံ၊ အကြင်တတိယဈာန်ဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်၊ တံ၊ ထိုတတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
 အရိယာ၊ ထုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်း တို့သည်၊ ဥပေက္ခာကော၊
 ထုဂ်ထုရှုသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ အောက်မေ့ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊
 သုခဝိဟာရိ၊ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာစိက္ခန္တိ၊ ငြီးမွမ်းပြောဆို
 ကုန်၏။ တံဘတိယံဈာန်၊ ထိုတတိယဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သုဿစ၊ ချမ်းသာကိုလည်း၊ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်၊
 ဒုက္ခဿစ၊ ဆင်းရဲကိုလည်း၊ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌
 သာဿှ၊ သောမနဿ၊ ဒေါမနဿာနံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်း
 တို့၏၊ အတ္တဂီမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဆင်းရဲမှလည်းတပါး
 ချမ်းသာမှလည်း တပါးသော၊ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ထုဂ်ထုရှုခြင်း
 သည်ဖြစ်စေအပ်သော အောက်မေ့ခြင်း၏စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော၊ စတုတ္ထံ
 ဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤပြည့်စုံစေ၍နေခြင်းကို၊ သမာဓိဗလံ၊ တည်ကြည်ခြင်း
 တည်းဟူသောအားဟူ၍၊ ပုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပညာဗလံ၊
 အပြားအားဖြင့်သိခြင်းတည်းဟူသောအားသည်။ ကာတမဋ္ဌ၊ အဘယ်နည်း၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယာသာဝကော၊ ဘုရား
 တပည့်သည်၊ ပညာ၊ အပြားအားဖြင့်သိခြင်းရှိသည်၊ ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာ၊
 ငါးပါးကုန်သော ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှါ
 စွမ်းနိုင်သော၊ အရိယာယ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော၊ နိဗ္ဗေဓိကာယ၊ ကိလေ
 သာတို့ကို ဖောက်ခွဲတတ်သော၊ သမ္မာဒုက္ခက္ခယ ဂါမိနိယာ၊ အကြောင်း
 အားဖြင့်ဝန်ဆင်းရဲကိလေသာဆင်းရဲကိုကုန်စေထုက်ရောက်တတ်သော၊
 ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာနှင့်၊ သမန္နာ ဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤဝိပဿနာပညာမဂ်ပညာကို၊
 ပညာဗလံ၊ အပြားအားဖြင့် သိခြင်းတည်း ဟူသော အားဟူ၍၊ ပုဂ္ဂတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗလာနိ၊ အားတို့သည်၊ ဣမာနိခေါပဉ္စ၊ ဤငါး
 ပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေ၊ မိန့်တော်မူ၏။ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထ
 သုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗလ္လာနိ၊ အားတို့သည်၊ ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့
 ကာရ်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ သဒ္ဓါဗလံ၊
 ယုံကြည်ခြင်း တည်းဟူသောအားလည်းကောင်း၊ ဝိဂိယဗလံ၊ အားထုတ်
 ခြင်းတည်းဟူသောအားလည်းကောင်း၊ သတိဗလံ၊ အောက်မေ့ခြင်းတည်း
 ဟူသောအားလည်းကောင်း၊ သမာဓိဗလံ၊ တည်ကြည်ခြင်းတည်းဟူသော
 အားလည်းကောင်း၊ ပညာဗလံ၊ အပြားအားဖြင့်ထိခြင်း တည်းဟူသော
 အားလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ကတ္ထစ၊ အဘယ်၌သာလျှင်၊ သဒ္ဓါဗလံ၊ ယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူသော
 အားကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်သနည်း၊ စတုဿ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သောတာပတ္တိ
 ယဂေါသု၊ မဂ်တည်းဟူသောအယဉ် သို့ရှေ့ဦးစွာရောက်ခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
 ၏အကြောင်းတို့၌၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤလေးပါးကုန်သော မဂ်တည်း
 ဟူသောအယဉ် သို့ရှေ့ဦးစွာရောက်ခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အကြောင်းတို့၌၊
 သဒ္ဓါဗလံ၊ ယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူသောအားကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ကတ္ထစ၊ အဘယ်၌သာလျှင်၊ ဝိဂိယဗလံ၊ အားထုတ်ခြင်းတည်း
 ဟူသောအားကို၊ ဒဠဗ္ဗံ ရှုအပ်သနည်း၊ စတုဿ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သမ္မပ္ပ
 ဓာနေသု၊ အကြောင်းအားဖြင့် အားထုတ်ကြောင်းဖြစ်သော တရားတို့၌၊
 ဒဠဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအကြောင်းအားဖြင့် အားထုတ်ကြောင်း ဖြစ်သော
 တရား တို့၌၊ ဝိဂိ ယဗလံ၊ အားထုတ်ခြင်းတည်းဟူသောအားကို၊ ဒဠဗ္ဗံ ရှုအပ်
 ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကတ္ထစ၊ အဘယ်၌သာလျှင်၊ သတိဗလံ၊ အောက်မေ့
 ခြင်းတည်းဟူသောအားကို၊ ဒဠဗ္ဗံ ရှုအပ်သနည်း၊ စတုဿ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ သတိပဋ္ဌာနေသု၊ အောက်မေ့ခြင်း၏ တည်ရာဖြစ်သော တရားတို့၌၊
 ဒဠဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအောက်မေ့ခြင်း၏ တည်ရာဖြစ်သော တရားတို့၌၊
 သတိဗလံ၊ အောက်မေ့ခြင်းတည်းဟူသောအားကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏၊ ဘိက္ခု
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကတ္ထစ၊ အဘယ်၌သာလျှင်၊ သမာဓိဗလံ၊ တည်ကြည်ခြင်း
 တည်းဟူသောအားကို၊ ဒဠဗ္ဗံ ရှုအပ်သနည်း၊ စတုဿ၊ လေးပါးကုန်သော၊
 ဈာနေသု၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော တရားတို့ကိုထောင်ကျွမ်း စေတတ်
 သောတရားတို့၌၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောတရား
 တို့ကို ထောင်ကျွမ်းစေတတ်သောတရားတို့၌၊ သမာဓိဗလံ၊ တည်ကြည်
 ခြင်း တည်းဟူသောအားကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကတ္ထစ၊
 အဘယ်၌သာလျှင်၊ ပညာဗလံ၊ အပြားအားဖြင့်ထိခြင်းတည်းဟူသောအား
 ကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်သနည်း၊ စတုဿ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အဂိယသစ္စေသု၊

အရိယသစ္စာတို့၌၊ ဒဠ္ဇဗ္ဗိ၊ ရှုအပ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအရိယသစ္စာတို့၌၊ ပညာဗလံ၊ အပြားအားဖြင့် သိခြင်းတည်းဟူသောအားကို၊ ဒဠ္ဇဗ္ဗိ၊ ရှုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗလသနိ၊ အားတို့သည်၊ ဣမာနိခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း သို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗလသနိ၊ အားတို့သည်၊ ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ သဒ္ဓါဗလံ၊ ယုံဉာဏ်ခြင်းတည်းဟူသော အားတည်းကောင်း၊ ဝိရိယဗလံ၊ အားထုတ် ခြင်းတည်းဟူသောအားတည်းကောင်း၊ သတိဗလံ၊ အောက်မေ့ခြင်းတည်း ဟူသောအားတည်းကောင်း၊ သမာဓိဗလံ၊ ထည်ကြည်ခြင်းတည်းဟူသော အားတည်းကောင်း၊ ပညာဗလံ၊ အပြားအားဖြင့်သိခြင်းတည်းဟူသောအား တည်းကောင်း၊ ဣတံဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗလသနိ၊ အားတို့သည်၊ ဣမာနိခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း တို့၊ ပဉ္စနံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံခေါဗလသနံ၊ ဤအားတို့တွင်၊ ယဒိဒိယံ ဣဒံပညာဗလံ၊ အကြင်အပြားအားဖြင့် သိခြင်းတည်းဟူသော အားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဤအပြားအားဖြင့် သိခြင်းတည်းဟူသောအားသည်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏၊ ဧတံ၊ ဤအပြားအားဖြင့်သိခြင်းတည်းဟူသောအားသည်၊ သံဂါတိကံ၊ ကြွင်းသောအားထေးပါးတို့ကိုပေါင်း၍ယူတတ်၏။ ဧတံ၊ ဤအပြားအား ဖြင့်သိခြင်းတည်းဟူသောအားသည်၊ သဗ္ဗာတနိယံ၊ ကြွင်းသောအားထေး ပါးတို့ကို ပေါင်းခြင်းကိုပြုတတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကုရဝါရဿ၊ ရသစ်မွန်းချွန်အထွတ်တတ်သော ဟောင်း၏။ ယဒိဒိယံဣဒံကုရံ၊ အကြင် ရသစ်မွန်းချွန်အထွတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤရသစ်မွန်းချွန် အထွတ် သည်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ် သည်၊ ဟောတိသေယျထာဝိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧတံ၊ ဤရသစ် မွန်းချွန် အထွတ်သည်၊ သံဂါတိကံ၊ ကြွင်းသော အဆောက်အဦတို့ကို ပေါင်း၍ယူတတ်သည်၊ ဟောတိသေယျထာဝိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧတံ၊ ဤရသစ် မွန်းချွန်အထွတ်သည်၊ သဗ္ဗာတနိယံ၊ ကြွင်းသောအဆောက် အဦတို့ကို ပေါင်းခြင်းကိုပြုတတ်သည်၊ ဟောတိသေယျထာဝိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူ သာလျှင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စနံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေ သံခေါဗလသနံ၊ ဤအားတို့တွင်၊ ယဒိဒိယံ ဣဒံပညာဗလံ၊ အကြင်အပြားအား ဖြင့်သိခြင်းတည်းဟူသောအားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤအပြားအားဖြင့် သိခြင်းတည်းဟူသော အားသည်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏။ ဧတံ၊ ဤအပြားအားဖြင့်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ထိခြင်းတည်းဟူသောအားသည်၊ သံဂါဟိကံ၊ ကြွင်းသောအားလေးပါးတို့ ကိုပေါင်း၍ယူတတ်၏။ ဧတံ၊ ဤအပြားအားဖြင့်ထိခြင်းတည်းဟူသောအား သည်၊ သစ်၊ တနိယံ၊ ကြွင်းသော အားလေးပါးတို့ကို ပေါင်းခြင်းကိုပြု တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဆဋ္ဌံ၊ ဆဋ္ဌသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အတ္တဟိတာယ၊ မိမိ အစီးအပွားအလိုငှါ၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဟိတာယ၊ သူတပါးအစီးအပွားအလိုငှါ၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ နောဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အတ္တဟိတာယ၊ မိမိအစီးအပွား အလိုငှါ၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ပရဟိတာယ၊ သူတပါး အစီးအပွားအလိုငှါ၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ နောဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အတ္တ နာ၊ မိမိသည်၊ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ သီလသမ္ပဒါယ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံစေခြင်း၌၊ နောသမာဒပေတိ၊ မဆောက်တည်စေ၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ သမာဓိသမ္ပန္နော၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ သမာဓိသမ္ပဒါယ၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံ စေခြင်း၌၊ နောသမာဒပေတိ၊ မဆောက်တည်စေ၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပညာ သမ္ပန္နော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ပညာသမ္ပ ဒါယ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံစေခြင်း၌၊ နောသမာဒပေတိ၊ မဆောက်တည်စေ၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဝိရတ္တိသမ္ပန္နော၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဝိရတ္တိသမ္ပဒါယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ပြည့်စုံစေခြင်း ၌၊ နောသမာဒပေတိ၊ မဆောက်တည်စေ၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဝိရတ္တိဉာဏ ဒဿနသမ္ပန္နော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုဆင်ခြင်တတ်သောပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ် အမြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဝိရတ္တိဉာဏ ဒဿနသမ္ပဒါယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုဆင်ခြင်တတ်သောပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ် အမြင်နှင့်ပြည့်စုံစေခြင်း၌၊ နောသမာဒပေတိ၊ မဆောက်တည်စေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အတ္တဟိတာယ၊ မိမိအစီးအပွားအလိုငှါ၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဟိတာယ၊ သူတပါးအစီးအပွား

အထို့ငှါ၊ ပဋိပဇ္ဇောကျင့်သည်။ နောဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အတ္တဟိတာယ၊ မိမိအစီးအပွား
 အထို့ငှါ၊ ပဋိပဇ္ဇောကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဟိတာယ၊ သူတပါး
 အစီးအပွား၊ အထို့ငှါ၊ ပဋိပဇ္ဇော၊ ကျင့်သည်။ နောဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ။
 ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သတ္တမံ၊ သတ္တမသုတ်သည်။ နိဗ္ဗတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ပရဟိတာယ၊ သူတပါး
 အစီးအပွားအထို့ငှါ၊ ပဋိပဇ္ဇောကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အတ္တဟိတာယ၊
 မိမိအစီးအပွားအထို့ငှါ၊ ပဋိပဇ္ဇောကျင့်သည်။ နောဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပဉ္စဟိ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ပရဟိတာယ၊ သူတပါးအစီးအပွားအထို့
 ငှါ၊ ပဋိပဇ္ဇောကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အတ္တဟိတာယ၊ မိမိအစီး
 အပွားအထို့ငှါ၊ ပဋိပဇ္ဇောကျင့်သည်။ နောဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိ
 သည်။ ဘိသယဗ္ဗန္ဓော၊ ဝီရိယနှင့်ပြည့်စုံသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပရံ၊ သူတပါး
 ကို။ ဝီရိယသမ္ပဒါယ၊ ဝီရိယနှင့်ပြည့်စုံစေခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်
 စေ၏။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ သမာဓိသမ္ပန္နော၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံသည်။ နဟော
 တိ၊ မဖြစ်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ သမာဓိသမ္ပဒါယ၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံစေခြင်း၌၊
 သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ပညာသမ္ပန္နော၊ ပညာ
 နှင့်ပြည့်စုံသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ပညာသမ္ပဒါယ၊ ပညာ
 နှင့်ပြည့်စုံစေခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။
 ဝိရတ္တိသမ္ပန္နော၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပရံ၊
 သူတပါးကို။ ဝိရတ္တိ သမ္ပဒါယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ပြည့်စုံစေခြင်း၌၊ သမာဒ
 ပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဝိရတ္တိဉာဏဒဿနသမ္ပန္နော၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ကိုဆင်ခြင်တတ်သော ပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်အမြင်နှင့်ပြည့်စုံ
 သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဝိရတ္တိဉာဏဒဿနသမ္ပဒါယ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ကိုဆင်ခြင်တတ်သော ပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်အမြင်နှင့်ပြည့်စုံ
 စေခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး
 ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

ရဟန်းသည်၊ ပရဟိတာယ၊ သူတပါးအစီးအပွားအလို့ငှါ၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇောကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္တဟိတာယ၊ မိမိအစီးအပွားအလို့ငှါ၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇောကျင့်သည်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဗ္ဗဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမဟိခေါဓမ္မဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပရဟိတာယ၊ သူတပါးအစီးအပွားအလို့ငှါ၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇောကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္တဟိတာယ၊ မိမိအစီးအပွားအလို့ငှါ၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇောကျင့်သည်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဗ္ဗဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အတ္တဟိတာယ၊ မိမိအစီးအပွားအလို့ငှါ၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇောကျင့်သည်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပရဟိတာယ၊ သူတပါးအစီးအပွားအလို့ငှါ၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇောကျင့်သည်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပဗ္ဗဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမဟိဓမ္မဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အတ္တဟိတာယ၊ မိမိအစီးအပွားအလို့ငှါ၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇောကျင့်သည်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း၊ ပရဟိတာယ၊ သူတပါးအစီးအပွားအလို့ငှါ၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇောကျင့်သည်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤသာသနာထောင်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ခရံ၊ သူတပါးကို၊ သီလသမ္ပဒါယ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံစေခြင်း၌၊ နေဝသမာဒပတိ၊ မဆောက်တည်စေ၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ သမေဓိသမ္ပန္နော၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ သမေဓိသမ္ပဒါယ၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံစေခြင်း၌၊ နေဝသမာဒပတိ၊ မဆောက်တည်စေ၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပညာသမ္ပန္နော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ပညာသမ္ပဒါယ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံစေခြင်း၌၊ နေဝသမာဒပတိ၊ မဆောက်တည်စေ၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဝိရတ္တိသမ္ပန္နော၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ခရံ၊ သူတပါးကို၊ ဝိရတ္တိသမ္ပဒါယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ပြည့်စုံစေခြင်း၌၊ နေဝသမာဒပတိ၊ မဆောက်တည်စေ၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဝိရတ္တိဥပဏဒသနသမ္ပန္နော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုဆင်ခြင်တတ်သောပစ္စေကဋ္ဌာဏအမြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဝိရတ္တိဥပဏဒသနသမ္ပဒါယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုဆင်ခြင်တတ်သောပစ္စေကဋ္ဌာဏ အမြင်နှင့်ပြည့်စုံစေခြင်း၌၊ နေဝ

သမာဒပေတိ၊ မဆောက်တည်စေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 အတ္တဟိ၊ အတ္တဟိ၊ မိမိအစီးအပွားအလို့ငှါ၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်၊ နေဝဟော
 တိ၊ မဖြစ်၊ ပရဟိ၊ ဘာသာ၊ သူတပါးအစီးအပွားအလို့ငှါ၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်၊
 နောဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေတိ
 ဓမ္မေတိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ အတ္တဟိ၊ အတ္တဟိ၊ မိမိအစီးအပွားအလို့ငှါ၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်၊
 နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပရဟိ၊ ဘာသာ၊ သူတပါးအစီးအပွားအလို့ငှါ၊ ပဋိပန္နော၊
 ကျင့်သည်၊ နောဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။
 နာဝံ၊ နဝမသုတ်သည် နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အတ္တဟိ၊ တာယစ၊
 မိမိအစီးအပွားအလို့ငှါလည်း၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရ
 ဟိ၊ ဘာသာ၊ သူတပါးအစီးအပွားအလို့ငှါလည်း၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်၊
 ဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေတိ၊ ဓမ္မေတိ၊ အဘယ်
 တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အတ္တဟိ
 တာယစ၊ မိမိအစီးအပွားအလို့ငှါလည်း၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်သနည်း၊ ပရဟိ၊ ဘာသာ၊ သူတပါးအစီးအပွားအလို့ငှါလည်း၊ ပဋိပန္နော၊
 ကျင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤသာသနာ
 တော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ ဘိလသမ္ပန္နော၊
 ဘိလသနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဗ္ဗ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ ဘိလ
 သမ္ပဒါယ၊ ဘိလသနှင့်ပြည့်စုံစေခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊
 အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ သမာဓိသမ္ပန္နော၊ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဗ္ဗ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ သမာဓိသမ္ပဒါယ၊ သမာဓိနှင့်
 ပြည့်စုံစေခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်
 လည်း၊ ပညာသမ္ပန္နော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စေ၊
 သူတပါးကိုလည်း၊ ပညာသမ္ပဒါယ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံစေခြင်း၌၊ သမာဒပေ
 တိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ ဝိရတ္တိသမ္ပန္နော၊ အရ
 ဟတ္တုဗျဿိနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဗ္ဗ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ ဝိရတ္တိ
 သမ္ပဒါယ၊ အရဟတ္တုဗျဿိနှင့်ပြည့်စုံစေခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်
 စေ၏၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ ဝိရတ္တိညာဏဒဿနသမ္ပန္နော၊ အရဟတ္တ

ဖိုဏ်ကို ဆင်ခြင်တတ်သော ပစ္စဝေက္ခနာဥာဏ် အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗ၊ သူတပါးကိုလည်း။ ဝိရတ္တိဥာဏဒဿနသမ္ပဒါယ။ အရဟတ္တဖိုဏ်ကိုဆင်ခြင်တတ်သော ပစ္စဝေက္ခနာဥာဏ် အမြင်နှင့်ပြည့်စုံ စေခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ သောက်တည်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း သည်။ အတ္တဟိတာယစ၊ မိမိအစီးအပွားအလိုငှါလည်း၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဟိတာယစ၊ သူတပါးအစီးအပွားအလိုငှါလည်း၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန် သော၊ ဣမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အတ္တဟိတာယစ၊ မိမိအစီးအပွားအလိုငှါလည်း။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဟိတာယစ၊ သူတပါးအစီးအပွား အလိုငှါလည်း၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဒဿမံ၊ ဒဿမသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဗထဝဂ္ဂေါ၊ ဗထဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်း သို့ရောက်ပြီ။ ။

ဥဒါနဂါထာ၊ ဥဒါန်းဂါထာသည်ကား။ အနုဗ္ဗသုတဗ္ဗ၊ အနုဗ္ဗသုတ သဒ္ဓါဖြင့်မှတ်၍ဟောအပ်သောသုတ်လည်းကောင်း။ ကုဋုဗ္ဗ၊ ကုဋုသဒ္ဓါဖြင့် မှတ်၍ဟောအပ်သောသုတ်လည်းကောင်း။ ဝင်္ဂိတ္တံ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်ဟော အပ်သော သုတ်လည်းကောင်း။ ဝိတ္ထထေနစ၊ အကျယ်အားဖြင့် ဟောအပ် သောသုတ် လည်းကောင်း။ ဒဗ္ဗဗ္ဗဗ္ဗ၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗသဒ္ဓါဖြင့်မှတ်၍ ဟောအပ်သော သုတ်လည်းကောင်း။ ပုနကုဋံ၊ တဘန်ကုဋုသဒ္ဓါဖြင့် မှတ်၍ဟောအပ်သော သုတ်ဆည်းကောင်း။ စတ္တာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဟိထေနစ၊ ဟိထသဒ္ဓါ ဖြင့်မှတ်၍ဟောအပ်သောသုတ်တို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေထာနိ၊ ထိုသုတ်ဘို့သည်။ ဒဿ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်လည်း။ ။

ပဉ္စကနိပါတ်-ပုဗ္ဗမပတ္ထောသက(၃)ပဠိကဝဂ်။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဗြဟ္မစာရီသု၊ သီတင်းသုံးတော်မူ၍၊ အဂါရ ဝေါ၊ ရိုသေခြင်းမရှိသော၊ အပ္ပတိသော၊ တုဂ်ဝင်ခြင်းမရှိသော၊ အသာဘာဂ ဝုတ္တိကော၊ သဘောမတူသော အသက်မွေးခြင်းရှိသော၊ သောဘိက္ခု၊ သိ

ရဟန်းသည်၊ ဝတ၊စင်စစ်၊ အာဘိသမာစာရိကံ၊ မြတ်သောအကျင့်၌ဖြစ်
သော၊ ဓမ္မံ၊ ဝတ်ဖြစ်သော၊ သီလကို၊ ပရိပုဂ္ဂိုလ်၊ ပြည့်စေလတ္တံ့။ ဣတိတေဝံ
ဋ္ဌာနံ၊ ဤသို့ပြည့်စေခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းသည်။ နုဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။
အာဘိသမာစာရိကံ၊ မြတ်သော အကျင့်၌ဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ ဝတ်ဖြစ်သော
သီလကို၊ အပရိပုဂ္ဂိုလ်တွာ၊ မပြည့်စေမူ၍၊ သေက္ခံ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်
သော၊ ဓမ္မံ၊ သီလကို၊ ပရိပုဂ္ဂိုလ်၊ ပြည့်စေလတ္တံ့။ ဣတိတေဝံဋ္ဌာနံ၊ ဤသို့
ပြည့်စေခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းသည်။ နုဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ သေက္ခံ၊ သေက္ခ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ သီလကို၊ အပရိပုဂ္ဂိုလ်တွာ၊ မပြည့်စေမူ၍၊
သီလာနိ၊ ထေးပါးသော မဟာသီလတို့ကို၊ ပရိပုဂ္ဂိုလ်၊ ပြည့်စေလတ္တံ့။
ဣတိတေဝံဋ္ဌာနံ၊ ဤသို့ပြည့်စေခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းသည်။ နုဝိဇ္ဇတိ၊
မရှိ။ သီလာနိ၊ ထေးပါးသော မဟာသီလတို့ကို၊ အပရိပုဂ္ဂိုလ်တွာ၊ မပြည့်စေ
မူ၍၊ သမ္ဗာဒိဋ္ဌိံ၊ ဝိပဿနာဥာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော သမ္ဗာဒိဋ္ဌိကို၊ ပရိပုဂ္ဂိုလ်
တို့၊ ပြည့်စေလတ္တံ့။ ဣတိတေဝံဋ္ဌာနံ၊ ဤသို့ပြည့်စေခြင်း တည်းဟူသော
အကြောင်းသည်။ နုဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ သမ္ဗာဒိဋ္ဌိံ၊ ဝိပဿနာဥာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော
သမ္ဗာဒိဋ္ဌိကို၊ အပရိပုဂ္ဂိုလ်တွာ၊ မပြည့်စေမူ၍၊ သမ္ဗာဒမာဓိံ၊ မဂ်ဖိုလ်နှင့် ဟဉ်
သော သမာဓိကို၊ ပရိပုဂ္ဂိုလ်၊ ပြည့်စေလတ္တံ့။ ဣတိတေဝံဋ္ဌာနံ၊ ဤသို့ပြည့်
စေခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းသည်။ နုဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဝတိက္ခပေ၊
ရဟန်းတို့၊ သဗြဟ္မစာရီသု၊ သီလဝင်္ဂ၊ သုံးတော်တို့၌၊ သဂါရပေ၊ ရှိသေခြင်းရှိ
သော၊ သပ္ပတိသော၊ တုပ်ဝပ်ခြင်းရှိသော၊ သဘာဝဂုဏ်ကော၊ သဘောဟူ
သော အသက်မွေးခြင်းရှိသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝတ၊ စင်
စစ်၊ အာဘိသမာစာရိကံ၊ မြတ်သော အကျင့်၌ဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ ဝတ်ဖြစ်သော
သီလကို၊ ပရိပုဂ္ဂိုလ်၊ ပြည့်စေလတ္တံ့။ ဣတိတေဝံဋ္ဌာနံ၊ ဤသို့ပြည့်စေခြင်း
တည်းဟူသော အကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ အာဘိသမာစာရိကံ၊ မြတ်သော
အကျင့်၌ဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ ဝတ်ဖြစ်သော သီလကို၊ ပရိပုဂ္ဂိုလ်တွာ၊ ပြည့်စေ၍
သေက္ခံ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ သီလကို၊ ပရိပုဂ္ဂိုလ်၊
ပြည့်စေလတ္တံ့။ ဣတိတေဝံဋ္ဌာနံ၊ ဤသို့ပြည့်စေခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်း
သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ သေက္ခံ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ သီလကို၊
ပရိပုဂ္ဂိုလ်တွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ သီလာနိ၊ ထေးပါးသော မဟာသီလတို့ကို၊ ပရိပု
ဂ္ဂိုလ်၊ ပြည့်စေလတ္တံ့။ ဣတိတေဝံဋ္ဌာနံ၊ ဤသို့ပြည့်စေခြင်းတည်းဟူသော
အကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ သီလာနိ၊ ထေးပါးသော မဟာသီလတို့ကို၊
ပရိပုဂ္ဂိုလ်တွာ၊ ပြည့်စေ၍။ သမ္ဗာဒိဋ္ဌိံ၊ ဝိပဿနာဥာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော သမ္ဗာ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဒိဋ္ဌိကို၊ ပရိပူရိဿတိ၊ ပြည့်စေလတ္တံ့၊ ဣတိတေဝံဋ္ဌာနံ၊ ဤသို့ပြည့်စေခြင်း
 တည်းဟူသော အကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဝိပဿနာဥုဏ်
 ဟု ဆိုသော သမ္မာဒိဋ္ဌိကို ပရိပူရိတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ သမ္မာသမာဓိ၊ မင်္ဂလိယ
 နှင့် ထွဉ်းသော သမာဓိကို၊ ပရိပူရိဿတိ၊ ပြည့်စေလတ္တံ့၊ ဣတိတေဝံဋ္ဌာနံ၊
 ဤ သို့ပြည့်စေခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊
 ဤ သို့၊ အဘိဓာမိနိဗ္ဗိတေဝံဋ္ဌာနံ၊ ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဗြက္ခဝါရီ သုသိဘင်းသုံးဘော်တို့၌၊ အဂါရဝေါ
 ရိုး ပခြင်းမရှိသော၊ အပ္ပဘိဿော၊ တုင်ဝင်ခြင်းမရှိသော၊ အသဘာဂဂတ္ထိ
 ကော၊ သဘာမဘူသော အသက်မွေးခြင်းရှိသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
 သည်၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ အဘိသမာစာရိကံ၊ မြတ်သော အကျင့်၌ ဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊
 ဝတ်ဖြစ်သော သီလကို၊ ပရိပူရိဿတိ၊ ပြည့်စေလတ္တံ့၊ ဣတိတေဝံဋ္ဌာနံ၊
 ဤ သို့ပြည့်စေခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ အဘိ
 သမာစာရိကံ၊ မြတ်သော အကျင့်၌ ဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ ဝတ်ဖြစ်သော သီလကို၊
 အပရိပူရိတွာ၊ မပြည့်စေမူ၍၊ သေက္ခံ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥက္ကာဖြစ်သော၊
 ဓမ္မံ၊ သီလကို၊ ပရိပူရိဿတိ၊ ပြည့်စေလတ္တံ့၊ ဣတိတေဝံဋ္ဌာနံ၊ ဤသို့ပြည့်စေ
 ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ သေက္ခံ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်
 တို့၏ ဥက္ကာဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ သီလကို၊ အပရိပူရိတွာ၊ မပြည့်စေမူ၍၊ သီလက္ခန္ဓံ၊
 လေးပါးသော စတုရီရိ သုဒ္ဓိသီလအရကို၊ ပရိပူရိဿတိ၊ ပြည့်စေလတ္တံ့၊
 ဣတိတေဝံဋ္ဌာနံ၊ ဤသို့ပြည့်စေခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊
 မရှိ၊ သီလက္ခန္ဓံ၊ လေးပါးသော စတုရီရိ သုဒ္ဓိသီလအရကို၊ အပရိပူရိတွာ၊
 မပြည့်စေမူ၍၊ သမာဓိက္ခန္ဓံ၊ သမာဓိအရကို၊ ပရိပူရိဿတိ၊ ပြည့်စေလတ္တံ့၊
 ဣတိတေဝံဋ္ဌာနံ၊ ဤပြည့်စေခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊
 မရှိ၊ သမာဓိက္ခန္ဓံ၊ သမာဓိအရကို၊ အပရိပူရိတွာ၊ မပြည့်စေမူ၍၊ ပညာက္ခန္ဓံ၊
 ပညာအရကို၊ ပရိပူရိဿတိ၊ ပြည့်စေလတ္တံ့၊ ဣတိတေဝံဋ္ဌာနံ၊ ဤသို့ပြည့်စေ
 ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ သဗြက္ခဝါရီ သုသိဘင်းသုံးဘော်တို့၌၊ အဂါရဝေါ၊ ရိုသေခြင်းရှိသော၊
 သပ္ပဘိဿော၊ တုင်ဝင်ခြင်းရှိသော၊ သဘာဂဂတ္ထိကော၊ သဘောတူသော
 အသက်မွေးခြင်း ရှိသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊
 အဘိသမာစာရိကံ၊ မြတ်သော အကျင့်၌ ဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ ဝတ်ဖြစ်သော
 သီလကို၊ ပရိပူရိဿတိ၊ ပြည့်စေလတ္တံ့၊ ဣတိတေဝံဋ္ဌာနံ၊ ဤသို့ပြည့်စေ

ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ အာဘိသမာစာရိကံ၊
 မြက်သောအကျင့်၌ ဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ ဝတ်ဖြစ်သောသီလကို၊ ပရိပူရိတွာ၊
 ပြည့်စေ၍၊ သေက္ခံ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ သီလကို၊
 ပရိပူရိဿတိ၊ ပြည့်စေလတ္တံ့၊ ဣတိတေဝံဋ္ဌာနံ၊ ဤသို့ပြည့်စေခြင်း တည်း
 ဟူသော အကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ သေက္ခံ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် တို့၏
 ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ သီလကို၊ ပရိပူရိတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ သီလက္ခန္ဓံ၊ လေးပါး
 သောစတုပါရိသုဒ္ဓိ သီလအရကို၊ ပရိပူရိဿတိ၊ ပြည့်စေလတ္တံ့၊ ဣတိ၊
 တေဝံဋ္ဌာနံ၊ ဤသို့ပြည့်ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊
 ရှိ၏၊ သီလက္ခန္ဓံ၊ လေးပါးသောစတုပါရိသုဒ္ဓိ သီလအရကို၊ ပရိပူရိတွာ၊
 ပြည့်စေ၍၊ သမာဓိက္ခန္ဓံ၊ သမာဓိအရကို၊ ပရိပူရိဿတိ၊ ပြည့်စေလတ္တံ့၊
 ဣတိတေဝံဋ္ဌာနံ၊ ဤသို့ပြည့်စေခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊
 ရှိ၏၊ သမာဓိက္ခန္ဓံ၊ သမာဓိအရကို၊ ပရိပူရိတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ပညာက္ခန္ဓံ၊ ပညာ
 အရကို၊ ပရိပူရိဿတိ၊ ပြည့်စေလတ္တံ့၊ ဣတိတေဝံဋ္ဌာနံ၊ ဤသို့ပြည့်စေခြင်း
 တည်းဟူသော အကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ဝိနိဗ္ဗာန်မူ၏၊ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်
 ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ချာနုတို့၊ ဇာတဗူပဿ၊ ရွှေ၏၊ ဥပက္ကိဇေသာ၊ ညှစ်ညှစ်
 ကြောင်းတို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ယေဟိဥပက္ကိဇေသေဟိ၊
 အကြင်ညှစ်ညှစ်ကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဥပက္ကိလိဋ္ဌံ၊ ညှစ်ညှစ်သော၊ ဇာတဗူပံ၊ ရွှေ
 သည်၊ ဓဒုစေတနုဉ္စညံသည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကမ္မနိယဉ္စ၊ လက်
 ကောက်လက်ကြပ်အစရှိသောအမှုအား ခန့်သည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 ပတာယဉ္စေ ပြီးပြီ၊ ပြက်အရောင်ရှိသည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပတင်္ဂါစ၊
 ကြိုးဆတ်သော သဘောရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကမ္မာယ၊ လက်
 ကောက် လက်ကြပ်အစရှိသောအမှုအလို့ငှါ၊ သမ္မာစ၊ ကောင်းစွာလည်း၊
 နဥပတိ၊ မကပ်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အတယ်သည်တို့နည်း၊
 အယော၊ သံလည်းကောင်း၊ ထောတိ၊ ကြေးလည်းကောင်း၊ တိပု၊ သလွဲစင်
 လည်းကောင်း၊ သိသံ၊ သလွဲမည်းလည်းကောင်း၊ သဇ္ဇံ၊ ငွေလည်းကောင်း၊
 ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ချာနုတို့၊ ဇာတဗူပဿ၊ ရွှေ၏၊
 ဥပက္ကိဇေသာ၊ ညှစ်ညှစ်ကြောင်းတို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊
 ယေဟိဥပက္ကိဇေသေဟိ၊ အကြင်ညှစ်ညှစ်ကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဥပက္ကိလိဋ္ဌံ၊ ညှစ်
 ညှစ်သော၊ ဇာတဗူပံ၊ ရွှေသည်၊ ဓဒုစေတနုဉ္စညံသည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊

ကမ္မနိယဉ္ဇ၊ ထက်ကောက်လက်ကြပ်အစရှိသော အမှုအားခန့်သည်လည်း၊
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပတာဿရဉ္ဇ၊ ပြီးပြီးပြတ်အရောင်ရှိသည်လည်း၊ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ ပတာဂိုစ၊ ကြီးဆတ်သော သဘောရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ကမ္မာယ၊ ထက်ကောက်လက်ကြပ် အစရှိသော အမှုအလိုငှါ၊ သမ္မာစ၊
 ကောင်းစွာလည်း၊ နဥပေတိ၊ မကပ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယတောစခေါ၊
 အကြင်အခါ၌လည်း၊ ဇာတဂ္ဂပံ၊ ရှည်သည်၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးတို့နဲ့သော၊ ဣမေဟိ
 ဥပတ္တိ၊ ထေဟိ၊ ဤညစ်ညူးကြောင်းတို့ငှါ၊ ဝိရတ္တံ၊ လွတ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တံဇာတဂ္ဂပံ၊ ထိုရှေ့သည်၊ ရုဒုစ၊ နူးညံ့သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ကမ္မနိယဉ္ဇ၊ ထက်ကောက်လက်ကြပ်အစရှိသော အမှုအားခန့်သည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပတာဿရဉ္ဇ၊ ပြီးပြီးပြတ်အရောင်ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ပတာဂိုစ၊ ကြီးဆတ်သော သဘောရှိသည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 ကမ္မာယ၊ ထက်ကောက် လက်ကြပ်အစရှိသော အမှုအလိုငှါ၊ သမ္မာစ၊
 ကောင်းစွာလည်း၊ ဥပေတိ၊ ကပ်၏၊ ယဿကဿ၊ စိတစုံတထေဟက်သော
 သူအား၊ ဝိဇ္ဇန္တုနိကကိယံ၊ တန်ဖောအထူးဖြင့်၊ အာကင်္ဂါ၊ အလိုရှိအံ့၊ ရဗ္ဗိ
 ကာယ၊ ထက်စွပ်ဖြင့်၊ ယဒိအာကင်္ဂါ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့၊ ဣဗ္ဗာယ၊
 နားပောင်းဖြင့်၊ ယဒိအာကင်္ဂါ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့၊ ဝိဝေယျကေ၊ န၊ ထည် ရွဲ
 တန်သာဖြင့်၊ ယဒိအာကင်္ဂါ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့၊ သုဝဏ္ဏမာဏာယ၊ ရွှေပန်း
 ဖြင့်၊ ယဒိအာကင်္ဂါ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့၊ တဉ္စ၊ ထိုရှေ့သည်လည်း၊ အဿ၊
 ထိုထက်ကောက် လက်ကြပ်စသည်၏၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ အနုဘောတိ၊
 ပြီးစေနိုင်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဝိတ္တဿ၊
 စိတ်၏၊ ဥပတ္တိ၊ ထေဟိ၊ ဤညစ်ညူးကြောင်းတို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့
 ထည်း၊ ထေဟိဥပတ္တိ၊ ထေဟိ၊ အကြင်ညစ်ညူးကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဥပတ္တိ
 ထိ၌၊ ညစ်ညူးသော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ရုဒုစေဝ၊ နူးညံ့သည်လည်း၊ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ ကမ္မနိယဉ္ဇ၊ အမှုခန့်သည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပတာဿရဉ္ဇ၊ ပြီးပြီး
 ပြတ်အရောင်ရှိသည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပတာဂိုစ၊ ကြီးဆတ်သော
 သဘောရှိ သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊
 ခဏာယ၊ ကုန်ခြင်းငှါ၊ သမ္မာစ၊ ကောင်းစွာလည်း၊ နာမာမိယတိ၊ မတည်
 ကြည်၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ဣတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ကာမစ္ဆန္ဒော၊
 လိုချင်မက်မောခြင်းလည်းကောင်း၊ ဗျာပါဒေါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ ထိနမိန္ဒံ၊ စိတ်စေတနာထက်တို့၏ ထေးလံ ထိုင်းရှိုင်းခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ ဥဗ္ဗစ္စ၊ ကုက္ကုစ္စံ၊ ဖျံလွင့်ခြင်းနောင်တတာန်ပူပန်ခြင်းလည်းကောင်း၊

ပဉ္စကနိပါတ်ပဋ္ဌမပဏ္ဍိတသက-၃-ပဉ္စကိကဝဂ်၊

ဝိစိကိစ္ဆာယုဒ္ဓါးခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊
 ဘိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ဝိတ္တံသမိတ်၏၊ ဥပတ္တိထေသာ၊ ညစ်ညူးကြောင်း
 တို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ယေတိဥပတ္တိထေသေဟိ၊ အကြင်
 ဥဉ်ညူးကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဥပတ္တိထိဋ္ဌံ၊ ညစ်ညူးသော၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ ရရစေ
 ဝန်းညံ့သည်တည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကမ္မနိယဉ္စ၊ အမှုအားခန့်သည်တည်း၊
 နဘောတိ၊ မဖြစ်၊ ပဘာသာဓမ္မ၊ ပြီးပြီးပြင်အရောင်ရှိသည်တည်း၊ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ ပဘဂုံစ၊ ကြီးဆတ်သော သဘောရှိသည်တည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယာယ၊ ကုန်ခြင်းငှါ၊ သမ္မာစ၊ ကောင်း
 စွာတည်း၊ နယမဓိယတိ၊ မထည်ကြည်၊ ဘိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ယတောစခေါ
 အကြင်အခါ၌လည်း၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ
 ဥပတ္တိထေသေဟိ၊ ဤညစ်ညူးကြောင်းတို့မှ၊ ဝိရတ္တံ၊ လွတ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တံဝိတ္တံ၊ ထိုမိတ်သည်၊ ရရစန်းညံ့သည်တည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကမ္မ
 နိယံစ၊ အမှုအားခန့် သည်တည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဘာသာရံစ၊ ပြီးပြီးပြင်
 အရောင်ရှိသည်တည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဘဂုံစ၊ ကြီးဆတ်သောသဘော
 ရှိသည်တည်း၊ နဘောတိ၊ မဖြစ်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယာ
 ယ၊ ကုန်ခြင်းငှါ၊ သမ္မာစ၊ ကောင်းစွာတည်း၊ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏၊
 အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊ သန္တိကရဏိယသေ၊ မျက်
 မှောက်ပြုအပ်သော၊ ယသယသစဉ္စဿ၊ အကြင်အကြင်သို့သောတရား
 ကိုလည်း၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊ သန္တိကရဏိယ
 သေ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ အဘိနိန္ဒာမေတိ၊ ရှေးရှုညွတ်စေ၏၊
 တတြထဗြေဝ၊ ထိုထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ သတိအာယတနေ၊ သတိတည်း
 ဟူသောအကြောင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ သက္ခိဘဗ္ဗတံ၊ မျက်မှောက်ထိုက်
 သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပါပဏာတိ၊ ရောက်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သစေ
 ဒ္ဓာကင်္ဂတိ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့၊ ကိံ အာကင်္ဂတိ၊ အဘယ်သို့အလိုရှိသနည်း
 အနေကဓိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ဣဒ္ဓိဝိဝံ၊ အထူးထူး အပြားပြား
 တံနိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို၊ ပစ္စန္ဒာဝေယျ၊ ပြီးစေရာ၏၊ ဧကောဝိ၊ တခုတည်း
 သည်တည်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗဟုဝေ၊ များသောအပြားရှိသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏၊ ဗဟုဝေ၊ များသောအပြားရှိသည်တည်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧကော၊ တခု
 တည်းသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အာဝိဘာဝံ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သောအရပ်ကို
 တည်းကောင်း၊ တရောဘာဝံ၊ မျက်ကွယ်ဖြစ်သောအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊
 တိရောကုန္တံ၊ နံရံတဘက်ကို လည်းကောင်း၊ တိရောပါကာရံ၊ တံတိုင်း

ကတိကကို လည်းကောင်း၊ တိရစ္ဆာန်တို့ကို လည်းကောင်း၊ အာကာသေသေယျထပ်၊ ကောင်းကင်၌ကဲ့သို့၊ အသန္တမာနော၊ မကပ်ငြိ သည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏၊ ပထဝီယဝါ၊ မြေ၌လည်း၊ ဥဒကေသေယျထပ်၊ ရေ၌ကဲ့သို့၊ ဥမ္မုန္ဒနိမ္မုန္ဒ၊ ပေါခြင်း၊ ရုတ်ခြင်းကို၊ ကဏေယျ၊ ပြုရာ၏၊ ဥဒကေဝါ၊ ရေ၌လည်း၊ ပထဝီယံသေယျထပ်၊ မြေ၌ကဲ့သို့၊ အဘိဇ္ဇမာနော၊ မပျက်စီး သည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏၊ အာကာသေဝါ၊ ကောင်းကင်၌လည်း၊ ပကစ္ဆိ၊ အထောင်ရှိသော၊ သကုးတာသေယျထပ်၊ ငှက်ကဲ့သို့၊ ပလ္လဒကံ၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ ကမေယျ၊ သွားရာ၏၊ ဝေမဟံ၊ ခွေကေ၊ ဤသို့ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဝေမဟာနုဘာဝေ၊ ဤသို့ကြီးသော အာနုဘေဝံရှိကုန်သော၊ ဣမေဝိဝဒ္ဓိမသုဂါယေ၊ ဤလနေတို့ကိုလည်း၊ ပါဏိနာ၊ ဇက်ဖြင့်၊ ပရာမသေယျ၊ သုံးသပ်ရာ၏၊ ပံရိမဇ္ဇေယျ၊ ဆုပ်နယ်ရာ၏၊ ယာ၊ ငြိဟူထောကာဝါ၊ ဗြဟ္မဉ္စုပြည်တိုင်အောင်လည်း၊ ကာယေန၊ ကံယ်ဖြင့်၊ ဝေ၊ အလှိုသို့၊ ဝတ္တေယျ၊ လိုက်စေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေအာဂ၊ ခ်တိ၊ အကယ်၍ အလှိုရှိအံ့၊ ဝေသတိ၊ ဤသို့အလှိုရှိသည်ရှိသော်၊ ဝ၊ ကြာတ၊ ကြော၊ ထိုထိုအရင်၌ ဖင်လျှင်၊ သတိအာယတနေ၊ သတိတည်းဟူသော အကြောင်းသည်၊ သတိရှိသော်၊ သက္ခိဘဗ္ဗတံ၊ မျက်မှောက်ထိုက်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပါဝတာတိ၊ ရောက်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သစေအာဂ၊ ခ်တိ၊ အကယ်၍ အလှိုရှိအံ့၊ ကိံ အာဂ၊ ခ်တိ၊ အဘယ်သို့အလှိုရှိသနည်း၊ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော၊ အဘိက္ကံန္တမာနုသိကာယ၊ လူတို့၏နာကြားခြင်းကို လွန်သော၊ ဝိဗ္ဗာယသောတဓာတုယ၊ ဝိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်ဖြင့်၊ ဒုရေ၊ အဝေး၌၊ ယေဝသဒ္ဓါ၊ အကြင်အသံတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိကော၊ အနီး၌၊ ယေဝသဒ္ဓါ၊ အကြင်အသံတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဝိဗ္ဗေ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ တေသဒ္ဓေဝ၊ ထိုအသံတို့လည်းကောင်း၊ မာနုသေ၊ လူ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ထေသဒ္ဓေဝ၊ ထိုအသံတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတော၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ သဒ္ဓေ၊ အသံတို့ကို၊ သုဏေယျ၊ ကြားရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေအာဂ၊ ခ်တိ၊ အကယ်၍ အလှိုရှိအံ့၊ ဝေသတိ၊ ဤသို့အလှိုရှိသည်ရှိသော်၊ ဝ၊ ကြာတ၊ ကြော၊ ထိုထိုအရင်၌ ဖင်လျှင်၊ သတိအာယတနေ၊ သတိတည်းဟူသော အကြောင်းသည်၊ သတိရှိသော်၊ သက္ခိဘဗ္ဗတံ၊ မျက်မှောက်ထိုက်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပါဝတာတိ၊ ရောက်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သစေအာဂ၊ ခ်တိ၊ အကယ်၍ အလှိုရှိအံ့၊ ကိံ အာဂ၊ ခ်တိ၊ အဘယ်သို့အလှိုရှိသနည်း၊ ဝေသတ္တဝံ၊ တပါးသော သက္ခဝါတို့၏၊ ဝေပုဂ္ဂထာနံ၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ စေတသေ၊

မိမိဘိဝံသံ၊ ဖေတော၊ မိတ်ကို၊ ပရိဂ္ဂ၊ ဝိုင်းခြား၍၊ ပဇာနေယျ၊ အပြားအားဖြင့်
 သိ၊ နုဇ္ဈိ၊ သနုဇ္ဈိ၊ နုဇ္ဈိနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝါ၊ မိတ်ကိုလည်း၊ သမောဟံ၊
 ရာ၊ နုဇ္ဈိနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနေယျ၊ အပြားအား
 ဖြင့်သိ၊ နုဇ္ဈိ၊ သဒေါသံ၊ ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝါ၊ မိတ်ကိုလည်း၊
 သဒေါသံ၊ ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနေ
 ယျ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၊ နုဇ္ဈိ၊ ဝိဟဒေါသံ၊ ကင်းသောဒေါသရှိသော၊ ဝိတ္တံ၊
 ဝါ၊ မိတ်ကိုလည်း၊ ဝိဟဒေါသံ၊ ကင်းသောဒေါသရှိသော၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနေယျ၊ အပြားအားဖြင့် သိရာ၏၊ သမောဟံ၊ မောဟနှင့်
 တကွ ဖြစ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝါ၊ မိတ်ကိုလည်း၊ သမောဟံ၊ မောဟနှင့်တကွဖြစ်
 သော၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနေယျ၊ အပြားအားဖြင့်သိရာ၏၊
 ဝိဟမောဟံ၊ ကင်းသောမောဟရှိသော၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကိုလည်း၊ ဝိဟမောဟံ
 ကင်းသောမောဟရှိသော၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနေယျ၊ အပြား
 အားဖြင့်သိရာ၏၊ သံဝိတ္တံ၊ တွန့်သော၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကိုလည်း၊ သံဝိတ္တံ၊ တွန့်
 သော၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနေယျ၊ အပြားအားဖြင့်သိရာ၏၊
 ဝိက္ခိတ္တံ၊ ဖျံလွင့်သော၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကိုလည်း၊ ဝိက္ခိတ္တံ၊ ဖျံလွင့်သော၊ ဝိတ္တံ၊
 မိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနေယျ၊ အပြားအားဖြင့်သိရာ၏၊ မဟဂ္ဂတံ၊
 မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကိုလည်း၊ မဟဂ္ဂတံ၊ မြတ်
 သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနေယျ၊
 အပြားအားဖြင့် သိရာ၏၊ အမဟဂ္ဂတံ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ မရောက်
 သော၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကိုလည်း၊ အမဟဂ္ဂတံ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ မရောက်
 သော၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနေယျ၊ အပြားအားဖြင့်သိရာ၏၊
 သဥတ္တရံ၊ လွန်မြတ်သောတရားရှိသော၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကိုလည်း၊ သဥတ္တရံ၊
 လွန်မြတ်သောတရားရှိသော၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနေယျ၊
 အပြားအားဖြင့်သိရာ၏၊ အနုတ္တရံ၊ လွန်မြတ်သောတရားမရှိသော၊ ဝိတ္တံ၊
 မိတ်ကိုလည်း၊ အနုတ္တရံ၊ လွန်မြတ်သောတရားမရှိသော၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနေယျ၊ အပြားအားဖြင့်သိရာ၏၊ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်
 သော၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကိုလည်း၊ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်သော၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနေယျ၊ အပြားအားဖြင့်သိရာ၏၊ အသမာဟိတံ၊
 မတည်ကြည်သော၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကိုလည်း၊ အသမာဟိတံ၊ မတည်ကြည်
 သော၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနေယျ၊ အပြားအားဖြင့်သိရာ၏၊
 ဝိပုတ္တံ၊ ကိလသာဘိယုလွတ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကိုလည်း၊ ဝိပုတ္တံ၊ ကိလ

သဘောတရားလွတ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနေယျ၊ အပြားအား
 ဖြင့်သိရာ၏၊ အဝိရတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှမလွတ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို
 လည်း၊ အဝိရတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှမလွတ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်တည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပဇာနေယျ၊ အပြားအားဖြင့်သိရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေအာကင်္ခိတိ၊
 အကယ်၍ အလိုရှိအံ့၊ ဧဝံ၊ သတိ၊ ဤသို့ အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ တတြိတကြော၊
 ထိုထို အရပ်၌ပင်လျှင်၊ သတိ အာဟတနေ၊ သတိတည်း၊ ဟူသောအ
 ကြောင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်၊ သံက္ခိဘဗ္ဗတံ၊ မျက်မှောက် ထိုကံသည်၏
 အဖြစ်သို့၊ ပါဝုကာတိ၊ ရောက်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သစေအာကင်္ခိတိ၊
 အကယ်၍ အလိုရှိအံ့၊ ကိံ အာကင်္ခိတိ၊ အဘယ်သို့ အလိုရှိသနည်း၊ အနေက
 ဝိဟိတံ၊ များသော အပြားရှိသော၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာ
 အစဉ်ကို၊ အနုဿရေယျ၊ အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့ရာ၏၊ ကိံ အနုဿ
 ရေယျ၊ အဘယ်သို့ အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့ရာသနည်း၊ ဣဒံ အယံ ပုဗ္ဗ
 နိဝါသော၊ ဤရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်သည်၊ သေယျထာကတမော၊
 အဘယ်နည်း၊ ဧဝံ၊ ဝိဇာတိ၊ တဘဝကိုလည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဝိဇာတိယော၊
 နှစ်ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တိသောဝိဇာတိယော၊ သုံးဘဝတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ စတသောဝိဇာတိယော၊ လေးဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စဝိဇာ
 တိယော၊ ငါးဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒသဝိဇာတိယော၊ ဆယ်ဘဝတို့
 ကို လည်းကောင်း၊ ဝိသံပိဇာတိယော၊ နှစ်ဆယ်သော ဘဝတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ တိသံပိဇာတိယော၊ သုံးဆယ်သော ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 စက္ကာနိသံပိဇာတိယော၊ လေးဆယ်သော ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပညာ
 သံပိဇာတိယော၊ ငါးဆယ်သော ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဇာတိသတံပိ၊
 ဘဝတရားကိုလည်းကောင်း၊ ဇာတိသဟသံပိ၊ ဘဝတထောင်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဇာတိသတသဟသံပိ၊ ဘဝတထိန်းကိုလည်းကောင်း၊ အနေ
 ကော၊ များစွာကုန်သော၊ သံဝရုကပ္ပေပိ၊ သံဝရုကပ်တို့ ကိုလည်းကောင်း၊
 အနေကော၊ များစွာကုန်သော၊ ဝိဝရုကပ္ပေပိ၊ ဝိဝရုကပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊
 အနေကော၊ များစွာကုန်သော၊ သံဝရုပိဝရုကပ္ပေပိ၊ သံဝရုပိဝရုကပ်တို့ကို
 လည်းကောင်း၊ အနုဿရေယျ၊ အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့ရာ၏၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်တည်း၊ အရတြ၊ ဤမည်သောဘုံဘဝ၌၊ အယံ၊ ငါသည်၊ ဧဝံ
 နာမော၊ ဤသို့သော အမည်ရှိသည်၊ ဧဝံ၊ ဂေါက္ကော၊ ဤသို့သော အနွယ်ရှိသည်၊
 ဧဝံ၊ ဝက္ကော၊ ဤသို့သော အဆင်းရှိသည်၊ ဝေမာဟာရော၊ ဤသို့သော အစာ
 အာဟာရရှိသည်၊ ဧဝံ၊ သုခက္ကပဋိသံဝေဒိဤသို့သော ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို

ခံစားလေ့ရှိသည်။ ဇေမာယုပရိယန္တော၊ ဤသို့သောအသက်အပိုင်းအခြားရှိသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ငောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ တတော၊ ထိုထုံဘဝမှ၊ ဝုဒ္ဓေတေ၊ ဝုဒ္ဓေတသည်ရှိသော်၊ အရတြ၊ ဤမည်သောထုံဘဝ၌၊ ဥပပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ တတြာပိ၊ ထိုထုံဘဝ၌လည်း၊ ဇေံနာမေ၊ ဤသို့သောအမည်ရှိသည်။ ဇေံဂေါက္ကော၊ ဤသို့သောအနွယ်ရှိသည်။ ဇေံဝဇ္ဇော၊ ဤသို့သောအဆင်းရှိသည်။ ဇေမာဟာရော၊ ဤသို့သောအစာအာဟာရရှိသည်။ ဇေံသုဒဒကပ္ပပဋိသံဇေဒိ၊ ဤသို့သောချင်းသာဆင်းရဲကိုခံစားလေ့ရှိသည်။ ဇေမာယုပရိယန္တော၊ ဤသို့သောအသက်အပိုင်းအခြားရှိသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ငောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ တတော၊ ထိုထုံဘဝမှ၊ ဝုဒ္ဓေတေ၊ ဝုဒ္ဓေတသည်ရှိသော်၊ ဣဝ၊ ဤထုံဘဝ၌၊ ဥပပန္နော၊ ပဋိသန္ဓေနေသောအားဖြင့်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုဿဓေယျ၊ အစဉ်ကျောက်၍ခေတ်ခေတ်အနုအနု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာကာရံ၊ အခြင်းအရာနှင့်တကွသော၊ သဉ္ဇဒဒ္ဓသံ၊ ဣင်းနှင့်တကွသော၊ အနုကပိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ပုဗ္ဗေဒိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို၊ အနုဿဓေယျ၊ အစဉ်ကျောက်၍ခေတ်ခေတ်အနုအနု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေအာကင်္ခိတိ၊ အဘယ်၍အလိုရှိအံ့၊ ဇေံသတိ၊ ဤသို့အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ တတြတတြော၊ ထိုထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ သတိအာယတနေ၊ သတိတည်းဟူသောအကြောင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်၊ သက္ခိဘဗ္ဗတံ၊ မျက်မှောက်ထိုက်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပါပဏတိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သစေအာကင်္ခိတိ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့၊ ကိံ အာကင်္ခိတိ၊ အဘယ်သို့အလိုရှိသနည်း၊ ဝိသုဒ္ဓန၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သော၊ အတိတ္တန္တမာနုသကောန၊ ထုတို့၏ မျက်စိ အမြင်ကိုလွန်သော၊ ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပသေယျ၊ မြင်ရာ၏။ စဝမာနေ၊ ဝုဒ္ဓေတဆဲဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပပဇ္ဇမာနေ၊ ပဋိသန္ဓေနေဆဲဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဟိနေ၊ ယုတ်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဏီတေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သုဝဇ္ဇော၊ အဆင်းထွက်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုဗ္ဗတ္ထော၊ အဆင်းမထွက်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သုဂတေ၊ ကောင်းသောအထားရှိကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသောအထားရှိကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပသေယျ၊ မြင်ရာ၏။ ယထာကဋ္ဌ၊ ဝေလံအားလျော်စွာကပ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပဇာနေယျ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

အပြားအားဖြင့်သိရာ၏၊ ကိံပဇာနေယျ၊ အဘယ်သို့အပြားအားဖြင့်သိရာ
သနည်း၊ ဘဝ၊ စင်စစ်၊ ဘောဇ္ဇော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေသက္ကာ၊
ဤသက္ကဝါတို့သည်၊ ကာယဒုက္ခရိတေန၊ မကောင်းသောကိုယ်အကျင့်နှင့်၊
သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဝစီဒုက္ခထေန၊ မကောင်းသောနှုတ်အကျင့်နှင့်၊
သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ မနောဒုက္ခရိတေန၊ မကောင်းသောစိတ်အကျင့်
နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဥပါ
ဒကာ၊ စွပ်စွဲဘတ်ကုန်၏၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မှားသောအယူရှိကုန်၏၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
ကမ္မသမာဒါနာ၊ မှားသောအယူ၏အစွမ်းအားဖြင့်ဆောက်တည်အပ်သော
ကံရှိကုန်၏၊ တေသက္ကာ၊ ထိုသက္ကဝါတို့သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊
ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရိ၊ နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်း
သာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏သားရာဖြစ်သော၊
ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ ဘျာရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပါပန္နာ၊ ပရိသန္ဓေနေသော
အားဖြင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝါပန၊ ထိုမှဘဝါး၊ ဘောဇ္ဇော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော၊
ဣမေသက္ကာ၊ ဤသက္ကဝါတို့သည်၊ ကာယဒုက္ခရိတေန၊ ကောင်းသောကိုယ်
အကျင့်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဝစီဒုက္ခထေန၊ ကောင်းသော
နှုတ်အကျင့်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ မနောဒုက္ခရိတေန၊ ကောင်း
သောစိတ်အကျင့်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ အရိယာနံ၊ အရိယာ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အနုပပါဒကာ၊ မစွပ်စွဲဘတ်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊ မှန်သောအယူ
ရှိကုန်၏၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ မှန်သောအယူ၏အစွမ်းအားဖြင့်ဆောက်
တည်အပ်သောကံရှိကုန်၏၊ တေသက္ကာ၊ ထိုသက္ကဝါတို့သည်၊ ကာယဿ၊
ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရိ၊
နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏သားရာဖြစ်သော၊ သုဂ္ဂံ၊
မြတ်သော ချွါရုံစသည်တို့၏ တည်ရာဖြစ်သော၊ ဝေဟကံ၊ နတ်ပြည်၌၊
ဥပါပန္နာ၊ ပရိသန္ဓေနေသောအားဖြင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနေယျ၊
အပြားအားဖြင့်သိရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသုဒ္ဓေန၊ အထူးသဖြင့် ငင်ကြယ်
သော၊ အတိက္ကန္တမာနုပကေန၊ လူတို့၏ပျက်စီးခြင်းကိုလွန်သော၊ ဒိဗ္ဗေန
စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်၊ သက္ကေ၊ သက္ကဝါတို့ကို၊ ပဿေယျ၊
မြင်ရာ၏၊ စာမာနေ၊ စုတဆဲဖြစ်ကုန်သော၊ သက္ကေ၊ သက္ကဝါတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဥပါပန္နမာနေ၊ ပရိသန္ဓေနေဆဲဖြစ်ကုန်သော၊ သက္ကေ၊ သက္ကဝါတို့
ကိုလည်းကောင်း၊ ဟိနန၊ ယုတ်ကုန်သော၊ သက္ကေ၊ သက္ကဝါတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ ပဏီတေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ သက္ကေ၊ သက္ကဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊

သုဂဏ္ဍိ၊ အဆင်းထွကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို လည်းကောင်း၊
 ဒုဗ္ဗဒ္ဓိ၊ အဆင်းမထွကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို လည်းကောင်း၊
 သုဂဏ္ဍိ၊ ကောင်းသောအလားရှိကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဒုဗ္ဗဒ္ဓိ၊ မကောင်းသောအလားရှိကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့
 ရာည်းကောင်း၊ ပဒဿယျ မြင်ရာ၏။ ယထာကမ္မူပဂေ၊ ကံအားလျော်စွာ
 ကပ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပဇာနေယျ၊ အပြားအားဖြင့်
 သိရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေအာကင်္ခိတိ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့၊ ဧဝံသတိ၊
 ဤသို့အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ တတြတေတြေဝ၊ ထိုထိုအရာ၌ပင်လျှင်၊ သတိ
 အာယတနေ၊ သတိတည်းဟူသောအကြောင်းသည်၊ သတိရှိသော်၊ သက္ခိ
 ဘဗ္ဗတံ၊ မျက်မှောက်ထိုက်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပါပဏာတိ၊ ရောက်၏။ သော၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သစေအာကင်္ခိတိ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့၊ ကိံအာကင်္ခိတိ၊
 အဘယ်သို့ အလိုရှိသနည်း၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေတရားတို့၏၊ ခယာ၊
 ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေတရားမရှိသော၊ စေတောဗိမုတ္တိံ၊
 ဝိဘူတိ ကိလသာတို့မှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ် သမာဓိကို လည်း
 ကောင်း၊ ပညာဝိမုတ္တိံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကို
 ထည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊
 သယံ၊ ကိုယ်ဘိုင်း၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိ
 ကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသက္ခန္ဓ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟနေယျ၊ နေရာ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေအာကင်္ခိတိ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့အလိုရှိ
 သည်ရှိသော်၊ တတြတေတြေဝ၊ ထိုထိုအရာ၌ပင်လျှင်၊ သတိအာယတနေ၊
 သတိတည်းဟူသောအကြောင်းသည်၊ သတိရှိသော်၊ သက္ခိဘဗ္ဗတံ၊ မျက်
 မှောက်ထိုက်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပါပဏာတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတိယံ၊ တတိယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ဂရဟန်းတို့၊ ဒုဿိသဿ၊ သိထရှိသော၊ သိထဝိပဉ္စသဿ၊ သိထ
 ပျက်စီးသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သမ္ဗာသမာဓိ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်
 ခြင်းသည်၊ ဟတူပနိသော၊ ပျက်စီးသောအကြောင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 သမ္ဗာသမာဓိမိ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်ခြင်းသည်၊ အသတိ၊ မရှိသော်၊
 သမ္ဗာသမာဓိဝိပဉ္စသဿ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်းပျက်စီးသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 ယထာဘူတဉာဏဒဿနံ၊ မဘောက်မပြန်သိတတ်သော တရု
 ဏဝိပဿနာဟုဆိုအပ်သောဉာဏ်အဖြစ်သည်၊ ဟတူပနိသံ၊ ပျက်စီးသော

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ၊

အကြောင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာဘူတဉာဏဒဿနေ၊ မဘောက်
မပြန်သိတတ်သောတရုဏဝိပဿနာဟုဆိုအပ်သော ဉာဏ်အမြင်သည်၊
အသတိ၊ မရှိသော်၊ ယထာဘူတဉာဏဒဿနုပိပန္နဿ၊ မဘောက်မပြန်
သိတတ်သောတရုဏဝိပဿနာဟုဆိုအပ်သောဉာဏ်အမြင်ပျက်စီးသော၊
ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗိဒါဝိရာဂေါ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ငြီးငွေ့ခြင်းဟုဆိုအပ်
သော ဗလဝဝိပဿနာ မဂ်ဉာဏ်သည်၊ ဟတူပနိဿော၊ ပျက်စီးသော
အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗိဒါဝိရာဂေါ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ငြီးငွေ့ခြင်း
ဟုဆိုအပ်သောဗလဝဝိပဿနာမဂ်ဉာဏ်သည်၊ အသတိ၊ မရှိသော်၊ နိဗ္ဗိဒါ
ဝိရာဂဝိပန္နဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ငြီးငွေ့ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဗလဝဝိပဿနာ
မဂ်ဉာဏ်ပျက်စီးသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိရတ္တုဉာဏ ဒဿနံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဆင်ခြင်တတ်သော ပစ္စဝေက္ခနာ ဉာဏ်အမြင်သည်၊
ဟတူပနိဿံ၊ ပျက်စီးသောအကြောင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ရှုက္ခာ၊ သစ်ပင်သည်၊
သာခါပထာသဝိပန္နော၊ အခက်အရှက် ပျက်စီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ထဿ၊ ထိုအခက်အရှက် ပျက်စီးသောသစ်ပင်၏၊ ပဋိကာဝိ၊ အပွေး
သည်သည်၊ ပါရိပူရိ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ သေယျထာဝိ၊ မရောက်
သကဲ့သို့၊ တစောဝိ၊ အခွံသည်သည်၊ ပါရိပူရိ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ
သေယျထာဝိ၊ မရောက်သကဲ့သို့၊ ဗေဂ္ဂုပ၊ အကားသည်သည်၊ ပါရိပူရိ၊
ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ သေယျထာဝိ၊ မရောက်သကဲ့သို့၊ သာရေဝိ၊
အနှစ် သည်သည်၊ ပါရိပူရိ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ သေယျထာဝိ၊
မရောက်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာသျှင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ဒုသိထဿ၊ ထိထမရှိသော၊ ထိထဝိပန္နဿ၊ ထိထပျက်စီးသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သမ္မာသမာဓိ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်းသည်၊ ဟတူပနိ
ဿော၊ ပျက်စီးသော အကြောင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္မာသမာဓိရိ၊
ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်းသည်၊ အသတိ၊ မရှိသော်၊ သမ္မာသမာဓိဝိပန္နဿ
ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်းပျက်စီးသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယထာ
ဘူတဉာဏဒဿနံ၊ မဘောက်မပြန်သိတတ်သော တရုဏဝိပဿနာဟုဆို
အပ်သောဉာဏ်အမြင်သည်၊ ဟတူပနိဿံ၊ ပျက်စီးသောအကြောင်းရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာဘူတဉာဏဒဿနေ၊ မဘောက်မပြန်သိတတ်သော
တရုဏဝိပဿနာဟုဆိုအပ်သော ဉာဏ်အမြင်သည်၊ အသတိ၊ မရှိသော်၊
ယထာဘူတဉာဏဒဿနုပိပန္နဿ၊ မဘောက်မပြန်သိတတ်သောတရုဏ

ဝိပဿနာဟု ဆိုအပ်သောဥာဏ်အမြင်ပျက်စီးသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗိဒါဝိရာဂေါ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဗလဝဝိပဿနာ မဂ်ဥာဏ်သည်၊ ဟတူပနိသော၊ ပျက်စီးသောအကြောင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗိဒါဝိရာဂေါ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းဟုဆိုအပ်သောဗလဝဝိပဿနာ မဂ်ဥာဏ်သည်၊ အသတိ၊ မရှိသော၊ နိဗ္ဗိဒါဝိရာဂဝိပဋ္ဌာနာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းဟု ဆိုအပ်သောဗလဝဝိပဿနာ မဂ်ဥာဏ်ပျက်စီးသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိပုတ္တိဥာဏဒဿနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဆင်ခြင်တတ်သောပစ္စင်္ကနာဥာဏ်အမြင်သည်၊ ဟတူပနိသံ၊ ပျက်စီးသောအကြောင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိလဝတော၊ ဘိလရှိသော၊ ဘိလသမ္ပန္နဿ၊ ဘိလနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဗ္ဗာသမာဓိ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်ခြင်းသည်၊ ဥပနိသသမ္ပန္နော၊ အကြောင်းပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗာသမာဓိ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော၊ သဗ္ဗာသမာဓိ၊ မှန္ဒဿ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်းပြည့်စုံသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယထာဘူတဥာဏဒဿနံ၊ မဘောဓက်မပြန်ဘိတတ်သော တရုဏဝိပဿနာဟုဆိုအပ်သော ဥာဏ်အမြင်သည်၊ ဥပနိသသမ္ပန္နံ၊ အကြောင်းပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာဘူတဥာဏဒဿနော၊ မဘောဓက်မပြန်ဘိတတ်သော တရုဏဝိပဿနာဟုဆိုအပ်သော ဥာဏ်အမြင်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော၊ ယထာဘူတဥာဏ ဒဿနသမ္ပန္နဿ၊ မဘောဓက်မပြန်ဘိတတ်သော တရုဏဝိပဿနာဟု ဆိုအပ်သော ဥာဏ်အမြင်ပြည့်စုံသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗိဒါဝိရာဂေါ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းဟုဆိုအပ်သောဗလဝဝိပဿနာမဂ်ဥာဏ်သည်၊ ဥပနိသသမ္ပန္နော အကြောင်းပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗိဒါဝိရာဂေါ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းဟုဆိုအပ်သောဗလဝဝိပဿနာမဂ်ဥာဏ်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော၊ နိဗ္ဗိဒါဝိရာဂသမ္ပန္နဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဗလဝဝိပဿနာ မဂ်ဥာဏ်ပြည့်စုံသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိပုတ္တိဥာဏ ဒဿနံ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုဆင်ခြင်တတ်သော ပစ္စင်္ကနာဥာဏ်အမြင်သည်၊ ဥပနိသသမ္ပန္နံ၊ အကြောင်းပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်၊ သာခါပလ္လာသသမ္ပန္နော၊ အခက်အခက်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုသစ်ပင်၏၊ ပပဋိကာဝိ၊ အပွေးသည်လည်း၊ ပါရိပုရိ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဝတ္ထုတိသေယျထာဝိ၊ ရောက်သကဲ့သို့၊ ထစောဝိ၊ အခွံသည်လည်း၊ ပါရိပုရိ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့။

ဂန္ထကိသေယျထာပိ၊ ရောကံသက္ကံသျှိ၊ ဖေဂ္ဂုပိ၊ အကာသည်ထည်း၊ ပါရိပူရိ၊
 ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဂန္ထကိသေယျထာပိ၊ ရောကံသက္ကံသျှိ၊ သာရေပိ၊ အံနှစ်
 သည်ထည်း၊ ပါရိပူရိ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဂန္ထကိသေယျထာပိ၊ ရောကံသက္ကံ
 သျှိ၊ သိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ဇေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ သီလဝတော၊
 သီသရှိသော၊ သီသသမ္ပန္နဿ၊ သီထပြည့်စုံသော၊ ယုဂ္ဂထဿ၊ ယုဂ္ဂိုလ်အား၊
 သမ္မာသမာဓိ၊ ကောင်းစွာ ထည်ကြည် ခြင်းသည်၊ ဥပနိသ သမ္ပန္နော၊
 အကြောင်းပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမ္မာသမာဓိမိ၊ ကောင်းစွာတည်
 ကြည်ခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ သမ္မာသမာဓိသမ္ပန္နဿ၊ ကောင်းစွာတည်
 ကြည်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ယုဂ္ဂထဿ၊ ယုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယထာတူတဉာဏ
 ဒဿနံ၊ မဘောက်မပြန် သိတတ်သော တရုဏပိပဿနာဟု ဆိုအပ်သော
 ဉာဏ်အမြင်သည်၊ ဥပနိသသမ္ပန္နံ၊ အကြောင်းပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ယထာတူတဉာဏဒဿနေ၊ မဘောက်မပြန်သိတတ်သော တရုဏပိပဿ
 နာဟုဆိုအပ်သော ဉာဏ်အမြင်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ယထာတူတဉာဏ
 ဒဿနံသမ္ပန္နဿ၊ မဘောက်မပြန်သိတတ်သော တရုဏပိပဿနာဟုဆို
 အပ်သော ဉာဏ်အမြင်ပြည့်စုံသော၊ ယုဂ္ဂထဿ၊ ယုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗိဒါပိရာဂေါ၊
 ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဗထဝပိပဿနာမဂ်ဉာဏ်သည်၊
 ဥပနိသသမ္ပန္နော၊ အကြောင်းပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗိဒါပိရာဂေါ၊
 ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဗထဝပိပဿနာမဂ်ဉာဏ်သည်၊
 သတိ၊ ရှိသော်၊ နိဗ္ဗိဒါပိရာဂသမ္ပန္နဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းဟုဆိုအပ်
 သော ဗထဝပိပဿနာ မဂ်ဉာဏ်ပြည့်စုံသော၊ ယုဂ္ဂထဿ၊ ယုဂ္ဂိုလ်အား၊
 ပိရတ္တိဉာဏဒဿနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဆင်ခြင်တတ်သော ဉာဏ်အမြင်
 သည်၊ ဥပနိသသမ္ပန္နံ၊ အကြောင်းပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

သိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟံ၊ အင်္ဂါတို့ဖြင့်၊
 အနုဂ္ဂဟိတာ၊ ငြီးမြောက်အပ်သော၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိ၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိသည်၊ စေတော
 ပိရတ္တိဖလ္လာစ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သောမဂ်ဖိုလ်သမာဓိဟူသော အကျိုး
 ရှိသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စေတောပိရတ္တိဖလ္လာစ၊ နိသံသာစ၊ ကိလေသာ
 တို့မှလွတ်သောမဂ်ဖိုလ်သမာဓိဟူသော အာနိသင်ရှိသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ပညာပိရတ္တိဖလ္လာစ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သောမဂ်ဖိုလ်ပညာဟူသော
 အကျိုးရှိသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပညာပိရတ္တိဖလ္လာစ၊ နိသံသာစ၊ ကိလေ

သာတို့မှလွတ်သောဗိုလ်ပညာဟူသော အာနိသင်ရှိသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိအင်္ဂေဟိ၊ အဘယ်အင်္ဂါတို့ဖြင့်၊
 အနုဂ္ဂဟိတာ၊ ခြီးမြှောက်အပ်သော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊ စေတော
 ဝိရုတ္တိပဿာစ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော မဂ်ဗိုလ်သမာဓိဟူသော အကျိုး
 ရှိသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ စေတောဝိရုတ္တိပဿာနိ သံသာစ၊
 ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော မဂ်ဗိုလ်သမာဓိဟူသော အာနိသင်ရှိသည်
 ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ပညာဝိရုတ္တိပဿာစ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်
 သောဗိုလ်ပညာဟူသော အကျိုးရှိသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊
 ပညာဝိရုတ္တိပဿာနိသံသာစ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော ဗိုလ်ပညာဟူ
 သော အာနိသင်ရှိ သည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဣ၊ ဤ သာသနာတော်၌၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊ ဘိသာနုဂ္ဂဟိတာစ၊ စတု
 ပါရိသုဒ္ဓိဘိဝံသဖြင့်ခြီးမြှောက်အပ်သည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုတာနုဂ္ဂဟိ
 တာစ၊ တရားတော်ကိုကြားနာခြင်းဖြင့်ခြီးမြှောက်အပ်သည်ထည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ သာကန္တ၊ နုဂ္ဂဟိတာစ၊ တရားတော်ကိုတကွဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်း
 ဖြင့်ခြီးမြှောက် အပ်သည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမထာနုဂ္ဂဟိတာစ၊
 မဟာဂုဏ်များသမာဓိဖြင့် ခြီးမြှောက်အပ် သည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဝိပဿနာနုဂ္ဂဟိတာစ၊ ဝိပဿနာဥာဏ်ဖြင့် ခြီးမြှောက်အပ်သည်ထည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့ဖြင့်
 အနုဂ္ဂဟိတာ၊ ခြီးမြှောက်အပ်သော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊ စေတောဝိရုတ္တိ
 ပဿာစ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော မဂ်ဗိုလ်သမာဓိဟူသော အကျိုးရှိသည်
 ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စေတောဝိရုတ္တိပဿာနိသံသာစ၊ ကိလေသာတို့မှ
 လွတ်သော မဂ်ဗိုလ်သမာဓိဟူသော အကျိုးရှိသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ပညာဝိရုတ္တိပဿာစ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော ဗိုလ်ပညာဟူသော အကျိုး
 ရှိသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပညာဝိရုတ္တိပဿာနိသံသာစ၊ ကိလေသာတို့
 မှလွတ်သော ဗိုလ်ပညာဟူသော အာနိသင်ရှိသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါအင်္ဂေဟိ၊ ဤအင်္ဂါ
 တို့ဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဟိတာ၊ ခြီးမြှောက်အပ်သော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊
 စေတောဝိရုတ္တိပဿာစ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော မဂ်ဗိုလ်သမာဓိဟူသော
 အကျိုးရှိသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စေတောဝိရုတ္တိ ပဿာနိသံသာစ၊
 ကိလေသာ တို့မှလွတ်သော မဂ်ဗိုလ် သမာဓိဟူသော အာနိသင်ရှိသည်
 ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပညာဝိရုတ္တိပဿာစ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော

ဗိုလ်ပညာဟူသော အကျိုးရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပညာပီရက္ခိ
ပထာနိသံသာစ၊ ကိလေသာဘိက္ခလွတ်သော ဗိုလ်ပညာဟူသော အာနိသင်
ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။
ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝိရက္ခာယတနာနိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ အကြောင်း
တို့သည်၊ ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယတ္ထ၊
အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏အကြောင်းတို့၌၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မဝေမဝေလျှောသော
သဘိရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာကာဝိနော၊ ကိလေသာတို့ကိုပုပုနှင့်စေတတ်သော ထုံ
ထုံရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊ နေသော၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ ရဟန်း၏၊ အဝိရက္ခံ၊ ကိလေသာတို့
မှမလွတ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်မူလည်း၊ ဝိရက္ခတိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်
၏၊ အပရိက္ခိတာ၊ မကုန်ကုန်သေးသော၊ အာသဝါဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့
သည်လည်း၊ ပရိက္ခဟံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဝစ္ဆန္တိ၊ ရေပ်ကုန်၏၊ အနုပ္ပတ္တံ၊ မရေပ်
အပ်သေးသော၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိလွန်မြတ်သော၊ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂ
လေးပါးတို့ဖြင့် စေးမရှိရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ မူလည်း၊ အနုပါဝုတာတိ၊
အံစဉ်ရောက်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမာနံ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣစ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ ရဟန်းအား၊
သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ ဒေသေတိ၊
ဟော၏၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဝရုဋ္ဌာနိယော၊ အလေးပြုအပ်
သော အရာ၌တည်သော၊ သဗြဟ္မစာရိဝါ၊ ဘိတင်းသုံးဘော်သည်မူလည်း၊
ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟော၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင် သို့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ တဿ
ဘိက္ခု၊ နော၊ ထိုရဟန်းအား၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ သစ္စာ
လေးပါးတရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟော၏၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊
ဝရုဋ္ဌာနိယော၊ အလေးပြုအပ်သော အရာ၌တည်သော၊ သဗြဟ္မစာရိဝါ၊
ဘိတင်းသုံးဘော်သည်မူလည်း၊ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ ဒေသေတိ၊
ဟော၏၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ သော၊ ထို
ရဟန်းသည်၊ တစ္ဆိံ၊ ဓမ္မေ၊ ထိုသစ္စာလေးပါးတရား၌၊ အတ္ထပဋိသံဝေဒိစ၊
ပါဠိ၏ အနက်ကိုထိုးထွင်း၍ သိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မပဋိ
သံဝေဒိစ၊ ပါဠိကိုထိုးထွင်း၍ သိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္ထ
ပဋိသံဝေဒိနော၊ ပါဠိ၏ အနက်ကို ထိုးထွင်း၍ သိသော၊ ဓမ္မပဋိသံဝေဒိ

နာ၊ပါဠိကိုထိုးထွင်း၍ထိသော၊တဿ၊ထိုရဟန်းအား၊ပါရုန္တံ၊ အားနည်း
သောဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ဇာယတိ၊ဖြစ်၏၊ပရုဗိတဿ၊အားနည်းသော
ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသော ရဟန်းအား။ ဝီတိ၊ အားကြီးသော နှစ်သက်
ခြင်းသည်၊ဇာယတိ၊ဖြစ်၏။ ဝီတိမနဿ၊အားကြီးသော နှစ်သက်ခြင်းနှင့်
ယှဉ်သောစိတ်ရှိသောရဟန်းအား၊ကာယော၊နာမကာယရူပကာယသည်။
ပဿန္တတိ၊ငြိမ်း၏၊ပဿန္တကာယော၊ ငြိမ်းပြီးသောနာမကာယရူပကာယ
ရှိသောရဟန်းသည်၊သုခံ၊ချမ်းသာကို၊ ဝေဒေတိ၊ခံစား၏၊ သုခိနော၊ ချမ်း
သာခြင်းရှိသောရဟန်း၏၊ပိတ္တံ၊စိတ်သည်၊အရဟတ္တပထသမာဓိနာ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်သမာဓိဖြင့်၊ သမာဓိယတိ၊ထည်ကြည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊
အနံ၊ဤမြတ်စွာထုရား၏ သဗ္ဗာလေးပါးတရားကိုဟောခြင်းအစရှိသည်ကို၊
ပဋ္ဌဝံ၊ရှေးဦးစွာသော၊ ဝိရတ္တာယဘနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အကြောင်းယုံ၍၊
ဝုပ္ပတိ၊ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏အ
ကြောင်းတို့၌၊အပ္ပမတ္တဿ၊မဝေမထေ့သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာ
ပိနော၊ကိလေသာ ရှိကိုပူပန်စေတတ်သောလိုထရှိသည်ဖြစ်၍၊ပဟိတက္ကဿ
နိဗ္ဗာနံသို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိဟရေတာ၊နေသော၊ဘိက္ခု
နော၊ရဟန်းအား၊ အဝိရတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှမလွတ်သေးသော၊ပိတ္တံဝါ၊
စိတ်သည်လည်း၊ဝိရတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၏။ အပရိက္ခိတာ၊မကုန်
ကုန်သေးသော၊အာသဝါဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်လည်း၊ ပရိက္ခယံ၊
ကုန်ခြင်းသို့၊ဝန္တန္တိ၊ရော်ကုန်၏၊အနုပ္ပတ္တံ၊မရော်အပ်သေးသော၊အနုတ္တရံ
အတုမရှိလွန်မြတ်သော၊ ယောဂက္ခေဝံ၊ ယောဂထေးပါးတို့ဖြင့်ဘေးမ
ရှိရာဖြစ်သော၊နိဗ္ဗာနံသို့လည်း။အနုပါပုတာတိ၊ အစဉ်ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ကတနံ၊ ပရိစ၊ ကပါးတုံလည်း။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊
သတ္တာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ သဗ္ဗာလေးပါးတရားကို၊ နဟောဝခေါ
ဒေသေတိ၊မဟော၊အညတရော၊တယောက်သော၊ရရုဋ္ဌာနိယော၊အထေးပြု
အပ်သော အရာ၌ထည်သော၊ သဗြဟ္မစာဓိဝါ၊ ဘိကင်းသုံးတော်သည်မူ
လည်း၊ဓမ္မံ၊သဗ္ဗာလေးပါးတရားကို၊နဟောဝခေါဒေသေတိ၊ မဟော၊အပိစ
ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယထာသုတံ၊ အကြင်အကြင် နာအပ်ပြီးသော၊
ယထာပရိယတ္တံ၊ အကြင်အကြင် သင်ကြားအပ်ပြီးသော၊ ဓမ္မံ၊တရားကို။
ဝိညာရေန၊အကျယ်အားဖြင့်၊ပရေသံ၊သူထပါးတို့အား၊ဒေသေတိ၊ဟော၏။
ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်သို့သော အခြင်းအရာ
အားဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ ယထာသုတံ၊ အကြင်အကြင်နာ အပ်ပြီး

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

သော၊ ယထာပရိယတ္တံ၊ အကြင်အကြင်သင်ကြားအပ်ပြီးသော၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကို၊ ဝိက္ခာဒရနံ၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဒေသေတိ၊ ဟော
 ၏၊ ကထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သော၊ ထိုရဟန်း
 သာ၊ တသ္မိံ၊ ဓမ္မေ၊ ထိုဘုရား၌၊ အတ္တပဋိသံဝေဒိစ၊ ပါဠိ၏အနက်ကိုထိုးထွင်း
 ၍ သိသည်သည်၊ ဧကော၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မပဋိသံဝေဒိစ၊ ပါဠိကိုထိုးထွင်း၍ သိ
 သည်သည်၊ ဧကော၊ ဖြစ်၏၊ အတ္တပဋိသံဝေဒိဒနာ၊ ပါဠိ၏အနက်ကိုထိုး
 ထွင်း၍ သိသော၊ ဓမ္မပဋိသံဝေဒိဒနာ၊ ပါဠိကိုထိုးထွင်း၍ သိသော၊ တဿ၊
 ထိုရဟန်းအား၊ ပါမုဇ္ဇံ၊ အားနည်းသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဇာယတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ပရဒိဘဿ၊ အားနည်းသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော ရဟန်းအား၊
 ဝိဘိ၊ အားကြီးသော နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဘိမနဿ၊ အား
 ကြီးသော နှစ်သက်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ရှိသော ရဟန်းအား၊ ကာယော၊
 နာမကာယဗူပကာယသည်၊ ပဿမ္ဘာ၊ ငြိမ်း၏၊ ပဿဒ္ဓကာယော၊ ငြိမ်းပြီး
 သော နာမကာယဗူပကာယရှိသော ရဟန်းသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ဝေဒေတိ
 ဝံစား၏၊ သုခိဒနာ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသော ရဟန်း၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊
 အရဟတ္တပထသမာဓိနာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိဖြင့်၊ သမာဓိယတိ၊ တည်
 ကြည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤမိမိသင်ကြားအပ်ပြီးသော တရားကို
 သူတပါးတို့အား ဟောကြားခြင်းသည်ကို၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊
 ဝိရက္ခာယတနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အကြောင်းဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယတ္ထံ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏အကြောင်း၌၊ အပ္ပမတ္တဿ၊
 မမေ့မထော့သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာဝိနော၊ ကိလေသာတို့ကို ပုပန်
 စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်ပို့စေလွှတ်အပ်
 သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊ နေသော၊ ထိက္ခု၊ နော၊ ရဟန်း၏၊ အဝိ
 ရတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်လည်း၊ ဝိရက္ခတိ၊
 ကိလေသာတို့မှ လွတ်၏၊ အပရိက္ခိကာ၊ မကုန်ကုန်သေးသော၊ အာသဝါဝါ၊
 အာသဝေတိ တရားတို့သည်လည်း၊ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဝစ္ဆန္တိ၊ ရောက်
 ကုန်၏၊ အနုပ္ပတ္တံ၊ မရောက်အပ်သေးသော၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိလွန်မြတ်
 သော၊ ယောဂေက္ခဝံ၊ ယောဂုလေးပါးတို့ဖြင့် ဘေးမရှိရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်
 သို့ ဘည်း၊ အနုပါပုကာတိ၊ အစဉ်ရောက်၏၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုဒ္ဓံ၊ တာဝန်
 ပရံ၊ တပါးတုံ ဘည်း၊ ထိက္ခု၊ နော၊ ရဟန်းအား၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ နဟေဝခေါဒေသေတိ၊ မဟော၊ အညတရော၊
 တယောက်သော၊ ဂဗ္ဘဋ္ဌာနိယော၊ အလေးပြုအပ်သော အရာ၌ တည်သော၊

သဖြိပံ့စာရီဝါ၊ သီတင်းသုံးတော်သည်မူထည်း၊ ဓမ္မံ၊ သစ္စာထေးပါးတရားကို၊ နံဟေဝခေါ်ဒေသေတိ၊ မဟော၊ ယထာသုတံ၊ အကြင်အကြင်နာအပ်ပြီးသော၊ ယထာပရိယတ္တံ၊ အကြင်အကြင်သင်ကြားအပ်ပြီးသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဝိက္ခာရေးန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ပဇေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ နာဝိဒေသေတိ ဟောထည်း၊ မဟော၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကာ၊ ယထာသုတံ၊ အကြင်အကြင်နာအပ်ပြီးသော၊ ယထာပရိယတ္တံ၊ အကြင်အကြင်သင်ကြားအပ်ပြီးသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဝိက္ခာရေးန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ သဏ္ဍာယံ၊ သရဏ္ဍာယ်ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယထာသုတံ၊ အကြင်အကြင်နာအပ်ပြီးသော၊ ယထာပရိယတ္တံ၊ အကြင်အကြင်သင်ကြားအပ်ပြီးသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဝိက္ခာရေးန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ သဏ္ဍာယံ၊ သရဏ္ဍာယ်ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တထိံ ဓမ္မေ၊ ထိုမိမိသင်ကြားအပ်သောတရား၌၊ အတ္ထပရိသံဝေဒိစ၊ ပါဠိ၏အနက်ကို ထိုးထွင်း၍သိသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မပရိသံဝေဒိစ၊ ပါဠိကို ထိုးထွင်း၍သိသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္ထပရိသံဝေဒိနေ၊ ပါဠိ၏အနက်ကို ထိုးထွင်း၍သိသော၊ ဓမ္မပရိသံဝေဒိနေ၊ ပါဠိကို ထိုးထွင်း၍သိသော၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပါရန္တံ၊ အားနည်းသောဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဒိတဿ၊ အားနည်းသောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော ရဟန်းအား၊ ဝီတိ၊ အားကြီးသော နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝီတိမနဿ၊ အားကြီးသော နှစ်သက်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ရှိသောရဟန်းအား၊ ကာယေ၊ နာမကာယ ဂူပကာယသည်၊ ပဿန္တတိ၊ ပြိမ်း၏၊ ပဿန္တကာ၊ ယာ၊ ငြိမ်၊ ပြီးသော နာမကာယဂူပကာယရှိသော ရဟန်းသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကုန်၊ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏၊ သုခိနေ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသော ရဟန်း၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ အာရဟတ္တဖလ သမာဓိနာ၊ အရဟတ္တဖိုလ် သမာဓိဖြင့်၊ သမာဓိ ယတိ၊ တည်ကြည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤသင်ကြားအပ် ပြီးသော တရားကို သရဏ္ဍာယ်ခြင်းစသည်ကို၊ ထတိ၊ သုံးသုံးခုမြောက်သော၊ ဝိရတ္တံ၊ ယတနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ အကြောင်းဟူ၍၊ ဝုဇ္ဇတိ၊ ဆုံးအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏ အကြောင်း၌၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မဝေမဝေလျှော့သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာဝိနေ၊ ကိလေသာတို့ကို ပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတေ၊ နေသော၊ ဘိက္ခုနေ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

ရဟန်းအား၊ (လ)ယောဂက္ခေဝံဝါ။ ယောဂ လေးပါးတို့ဖြင့် ဘေးမရှိချေ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့လည်း၊ အနုပါပုဏ္ဏားတို့၊ အစဉ်ရောက်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ ပရိစ၊ တပေးတုံလည်း။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ နဟောဝခေါဗေ သေတိ၊ မဟော၊ အညတရော၊ တယောကံသော၊ ဂရုဋ္ဌာနိယော၊ အလေးပြု အပ်သော အရာ၌တည်သော၊ သဗြဟ္မစာရီဝါ၊ ဘိတင်း သုံးဘော်သည် ထည်း၊ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ နဟောဝခေါဗေ သေတိ၊ မဟော၊ ယထာ သုတံ၊ အကြင်အကြင်နာအပ်ပြီးသော၊ ယထာပရိယတ္တံ၊ အကြင်အကြင် သင်ကြားအပ်ပြီးသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဝိတ္ထာဓရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ပရေ သံ၊ သူတပေးတို့အား၊ နာဝိဗေသေတိ၊ ဟောလည်းမဟော၊ ယထာသုတံ၊ အကြင်အကြင်နာအပ်ပြီးသော၊ ယထာပရိယတ္တံ၊ အကြင်အကြင်သင်ကြား အပ်ပြီးသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဝိတ္ထာဓရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ သဇ္ဈာယံ၊ သရဇ္ဈာယံခြင်းကို၊ နာဝိကဏေတိ၊ ပြုလည်းမပြု၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော် ကား၊ ယထာသုတံ၊ အကြင်အကြင် နာအပ်ပြီးသော၊ ယထာပရိယတ္တံ၊ အကြင်အကြင်သင်ကြားအပ်ပြီးသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုဝိတက္ကေတိ၊ အစဉ်လျှောက်၍ကြံ၏၊ အနုဝိစရတိ၊ အစဉ်လျှောက်၍သုံး သပ်၏၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခတိ၊ အစဉ်လျှောက်၍ရှု၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်သို့သော အခြင်းရာ အားဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယထာသုတံ၊ အကြင်အကြင်နာအပ်ပြီးသော၊ ယထာ ပရိယတ္တံ၊ အကြင်အကြင်သင်ကြားအပ်ပြီးသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုဝိတက္ကေတိ၊ အစဉ်လျှောက်၍ကြံ၏၊ အနုဝိစရတိ၊ အစဉ်လျှောက်၍ သုံး သပ်၏၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခတိ၊ အစဉ်လျှောက်၍ရှု၏၊ တထာ တထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သေဗ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တတ္ထိ ခဗ္ဗေ၊ ထိုတရား၌၊ အတ္ထပဗ္ဗိသံဝေဒိစ၊ ပါဠိ၏ အနက်ကိုထိုးထွင်း၍ထိသည် ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မပဗ္ဗိသံဝေဒိစ၊ ပါဠိကိုထိုးထွင်း၍ထိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္ထပဗ္ဗိသံဝေဒိနော၊ ပါဠိ၏အနက်ကိုထိုးထွင်း၍ထိသော ဓမ္မပဗ္ဗိသံဝေဒိနော၊ ပါဠိကိုထိုးထွင်း၍ထိသော၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပါရုန္တံ၊ အားနည်းသောဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရမိတဿ အားနည်းသော ပမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော ရဟန်းအား၊ ဝီတိ၊ အားကြီးသော နှစ်သက်ခြင်း သည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝီတိမနုဿ၊ အားကြီးသော နှစ်သက် ခြင်းနှင့်ပတ်သော စိတ်ရှိသောရဟန်းအား၊ ကာယော၊ နာမကာယ ဂ္ဂုပကာ

ယသည်၊ ပဿန္တတိ၊ ငြိမ်း၏၊ ပဿန္တကာယော၊ ငြိမ်းပြီးသောနာမကာယံ၊ ရူ
 ပကာယဂါဒ သာရဟန်းသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏၊ သုခိနေ
 ချမ်းသာခြင်းရှိသောရဟန်း၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ အရဟတ္တပဿသမာဓိနာ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိဖြင့်၊ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဣဒံ၊ ဤသင်ကြားအပ်ပြီးသော တရားကိုစိတ်ဖြင့် အစဉ်ကျောက်၍
 ကြံခြင်း အစရှိသည်ကို၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော၊ ဝိမုတ္တာယတနံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်၏အကြောင်းဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ယတ္ထ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏အကြောင်း၌၊ အဗ္ဗမတ္တဿ၊ မဝေမထေရာ
 သောသတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပိနေ၊ ကိလေသာတို့ကို ပူပန်စေထတ်
 သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ် အပ်သော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊ နေသော၊ ဘိက္ခုနေ၊ ရဟန်း၏၊ အဝိရတ္တံ၊
 ကိလေသာတို့မှ မလွတ်သေးသော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်လည်း၊ ဝိရုတ္တတိ၊
 ကိလေသာတို့မှ လွတ်၏၊ အပရိက္ခိတာ၊ မကုန်ကုန်သေးသော၊ အာသဝါ
 ဝါ၊ အာသဝေတရားတို့ သည်လည်း၊ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဝတ္ထန္တိ၊
 ရောက်ကုန်၏၊ အနုဗ္ဗတ္တံ၊ မရောက်အပ်သေးသော၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိ
 လွန်မြတ်သော၊ ယော ဝက္ခေမံဝါ၊ ယောဝ ထေးပါး တို့ဖြင့် တေးမရှိရာ
 ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့လည်း၊ အနုပါပုဏ္ဏတိ၊ အစဉ်ရောက်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်း၊ ဣ၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ပရိစ၊ တပါးတုံလည်း၊ ဘိက္ခုနေ၊ ရဟန်းအား၊
 သတ္ထာ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ ဓမ္မံ၊ သစ္စာထေးပါးတရားကို၊ နဟေဝခေါဒေ
 သေတိ၊ မဟော၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဝဂ္ဂဋ္ဌာနိယော၊ အထေးပြု
 အပ်သောအရာ၌တည်သော၊ သဗြဟ္မစာဒီဝါ၊ သီတင်းသုံးဘော်သည်လည်း
 ဓမ္မံ၊ သစ္စာထေးပါးတရားကို၊ နဟေဝခေါဒေသေတိ၊ မဟော၊ ယထာသုတံ၊
 အကြင်အကြင်နာအပ်ပြီးသော၊ သထာပရိယတ္တံ၊ အကြင်အကြင်သင်ကြား
 အပ်ပြီးသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ပရေသံ၊ သူတ
 ပါးတို့အား၊ နာဝိဒေသေတိ၊ ဟောလည်းမဟော၊ ယထာသုတံ၊ အကြင်အကြင်
 နာအပ်ပြီးသော၊ သထာပရိယတ္တံ၊ အကြင်အကြင်သင်ကြားအပ်ပြီးသော၊
 ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ သဇ္ဈာယံ၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို၊
 နာဝိကရောတိ၊ ပြုလည်းမပြု၊ ယထာသုတံ၊ အကြင်အကြင်နာအပ်ပြီးသော၊
 သထာပရိယတ္တံ၊ အကြင်အကြင် သင်ကြားအပ်ပြီးသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
 စေတဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ နာဝိအနုဝိတက္ကေတိ၊ အစဉ်ကျောက်၍လည်းမကြံ၊ နာဝိ
 အနုဝိစရတိ၊ အစဉ်ကျောက်၍လည်းမသုံးသပ်၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ နာဝိအနု

ပေက္ခကိ၊ အစဉ်သျှောက်၍လည်းမရှု၊ အပိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အဿ၊
 ထိုရဟန်းသည်၊ အညတရံ၊ တပါးသော၊ သမာဓိနိမိတ္တံ၊ မဟ၊ ဂ္ဂုတ်ဈာန်နှင့်
 ဟူ၍သောသမာဓိတည်းဟူသော အကြောင်းကို၊ သုဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာ
 ယူအပ်သည်၊ သုမနသိကတံ၊ ကောင်းစွာလုံးသွင်းအပ်သည်၊ သုပခာရိတံ၊
 ကောင်းစွာမှတ်အပ်သည်၊ ဗညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ သုပ္ပနိဝိဇ္ဇံ၊ ကောင်းစွာထိုး
 ထွင်း၍အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထာယထာ၊
 အကြင်အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်၊
 အညတရံ၊ တပါးသော၊ သမာဓိနိမိတ္တံ၊ မဟ၊ ဂ္ဂုတ်ဈာန်နှင့်ဟူ၍သောသမာဓိ
 တည်းဟူသောအကြောင်းကို၊ သုဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာယူအပ်သည်၊ သုမန
 သိကတံ၊ ကောင်းစွာလုံးသွင်းအပ်သည်၊ သုပခာရိတံ၊ ကောင်းစွာမှတ်အပ်
 သည်၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ သုပ္ပနိဝိဇ္ဇံ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍အပ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သော၊
 ထိုရဟန်းသည်၊ တထိ၊ ဓမ္မေထိတရား၌၊ အတ္ထပဋိသံဝေဒီစ၊ ပါဠိ၏အနက်
 ကိုထိုးထွင်း၍ သိသည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မပဋိသံဝေဒီစ၊ ပါဠိကို
 ထိုးထွင်း၍သိသည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္ထပဋိသံဝေဒီနော၊ ပါဠိ၏
 အနက်ကိုထိုးထွင်း၍သိသော၊ ဓမ္မပဋိသံဝေဒီနော၊ ပါဠိကိုထိုးထွင်း၍သိ
 သော၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပါရုန္တံ၊ အားနည်းသော ဝမ်းမြောက်ခြင်း
 သည်၊ ဇာယကိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဒိတဿ၊ အားနည်းသော ဝမ်းမြောက်ခြင်း
 ရှိသော ရဟန်းအား၊ ဝီတိ၊ အားကြီးသောနှစ်သက်ခြင်းသည်၊ ဇာယကိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဝီတိမနဿ၊ အားကြီးသော နှစ်သက်ခြင်းနှင့်ဟူ၍သောဝီတိရှိသော
 ရဟန်းအား၊ ကာယော၊ နာမကာယရူပကာယသည်၊ ပသ၊ ဖွတ်၊ ငြိမ်း၏။
 ပဿဒ္ဓကောယော၊ ငြိမ်းပြီးသော နာမကာယ ရူပကာယရှိသော ရဟန်း
 သည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ဝေဇေတိ၊ ခံစား၏၊ သုခံနော၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသော
 ရဟန်း၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ အရဟတ္တ ပထသမာဓိနာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 သမာဓိဖြင့်၊ သမာဓိယကိ၊ တည်ကြည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤ
 မဟဂ္ဂုတ်ဈာန်နှင့်ဟူ၍သောသမာဓိတည်းဟူသော အကြောင်းကို၊ ပဉ္စဝံ၊
 ငါးခုမြောက်နော၊ ဝိရတ္တာယုတံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ အကြောင်းဟူ၍၊
 ဝုတ္တတံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏
 အကြောင်း၌၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာ
 ဝိနော၊ ကံလေသာတို့ကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိ
 တတ္ထဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊

နေသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ခဟန်း၏၊ အဝိရတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ မလွတ်သေး
 သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်လည်း၊ ဝိရစ္ဆတိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်၏၊
 အပရိက္ခိတာ၊ မကုန်ကုန်သေးသော၊ အာသဝါဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့
 သည်လည်း၊ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ အနုပုပ္ဖတ္ထံ၊
 မရောက်အပ်သေးသော၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိလွန်မြတ်သော၊ ယောဂက္ခေမံ၊
 ယောဂဝေပေးတို့ဖြင့်ကေးမရှိရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့လည်း၊ အနုပါပုတာတိ
 အစဉ်ရောက်၏၊ ဘိက္ခုနော၊ ခဟန်းတို့၊ ဝိရတ္တာယတနာနိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏
 အကြောင်းတို့သည်၊ ဣမာနိခေါပဋ္ဌ၊ ဤငါးပါးတို့သည်၊ ဘိက္ခုနော၊ ခဟန်းတို့၊
 ယတ္ထ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏အကြောင်းတို့၌၊ အပ္ပမတ္တသမာဓိ၊ မမေ့မထော့
 သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပိနော၊ ကိလေသာတို့ကိုပူပန်စေတတ်သော
 ထို သတိ သည်ဖြစ်၍၊ ပတိဘတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊ နေသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ခဟန်း၏၊ အဝိရတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ
 မလွတ်သေးသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်လည်း၊ ဝိရစ္ဆတိ၊ ကိလေသာတို့မှ
 လွတ်၏၊ အပရိက္ခိတာ၊ မကုန်ကုန်သေးသော၊ အာသဝါဝါ၊ အာသဝေါတရား
 တို့သည်လည်း၊ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ အနုပုပ္ဖတ္ထံ၊
 မရောက်အပ်သေးသော၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိလွန်မြတ်သော၊ ယောဂက္ခေမံ
 ဝါ၊ ယောဂဝေပေးတို့ဖြင့်ကေးမရှိရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့လည်း၊ အနုပါပုတာ
 တိ၊ အစဉ်ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ ဝိနိတောပုဏ္ဏိ၊ ဆဋ္ဌံ၊ ဆဋ္ဌ
 သုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုနော၊ ခဟန်းတို့၊ နိပတ္တာ၊ မှင့်သော ပညာရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊
 သတိသမာဓိ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပမာတံ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်း
 ကိုပြုကတ်သောရာဂအစရှိသော ကိလေသာတို့မှကင်းသော၊ သမာဓိံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ် သမာဓိကို၊ ဘာဝေထ၊ ပွားစေ ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနော၊
 ခဟန်းတို့၊ နိပတ္တာနံ၊ မှင့်သောပညာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သတိသမာဓိံ၊
 သတိနှင့်ပြည့်စုံ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပမာတံ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို ပြုကတ်
 သောရာဂအစရှိသောကိလေသာတို့မှကင်းသော၊ သမာဓိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 သမာဓိကို၊ ဘာဝေထံတာ ဝယန္တံ၊ ပွားစေကုန်သော သူတို့အား၊ ပဉ္စ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ဥာဏာနိ၊ ပစ္စဝေက္ခနာဥာဏံတို့သည်၊ ပစ္စတ္တညေဝ၊ မိမိ၌
 သာသျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကဟမာနိ၊ အဘယ်
 သည်တို့နည်း၊ အယံသမာဓိံ၊ ဤသမာဓိသည်၊ ပစ္စုပ္ပန်သုခေါစေ၊ ပစ္စုပ္ပန်
 ဝင်စားဆဲစော၌ချမ်းသာခြင်းရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာယတိံ။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

နောင်ခါ၌၊ သုခဝိပါကောစ၊ ချမ်းသာသောအကျိုးရှိသည်လည်း။ ဟောတိ။
 ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပစ္စက္ကညေဝ။ မိမိ၌သာလျှင်၊ ဥာဏံ။ ပစ္စဝေက္ခနာဥာဏံ
 သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ အယံသမာဓိ။ ဤသမာဓိသည်။ အရိယော၊ ကိလေ
 သာတို့မှဝေး၏။ နိရာမိသော။ ကာမာမိသစသည်မှကင်း၏။ ဣတိ။ ဤသို့။
 ဥာဏံ။ ပစ္စဝေက္ခနာဥာဏံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ အယံသမာဓိ။ ဤသမာဓိ
 ကို။ မဟာပုဂ္ဂိုလ်သောဝိတော။ သုရားအစရှိသော ယောကျ်ားမြတ်တို့သည်
 ဖွဲ့စပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပစ္စက္ကညေဝ။ မိမိ၌သာလျှင်၊ ဥာဏံ။ ပစ္စဝေက္ခနာ
 ဥာဏံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ အယံသမာဓိ။ သမာဓိသည်။ သန္တော။ ငြိမ်
 သက်၏။ ပဏီတော။ မြတ်၏။ ပဒိုပ္ပဿဒ္ဓိသဒ္ဓေါ။ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်း
 ဖြင့်ရအပ်၏။ ဧကောဒိသာဝါပိဂတော။ အတုမရှိမြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော
 သမာဓိကို ပွားစေခြင်းဖြင့်ရအပ်၏။ သသင်္ခါ၊ မနိစ္စဗျာဝါရိဝါဝဇော။ တိုက်
 တွန်းခြင်းနှင့် ထက္ခသန္တိကျင်ဘက်ဖြစ်သော နိဝရဏစသည်တို့ကို နှိပ်၍
 ကြွင်းသောကိလေသာတို့ကို မြစ်၍ဖြစ်သည်။ နစဟောတိ။ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။
 ဣတိ။ ဤသို့။ ပစ္စက္ကညေဝ။ မိမိ၌သာလျှင်၊ ဥာဏံ။ ပစ္စဝေက္ခနာဥာဏံသည်။
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံ။ ဤအရဟတ္တဖိုလ်
 သမာဓိကို။ သတော။ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမာပစ္စာမိ၊ ဝင်စား၏။
 သတော။ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဝဋ္ဌဟာမိ။ ထ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။
 ပစ္စက္ကညေဝ။ မိမိ၌သာလျှင်၊ ဥာဏံ။ ပစ္စဝေက္ခနာဥာဏံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။
 ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ နိပက္ကာ။ ရင့်သောပညာရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။
 သံတိဿထာ။ သတိနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမာဏံ။ နှိုင်းယှဉ်ခြင်း
 ကိုပြုတတ်သော ရာဂအစရှိသော ကိလေသာတို့မှကင်းသော။ သမာဓိ။
 အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကို။ ဘာဝေထ၊ ပွားစေကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့။ နိပက္ကာနံ။ ရင့်သောပညာရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ သတိဿထာနံ။ သတိ
 နှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမာဏံ။ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော ရာဂ
 အစရှိသောကိလေသာတို့မှကင်းသော။ သမာဓိ။ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကို။
 ဘာဝထတံဘာဝပယန္တာနံ။ ပွားစေကုန်သောသူတို့အား။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်
 သော။ ဣမာနိဥာဏာနိ။ ဤပစ္စဝေက္ခနာဥာဏံတို့သည်။ ပစ္စက္ကညေဝ။ မိမိ၌
 သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 သက္ကမံ၊ သက္ကမံသုတံသည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရိယဿ၊ မြတ်သော။ ပဉ္စဂီကဿ၊ ငါးပါးသော
 အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော။ သမ္မာသမာဓိဿ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်းကို။

ပဉ္စကနိပါတ်ပဌမပဏ္ဍိတသက-၃-ပဉ္စဝိကဝဂ်၊

ဘာဝံနံ၊ ပွားစေခြင်းဟို၊ ဒေသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ တံ၊ ထိုကောင်းစွာ
 တည်ကြည်ခြင်းကို ပွားစေခြင်းကို ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဒေသနာကို
 ထုဒေ၊ သင်တို့သည်၊ သုဏာထ၊ နာကြကုန်သော၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 အရိယဿ၊ မြတ်သော၊ ပဉ္စဝိကဿ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော၊
 သမ္မာသမာဓိဿ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်းကို၊ ဘာဝံနာ၊ ပွားစေခြင်း
 သည်၊ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသားသနာ
 တော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာမေယံ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့မှ၊
 ဝိဝိဇ္ဇော၊ ဆိတ်၍ သာယျင်၊ (ပ)၊ ပဌမံဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံ
 စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဣမမေဝကာယံ၊ ဤကရဇ
 ကာယကိုပင်လျှင်၊ ဝိဝေကဇေန၊ နိဝေဇာမှ ကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊
 ဝိတိသုခေန၊ နှစ်သက်ခြင်းချမ်းသာခြင်းဖြင့်၊ အဘိသန္ဓေတိ၊ စွတ်စေ၏၊
 ပရိသန္ဓတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစွတ်စေ၏၊ ပရိပူရေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်
 စေ၏၊ ပရိပ္ပူရတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှနှံ့စေ၏၊ အာဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ သဗ္ဗာ
 ဝကော၊ အလုံးစုံသောအပိတ်ရှိသော၊ ကာယဿ၊ ကရဇကာယ၏၊ ကိပ္ပိ၊
 ကာရံဘရသော ကိုယ်အရပ်သည်၊ ဝိဝေကဇေန၊ နိဝေဇာမှ ကင်းခြင်း
 ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝိတိသုခေန၊ နှစ်သက်ခြင်းချမ်းသာခြင်းဖြင့်၊ အပ္ပမုခံ၊ မနှံ့
 သည်မည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာ
 မည်သည်ကား၊ ဒက္ခော၊ လိပ်မာသော၊ နှာပကောဝါ၊ ရေချိုးစရာစီရင်သော
 ဆရာသည် ထည်းကောင်း၊ နှာပကန္တေဝါ၊ ဝါ၊ ရေချိုးစရာ စီရင်သော
 ဆရာ၏ကပည့်သည်ထည်းကောင်း၊ ကံသထာဝေ၊ ကြေးခွက်၌၊ နှာနိယ
 ဝုန္တု၊ နှံ့ရေချိုးကသယ်မှုန့်တို့ကို၊ အာကိရိတွာ၊ သွင်းထောင်း၍၊ ဥဒကေန၊
 အနည်းငယ် အနည်းငယ်သောရေဖြင့်၊ ပရိပ္ပေသကံ၊ ပရိပ္ပေသကံ၊ ဆွတ်
 ဖျန်းထုတ်ဆွတ်ဖျန်းထုတ်၊ သန္ဓေယျ၊ လုံးထွေးရာ၏၊ သာနှာနိယဝိလ္လိ၊
 ထိုရေချိုး ကသယ်မှုန့် အပိုင်သည်၊ သိနေဟာနုဝတာ၊ ရေ၏အစေးသို့
 အစဉ်လိုက်အပ်သည်၊ သိနေဟပရေတာ၊ ရေ၏အစေးသည် ထက်ဝန်း
 ကျင်မှ ရောက်အပ်သည်၊ သိနေဟေန၊ ရေ၏အစေးဖြင့်၊ သမန္တရဟာယိရာ၊
 အတွင်း အပ၌တကွ၊ ဖုဋ္ဌာ၊ နှံ့အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ သေယျထာဝိ၊ ဖြစ်
 သကဲ့သို့၊ နဝပဋ္ဌရနိ၊ အပေါက် အပေါက် ကားမယိုသည်၊ ဟောတိ
 သေယျထာဝိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၍၊ အတု
 သာယျင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣမမေဝကာယံ၊ ဤကရဇကာယကိုပင်
 လျှင်၊ ဝိဝေကဇေန၊ နိဝေဇာမှ ကင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော၊ ဝိတိသုခေန၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

နှစ်သက်ခြင်း ချမ်းသာခြင်းဖြင့်၊ အဘိသန္ဓေတိ၊ စွတ်စေ၏။ ပရိသန္ဓေတိ၊
ထက်ဝန်းကျင်မှစွတ်စေ၏။ ပရိပူဇေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စေ၏။ ပရိပွ
ရက်၊ ထက်ဝန်းကျင်မှနှံ့စေ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သဗ္ဗာဝတော၊ အလုံး
စုံသောအပိတ်ရှိသော၊ ကာယဿ၊ ကရုဇကာယ၏။ ကိပ္ပိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော
ကိုယ်အရပ်သည်၊ ဝိဝေကဇေန၊ နိဝရဏမှကင်းခြင်းအကြောင့်ဖြစ်သော၊
ဝိတိသုခေန၊ နှစ်သက်ခြင်းချမ်းသာခြင်းဖြင့်၊ အပ္ပုရံ၊ မနှံ့သည်မည်သည်၊
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရိသဿ၊ မြတ်သော၊ ပဉ္စဝိကဿ၊
ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သမ္မာသမာဓိဿ၊ ကောင်းစွာ တည်
ကြည်ခြင်းကို၊ ပဋ္ဌမ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ အဟံဘာဝနာ၊ ဤပွားစေခြင်းသည်၊
ဘောဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုဒ္ဓစ၊ တာဘန်ထည်း၊ ပရံ၊ တပါးတို့၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိဘက္ကိဝါရာနံ၊ ဝိထက်ဝိစာရတို့၏၊ ဝုပသမာ၊ ပြင်း
ခြင်းကြောင့်၊ (ပ)၊ နုတ်ယံဈာန်၊ နုတ်ယဈာန်ကို၊ ဥပသက္ခန္ဓ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊
ဝိစာရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဣမမေဝကာယံ၊ ဤကရုဇကာယကို
ပင်လျှင်၊ သမာဓိဇေန၊ ပဋ္ဌမဈာန်သမာဓိကြောင့် ဖြစ်သော၊ ဝိတိသုခေန၊
နှစ်သက်ခြင်းချမ်းသာခြင်းဖြင့်၊ အဘိသန္ဓေတိ၊ စွတ်စေ၏။ ပရိသန္ဓေတိ၊
ထက်ဝန်းကျင်မှစွတ်စေ၏။ ပရိပူဇေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စေ၏။ ပရိပွ
ရက်၊ ထက်ဝန်းကျင်မှနှံ့စေ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သဗ္ဗာဝတော၊ အလုံးစုံ
သောအပိတ်ရှိသော၊ ကာယဿ၊ ကရုဇကာယ၏။ ကိပ္ပိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောကိုယ်
အရပ်သည်၊ သမာဓိဇေန၊ ပဋ္ဌမဈာန်သမာဓိကြောင့် ဖြစ်သော၊ ဝိတိသုခေန၊
နှစ်သက်ခြင်းချမ်းသာခြင်းဖြင့်၊ အပ္ပုရံ၊ မနှံ့သည်မည်သည်၊ နဟောတိ၊
မဖြစ်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဥက္ခိဒေါ
ဒကော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပေါ်ထွက်သောရှေ့ရှိသော၊ ဂန္တိရာ၊ နှစ်သော၊
ဥဒကရဟဒံဒေါ၊ ရေမျိုးအိုင်သည်၊ အဿ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏။ ဝုရတ္ထိမာယ၊ အရှေ့
ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ၊ အရပ်၌၊ ဥဒကဿ၊ ရေ၏။ အာယရခံ၊ ထာရာဖြစ်သော
အပေါက်သည်၊ နေဝအဿ၊ မဖြစ်ရာ၊ ပန္တိမာယ၊ အနောက်ဖြစ်သော၊ ဒိသာ
ယ၊ အရပ်၌၊ ဥဒကဿ၊ ရေ၏။ အာယရခံ၊ ထာရာဖြစ်သော အပေါက်သည်၊
နအဿ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဥက္ကရာယ၊ မြောက်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ၊ အရပ်၌၊ ဥဒ
ကဿ၊ ရေ၏။ အာယရခံ၊ ထာရာဖြစ်သော အပေါက်သည်၊ နအဿ၊ မဖြစ်
ရာ၊ ဒက္ခိသာယ၊ တောင်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ၊ အရပ်၌၊ ဥဒကဿ၊ ရေ၏။
အာယရခံ၊ ထာရာဖြစ်သောအပေါက်သည်၊ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဒေဝေါစ၊
မိဗန်းသည်လည်း၊ ကာထေနကာယံ၊ ရံခါရံခါ၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဓာရံ၊

ပဉ္စကနိပါတ်ပဌမပတ္ထနာသက-၃-ဗုဒ္ဓဂီတဝဂ်၊ ၆၃

မိဗုဒ္ဓံ၊ နအနုပ္ပာဒေန္တယျ၊ မသွင်းရာ၊ အထသော၊ စင်စစ်သော်
 ကား၊ ထမ္မာဝဉ္ဇဒကရဟဒါ၊ ထိုနေ့အိုင်မှ၊ ထိတာ၊ ချမ်းအေးသော၊ ဝါရိနာရေ
 ရေအယဉ်သည်၊ ဥပ္ပိန္တိတ္တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပေါ်ထွက်၍၊ တမေဉ္ဇဒက
 ရဟဒံ၊ ထိုနေ့အိုင်ကိုပင်လျှင်၊ ထိတေန၊ ချမ်းအေးသော၊ ဝါရိနာရေဖြင့်
 အဘိသန္ဓေယျ၊ စွတ်စေရာ၏၊ ပရိသန္ဓေယျ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စွတ်စေရာ၏၊
 ပရိပူဇေယျ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စေရာ၏၊ ပရိပ္ပရေယျ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ
 နှံ့စေရာ၏၊ အဿ၊ ထိုနေ့အိုင်၏၊ သဗ္ဗာဝတော၊ အလုံးစုံသောအစိတ်ရှိသော၊
 အဿဉ္ဇဒကရဟဒဿ၊ ထိုနေ့အိုင်၏၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အရပ်သည်၊
 ထိတေန၊ ချမ်းအေးသော၊ ဝါရိနာရေဖြင့်၊ အပ္ပဗုဒ္ဓံ၊ မနှံ့သည်၊ နအဿသေယျ
 ထာဝီ၊ မဖြစ်ရာသကဲ့ယိုး၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ထိုအတုသာ
 သျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣမမေဝကာယံ၊ ဤကရုဇကာယကိုပင်လျှင်၊
 သမာဓိဇေန၊ ပဌမဈာန်သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော၊ ပီတိသုခေန၊ နှစ်သက်
 ခြင်းချမ်းသာခြင်းဖြင့်၊ အဘိသန္ဓေတိ၊ စွတ်စေ၏၊ ပရိသန္ဓေတိ၊ ထက်ဝန်း
 ကျင်မှစွတ်စေ၏၊ ပရိပူဇေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စေ၏၊ ပရိပ္ပရေတိ၊ ထက်
 ဝန်းကျင်မှနှံ့စေ၏၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ သဗ္ဗာဝတော၊ အလုံးစုံသောအစိတ်
 ရှိသော၊ ကာယဿ၊ ကရုဇကာယ၏၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအရပ်သည်
 သမာဓိဇေန၊ ပဌမဈာန်သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော၊ ပီတိသုခေန၊ နှစ်သက်ခြင်း
 ချမ်းသာခြင်းဖြင့်၊ အပ္ပဗုဒ္ဓံ၊ မနှံ့သည်မည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အရိယံဿ၊ မြတ်သော၊ ပဉ္စဂီတဿ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်
 စုံသော၊ သဗ္ဗာသမာဓိဿ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်းကို၊ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခု
 မြောက်သော၊ အယံဘာဝနာ၊ ဤပွားစေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုနစ၊ တစ်ဖန်လည်း၊ ပရံ၊ တစ်ပါးထံ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 ပီတိယာ၊ နှစ်သက်ခြင်း၏၊ ဝိရာဂါစ၊ ကင်းခြင်းကြောင့်လည်း၊ (ပ)၊ တတိယံ
 ဈာနံ၊ တတိယဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သော၊ ထို
 ရဟန်းသည်၊ ဣမမေဝကာယံ၊ ဤကရုဇကာယကိုပင်လျှင်၊ နိဂ္ဂိတံ၊ ကေန၊
 နှစ်သက်ခြင်းမရှိသော၊ သုခေန၊ ချမ်းသာခြင်းဖြင့်၊ အဘိသန္ဓေတိ၊ စွတ်စေ၏၊
 ပရိသန္ဓေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစွတ်စေ၏၊ ပရိပူဇေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်
 စေ၏၊ ပရိပ္ပရေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှနှံ့စေ၏၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ သဗ္ဗာဝ
 တော၊ အလုံးစုံသောအစိတ်ရှိသော၊ ကာယဿ၊ ကရုဇကာယ၏၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်
 စုံတစ်ခုသောအရပ်သည်၊ နိဂ္ဂိတံ၊ ကေန၊ နှစ်သက်ခြင်းမရှိသော၊ သုခေန၊
 ချမ်းသာခြင်းဖြင့်၊ အပ္ပဗုဒ္ဓံ၊ မနှံ့သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊

ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဥပ္ပထနိယံဝါ၊ ကြာမြူကြာနီ
 ကြာညိုရုံ၌ ထည်းကောင်း၊ ပဒုမိနိယံဝါ၊ ရွက်ချပ်ထရာပြည့်သော ကြာ
 ပဒုမ္မာရုံ၌ထည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏရိကိနိယံဝါ၊ ရွက်ချပ်ထရာ မပြည့်သော
 ကြာပုဏ္ဏရိကိရုံ၌ထည်းကောင်း၊ ဥဒကော၊ ရေ၌၊ ဇာတာနိ၊ ပေါက်ရောက်
 ကုန်သော၊ သံဝဇာနိ၊ ကြီးပွားကုန်သော၊ ဥဒကာနူဂတာနိ၊ ရေသို့အစဉ်ထျှော်
 ကုန်သော၊ အန္တောနိရဂ္ဂးပါဝိနိ၊ ရေ၏အတွင်း၌ နစ်၍ကြီးပွားကုန်သော၊
 အပ္ပေကစ္ဆာနိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဥပ္ပထာနိဝါ၊ ကြာမြူကြာနီကြာညိုတို့သည်
 ထည်းကောင်း၊ ပဒုမာနိဝါ၊ ရွက်ချပ်ထရာပြည့်သော ကြာပဒုမ္မာရုံတို့သည်
 ထည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏရိကာနိဝါ၊ ရွက်ချပ်ထရာမပြည့်သော ကြာပုဏ္ဏရိကိ
 ရုံတို့သည်ထည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုကြာမြူ ကြာနီကြာညို
 ကြာပဒုမ္မာ ကြာပုဏ္ဏရိကိရုံ တို့သည်၊ ယာဝစအဂ္ဂါ၊ အပျားတိုင်အောင်
 ထည်းကောင်း၊ ယာဝစမုဿ၊ အရင်းတိုင်အောင် ထည်းကောင်း၊ ဘိတေ
 န၊ ချင်းအေးသော၊ ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်၊ အဘိသန္ဓာန၊ စွတ်အပ်ကုန်သည်၊
 ပရိသန္ဓာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစွတ်အပ်ကုန်သည်၊ ပရိပူရာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်
 မှပြည့်ကုန်သည်၊ ပရိပ္ပုဇာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှနှံ့အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ အဿ၊ ထိုရေခိုင်၏၊ သဗ္ဗာဝထံ၊ အလုံးစုံအစိတ်ရှိကုန်သော၊
 ဥပ္ပထာနံဝါ၊ ကြာမြူကြာနီကြာညိုတို့၏ထည်းကောင်း၊ ပဒုမာနံဝါ၊ ကြာ
 ပဒုမ္မာရုံတို့၏ ထည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏရိကာနံဝါ၊ ကြာပုဏ္ဏရိကိရုံတို့၏ထည်း
 ကောင်း၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအရပ်သည်၊ ဘိတေန၊ ချင်းအေးသော၊ ဝါရိ
 နာ၊ ရေဖြင့်၊ အပ္ပုဇံ၊ မနှံ့သည်၊ နအဿ၊ သေယျထာဝိ၊ မဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣမမေ
 ဝကာယံ၊ ဤကရဇကာယကုပင်လျှင်၊ နိဂ္ဂိတိကေန၊ နှစ်သက်ခြင်းမရှိသော၊
 သုခေန၊ ချမ်းသာဖြင့်၊ အဘိန္ဓေတိ၊ စွတ်စေ၏၊ ပရိသန္ဓေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ
 စွတ်စေ၏၊ ပရိပူရေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စေ၏၊ ပရိပ္ပုဇတိ၊ ထက်ဝန်း
 ကျင်မှနှံ့စေ၏၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ သဗ္ဗာဝတော၊ အလုံးစုံသောအစိတ်ရှိ
 သော၊ ကာယဿ၊ ကရဇကာယ၏၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော ကိုယ်အရပ်သည်
 နိဂ္ဂိတိကေန၊ နှစ်သက်ခြင်းမရှိသော၊ သုခေန၊ ချမ်းသာဖြင့်၊ အပ္ပုဇံ၊ မနှံ့သည်
 မည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရိယဿ၊ မြတ်သော၊
 ပဉ္စဂီကာယာ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗ္ဗာသမာဓိဿ၊ ကောင်းစွာ
 ထည်ကြည်ခြင်းကို၊ တတိယာ၊ သုံးခုမြော်သော၊ အယံဘာဝနာ၊ ဤပွားစေ
 ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုနစ၊ တစ်ခုလည်း၊ ပရိ

ပဉ္စကနိပါတ်ပဋ္ဌမပဏ္ဍာသက-၃-ပဉ္စဂီကဝဂ်၊ ၆၅

တပါးတုံ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သုခဝပစ၊ သုခဝေဒနာကိုလည်း၊ ပဟာနာ၊
 ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ (ပ) စတုတ္ထဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်ကို ဥပသမ္ပန္ဒ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊
 ဝိဘရတိ၊ နေ၏သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဣမမေဝကာယံ၊ ဤကရဇကာယကို
 ပင်လျှင်၊ ပရိသုဒ္ဓေန၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်သော၊ ပရိယောဒါတေန၊
 ထက်ဝန်းကျင်မှပြီးပြီးပြန်ဖြုတ်သော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍
 နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ သဗ္ဗဝတော
 အလုံးစုံသော အစိတ်ရှိသော၊ ကာယဿ၊ ကရဇကာယ၏၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခု
 သောကိုယ်အရပ်သည်၊ ပရိသုဒ္ဓေန၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်သော၊ ပရိ
 ယောဒါတေန၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြီးပြီးပြန်ဖြုတ်သော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်
 အပ္ပုဗ္ဗံ၊ မနှံ့သည်မည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျ
 ထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဩဒါတေန၊
 ပြုသော၊ ဝတ္ထေန၊ အဝတ်ဖြင့်၊ သသိသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ၊ ပါရုပိတွာ၊ ဖြိုရုံ၍
 နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏၊ သဗ္ဗ
 ဝတော၊ အလုံးစုံသော အစိတ်ရှိသော၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခု
 သောအရပ်သည်၊ ဩဒါတေန၊ ပြုသော၊ ဝတ္ထေန၊ အဝတ်ဖြင့်၊ အပ္ပုဗ္ဗံ၊ မနှံ့
 သည်၊ နအဿသေယျထာဝိ၊ မဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေ
 မေဝခေါ၊ ဤအတူ သာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣမမေဝကာယံ၊ ဤကရဇ
 ကာယကိုယ်ပင်လျှင်၊ ပရိသုဒ္ဓေန၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်သော၊ ပရိယော
 ဒါတေန၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြီးပြီးပြန်ဖြုတ်သော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊
 ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍ နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း
 ၏၊ သဗ္ဗဝတော၊ အလုံးစုံသော အစိတ်ရှိသော၊ ကာယဿ၊ ကရဇကာ
 ယ၏၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသောကိုယ်အရပ်သည်၊ ပိသုဒ္ဓေန၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ
 စင်ကြယ်သော၊ ပရိယောဒါတေန၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြီးပြီးပြန်ဖြုတ်သော၊
 စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အပ္ပုဗ္ဗံ၊ မနှံ့သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အရိယဿ၊ မြတ်သော၊ ပဉ္စဂီကဿ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ သဗ္ဗသမာဓိဿ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်းကို၊ စတုတ္ထာ၊ လေးခု
 မြောက်သော၊ အယံဘာဝနာ၊ ဤပွားစေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုနစ၊ တစ်ဖန်လည်း၊ ပရိ၊ တပါးတုံ၊ ဘိက္ခု၊ နေ၊ ရဟန်းသည်၊
 ပဉ္စဝေက္ခနာ နိမိတ္တံ၊ ပဉ္စဝေက္ခနာ ဥာဏ်တည်းဟူသော အကြောင်းကို၊
 သုဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာယူအပ်သည်၊ သုမနသိကတံ၊ ကောင်းစွာနှလုံးသွင်း
 အပ်သည်၊ သုပဓာရိတံ၊ ကောင်းစွာမှတ်အပ်သည်၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာ

ပညာဖြင့်၊ သုပ္ပဒိုဝိဒ္ဓိ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍သိအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝရံ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ အညောပ၊ တပါး
 သောသူသည်သာလျှင်၊ အညံ၊ ကပါးသောသူကို၊ ဝေဓဝေက္ခယယူသေယျထာ
 ဝရံ၊ ဆင်ခြံရာသကဲ့သို့၊ ဝိတောဝါ၊ ခပ်သောသူသည်မူလည်း၊ နိဿိန္ဒ္ဒံ၊ ထိုင်
 နေသောသူကို၊ ပစ္စဝေက္ခယယူသေယျထာဝရံ၊ ဆင်ခြင်ရာသကဲ့သို့၊ နိဿိန္ဒေဝါ
 ထိုင်နေသောသူသည်မူလည်း၊ နပ္ပန္နံ၊ ထောင်းသောသူကို၊ ဝေဓဝေက္ခယယူ
 သေယျထာဝရံ၊ ဆင်ခြင်ရာသကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေပေဝခေါ၊ ဤ
 အတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊ နေ၊ ရဟန်းသည်၊ ပစ္စဝေက္ခနာနိမိတ္တံ၊ ပစ္စဝေက္ခနာ
 ဥာဏ်တည်းဟူသောအကြောင်းကို၊ သုဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်စွာယူအပ်သည်၊
 သုမနသိကတံ၊ ကောင်းစွာနှလုံးသွင်းအပ်သည်၊ သူပေရိတံ၊ ကောင်းစွာ
 ခွတ်အပ်သည်၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ သုပ္ပဒိုဝိဒ္ဓိ၊ ကောင်းစွာထိုး
 ထွင်း၍သိအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရိယသော၊
 မြတ်သော၊ ပဉ္စဝိကဿ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗ္ဗသမာဓိသ
 ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်းကို၊ ပဉ္စမာ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ အယံဘဝနာ၊
 ဤဦးစေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အရိယော၊ မြတ်သော၊ ပဉ္စဝိကော၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ သဗ္ဗသမာဓိမိ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်းကို၊ ဝေ၊ ဤသို့
 သောနည်းဖြင့်၊ ဘာဝိတော၊ ပွားအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝေ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊
 ဗဟုထိကတော၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဘိညာသတ္ထိကရဏီ
 ယဿ၊ အဘိညာဉ်ဖြင့်မျက်မှောက်ပြုအပ်သော၊ ယဿယသ၊ ဓမ္မဿ၊
 အကြင်အကြင်တရားကို၊ အဘိညာသတ္ထိကိရိယာယ၊ အဘိညာဉ်ဖြင့်မျက်
 မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အဘိနန္ဒာမေတိ၊ ရှေးရှုညွတ်စေ၏၊ တတြ
 တတြေဝ၊ ထိုထိုအရာ၌သာလျှင်၊ သတိအာယတနေ၊ သတိတည်းဟူသော
 အကြောင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ သက္ခိဗုဒ္ဓတံ၊ မျက်မှောက်ထိုက်သည်၏
 အဖြစ်သို့၊ ပါဝုတာတိ၊ ရောက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝရံ၊ ဥပမာ
 မည်သည်ကား၊ ဥဒကဿ၊ မေ့ဖြင့်၊ ပူဇော်ပြည့်သော၊ သမတိတ္ထိကော၊
 အနားမေးနှင့်အညီအမျှပြည့်သော၊ ကာကပေယျော၊ အနားမေး၌ရပ်၍ကျိုး
 သည်လည်ကဲ့မညွတ်စေမူ၍ သောက်ခြင်းငှါတတ်ကောင်းသော၊ ဥဒက
 မဏိကော၊ မေ့အိုးစီရည်းကြီးကို၊ အာခာမေ့အိုး၏တည်ရာဖြစ်သောတုံး၌၊
 ဝုဂိတော၊ ထားအပ်၏၊ တမေနံ၊ ထိုအိုးစီရည်းကြီးကို၊ ဗလပါ၊ အားရှိသော၊
 ပုရိသော၊ ယောဂျာသညံ၊ ယတောယတော၊ အကြင်အကြင်အရပ်မှ၊

အာဝဇ္ဇေယျ၊စောင်းငြားအုံ၊တတောတတော၊ထိုထိုစောင်းတွဲည့်ရာအရပ်မှ
 ဥဒကံ၊ရေသည်၊အာဂစ္ဆေယျ၊ထွက်ရာအုံလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊မိန့်
 တော်မူ၏၊ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံ၊ဤသို့ထွက်သည်မှန်ပါ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊အဝေါစ၊ဈေ့ျောက်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ယတောယတော၊အကြင်
 အကြင်အရပ်မှ၊အာဝဇ္ဇေယျ၊စောင်း ငြားအုံ၊တတောတတော၊ထိုထိုအရပ်
 မှ၊ဥဒကံ၊ရေသည်၊အာဂစ္ဆေယျ၊သေယျထာပိ၊ထွက်ရာသကဲ့သို့၊ဘိက္ခဝေ
 ရဟန်းတို့၊ဧဝေမဝေခါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ အရိယေ၊
 မြတ်သော၊ ပဉ္စဝိကေ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သမ္မာသမာဓိမှ၊
 ကောင်းစွာ တည်ကြည်ခြင်းကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဘာပိတေ၊
 ပွားအပ်သည်ရှိသော်၊ဧဝံ၊ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ဗဟုလိကတေ၊ အကြိမ်များ
 စွာပြုအပ်သည်ရှိသော်၊အဘိညာသန္တိကရဏီယသ၊အဘိညာဉ်ဖြင့်မျက်
 မှော်ပြုအပ်သော၊ယသယသမ္ပဿ၊အကြင်အကြင်တရားကို၊အဘိညာ
 သန္တိကိရိယာယ၊ အဘိညာဉ်ဖြင့် မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊
 အဘိနိန္ဒာမေတိ၊ခွေးရှုညွတ်စေ၏၊တဗြတေ၊ထိုထိုအရာ၌သာလျှင်၊
 သဘိအာယတနေ၊ သတိတည်းဟူသောအကြောင်းသည်၊ သတိ၊ရှိသော်၊
 သက္ခိဘဗ္ဗတံ၊မျက်မှောက်ထိုက်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏာတိ၊ရောက်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ သမေ၊ညီညွတ်
 သော၊သူမိအာဂေ၊မြေအတိုင်း၊ ဥဒကသ၊ရေဖြင့်၊ ပူရာ၊ ပြည့်သော၊ သမ
 တိတ္ထိကာ၊ ကမ်း၏အရေးနှင့်အမျှပြည့်သော၊ ကာကပေယျာ၊ ကမ်းထိပ်၌
 ရပ်၍ကျီးသည်သည်ကိုမညွတ်စေမူ၍သောက်ခြင်းငှါတတ်ကောင်းသော၊
 စတုရံသာ၊ လေးထောင့်ရှိသော၊ ပေါက္ခရဏီ၊ရေကန်ကို၊ အဗ္ဗေဗ္ဗ၊ကန်
 သင်းဖြင့်ဖွဲ့အပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တမေနံ၊ထိုလေးထောင့်ကန်ကို၊ဗလ
 ဝါ၊အားရှိသော၊ ပုရိသော၊ယောက်ျားသည်၊ ယတောယတော၊ အကြင်
 အကြင်အရပ်မှ၊အာဠိ၊ကန်သင်းကို၊ရုဗ္ဗေယျ၊ဖော်ငြားအုံ၊တတောတတော
 ထိုထိုဖောက်ရာအရပ်မှ၊ဥဒကံ၊ရေသည်၊ အာဂစ္ဆေယျ ထွက်ရာအုံလော၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား၊ဧဝံ၊ဤသို့ထွက်
 ရာသည်မှန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ဈေ့ျောက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ယတောယတော၊ အကြင်အကြင်အရပ်မှ၊အာဠိ၊ကန်သင်းကို၊ ရုဗ္ဗေယျ၊
 ဖောက်ငြားအုံ၊တတောတတော၊ထိုထိုဖောက်ရာအရပ်မှ၊ ဥဒကံ၊ရေသည်၊
 အာဂစ္ဆေယျ၊သေယျထာပိ၊ထွက်ရာသကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဧဝေ
 မဝေခါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ အရိယေ၊မြတ်သော၊ ပဉ္စဝိ

ကော၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သမ္မာသမာဓိမ္မိ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်းကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဘာဝိတေ၊ ပွားအပ်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဗဟုလိကတေ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဘိညာသန္တိကရဏီယဿ၊ အဘိညာဉ်ဖြင့် မျက်မှောက် ပြုအပ်သော၊ ယဿယဿဓမ္မဿ၊ အကြင်အကြင်တရားကို၊ (လ)၊ သတိအာယတနေ၊ သတိတည်းဟူသော အကြောင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ သုဘူမိယံ၊ ညီညွတ်သောမြေရှိသော၊ စတုမဟာပထေ၊ ခရီးလေးခုတို့၏ အဆုံဖြစ်သော အရပ်၌၊ ဩက္ကပ္ပတောဒေါ၊ လက်ကွင်းကို၌၍ ဖိလာအားဖြင့်ထားအပ်သော နှင်တံရှိသော၊ အာဇာညရထော၊ အာဇာနည်မြင်းဖြင့်က အပ်သော ရထားသည်၊ ယုဒတ္တာ၊ အာဇာနည်မြင်းဖြင့် ကယှဉ်လျက်၊ ဌိတော၊ ထည့်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်၏၊ တမေနံ၊ ထိုအာဇာနည်မြင်း ကအပ်သော ရထားကို၊ ဒေက္ခာ၊ လိပ်မာသော၊ အဿဓမ္မဿရထိ၊ ဆုံးမအပ်သော မြင်းတို့ကို ဆုံးမတတ်သော၊ ယောဂ္ဂါစရိယော၊ ထမ်းပိုး၌ ကအပ်သော မြင်းဆရာသည်၊ အဘိရူဟိတွာ၊ တက်စီး၍၊ ဝါမေနုဟတ္ထေန၊ လက်ဝဲလက်ဖြင့်၊ ဧဝိယော၊ ကြိုးတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲကိုင်၍၊ ဒက္ခိဏေနုဟတ္ထေန၊ လက်ျာလက်ဖြင့်၊ ပထောဒံ၊ နှင်တံကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ယေန၊ အကြင်အကြင် ခရီးဖြင့်၊ ဣစ္ဆကံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တေန၊ ထိုထိုခရီးဖြင့်၊ ဟရေယျာဝိ၊ သေယျထာဝိ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ရှေးရှုနှင်ရာသကဲ့သို့၊ ပစ္စဟရေယျာဝိ၊ သေယျထာဝိ၊ နောက်သို့ ထည့်ထည့်ဖြင့်သော အားဖြင့်နှင်ရာသကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အရိယေ၊ မြတ်သော၊ ပဋိဝိကေ၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သမ္မာသမာဓိမ္မိ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်းကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဘာဝိတေ၊ ပွားအပ်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဗဟုလိကတေ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဘိညာသန္တိကရဏီယဿ၊ အဘိညာဉ်ဖြင့် မျက်မှောက် ပြုအပ်သော၊ ယဿယဿဓမ္မဿ၊ အကြင်အကြင်တရားကို၊ အဘိညာသန္တိကရိယာယ၊ အဘိညာဉ်ဖြင့် မျက်မှောက် ပြုခြင်းငှါ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အဘိနန္ဒာမေတိ၊ ရှေးရှုညွတ်စေ၏၊ တတြတဗြေဝံ၊ ထိုထိုအရာ၌သာလျှင်၊ သတိ၊ အာယတနေ၊ သတိတည်းဟူသော အကြောင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ သက္ခိဘဗ္ဗတံ၊ မျက်မှောက် ထိုက်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သစေအာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိအံ့၊ ကိံ အာကင်္ခတိ၊ အစေဟံသို့

ပဉ္စကနိပါတ်ပဋ္ဌမပဏ္ဍိတသက-၃-ပဋ္ဌပီကဝဂ်၊

အလိုရှိသနည်း၊ အနေတပီတိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ဣဒ္ဓိဝိဝံ၊ တံနိရိုး
 ဘန်ဆင်းခြင်းကို၊ ပစ္စန္ဒသာပေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏၊ ဧကောပိ၊ တခုသည်လည်း၊
 ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ ဗဟုစေ၊ များသောအပြားရှိသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ (၁) ယာဝ
 ဗြဟ္မဒဿကာဝိ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်လည်း၊ ကာယေဒ၊ ကံ့ယံဖြင့်၊ ဝသံ
 အလိုသို့၊ စက္ကေယျ၊ လိုက်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေအာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍
 အလိုရှိအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ တတြိတဗြေဓ၊ ထိုထို
 အရာ၌ သာဗျင်၊ သတိအာယတနေး၊ သတိတည်းဟူသောအကြောင်းသည်၊
 သတိရှိသော်၊ သက္ခိဘဗ္ဗတံ၊ မျက်မှောက်ထိုက်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပါဝုဏာ
 တိ၊ ရောက်၏၊ ယော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သစေအာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့
 ကိံ အာကင်္ခတိ၊ အဘယ်သို့အလိုရှိသနည်း၊ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ အထူးသဖြင့်စင်
 ကြယ်သော၊ အဘိက္ကန္တမာနုသိကာယ၊ လူတို့၏နာကြားခြင်းကိုလွန်သော၊
 ဒိဗ္ဗာယသောတဓာတုယ၊ ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်ဖြင့်၊ ဒုဓေ၊ အဝေဋ်ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ယေသဒ္ဓါ၊ အကြင်အသံတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိကေး၊ အနီး၌
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေသဒ္ဓါ၊ အကြင်အသံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗေ၊ နတ်၌
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေသဒ္ဓေစ၊ အကြင်အသံတို့သည်လည်းကောင်း၊ မာနုသေ၊
 လူ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေသဒ္ဓေစ၊ အကြင်အသံတို့ သည်လည်း ကောင်း၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ တေသဒ္ဓေ၊ ထိုအသံ
 တို့ကို၊ သုဏေယျ၊ ကြားရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေအာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍
 အလိုရှိအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ တတြိတဗြေဓ၊ ထိုထို
 အရာ၌ သာဗျင်၊ သတိအာယတနေး၊ သတိတည်းဟူသောအကြောင်းသည်၊
 သတိရှိသော်၊ သက္ခိဘဗ္ဗတံ၊ မျက်မှောက်ထိုက်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပါဝု
 ဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ယော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သစေအာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍
 အလိုရှိအံ့၊ ကိံ အာကင်္ခတိ၊ အဘယ်သို့အလိုရှိသနည်း၊ ပရသတ္တဝနံ၊ တပါး
 သော သတ္တဝါတို့၏၊ ပရပုဂ္ဂလံ၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ စေတသာ၊
 စိတ်ဖြင့်၊ စေတော၊ စိတ်ကို၊ ပရိစ္စ ပိုင်းခြား၍၊ ပဇာနေယျ၊ အပြားအားဖြင့်
 သိရာ၏၊ သရာဝံ၊ တပ်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကိုလည်း၊ သရာ
 ဝံ၊ တပ်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနေယျ၊
 အပြားအားဖြင့်သိရာ၏၊ ဝိတရာဝံ၊ ကင်းသောတပ်ခြင်းရှိသော၊ စိတ္တံ၊
 စိတ်ကိုလည်း၊ ဝိတရာဝံ၊ ကင်းသောတပ်ခြင်းရှိသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနေယျ၊ အပြားအားဖြင့်သိရာ၏၊ သဒေါသံ၊ ပြစ်မှားခြင်း
 နှင့်တကွဖြစ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကိုလည်း၊ သဒေါသံ၊ ပြစ်မှားခြင်းနှင့်

တက္ကဋ္ဌိန္ဒေယျံ၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနေယျ၊ အပြားအား
 ဖြင့်သိရာ၏၊ ဝိဘဒေါသံ၊ ကင်းသောပြစ်မှားခြင်းရှိသော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို
 လည်း၊ ဝိဘဒေါသံ၊ ကင်းသောပြစ်မှားခြင်းရှိသော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်တည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပဇာနေယျ၊ အပြားအားဖြင့်သိရာ၏၊ သမောဟံ၊ တွေဝေခြင်းနှင့်
 တက္ကဋ္ဌိန္ဒေယျံ၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကိုလည်း၊ ဝိဘဒေါဟံ၊ ကင်းသောတွေဝေခြင်း
 ရှိသော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကိုလည်း၊ သံဝိက္ကံ၊ တွန့်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကိုလည်း၊
 ဝိက္ခိတ္တံ၊ ပျံလွင့်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကိုလည်း၊ မဟဂ္ဂတံ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်
 သို့ရောက်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကိုလည်း၊ သဥတ္တရံ၊ အလွန်နှင့်တက္ကဋ္ဌိန္ဒေယျံ
 ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကိုလည်း၊ အနုတ္တရံ၊ လွန်မြတ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကိုလည်း၊
 သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကိုလည်း၊ အသမာဟိတံ၊
 မတည်ကြည်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကိုလည်း၊ ဝိရတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်
 သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကိုလည်း၊ အဝိရတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှမလွတ်သော၊ ဝိတ္တံ
 ဝိတ်ကိုလည်း၊ အဝိရတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှမလွတ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနေယျ၊ အပြားအားဖြင့်သိရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဝေအာကင်္ခ
 တိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိအံ့၊ ဧဝံ၊ သတိ၊ ဤသို့အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ ထကြာတကြ
 ဝ၊ ထိုထိုအရာ၌ သာလျှင်၊ သတိအာယတနေ၊ သင်္ခတည်း၊ ဟူသော
 အကြောင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ သင်္ခတဗ္ဗတံ၊ မျက်မှောက် ထိုက်သည်၏
 အဖြစ် သို့၊ ပါဝုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သဝေအာကင်္ခတိ၊
 အကယ်၍ အလိုရှိအံ့၊ ကိံ၊ အာကင်္ခတိ၊ အဘယ်သို့အလိုရှိသနည်း၊ အနုနက
 ဝိဟိတံ၊ များသော အပြားရှိသော၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာ
 အစဉ်ကို၊ အနုဿရေယျ၊ အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့နိုင်ရာ၏၊ ဣဒံ၊ အယံ
 ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ဤရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်သည်၊ သေယျထာကထ
 မော၊ အဘယ်နည်း၊ ဧဝံ၊ ဝိဇာတိ၊ တဘဝကို လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဝိဇာတိ
 ယော၊ နှစ်ဘဝကိုလည်းကောင်း၊ (ဝ)၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သကာရံ၊ အခြင်း
 အရာနှင့်တက္ကဋ္ဌေယျံ၊ သဥဒ္ဓေသံ၊ အကျဉ်းညွှန်းခြင်းနှင့်တက္ကဋ္ဌေယျံ၊ အနေ
 ကဝိဟိသံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာ
 အစဉ်ကို၊ အနုဿရေယျ၊ အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့နိုင်ရာ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သဝေအာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိအံ့၊ ဧဝံ၊ သတိ၊ ဤသို့အလိုရှိသည်
 ရှိသော်၊ ထကြာတကြော၊ ထိုထို အရာ၌ သာလျှင်၊ သတိအာယတနေ၊
 သင်္ခတည်းဟူသော အကြောင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ သင်္ခတဗ္ဗတံ၊
 မျက်မှောက် ထိုက်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပါဝုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏၊ သော၊ ထို

ပဉ္စကနိပါတ်ပဋ္ဌမပဏ္ဍိတသက-၃-ပဋ္ဌဝီကဝဂ်၊

ရဟန်းသည်။ ဝိသုဒ္ဓိနု၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သော၊ အဘိက္ကန္တမာနုသ
 ကေနုလူ နှို၏ မျက်စိအမြင်ကိုလွန်သော၊ ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနု။ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိ
 ညာဉ်ဖြင့်၊ ယထာကမ္မပဂေ၊ ကံအားထျော့စွာကင်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊
 သတ္တဝါတို့ကို၊ ပဇာနေယျ၊ အပြားအားဖြင့်သိရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေ
 အာကင်္ခိတိ၊ ကယ်၍အလိုရှိအံ့၊ ဧဝံသတံ၊ ဤသို့အလိုသည်ရှိသော်၊ တတြိ
 တကြေဝ၊ ထိုထိုအရာ၌သာလျှင်၊ သတိအာယတနေး၊ သတိတည်းဟူသော
 အကြောင်းသည်၊ သတိရှိသော်၊ သက္ခိဘဗ္ဗတံ၊ မျက်မှောက်ထိုက်သည်၏
 အဖြစ်သို့၊ ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သစေအာကင်္ခိတိ၊
 အကယ်၍အလိုရှိအံ့၊ ကံ အာကင်္ခိတိ၊ အဘယ်သို့အလိုရှိသနည်း၊ အာသဝါနံ
 အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိ
 သော၊ စေးတာဝိရတ္တံ၊ ဝိတ်၏ကိလေသာတို့ငှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်
 သမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ ပညာဝိရတ္တံ၊ ကိလေသာတို့ငှလွတ်သော အရ
 ဟတ္တဖိုလ်ပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗေပဓ္ဓေ၊ မျက်မှောက်သောကံ့ယံ၏
 အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောညာဏ်
 ဖြင့်သိ၍၊ သတ္ထိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟာနေယျ
 နေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေအာကင်္ခိတိ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့
 အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ တတြိတကြေဝ၊ ထိုထိုအရာ၌သာလျှင်၊ သတိအာယ
 တနေး၊ သတိတည်းဟူသောအကြောင်းသည်၊ သတိရှိသော်၊ သက္ခိဘဗ္ဗတံ၊
 မျက်မှောက်ထိုက်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စက်မေ၊ စင်ကြိုသွားခြင်း၌၊ အာနုသံသာ၊ အကျိုး
 ဆက်တို့သည်၊ ဣမေပဗ္ဗ၊ ဤငါးပါးတို့လည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊
 အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အဋ္ဌ၊ နက္ခမေ၊ အစွန့်ရှည်သော ခရီးသို့သွားခြင်းငှါ
 ခံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဓာနက္ခမေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကုန်အားထုတ်ခြင်းငှါခံ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပါဗာဓေ၊ နည်းသောအနာရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အဝိတံ၊ စားအပ်သောအစာသည်၊ ဝီတံ၊ သေခက်အပ်သော အစာ
 သည်၊ ခါယိတံ၊ ခဲအပ်သောအစာသည်၊ သာယိတံ၊ ထုက်အပ်သော အစာ
 သည်၊ သဗ္ဗာ၊ ဘောင်းစွာ၊ ပရိတာမံ၊ ကြေခြင်းမျိုး၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊
 စက်မာဓိဂထော၊ စင်ကြိုသွားခြင်းဖြင့်ရအပ်သော၊ သမာဓိ၊ တည်ကြည်ခြင်း
 သည်၊ ဝိမုဗ္ဗိတိကော၊ ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ဣမေဤသညံတို့တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ စကံးမ၊ စကြိုသွားခြင်း၌၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်။ ဣမေခေါပန္န၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ နဝမ်၊ နဝမသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘန္တေကသပ၊ အရှင်ဘုရားကသာပ၊ ဣဒံသတ္တံ၊ ဤနဂါးတသုတ်ကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကော၊ အထံတော်မှ၊ ဝေ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ကိံ၊ သုတံ၊ အဘယ်သို့ ကြားအပ်ပါသနည်း။ ဧကံ၊ ထပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧကောသထေသု၊ ဧကောသထတိုင်းတို့၌၊ မဟတပ၊ အရေးအတွက်အားဖြင့်များသော၊ ဘိက္ခုသံစောန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သဗ္ဗိံ၊ တကွ၊ စာရိကံ၊ ဒေသ၊ စာရိကံ၊ စရမာနေ၊ ထည့်ထည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ယေနမဂ္ဂေန၊ အကြင်ခရီးဖြင့်၊ ဣတ္ထာနဂါးထံနာမ၊ ဣတ္ထာနဂါးထံမည်သော၊ ဧကောသထာနံ၊ ဧကောသထတိုင်းတို့၏ ပြာဟူထဂါမော၊ ပုဏ္ဏားရွာသို့၊ ပတ္တဗ္ဗော၊ ရောက်အပ်၏။ ထံတေနမဂ္ဂေန၊ ထိုခရီးဖြင့်၊ အဝေရ်၊ ရောက်အောင်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တတြာတတ္ထိံ၊ ဣတ္ထာနဂါးထေ၊ ထိုဣတ္ထာနဂါးထံမည်သောပုဏ္ဏားရွာ၌၊ ဣတ္ထာနဂါးထံဝနသဏ္ဍေ၊ ဣတ္ထာနဂါးထံတောအုပ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏။ ဣတ္ထာနဂါးထကော၊ ဣတ္ထာနဂါးထံမည်သော ပုဏ္ဏားရွာ၌နေကုန်သော၊ ပြာဟူထဂဟပတိကော၊ ပုဏ္ဏားသုကြွယ်တို့သည်။ အသော၊ သို့ခေါ၊ ကြားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ကိံ၊ အသောသံ၊ အဘယ်သို့ကြားကုန်သနည်း၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ သက္ခယုတ္တော၊ သာကီ၊ ဝင်မင်းသားဖြစ်သော၊ သက္ခယုထာ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးမှ နိက္ခိမိတ္တောထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသော၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ဣတ္ထာနဂါးထံ၊ ဣတ္ထာနဂါးထံမည်သောပုဏ္ဏားရွာသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတ္ထာနဂါးထံ၊ ဣတ္ထာနဂါးထံမည်သောပုဏ္ဏားရွာ၌၊ ဣတ္ထာနဂါးထံဝနသဏ္ဍေ၊ ဣတ္ထာနဂါးထံတောအုပ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေသတတ်၊ ထံခေါပနာဘဝန္တံဂေါတမံတဿခေါပနဘောတောဂေါတမဿ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ ဝေ၊ ဤသို့၊ ကလျာဏော၊ ကောင်းသော၊ ကိဏ္ဍသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသော အသံသည်။ အတ္တဂ္ဂတော၊ ပြန်နှံ့၍တက်၏။ ကိံ၊ အတ္တဂ္ဂတော၊ အဘယ်သို့ပြန်နှံ့၍တက်သနည်း။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိ၊ ဣမိနာပဟာဂဏေန၊ ဤသို့ပထမထောင်ငါးရာ ကံထေသတို့ကိုအရဟတ္တဉာဏ်မဂ် ဓာသနထုက်ဖြင့်-မျိုးဖျက်ရတ်ထွင် သုတ်သင်တော်မူ

တတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟ မည်တော်မူ၏၊
သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့
မဘောက်မပြန်သဖွဲ့၊ ဥာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်
အလုံးစုံသောတရားတို့ကိုယ်တော်မူတတ်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း
သဗ္ဗသမ္ပန္နော၊ သဗ္ဗသမ္ပန္န မည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးစရ
ဏကဆဲငါးပါးတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဝိဇ္ဇာ
စရဏသမ္ပဒေန၊ ဝိဇ္ဇစရဏသမ္ပန္နမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့စကားဆိုရန်ခွင့်ခြောက်ထန်
တွင်၊ ဟုတ်မှန်ကျိုးကြောင်းကောင်းမြတ်သောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်
သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏၊ သောဘ
ဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သံတ္တလော
ကသင်္ခါရလောကဩကာသလောကဟုဆိုအပ်သော ထောကသုံးဆုံအလုံး
စုံကို အကုန်အစင်ထိတော်မူတတ်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ထေဝိက
ဝိဒူဇယာကဝိဒူမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိ
ဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့မယဉ်ကျေးသေးသော လူယောက်ျား နတ်
ယောက်ျား၊ ဘိရုတ္တန်ယောက်ျားတို့ကိုအထုမရှိ ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမ
တော်မူတတ်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အနုတ္တရောပုဂ္ဂိသဒ္ဓဿာရထိ
အနုတ္တရောပုဂ္ဂိသ ဒ္ဓဿာရထိမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့နတ်လူတို့၏ဆရာဖြစ်တော်
မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝမ
နုဿာနံမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာ
စကာရဏေန၊ ဤသို့သတ္တာဒေဝါးမြတ်စကားကိုထက်ဝါးမြင်ဝယ် တင်၍
ထားအပ်သော သျှစ်ရှားသဖန်းခါးခွဲသို့ ပိုင်းခြင်းထင်ထင် ထိမြင်တော်မူ
တတ်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂ
ဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ ဣဿဂိယ
ဓမ္မ-ယသ- သိင်္ဂိ ကာမ- ပယတ္တမည်သုံးခြောက်ထည်နှင့် ပြည့်စုံတော်
မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ သော၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဒေဝကံ၊ နတ်ပြည် ငါးထက်နှင့် တကွသော၊
သမာရကံ၊ ဝသဝတ္တိမာရမင်းပြည်နှင့်တကွသော၊ သဗြဟ္မကံ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်
နှင့်တကွသော၊ ဣမံလောကံ၊ ဤဩကာသ လောကကို ထည့်ကောင်း၊

သဿမဏဗြာဟ္မဏိံ၊ သာသနာတော်၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ရဟန်း
ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တကွသော၊ သဒေဝမနုဿံ၊ သဗ္ဗုတိနတ်တည်းဟူသော မင်း
ကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော၊ ဣဓံပဇံ၊ ဤသတ္တလောကကိုလည်းကောင်း၊
သယံ၊ ကိုယ်ဘိုင်း၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိ
ကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ပဝေဒေတိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုမြတ်
စွာထူးသည်၊ အာဒိကဏ္ဍာတံ၊ အစဉ်ကောင်းခြင်းရှိသော၊ မဇ္ဈေကဏ္ဍာ
တံ၊ အလယ်၌ ကောင်းခြင်းရှိသော၊ ပရိယောသာနကဏ္ဍာတံ၊ အဆုံး၌
ကောင်းခြင်းရှိသော၊ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်
စုံသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧကဝဿပရိပုဏ္ဏံ၊
အလုံးစုံသက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံသော၊ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ်
သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ပကာသေတိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ တထာ
ဂ္ဂပါနံ၊ ထိုသို့သဘော ရှိကုန်သော၊ အရဟတံ၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊
ဒဿနံ၊ များမြင်ခြင်းသည်၊ သာဓုခေါပန၊ ကောင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တဂ္ဂတော၊ ပြန်နှံ၍တက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသော
သုံခေါ၊ ကြားကြကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣစ္ဆာနဂီ
လကော၊ ဣစ္ဆာနဂီလမည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှင်နှင့် နေကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဇာတိ
ပတိကော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သူကြွယ်တို့သည်၊ တဿ၊ ရတ္တိယာ၊ ထိုည၌၏၊ အဂ္ဂယေန၊
လွန်သောအခါ၌၊ ပဟုတံ၊ များစွာသော၊ ခါဒနိယံ၊ ခဲငွယ်ကို လည်းကောင်း၊
ဘောဇနိယံ၊ ဘောဇဉ်ကို လည်းကောင်း၊ အာဒါယ၊ ယူကုန်၍၊ ယေန၊
အကြင်အရပ်၌၊ ဣစ္ဆာနဂီလဝနသဇ္ဇော၊ ဣစ္ဆာနဂီလတောအရပ်သည်၊
အတ္တိ၊ မှီ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံ၊ သံသု၊ ကပ်ကုန်၏၊ ဥပသကံ၊ မိတွာ၊
ကပ်ကုန်ပြီး၍၊ ဗဟိစ္စ၊ ရကောဋ္ဌကော၊ တံခါးရတ်မှအပ၌၊ ဥစ္စာသဗ္ဗမဟာ
သဒ္ဓါ၊ မြင့်သောအသံများသောအသံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌံ၊ သု၊ ဝေ၊ ကုန်၏၊
တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာနာဂိတော၊ အရှင်နာဂိတသည်၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ ထူး၏၊ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ် အကျွေးသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ထူးသည်၊
အာယသ္မန္တနာဂိတံ၊ အရှင်နာဂိတကို၊ အာမဇ္ဇေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အာ
မဇ္ဇေထိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ နာဂိတ၊ နာဂိတ၊ ဥစ္စာသဗ္ဗမဟာ
သဒ္ဓါ၊ မြင့်သောအသံများသောအသံတို့သည်၊ ဧကပနခေါ၊ အဘယ်သည်
တို့နည်း၊ မတ္တပိယောပေ၊ ငါးတို့ကိုလူ ယူရာထံငါတို့၏ငါးထောင်ရာအရပ်
၌၊ ဧကဝဋ္ဌာမဉ္ဇေ၊ တံငါတို့ယောင်တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမဇ္ဇေထိ၊ မိန့်

ဘော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဣစ္ဆာနဂီလံကာ၊ ဣစ္ဆာနဂီလံမည်သော
ရွာနွဲ့နုကုန်သော၊ ပြာဟ္မာဂဂဟဂတိကာ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်၊ ဘဂ
ဝန္တေ၊ မြတ်စွာထုရားကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ရဟန်းအပေါင်း
ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍ပဟုတံ၊ များစွာသော၊ ခါဒနိယံ၊ ခဲတွယ်
ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇနိယံ၊ ဘောဇဉ်ကို လည်းကောင်း၊ အာဒါယ၊
ယူကုန်၍၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ကောဋ္ဌကေ၊ တံခါးရက်မှအပနွှံ့ငြိတား၊ တည်ကုန်၏။ ဧဝေ
ထံတံခါးရက်မှ အပနွှံ့တည်သော ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့၏ အသံတို့တည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘေ၊ ဝေပျောက်၏။ နာဂိတ၊ နာဂိတ၊ အဟံ၊ ငါထုရားသည်၊
ယသေန၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာအခြံအနံနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ မာသမာဂဓံ၊ မပေါင်း
ဘော်မိသို၊ မယား၊ ငါထုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယသောဝိ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာအခြံ
အနံသည်လည်း၊ မာသမာဂစ္ဆတု၊ မပေါင်းဘော်မိစေသတည်း၊ နာဂိဘ၊
နာဂိတ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဣမဿ၊ နေက္ခမ္ဘ သုခဿ၊
ဤကာမမှထွက်မြောက်ခြင်းကိုမှီ၍ ဖြစ်သောချမ်းသာကို လည်းကောင်း၊
ဣမဿပဝိဝေကသုခဿ၊ ဤတယောက်အထည်းတည်းကိုယ်၏ ဆိတ်ငြိမ်
ခြင်းကိုမှီ၍ဖြစ်သောချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ ဣမဿဥပသမသုခဿ၊
ဤကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်တတ်သောချမ်းသာကိုလည်း
ကောင်း၊ ဣမဿသမ္ပောသသုခဿ၊ ဤသမ္ပာယေးပါးတရားကို ထိတတ်
သောမဂ်ကိုရခြင်းငှါဖြစ်သောချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ နိကာမလာဘီ၊
အလိုရှိတိုင်းရသည့်၊ အကိစ္ဆ လာဘီ၊ မပြုမပြင်သဖြင့်ရသည်၊ အကသိ
ရလာဘီ၊ မပင်မပန်းသဖြင့်ရသည်၊ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ၊ သော၊ ထိုသူသည်၊
မိဋ္ဌသုခံ၊ စင်နှင့်တူးသာချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ မိဋ္ဌသုခံ၊ ငိုက်မည်းခြင်း
နှိမ့်ဖြစ်သောချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ လာဘသက္ကာရ ထိလောကသုခံ၊
ထာတ်ပူဇော်သကာဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပြီးမြှင့်ခြင်းကိုမှီ၍ ဖြစ်သောချမ်းသာ
ကိုလည်းကောင်း၊ သာဒိယေယျ၊ သာယာရာ၏၊ ယောအဟံ၊ အကြင်ငါ
သည်၊ နေက္ခမ္ဘသုခဿ၊ ကာမမှထွက်မြောက်ခြင်းကိုမှီ၍ဖြစ်သောချမ်းသာ
ကိုလည်းကောင်း၊ ပဝိဝေကသုခဿ၊ တယောက်အထည်းတည်းကိုယ်၏
ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုမှီ၍ဖြစ်သောချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ ဥပသမသုခဿ
ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်တတ်သော ချမ်းသာကိုလည်း
ကောင်း၊ သမ္ပောသသုခဿ၊ သမ္ပာယေးပါးတရားကို ထိတတ်သောမဂ်ကို
ရခြင်းငှါဖြစ်သောချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ နိကာမလာဘီ၊ အလိုရှိတိုင်း
ရသည်၊ အကိစ္ဆ လာဘီ၊ မပြုမပြင်သဖြင့်ရသည်၊ အကသိရလာဘီ၊ မပင်

မပန်းသဖြင့်ရသည်။ အသံဖြစ်ရာ၏။ သောအဟံထိုငါသည်။ မိစ္ဆာသုခံ၊ မဂင်နှင့်သုခသာ ချမ်းသာကိုသည်းကောင်း၊ မိစ္ဆာသုခံ၊ ငိုက်မည်းခြင်း၌ဖြစ် သောချမ်းသာကိုသည်းကောင်း၊ လာဘသက္ကာရ သိလောကသုခံ၊ လာဘ် ပူးဇာသကာဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြီးမြင့်ခြင်းကို မှီ၍ ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ထည်းကောင်း၊ သာဒိယေယျ၊ သာယာအံ့သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ နိဗ္ဗိ တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒါနိဗ္ဗဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အမိဝါသေတု၊ သည်းခံတော်မူပါသော၊ သုဂတော၊ ကောင်း သောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အမိဝါသေတု၊ သည်းခံတော်မူပါသော၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား ၏၊ ဒါနိဗ္ဗဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အမိဝါသန္တာယော၊ သည်းခံ အံ့သောအခါ တည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယေနယေနော၊ အကြင်အကြင်အရပ်သို့သာလျှင်၊ ဂမိဿတိ၊ ကြွတော်မူထွက်၊ နေဂမာစေ ဝ၊ နိဂုံး၌နေသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဇာနပဒါစ၊ ဇနပုန်၌ နေသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်၊ တန္နိန္ဒာဝ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ကြွတော်မူရာအရပ်သို့ ညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်၊ ဂမိဿန္တိ၊ သွားကုန်ထွက်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သေယုထာပိ၊ ဥပမာ မည်သည်ကား၊ ထုညဗုသိတကေ၊ ကြီးစွာသော မိုးရေမိုးပေါက်ရှိသော၊ ဒေဝေမိဗ်းသည်၊ ဝဿန္တေ၊ ရွာသည်ရှိသော်၊ ယထာနိန္ဒိ၊ နှိုင်း၎င်း၊ ရာအ ရပ်သို့၊ ဥဒကာနိ၊ ရေတို့သည်၊ ပဝတ္တန္တိ၊ သေယုထာပိ၊ စိးဝင်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေနယေနော၊ အကြင်အကြင်အရပ်သို့ သာလျှင်၊ ဒါနိဗ္ဗဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဂမိဿတိ၊ ကြွတော်မူထွက်၊ နေဂမာစေဝ၊ နိဂုံး၌နေသည် လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဇာနပဒါစ၊ ဇနပုန်၌နေသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်၊ တန္နိန္ဒာဝ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားကြွတော်မူရာအရပ်သို့ ညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဂမိဿန္တိ၊ သွားကုန်ထွက်၊ တံ၊ ထိုသို့ညွတ်ခြင်း၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင် ကြောင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သီလပညာဏံ၊ သီလပညာတော် သည်၊ တထာ၊ ထိုသို့သဘောရှိ၏၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နေဂမာစေဝ၊ နိဂုံး၌ နေသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဇာနပဒါစ၊ ဇနပုန်၌ နေသည်လည်းဖြစ်ကုန် သော၊ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်၊ တန္နိန္ဒာဝ၊ ထိုမြတ်စွာ

ဘုရားကြွေထော်မူရာအရပ်သို့ ညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဝမ်းသာနှိုး
သွားကုန်သတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ နာဂိတ၊ နာဂိတ၊ အစာ၊
ငါဘုရားသည်၊ ဟေ သန၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာအခြံအရံနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တံကွ၊ မာသမာ
ဂမ်၊ မပေါင်းဘော်မိသို့၊ မယာ၊ ငါဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တံကွ၊ ယသောပိ၊ စည်း
စိမ်ဥစ္စာအခြံအရံသည်လည်း၊ မာသမာ ဂစ္ဆတု၊ မပေါင်းဘော် မိစေသ
လည်း၊ နာဂိတ၊ နာဂိတ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဣမဿ နေက္ခမ္မ
သုခဿ၊ ဤကာမမှ ထွက်မြောက်ခြင်းကိုမှီ၍ဖြစ်သော ချမ်းသာကိုလည်း
ကောင်း၊ ဣမဿ ပဗိဝေကသုခဿ၊ ဤဟယောက်အထည်းထည်းကိုယ်၏
ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုမှီ၍ဖြစ်သော ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ ဣမဿ ဥပသမ
သုခဿ၊ ဤကိလေသာတို့၏ ပြင်းခုန်ဖွန်သို့ ဆောင်တတ်သော ချမ်းသာ
ကိုလည်းကောင်း၊ ဣမဿ သမ္မောသုခဿ၊ ဤသစ္စာလေးပါးတရားကို
ထိတတ်သော မဂ်ရခြင်းငှါဖြစ်သော ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ နိကာမ
ဇာတိ၊ အလိုရှိတိုင်းရသည်၊ အကိစ္ဆ ဇာတိ၊ မပြု၊ ငြင်သဖြင့် ရသည်၊
အကသိရဇာတိ၊ မပင်မပန်းသဖြင့်ရသည်၊ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ၊ သော၊ ထိုသူ
သည်၊ မိဋ္ဌသုခံ၊ မစင်နှင့်တူသော ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ မိဋ္ဌသုခံ၊ ဝိဂ္ဂ
မည်းခြင်း၌ဖြစ်သော ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ ဇာတိသက္ကာရထိလောကသု
ခံ၊ ထာဘူဇာတိ သကာဂုဏ်ကျေးဇူးကို မြဲ မြှင့်ခြင်းကိုမှီ၍ ဖြစ်သော ချမ်း
သာကိုလည်းကောင်း၊ သာဒိယေယျ၊ သာယာရာ၏၊ ဟောအစာ၊ အကြင်ငါ
သည်၊ နေက္ခမ္မသုခဿ၊ ကာမမှထွက်မြောက်ခြင်းကိုမှီ၍ ဖြစ်သော ချမ်းသာ
ကိုလည်းကောင်း၊ ပဗိဝေကသုခဿ၊ တယောက်အထည်းထည်းကိုယ်၏
ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုမှီ၍ဖြစ်သော ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ ဥပသမသုခဿ၊
ကိလေသာတို့၏ ပြင်းခုန်ဖွန်သို့ ဆောင်တတ်သော ချမ်းသာကိုလည်း
ကောင်း၊ သမ္မောသုခဿ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ထိတတ်သော မဂ်ကို
ရခြင်းငှါဖြစ်သော ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ နိကာမဇာတိ၊ အလိုရှိတိုင်း
ရသည်၊ အကိစ္ဆ ဇာတိ၊ မပြု၊ ငြင်သဖြင့်ရသည်၊ အကသိလောကသုခံ၊ မပင်
မပန်းသဖြင့်ရသည်၊ အဿ၊ မဖြစ်ရာ၏၊ သောအစာ၊ ထိုငါသည်၊ မိဋ္ဌသုခံ၊
မစင်နှင့်တူသော ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ မိဋ္ဌသုခံ၊ ဝိဂ္ဂမည်းခြင်း၌ဖြစ်
သော ချမ်းသာကို လည်းကောင်း၊ ဇာတိသက္ကာရထိလောကသုခံ၊ ထာဘူ
ဇာတိ သကာဂုဏ်ကျေးဇူးကို မြဲ မြှင့်ခြင်းကိုမှီ၍ဖြစ်သော ချမ်းသာကိုလည်း
ကောင်း၊ သာဒိယေယျ၊ သာယာရာ၏၊ နာဂိတ၊ နာဂိတ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အထိတ

ဝိဘာဝါယိဘသယိဘဿ၊ စားအပ် သောက်အပ် ခဲအပ် လျက်အပ်သော အစာ၏ ဥစ္စာရပဿာပေါ၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤကျင်ကြီးကျင်ငယ်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ တဿ၊ ထိုစားအပ်သောက် အပ်ခဲအပ်သူ က်အပ်သောအစာ၏ နိဿန္နော၊ နိဿန္နော၊ ပြီးခြင်းသည်၊ နာဂိတ၊ နာဂိတ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဝိသနံ၊ ချစ်အပ်သောသူတို့၏၊ ဝိပရိဘာဝမညုထာဘာဝါ၊ တောံ ပြန်သည်၏အဖြစ်တပါးသောအခြားအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သောကပရိ ဒောဒုက္ခဒေါမနထူပါ သာဿ၊ ပိုးရိမ်ခြင်းငိုကြွေးခြင်းကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်း တို့သည်၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤပိုးရိမ်ခြင်းငိုကြွေးခြင်းကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်း၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ တဿ၊ ထိုချစ်အပ်သည်၏အဖြစ်၏ နိဿန္နော၊ ပြီးခြင်းတည်း၊ နာဂိတ၊ နာဂိတ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အသုဘနိမိတ္တာနု သောဝံ၊ မတင့်တယ်ဟူသောအကြောင်း၌အားထုတ်ခြင်းကို၊ အနုယုက္ကဿ အားထုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သုဘနိမိတ္တော၊ တင့်တယ်၏ဟူသောအကြောင်း ၌၊ ပါပိကုလျာ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ သဏ္ဍာတိ၊ ကောင်းစွာ တည်၏။ ဧဝံ၊ ဤစက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ် ရှိသည်၏ အဖြစ်၌ ကောင်းစွာတည်ခြင်းသည်၊ တဿ၊ ထိုမတင့်တယ်ဟူသောအကြောင်း၌ အားထုတ်ခြင်း၏ နိဿန္နော၊ ပြီးခြင်းတည်း၊ နာဂိတ၊ နာဂိတ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဖဿာယတနော၊ ဖဿ၏တည်ရာဖြစ်သော စက္ကာယတနစသည်တို့၌၊ အနိစ္စာနုပဿိနော၊ မမြဲဟုအဘန်တလဲလဲရှုသည် ဖြစ်၍၊ ဝိသနော၊ နေသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဖဿ၊ ဖဿ ၌၊ ပါပိကုလျာ၊ စက် ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရှိ သည်၏အဖြစ်သည်၊ သဏ္ဍာတိ၊ ကောင်းစွာတည်၏။ ဧဝံ၊ ဤခြေခံပါးသော ဖဿ၌ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်၏တည်ခြင်း သည်၊ တဿ၊ ထိုခြောက်ပါးသောဖဿ၏တည်ရာစက္ကာယတနစသည် တို့၌မမြဲဟုအဘန်တလဲလဲရှုနေခြင်း၏၊ နိဿန္နော၊ ပြီးခြင်းတည်း၊ နာဂိတ၊ နာဂိတ၊ ဖဿ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၌၊ ဥဒ ယဗ္ဗသနုပဿိနော၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကိုအဘန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟ ရကော၊ နေသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဥပါဒါနော၊ ဥပါဒါနတရား၌၊ ပါပိကုလျာ၊ စက် ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရှိ သည်၏အဖြစ်သည်၊ သဏ္ဍာတိ၊ ခေါ၊ ကောင်းစွာတည်သည် သာသျှင်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤဥပါဒါနတရား၌စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်၏ကောင်းစွာတည်ခြင်းသည်၊ တဿ၊ ထိုငါးပါးသောဥပါဒါန၏အာ ရုံဖြစ်သောခန္ဓာတို့၌ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို အဘန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍န

ပဉ္စကနိပါတ်ပဌမပစ္ဆာသက-၃-ပဉ္စကိကဝဂ်၊

ခြင်း၏၊ နိဿန္နော၊ ပြီးခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဒသမံ၊ ဒသမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဥဒါနဂါထာ။ ဥဒါနိုးဂါထာသည်ကား၊ ဣန္ဒြေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ အဂါရဝါ၊ ရှိသောခြင်းမရှိသော ဝုဂ္ဂိလ်တို့လည်းကောင်း၊ ဥပက္ကိန္ဒထဿ၊ ညွှတ်ညှူးကြောင်း ရှိကုန်သော၊ ဇာတဂ္ဂုပါ၊ ရွှေတို့လည်း ကောင်း၊ ဒုသိဿ၊ သီသမရှိသော ဝုဂ္ဂိလ်တို့လည်းကောင်း၊ အနုဂ္ဂဟိတေနစ၊ မြီးမြှောက်အပ်သော သမ္မာဒိဗ္ဗိလည်းကောင်း၊ ဝိရက္ကိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ အကြောင်း ထည်းကောင်း၊ သမာမိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာမိကိုပွားစေခြင်းထည်းကောင်း၊ ပဉ္စကိကော၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသောသမ္မာသမာဓိကို ပွားစေခြင်း ထည်းကောင်း၊ စက်မာ၊ စင်္ကြံသွားခြင်းခွဲရအပ်သော အကျိုးဆက်လည်းကောင်း၊ နာဂိဒတေနစ၊ နာဂိတမထေရ်အားဟောရာဖြစ်သော သုတ်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေတာနိ၊ ထိုသုတ်တို့သည်၊ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဥဒါနဂါထာ၊ ဥဒါနိုးဂါထာတည်း၊ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ပဉ္စကိကဝဂ္ဂေါ၊ ပဉ္စကိကဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ပဉ္စကနိပါတ်ပဌမပစ္ဆာသက(၄)သုမနဝဂ်၊

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုမနာ၊ သုမနအမည်ရှိသော၊ ရာဇကုမာရိ၊ မင်းသမီးသည်၊ ပဉ္စဟိရထသတေဟိ၊ ငါးရာသောထေးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဟိရာဇမာရိ သတေဟိ၊ ငါးရာသောမင်းသမီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပရိဝုဘာ၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ ယေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိန္နာခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ သုမနာ၊ သုမနအမည်ရှိသော၊ ရာဇကုမာရိ၊ မင်းသမီးသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံစေနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမသဒ္ဓါ၊ တူမျှသောသဒ္ဓါတရားရှိကုန်သော၊ သမသိဿ၊ တူမျှသောသိဿ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ရှိကုန်သော၊ သမပညာ၊ တုမ္မသောပညာရှိကုန်သော၊ ဧဒ၊ နှစ်ယောက်ကုန်
သော၊ သာဝကော၊ တပည့်သားဟော်တို့သည်။ အဿု၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။
ဧကော၊ တယောက်သောတပည့်သားသည်။ ဒါယကော၊ သူတပါးတို့အား
ပေးလှူတတ်၏။ ဧကော၊ တယောက်သောတပည့်သားသည်။ အဒါယကော၊
သူတပါးတို့အားမပေးလှူတတ်၊ ထေ၊ ထိုတပည့်သားနှစ်ယောက်တို့သည်။
ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ မရတော၊ သေသည်
မှ၊ မရ၊ နောက်၌၊ သုဂတံ၊ ကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏လေးရာဖြစ်သော၊
သဂ္ဂံ၊ မြတ်သောရူပါရုံတည်တို့၏တည်ရာဖြစ်သော၊ လောကံ၊ နတ်ပြည်၌၊
ဥပပဒန္တယျ၊ ကပ်၍ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တက္ကေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဒေဝဘူတာနံပန၊
နတ်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ နေသံ၊ ထိုတပည့်သားတို့၏၊ ဝိသေသော၊ ပိုင်းခြား
တတ်သောအထူးသည်။ သိယာ၊ မြစ်ရာအုံထော၊ နာနာကရဏံ၊ ကွဲပြားထူး
ခြားသည်ကိုပြုတတ်သောအထူးသည်။ သိယာ၊ မြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ သုမနေ၊ သုမနအမည်ရှိသော မင်းသမီး။ ဒေဝဘူ
တာနံ၊ နတ်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ နေသံ၊ ထိုတပည့်သားတို့၏။ ဝိသေသော၊
ပိုင်းခြားတတ်သောအထူးသည်။ သိယာ၊ မြစ်ရာ၏။ နာနာကရဏံ၊ ကွဲပြား
ထူးခြားသည်ကိုပြုတတ်သောအထူးသည်။ သိယာ၊ မြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊
အထတ်သို့ မိန့်တော်မူာနည်း။ သုမနေ၊ သုမနအမည်ရှိသော မင်းသမီး။
ယောသော၊ အကြင်တပည့်သားသည်။ ဒါယကော၊ သူတပါးတို့အားပေးလှူ
တတ်၏။ သော၊ ထိုတပည့်သားသည်။ အရံ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ အဒါယကံ၊
မပေးလှူတတ်သော တပည့်သားကို။ ဒေဝဘူတော၊ နတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်။
သမာနော၊ မြစ်သည်ရှိသော်၊ ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ အာယုနာ၊ အသက်ဖြင့်
ထည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ဝဇ္ဇေန၊ အဆင်းဖြင့်ထည်းကောင်း၊
ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်၌ ဖြစ်သော၊ သုခေန၊ ချမ်းသာဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်၌
ဖြစ်သော၊ ယသေန၊ အခြံအရံဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊
အဓိပတေယျေန၊ အစိုးရသောအဖြစ်ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊
ငါ့ပါးကုန်သော၊ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အဓိဂဏ္ဍာတံ၊ နှိပ်နှင်း၍ယူ
နိုင်၏။ သုမနေ၊ သုမနအမည်ရှိသောမင်းသမီးယောသော၊ အကြင်တပည့်
သားသည်။ ဒါယကော၊ သူတပါးတို့အားပေးလှူတတ်၏။ သော၊ ထိုတပည့်
သားသည်။ အရံ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ အဒါယကံ၊ မပေးလှူတတ်သောတပည့်
သားကို၊ ဒေဝဘူတော၊ နတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ သမာနော၊ မြစ်သည်ရှိသော်။

ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ ဋ္ဌာနေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အဓိ
 ဂဏ္ဍာတိ၊ နှိပ်နင်း၍ယူနှိုင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ တေ၊ ထိုတပည့်သားနှစ်ယောက်တို့သည်၊ တတော၊ ထိုနတ်
 ၏အဖြစ်မှ၊ စတ၊ စုတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတ္ထတ္ထိ၊ ဤလူထုံသို့၊ သစေပန
 အာဂစ္ဆန္တိ၊ အကယ်၍လာကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ထာကုန်သည်ရှိသော်
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မနုဿဘူတာနံပန၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ နေသံ၊
 ထိုတပည့်သားတို့၏၊ ဝိသေသော၊ ပိုင်းခြားတတ်သောအထူးသည်၊ သိယာ
 ဖြစ်ရာပါအံ့လော၊ နာနာကရဏံ၊ ကွဲပြားထူးခြားသည်ကို ပြုတတ်သော
 အထူးသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာပါအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဈေျောက်၏၊
 သုမနေ၊ သုမနအမည်ရှိသောမင်းသမီး၊ မနုဿဘူတာနံ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်
 သော၊ နေသံ၊ ထိုတပည့်သားတို့၏၊ ဝိသေသော၊ ပိုင်းခြားတတ်သောအထူး
 သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ နာနာကရဏံ၊ ကွဲပြားထူးခြားသည်ကိုပြုတတ်သော
 အထူးသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ သုမနေ
 သုမနအမည်ရှိသော မင်းသမီး၊ ယောသော၊ အကြင်တပည့် သားသည်၊
 ဒါယကော၊ သူတပါးတို့အား ပေးလှူတတ်၏၊ သော၊ ထိုတပည့်သားသည်၊
 အရံ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ အဒါယကံ၊ မပေးလှူတတ်သော တပည့်သားကို၊
 မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မာနုဿ
 ကေန၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ အာယုနာ၊ အသက်ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ မာနုဿကေန၊
 လူ၌ဖြစ်သော၊ ဝတ္တေန၊ အခင်းဖြင့်ထည်းကောင်း၊ မာနုဿကေန၊ လူ၌ဖြစ်
 သော၊ သုခေန၊ ချမ်းသာဖြင့်ထည်းကောင်း၊ မာနုဿကေန၊ လူ၌ဖြစ်သော၊
 ယသေန၊ အခြံအရံဖြင့်ထည်းကောင်း၊ မာနုဿကေန၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ အဓိ
 ပတေယေန၊ အစိုးရသောသူ၏အဖြစ်ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ဋ္ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အဓိဂဏ္ဍာတိ၊ နှိပ်နင်း၍ယူ
 နှိုင်း၏၊ သုမနေ၊ သုမနအမည်ရှိသောမင်းသမီး၊ ယောသော၊ အကြင်တပည့်
 သားသည်၊ ဒါယကော၊ သူတပါးတို့အားပေးလှူတတ်၏၊ သော၊ ထိုတပည့်
 သားသည်၊ အရံ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ အဒါယကံ၊ မပေးလှူတတ်သောတပည့်
 သားကို၊ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
 ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ ဋ္ဌာနေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အဓိဂဏ္ဍာ
 တိ၊ နှိပ်နင်း၍ယူနှိုင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုတပည့်သားတို့သည်၊ အဂါ

ရသည့်အခါ အိပ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ နက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိပုံ၊
 အိပ်ရာမထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌ သဝေပနပဗ္ဗဇန္တိ၊ အကယ်၍ရဟန်း
 ပြုကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဝေ၊ ဤသို့ရဟန်းပြုကုန်သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ပဗ္ဗဇိတာနံပန၊ ရဟန်းဖြစ်ကုန်သော၊ နေသံ၊ ထိုတပည့်သားတို့၏၊
 ဝိသေသော၊ ပိုင်းခြားတတ်သောအထူးသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာပါအံ့ထေရ၊
 နာနာကရတံ၊ ကွဲပြားထူးခြားသည်ကို ပြုတတ်သောအထူးသည်၊ သိယာ၊
 ဖြစ်ရာပါအံ့ထေရ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ၊ ဝေဠျာကံ၏၊ သုမနေ၊ သုမနအမည်ရှိ
 သောမင်းသမီး၊ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းဖြစ်ကုန်သော၊ နေသံ၊ ထိုတပည့်သားတို့
 ၏၊ ဝိသေသော၊ ပိုင်းခြားတတ်သောအထူးသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ နာနာ
 ကရတံ၊ ကွဲပြားထူးခြားသည်ကို ပြုတတ်သောအထူးသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဂေါ၊ မိနိကောရိ၊ ကိ
 အဂေါ၊ အဘယ်သို့မိနိတော်မူသနည်း၊ သုမနေ၊ သုမနအမည်ရှိသောမင်း
 သမီး၊ ယောသော၊ အကြင်တပည့်သားသည်၊ ဒါယကော၊ သူတပါးတို့အား
 ပေးလှူတတ်၏၊ သော၊ ထိုတပည့်သားသည်၊ အရံ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ အဒါ
 ယကံ၊ မပေးလှူတတ်သောတပည့်သားကို၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်၊ သဟ
 နော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ယ ဗိတော၊ သုံးဆောင်တော်မူပါဟုသူတပါးတို့
 တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ပရိ
 ဘုဇ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏၊ အယာ၊ ဗိတော၊ သုံးဆောင်တော်မူပါဟုသူတပါးတို့
 မတောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ပရိ
 ဘုဇ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏၊ ယာ၊ ဗိတော၊ သုံးဆောင်တော်မူပါဟုသူတပါးတို့
 တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ပရိ
 ဘုဇ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏၊ အယာ၊ ဗိတော၊ သုံးဆောင်တော်မူပါဟု သူတပါးတို့
 မတောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်၊ ပိတ္တု၊ ဝါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ပရိ
 ဘုဇ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏၊ ယာ၊ ဗိတော၊ သုံးဆောင်တော်မူပါဟု သူတပါးတို့
 တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်း
 ကို၊ ပရိဘုဇ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏၊ အယာ၊ ဗိတော၊ သုံးဆောင်တော်မူပါဟု
 သူတပါးတို့ မတောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်၊ သေနာသနံ၊
 ကျောင်းကို၊ ပရိဘုဇ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏၊ ယာ၊ ဗိတော၊ သုံးဆောင်တော်မူပါ
 ဟုသူတပါးတို့ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ ဝိတော၊
 ပစ္စယဘောသန္တုပရိက္ခာရံ၊ သူနာတို့အား ထွေပက်ပတ်သော် အနာရောဂါ၏
 ဆန်လျှင်ဘက်ဖြစ်၍ ဆေးသမား သာသွယ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား

၏အမှုဟုဆို အပ်သောအသက်၏အရံအတားဖြစ်သောဆေးကို၊ ပရိတုဉ္စတိ၊ သုံးဆောင်၏။ အယာ ပိတော၊ သုံးဆောင် တော်မူပါဟု သူတပါးတို့ မတောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်၊ ဂိယာနပစ္စယတေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရံ၊ သူ့ဘဝရှိအား လျှောက်ပတ်သောအနာရောဂါ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်၍ဆေးသမား သဘွယ်ဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏အမှုဟုဆိုအပ် သောအသက်၏ အရံအတားဖြစ်သောဆေးကို၊ ပရိတုဉ္စတိ၊ သုံးဆောင်၏။ ခေါပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဇေယိသ၊ ဗြဟ္မစာရီဟိ၊ အကြင်ထိတင်းသုံးဘော်တို့နှင့် သန္တိ၊ တကွပိဟရတိ၊ နေ၏။ တေ၊ ထိုထိတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ အသေ၊ ထိုရဟန်းအား၊ မနာပေနေဝ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ကာယကမ္မေန၊ ကိုယ်အမှုဖြင့်၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ သရဒါစရန္တိ၊ ပြုကျင့်ကုန်၏ အမနာပေန၊ နှစ်သက်ဘွယ်မရှိသော၊ ကာယကမ္မေန၊ ကိုယ်အမှုဖြင့်၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်၊ သရဒါစရန္တိ၊ ပြုကျင့်ကုန်၏။ မနာပေနေဝ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိ သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝစိကမ္မေန၊ နှုတ်အမှုဖြင့်၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ သရဒါ စရန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ အမနာပေန၊ နှစ်သက်ဘွယ်မရှိသော၊ ဝစိကမ္မေန၊ နှုတ် အမှုဖြင့်၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်၊ သရဒါစရန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ မနာပေနေဝ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ မနောကမ္မေန၊ စိတ်အမှုဖြင့်၊ ဗဟုလံ များစွာ၊ သရဒါစရန္တိ၊ စိတ်နှလုံး၌ဆိုပိုက်ကုန်၏။ အမနာပေန၊ နှစ်သက် ဘွယ်မရှိသော၊ မနောကမ္မေန၊ စိတ်အမှုဖြင့်၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်၊ သရဒါစရန္တိ၊ စိတ်နှလုံး၌ဆိုပိုက်ကုန်၏။ မနာပေညေဝ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ် သော၊ ဥပဟာရံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ ဥပဟာရန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏။ အမနာပေန၊ နှစ်သက်ဘွယ်မရှိသော၊ ဥပဟာရံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အပ္ပံ၊ အနည်း ငယ်၊ ဥပဟာရန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဌာနေ တိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အဓိဂဏှာတိ၊ နှိပ်နင်း၍ယူနိုင်၏။ သုမနေ၊ သုမန အမည်ရှိသောမင်းသမီး၊ သောသော၊ အကြင်တပည့်သားသည်၊ ဒါယကော ခုတပါးတို့အား ပေးလှူတတ်၏။ သော၊ ထိုတပည့်သားသည်၊ အရံ၊ ဤ အမည်ရှိသောအဒါယကံ၊ မပေးလှူတတ်သောတပည့်သားကို၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ ဌာနေတိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အဓိဂဏှာတိ၊ နှိပ်နင်း၍ယူနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဥတော၊ နှစ်ယောက် ကုန်သော၊ တော၊ ထိုတပည့်သားတို့သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ သူပေပနပါပုဏန္တိ၊ အကယ်၍ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဝေံ၊ ဤသို့ရောက်

ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အရဟတ္တပုတ္တရာနပန၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်သို့ရောက်ကုန်သော၊ နေဝံ၊ ထိုတပည့်သားတို့၏၊ ဝိသေသော၊ ပိုင်းခြား
 တတ်သော အထူးသည်၊ သိယော၊ ဖြစ်ရာအုံ့လော၊ နာနာကရတံ၊ ကွဲပြား
 ထူးခြားသည်ကိုပြု ဘတ်သောအထူးသည်၊ သိယော၊ ဖြစ်ရာအုံ့လော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဪ့ောက်၏၊ သုမနေ၊ သုမနအမည်ရှိသောမင်းသမီး၊ ခေါပန၊
 စင်စစ်၊ ဧကဿ၊ ထယောကံသော၊ ပူ၏၊ ဝိရတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်၊
 သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ ဣတရဿ၊ ဤမှတပါးသောသူ၏၊ ဝိရတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
 အာရဟ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ယဒိဒံယံ၊ ဣဒံနာနာကာရတံ၊ အကြင်အထူးထူး
 သောအကြောင်းသည်၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဟောတော်မူသင့်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏
 ဧတ္တ၊ ဤတယေဝံသောသူ၏အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်တပါးသောသူ၏အရဟတ္တ
 ဖိုလ်နှင့်၊ ကိစ္ဆိံ၊ တရံတရသော၊ တံတံနာနာကာရတံ၊ ထိုထိုအထူးထူးသော
 အကြောင်းကို၊ သောဟံသောအဟံ၊ ထိုငါဘုရားသည်၊ နဝဒါမိ၊ ဟော
 တော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
 အတ္ထရိယံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိပါပေစွ၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အတ္တုတံ၊ မဖြစ်ဘူးပြီ
 ဖြစ်ပါပေစွ၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယာဝစအတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဣဒံ
 ဣမာနိဒါနာနိ၊ ဤအလှူတို့ကို၊ ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှါ၊ အလမေဝ၊ သင့်သည်
 သာလျှင်တည်း၊ ဣဒံဣမာနိပုညာနိ၊ ဤကောင်းမှုတို့ကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်း
 ငှါ၊ အလံဝေ၊ သင့်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ယတြိယာနိပုညာနိ၊ အကြင် ကောင်းမှုတို့သည်၊ ဒေဝ ဘူကာဿာပိ၊
 နတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော သူအားလည်း၊ ဥပ ကာရာနိ နာမ၊ ကျေးဇူး ပြုကုန်
 တိ၏၊ ယတြိယာနိပုညာနိ၊ အကြင်ကောင်းမှုတို့သည်၊ မနုဿဘူတဿာ
 ပိ၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သော သူအားလည်း၊ ဥပကာရာနိနာမ၊ ကျေးဇူး ပြုကုန်
 တိ၏၊ ယတြိယာနိ ပုညာနိ၊ အကြင်ကောင်းမှုတို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိ တဿာပိ၊
 ရဟန်းအားလည်း၊ ဥပ ကာရာနိ နာမ၊ ကျေးဇူး ပြုကုန် တိ၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဣဒံဣမာနိဒါနာနိ၊ ဤအလှူတို့ကို၊ ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှါ၊ အလမေဝ၊
 သင့်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣဒံဣမာနိပုညာနိ၊ ဤကောင်းမှုတို့ကို၊ ကာတုံ၊
 ပြုခြင်းငှါ၊ အလံဝေ၊ သင့်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ဪ့ောက်၏၊ သုမနေ၊ သုမနအမည်ရှိသောမင်းသမီး၊ ဧတံ၊ ဤသင်ဆိုသော
 စကားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုတိုင်းမှန်၏၊ သုမနေ၊ သုမနအမည် ရှိသောမင်း
 သမီး၊ ဒါနာနိ၊ အလှူတို့ကို၊ ဒါတုံ၊ လေးလှူခြင်းငှါ၊ အလံဟိ အလံဝေ၊ သင့်
 သည်သာလျှင်တည်း၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အလံဟိ

ပဉ္စကနိပါတ်ပဋ္ဌမပဏ္ဍိတသက-၄-ဆုမနဝဂ်၊

အလံဝေ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့သည်၊ ဒေဝ
 ဘူတာသာဝိ၊ နတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သောသူအားထည်း၊ ဥပကာရာနိ၊ ကျေးဇူးပြု
 တတ်ကုန်၏၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့သည်၊ မနုဿဘူတသာဝိ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်
 သောသူအားထည်း၊ ဥပကာရာနိ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်ကုန်၏၊ ပုညာနိ၊ ကောင်း
 မှုတို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိတသာဝိ၊ ခဟန်းအားထည်း၊ ဥပကာရာနိ၊ ကျေးဇူးပြု
 တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣဒံ၊ ဤဂါထာမဘက်
 စုဏ္ဏိယ သက်သက်ဖြစ်သောတရားစကားကို၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာထုရားသည်
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူ
 ထတ်သော၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အထာပရံ၊ ထိုမှတပါးသော၊ ဇေတံ
 ဤဂါထာဖြစ်သော တရားစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣံ၊ အဝေါစ၊
 အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ။

အာကာသဝေတုယာ၊ အာကာသဓာတ်ဖြင့်ဂစ္ဆိံဂစ္ဆိန္တေ၊ ကြွသွား
 သော၊ ဝိမလော၊ ကင်းသော အညစ်အကြေးရှိသော၊ စန္ဒော၊ ထမင်းလည်း၊
 ထောကေ၊ ထောကန္တံ၊ သဗ္ဗေ၊ အထုံးစုံကုန်သော၊ တာရာဂဏေ၊ ကြယ်
 အပေါင်းတို့ကို၊ အာဘာယ၊ အရောင်ဖြင့်၊ အတိရောစတိယထာဝိ၊ လွန်ကဲ
 ၍တင့်တယ်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဘိဏသမ္ပန္နော၊
 ဘိသနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊
 ယောကျ်ားပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ထောကေ၊ ထောကန္တံ၊ သဗ္ဗေ၊ အထုံးစုံကုန်သော၊
 မစ္ဆရိနော၊ ဝိတ်ပင်ဝန်တိုမာန်သိုခြင်းရှိသောသူတို့ကို၊ စာဝေန၊ ပေးကမ်း
 စွန့်ကြဲခြင်းဖြင့်၊ အတိရောစတိ၊ လွန်ကဲ၍တင့်တယ်၏၊ ဝိဇ္ဇမာထီ၊ လျှပ်
 စစ်နွယ်တည်းဟူသောပန်းရှိသော၊ သတက္ကက္က၊ အရာမကထိုမှ၍မှကွန်
 မြူးလျက်ထွက်သော ဘိမ်ထွတ် တိမ်ထောင်ရှိသော၊ အဘိဝဿံ အဘိ
 ဝဿန္တော၊ လွန်စွာမပြတ်ကောင်းကင်ကြိုးမတတ်ရှာသော၊ မေစော၊ မိလ်း
 သည်၊ ထနယံထနယန္တော၊ ဝဲတင်ရှိုက်ခတ်ထစ်ကြိုးထတ်ထုက်၊ ထထံစ၊
 မြင့်သောမြေအချပ်ကုန်းကိုထည်းကောင်း၊ နိန္ဒံ၊ ရှိ၍၎င်းသော၊ ဝသုန္ဒရဗ္ဗ၊ မြေ
 အချပ်ကိုထည်းကောင်း၊ ပူမေတိသေယုထာဝိ၊ ပြည့်စေသကဲ့သို့၊ ဝေံ၊
 ဤအတူ၊ ဒဿနသမ္ပန္နော၊ သောတာပတ္တိမဂ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပဏ္ဍိတော၊
 ပညာရှိသော၊ သမ္ဘာသမ္ဗုဒ္ဓသာဝကော၊ မြတ်စွာထုရား၏တပည့်သားသည်
 အာယုနာစ၊ အသက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယသေနစ၊ အခြံအရံဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဝဏ္ဏေနစ၊ အဆင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုခေနစ၊ ချမ်းသာဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အဓိပတေ ယေနစ၊ အစိုးရသောသူ၏အဖြစ်ဖြင့်လည်း

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ မစ္စရိ၊ ပိတ်ခင် ဝန်တိုမာန်သိုခြင်းရှိသောသူကို၊ အဓိဂဏှာတိ၊ နှိပ်နင်း၍ ယူနိုင်၏။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏တပည့်သားသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ တောဂ ပရိဗျ၊ ဧဋ္ဌာ၊ ပေးလှူအပ်သောစည်းစိမ်တို့ဖြင့်နတ်ပြည်သို့ရောက်စေထုတ် သည်ဖြစ်၍၊ ပေတ္တ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ပမောဒတိ၊ မြေထျော် ခေါ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ကော်၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇ ဝဒဟ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ကယန္ဓကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်နက်တို့အား အစာပေး၍ ကျွေးမွေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းကော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝုန္တိ၊ ဝုန္တိအမည်ရှိသော၊ ရာဇကုမာဓိ၊ မင်းသမီးသည်၊ ပဉ္စဟိ၊ ခုထသထေဟိ၊ ငါးရာသောရထားတို့သည်လည်း ကောင်း။ ပဉ္စဟိကုမာဓိ၊ သထေဟိ၊ ငါးရာသောမင်းသမီးတို့သည်လည်း ကောင်း။ ပရိဝတ၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ ဘောန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော် မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံ၊ မိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေက္ခာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဘိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့် ထျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိထိန္နာခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ဝုန္တိ၊ ဝုန္တိအမည် ရှိသော၊ ရာဇကုမာဓိ၊ မင်းသမီးသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံ၊ ဝေ ခံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ၊ ထျောက်၏။ ဣ၊ အဝေါ၊ အဘယ်သို့ထျောက် သနည်း၊ ကန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဗ္ဗာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဘာတာ၊ မောင် ဖြစ်သော၊ ဝုဇ္ဈောနာမ၊ ဝုဇ္ဈအမည်ရှိသော၊ ရာဇကုမာဓေ၊ မင်းသားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဣ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ယဒေဝယဒါဝေ၊ အကြင်အခါ၌သာလျှင်၊ သာဇ္ဈတ္ထိ ဝါ၊ ထိုမိန့်မသည်လည်းကောင်း၊ သောဝရိသောဝါ၊ ထိုယောကျ်ားသည် လည်းကောင်း၊ ဗုန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတော၊ ဆည်းကပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ် ရာဟူ၍၊ ဂတော၊ ဆည်းကပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတော၊ ဆည်းကပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါ ဏာတိ၊ ပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်

ပဉ္စကနိပါတ်ပဌမပဋ္ဌာယက-၄-ဘုမနဝဂ်၊

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည်မပေးအပ်သောသူတပါး၏ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမေဒုဋိစ္ဆာစာရာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ ယုတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ခုသာဝါဒါ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုရာမေရယမဇ္ဈပ္ပမာဒဋ္ဌာနာ၊ ကုသိုလ် ကောင်းမှုတို့၌ ယစ်ခြင်း မှေးထူမှုခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက်ကို သောက်ခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုမိန်းမ ယောက်ျားသည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိဉ္ဇေဝ၊ သုဂတိထံသို့သာလျှင်၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်ရ၏။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိထံသို့၊ နောဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍မဖြစ်ရ၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဟာသိ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ သာဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးလျှောက်ပါအံ့၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ကထံရူပေ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာထုရား၌၊ ပဿန္တော၊ ကြည်ညိုသောသူသည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိဉ္ဇေဝ၊ သုဂတိထံသို့သာလျှင်၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်ရသနည်း၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိထံသို့၊ နောဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍မဖြစ်ရသနည်း၊ ကထံရူပေ၊ အဘယ်သို့ သဘော ရှိသော၊ ဓမ္မေ၊ ထရားတော်၌၊ ပဿန္တော၊ ကြည်ညိုသောသူသည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိဉ္ဇေဝ၊ သုဂတိထံသို့သာလျှင်၊ သုဂတိထံသို့သာလျှင်၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်ရသနည်း၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိထံသို့၊ နောဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍မဖြစ်ရသနည်း၊ ကထံရူပေ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ သံဃော၊ သံဃာတော်၌၊ ပဿန္တော၊ ကြည်ညိုသောသူသည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိဉ္ဇေဝ၊ သုဂတိထံသို့သာလျှင်၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ ဖြစ်ရသနည်း၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့၊ နောဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍မဖြစ်ရသနည်း၊ ကထံရူပေ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ ပရိပုရကာရိ၊ ဖြည့်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသောသူသည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိဉ္ဇေဝ၊ သုဂတိထံသို့သာလျှင်၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်ရသနည်း၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိထံသို့၊ နောဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍မဖြစ်ရသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးလျှောက်ပါအံ့၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

ဣဒါ၊ ဤသို့၊ အဝေတ၊ သျှောက်၏၊ ဝုဒ္ဓိ၊ ဝုဒ္ဓိအမည် ရှိသော မင်းသမီး၊
 ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ အပါဒါ၊ ခြေမရှိကုန်သော၊ သတ္တဝ
 ဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ န္ဒိပါဒါ၊ ခြေနှစ်ချောင်းရှိကုန်သော၊
 သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ စတုပ္ပါဒါ၊ ခြေလေးချောင်းရှိ
 ကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗဟုပ္ပါဒါ၊ များသော
 ခြေရှိကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရူပိနော၊ ရှင်ရှိ
 ကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ အရူပိနော၊ ရှင်မရှိ
 ကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ သညိနော၊ သညာရှိ
 ကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ အသညိနော၊ သညာ
 မရှိကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ နေဝသညိနာသညိ
 နော၊ ရှန်ရင်းသော၊ သညာကားမရှိထိမ်မွေ့သောသညာလည်း မရှိသည်မ
 ဟုတ်ကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏
 တေဝံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ထက်၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော
 သဗ္ဗသမ္မုဒ္ဓေါ၊ မဘောက်မပြန်အလုံးစုံသောတရားတို့ကိုကိုယ်တော်တိုင်
 ထိတော်မူတတ်သော၊ တထာဂတော၊ ငါတရားကို၊ အဂ္ဂံ၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏ဟူ၍
 အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝုဒ္ဓိ၊ ဝုဒ္ဓိအမည်ရှိသောမင်းသမီး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယေ၊
 အကြင်သူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာတရား၌၊ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏၊ တေ၊
 ထိုသူတို့သည်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သောတရား၌၊ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏၊ ခေါပန၊
 စင်စစ်၊ အပ္ပေ၊ မြတ်သောတရား၌၊ ပသန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အား
 အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဝုဒ္ဓိ၊ ဝုဒ္ဓိအမည်
 ရှိသောမင်းသမီး၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ သင်္ခတာ၊ အ
 ကြောင်းတရားထေးပါးတို့သည်ပြုပြင်အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာဝါ၊ တရားတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ အသင်္ခတာ၊ အကြောင်းတရား ထေးပါးတို့သည် မပြုပြင်
 အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာဝါ၊ တရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ မဒနိဗ္ဗဒ
 နော၊ တပ်ခြင်းထည်းဟူသောယစ်ခြင်းဖြင့်ယစ်ခြင်း၏ကင်းရာဖြစ်ထသော၊
 ဝိပါသဝိနယော၊ တပ်ခြင်းထည်းဟူသောမွတ်သိပ်ခြင်း၏ပျောက်ရာ ဖြစ်ထ
 သော၊ အာထယသရုတ္တာတော၊ တပ်ခြင်းကိုဖြတ်ရာဖြစ်ထသော၊ ဝဇ္ဇု၊ ပဇ္ဇေ
 ဒေါ၊ ဝင့်၏ဖြစ်ရာဖြစ်သသော၊ တဏှာက္ခယော၊ တဏှာ၏ကုန်ရာ ဖြစ်ထ
 သော၊ ဝိနာဂေါ၊ တစ်ခြင်း၏ကင်းရာဖြစ်ထသော၊ နိရောဓော၊ တပ်ခြင်း၏
 ချုပ်ရာဖြစ်ထသော၊ ယဒိဒံယံ၊ နိဗ္ဗာနံ၊ အကြင်ပူပန်ခြင်း၏ ငြိမ်းရာ ဖြစ်
 သောနိဗ္ဗာနံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေဝံ၊ ဓမ္မာနံ၊ ထိုတရားတို့တွင်၊ တာဒိသေဉ္စ၊

ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝိရာဂေါ၊ ထပ်ခြင်း၏ကင်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊
 အဂ္ဂိအဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝုဒ္ဓိ၊ ဝုဒ္ဓိအမည်ရှိသောမင်း၊
 သမိ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဝိရာဂေ၊ ထပ်ခြင်း၏ကင်းရာ
 ဖြစ်သော၊ ခေမ္မ၊ တရား၌၊ ပဿန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊
 အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သောတရား၌၊ ပဿန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏၊ ခေါပန၊ ထိုဌတပါး၊
 အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သောတရား၌၊ ပဿန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အား၊ အဂ္ဂေါ၊
 မြတ်သော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝုဒ္ဓိ၊ ဝုဒ္ဓိအမည်ရှိသော
 မင်းသမီး၊ ယာဝဿ၊ အကြင်မျိုးသားကုန်သော၊ သံဃာဝါ၊ လူအပေါင်း
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂဏာဝါ၊ လူအစုတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိ
 ကုန်၏၊ ယဒိဒိယာနိဗ္ဗမာနိဝတ္တာရိပုရိသယုဂါနိ၊ အကြင်လေးယောက်သော
 ယောကျ်ားမြတ် အစုတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယဒိဒိယေဇ္ဇမေအဗ္ဗုရိသ
 ပုဂ္ဂလံ၊ အကြင်အသီးအသီးရှစ်ယောက်သော ယောကျ်ားမြတ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သေ
 ဝေယျာသာဝကသံဃော၊ ဤအစုအားဖြင့် ထေးယောက်သောအသီးအား
 ဖြိုင်ရှစ်ယောက်သောယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်သောတပည့်သား သံဃာတော်
 သည်၊ အာဟုနေယျော၊ အပေးမှဆောင်၍ သီလဝန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား လှူအပ်
 သောအလှူကိုခံထိုက်၏၊ ပါဟုနေယျော၊ အထူးထူးသော အရင်မျက်နှာမှ
 ယာသောချစ်နှစ်လိုအပ်သောညွှန်သည်တို့အကျိုးငှါကောင်းစွာ စီစဉ်အပ်
 သောအလှူကိုခံထိုက်၏၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ တမလွန်လေးကင်ယုံကြည်၍
 ပေးလှူအပ်သော အလှူကိုခံထိုက်၏၊ အပ္ပဏီကရဏီယော၊ ကောင်းမှုကို
 အလိုရှိသောသူတို့၏ထက်အပ်ချီးခြင်းကိုပြုရာဖြစ်၏၊ ယောကဿ၊ ထောက
 ၏၊ အနုတ္တရံ၊ အနုတ္တရော၊ အထူးရှိသော၊ ပညက္ခေတ္တံ၊ ပညက္ခေတ္တော၊ ကု
 သိုသ်ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေတနာ၏စိုက်ပျိုးရာဇာယံ၊ မြဲကောင်း
 သာဘွယ်ဖြစ်၏၊ ဝေသံ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့တွင်၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘော
 ရှိသော၊ ဂဏာဝဂဿာဝကသံဃော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သားဖြစ်
 သောသံဃာတော်ကို၊ အဂ္ဂိအဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 ဝုဒ္ဓိ၊ ဝုဒ္ဓိအမည်ရှိသောမင်းသမီး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊
 သံဃော၊ သံဃာ၌၊ ပဿန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ အဂ္ဂေါ၊
 မြတ်သောသံဃာ၌၊ ပဿန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်
 သောသံဃာ၌၊ ပဿန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အား၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော၊
 ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝုဒ္ဓိ၊ ဝုဒ္ဓိအမည်ရှိသောမင်းသမီး။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ယာဝတော၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ သီလိယာနိ၊ သီလတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဇေယံ၊ ထိုသီလတို့တွင်၊ အက္ခန္ဓာနိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ အခေါ်ခွါနိ၊ မပေါက်ကုန်သော၊ အသဗယာနိ၊ မကြားကုန်သော၊ အကမ္မသာနိ၊ မပြောက်ကုန်သော၊ ဘုဇိဿာနိ၊ တော်တွန်ကုန်သော၊ ဝိညူပသဋ္ဌာနိ၊ ပညာရှိတို့သည် ဖြီးမှမ်းအပ်ကုန်သော၊ အပရာမဋ္ဌာနိ၊ မှားသောအားဖြင့် မသုံးသပ်အပ်ကုန်သော၊ သမာဓိသံဝတ္တနိကာနိ၊ သမာဓိကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ယဒိဒံယာနိ၊ ဣမာနိသီလိယာနိ၊ အကြင်သီလတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာဒိသာနိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ အရိယကန္တာနိ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ သီလိယာနိ၊ မဂ်ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော သီလတို့ကို၊ အဂ္ဂိအဂ္ဂါနိ၊ မြတ်ကုန်၏ဟူ၍၊ အက္ခယတိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ (အဂ္ဂိအက္ခယတိတို့ကား ဝစနဝိပလ္လာသ)၊ ရန္တိ၊ ရန္တိအမည်ရှိသောမင်းသမီး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ အရိယကန္တေသု၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ သီလိယေသု၊ သီလတို့၌၊ ပရိပူရကောရိနေ၊ ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိကုန်၏ကော၊ ထိုသူတို့သည်၊ အဂ္ဂေသု၊ မြတ်သောသီလတို့၌၊ ပရိပူရကောရိနေ၊ ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိကုန်၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သောထရား၌၊ ပရိပူရကောရိနံ၊ ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိကုန်သောသူတို့အား၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဂ္ဂဓမ္မံ၊ မြတ်သောရတနာသုံးပါး၏ကျေးဇူးကို၊ ဝိဇာနတံ၊ သိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဂ္ဂတော၊ မြတ်သောရတနာသုံးပါး၌၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ပသန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အား၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနုတ္တရေ၊ အတုမရှိသော၊ ဒက္ခိဏေယျေ၊ မြတ်သော အလှူကိုခံထိုက်သော၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သော၊ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာတရား၌၊ ပသန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အားလည်းကောင်း၊ ဝိရာဂပသမေ၊ ရာဂ၏ကင်းကြောင်းရာဂ၏ငြိမ်းကြောင်းဖြစ်သော၊ သုခေ၊ ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာကြောင်းဖြစ်သော အနုတ္တရံ၊ မမြေ့၊ တရားတော်၌၊ ပသန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အားလည်းကောင်း၊ အနုတ္တရေ၊ အတုမရှိသော၊ ပုညခေတ္တေ၊ ကောင်းမှုတည်းဘူးသော မျိုးစေတီ၏ပိုက်ပျိုးရာလယ်တာ မြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်သော၊ သံဃော၊ သံဃာတော်၌၊ ပသန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်သော သူတို့အားလည်းကောင်း၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ အဂ္ဂတ္ထံ၊ မြတ်သော ရတနာသုံးပါး၌၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေဒတံ၊ ပေးလှူ

သောသုက္ခိအား၊ အဂ္ဂိမြတ်သော၊ ပုဏ္ဏိကောင်းမှုသည်၊ ပဝဇတိ၊ ပွါး၏၊
 အဂ္ဂိ မြတ်သော၊ အသုစ၊ အသက်သည်လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏောစ၊ အဆင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ ယသောစ၊ အခြံအရံသည်လည်းကောင်း၊ ကိတ္တိစ၊
 ကျော်စောခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ သုခဉ္စ၊ ကိုယ်စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ ဗလဉ္စ၊ ကာယဗလဉ္စ၊ ဗလသည် လည်းကောင်း၊
 ဗံဝဇတိ၊ ပွါး၏၊ အဂ္ဂဗ္ဗေသမာပိတော၊ မြတ်သောရတနာသုံးပါး၊ ပုဏ္ဏိကောင်းမှု၊
 တရား၌ကြည်ညိုခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အဂ္ဂဿ၊ မြတ်သောရတနာသုံးပါး
 အား၊ ဒါတာ၊ ပေးလှူဘတ်သော၊ မေဓာပီ၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဒေဝ
 တုးဘာဝါ၊ နတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောသူသည် လည်းကောင်း၊ မနုဿောဝါ၊
 လူသည်လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂပ္ပက္ခော၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက် သည်
 ဖြစ်၍၊ ပမောဒတိ၊ မြွေလျော်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 ဇုတိ၊ ဤ၊ ဇုတိသထုတံသည်၊ နိဗ္ဗိတံ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဧဝံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌ ဘဝဝါ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘန္တိကော၊
 ဘန္တိကုဋ္ဌိ၌၊ အဘိယာဝနေ၊ မြတ်လေးတော၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏၊ အထ
 နေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥဂ္ဂဟော၊ ဥဂ္ဂဟအမည်ရှိသော၊ မေဏ္ဍကနက္ခော၊ မေဏ္ဍက
 သုးဌေး၏မြေဖြစ်သောသူသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်
 သို့၊ ဥပသကံ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဝဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်
 လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဗ္ဗိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်လျောက်
 ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဗ္ဗိသိန္နော၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ဥဂ္ဂဟော၊ ဥဂ္ဂဟအမည်
 ရှိသော၊ မေဏ္ဍကနက္ခော၊ မေဏ္ဍကသုးဌေး၏မြေဖြစ်သောသူသည်၊ ဘဝဝန္တံ
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ကိံ၊ အဝေါ
 စ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်ဖြစ်လတ္တံ့သော ကုသိုလ်ကောင်းမှု
 အကျိုးငှါ၊ အတ္တစတုက္ခော၊ ကိုယ်တော်ထင်လေးယောက်မြောက်ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို၊ အမိဝါသေတု၊ သာယာထောင်မူပါ
 သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 တုဏှိဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အမိဝါသေထိ၊ သာယာ
 ထောင်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥဂ္ဂဟော၊ ဥဂ္ဂဟအမည်ရှိသော၊ မေဏ္ဍက
 နက္ခော၊ မေဏ္ဍကသုးဌေး၏မြေဖြစ်သောသူသည်၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

အင်္ဂါသနံ၊ သာယာတော်မူသည်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ ထိ၍၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊
 ဥပ္ပဿ၊ ထ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိသောစွာရှိခိုး၍
 ပံဒံက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လည်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပက္ကဿိ၊ ဖဲသွားလေ၏၊
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿာ၊ ရက္ခိယာ၊ ထိုညဉ့်
 ၏၊ အဂ္ဂဿေန၊ လွန်သောအခါ၌၊ ပုဗ္ဗန္ဓသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်း
 ပိုင်ကိုပြင်ဝတ်ဝတ်၍၊ ပက္ကဗီဝရံ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ယေန
 အကြင်အရပ်၌၊ ဥဂ္ဂဟဿ၊ ဥဂ္ဂဟအမည်ရှိသော၊ မေဏှကနက္ကဿ၊ မေဏှ
 ကသူဌေး၏ မြေးဖြစ်သောသူ၏၊ နိဝေသနံ၊ အိပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊
 ထိုအိပ်ရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍
 ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော၊ အာသနော၊ နေရာ၌၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ အထခေါ
 ထိုအခါ၌၊ ဥဂ္ဂဟေ၊ ဥဂ္ဂဟအမည်ရှိသော၊ မေဏှကနက္ကဿ၊ မေဏှကသူဌေး
 ၏မြေးဖြစ်သောသူသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်
 သော၊ ခါဒနိယေန၊ ခဲတွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘောဇနိယေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်
 ထည်းကောင်း၊ သဟတ္တာ၊ မိမိလက်ဖြင့်၊ သန္တပ္ပေထိ၊ ကောင်းစွာရှေ့၎်
 စေ၏၊ သမ္ပဝါရေထိ၊ ကောင်းစွာတန်ပြီဟုမြစ်စေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဥဂ္ဂဟေ၊ ဥဂ္ဂဟအမည်ရှိသော၊ မေဏှကနက္ကဿ၊ မေဏှကသူဌေး၏မြေးဖြစ်
 သောသူသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဘုတ္တာဝိံ၊ ဆွမ်းထဉ်းပေး
 တော်မူပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဩဏီတပက္ကပါဏီံ၊ သဝိတ်တော်မှပယ်အင်ပြီး
 သောလက်တော်ရှိသည်ကို၊ သဗ္ဗက္ခေတွာ၊ မှတ်၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်
 လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်
 ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဝိဒေခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ဥဂ္ဂဟေ၊ ဥဂ္ဂဟအမည်
 ရှိသော၊ မေဏှကနက္ကဿ၊ မေဏှကသူဌေး၏မြေးဖြစ်သောသူသည်၊ ဘဂဝန္တံ
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ၊ ယျောက်၏၊ ကိံ၊ အဝေါ
 စ၊ အဘယ်သို့ ယျောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊
 ဣမာကုမာရိယော၊ ဤသတို့သမီးတို့သည်၊ ပတိကုဿနိ၊ လင်၏အိပ်တို့သို့၊
 ဂမိဿန္တိ၊ လိုက်ကြကုန်လတ္တံ့၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တာသံ၊ ထိုသတို့
 သမီးတို့အား၊ ယံ၊ အကြင်ဆုံးမကမြင်ခြင်းသည်၊ ဒိဗ္ဗရက္ခိ၊ ရှည်စွာသောနေ
 ညဉ့်ပတ်သုံး၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါး အလို့ငှါ ထည်းကောင်း၊ သုခါယ၊
 ချမ်းသာခြင်ငှါ လည်းကောင်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗာသံ၊ ထိုသတို့သမီးတို့ကို၊ တေန၊ ဩဝါဓေ
 န၊ ထိုဆုံးမခြင်းဖြင့်၊ ဩဝဒတု၊ ဆုံးမတော်မူပါလော့၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား

ပဉ္စကနိပါတ်ပဋ္ဌမပဏ္ဍိတသက-၄-သုမနဝဂ်။

ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ ကာသံ၊ ထိုသတို့သမီးတို့ကို၊ တေနအနုသာ
သနနံ၊ ထိုကမြစ်ခြင်းဖြင့်၊ အနုသာသတု၊ ကမြစ်တော်မူပါလော့။ ဣဏံ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သျှောက်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ကာကုမာရိယော၊ ထိုသတို့သမီးတို့ကို၊ ဇေဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊
အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ ကုမာ
ရိယော၊ သတို့သမီးတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့သင်တို့၏ အဘသျှောက်ဆိုသော
ကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤဇယာက၌၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ကိံ သိက္ခိ
တဗ္ဗံ၊ အဘယ်သို့ ကျင့်အပ်သနည်း။ အတ္ထကာမာ၊ အကျိုးကိုအလိုရှိကုန်
သော၊ ဟိတေထိနော၊ အစီးအပွားကိုရှာဖွ်လေ့ရှိကုန်သော။ အနုကမ္မကာ၊
အစဉ် သနားထတ်ကုန်သော၊ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ မာတာဝိတဇော၊ အမိအဘ
တို့သည်။ အနုကမ္မံ၊ အစဉ်သနားခြင်းကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ယဿ
ဘတ္တု၊ နော၊ အကြင်လင်အား၊ ဒဿန္တိ၊ ပေးကုန်လတ္တံ့။ တဿ၊ ထိုလင်၏။
ပုဗ္ဗုဋ္ဌာယိနိယော၊ ခပ်ခပ်င်းသောသူတို့၏ ရှေးဦးစွာအိပ်ရာမှထလေ့ရှိကုန်
သောမယားတို့သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ပစ္ဆာနိပါတိနိယော၊ ခပ်
ခပ်င်းသော သူတို့၏ နောက်၌ အိပ်လေ့ ရှိကုန်သော မယားတို့သည်။
ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ကိံ ကာရေပဋိဿာဝိနိယော၊ အဘယ်အမှုကိုပြုနေ
နည်းဟုနာခံ၍ ပြုလေ့ရှိကုန်သောမယားတို့သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။
မနာပစာရိနိယော၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောအမှုကို ပြုကျင့်လေ့ ရှိကုန်သော
မယားတို့သည်။ ကဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဝိယဝါဒိနိယော၊ ချစ်နှစ်သက်ဘွယ်
သောစကားကိုဆိုလေ့ရှိကုန်သောမယားတို့သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်
အံ့။ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ကုမာရိယော၊ သတို့သမီး
တို့၊ ဇေဝိ၊ ဤသို့သာလျှင်၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။
ကုမာရိယော၊ သတို့သမီးတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသားသနာ
ထော်၌၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ကိံ အဘယ်သို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊
ကျင့်အပ်သနည်း။ ဘတ္တု၊ လင်၏။ မာတာဝိတိ၊ အမိဟူ၍လည်းကောင်း။
ဝိတာဝိတိ၊ အဘဟူ၍လည်းကောင်း။ ယမဏ ဗြာဟ္မဏာဝိတိ၊ ရဟန်း
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ယေတေဂုရုနာ၊ အကြင် အလေးပြုအပ်
ကုန်သောသူတို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ တေ၊ ထိုအလေးပြုအပ်
ကုန်သောသူတို့ကို၊ သက္ကရိယာမ၊ အရိုအသေးပြုကုန်အံ့။ ဝရံ၊ ရိသားမ၊
အလေးပြုကုန်အံ့။ မာနိဿာမ၊ မြတ်နိုးကုန်အံ့။ ပူဇိဿာမ၊ ပူဇော်ကုန်အံ့။
အတ္ထာဝတေစ၊ မိမိ၏အထံသို့ ရှေးရှုလေ့သော သူတို့ကိုလည်း။ အာသ

နောဒကောန၊ နေရာခင်းခြင်းခြေဆေးရေတည်ခြင်းဖြင့်၊ ပဋိပုဗ္ဗိဿာမဂ္ဂုဇေဝီ
 ကုန်အုံ၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ကုမာရိယော၊ သတိ
 သမီးဘိုးဝံဟိ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။
 ကုမာရိယော၊ သတိသမီးဘိုးတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်
 နှင့်၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ကိ၊ အဘယ်သို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်
 သနည်း၊ ဘက္က၊ လင်၏။ ဥက္ကာတိဝါ၊ သိုးမွေးတို့ ဟူ၍လည်းကောင်း၊
 ကပ္ပါယာတိဝါ၊ ဝါတို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ယေတေ အဗ္ဘန္တရကမ္မန္တော၊ အ
 ကြင်အတွင်း၌ ပြုအပ်သော အမှုတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအတွင်း
 ၌ ပြုအပ်သော အမှုတို့၌၊ ဒက္ခာ၊ လိပ်မာကုန်သည်၊ အနုလသော၊ ပျင်းရိခြင်း
 မရှိကုန်သည်း၊ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အုံ၊ ထတြိပါယာယ၊ ထိုသို့သိုးမွေး
 ဝါတို့ကို စီရင်ခြင်း၌ အကြောင်း ဖြစ်သော၊ ဝိမံသာယ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်
 ထက်သော ပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အုံ
 ကာသု၊ မိမိပြုခြင်းငှါ၊ အလံ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်၊ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အုံ၊
 သံဝိခာတု၊ သူတပါးကို စီရင်ခြင်းငှါ၊ အလံ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်၊ ဘဝိဿာမ၊
 ဖြစ်ကုန်အုံ၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ကုမာရိယော၊ သတိ
 သမီးဘိုးဝံဟိ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။
 ကုမာရိယော၊ သတိသမီးဘိုးတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်
 နှင့်၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ကိ၊ အဘယ်သို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်
 သနည်း၊ ဘက္က၊ လင်၏။ ဒါယာတိဝါ၊ ကျွန်တို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပေသာ
 တိဝါ၊ ဝေပါဒိုင်းခံသော သူတို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကမ္မကာရာတိဝါ၊ အမှု
 လုပ်တို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဗ္ဘန္တရေ၊ အတွင်း၌ ယောသော အန္တောဇနော
 အကြင်အတွင်းသားအပေါင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ ကတဉ္စ
 ပြုအပ်သော အမှုကိုလည်း၊ ကတတေ၊ ပြုအပ်သော အားဖြင့်၊ ဇာနိဿာမ၊
 သိကုန်အုံ၊ အကတဉ္စ၊ မပြုအပ်သော အမှုကိုလည်း၊ အကတတေ၊ မပြုအပ်
 သော အားဖြင့်၊ ဇာနိဿာမ၊ သိကုန်အုံ၊ ဝိသာနကာနဉ္စ၊ နာကုန်သော သူတို့၏
 လည်း၊ ဗလ၊ ဗလံ၊ အားရှိသည်အား မရှိသည်ကို၊ ဇာနိဿာမ၊ သိကုန်အုံ၊
 အဿ၊ ထိုအတွင်းသား အပေါင်းအား၊ ခါဒနိယဉ္စ၊ ခဲတူဟ်ကို လည်း
 ကောင်း၊ ဘောဇနယဉ္စ၊ ဘောဇနကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စယဉ္စ၊ ပစ္စည်းကို
 လည်းကောင်း၊ ဇာနိဿာမ၊ အိပ်ရာနေရာကို လည်းကောင်း၊ ပစ္စတ္တံ
 သေန၊ အသီးအသီး မိမိတို့အပ်သော အတို့ဖြင့်၊ သံဝိခာဇိဿာမ၊ ဝေ
 သနကုန်အုံ၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ကုမာရိယော၊ သတိ

သမီးတို့၊ ဝေပိတိ၊ ဤသို့သျှင်၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ကုမာရိယော၊ သတို့သမီးတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ကိ၊ အဘယ်သို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်သနည်း၊ ဘက္ကံ၊ ထင်သည်၊ ယံနံဝါ၊ အကြင် ဥစ္စာကို ထည်းကောင်း၊ ဟံခညံဝါ၊ အကြင်စပါးကိုထည်းကောင်း၊ ယံရေတံဝါ၊ အကြင် ငွေကိုထည်းကောင်း၊ ယံဇာတရူပံဝါ၊ အကြင်ရွှေကိုထည်းကောင်း၊ အာဟာရိယန္တိ၊ ဆောင်ကုန်လတ္တံ့၊ တံ၊ ထိုဆောင်ခဲ့သော ဥစ္စာစသည်ကို၊ အာရက္ခေန၊ စောင့်ရှောက်သဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဝုတ္တိယော၊ လုံခြုံစေသဖြင့် ထည်းကောင်း၊ သမ္ပါဒေသာမ၊ ပြည့်စုံစေကုန်အံ့၊ တတ္ထစ၊ ထိုဥစ္စာစသည်၌ ထည်းကောင်း၊ အရတ္တိ၊ ယောက်ျားကျူးခြင်း၊ သေကျူးခြင်းမရှိကုန်သည်၊ အထေနိ၊ မရိုးဝှက် တတ်ကုန်သည်၊ အသောဣန္ဒိ၊ သေသောကံ မကျူးကုန်သည်၊ အဝိနာသိကာယော၊ မပျက်စီးကုန်သည်၊ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဣတိ ဝေပိတိ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ကုမာရိယော၊ သတို့သမီးတို့၊ ဝေပိတိ၊ ဤသို့ သျှင်၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ကုမာရိယော၊ သတို့သမီးတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ပဉ္စဟိ၊ ဝါးပါးကုန်သော၊ ဣမေတိ၊ ဓမ္မေတိ၊ ဤတရားတို့၌၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်း၊ ကြောင့်၊ မဏော၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နေ့ကပ်၌၊ မနာပကာယိကာနံ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဘော်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကင်၍ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

နစ္စံ၊ အမြဲ၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသော၊ ဥဿုဒကော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ အားထုတ်တတ်သော၊ ယော၊ အကြင် ဝင်ဖြစ်သောသူသည်၊ နံ၊ ထိုမယားကို၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဘရတိ၊ မွှေးမြူစောင့်ရှောက်၏၊ သောတ္ထိ၊ ကောင်းသောမိန်းမသည်၊ သဗ္ဗကာမဟရံ၊ အလုံးစုံသော ကာမဂုဏ်ကို ဆောင်တတ်သော၊ ပေါသံ၊ မွှေးမြူတတ်သော၊ တံဘက္ကံ၊ ထိုထင်ကို၊ နာတိမညတိ၊ လွန်ကျူး၍မကျင့်၊ ဘက္ကံ၊ လင်ကို၊ ဣဿာစ၊ နေ့၊ ပြုလုပ်သော အကျင့်ဖြင့်၊ နစာပိရောသယေ၊ ချွတ်ထည်းမချွတ်ချယ်ရာ၊ ပဏ္ဍိဘာ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောမိန်းမသည်၊ ဘက္ကံ၊ လင်၏၊ ဂရုနေ၊ အထေးအမြတ်ပြုအပ်သော သူအပေါင်းအား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ပြုတတ်အမှုကို၊ ပဋိပူဇတိ၊ ပူဇော်၏၊ ယာနာရိ၊ အကြင်မိန်းမသည်၊ ဥဥ္ဃာယိကာ၊ ထကြွခြင်း လုံ့လရှိ၏၊ အနထသာ၊ ပျင်းရိခြင်းမရှိ၊ သင်္ဂဟိတ ပရိဇ္ဇနာ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ပြီးမြောက်အပ်သောပရိသတ်အခြံအရံရှိ၏။ တတ္ထု၊ ထင်၏။ မနာဝံ၊ နှစ်သက်
 ကွယ်သောအမှု နှို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏။ သံဘတံ၊ ထင်သည်ဆောင်အပ်သောဥစ္စာ
 စသည်ကို။ အနုရုက္ခတိ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်၏။ တတ္ထု၊ ထင်၏။ ဓာနုဝဿ
 နုဝါ၊ အသိုစရိုက်သိုလိုက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝေံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊
 ဝတ္ထတိ၊ ကျင့်၏။ မနာပါနာမ၊ မနာပမည်ကုန်သော၊ တေဒေဝါ၊ ထိုနိဗ္ဗာနရတ်
 နတ်တို့သည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာနရတ်တို့၌၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကပ်၍ဖြစ်ကုန်၏။
 တတ္ထု၊ ထိုနိဗ္ဗာနရတ်တို့၌၊ သာ၊ ထိုလင်ဝတ်ငါးပါးကိုကျင့်သောမိန်းမသည်၊
 ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတိယံ၊
 ကတိယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ကေံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ မဟာပနေ၊ မဟာပုန်တော၌၊ ကုမ္ဘဝါရ
 သာသာယံ၊ ရသစ်ပွန်ညွှန်အထွတ်တပ်သော မြေပင်ကျောင်း၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ
 တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သီဟော၊ သီဟအမည်ရှိသော၊ သေနာပတိ၊
 စစ်သူကြီးသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိတော်မူ၏။ ဘေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ရှိတော် မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊
 ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိသောစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျောက်ပတ်သော
 အရပ်၌၊ နိသိဒံ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊
 နိသိဒံ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ သီဟော၊ သီဟအမည်ရှိသော၊ သေနာပတိ၊
 စစ်သူကြီးသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊
 အဝေါစ၊ ဝျောက်၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ဝျောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သန္တိဗ္ဗိကံ၊ မျက်မှောက်၌ရှုအပ်
 သော၊ ဒါနုပယံ၊ အလှူ၏အကျိုးကို၊ ပညာပေတံ၊ ထိစေခြင်းငှါ၊ သက္ကာနုခေါ၊
 စွမ်းနှိုင်းပါအံ့သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျောက်၏။ သီဟ၊ သီဟ၊ သန္တိဗ္ဗိ
 ကံ၊ မျက်မှောက်၌ရှုအပ်သော၊ ဒါနုပယံ၊ အလှူ၏အကျိုးကို၊ ပညာပေတံ၊
 ထိစေခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ စွမ်းနှိုင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သိ ဟ၊ သီဟ၊ ဒါနုပတိ၊ အလှူ၏ အရှင်ဖြစ်သော၊
 ဒါယကော၊ ပေးလှူတတ်သောသူသည်၊ ဗဟုနော၊ များစွာသော၊ ဇနဿ၊
 လူအပေါင်းသည်၊ ဝီလော၊ ချစ်အပ်သည်၊ မနာပေါ၊ စိတ်နှလုံးကိုပွားစေတတ်
 သည်၊ ဘောတိ၊ ဖြစ်၏။ သီဟ၊ သီဟ၊ ဒါနုပတိ၊ အလှူ၏ အရှင်ဖြစ်သော၊
 ဒါယကော၊ ပေးလှူတတ်သောသူသည်၊ ဗဟုနော၊ များစွာသော၊ ဇနဿ၊

လူအပေါင်းသည်၊ ဝိပဿနာချစ်အပ်သည်၊ မနာပေါ၊ ဗိတ်နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည်။ ယံဝိဟောတိ၊ အကြင်သို့မူလည်းဖြစ်၏။ ဣဒံဝိ၊ ဤသို့ များစွာသော လူအပေါင်း၏ချစ်ခြင်းဖြတ်နှိုးခြင်း၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ သန္တိဗြဟ္မိကံ၊ မျက်မှောက် ခွဲရှုအပ်သော၊ ဒါနုပထံ၊ အလှူ၏အကျိုးတည်း။ ဝိဟ၊ ဝိဟ၊ ပုန၊ တဘနံ၊ ပရိစ၊ တပါးတုံသည်။ ဒါနုပထံ၊ အလှူ၏အရှင်ဖြစ်သော၊ ဒါယကံ၊ ပေးလှူ တတ်သောသူသို့၊ သန္တော၊ ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေတတ်ကုန်သော၊ သပ္ပုရိသာ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တဇန္တိ၊ ဆည်းကပ် ကုန်၏။ ဝိဟ၊ ဝိဟ၊ ဒါနုပထံ၊ အလှူ၏အရှင်ဖြစ်သော၊ ဒါယကံ၊ ပေးလှူ တတ်သောသူသို့၊ သန္တော၊ ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေတတ်ကုန်သော၊ သပ္ပု ရိသာ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ယံဝိဘဇန္တိ၊ အကြင်သို့ မူလည်းဆည်းကပ်ကုန်၏။ ဣဒံဝိ၊ ဤသို့ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေတတ် သောသူတော်ကောင်းဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဆည်းကပ်ခြင်းသည်လည်း။ သန္တိဗြဟ္မိကံ၊ မျက်မှောက်ခွဲရှုအပ်သော၊ ဒါနုပထံ၊ အလှူ၏အကျိုးတည်း။ ဝိဟ၊ ဝိဟ၊ ပုန၊ တဘနံ၊ ပရိစ၊ တပါးတုံသည်။ ဒါနုပထံ၊ အလှူ၏အရှင်ဖြစ် သော၊ ဒါယကံ၊ ပေးလှူတတ်သောသူ၏၊ ကဏ္ဍပဏော၊ ကောင်းသော၊ ကိတ္တိသန္ဓေ၊ ကျော်စောသော အသံသည်။ အပ္ပ၊ ဝိန္ဒတိ၊ ပြန်နှံ၍တက်၏။ ဝိဟ၊ ဝိဟ၊ ဒါနုပထံ၊ အလှူ၏အရှင်ဖြစ်သော၊ ဒါယကံ၊ ပေးလှူ တတ်သောသူ၏၊ ကဏ္ဍပဏော၊ ကောင်းသော၊ ကိတ္တိသန္ဓေ၊ ကျော်စောသော အသံသည်။ ယံဝိအပ္ပ၊ ဝိန္ဒတိ၊ အကြင်သို့မူလည်းပြန်နှံ၍တက်၏။ ဣဒံဝိ၊ ဤသို့ကျော်စောသော အသံ၏ပြန်နှံ၍ တက်ခြင်းသည်လည်း။ သန္တိဗြဟ္မိကံ၊ မျက်မှောက်ခွဲရှုအပ်သော၊ ဒါနုပထံ၊ အလှူ၏အကျိုးတည်း။ ဝိဟ၊ ဝိဟ၊ ပုန၊ တဘနံ၊ ပရိစ၊ တပါးတုံသည်။ ဒါနုပထံ၊ အလှူ၏ အရှင်ဖြစ်သော၊ ဒါယ ကော၊ ပေးလှူတတ်သောသူသည်။ ယညဒေဝပရိသံ၊ အကြင်ပရိသတ်သို့ သာလျှင်၊ ဥပသင်္ကမတိ၊ ကပ်၏။ ခတ္တိယပရိသံယဒိ၊ မင်းပရိသတ်သို့လည်း ကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏပရိသံယဒိ၊ ပုဏ္ဏားပရိသတ်သို့လည်းကောင်း၊ ဂဟပထိ ပရိသံယဒိ၊ သူကြွယ်ပရိသတ်သို့လည်းကောင်း၊ သမဏပရိသံယဒိ၊ ရဟန်း ပရိသတ်သို့လည်းကောင်း၊ ဥပသင်္ကမတိ၊ ကပ်၏။ ဝိသာရဒေါ၊ ကင်းသော ရှံ့ရှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အမက္ခိဘူတော၊ မျက်နှာသာရှင်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပ သင်္ကမတိ၊ ကပ်၏။ ဝိဟ၊ ဝိဟ၊ ဒါနုပထံ၊ အလှူ၏အရှင်ဖြစ်သော၊ ဒါယ ကော၊ ပေးလှူတတ်သောသူသည်။ ယညဒေဝပရိသံ၊ အကြင်ပရိသတ်သို့ သာလျှင်၊ ယံဝိဥပသင်္ကမတိ၊ အကြင်သို့မူလည်းကပ်၏။ ခတ္တိယပရိသံယဒိ၊

မင်းပရိသတ်သို့ ထည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏပရိသံဃေဒိ၊ ဝုတ္တဿပရိသတ်သို့ ထည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏပရိသံဃေဒိ၊ သူဠာယံပရိသတ်သို့ ထည်းကောင်း၊ သမာပရိသံဃေဒိ၊ ရဟန်းပရိသတ်သို့ ထည်းကောင်း၊ ယံပိဥပသင်္ကမတံ၊ အကြင် သို့မူထည်းကပ်ရ၏၊ ဝိသာရဒေါ၊ ကင်းသေးရှုံ့ရှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ အမကံသုးထာ၊ မျက်နှာသာရွှင်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယံပိဥပသင်္ကမတံ၊ အကြင် သို့မူထည်းကပ်ရ၏၊ သိဟ၊ သိဟ၊ နှံဒံ၊ ဤသို့ ရှုံ့ရှားခြင်းနှင့်ကင်း သည်ဖြစ်၍ မျက်နှာသာရွှင်သည်ဖြစ်၍ ပရိသတ်သို့ကပ်ရခြင်းသည် ထည်း၊ သန္တိဗြိကံ၊ မျက်မှောက်၌ ရှုအပ်သော၊ ဒါနုဖလံ၊ အလှူ၏အကျိုးတည်း၊ သိဟ၊ သိဟ၊ ဝုန၊ တာဘာနံ၊ ပရံစ၊ တပါးသို့ထည်း၊ ဒါနုပတိ၊ အလှူ၏အရှင်ဖြစ်သော၊ ဒါယကော၊ ပေးလှူတတ်သောသူသည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ သင်္ဂါ၊ မြတ်သော ရူပါရုံစသည်တို့၏တည်ရာဖြစ်သော၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏၊ သိဟ၊ သိဟ၊ ဒါနုပတိ၊ အလှူ၏အရှင်ဖြစ်သော၊ ဒါယကော၊ ပေးလှူတတ်သောသူသည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏လားရာ ဖြစ်သော၊ သင်္ဂါ၊ မြတ်သော ရူပါရုံစသည်တို့၏တည်ရာဖြစ်သော၊ ထောက်၊ နတ်ပြည်၌၊ ယံ ပိဥပပဇ္ဇတိ၊ အကြင်သို့ထည်းကပ်၍ဖြစ်ရ၏၊ သိဟ၊ သိဟ၊ နှံဒံ၊ ဤသို့ပေးလှူ တတ်သောသူ၏ သေလွန်သည်ရှိသော် နတ်ပြည်၌ကပ်၍ဖြစ် ရခြင်းသည် ထည်း၊ သမ္ဘုရယိကံ၊ တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သော၊ ဒါနုဖလံ၊ အလှူ၏အကျိုး တည်း၊ ဣတိ၊ ဤ သို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တဿ၊ မိန့်တော်မူအပ် သည်ရှိသော်၊ သိဟော၊ သိဟ အမည်ရှိသော၊ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံစေနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ် သို့လျှော့သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စက္ကာရိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ သန္တိဗြိကံ၊ မျက်မှောက်၌ ရှုအပ်ကုန်သော၊ ယာနိဗ္ဗမာနိဒါနုဖလံ၊ အကြင်အလှူ၏ အကျိုးတို့ကို၊ အက္ခာဘာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ၊ အတံ၊ အက္ခရံသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဟော တော်မူအပ်သောအလှူ၏ အကျိုး၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ သဒ္ဓါ ယ၊ ပယံကြည်သဖြင့်၊ နဂစ္ဆာမိ၊ မသိ၊ အဟံပိ၊ အက္ခရံသည်ထည်း၊ ထောနိ၊ ထိုထေးပါးကုန်သော မျက်မှောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော အလှူ၏အကျိုးတို့ကို၊ ဇာနာမိ၊ ကိုယ်တိုင်သိပါ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဒါနုပတိ၊ အလှူ၏အရှင်

ဖြစ်သောဒါယကောပေးလှူတတ်သော။ အထံအကျွန်ုပ်သည်။ ဗဟုနော၊
 များစွာသော၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်းသည်။ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ မနာပေါ၊
 စိတ်နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်။ အမ္ဘိဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်။ ဒါနပတိ၊ အလှူ၏အရှင်ဖြစ်သော။ ဒါယကော၊ ပေးလှူတတ်
 သောသူသည်။ အမ္ဘိဖြစ်၏။ ဖံ၊ အကျွန်ုပ်သို့။ သန္တော၊ ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်း
 စေတတ်ကုန်သော။ သဗ္ဗုရိယာ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်သော သူဘိသည်။
 တန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
 ဒါနပတိ၊ အလှူ၏အရှင်ဖြစ်သော။ ဒါယကော၊ ပေးလှူတတ်သောသူသည်။
 အမ္ဘိဖြစ်၏။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သီးဟာ၊ သီဟအမည်ရှိသော။ သေနာပတံ၊
 စပ်သူကြီးသည်။ ဒါယကော၊ သံဃာအား ပေးလှူတတ်၏။ ကာကော၊
 သံဃာအား ကျေးဇူးပြုကတ်၏။ သံဇုပဋ္ဌာကော၊ သံဃာကို လုပ်ကျွေး
 ထုတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ကလျာဏော၊ ကောင်းသော။ ကတ္တိ
 သဒ္ဓါ၊ ကျော်စောသောအသံသည်။ အတ္တုဂ္ဂကော၊ ပြန်နှံ့၍ဘက်၏။ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား။ ဒါနပတိ၊ အလှူ၏အရှင်ဖြစ်သော။ ဒါယကော၊ ပေးလှူတတ်
 သော။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ယဉ္ဇဒေဝပရိသံ၊ အကြင်ပရိသတ်သို့သာ
 ဟျှင်၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ရပါ၏။ ခတ္တိ၊ သပရိသံယမိ၊ မင်းပရိသတ်သို့ လည်း
 ကောင်း။ ဗြာဟ္မဏ ပရိသံယမိ၊ ပုဏ္ဏားပရိသတ်သို့ လည်းကောင်း။ ဝဟ
 ပတိပရိသံယမိ၊ သူကြွယ်ပရိသတ်သို့လည်းကောင်း။ သမဏပရိသံယမိ၊
 ရဟန်းပရိသတ်သို့လည်းကောင်း။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ရပါ၏။ ဝိသာဒေေါ၊
 ကင်းသောရှုံ့ရှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အမက္ခိတူတော၊ မျက်နှာသာရွှင်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ရပါ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ စက္ကာရိ၊ ထေးပါးကုန်သော။ သန္တိဗ္ဗိကာနိ၊ မျက်မှောက်၌
 ရှုအပ်ကုန်သော။ ယာနိဣမာနိဒါနပတိနိ၊ အကြင်အလှူ၏ အကျိုးတို့ကို၊
 အက္ခာဘာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤဟော
 တော်မူအပ်သောအလှူ၏အကျိုး၌။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ သဒ္ဓါ
 ယံ၊ ပုံကြည်သဖြင့်၊ နဂစ္ဆမိ၊ မထီးအဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ တောနံ၊
 ထိုသေးပါးကုန်သော မျက်မှောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော အလှူ၏အကျိုးတို့ကို၊
 ဇာနာမိ၊ ကိုယ်တိုင်ထိရပါ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ဖံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ သီဟ၊ သီဟ၊ ဒါနပတိ၊ အလှူ၏အရှင်ဖြစ်သော
 ဒါယကော၊ ပေးလှူတတ်သောသူသည်။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဧဒေါ၊
 ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ဝရံ၊ နောက်၌။ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှု

ကိုပြုသောသူတို့၏ ထားရာဖြစ်သော၊ သင်္ဂံ၊ မြတ်သော ဂူပါရုံဝေသည်တို့၏ တည်ရာဖြစ်သော၊ သောကံ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်ရ၏။ ဣတိ၊ ဧဝံ၊ ဤ သို့၊ ယဉ္ဇ၊ အကြင်စကားကိုသည်း၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ထေံ၊ ထိုစကား ကို၊ အဘိ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နဘေ၊ နာမိ၊ မထိပါ၊ ဣတ္ထေ၊ စပန၊ ဤအလှူရှင်သေ လွန်သည်ရှိသော် နတ်ပြည်၌ဖြစ်၏ဟူသောစကား၌လည်း၊ အေတံ၊ အကျွန်ုပ် သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်သဖြင့်၊ ဝစ္ဆာမိ၊ ထိပါ၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျေ၊ ကံ၏။ ယိဟ၊ ထိဟ၊ ထေံ၊ ဤစကား သည်၊ ဧဝံ၊ ဤ သို့၊ ဘျာဟံ၊ သိတိုင်းမှန်၏။ ဒါနပတိ၊ အလှူ၏အရှင်ဖြစ်သော၊ ဒါယကော၊ ပေးလှူတတ်သောသူသည်။ ကာယေ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သဂတိံ၊ ကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏ထားရာဖြစ်သော၊ သင်္ဂံ၊ မြတ်သောဂူပါရုံဝေသည်တို့၏တည် ရာဖြစ်သော၊ သောကံ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒဗ္ဗဒန္တော၊ ပေးလှူတတ်သော သူသည်။ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ ဘောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒဗ္ဗန္တံ၊ ပေးလှူတတ်သော၊ နံ၊ ထိုသူသို့၊ ဗဟူ၊ များစွာသောသူ တော်၊ ကောင်းဖြစ်သော၊ ဝဂ္ဂိ၊ ထံတို့သည်။ ဘန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။ ကိတ္တိဉ္စ ကျော်စောခြင်းသို့လည်း။ ပပေါတိ၊ ရောက်၏။ ယထံ၊ အခြံအရံသည် ပဝဇာဘိ၊ ပွားစေ၏။ အပစ္ဆရိ၊ ဝန်တိုခြင်းမရှိသော၊ နရော၊ လှသည်။ အမက္ခံ သူးတာ၊ မျက်နှာသာ ရှင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝေဝံ၊ ပရိသတ်သို့၊ ဝိဂါဟတိ၊ သက်ဝင်ရ၏။ ဝိ သာရဒေါ၊ ကင်းသောရုံ၊ ရှားခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာဟိ၊ သိကြောင့်သာလျှင်၊ သု၊ ခထိနေ၊ ချမ်းသာကံ ရှာဖွေလေ့ရှိကုန် သော၊ ပဏှိ၊ ဘာ၊ ပညာရှိဘို့သည်။ မစ္ဆေ၊ ရမထံ၊ ဝန်တိုခြင်းတည်းဟူသော အညစ်အကြေးကို၊ ဝိနေယျ၊ ဗဟံ၊ ပျောက်၍၊ ဒါနာနိ၊ အလှူတို့ကို။ ဒဗ္ဗန္တိ၊ ပေးလှူကုန်၏။ ထေ၊ ထိုပေးလှူတတ်သောသူကိုသည်။ ဒိဗ္ဗန္တိ၊ ရှင်မြင့်စွာ သောညဉ့် နနုပတ်သုံး၊ တိဒိ၊ ဝ။ တာဝတိံ၊ သာ နတ်ပြည်၌၊ ပတိ၊ မြတ်စွာ၊ တည် ကုန်၏။ ဝေ၊ ထိုပေးလှူတတ်သောသူကိုသည်။ ဒေဝါနံ၊ တာဝတံ၊ သာ နတ် တို့၏။ သ ဘဗျ၊ ဘာ၊ အပေါင်းအဘော်၏အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ရမန္တံ၊ မြေလျော်ရကုန်၏။ ကထာဝကာသာ၊ ပြုအပ်သော အခွင့်ရှိကုန် သော၊ ကတကု သထံ၊ ပြုအပ်သောကုသိုလ်ရှိကုန်သော၊ ပဏှိ၊ တာ၊ ပညာရှိ တို့ သည်။ ဣတော၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်မှ၊ ဝုတာ၊ ဝုတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သယံ ပတာ၊ မိမိတို့၏အရောင်ဖြင့်၊ နန္ဒနံ၊ နန္ဒ ဝန်ဥယျာဉ်၌၊ အနုပိစရန္တိ၊ ဝှည်းထည်

ရကုန်၏။ တေ၊ ထိုပေးလှူတတ်သောသူတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုတပတိ သာနတ်
 ပြည်၌၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၎င်း၊ သမ္ပေဋ္ဌိ
 တာ၊ တကုဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နန္ဒန္တိ စ၊ နှစ်ထည်းနှစ်သက်ရကုန်၏။ ရမန္တိ စ
 မွေ့ထည်းမွေ့လျော်ရကုန်၏။ ပမောဒရေစ၊ ဝမ်းထည်းဝမ်းမြောက်ရကုန်
 ၏။ အထိတဿ၊ တဿျာကိုမမြီသော၊ တာဒိနေ၊ သည်းခံခြင်းကျေးဇူး
 နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝါဂျ၊ စကားကို၊ ကတွာန၊
 လိုက်နာ၍၊ သမနာ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကိုလိုက်နာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ
 ကုန်သော၊ သဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကော၊ တပည့်သားဖြစ်သော
 သူတို့သည်၊ ရမန္တိ၊ မွေ့လျော်ကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။ စတတ္ထံ၊ စတတ္ထသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒါနေ၊ ပေးလှူခြင်း၌၊ အာနိသံဿ၊ အကျိုးဆက်တို့
 သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ထည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အတယ်
 သည့်တို့နည်း၊ ဗဟုနေ၊ များစွာသော၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဝိယော၊
 ချစ်အပ်သည်။ မနာပေါ၊ စိတ်နှလုံးကိုဝွါးစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 သန္တော၊ ကိထေသာတို့ကိုငြိမ်းစေတတ်ကုန်သော၊ သပ္ပုရိဿ၊ သူတော်
 ကောင်းဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဘဇန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။ ကထာဏော
 ကောင်းသော၊ ကက္ခိ၊ သဒ္ဓေါ၊ လျော်စေသောအသံသည်။ အတ္တ၊ ဝိဒ္ဓိတိ။
 ပြန်နှံ့၍ဘက်၏။ ဝိဘိဓမ္မံ၊ လူတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ငါးပါးထိလတည်းဟူ
 သောအကျင့်တရားသို့၊ အနုပဂတော၊ အစဉ်လိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊
 ပရံ၊ နောက်၌၊ သဂတိ၊ ကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ ဝ ဝံ
 မြတ်သောရူပါရုံစသည်တို့၏တည်ရာဖြစ်သော၊ ဝေပကံ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပ
 ပစ္စတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဥ
 ဤငါးပါးတို့ထည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓမ္မံ၊ တရားသို့၊ အနုက္ကံ၊ အနုက္ကမန္တော၊
 အစဉ်လိုက်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေမာနေ၊ ပေးလှူသောသူသည်၊ ဝိယော၊ ချစ်အပ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သန္တော၊ ကိထေသာတို့ကိုငြိမ်းစေတတ်ကုန်သော၊
 သညတော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါးထုံးကို စောင့်သုံးကုန်သော၊ ဗြဟ္မစာရိ
 ယော၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်ကုန်သော ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သာဝက
 တို့သည်၊ နံ၊ ထိုပေးလှူတတ်သောသူသို့၊ ဘဇန္တိ၊ ဆည်းကပ် ကုန်၏။

ဘေ၊ ထိုမြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကုန်သော ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝက တို့သည်၊ တဿ၊ ထိုပေးလှူဘတ်သောသူအား၊ သဗ္ဗဒုက္ခန္ဓဒနံ၊ အလုံးစုံ သောဝရ်ဆင်းရဲကို ပျက်ဆီးတတ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေဒသန္တိ၊ ဟော ကုန်၏။ သော၊ ထိုပေးလှူဘတ်သောသူသည်၊ ဣဝေ၊ ဤလူ့ပြည်၌၊ ယံသမ္ပံ၊ အကြင်ဘုရားကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ အနာသဒဝါ၊ အသင်္ဂေါတနများမရှိ သည် ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

ထိက္ခဝေ၊ ခုဟုန်းတို့၊ ကာထဒါနာနိ၊ သင့်ကင့်သောအခါ၌ ပေးလှူအပ် သောဗျူဟိုသည်၊ ဣမာနိပဉ္စု၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စု၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကဘမာနိ၊ အဘယ်သည် ဘို့နည်း၊ အာန္တ၊ ကဿ၊ ဧည့်သည်ဖြစ်သော ခုဟုန်းအား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ ဂမိကဿ၊ ခရီးသွားသော ခုဟုန်းအား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ ဂိဿနာဿ၊ နာသောခုဟုန်းအား ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ ဒုပ္ပိက္ခေ၊ ဝတ်မွတ်ခေါင်းပါးသောအခါ၌၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ ယာနိဘာနိနဝဿာယာနိ၊ အကြင်ကောက်ဦး တို့သည်သည်ကောင်း၊ ယာနိဘာနိနဝဗာယာနိ၊ အကြင်သစ်သီဦးတို့သည် ထမ်းကောင်း၊ သန္နိ၊ ရှိကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုကံဦးသစ်သီဦးတို့ကို၊ ပဋ္ဌမံ၊ မိဒိ ဘို့မသုံးဆောင်မှီးရှားဦးစွာ၊ ဝိစာန္တဿ၊ ဝိစာန္တသုလီစရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ ပတ်ဉ္စာပေတိ၊ တည်စေ၏။ ဣတိဣမာနိပဉ္စု၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ထက္ခဝေ၊ ခုဟုန်းတို့၊ ကာထဒါနာနိ၊ သင့်ကင့်သောအခါ၌ ပေးလှူအပ်သော အလှူကို သည်၊ ဣမာနိပဉ္စု၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော် မူ၏။ ။

ဝဒညူ၊ တောင်းတတ်သောသူတို့၏စကား ပေးသောအားဖြင့် သိတတ် ကုန်သော၊ ဝိဘမန္တေရာ၊ ကင်းသောဝန်ဘိုခြင်းရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗညာ၊ ပညာ ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်၊ ကာထေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ ဓဒန္တိ ပေးလှူကုန်၏။ အဂိဒယသု၊ မြတ်ကုန်သော၊ ဥဇုတုတေသု၊ ဖြေငုံမတ်စွာ ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ တာဒိသု၊ သည်းခံခြင်းကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ် တို့၌၊ ဝိဒုသန္ဓမနာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ဖြင့်၊ ဝိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်၏။ ကာထေ၊ သင့်ကင့်လျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ တဿ၊ ထိုပေးလှူဘတ်သော သူ၏။ ဓက္ခိကာ၊ အလှူသည်၊ ဝိဒုကာ၊ ပြန်ပြန်သည်၊ ဘောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထာ၊ ထိုပေး လှူပုဂ္ဂိုလ်၊ အကြင်သူတို့သည်၊ အနုမာဒန္တိ၊ ဝါ၊ ဝင်မြောက်မူသည်၊ ဝင်မြောက်ကုန်၏။ ဝေဗျာဝဂ္ဂံ၊ အမှုကြီးငယ်ကို၊ ကဏေန္တိ၊ ပြုမူသည်၊

ပြုကုန်၏။ တေသံ၊ သိဝင်း၊ မြောက်သောသူအမှုကြီးငယ်ကိုပြုသောသူတို့၏။
 ဒက္ခိယာ၊ အလှူသည်၊ ဦးနားယုတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကေဝါ၊ ထိုသူတို့
 သည်သည်၊ ပုညဿ၊ ကောင်းမှု၏။ ဘာဂိနော၊ အဘို့ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပ္ပဗိုဝါနု၊ စိမ်းကြွား၊ တွန့်တိုခြင်းကင်း
 သောစိတ်ရှိသောသူသည်။ ဟတ္ထ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သော
 အလှူသည်။ မဟပ္ပယံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဒဒေ၊ ပေးရာ၏။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့သည်။ ပရထောကတ္ထံ၊
 တမလွန်လောက၌၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာတို့သည်။
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ပိန့်တော်မူ၏။ ဝေဠု၊ သဗ္ဗ
 သုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ဒဒမာနော၊ ပေးလှူသော၊
 ဒါယကော၊ ဒါယကာသည်။ ပဗ္ဗိဂ္ဂဟကာနံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပဉ္စ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ဌာနာနိ၊ အကြောင်းတရားတို့ကို၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူသည်မည်
 ၏။ ကတမာနိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဌာနိ၊ အကြောင်း
 တရားတို့ကို၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူသည်မည်သနည်း၊ အာယံ၊ အသက်ဟူသော
 အလှူကို၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူသည်မည်၏။ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းဟူသော အလှူကို၊
 ဒေတိ၊ ပေးလှူသည်မည်၏။ သုခံ၊ ချမ်းသာဟူသောအလှူကို၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ
 သည်မည်၏။ ဗလံ၊ ခွန်အားဟူသောအလှူကို၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူသည်မည်၏။
 ပဗ္ဗိဘာနံ၊ ဥာဏ်ပညာဟူသောအလှူကို၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူသည်မည်၏။ ခေါဇန၊
 စင်စစ်အာယံ၊ အသက်ဟူသောအလှူကို၊ ဒတ္တာ၊ ပေးလှူသည်မည်သော
 ကြောင့်၊ ဒိဗ္ဗဿဝါ၊ နတ်ဖြစ်သောသူအားလည်းကောင်း၊ မာနုဿဝါ၊
 လူဖြစ်သော သူအားလည်းကောင်း၊ အာယုဿ၊ အသက်၏။ ဘာဂိ၊ အဘို့
 ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းဟူသောအလှူကို၊ ဒတ္တာ၊ ပေးလှူ
 သည်မည်သောကြောင့်၊ ဒိဗ္ဗဿဝါ၊ နတ်ဖြစ်သောသူအား လည်းကောင်း၊
 မာနုဿဝါ၊ လူဖြစ်သောသူအား လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏဿ၊ အဆင်း၏။
 ဘာဂိ၊ အဘို့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုခံ၊ ချမ်းသာဟူသောအလှူကို၊ ဒတ္တာ၊
 ပေးလှူသည် မည်သောကြောင့်၊ ဒိဗ္ဗဿဝါ၊ နတ်ဖြစ်သော သူအားလည်း
 ကောင်း၊ မာနုဿဝါ၊ လူဖြစ်သောသူအားလည်းကောင်း၊ သုခဿ၊ ချမ်း
 သာ၏။ ဘာဂိ၊ အဘို့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗလံ၊ ခွန်အားဟူသောအလှူကို
 ဒတ္တာ၊ ပေးလှူသည်မည်သောကြောင့်၊ ဒိဗ္ဗဿဝါ၊ နတ်ဖြစ်သော သူအား
 လည်းကောင်း၊ မာနုဿဝါ၊ လူဖြစ်သောသူအားလည်းကောင်း၊ ဗလဿ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

ခွန်အား၏ဘာဝါ၊ အင်္ဂုတ္တိုရ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဋိဘာနံ၊ ဥပဇာတ်ပညာဟူ
 သော အလ္လကု၊ ဒတ္တဝါပေးလှူသည်မည်သောကြောင့်၊ ဒိဗ္ဗဿဝါ၊ နတ်ဖြစ်
 သော သူ့အားလည်းကောင်း၊ မာနုသဿဝါ၊ လူဖြစ်သော သူ့အားလည်း
 ကောင်း၊ ပဋိဘာနဿ၊ ဥပဇာတ်ပညာ၏ဘာဝါ၊ အင်္ဂုတ္တိုရ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တောဇနံ၊ တောဇဉ်ကို၊ ဒဒမာနော၊ ပေးလှူသော၊
 ဒါယကော၊ ဒါယကာသည်၊ ပဋိဂ္ဂဟကာနံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပဠု၊
 ငါးပါးကျန်သော၊ ဣမာနိဋ္ဌာနာနိ၊ ဤအကြောင်းတရားတို့ကို၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ
 သည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

စီးရာ၊ မြေမြိုင်ခန့်ထည်တန်သော သမာဓိရှိသော သူသည်၊ အာယုဒေါ၊
 အသက်ဟူသော အလှူကို ပေးလှူသည်လည်းကောင်း၊ ဗထဒေါ၊ ခွန်အားဟူ
 သော အလှူ ကို ပေးလှူ သည်လည်းကောင်း၊ ဝဗ္ဗုဒေါ၊ အဆင်းဟူသော အလှူ
 ကို ပေးလှူ သည်လည်းကောင်း၊ ပဋိဘာနဒေါ၊ ဥပဇာတ်ပညာဟူသော အလှူကို
 ပေးလှူ သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မေဓာဝီ၊ ဝေဇိန်ထက်နက်ရိမ်း
 ကြီးစက်ကဲ့သို့ ထက်မြက်သော ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော သူသည်၊ သုခဿ၊ ချမ်း
 သာ ဟူသော အလှူကို၊ ဒါတာ၊ ပေးလှူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုချမ်း
 သာ ဟူသော အလှူကို ပေးလှူသော သူသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ ဟူသော အလှူ
 ကို၊ အဓိဂစ္ဆ တိ၊ ရ၏။ အာယုစ၊ အသက်ဟူသော အလှူကိုလည်းကောင်း၊
 ဗထဗ္ဗု၊ ခွန်အားဟူသော အလှူကို လည်းကောင်း၊ ဝဗ္ဗုဗ္ဗု၊ အဆင်းဟူသော
 အလှူကိုလည်းကောင်း၊ သုခဗ္ဗု၊ ချမ်းသာ ဟူသော အလှူကိုလည်းကောင်း၊
 ဒတ္တဝါပေးလှူ၍၊ ပဋိဘာနဒေါ၊ ဥပဇာတ်ပညာဟူသော အလှူကို ပေးလှူသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပေးလှူသော သူသည်၊ ယတ္ထယတ္ထံ၊ အကြင်
 အကြင် သုဂတိသံဃ်၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ ဖြစ်၏။ တတ္ထတတ္ထံ၊ ထိုထိုကပ်၍ ဖြစ်
 ရာ ဖြစ်သော သုဂတိသံဃ်၊ ဒီဃာယု၊ ရှည်သော အသက်ရှိသည်လည်းကောင်း၊
 ယသပါ၊ အခြံအရံရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သတ္တမံ၊ သတ္တမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဒ္ဓေ၊ သဒ္ဓါ၊ တရားနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ကုထဝုတ္တေ၊ အမျိုး
 ကောင်းသား၌၊ အာနုသံ၊ သာ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်၊ ဣမေပဗ္ဗု၊ ဤငါးပါးတို့
 တည်း၊ ပဗ္ဗု၊ ငါးပါးတို့ဟူသည်၊ ကထမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ထောကော၊ ထောက၌၊ သန္တော၊ ကိလေသာကို ငြိမ်းစေတတ်ကုန်
 သော၊ ယေတေသပ္ပုရိသော၊ အကြင် သူတော်ကောင်း ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့

သည်။ သန္တိရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသုတေသီကောင်းဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သဒ္ဓဉ္စဝ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသော သူကံသိသော၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အနုကမ္မန္တာ၊ အစဉ်သနားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနုကမ္မန္တိ၊ မြီးမြှောက်ကုန်၏။ အသန္တိ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်မပြည့်စုံသောသူကို၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ နော၊ အနုကမ္မန္တိ၊ မြီးမြှောက်ကုန်၊ သဒ္ဓဉ္စဝ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသောသူသို့သာ ထွင်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥပသင်္ကမန္တာ၊ ကပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏။ အသန္တိ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်မပြည့်စုံသောသူသို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ နော၊ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ မကပ်ကုန်၊ သဒ္ဓဉ္စဝ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသောသူ၏ သာသျှင်၊ ပစ္စယံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပဋိဂ္ဂဏန္တာ၊ ခံယူကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိဂ္ဂဏန္တိ၊ ခံယူကုန်၏။ အသန္တိ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်မပြည့်စုံသောသူ၏၊ ပစ္စယံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ နော၊ ပဋိဂ္ဂဏန္တိ၊ မခံယူကုန်၊ သဒ္ဓဉ္စဝ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသောသူအားသ၊ ထွင်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တာ၊ ဟောကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေသေန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ အသန္တိ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် မပြည့်စုံသောသူအား၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ နော၊ ဒေသေန္တိ၊ မဟောကုန်။ သဒ္ဓေ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မဂ္ဂေ၊ သေသည်ငှ၊ ပရံ၊ နေ၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏ ထားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂိံ၊ မြတ်သောရူပါရုံစသည်တို့၏တည်ရာဖြစ်သော၊ ထေကံ၊ ဒုတိယပြည်၌၊ ဥဇ္ဇေတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏။ ဣ၊ အမေ၊ ပစ္စေ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဒ္ဓေ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ကုလပုတ္တေ၊ အမျိုးကောင်းသား၌၊ အပနိသံသာ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်။ ဣမေခေါပစ္စေ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ သုဘူမိယံ၊ ညီညွတ်သော မြေ နေပေါ်ရှိသော၊ စတုမဟာပထေ၊ ခရီးကြားလေးခုတို့၏အဆုံး၌၊ မဟာနိဂြော၊ ဝေ၊ ပဒညာဝပင်ကြီးသည်။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်ငှ၊ ပက္ခိနံ၊ ငှက်အပေါင်းတို့၏။ ပဋိသရဏံ၊ လည်းလျောင်းရာသည်။ ဟောတံ၊ သေယျထာပိ၊ မြတ်သကဲ့သို့၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေခေါ၊ ဤအတူသာထွင်၊ သဒ္ဓေ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကုလပုတ္တေ၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ ဟောနော၊ များစွာသော၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏။ ပဋိသရဏံ၊ လည်းလျောင်းရာသည်။ ဟောတိ၊ မြစ်၏။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်း၊ ယောကျ်ားတို့၏ ထည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနိနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏ ထည်းကောင်း။ ဥပါသကာနံ၊ ဥပါသကာယောကျ်ားတို့၏ ထည်းကောင်း။ ဥပါသိကာမိန်းမတို့၏ ထည်းကောင်း။

ကောင်းပုဒ်သရဏံ၊ ထည်းလျောင်းရာသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။

သာခါပက္ကပလူပေတော၊ များစွာသောအခက်အခက် အသီးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ခန္ဓမာ၊ပင်စည်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ မူလဝါ၊အမြစ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ပထ သမ္ပန္နံ၊အသီးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဟာဒမော၊သစ်ပင်ကြီးသည်၊ ကေခိန္ဒံ၊ ငှက်အပေါင်းတို့၏၊ပတိဋ္ဌာ၊တည်ရာသည်၊ဟောတိ၊ဣဒံ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ။ မနောရမေ၊ စိတ်နှလုံး၏၊ဓမ္မေလျော်ရာဖြစ်သော၊ အာယတနော၊ ငှက်ကျေး တို့၏၊ဝုဇော၊ရာဖြစ်သော၊သစ်ပင်ကြီး၊နံ၊ထိုသစ်ပင်ကြီးကို၊ ဝိဟင်္ဂမာ၊ငှက် အပေါင်းတို့သည်၊သေဝန္တိ၊ဣဒံ၊ငြိပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ဆာယတ္ထိကာ၊အရိပ်ဖြင့် အလိုရှိကုန်သောငှက်တို့သည်၊ဆာယံ၊အရိပ်သို့၊ယန္တိ၊ဣဒံ၊ကင်ကုန်သကဲ့ သို့၊မသက္ကာ၊အသီးဖြင့်အလိုရှိကုန်သော ငှက်အပေါင်းတို့သည်၊ပထတော ဇိနာ၊အသီးကိုစားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယန္တိ၊ဣဒံ၊ကင်ကုန်သကဲ့သို့၊တထေ ဝ၊ထိုအရာသာလျှင်၊သိယသမ္ပန္နံ၊သိယနှင့်ပြည့်စုံသော၊နိဝါတငတ္ထိံ၊နိမ့်ချ အပ်သော အကျင့်ရှိသော၊ အတ္တန္တံ၊ခေါသအစရှိသည်ဖြင့် ခက်ထံခြင်းမရှိ သော၊သောရတံ၊တင့်တယ်သော၊ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သောအမှုနှုတ်ဖြင့်ပြုအပ် သောအမှုနှုတ်၊ဓမ္မေလျော်သော၊သဒိသံ၊ပြေပြစ်သော၊ရဒံ၊နုညံသော၊သန္ဓံ၊သန္ဓါ ထရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ပုရိသပုဂ္ဂလံ၊ယောကျ်ားပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ဝိတေ၊ဂါ၊ကင်း သောရာဂရှိကုန်သော၊ ဝိထဒေါ၊သာ၊ ကင်းသော၊ခေါသ ရှိကုန်သော၊ဝိတ မောဟာ၊ ကင်းသောမောဟရှိကုန်သော၊ အနာသဝါ၊အာသဝေါမရှိကုန် သော၊ သောကတ္ထိံ၊သောကန္တံ၊ ပုညက္ခေတ္တာနိ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုထည်း ဟူသောမျိုးစေ့ဘုံ၏၊ပိုက်ပျိုးချရာလယ်ယာမြေကောင်းသတို့လ်ဖြစ်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ထာဒိသံ၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ နရံ၊လှကံ၊သေ ဝန္တိ၊မြှုပ်ကုန်၏။ ။တေ၊ထိုမြတ်သောအကျင့်ကိုကုန်ကုန်သောထရားပစ္စေ ကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့သည်၊တဿ၊ထိုပေးလှူတတ်သောသူအား၊ ဝုဇုဒုက္ခ ပန္နုခနံ၊အလုံးစုံသောဝင်္ဂဆင်းရဲကို ပျက်ဆီးတတ်သော၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊ဒေ သေန္တိ၊ ဟောတော်မူကုန်၏။ သော၊ထိုပေးလှူတတ်သော သူသည်၊ ဣတိ၊ ဤလူ၊ပြည်နှံ၊ယံ၊ဓမ္မံ၊အကြင်တရားကို၊အညာယ၊ထိ၍၊အနာသဝေါ၊အာသ ဝေါတရားမရှိသည်ဖြစ်၍၊ပရိနိဗ္ဗာတိ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။အဋ္ဌမံ၊အဋ္ဌမသုတ်သည်၊နဋ္ဌိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ထိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊ဣမာနိဋ္ဌာနာနိ၊ဤအကြောင်း တရားတို့ကို၊သမ္ပဿန္တာ၊ ကောင်းစွာမြင်ကုန်သော၊မာထာဝီတရော၊အမိ

အဘတို့သည်၊ ကုသေ၊ အမျိုး၌၊ ဇာယမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ ပုတ္တံ၊ သားသမီးကို၊
 ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ ကာဘမာနိ၊ အဘယ်သည်ကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်
 သော၊ ဌာနာနိ၊ အကြောင်းတရားတို့ကို၊ သမ္ဘဿန္တော၊ ကောင်းစွာမြင်ကုန်
 သော၊ မာတာဝိဘရော၊ အမိအဘတို့သည် ကုသေ၊ အမျိုး၌၊ ဇာယမာနံ၊ ဖြစ်
 သော၊ ပုတ္တံ၊ သားသမီးကို၊ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်သနည်း၊ ဘတောဝါ၊ ငါတို့
 သည်မွေးမြူအပ်သော သားသမီးသည်လည်း၊ နော၊ ငါတို့ကို၊ ဘဂိဿတိ၊
 နွေ့တုံ၊ မွေးသက္ကံ၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ကိစ္စံဝါ၊ မှုခင်းကိစ္စကိုမူလည်း၊ ကဂိဿတိ၊
 ပြုတုံ၊ ပြုသက္ကံ၊ ကုလဝံသော၊ လယ်ယာ ရွှေငွေစသော အမျိုးတို့၏အနွယ်
 သည်၊ ဝိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ ဌာယတိ၊ တည်ထက်၊ ခါယန္တိ၊ အမွေကို၊ ပရိ
 ပရိယာဘိ၊ ခံရစ်ရသက္ကံ၊ အထဝါပန၊ ထိုမှတပါးလည်း၊ ပေတာနံ၊ ဘဝတပါး
 သို့ပြောင်းသွားကုန်သော၊ ကာထကံ၊ ဘာနံ၊ သေကုန်သောငါတို့အား၊ ဒက္ခိ
 တံ၊ အလှူ၏အတို့ကို၊ အနုပဒဿတိ၊ ပေးသက္ကံ၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်
 သော၊ ဌာနာနိ၊ အကြောင်းတရားတို့ကို၊ သမ္ဘဿန္တော၊ ကောင်းစွာမြင်ကုန်
 သော၊ မာတာဝိဘရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ ကုသေ၊ အမျိုး၌၊ ဇာယမာနံ၊
 ဖြစ်သော၊ ပုတ္တံ၊ သားသမီးကို၊ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိ၊ ခါဌာနာနိ၊ ဤအကြောင်း တရားတို့ကို၊
 သမ္ဘဿန္တော၊ ကောင်းစွာမြင်ကုန်သော၊ မာတာဝိဘရော၊ အမိအဘတို့သည်၊
 ကုသေ၊ အမျိုး၌၊ ဇာယမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ ပုတ္တံ၊ သားသမီးကို၊ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိ
 ကုန်၏။ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝိနိတော်မူ၏။ ။

ပဏှိတာ၊ ပညာရှိသော အမိအဘတို့သည်၊ ဘတောဝါ၊ ငါတို့သည်
 မွေးမြူအပ်သော သားသမီးသည်လည်း၊ နော၊ ငါတို့ကို၊ ဘဂိဿတိ၊ မွေး
 တုံ၊ မွေးသက္ကံ၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ကိစ္စံဝါ၊ မှုခင်းကိစ္စကိုမူလည်း၊ ကဂိဿ
 တိ၊ ပြုတုံ၊ ပြုသက္ကံ၊ ကုလဝံသော၊ လယ်ယာ ရွှေငွေစသော အမျိုးတို့၏
 အနွယ်သည်၊ ဝိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ တိဋ္ဌေ၊ တည်ရာ၏၊ ခါယန္တိ၊ အမွေကို၊
 ပရိပရိယာဘိ၊ ခံရစ်ရသက္ကံ၊ အထဝါပန၊ ထိုမှတပါးလည်း၊ ပေတာနံ၊
 ဘဝတပါးသို့ ပြောင်းသွားကုန်သောသူတို့အား၊ ဒက္ခိတံ၊ အလှူ၏အတို့ကို၊
 အနုပဒဿတိ၊ ပေးသက္ကံ၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဌာနာနိ၊
 အကြောင်းတရားတို့ကို၊ သမ္ဘဿသမ္ဘဿန္တော၊ ကောင်းစွာမြင်ကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ပုတ္တံ၊ သားသမီးကို၊ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ ဝေဒိဌာနာနိ၊ ဤအကြောင်း
 တရားတို့ကို၊ သမ္ဘဿသမ္ဘဿန္တော၊ ကောင်းစွာမြင်ကုန်သော၊ ပဏှိတာ၊
 ပညာရှိတို့သည်၊ ပုတ္တံ၊ သားသမီးကို၊ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ ။

ထိုအကြောင်း၊ ကာကညှ၊ ပြုပေးသော သူ့ ကျေးဇူးကို သိတတ်ကုန်သော၊
 ကာကခမ်းနား၊ ပြုပေးသူ သော သူ့ ကျေးဇူးကို ဝင်စွာ သိတတ်ကုန်သော၊
 သန္တာ၊ ကိလေသာကို ငြိမ်းစေ တတ်ကုန်သော၊ သပ္ပာရိယာ၊ သူတော်
 ကောင်းဖြစ်သော သားသမီး ဘုံသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော ကျေး
 ဇူးကို၊ အနု ယရုံ၊ အနု ယရုန္တော၊ အခပ်ခမ္မာ ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ မာတာပိတရော၊
 အမိအဘ ဘုံကို၊ ဘရန္တိ၊ မွေးမြူကုန်၏။ ။ နေသံ၊ ထို အမိအဘတို့၏၊
 ကိစ္စာနိ၊ မှောင်းကိစ္စာကို ကို၊ ကေနာန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ယထာကိ၊ အဘယ်သူတို့ကဲ့
 သို့နည်း၊ ပုဗ္ဗ ကာရိနံ၊ ရှေး၌ ပြုအပ်သော ကျေးဇူးရှိသော သူတို့၏၊ ကိစ္စာနိ၊
 မှောင်းကိစ္စာကို ကို၊ ကေနာန္တိ ယထာ ပြုကုန်သကဲ့ သို့တည်း၊ ။ ဩဂါဒက၊ ရိုး
 အမိအဘ ဘုံ၏ အဆုံးအမကို လိုက်နာလေ့ရှိသော၊ ဘာပေါ်သိ၊ မွေ မြူ
 တူးသော အမိအဘ ဘုံကို၊ ကျေးဇူးလှူလေ့ရှိသော၊ ကုသဝံသံ၊ ဇလိယ၊ ရွှေ
 ငွေစသော အမျိုး ဘုံ၏ အနွယ်ကို၊ အဘာပယံ၊ အဘာပယန္တော၊ မယုတ်စေ
 ပေး၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါ ဘုရားနှင့် ပြည့်စုံသော၊ သိယန၊ သိယနွင့်၊ သမ္ပန္နာ၊
 ပြည့်စုံသော၊ ပုဏ္ဏာ၊ သားသမီးသည်၊ ပသံသိယော၊ မြီးပွင်းထိုက်သည်၊
 ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဣ ဘိ၊ ဤ သို့၊ အဝါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ နဝပံ၊ နဝမသုတ်
 သည် နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

ထိုကဲ့သို့ ဘုရားကို ဟိမဝန္တာ၊ ဟိမဝန္တာ အမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတရာဇံ၊
 တောင်မင်းကို နိဿယ၊ မြှုပ်နှံ၍ မ ဘာသာသာ၊ သစ်ပင်ကြီးတို့သည်၊ ပဉ္စဟိ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ဝဇီရိ၊ ပွားခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝဇန္တိ၊ ပွားကုန်၏။ ကတမ၊ ဟိ၊
 အဘယ်သည်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ ငါးပါးကုန်ပေး၊ ဝဇီရိ၊ ပွားခြင်းတို့ဖြင့်၊
 ဝဇန္တိ၊ ပွားကုန်သနည်း၊ သာဝါပက္ကပထာသေန၊ အခက်ပတ္တဟု ဆိုအပ်
 သော ရွှက်ဖြင့်၊ ဝဇန္တိ၊ ပွားကုန်၏။ ဘဝေန၊ အခွံဖြင့်၊ ဝဇန္တိ၊ ပွားကုန်၏။ ပလ္လိ
 ကာ သ၊ အခွံဖြင့်၊ ဝဇန္တိ၊ ပွားကုန်၏။ ဖေဂ္ဂုနာ၊ အကာဖြင့်၊ ဝဇန္တိ၊ ပွားကုန်
 ၏။ သာဒေ၊ အနှစ်ဖြင့်၊ ဝဇန္တိ၊ ပွားကုန်၏။ ဣ ဘိ၊ ဤ သို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်
 သော၊ ဝဇီရိ၊ ပွားခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝဇန္တိ၊ ပွားကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဟိမဝန္တာ၊ ဟိမဝန္တာ အမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတရာဇံ၊ တောင်မင်းကို၊ နိဿယ၊
 မြှုပ်နှံ၍ မ ဘာသာသာ၊ သစ်ပင်ကြီးတို့သည်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမဟိ
 ဝဇီရိ၊ ဤ ပွားခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝဇန္တိ၊ ပွားကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝ
 ခေါ၊ ဤအတူ ယာသျှင်၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါ တရားနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ကုလပုတ္တံ၊ အမျိုး
 ကောင်းသားကို နိဿယ၊ မြှုပ်နှံ၍ အန္တောဇနော၊ အတွင်းသားအပေါင်းသည်
 ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝဇီရိ၊ ပွားခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝဇန္တိ၊ ပွားကုန်၏။ ကတမဟိ၊

ပဉ္စကနိပါတ်ပဌမပဏ္ဍိတသက-၄-သုမနဝဂ်၊

အဘယ်သည်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝေဓိဟိ ပွားခြင်းတို့ဖြင့် ငမာ
 တိ ပွားသနည်း၊ သဒ္ဓါ သ၊ သဒ္ဓါဖြင့်၊ ဝမာ ဟိ၊ ပွား၏၊ သိလေန၊ သိလ ဖြင့်၊ ငမာ ဟိ
 ပွား၏၊ သုးတန၊ အကြား၊ အမြင်ဖြင့်၊ ငမာ ဟိ၊ ပွား၏၊ စာဂေန၊ စွန့်ကြဲခြင်းဖြင့်၊
 ဝမာ ဟိ၊ ပွား၏၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဝမာ ဟိ၊ ပွား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ ငါးပါး
 ကုန်သော၊ ဝေဓိဟိ ပွားခြင်းတို့ဖြင့်၊ ငမာ ဟိ၊ ပွား၏၊ ဝိက္ခဝေ၊ ဝေဒနာတို့၊ ဝ ခွံ၊
 သဒ္ဓါကရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကုသုတ္တံ၊ အမျိုးကောင်း သားကို၊ နိဿာယ၊
 မှီ၍ အနာမနော၊ အကွင်း သား အပေါင်းသည်၊ ပဉ္စဟိ ငါးပါးကုန်သော၊
 ဣဘာဟိ ဝမာ ဟိ၊ ဤပွားခြင်းတို့ဖြင့်၊ ငမာ ဟိ၊ ပွား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊
 မိန်းကပ်မှု၏ ။

ဗြ ကာဝနောကြံ စွာသော ဧတာအရပ်ဟုဆိုအပ်သော၊ အရညတ္ထိ၊ တော
 အရပ်၌၊ သေသော၊ ကျော် ဖြင့်ပြီးသော၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်၊ အတ္ထိ နှိ၏၊
 တံ၊ ထိုကောင်ကို၊ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍၊ ဝနုပ္ပတိ၊ တော၏အကြီးအမှူး ဖြစ်ကုန်
 သော၊ တေရုက္ခ၊ ထိုသစ်ပင်ကြီး တို့သည်၊ ဝမာ ဟိ၊ ပွား၏၊ ယထာ၊ ပွားကုန်သကဲ့သို့၊
 တထေဝ၊ ထိုအတူ သာလျှင်၊ သိသသမ္ပန္နံ၊ ဝိသနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဝ ခွံ၊ ဝ ခွံ၊
 တရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣမံကုလပုတ္တံ၊ ဤအမျိုးကောင်းသားကို၊ ဥပနိဿာ
 ယ မှီ၍၊ ပုတ္တဒါရာစ၊ သားမယားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗန္ဓဝါစ၊ အဆွေ
 အမျိုး တို့သည်လည်းကောင်း၊ အမဂ္ဂစ တကွဆင်းရဲတော်ချမ်းသာတက်
 ဖြစ်သော အဆွေဝင်ပွန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်
 လည်း၊ အဿ၊ ထို သဒ္ဓါကရားနှင့်ပြည့်စုံသောသူကို၊ အနုပဇိဝိနော၊ မှီ၍ အ
 သက်မွေ ကုန်၏၊ တေစ၊ ထိုသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိလာဒိဟိ၊ သိလ
 အစရှိ သည် တို့ဖြင့်၊ ဝမာ ဟိ၊ ပွား၏၊ သိသဝတော၊ သိသရှိသော၊ အဿ၊
 ထိုသူ၏၊ သိသဉ္စ၊ သိသကိုလည်းကောင်း၊ စာဂေစွန့်ကြဲခြင်း ကိုလည်းကောင်း၊
 သုစရိ ဘာနိစ၊ ကောင်းသော အကုန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဿမာ
 နာ၊ မြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနုကုဗ္ဗန္တိ၊ အတုလိုက်၍ ပြုကုန်ကုန်၏၊ ယေ၊
 အကြင်သူတို့သည်၊ ဝိစက္ခဏာ၊ အထူးသဖြင့် အနက်ကိုသိမြင်ကုန်သည်၊
 တာန္တိ၊ မြင်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဣမံ၊ ဤအထောက်အပံ့ မြတ်သော
 ရွာရုံစသည်တို့၏ ဘည်ရာဖြစ်သော၊ သုဂတိ၊ သုဂတိသာသနာ၊ ဝါမိနံ၊ ဝေဝံ
 ဧတတံသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ စရိတွာန၊ ကုန်ကုန်၍၊ ဧဝေဝေဝေတ္ထိ၊
 နတ်ပြည်၌၊ နန္ဒိနာ၊ နှစ်သက်ခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာမ ကာမိနော၊
 ကိလေသာကမ ဖြင့် ဝတ္ထုကာမကို အလိုရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ယေန္တိ၊
 စင်းမြောက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန်းကပ်မှု၏၊ ဒေသံ၊ ဒေသမ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

သုတ်သတ္တံ၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ဖြိ ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ စတုတ္ထော၊ ထေးချခွေမြောက်
သော၊ သုမနဝဂ္ဂေါ၊ သုမနဝဂ် သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ထကြွ သို သုမနဝဂ်၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား၊ ။ သုမနာ၊ သုမနမင်း
သမီးသည်းကောင်း၊ ရန္တိ၊ ရန္တိမင်း သမီးထည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂဟော၊ ဥဂ္ဂဟအ
မတ်ရှိသောသူကြွယ် သည်းကောင်း၊ သိဟော၊ သိဟအမည်ရှိသောစစ်သူ
ကြီးသည်းကောင်း၊ ဒါနာနိသံသကော၊ ဒါန၏အကျိုးဆက်၍ပြုတတ်သော
သုတ်သည်းကောင်း၊ ကာလံ၊ သင့်တင့်သော၊ ကံပတ်သောအခါ၌ပေးလှူအပ်
သောဒနံသည်းကောင်း၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကိုပေးလှူသောသူ၏အကျိုး
ကိုဘာသာပြစ်သောသုတ်ထည်းကောင်း၊ သဒ္ဓေါစ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံ
သောသူ၌ရအပ်သော အကျိုး ထည်းကောင်း၊ ဝုဋ္ဌာ၊ ငါးပါးသောအကြောင်း
ထည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗန္တု၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော အမျိုးကောင်းသား
ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤ သို့၊ တေတာနိ၊ ထိုသုတ်ကိုသည်၊ ဒဿ၊ ဆယ်သုတ်
တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤ သည်လျှင်တည်း၊ ။

ပဉ္စကနိပါတ်ပဌမပဏ္ဍာသက-၅-ရဏ္ဏဘုဒဝဂ်၊

အဘဒေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အနာထဝိဏ္ဍိကော၊ အနာထဝိဏ္ဍိအမည်ရှိသော၊
ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပ
သဟံဒိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသဟံဒိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ အဘိ၊ ဒေတ္တာ၊ ရှိသောစွာကို၊ ခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်
ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိန္ဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော
အရပ်၌၊ နိသိန္ဒိ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အနာထဝိဏ္ဍိကံ၊ အနာထဝိဏ္ဍိအမည်
ရှိသော၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံစေနံ၊
ဤစကားကို၊ အဝါစ၊ ဝိနိဿေတီ၊ ကိ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့၊ ဝိနိဿေတီ
မူသည်း၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ ဘောဂါနံ၊ စည်းဝိပ်တို့ကို၊ အာဒိယာ၊ ယူခြင်း
၏အကြောင်းကိုသည်၊ ဣမေမဂ္ဂ၊ ဤငါးပါးတို့ထည်း၊ ဝုဋ္ဌာ၊ ငါးပါးတို့ဟူသည်
ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာ
ဘေဒီ၌၊ အရိ၊ သသာပကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ ဥဗ္ဗာဒဗိရိယာ၊ ဗိဂတေတိ၊
ထကြွခြင်းဟု ဆိုအပ်သော လုံ့လဖြင့်ရအပ်ကုန်သော၊ ဗာဟု၊ ဗလပရိပိ
တေတိ၊ လက်ရုံးအားဖြင့် ဆည်းဘူးအပ်ကုန်သော၊ ဝေဒါဝက္ခိတ္တေတိ၊

ချွေးတို့ကိုယိုကျစေ၍ ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မိကကတိ၊ တရားနှင့်ယှဉ်
 ကုန်သော၊ ဓမ္မဝဋ္ဋေယျံ၊ တရားသဖြင့်ရအပ်ကုန်သော၊ ဘောဂေဟိ၊ စည်း
 စိပ်ဘို့ဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သုခေတိ၊ ချမ်းသာစေ၏၊ ဝိဇောတိ၊
 ပြည့်ဖြိုးစေ၏၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ သနံ၊ ချမ်းသာကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရှက်
 ဆောင်ရ၏၊ မာတာပိတာရာ၊ အမိအဘတို့ကို၊ သုခေတိ၊ ချမ်းသာစေ၏၊
 ဝိဇောတိ၊ ပြည့်ဖြိုးစေ၏၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ သနံ၊ ချမ်းသာကို၊ ပရိဟရတိ၊
 ရှက်ဆောင်ရ၏၊ ပုတ္တဒါရ ဒါသကမ္ပကပေါရိသေ၊ သားမယား ကျွန်
 အမှုလုပ်ယောကျ်ားတို့ကို၊ သုခေတိ၊ ချမ်းသာစေ၏၊ ဝိဇောတိ၊ ပြည့်
 ဖြိုးစေ၏၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ သနံ၊ ချမ်းသာကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရှက်ဆောင်
 ရ၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပဋ္ဌမော၊ ငှေးဦးစွာသော၊ ဘောဂါနံ၊ စည်း
 စိပ်ဘို့ကို၊ အာဒိယော၊ ယုခြင်း၏အကြောင်းတည်း၊ ပဟပတိ၊ သူကြွယ်၊
 ပုန၊ တဘနံ၊ ပရံစ၊ တပါးတို့သည်၊ အရိယ သာဝကော၊ ဘုရားတပည့်
 သည်၊ ဥဋ္ဌာနပိရိယာပိဂတေဟိ၊ ထကြွခြင်းဟု ဆိုအပ်သော လုံ့လဖြင့်
 ရအပ်ကုန်သော၊ ဗာဟာဗလပရိပိထေဟိ၊ ထက်ရုံးအားဖြင့် ဆည်းဘူးအပ်
 ကုန်သော၊ သေဒါဝက္ခိတ္တေဟိ၊ ချွေးတို့ကိုယိုကျစေ၍ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော
 ဓမ္မိကကတိ၊ တရားနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မဝဋ္ဋေယျံ၊ တရားသဖြင့်ရအပ်ကုန်
 သော၊ ဘောဂေဟိ၊ စည်းစိပ်ဘို့ဖြင့်၊ မိတ္တာမဂ္ဂေ၊ တကွဆင်းရဲဘော်
 ချမ်းသာဘက်ဖြစ်သောအဆွေခင်ပွန်းချစ်ကြွမ်းဝင်သောသူတို့ကို၊ သုခေ
 တိ၊ ချမ်းသာစေ၏၊ ဝိဇောတိ၊ ပြည့်ဖြိုးစေ၏၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ သနံ၊
 ချမ်းသာကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရှက်ဆောင်ရ၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုတိယေ ဝ၊
 နှစ်ခု မြောက်သော၊ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိပ်ဘို့ကို၊ အာဒိယော၊ ယုခြင်း၏
 အကြောင်းတည်း၊ ပဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ ပုန၊ တဘနံ၊ ပရံစ၊ တပါးတို့သည်၊
 အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ ဥဋ္ဌာနပိရိယာပိဂတေဟိ၊ ထကြွ
 ခြင်းဟုဆိုအပ်သော လုံ့လဖြင့်ရအပ်ကုန်သော၊ ဗာဟာဗလပရိပိထေဟိ၊
 ထက်ရုံးအားဖြင့်ရအပ်ကုန်သော၊ သေဒါဝက္ခိတ္တေဟိ၊ ချွေးတို့ကိုယိုကျစေ၍
 ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မိကကတိ၊ တရားနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မဝဋ္ဋေယျံ၊
 တရားသဖြင့်ရအပ်ကုန်သော၊ ဘောဂေဟိ၊ စည်းစိပ်ဘို့ဖြင့်၊ အပ္ပိတေဝါ၊
 မိမိသည်ကောင်း၊ ဥဒကတေဝါ၊ ရေမှထည်းကောင်း၊ ရူဇတေဝါ၊
 မင်းမှထည်းကောင်း၊ စောရတေဝါ၊ ခိုးသူမှထည်းကောင်း၊ အပ္ပိယတေဝါ၊
 မချစ်မနှစ်လိုအပ်သော၊ ဒါယာဒတေဝါ၊ အမွှေခံမှထည်းကောင်း၊ ယာထာ
 အာပဒါ၊ အကြင်စားရန်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တထာရူပါသု၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထော်နိဿယ

ထိုသို့သဘော ရှိကုန်သော အာပဒါသု၊ ဘေးရန်ဖြစ်သော ကာလတို့၌၊
 ဘေးဂတိ၊ စည်းစိမ်တို့ဖြင့်၊ ပရိယာဓာယ၊ ထက်ဝန်းကျင်၌ပိတ်ဆို့၍ ညံ
 ဖြစ်၍၊ ဝတ္တဘိ၊ ဖြစ်၏။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာစွာ၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ကရော
 တိ၊ ပြု၏။ အသံ၊ ဤသည်ကား၊ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဘောဂါနံ၊
 စည်းစိမ်တို့ကို၊ အာဒိယော၊ ယူခြင်း၏ အကြောင်းတည်း၊ ဂဟပုတိ၊
 သူကြွယ်ပုန်တဘန်၊ ပရိဂ၊ တပါးတုံလည်း၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရား
 တပည့်သည်၊ ဥဋ္ဌာနုစိရိယာမိဂဇေတိ၊ ထကြွခြင်းဟုဆိုအပ်သောလုံ့လဖြင့်
 ရအပ်ကုန်သော၊ ဗာဟုဗထဇရိပိတေတိ၊ ထက်ရုံးအားဖြင့်ဆည်းသူးအပ်
 ကုန်သော၊ သေဒါဝက္ခိဒတ္တဟိ၊ ချွေးတို့ကိုယိုကျစေ၍ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော၊
 ဓမ္မိကေတိ၊ တရားနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မလဇ္ဈေတိ၊ ထရားသဖြင့်ရအပ်ကုန်
 သော၊ ဘောဂတိ၊ စည်းစိမ်တို့ဖြင့်၊ ဥာတိဗလိ၊ ခေမု၊ တို့အားပူဇော်ခြင်း၊
 လည်းကောင်း၊ အတိထိဗလိ၊ ဧည့်သည်တို့အားပူဇော်ခြင်းလည်းကောင်း၊
 ဇုဗ္ဗပတဗလိ၊ သေလွန်ပြီးသော မိဘတို့ဘွားတို့အားပူဇော်ခြင်းလည်း
 ကောင်း။ ရာဇဗလိ၊ မင်းအား ပူဇော်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဒေဝဗလိ၊
 နတ်အားပူဇော်ခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဗလိ၊ ငါးပါးသော
 ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ဤသည်ကား၊
 စတုတ္ထော၊ သေးချဲ့မြောက်သော၊ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့ကို၊ အာဒိယော၊
 ယူခြင်း၏အကြောင်းတည်း၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ ပုန်တဘန်၊ ဇရိဇ၊ တပါး
 တုံလည်း၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ ဥဋ္ဌာနုစိရိယာမိဂဇေ
 တိ၊ ထကြွခြင်းဟုဆိုအပ်သော လုံ့လဖြင့်ရအပ်ကုန်သော။ ဗာဟုဗထဇရိ
 ပိတေတိ၊ ထက်ရုံးအားဖြင့် ဆည်းသူး အပ်ကုန်သော၊ သေဒါ ဝက္ခိတ္တော
 တိ၊ ချွေးတို့ကိုယို ကျစေ၍ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မိကေတိ၊ ထရားနှင့်ယှဉ်
 ကုန်သော၊ ဓမ္မလဇ္ဈေတိ၊ တရားသဖြင့်ရအပ်ကုန်သော၊ ဘောဂတိ၊ စည်း
 စိမ်တို့ဖြင့်၊ ယေထေသမဏာပြာဟူဏာ၊ အကြင်ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်၊
 ဒေဗ္ဗမာဒါ၊ ပုဂံသမာနံစသည်ဖြင့် ယစ်ခြင်းမေ့လျော့ခြင်းမှ၊ ပနံပိဝေဝံ၊
 ကြဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ခန္တိသောရဇ္ဈေ၊ သူတပါးတို့၏အဖြစ်ကို သည်ခံခြင်း
 ထင်တယ်သောကိုယ်ဖြင့် ပြုအပ်သောအမှုနှုတ်ဖြင့်ပြုအပ်သောအမှု၌ မွေ
 လျော်သောသူ၏အဖြစ်တည်းဟူသောသိထ၌၊ နိဝိဋ္ဌာ၊ တည်ကုန်သည်ဖြစ်
 ၍ ကေ။ တယောကံ အထည်းတည်း ဖြစ်သော၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
 ဣန္ဒြိယဒမနဝသေန၊ ဣန္ဒြိယဆုံးမခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဒမေန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏။
 ကေ။ တရားတည်းသော၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ကိလေသဂူပသမနဝသေန၊

ပဉ္စကနိပါတ်ပဋ္ဌမပဏ္ဍိတသက-၅-ရဗ္ဘုရားစဝဂ်၊ ၁၁၃

ကိလေသာကိုငြိမ်းစေခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ သမေန္တိ၊ ငြိမ်းစေကုန်၏၊ ဧကံ၊
 ထာရုထည်းသော၊ အတ္တဂံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ကိလေသာပရိနိဗ္ဗာပနဝသေန္တိ၊
 ကိလေသာကိုထက်ဝန်းကျင်မှ ငြိမ်းစေခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာပေန္တိ၊
 ထက်ဝန်းကျင်မှငြိမ်းစေကုန်၏၊ တထာရူပေသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊
 သမတဗြာဟ္မဏေသု၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဥဒ္ဓိကံ၊ အထက်အထက်၌မြတ်
 သောအကျိုးရှိသော၊ သောဝဂ္ဂိကံ၊ နတ်ပြည်အကျိုးငှါဖြစ်သော၊ သုခဝိပါကံ
 ကောင်းသောအကျိုးရှိသော၊ သဂ္ဂသံဝတ္တနိကံ၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်စေထတ်
 သော၊ ပဒက္ခိကံ၊ မြတ်သောအလှူကို၊ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေ၏၊ အဟံ၊
 ဤသည်ကား၊ ဗုဗ္ဗမော၊ ငါးခုမြောက်သော၊ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့ကို၊
 အာဒိယော၊ ယူခြင်း၏အကြောင်းတည်း၊ ဣတိဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း၊
 ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့ကို၊ အာဒိယော၊ ယူခြင်း၏
 အကြောင်းတို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊
 ပဉ္စ၊ ငါးကုန်သော၊ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့ကို၊ ဣမေအာဒိယေ၊ ဤယူခြင်း၏
 အကြောင်းတို့ကို၊ အာဒိယတော၊ ယူသော၊ တဿအရိယသောဝကဿ၊
 ထိုသူရားတပည့်အား၊ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့၏၊ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊
 ဝေဂန္တိန္တိ၊ အကယ်၍ရောက်ကုန်အံ့၊ ဝေံသန္တေသု၊ ဤသို့ရောက်ကုန်သည်
 ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုသူရားတပည့်အား၊ ဝေံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊
 ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့ကို၊ ယေအာဒိယာ၊ အကြင်ယူခြင်း၏အကြောင်းတို့
 သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဝေတ၊ ထိုစည်းစိမ်တို့ကိုထည်း။ အဟံ၊ ငါသည်၊
 အာဒိယာမိ၊ ယူ၏မေ၊ ငါ၏၊ ဘောဂါစ၊ စည်းစိမ်တို့သည်ထည်း။ ပရိက္ခယံ၊
 ကုန်ခြင်းသို့၊ ဝန္တိန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လျှင်။ အသ၊ ထိုသူရား တပည့်အား၊
 အဝိပ္ပဋိသာရော၊ နှလုံးသာရှင်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂဟပတိ၊
 သူကြွယ်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့ကို၊ ဣမေအာဒိယေ။
 ဤယူခြင်း၏အကြောင်းတို့ကို၊ အာဒိယတော၊ ယူသော၊ တဿအရိယ
 သောဝကဿ၊ ထိုသူရားတပည့်အား၊ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်တို့သည်၊ ဝေအာဘိ
 ပန္တိန္တိ။ အကယ်၍ပွားစေကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဝေံသန္တေသု၊ ဤသို့ပွားစေကုန်
 သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုသူရားတပည့်အား၊ ဝေံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊
 ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့ကို၊ ယေအာဒိယာ၊ အကြင်ယူခြင်း၏အကြောင်းတို့

သည်။ သန္တိ၊ ဂြိကုန်၏။ ယေစ၊ ထိုစည်းစိမ်တို့ကိုလည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ အာဒိယာမိ၊ ယူ၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဘောဂါစ၊ စည်းစိမ်တို့သည်လည်း။ အတိ၊ ဝိနန္ဒိ၊ ပွားကုန်၏။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထိုထူးတစ်ခုအား။ ဥဘယေနေဝ၊ နှစ်ပါးစုံသော အကြောင်းဖြင့်သာလျှင်။ အဓိပ္ပမိံ သာရော၊ နှလုံးသာရွှင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေစ၊ လျှောက်၏။ ။

ဘုတ္တာ၊ သုံးဆောင်အပ်ကုန်သော။ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်တို့သည်။ ဂတာ သင့်မြတ်သော အရာရွာနုသို့ရောက်ကုန်၏။ တစ္စာ၊ ဟုတ်မှန်ကုန်၏။ မေ၊ ငါအား။ အာပဒါသုဘေးရန်ဖြစ်သောကာလတို့၌ ဝိတိတ္ထော၊ ထေးရန်ကိုလွန် မြောက်ကြောင်းဖြစ်ကုန်၏။ ယေသမဏ၊ ပြာဟွဏာ၊ အကြင်ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်။ ခန္တိသောရစ္စေ၊ သူတပါးတို့၏အပြစ်ကို သည်းခံခြင်းတင့်တယ် သောကံ့ယံ ဖြင့်ပြုအပ်သော အမှုနှုတ် ဖြင့်ပြုအပ်သောအမှု၌ နေ့လျှင်သေဝ သူ၏အဖြစ်သည်းဟူသောသိက္ခာ၌၊ ဥပဗ္ဗိတာ၊ တည်ကုန်၏။ သိထန္တော၊ သိထ ဂြိကုန်၏။ သညတာ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို စောင့်သုံးကုန်၏။ ဗြဟ္မစရိယာ၊ မြတ်သောအကျင့်ရှိကုန်၏။ တေသု၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဥဒဂ္ဂါ၊ အထက် အထက်သုံး၌ဖြစ်သောမြတ်သောအကျိုးရှိကုန်သော၊ ဒက္ခိဏာ၊ အလှူတို့ကို၊ မမ၊ ငါသည်။ ဒိန္နာ၊ ပေးလှူအပ်ကုန်ပြီ။ အထော၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ပဇ္ဇဗတိ၊ ဆွေမျိုး စသောငါးယောက်သောသူတို့အားပူဇော်ခြင်းတို့ကို၊ ကထာ၊ ပြုအပ်ကုန်ပြီ ဟု၊ အိဝိန္ဒိ၊ အာဝသံအာဝသန္တော၊ နေသော၊ ဧလ္လိတော၊ ဧညာရှိသော သူသည်။ ယဒတ္ထံ၊ အကြင်အကျိုးငှါ၊ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်တို့ကို၊ ဣစ္ဆေယျ၊ အ လိုရှိကုန်၏။ မေ၊ ငါအား။ သောအတ္ထော၊ ထိုအကျိုးသည်။ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ် ရောက်ပြီ။ အနုန္တာဝိယံ၊ နောင်တတစ်ခုမပူပန်စေတတ်သောအမှုကို၊ ကတံ ပြုအပ်ပြီ။ ဝေ၊ ဤသို့။ အနုဿရံအနုဿရန္တော၊ အစဉ်အောက်မေ့သော၊ နရော၊ လူဟုဆိုအပ်သော၊ မစ္စော၊ သတ္တဝါသည်။ အရိယစရော၊ အရိယာတို့၏ တရား၌၊ ဗြိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နံ၊ ထိုအရိယာတို့၏တရား၌ တည်သောသူကို၊ ဣဝေ၊ ဤလောက၌ပင်လျှင်၊ ပထံသန္တိ၊ ငြိမ်းစွမ်းကုန်၏။ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ပမောဒတိ၊ မြေ့လျော်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေစ၊ မိန့်ထောင်မူ၏။ ပဗ္ဗမံ၊ ပဗ္ဗမသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သပ္ပုဂ္ဂိသော၊ သူထောင်ကောင်းဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ် သည်။ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ ဇာယမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုနော၊ များစွာ

ပဉ္စကနိပါတ်ပဋိပက္ခသမာဓိ-၅ ရုက္ခရာဇဝင်၊ ၁၁၅

သောဇနာယ၊ လူအပေါင်း၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၊ ငြိလည်းကောင်း၊ ဟိတာယ၊
 အစီးအပွား၊ အလိုငြိလည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငြိလည်းကောင်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မာတာဝိတုနံ၊ အမိအဘတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၊ ငြိလည်း
 ကောင်း၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွား၊ အလိုငြိလည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာ
 ခြင်းငြိလည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝုတ္တဒါရဿ၊ သားမယား၏၊
 အတ္ထာယ၊ အကျိုး၊ ငြိလည်းကောင်း၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွား၊ အလိုငြိလည်း
 ကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငြိလည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဒါသကဗ္ဗကရပေါရိ သဿ၊ ကျွန်အမှုထုပ်ဖြစ်သောထောကျား၏၊ အတ္ထာယ
 အကျိုးငြိလည်းကောင်း၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွား၊ အလိုငြိလည်းကောင်း၊
 သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငြိလည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိတ္တာမစွာနံ၊
 ထကွလင်းရဲဘော် ချမ်းသာဘက် ဖြစ်သော အဆွေခင်ပွန်း ချစ်ကြွမ်း
 ဝင်သောသူတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငြိလည်းကောင်း၊ ဟိတာယ၊ အစီး
 အပွား၊ အလိုငြိလည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငြိလည်းကောင်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမဏဗြဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး
 ငြိလည်းကောင်း၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွား၊ အလိုငြိလည်းကောင်း၊ သုခါယ၊
 ချမ်းသာခြင်းငြိလည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ သေ
 ယျာဘဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ မဟာမေဏော၊ သည်းထံစွာ ရွာသော
 မိန့်ကြီးသည်၊ သစ္စသဿာနိ၊ အလုံးစုံသောကောက်တို့ကို၊ သမ္မါဒေန္တော၊
 ပြည့်စုံစသည်ဖြစ်၍၊ ဗဟုနော၊ များစွာသော၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏၊
 အတ္ထာယ၊ အကျိုးငြိလည်းကောင်း၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွား၊ အလိုငြိလည်း
 ကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငြိလည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ သေယျာဘဝိ၊
 ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ သဗုဒ္ဓိ
 သော၊ သူ့ကော်ကောင်းဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ ဇာယ မာ
 နော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုနော၊ များစွာသော၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏၊
 အတ္ထာယ၊ အကျိုး ငြိလည်းကောင်း၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွား၊ အလိုငြိလည်း
 ကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငြိလည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မာတာ
 ဝိတုနံ၊ အမိအဘတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငြိလည်းကောင်း၊ ဟိတာယ၊
 အစီးအပွား၊ အလိုငြိလည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငြိလည်းကောင်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝုတ္တဒါရဿ၊ သားမယား၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငြိလည်း
 ကောင်း၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွား၊ အလိုငြိလည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာ
 ခြင်းငြိလည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒါသကဗ္ဗကရပေါရိ သဿ၊ ကျွန်အမှု

ပျော်ဖြစ်သောယောကျ်ား၏အတ္ထာယ။ အကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ ဟိတာယ။ အစီးအပွားအထို့ငှါလည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ မိတ္တာပစ္စာနံ၊ တကွဆင်းရဲတော် ချမ်းသာဘက်ဖြစ်သော အဆွေခင်ပွန်း ချစ်ကျွမ်းဝင်သောသူတို့၏အတ္ထာယ။ အကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ ဟိတာယ။ အစီးအပွားအထို့ငှါလည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အတ္ထာယ။ အကျိုး ငှါလည်းကောင်း၊ ဟိတာယ။ အစီးအပွားအထို့ငှါလည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဟိတော၊ အစီးအပွားကို ရွက်ဆောင်သော သူတော်ကောင်းဖြစ်သော သူသည်။ ဗဟုန္တံ၊ များစွာသောလူတို့၏။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်တို့ကို၊ ပဒိုပဇ္ဇ၊ ကျင့်သည်မည်၏။ ဓမ္မဂုတ္တံ၊ တရားသဖြင့် စောင့်ရှောက်သော၊ ဗဟုထူထပ်၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသော၊ သိလဗ္ဗတုပပန္နံ၊ သိလအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံ သောဌိတံ၊ ကည်သော၊ တံ၊ ထိုသူတော်ကောင်းဖြစ်သောသူကို၊ ဧဝတာ၊ နတ်သည်၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏။ ကိတ္တိ၊ ဘုန်းတန်ခိုးသတင်းကျော်စော ခြင်းသည်၊ နဝိဗဟတိ၊ မစွန့်၊ ။ ဓမ္မဋ္ဌံ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌တည်သော၊ သိလသမ္ပန္နံ၊ သိလနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သစ္စဝါဒိ၊ မှန်သောစကားကိုဆိုလေ့ရှိ သော၊ ဟိရိမနံ၊ ရှက်စိတ်ရှိသော၊ တံ၊ ထိုသူတော်ကောင်း ဖြစ်သောသူကို၊ ဇမ္ဗောနဒဿ၊ ဇမ္ဗူရာဇ်ရွှေ၏။ နေက္ခံ၊ တန်ခိုးသောရွှေကို၊ နိန္ဒိတံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း ငှါ၊ နအရဟတိဣဝ၊ မထိုက်သကဲ့သို့၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ နိန္ဒိတံ၊ ကဲ့ရဲ့ ခြင်းငှါ၊ အရဟတိ၊ ထိုက်အံ့နည်း၊ ဧဝေါပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း၊ နံ၊ ထိုသူတော် ကောင်းဖြစ်သောသူကို၊ ပသံသန္တိ၊ ခြီးမွမ်းလှန်၏။ ဗြဟ္မုနာပိ၊ ဗြဟ္မာသည် လည်း၊ ပသံသိတော၊ ခြီးမွမ်းအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အနာထပိလ္လိကော၊ အနာထပိလ္လိကအမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်လေပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတ္တာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက် ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသီဒံ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အနာထပိလ္လိကံ၊ အနာထပိလ္လိကအမည်

ပဉ္စကနိပါတ်ပဌမပစ္ဆိမသက-၅-ခုဗ္ဗရာဇဝဂ်၊ ၁၁၇

ရှိသော၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ တေဝုဇ္ဇနံ၊
 ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူ
 သနည်း၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဝဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့
 ကို၊ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်၏၊ မနာပါ၊ ဝိတ်နှလုံး
 ကိုပွားစေတတ်ကုန်၏၊ ယောကတ္ထိံ၊ ယောကဋ္ဌ၊ ဒုလ္လဘာ၊ ရဲခဲကုန်၏၊ ကတ
 မေ၊ အဘယ် မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊
 ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သနည်း၊ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သနည်း၊ မနာပါ၊
 ဝိတ်နှလုံးကိုပွားစေတတ်ကုန်သနည်း၊ ယောကတ္ထိံ၊ ယောကဋ္ဌ၊ ဒုလ္လဘာ၊ ရဲခဲ
 ကုန်သနည်း၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ အာယု၊ အသက်ရှည်ခြင်းကို၊ ဣဋ္ဌံ၊ အလိုရှိ
 အပ်၏၊ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်၏၊ မနာပါ၊ ဝိတ်နှလုံးကိုပွားစေတတ်၏၊ ယောက
 ထိံ၊ ယောကဋ္ဌ၊ ဒုလ္လဘံ၊ ရဲခဲ၏၊ ဝဇ္ဇော၊ အဆင်းထွခြင်းကို၊ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိ
 အပ်၏၊ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်၏၊ မနာပါ၊ ဝိတ်နှလုံးကို ပွားစေတတ်၏၊
 ယောကတ္ထိံ၊ ယောကဋ္ဌ၊ ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲ၏၊ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို ဣဋ္ဌံ၊ အလို
 ရှိအပ်၏၊ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်၏၊ မနာပါ၊ ဝိတ်နှလုံးကိုပွားစေတတ်၏၊ ယောက
 ထိံ၊ ယောကဋ္ဌ၊ ဒုလ္လဘံ၊ ရဲခဲ၏၊ ယသော၊ အခြေအရံကို၊ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊
 ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်၏၊ မနာပါ၊ ဝိတ်နှလုံးကိုပွားစေတတ်၏၊ ယောကတ္ထိံ
 ယောကဋ္ဌ၊ ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲ၏၊ သဂ္ဂါ၊ ကောင်းသောရူပါရုံ စသည်တို့ဖြင့်မြတ်
 သောနတ်ပြည်တို့ကို၊ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်၏၊
 မနာပါ၊ ဝိတ်နှလုံးကိုပွားစေတတ်ကုန်၏၊ ယောကတ္ထိံ၊ ယောကဋ္ဌ၊ ဒုလ္လဘာ၊
 ရဲခဲကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ ဣဋ္ဌာ၊ အလို
 ရှိအပ်ကုန်၏၊ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်၏၊ မနာပါ၊ ဝိတ်နှလုံးကိုပွားစေတတ်
 ကုန်၏၊ ယောကတ္ထိံ၊ ယောကဋ္ဌ၊ ဒုလ္လဘာ၊ ရဲခဲကုန်၏၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊
 ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဝဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်
 ၏၊ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်၏၊ မနာပါ၊ ဝိတ်နှလုံးကိုပွားစေတတ်ကုန်၏၊
 ယောကတ္ထိံ၊ ယောကဋ္ဌ၊ ဒုလ္လဘာ၊ ရဲခဲကုန်၏၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ ဣဋ္ဌ နံ၊
 အလိုရှိအပ်ကုန်သော၊ ကန္တာနံ၊ နှစ်သက် အပ်ကုန်သော၊ မနာပါနံ၊ ဝိတ်
 နှလုံးကို ပွားစေတတ်ကုန်သော၊ ယောကတ္ထိံ၊ ယောကဋ္ဌ၊ ဒုလ္လဘာနံ၊ ရဲခဲ
 ကုန်သော၊ ပဉ္စနံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဝဓမ္မာနံ၊ ဤတရားတို့ကို၊ အာယုစ
 နဟေတုဝါ၊ နှုတ်ဖြင့်တောင်းပန်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ ပဗ္ဗနာဟေတုဝါ၊ ဝိတ်ဖြင့်တောင်းပန်ခြင်း ဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိတာဘံ၊ ရခြင်းကို၊ အဟံ၊ ငါထုရားသည်၊ နဝေဓါမိ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ဘေဒတော်မယူ၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဣဋ္ဌာနံ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်
 သော၊ ကန္တာနံ၊ နှစ် သက်အပ်ကုန်သော၊ မနာပါနံ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွားစေတတ်
 ကုန်အော၊ ထောကတ္ထိ၊ ထောကန္တံ၊ ဒုလ္လဘာနံ၊ ရခဲကုန်သော၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါး
 ကုန်သော၊ ဣဒမာသံဗဒ္ဓာနံ၊ ဤဘုရားဘို့ကို၊ အာယာစနုပောတုဝါ၊ နှုတ်ဖြင့်
 ထောင်းပန်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပတ္တနုပဟေတု
 ဝါ၊ စိတ်ဖြင့် စာရင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိ
 ထာဘော၊ ရခြင်းသည်၊ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဣဝ၊ ဤသောကန္တံ၊ ကော၊
 အဘယ်သူသည်၊ ကေန၊ အဘယ်ဘုရားမှ၊ ဟာယေထ၊ ယုတ်ချအံ့နည်း၊
 ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာယုကာမော၊ အသက်ရှည်ခြင်းဖြင့်အလို
 ရှိသော၊ အဂိ သဿဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ အာယံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကို
 အာယာစိတံ၊ နှုတ်ဖြင့်ထောင်းပန်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အဘိနန္ဒိတံ၊
 စိတ်ဖြင့်နှစ်သက်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ နအရဟတိ၊ မထိုက်၊ ဂဟပတိ၊
 သူကြွယ်၊ အာယုဿဝါပိ၊ အသက်ရှည်ခြင်း၏လည်း၊ ဟေတု၊ အကြောင်း
 ကြောင့်၊ အာယုကာမေန၊ အသက်ရှည်ခြင်းဖြင့်အလိုရှိသော၊ အဂိယသု
 ဝကေန၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ အာယုသံပတ္တနိကာ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကိုဖြစ်
 စေတတ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ကို၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗာ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
 အဿ၊ ထိုဘုရားတပည့်၏၊ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်အပ်သော၊ အာယုသံပတ္တနိကာ၊
 အသက်ရှည်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်၊ အာယုပဋိ
 ထာဘာယ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကိုရခြင်းငှါ၊ သံပတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊
 ထိုဘုရားတပည့်သည်၊ ဒိဗ္ဗဿဝါ၊ နတ်၌မူလည်းဖြစ်သော၊ မာနုဿဝါ၊
 လူ၌မူလည်းဖြစ်သော၊ အာယုဿ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကို၊ ထာဘီ၊ ရခြင်းသည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဝဏ္ဏကာမော၊ အဆင်းထွ
 ခြင်းဖြင့်အလိုရှိသော၊ အဂိ သဿဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ ဝဏ္ဏံ၊
 အဆင်းထွခြင်းကို၊ အာယာစိတံ၊ နှုတ်ဖြင့်ထောင်းပန်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
 အဘိနန္ဒိတံ၊ စိတ်ဖြင့်နှစ်သက်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ နအရဟတိ၊ မထိုက်၊
 ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ ဝဏ္ဏဿဝါပိ၊ အဆင်းထွခြင်း၏လည်း၊ ဟေတု၊
 အကြောင်းကြောင့်၊ ဝဏ္ဏကာမေန၊ အဆင်းထွခြင်းဖြင့်အလိုရှိသော၊ အဂိယ
 သဝကေန၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ ဝဏ္ဏသံပတ္တနိကာ၊ အဆင်းထွခြင်းကိုဖြစ်
 စေတတ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ကို၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗာ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ အဿ၊ ထိုဘုရားတပည့်၏၊ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်အပ်သော၊ ဝဏ္ဏသံပတ္တနိကာ
 အဆင်းထွခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်၊ ဝဏ္ဏပဋိထံ

ပဉ္စကနိပါတ်ပဋ္ဌမပစ္ဆယသက- ၅-ရုဏ္ဏရာဇဝဂ်၊ ၁၁၉

ဘဝယ။ အဆင်းထွခြင်းကိုရခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုထုရား
 တပည့်သည်၊ ဗိဗ္ဗဿဝါ၊ နတ်ဒွိမူလည်းဖြစ်သော၊ မာနုသဿဝါ၊ လူဒွိမူလည်း
 ဖြစ်သော၊ ဝတ္ထုဿ၊ အဆင်းထွခြင်းကို၊ ယာဘိ၊ ရခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သုခကာမော၊ ချမ်းသာဖြင့်အလိုရှိ
 သော၊ အရိယသာဝကော၊ ထုရားတပည့်သည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ အာယသ
 စိသံ၊ နှုတ်ဖြင့်တောင်းပန်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အဘိနန္ဒိတံ၊ စိတ်ဖြင့်
 နှစ်သက်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ နအရဟတိ၊ မထိုက်၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊
 သုခယာဝါစိ၊ ချမ်းသာ၏လည်း၊ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်၊ သုခကာမေန၊
 ချမ်းသာဖြင့်အလိုရှိသော၊ အရိယသာဝကေန၊ ထုရားတပည့်သည်၊ ပဋိပန္နာ၊
 ကျင့်အပ်သော၊ သုသံဝတ္တနိကာ၊ ချမ်းသာကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ပဋိပဒါ၊
 အကျင့်ကို၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗာ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဟိ၊ ဝှံ၊ မှန်၏၊ အဿ၊ ထိုထုရားတပည့်
 ၏၊ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်အပ်သော၊ သုသံဝတ္တနိကာ၊ ချမ်းသာကိုဖြစ်စေတတ်သော
 ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်၊ သုပဋိပဋိယာဘာယ၊ ချမ်းသာကိုရခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊
 ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုထုရားတပည့်သည်၊ ဗိဗ္ဗဿဝါ၊ နတ်ဒွိမူလည်းဖြစ်သော၊
 မာနုသဿဝါ၊ လူဒွိမူလည်းဖြစ်သော၊ သုခယ၊ ချမ်းသာကို၊ ယာဘိ၊ ရခြင်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယသကာမော၊
 အမြဲအရံဖြင့်အလိုရှိသော၊ အရိယသာဝကော၊ ထုရားတပည့်သည်၊ ယသံ၊
 အမြဲအရံကို၊ အာယာစိတံ၊ နှုတ်ဖြင့်တောင်းပန်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
 အဘိနန္ဒိတံ၊ စိတ်ဖြင့်နှစ်သက်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ နအရဟတိ၊ မထိုက်၊
 ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ ယသဿဝါစိ၊ အမြဲအရံ၏လည်း၊ ဟေတု၊ အကြောင်း
 ကြောင့်၊ ယသကာမေန၊ အမြဲအရံဖြင့်အလိုရှိသော၊ အရိယသာဝကေန၊
 ထုရားတပည့်သည်၊ ယသသံဝတ္တနိကာ၊ အမြဲအရံကိုဖြစ်စေတတ်သော၊
 ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ကို၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗာ၊ ကျင့်အပ်သော၊ ယသသံဝတ္တနိကာ၊ အမြဲအရံ
 ကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်၊ ယသပဋိပဋိယာဘာယ၊ အမြဲအရံ
 ကိုရခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုထုရားတပည့်သည်၊ ဗိဗ္ဗဿဝါ၊
 နတ်ဒွိမူလည်းဖြစ်သော၊ မာနုသဿဝါ၊ လူဒွိမူလည်းဖြစ်သော၊ ယသဿ၊
 အမြဲအရံကို၊ ယာဘိ၊ ရခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ ခေါ၊
 စင်စစ်၊ သဂ္ဂကာမော၊ ကောင်းသောရူပါရုံစသည်တို့ဖြင့်မြတ်သောနတ်ပြည်
 တို့ဖြင့်အလိုရှိသော၊ အရိယသာဝကော၊ ထုရားတပည့်သည်၊ သဂ္ဂံ၊ ကောင်း
 သော ရူပါရုံစသည်တို့ဖြင့်မြတ်သောနတ်ပြည်ကို၊ အာယာစိတံ၊ နှုတ်ဖြင့်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ၊

သောင်းပန်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အဘိနန္ဒိတံဝါ၊ စိတ်ဖြင့်နှစ်သက်ခြင်းငှါ
 လဲခြင်းကောင်း၊ နအရဟတံ၊ မထိုက်၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ သဂ္ဂါနံဝါဝိ၊
 ကောင်းသောရူပါရုံစသည်တို့ဖြင့်မြတ်သောနတ်ပြည်တို့၏လည်း။ ဟေတု
 အကြောင်းကြောင့်၊ သဂ္ဂကားမေန၊ ကောင်းသောရူပါရုံစသည်တို့ဖြင့်မြတ်
 သောနတ်ပြည်တို့ဖြင့်အလိုရှိသော၊ အရိယသားဝကော၊ ထုရားတပည့်သည်
 သပူသံဝတ္တနိကာ၊ ကောင်းသောရူပါရုံစသည်တို့ဖြင့်မြတ်သောနတ်ပြည်
 ကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ ပဒိုပဒါ၊ အကျင့်ကို၊ ပဒိုပဇ္ဇိတဗ္ဗာ၊ ကျင့်အပ်၏၊
 ဟိသဂ္ဂံ၊ မှန်၏၊ အသေ၊ ထိုထုရားတပည့်၏၊ ပဒိုပန္နာ၊ ကျင့်အပ်သော၊ သဂ္ဂသံ
 ဝတ္တနိကာ၊ ကောင်းသောရူပါရုံစသည်တို့ဖြင့်မြတ်သော နတ်ပြည်ကိုဖြစ်
 စေတတ်သော၊ ပဒိုပဒါ၊ အကျင့်သည်၊ သဂ္ဂပဒိုလောဘာယ၊ ကောင်းသောရူ
 ပါရုံစသည်တို့ဖြင့်မြတ်သော နတ်ပြည်ကိုခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သေ၊ ထိုထုရားတပည့်သည်၊ သဂ္ဂါနံ၊ ကောင်းသောရူပါရုံစသည်တို့ဖြင့်
 မြတ်သောနတ်ပြည်တို့ကို၊ လောဘီ၊ ရခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အာယံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇံ၊ အဆင်းထွခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ယသံ၊ အခြံအရံကိုလည်းကောင်း၊ ကိတ္တိံ၊ ကျော်စောခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ သဂ္ဂံ၊ ကောင်းသောရူပါရုံစသည်တို့ဖြင့်မြတ်သော နတ်ပြည်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဥဗ္ဗာကုတိနထံ၊ မြင့်မြတ်သော အမျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဥဇ္ဇာရာ၊ မြတ်ကုန်သော၊ အစရာပရာ၊ အဆင့်ဆင့်ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ရတိယော၊ မြေထွေ့ခြင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပတ္တယမာနေန၊
 တောင့်တသောအမျိုးသားသည်၊ အပ္ပမာဒေါ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌မမေ့
 မထော့ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုညကိရိ
 ယာသု၊ ပေးလှူခြင်းစသောဆယ်ပါးသော ပုညကိရိယာဝတ္ထုတို့၌၊ ပဏ္ဍိ
 ယာ၊ ပညာရှိ တို့သည်၊ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့မထော့ခြင်းကို၊ ပသံသန္တိ၊ ခြီးမွမ်းကုန်
 ၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပုညကိရိယာသု၊ ပေးလှူခြင်းစသော ဆယ်ပါး
 သောပုညကိရိယာဝတ္ထုတို့၌၊ အပ္ပမက္ခော၊ မမေ့မထော့သောသတိရှိသော
 ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဇေပ္ပ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌
 သာလျှင်၊ ယောစစအတ္ထော၊ အကြင်အကျိုးစီးပွားသည် လည်းကောင်း၊
 သမ္ပရာဟိကော၊ အမေလွန်တဝန်ဖြစ်သော၊ ယောစစအတ္ထော၊ အကြင်အကျိုး
 စီးပွားသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ တေ
 အတ္ထေ၊ ထိုအကျိုးစီးပွားတို့ကို၊ အဓိဂဗ္ဗာတိ၊ ရ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊

ပဉ္စကနိပါတ်ပဌမပဏ္ဍာသက-၅-ရက္ခရာဇဝင်၊ ၁၂၀

အပ္ပမာဒေါ၊မေမုမေထျှ ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ပြုအပ်၏၊အတ္ထာဘိသမယော၊
ပစ္စုပ္ပန် ဗံသရာ နှစ်ခြင်းသော အကျိုးကိုခြင်းကြောင့်၊ ဝိဇော၊ ခြံ့ခြံ့ခိုင်ခန့်
တည်တန့်သောသမာဓိရှိသောသူကို၊ပဏ္ဍိတောတိ၊ ပညာရှိဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊
ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတိယံ၊ တတိယ
သုတ်သည်၊နိဗ္ဗိတံ၊ဗြီ၊ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ကေတဝါ၊သော၊သမယံ၊အခါ၌၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝေသာ
လိယံ၊ဝေသာလီပြည်၌၊မ ဘာဝနေ၊မဟာဝန်တော၌၊ကုဇာဂါရသ၊လောလံ
စုသစ်မွန်းညွှန်အထွတ်ဟတ်သောစရပ်ကျောင်း၌၊ ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏။
အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုပ္ပဒသမယံ၊ နံနက်
အခါ၌၊ နိဝါသေတွ၊ သင်ပိုင်ကို ပြင်ဝတ်ဝတ်၍၊ ပတ္တစီရေ၊ သင်္ဂတိ
သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဝေသာလိကသ၊
ဝေသာလီ ပြည်၌ နေသော၊ ဥဂ္ဂေ၊ ဥဂ္ဂ အမည်ရှိသော၊ ဝဟပတိ၊ ဝဟပတိ၊
သူကြွယ်၏၊ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုသူကြွယ်အိမ်
ရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်တော်မူလေ၏၊ ဥပသင်္က မိတွာ၊ ကပ်
တော်မူလေပြီ ၍၊ ပညတ္တေ၊ခင်းထားအပ်သော၊ အာသနေ၊နေရာ၌၊နိသိဒိ၊
ထိုင်နေတော်မူ၏၊အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ဝေသာလိကော၊ ဝေသာလီပြည်၌
နေသော၊ဥဂ္ဂေ၊ဥဂ္ဂအမည်ရှိသော၊ဝဟပတိ၊သူကြွယ်သည်၊ယေန၊အကြင်
အရပ်၌၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာထုရားသည်၊အတ္ထိ၊ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ထိုမြတ်စွာ
ထုရားရှိခတ်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ကပ်
လေပြီး၍၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာထုရားကို၊ အတိဝါဒေတွာ၊ရိုသေစွာရှိခို ပြီး၍၊
ကေမန္တံ၊သင့်တင့်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒိ၊ထိုင်နေ၏၊ကေမန္တံ၊
သင့်တင့်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊နိသိန္ဒေ၊ခေါ၊ထိုင်နေပြီးသော၊ဝေသာ
လိကော၊ ဝေသာလီပြည်၌နေသော၊ ဥဂ္ဂေ၊ဥဂ္ဂအမည်ရှိသော၊ ဝဟပတိ၊
သူကြွယ် သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ ထုရားကို၊ ဇေတဝနံ၊ ဤစကားကို၊
အံခေါစ၊လျှောက်၏၊တိ အဝေါစ၊အဘယ်သို့လျှော့သနည်း၊ဘန္တေ၊မြတ်စွာ
ထုရား၊ မနံပဒါယိ၊ နှစ်သက် တွယ်သော ဝတ္ထုကိုပေးလှူတတ်သောသူ
သည်၊မနံပံ၊နှစ်သက် တွယ်သောအကျိုးကို၊ ထာတော၊ရေ၏၊ ဣတိဇေတဝစ
နံ၊ဤသို့သောစကားကို၊မေ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာထုရား၏၊
သဗ္ဗခါ၊မျက်မှောက်တော်၌၊ သုတံ၊ကြားဘူးပါ၏၊ မနံပဒါယိ၊ နှစ်သက်
တွယ်သောဝတ္ထုကိုပေးလှူတတ်သောသူသည်၊မနံပံ၊နှစ်သက် တွယ်သော
အကျိုးကို၊ ထာတော၊ရေ၏။ ဣတိဇေတဝစနံ၊ဤသို့သော စကားကို၊မေ၊

အက္ခန္ဓိဝံသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌၊
 ပရိဂ္ဂဟိတံ၊ ခံယူဘူးပါ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မေ၊ အက္ခန္ဓိဝံအား၊ သ၊ ထိ
 ပုပ္ဖကံ၊ သထေးအမှုဖြင့်စီရင်အပ်သည်ဖြစ်၍ သလေးပွင့်အဆင်းနှင့်တူသော
 ခါဒနိယံ၊ ခဲတွယ်သည်၊ မနာပံ၊ နှစ်သက်ပါ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 မေ၊ အက္ခန္ဓိဝံ၏၊ တံ၊ ထိုသထေးအမှုဖြင့်စီရင်အပ်သည်ဖြစ်၍ သလေးပွင့်
 အဆင်းနှင့်တူသောခဲတွယ်ကို၊ အနုက ဓွံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊
 အကြောင်းပြု၍၊ ပရိဂ္ဂဟာတု၊ ခံထော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ဈေ့ကံ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုက ဓွံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊
 ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ပရိဂ္ဂဟေထိ၊ ခံထော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
 မနာပဒါယိ၊ နှစ်သက်သွယ်သောဝတ္ထုကိုပေးလှူတတ်သောသူသည်၊ မနာပံ
 နှစ်သက်သွယ်သောအကျိုးကို၊ ထဘတေ၊ ရ၏၊ ဣတိထေဝစနံ၊ ဤသို့သော
 စကားကို၊ မေ၊ အက္ခန္ဓိဝံသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗခါ၊
 မျက်မှောက်၌၊ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏၊ မနာပဒါယိ၊ နှစ်သက်သွယ်သော
 ဝတ္ထုကိုပေးလှူတတ်သောသူသည်၊ မနာပံ၊ နှစ်သက်သွယ်သောအကျိုးကို
 ထဘတေ၊ ရ၏၊ ဣတိထေဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ မေ၊ အက္ခန္ဓိဝံသည်၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌၊ ပရိဂ္ဂဟိတံ၊
 ခံယူဘူးပါ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မေ၊ အက္ခန္ဓိဝံအား၊ သ၊ ဗုဒ္ဓကေပယကံ၊
 ပြည့်စုံသောဆီးသီးရှိသော၊ သုကဓေသံ၊ ဝက်သားဟင်းသည်၊ မနာပံ၊
 နှစ်သက်ပါ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ အက္ခန္ဓိဝံ၏၊ တံ၊ ထိုပြည့်စုံ
 သောဆီးသီးရှိသော ဝက်သားဟင်းကို၊ အနုက ဓွံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊
 ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ပရိဂ္ဂဟာတု၊ ခံထော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ ဈေ့ကံ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုက ဓွံ၊ အစဉ်သနား
 သာ ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ပရိဂ္ဂဟေထိ၊ ခံထော်မူပါ၏၊ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ မနာပဒါယိ၊ နှစ်သက်သွယ်သောဝတ္ထုကို ပေးလှူတတ်
 သောသူသည်၊ မနာပံ၊ နှစ်သက်သွယ်သောအကျိုးကို၊ ထဘတေ၊ ရ၏၊ ဣတိ
 ထေဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ မေ၊ အက္ခန္ဓိဝံသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌၊ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏၊ မနာပဒါယိ၊
 နှစ်သက်သွယ်သောဝတ္ထုကို ပေးလှူတတ်သောသူသည်၊ မနာပံ၊ နှစ်သက်
 သွယ်သောအကျိုးကို၊ ထဘတေ၊ ရ၏၊ ဣတိထေဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို
 မေ၊ အက္ခန္ဓိဝံသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်
 တော်၌၊ ပရိဂ္ဂဟိတံ၊ ခံယူဘူးပါ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မေ၊ အက္ခန္ဓိဝံအား၊

ပဉ္စကနိပါတ်ပဌမပဏ္ဍိတသက-၅-မုတ္တိရာဇဝင်၊ ၁၂၃

နိဗ္ဗာန် တေလက်၊ ဆီပြန်အောင် ချက်အပ်သော၊ နာလိယသာကံ။ ဝှန်
 စွန်းရွက် ကြော်သည်၊ မနာပံ၊ နှစ်သက်ပါ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဆုရား
 သည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ တံ၊ ထိုဆီပြန်အောင်ချက်အပ်သော ကံနဲ့စွန့် ရွက်
 ကြော်ကို၊ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊
 ပဋိဂ္ဂဟာတု၊ ခံတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဆုရားသည်၊ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်း
 ပြု၍၊ ပဋိဂ္ဂဟေထိ၊ ခံတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဆုရား၊ မနာပဒါယိ၊ နှစ်သက်
 ဘွယ်သောဝတ္ထုကိုပေးလှူတတ်သောသူသည်၊ မနာပံ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော
 အကျိုးကို၊ ဇဘတေ၊ ရ၏၊ ဣတိတေဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ မေ၊
 အကျွန်ုပ် သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဆုရား၏၊ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌၊
 သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏၊ မနာပဒါယိ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော ပတ္ထုကိုပေးလှူ
 တတ်သောသူသည်၊ မနာပံ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောအကျိုးကို၊ ဇဘတေ၊ ရ၏၊
 ဣတိတေဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဆုရား၏၊ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ခံယူဘူးပါ၏၊ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဆုရား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဝိဂတကာဠကော၊ ကင်းသောအညစ်
 အကြေးရှိသော၊ အနေကသူပေါ၊ များစွာသောဟင်းချိုရှိသော၊ အနေကဗျဉ္ဇ
 နော၊ များစွာသောဟင်းလျာရှိသော၊ သာလိနံ၊ သထေးတံ၏၊ ဩဒနေ၊ ဆွမ်း
 သည်၊ မနာပေါ၊ နှစ်သက်ပါ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဆုရားသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်
 ၏၊ တံ၊ ထိုသထေးဆွမ်းကို၊ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊
 အကြောင်းပြု၍၊ ပဋိဂ္ဂဟာတု၊ ခံတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 လျှောက်၏၊ ဘဂဝါ မြတ်စွာဆုရားသည်၊ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊
 ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ပဋိဂ္ဂဟေထိ၊ ခံတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဆုရား
 မနာပဒါယိ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောဝတ္ထုကို ပေးလှူတတ်သော သူသည်၊
 မနာပံ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောအကျိုးကို၊ ဇဘတေ၊ ရ၏၊ ဣတိတေဝစနံ၊
 ဤသို့သောစကားကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဆုရား၏၊
 သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌၊ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏၊ မနာပဒါယိ၊ နှစ်သက်
 ဘွယ်သောဝတ္ထုကိုပေးလှူတတ်သောသူသည်၊ မနာပံ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော
 ဝတ္ထုကို၊ ဇဘတေ၊ ရ၏၊ ဣတိတေဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဆုရား၏၊ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိ
 တံ၊ ခံယူဘူးပါ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဆုရား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ကာသိ
 ကံာနိ၊ ကာသိကတိုင်း၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့သည်၊ မနာ

ပါနိ၊ နှစ်သက်ပါကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုသုးသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။
 ဟာနိ၊ ထိုအဝတ်တို့ကို၊ အနုကုန္တိ၊ အစဉ် သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊
 အကြောင်းပြု၍၊ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ ခံတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 သျှောက်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုသုးသည်။ အနုကုန္တိ၊ အစဉ် သနားသည်
 ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ပဋိဂ္ဂဟေထိ၊ ခံတော်မူ၏။ ဘန္တေ မြတ်စွာ
 ထုသုး၊ မနာပဒါယိ၊ နှစ်သက်တွယ်သော ဝတ္ထုကို ပေးလှူ တတ်သောသူ
 သည်။ မနာပံ၊ နှစ်သက်တွယ်သော အကျိုးကို၊ ယဘတေ၊ ရ၏။ ဣတိ ဧဝံ
 ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ထုသုး၏။ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌၊ သုတံ၊ ကြားဘူး၊ ဝါ၏၊ မနာပဒါယိ၊
 နှစ် သက်တွယ်သောဝတ္ထုကို ပေးလှူတတ်သောသူသည်။ မနာပံ၊ နှစ်သက်
 တွယ်သောအကျိုးကို၊ ယဘတေ၊ ရ၏။ ဣတိ ဧဝံ ဝစနံ၊ ဤသို့ သောစကားကို၊
 မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုသုး၏။ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်
 တော်၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ခံယူဘူးပါ၏။ ဘန္တေ မြတ်စွာထုသုး၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊
 ပလ္လင်္ကော၊ အခြေ၌ သားရဲရုပ်တပ်သောပလ္လင်သည်။ မနာပေါ၊ နှစ်သက်ပါ၏။
 ဇဝါ၊ ယကတ္ထတော၊ ထက်လေးသစ်ထက်ရှိသည်သော အမွှေးရှိသောကော်
 ဇောဖြင့်ခင်းအပ်သောအိပ်ရာနေရာသည်။ မနာပေါ၊ နှစ်သက်ပါ၏။ ဇေကတ္ထ
 တော၊ ထခဲနက်၊ ပန်ဝှင့်ပန်းပြောက်ရှိသော အမွှေးဖြင့်ပြီးသော အခင်းဖြင့်
 ခင်းအပ်သောအိပ်ရာနေရာသည်။ မနာပေါ၊ နှစ်သက်ပါ၏။ ကဒလိဗိဂဝဝရ
 ပစ္စက္ခဏေ၊ ဝံပိုင်၊ ခြေဖြင့်ချုပ်အပ်သောမြတ်သော အခင်းရှိသော၊ သဗ္ဗတ္ထ
 ရတ္ထဒေါ၊ အထက်၌ နိဿာဓိတာနံရှိသော၊ ဥဘာတော၊ တောဟိတ ကူ၊ ဝေ
 နောနံ၊ နှစ်သက်၌ထားအပ်သောနိဿာ၊ ခြေအုံး၊ ခေါင်၊ အုံးရှိသောအိပ်ရာ
 နေရာသည်။ မနာပေါ၊ နှစ်သက်ပါ၏။ ဘန္တေ မြတ်စွာထုသုး၊ အဝိစ၊ စင်စစ်
 သော်ကား၊ မယံဝိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုသုး
 အား၊ ဧဝံ၊ ဤအခြေ၌ သားရဲရုပ်တပ်သော အခင်းစသည်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤအခြေ
 ၌ သားရဲရုပ်တပ်သော အခင်းစသည်သည်။ နကပ္ပတိ၊ မအော်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဇာနာမ၊ ထိပါကုန်၏။ ဘန္တေ မြတ်စွာထုသုး၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဣဝံ စန္ဒန
 ဗသကံ၊ ဤစန္ဒကူးသားဖြင့် ပြုအပ်သော ထခဲပျဉ် သည်။ အဓိကသတသ
 ဟဿံ၊ လွန်သောအထိုးတထိန်းသည်။ အတ္တ ဘိ၊ ထိုက်၏။ ဘဂဝါ မြတ်
 စွာထုသုးသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ထံ၊ ထိုစန္ဒကူး သားဖြင့် ပြုအပ်သောထခဲ
 ပျဉ် ကို၊ အနုန္တိ၊ အစဉ် သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ပဋိဂ္ဂဏှာ
 တု၊ ခံတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သျှောက်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ

ဗုဒ္ဓကနိပါတ်ဗုဒ္ဓဇေယျာသက ၅-ရုတ္တရာဇဝင်၊ ၁၂၅

ထုရားသည်၊ အနုကစ္စိ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းဖြစ်၍၊
 ပဋိဂ္ဂဟေယိ၊ ခံတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်၊ ဝေသာလိကံ၊ ဝေသာလီပြည်၌ နေသော၊ ဥဂ္ဂံ၊ ဥဂ္ဂအမည်ရှိသော၊
 ဂဟပတိံ၊ သူကြွယ်၊ ဣဓိနာအနုမောဒနိယေန၊ ဤအနုမောဒနာပြုကြောင်း
 ဖြစ်သောဂါထာဖြင့်၊ အနုမောဒိ၊ အနုမောဒနာပြု၏။ ကိံ၊ အနုမောဒိ၊ အဘယ်
 သို့အနုမောဒနာပြုသနည်း။ ဂဟပတိံ၊ သူကြွယ်၊ မနာဇဒေါယိ၊ နှစ်သက်
 ဘွယ်သောဝတ္ထုကို ပေးလှူတတ်သောသူသည်။ မနာဝံ၊ နှစ်သက်ဘွယ်
 သောအကျိုးကို၊ ထဘတေ၊ ရ၏။ ယေဝ၊ အကြင်သူသည်၊ ဥဇာဘုတေသု၊
 ဖြောင့်မတ်စွာဖြစ်၍ ဖြစ်သော မဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဆန္ဒသ၊ မြတ်သော
 အလိုဖြင့်၊ အတ္ထဒနံ၊ အဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သယနံ၊ အိပ်ရာ နေရာကို
 လည်းကောင်း၊ အန္ဓပါနံ၊ ထမင်း အပျော်ကို လည်းကောင်း၊ နာနပ္ပကာ
 ရာနိ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိကုန်သော၊ ပစ္စယာနုစ၊ ပစ္စည်းတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အဒါထိ၊ ပေးလှူ၏။ ခေတ္တုပမေ၊ မျိုးစေ့တို့၏ စိုက်ပျိုးချရာ
 လယ်အထူ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့တို့၏ စိုက်ပျိုးချရာ
 ဖြစ်ကုန်သော၊ အရဟန္တေပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊
 ဝိဒိက္ခာ၊ ထို၍၊ စက္ကပ္ပ၊ စွန့်သည်စွန့်အပ်၏။ မက္ကပ္ပ၊ လွှတ်လွှတ်မှုလည်းစွန့်
 အပ်၏။ အနုဂ္ဂဟိတဉ္စ၊ စိတ်ဖြင့်မူလည်းမယူစွဲအပ်။ မနာဝပါသိ၊ နှစ်သက်
 ဘွယ်သောဝတ္ထုကို ပေးလှူတတ်သော၊ သောသဗ္ဗ၊ ရိသော၊ ထိုသူထော်
 ကောင်းဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုန္နန္တံ၊ စွန့်နိုင်ခဲ့သောဝတ္ထုကို၊ ဇဇိက္ခာ၊ စွန့်၍
 မနာဝံ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောအကျိုးကို၊ ထဘတေ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုမော
 ဒိ၊ အနုမောဒနာပြု၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝေ
 သာလိကံ၊ ဝေသာလီပြည်၌နေသော၊ ဥဂ္ဂံ၊ ဥဂ္ဂအမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိံ၊
 သူကြွယ်ကို၊ ဣဓိနာအနုမောဒနိယေန၊ ဤအနုမောဒနာပြုကြောင်းဖြစ်သော
 ဂါထာဖြင့်၊ အနုမောဒိတွာ၊ အနုမောဒနာပြုပြီး၍၊ အာသနာ၊ နေရာမှ ဥဇာယ
 ထ၍၊ ဝတ္ထမိ ဝဲထေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝေသာလိကော၊ ဝေသာလီပြည်၌
 နေသော၊ ဥဂ္ဂေါ၊ ဥဂ္ဂအမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိံ၊ သူကြွယ်သည်၊ အပရေန၊ တပါး
 သော၊ သမယေန၊ အခါ၌၊ ကထံ၊ သေခြင်းကို။ အကာသိ ပြု၏။ ကာထကံ
 တောစ၊ သေသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝေသာလိကော၊ ဝေသာလီပြည်၌နေ
 သော၊ ဥဂ္ဂေါ၊ ဥဂ္ဂအမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိံ၊ သူကြွယ်သည်၊ အညဝ၊ ရုံ၊ အမှတ်
 မဲ့ပြားတပါးပါးသော၊ မနောမယံ၊ ဈာန်စိတ်ဖြင့်ပြီးသော၊ ကာယံ၊ သုဒ္ဓါ၊ ဝါသ
 န်သံ၌၊ ဥပပဇ္ဇိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏။ တေနုခါပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

မြတ်စွာထူးသည်။ သာဝတ္ထိသံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ။
 အနာထပိဏ္ဍိကသုဋ္ဌေး၏၊ အာရာမေ၊ နှလုံးမွှေးလျှော်ပျော်ဘွယ်ချာဖြစ်သော၊
 ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ပိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ အထခေါ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဥဂ္ဂ၊ ဥဂ္ဂအမည်ရှိသော၊ ဒေဝုတ္တံ၊ နတ်သားသည်၊ အဘိက္ကန္တ
 ယ၊ ညဦးထံလွန်ပြီးသော၊ ခုတ္တိယ၊ ညဉ့်၌၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏော၊ အလွန်နှစ်လို
 ဘွယ်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံသက်ဝန်းကျင်း
 သော၊ ဇေထဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို၊ ဩဘာသေတွာ၊ ထွန်းထင်း
 ဖေ၍၊ ယေန၊ အကြင် အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်။ အတ္ထိ၊
 ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာထူးရှင်တော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံပိ
 ကဝံ၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထူးကို
 အဘိဝါဒကွာ၊ ရိုးသွားရှိ၍ ပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ဘင့်လျှောက်ပတ်သော၊
 အရပ်၌၊ အဋ္ဌာထိ၊ ရပ်လေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌
 ဋ္ဌိတံခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ ဥဂ္ဂံ၊ ဥဂ္ဂအမည်ရှိသော၊ ဒေဝုတ္တံ၊ နတ်သားကို၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ ဇေတဝနံ၊ ဤစကားကိုအဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏
 ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ် သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဥဂ္ဂ၊ ဥဂ္ဂ၊ ဧဂ္ဂံ၊ အသိနည်း၊ တေ၊
 သင်အား၊ ယထာဓိပ္ပာယော၊ အလိုအားလျော်စွာ၊ သမိန္ဒြာ၊ ပြည့်စုံ၏လော၊
 ဣဘိ၊ ဤသို့၊ ဥတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးမေးအကျွန်ုပ်အား၊
 တက္က၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ယထာဓိပ္ပာယော၊ အလိုအားလျော်စွာ၊ သမိန္ဒြာ၊
 ပြည့်စုံ၏၊ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာထူးသည်၊ ဥဂ္ဂံ၊ ဥဂ္ဂအမည်ရှိသော၊ ဒေဝုတ္တံ၊ နတ်သားကို၊ ဝါသာ
 တိ၊ ဝါသာဘိ၊ ဖြင့်၊ အဇ္ဈာဘာထိ၊ ရှုတ်ဆို၏၊ ကိံ၊ အဇ္ဈာဘာထိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်
 ဆိုသနည်း။ ။

မနုဒါယိ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော ဝတ္ထုကိုပေးလှူကတ်သော သူသည်။
 မနာပံ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော အကျိုးကို၊ ဣဘာတေ၊ ရ၏၊ အဂ္ဂဿ၊ မြတ်သော
 ဝတ္ထုကို၊ ဒါတာ၊ ပေးလှူကတ်သောသူသည်။ ဝုန၊ တတနံ၊ အပွံ၊ မြတ်သော
 အကျိုးကို၊ ဣဘာတေ၊ ရ၏၊ ဝရဿ၊ တောင့်တအပ်သော ဝတ္ထုကို၊ ဒါတာ၊
 ပေးလှူကတ်သောသူသည်။ ဝရထာဓိစ၊ တောင့်တအပ်သော ဝတ္ထုကိုရခြင်း
 သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေဋ္ဌံ၊ မြို့ပွမ်းအပ်သော ဝတ္ထုကို၊ ဒဒေါ၊
 ပေးလှူကတ်သော သူသည်။ သေဋ္ဌံ၊ မြို့ပွမ်းအပ်သော၊ ဌာနံ၊ အရပ်သို့၊
 ဥပတိ၊ ရောက်၏။ ယောနရော၊ အကြင်လူသည်။ အဂ္ဂဒါယိ၊ မြတ်သော
 ဝတ္ထုကိုပေးလှူကတ်၏။ ဝရဒါယိ၊ တောင့်တအပ်သော ဝတ္ထုကိုပေးလှူ

ပဉ္စကနိပါတ်ပဌမပဏ္ဍိတက- ၅-ရက္ခရာဇဝဂ်၊ ၁၂၇

တုတ်၏။ ဟောစနုရော၊ အကြင်လူသည်လည်း၊ သေဋ္ဌဒိယီ၊ မြီးမွမ်းအံ့
သောဝတ္ထုကိုပေးလှူတတ်၏။ သောနုရော၊ ထိုသူသည်၊ ဟတ္ထိယံတ္ထ၊ အကြင်
အကြင်အမျိုးအကြင်အကြင်နတ်တို့၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်တတ္တတတ္ထ၊
ထိုထိုအမျိုးထိုထိုနတ်တို့၌၊ ဒိဃာယု၊ ရှည်သော အသက်ရှိသည်လည်း
နိကာင်း၊ ယသဝါ၊ အခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈာာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထ သုတ်သည်၊
နိဗ္ဗိတံ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုခဿာဟာရော၊ ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်ကုန်
သော၊ သောဝဂ္ဂိကော၊ ကောင်းမြတ်သောရူပါရုံစသည်တို့ကို ပေးတတ်ကုန်
သော၊ သုခဝိပါကော၊ ချမ်းသာသောအကျိုးရှိသော၊ သုဂ္ဂသံဝတ္တနိကော၊
နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော ပရိသန္ဓေကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်
သော၊ ဣမေသုဗ္ဗာဘိသန္ဓော၊ ဤကောင်းမှုအဟဉ်းတို့သည်၊ ဣမေကုသလာဘိ
သန္ဓော၊ ဤကုသိုလ်အရပ်တို့သည်၊ ဣဗ္ဗာယ၊ အလိုရှိခြင်းငှါ၊ ကန္တာယ၊ နှစ်သက်
ခြင်းငှါ၊ မနာပါယ၊ စိတ်နှလုံးကိုပွားစေခြင်းငှါ၊ ဟိတောယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါ
ယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတံ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊
အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယဿ၊
အကြင်ဒါယကာ၏ စီရော်၊ သင်္ကန်းကို၊ ပရိသုဂ္ဂမာနော၊ သုံးဆောင်သည်ရှိ
သော် အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ စေတောသမာဓိံ၊ အရဟတ္တ
ရိတ်စိတ်နှင့်ယှဉ်သော၊ စာလ်ကြည်ခြင်းကို၊ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟ
ရတိ၊ နေ၏။ တဿ၊ ထိုသင်္ကန်းရှင်ဒါယကာအား၊ သုခဿာဟာရော၊ ချမ်း
သာကိုဆောင်တတ်သော၊ သောဝဂ္ဂိကော၊ ကောင်းမြတ်သောရူပါရုံစသည်
တို့ကိုပေးတတ်သော၊ သုခဝိပါကော၊ ချမ်းသာသောအကျိုးရှိသော၊ သုဂ္ဂ
သံဝတ္တနိကော၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော ပရိသန္ဓေကို ဖြစ်စေတတ်သော၊
အပ္ပမာဏော၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ ဝုဗ္ဗာဘိသန္ဓော၊ ကောင်းမှုအဟဉ်း
သည်၊ ကုသလာဘိသန္ဓော၊ ကုသိုလ်အရပ်သည်၊ ဣဗ္ဗာယ၊ အလိုရှိခြင်းငှါ၊
ကန္တာယ၊ နှစ်သက်ခြင်းငှါ၊ မနာပါယ၊ စိတ်နှလုံးကိုပွားစေခြင်းငှါ၊ ဟိတော
ယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတံ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဿ၊ အကြင်ဒါယကာ၏၊ ဝိဗ္ဗာပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ပရိသုဂ္ဂမာ
နော၊ သုံးဆောင်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ (လ)၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ယဿ၊ အကြင်ဒါယကာ၏၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊ ပရိသုဂ္ဂမာနော၊ သုံး
ဆောင်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ (လ)၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဿ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

အကြင်ဒါယကာ၏ ဝိဠာအင်းပျဉ်ကို ထည်းကောင်း၊ မဉ္ဇူညောင်စောင်းကို ထည်းကောင်း၊ ပရိဘုရားနားသုံးဆောင်သော ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ (၀)၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဿ၊ အကြင်ဒါယကာ၏၊ ဂိဿာနုပစ္စယတော၊ ဇ္ဇပရိက္ခာရံ၊ အနာဇီ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော ဆေးထည်း ဟူသော အရံအထားကို၊ ပရိဘုရားနားသုံးဆောင်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အပ္ပမာဒံ၊ အတိုင်း အရှည် မရှိသော၊ စေတော သမာဓိံ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော သမာဓိကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တဿ၊ ထိုဒါယကာအား၊ သုဿာဟာရော၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သော၊ သောဝဂ္ဂိကော၊ ကောင်းမြတ်သော ရူပါရုံစသည်တို့ကို ပေးတတ်သော၊ သုခဝိပါကော၊ ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသော၊ သဂ္ဂသံဝတ္တနိကော၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်သော ပရိသန္ဓေကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ အပ္ပမာဒော၊ အတိုင်း အရှည်မရှိသော၊ ဝုညာဘိသန္ဓော၊ ကောင် မှုအယဉ်သည်၊ ကုသလာဘိသန္ဓော၊ ကုသိုလ်အရသည်၊ ဣဋ္ဌာယ၊ အလိုရှိခြင်းငှါ၊ ကန္တာယ၊ နှစ်သက်ခြင်းငှါ၊ မနာပါယ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွားစေခြင်းငှါ၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုဿာဟာရော၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်ကုန်သော၊ သောဝဂ္ဂိကော၊ ကောင်းမြတ်သော ရူပါရုံစသည်တို့ကို ပေးတတ်ကုန်သော၊ သုခဝိပါကော၊ ချမ်းသာသော အကျိုးရှိကုန်သော၊ သဂ္ဂသံဝတ္တနိကော၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်သော ပရိသန္ဓေကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ပဉ္စငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေခေါဝုညာဘိသန္ဓော၊ ဤကောင်းမှုအယဉ်တို့သည် ဣမေခေါကုသလာဘိသန္ဓော၊ ဤကုသိုလ်အရတို့သည်၊ ဣဋ္ဌာယ၊ အလိုရှိခြင်းငှါ၊ ကန္တာယ၊ နှစ်သက်ခြင်းငှါ၊ မနာပါယ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွားစေခြင်းငှါ၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေယိစပနုဝုညာဘိသန္ဓေဟိ ဤကောင်းမှုအယဉ်တို့နှင့်၊ ဣမေယိစပနုကုသာဘိသန္ဓေဟိ၊ ဤကုသိုလ်အရတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဝကဿ၊ တရားတပည့်အား၊ သုဿာဟာရော၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သော၊ သောဝဂ္ဂိကော၊ ကောင်းမြတ်သော ရူပါရုံစသည်တို့ကို ပေးတတ်သော၊ သုခဝိပါကော၊ ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသော၊ သဂ္ဂသံဝတ္တနိကော၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်သော ပရိသန္ဓေကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ ဣတိ၊ ဤမျှအတိုင်း အရှည်ရှိသော၊ ဝုညာဘိသန္ဓော၊ ကောင်းမှုအယဉ်သည်၊ ကုသလာဘိသန္ဓော၊ ကုသိုလ်အရသည်၊

ဝဠုကနိပါတ်ပဌမပဏ္ဍိတသက-၅-ရတနာရတနာ ၁၂၉

ဣဋ္ဌာယ၊ အထိဂါခြင်းငှါ၊ ကန္တာယ၊ နှစ်သက်ခြင်းငှါ၊ မနာပါယ၊ စိတ်နှလုံး
 ကိုပွားစေခြင်းငှါ၊ ဟိဘာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊
 သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုညဿ၊ ကောင်းမှု၏၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်း
 အရှည်ကို၊ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ၊ နုသုကရံ၊ မလွယ်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်
 ကား၊ အသင်္ချေယျာ၊ မရေတွက်နိုင်သော၊ အပ္ပမေယျော၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်
 သော၊ မဟာသုညက္ခန္ဓောတွေဝ၊ များစွာသောကောင်းမှု၏အရဟု၍သာလျှင်
 သင်္ခါ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆာဘိ၊ ရောက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာ
 ပိ၊ ဥပမာမသ်သည်ကား၊ မဟာသရဒ္ဓေ၊ မဟာသရဒ္ဓရာဋ္ဌိ၊ ဧတ္တကာနိဥဒ
 ကာဠကောနိဘိဝါ၊ ဤမျှထောက်ရေတကွင်းစားရှိကုန်၏ဟု၍လည်းကောင်း၊
 ဧတ္တကာနိဥဒကာဠကသတာနိဘိဝါ၊ ဤမျှထောက် ရေကွင်းစားအရာရှိ
 ကုန်ဟု၍လည်းကောင်း၊ ဧတ္တကာနိဥဒကာဠကသဟဿာနိဘိဝါ၊ ဤမျှ
 ထောက်ရေကွင်းစားအထောင်ရှိကုန်၏ဟု၍လည်းကောင်း၊ ဧတ္တကာနိဥဒ
 ကာဠကသတသဟဿာနိဘိဝါ၊ ဤမျှထောက်ရေကွင်းစားအထိန်းရှိကုန်
 ၏ဟု၍လည်းကောင်း၊ ဥဒကဿ၊ ရေ၏၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဂဟေ
 တုံ၊ ယူခြင်းငှါ၊ နုသုကရံ၊ မလွယ်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အသင်္ချေ
 ယျော၊ မရေတွက်နိုင်သော၊ အပ္ပမေယျော၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော၊ မဟာဥဒ
 ကက္ခန္ဓောတွေဝ၊ များစွာသောရေအရဟု၍သာလျှင်၊ သင်္ခါ၊ ရေတွက်ခြင်း
 သို့၊ ဂစ္ဆာဘိ၊ သေယျထာပိ၊ ရောက်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝမေဝေခေါ၊
 ဤအတူသာလျှင်၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိပုညာဘိသန္ဓေဟိ၊ ဤ
 ကောင်းမှုအဟဉ်းရှိနှင့်၊ ဣမေဟိကုသလာဘိသန္ဓေဟိ၊ ဤကုသိုလ်အရပ်ရှိ
 နှင့်၊ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဝကဿ၊ ဘုရားတပည့်အား၊
 သုခဿာဟာရော၊ ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်သော၊ သောဝဂ္ဂိကော၊ ကောင်း
 မြတ်သော ချာရုံစသည်တို့ကို ပေးတတ်သော၊ သုခါပိပါကော၊ ချမ်းသာ
 သောအကျိုးရှိသော၊ သဂ္ဂသံဝတ္တနိကော၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သောပဋိပန္နေကို
 ဖြစ်စေတတ်သော၊ ဧတ္တကော၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ပုညာဘိသန္ဓော၊
 ကောင်းမှုအဟဉ်းသည်၊ ကုသလာဘိသန္ဓော၊ ကုသိုလ်အရပ်သည်၊ ဣဋ္ဌာယ၊
 အထိဂါခြင်းငှါ၊ ကန္တာယ၊ နှစ်သက်ခြင်းငှါ၊ မနာပါယ၊ စိတ်နှလုံးကိုပွားစေ
 ခြင်းငှါ၊ ဟိဘာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုညဿ၊ ကောင်းမှု၏၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊
 ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ၊ နုသုကရံ၊ မလွယ်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 အသင်္ချေယျာ၊ မရေတွက်နိုင်သော၊ အပ္ပမေယျော၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော၊

မဟာပုညက္ခန္ဓော့တွင်၊ များစွာသောကောင်းမှုအစုဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခါ၊
ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဝတ္ထုတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

မဟော့ဒမိံ၊ များစွာသောရေကိုဆောင်တတ်သော၊ အပရိမိတံ၊ ကွင်း
စားအစရှိသည် ဖြင့်မနှိုင်းဟူ၍အပ်သော၊ မဟာသရုံ၊ ပြင်းထန်သောအသံ
ရှိရာဖြစ်သော၊ မဟာတေရဝံ၊ များစွာကြောက်မက်ဖွယ်သော၊ သိညာဏံက
အဝိညာဏကအာရုံရှိရာဖြစ်သော၊ ရတနဝရောနံ၊ မြတ်သောဒုတနပရနစ်ပါး
တို့၏၊ အာလယံ၊ တည်ရာဖြစ်သော၊ သာဂရံ၊ မဟာသရဒ္ဒရာသို့၊ ပုထု၊ များ
စွာကုန်သော၊ သဝန္တိ၊ စီးကုန်သော၊ မတ္တဂဏသံဃာသေဝိတာ၊ ငါးအပေါင်း
သည်မှီဝဲအပ်ကုန်သော၊ နန္ဒော၊ မြစ်တို့သည်၊ ဥပယန္တိ၊ ယထာ၊ ကပ်ကုန်
သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အနုပါနဝတ္ထုသေယျာနံ၊ ထင်းအပျော်အဝတ်
ပုဆိုးကျောင်း အိပ်ရာနေရာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတ္ထဇကသ၊ အိပ်ရာ
ဖွပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒါယကံ၊ ပေးလှူတတ်သော၊ ပဏှိတံ၊ ပညာရှိသော
နဂံ၊ လူသို့ ပုညသ၊ ကောင်းမှု၏၊ ဓာရာ၊ အဖ ဥတို့သည်၊ ဥပယန္တိ၊ ကပ်ကုန်
၏၊ ဘိမိ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဝါရိဝဟာ၊ ရေကိုဆောင်တတ်ကုန်
သော၊ နန္ဒော၊ မြစ်တို့သည်၊ သာဂရံ၊ မဟာသရဒ္ဒရာသို့၊ ဥပယန္တိ၊ ယထာ၊ ကပ်
ကုန်သကဲ့သို့၊ ဘသံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စမ
သုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်၊ ဣမာပဉ္စ၊ ဤငါးပါး
တို့ ကမ်း၊ ပဉ္စငါးပါးတို့သည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ သဒ္ဓါ၊ မှဒါ
ယံ ကြည်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း၊ သီလသမ္ပဒါ၊ အကျင့်နှင့်ပြည့်
စုံခြင်းလည်းကောင်း၊ သုတသမ္ပဒါ၊ အကြားအမြင်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းလည်း
ကောင်း၊ စာဂသမ္ပဒါ၊ စွန့်ကြဲခြင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်း လည်းကောင်း၊ ပညာ
သမ္ပဒါ၊ အပြားအားဖြင့်ထိခြင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာပဉ္စ
ဤငါးပါးတို့ကမ်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်၊ ဣမာ
ခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါး တို့ကမ်း၊ ဣ ဟိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သဋ္ဌံ၊ သဋ္ဌ
သုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဓနာနိ၊ ဥစ္စာတို့သည်၊ ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့
တမ်း၊ ပဉ္စငါးပါးတို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ သဒ္ဓါနံ၊
ယံ ကြည်ခြင်းတည်းဟူသောဥစ္စာလည်းကောင်း၊ သီလနံ၊ အကျင့်တည်း
ဟူးသောဥစ္စာလည်းကောင်း၊ သုတနံ၊ အကြားအမြင်တည်းဟူသောဥစ္စာ
လည်းကောင်း၊ စာဂနံ၊ စွန့်ကြဲခြင်းတည်းဟူသော ဥစ္စာလည်းကောင်း။

ပဉ္စကနိပါတ်ပဌမပဏ္ဍိတသက-၅-ရုက္ခရာဇဝင်၊ ၁၃၁

ပညာဝေ၊ အပြားအားဖြင့်သိခြင်းတည်းဟူသော ဥစ္စာလည်းကောင်း၊ ဣတိ
 ဣမာနိပဉ္စုဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဒ္ဓါဝေ ယုံကြည်ခြင်း
 တည်း၊ ယူသောဥစ္စာသည်၊ ကတမဉ္စု၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။
 ဣဝေဤ သာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ သဒ္ဓေါ။
 ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ဗေဒိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်သဗ္ဗညုဘဥာဏ်ကို၊ သဒ္ဓဘတိ၊ ယုံကြည်၏။
 ကိံ သဒ္ဓ ဘတိ၊ အဘယ်သို့ယုံကြည်သနည်း၊ သောဘဂဝ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဣဘိဝိဣမိနာစကာရဏေ၊ ဤသို့တထောင့်ငါးရာ-ကိုလေသောတို့ကို
 အရဟတ္တ ဥာဏ်မဂ် ဓားသန်လျက်ဖြင့် ချို ဖျက်ချစ်ထွင်သုတ်သင်ထော်
 မူဘာဘိယော အကြောင်းကြောင့် ထည်း၊ (လ)၊ သောဘဂဝ။ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဣ ဘိဝိဣမိနာစကာရဏေ၊ ဤသို့နတ်လူတို့၏ဆရာဖြစ်တော်
 မူသော အကြောင်းကြောင့် ထည်း၊ သတ္ထာဒေဝ မနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝ
 မနုဿာနံ၊ မည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝ။ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဣဘိဝိ
 ဣမိနာစကာရဏေ၊ ဤသို့ သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို လက်ဝါးပြင်
 ဝယ် ကင်၍ထားအပ်သောအရှင်ရှားသဖွဲ့ခါးကဲ့သို့ဝိုင်းခြားထင်ထင်သိမြင်
 တော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်ထည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။
 သောဘဂဝ။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဘိဝိဣမိနာစကာရဏေ၊ ဤသို့
 ဣယရိယဝေဓယသ ဘိဝိ ကာမ ပယတ္တမည် ဘုန်းခြောက်စီနှင့် ပြည့်စုံ
 တော်မူသောအကြောင်းကြောင့်ထည်း၊ ဘဂဝ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။
 ဣဘိ၊ ဤသို့၊ သဒ္ဓဘတိ၊ ယုံကြည်၏ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤ၊ ယုံကြည်
 ခြင်းကို၊ သဒ္ဓါဝေ၊ ယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူသော ဥစ္စာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိဝေဝေ၊ အကျင့်တည်းဟူသောဥစ္စာသည်၊ ကတ
 မဉ္စု၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေဤသာသနာတော်၌၊ အရိ
 ယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ ပါဏာတံပါတာ၊ သူ၏အသက်ကို
 သတ်ခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုရာမေရယမဇ္ဈပ
 မာဒဗ္ဗာနာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ ယစ်ခြင်းမေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်း
 ဖြစ်သောသေရည်သေရက်ကို သေဖက်ခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤသူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်း
 အစရှိသည်မှ ကြဉ်ခြင်းကို၊ ဘိဝေဝေ၊ အကျင့်ထည်းဟူသော ဥစ္စာဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုဝေဝေ၊ အကြားအမြင်တည်း
 ဟူသောဥစ္စာသည်၊ ကတမဉ္စု၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ

ဤ သာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ ဗဟုသုတော
 များသောအကြားအမြင်ရှိသည်။ ဒိဋ္ဌိသာ၊ ပညာဖြင့်၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓိန္ဒြေ၊ ကောင်းစွာ
 ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤ
 များသောအကြားအမြင်ကို၊ သုတဝနံ၊ အကြားအမြင်တည်း ဟူသောဥစ္စာ
 ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စာဝဓနံ၊ စွန့်ကြဲခြင်းတည်း
 ဟူသောဥစ္စာသည်။ ကတမဗ္ဗ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤ
 သာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်။ ဝိဂတမဃ
 မစ္ဆေ၊ ရေခဲ၊ ကင်းသော ဝန်တိုခြင်းတည်းဟူသော အညစ်အကြေးရှိသော၊
 စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ရုက္ခစာဂေါ၊ လွတ်လွတ် စွန့်ကြဲခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ပယတပါဏီ၊ ဆေးကြောအပ်သောထက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေါသုဂ္ဂရတော၊
 စွန့်လွှတ်ခြင်း၌ မြေထောင်သည်ဖြစ်၍၊ ယာစယောဂေါ၊ တောင်းခြင်းငှါသင့်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဒါနသံဝိဘာဂဓတော၊ ပေးလှူခြင်းဝေတန်ခြင်း၌ မြေထောင်
 သည်ဖြစ်၍၊ အဂါရံ၊ အိမ်၌၊ အဇ္ဈာဝသတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊
 ဤ၊ ပယုခြင်း ဝေတန်ခြင်း၌ မြေထောင်သည်ဖြစ်၍ အိမ်၌နေခြင်းကို၊ စာဝ
 ဓနံ၊ စွန့်ကြဲခြင်းတည်းဟူသော ဥစ္စာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ပညာဝနံ၊ အပြားအားဖြင့် သိခြင်းတည်းဟူသော ဥစ္စာသည်။
 ကတမဗ္ဗ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤ သာသနာတော်၌၊
 အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်။ ပညဝါ၊ အပြားဖြင့်သိခြင်းရှိသည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း
 ကိုသိတတ်သော၊ အရိယာယ၊ မြတ်သော၊ နိဗ္ဗေဓိကာယ၊ ကိလေသာတို့ကို
 ဖောက်ခွဲတတ်သော၊ သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခက္ခယဂါမိနိယာ၊ ဝဋ်ဒုက္ခကိ
 လေသုဒုက္ခကိုကုန်စေလျက်ရောက်တတ်သော၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာ
 မဂ်ာညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဣဒံ၊ ဤဝိပဿနာပညာမဂ်ပညာကို၊ ပညာဝနံ၊ အပြားအားဖြင့်သိခြင်း
 တည်းဟူသောဥစ္စာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝနာနိ၊
 ဥစ္စာတို့သည်။ ဣမာနိ၊ ခေါ်ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ။

ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်းသည်။ တထာဂတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၌၊ အစယာ၊ တုန်ထွတ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုပ္ပတိဋ္ဌိတာ၊
 ကောင်းစွာတည်၏။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဘိယဉ္စ၊ အကျင့်သည်တည်း၊
 ကလျာတံ၊ ကောင်း၏။ အရိယကန္တာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်နှစ်သက်အပ်

ပဉ္စကနိပါတ်ပဌမပဏ္ဍိတသက-၅- မုတ္တရာဇကေ၊ ၁၃၃

၏။ ပသံသိတံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မြီးပွမ်းအပ်၏။ ၊ ယသ၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သံစော၊ သံစာနွဲ့၊ ပသာဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 ဥဇာဘူတံ၊ ဖြောင့်မတ်စွာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဒဿနဉ္စ၊ ဉာဏ်အမြင်သည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသဒ္ဓါသီထပညာနှင့်ပြည့်စုံသောသူကို၊ အဒလိန္ဒြေ၊
 မဆင်းရဲသောသူဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဇိဝိတံ၊
 အသက်မွေးခြင်းကို၊ အမောစံ၊ အချည်းနှီးမဟုတ်ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို၊
 သရံသရန္တော၊ အောက်မေ့သော၊ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 သဒ္ဓဉ္စ၊ ယုံကြည်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သီထဉ္စ၊ အကျင့်သီထကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပသာဒဉ္စ၊ ကြည်ညိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒဿနဉ္စ၊ တရားကို
 မြင်တတ်သောဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုယုဉ္စေတ၊ အားထုတ်ရာ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေစ၊ မိန့်တော်၏။ ၊ သတ္တမံ၊ သတ္တမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
 မြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လောကသို့၊ လောက၌၊ သမဏေနဝါ၊ ရဟန်းသည်
 လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေနဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ ဧဝေနဝါ၊
 နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရေနဝါ၊ မာရ်နတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဧကေနဗိ
 ဝါ၊ တရံတယောဏ်သောသူသည်လည်းကောင်း၊ အလမ္ဘနိယာနိ၊ မရအပ်
 ကုန်သော ဌာနာနိ၊ အကြောင်းတို့သည်၊ ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့လည်း၊ ပဉ္စ။
 ငါးပါးတို့သည်၊ ကဗာမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဇရာဓမ္မံ၊ အိုခြင်းသဘော
 သည်၊ မာဇိရိ၊ မအိုစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့တောင့်တသဖြင့်၊ လောကသို့၊
 လောက၌၊ သမဏေနဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေနဝါ၊ ပုဏ္ဏား
 သည်လည်းကောင်း၊ ဧဝေနဝါ၊ နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရေနဝါ၊ မာရ်
 နတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဧကေနဗိဝါ၊ တရံတယောဏ်သောသူသည်လည်း
 ကောင်း၊ အလမ္ဘနိယံ၊ မရအပ်သော၊ ဌာနံ၊ အကြောင်းမည်၏။ ဗျာမိဓမ္မံ၊
 ပျားနာခြင်းသဘောသည်၊ မာဗျာမိယံ၊ မပျားနာစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 တောင့်တသဖြင့်၊ (ပ) မရဏဓမ္မံ၊ သေခြင်းသဘောသည်၊ မာမိယျိ၊ မသေ
 စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့တောင့်တသဖြင့်၊ (ပ)၊ ဓယဓမ္မံ၊ ကုန်ခြင်းသဘော
 သည်၊ မာဒီယံ၊ မကုန်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့တောင့်တသဖြင့်၊ (ပ)၊
 နဿနဓမ္မံ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောသည်၊ မာနာသိ၊ မပျက်စီးစေသတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့တောင့်တသဖြင့်၊ လောကသို့၊ လောက၌၊ သမဏေနဝါ၊ ရဟန်း
 သည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေနဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ ဧဝေန

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

နာပါ၊နုတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရေနဝါ၊ မာရ်နုတ်သည်လည်းကောင်း၊
 ဗြာဟ္မနာဝါ၊ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ကောနဝါ၊ထရုံထယောက်သောသူ
 သည်လည်းကောင်း၊ အထုဒ္ဓိယံ၊မရအပ်သော၊ ဌာနံ၊အကြောင်းမည်၏။
 ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ အထုတဝကော၊ အကြားအမြင်မရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇ
 နုဿ၊ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ဇရာဓမ္မံ၊အိုခြင်းသဘောသည်။ ဇီရတိ၊အိုအံ့၊
 သော၊ ထိုပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဇရာဓမ္မေ၊ အိုခြင်းသဘောသည်၊ဇိဏ္ဏေ၊
 အို သည်ရှိသော် ဣဘိ၊ဤသို့၊နပဋိပဋိက္ခတိ၊ မဆင်ခြင်၊ကိံနပဋိပ ဋိက္ခတိ၊
 အဘယ် သို့ မဆင်ခြင်သနည်း၊ ကေဿ၊ ထယောက် အထည်းတည်း
 သော၊မသ္မံဒေ၊ငါ့ အားသာလျှင်၊ဇရာဓမ္မံ၊အိုခြင်းသဘောသည်၊နခေါဇီဇတိ
 အို သည်မဟုတ်၊အထခေါ၊စင်စစ်သော်ကား၊ယာဝတော၊အကြင်မှုထောက်
 ကုန်သော၊ သက္ကာနံ၊သက္ကာဝါတို့၏၊ အာဂတိ၊ထပါးသောဘဝမှဤပုဂ္ဂိုလ်
 တဝသို့ ဘခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဂတိ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တဝမှ ထပါးသော
 ဘဝသို့သွားခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ရတိ၊ရုဒထခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
 ဥပပတ္တိပဋိပဋေနေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တာဝတာ၊
 ထိုမျှသောက်သော၊သဗ္ဗေသံ၊အလုံးစုံကုန်သော၊သက္ကာနံ၊သက္ကာဝါတို့အား၊
 ဇရာဓမ္မံ အိုခြင်းသဘောသည်။ ဇီဇတိ၊အို၏။ခေါပန၊စင်စစ်၊ အတံစေဝ၊
 ငါသည်သာ သျှင်၊ဇရာဓမ္မေ အိုခြင်းသဘောသည် ဇိဏ္ဏေ၊အို သည်ရှိသော်
 သောစေယျံ၊ စိုးရိမ်ငြားအံ့၊ ကိသမေယျံ၊ပင်ပန်းငြားအံ့၊ ပရိဒေဝေယျံ၊
 ပိုကြွေးငြားအံ့၊ဥဒတ္တ ဝိဇ္ဇိံ၊ ရင်တီးထက်ခတ်၊ ကန္ဓေယျံ၊ မြည်တမ်း ငြားအံ့၊
 သဒ္ဓမ္မာဟံ၊ပြင်းစွာတွေဝေခြင်းသို့၊အာပဇ္ဇေယျံ၊ ချောက်ငြားအံ့၊မေ၊ငါသည်
 တက္ကဝိ၊ထမင်းသည်လည်း၊နန္ဒာဒေယျံ မမြှီနှိုင်းရာ၊မေ၊ငါ၏။ ကာယေဝိ၊
 ကိုယ်၌လည်း၊ ဒုဗ္ဗတ္တိ သံ၊ အဆင်းမတူသည်၏အဖြစ်သို့၊ ဩက္ကမေယျံ၊
 သက်ရာ၏၊ ကန္ဓန္တေ ဝိ၊အိပ်ထောင်မှုသည်လည်း၊ နပဝက္ကေယျံ၊မတည်
 ရာ၊အဓိက္ကာဝိ၊ ရန်သူတို့သည်လည်း၊ အတ္တမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်၊
 အထု၊ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ဓိက္ကာဝိ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်း၊ ဒုဗ္ဗနာ၊နှလုံး
 မသာယာကုန်သည်၊ အထု ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ဣဘိ၊ဤသို့၊ နပဋိပ ဋိက္ခတိ၊
 မဆင်ခြင်နိုင်၊သော၊ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇရာဓမ္မေ၊အိုခြင်းသဘော
 သည်၊ဇိဏ္ဏေ၊အို သည်ရှိသော်၊သောစတိ၊စိုးရိမ်၏၊ကိသမတိ၊ပင်ပန်း၏၊ပရိ
 ဒေဝတိ၊ပိုကြွေး၏၊ ဥဒတ္တာဝိ၊ ရင်တီးထက်ခတ်၊ ကန္ဓတိ၊ မြည်တမ်း၏၊
 သဒ္ဓမ္မာဟံ၊ပြင်းစွာတွေဝေခြင်းသို့၊အာပဇ္ဇတိ၊ရောက်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ဂဟန်းတို့၊
 အထု၊ဘဝ၊အကြားအမြင်မရှိသော၊အထံပုထုဇ္ဇနော၊ဤပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို

ပဉ္စကနိပါတ်ပဌမပတ္ထောသက-၅-ရဇ္ဇရာဇဝင်၊ ၁၃၅

သင်္ဃိသေန၊ အဆိပ်နှင့်တကွသော၊ သောကသလ္လေန၊ စိုးရိမ်ခြင် ထည်း၊
 ဟူသောကြားဖြေ ငဲ့သည်၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ စူးဝင်အင်သောသူဟူ၍၊ အတ္ထာနုညေဝ၊
 မိမိကိုယ်ကိုသာသျှင်၊ ပရိတာပေတိ၊ ပူပန်စေတတ်သောသူဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ ပုန၊ တတန်း၊ ဟေ၊ တပါး ထုံထည်း၊
 အသုဘဝတော၊ အကြားအမြင်မရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ဗျာမိဝေ၊ ပျားနာခြင်း သဘောသည်၊ ဗျာမိဟတိ၊ ပျားနာ၏၊ မဇေ
 ဝေ၊ သေခြင်းသဘောသည်၊ မိယုကိ၊ သေ၏၊ ခယ ဓမ္မံ၊ ကုန်ခြင်းသဘော
 သည်၊ ဝိ သတိ၊ ကုန်၏၊ နဿနဝေ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောသည်၊ နဿတိ၊
 ပျက်စီး၏၊ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နဿနဝေ၊ ပျက်စီးခြင်း
 သဘောသည်၊ နဋ္ဌေ၊ ပျက်စီးသည်ရှိသော်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နပဋိသဗ္ဗိက္ခတိ၊
 မဆင်ခြင်နိုင်၊ ကိံ နပဋိ သဗ္ဗိက္ခတိ၊ အတတ်ထို မဆင်ခြင်နိုင် သနည်း၊
 ဧကဿ၊ တစ်ယောက် အထည်းထည်းသော၊ မဟံဝေ၊ ငါ့အား သာလျှင်၊
 နဿနဝေ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောသည်၊ နခေါနဿတိ၊ ပျက်စီးသည်မဟုတ်၊
 အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှ လောက်ကုန်သော၊
 သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အာဂတိ၊ တပါးသောဘဝမှ ဤစွဲပြန်ဘဝသို့ထား
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဂတိ၊ ဤစွဲပြန်ဘဝမှ တပါးသော ဘဝသို့သွား
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝတိ၊ ဝုဇတခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဥပယတ္တိ၊
 ဖခိုသနွဇေခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝတာ၊ ထိုမျှ
 လောက်ကုန်သော၊ ဇေဗ္ဗသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊
 နဿနဝေ၊ ပျက်စီးခြင်း သဘောသည်၊ နဿတိ၊ ပျက်စီး၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊
 အဟဉ္ဇေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ နဿနဝေ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောသည်၊ နဋ္ဌေ
 ပျက်စီးသည်ရှိသော်၊ သောစေယျံ၊ စိုးရိမ်ငြားအံ့၊ ကိလမေယျံ၊ ငင်းနိုးငြား အံ့
 ပရိဒေဝေယျံ၊ ငိုကြွေးငြားအံ့၊ ဥရတ္တာဋ္ဌိံ၊ မှင်တီးထက်ခတ်၊ ကဇ္ဇေယျံ၊ မြည်
 တမ်းငြားအံ့၊ သဗ္ဗောဟံ၊ ပြင်းစွာတွေဝေခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇေယျံ၊ ရောက်ငြားအံ့
 မေ၊ ငါသည်၊ ဘတ္တံ၊ ဝိထမင်းသည်လည်း၊ နတ္ထာဒေယျံ၊ မန်မြိုင်ရာ၊ မေ၊ ငါ၏၊
 ကာယေဝိ၊ ကိုယ်၌လည်း၊ ဒုဗ္ဗတ္တံ၊ အဆင်းမထူသည်၏အဖြစ်သို့၊ ဩက္က
 မေယျံ၊ သက်ရာ၏၊ ကမ္မန္တောပိ အိမ်ထောင်မှ သည်လည်း၊ နပဝတ္ထေယျံ၊
 မတည်ရာ၊ အမိတ္တာပိ၊ ခန့်သူတို့သည်လည်း၊ အတ္တမနာ၊ ဝမ်းမြောက်
 ကုန်သည်၊ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ မိတ္တာပိ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်း၊
 ဒုဗ္ဗနာ၊ နှလုံးမသာယာကုန်သည်၊ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နပဋိ
 သဗ္ဗိက္ခတိ၊ မဆင်ခြင်နိုင်၊ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နဿနဝေ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ပျက်စီးခြင်းသဘောသည်။ နဂ္ဓေ၊ ပျက်စီးသည်ရှိသော်၊ သောစတိ၊ ရိုးရိပ်
 ၏၊ ကိသမတိ၊ ပင်ပန်း၏၊ ပရိဒေဝတိ၊ ငိုကြွေး၏၊ ဥရတ္တောဋ္ဌိံ၊ ရင်တီးလက်
 ခတ်၊ ကန္ဓတိ၊ မြည်တမ်း၏၊ သမ္မောဟံ၊ ပြင်းစွာ တွေဝေခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇေ
 တိ၊ ရောက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဿုတဝါ၊ အကြားအမြင်မရှိ
 သော၊ အယံ ပုထုဇ္ဇနော၊ ဤပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သဝိသေန၊ အဆိပ်နှင့်
 တကွသော၊ သောကသလ္လေန၊ ရိုးရိပ်ခြင်းတည်းဟူသော မြားပြောင့်သည်။
 ဝိဒ္ဓါ၊ စူးဝင်အပ်သော သူဟူ၍၊ အတ္တာ နညေဝ၊ ဝိမိက်ဟိန်သာလျှင်၊
 ပရိတာပေတိ၊ ပူပန်စေတတ်သော သူဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သုတဝတော၊ အကြားအမြင်ရှိသော၊ အရိယသာဝ
 ကသာစ၊ သူရား တပည့်အားလည်း၊ ဇရာဓမ္မံ၊ အိုခြင်း သဘောသည်။
 ဇီရတိ၊ အို၏၊ သော၊ ထိုသူရားတပည့်သည်၊ ဇရာဓမ္မေ၊ အိုခြင်းသဘော
 သည် ဇိဏ္ဏေ၊ အိုသည်ရှိသော်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိသမ္ဘိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊
 ကိံ၊ မရှိသမ္ဘိက္ခတိ၊ အဘယ်သို့ ဆင်ခြင်သနည်း။ ဧကဿ၊ တယောက်
 အထည်းတည်းသော၊ မယံ ဝေ၊ ငါ့အားသာလျှင်၊ ဇရာဓမ္မံ၊ အိုခြင်းသဘော
 သည်၊ နခေါ၊ ဇီရတိ၊ အိုသည်မဟုတ်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယာ
 တော၊ အကြင်မျှသောက်ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အာဂံတိ၊ တပါး
 သောဘဝမှ၍ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝသို့ လားခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဂတိ၊ ဤ
 ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှတပါးသောဘဝသို့ သွားခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝုတိ၊ ရထေ
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပပတ္တိ၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
 ဧကောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝတာ၊ ထိုမျှသောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်
 သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဇရာဓမ္မံ၊ အိုခြင်းသဘောသည်၊ ဇီရတိ၊
 အို၏၊ ခေါ၊ ပန စင်စစ်၊ အင်္ဂုဝေ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ ဇရာဓမ္မေ၊ အိုခြင်း
 သဘောသည်၊ ဇိဏ္ဏေ၊ အိုသည်ရှိသော်၊ သောစေယျံ၊ ရိုးရိပ်ပြားအံ့၊ ကိဝ မေ
 ယျံ၊ ပင်ပန်းပြားအံ့၊ ပရိဒေဝယျံ၊ ငိုကြွေ ပြားအံ့၊ ဥရတ္တ ဋ္ဌိံ၊ ရင်တီးလက်ခတ်
 ကန္ဓေယျံ၊ မြည်တမ်းပြားအံ့၊ သမ္မောဟံ၊ ပြင်းစွာတွေဝေခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇေယျံ၊
 ရောက်ပြားအံ့၊ မေ၊ ငါသည်၊ သတ္တဝိ၊ ထမင်းသည်လည်း၊ နန္ဒာဓေယျံ၊ မြိန်
 ရာမေ၊ ငါ၏၊ ကာယေဝိ၊ ကိုယ်၌လည်း၊ ဒုဗ္ဗတ္တိယံ၊ အဆိပ်မူထည်၏
 အဖြစ်သည်၊ ဩက္ကမေယျံ၊ သက်ရာ၏၊ ကမ္မန္တောပိ၊ အိပ်ထောင်မှုသည်
 လည်း၊ နပဝတ္တေယျံ၊ မကည်ရာ၊ အမိတ္တာပိ၊ ရန်သူတို့သည်လည်း၊ အတ္ထ
 မနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်၊ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ မိတ္တာပိ၊ မိတ္တခင်းပွန်း
 တို့သည်လည်း၊ ဒုဗ္ဗနာ၊ နှလုံးမသာယာကုန်သည်၊ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ဣတံ

ပဉ္စကနိပါတ်ပဌမပဏ္ဍိတသက-၅-ရဗ္ဘရာဇဝင်၊ ၁၃၇

ဤသို့ပဋိသမ္ဘိက္ခတိ၊ဆင်ခြင်၏။ သော၊ထိုဘုရားတပည့်သည်၊ ဇရာဓမ္မော၊
 အိုခြင်းသဘောသည်၊ ဇိဏ္ဏော၊အိုသည်ရှိသော်၊ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်၊
 နကိစ္ဆမတိ၊မပင်ပန်း၊နပရိဒေဝတိ၊မငိုကြွေး၊ဥရက္ခာဗ္ဗိ၊ရင်တီးထက်ခတ်
 နကန္တာ၊မမြည်တမ်း၊သဓမ္မာဟံ၊ပြင်းစွာတော့ဝေခြင်းသို့၊နအာပဇ္ဇတိ၊မရော်
 ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊သုတဝါ၊ အကြားအမြင်ရှိသော၊ အယံအရိယသာဝ
 ကော၊ဤဘုရားတပည့်ကို၊ ယေန၊ အကြင်ပိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူသောမြား
 ငြောင့်သည်၊အဿကဝါ၊အကြားအမြင်မရှိသော၊ပုဗ္ဗဇ္ဇနော၊ပုဗ္ဗဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်
 ကိုးဝိဒ္ဓေါ၊စူးဝင်အပ်၏၊ အတ္တာနုညော၊မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ပရိတာပေ
 တိ၊ ပုပဲခေတတ်၏၊ သဝိသံ၊အဆိပ်နှင့်တကွသော၊ တံသောကသလ္လံ၊ထို
 ပိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူသောမြားငြောင့်ကို၊အဗ္ဗုတိ၊နှုတ်ပယ်သောသူဟူ၍၊အ
 ဝေဝကော၊ပိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော၊ဝိဂတသလ္လံ၊ပိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူသော
 မြားငြောင့်မှကင်းသော၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်ဟူ၍၊ အတ္တာ
 နုညော၊မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊နိဗ္ဗာပေတိ၊ ငြိမ်းစေသောသူဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ပုန၊တဖန်၊ ပရံ၊တပါးထံလည်း၊ သုတ
 ဝေတာ၊အကြားအမြင်ရှိသော၊ အရိယသာဝကသ၊ ဘုရားတပည့်အား၊
 ဗျာမိဓမ္မံ၊ပျားနာခြင်းသဘောသည်၊ ဗျာမိယတိ၊ပျားနာ၏၊ မရေတဓမ္မံ၊သေ
 ခြင်းသဘောသည်၊ မိယုတိ၊သေ၏၊ ခယဓမ္မံ၊ကုန်ခြင်းသဘောသည်၊ဝိယ
 တိ ကုန်၏၊ နဿနဓမ္မံ၊ပျက်စီးခြင်း သဘောသည်၊ နဿတိ၊ပျက်စီး၏၊
 သော၊ထိုဘုရားတပည့်သည်၊နဿနဓမ္မံ၊ပျက်စီးခြင်းသဘောသည်၊နဋ္ဌေ၊
 ပျက်စီးသည်ရှိသော်၊အတိ၊ဤသို့၊ ပဋိသမ္ဘိက္ခတိ၊ဆင်ခြင်၏၊ကိံပဋိသမ္ဘိက္ခ
 တိ၊အဘယ်သို့ ဆင်ခြင်းသနည်း၊ ကောသ၊တယောက်အထည်းတည်း
 သော၊ မယံဝေ၊ငါအားသာလျှင်၊ နဿနဓမ္မံ၊ပျက်စီးခြင်း သဘောသည်၊
 နခေါနဿတိ၊ပျက်စီးသည်မဟုတ်၊အထခေါ၊စင်စစ်သော်ကား၊ယာဝတာ
 အကြင်မျှထောက်ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊အဝေတိ၊တပါးသော
 ဘဝမှဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝသို့လားခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ဂတိ၊ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ
 မှတပါးသောဘဝသို့လွှားခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ စုတိ၊စုတေခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ ဥပပတ္တိ၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေသံ၊အလုံးစုံ ကုန်သော၊
 သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့အား၊နဿနဓမ္မံ၊ပျက်စီးခြင်းသဘောသည်၊ နဿတိ၊
 ပျက်စီး၏၊ခေါပန၊စင်စစ်၊အဟဇ္ဇေဝ၊ငါသည်သာလျှင်၊နဿနဓမ္မံ၊ပျက်စီး
 ခြင်းသဘောသည်၊နဋ္ဌေ၊ပျက်စီးသည်ရှိသော်၊ သောစေယျံ၊ပိုးရိမ်ငြားနံ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ကိလမေယျံ၊ ပင်ပန်းငြားအံ့၊ ပရိဒေဝေယျံ၊ ငိုကြွေးငြားအံ့၊ ဥရက္ခာဠိံ၊ ရင်းတီး
 လက်ခတ်၊ ကန္ဓေယျံ၊ မြည်တမ်းငြားအံ့၊ သဗ္ဗောဟံ၊ ပြင်းစွာတွေဝေခြင်းသို့၊
 အာပစ္စေယျံ၊ ရောက်ငြားအံ့၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဘတ္တိဝိ၊ ထမင်းသည် လည်း၊
 နန္ဒာဒေယျံ၊ မမြိန်ရာ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကာယေဝိ၊ ကိုယ်၌လည်း၊ ဗုဒ္ဓတ္တိယံ၊ အဆင်း
 မတူသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဩက္ကမေယျံ၊ သက်ရာ၏၊ ကမ္မန္တောပိ၊ အိမ်ထောင်
 မှုသည်လည်း၊ နပဝက္ကေယျံ၊ မတည်ရာ၊ အမိတ္တာပိ၊ ရန်သူတို့သည်လည်း၊
 အတ္တမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်၊ အထု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ မိတ္တာပိ၊ အဆွေခင်
 တို့သည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓနာ၊ နှလုံးမသာ ယာကုန်သည်၊ အယု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသန္ဓိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ သော၊ ကံထုရားတပည့်သည်၊ နသ၊ န
 ဓမ္မေ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောသည်၊ နဋ္ဌေ၊ ပျက်စီးသည်ရှိသော်၊ နသောစတိ၊
 မစိုးရိမ်းနက်လေမတ်၊ မပင်ပန်း၊ နပရိဒေဝတိ၊ မငိုကြွေး၊ ဥရက္ခာဠိံ၊ ရင်းတီး
 လက်ခတ်၊ နကန္ဓတိ၊ မမြည်တမ်း၊ သဗ္ဗောဟံ၊ ပြင်းစွာတွေဝေခြင်းသို့၊ နအာ
 ပစ္စတိ၊ မရောက်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုဟဝါ၊ အကြားအမြင်ရှိသော၊ အယံ
 အရိယသာဝကော၊ ဤထုရားတပည့်ကို၊ ယေန၊ အကြင်မိုးရိပ်ခြင်းဟည်း၊ ဟု
 သော၊ မြားပြောသည်၊ အထုတဝါ၊ အကြားအမြင်မရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊
 ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ စူးဝင်အပ်၏၊ အတ္တာနုညေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာ
 လျှင်၊ ပရိတာပေတိ၊ ပူပန်စေ၏၊ သပိသံ၊ အဆိပ်နှင့်တကွသော၊ တံသောက
 သလ္လံ၊ ထိုမိုးရိပ်ခြင်းတည်းဟူသော၊ မြားပြောင့်ကို၊ အဗ္ဗုဟံ၊ နှုတ်ပယ်သော
 သူဟူ၍၊ အသောကော၊ မိုးရိပ်ခြင်းမရှိသော၊ ဝိဂတသလ္လော၊ မိုးရိပ်ခြင်း
 တည်းဟူသော၊ မြားပြောင့်မှကင်းသော၊ အရိယသာဝကော၊ ထုရားတပည့်
 ဟူ၍၊ အတ္တာနုညေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာပေတိ၊ ငြိမ်းစေသောသူ
 ဟူ၍၊ ဝုဇ္ဇတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ထောကတ္ထိံ၊ ထောကဋ္ဌံ၊ သမဏေနဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မ
 နေဏဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝေနဝါ၊ နတ်သည်လည်းကောင်း၊
 မာရေနဝါ၊ မာရ်နတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မနာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်း
 ကောင်း၊ ကေနဝါ၊ တရံထယောကံသောသူသည်လည်းကောင်း၊ အထုဗ္ဗနိ
 ယာနိ၊ မရအပ်ကုန်သော၊ ဌာနာနိ၊ အကြောင်းတို့သည်၊ ဣမာနိခေါပဉ္စ၊
 ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဣဝ၊ ဤလောကဋ္ဌံ၊ အဝိ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အပ္ပကောဝိ၊ အနည်းငယ်
 ထည်းဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊ မသေခြင်းစသောအကျိုးကို၊ သောစနာယ၊ မိုးရိပ်
 ခြင်းဖြင့်၊ နလတ္တ၊ မရအပ်၊ ပရိဒေဝနာယ၊ ငိုကြွေးခြင်းဖြင့်၊ နလတ္တ၊ မရအပ်၊

ပဉ္စကနိပါတ်ပဋ္ဌမပဋ္ဌာသံသက-၅-ရက္ခရာဇဝင်၊ ၁၃၉

သောစန္ဒာ၊ ဝိဒိသော၊ နုဒိတံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သော၊ နေ့၊ ထိုသူကို၊
 ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ပစ္စတ္ထိကာ၊ ရန်သူတို့သည်၊ အတ္တမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်၊
 ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊ ယတောစ၊ အကြင်အခါ၌လည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 အတ္ထဝိနိစ္ဆယညူ၊ အကြောင်းကိုဆုံးဖြတ်ခြင်း၌ထိုင်မာသော၊ ပဏ္ဍိတော၊
 ပညာရှိသော သူသည်၊ အာပဒါသု၊ ဘေးရန်ဖြစ်သောအခါ၌၊ နဝေဇတိ၊
 မတုန်ထုပ်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုပညာရှိသောသူသည်၊ ဧဝိကာရံ၊
 ဘောက်ပြန်ခြင်းမရှိသော၊ ဝုရာဏံ၊ ပကတေ၊ ရှေးအတိုင်းဖြစ်သော၊ ရခံ၊
 မျက်နှာကို၊ ဧသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပစ္စတ္ထိကာ၊ ရန်သူတို့သည်၊ နုဒိတော၊ ဆင်းရဲခြင်း
 သို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊ ၁၃၉၅၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုဆိုသ
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မန္တေန၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသောမန္တန်ကိုရွတ်ဆွံ
 သရန္တာယံသဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုဘာသိတေန၊ ကောင်းသောစကားကို
 ဆိုသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုပ္ပဒါနေန၊ တံပိုးထက်ဆောင်ပေးသဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ပဝေဏိယာဝါ၊ အမျိုးဘို၏အစဉ်အဆက်ကို ပြသဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ယတ္ထယတ္ထ၊
 အကြင်အကြင်အရပ်၌၊ အတ္ထံ၊ မသေခြင်းအစရှိသောအကျိုးကို၊ လဘောထု၊
 များ၏၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအ
 ရပ်၌၊ ပရက္ကံမေယျ၊ အားထုတ်ရာ၏၊ ၊ မယာဝါ၊ ငါသည်လည်းကောင်း၊
 အညောနဝါ၊ တပါးသောသူသည်လည်းကောင်း၊ သေသောအတ္ထော၊ ထို
 မအိုမသေခြင်းစသောအကျိုးကို၊ အထပ္ပနေယျော၊ မရအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သစေပဇာနေယျ၊ အကယ်၍အပြားအားဖြင့်သိပြားအံ့၊ ကမ္မံ၊ စင်စစ်ရောက်
 စေတော်သောကံသည်၊ ခန္ဓံ၊ မြဲမြံစွာ၊ အာယုဟိတံ၊ အားထုတ်အပ်ပြီ၊ ဒါနိ
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကရောမိ၊ ပြုနေ
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပမိသဗ္ဗိက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ အသောစမာနော၊ ဝိဒိဝိခြင်း
 မရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဝိဝါသေယျ၊ သည်းခံရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ ၊ အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

ကေ။ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။
 သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထဝိဇ္ဇာကဿ၊ အနာထဝိဇ္ဇာသုဋ္ဌေး၏၊
 အာရာမေ၊ နှလုံးမှထွက် ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေထဝုနေ၊ ဇေထဝု
 ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပသေနိ
 ကောသလော၊ ပသေနိကောသလအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ယေ န၊
 အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊

ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထူးထူးပတ်သောအရပ်၌၊ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ တေနခေါပနုဿမဟေန၊ ထိုအခါ၌၊ မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာအမည်ရှိသော၊ ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်၊ ကာသင်္ကတာ၊ သေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အညတဓော၊ တယောက်သော၊ ပုရိသော၊ ယောဂျားသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ပသေနဒိကောသထော၊ ပသေနဒိကောသထအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုမင်းရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ပသေနဒိကောသထဿ၊ ပသေနဒိကောသထအမည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်း၏။ ဥပကဏ္ဍကော၊ နားရင်း၌၊ အာရောစေထိ၊ ကြားပျောက်၏။ ကိံ အာရောစေထိ၊ အဘယ်သို့ကြားပျောက်သနည်း၊ ဒေဝါ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာအမည်ရှိသော၊ ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်၊ ကာသင်္ကတာ၊ သေခဲ့ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေထိ၊ ကြားပျောက်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ပျောက်အပ်သည် ရှိသော်၊ ပသေနဒိကောသထော၊ ပသေနဒိကောသထအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဒုက္ခိ၊ ဆင်းရဲခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒုဗ္ဗနံ၊ နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍၊ ပတ္တက္ခန္ဓော၊ ချအပ်သောထည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အစောရခေါ၊ အောက်သို့မျက်နှာချသည်ဖြစ်၍၊ ပဏ္ဍာယန္တော၊ ကြံ့မြိုင်သည်ဖြစ်၊ အပ္ပဒိဘာနော၊ စကားမဆိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပသေနဒိ ကောသထံ၊ ပသေနဒိ ကောသထ အမည် ရှိသော၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ ဒုက္ခိံ၊ ဆင်းရဲခြင်း ရှိသည်ကို၊ ဒုဗ္ဗနံ၊ နှလုံး မသာယာခြင်းရှိသည်ကို၊ ပတ္တက္ခန္ဓံ၊ ချအပ်သောထည်ရှိသည်ကို၊ အစောရခံ၊ အောက်သို့မျက်နှာချသည်ကို၊ ပဏ္ဍာယန္တံ၊ ကြံ့မြိုင်သည်ကို၊ အပ္ပဒိဘာနံ၊ စကားမဆိုခြင်းရှိသည်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ပသေနဒိကောသထံ၊ ပသေနဒိကောသထ အမည်ရှိသော၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ ဇေတံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အဝေါ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းကြီး၊ ထောကတ္ထိံ၊ ထောကဋ္ဌ၊ သမဏေနဝါ၊ ရဟန်းသည်ထည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေနဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်ထည်းကောင်း၊ ဒေဝေနဝါ၊ နတ်သည်ထည်းကောင်း၊ မာရေနဝါ၊ မာရ်နတ်သည်ထည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မနာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်ထည်းကောင်း၊ ကေနဝါ၊ တရံတယောက်သောသူသည်ထည်းကောင်း၊ အထဗ္ဗနိယာနိ၊ မရအပ်ကုန်သော၊ ဋ္ဌာနာနိ၊ အကြောင်းကိုသည်၊ ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါး

ပဉ္စကနိပါတ်ပဌမပဏ္ဍိတသက-၅-ရုက္ခဘူဆရာဝန်၊ ၁၄၁

တို့ကည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဇရာ
ဓမ္မံ၊ အိုခြင်းသဘောသည်၊ မာဇိဂါ၊ မအိုစေသကည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အထမ္ဘနိ
ယံ၊ မရအပ်သော၊ ဌာနံ၊ အကြောင်းမည်၏၊ (ဝ)၊ သောစနာယ၊ စိုးရိမ်ခြင်း
ဖြင့်၊ နသတ္တာ၊ မရအပ်၊ ပရိဒေဝနာယ၊ ပိုကြွေးခြင်းဖြင့်၊ နသတ္တာ၊ မရအပ်၊ (ဝ)၊
ကမ္ဘံ၊ ဝဋ်သို့ရောက်စေတတ်သောကံကို၊ ဒဋ္ဌံ၊ မြဲပြီစွာ၊ အာယူဟိတံ၊ အား
ထုတ်အပ်ပြီးဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါနဲ့၊ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ကရောမိ၊ ပြုရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိသမ္ဘိက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ အသာစမာ
နော၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိ သည်ဖြစ်၍၊ အမိဝါသေယျ၊ သည်းခံရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ နဝံ၊ နဝမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီး၊ ။

ကော်၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ အာယသ္မာနာရဒေါ၊ အရှင်နာရဒ
သည်၊ ပါဠိလိပုတ္တေ၊ ပါဠိလိပုတ်ပြည်၌၊ ကုက္ကု၊ ဣဒါ၊ ဣဒါ၊ ဣဒါ၊ ဣဒါ၊ ဣဒါ၊ ဣဒါ၊
အရံ၌၊ ဝိဟဂုတိ၊ နေ၏၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌ ရုက္ခဘူ၊ ရုက္ခ
အမည်ရှိသော၊ ခုဉ္စော၊ မင်း၏၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်သော၊ မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို
ပွားစေတတ်သော၊ ဘဒ္ဒါ၊ ဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော၊ ဒေဝိ၊ မိဖုရားသည်၊ ကာထကံ
တာ၊ သေလွန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုရုက္ခဘူအမည်ရှိသောမင်း
သည်၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်သော၊ မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကိုပွားစေတတ်သော၊
ဘဒ္ဒါ၊ ဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော၊ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရားသည်၊ ကာထကံတာယ၊
သေလွန်သည်ရှိသော်၊ နေဝနာယတိ၊ ရေမချိုး၊ နဝိလိမ္မတိ၊ မလိင်းကျ၊ ဘက္က
ထမင်းကို၊ နဘုဂ္ဂတိ၊ မစား၊ ကမ္မန္တံ၊ တိုင်းရေးပြည်မှကို၊ နပယောဇေတိ၊
မဟဉ်းစေ၊ ရတ္တိဒိဝံ၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ ဘဒ္ဒါ၊ ဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော၊ ဒေဝိယာ
မိဖုရား၏၊ သရိဇေ၊ အကောင်၌၊ အဇ္ဈောရုက္ခိတော၊ လွန်ကဲသောထွာ
ဖြင့်၊ အလွန်မိန့်မောထွေဝေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
ရုက္ခဘူ၊ ရုက္ခဘူအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဝိယကံ၊ ဝိယကအမည်ရှိ
သော၊ ကောသာ၊ ကွေ၊ ရွှေတိုက်စိုးကို၊ အာမန္တေ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အာ
မန္တေ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ သမ္ပဝိယက၊ အချင်းဖိယက၊ ထေ၊ န
ဟိ၊ ထိုသို့သေလွန်ထပြီးကား၊ ဘဒ္ဒါ၊ ဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော၊ ဒေဝိယာ၊ မိဖု
ရား၏၊ သရိရံ၊ အထောင်းကို၊ အယသယ၊ သံဖြင့်ပြီးသော၊ တေထဒေါဏီ
ယာ၊ ဆီးထည့်သောကျင်း၌၊ ဗက္ခိဝိတွာ၊ ထည့်၍၊ အညိဿာ၊ တပါးသော၊
အယသယ၊ သံဖြင့်ပြီးသော၊ ဒေါဏီယာ၊ အဖုံးဖြင့်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း
အရာအားဖြင့်၊ ဌာပိတေ၊ ထားအပ်သည်ရှိသော်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဘဒ္ဒါ၊

အင်္ဂုတ္တိုဒ်ပါဠိထေင်ဒ်သျှ။

ဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော၊ ဒေဝိယာ၊ ဝိပုယား၏၊ သရိရုံ၊ အထောင်းကို၊ ဝိရဟရုံ၊
 အလွန်ကြာမြင့်စွာ၊ ပသောယျာမ၊ မြင်ရကုန်အံ့၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာ
 အားဖြင့်၊ ပဋိကုဇ္ဇထ၊ မှောက်ထားဘိသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ဝေံ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊
 ပိယကော၊ ဝိယကအမည်ရှိသော၊ ကောသာရက္ခေ၊ ရွှေတိုက်ပိုးသည်။
 ခုဏ္ဏဿ၊ ခုဏ္ဏအမည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်းအား၊ ပဋိသုဂဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊
 ဘဒ္ဒါယ၊ ဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော၊ ဒေဝိယာ၊ ဝိပုယား၏၊ သရိရုံ၊ အထောင်းကို၊
 အသသာယာ၊ သံဖြင့်ပြီးသော၊ ထေထဒေါဏိယာ၊ ဆီထည့်သောကျင်းခွံ၊
 ပာဗ္ဗိဒိတွာ၊ ထည့်၍၊ အညိဿာ၊ တပါးသော၊ အယသာယာ၊ သံဖြင့်ပြီးသော၊
 ဒေါဏိယာ၊ အဖုံးဖြင့်၊ ပဋိကုဇ္ဇိ၊ မှောက်ထား၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါခွံ၊
 ပိယကဿ၊ ပိယကအမည်ရှိသော၊ ကောသာရက္ခဿ၊ ရွှေတိုက်ပိုးအား၊
 ဇေံသော၊ ပရိဝိဘက္ခော၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊
 ကိံအဟောထိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ခုဏ္ဏဿ၊ ခုဏ္ဏ
 အမည်ရှိသော၊ ဣပဿရညော၊ ဤမင်း၏၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်သော၊ မနာ
 ပါ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွားစေ တတ်သော၊ ဘဒ္ဒါ၊ ဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော၊ ဒေဝီ၊
 ဝိပုယားသည်၊ ကာလကံတာ၊ သေလွန်ခဲ့၏၊ သော၊ ထိုခုဏ္ဏအမည်ရှိ
 သောမင်းသည်၊ ပိယာယ၊ ချစ်အပ်သော၊ မနာပါယ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွားစေ
 တတ်သော၊ ဘဒ္ဒါယ၊ ဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော၊ ဒေဝိယာ၊ ဝိပုယားသည်၊
 ကာလကံတာယ၊ သေလွန်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ နေဝနာယတိ၊ ရေမချိုး၊ နုပိလိဗ္ဗ
 တိ၊ မထမ်းကျံ၊ ဘတ္တိ၊ ထမင်းကို၊ နဘုဇ္ဇတိ၊ မစား၊ ကဗ္ဗန္တံ၊ ထိုင်းရေးပြည်
 မှုကို၊ နပယောဇေတိ၊ မပွင့်စေ၊ ရတ္တိဒိဝံ၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ ဘဒ္ဒါယ၊ ဘဒ္ဒါအ
 မည်ရှိသော၊ ဒေဝိယာ၊ ဝိပုယား၏၊ သရိရေ၊ အထောင်းခွံ၊ အဇ္ဈောရန္တိတော၊
 လွန်ကဲသောထဏှာဖြင့် အလွန်မိန်းမော တွေဝေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ခုဏ္ဏော၊ ခုဏ္ဏအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်း
 ပုဗ္ဗဗ္ဗား၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ သောကသလ္လံ၊ ပိုးရိပ်ခြင်း
 တည်းဟူသောမြားပြောင့်ကို၊ ပဇဟေယျ၊ ပယ်စွန့်ရာ၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသော၊ ကိံ၊ သမဏံ၊ အဘယ်ရဟန်းသို့လည်းကောင်း၊ ကိံ၊ ဗြာဟ္မ
 ထံ၊ အဘယ်ပုဏ္ဏားသို့လည်းကောင်း၊ ပယိ၊ ရှုပါသေယျ၊ နခေါ၊ ဆည်းကပ်
 ရအံ့နည်း၊ ဣတိဇေံသောပရိဝိဘက္ခော၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟော
 ထိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါခွံ၊ ပိယကဿ၊ ပိယက အမည်ရှိသော၊
 ကောသာရက္ခဿ၊ ရွှေတိုက်ပိုးအား၊ ဇေံသောပရိဝိဘက္ခော၊ ဤသို့သော

ပဉ္စကနိပါတ်ပဋိပက္ခသမာဓိ-၅-ရုက္ခရာဇဝင်၊ ၁၄၃

အကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံအဟောထိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊
 ခေါ၊ စင်စစ်၊ အယံအာယသ္မာနာရဒေါ၊ ဤအရှင်နာရဒသည်၊ ပါဠိပုထုတ္တော၊
 ပါဠိပုထုတ်ပြည်၌၊ ကုက္ကုဋ္ဌာရာမေ၊ ကုက္ကုဋ္ဌသုဋ္ဌေး၏အရံ၌၊ ဝိဟရတိ၊
 နေ၏။ တံခေါပနအာယသ္မန္တနာရဒံတံသခေါပနအာယသ္မတောနာရဒဿ၊
 ထိုအရှင်နာရဒ၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ကထျာဏော၊ ကောင်းသော၊ ကိတ္ထိသဒ္ဓေါ၊
 ကျော်စောသောအသံသည်၊ အတ္တဂ္ဂတော၊ ပြန်နှံ့၍တက်၏၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့
 ကထျာဏော၊ ကောင်းသော၊ ကိတ္ထိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသော အသံသည်၊
 အတ္တဂ္ဂတော၊ ပြန်နှံ့၍တက်သနည်း၊ အာယသ္မာနာရဒေါ၊ အရှင်နာရဒသည်
 ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။ ဝိယက္ကော၊ လိပ်မာ၏၊ မေဝာဝီ၊ ဝရဒိန်ထက်နက်
 ခိုလှမ်းကြိုးစက်ကဲ့သို့ထက်မြက်သောပညာရှိ၏။ ဗဟုဿုထေ၊ များသော
 အကြား အမြင်ရှိ၏။ ဝိတ္တကထိ၊ ဆန်းကြယ်သော ထရားစကားကို
 ပြောဟောတတ်၏။ ကထျာဏပဋိတာနော၊ ကောင်းသော ဥပဏ်အထင်ရှိ၏။
 ဗုဒ္ဓေါစေဝ၊ သုတဗုဒ္ဓထည်းဖြစ်၏။ အရဟတေ၊ ရဟန္တာထည်းဖြစ်၏။ ဣတိ
 ဝေံ၊ ဤသို့၊ ကထျာဏော၊ ကောင်းသော၊ ကိတ္ထိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသော
 အသံသည်၊ အတ္တဂ္ဂတော၊ ပြန်နှံ့၍တက်၏။ မုဏ္ဍော၊ မုဏ္ဍအမည်ရှိသော၊
 ရာဇာမင်းသည်၊ အာယသ္မန္တနာရဒံ၊ အရှင်နာရဒသို့၊ ယံနုနုပယိရူပါ
 သေယျ၊ အနယ်၍ ဆည်းကပ်ပြားအံ့၊ ဝေံသတိ၊ ဤသို့ ဆည်းကပ်သည်
 ရှိသော်၊ မုဏ္ဍော၊ မုဏ္ဍအမည်ရှိသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ အာယသ္မတော
 နာရဒဿ၊ အရှင်နာရဒ၏၊ ဝတ္တံ၊ ထရားကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားနာရသည်ရှိသော်၊
 သောကသလ္လံ၊ ပိုးရိပ်ခြင်းတည်းဟူသော မြားပြောင့်ကို၊ အပ္ပေဝနာမဗေ
 ဟေယျ၊ ပယ်စွန့်နိုင်ငြားအံ့ထည်း၊ မဏိ၊ ဣတိဝေံဝေသော ပရိဝိတက္ကော၊
 ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပိယကော၊
 ဝိပကအမည်ရှိသော၊ ကောသာရက္ခော၊ ရွှေတိုက်ပိုးသည်၊ ယေန၊ အကြင်
 အရပ်၌၊ မုဏ္ဍော၊ မုဏ္ဍအမည်ရှိသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ အတ္ထိရှိ၏။ တေန၊
 ထိုမုဏ္ဍအမည်ရှိသောမင်းရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံ၊ ကပ်ထေ၏။ ဥပသကံ
 ဝိဘ္ဘာ၊ ကပ်လေပြီ ၍၊ မုဏ္ဍံ၊ မုဏ္ဍအမည်ရှိသော၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ ဝေံဝစနံ၊
 ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ သံတော်ဦး ထင်လေ၏။ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့
 သံတော်ဦး ထင်လေသနည်း၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အယံခေါအာယသ္မာ
 နာရဒေါ၊ ဤအရှင်နာရဒသည်၊ ပါဠိပုထုတ္တော၊ ပါဠိပုထုတ်ပြည်၌၊ ကုက္ကုဋ္ဌာ
 ရာမေ၊ ကုက္ကုဋ္ဌသုဋ္ဌေး၏အရံ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တံခေါပန အာယသ္မန္တ
 နာရဒံတံသခေါပန အာယသ္မတောနာရဒဿ၊ ထိုအရှင်နာရဒမထေရ်၏။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ကဏ္ဍာဏော၊ ကောင်းသော၊ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသော အထံသည်၊ အတ္တုဂ္ဂတော၊ ပြန်နှံ့၍ထက်၏၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ကဏ္ဍာဏော၊ ကောင်းသော၊ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသော အထံသည်၊ အတ္တုဂ္ဂတော၊ ပြန်နှံ့၍ ထက်သည်၊ အာယသ္မာနာရဒေါ၊ အရှင်နာရဒသည်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏၊ ဝိယက္ကော၊ လိပ်မာ၏၊ မေဝေဝီ၊ ဝရဇိန်လက်နက် ခိဗ်းတုံး စက်ကဲ့သို့ ထက်မြက်သောပညာရှိ၏၊ ဗဟုသုတော၊ များသော အကြား အမြင်ရှိ၏၊ ဝိတ္တကထိ၊ ဆန်းကြယ်သောတရားစကားကို ပြောဟောဘတ် ၏၊ ကဏ္ဍာဏပုဒိဘာနော၊ ကောင်းသော ဥာဏ်အထင်ရှိ၏၊ ဗုဒ္ဓေါစေဝ၊ သုတဗုဒ္ဓလည်းဖြစ်၏၊ အရဟတ၊ ရဟန္တာလည်းဖြစ်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ကဏ္ဍာဏော၊ ကောင်းသော၊ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသော အထံသည်၊ အတ္တုဂ္ဂတော၊ ပြန်နှံ့၍ထက်၏၊ ဒေဝေါ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်၊ အာယသ္မန္တံနာရဒံ၊ အရှင်နာရဒသို့၊ ယဒိပနပယိရူပါသေယျ၊ အကယ်၍ဆည်းကပ်ငြားအံ့၊ ဝေံသတိ၊ ဤသို့ဆည်းကပ်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝေါ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်၊ အာယသ္မတောနာရဒဿ၊ အရှင်နာရဒ၏၊ ဓမ္မံတရားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ သည်ရှိသော်၊ ဘောကသလ္လံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူသော မြားပြောင့်ကို၊ အပ္ပေဝနာမပဇ္ဇောယျ၊ ပတ်စွန့်နိုင်ငြားအံ့လည်းမထို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သံတော်ဦးတင်လေ၏၊ သမ္ပဝိယက၊ အချင်းဝိယက၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့စပြီး ကား၊ အာယသ္မန္တံနာရဒံ၊ အရှင်နာရဒမထေရ်ကို၊ ပုဒိဝေဒေဟိ၊ ကြား ယျောက်ချေသော၊ ကံထံဟိ၊ အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်၊ မာဒိသော၊ ဝါကဲ့သို့ သဘောရှိသောမင်းသည်၊ ဝိဇိတော၊ နိုင်ငံ၌၊ ဝသန္တံ၊ နေသော၊ သမဏံဝါ၊ ရဟန်းသို့လည်းကောင်း၊ ပြာဟ္မဏံဝါ၊ ဝုဏ္ဏားသို့လည်းကောင်း၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး ၌၊ အပ္ပမ္ဘိသံဝေဒိတော၊ မယျောက်ကြားဦးဘဲ၊ ဥပသကံမိတဗ္ဗံ၊ ကင်၏ဟူ၍၊ မညေယျ၊ အောက်စေ့ရာအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ဝေံ၊ ကောင်းပါပြီ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဝိယကော၊ ဝိယက အမည်ရှိသော၊ ကောသာရက္ခော၊ ရွှေတိုက်စိုးသည်၊ ရုက္ခဿ၊ ရုက္ခအမည် ရှိသော၊ မုညော၊ မင်း၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပုဒိသုတော၊ ရိုသေစွာလိုက်နာ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာနာရဒေါ၊ အရှင်နာရဒသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရှင်နာရဒရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ ကပ်လေပြီ ၍၊ အာယသ္မန္တံနာရဒံ၊ အရှင်နာရဒကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာ ရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ ဝင့်ဝင့်ထွက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ဝိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထွက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ဝိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေပြီးသော

ပဉ္စကနိပါတ်ပဋိပက္ခပစ္စယာသက-၅-ရဏ္ဍနာဇဝင်၊ ၄၄၅

ဝိယကော၊ဝိယကအမည်ရှိသော၊ကောသာရက္ခော၊ရွှေတိုက်ပိုးသည်၊ အာ
ယသ္မန္တံနာရဒံ၊အရှင်နာရဒကို၊ဇေတဝစနံ၊ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ဇေတဝ်၏၊
ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့မျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ ရဏ္ဍဿ၊
ရဏ္ဍအမည်ရှိသော၊ဣမဿရဉ္စော၊ဤမင်း၏၊ဝိယာ၊ချစ်အပ်သော၊မနာပါ
ဝိတ်နှလုံးကို၊ပွားစေတတ်သော၊ ဘဒ္ဒါ၊ဘဒ္ဒအမည်ရှိသော၊ ဒေဝိ၊မိဖုရား
သည်၊ကာထကံတာ၊သေလွန်ခဲ့၏၊သော၊ထိုရဏ္ဍအမည်ရှိသောမင်းသည်။
ဝိယာယ၊ချစ်အပ်သော၊မနာပါယ၊ဝိတ်နှလုံးကို၊ပွားစေတတ်သော၊ဘဒ္ဒါယ
ဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော၊ဒေဝိယာ၊မိဖုရားသည်၊ ကာထကံတာယ၊သေလွန်ခဲ့
သည်ရှိသော်၊နေဝနာယတိ၊နေမချိုး၊ နဝိလိမ္ပတိ၊မဝိမ်းကျ၊ဘတ္တံ၊ထမင်း
ကို၊နုတုစ္ဆတိ၊မစား၊ကပ္ပန္တံ၊တိုင်းရေးပြည်မှကိုးနပယောဇေတိ၊မထွဉ်စေ၊
ရက္ခိဒိဝံ၊ညဉ့်နုပတ်လုံး၊ ဘဒ္ဒါယ၊ဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော၊ ဒေဝိယာ၊မိဖုရား
၏၊သရိရေးအလောင်း၌၊ အက္ခောမုန္တိတော၊လွန်ကဲသောစင်္ဃာဖြင့်အလွန်
မိန်းမောတွေဝေသည်၊ဟောတံ၊ဖြစ်၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ သာရအာယာ
စာမိ၊တောင်းပန်ပါ၏၊ အာယသ္မာနာရဒေါ၊ အရှင်နာရဒသည်၊ ယထာ၊
အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ရဏ္ဍော၊ရဏ္ဍအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊မင်း
သည်၊အာယသ္မာတောနာရဒဿ၊အရှင်နာရဒ၏၊ဓမ္မံ၊ထရားကို၊သုတွာ၊ကြား
နာရသည်ရှိသော၊သောကသလ္လံ၊ပိုးရိပ်ခြင်းတည်းဟူသော၊မြား၊ငြောင့်ကို၊
ပဇဟေယျ၊ပယ်စွန့်ရာ၏၊တထာ၊ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ရဏ္ဍဿ၊ရဏ္ဍ
အမည်ရှိသော၊ရဉ္စော၊မင်းအား၊ ဓမ္မံ၊ထရားကို၊ ဒေသေတု၊ဟောတော်မူ
ပါလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ဇေတဝ်၏၊ ဝိယကော၊ဝိယက၊ရဏ္ဍော၊ရဏ္ဍ
အမည်ရှိသော၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ယဿပယိရူပါ
သနဿ၊အကြင်ဆည်းကပ်ခြင်၏၊ကာလံ၊အခါကို၊ မညတိ၊သိ၏၊တံပယိ
ရူပါသနံ၊ ထိုဆည်းကပ်ခြင်းကို။ ကာရာပေဟိ၊ပြုစေထော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ ဝိယကော၊ဝိယကအမည်
ရှိသော၊ ကောသာရက္ခော၊ရွှေတိုက်ပိုးသည်၊ အာသနာ၊နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ။
ထ၍၊အာယသ္မန္တံနာရဒံ၊အရှင်နာရဒကို၊အဘိဝါဒေတွာ၊ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး
၍၊ပဒက္ခိတံ၊လက်ျာရစ်လည်သည်ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ယေန၊အကြင်အရပ်၌။
ရဏ္ဍော၊ရဏ္ဍအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တေန၊ထိုရဏ္ဍ
အမည်ရှိသောမင်းရှိရာ၊အရပ်သို့၊ဥပသကံမိ၊ကပ်ထေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊
ကပ်ထေပြီး၍၊ ရဏ္ဍံ၊ ရဏ္ဍအမည်ရှိသော၊ ရာဇနံ၊ မင်းကို၊ ဇေတဝစနံ၊
ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ တင်မျှောက်၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့တင်

သျှောက်သနည်း။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ခေါ၊စင်စစ်၊ အာယသ္မတာနာရ
 ဒေန၊အရှင်နာရဒေသည်။ ကတာဝကာသော၊အခွင့်ကိုပြုအပ်ပြီ၊ ဒါနိန္ဒဒါနိ။
 ယခုအခါ၌၊ ယဿပယိရူပါသနဿ၊ အကြင်ဆည်းကပ်ခြင်း၏၊ ဒေဝေါ၊
 အရှင်မင်းကြီးသည်၊ကာလံ၊အခါကို၊ မညတိ၊ထိ၏၊ တံပယိရူပါသနံ၊ထို
 ဆည်းကပ်ခြင်းကို၊ကရောဟိ၊ပြုပါလော့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊သျှောက်
 ၏၊သမ္ပပိယက၊အချင်းပိယက၊တေဒဟိ၊ထိုသို့တပြားကား၊ဘဒြာနိဘဒြာနိ၊
 ကောင်းသည်ထက်ကောင်းကုန်သော၊ ယာနာနိ၊ယဉ်တို့ကို၊ ယောဇာပေ
 ဟိ၊ကစေထော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး၊
 ဧဝံ၊ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိခေါ၊ဤသို့လျှင်၊ ပိယကော၊ပိယကအမည်ရှိသော၊
 ကောဿရက္ခော၊ရွှေတိုက်ပိုးသည်၊ရုဇ္ဈဿ၊ရုဇ္ဈအမည်ရှိသော၊ရညော
 မင်း၏၊ဝစနံ၊စကားကို၊ ပဒုဿတု၊ရိုးသစ္စာလိုက်နာ၍၊ ဘဒြာနိဘဒြာနိ၊
 ကောင်းသည်ထက် ကောင်းကုန်သော၊ ယာနာနိ၊ယဉ်တို့ကို၊ ယောဇာ
 ပေတွာ၊ကစေ၍၊ရုဇ္ဈံ၊ရုဇ္ဈအမည်ရှိသော၊ရာဇာနံ၊မင်းကြီးကို၊ဧဝံ၊ဧဝံ၊
 ဤစကားကို၊အဝေါစ၊သျှောက်၏၊ ကိံ၊အဝေါစ၊ အဘယ်သို့သျှောက်သ
 နည်း။ ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး၊ တေ၊ သင်မင်းကြီးအား၊ ဘဒြာနိဘဒြာနိ၊
 ကောင်းသည်ထက်ကောင်းကုန်သော၊ယာနာနိ၊ယဉ်တို့ကို၊ ယုတ္တာနိခေါ၊
 ကစေအပ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ဒေဝေါ၊အရှင်မင်းကြီးသည်၊ဒါနိန္ဒဒါ
 နိ၊ယခုအခါ၌၊ယဿပယိရူပါသနဿ၊အကြင်ဆည်းကပ်ခြင်း၏၊ကာလံ၊အခါ
 ကို၊မညတိ၊ထိ၏၊ တံပယိရူပါသနံ၊ ထိုဆည်းကပ်ခြင်းကို၊ ကရောဟိ၊
 ပြုတော်မူပါလော့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊သျှောက်၏၊ အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊
 ရုဇ္ဈော၊ရုဇ္ဈအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ ဘဒြာဘဒြာ၊ကောင်းသည်
 ထက်ကောင်းသော၊ယာနံ၊ယဉ်ကို၊ အဘိရူဟိတွာ၊ထက်စီး၍၊ ဘဒြေဟိ
 ဘဒြေဟိ၊ ကောင်းသည်ထက်ကောင်းကုန်သော၊ ယာဒေဟိ၊ယဉ်တို့ဖြင့်၊
 ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ကုက္ကုဇုရာမော၊ ကုက္ကုဇုသုဋ္ဌေ၏အရံသည်၊
 အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တေဒ၊ထိုကုက္ကုဇုသုဋ္ဌေ၏အရံရှိရာအရပ်သို့၊ မဟာစွာ၊ပြီးစွာ
 သော၊ရာဇာနုဘာဝေဒ၊ မင်း၏အာနုဘော်ဖြင့်၊အာယသ္မန္တံ၊နာရဒေ၊ အရှင်
 နာရဒေကို၊ဒဿနယ၊ ဖူးမြင်ခြင်း၌၊ ပါယာသိ၊နှင်လေ၏၊ ယာဂတိကာ၊
 အကြင်မျှခံသာက်သော၊ ယာနဿ၊ယာဉ်၏၊ သုခိ၊သွားရာဖြစ်သောမြေ
 အရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဟာပတိကာ၊ ထိုမျှခံသာက်သောအရပ်တိုင်
 အောင်၊ယာဒေဒ၊ယာဉ်ဖြင့်၊ ဂန္တိ၊သွား၍၊ ယာနာ၊ယာဉ်မှ၊ ပစ္စောရော
 ဟိတွာ၊သက်ဆင်း၍၊ ပတ္တိကောဝ၊ ခြေကုပ်သာလျှင်၊ အာရာမံ၊အရံသို့၊

ပါဝိသီ၊ ဝင်လေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရဏ္ဏော၊ ရဏ္ဏအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ယေန၊ အကြင်အချစ်၌၊ အာယသ္မာနာရဒေါ၊ အရှင်နာရသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရှင်နာရဒေရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံခိတွာ၊ ကပ်လေပြီ၍၊ အာယသ္မန္တံနာရဒံ၊ အရှင်နာရဒေကို၊ အဘိဝါဒေတွံ၊ ရှိသောအခါ၌၊ ပြိ၍၊ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသီဒံ၊ ထိုင်နေ၏။ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသီဒံ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ရဏ္ဏံ၊ ရဏ္ဏအမည်ရှိသော၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို၊ အာယသ္မာနာရဒေါ၊ အရှင်နာရသည်၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ယောကတ္ထိ၊ ယောကဋ္ဌ၊ သမဏေနဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဏေနဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း။ ဒေဝေနဝါ၊ နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရေနဝါ၊ မာရ်နတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မနာဝါ၊ ဗြဟ္မသည်လည်းကောင်း၊ ဧကေနဝါ၊ တရံတယောက်သော သူသည်လည်းကောင်း၊ အဗန္ဓနိယနိ၊ မရအပ်ကုန်သော၊ ဌာနာနိ၊ အကြောင်းတို့သည်၊ ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည် ကိုနည်း၊ ဇရာဓမ္မံ၊ အိုခြင်းသဘောသည်၊ မာဇိယိ၊ မအိုစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောကတ္ထိ၊ ယောကဋ္ဌ၊ သမဏေနဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဏေနဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝေနဝါ၊ နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရေနဝါ၊ မာရ်နတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မနာဝါ၊ ဗြဟ္မသည်လည်းကောင်း၊ ဧကေနဝါ၊ တရံတယောက်သော သူသည်လည်းကောင်း၊ အလတ္တနိယံ၊ မရအပ်သော၊ ဌာနံ၊ အကြောင်းမည်၏။ ဗျာဓိဓမ္မံ၊ ဗျားနာခြင်းသဘောသည်၊ မာဗျာဓိယံ၊ မဗျားနာစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ (သ) မရဏဓမ္မံ၊ သေခြင်းသဘောသည်၊ မာဗိယိ၊ မသေစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ (လ) မရဏဓမ္မံ၊ ကုန်ခြင်းသဘောသည်၊ မာဗိယိ၊ မကုန်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ (ဝ) န သနဓမ္မံ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောသည်၊ မာနုဿိ၊ မပျက်စီးစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောကတ္ထိ၊ ယောကဋ္ဌ၊ သမဏေနဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဏေနဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝေနဝါ၊ နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရေနဝါ၊ မာရ်နတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မနာဝါ၊ ဗြဟ္မသည်လည်းကောင်း၊ ဧကေနဝါ၊ တရံတယောက်သော သူသည်လည်းကောင်း၊ အလတ္တနိယံ၊ မရအပ်သော၊ ဌာနံ၊ အကြောင်းမည်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အထသုတဝတော၊

အကြားအမြင်မရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနသားပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဇရာခမ္ဘ်အိုခြင်းသဘောသည်။ ဇီဝတိ၊ အို၏။ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဇရာခမ္ဘေ၊ အိုခြင်းသဘောသည်။ ဇိက္ခန္တု၊ အိုသည်ရှိသော်၊ ဣ၊ ဤ။ ဤသို့၊ နပဓိသဗ္ဗိက္ခတိ၊ မဆင်ခြင်၊ ကိ၊ နပဓိသဗ္ဗိက္ခတိ၊ အဘယ်သို့မဆင်ခြင်သနည်း။ ကေ၊ သ၊ တဒယာကံအထည်းတည်းသော၊ မဟံ၊ ဝ၊ ငါအားသာလျှင်၊ ဇရာခမ္ဘ်အိုခြင်းသဘောသည်၊ နခေါ၊ ဇီဝတိ၊ အိုသည်မဟုတ်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ သက္ကာနံ၊ သက္ကဝါတိ၊ ဤ၊ အာဂတိ၊ တပါးသောဘဝမှ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့ထံသို့လားရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဂတိ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့ထံသို့ တပါးသောဘဝသို့ သွားရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝု၊ ခ၊ ဝုဒ္ဓဘခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပပတ္တိ၊ ပဓိသန္ဓေနေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟော၊ ဟိ၊ ဖြစ်၏။ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေသံ၊ အထုံးစုံကုန်သော၊ သက္ကာနံ၊ သက္ကဝါတိအား၊ ဇရာခမ္ဘ်အိုခြင်းသဘောသည်။ ဇီဝတိ၊ အို၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ အဟဂ္ဂေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ ဇရာခမ္ဘေ၊ အိုခြင်းသဘောသည် ဇိက္ခန္တု၊ အိုသည်ရှိသော် သော၊ စယျံ၊ စိုးရိမ်ငြားအံ့၊ ကိထမေယျံ၊ ပင်ပန်းငြားအံ့၊ ပရိဒေဝေယျံ၊ ဝိဒိက္ခေငြားအံ့၊ ဥရက္ကန္တိ၊ ရင်တီးထက်ခတ်၊ ကန္ဓေယျံ၊ မြည်တမ်းငြားအံ့၊ သမ္မောဟံ၊ ပြင်းစွာတွေဝေခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇေယျံ၊ ရောက်ငြားအံ့၊ မေ၊ ငါအား၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်သည်၊ နန္ဒာဒေယျံ၊ မမြိန်ရာ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကာယေဝိ၊ ကိုယ်၌လည်း၊ ဒုဗ္ဗန္တိယံ၊ အဆင်းမထွသည်၏အဖြစ်သည်။ ဩက္ကမေယျံ၊ သက်ရာ၏၊ ကမ္မန္တောပိ၊ အိမ်ထောင်မှုသည်လည်း၊ နပဝတ္တေယျံ၊ မတည်ရာ၊ အပိတ္တာပိ၊ ရန်သူကိုသည်လည်း၊ အတ္တမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်၊ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ပိတ္တာပိ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်း၊ ဒုဗ္ဗနာ၊ နှလုံးမသာယာကုန်သည်၊ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နပဓိသဗ္ဗိက္ခတိ၊ မဆင်ခြင်သော၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဇရာခမ္ဘေ၊ အိုခြင်းသဘောသည်။ ဇိက္ခန္တု၊ အိုသည်ရှိသော်၊ သောဝတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ကိထမတိ၊ ပင်ပန်း၏၊ ပရိဒေဝတိ၊ ဝိဒိက္ခေ၏၊ ဥရက္ကန္တိ၊ ရင်တီးထက်ခတ်၊ ကန္ဓတိ၊ မြည်တမ်း၏၊ သမ္မောဟံ၊ ပြင်းစွာတွေဝေခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အဿု၊ ဘဝ၊ အကြားအမြင်မရှိသော၊ အယံပုထုဇ္ဇနော၊ ဤပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သပိသေန၊ အဆိပ်နှင့်တကွသော၊ သောကသလ္လေန၊ စိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူသောမြားငြောင့်သည်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ စူးဝင်အပ်သောသူဟူ၍၊ အတ္တာနုညေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ပရိတာပေတိ၊ ပုပန်စေတတ်သောသူဟူ၍။

ပဉ္စကနိပါတ်ပဋ္ဌမပစ္ဆာသက-၅-မုတ္တရာဇေယျာ ၁၄၆

ဝုဋ္ဌာတိ၊ သီအင်္ဂါ၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ပုန၊ တတံ၊ ပရိစ၊ တံပါး
 တုံ၊ နည်း၊ အထ၊ ဟဝတော၊ အကြားအမြင်မရှိသော၊ ပုထု၊ နုဿ၊ ပုထုဇဉ်
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗျာဓိ၊ ခွေ၊ ပျားနာခြင်းသဘောသည်၊ ဗျာဓိ၊ ယတိ၊ ပျားနာ၏၊
 မရဏ၊ ခွေ၊ သေခြင်းသဘောသည်၊ ဝိယုတိ၊ သေ၏၊ ခယ၊ ခွေ၊ ကုန်ခြင်းသ
 ဘောသည်၊ ဝိယတိ၊ ကုန်၏၊ နဿ၊ နုဿ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောသည်၊ နဿတိ၊
 ပျက်စီး၏၊ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နဿ၊ နုဿ၊ ပျက်စီးခြင်း သ
 ဘောသည်၊ နုဿ၊ ပျက်စီးသည်ရှိသော်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နပဋိ၊ သဗ္ဗိက္ခတိ၊ မဆင်
 ခြင်၊ ကိ၊ နပဋိ၊ သဗ္ဗိက္ခတိ၊ အဘယ်သို့မဆင်ခြင်သနည်း၊ ဧကဿ၊ တယောကံ
 အထည်း၊ တည်းသော၊ မယံ၊ ဝေ၊ ငါအားသာလျှင်၊ ဓဿ၊ နုဿ၊ ပျက်စီးခြင်း
 သဘောသည်၊ နုဿ၊ နုဿတိ၊ ပျက်စီးသည်မဟုတ်၊ အထ၊ ခေ၊ စင်စစ်သော်
 ကား၊ ယာဝတော၊ အကြင်မျှထောက်ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊
 အာဂတိ၊ တပါးသောဘဝမှ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝသို့ ထားခြင်းသည် ထည်း
 ကောင်း၊ ဂတိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှတပါးသောဘဝသို့ သွားခြင်းသည် ထည်း
 ကောင်း၊ ဂတိ၊ ဂုဓေ၊ ခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ ဥပပတ္တံ၊ ပဋိသန္ဓေ၊ နေခြင်း
 သည်ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝတာ၊ ထိုမျှထောက်ကုန်သော၊
 သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ နဿ၊ နုဿ၊ ပျက်စီး
 ခြင်းသဘောသည်၊ နထတိ၊ ပျက်စီး၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အာပဇ္ဇေ၊ ငါ
 သည်ထည်း၊ နဿ၊ နုဿ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောသည်၊ နုဿ၊ ပျက်စီးသည်ရှိ
 သော်၊ သောစေယျံ၊ စိုးရိမ်ငြားအံ့၊ ကိလမေယျံ၊ ပင်ပန်း ငြားအံ့၊ ပရိဒေဝေယျံ၊
 ဝိကြော၊ ငြားအံ့၊ ဥရက္ခာဋ္ဌံ၊ ရင်တီးထက်ခတ်၊ ကန္ဓေယျံ၊ မြည်တမ်းငြားအံ့၊
 သဗ္ဗောဟံ၊ ပြင်းစွာထွေဝေခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇေယျံ၊ ရောက်ငြားအံ့၊ မေ၊ ငါအား၊
 ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်ထည်း၊ နုဗ္ဗာ၊ နေယျံ၊ မပြန်ရာ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကာယေဝိ၊
 ကိုယ်၌ထည်း၊ နုဗ္ဗာ၊ အဆင်းမထွသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဩက္ကမေယျံ၊
 သက်ရာ၏၊ ကန္ဓန္တောဝိ၊ အိမ်ထောင်မှသည်ထည်း၊ နပဝဇ္ဇေယျံ၊ မထည်ရာ
 အဓိက္ခာပိ၊ ရန်သူတို့သည်ထည်း၊ အတ္တမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်၊ အထ၊
 ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ဝိက္ခာပိ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်ထည်း၊ နုဗ္ဗာ၊ နုဗ္ဗာ၊ မသာယာ
 ကုန်သည်၊ အထ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နပဋိ၊ သဗ္ဗိက္ခတိ၊ မဆင်ခြင်၊
 သော၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နဿ၊ နုဿ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောသည်၊
 နုဿ၊ ပျက်စီးသည်ရှိသော်၊ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏၊ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏၊
 ပရိဒေဝတိ၊ ဝိကြော၏၊ ဥရက္ခာဋ္ဌံ၊ ရင်တီးထက်ခတ်၊ ကန္ဓတိ၊ မြည်တမ်း၏၊
 သဗ္ဗောဟံ၊ ပြင်းစွာထွေဝေခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

သောမင်းကြီး၊ အထာဘဝါ၊ အကြားအမြင်မရှိသော၊ အယံပုထုဇ္ဇနော၊
 ဤပုထုဇ္ဇနပုဂ္ဂိုလ်ကို သမိဒ္ဓံ၊ အဆိပ်နှင့်တကွသော၊ သောကထလ္လေန၊
 စိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူသောမြှားပြောင့်သည်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ စူးစင်အပ်သောသူဟူ၍၊
 အတ္တာနုညေဓ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာသျှင်၊ ပရိတာပေတိ၊ ပူပန်စေကာမူသော
 သူဟူ၍၊ ဝုစ္စာ၊ ဆိုအပ်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး၊ ခေါ်
 စင်စစ်သောဘဝတော၊ အကြားအမြင်လည်းရှိသော၊ အရိယသာဝကဿ၊
 ဘုရားတပည့်အား၊ ဇရာဓမ္မံအိုခြင်းသဘောသည်။ ဇီရတိ၊ အို၏။ သော၊
 ထိုဘုရားတပည့်သည်၊ ဇရာဓမ္မံအိုခြင်းသဘောသည်။ ဇိဏ္ဍေ အိုသည်ရှိ
 သော်၊ ဣတိ၊ ဤ သို့၊ ပဋိသမ္ဘိက္ခာ၊ ဆင်ခြင်၏။ ကိံပဋိသမ္ဘိက္ခာ၊ အဘယ်သို့
 ဆင်ခြင်သနည်း။ ဧကဿ၊ တယောက်သည်တည်းသော၊ မယံ ဝေ၊ ငါ့အား
 သာလျှင်၊ ဇရာဓမ္မံအိုခြင်းသဘောသည်။ နုခေါဇီရတိ၊ အိုသည်မဟုတ်၊
 အသးခါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဘဝတော၊ အကြင်မျှအထက်ကုန်သော၊ သတ္တာ
 နံ၊ သတ္တဝါ ဤ၏။ အာဂတိ၊ တပါးသောဘဝမှ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝသို့ လားခြင်း
 သည် သည်းကောင်း၊ ဝတိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှ ဤသောဘဝသို့ သွားခြင်း
 သည် သည်းကောင်း၊ ဝုတိ၊ စူးစင်ခြင်းသည် သည်းကောင်း၊ ဥပပတ္တိ၊ ပဋိ
 သန္ဓေ နုခြင်းသည် သည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဝတော၊ ထိုမျှအထက်
 ကုန်သော၊ သဗ္ဗေသံ၊ အသုံးစုံကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါ ဤအား၊ ဇရာဓမ္မံ၊
 အိုခြင်းသဘောသည်၊ ဇီရတိ၊ အို၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အဟဇ္ဇေဝ၊ ငါသည်သာ
 လျှင်၊ ဇရာဓမ္မံအိုခြင်းသဘောသည်၊ ဇိဏ္ဍေ အိုသည်ရှိသော်၊ သောစေယျံ၊
 စိုးရိမ်ခြားအံ့၊ ကိံစေယျံ၊ ပင်ပန်းခြားအံ့၊ ပရိဒေဝေယျံ၊ ဝိဒ္ဓေ ခြားအံ့၊
 ဥရက္ခာဋ္ဌိံ၊ ရင်တီးထက်ခတ်ကနွယ်၊ မြည်တမ်းခြားအံ့၊ သမ္မာဟံ၊ ပြင်စွာ
 တွေ့ဝခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇေယျံ၊ ရောက်ခြားအံ့၊ မေ၊ ငါအား၊ တတ္တံဝိ၊ ထမင်း
 သည် သည်းနုတ္တာဒေယျံ၊ မမြိန်ရာ၊ မေ ငါ၏၊ ကာယေဝိ၊ ကိုယ်၌လည်း၊ ခုဗ္ဗန္တိ
 ယံ၊ အဆင်းမထွသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဩက္ကမေယျံ၊ သက်ရာ၏။ ကမ္မန္တေပိ၊
 အိမ်ထောင်မှုသည်လည်း၊ နုပ္ပဝက္ကေယျံ၊ မတည်ရာ၊ အဓိတ္တာဝိ၊ ရန်သူတို့
 သည်လည်း၊ အတ္တမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်၊ အထာ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။
 မိတ္တာပိ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်း၊ ခုပ္ပနာ၊ နှလုံးမသာယာကုန်သည်၊
 အထာ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသမ္ဘိက္ခာ၊ ဆင်ခြင်၏။ သော၊
 ထိုဘုရားတပည့်သည်၊ ဇရာဓမ္မံအိုခြင်းသဘောသည်။ ဇိဏ္ဍေ အိုသည်
 ရှိသော်၊ နုသောစတိ၊ မစိုးရိမ်၊ နကိယမတိ၊ မပင်ပန်း၊ နပရိဒေဝတိ၊ မဝိ၊ ခြား
 ဥရက္ခာဋ္ဌိံ၊ ရင်တီးထက်ခတ်၊ နကန္တတိ၊ မမြည်တမ်း၊ သမ္မာဟံ၊ ပြင်စွာ

ပဉ္စကနိပါတ်ပဋ္ဌမပစ္ဆာသက-၅-ရုတ္တရာဇဝင်၊ ၁၅၁

တွေဝေခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊
 သုတဝါ၊ အကြားအမြင်ရှိသော၊ အယ်အရိယသာဝကော၊ ဤဘုရားတပည့်
 ကို၊ ယေန၊ အကြင်စိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူသော မြားပြောင့်သည်၊ အသုတဝါ
 အကြားအမြင်မရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပိ၊ ခွါ၊ ဝူးငင်နှင်၏
 အတ္တာနုညေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ပရိတာပေတိ၊ ပူပန်စေ၏၊ သဝိသံ၊
 အဆိပ်နှင့် တကွသော၊ တံသောကသလ္လံ၊ ထိုစိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူသော
 မြားပြောင့်ကို၊ အဗ္ဗုဟိ၊ နှုတ်ပယ်သောသူဟူ၍၊ အသောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်း
 မရှိသော၊ ဝိဂတသလ္လော၊ စိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူသော မြားပြောင့်မှကင်း
 သော၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်ဟူ၍ အတ္တာနုညေဝ၊ မိမိကိုယ်ကို
 သာလျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာပေတိ၊ ငြိမ်းစေတတ်သောသူဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ပုန၊ တတန်၊ ပရိစ၊ တပါးတုင်၊ သုတ
 ဝတော၊ အကြားအမြင်ရှိသော၊ အရိယသာဝကဿ၊ ဘုရားတပည့်အား၊
 ဗျာမိဓမ္မံ၊ ဗျားနာခြင်း သဘောသည်၊ ဗျာမိယတိ၊ ဗျားနာ၏၊ မရေဇမ္မံ၊
 သေခြင်းသဘောသည်၊ မိယျတိ၊ သေ၏၊ ခယဓမ္မံ၊ ကုန်ခြင်းသဘောသည်၊
 ဝိယတိ၊ ကုန်၏၊ နဿနဓမ္မံ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောသည်၊ နဿ တိ၊ ပျက်စီး၏၊
 သော၊ ထိုဘုရားတပည့်သည်၊ နဿနဓမ္မေ၊ ပျက်စီးခြင်း သဘောသည်၊
 နုဋ္ဌ ပျက်စီးသည်ရှိသော်၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ပဋိသန္ဓိက္ခက်၊ ဆင်ခြင်၏၊ ကိံ၊ ပဋိ
 သန္ဓိက္ခက်၊ အဘယ်သို့ဆင်ခြင်သနည်း၊ ဧကဿ၊ တယောက်ထည်းတည်း
 သော၊ မယံဝေ၊ ငါ့အားသာလျှင်၊ နဿ နဓမ္မံ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောသည်၊
 နခေါနဿတိ၊ ပျက်စီးသည်မဟုတ်၊ အထခေါ၊ ထိုစင်စစ် သော်ကား၊
 ယာဝတော၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အာဂတိ၊
 တပါးသောဘဝမှ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝသို့ ထားခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ ဂတိ၊
 ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှ တပါးသောဘဝသို့သွားခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ ရတိ၊
 ရုတေခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ ဥပပတ္တိ၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းသည်ထည်း
 ကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝတော၊ ထိုမျှလောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေတံ၊
 အလုံးစုံ ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ နဿနဓမ္မံ၊ ပျက်စီးခြင်း
 သဘောသည်၊ နဿတိ၊ ပျက်စီး၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အဟပဉ္စေဝ၊ ငါသည်သာ
 လျှင်၊ နဿနဓမ္မေ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောသည်၊ နုဋ္ဌေ၊ ပျက်စီးသည်ရှိသော်၊
 သောစေယျံ၊ စိုးရိမ်ခြားအံ့၊ ကိဿမေယျံ၊ မင်ပန်ခြားအံ့၊ ပရိဒေဝေယျံ၊
 ပိုကြွေးခြားအံ့၊ ဥရက္ခာဋ္ဌံ၊ ရင်တီးထက်ခတ်၊ ကဇ္ဇေယျံ၊ မြည်ထင်းခြားအံ့၊
 သဗ္ဗေဟံ၊ ပြင်းစွာတွေဝေခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇေယျံ၊ ရောက်ခြားအံ့၊ မေ၊ ငါအား။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

ကတ္တိဝိ၊ထမင်းသည်ထည်း၊ နန္ဒာဒေယျ၊ မမြဲရာ၊မေငါ၏၊ ကာယေဝိ၊
 ကိုယ်နှိုလည်း၊ နန္ဒတ္ထိယံ၊ အဆင်းမထည်၏အဖြစ်သည်၊ ဩက္ကမေယျ၊
 သက်ရာ၏၊ကမ္မန္တောဝိ၊ အိပ်ထောင်မှုသည်ထည်း၊ နပ္ပဝတ္ထေယျ၊မတည်
 ရာ၊အဝိတ္တာဝိ၊ ရန်သူဘိုသည်ထည်း၊ အတ္တမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်၊
 အထာ၊ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊မိတ္တာဝိ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်ထည်း၊ ဗုဒ္ဓနာ၊နှလုံး
 မသာသာကုန်သည်၊ အထာ၊ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပရိသန္ဓိက္ခတိ၊
 ဆင်ခြင်၏၊ သော၊ ထိုတုရားတပည့်သည်၊ နဿ၊နဝေဗ္ဗေ၊ ပျက်စီးခြင်း
 သးတာသည်၊ နဋ္ဌေ၊ပျက်စီးသည်ရှိသော်၊ နသောစတိ၊မပိုးရိပ်၊ နကိလ
 မဘိ၊မပင်ပန်း၊ နပရိဒေဝတိ၊ မပိုကြွေး၊ ဥရတ္တာဋ္ဌိံ၊ ရင်းတီးထက်ခတ်၊
 နကန္ဓတိ၊ မမြည်တမ်း၊ သဗ္ဗေဟံ၊ ပြင်းစွာတွေဝေခြင်းသို့၊ နအာပဇ္ဇတိ၊
 မခရက်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ သုတဝါ၊ အကြားအမြင်
 ရှိသော၊ အယံအရိယသာဝကော၊ ဤတုရားတပည့်ကို၊ ယေန၊အကြင်
 မိုးရိပ်ခြင်းတည်းဟူသောမြားပြောင့်သည်၊အထာ၊အကြားအမြင်မရှိ
 သော၊ပုထုန္ဒနော၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ဝိဒ္ဓေ၊ရူးဝင်အပ်၏၊ အတ္တာနုညေဝ၊
 မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ပရိတာပေတိ၊ပူပန်စေ၏၊ သဝိသံ၊အဆိပ်နှင့်တကွ
 သော၊တံသောကသလ္လံ၊ ထိုမိုးရိပ်ခြင်းတည်းဟူသောမြားပြောင့်ကို၊ အဗ္ဗု
 တိ၊ နှုတ်ပယ်သောသူဟူ၍၊ အသောကော၊ မိုးရိပ်ခြင်းမရှိသော၊ ဝိဂတ
 သလ္လော၊ မိုးရိပ်ခြင်းတည်းဟူသောမြားပြောင့်မှကင်းသော၊ အရိယသာဝ
 ကော၊တုရားတပည့်ဟူ၍၊ အတ္တာနံယေဝ၊မိမိကိုယ်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗာပေတိ၊
 ငြိမ်းစေသောသူဟူ၍၊ပုစ္ဆတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဣတိ၊ဣမာနိပဉ္စ၊ဤငါးပါးတို့တည်း
 မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ သောကတ္ထိံ၊သောကန္တိ၊ သမထေနဝါ၊
 ဂဟန်းသည်ထည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေနဝါ၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်ထည်းကောင်း၊
 ဒေဝေနဝါ၊ နတ်သည်ထည်းကောင်း၊ မာဇေနဝါ၊မာရ်နတ် သည်ထည်း
 ကောင်း၊ဗြာဟ္မနာဝါ ဗြာဟ္မသည်ထည်းကောင်း၊ ကေနဝါ၊တရုတယောက်
 သောသူသည်ထည်းကောင်း၊ အထုန္တိယာနိ၊မရပ်အပ်ကုန်သော၊ ဌ နာနိ၊
 အကြောင်းတို့သည်၊ဣမာနိခေါပဉ္စ၊ဤငါးပါးတို့တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါ
 စ၊မိန့်ထောင်မူ၏။ ။

ဣဝ၊ဤထောကန္တိ၊ အဝါ၊ဝင်စစ်သော်ကား၊ အပ္ပကောဝိ၊ အနည်းငယ်
 ထည်းဖြစ်သော၊ အံတ္ထော၊ မသေခြင်းစသော အကျိုးကို၊ သောစနာယ၊
 မိုးရိပ်ခြင်းဖြင့်၊ နထုန္တိ၊မရပ်အပ်၊ ပရိဒေဝနာယ၊ ပိုကြွေးခြင်းဖြင့်၊နထုန္တိ၊
 မရပ်အပ်၊ သောစန္တံ၊ မိုးရိပ်သော၊ နက္ခိတံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော။

နေ၊ ထိုသူကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ပစ္စတ္တိကာ၊ ရန်သူတို့သည်၊ အတ္တမနာ၊ ငမ်း
 မြောက်ကုန်သည်၊ သဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ ယထောစ ခါ၊ အကြင်အခါ၌ကား၊
 အတ္ထဝိနိစ္ဆယဉာ၊ အကြောင်းကုန်ဆုံးဖြတ်ခြင်း၌လိပ်မာသော၊ ပဏ္ဍိတော၊
 ပညာရှိသောသူသည်၊ အာပဒါသု၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်၊ နဝေတိ၊ မတုန်ထွက်
 ကစ၊ ထိုအခါ၊ အဿ၊ ထိုပညာရှိသောသူသည်၊ အပိကာရံ၊ ဘေးကင်းပြန်
 ခြင်းမရှိသော၊ ပုရဏံ၊ ပကတေ၊ ရှေးအတိုင်းဖြစ်သော၊ ရခံ၊ မျက်နှာကို၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပစ္စတ္တိကာ၊ ရန်သူတို့သည်၊ ဒုက္ခိတာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်
 ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ ဇေပန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို ဆိုသဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ မန္တေန၊ ကြီးသော အာရုံတော်ရှိသော မန္တန်ကို ရွတ်အံ့
 သရဏ္ဍာလံသဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုဘာသိတေန၊ ကောင်းသေးကောင်းကို
 ဆိုသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုပ္ပဒါနေ၊ တံ၊ ဝိ၊ ဝက်ဆေးပင်ပေးသဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ပဝေဏိယာဝါ၊ အမျိုးတို့၏ အစဉ်အဆက်ကိုပြသဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ယတ္ထယတ္ထ၊
 အကြင်အကြင်အချစ်၊ အတ္ထိ၊ မသေခြင်းအစရှိသောအကျိုးကို၊ ဝေတေထ၊
 ရုရာဇာ၊ တသာတထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအပင်
 ၌၊ ပရက္ကမယျ၊ အားထုတ်ရာ၏။ မယာဝါ၊ ငါသည်လည်းကောင်း၊
 အညောနုဝါ၊ တပါးသောသူသည်လည်းကောင်း၊ ဝေဝေသော၊ အတ္ထော၊ ထို
 မအိမသေခြင်းစသောအကျိုးကို၊ အလတ္တနေယျာ၊ မရအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သဝေပဇာနေယျ၊ အကယ်၍အပြားအားဖြင့်၊ ပြားအံ့၊ ကမ္ပံ၊ ငန့်သို့ရောက်
 စေတတ်သောက်ကို၊ ဗဒ္ဓံ၊ မြေမြွှာ၊ အာယုဟံတံ၊ အားထုတ်အပ်ပြီ၊ ဒါနံ
 ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကရေမိ၊ ပြုရ
 အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိ၊ သိက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ အသောစမာနော၊ ပိုးရိပ်
 ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဓိဝါသေယျ၊ သည်ခံရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်
 တော်မူ၏။ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝုဒ္ဓတ္တ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ရုဏ္ဍော၊
 ရုဏ္ဍအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အာယသ္မန္တံ၊ နာရဒံ၊ အရှင်နာရဒကို၊
 ဘော်ဝစံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဝျောက်၏။ ကိ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့
 ဝျောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ အယံဓမ္မပရိယာယော၊ ဤတရားဒေ
 သနာသည်၊ ကောနာမေ၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ဝျောက်၏။ မဘာရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အယံဓမ္မပရိယာယော၊ ဤတရား
 ဒေသနာသည်၊ သောကသလ္လဟရဏောနာမ၊ ပိုးရိပ်ခြင်းတည်းဟူသော
 မြားပြောင့်ကို နှုတ်ပယ်တတ်သောကြောင့် သောကသလ္လဟရဏမည်၏။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဆုရား။ တဏှ၊ စင်စစ်
 ဘာဖြင့်၊ သောကသဏ္ဍဟရဏော၊ မိုးရိပ်ခြင်းတည်းဟူသော မြားပြောင့်ကို
 နှုတ်ပယ်တတ်သောကြောင့် သောကသဏ္ဍဟရဏမည်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဆုရား၊ ဟိသဂ္ဂံ၊ မှန်၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣဝံဓမ္မပရိယာယံ၊ ဤစာရားဓမ္မ
 နာထော်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာ၍၊ သောကသဏ္ဍံ၊ မိုးရိပ်ခြင်းတည်းဟူသော
 မြားပြောင့်ကို၊ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သျှောက်၏။ အထ
 ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ခုဏ္ဍော၊ ခုဏ္ဍအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဝိယကံ၊
 ဝိယကအမည်ရှိသော၊ ကောသာရက္ခံ၊ ရွှေတိုက်မိုးကို၊ အာမန္တေထိ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။ ကိ၊ အာမန္တေထိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ သမ္ပဗိယက၊ အချင်း
 ဝိယက၊ ထေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ ဘဒ္ဒါ၊ ဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော၊ ဒေဝိယာ၊
 မိဖုယား၏။ သရိရံ၊ အလောင်းကို၊ ဈာပေထ၊ မီးတိုက်ထေထော၊ အသာ၊
 ထိုဘဒ္ဒါမည်သောမိဖုယားအား၊ ဝုပဋ္ဌ၊ စေတီကိုလည်း၊ ကရောထ၊ ပြုလေ
 ထော၊ ဒါနိ၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မဟံ၊ ငါတို့သည်၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍၊
 နှာဟိ၊ သာမဝေဝ၊ ရေလည်းမျိုးကုန်အံ့၊ ဝိထိန္ဒိ၊ သာမဝ၊ လိပ်လည်း လိပ်
 ကုန်အံ့၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊ ဝုဗ္ဗိ၊ သာမဝ၊ စားလည်းစားကုန်အံ့၊ ကဗ္ဗန္တံ၊
 တိုင်းရေးပြည်မှုကို၊ ယောဇိ၊ သာမဝ၊ ယှဉ်လည်းယှဉ်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒဿမသုတ်ပြီး၏။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ခုဏ္ဍရာဇဂဂ္ဂေါ၊ ခုဏ္ဍရာဇဂဂ္ဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော
 ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ပဌမ ပဏ္ဍာသကော၊ ပဌမ ပဏ္ဍာသကသည်၊
 နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ တဿ၊ ထိုခုဏ္ဍရာဇဂဂ္ဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံ
 သည်ကား၊ အာဒိယော၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ယူခြင်း၏ အကြောင်းကို
 ဟောရာဖြစ်သောသုတ်လည်းကောင်း၊ သပ္ပုရိသောစ၊ သူတော်ကောင်း
 ထည်းကောင်း၊ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်သောအသက်ရှည်ခြင်းစသည်ကိုဟော
 ရာဖြစ်သောသုတ်လည်းကောင်း၊ မနာပဒါပမိ၊ နှစ်သက်သွယ်သောဝတ္ထုကို
 ပေးလှူထုတ်သောဥဂ္ဂအမည်ရှိသော သူကြွယ်အားဟောရာဖြစ်သောသုတ်
 ထည်းကောင်း၊ အဘိသန္ဓံ၊ ကုသိုလ်အရကောင်းမှုအလျဉ်ကိုဟောရာဖြစ်
 သောသုတ်လည်းကောင်း၊ သစ္စဒါစ၊ ငါးပါးသော ပြည့်စုံခြင်းကိုဟောရာ
 ဖြစ်သောသုတ်လည်းကောင်း၊ ခနံ၊ ဥစ္စာငါးပါးကိုဟောရာဖြစ်သောသုတ်
 ထည်းကောင်း၊ ဋ္ဌာနံ၊ တောင့်တသဖြင့်မရအပ်သောအကြောင်းကိုဟောရာ

ပဉ္စကနိပါတ်ပဋ္ဌမပစ္ဆာသက-၅-ရဏ္ဍရာဇဝဂ်၊ ၁၅၅

ဖြစ်သောသုတ်ထည်းကောင်း၊ ကောသလော၊ ကောသလမင်းအားဟောရာ
ဖြစ်သော သုတ်ထည်းကောင်း၊ နာရဒေဒ၊ နာရဒမည်သော မထေရ်သည်
ဟောအပ်သော သုတ်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေတာဒိ၊ ထိုသုတ်တို့
သည်၊ ဓဿ၊ ခေတ်သုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ထွင်
ထည်း၊ ။

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပစ္ဆာသက-၁-နိဝရဏဝဂ်၊

ဘန္တေကဿပ၊ အရှင်ဘုရားကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤနိဝရဏသုတ်ကို၊
မေ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ
ကာ၊ အထံတော်မှ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်
ရ၏၊ ကိံ သုတံ၊ အဘယ်သို့ကြားလိုက်ရပါသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမ
ယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝဏ္ဏိယံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌၊ အနာ
ထဝိက္ခိကဿ၊ အနာထဝိတ်သုဋ္ဌေး၏၊ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့ထျော်ပျော်
ဘွယ်ရှိသော၊ ဇေထဝနေ၊ ဇေထဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏
ထံကြီးခါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ထိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍၊ အာမန္တေထိ၊ ခေါ်တော်
မူ၏၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသ
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအား၊ ပစ္စသောသံ၊ စကားတို့ကြားလျှောက်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဇေဝံဝစံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အဝေါ၊
အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာဝရဏာ၊ ကုသိုလ်
တရားတို့ကို၊ ဝိတံပင်တတ်ကုန်သော၊ နိဝရဏာ၊ နိဝရဏတရားတို့ကို၊ ဖုံး
လွှမ်းတတ်ကုန်သော၊ စေတသော၊ မိတ်၌၊ အဇ္ဈာရဟာ၊ နှိပ်စက်၍ရောက်
တတ်ကုန်သော၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဒုဗ္ဗထိကရဏာ၊ အားနည်းခြင်းကိုပြု
တတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊
ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ကာမတ္တန္ဓော၊ အလိုရှိသော ဝတ္ထုကို လိုချင်ခြင်းသည်၊ အာဝရဏော၊
ကုသိုလ်တရားတို့ကို ဝိတံပင်တတ်၏၊ နိဝရဏော၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို
ဖုံးလွှမ်းတတ်၏၊ စေတသော၊ မိတ်၌၊ အဇ္ဈာရဟော၊ နှိပ်စက်၍ရောက်တတ်
၏၊ ပညာယ၊ ပညာ၏၊ ဒုဗ္ဗထိကရဏော၊ အားနည်းခြင်းကိုပြုတတ်၏၊ ထိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗျာပါဒေါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်၊ အာဝရဏော၊ ကုသိုလ်

တရားတို့ကိုပိတ်ပင်တတ်၏။ နိဝရဏော။ ကုသိုလ်တရားတို့ကိုဖုံးထွင်း
 တတ်၏။ စေတသော၊ ပိတ်၌။ အဇ္ဈာရုဟာ၊ နှိပ်စက်၍ ရောက်တတ်၏။ ပညာ
 ယ၊ ပညာ၏။ ဒုဗ္ဗတိကရဏော၊ အားနည်းခြင်းကိုပြုတတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့။ ထိနမိန္ဒံ၊ မိတ်စေတသိက်တို့၏။ လေးလံထိုင် မှိုင်းခြင်းသည်။
 အာဝရဏံ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကိုပိတ်ပင်တတ်၏။ နိဝရဏံ၊ ကုသိုလ်တရား
 တို့ကိုဖုံးထွင်းတတ်၏။ စေတသော၊ ပိတ်၌။ အဇ္ဈာရုဟာ၊ နှိပ်စက်၍ ရောက်
 တတ်၏။ ပညာယ၊ ပညာ၏။ ဒုဗ္ဗတိကရဏံ၊ အားနည်းခြင်းကို ပြုတတ်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ မျှလွှင့်ခြင်းနှောင်တတဘန်ပုန်ခြင်း
 သည်။ အာဝရဏံ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကိုပိတ်ပင်တတ်၏။ နိဝရဏံ၊ ကုသိုလ်
 တရားတို့ကိုဖုံးထွင်းတတ်၏။ စေတသော၊ ပိတ်၌။ အဇ္ဈာရုဟာ၊ နှိပ်စက်၍
 ရောက်တတ်၏။ ပညာယ၊ ပညာ၏။ ဒုဗ္ဗတိကရဏံ၊ အားနည်းခြင်းကိုပြု
 တတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပိပိက္ခိယာ၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ အာဝရဏော၊
 ကုသိုလ်တရားတို့ကို ပိတ်ပင်တတ်၏။ နိဝရဏော၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကိုဖုံး
 ထွင်းတတ်၏။ စေတသော၊ ပိတ်၌။ အဇ္ဈာရုဟာ၊ နှိပ်စက်၍ ရောက်တတ်၏။
 ပညာယ၊ ပညာ၏။ ဒုဗ္ဗတိကရဏော၊ အားနည်းခြင်းကိုပြုတတ်၏။ ဣတိဣမေ
 ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာဝရဏော၊ ကုသိုလ်တရား
 တို့ကို ပိတ်ပင်တတ်ကုန်သော။ နိဝရဏော၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကိုဖုံးထွင်း
 တတ်ကုန်သော။ စေတသော၊ ပိတ်၌။ အဇ္ဈာရုဟာ၊ နှိပ်စက်၍ ရောက်တတ်
 ကုန်သော။ ပညာယ၊ ပညာ၏။ ဒုဗ္ဗတိကရဏော၊ အားနည်းခြင်းကိုပြုတတ်
 ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ သည်။ ဣမေခေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်။ ဘိက္ခဝေ
 ရဟန်းတို့။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ အာဝရဏော၊
 ကုသိုလ်တရားတို့ကို ပိတ်ပင်တတ်ကုန်သော။ နိဝရဏော၊ ကုသိုလ်တရား
 တို့ကိုဖုံးထွင်းတတ်ကုန်သော။ စေတသော၊ ပိတ်၌။ အဇ္ဈာရုဟာ၊ နှိပ်စက်၍
 ရောက်တတ်ကုန်သော။ ပညာယ၊ ပညာ၏။ ဒုဗ္ဗတိကရဏော၊ အားနည်းခြင်း
 ကိုပြုတတ်ကုန်သော။ ပဉ္စ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေခေဉ္စ၊ ဤတရားတို့ကို၊
 အပ္ပဟာသ၊ မပယ်ခွန်မှု၍။ အပယာယ၊ အားမှကင်းသော။ ဒုဗ္ဗလယ၊ အားမ
 ရှိသော။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ အတ္တတ္ထံဝါ၊ မိမိ၏အကျိုးကိုလည်း။ ဥဿတိ၊
 သိသတ္တံ၊ ပရတ္ထံဝါ၊ သူတပါး၏အကျိုးကိုလည်း။ ဥဿတိ၊ သိသတ္တံ၊ ဥဘ
 ယတ္ထံဝါ၊ မိမိအကျိုး သူတပါးအကျိုးအားဖြင့် နှစ်ပါးစုံသောအကျိုးကို
 ထည်း။ ဥဿတိ၊ သိသတ္တံ၊ မနုဿဓမ္မာ၊ လူတို့၏ကုသိုလ်ကမ္မလထတရား
 ဆယ်ပါးထက်၊ ဥတ္တရိ၊ လွန်မြတ်သော။ အထမရိယဉာဏဒဿနပိသေသံ

ပဉ္စကနိပါတ်ပဌမပဏ္ဍာသက ၁-နိဝရဏဝဂ်၊ ၁၅၇

ဝါ၊ အရိယာ၏အဖြစ်ကိုပြုခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော ဥာဏ်အမြင်အထူးရှိသော
မဂ်ဖိုလ်တရားကိုလည်း၊ သန္တိကရိယာတိ၊ မျက်မှောက်ပြုလတ္တံ့၊ ဣတိဇေတံ
ဌာနံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းသည်၊ နုပိဇ္ဇကိ၊ မရှိ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေ
ယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ နုခင်မာ၊ ဝေးသောအရပ်ငှမ်းလှသော၊
သီစာသဘာ၊ လျှင်သောရေအယဉ်ရှိသော၊ ဟာရဟာရိနိ၊ ဆောင်အပ်
သောမြက်သစ်ပင်စသည် ကိုဆောင်တတ်သော၊ ဗုဗ္ဗကေယျာ၊ တေပင်
ထိပ်မှစီ သော၊ နဒိ၊ မြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿာ၊ ထိုမြစ်၏၊ ဥဘတော၊
ကမ်းနားနှစ်ဘက်မှ နဝိလရခါနိ၊ ထွန်တုံးနှင့်တူသောမြောင်းဝတို့ကို၊ ပုရိ
သော၊ သေဝကျားသည်၊ ဝိဝရေယျ ဖွင့်လှစ်ငြားအံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေ
တိ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊ နဒိယာ၊ မြစ်၏၊ မဒန္တ၊ အသလ်ဒို့၊ သောသော
တော၊ ထိုရေအယဉ်သည်၊ ဝိက္ခိတ္တော၊ ထိုထိုအရပ်သို့ ပစ်ပယ်အပ်သည်
ဖြစ်၍၊ ဝိပဒေသာ၊ ပြန်နွဲ့သည်ဖြစ်၍၊ ဗျာဒိန္ဒြော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူအပ်
သည်ဖြစ်၍၊ နုခင်မာ၊ ဝေးသောအရပ်သို့သွားသည် နစေဝအသေသေယျ
ထာပိ၊ မဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ သီစာသောတာ၊ လျှင်သောရေအယဉ်ရှိသည်၊
နုအဿသေယျထာပိ၊ မဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဟာရဟာရိနိ၊ ဆောင်အပ်သော၊
မြက်သစ်ပင်စသည်ကို ဆောင်တတ်သည်၊ နုအဿသေယျထာပိ၊ မဖြစ်
ရာသကဲ့သို့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဝတ၊
စင်စစ်၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အာဝရတော၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို
ဝိဟိပင်တက် ကုန်သော၊ နိာရဏေ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို ဖုံးလွှမ်းတတ်
ကုန်သော၊ စေတသော၊ စိတ်၌၊ အဇ္ဈာရူပော၊ နှိပ်စက်၍ ရောက်တတ်ကုန်
သော၊ ပညာယ၊ ပညာ၏၊ ဗုဗ္ဗထိကရဏေ၊ အားနည်းခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်
သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မေ၊ ဤတရားတို့ကို၊ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်
ဖွန်ချ၍၊ အဗသယ၊ အားမှကင်းသော၊ ဗုဗ္ဗလာယ၊ အားမရှိသော၊ ပညာယ၊
ပညာဖြင့် အတ္တတ္ထံဝါ၊ မိမိ၏အကျိုးကိုလည်း၊ ဥဿတိ၊ သိလတ္တံ့၊ ငွေ့ဝံ၊
သုက်ပါး၏အကျိုးကိုလည်း၊ ဥဿတိ၊ သိလတ္တံ့၊ ဥဘယတ္ထံ၊ မိမိ၏အကျိုး
သုက်ပါး၏အကျိုးအားဖြင့်နှုပါးစုံသောအံ့ကျိုးကိုလည်း၊ ဥဿတိ၊ သိလတ္တံ့၊
မနုဿဓမ္မာ၊ လူဘို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးပိုက်၊ ဥဋ္ဌာရိ၊ လှန်
မြတ်သော၊ အထမရိယဥာဏဒဿနုပိသေသံဝါ၊ အရိယာ၏အဖြစ်ကိုပြုခြင်း
ငှါစွမ်းနိုင်သောဥာဏ်အမြင်အထူးရှိသောမဂ်ဖိုလ်တရားကိုလည်း၊ သန္တိ
ကရိယာတိ၊ မျက်မှောက်ပြုလတ္တံ့၊ ဣတိဇေတံဌာနံ၊ ဤသို့သောအကြောင်း
သည်၊ နုပိဇ္ဇကိ၊ မရှိ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ သောဘိက္ခု၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထော်ဒိုသျှ၊

ထိုရဟန်းသည်၊ အာဝရဏေ၊ ကုသိုလ် တရားတို့ကို ပိတ်ပင်တတ်ကုန်
 သော၊ နိဝရဏေ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို ဖုံးထွင်းတတ်ကုန်သော၊ စေတသော
 စိတ်၌၊ အဇ္ဈာရဟေ၊ နှိပ်စက်၍ ရောက်တတ်ကုန်သော၊ ပညာယ၊ ပညာ၏၊
 ဒုဗ္ဗလီကရဏေ၊ အားနည်းခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန် သော၊
 ဣမေဝေဗ္ဗေ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဗလဝတိယာ၊ အားရှိသော၊
 ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ အတ္တတ္ထံဝါ၊ မိမိအကျိုးကိုလည်း၊ ဥဿတိ၊ သိလတ္တံ၊
 ပရတ္ထံဝါ၊ သူတပါး၏ အကျိုးကိုလည်း၊ ဥဿတိ၊ သိလတ္တံ၊ ဥဘယတ္ထံဝါ၊
 မိမိအကျိုး သူတပါးအကျိုးအားဖြင့် နှစ်ပါးစုံသော အကျိုးကိုလည်း၊ ဥဿ
 တိ၊ သိလတ္တံ၊ မနုဿဓမ္မာ၊ လူဘိ၏ကုသိုလ် ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါး
 ထက်၊ ဥက္ကရိ၊ လွန်မြတ်သော၊ အထမရိယဥာဏံ၊ ဒဿနုပိသေသံဝါ၊ အရိ
 ယာ၏အဖြစ်ကို ပြုခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ဥာဏ်အမြင် အထူးရှိသောမဂ်
 ဖိုဏ်တရားကိုလည်း၊ သန္တိကရိယတိ၊ မျက်မှောက်ပြုလတ္တံ၊ ဣတိတေ
 ဌာနံ၊ ဤသို့သော အကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 သေယျာသာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဒုရင်္ဂမာ၊ ဝေးသောအရပ်မှစီးထားသော
 ဘိစ္ဆာသောတာ၊ ဖျှင်သောရေအယဉ်ရှိသော၊ ဟာရဟာရိနိ၊ ဆောင်အပ်
 သောမြက်သစ်ပင်စသည်ကို ဆောင်တတ်သော၊ ပဗ္ဗတေယျာ၊ တောင်ထိပ်
 မှစီးသော၊ နဒီ၊ မြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿာ၊ ထိုမြစ်၏၊ ဥဘတေ၊ ကပ်နား
 နှစ်ဘက်မှ၊ နဂီသရခါနိ၊ ထွန်တုံးနှင့်တူသော မြောင်းဝတို့ကို၊ ဝုရိသော၊
 ယောက်ျားသည် ဝိဒေဟယျ၊ ပိတ်သို့ငြားအုံ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံဟိ၊
 ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊ နဒီယာ၊ မြစ်၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ သောသောတော၊
 ထိုရေအယဉ်သည်၊ အဝိက္ခိတ္တော၊ ထိုထိုအရပ်သို့မပစ်ပယ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊
 အဝိသဇေ၊ မပြန်နှံ့သည်ဖြစ်၍၊ အဗျာဒိတ္တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှမယူအပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဒုရင်္ဂမောစေဝ၊ ဝေးသောအရပ်သို့ သွားသည်လည်း၊ အဿသေ
 ယျာသာဝိ၊ မြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဘိစ္ဆာသောတော၊ ဖျှင်သောရေအယဉ်ရှိသည်
 ထည်း၊ အဿသေယျာသာဝိ၊ မြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဟာရဟာရိနိ၊ ဆောင်အပ်
 သောမြက်သစ်ပင်စသည်ကို ဆောင်တတ်သည်လည်း၊ အဿသေယျာသာ
 ဝိ၊ မြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူသာဖျှင်၊
 ဝဘ၊ စင်စစ်၊ သေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အာဝရဏေ၊ ကုသိုလ်တရားတို့
 ကိုပိတ်ပင်တတ်ကုန်သော၊ နိဝရဏေ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို ဖုံးထွင်းတတ်
 ကုန်သော၊ စေတသော၊ စိတ်၌၊ အဇ္ဈာရဟေ၊ နှိပ်စက်၍ ရောက်တတ်ကုန်
 သော၊ ပညာယ၊ ပညာ၏၊ ဒုဗ္ဗလီကရဏေ၊ အားနည်းခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်

ပဉ္စကနိပါတ်ပဋ္ဌမပစ္ဆာသက-၁-နိဝရဏဝဂ်၊ ၁၅၆

သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပထဝီဝန်
 ရှိ၊ ဗထဝတိယာ၊ အားရှိသော၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ အတ္တတ္ထံဝါ၊ မိမိ၏အကျိုး
 ကိုလည်း၊ ဥဿတိ၊ သိလတ္တံ၊ ပရတ္ထံဝါ၊ သူတပါး၏အကျိုးကိုလည်း၊ ဥဿ
 တိ၊ သိလတ္တံ၊ ဥဘယတ္ထံဝါ၊ မိမိအကျိုး သူတပါးအကျိုးအားဖြင့် နှစ်ပါးရုံ
 သောအကျိုးကိုလည်း၊ ဥဿတိ၊ သိလတ္တံ၊ မနုဿဓမ္မာ၊ လူတို့၏ကုသိုလ်
 ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးထက်၊ ဥတ္တရိ၊ လွန်မြတ်သော၊ အလမရိယဥာဏ
 ဒဿနုပိသေသံဝါ၊ အရိယာ၏ အဖြစ်ကိုပြုခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော ဥာဏ်အ
 မြင်အထူးရှိသောမဂ်ဖိုလ်တရားကိုလည်း၊ သန္တိကရိဿတိ၊ မျက်မှောက်
 ပြုလတ္တံ၊ ဣတိထေဝံဋ္ဌာနံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါဝါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ပဋ္ဌဝံ၊ ပဋ္ဌမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ နိဝရဏေ၊ ဖုံးထွမ်းတတ်ကုန်
 သော၊ အကုသလရာသိတိ၊ မထိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သောတရားအရ
 တို့ဟူ၍၊ ဝဇမာနော၊ ဆိုသောသူသည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝဇေယျ၊ ဆိုသည်
 မည်ရာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ယဒိဗ္ဗေ၊ ဣမေနိဝရ
 ဏာ၊ အကြင်ဖုံးထွမ်းတတ်ကုန်သောတရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သာ
 ယံ၊ ထိုငါးပါးသော ဖုံးထွမ်းတတ်သောတရားသည်၊ ကေဝဏော၊ အထုံးရုံ
 သော၊ အကုသလရာသိ၊ မထိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သောတရားအရမည်
 ၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ကမ၊ မစ္စန္ဒနိဝရဏံ
 အသိရှိအပ်သောဝတ္ထုကိုလိုချင်ခြင်းတည်းဟူသောကုသိုလ်တရားတို့ကို
 ဖုံးထွမ်းတတ်သော တရားတည်းကောင်း၊ ဗျာပါဒနိဝရဏံ၊ အမျက်ထွက်
 ခြင်းတည်းဟူသောကုသိုလ်တရားတို့ကို ဖုံးထွမ်းတတ်သောတရားတည်း
 ကောင်း၊ ထိနမိဒ္ဓနိဝရဏံ၊ စိတ်စေတသိက်တို့၏ လေးလံထိုင်းရှိုင်းခြင်း
 တည်းဟူသော ကုသိုလ်တရားတို့ကို ဖုံးထွမ်းတတ်သော တရားတည်း
 ကောင်း၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုပ္ပနိဝရဏံ၊ မျှော်လင့်ခြင်းနှောင်တတစာနိပူပန်ခြင်းတည်း
 ဟူသောကုသိုလ်တရားတို့ကို ဖုံးထွမ်းတတ်သောတရားတည်းကောင်း၊ ဝိစိ
 ကိစ္ဆာနိဝရဏံ၊ ယုံမှားခြင်းတည်းဟူသောကုသိုလ်တရားတို့ကို ဖုံးထွမ်း
 ထတ်သောတရားတည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ
 ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေနိဝရဏေ၊ ဤကုသိုလ်တရားတို့ကို
 ဖုံးထွမ်းတတ်ကုန်သောတရားတို့ကို၊ အကုသလရာသိတိ၊ မထိမ္မာခြင်းကို
 ဖြစ်စေတတ်သောတရားအရတို့ဟူ၍၊ ဝဇမာနော၊ ဆိုသောသူသည်၊ သမ္မာ၊

အင်္ဂုတ္တိုဂ်ပါဠိတော်နိဿယ

ကောင်းစွာ၊ ဝဇေယျ၊ ဆိုသည်မည်ရာ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါး၊ ဘုန်းသော၊ သဒ္ဓိဒံ၊ သန္တတေ၊ အကြင်ကုသိုလ်တရားတို့ကို ဖုံးထွင်းတတ်ကုန်သောတရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သာယံ၊ ထိုကုသိုလ်တရားတို့ကို ဖုံးထွင်းတတ်သော ငါးပါးသော တရားသည်။ အကုသလရာသီ၊ မလိမ္မာခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော တရားအစုမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေ၊ ဝါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဓာနိယဂံ၊ န၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘုံ အားထုတ်ခြင်းရှိသော ရဟန်း၏ အကြောင်းတို့သည်။ ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိ၊ ဣ၊ ရဟန်းသည်။ သဗ္ဗေ၊ ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဗေ၊ မိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏံ၊ သဗ္ဗညုတဥာဏ်ကို။ သဒ္ဓဟတိ၊ ယုံကြည်၏။ ကိ၊ သုဗ္ဗဟတိ၊ အဘယ်သို့ ယုံကြည်သနည်း။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဣမိနာမ ကာရဏေန၊ ဤသို့တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့ကို အရဟတ္တဥာဏ် မဂ်ဓားသန်လျက်ဖြင့် မျိုးပျက်ချစ်ထွင် သုတ်သင်တော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဣမိနာမ ကာရဏေန၊ ဤသို့မတော်မပြန် သယမ္ပဉ္စာဏ်ဖြင့် အလုံးစုံသော တရားတို့ကို ထိတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သဗ္ဗသမ္ပုဒ္ဓေ၊ သဗ္ဗသမ္ပုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဣမိနာမ ကာရဏေန ဤသို့ဝိညာသုံးပါး ဝိညာရှစ်ပါးစရတဘဆဲ့ငါးပါးတို့နှင့် ပြည်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝိညာစရတ သမ္ပုဒ္ဓေန၊ ဝိညာစရတ သမ္ပုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဣမိနာမ ကာရဏေန၊ ဤသို့စကားဆိုရန် ခွန်းမြောက်ထန်တွင် ဟုတ်မှန်ကျိုးကြောင်း ကောင်းမြတ်သော စကားကို ဆိုတော် မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သုဂထော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဣမိနာမ ကာရဏေန၊ ဤသို့ သက္ကထောကဩကသထောကသင်္ခါရလောကတည်းဟူသော ထောကသုံးစုံအလုံးစုံကို အကုန်အစင်ထိမြင်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒ္ဓ၊ လောကဝိဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဣမိနာမ ကာရဏေန၊ ဤသို့ မယဉ်ကျေးသော လူယောဂ်ကျား နတ်ယောဂ်ကျား တိရစ္ဆာန်ယောဂ်ကျား

ဝဋ္ဋကနိပါတ်နုတိယပစ္ဆိမသက-၁-နိဝေသဝဂ်၊ ၁၆၀

တို့ကိုအဘုမရှိ ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူထတ်သော အကြောင်း
 ကြောင့်လည်း၊ အနုတ္တရောပုဂ္ဂိုလ်သဒ္ဓမ္မသာရထိ၊ အနုတ္တရောပုဂ္ဂိုလ်သဒ္ဓမ္မသာရ
 မည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဣတိ ဣမ်နာစ
 ကာရဏေန၊ ဤသို့နတ်လူတို့၏ ဆရာ ဖြစ်တော် မူသော အကြောင်း
 ကြောင့်လည်း၊ သတ္တာဒေဝ မနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝ မနုဿာနံမည်တော်
 မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိ ဣမ်နာစ ကာရဏေန၊
 ဤသို့ သစ္စာလေးပါး မြတ်စာရားကို ထက်ဝါး ပြင်ဝယ်အင်၍ ထားအပ်
 သောသျှင်ရှာ သဖန်းခါးကဲ့သို့ ပိုင်ခြားထင်ထင် ထိမြင်စေတော် မူထတ်
 သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊
 ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဣတိ ဣမ်နာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ဣဿဂိယ
 ခန္ဓယသ သိဂိ ကာမပယက္ကမည် ဘုန်းခြောက်ဆီနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သဒ္ဓဘတိ၊ ယုံကြည်၏၊ အပ္ပါဗ္ဗေ၊ အနာမရှိသည်၊ အပ္ပါ တကော၊
 ဆင်းရဲခြင်း မရှိသည်၊ သမဝေပါကိနိယာ၊ ကောင်းစွာ အစာကြေစေ
 တတ်သော၊ နာတိသီတာယ၊ မအေးလွန်းသော၊ နာဂ္ဂုဏ္ဍာယ၊ မပူလွန်း
 သော၊ မစ္စိမာယအလတ်ဖြစ်သော၊ ပဝေနက္ခမာယ၊ ကမ္မဇ္ဇာန်းစီးငြန်းငြင်းငှါ
 ခံသော၊ ဂဟဏိယာ၊ ကမ္မဇေတဇေဝေတတ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသဗ္ဗော၊ စဉ်းလဲခြင်းမရှိသည်၊ အမာယာဝိ၊ ထုည့်ပတ်
 ခြင်းမရှိ သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတ္တဂိဝါ၊ ဆရာခွဲလည်းကောင်း၊ ဝိညာသု၊
 သိကြားလိမ္မာကုန်သော၊ သဗြဟ္မစာရီသုဝါ၊ သီတင်းသုံးတော်မူနှင့်လည်း
 ကောင်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အာဝိ
 ကတ္တာ၊ ထင်စွာပြုထတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အကုသလ္လာနံ၊ မလိမ္မာခြင်း
 ကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊
 ကုသလ္လာနံ၊ လိမ္မာခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊
 ဥပသမ္ပဒါယ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အာရေဋ္ဌဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောရုံ ထ
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ထာမဝါ၊ အားနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၊
 ဒဠ္လပရက္ကမော၊ မြဲမြံသောလုံ့ လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုသလေသု၊ လိမ္မာခြင်းကို
 ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ အနိက္ခိတ္တရုရော၊ ချအပ်သော
 ဝန်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ပညာဝါ၊ ပညာရှိသည်၊ ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာ
 ခန္ဓာ၊ ဝါးပါးတို့၏ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကိုထိထတ်သော၊ အရိယာယ၊ မြတ်သော
 နိဗ္ဗေဒိနိယာ၊ ကီးလသာတို့ကို ဖောက်ခွဲတတ်သော၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊

နက္ခက္ခယဝါပိနိယာ၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခကိလေသဒုက္ခကိုကုန်စေထွက်ရေးကံတတ်
 ယော၊ ပညာယံ၊ ဝိပဿနာပညာမဂ်ပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဣမာနံပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ပဿနယင်္ဂီ၊ န၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်ခြင်းရှိသောရဟန်း၏ အကြောင်းတို့
 သည်၊ ဣမာနိခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အခေါဝါ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။ ကာဘိယံ၊ တတိယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဿနယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်ခြင်းငှါ၊ အသ
 မယော၊ အခါမဟုတ်သည်တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါး
 တို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤ
 သာ၊ သနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဖိတ္တော၊ အိုမင်းသည်၊ ဇရာယ၊
 အိုခြင်းသည်၊ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤအိုမင်းသောအခါသည်၊ ပဿနယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို
 အားထုတ်ခြင်းငှါ၊ ပဉ္စမော၊ နှေးဦးစွာသော၊ အသမယော၊ အခါမဟုတ်
 သည်မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တဘနံ၊ ပရံစ၊ ထပါးတုံ့လည်း၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗျာဓိတော၊ ပျားနာခြင်းရှိသည်၊ ဗျာဓိနာ၊ ပျားနာ
 ခြင်းသည်၊ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤပျားနာသော အခါသည်၊ ပဿနယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို
 အားထုတ်ခြင်းငှါ၊ ဗုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ အသမယော၊ အခါမဟုတ်
 သည်မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တဘနံ၊ ပရံစ၊ ထပါးတုံ့လည်း၊
 ဒုတိက္ခံ၊ ရခဲသော ထမင်းရှိသောအခါသည်၊ ဒုဿဿံ၊ မကောင်းသော
 ကောက်ရှိသောအခါသည်၊ ဒုညဘဝိတ္တံ၊ ရခဲသောဆွမ်းရှိသောအခါသည်၊
 ဥဒ္ဓေနပဂ္ဂဟေန၊ သဝိတ်ထက်စွဲ၍ ဆွမ်းခံသဖြင့်၊ ယာပေတုံ၊ မျှခြင်းငှါ၊
 နသုကရံ၊ မလွယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤထိ
 ဝ္ဗတံ၊ သာအခါသည်၊ ပဿနယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ခြင်းငှါ၊ တတိ
 ယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ အသမယော၊ အခါမဟုတ်သည်မည်၏။ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တဘနံ၊ ပရံစ၊ ထပါးတုံ့လည်း၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ အဓူဝိသကောပေါ၊ တောအုပ်ကြောင့် ဖျက်ဆီးခြင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေနပဓါ၊ ဇနုဒုန်၌နေသောသူတို့သည်၊ စက္ကသမာရဋ္ဌော၊ ဣရိ
 ယာသုတ်သည်၊ ဟူသော စက်ထွန်းယာဉ်ထည်းဟူသော စက်သို့ကောင်း
 စွာတက်စီးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာယန္တိ၊ ထည့်ထည့်ပြေးသွားကြကုန်
 ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤဘေးဖြစ်သောအခါသည်၊ ပဿနယ၊

ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ခြင်းငှါ၊ စတုတ္ထော၊ သေးချောမြောက်သော၊ အသမယော၊ အခါမဟုတ်သည်မည်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တာန်၊ ပရိစ၊ တပါးတုံလည်း။ သံဃော၊ သံဃာသည်။ ဘိက္ခု၊ ကွဲပြားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ သံဃော၊ သံဃာသည်။ ဘိက္ခု၊ ကွဲပြားသည်ရှိသော်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ အက္ကောသာစ၊ ဆဲရေးကုန်သည်လည်း။ ဧကောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပရိစ္စဇာစ၊ အစားကို ပြု၍ခြင်းချောက်ကုန်သည်လည်း။ ဧကောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပရိစ္စဇာစ၊ စွန့်ကုန်သည်လည်း။ ဧကောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တည၊ ထိုသံဃာကွဲပြားရာ၌၊ အပ္ပသန္နာစေ၊ မကြည်ညိုသေးသောသူတို့သည်လည်း။ နပသိဒန္တိ၊ မကြည်ညိုကုန်၊ ပသန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်ပြီးသော၊ ဧကစ္စာနဉ္စ၊ အချိုသောသူတို့၏လည်း။ အညထတ္တံ၊ ကြည်ညိုခြင်း၏ပျက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤသို့သံဃာ၊ ကွဲပြားသောအခါသည်။ ပဝေနာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်ခြင်းငှါ၊ ပဉ္စဇမာ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ အသမယော၊ အခါမဟုတ်သည်မည်၏။ ဣတိ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဝေနာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ခြင်းငှါ၊ အသမယော၊ အခါမဟုတ်သည်တို့သည်။ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဝေနာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ခြင်းငှါ၊ သမယော၊ အခါတို့သည်။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤသံဃာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဗဟုဇေ၊ ငယ်သည်။ ယုဝါ၊ ပျိုသည်။ သုသု၊ နှုတ်သည်။ ကာဠုကေသော၊ မည်းနက်သောပင်ရှိသည်။ ဘဒြေ၊ ကောင်းသော၊ ယောဗ္ဗဒနန၊ အရွယ်နှင့်၊ ပဋ္ဌမေန၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဝထသာ၊ အရွယ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤထော်ပျိုနှုတ်သောအခါသည်။ ပဝေနာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ခြင်းငှါ၊ ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ သမယော၊ အခါမည်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တာန်၊ ပရိစ၊ တပါးတုံလည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အပ္ပါဗာစော၊ အနာမရှိသည်။ အပ္ပါတကော၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသည်။ သမဝေပါ၊ ကိန်ဒါ၊ ကောင်းစွာအစားကိုကြေစေတတ်သော၊ နာတိ၊ သိတံ၊ ယမအေးလွန်းသော၊ နစ္စုဏ္ဍာယ၊ မပူလွန်းသော၊ မဇ္ဈိမာယ၊ အထတ်ဖြစ်သော၊ ပဝေနာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပြုခြင်းငှါ၊ ဝဟဏိယော၊ ကမ္မဇတေဇော

ခေတ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤအနာမရှိသောအခါသည်။ ပဝေနာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်ခြင်းငှါ၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ သမယော၊ အခါမည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တတန်း၊ ပရံစ၊ တပါးတုံလည်း၊ သုတိက္ခံ၊ မုလွယ်သောထမင်းရှိသောအခါသည်။ သုသယံ၊ ကောင်းသော ကောက်ရှိသောအခါသည်။ သုဇာဘိဏ္ဍံ၊ မုလွယ်သောဆွမ်းရှိသော အခါသည်။ ဥဇ္ဈေနပဂ္ဂဟေန၊ သမိတ်သက်စွဲ၍ဆွမ်းခံယူခြင်း၊ ယာပေတုံ၊ မှုခြင်းငှါ၊ သုကရံ လွယ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤမုလွယ်သောထမင်းရှိသောအခါသည်။ ပဝေနာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်ခြင်းငှါ၊ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ သမယော၊ အခါမည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တတန်း၊ ပရံစ၊ တပါးတုံလည်း၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဝိဝဒမာနာ၊ ငြင်းခုံခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိရောဒကီတုတာ၊ နှိုင်းကွဲသို့ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဝိသစက္ခါတိ၊ ချစ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြုကတ်သောမျှော်စီ ဖြစ်၍၊ သမ္ပဿန္တာ၊ ကောင်းစွာ ကြည့်ရှုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဘရန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤလူတို့ညီညွတ်သောအခါသည်။ ပဝေနာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ခြင်းငှါ၊ စတုတ္ထော၊ စေးခုမြောက်သော၊ သမယော၊ အခါမည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တတန်း၊ ပရံစ၊ တပါးတုံလည်း၊ သံစော၊ သံဃာသည်။ သမဂ္ဂေါ၊ ညီညွတ်သည့်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗောဒမာနော၊ ဝမ်းမြော်သည်ဖြစ်၍၊ အဝိဝဒမာနော၊ ငြင်းခုံခြင်းမရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ဧကုဒဒသာ၊ တူသောပါတိမောက်ပြခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဟာသု ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ သံစော၊ သံဃာသည်။ သမဂ္ဂေါ၊ ညီညွတ်သည်ရှိသော်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ အက္ခောသာ၊ ဆဲရေးကုန်သည်၊ နုစေတောန္တိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ကုန်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပရိဘာသာ၊ ဘေးဝင်ပြု၍ ငြိမ်းချောက်ကုန်သည်၊ နုစေတောန္တိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ကုန်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပရိက္ခေပါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပစ်ပယ်ကုန်သည်၊ နုစေတောန္တိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ကုန်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပရိဂူဇာ၊ စွန့်ကုန်သည်၊ နုစေတောန္တိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ကုန်၊ တတ္ထထိုသံဃာညီညွတ်အပ္ပသန္နာစေတိ၊ မကြည်ညိုသေးသောသူတို့သည်လည်း၊ ပသီဒန္တိ၊ ကြည်ညိုကုန်၏၊ ပသန္နာနုဗ္ဗ၊ ကြည်ညိုကုန်ပြီးသော သူတို့အားလည်း၊ ဘိယျာဘာဝါယ၊ လွန်စွာပွားများခြင်းငှါ၊ ပောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပစ္ဆိမသက-၁-နိဝရဏဝဂ်၊ ၁၆၅

ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့အယံ၊ ဤသံဃာညီညွတ်သောအခါသည်၊ ပဓာနာယံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်ခြင်းငှါ၊ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော၊ သမယော၊ အခါမည်၏၊ ဣကိ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ပဓာနာယံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်ခြင်းငှါ၊ သမယော၊ အခါကိုသည်၊ ဣမေ ခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ကော်တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာ ဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထ ဝိဇ္ဇိကဿ၊ အနာထဝိဇ္ဇာ သုဋ္ဌေး၏၊ အာရာမေ၊ နှလုံးမွှေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌၊ ဝါရုဘိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဝေဒနခေါပန၊ သမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဘိက္ခုစ၊ ဂဟန်းယောက်ျား၊ ထည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနိစ၊ ဂဟန်းမိန်းမလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန် သော၊ မာတာပုတ္တာ၊ အမိသားတို့သည်၊ ဝဿာဝါသံ၊ ဝါဆို၍နေခြင်းပျို့၊ ဥပသကံသိသု၊ ကပ်ကုန်၏၊ ဝေ၊ ထိုအမိသားနှစ်ယောက်တို့သည်၊ အည မညဿ၊ တယောက်သည်တယောက်ကို အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်၊ ဒဿနကာမာ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မာတာဝါ၊ အမိသည် ထည်း၊ ပုဏ္ဏဿ၊ သားကို၊ အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်၊ ဒဿနကာမာ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုဏ္ဏာဝါ၊ သားသည်ထည်း၊ မာတရံ၊ အမိ ကို၊ အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်၊ ဒဿနကာမော၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေဝံ၊ ထိုအမိသားနှစ်ယောက်တို့၏၊ အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်၊ ဒဿနာ၊ ကြည့်ရှုခြင်းကြောင့်၊ သံသဂ္ဂေါ၊ နှိုးနှောခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သံသဂ္ဂေါ၊ နှိုးနှောခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဝိဿာသော၊ အကျွမ်းဝင် ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဿာသေ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဩဘာရော၊ ရာဂဖြင့်သက်ဝင်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊ ထိုအမိသားတို့သည်၊ ဩဘိဏ္ဍံ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ရာဂသည်သက်ဝင်အပ်သော စိတ်ရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို၊ အပစ္စက္ကာယ၊ မချမူ၍၊ ဒုဗ္ဗေယျံ၊ သာဇီဇဟု ဆို နပ်သောသိက္ခာပုဒ်၌အားနည်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ အနာပိကတ္ထာ၊ ထင်စွာ မပြု၍၊ မေထုနံ၊ ခန္ဓာမေထုနံ၊ ကျင့်ကို၊ ပဗ္ဗိသေဝိံ၊ သူ့ဖြစ်ြွေ့ကုန်၏၊ အထခေါ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟုဿာ၊ များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ဂဟန်းတို့သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ ဝေဒန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံသိသု၊ ကပ်ကြကုန်၏။

ဥပသကံမိတ္တာ၊ ကပ်ကြကုန်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ အဘိဝါဒေ
 တွံ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးကြကုန်ပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျော်ပတ်သော အရပ်၌
 နိသိဒ္ဓိံ သု၊ ထိုင်နေကြကုန်၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျော်ပတ်သော အရပ်၌
 နိသိဒ္ဓာဒေါ၊ ထိုင်နေကုန်သော၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာထုရားကို၊ ဇေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါရံ၊ ယျောက်ကြကုန်၏၊
 ကိံ၊ အဝေါရံ၊ အဘယ်သို့သျှောက်ကြကုန်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊
 ဣဿဝဏ္ဏိံ၊ ဤသာဝဏ္ဏိ၌၊ ဤသာဝဏ္ဏိ၌၊ ဘိက္ခုစ၊ ရဟန်းထောက်ျားလည်း
 ကောင်း၊ ဘိက္ခုနိစ၊ ရဟန်းမိန်းမလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘော၊ နှစ်
 သောက်ကုန်သော၊ မာတာပုတ္တော၊ အမိသားတို့သည်၊ ဝဿာဝါသံ၊ ဝါဆို၍
 နေခြင်းသို့၊ ဥပသကံမိ သု၊ ကပ်ကြကုန်၏၊ တေ၊ ထိုအမိသားတို့သည်၊ အည
 မည သာ၊ တထောကံသည်တထောကံကို၊ အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်၊ ဒဿနကာမော
 ကြည့်ရှုခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မာတာစိ၊ အမိသည်
 လည်း၊ ပုတ္တဿ၊ သားကို၊ အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်၊ ဒဿနကာမော၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ
 အလိုရှိ သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုတ္တောစိ၊ သားသည်လည်း၊ မာတရံ၊ အမိ
 ကို၊ အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်၊ ဒဿနကာမော၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏၊ တေသံ၊ ထိုအမိသားတို့၏၊ အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်၊ ဒဿနာ၊ ကြည့်ရှု
 ခြင်းကြောင့်၊ သံသဂ္ဂေါ၊ နှီးနှောခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သံသဂ္ဂေါ၊
 နှီးနှောခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဝိဿာသော၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဿာသော၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊
 ဩကာရော၊ ရာဂဖြင့်သက်ဝင်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊ ထိုအမိ
 သားတို့သည်၊ ဩဘိက္ခုစိတ္တာ၊ ရာဂသည်သက်ဝင်အပ်သော စိတ်ရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို၊ အပစ္စက္ခာယ၊ မချမှတ်၊ ဒုဗ္ဗေယျံ၊ သာဇီဝဟုဆို
 အပ်သော သိက္ခာပုဒ်အားနည်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ အနာပိကတ္တာ၊ ထင်စွာပြု
 မူ၍ မေထုန်ခွံ မေထုန် အကျင့်ကို၊ ပဒိုသေဝိ သု၊ ဖြစ်ကြကုန်၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊
 အဝေါရံ၊ ယျောက်ကြကုန်၏၊ ဘိက္ခုစေ၊ ရဟန်းတို့၊ မာတာ၊ အမိသည်၊
 ပုတ္တော၊ သား၌၊ နုဿာဇ္ဇေတိ၊ ပြင်းစွာမတတ်တတ်၊ ပုတ္တော၊ ဝါပန၊ သားသည်
 ကား၊ မာတရံ၊ အမိ၌၊ နုဿာဇ္ဇေတိ၊ ပြင်းစွာမကပ်တတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သေဝ
 မောစာ၊ ဘုရား၏၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသောထောက်ျားသည်၊ ကိံ နုမည
 တိ၊ အဘယ်သို့အောက်မှေးထသနည်း၊ ဘိက္ခုစေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံ၊ နှစ်နှစ်အတ္ထိ၊
 စုံအကြင်သိန်းမ၏အဆင်းသံသံ၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ နှစ်နှစ်နှစ်နှစ်အဆင်းသည်၊
 ဇန္တုနိသံ၊ တပ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပစ္ဆာသက-၁-နိဝရထဝဂ်၊ ၁၆၇

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဇေံ၊ဤအတု၊ရဇနိယံ၊ထပ်တတ်သော၊အညံ၊မိန်းမ၏ အဆင်းမှတပါးသော၊ ဧကဂ္ဂပစ္စိ၊တခုသော အဆင်းကိုလည်း၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊နသမနူပဿာမိ၊မြင်တော်မူ၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ယံ၊အညံ၊အကြင်မိန်းမ၏ အဆင်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ အညံ၊ဤမိန်းမ၏အဆင်း သည်၊ကမနိယံ၊ နှစ်သက်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ ဟောတိယထာ၊ဖြစ် သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဇေံ၊ဤအတု၊ ကမနိယံ၊နှစ်သက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊အညံ၊မိန်းမ၏အဆင်းမှတပါးသော၊ ဧကဂ္ဂပစ္စိ၊တခု သောအဆင်းကိုလည်း၊အဟံ၊ငါတုရားသည်၊ နသမနူပဿာမိ၊မြင်တော် မူ၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ယံ၊အညံ၊အကြင်မိန်းမ၏ အဆင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ အညံ၊ဤမိန်းမ၏အဆင်းသည်၊ မဒနိယံ၊ယစ်ခြင်း၏အကြောင်း သည်၊ဟောတိယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဇေံ၊ဤအတု၊ မဒနိယံ၊ယစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ အညံ၊မိန်းမ၏အဆင်းမှတပါး သော၊ဧကဂ္ဂပစ္စိ၊တခုသောအဆင်းကိုလည်း၊ အဟံ၊ငါတုရားသည်၊နသမနူ ပဿာမိ၊မြင်တော်မူ၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ယံ၊အညံ၊အကြင်မိန်းမ ၏အဆင်းသည်၊အတ္ထိ ရှိ၏၊အညံ၊ဤမိန်းမ၏အဆင်းသည်၊ဗဒ္ဒနိယံ၊ဖွဲ့ခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ဟောတိယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဇေံ၊ ဤအတု၊ဗဒ္ဒနိယံ၊ဖွဲ့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ အညံ၊မိန်းမ၏အဆင်းမှ တပါးသော၊ ဧကဂ္ဂပစ္စိ၊တခုသောအဆင်းကိုလည်း၊ အဟံ၊ငါတုရားသည်၊ နသမနူ ပဿာမိ၊ မြင်တော်မူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ယံ၊အညံ၊အကြင်မိန်းမ၏အဆင်းသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ အညံ၊ဤမိန်းမ၏အဆင်းသည်၊ မုတ္တနိယံ၊တွေဝေခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ ဟောတိယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဇေံ၊ဤအတု၊ မုတ္တနိယံ၊တွေဝေခြင်း၏အကြောင်းဖြစ် သော၊အညံ၊မိန်းမ၏အဆင်းမှတပါးသော၊ဧကဂ္ဂပစ္စိ၊တခုသောအဆင်းကို လည်း၊ အဟံ ငါတုရားသည်၊ နသမနူပဿာမိ၊မြင်တော်မူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံ၊အညံ၊အကြင်မိန်းမ၏အဆင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊အညံ၊ ဤမိန်းမ၏အဆင်းသည်၊ အနုတ္တရဿ၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သောထရာမရှိ သော၊ယောဂက္ခေမဿ၊ယောဂထေးပါးတို့ဖြင့် ဘေးမရှိရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန် ကို၊အဓိဂမာယ၊ရခြင်း၏၊ အန္တရာယကရံ၊အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေံ၊ဤအတု၊အနုတ္တ ရဿ၊မိမိထက်လွန်မြတ်သောထရာမရှိသော၊ ယောဂက္ခေမဿ၊ယောဂ ထေးပါးတို့ဖြင့်ဘေးမရှိရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ရခြင်း၏၊အန္တ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

နာယကရုံ၊ အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်သော၊ အညံ့မိန်းမ၏အဆင်းမှတစ်ပါးသော၊
 ဧကေသု၊ ရှိ၊ ဘိက္ခုသောအဆင်းကိုထည်း၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ နုသမနုပဿာမိ၊
 မြင်တော်မမူ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတ္ထိဂ္ဂပေ၊ မိန်းမ၏အဆင်း၌၊ သတ္တာ၊
 သတ္တာ၊ ဘိက္ခုသည်၊ ရတ္တာ၊ ထပ်တတ်ကုန်၏၊ ဝိဒ္ဓါ၊ မက်မောတတ်ကုန်၏၊ ဝဓိ
 တ၊ လိုချင်တတ်ကုန်၏၊ မုတ္တိ၊ တာ၊ တွေဝေတတ်ကုန်၏၊ အဗ္ဗောသန္ဓာ၊ ထွမ်း
 မိုး၍ရော်တတ်ကုန်၏၊ ဣတ္ထိဂ္ဂပေ၊ မိန်းမတို့၏အဆင်း၌၊ ဝဿန္တံ၊ အလိုသို့
 လိုက်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူဘို့သည်၊ ဒိဗ္ဗေတ္တံ၊ ဂြုပ်စွာသော၊ ဉဋ္ဌိ၊ နုပတ်
 လုံး၊ သောစန္ဒိ၊ စိုးရိပ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံဣဒံဣတ္ထိသန္ဓံ၊ အကြင်
 မိန်းမ၏ အသံသည်၊ ဣတ္ထိဂ္ဂါ၊ ဣဒံ၊ ဤမိန်းမ၏ အသံသည်၊ ဇေနိယံ၊
 ထပ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဧံ၊ ဤအတူ၊ ဇေနိယံ၊ ထပ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အညံ့၊
 မိန်းမ၏အသံမှတစ်ပါးသော၊ ဧကေသု၊ ရှိ၊ ဘိက္ခုသောအသံကိုထည်း၊ အဟံ၊
 ငါတုရားသည်၊ နုသမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံဣဒံဣတ္ထိ
 သန္ဓံ၊ အကြင်မိန်းမ၏ အသံသည်၊ အတ္ထိဂ္ဂါ၊ ဣဒံ၊ ဤမိန်းမ၏အသံ
 သည်၊ ကမနိယံ၊ နှစ်သက်ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သ
 ကဲ့သို့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧံ၊ ဤအတူ၊ ကမနိယံ၊ နှစ်သက် ခြင်း၏အ
 ကြောင်းဖြစ်သော၊ အညံ့မိန်းမ၏အသံမှတစ်ပါးသော၊ ဧကေသု၊ ရှိ၊ ဘိက္ခုသော
 အသံကိုထည်း၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ နုသမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံဣဒံဣတ္ထိသန္ဓံ၊ အကြင်မိန်းမ၏ အသံသည်၊ ဣတ္ထိ
 ဂ္ဂါ၊ ဣဒံ၊ ဤမိန်းမ၏အသံသည်၊ မဒနိယံ၊ ထပ်ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ဟော
 တိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧံ၊ ဤအတူ၊ မဒနိယံ၊ ထပ်
 ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အညံ့မိန်းမ၏အသံမှတစ်ပါးသော၊ ဧကေသု၊ ရှိ၊
 ဟရသောအသံကိုထည်း၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ နုသမနုပဿာမိ၊ မြင်
 တော်မမူ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံဣဒံဣတ္ထိသန္ဓံ၊ အကြင်မိန်းမ၏အသံသည်
 ဣတ္ထိဂ္ဂါ၊ ဣဒံ၊ ဤမိန်းမ၏အသံသည်၊ ဗန္ဓနိယံ၊ ဖွဲ့ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊
 ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧံ၊ ဤအတူ၊ ဗန္ဓနိယံ၊
 ဖွဲ့ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အညံ့မိန်းမ၏အသံမှတစ်ပါးသော၊ ဧကေသု၊ ရှိ၊
 ဟရသောအသံကိုထည်း၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ နုသမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်
 မမူ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံဣဒံဣတ္ထိသန္ဓံ၊ အကြင်မိန်းမ၏ အသံသည်၊
 မုတ္တိနိယံ၊ တွေဝေခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧံ၊ ဤအတူ၊ မုတ္တိနိယံ၊ တွေဝေခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်

သော၊ အညံ့မိန်းမ၏အသံမှတစ်ပါးသော၊ ဧကသန္ဓိ၊ တခုသောအသံကို
 ထည်း၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ နုသမနူပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ယံဣဒံဣတ္ထိဝန္တံ၊ အကြင်မိန်းမ၏ အသံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံ၊
 ဤမိန်းမ၏အသံသည်၊ အနုတ္တရဿ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သော တရားမရှိ
 သော၊ ယောဂက္ခေမဿ၊ ယောဂလေးပါးတို့ဖြင့်ဘေးမရှိရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်
 ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်း၏၊ အန္တရာယကရံ၊ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သည်
 ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အနုတ္တ
 ရဿ၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သော တရားမရှိသော၊ ယောဂက္ခေမဿ၊ ယောဂ
 လေးပါးတို့ဖြင့်ဘေးမရှိရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်း၏၊ အန္တ
 ရာယကရံ၊ အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်သော၊ ဧကသန္ဓိ၊ တခုသောအသံကိုထည်း။
 အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ နုသမနူပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ယံဣဒံဣတ္ထိဝန္တံ၊ အကြင်မိန်းမ၏အသံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤမိန်းမ၏အသံ
 သည်၊ ရဇနိယံ၊ တပ်ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ရဇနိယံ၊ တပ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော။
 အညံ့မိန်းမတို့၏အသံမှတစ်ပါးသော၊ ဧကသန္ဓိ၊ တခုသောအသံကိုထည်း။ အဟံ
 ငါတုရားသည်၊ နုသမနူပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံဣဒံ
 ဣတ္ထိဝန္တံ၊ အကြင်မိန်းမ၏အသံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤမိန်းမ၏ အသံသည်၊
 ကမနိယံ၊ နှစ်သက်ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ကမနိယံ၊ နှစ်သက်ခြင်း၏ အကြောင်း
 ဖြစ်သော၊ အညံ့မိန်းမ၏ အသံမှတစ်ပါးသော၊ ဧကသန္ဓိ၊ တခုသော အသံကို
 ထည်း။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ နုသမနူပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ယံဣဒံဣတ္ထိဝန္တံ၊ အကြင်မိန်းမ၏ အသံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤ
 မိန်းမ၏အသံသည်၊ မဒနိယံ၊ ယစ်ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ဟောတိယထာ၊
 ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ မဒနိယံ၊ ယစ်ခြင်း၏
 အကြောင်းဖြစ်သော၊ အညံ့မိန်းမ၏ အသံမှတစ်ပါးသော၊ ဧကသန္ဓိ၊ တခုသော
 အသံကိုထည်း။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ နုသမနူပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံဣဒံဣတ္ထိဝန္တံ၊ အကြင်မိန်းမ၏ အသံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံ၊
 ဤမိန်းမ၏အသံ သည်၊ မဒနိယံ၊ ယစ်ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ဟောတိယထာ
 ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ မဒနိယံ၊ ယစ်ခြင်း၏အ
 ကြောင်းဖြစ်သော၊ အညံ့မိန်းမ၏အသံမှတစ်ပါးသော၊ ဧကသန္ဓိ၊ တခုသော
 အသံကိုထည်း။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ နုသမနူပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ ဘိက္ခဝေ

ရဟန်းတို့၊ ယံဣဒံဣတ္ထိဂန္ဓံ၊ အကြင်မိန်းမ၏အနံ့သည်၊ အတ္ထိဂါဇီ၊ ဣဒံ၊ ဤမိန်းမ၏အနံ့သည်၊ ရုတ္တနိယံ၊ တွေဝေခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ရုတ္တနိယံ၊ တွေဝေခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ အညံ၊ မိန်းမ၏ အနံ့မှတစ်ပါးသော၊ ဧကဂန္ဓုတ္တိတရသောအနံ့ကိုလည်း၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ နုသမနူပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံဣဒံဣတ္ထိဂန္ဓံ၊ အကြင်မိန်းမ၏အနံ့သည်၊ အတ္ထိဂါဇီ၊ ဣဒံ၊ ဤမိန်းမ၏အနံ့သည်၊ အနုတ္တရဿ၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သောတရားမရှိသော၊ ယောဂက္ခေမဿ၊ ယောဂလေးပါးတို့ဖြင့်ဘေးမရှိရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်း၏၊ အန္တရာယကရံ၊ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အနုတ္တရဿ၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သောတရားမရှိသော၊ ယောဂက္ခေမဿ၊ ယောဂလေးပါးတို့ဖြင့်ဘေးမရှိရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်း၏၊ အန္တရာယကရံ၊ အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်သော၊ အညံ၊ မိန်းမ၏အနံ့မှ တစ်ပါးသော၊ ဧကဂန္ဓုတ္တိတရသောအနံ့ကိုလည်း၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ နုသမနူပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံဣဒံဣတ္ထိရသံ၊ အကြင်မိန်းမ၏အရသာသည်၊ အတ္ထိဂါဇီ၊ ဣဒံ၊ ဤမိန်းမ၏အရသာသည်၊ ရုတ္တနိယံ၊ တစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ရုတ္တနိယံ၊ တစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အညံ၊ မိန်းမ၏အရသာမှ တစ်ပါးသော၊ ဧကဂန္ဓုတ္တိတရသောအရသာကိုလည်း၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ နုသမနူပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံဣဒံဣတ္ထိရသံ၊ အကြင်မိန်းမ၏အရသာသည်၊ အတ္ထိဂါဇီ၊ ဣဒံ၊ ဤမိန်းမ၏အရသာသည်၊ ကမနိဘိန္နာ၊ သက်ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ကမနိယံ၊ သက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ အညံ၊ မိန်းမ၏အရသာမှတစ်ပါးသော၊ ဧကဂန္ဓုတ္တိတရသောအရသာကိုလည်း၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ နုသမနူပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံဣဒံဣတ္ထိရသံ၊ အကြင်မိန်းမ၏ အရသာသည်၊ အတ္ထိဂါဇီ၊ ဣဒံ၊ ဤမိန်းမ၏အရသာသည်၊ မဒနိယံ၊ ဟစ်ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ မဒနိယံ၊ ဟစ်ခြင်း ၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အညံ၊ မိန်းမ၏ အရသာမှတစ်ပါးသော၊ ဧကဂန္ဓုတ္တိတရသောအရသာကိုလည်း၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ နုသမနူပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံဣဒံဣတ္ထိရသံ၊ အကြင်မိန်းမ၏အရ

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပဋ္ဌာသက-၁-နိဝရထဝဂ်၊ ၁၇၀

သာသည်။ အတ္ထိဂါဏိ၊ ဣဒံ၊ ဤမိန်းမ၏အရသာသည်။ ဗန္ဓနိယံ၊ ဗွဲခြင်း၏အ
 ကြောင်းသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေံ၊ ဤ
 အတူ၊ ဗန္ဓနိယံ၊ ဗွဲခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အညံ၊ မိန်းမ၏အရသာမှတစ်ပါး
 သော၊ ဧကေ၊ ဝေ၊ တရသောအရသာကိုလည်း၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ နုသမ
 နုပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံ၊ ဣဒံ၊ ဣတ္ထိရသံ၊ အကြင်
 မိန်းမ၏အရသာသည်။ အတ္ထိဂါဏိ၊ ဣဒံ၊ ဤမိန်းမ၏အရသာသည်။ ရတ္ထနိယံ၊
 တွေဝေခြင်း၏အကြောင်းသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ ရတ္ထနိယံ၊ တွေဝေခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊
 အညံ၊ မိန်းမ၏အရသာမှတစ်ပါးသော၊ ဧကေ၊ ဝေ၊ တရသောအရသာကိုလည်း
 အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ နုသမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ယံ၊ ဣဒံ၊ ဣတ္ထိရသံ၊ အကြင်မိန်းမ၏အရသာသည်။ အတ္ထိဂါဏိ၊ ဣဒံ၊ ဤမိန်းမ၏
 အရသာသည်။ အနုတ္တရဿ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သော တရားမရှိသော၊
 ယောဂက္ခမဿ၊ ယောဂလေးပါးတို့ဖြင့် ဘေးမရှိရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို
 အဓိဂမာယ၊ ရခြင်း၏ အန္တရာယကရံ၊ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သည်။
 ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အနုတ္တ
 ရဿ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သော တရားမရှိသော၊ ယောဂက္ခမဿ၊
 ယောဂလေးပါးတို့ဖြင့်ဘေးမရှိရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်း၏
 အန္တရာယကရံ၊ အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်သော။ အညံ၊ မိန်းမ၏အရသာမှတစ်ပါး
 သော၊ ဧကေ၊ ဝေ၊ တရသော အရသာကိုလည်း၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။
 နုသမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံ၊ ဣဒံ၊ ဣတ္ထိ
 ဝေ၊ ဣတ္ထိရသံ၊ အကြင်မိန်းမ၏ အတွေ့သည်။ အတ္ထိဂါဏိ၊ ဣဒံ၊ ဤမိန်းမ၏
 အတွေ့သည်။ ရတ္ထနိယံ၊ တစ်ခြင်း၏အကြောင်းသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ ရတ္ထနိယံ၊ တစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊
 အညံ၊ မိန်းမ၏ အတွေ့မှတစ်ပါးသော၊ ဧကေ၊ ဝေ၊ တရသောအတွေ့ကို၊
 လည်း၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ နုသမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ယံ၊ ဣဒံ၊ ဣတ္ထိဝေ၊ ဣတ္ထိရသံ၊ အကြင်မိန်းမ၏အတွေ့သည်။ အတ္ထိ
 ဝေ၊ ဣတ္ထိရသံ၊ ဣဒံ၊ ဤမိန်းမ၏အတွေ့သည်။ ကမနိယံ၊ နှစ်သက်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်။
 ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ ကမ
 နိယံ၊ နှစ်သက်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အညံ၊ မိန်းမ၏ အတွေ့မှတစ်ပါးသော၊
 ဧကေ၊ ဝေ၊ တရသောအတွေ့ကိုလည်း၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ နုသမ
 နုပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံ၊ ဣဒံ၊ ဣတ္ထိဝေ၊ ဣတ္ထိ
 ရသံ၊ အကြင်

မိန်းမ၏အတွေ့သည်။ အတ္ထိဂှိ၏။ နှစ်ဦးမိန်းမ၏ အတွေ့သည်။ မဒနိယံ၊
 ယစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ မဒနိယံ၊ ယစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ အညံ၊
 မိန်းမ၏အတွေ့မှတစ်ပါးသော၊ ဧကပေဇ္ဇဗ္ဗန္တိ၊ တခုသော အတွေ့ကိုလည်း၊
 အဟံ ငါတုရားသည်၊ နုသမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ယံနှစ်ဦးအတ္ထိပေဇ္ဇဗ္ဗံ၊ အကြင်မိန်းမ၏အတွေ့သည်။ အတ္ထိဂှိ၏။ နှစ်ဦးမိန်းမ
 ၏ အတွေ့သည်။ ဗန္ဓနိယံ၊ ဖွဲ့ခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ဟောတိယထာ၊
 ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ ဗန္ဓနိယံ၊ ဖွဲ့ခြင်း၏အ
 ကြောင်းဖြစ်သော၊ အညံ၊ မိန်းမ၏အတွေ့မှတစ်ပါးသော၊ ဧကပေဇ္ဇဗ္ဗန္တိ၊ တခု
 သောအတွေ့ကိုလည်း၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ နုသမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံနှစ်ဦးအတ္ထိပေဇ္ဇဗ္ဗံ၊ အကြင်မိန်းမ၏ အတွေ့သည်။
 အတ္ထိဂှိ၏။ နှစ်ဦးမိန်းမ၏အတွေ့သည်။ ဗန္ဓနိယံ၊ တွေဝေခြင်း၏အကြောင်း
 သည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊
 ဗန္ဓနိယံ၊ တွေဝေခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ အညံ၊ မိန်းမ၏အတွေ့မှ
 တစ်ပါးသော၊ ဧကပေဇ္ဇဗ္ဗန္တိ၊ တခုသော အတွေ့ကိုလည်း၊ အဟံ၊ ငါတုရား
 သည်၊ နုသမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံနှစ်ဦးအတ္ထိ
 ပေဇ္ဇဗ္ဗံ၊ အကြင်မိန်းမ၏ အတွေ့သည်။ အတ္ထိဂှိ၏။ နှစ်ဦး မိန်းမ၏အတွေ့
 သည်။ အနုတ္တရဿ၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သောတရားမရှိသော၊ ယောဂက္ခေ
 မဿ၊ လောကထေးပါးတို့ဖြင့် ဘေးမရှိရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂမာယ၊
 ရခြင်း၏။ အန္တရာယကရံ၊ အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်သည်။ ဟောတိယထာ၊
 ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အနုတ္တရဿ၊ မိမိထက်
 လွန်မြတ်သောတရားမရှိသော၊ ယောဂက္ခေမဿ၊ လောကထေးပါးတို့ဖြင့်
 ဘေးမရှိရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်း၏။ အန္တရာယကရံ၊ အန္တ
 ရာယ်ကိုပြုတတ်သော၊ အညံ၊ မိန်းမ၏အတွေ့မှတစ်ပါးသော၊ ဧကပေဇ္ဇဗ္ဗန္တိ၊
 တခုသောအတွေ့ကိုလည်း၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ နုသမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်
 မမူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နုတ္ထိဂ္ဂပေမိန်းမ၏အဆင်း၌၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့
 သည်။ ဣတ္ထာ၊ တစ်တတ်ကုန်၏။ ဝိဒ္ဓံ၊ တစ်မက်တတ်ကုန်၏။ ဝဂဏိ၊ လိုချင်
 ကုန်၏။ ဗန္ဓနိယံ၊ တွေဝေတတ်ကုန်၏။ အဇ္ဈောသန္နာ၊ ယွမ်းမိုး၍ ရော်ကုန်၏။
 နုတ္ထိပေဇ္ဇဗ္ဗဝသာဒူဂါ၊ မိန်းမတို့၏အတွေ့၌ အလိုထိုလိုက်ကုန်သော၊ တေ၊
 ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ဒီဗာရတ္ထံ၊ ရှည်စွာသောညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ သောစန္ဒိ၊
 စိုးရိမ်ရကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နုတ္ထိပေဇ္ဇဗ္ဗဝသာဒူဂါ၊ သွားသော်

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပတ္ထိသက ၁-နိရုဏဝဂ်၊ ၁၇၃

လည်းပုဂ္ဂိုလ်သောယောကျ်ား၏၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ပရိယာဒါ၊(၁)၊ ထက်ဝန်း
 ကျင်မှကုန်စေ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်၊ ဝိတု၊ ရပ်သော်လည်း
 ပုဂ္ဂိုလ်သောယောကျ်ား၏၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ပရိယာဒါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ
 ကုန်စေ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ နိယိန္နာပိ၊ ထိုင်နေသော်လည်း၊ သယနာပိ၊
 ထောင်းသော်လည်း၊ ဟယန္တိပိ၊ ရယ်ရွှင်သော်လည်း၊ ဘဏန္တိပိ၊ စကား
 ဆိုသော်လည်း၊ ဂါယန္တိပိ၊ သီသော်လည်း၊ ရောဒန္တိပိ၊ ပိုသော်လည်း၊
 ဥဒ္ဓါဒိတေပိ၊ ဖူးဖူးရောင်သော်လည်း၊ ဣတ္ထိ မိန်းမသည်၊ မတာပိ၊ သေသော်
 လည်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်သောယောကျ်ား၏၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ပရိယာဒါ၊ ထက်ဝန်း
 ကျင်မှကုန်စေ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မာရဿ၊ မာရ်မင်း
 ၏၊ သမန္တပါသော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ဖြစ်သော ကြော့ကွင်းတည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝဒမာနော၊ ပြောဆိုသောသူသည်၊ သဗ္ဗာ၊
 ကောင်းစွာ၊ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုသည်မည်ရာ၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ မာတုဂါမ
 ညေဝ၊ မာတုဂါမကိုသာလျှင်၊ သမ္ပဒါယ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ မာရဿ၊ မာရ်မင်း၏
 သမန္တပါသော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှဖြစ်သောကြော့ကွင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝဒမာနော၊ ပြောဆိုသောသူသည်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုသည်မည်
 ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဘိဟတ္ထေန၊ ဦးခေါင်းကိုဖြတ်ခြင်းငှါထက်၌သန်လျက်ရှိသောယူနှင့်၊
 သလ္လပေ၊ တက္ကပြောဆိုရာ၏၊ ဝိသာစေနာပိ၊ ကိုယ်ကိုစားခြင်းငှါသာသော
 မြေ၊ ရုတ်တီလူးနှင့်လည်း၊ သလ္လပေ၊ တက္ကပြောဆိုရာ၏၊ ယေန၊ အကြင်
 မြွေသည်၊ ဒဋ္ဌေ၊ ကိုက်အပ်သောသူသည်၊ နဇီဝတံ၊ အသက်မရှည်နိုင်၊
 တံအာဘိဝိသမ္ပိ၊ ထိုလျှင်သော အဆိပ်ရှိသော မြွေကိုလည်း၊ အာဘိဒေ
 ထိပါးစေရာ၏။ ဧကော၊ တယောက်သောသူသည်၊ ဧကောယ၊ တယောက်
 သော၊ မာတုဂါမေန၊ မာတုဂါမနှင့်၊ နတေဝသလ္လပေ၊ တက္ကမပြောဆိုရာ
 သည်သာ လျှင်တည်း၊ တာ၊ ထိုမာတုဂါမတို့သည်၊ ရဋ္ဌဿတိ၊ လွတ်
 သောသတိရှိသော ယောကျ်ားကို၊ ပေက္ခိထေနစ၊ ကြည့်ရှုခြင်းဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ သိဒတေနစ၊ ပြုံးရယ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အထောပိ၊ ထိုမှ
 တပါးလည်း၊ ဒုန္နိဝတ္ထေနစ၊ မကောင်းသောဝတ်ရုံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
 မဇ္ဈေနာ၊ သာယာစွာသော၊ ဘဏိတေနစ၊ ပြောဆိုအပ်သော စကားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဗန္တိ၊ ဖွဲ့တတ်ကုန်၏၊ ဥဒ္ဓါဒိတော၊ ဖူးဖူးရောင်သော၊
 မတေ၊ သေလေပြီးသော၊ ဒေသောဇနော၊ ထိုသတ္တဝါသို့၊ နအဝိသာဘိသဒေါ
 ကောင်းစွာမချဉ်း ကပ်အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတ္ထိ၊ ပထဝီ၊ မိန်းမတို့၏

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

ကိုယ်၌၊ မနေရမာ၊ ဗိတ်နှလုံး၏ မြေလျော်ရာ ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါစ၊ ရူပါရုံတို့ ထည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါစ၊ သဒ္ဓါရုံတို့ ထည်းကောင်း၊ ရသစ၊ ရသရုံတို့ ထည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇာစ၊ ဝဇ္ဇာရုံတို့ ထည်းကောင်း၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာစ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဧတေကာမဂုဏာ၊ ထိုကာမဂုဏ် ဘုံသည်၊ ဒိဿ၊ မှေးထင်ကုန်၏၊ ကာမောစ၊ သုဠာန်၊ ကာမောစသည် ဖြေ့အပ်ကုန်သော၊ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့ကို၊ အပရိဇာနထံ၊ ပိုင်းခြား၍ မသိကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ ကာထံ၊ ပွားဆဲ ဖြစ်သော ကာလထည်းကောင်း၊ ဂတိ၊ လားရာဖြစ်သော ဂတိထည်းကောင်း၊ ဘဝ၊ ဘဝံ၊ တဘန်ဖြစ်ခြင်းထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ သံသာရတ္ထိံ၊ သံသာရတ္ထိ၊ ဝုရက္ခတာ၊ ရှေးရှုငြိုကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သေစ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ထည်း၊ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့ကို၊ ပရိညာသ၊ ပိုင်းခြား၍ သိကုန်၍၊ အတုတောတယာ၊ တစ်ဘဝသောဘေးမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စရန္တိ၊ ထုည့်သည်ကုန်၏။ တေစ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ထည်း၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါတို့၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဘန္တောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်လောကေ၊ လောက၌၊ ပါရဂီတာ၊ နိဗ္ဗာန်သည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

အထ ၁။ ထိုအခါ၌ အညတရော၊ တယောတ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သကောဥပဏ္ဍာယော၊ မိမိ၏ ဥပဏ္ဍာယ်ဆရာသည်၊ အတ္ထိ ဂါဓိ၊ တေန၊ ထိုမိမိ၏ ဥပဏ္ဍာယ်ဆရာရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိဘွာ၊ ကပ်လေပြီ၍၊ သင်္ကပပဏ္ဍာယံ၊ မိမိ၏ ဥဏ္ဍာယ်ဆရာကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အပေါစ၊ သျှောင်၏။ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ် သို့သျှောက် သနည်း၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ထေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ မေအက္ခန္ဓိံ၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ - ရ၊ ကဇာတော၊ ဖြစ်သောလေးထံခြင်းရှိ သည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ အက္ခန္ဓိံအား၊ ဒိသာစ၊ အရပ်မျက်နှာတို့သည် ထည်း၊ နပက္ခာယန္တိ၊ မထင်ကုန်၊ မေ၊ အက္ခန္ဓိံအား၊ ဓမ္မာစ၊ သမထိ၊ သန္နာတိရား ဘုံသည် ထည်း၊ နပ္ပနိာန္တိ၊ ဥာဏ် အားမထင်ကုန်၊ ထိ၊ မိဋ္ဌာ၊ ပိုက်ချည်းခြင်း သည်ထည်း၊ မေ၊ အက္ခန္ဓိံ၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ဘုံ၊ ပရိသာဒါသ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ကုန်စေ၍ ဘိဋ္ဌတိ တည်၏။ အနဘိရထောစ၊ မမြေလျော်သည်ဖြစ်၍ ထည်း၊ ပြိ၊ ဣရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ စရာမိံ

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-နိဝရဏဝဂ်၊ ၁၂၅

ကျင့်ရပါ၏။ မေးအက္ခန္ဓာနှစ်အား၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဝိပိကိစ္ဆာဓံ၊ နုံမှားတွေး
ထောခြင်းသည်လည်း၊ အတ္ထိရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏။
အထာခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သောဘိက္ခု၊ ထိုဥပဏ္ဍာယ်ဖြစ်သော ရဟန်းသည်။
သဒ္ဓိဒိ၊ ဘာဂိကံ၊ အတူနေ ထပ်ညွှတ်ဖြစ်သော၊ ထံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။
အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပ
သကံဒိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံဒိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို။ အဘိ၊ ဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာနှင့်၊ နိ၊ ပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထံသို့။ ဝေဇ္ဇာ
ပတ်သော အရပ်၌၊ နိ၊ ဝိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထံသို့။ သောပတ်သော
အရပ်၌။ နိ၊ ဝိဒိ၊ ထိုင်နေပြီးသော။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။
ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဧဝံ၊ ဝေဇ္ဇာ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ
၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ယျော့ကံသနည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အယံ
ထိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ ယျော့ကံထာပါ၏။ ကိံ၊ အာဟာ၊
အဘယ်သို့ ယျော့ကံထာပါသနည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝေရဟိ၊ ယခု
အံခါ၌။ မေးအက္ခန္ဓာနှစ်၏။ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ မရုကဇာတောစေဝ၊
ဖြစ်သောလေးလံခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မေးအက္ခန္ဓာနှစ်အား။
ဒိ၊ သာစ၊ အရပ်မျက်နှာတို့သည်လည်း။ နပက္ခာယန္တိ၊ မထင်ကုန်။ မေးအ
က္ခန္ဓာနှစ်အား၊ ဓမ္မေ၊ စ၊ သမထဝိပဿနာတရားတို့သည်လည်း။ နုပ္ပဋိ၊ ဘန္တိ၊ ဥာဏ်
အားမထင်ကုန်။ ထိ၊ နိမိစ္ဆာ၊ ငိုက်ချည်းခြင်းသည်လည်း။ မေးအက္ခန္ဓာနှစ်၏။
ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ မရိယာဒါယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှကုန်စေ၍။ တိဇ္ဇတိ၊ တည်၏။
အနဘိရတောစ၊ မရွေးချေသည်ဖြစ်၍လည်း။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော
အကျင့်ကို။ စရာမိ၊ ကျင့်ရပါ၏။ မေးအက္ခန္ဓာနှစ်အား၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌။ ဝိပိ
ကိစ္ဆာဓံ၊ နုံမှားတွေးထောခြင်းသည်လည်း။ အတ္ထိရှိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟာ၊ ယျော့ကံထာပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။
ဧဝံ၊ ဤယျော့ကံဆိုသောစကားသည်။ ဝေဇ္ဇာ၊ ဤသို့ယျော့ဆိုတိုင်းမှန်သည်
လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣန္ဒြိယေသု၊ ဣန္ဒြိယတို့၌။ အဂုတ္တန္တိ၊ ရသ၊ မလုံငြိသော
တံခါးရှိသော။ ဘောဇနော၊ တောဇဉ်၌။ အမတ္တဗျာနာ၊ အတိုင်းအရှည်ကို
မသိသော။ ဇာဂရိယံ၊ နို့ကြားခြင်း ထည်းဟူသောဇာလုံထက်၊ အနု
ယုတ္တဿ၊ အားမထုတ်သော။ ကုသယာနံ၊ လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်
သော။ ဓမ္မာနံ၊ ထရားတို့ကို။ အဝိပဿကဿ၊ ရှေ့သော။ ပုဗ္ဗေတ္ထာပဝေတ္ထံ၊
ညီညွတ်၏။ ရှေ့အဘို့ညီညွတ်၏။ နောက်အဘို့၌။ ဗောဓိပက္ခိယာနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

သိတတံသော အရိယမဂ်၏အပင်းအသင်း၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ဘာဝနာနုယောဂံ၊ ပွားစေခြင်း၌အားထုတ်ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တဿ၊ အားမထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊ နေသော၊ ဝိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ယံယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ မရဂကဇာတောစေဝ၊ ဖြစ်သော လေးသံခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဒိသာစ၊ အရပ်မျက်နှာတို့သည်လည်း၊ နပက္ခာယန္တိ၊ မထင်ကုန်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဓမ္မာစ၊ သမထဝိပဿနာတရားတို့သည်လည်း၊ နပ္ပဋိတန္တိ၊ ဥာဏ်အားမထင်ကုန်၊ ထိနမိဗ္ဗဉ္စ၊ ငိုက်မျည်းခြင်းသည်လည်း၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ပရိယာဒါယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှကုန်စေ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ ထည်၏၊ အနုဘိရတောစ၊ မမွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌ ဝိပိကိစ္ဆာစ၊ ယုံမှားထွေးတောခြင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိက္ခု၊ ရဟန်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ တေ၊ သင်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ကိံ၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အဘယ်သို့ကျင့်အပ်သနည်း၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ ဣန္ဒြိယံ၌၊ ဂုက္ကန္တိ၊ လိုခြံသောတံခါးရှိသည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌၊ မက္ကဉ္စ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသည်ဖြစ်၍၊ ဇာဂဂိယံ၊ နိုးကြားခြင်းတည်းဟူသောလုံ့လကို၊ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ကုသဏာနံ၊ လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ဝိပဿကော၊ ရှုအပ်၍ဖြစ်၍၊ ဖုဗ္ဗရက္ခာပရရတ္တံ၊ ညဉ့်၏ရှေ့မှ ထိုညဉ့်၏နောက်အင်္ဂါ၌၊ ဗောဓိပက္ခိယာနံ၊ သစ္စာသေးပါးကိုသိတတ်သော အရိယမဂ်၏အပင်းအသင်း၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ တရားတို့ကို၊ ဘာဝနာနုယောဂံ၊ ပွားစေခြင်း၌အားထုတ်ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရိဿာမိ၊ နေအံ့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဝိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သျှင်၊ တေ၊ သင်သည်၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဘဂဝတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမိနာ၊ ဩဝါဒေန၊ ဤဆုံးမခြင်းဖြင့်၊ ဩဝဒိတော၊ ဆုံးမအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဗ္ဗာယ၊ ထ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုးသစ္စာရှိသို့ ပြီး၍၊ ပဒက္ခိတံ၊ လက်ျာရစ်သည်သည်ကို၊ ကက္ခာ၊ ပြု၍၊ ပက္ခိယံ၊ ဖွဲ့သေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ ဂူပကဋ္ဌော၊ အပေါင်းအဘော်မှ၌သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပမက္ခော၊ မမှေ့မကျေသည်ဖြစ်၍၊ အေတာပိ၊

ပစ္စကနိပါတ်ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၁-နိဝေဒနာဝဂ်၊ ၁၇၇

ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိတက္ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတနာအပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ ကုဏပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ သဗ္ဗဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သောသူ၏ဘောင်၌၊ နိက္ခမိတော၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမသောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သောတရားမရှိသော၊ ဗြဟ္မစရိယပရိယာသာနံ၊ မြတ်သောအကျင့်လျှင်အဆုံးရှိသော၊ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဒိဋ္ဌဝဓဇ္ဈေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သဟံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေ၏၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်၊ ဝိကာ၊ ကုန်ပြီ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ဝုသိတံ၊ သုံးအပ်ပြီ၊ ကရဏိယံ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤတဆဲ့ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စအကျိုး၌၊ အပရံ၊ တပါးသောပြုတွယ်ကိစ္စသည်၊ န၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပ္ပညာယိ၊ ထိ၏၊ သောဘိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အညတရောပန၊ တယောက်အဝင်အပါသည်ကား၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သောဘိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ငေယန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သကောဥပဇ္ဈာယော၊ မိမိ၏ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုမိမိ၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ သကံဥပဇ္ဈာယံ၊ မိမိ၏ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဈောဝံ၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဧတေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ မရရကဇေတော၊ မြတ်သောလေးထံခြင်းရှိသည်၊ နစေဝဟောတိ၊ ဖြစ်သည်မဖြစ်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဒိသာစ၊ အရပ်မျက်နှာ တို့သည်လည်း၊ ပက္ခာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဓမ္မာစ၊ တရားတို့သည်လည်း၊ ပဋိဘန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ ထိနမိန္ဒ၊ ငါ့ငိုက်မျည်းခြင်းသည်လည်း၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဖရိယာဒါယ၊ ထက်ဝန်းကျင်၌ကုန်စေ၍၊ နတိဋ္ဌတိ၊ မတည်၊ အဘိရတောစ၊ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရာမိ၊ ကျင့်ပါ၏၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဓမ္မေသု၊ ထရားတို့၌၊ ဝိစိကိစ္ဆာစ၊ ယုံမှားထွေးတောခြင်း

သည်လည်းနတ္ထိမရှိ၊ ဣတိ၊ အဝေါစ၊ ဝျော့က် ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌
သောဘိက္ခု၊ ထိုဥပဏ္ဍိယံ ဆရာဖြစ်သောရဟန်းသည်၊ ၃ ဗွိပိဟာရိကံ၊
အတူးနုထပည့်ဖြစ်သော၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ အာဒါယ၊ ခေါ်၍၊ ယေ၊ န၊
အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ ဗြဟ္မာ့စွာထုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ ထေ၊ န၊ ထို
မြတ်စွာထုရား ရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမံ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသ ကံ
မိတ္တာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ အဘိဝါတော၊ ရှိသေ
စွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျော်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓါ၊ ထိုင်နေ၏။
ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျော်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊
သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဧတံစေနံ၊ ဤ
စကားကို အဝေါစ၊ ဝျော့က်၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှော့သနည်း၊ ဘန္တေ၊
မြတ်စွာထုရား၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှော့လှစ်
ပါ၏။ ကိံ၊ အာဟာ၊ အဘယ်သို့လျှော့သပါသနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊
ဧကရု၊ သင်္ချာအခါ၌၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ မရဂု၊ ဇာ
တော၊ ဖြစ်သောလေ့လမ်းခြင်းရှိသည်၊ နစေဝဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်၊ မေ၊
အကျွန်ုပ်အား၊ ဒိသာစ၊ အရပ်ချက်နှာတို့သည်လည်း၊ ပက္ခာယံန္တိ၊ ထင်ရှား
၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဓမ္မာစ၊ သမထပိပဿနာတရားတို့သည်လည်း၊ ပဋိ
ဘန္တိ၊ ဥပဏ္ဍိယံအားထင်ကုန်၏။ ထိနမိဒ္ဓံစ၊ ပိုက်မျှည်းခြင်းသည်လည်း၊ မေ၊
အကျွန်ုပ်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပရိယာဒါယ၊ ထက်ဝန်းကျင်၄၀၀နဲ့၊ စန္ဒါ၊ နတ်ဗြ
ဟ္မာ၊ မည်၊ အဘိ၊ ဧတော၊ မြေလျော်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်
သောအကျင့်ကို၊ စာရမိ၊ ကျင့်ရပါ၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့
၌ စိတ်ကိစ္စာစ၊ ယုံမှားတွေးထားခြင်းသည်လည်း၊ နတ္ထိမရှိပါ၊ ဣတိဝေံ၊
ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဝျော့က်ထာပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျော့က် ၏၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်း ဧတံ၊ ဤသို့လျှော့ဆိုသောစကားသည်၊ ဝေဗ္ဗေ၊ ဤသို့လျှော့ဆို
တိုင်းမှန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣန္ဒြိယသု၊ ဣန္ဒြိယ၌၊ ဂုဏ္ဍာနိ၊ ရသ၊ လုံခြုံ
သော၊ တံခါးရှိသော၊ ဘော၊ နေ၊ ဘောဇဉ်၌၊ မတ္တညု၊ နေ၊ အတိုင်းအရှည်ကို
ထိသော၊ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်းတည်းဟူသောလုံ့လကို၊ အနုယုတ္တဿ၊
အားထုတ်သော၊ ကုသလာနံ၊ လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊
တရားတို့ကို၊ ပိတိယံ၊ သကဿ၊ ရှေ့သော၊ ပုဗ္ဗရက္ခာ၊ ပရုရတ္တံ၊ ညဉ့်၏ရှေ့အတိုညဉ့်
၏နောက်အတို၌၊ ဗေဓိပက္ခိယာနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိတတ်သောအရိယမဂ်
၏အပင်းအမင်း၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ဘာဝနာနုယောဂံ၊
ပွားစေခြင်း၌အားထုတ်ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တဿ၊ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟ

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၁ နိဝရဏဝဂ်၊ ၁၇၉

ရတော၊ နေသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ယံယသ္မာ၊ အကြင်၊ ကြာဠာ၊ ကံ၊
 ယော၊ ကိုယ်သည်၊ မရဂုကဇာတော၊ ဖြစ်သောလေးထံခြင်းရှိသည်၊ နစေဝံ
 ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်မဖြစ်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဗိသာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့
 သုသ်ထည်း၊ ပက္ခာယန္တိ၊ သင်ကုန်၏၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဓမ္မာပိ၊ သမ
 ထပိ၊ သနာတနားတို့သည်ထည်း၊ ပဗ္ဗိဘန္တိ၊ ဥာဏ်အားထင်ကုန်၏၊ ထိန
 မိဒ္ဓု၊ ငိုမျှည်းခြင်း၊ သည်ထည်း၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝိတ္တု၊ မိတ်ကုန်ထည်း၊
 ပရိသာဒါယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှကုန်စေ၏၊ နတိဋ္ဌတိ၊ မသည်၊ အဘိ၊ ရတောစ
 ဓမ္မေထေ၊ တွက်ရှိသည်ဖြစ်၍ထည်း၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကုန်ကို၊ စရ
 တိ၊ ကျင့်၏၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဓမ္မေသု၊ ထရားတို့၌၊ ဝိပိကိစ္စ၊ စယံ၊ မှား
 တွေးထောခြင်းသည်ထည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထသ္မာ၊
 ထိ၊ ကြာဠာ၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဝေ၊ သင်တို့သည်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိ
 တဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ကိံ၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အဘယ်သို့၊ ကျင့်အပ်သနည်း၊ မယံ၊ ငါတို့
 သည်၊ ဣန္ဒြိယသု၊ ဣန္ဒြိယတို့၌၊ ဝုတ္တု၊ ရှိရာ၊ လုံရှိသောတံခါး၊ ရှိကုန်သည်၊
 ဘဝိယာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဘောဇနော၊ ဘောဇဉ်၌၊ မဇ္ဇု၊ ညှားနားအတိုင်းအ
 ရှည်ကိုသိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇာဂရိယံ၊ နိ၊ ကြားခြင်းထည်းဟူသောလုံထက်
 အနုယုက္ကာ၊ အားထုတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကုသလ္လာနံ၊ လိမ္မာခြင်းကို ဖြစ်စေ
 တတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ဝိပဿကာ၊ ရှုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပုဗ္ဗ
 ဣယံ၊ ပရမတ္ထံ၊ ညဉ့်၏အစွဲအစပ်အတို့၌၊ ဗောဓိပက္ခိယာနံ၊
 သစ္စာလေးပါးကိုသိသော အရိယမဂ်၏အပင်းအသင်း၌ ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ဘာဝနာနုယောဂံ၊ ပွားစေခြင်း၌ အားထုတ်ခြင်းကို၊
 အနုယုက္ကာ၊ အားထုတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရိယာမ၊ နေကုန်အံ့၊ ဣတိဝေ၊
 ဤသို့သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဟိ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဝေ၊
 သင်တို့သည်၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေ၊ မနိ၊ တင်မူ၏။
 ဆဋ္ဌံ၊ ဆဋ္ဌသုတ်သည်၊ နုဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိဒ္ဓါနာနိ၊ ဤအကြောင်း
 တို့ကို ဣတ္ထိ၊ သာဝါ၊ မိန်းမသည်ထည်းကောင်း၊ ပုရိသေနဝါ၊ ယောကျ်ားသည်
 ထည်းကောင်း၊ ဂဟဋ္ဌေနဝါ၊ လူသည်ထည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိထေနဝါ၊ ရဟန်း
 သည်ထည်းကောင်း၊ အဘိဏ္ဍိ၊ နေ့ညဉ့်မပြတ်၊ ပဗ္ဗဝေဓိ၊ တဗ္ဗာနိ၊ သင်ခြင်
 အပ်ကုန်၏၊ ကတမ၊ နိ၊ အဘယ်သည်ကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဋ္ဌာနာ
 နိ၊ အကြောင်းတို့တို့၊ ဣတ္ထိ၊ သာဝါ၊ မိန်းမသည်ထည်းကောင်း၊ ပုရိသေနဝါ၊
 ယောကျ်ားသည် ထည်းကောင်း၊ ဂဟဋ္ဌေနဝါ၊ လူသည် ထည်းကောင်း၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ပဗ္ဗဇိတေနဝါ။ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗာနိ၊ ဆင်ခြင်အပ်
ကုန်သနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇေယျဇေယျာ၊ အိုခြင်းသဘောရှိသည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်
၏။ ဇရံ၊ အိုခြင်းကို။ အနုတိတော၊ မလွန်နိုင်ချေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣတ္ထိယာဝါ၊
မိန်းမသည်လည်းကောင်း၊ ပုရိသေနဝါ၊ ယောက်ျားသည် လည်းကောင်း၊
ဂဟဋ္ဌေနဝါ။ လူသည်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတေနဝါ၊ ရဟန်း သည်လည်း
ကောင်း။ အဘိဏ္ဍိ၊ နေ့ညဉ့်မပြတ်။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ အဟံ၊ ငါ
သည်။ ဗျာမိဇေယျာ၊ ပျားနာခြင်းသဘောသည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဗျာမိံ၊ ပျားနာခြင်း
ကို။ အနုတိတော၊ မလွန်နိုင်ချေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣတ္ထိယာဝါ၊ မိန်းမသည်လည်း
ကောင်း၊ ပုရိသေနဝါ၊ ယောက်ျားသည်လည်းကောင်း၊ ဂဟဋ္ဌေနဝါ၊ လူသည်
လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတေနဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ အဘိဏ္ဍိ၊ နေ့ညဉ့်
မပြတ်။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ မဂ္ဂတဇေယျာ၊ သေခြင်း
သဘောရှိသည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ မဂ္ဂတံ၊ သေခြင်းကို။ အနုတိတော၊ မလွန်နိုင်ချေ
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣတ္ထိယာဝါ၊ မိန်းမသည်လည်းကောင်း၊ ပုရိသေနဝါ၊ ယောက်ျား
သည်လည်းကောင်း၊ ဂဟဋ္ဌေနဝါ။ လူသည်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတေနဝါ၊
ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ အဘိဏ္ဍိ၊ နေ့ညဉ့်မပြတ်။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်
ခြင်အပ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဝိယေဟိ၊ ချစ်အပ်
ကုန်သော၊ မနာပေဟိ၊ ဝိတ်နှလုံးကိုပွားစေတတ်ကုန်သော အဆွေခင်ပွန်းချစ်
ကျွမ်းဝင်သောသူတို့နှင့်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နာနာဘာဝေါ၊ အရပ်တပါးသို့ပြောင်း
သွားသောအားဖြင့် ကွေ့ကွင်းမခြင်းသည်။ ဝိနာဘာဝေါ၊ ခန္ဓာပြတ်ကြွေသေ
သောအားဖြင့် ကွေ့ကွင်းမခြင်းသည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣတ္ထိယာဝါ၊
မိန်းမသည်လည်းကောင်း၊ ပုရိသေနဝါ၊ ယောက်ျားသည် လည်းကောင်း၊
ဂဟဋ္ဌေနဝါ။ လူသည်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတေနဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်း
ကောင်း။ အဘိဏ္ဍိ၊ နေ့ညဉ့်မပြတ်။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ အဟံ၊ ငါ
သည်။ ကမ္မဿကော၊ ကံသာလျှင် မိမိဥစ္စာရှိသည်။ ကမ္မဒါယဒေါ၊ ကံ၏
အဖွဲ့ခံသည်။ ကမ္မယောနိ၊ ကံသာလျှင် အကြောင်းရှိသည်။ ကမ္မဗန္ဓု၊ ကံသာ
လျှင် အဆွေ ခမ္ဘိန်းရှိသည်။ ကမ္မဗန္ဓုသရဏော၊ ကံသာလျှင် ကိုးကွယ်ခြင်းရာ
ရှိသည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ကဏှာတံ၊ ကောင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပါပကံ
၊ မကောင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကံကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြု
အံ့တဿ၊ ထိုကောင်းသောကံမကောင်းသောကံ၏။ ဒါယာဒေါ၊ အဖွဲ့ခံ
သည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣတ္ထိယာဝါ၊ မိန်းမသည်လည်းကောင်း၊
ပုရိသေနဝါ၊ ယောက်ျားသည်လည်းကောင်း။ ဂဟဋ္ဌေနဝါ။ လူသည်လည်း

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၁-နိဝရဏဝဂ်၊ ၁၀၁

ကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတေနဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ အဘိဏ္ဍံ၊ နေ့ညဉ့်မပြတ်
 ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဋ္ဌာနာနိ၊
 အကြောင်းတို့ကို၊ ဣတ္ထိယဝ၊ ဣတ္ထိယဝ၊ မိန်းမသည် လည်းကောင်း၊ ဝုရိသေနဝါ၊
 ယောကျ်ားသည်လည်းကောင်း၊ ဂဟဋ္ဌေနဝါ၊ လူသည်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗ
 ဇိတေနဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ အဘိဏ္ဍံ၊ နေ့ညဉ့်မပြတ်၊ ပစ္စဝေက္ခိ
 တဗ္ဗာနိ၊ ဆင်ခြင်အပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သဘော
 ရှိသော၊ အတ္ထဝသံ၊ အကျိုးထူးကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇရာဓမ္မော၊ အို
 ခြင်းသဘောရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ဇရံ၊ အိုခြင်းကို၊ အနတိတော၊ မလွန်နိုင်
 ချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထိယဝ၊ မိန်းမသည်လည်းကောင်း၊ ဝုရိသေနဝါ၊
 ယောကျ်ားသည်လည်းကောင်း၊ ဂဟဋ္ဌေနဝါ၊ လူသည်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗ
 ဇိတေနဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ အဘိဏ္ဍံ၊ နေ့ညဉ့်မပြတ်၊ ပစ္စဝေက္ခိ
 တဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်သည်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊
 ယောဗ္ဗနေ၊ အယွယ်၌၊ ယောဗ္ဗမဒေါ၊ အယွယ်ကိုအာရုံပြု၍ ဖြစ်သောမာန်
 ယစ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယေနမဒေန၊ အကြင်အယွယ်ကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်
 သောမာန်ယစ်ခြင်းဖြင့်၊ မတ္တာ၊ ယစ်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယေန၊
 ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဝါစာ
 ယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ မန
 သာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ တံ
 ဋ္ဌာနံ၊ ထိုအိုခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကို၊ အဘိဏ္ဍံ၊ နေ့ညဉ့်မပြတ်၊ ပစ္စ
 ဝေက္ခိတော၊ ဆင်ခြင်သော၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယောဗ္ဗနေ၊ အယွယ်၌၊
 ယောယောဗ္ဗမဒေါ၊ အကြင်အယွယ်ကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သောမာန်ယစ်ခြင်း
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောယောဗ္ဗမဒေါ၊ ထိုအယွယ်ကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သော
 မာန်ယစ်ခြင်းကို၊ သဗ္ဗသောဝါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊
 ပဟိယျုတိ၊ ပယ်အပ်၏။ တနူဝါပန၊ ပါးသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ခေါ်အတ္ထဝသံ၊ ဤအကျိုးထူးကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်
 ဇရာဓမ္မော၊ အိုခြင်းသဘောရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ဇရံ၊ အိုခြင်းကို၊ အနတိ
 တော၊ မလွန်နိုင်ချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထိယဝ၊ မိန်းမသည်လည်းကောင်း၊
 ဝုရိသေနဝါ၊ ယောကျ်ားသည်လည်းကောင်း၊ ဂဟဋ္ဌေနဝါ၊ လူသည်လည်း
 ကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတေနဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ အဘိဏ္ဍံ၊ နေ့ညဉ့်
 မပြတ်၊ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကိဉ္စ၊ အဘယ်
 သို့သဘောရှိသော၊ အတ္ထဝသံ၊ အကျိုးထူးကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဗျာဓိခမ္ဘော၊ ပျားနာခြင်းသဘောရှိသည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ဗျာဓိ၊ ပျားနာခြင်းကို။ အနုတိတော၊ မလွန်နိုင်ချေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣတ္ထိ၊ ဘဝ။ မိန်းမသည်လည်းကောင်း၊ ပုရိသေနဝါ၊ ယောကျ်ားသည်လည်းကောင်း၊ ဝဟဋ္ဌေနဝါ၊ လူသည်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတေနဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ အဘိဏ္ဍိတေနုတ္တံ၊ ပြတ်မပြတ်၊ ပစ္စဝေက္ခိ၊ ဘဗ္ဗိ၊ ဆင်ခြင်အပ်သနည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သက္ကနံ၊ သက္ကဝါတို့၏ အာရောဂျ၊ အနာမရှိသောသူ၏အဖြစ်၌၊ အာရောဂျမဒေါ၊ အနာမရှိခြင်းကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သောမာန်ယစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယေနမဒေန၊ အကြင်အနာမရှိခြင်းကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သောမာန်ယစ်ခြင်းဖြင့်၊ မက္ကာ၊ ယစ်သော သက္ကဝါတို့သည်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စဂိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စဂိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စဂိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ တံဋ္ဌာနံ၊ ပျားနာခြင်းလည်းဟူသောအကြောင်းကို၊ အဘိဏ္ဍိတေနုတ္တံ၊ ပြတ်မပြတ်၊ ပစ္စဝေက္ခိတော၊ ဆင်ခြင်သော၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာရောဂျ၊ အနာမရှိသောသူ၏ အဖြစ်၌၊ ယောအာရောဂျမဒေါ၊ အကြင်အနာမရှိခြင်းကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်သောမာန်ယစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောအာရောဂျမဒေါ၊ ထိုအနာမရှိခြင်းကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သောမာန်ယစ်ခြင်းကို။ သဗ္ဗဿဝါ၊ ခပ်သိမ်းသောအကြောင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ ပဟိယျာဘိ၊ ပဟိ၊ ခပ်၏။ တနုဝါပန၊ ပါးသည်လည်း၊ ဟောဘိဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ အတ္ထဝသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောအကျိုးထူးကို၊ ပဒိစ္စ၊ စွဲ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗျာဓိခမ္ဘော၊ ပျားနာခြင်းသဘောသည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ဗျာဓိ၊ ပျားနာခြင်းကို။ အနုတိတော၊ မလွန်နိုင်ချေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣတ္ထိ၊ ဘဝ။ မိန်းမသည်လည်းကောင်း၊ ပုရိသေနဝါ၊ ယောကျ်ားသည်လည်းကောင်း၊ ဝဟဋ္ဌေနဝါ၊ လူသည်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတေနဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ အဘိဏ္ဍိတေနုတ္တံ၊ ပြတ်မပြတ်၊ ပစ္စဝေက္ခိ၊ ဘဗ္ဗိ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကိစ္စ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ အတ္ထဝသံ၊ အကျိုးထူးကို၊ ပဒိစ္စ၊ စွဲ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်။ မရဏခမ္ဘော၊ သေခြင်းသဘောရှိသည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းကို။ ဣဒံ၊ အတ္ထဝသံ၊ ဤသို့။ ဣတ္ထိ၊ ဘဝ။ မိန်းမသည်လည်းကောင်း၊ ပုရိသေနဝါ၊ ယောကျ်ားသည်လည်းကောင်း၊ ဝဟဋ္ဌေနဝါ၊ လူသည်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတေနဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ အဘိဏ္ဍိတေနုတ္တံ၊ ပြတ်မပြတ်၊ ပစ္စဝေက္ခိ၊ တဗ္ဗိ၊ ဆင်ခြင်အပ်သနည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သက္ကနံ၊ သက္ကဝါတို့၏။ ဇီဝိ

ဝဠကနိပါတ်ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၁ နိဝရဏဝဂ်၊ ၁၈၃

ဘေးအသက်ရှည်ခြင်း၌၊ ဇိဝိတမဒေါ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကိုအရံပြု၍ဖြစ်
 သောယစ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိဂါဏိ၊ ယေနမဒေန၊ အကြင်အသက်ရှည်ခြင်း
 ကိုအာရုံပြု၍ ဖြစ်သောယစ်ခြင်းဖြင့်၊ မတ္တဝါယစ်သော သတ္တဝါတို့သည်
 ကာယေနကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုဗ္ဗဂိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ စနေန္တိ၊ ကျင့်ကုန်
 ၏၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုဗ္ဗဂိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ စနေန္တိ၊ ကျင့်ကုန်
 ၏၊ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုဗ္ဗဂိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ စနေန္တိ၊ ကျင့်ကုန်
 ၏၊ တံ၊ နံ၊ ထိုသေခြင်းသည်ဟူသောအကြောင်းကို၊ အဘိဏ္ဍိ၊ နေ့ညညီမ
 ပြတ်၊ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဇိဝိတော၊
 အသက်ရှည်ခြင်း၌၊ ယောဇိဝိတမဒေါ၊ အကြင်အသက်ရှည်ခြင်း၌၊ ယစ်ခြင်း
 သည်၊ အတ္ထိဂါဏိ၊ သောဇိဝိတမဒေါ၊ ထိုအသက်ရှည်ခြင်း၌ယစ်ခြင်းကို၊
 သဗ္ဗဿ၊ ဝါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်လည်း၊ ပဟိယျတိ၊
 ပယ်အပ်၏၊ တနူဝါပန၊ ပါးသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဣဒံ၊ ခါအတ္ထဝသံ၊ ဤသို့အကျိုးထူးကို၊ ပဒိစ္စ၊ စွဲ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 မရဏဝေဇ္ဇော၊ သေခြင်းသဘောရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ မထေံ၊ သေခြင်းကို၊
 အနုတိ၊ တော၊ မလွန်နိုင်ချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထိယာဝါ၊ မိန်းမသည်လည်း
 ကောင်း၊ ပုဂ္ဂိယေန၊ ဝါ၊ ယောကျ်ားသည်လည်းကောင်း၊ ဂဟဇ္ဇေန၊ ဝါ၊ လူသည်
 လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ အဘိဏ္ဍိ၊ နေ့
 ညညီမပြတ်၊ ပစ္စဝေက္ခိတမ္ပံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကိဉ္စ၊
 အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ အတ္ထဝသံ၊ အကျိုးထူးကို၊ ပဒိစ္စ၊ စွဲ၍၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ သဗ္ဗေတိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပိယေတံ၊ ချစ်အပ်ကုန်သော၊ မနာပေ
 တိ၊ စိတ်နှလုံးကိုပွားစေတတ်ကုန်သောအဆွေအမျိုးအဆွေခင်ပွန်းချစ် ကွမ်း
 ပင်သောသူတို့နှင့်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နာနာဘာဝေါ၊ အင်တမ်းသို့ ပြေစင် သွား
 သောအားဖြင့်ကွေ့ကွင်းရခြင်းသည်၊ ဝိနာဘာဝေါ၊ နွေ့ပြတ်၊ ကြွသေသော
 အားဖြင့်ကွေ့ကွင်းရခြင်းသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထိယာဝါ၊ မိန်းမ
 သည် လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိယေန၊ ဝါ၊ ယောကျ်ားသည် လည်းကောင်း၊
 ဂဟဇ္ဇေန၊ ဝါ၊ လူသည်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ အဘိဏ္ဍိ၊ နေ့ညညီမပြတ်၊ ပစ္စဝေက္ခိတမ္ပံ၊ ဆင်ခြင်အပ်သနည်း၊
 တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဝိယေသု၊ ချစ်အပ်ကုန်
 သော၊ မနာပေသု၊ စိတ်နှလုံးကို ပွားစေတတ်ကုန်သော အဆွေအမျိုး
 အဆွေခင်ပွန်း ချစ် ကွမ်း ပင်သောသူတို့နှင့်၊ ယောဆန္ဒရာဂေါ၊ အကြင်
 ပြီးစွာ တပ်တတ်သောရာဂသည်၊ အတ္ထိဂါဏိ၊ ယေနရာဂေန၊ အကြင်

ပြင်းစွာ တစ်တတ်သော ရာဂဖြင့်၊ ရက္ခာ၊ တစ်တတ်သော သတ္တဝါတို့
သည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသော အကျင့်ကို၊ စရန္တိ၊
ကျင့်ကုန်၏။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသော အကျင့်ကို၊ စရန္တိ၊
ကျင့်ကုန်၏။ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသော အကျင့်ကို၊ စရန္တိ၊
ကျင့်ကုန်၏။ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုနှစ်သက်သော အဆွေအမျိုး အဆွေခင်ပွန်း ချစ်
ကျွမ်းဝင်သော သူတို့နှင့် ကွေကွင်းခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကို၊
အဘိဏ္ဍံ၊ နေ့ညဉ့်မပြတ်၊ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော၊ တာဝ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ ဝိယေသု၊ ချစ်အပ်ကုန်သော၊ မနာပေသု၊ စိတ်နှလုံးကို ပွားစေတတ်ကုန်
သော အဆွေအမျိုး အဆွေခင်ပွန်း ချစ်ကျွမ်းဝင်သော သူတို့၌၊ ယောဆန္ဒ
ရာဂေါ၊ အကြင်ပြင်းစွာ တစ်တတ်သော ရာဂသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောဆန္ဒ
ရာဂေါ၊ ထိုပြင်းစွာ တစ်တတ်သော ရာဂကို၊ သဗ္ဗသောဝါ၊ ခပ်သိမ်းသော
အခြင်းအရာအားဖြင့် ထည်း။ ပဟိယျတိ၊ ပယ်အပ်၏။ တနူဝါပန၊ ပါးသည်
ထည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံခေါအတ္ထဝသံ၊ ဤသို့သ
ဘောရှိသော အကျိုးထူးကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော၊ ဝိယေဟိ၊ ချစ်အပ်ကုန်သော၊ မနာပေဟိ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွားစေတတ်
သော အဆွေအမျိုး အဆွေခင်ပွန်း ချစ်ကျွမ်းဝင်သော သူတို့နှင့်၊ မေ၊ ဝါအား၊
နာနာဘာဝေါ၊ အရမ်းတပါးသို့ ပြောင်းသွားသော အားဖြင့် ကွေကွင်းခြင်း
သည်၊ ဝိနာဘာဝေါ၊ ခန္ဓာပြတ်ကြွေသေသော အားဖြင့် ကွေကွင်းခြင်း
သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထိယာဝါ၊ မိန်းမသည် ထည်းကောင်း၊
ပုရိသေနဝါ၊ ယောက်ျားသည် ထည်းကောင်း၊ ဂဟဋ္ဌေနဝါ၊ လူသည် ထည်း
ကောင်း၊ ပဗ္ဗဒိတေနဝါ၊ ရဟန်းသည် ထည်းကောင်း၊ အဘိဏ္ဍံ၊ နေ့ညဉ့်မ
ပြတ်၊ ပစ္စဝေက္ခတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကိဉ္ဇ၊ အဘယ်သို့
သဘောရှိသော၊ အတ္ထဝသံ၊ အကျိုးထူးကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ ကမ္မဿ
ကော၊ ကံသာလျှင် မိမိဥစ္စာရှိသည်၊ ကမ္မဒါယာဒေါ၊ ကံ၏အမွေခံသည်၊
ကမ္မယောနိ၊ ကံသာလျှင် အကြောင်းရှိသည်၊ ကမ္မဗန္ဓု၊ ကံသာလျှင် အဆွေ
အမျိုးရှိသည်၊ ကမ္မပဋိသရဏော၊ ကံသာလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိသည်။ အမ္ဘိ၊
ဖြစ်၏။ ကထျာတံဝါ၊ ကောင်းသည် ထည်းဖြစ်သော၊ ပါပကံဝါ၊ မကောင်း
သည် ထည်းဖြစ်သော၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကံကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ တဿ၊
ထိုကောင်းသောကံ မကောင်းသောကံ၏၊ ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံသည်၊ ဘဝိ
ဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထိယာဝါ၊ မိန်းမသည် ထည်းကောင်း၊ ပုရိသေ
နဝါ၊ ယောက်ျားသည် ထည်းကောင်း၊ ဂဟဋ္ဌေနဝါ၊ လူသည် ထည်းကောင်း။

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပတ္ထာသက-၁-နိဝရဏဝဂ်၊ ၁၀၅

ပဗ္ဗဇိတေနဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ အဘိဏ္ဍ၊ နေ့ ဉာဉ်မပြတ်၊
 ပစ္စပေက္ခိ ဘဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သတ္တန္တံ၊ သတ္တဝါ
 ဇာတိ၊ ကာသဒုဂ္ဂရိဘံ၊ ကိုယ်ဖြင့်မကောင်းသော အကျင့်သည်လည်းကောင်း၊ ဝစီ
 ဒုဂ္ဂရိတံ၊ နှုတ်ဖြင့်မကောင်းသော အကျင့်သည်လည်းကောင်း၊ မနောဒုဂ္ဂရိ
 တံ၊ စိတ်ဖြင့်မကောင်းသော အကျင့်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ တံဋ္ဌာနံ
 ထိုကံသာလျှင်မိမိဥစ္စာရှိ သည်၏အဖြစ်အစရှိသော အကြောင်းကို၊ အဘိဏ္ဍ
 နေ့ဉာဉ်မပြတ်၊ ပစ္စပေက္ခိတော၊ ဆင်ခြင်သော၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဗ္ဗ
 သောဝါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ ဒုဂ္ဂရိတံ၊ မကောင်း
 သောအကျင့်ကို၊ ပဟိယျတိ၊ လုပ်အင်၏၊ တဒူတီပန၊ ပါးသည်လည်း၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ခါအတ္ထဝသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော
 အကျိုးထူးကို၊ ပနိစ္စ၊ စွဲ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကမ္မဿကော၊ ကံသာလျှင်မိမိ
 ဥစ္စာရှိသည်၊ ကမ္မဒါယာဒေါ၊ ကံ၏အမွေခံသည်၊ ကမ္မယောနိ၊ ကံသာလျှင်
 အကြောင်းရှိသည်၊ ကမ္မဗန္ဓု၊ ကံသာလျှင် အဆွေအမျိုးရှိသည်၊ ကမ္မပဋိ
 သရဏော၊ ကံသာလျှင်ကိုးကွယ်ရာရှိသည်၊ အဒ္ဓိ၊ ဖြစ်၏၊ ကထူဇာတံ၊
 နောင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပါပကံ၊ မကောင်း သည်လည်းဖြစ်သော၊
 ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကံကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ တဿ၊ ထိုကောင်းသောကံ
 မကောင်းသောကံ၏၊ ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံသည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဣတ္ထိယာဝါပိနံ၊ မသည်လည်းကောင်း၊ ပုရိသေနဝါ၊ ယောကျ်ား
 သည်လည်းကောင်း၊ မဂဟဋ္ဌေနဝါ၊ လူသည်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတေနဝါ၊
 ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ အဘိဏ္ဍ၊ နေ့ ဉာဉ်မပြတ်၊ ပစ္စပေက္ခိ ဘဗ္ဗံ၊ ဆင်
 ခြင်အပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သောအရိယသာဝကော၊ ထိုဘုရား တ
 ပည့်သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သပေပဋိသဗ္ဗိက္ခကံ၊ အကယ်၍ဆင်ခြင်အံ့၊ ကိံ ပဋိ
 သဗ္ဗိက္ခကံ၊ အဘယ်သို့ဆင်ခြင်သနည်း၊ ဧကော၊ တယောကံ အထည်းထည်း
 သော၊ အဟဋ္ဌေဝါ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ ဇရာဓမ္မော၊ အိုခြင်းသဘောရှိသည်၊
 ဇရံ၊ အိုခြင်းကို၊ အနုတိတော၊ မလွန်နိုင်ချေသည်၊ နုခေါ်အဒ္ဓိ၊ မဖြစ်၊ အထခေါ
 စင်စစ်သော်ကား၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက် ကုန်သော၊ သတ္တန္တံ၊ သတ္တ
 ဝါတို့၏၊ အာဂတိ၊ တပါးသောဘဝမှ ဤပဋုပ္ပန်ဘဝသို့ လာခြင်းသည်
 ထည်းကောင်း၊ ဂတိ၊ ဤပဋုပ္ပန်ဘဝမှတပါးသောဘဝသို့ သွားခြင်းသည်
 ထည်းကောင်း၊ ရတိ၊ ရတေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပေက္ခိ၊ ပဋိသန္ဓေနေ
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝတာ၊ ထိုမျှထောက်ကုန်သော၊
 သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဇရာဓမ္မော၊ အိုခြင်း

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

သဘောရှိကုန်၏။ ဇရုံ၊ အိမ်ခြင်းကို၊ အနုတိတာ၊ မလွန်နိုင်ချေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 သပေပဋိသမ္ဘိက္ခတိ။ အကယ်၍ဆင်ခြင်အံ့၊ ဝေံသတိ၊ ဤသို့ဆင်ခြင်သည်ရှိ
 သေဝိ။ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏ အိမ်ခြင်းတည်းဟူသောအ
 ကြောင်းကို၊ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော၊ တဿ၊ ထိုဘုရားထပည့်အား
 မဂ္ဂေါ၊ အရိယာမဂ်သည်၊ သဗ္ဗာယတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဘုရားထပည့်သည်။
 တံမဂ္ဂံ၊ ထိုအရိယာမဂ်ကို၊ အာသေဝတိ၊ အဝမှစ၍ဖြစ်၏။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။
 ဗဟုထိကရောတိ၊ အကြိမ်များစွာပြု၏။ တံမဂ္ဂံ၊ ထိုအရိယာမဂ်ကို၊ အာသေဝ
 တော၊ အဝမှစ၍ဖြစ်သော၊ ဘာဝယတော၊ ပွားစေသော၊ ဗဟုထိကရောတော၊
 အကြိမ်များစွာပြုသော။ တဿ၊ ထိုဘုရားထပည့်သည်။ သညောဇနာနိ၊
 သံယောဇဉ်ဘုံကို။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်း အရာအားဖြင့်၊ ပဟိ
 ယုန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ အနုသယာ၊ အနုသယတို့သည်။ ဗုန္တိ၊ ကင်းကုန်
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကော၊ တယောဂ် အထည်းထည်းသော၊
 အာဂစ္ဆေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ ဗျာမိဓမ္မော၊ ပျားနာခြင်း သဘောရှိသည်။
 ဗျာမိ၊ ပျားနာခြင်းကို၊ အနုတိတော၊ မလွန်နိုင်ချေသည်။ နခေါအမ္ဘိမဖြစ်၊
 အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ယာဝတော၊ အကြင် မျှလောက်ကုန်သော်။
 သိက္ခာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ အာဂတိ၊ တပါးသောဘဝမှဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝသို့အား
 ရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဂတိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှတပါးသောဘဝသို့သွား
 ရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဂုတိ၊ ဂုတေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဣပပတ္တိ၊
 ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဝတော၊ ထိုမျှ
 လောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။
 ဗျာမိဓမ္မော၊ ပျားနာခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ ဗျာမိ၊ ပျားနာခြင်းကို၊ အနုတိတာ၊
 မလွန်နိုင်ချေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ သပေပဋိသမ္ဘိက္ခတိ၊ အကယ်၍ဆင်ခြင်အံ့၊
 ဝေံသတိ၊ ဤသို့ဆင်ခြင်သည်ရှိသေဝိ။ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါ
 တို့၏ပျားနာခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကို၊ အဘိဏ္ဍံ၊ နေဉဉ်မပြတ်၊
 ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော၊ တဿ၊ ထိုဘုရားထပည့်အား၊ မဂ္ဂေါ၊ အရိယ
 မဂ်သည်၊ သဗ္ဗာယတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဘုရားထပည့်သည်။ တံမဂ္ဂံ၊ ထိုအရိ
 ယမဂ်ကို၊ အာသေဝတိ၊ အဝမှစ၍ဖြစ်၏။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဗဟုထိက
 ရောတိ၊ အကြိမ်များစွာပြု၏။ တံမဂ္ဂံ၊ ထိုအရိယမဂ်ကို၊ အာသေဝတော၊ အဝ
 မှစ၍ဖြစ်သော၊ ဘာဝယတော၊ ပွားစေသော၊ ဗဟုထိကရောတော၊ အကြိမ်
 များစွာပြုသော။ တဿ၊ ထိုဘုရားထပည့်သည်။ သညောဇနာနိ၊ သံယော
 ဇဉ်ဘုံကို၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဟိယုန္တိ၊ ပယ်

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပဉ္စမာသက-၁-နိဝရဏဝဂ်၊ ၁၀၇

အပ်ကုန်၏။ အနုသယ၊ အနုသယတို့သည်၊ ဗျန္တိ၊ ကင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကော၊ တယောကံအထည်းတည်းသော၊ အဟဂ္ဂေဝ၊ ငါသည်
 သာသျှင်၊ မရဏဝဋ္ဌော၊ သေခြင်းသဘောရှိသည်၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ အနု
 တိတော၊ မလွန်နိုင်ချေသည်၊ နုခေါအမ္ဘိ၊ မဖြစ်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား
 ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ သက္ကာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အာဂတိ၊
 တပါးသောဘဝမှ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝသို့ ထားခြင်းသည် လည်းကောင်း၊
 ဂတိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှတပါးသောဘဝသို့သွားခြင်းသည် လည်းကောင်း၊
 ဝုတိ၊ ဝုတေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပပတ္တိ၊ ပမိသန္ဓေနေခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဧဘာတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်
 သိမ်းကုန်သော၊ သက္ကာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ မရဏဝဋ္ဌော၊ သေခြင်းသဘောရှိ
 ကုန်၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ အနုတိတာ၊ မလွန်နိုင်ချေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပမီ
 သပ္ပိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏သေခြင်း
 တည်းဟူသောအကြောင်းကို၊ အဘိဏ္ဍံ၊ နေ့ညဉ့်မပြတ်၊ ပစ္စဝေက္ခဇော၊
 ဆင်ခြင်သော၊ တဿ၊ ထိုဘုရား တပည့်အား၊ မဂ္ဂေ၊ အရိယမဂ်သည်၊
 သံဗ္ဗာယတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဘုရားတပည့်သည်၊ တံမဂ္ဂံ၊ ထိုအရိယမဂ်ကို
 အာသေဝတိ၊ အစမှစ၍မှီဝဲ၏။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဗဟုထိကရောတိ၊
 အကြိမ်များစွာပြု၏။ တံမဂ္ဂံ၊ ထိုအရိယမဂ်ကို၊ အာသေဝတော၊ အစမှစ၍မှီဝဲ
 သော၊ ဘာဝယတော၊ ပွားစေသော၊ ဗဟုထိကရောတော၊ အကြိမ်များစွာပြု
 သော၊ တဿ၊ ထိုဘုရားတပည့်သည်၊ သညောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို၊
 သဗ္ဗေသော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဟိယုန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။
 အနုသယ၊ အနုသယတို့သည်၊ ဗျန္တိ၊ ကင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 ဧကော၊ တယောကံအထည်းတည်းသော၊ မဟံဂေဝ၊ ငါအားသာသျှင်၊ သဗ္ဗေဟိ
 ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဝိယေဟိ၊ ချစ်အပ်ကုန်သော၊ မနာပေဟိ၊ စိတ်နှလုံးကို
 ပွားစေတတ်သောအဆွေအမျိုးအဆွေခပ်ပွန်းချစ်ကြွမ်းဝင်သောသူတို့နှင့်၊
 နာနာဘာဝေါ၊ အရပ်တပါးသို့ပြောင်းသော အားဖြင့်ကွေကွင်းခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ ဝိနာဘာဝေါ၊ ခန္ဓာပြုစဉ်ကြွေသောအားဖြင့် ကွေကွင်း
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နုခေါဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်
 ကား၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ သက္ကာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊
 အာဂတိ၊ တပါးသောဘဝမှ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝသို့ ထားခြင်းသည် လည်း
 ကောင်း၊ ဂတိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှတပါးသောဘဝ သို့သွားခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဝုတိ၊ ဝုတေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပပတ္တိ၊ ပမိသန္ဓေနေခြင်း

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

သည်သည်ကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံဝတာ၊ ထိုမျှလောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဝိယေထိ၊ ချစ်အပ်ကုန်သော၊ မနာပေတိ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါ၊ စေဘက်ကုန်သော အဆွေအမျိုး အဆွေခင်ပွန်းချစ်ကျွမ်းဝင်သောသူတို့နှင့်၊ နာနာဘာဝေါ၊ အရင်တပါးလို ပြောင်းသောအားဖြင့် ကွေကွင်းရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝိနာဘာဝေါ၊ ခန္ဓာပြတ်ကြော သေသောအားဖြင့် ကွေကွင်းရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသမ္ဘိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုနှစ်သက်သော အဆွေခင်ပွန်း ချစ်ကျွမ်းဝင်သောသူတို့နှင့် ကွေကွင်းရခြင်းတည်း ဟူသောအကြောင်းကို၊ အဘိဏှံ၊ နေ့ညဉ့်မပြတ်၊ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော၊ တဿ၊ ထိုဘုရားတပည့်အား၊ မဒဂ္ဂါ၊ မဂ်သည်၊ သဗ္ဗာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဘုရားဘပည့်သည်၊ တံမဂ္ဂံ၊ ထိုအရိယမဂ်ကို၊ အာသေဝတိ၊ အဝမှစ၍မှီဘဲ၏၊ ဘာဝေတိ၊ ပွါ၊ စေ၏၊ ဗဟုထိကရေတိ၊ အကြိမ်းများစွာပြု၏၊ တံမဂ္ဂံ၊ ထိုအရိယမဂ်ကို၊ အာသေဝတော၊ အဝမှစ၍မှီဘဲသော၊ ဘာဝယတော၊ ပွါ၊ စေသော၊ ဗဟုထိကရေတော၊ အကြိမ်များစွာပြုသော၊ တဿ၊ ထိုဘုရားတပည့်သည်၊ သညောဇနာနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဟိယုန္တိ၊ ဗဟိအပ်ကုန်၏၊ အနုသယာ၊ အနုသယတို့သည်၊ ဗျန္တိ၊ ကင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧကော တဒယာကံ၊ အထည်းတည်းသော၊ အဟဂ္ဂေဝါ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ ကမ္မဿကော၊ ကံသာလျှင်မိမိဥစ္စာရှိသည်၊ ကမ္မဒါယာဒေါ၊ ကံ၏အမွေခံသည်၊ ကမ္မယောနိ၊ ကံသာလျှင်အကြောင်းရှိသည်၊ ကမ္မဗန္ဓု၊ ကံသာလျှင်အဆွေအမျိုးရှိသည်၊ ကမ္မပဋိသရဏော၊ ကံသာလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိသည်၊ နခေါအမ္ဘိ၊ မဖြစ်၊ ကထျာ၊ တံဝါ၊ ကောင်းသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ပါပကံဝါ၊ မကောင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကံကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ တဿ၊ ထိုကောင်းသောကံမကောင်းသောကံ၏၊ ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံသည်၊ နခေါ ဘဝိဿာမိ၊ မဖြစ်အံ့၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယာဝတော၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အာဂတိ၊ တပါးသောဘဝမှ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝသို့သွားရခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဂတိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှ တပါးသောဘဝသို့ သွားရခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဝတိ၊ စုတေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပပတ္တိ၊ လုံ့လရွေးနုခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကမ္မဿကော၊ ကံသာလျှင်ဥစ္စာရှိကုန်၏။

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပတ္ထာသက-၁-နိဂဂထဝဂ်၊ ၁၀၉

ကမ္ဘဒါယဒါ၊ ကံဇီအပ္ပေခံဖြစ်ကုန်၏။ ကမ္ဘယောနိ၊ ကံသာလျှင်အကြောင်းရှိ
 ကုန်၏။ ကမ္ဘဗန္ဓု၊ ကံသာလျှင် အဆွေအမျိုးရှိကုန်၏။ ကမ္ဘပဗ္ဗိသရဏာ၊
 ကံသာလျှင်ကိုးကွယ်ရာရှိကုန်၏။ ကလျာဏံဝါ၊ ကောင်းသည်လည်းဖြစ်
 သော၊ ပါပကံဝါ၊ မကောင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ ယံကမ္ဘံ၊ အကြင်ကံကို၊
 ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ တဿ၊ ထိုကောင်းသော ကံမကောင်းသော
 ကံ၏၊ ဒါယာဒါ၊ အပ္ပေခံတို့သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပဗ္ဗိသဗ္ဗိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုကံသာလျှင် မိမိဥစ္စာရှိသည်၏အဖြစ်
 အစရှိသော အကြောင်းကို၊ အဘိဗ္ဗံ၊ နေ့ညဉ့်မပြတ်၊ ပစ္စဝေက္ခတော၊
 ဆင်ခြင်သော၊ တဿ၊ ထိုထုရားတပည့်အား၊ မဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်သည်၊
 သဗ္ဗာယတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုထုရားတပည့်သည်၊ တံမဂ္ဂံ၊ ထိုအရိယမဂ်ကို၊
 အာသောဘိ၊ အစမှစ၍ဖြစ်၏။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဗဟုထိကရောတိ၊
 အကြိမ်များစွာပြု၏။ တံမဂ္ဂံ၊ ထိုအရိယမဂ်ကို၊ အာသေဝတော၊ အစမှစ၍
 ဖြစ်သော၊ ဘာဝယတော၊ ပွားစေသော။ ဗဟုထိကရောတော၊ အကြိမ်များ
 စွာပြုသော၊ တဿ၊ ထိုထုရားတပည့်သည်၊ သညောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့
 ကို၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပဟိယန္တိ၊ ပယ်အပ်
 ကုန်၏။ အနုသယာ၊ အနုသယတို့သည်၊ ဗျန္တိ၊ ကင်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဓမ္မာ၊ အိုခြင်းသဘောတရားတို့သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ
 အားဖြင့်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သတ္တာ၊
 သတ္တဝါတို့သည်၊ ဗျ၊ မိဓမ္မာ၊ ပျားနာခြင်း သဘောရှိကုန်၏။ ဇရာဓမ္မာ၊
 အိုခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ အထော၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ မရဏဓမ္မိနော၊ သေခြင်း
 သဘောရှိကုန်၏။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်သောပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ တံ၊ ထိုပျားနာခြင်းသဘောကို၊ ဇီဂုစ္ဆန္တိ၊ စက်ဆုပ်ကုန်၏။
 အဟဂ္ဂု၊ ငါသည်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပျားနာခြင်းစသောသဘောရှိကုန်
 သော၊ ပါဏိသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ဧဝံ၊ ထိုပျားနာခြင်းစသော သဘောကို၊
 ဇီဂုစ္ဆယံ၊ စက်ဆုပ်ငြားအံ့ ဧဝံ၊ ဤသို့ပျားနာခြင်းစသည်ကို စက်ဆုပ်
 သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိဘာဂိနော၊ နေသော၊ မမ၊ ငါအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 ပျားနာခြင်းစသည်ကိုစက်ဆုပ်ခြင်းသည်၊ ပတိဂ္ဂပံ၊ ဝေဖျာက်ပတ်သည်၊
 နအဿ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပျားနာခြင်းစသည်ကို စက်ဆုပ်သော
 အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိဘာဂေန္တာ၊ နေသော၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊
 နိဂ္ဂမိံ၊ ကာရပမိကင်းရာမှဖြစ်သော၊ ခမ္ဘံ၊ အရဟတ္တုဖိုလ်တရားကို၊ ဥတ္တော

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်ဒိဿု။

ထိ၍၊ ဒေသဇရာဇော၊ အနာမရှိဒဿာ သူ၏ အဖြစ်၌ လည်း ကောင်း၊
 ယောဗ္ဗနသိဉ္စူ၊ အပတ္တံသိဉ္စူလည်းကောင်း၊ ဖိဝိတသိဉ္စူ၊ အသက်ရှည်ခြင်း၌
 ထည်းကောင်း၊ ယောမဒေါ၊ အကြင်ယစ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ။ သဗ္ဗေ၊
 ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေမဒေ၊ ထိုယစ်ခြင်းတို့ကို၊ အဘိတော၊ နှိပ်စက်ထွင်း
 ရိုးနှိုင်းသည်၊ အဘျံ၊ ဖြစ်၏၊ နေက္ခမံ၊ ကာမမှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော
 ရဟန်း ဘို၏ အဖြစ်ကို၊ ခေမတော၊ ဘေးမရှိသောအားဖြင့်၊ ဒဠု၊ ရှု၍၊ နိဗ္ဗာနံ၊
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိပဿတော၊ ရှုသော၊ တဿမေ၊ ထိုငါ့အား၊ အဟိ၊ ငါ
 သည်၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကာမာနိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို ပမိုးသဝိသံ၊
 မှီဝဲခြင်းငှါ၊ နာဗ္ဗေ၊ မထိုက်၊ ဗြဟ္မစရိယပရာယဇော၊ သာသနာတော်
 တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်လျှင်လည်းထောင်းရာ ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 အနဝတ္တိ၊ သာသနာတော်မှ မဆုတ်နစ်သည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့ ဥဿာဟော၊ အားထုတ်ခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣနိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ
 ဝ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ သက္ကမံ၊ သက္ကမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

ဧကံ၊ ဘဝါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေသာ
 ထိ၊ ဝေသာထီပြည်၌၊ မဟာဝနေ၊ မဟာဝန်တော၌၊ ကုဇ္ဈဂါရသာထာယံ
 ဝုသစ်မွန်းချွန်အထွဋ်ထပ်သော စရပ်ကျောင်း၌၊ ဝိဟရဟိ၊ နေတော်မူ၏။
 အထခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုဗ္ဗန
 သမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိတိသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်ဝတ်၍၊ ပက္ကစိဝရံ၊
 သဝိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဝေသာထိ၊ ဝေသာထီပြည်သို့၊ ဝိဏ္ဏာ
 ယ၊ ဆွမ်းအယိုငှါ၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ ဝေသာထိယံ၊ ဝေသာထီပြည်၌၊
 ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအယိုငှါ၊ စရိတွာ၊ တုည့်လည်ထော်မူပြီး၍၊ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊
 ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်၌၊ ဝိဏ္ဏပါတပမိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရှာမှပဲခဲသည်
 ရှိသော်၊ မဟာဝနံ၊ မဟာဝန်တောသို့၊ အဇ္ဈောဂါဟေတွာ၊ သက်ဝင်၍၊ အည
 တရတ္ထိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်းရင်း၌၊ ဗိဝါဝိဟာရံ၊ နေသန့်၍
 နေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိသိမိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊
 ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟုသာ၊ များစွာကုန်သော၊ လိစ္ဆဝိကုမာရကာ၊ လိစ္ဆဝိမင်း
 သားတို့သည်၊ သဇ္ဇာနံ၊ ညှို့ဘင်သောအားဖြင့်၊ စိရင်အပ်ကုန်ပြီးသော၊ နူဝနံ၊
 လေးတို့ကို၊ အာဒါယ၊ ကိုင်စွဲ၍၊ ကုတ္တုရဘံ၊ စပရိဝဂ္ဂာ၊ ခွေးအပေါင်း
 တို့သည်၊ ခြံရံအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဟာဝနေ၊ မဟာဝန်တော၌၊ အနုဝင်္ဂမ
 မာနာ၊ အစဉ်အားဖြင့်သွားကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနုဝိစရမာနာ၊ အစဉ်အား

ဖြင့်ထည့်သည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အညဟရသို့၊ အမှတ်မရှိသော၊ ရှုစွာမူလေး၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒ၊ ထိုင်နေတော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံသယ မြင်ကြကုန်၏၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်ကြကုန်၍၊ သဇ္ဇာန၊ ညှိတွင်သောအားဖြင့်စီရင်အပ်ကုန်ပြီးသော၊ ဝေဒနိ၊ ထေးတို့ကို၊ နိက္ခမိတ္တော၊ ချထားကြကုန်၍၊ ကုက္ကု၊ ရသံစံ၊ ခွေးအပေါင်းကို၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်သို့၊ ဥပယျာဇေတွာ၊ မောင်းလိုက်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိံသု၊ ကပ်ကြလေကုန်၏၊ ဥပသကံမိတ္တော၊ ကပ်ကြကုန်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာနှိုးနှီးကုန်ပြီး၍၊ တုဏှိဘူတာ၊ တုဏှိဘူတာ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စလိကေသကံ၊ အုပ်ချုပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပယိရူပါသန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကြကုန်၏၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုခါ၌၊ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသော၊ လိစ္ဆဝိ၊ လိစ္ဆဝိမင်းသည်၊ မဟာဝနေ၊ မဟာဝန်တော၌၊ ဇေဝိဟာရံ၊ မြင်းကောင်း၏ညောင်းညာခြင်းကို ပျောက်ခြင်းငှါ မြင်းကောင်းဖြင့်ထည့်ထည့်ခြင်းကို၊ အနုစင်္ဂမမာနော၊ အစဉ်အားဖြင့်သွားသည်ဖြစ်၍၊ အနုစင်္ဂရမာနော၊ အစဉ်အားဖြင့်လည်လည်သည်ဖြစ်၍၊ တုဏှိဘူထေတုဏှိဘူထေ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ကုန်ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စလိကေသကံ၊ အုပ်ချုပ်ကုန်သော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပယိရူပါသန္တေ၊ ဆည်းကပ်ကုန်သော၊ ဇေလိစ္ဆဝိကုမာရကော၊ ထိုလိစ္ဆဝိမင်းသားတို့ကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်သောကြောင့်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိံ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတ္တော၊ ကပ်လေ ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာနှိုးနှီးပြီ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒ၊ ထိုင်နေခြင်း၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒ၊ ထိုင်နေခြင်း၊ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသော၊ လိစ္ဆဝိ၊ လိစ္ဆဝိမင်းသည်၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံကို၊ ဥဒါနေထိ၊ ကျူးရင့်၏၊ ကံ၊ ဥဒါနေထိ၊ အဘယ်သို့ကျူးရင့်သနည်း၊ ဝဇ္ဇိ၊ ဝဇ္ဇိမင်းသားတို့သည်၊ ဘရိသန္တိ၊ ပွားကုန်ထွက်၊ ဝဇ္ဇိ၊ ဝဇ္ဇိမင်းသားတို့သည်၊ ဘရိသန္တိ၊ ပွားကုန်ထွက်၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဥဒါနေထိ၊ ကျူးရင့်၏၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်တို့သည်၊ ဝဇ္ဇိ၊ ဝဇ္ဇိမင်းသားတို့သည်၊ ဘရိသန္တိ၊ ပွားကုန်ထွက်၊ ဝဇ္ဇိ၊ ဝဇ္ဇိမင်းသားတို့သည်၊ ဘရိသန္တိ၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ကံ၊ ပန၊

အင်္ဂုတ္တိုက်ပါဠိထောင့်နိဿယ

အဘယ်ကြောင့်ကြောင့်၊ ဝဇေထိ ဆိုဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဣမေလိစ္ဆဝိကုမာရကာ၊ ဤလိစ္ဆဝိမင်းသားတို့သည် စန္ဒာ၊ ကြမ်းတန်းကုန်၏၊ ဗရုသာ၊ ကြမ်းကြိုက်ကုန်၏၊ အပါနုကာ၊ ခက်ထန်ကုန်၏၊ ကုလေသု၊ မင်းမျိုးတို့၌၊ ဥစ္ဆူ၊ တံဝါ၊ ငြိတ်တုဟူ၍ ထည်းကောင်း၊ ဗဒရာဘိဝါ၊ ဆီးသီးတို့ဟူ၍ ထည်းကောင်း၊ ပူဝါတံဝါ၊ မှုံတို့ဟူ၍ ထည်း၊ မောဒကာတံဝါ၊ ကတွတ်မှုံတို့ဟူ၍ ထည်းကောင်း၊ သံကုလိကာတံဝါ၊ နှပ်ပျက်တို့ဟူ၍ ထည်းကောင်း၊ ယာနိဝိတာနိပဏ္ဏသကာန၊ အကြင်ထက်ဆောင်တို့ကို၊ ပဟိယုန္တိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုထက်ဆောင်တို့ကို၊ ဝိလုခိတွာ၊ ဝိလုခိတွာ၊ လုယက်ကုန်၍ လုယက်ကုန်၍၊ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏၊ ကုလိတ္တိနိဂ္ဂိ၊ အမျိုးမိန်းမတို့၏ ထည်းကောင်း၊ ကုလကုမာရိနိဂ္ဂိ၊ အမျိုးသမီးတို့၏ ထည်းကောင်း၊ ပစ္ဆာလိယံ၊ နောက်မှတွား၍၊ ဝိန္တိ၊ ရှေ့ကုန်ကို၊ ပါဒေန၊ ခြေဖြင့် ဝိပန္တိ၊ ကန်ကျော်ကုန်၏၊ ဒါနုဣဒါနု၊ ယခုအခါ၌တေ၊ ထိုဝတ္ထိမင်းသားတို့ကို၊ ဣမေ၊ ဤလိစ္ဆဝိမင်းသားတို့သည်၊ တုဏ္ဍိဘုဘာတုဏ္ဍိဘုဘာ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ကုန် ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ပယိရူပါသန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကြကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ငြောက်၏၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ၊ ခတ္တိယဿ၊ ခေမြေကို အပိုးရသော၊ ရဒ္ဒါထိသိက္ကဿ၊ ထိပ်ထက်၌ အဘိသက်သွန်းအပ်သော၊ ရုညာယဒိဝါ၊ မင်းအားထည်းကောင်း၊ မြွေကဿယဒိဝါ၊ တိုင်းနိုင်ငံကို စားရသောမင်းသားအားထည်းကောင်း၊ ပေတ္တနိကဿယဒိဝါ၊ အတည်ပေးအပ်သောဥစ္စာနှစ်ကိုစားရသောသားအား ထည်းကောင်း၊ ဝေဝနာယ၊ စစ်သည်ဘောင်၌၊ သေနာပတိကဿယဒိဝါ၊ စစ်သည်၌ အကြီးအမှူးဖြစ်သောစစ်သူကြီးအားထည်းကောင်း၊ ဝါမဝါမဏိကဿယဒိဝါ၊ ရွာသားတို့၏ရွာ၌ ကိပ္ပာန်ဆောင်ရွက်နိုင်သောရွာသူကြီးအားထည်းကောင်း၊ ပူဂဏိမဝါမဏိကဿယဒိဝါ၊ သဘောတူသူ လူအပေါင်း၌ အပိုးရသောသူအား ထည်းကောင်း၊ ယဝါပန၊ အကြင်သူတို့သည်မူလည်း၊ ကုလေသု၊ မင်းမျိုးတို့၌၊ ပစ္စေကာမိဝစ္စံ၊ အသီးအသီးအပိုးရသောသူ၏အဖြစ်ကို၊ ကာရေန္တိ၊ ပြီးစကုန်၏၊ ဝေသံယဒိဝါ၊ ယုံသူတို့အား ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဿကဿပိ၊ တစ်ထံထံထောက်သော၊ ကုလပုတ္တဿ၊ အမျိုးသားအား၊ ပဗ္ဗ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ ထရားတို့သည်၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဝေသံ၊ ထိုငါးပါးသော တရားနှင့်ပြည့်စုံသောမင်းစသောသူတို့အား၊ ဗုဒ္ဓိယဝ၊ ကြီးပွားခြင်းကိုသာလျှင်၊ ပါရုကဿိ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ပရိဟာန၊ ယုတ်ခြင်းကို

ဝဋ္ဋကနိပါတ်ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-နိဝရထဝဂ်၊ ၈၉၃

နောပါဠိကင်္ဂါ၊ အလိုမရှိအပ်၊ ပဋ္ဌ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်
 တို့နည်း၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဣ၊ ခေါ်ဝေါ်ထောင့်၊ ကုလဝုတ္တော၊ အမျိုး
 ကောင်းသားသည်၊ ဗာဟုဗလပရိပိတေဟိ၊ ထက်ရုံးအားဖြင့်သည်းဘူး
 အပ်ကုန်သော၊ သေဒါဝက္ခိတ္တေဟိ၊ ချွေးကိုကျစေ၍ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော၊
 ဓမ္မိကေဟိ၊ တရားအားထျှော်ကပ်ပတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မဝဋ္ဋေဟိ၊ တရားသဖြင့်
 ရအပ်ကုန်သော၊ ဥဋ္ဌာနုပိရိယာမိဂတေဟိ၊ ထကြွခြင်းသည်းဟူသောလုံ့
 ထဖြင့်ရအပ်ကုန်သော၊ ဘောဂေဟိ၊ စည်းစိမ်တို့ဖြင့်၊ မာတာပိတရော၊ အမိ
 အဘတို့ကို၊ သက္ကဋေ၊ အရိအသေပြု၏၊ ဂရုံကရောဟိ၊ အလေးအမြတ်ပြု
 ၏၊ မာနေတိ၊ မြတ်နိုး၏၊ ပူဇေတိ၊ ပူဇော်၏၊ တမေနံ၊ ထိုအမျိုးသားကို၊ သက္က
 တာ၊ အရိအသေပြုအပ်ကုန်သော၊ ဂရုံကတာ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်ကုန်
 သော၊ မာနိတာ၊ မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ပူဇိတာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်သော၊ မာ
 တာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ ဇိဝ၊ အသက်ရှည်စေသ
 တည်း၊ ဒီဗံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ အာယံ၊ အသက်ကို၊ ပါလေဟိ
 စောင့်နိုင်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထျှာထေန၊ ကောင်းသော၊ မနသာ၊
 စိတ်ဖြင့်၊ အနုကမ္မန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်၏၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ မာတာပိ
 တာနုကမ္မိ၊ အမိအဘတို့သည်စောင့်ရှောက်အပ်သော၊ ကုလဝုတ္တော၊
 အမျိုးသားအား၊ ဗုဒ္ဓိယဝ၊ ကြီးပွားခြင်းကိုသာလျှင်၊ ပါဠိကင်္ဂါ၊ အလိုရှိအပ်
 ၏၊ ပရိဘာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို၊ နောပါဠိကင်္ဂါ၊ အလိုမရှိအပ်၊ မဟာနာမ၊
 မဟာနာမ်၊ ပုန၊ တတံ၊ ဟိ၊ စာပါးတို့သည်၊ ကုလဝုတ္တော၊ အမျိုးသား
 သည် ဗာဟုဗလပရိပိတေဟိ၊ ထက်ရုံးအားဖြင့်သည်းဘူးအပ်ကုန်သော၊
 သေဒါဝက္ခိတ္တေဟိ၊ ချွေးကိုကျစေ၍ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မိကေဟိ၊ တရား
 အားထျှော်ကုန်သော၊ ဓမ္မဝဋ္ဋေဟိ၊ တရားသဖြင့်ရအပ်ကုန်သော၊ ဥဋ္ဌာနုပိရိ
 ယာမိ ဂတေဟိ၊ ထကြွခြင်းသည်းဟူသော လုံ့ထဖြင့် ရအပ် ကုန်သော၊
 ဘောဂေဟိ၊ စည်းစိမ်တို့ဖြင့်၊ ဝုတ္တဒါရဒါသကမ္မကပေါရိသော၊ သားမယား
 ကျွန်အမှု လုပ်သော သောကျားတို့ကို၊ သက္ကဋေ၊ အရိ အသေပြု၏၊
 ဂရုံကရောဟိ၊ အလေးအမြတ်ပြု၏၊ မာနေတိ၊ မြတ်နိုး၏၊ ပူဇေတိ၊ ပူဇော်၏၊
 တမေနံ၊ ထိုအမျိုးသားကို၊ သက္ကတာ၊ အရိအသေပြုအပ်ကုန်သော၊ ဂရုံက
 တာ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်ကုန်သော၊ မာနိတာ၊ မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ပူဇိ
 တာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်သော၊ ဝုတ္တဒါရဒါသကမ္မကပေါရိသာ၊ သားမယား
 ကျွန်အမှုလုပ်သောသောကျားတို့သည်၊ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ ဇိဝ၊ အသက်ရှည်
 စေသတည်း၊ ဒီဗံ၊ ရှည်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ အာယံ၊ အသက်ကို၊

ပါဏေဟိ၊စောင့်နိုင်စေသတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ကလျာဏေန၊ကောင်းသော၊
မနုဿ၊မိတ်ဖြင့်၊အနုကမ္မန္တိ၊စောင့်ရှောက်ကုန်၏၊မဟာနာမ၊မဟာနာမ်၊
ပုတ္တဒါရဒါသကမ္မ ကရပေါရိယာနု ကမ္ပိတဿ၊ သားမယားကျွန်အမှုထုပ်
သောယောကျ်ားကိုသည် စောင့်ရှောက်အပ်သော၊ ကုလပုတ္တဿ၊အမျိုး
သားအား၊ ဗုဒ္ဓိယေဝ၊ကြီးပွားခြင်းကိုသာလျှင်၊ ပါဠိကင်္ဂါ၊အလိုရှိ အပ်၏၊
ပါရိဟာနိ၊ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို၊ နောပါဠိကင်္ဂါ၊အလိုမရှိအပ်၊ မဟာနာမ၊မ
ဟာနာမ်၊ပုန၊တတန်း၊ပရံစ၊တပါးတုံ့ထည်း၊ ကုလပုတ္တော၊အမျိုးသားသည်၊
ဗာဟုဗသပရိစိတေဟိ၊လက်ရုံးအားဖြင့် ဆည်းဘူးအပ်ကုန်သော၊သေဒါ
ဝက္ခိန္ဒတ္တဟိ၊ရွေးကိုကျစေ၍ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော၊ ဧဇ္ဈိ၊ကတိ၊တရားအား
ထောင်ကုန်သော၊ဓမ္မေထဗ္ဗေဟိ၊ တရားသဖြင့်အပ်ကုန်သော၊ဥဋ္ဌာနုပီရိယာ
မိဂေတေဟိ၊ထကြွခြင်းတည်းဟူသော လုံ့ထဖြင့်အပ်ကုန်သော၊ဘောဂေ
ဟိ၊စည်းစိမ်တို့ဖြင့်၊ခေတ္တကမ္မန္တ သာမန္တသဗျောဟာရာ၊ မိမိပြုအပ်သော
လယ်တို့၏အနီးအပါး၌ လယ်တို့ကို အစိုးရသော လယ်နီးခြင်းဖြစ်သော
သုကြီးထွန်တံတို့ဖြင့် မြေအတိုင်းအရှည်ကို ယူစေတတ်သော မြေတိုင်း
သောသုတို့ကို၊သတ္တရောဟိ၊အရိုအသေပြု၏၊ ဂရုံကရောဟိ၊အလေးအမြတ်
ပြု၏၊မာနေဟိ၊မြတ်နိုး၏၊ပူဇေတိ၊ပူဇော်၏၊ထမေနံ၊ထိုအမျိုးကောင်းသား
ကို၊သတ္တတာ၊ အရိုအသေပြုအပ်ကုန်သော၊ ဂရုံကတာ၊အလေးအမြတ်ပြု
အပ်ကုန်သော၊ မာနိတာ၊မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ပူဇိတာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်
သော၊ခေတ္တကမ္မန္တ သာမန္တသဗျောဟာရာ၊ မိမိပြုအပ်သောလယ်တို့၏အနီး
အပါးလယ်တို့ကိုအစိုးရသောလယ်နီးခြင်းဖြစ်သော သုကြီးထွန်တံတို့ဖြင့်
မြေအတိုင်းအရှည်ကို ယူစေတတ်သောမြေတိုင်းသော သုတို့သည်၊စိရံ၊
ကြာမြင့်စွာ၊ဇီဝ၊အသက်ရှည်စေသတည်း၊ ဒီစံ၊ရှည်စွာသောကာလပတ်
ထုံး၊အာယံ၊အသက်ဟို၊ ပါဏေဟိ၊စောင့်နိုင် စေသတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
ကလျာဏေန၊ကောင်းသော၊မနုဿ၊မိတ်ဖြင့်၊အနုကမ္မန္တိ၊စောင့်ရှောက်ကြ
ကုန်၏၊မဟာနာမ၊မဟာနာမ်၊ ခေတ္တကမ္မန္တ သာမန္တသဗျောဟာရာနုကမ္ပိ
တဿ၊မိမိပြုအပ်သော လယ်တို့၏အနီးအပါး၌ လယ်တို့ကိုအစိုးရသော
လယ်နီးခြင်းဖြစ်သော သုကြီးထွန်တံတို့ဖြင့်မြေအတိုင်း အရှည်ကိုယူစေ
တတ်သောမြေတိုင်းသောသုတို့သည်စောင့်ရှောက်အပ်သော၊ကုလပုတ္တဿ
အမျိုးသားအား၊ဗုဒ္ဓိယေဝ၊ကြီးပွားခြင်းကိုသာလျှင်၊ ပါဠိကင်္ဂါ၊အလိုရှိအပ်
၏၊ပါရိဟာနိ၊ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို၊ နောပါဠိကင်္ဂါ၊အလိုမရှိအပ်၊မဟာနာမ၊
မဟာနာမ်၊ ပုန၊တတန်း၊ပရံစ၊တပါးတုံ့ထည်း၊ ကုလပုတ္တော၊အမျိုးသား

သည်။ ဗာဟုဗလမဂိဗိတေဟိ။ လက်ရုံးအားဖြင့်ဆည်းဘူးအပ်ကုန်သော၊
 သေဒါဝက္ခိတ္တေဟိ။ ချွေးကိုကျစေ၍ ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော၊ ခန္တိကေဟိ။
 တရားအားလျော်ကုန်သော၊ ဓမ္မထဇ္ဇေဟိ။ တရားသဖြင့် ရအပ်ကုန်သော၊
 ဥဠာနုပီရိယာမိဂကေဟိ။ ထကြွခြင်းတည်းဟူသော လုံ့လဖြင့်ရအပ်ကုန်
 သော၊ ဘောဂေဟိ။ စည်းစိမ်တို့ဖြင့်၊ ယာဗဏာ။ အကြင်ရှုလောကီကုန်
 သော၊ ဗလိပဒ္ဓိဂ္ဂါဟိကာ။ အခွန်အတုတ်ကိုခံယူကုန်သော၊ ဒေဝတာနုတ်တို့
 ကို၊ သက္ကဏေဟိ။ အရိုအသေပြု၏၊ ဂရုံကရေဟိ။ အထေးအမြတ်ပြု၏၊ မာနေ
 တိ။ မြတ်နိုး၏၊ ပူဇေတိ။ ပူဇော်၏၊ ထမေနံ။ ထိုအမျိုးသားကို၊ သက္ကတာ။ အရို
 အသေပြုအပ်ကုန်သော၊ ဂရုံကတာ။ အထေးအမြတ်ပြုအပ်ကုန်သော၊ မာနိ
 တာ။ မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ပူဇိတာ။ ပူဇော်အပ်ကုန်သော၊ ဗလိပဒ္ဓိဂ္ဂါဟိ
 ကာ။ အခွန်အတုတ်ကိုခံယူကုန်သော၊ ဒေဝတာနုတ်တို့သည်။ ဝိရံ။ ကြာမြင့်
 စွာ၊ ဇီဝ။ အသက်ရှည်စေသတည်း။ ဒိဗံ။ ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊
 အာယံ။ အသက်ကို၊ ပါယေဟိ။ စောင့်နိုင်စေသတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့၊ ကထျာ
 ဏေန။ ကောင်းသော၊ မနသာ။ စိတ်ဖြင့်၊ အနုကမ္ပန္တိ။ စောင့်ရှောက်ကုန်၏၊
 မဟာနာမ။ မဟာနာမ်၊ ဒေဝတာနုကမ္ပိတဿ။ နတ်တို့ စောင့်ရှောက်အပ်
 သော၊ ကုထပုတ္တဿ။ အမျိုးသားအား၊ ဗုဒ္ဓိယေဝ။ ကြီးပွားခြင်းကိုသာလျှင်၊
 ပါဠိကင်္ခါ။ အလိုရှိအပ်၏၊ ပါရိဘာနိ။ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို၊ နေပဋိကင်္ခါ။ အလို
 မရှိအပ် မဟာနာမ။ မဟာနာမ်၊ ပုန။ ထာဘန်၊ ပရံစ။ ကပါးတုံ့ထည်း၊ ကုထ
 ပုတ္တော။ အမျိုးသားသည်။ ဗာဟုဗလမဂိဗိတေဟိ။ လက်ရုံးအားဖြင့်ဆည်း
 ဘူးအပ်ကုန်သော၊ သေဒါဝက္ခိတ္တေဟိ။ ချွေးကိုကျစေ၍ ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော
 ခန္တိကေဟိ။ တရားအားလျော်ကုန်သော၊ ဓမ္မထဇ္ဇေဟိ။ တရားသဖြင့်ရအပ်
 ကုန်သော၊ ဥဠာနုပီရိယာမိဂကေဟိ။ ထကြွခြင်း တည်းဟူသောလုံ့လဖြင့်
 ရအပ်ကုန်သော၊ ဘောဂေဟိ။ စည်းစိမ်တို့ဖြင့်၊ သမဏဗြာဟ္မဏေ။ ရဟန်း
 ပုဂ္ဂိုလားတို့ကို၊ သက္ကဏေဟိ။ အရိုအသေပြု၏၊ ဂရုံကရေဟိ။ အထေးအမြတ်
 ပြု၏၊ မာနေတိ။ မြတ်နိုး၏၊ ပူဇေတိ။ ပူဇော်၏၊ ထမေနံ။ ထိုအမျိုးသားကို၊
 သက္ကတာ။ အရိုအသေပြုအပ်ကုန်သော၊ ဂရုံကတာ။ အထေးအမြတ်ပြုအပ်
 ကုန်သော၊ မာနိတာ။ မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ပူဇိတာ။ ပူဇော်အပ်ကုန်သော၊
 သမဏဗြာဟ္မဏာ။ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလားတို့သည်။ ဝိရံ။ ကြာမြင့်စွာ၊ ဇီဝ။ အသက်
 ရှည်စေသတည်း။ ဒိဗံ။ ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ အာယံ။ အသက်ကို၊
 ပါယေဟိ။ စောင့်နိုင်စေသတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့၊ ကထျာဏေန။ ကောင်းသော၊
 မနသာ။ စိတ်ဖြင့်၊ အနုကမ္ပန္တိ။ စောင့်ရှောက်ကြကုန်၏။ မဟာနာမ။ မဟာ

နာမ်၊ သမထမြာဟုကာနုကန္တိကဿ၊ ရဟန်းပုတ္တကားတို့သည်၊ ငြီးမြောက်
 အပ်သော၊ ကုထပုတ္တဿ၊ အမျိုးသားအား၊ ဗုဒ္ဓိယထဝ၊ ကြီးပွားခြင်းကို
 သာသျှင်၊ ပါဠိကင်္ဂါ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ပါရိဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို၊ နော
 ပါဠိကင်္ဂါ၊ အလိုမရှိအပ်။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ခတ္တိယဿ၊ ရေမြေကို
 အပိုးရသော၊ ရုဒ္ဓါသိသိတ္တဿ၊ ထိပ်ထက်၌ အဘိသိက်သွင်းအပ်သော၊
 ရညောယဒိပါ၊ မင်းအားထည်းကောင်း၊ ရဗြိကဿ၊ တိုင်းနိုင်ငံကိုစားရ
 သောမင်းအားထည်းကောင်း၊ ပေတ္တနိကဿယဒိဝါ၊ အဘာသည်ပေးအပ်
 သော ဥစ္စာနှစ်ကို စားရသော သားအား ထည်းကောင်း၊ သေနာယ၊ စစ်
 သည်ဘောင်၌၊ သေနာပကိကဿယဒိဝါ၊ စစ်သည်၌ အကြီးအမှူးဖြစ်သော
 စစ်သူကြီးအားထည်းကောင်း၊ ဂါမဂါမကိကဿယဒိဝါ၊ ရွာသားတို့၏ရွာ
 ၌ကိစ္စကိုဆောင်ရွက်နိုင်သောရွာသူကြီးအားထည်းကောင်း၊ ပူဂလိမကိ
 ကဿယဒိဝါ၊ သဘောတူသူ လူအပေါင်း၌ အပိုးရသော သူအားထည်း
 ကောင်း၊ ယေဝါပန၊ အကြင်သူတို့မှထည်း၊ ကုထေသု၊ မင်းမျိုးတို့၌၊ ပဠေ
 ကာဓိပစ္စံ၊ အထီးအထီးအပိုးရသောသူ၏အဖြစ်ကို၊ ကာရေန္တိ၊ ပြုစေကုန်၏
 တေသံယဒိဝါ၊ ထိုသူတို့အားထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဿကဿပိ၊
 တရံတယောက်သော၊ ကုထပုတ္တဿ၊ အမျိုးသားအား၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော
 ဣမေခဉ္စ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သံဝိဒ္ဓန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓိယထဝ၊ ကြီးပွားခြင်းကို
 သာသျှင်၊ ပါဠိကင်္ဂါ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ပါရိဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို၊ နောပါဠိ
 ကင်္ဂါ၊ အလိုမရှိအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ -။

မာတုပိသုကိစ္စကရော၊ အမိအဘတို့၏ ပြုစုထိန်းရှင်ကို ပြုသောသူ
 သည်ထည်းကောင်း၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပုတ္တဒါရဟိတော၊ သားမယားတို့
 ၏ အစီးအပွားကိုဆောင်သော သူသည်ထည်းကောင်း၊ အန္တောဇနဿ၊
 အတွင်းသားအပေါင်း၏၊ အတ္ထာယစ၊ အကျိုးငှါထည်းကောင်း၊ ယေစ၊
 အကြင်သူတို့သည်ထည်းကောင်း၊ အထာ၊ ထိုအမျိုးသားကို၊ အနုဇိဝိနော၊
 ရှိ၍ အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ အတ္ထာယစ၊ အကျိုး
 ငှါထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘိန္ဒုဉ္စေဝ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့၏ သာ
 သျှင်၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သောသူသည်ထည်းကောင်း၊
 ဝဇဉ္ဇု၊ သူထပါးဆိုသောစကားကိုထိကြားလိမ္မာသောသူမည်သည်၊ သီလ
 ဝါ၊ သီလရှိသောသူမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စာရံ၊ ဒိဝိ၌၊ အာဝသံအာဝ
 သန္တော၊ နေသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ ပုဗ္ဗပေတာနံ၊ ရှေး၌
 သေလွန်ထေရ်ပြီးသော၊ ဥပတိနဉ္စ၊ ဆွေမျိုးတို့၏ထည်းကောင်း၊ ယေ၊

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၁-နိဝရထဝဂ်၊ ၁၉၇

အကြင်သူတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌေဓမ္မေစ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာ သွင်
ဖိပိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို၊ ကပ္ပေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ထေသဂ္ဂ၊ ထိုသူတို့၏
ထည်းကောင်း၊ သမဏာနဂ္ဂ၊ ရဟန်းတို့၏ ထည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဏာနဂ္ဂ၊
ပုတ္တားတို့၏ ထည်းသောင်း၊ ဒေဝဏာနဂ္ဂ၊ နတ်တို့၏ ထည်းကောင်း၊ ဓမ္မေန၊
ဟုတ်မှန်သော ဘဒ္ဒဘာဖြင့်၊ ဝိတ္တိသဂ္ဂာနုဇော၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေထတ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ကဏ္ဍာဏံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကရိ
တောန၊ ပြု၍၊ ပုဇ္ဇော၊ ပူဇော်အပ်သည်၊ ပသံသိယော၊ မြီးမွမ်းအပ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နံ၊ ထိုသူကို၊ ဣဓေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တဝ၌သာ သွင်၊ ပသံသန္တိ၊
မြီးမွမ်းကုန်၏၊ ပေဂ္ဂ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ပမောဒတိ၊ မြေထောင်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမ သုတ်သည်၊
နိဗ္ဗိတံ၊ မြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝဇ္ဇပဗ္ဗဇိတော၊ ကြီးမှရဟန်းပြုသောသူသည်၊
ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်
တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော ပြည့်စုံသော၊ ဝဇ္ဇပဗ္ဗဇိတော၊ ကြီးမှရဟန်းပြု
သောသူသည်၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲသနည်း၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နိဝုဏော၊
နူးညံ့သိမ်မွေ့သော၊ ဝဇ္ဇပဗ္ဗဇိတော၊ ကြီးမှရဟန်းပြုသောသူသည်၊ ဒုလ္လဘော
ရခဲ၏၊ အာကပ္ပသမ္ပန္နော၊ ရဟန်းတို့၏ အသွင်အပြင်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဝဇ္ဇပဗ္ဗ
ဇိတော၊ ကြီးမှရဟန်းပြုသောသူသည်၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏၊ ဗဟုဿုတော၊
များသော အကြားအမြင်ရှိသော၊ ဝဇ္ဇပဗ္ဗဇိတော၊ ကြီးမှရဟန်းပြုသူသည်၊
ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏၊ ဓမ္မကထိကော၊ တရားကိုဟောထတ်သည်၊ ဒုလ္လဘော၊
ရခဲ၏၊ ဝိနယဓော၊ ဝိနည်းကိုဆောင်ရွက်သည်၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ပဉ္စဟိ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော
ဝဇ္ဇပဗ္ဗဇိတော၊ ကြီးမှရဟန်းပြုသောသူသည်၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏၊ တိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ ခေါဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝဇ္ဇပဗ္ဗဇိတော၊ ကြီးမှရဟန်းပြုသောသူသည်၊
ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမ သုတ်
သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ မြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝဇ္ဇပဗ္ဗဇိတော၊ ကြီးမှရဟန်းပြုသောသူသည်။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဒုလ္လဘော၊ ရခဲဇ္ဇါ၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ အဘဟံ
 ကရား ဘိက္ခုနိ၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝုဗ္ဗပဗ္ဗဇိတော၊ ကြီးမှရဟန်းပြု
 သောသူသည်၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲသနည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုဝစော၊ ဆို
 လွယ်သောစကားရှိသော၊ ဝုဗ္ဗပဗ္ဗဇိတော၊ ကြီးမှရဟန်းပြုသော သူသည်။
 ဒုလ္လဘော၊ ရခဲဇ္ဇါ၊ သုဂ္ဂဟိထဂ္ဂဟိ၊ ကောင်းသောအယူကို ယူတတ်သော၊
 ဝုဗ္ဗပဗ္ဗဇိတော၊ ကြီးမှရဟန်းပြုသောသူသည်၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲဇ္ဇါ၊ ပဒက္ခိတာဂ္ဂါ
 ဟိ၊ ဆိုဆုံးမသောစကားကို အမြတ်အားဖြင့်ယူကတ်သော၊ ဝုဗ္ဗပဗ္ဗဇိတော၊
 ကြီးမှရဟန်းပြုသောသူသည်။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲဇ္ဇါ၊ ဓမ္မကထိကော၊ တရားကို၊
 ဟောတတ်သော၊ ဝုဗ္ဗပဗ္ဗဇိတော၊ ကြီးမှရဟန်းပြုသောသူသည်။ ဒုလ္လဘော၊
 ရခဲဇ္ဇါ၊ ဝိနယဝရော၊ ဝိနည်းကိုဆောင်နိုင်သော၊ ဝုဗ္ဗပဗ္ဗဇိတော၊ ကြီးမှရဟန်း
 ပြုသောသူသည်။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲဇ္ဇါ၊ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 ဓမ္မေဟိ၊ ကရားဘိက္ခုနိ၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ဝုဗ္ဗပဗ္ဗဇိတော၊ ကြီးမှ
 ရဟန်းပြုသောသူသည်။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲဇ္ဇါ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားဘိက္ခုနိ၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသော၊ ဝုဗ္ဗပဗ္ဗဇိတော၊ ကြီးမှရဟန်းပြုသောသူသည်။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ
 ဇ္ဇါ၊ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ ဒသမံ၊ ဒသမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ပဉ္စမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ နိဝရဏဝဂ္ဂေါ၊ နိဝရဏဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ ဟာသာ၊ ထိုနိဝရဏဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်
 ကား၊ ။ အာဝရဏံ၊ ကုသိုလ်ပိတ်ကိုပိတ်ပင်သတ်သော နိဝရဏတရား
 လည်းကောင်း၊ ရာဘိ၊ နိဝရဏတရားဟုဆိုအပ်သော အကုသိုလ်အရလည်း
 ကောင်း၊ အင်္ဂါနိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်ခြင်းရှိသော ရဟန်း၏အင်္ဂါ ငါးပါး
 တို့လည်းကောင်း၊ သမယဉ္စ၊ တရားကို အားထုတ်ခြင်းငှါ သင့်သောအခါ
 လည်းကောင်း၊ မာတာပုတ္တိကာ၊ အမိသားရဟန်းတို့လည်းကောင်း၊ ဥပဇ္ဈာ
 ဥပဇ္ဈာယံ၊ တရားလည်းကောင်း၊ ဋ္ဌာနာ၊ မပြတ်ဆင်ခြင်အပ်သော အကြောင်း
 ငါးပါးတို့လည်းကောင်း၊ ထိစ္စပီ၊ တိစ္စပီအမည်ရှိသော၊ ကုမာရာစ၊ မင်း
 သားတို့လည်းကောင်း၊ အပရာ၊ တပါးကုန်သော၊ ဇေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော ဝုဗ္ဗပဗ္ဗ
 ဇိတရဟန်းတို့ကို ဟောရာဖြစ်သော သုတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 တေတာနိ၊ ထိုသုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်မျှင်
 တည်း။ ။

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပဏ္ဍိတသက- ၂-သညာဝဂ်၊ ၁၆၆

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပဏ္ဍိတသက- ၂-သညာဝဂ်၊

ထိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊ဣမာသညာ၊ ဤအမှတ်တို့ကို၊ဘာဝိတာ၊ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ဗဟုဇီကတာ၊အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ မဟာဗြဟ္မာ၊ ကြီးသော အကျိုးရင်းရှိကုန်သည်၊ မဟာနိသံသာ၊ကြီးသောအကျိုးဆက်ရှိကုန်သည်၊အမထောဂဝေ၊နိဗ္ဗာန်၌ အတွင်းဝင်ကုန်သည်၊အမတပရိယောသာနာ၊နိဗ္ဗာန်လျှင်အဆုံးရှိကုန်သည် ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်။ကတမာ၊အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အသုဘ သညာ၊မထင်တယ်ဟုဖြစ်သောအမှတ်လည်းကောင်း၊မရဏသညာ သေခြင်း၌ဖြစ်သော အမှတ်လည်းကောင်း၊ အာဒိနဝသညာ၊ အပြစ်ဟု ဖြစ်သောအမှတ်လည်းကောင်း၊အာဟာရေ၊မျှီအပ်သောအစာအာဟာရ၌၊ ပနိကူလသညာ၊ စက်ဆုပ် ရှုံရှာဘွယ်ရှိ၏ ဟုဖြစ်သော အမှတ်လည်းကောင်း၊သဗ္ဗဇောကေ၊အလုံးစုံသော ထေဘုမကလောက၌၊ အနုထိရတိ သညာ၊မြေထျော်ဘွယ်မရှိဟုဖြစ်သော အမှတ်လည်းကောင်း၊ ဣမာပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ထိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာခေါ သညာ၊ဤအမှတ်တို့ကို၊ ဘာဝိတာ၊ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုဇီ ကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ မဟာဗြဟ္မာ၊ ကြီးသော အကျိုးရင်းရှိကုန်သည်၊မဟာနိသံသာ၊ကြီးသောအကျိုးဆက်ရှိကုန်သည် အမထောဂဝေ၊ နိဗ္ဗာန်၌ အတွင်းဝင်ကုန်သည်၊ အမတပရိယောသာနာ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်အဆုံးရှိကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ပဋ္ဌမံ၊ ပဋ္ဌမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ထိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊ဣမာသညာ၊ ဤအမှတ်တို့ ကို၊ဘာဝိတာ၊ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုဇီကတာ၊ အကြိမ်များ စွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊မဟာဗြဟ္မာ၊ ကြီးသောအကျိုးရင်းရှိကုန်သည် မဟာနိသံသာ၊ ကြီးသောအကျိုးဆက်ရှိကုန် သည်၊အမထောဂဝေ၊နိဗ္ဗာန်၌ အတွင်းဝင်ကုန်သည်၊အမတပရိယောသာနာ၊နိဗ္ဗာန်လျှင်အဆုံးရှိကုန်သည် ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ပဉ္စ၊ငါးပါးတို့သည်။ကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ အနိစ္စသညာ၊မမြဲဟုဖြစ်သောအမှတ်လည်းကောင်း၊ အနတ္တသညာ၊အစိုး မရဟုဖြစ်သောအမှတ်လည်းကောင်း၊မရဏသညာ၊ သေခြင်း၌ဖြစ်သော အမှတ်လည်းကောင်း၊အာဟာရေ၊မျှီအပ်သောအစာအာဟာရ၌၊ပနိကူလ သညာ၊ စက်ဆုပ်ရှုံရှာဘွယ်ရှိ၏ဟုဖြစ်သော အမှတ်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောဒိသု။

သောကော၊ အလုံးရံသောထေဘူမကထောကန္တိ၊ အနုဘိရတိသညာ၊ မေဗ္ဗထေဝံ
 သွယ်မရှိဟုဖြစ်သောအမှတ်ထည်းကောင်း၊ ဣမာပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ထည်း၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာခေါသညာ၊ ဤအမှတ်တို့ကို၊
 ဘာဝိသာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုထိကတာ၊ အကြွယ်များစွာ
 ပြုအပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ မဟပဗ္ဗထာ၊ ကြီးသော အကျိုးရင်းရှိကုန်သည်။
 မဟာဒိသံသာ၊ ကြီးသောအကျိုးဆက်ရှိကုန်သည်၊ အမထောဂဝေ၊ နိဗ္ဗာန်၌
 အတွင်းဝင်ကုန်သည်၊ အမတပရိယောသနာ၊ နိဗ္ဗာန်၌ အဆုံးရှိကုန်
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အမထောဂဝေ၊ နိဗ္ဗာန်၌ အတွင်းဝင်ကုန်သည်၊
 အမတပရိယောသနာ၊ နိဗ္ဗာန်၌ အဆုံးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝနီဟိ၊ ကြီးပွားခြင်းတို့
 ဖြင့်၊ ဝစမာနော၊ ကြီးပွားသော၊ အရိယသာဝကော၊ သုရားတပည့်သည်၊
 အရိယာယ၊ မြတ်သော၊ ဝနီယာ၊ ကြီးပွားခြင်းဖြင့်၊ ဝစတိ၊ ပွား၏၊ ကာယဿ၊
 မိမိခန္ဓာကိုယ်၏၊ သာရာဒါယိစ၊ သီလသမာဓိစသော အနှစ်ကို ရသည်
 ထည်း၊ ဝရာဒါယိစ၊ သီလသမာဓိစသော မြတ်သော ကျေးဇူးကို ယူတတ်
 သည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမာဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ဝနီဟိ၊ ကြီးပွားခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝစမာနော၊ ကြီးပွားသော၊
 အရိယသာဝကော သုရားတပည့်သည်၊ အရိယာယ၊ မြတ်သော၊ ဝနီယာ၊
 ကြီးပွားခြင်းဖြင့်၊ ဝစတိ၊ ပွားသနည်း၊ ကာယဿ၊ မိမိခန္ဓာကိုယ်၏၊ သာရာ
 ဒါယိစ၊ သီလသမာဓိစသော အနှစ်ကိုရသည်ထည်း၊ ဝရာဒါယိစ၊ သီလ
 သမာဓိစသော မြတ်သော ကျေးဇူးကို ယူတတ်သည်ထည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်သနည်း၊ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်ခြင်းဖြင့်၊ ဝစတိ၊ ပွား၏၊ သီလေန၊ အကျင့်
 ဖြင့်၊ ဝစတိ၊ ပွား၏၊ သုတေန၊ အကြားအမြင်ဖြင့်၊ ဝစတိ၊ ပွား၏၊ စာဂေန၊
 စွန့်ကြဲခြင်းဖြင့်၊ ဝစတိ၊ ပွား၏၊ ပညာယ၊ အပြားအားဖြင့်၊ သိခြင်းဖြင့်၊ ဝစတိ၊
 ပွား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝနီဟိ၊ ကြီးပွားခြင်းတို့ဖြင့်၊
 ဝစမာနော၊ ကြီးပွားသော၊ အရိယသာဝကော၊ သုရားတပည့်သည်၊ အရိ
 ယာယ၊ မြတ်သော၊ ဝနီယာ၊ ကြီးပွားခြင်းဖြင့်၊ ဝစတိ၊ ပွား၏၊ ကာယဿ၊
 မိမိခန္ဓာကိုယ်၏၊ သာရာဒါယိ၊ သီလသမာဓိစသော အနှစ်ကိုရသည်ထည်း၊
 ဝရာဒါယိစ၊ သီလသမာဓိစသော မြတ်သော ကျေးဇူးကို ယူတတ်သည်
 ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာ

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပဏ္ဍိတသက- ၂-သညာဝဂ်၊ ၂၁၁

တိခေါဝနီတိ၊ ဤကြီးပွားခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝဇာနော၊ ကြီးပွားသော၊ အရိယ
သာဝကော၊ ထူးဆန်းတပည့်သည်၊ အရိယာယ၊ မြတ်သော၊ ဝနီယာ၊ ကြီးပွား
ခြင်းဖြင့်၊ ဝဇာတိ၊ ပွား၏၊ ကာယဿ၊ မိမိခန္ဓာကိုယ်၏၊ သာရာဒါယိစ၊ သီလ
သမာဓိစသော အနှစ်ကိုရသည်လည်း၊ ဝရာဒါယိစ၊ သီလသမာဓိစသော
မြတ်သောကျေးဇူးကို ယူတတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ယောသပျုရိသော၊ အကြင်သူတော်ကောင်းသည်။ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်
ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သီလနစ၊ အကျင့်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပညာယစ၊
အပြားအားဖြင့် သိခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝဇာတိ၊ ပွား၏၊ စာဂေနစ၊ စွန့်ကြဲ
ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုတေနစ၊ အကြားအမြင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဘယံ
ဥဘယတိ၊ နှစ်ပါးစုံသောစွန့်ကြဲခြင်း အကြားအမြင်တရားတို့ဖြင့်၊ ဝဇာတိ၊
ပွား၏၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝိစက္ခဏော၊ ပညာအဆင်အခြင်
နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သောသပျုရိသော၊ ထိုသူတော်ကောင်းသည်။ ဣဝေဝ၊
ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌သာသျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သာရံ၊ သီလသမာဓိအစရှိသော
ကျေးဇူးအနှစ်ကို၊ အာဒိယတိ၊ ယူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။
တတိယံ၊ တတိယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ မဟာနန်းတို့၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝနီတိ၊ ကြီးပွားခြင်းတို့
ဖြင့်၊ ဝဇာနော၊ ကြီးပွားသော၊ အရိယသာဝိကာ၊ ထူးဆန်းတပည့်မသည်၊ အရိ
ယာယ၊ မြတ်သော၊ ဝနီယာ၊ ကြီးပွားခြင်းဖြင့်၊ ဝဇာတိ၊ ပွား၏၊ ကာယဿ၊ မိမိ
ခန္ဓာကိုယ်၏၊ သာရာဒါယိနိစ၊ သီလသမာဓိအစရှိသော အနှစ်ကိုရသည်
လည်း၊ ဝရာဒါယိနိစ၊ သီလသမာဓိအစရှိသော မြတ်သောကျေးဇူးကို ယူတတ်
သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမာဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စတိ၊ ငါး
ပါးကုန်သော၊ ဝနီတိ၊ ကြီးပွားခြင်းတို့ဖြင့်၊ အရိယသာဝိကာ၊ ထူးဆန်းတပည့်
မသည်၊ အရိယာယ၊ မြတ်သော၊ ဝနီယာ၊ ကြီးပွားခြင်းဖြင့်၊ ဝဇာတိ၊ ပွားသနည်း
ကာယဿ၊ မိမိခန္ဓာကိုယ်၏၊ သာရာဒါယိနိစ၊ သီလသမာဓိအစရှိသော အနှစ်
ကိုရသည်လည်း၊ ဝရာဒါယိနိစ၊ သီလသမာဓိအစရှိသော ကျေးဇူးကို ယူ
တတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်ခြင်းဖြင့်၊ ဝဇာတိ
ပွား၏၊ လီလေန၊ အကျင့်ဖြင့်၊ ဝဇာတိ၊ ပွား၏၊ သုတေန၊ အကြားအမြင်ဖြင့်၊
ဝဇာတိ၊ ပွား၏၊ စာဂေနစ၊ စွန့်ကြဲခြင်းဖြင့်၊ ဝဇာတိ၊ ပွား၏၊ ပညာယ၊ အပြားအား
ဖြင့်သိခြင်းဖြင့်၊ ဝဇာတိ၊ ပွား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝနီတိ။
ကြီးပွားခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝဇာနော၊ ကြီးပွားသော၊ အရိယသာဝိကာ၊ ထူးဆန်း

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ကပည့်မသည်၊ အရိယာယ၊ မြတ်သော၊ ဝနိယာ၊ ကြီးပွားခြင်းဖြင့်၊ ဝနတိ၊ ပွား၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာဟိခေါဝနိဟိ၊ ဤကြီးပွားခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝနမာနာ၊ ကြီးပွားသော၊ အရိယာသာဝက၊ ဘုရားထပည့်မသည်၊ အရိယာယ၊ မြတ်သော၊ ဝနိယာ၊ ကြီးပွားခြင်းဖြင့်၊ ဝနတိ၊ ပွား၏၊ ကာယဿ၊ မိမိခန္ဓာကိုယ်၏၊ သာရာဒါယိနိစ၊ သီလသမာဓိ အစရှိသော အနှစ်ကိုရသည်လည်း၊ ဝရာဒါယိနိစ၊ သီလသမာဓိအစရှိသောကျေးဇူးကို ယူတတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ယာဥပါထိကာ၊ အကြင်ဥပါထိကာမသည်၊ သဒ္ဓါယစ၊ ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ထည်းကောင်း၊ သီလေနစ၊ အကျင့်ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ပညာယစ၊ အပြားအားဖြင့်ထိခြင်းဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ဝနတိ၊ ပွား၏၊ စာဂေန၊ စွန့်ကြဲခြင်းဖြင့် ထည်းကောင်း၊ သုတေနစ၊ အကြင်အမြင်ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဥဘယံဥဘယေဟိ၊ နှစ်ပါးစုံသော စွန့်ကြဲခြင်းအကြားအမြင်တရားတို့ဖြင့်၊ ဝနတိ၊ ပွား၏၊ ဇာဒိတိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သီလဝတိ၊ သီလရှိသော၊ သာဥပါထိကာ၊ ထိုဥပါထိကာမသည်၊ ဣဝေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌သာလျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သေရံ၊ သီလသမာဓိအစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးအနှစ်ကို၊ အာဒိယတိ၊ ယူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးပါးတို့အား၊ အလံသာကစ္ဆော၊ ဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်းငှါ သင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့အား၊ အလံသာကစ္ဆော၊ ဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်းငှါ သင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ သီလသမ္ပန္နော၊ အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သီလသမ္ပဒါယ၊ အကျင့်၏ပြည့်စုံခြင်း၌၊ ပဝတ္ထာယ၊ ဖြစ်သော၊ ကထာယစ၊ စကားဖြင့်ထည်း အာဂတံ၊ ထာသော၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ဗျာကတ္တာ၊ ဖြေဆိုတတ်သည်၊ ဟောတိ ဖြစ်၏၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ သမာဓိသမ္ပန္နော၊ တည်ကြည်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမာဓိသမ္ပဒါယ၊ တည်ကြည်ခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်း၌၊ ပဝတ္ထာယ၊ ဖြစ်သော၊ ကထာယစ၊ စကားဖြင့်ထည်း၊ အာဂတံ၊ ထာ

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပဏ္ဍိတသက- ၂-သညာဝဂ်၊ ၂၀၃

သော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ဗျာကက္ကာ၊ ဖြေဆိုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္တနာစ၊ မိမိ သည်လည်း၊ ပညာသမ္ပဒန္နံ၊ အပြားအားဖြင့်ထိခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည် ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပညာသမ္ပဒါယ၊ အပြားအားဖြင့်ထိခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်း၌၊ ပဝတ္ထာယ၊ ဖြစ်သော၊ ကထာယစ၊ စကားဖြင့်လည်း၊ အာဂတံ၊ ထာသော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ဗျာကက္ကာ၊ ဖြေဆိုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္တနာစ၊ မိမိ သည်လည်း၊ ဝိရတ္တိ သမ္ပဒန္နံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိရတ္တိ သမ္ပဒါယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ပြည့်စုံခြင်း၌၊ ပဝတ္ထာယ၊ ဖြစ်သော၊ ကထာယစ၊ စကားဖြင့်လည်း၊ အာဂတံ၊ ထာသော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ဗျာကက္ကာ၊ ဖြေဆိုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ ဝိရတ္တိဉာဏဒဿနသမ္ပဒန္နံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဆင်ခြင်တတ်သော ပစ္စဝေက္ခနဉာဏ်အမြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိရတ္တိဉာဏဒဿန သမ္ပဒါယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဆင်ခြင်တတ်သော ပစ္စဝေက္ခနဉာဏ် အမြင်၏ပြည့်စုံခြင်း၌၊ ပဝတ္ထာယ၊ ဖြစ်သော၊ ကထာယစ၊ စကားဖြင့်လည်း အာဂတံ၊ ထာသော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ဗျာကက္ကာ၊ ဖြေဆိုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့အား၊ အလံသာကစ္ဆေ၊ ဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်းငှါသင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါ ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့အား၊ အလံသာကစ္ဆေ၊ ဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်းငှါသင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ပဉ္စဝံ၊ ပဉ္စမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့အား၊ အလံသာကစ္ဆေ၊ တကွအသက်မွေးရာဖြစ်သောပြဿနာကိုမေးခြင်းဖြင့်ခြင်းငှါသင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့အား၊ အလံသာကစ္ဆေ၊ တကွအသက်မွေးရာဖြစ်သောပြဿနာကိုမေးခြင်းဖြင့်ခြင်းငှါသင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ သီလ
သမ္ပန္နော၊ အကုသိုလ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သီလသမ္ပဒါယ၊ အကုသို
လ်ပြည့်စုံခြင်း၌၊ ပဝတ္ထာယ၊ ဖြစ်သော၊ ကထာယစ၊ စကားဖြင့်လည်း၊ ကထံ၊
ပြုစီရင်အပ်သော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ဗျာကတ္တာ၊ ဖြေဆိုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ သမာဓိသမ္ပန္နော၊ တည်ကြည်ခြင်းနှင့်
ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမာဓိသမ္ပဒါယ၊ တည်ကြည်ခြင်း၏ပြည့်စုံ
ခြင်း၌၊ ပဝတ္ထာယ၊ ဖြစ်သော၊ ကထာယစ၊ စကားဖြင့်လည်း၊ ကထံ၊ ပြုစီရင်
အပ်သော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ဗျာကတ္တာ၊ ဖြေဆိုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ ပညာသမ္ပန္နော၊ အပြားအားဖြင့်ထိခြင်းနှင့်စုံ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပညာသမ္ပဒါယ၊ အပြားအားဖြင့်ထိခြင်း၏ပြည့်စုံ
ခြင်း၌၊ ပဝတ္ထာယ၊ ဖြစ်သော၊ ကထာယစ၊ စကားဖြင့်လည်း၊ ကထံ၊ ပြုစီရင်
အပ်သော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ဗျာကတ္တာ၊ ဖြေဆိုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ ဝိရတ္တိသမ္ပန္နော၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိရတ္တိသမ္ပဒါယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ပြည့်စုံခြင်း၌၊ ပဝတ္ထာ
ယ၊ ဖြစ်သော၊ ကထာယစ၊ စကားဖြင့်လည်း၊ ကထံ၊ ပြုစီရင်အပ်သော၊ ပဉ္စ၊
ပြဿနာကို၊ ဗျာကတ္တာ၊ ဖြေဆိုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အတ္တနာစ၊
မိမိသည်လည်း၊ ဝိရတ္တိဉာဏဒဿနသမ္ပန္နော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုဆင်ခြင်
တတ်သော ပစ္စဝေက္ခနာ ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဝိရတ္တိဉာဏဒဿနသမ္ပဒါယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုဆင်ခြင်တတ်သော ပစ္စ
ဝေက္ခနာဉာဏ်အမြင်၏ပြည့်စုံခြင်း၌၊ ပဝတ္ထာယ၊ ဖြစ်သော၊ ကထာယစ၊
စကားဖြင့်လည်း၊ ကထံ၊ ပြုစီရင်အပ်သော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ဗျာကတ္တာ၊
ဖြေဆိုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
ဓမ္မဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့အား၊ အလံသာဇီဝေါ၊ တက္ကအသက်
မွှေးရာဖြစ်သောပြဿနာကိုမေးခြင်းဖြေခြင်းငှါပင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ဓမ္မဟိ၊ ဤထရား
တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊
သီတင်းသုံးဘော်တို့အား၊ အလံသာဇီဝေါ၊ တက္ကအသက်မွှေးရာ ဖြစ်သော
ပြဿနာကိုမေးခြင်းဖြေခြင်းငှါပင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဘေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဆဋ္ဌံ၊ ဆဋ္ဌသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ။

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပဋ္ဌာသက ၂-သညာဝဂ်၊ ၂၀၅

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောဟိကောပိ၊ တစုံတသေ့ကံသော၊ ဘိက္ခုဝါ၊ ရဟန်းယောကျ်ားသည် ထည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနိဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမသည် ထည်းကောင်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓေ၊ ဤထရားတို့ကို၊ ဘာဝေတိ ပွားစေ၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓေ၊ ဤထရားတို့ကို၊ ဗဟုထိကရောတိ၊ အကြိမ်များစွာပြု၏၊ ထဿ၊ ထိုထရားငါးပါးကိုပွားစေတတ်သော ရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမအား၊ ဒိဋ္ဌေဝဓေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ အညာဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ထည်းကောင်း၊ ဥပါဒိသေသေ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော၊ အနာဂါမိတာဝါ၊ အနာဂါမ်သုဂ္ဂိုလ်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိန္ဒ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပဇာနံ၊ ဖိုလ်တို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသော၊ ပသံ၊ ဖိုလ်ကို၊ ပါဠိကင်္ခီ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဆန္ဒသမာဓိပဝေန သင်္ခါ၊ ရသမန္နာဂတံ၊ အလိုဆန္ဒကိုအကြီးပြု၍ ဖြစ်သော ထည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဝိရိယသမာဓိပဝေန သင်္ခါ၊ ရသမန္နာဂတံ၊ လုံ့လကိုအကြီးပြု၍ ဖြစ်သော ထည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဝိရိယသမာဓိပဝေန သင်္ခါ၊ ရသမန္နာဂတံ၊ ဝိတံကိုအကြီးပြု၍ ဖြစ်သော ထည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဝိရိယသမာဓိပဝေန သင်္ခါ၊ ရသမန္နာဂတံ၊ စူးစမ်းခြင်းကိုအကြီးပြု၍ ဖြစ်သော ထည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ပဉ္စမိံ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ ဥသေသေ၊ ဦးညော၊ လွန်စွာသောအားထုတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောဝိရိယကိုသာလျှင်၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ထည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောဟိကောပိ၊ တစုံတသေ့ကံသော၊ ဘိက္ခုဝါ၊ ရဟန်းယောကျ်ားသည် ထည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနိဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမသည် ထည်းကောင်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓေ၊ ဤထရားတို့ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓေ၊ ဤထရားတို့ကို၊ ဗဟုထိကရောတိ၊ အကြိမ်များစွာပြု၏၊ ထဿ၊ ထိုထရားငါးပါးကိုပွားစေတတ်သော ရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမအား၊ ဒိဋ္ဌေဝဓေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ အညာဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်ဒိဋ္ဌိ

လည်းကောင်း၊ ဥပါဒိသေသော၊ ဝိပါကံကမ္မဇရပ်အကြွင်းသည်၊ သတိ၊
 ရှိသော်၊ အနာဂါမိဘာဝါ၊ အနာဂါမိဖိုလ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗာန်၊
 နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဗာဏာနံ၊ ဖိုလ်ဘုံတွင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသော၊ ပလံ၊
 ဖိုလ်ကို၊ ပါဠိကပ်၊ အသိုဂ္ဂိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါဂါမိနိတေဝံ၊
 သတ္တဝံ၊ သတ္တမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းဘိုး၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ သမ္မောဝေ၊ သစ္စာထားပါး
 ထရားဘိုးကိုသိသည်မှ၊ ဗုဒ္ဓဗျူဟေ၊ အဘိဗ္ဗိသာသျှင်၊ အနာဘိသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာ
 ထေးပါးတရားကို မသိသေးသော၊ ဗောဓိသက္ကောဝ၊ တုရားထောင်း
 သည်သာသျှင်၊ သမာနေဝ၊ ဖြစ်သော်ရှိသော်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊
 သရားဘိုးကို၊ ဘာဝေထိံ၊ ပွားစေပြီ၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့
 ကို၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ အကာထိံ၊ ပြုပြီ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊
 အဘယ်သည် ဘိုးနည်း၊ ဆန္ဒ၊ သမာဓိပဝာနသင်္ခါ၊ ရသမန္နာဂတံ၊ အလိုဆန္ဒကို
 အကြီးပြု၍ ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောလုံ့လ
 နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ထန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေထိံ၊ ပွားစေပြီ၊ ဝိရိယ
 သမာဓိပဝာနသင်္ခါ၊ ရသမန္နာဂတံ၊ လုံ့လကို အကြီးပြု၍ ဖြစ်သောတည်
 ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊
 ထန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေထိံ၊ ပွားစေပြီ၊ ဝိက္ခသမာဓိပဝာနသင်္ခါ၊ ရသမန္နာ
 ဂတံ၊ စိတ်ကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍
 ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ထန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေထိံ၊
 ပွားစေပြီ၊ ဝိမံ၊ သာသမာဓိပဝာနသင်္ခါ၊ ရသမန္နာဂတံ၊ စူးစမ်းခြင်းကိုအကြီး
 ပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ထန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေထိံ၊ ပွားစေပြီ၊ ပဉ္စ၊ ငါး
 မြောက်သော၊ ဥဿေ၊ ဦးညောင်၊ လွန်စွာသော အားထုတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်
 သောဝိရိယကိုသာသျှင်၊ ဘာဝေထိံ၊ ပွားစေပြီ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊
 စင်စစ်၊ သောအဟံ၊ ထိုငါတုရားသည်၊ ဥဿေ၊ ဦးညောင်၊ လွန်စွာသော
 အားထုတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဝိရိယလျှင်ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော၊ ဣမေ
 သံဓမ္မာနံ၊ ဤထရားဘိုး၏ဘာဝိထက္ကော၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဗ
 ဟုထိကတက္ကော၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဘိညာသန္တိ
 ဟုရဏီယံ၊ ယ၊ အဘိညာဉ်ဖြင့်ပျက်မှောင်ပြုအပ်သော၊ ယဿယဿဓမ္မဿ
 အကြင်အကြင်တရားကို၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊
 သန္တိကရိယာယ၊ ပျက်မှောင်ပြုခြင်းငှါ၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ အဘိနိန္ဒာမေထိံ၊

ရှေးရှုသွတ်စေပြီ၊ တကြတကြေဝ၊ ထိုထိုအရာ၌သာလျှင်၊ သတိအာယတနေး၊ သတိတည်းဟူသော အကြောင်းသည်၊ သတိရှိသော်၊ သက္ခိဘဗ္ဗတံ၊ မျက်မှောက်ထိုက်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပါဝုဏီသတိ၊ ရောက်စက္ကံ၊ သော အဟံ၊ ထိုငါ့ဘုရားသည်၊ သစေအာကဗီ၊ အကယ်၍ အလိုရှိငြားအံ့၊ ကိံ အာကဗီ၊ အဘယ်သို့အလိုရှိသနည်း၊ အနေကဝိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ဣဒ္ဓိဝိခံ၊ တန်ခိုးပန်ဆင်းခြင်းကို၊ ပဂ္ဂန္တံ၊ ဖြစ်စေအံ့၊ (ပ)၊ ယာဝဗြဟ္မဃောကာ၊ ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝသံ၊ အလိုသို့၊ ပဏ္ဍေယျံ၊ လိုက်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေအာကဗီ၊ အကယ်၍ အလိုရှိငြားအံ့၊ ဝေသတိ ဤသို့အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ တကြတကြေဝ၊ ထိုထိုအရာ၌သာလျှင်၊ သတိအာယတနေး၊ သတိတည်းဟူသော အကြောင်းသည်၊ သတိရှိသော်၊ သက္ခိဘဗ္ဗတံ၊ မျက်မှောက်ထိုက်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပါဝုဏီသတိ၊ ရောက်စက္ကံ၊ သော အဟံ၊ ထိုငါ့ဘုရားသည်၊ သစေအာကဗီ၊ အကယ်၍ အလိုရှိငြားအံ့၊ ကိံ အာကဗီ၊ အဘယ်သို့အလိုရှိသနည်း၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါဘရားတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသော၊ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ စိတ်ဖြင့်ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော အရဟတ္တ၊ ဖိုလ်ကံ၊ ထည်းကောင်း၊ ပညာဝိမုတ္တိံ၊ ပညာဖြင့်ကိလေသာတို့မှ လွတ်အရဟတ္တ၊ ဖိုလ်ကို ထည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင် သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟာယေယျံ၊ နေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေအာကဗီ၊ အကယ်၍ အလိုရှိအံ့၊ ဝေသတိ၊ ဤသို့အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ တကြတကြေဝ၊ ထိုထိုအရာ၌သာလျှင်၊ သတိအာယတနေး၊ သတိတည်းဟူသော အကြောင်းသည်၊ သတိရှိသော်၊ သက္ခိဘဗ္ဗတံ၊ မျက်မှောက်ထိုက်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပါဝုဏီသတိ၊ ရောက်စက္ကံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟနံတို့၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သော၊ ဗဟုလိကတာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤထရားတို့သည်၊ ဧကန္တနိဗ္ဗိဒါယ၊ စင်စစ်ဝန်ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊ ဝိနာဂါယ၊ ဝန်ဆင်းရဲမှ ကင်းခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊ နိရောဓယ၊ ဝန်ဆင်းရဲ၏ချုပ်ခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊ ဥပသမာယ၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊

အင်္ဂုတ္တိုဂ်ပါဠိထော်ဒိုသျှ၊

သမ္မောဓေယ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အထို့ငှါထည်းကောင်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤသာသနာထော်ဒို၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ကာယေ၊ ဆံအစရှိသောအပေါင်း၌၊ အသုဘာနုပသီ၊ မတင့်တယ်ဟု အဘန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အာဟာရေ၊ မျှီအပ်သောအစာအဟာရ၌၊ ပဋိကူလသည်၊ စက်ဆုတ်ဘွယ်ရှိ၏၊ ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သဗ္ဗလောကေ၊ အလုံးစုံသောတေဘူမကထောက၌၊ အနုထိရတိသည်၊ မြေထျော်ဘွယ်မရှိဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သဗ္ဗသင်္ခါရေ၊ သာသင်္ခါရတို့၌၊ အနိစ္စာနုပသီ၊ အမြဲမရှိဟုအဘန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဝေပန၊ စင်စစ်၊ မရတသညာသေခြင်း၌ဖြစ်သောအမှတ်သည်အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိစိတ်၌၊ သုပဋိတာ၊ ကောင်းစွာထင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သော၊ ဗဟုထီကတာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေ၊ ဝေပဉ္စ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ဧကန္တနိဗ္ဗိဒါယ၊ စင်စစ်ငြိမ်းဆင်းရဲ၌ငြိမ်းငြိမ်းခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊ ဝိရာဂါယ၊ ဝင်္ဂီဆင်းရဲမှ ကင်းခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ နရောဓေယ၊ ဝင်္ဂီဆင်းရဲ၏ချုပ်ခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ ဥပသမာယကိလေသာတို့၏ငြိမ်းခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ အတိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ သမ္မောဓေယ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အထို့ငှါထည်းကောင်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ နဝမံ၊ နဝမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ် ကုန်သော၊ ဗဟုထီကတာ အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေ၊ ဝေပဉ္စ၊ ဤတရားတို့သည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ဝေယာယ၊ ကုန်ခြင်း၌ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်အထို့ငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤသာသနာထော်ဒို၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ကာယေ၊ ဆံအစရှိသောအပေါင်း၌၊ အသုဘာနုပသီ၊ မတင့်တယ်ဟု အဘန်တလဲလဲရှုထွက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အာဟာရေ၊ မျှီအပ်သောအစာအဟာရ၌၊ ပဋိကူလသည်၊ စက်ဆုတ် ရှိဘွယ်ရှိ၏၊ ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သဗ္ဗလောကေ၊ အလုံးစုံသောတေ

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၁-သညာဝဂ်၊ ၂၀၉

ဘုမကလောကန္တံ၊ အနဘိရတိသည်၊ မွေ့လျော်ဘွယ်မရှိဟုအမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သဗ္ဗသင်္ခါရေသု၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရတို့၌၊ အနိစ္စ နှစ်သိ၊ အမြဲမရှိဟုအာနိတလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ခေါပန၊ စင်စစ် အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ မရဏသညာ၊ သေခြင်း၌ဖြစ်သောအမှတ် သည်၊ အန္တတ္တံ၊ မိမိစိတ်၌၊ သုပဋိတာ၊ ကောင်းစွာထင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ် ၏။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ် ကုန်သော၊ ဗဟုလိကဏာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤတရားတို့သည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရား တို့၏၊ ခယာယ၊ ကုန်ခြင်း၌ဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်အလိုငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ် ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဒေသင်္ခံ၊ ဒေသမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ သညာပဏ္ဍေ၊ သညာဝဂ်သည်၊ နဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ သညာစ၊ အမှတ်တို့ သည်လည်းကောင်း၊ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝနီစ၊ ကြီးပွားခြင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ သာကဗ္ဗေန၊ ဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်းငှါ သင့်သောရဟန်း သည်လည်းကောင်း၊ သာဇီဝဉ္စ၊ အသက်မွေးခြင်းငှါ သင့်သောရဟန်းသည် လည်းကောင်း၊ ဝတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါစ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ သည်လည်းကောင်း၊ နဋ္ဌိဒါစ၊ ဝင်္ဂီဆင်းရဲ၌ ပြီးမွေ့ကြောင်းဖြစ်သော အရ ဟတ္တဖိုလ်ကိုဟောရာဖြစ်သောသုတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေဏာ န၊ ထိုသုတ်တို့ သည်၊ ဒေသ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်သျှင်တည်း။ ။

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၃-ယောခေဇီဝဂ်၊

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သော၊ ဗဟုလိကဏာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤတရား တို့သည်၊ စေတောဝိရတ္တိပဏာစ၊ စိတ်၏ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ် သမာဓိဟု ဆိုအပ်သော အကျိုးရင်း ရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စေတောဝိရတ္တိပဏာနိသံသာစ၊ စိတ်၏ကိလေသာတို့ မှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိဟု ဆိုအပ်သော အကျိုးဆက်ရှိကုန် သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပညာဝိရတ္တိပဏာစ၊ ကိလေသာမှလွတ်တို့

သောအရဟတ္တဖိုလ်ပညာဟုဆိုအပ်သော အကျိုးရင်းရှိကုန်သည်လည်း၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပညာဝိရတ္တိပထာနိသံသာစ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်
 သောအရဟတ္တဖိုလ်ပညာဟုဆိုအပ်သောအကျိုးဆက်ရှိကုန်သည်လည်း၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်။ ကထမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣ၊ ဤသာသာနာတေဝိဒ္ဓိ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကာယေ
 ခံအစရှိသောအပေါင်း၌၊ အာသုဘာနူပဿိ၊ မတင့်တယ်ဟုအဘိဓာန်တလဲလဲ
 ရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိ၊ ဘာရတိ၊ နေ၏။ အာဟာရေ၊ မျှီအပ်သောအစာအာဟာ
 ရ၌၊ ပဋိကူထသညိ၊ ရွံရှာဘွယ်ရှိ၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။
 သဗ္ဗ၊ သောကေ၊ အလုံးစုံသော တေဘူမက၊ လောက၌၊ အနဘိရုတိအညိ၊
 မွေ့ထေ့ဘွယ်မရှိဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သဗ္ဗသင်္ခါ၊ ရေသု
 အလုံးစုံသောသင်္ခါ၊ ရတို၌၊ အနိစ္စာနူပဿိ၊ အမြဲမရှိဟုအဘိဓာန်တလဲလဲရှုထေ့
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။
 မရဏသညာ၊ သေခြင်း၌ဖြစ်သောအမှတ်သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိစိတ်၌၊ သုပဋ္ဌိ
 တေ၊ ကောင်းစွာထင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့
 တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သော၊ ဗဟုတီ
 ကုတာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေခေါ
 ခမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ စေတောဝိရတ္တိပထာစ၊ စိတ်၏ ကိလေသာတို့မှ
 လွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိဟုဆိုအပ်သောအကျိုးရင်းရှိကုန်သည်
 လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စေတောဝိရတ္တိပထာနိသံသာစ၊ စိတ်၏ကိလေ
 သာတို့မှလွတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိဟုဆိုအပ်သောအကျိုးဆက်ရှိ
 ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပညာဝိရတ္တိပထာစ၊ ကိလေသာတို့မှ
 လွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ပညာဟုဆိုအပ်သော အကျိုးရင်းရှိကုန်သည်
 လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပညာဝိရတ္တိပထာနိသံသာစ၊ ကိလေသာတို့မှ
 လွတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ပညာဟုဆိုအပ်သော အကျိုးဆက်ရှိကုန်သည်
 လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယတောခေါ၊ အကြင်
 အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ စေတောဝိရတ္တောစ၊ စိတ်၏ ကိလေသာတို့မှ
 လွတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပညာ
 ဝိရတ္တောစ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ပညာရှိသည်လည်း။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို၊ ဥက္ခိတ္တ
 ပထိယောဇ္ဇတိ၊ ချအပ်ပြီးသော တံခါးကျည်ရှိသော ရဟန်းဟူ၍ လည်း။
 ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သံကိတ္တပရိက္ခောဇ္ဇတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်၌ပရိပရပျက်ဆီး

မဇ္ဈိကနိပါတ်ဒုတိယဝဂ္ဂပါဌာန-၃ ယောစာဇီဝဝဂ်၊ ၂၁၀

အပ်သောကျုံးရှိသောရဟန်းဟူ၍ ထည်း၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အဗ္ဗုဒ္ဓေသိ
 ကောဇ္ဇုတိပိ၊ နှုတ်အပ်ပြီးသောတံခါးတိုင်ရှိသောရဟန်းဟူ၍ထည်း၊ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ နိဂ္ဂုဇ္ဇောဇ္ဇုတိပိ၊ တံခါးရှက်မရှိသောရဟန်းဟူ၍ထည်း၊ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ အဂိယော၊ မြတ်သော၊ ပန္နုဗ္ဗဇော၊ ချအပ်ပြီးသော တန်ခွန်ရှိသော၊
 ပန္နုဘာဇော၊ ချအပ်ပြီးသော ခန္ဓာစသောဝန်ရှိသော။ ဝိသညက္ကောဇ္ဇုတိပိ၊
 ပရိဆင်းရဲနှင့်မပွဉ်သော ရဟန်းဟူ၍ထည်း၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဥက္ခိတ္တပထိ
 စော၊ ချအပ်ပြီးသောတံခါးကျည်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်၊ အဝိဇ္ဇာ၊ ဝဋ်
 ဆင်းရဲ၏အကြောင်းဖြစ်သောအဝိဇ္ဇာသည်၊ ပဟိန္ဒော၊ ပယ်အပ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ဥက္ခိန္ဒမူလော၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်အရင်းရှိသည်၊ ထာထာ
 ဝတ္ထုကထော၊ ထန်းပင်၏ ထည်ရာကဲ့သို့ ပြုအပ်သည်၊ အနဘာဝံကထော၊
 တာဘန်မဖြစ်ခြင်းကိုပြုအပ်သည်၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ မဖြစ်
 ခြင်းသဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့
 လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဥက္ခိတ္တပထိစော၊ ချအပ်ပြီးသောတံခါးကျည်ရှိ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သံကိဏ္ဍပရိက္ခော၊ ထက်ဝန်းကျင်၌ဖရိုဖရဲပျက်ဆီး
 အပ်သောကျုံးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤ
 သာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်၊ ပေါနောတ္တပိကော၊ တာဘန်ဘဝ
 သစ်ကိုပြုခြင်းအထွေရှိသော၊ ဇာတိသံသာဇော၊ အဘန်တလဲလဲဖြစ်တတ်
 အဘန်တလဲလဲကျင်သည်တတ်သောခန္ဓာအစဉ်သည်၊ ပဟိန္ဒော၊ ပယ်အပ်
 သည်၊ ဥက္ခိန္ဒမူလော၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်အရင်းရှိသည်၊ ထာထာဝတ္ထု
 ကထော၊ ထန်းပင်၏ထည်ရာကဲ့သို့ပြုအပ်သည်၊ အနဘာဝံကထော၊ တာဘန်
 မဖြစ်ခြင်းကိုပြုအပ်သည်၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ မဖြစ်ခြင်း
 သဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သံကိဏ္ဍပရိက္ခော၊ ထက်ဝန်းကျင်၌ဖရိုဖရဲ ပျက်ဆီး
 အပ်သောကျုံးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အ
 ဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အဗ္ဗုဒ္ဓေသိကော၊ နှုတ်အပ်ပြီးသော
 တံခါးတိုင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာ
 သနာတော်၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်၊ တထ္ထာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အကြောင်း
 ဖြစ်သောတထ္ထာသည်၊ ပဟိန္ဒော၊ ပယ်အပ်သည်၊ ဥက္ခိန္ဒမူလော၊ ဖြတ်အပ်ပြီး

သောအမြစ်အရင်းရှိသည်။ ထာဝာဝတ္ထုကထာ၊ ထန်းပင်၏ တည်ရာကဲ့သို့ ပြုအပ်သည်။ အနဘာဝံကထာ၊ ထာဝန်ဖြစ်ခြင်းကိုပြုအပ်သည်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒေမဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အဗ္ဗုဇ္ဈေထိကော၊ နှုတ်အပ်ပြီးသောထံခါးတိုင်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ နိရဂ္ဂဇ္ဈေ၊ ထံခါးရှက်မရှိသည် ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု နော၊ ရဟန်းသည်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဩရုတ္တု၊ ဝိသနိ၊ အောက်ဖြစ်သော ကာမထုံသည်။ ဟူသောအတိုင်းအစားဖြစ်ကုန်သော၊ သံသောဇနာနိ၊ ကာမရာဂ သံသောဇဉ်စသည်တို့သည်။ ပဟိန္ဒာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်။ ဥဒ္ဓိန္ဒမူသာနိ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်အရင်းရှိကုန်သည်။ ထာဝာဝတ္ထု ကထာ၊ ထန်းပင် ။ တည်ရာကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်သည်။ အနဘာဝံကထာနိ၊ ထာဝန်မဖြစ်ခြင်းကိုပြုအပ်ကုန်သည်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒေမ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ နိရဂ္ဂဇ္ဈေ၊ ထံခါးရှက်မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အရိယော၊ မြတ်သည်။ ပဒ္ဒန္ဒဇော၊ ချအပ်ပြီးသောထံခွန်ရှိသည်။ ပဒ္ဓဘာရော၊ ချအပ်ပြီးသောခန္ဓာစသောဝန်ရှိသည်။ ဝိသညုက္ကာ၊ ဝင်္ဂဆင်း ရဲနှင့်မဟာဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသ တော်၌၊ ဘိက္ခု နော၊ ရဟန်းသည်။ အဘိမာနော၊ ငါဟူသော မာန်သည်။ ပဟိန္ဒော၊ ပယ်အပ်သည်။ ဥဒ္ဓိန္ဒမူသော၊ ဖြတ်အပ်သောအမြစ်အရင်းရှိသည် ထာဝာဝတ္ထုကထော၊ ထန်းပင်၏တည်ရာကဲ့သို့ ပြုအပ်သည်။ အနဘာဝံ ကတော၊ ထာဝန်မဖြစ်ခြင်းကိုပြုအပ်သည်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒေ မေမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အရိယော၊ ပြုစင်သည်။ ပဒ္ဒန္ဒဇော၊ ချအပ်ပြီးသောထံခွန်ရှိသည်။ ပဒ္ဓဘာရော၊ ချအပ်ပြီးသောခန္ဓာစသော ဝန်ရှိ သည်။ ဝိသညုက္ကာ၊ ဝင်္ဂဆင်းရဲနှင့်မဟာဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဝေဠဝံ၊ ပဌမသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သော၊ ဗဟုထိကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဣမေမေမ္မာ၊

ဤကရားတို့သည်၊ စေတောဝိရတ္တိပထာစ၊ စိတ်၏ကိလေသာတို့မှလွတ်
 သော အရဟတ္တဖိုလ် သမာဓိဟု ဆိုအပ်သော အကျိုးရင်း ရှိကုန်သည်
 လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စေတောဝိရတ္တိပထာနိ သံသာစ၊ စိတ်၏
 ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ် သမာဓိဟု ဆိုအပ်သော
 အကျိုးဆက် ရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပညာဝိရတ္တိပထာစ၊
 ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ပညာဟုဆိုအပ်သော အကျိုး
 ရင်းရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပညာဝိရတ္တိပထာနိ သံသာစ၊
 ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ပညာဟု ဆိုအပ်သော အကျိုး
 ဆက်သည်ရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊
 ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ အနိစ္စသညာ၊ မမြဲဟုဖြစ်သော အမှတ်
 လည်းကောင်း၊ အနိစ္စေ၊ အမြဲမရှိသော ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၌၊ နုက္ခသညာ၊
 ဆင်းရဲဟုဖြစ်သော အမှတ်လည်းကောင်း၊ ဣက္ခေ၊ ဆင်းရဲသော ခန္ဓာငါးပါး
 အပေါင်း၌၊ အနတ္တသညာ၊ အစိုးမရဟုဖြစ်သော အမှတ်လည်းကောင်း၊ ပဟာ
 နသညာ၊ ပယ်အပ်၏ဟုဖြစ်သော အမှတ်လည်းကောင်း၊ ဝိရာဂသညာ၊ ဝဋ်
 ဆင်းရဲဘုံမှကင်းကြောင်းဖြစ်သော အမှတ်လည်းကောင်း၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤ
 ငါးပါးတို့ထည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သော၊
 ဗဟုထိကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 ဣမေခေါဓမ္မာ၊ ဤကရားတို့သည်၊ စေတောဝိရတ္တိပထာစ၊ စိတ်၏ကိလေသာ
 တို့မှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ် သမာဓိဟုဆိုအပ်သော အကျိုးရင်းရှိကုန်
 သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စေတောဝိရတ္တိပထာနိ သံသာစ၊ စိတ်၏
 ကိလေသာတို့မှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ် သမာဓိဟုဆိုအပ်သော အကျိုး
 ဆက်ရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပညာဝိရတ္တိပထာစ၊ ကိလေ
 သာတို့မှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ပညာဟုဆိုအပ်သော အကျိုးရင်းရှိကုန်
 သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပညာဝိရတ္တိပထာနိ သံသာစ၊ ကိလေသာ
 တို့မှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ပညာဟုဆိုအပ်သော အကျိုးဆက်ရှိကုန်
 သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထောခေါ၊ အကြင်
 အခါ၌သာလျှင်၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ စေတောဝိရတ္တောစ၊ စိတ်၏
 ကိလေသာတို့မှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ် သမာဓိရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ပညာဝိရတ္တောစ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ပညာရှိ
 သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်း
 ကို၊ ဥက္ခိတ္တပထိစော၊ ဣတိဝိ၊ ချအပ်ပြီးသော တံခါးကျည်ရှိသော ရဟန်းဟူ၍

ထည်း၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သံကိဏ္ဍပရိက္ခေပာရိက္ခေ၊ ထက်ဝန်းကျင်၌ ပရိပရေ
 ပျက်ဆီးအပ်သော ကျုံးရှိသော ရဟန်းဟူ၍ထည်း၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 အဗ္ဗုဒ္ဓေသိကော၊ နှုတ်အပ်သောတံခါးတိုင်ရှိသောရဟန်းဟူ၍ထည်း၊
 ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ နိရဂ္ဂဋ္ဌော၊ နှုတ်အပ်သောရဟန်းဟူ၍ထည်း၊
 ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အနိယော၊ မြတ်သော၊ ပန္နဋ္ဌဇော၊ ချအပ်ပြီးသော တံခွန်ရှိ
 သော၊ ပန္နဘာရော၊ ချအပ်ပြီးသော ခန္ဓာစသောဝန်ရှိသော၊ ဝိသညာ၊ ထွာ
 နှုတ်ပါ၊ ဝရ်ဆင်းရဲနှင့်မဟပ်၍သော ရဟန်းဟူ၍ထည်း၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဥက္ခိတ္တ
 ပထိစော၊ ချအပ်ပြီးသောတံခါးကျပ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ ဤသာသနာထော်၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်၊ အဝိဇ္ဇာ၊
 ဝရ်ဆင်းရဲ၏အကြောင်းဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာသည်၊ ပဟိန္နော၊ ပယ်အပ်သည်၊
 ဥက္ခိန္နမူထော၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသောအမြစ်အရင်းရှိသည်၊ တာထာဝတ္ထု၊ ကတော၊
 ထန်းပင်၏ထည်ရာကဲ့သို့ပြုအပ်သည်၊ အနဘာဝံကတော၊ တဘန်မဖြစ်ခြင်း
 ကိုပြုအပ်သည်၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒမ္မော၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ ဥက္ခိတ္တ ပထိစော၊ ချအပ်ပြီးသော တံခါးကျပ်ရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ သံကိဏ္ဍပရိက္ခေပာရိက္ခေ၊ ထက်ဝန်းကျင်၌ ပရိပရေ ပျက်ဆီးအပ်
 သောကျုံးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ ဤသာသ
 နာထော်၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်၊ ပေါနောတ္တပိကော၊ တဘန်တဝသစ်ကို
 ဖြစ်ခြင်းအထောက်အထား၊ ဇာတိသံသာရော၊ အဘန်တလဲလဲဖြစ်တတ်အဘန်
 တလဲလဲကျင်ထည်တတ်သော ခန္ဓာအစဉ်သည်၊ ပဟိန္နော၊ ပယ်အပ်သည်၊
 ဥက္ခိန္နမူထော၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသောအမြစ်အရင်းရှိသည်၊ တာထာဝတ္ထု၊ ကတော၊
 ထန်းပင်၏ထည်ရာကဲ့သို့ပြုအပ်သည်၊ အနဘာဝံကတော၊ တဘန်မဖြစ်ခြင်း
 ကိုပြုအပ်သည်၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒမ္မော၊ မဖြစ်ခြင်းသဘော
 ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ သံကိဏ္ဍပရိက္ခေပာရိက္ခေ၊ ထက်ဝန်းကျင်၌ ပရိပရေ ပျက်ဆီးအပ်သော
 ကျုံးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အဗ္ဗုဒ္ဓေသိကော၊ နှုတ်အပ်ပြီးသောတံခါးတိုင်ရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ ဤသာသနာထော်၌၊ ဘိက္ခု
 နော၊ ရဟန်းသည်၊ တထာဝ၊ ဝရ်ဆင်းရဲ၏အကြောင်းဖြစ်သောတထာသည်။

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပစ္ဆိမသက-၃-ဟောခေါ်စိဝဝဂ်၊ ၂၁၅

ပဟိန္ဒော၊ ပယံအပ်သည်။ ဥဒ္ဓိန္ဒူမူလော၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်အရင်းရှိသည်။ တာထာဝတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာကဲ့သို့ပြုအပ်သည်။ အနာဘာဝံကတာ၊ တဘန်မဖြစ်ခြင်းကိုပြုအပ်သည်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒဝေဠာ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အဗ္ဗုဋ္ဌေထိကော၊ နှုတ်အပ်ပြီးသောတံခါး တိုင်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ နိဂဂ္ဂဋ္ဌော၊ တံခါးရှက်မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ နေဝ၊ ရဟန်းသည်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဩရုပ္ပာဂိယာနိ၊ အော်ဖြစ်သောကာမသံတည်းဟူသောအဘို့၏အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော၊ သညောဇနာနိ၊ ကာမသံယောဇဉ် စသည်တို့သည်။ ပဟိန္ဒော၊ ပယံအပ်ကုန်သည်။ ဥဒ္ဓိန္ဒူမူလော၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသောအမြစ်အရင်းရှိကုန်သည်။ တာထာဝတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာကဲ့သို့ပြုအပ်ကုန်သည်။ အနာဘာဝံကတာ၊ တဘန်မဖြစ်ခြင်းကိုပြုအပ်ကုန်သည်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒဝေဠာ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ နိဂဂ္ဂဋ္ဌော၊ တံခါးရှက်မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အရိယော၊ မြတ်သည်။ ပန္နုဒ္ဓဇော၊ ချအပ်ပြီးသောတံခွန်ရှိသည်။ ပန္နုဘာရော၊ ချအပ်ပြီးသော ခန္ဓာစသောဝန်ရှိသည်။ ဝိသညုတ္တော၊ ဝန်ဆင်းရဲနှင့်မဟပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ နေဝ၊ ရဟန်းသည်။ အသိဗ္ဗမာနေော၊ ငါဟူသောမာန်သည်။ ပဟိန္ဒော၊ ပယံအပ်သည်။ ဥဒ္ဓိန္ဒူမူလော၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသောအမြစ်အရင်းရှိသည်။ တာထာဝတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်၏ တည်ရာကဲ့သို့ပြုအပ်သည်။ အနာဘာဝံကတာ၊ တဘန်မဖြစ်ခြင်းကိုပြုအပ်သည်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒဝေဠာ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အရိယော၊ မြတ်သည်။ ပန္နုဒ္ဓဇော၊ ချအပ်ပြီးသောတံခွန်ရှိသည်။ ပန္နုဘာရော၊ ချအပ်ပြီးသော ခန္ဓာစသောဝန်ရှိသည်။ ဝိသညုတ္တော၊ ဝန်ဆင်းရဲနှင့်မဟပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ဝါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ၊

မူ၏၊ ကော၊ ထိုမြတ်စွာထူးရှင်တော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ထေ၏၊
 ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ထေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထူးရှင်ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊
 ရိုသေစွာရှိခိုးဖြီး၍၊ ကောမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊
 ထိုင်နေ၏၊ ကောမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓောခေါ၊ ထိုင်
 နေပြီးသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထူးရှင်ကို၊ ဝေ
 ဝစံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဝျောက်၏၊ ကိ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့၊ ဝျောက်
 သနည်း၊ ဘန္တံ၊ မြတ်စွာထူးရှင်၊ ဓမ္မဝိဟာရီ၊ ဓမ္မဝိဟာရီဘိ၊ တရားဖြင့်နေထေ
 ရှိသောသူတရားဖြင့်နေထေ့ရှိသောသူဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘန္တံ၊ မြတ်
 စွာထူးရှင်၊ ကိတ္တာဘာ၊ အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ ဓမ္မဝိဟာရီ၊ တရားဖြင့်နေထေ့ရှိသောသူသည်၊ ဟောတံ၊ နုခေါ၊ ဖြစ်
 ဝေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျောက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ
 ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ်တရားကို၊ ပရိ
 ယထာပုဏ္ဏတိ၊ သင်၏၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကို၊ ပရိယာပုဏ္ဏတိ၊ သင်၏၊ ဝေယျံ၊
 ဝေယျာကို၊ ပရိယာပုဏ္ဏတိ၊ သင်၏၊ ဝေယျာကရဏံ၊ ဝေယျာ ကရဏ်း
 ကို၊ ပရိယာပုဏ္ဏတိ၊ သင်၏၊ ဝါထံ၊ ဝါထာကို၊ ပရိယာပုဏ္ဏတိ၊ သင်၏၊
 ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို၊ ပရိယာပုဏ္ဏတိ၊ သင်၏၊ ဣတိဝုတ္တကံ၊ ဣတိဝုတ်ကို၊ ပရိ
 ယာပုဏ္ဏတိ၊ သင်၏၊ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို၊ ပရိယာပုဏ္ဏတိ၊ သင်၏၊
 အတ္တု၊ တဓမ္မံ၊ အတ္တု၊ တဓမ္မကို၊ ပရိယာပုဏ္ဏတိ၊ သင်၏၊ ဝေဒလ္လံ၊ ဝေဒလ္လကို၊
 ပရိယာပုဏ္ဏတိ၊ သင်၏၊ ဇာ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တာယဓမ္မပရိယတ္တိယာ၊
 ထိုပရိယတ်ကို သင်ခြင်းဖြင့်၊ နိဝဿံ၊ နေအတို့ကို၊ အတိနာမေတိ၊ လွန်စေ၏၊
 ပဋိသလ္လာနံ၊ တယောက် အထည်းထည်း ကိန်းအောင်းခြင်းကို၊ ရိဗ္ဗတိ၊
 ဆိတ်စေ၏၊ အတ္တုတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ ပေတောယမထံ၊ မိတ်၏ကိလေသာတို့မှ
 ငြင်းခြင်းဟုဆိုအပ်သော သမာဓိကို၊ နာနုယုတ္တတိ၊ အားမထုတ်၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အဟံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို၊ ပရိယတ္တိဗဟုလော၊ သင်အပ်သော
 ပရိယတ်များသောရဟန်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဓမ္မဝိဟာရီ၊ တရားဖြင့်
 နေထေ့ရှိသောရဟန်းဟူ၍၊ နောဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊
 ထကနံ၊ ပရိယတ်တရားတို့သည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယထာသုတံ၊ အကြင်
 အကြင်ကြားနာအပ်သော၊ ယထာပရိယတ္တံ၊ အကြင်အကြင်သင်အပ်ပြီး
 သော၊ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ်တရားကို၊ ဝိတ္ထာဓေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ပရေသံ၊
 သူတပါးတို့အား၊ ဒေသေတိ၊ ဟောပြော၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တာယဓမ္မ
 ပညတ္တိယာ၊ ထိုသို့သင်အပ်ပြီးသော ပရိယတ်တရားကို သူတပါးတို့အား

ပဉ္စကနိပါတ်နုတိယပဏ္ဍိတသက-၃-ယောဂဇီဝင်္ဂါ။ ၂၀၇

ထိစေခြင်းဖြင့်၊ ဒိဝသံ၊ နေ့အတို့ကို၊ အတိနာမေတိ၊ လွန်စေ၏။ ပဋိသလ္လာနံ၊
 တယောကံ အထည်းတည်း ကိန်းအောင်းခြင်းကို၊ ရိပ္ပတိ၊ ဆိတ်စေ၏။
 အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ စေတောသမထံ၊ စိတ်၏ ကိလေသာတို့မှ ငြိမ်းခြင်း
 ဟုဆိုအပ်သော သမာဓိကို၊ နာနုယုဂ္ဂတိ၊ အားမထုတ်၊ ကိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
 အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို၊ ပညတ္တိဗဟုဏော၊ သိစေခြင်းများသော ရဟန်း
 ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ မဆိုအပ်။ ဝဗ္ဗပိဟာရီ၊ တရားဖြင့် နေထေ့ရှိသော ရဟန်းဟူ၍၊
 နောဝုပ္ပတိ၊ မဆိုအပ်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ပရိစ၊ တပါးတို့
 လည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယထာသုတံ၊ အကြံအကြင်ကြားနာအပ်သော၊
 ယထာပရိယတ္တံ၊ အကြင်အကြင်သင်အပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ်တရားကို၊
 ဝိက္ကာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ သဇ္ဈာယံ၊ သဇ္ဈာယ်ခြင်းကို၊ ကရေတိ၊
 ပြု၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တေနသဇ္ဈာယေန၊ ထိုသင်ကြားအင်ပြီသော
 ပရိယတ်ကို သဇ္ဈာယ်ခြင်းဖြင့်၊ ဒိဝသံ၊ နေ့အတို့ကို၊ အတိနာမေတိ၊
 လွန်စေ၏။ ပဋိသလ္လာနံ၊ တယောကံအထည်းတည်း ကိန်းအောင်းခြင်းကို၊
 ရိပ္ပတိ၊ ဆိတ်စေ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ စေတောသမထံ၊ စိတ်၏ ကိလေ
 သာတို့မှ ငြိမ်းခြင်းဟုဆိုအပ်သော သမာဓိကို၊ နာနုယုဂ္ဂတိ၊ အားမထုတ်၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို၊ သဇ္ဈာယဗဟုဏော၊
 သင်ကြားအပြီသော ပရိယတ်ကို သဇ္ဈာယ်ခြင်းများသော ရဟန်းဟူ၍၊
 ဝုပ္ပတိ၊ မဆိုအပ်။ ဝဗ္ဗပိဟာရီ၊ တရားဖြင့် နေထေ့ရှိသော ရဟန်းဟူ၍၊ နောဝုပ္ပ
 တိ၊ မဆိုအပ်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ပရိစ၊ တပါးတို့လည်း။ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ ယထာသုတံ၊ အကြင် အကြင်ကြားနာအပ်သော၊ ယထာပရိ
 ယတ္တံ၊ အကြင်အကြင်သင်အပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ်တရားကို၊ စေတောသံ၊
 စိတ်ဖြင့်၊ အနုပိတက္ကေဟိ၊ အဘန်တလဲလဲ ကြံစည်၍ရ၏။ အနုပိစ္စာဂေတိ၊
 အဘန်တလဲလဲစဉ်းစား၏။ မနုဿာ စိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခတိ၊ အဘန်တလဲလဲ
 ရှု၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တေဟိဝဗ္ဗပိတက္ကေဟိ၊ ထို သင်ကြားအင်ပြီ
 သော ပရိယတ်ကို ကြံစည်ခြင်းကိုဖြင့်၊ ဒိဝသံ၊ နေ့အတို့ကို၊ အတိနာမေတိ၊ လွန်
 စေ၏။ ပဋိသလ္လာနံ၊ တယောကံအထည်းတည်း ကိန်းအောင်းခြင်းကို၊ ရိပ္ပတိ၊
 ဆိတ်စေ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ စေတောသမထံ၊ စိတ်၏ ကိလေသာတို့မှ
 ငြိမ်းခြင်းဟုဆိုအပ်သော သမာဓိကို၊ နာနုယုဂ္ဂတိ၊ အားမထုတ်၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို၊ ဝိက္ကာယဗဟုဏော၊ ကြံခြင်းများသော
 ရဟန်းဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ မဆိုအပ်။ ဝဗ္ဗပိဟာရီ၊ တရားဖြင့် နေထေ့ရှိသော ရဟန်း
 ဟူ၍၊ နောဝုပ္ပတိ၊ မဆိုအပ်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤသောသနာတော်၌။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ထိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဓမ္မံပရိယတ်တရားကို၊ ပရိယာသုဏာတိ၊ သင်၏၊
 သုတ္တံ သုတ်ကို၊ ပရိယာသုဏာတိ၊ သင်၏၊ ဝေယျံ၊ ဝေယျကို၊ ပရိယာသုဏာ
 တိ၊ သင်၏၊ ဝေယျာကရဏံ၊ ဝေယျာကရဏ်းကို၊ ပရိယာသုဏာတိ၊ သင်၏၊
 ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ ပရိယာသုဏာတိ၊ သင်၏၊ ဥဒါနံ ဥဒါန်းကို၊ ပရိယာသုဏာ
 တိ၊ သင်၏၊ ဣတိဝုတ္တကံ၊ ဣတိဝုတ်ကို၊ ပရိယာသုဏာတိ၊ သင်၏၊ ဇာတကံ၊
 ဇာတ်ကို၊ ပရိယာသုဏာတိ၊ သင်၏၊ အတ္တုတဓမ္မံ၊ အတ္တုတဓမ္မကို၊ ပရိယာ
 သုဏာတိ၊ သင်၏၊ ဝေဒလ္လိ ဝေဒလ္လီကို၊ ပရိယာသုဏာတိ၊ သင်၏၊ သော၊
 ထိုရဟန်းသည်၊ တာယ ဓမ္မပရိယတ္တိ ဘဝ ထိုပရိယတ်ကို သင်ကြားခြင်း
 ဖြင့်၊ ဒိဿံ၊ နေ့အတို့ကို နအတိနာမေတိ၊ မလွန်စေ၊ ဝေဒိဿံ၊ လွန်တယောက်
 အသည်းတည်း ကိန်းအောင်းခြင်းကို၊ နရိဉ္စတိ၊ မဆိုဘဲ၊ အတ္တုတ္တံ၊ မိမိ
 သန္တု နန္တု၊ စေတောသမထံ၊ စိတ်၏ကိသေသာတို့မှ ဖြင်းခြင်းဟုဆိုအပ်
 သော သမာဓိကို၊ အနုယုဉ္စတိ၊ အားထုတ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့ဝေခေါ၊
 ဤသို့လျှင်၊ ထိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဓမ္မဝိဘာရိ၊ တရားဖြင့်နေလေ့ရှိသည်၊
 ဟော ဘုရင်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ မယာ၊ ငါတုရား
 သည်၊ ပရိယတ္တိဗဟုဓေသာ၊ သင်အပ်သောပရိယတ်မျှ သောရဟန်းကို၊ ဧ
 သိတော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ပညတ္တိဗဟုဓေသာ၊ သင်ကြားအပ်ပြီးသော
 ပရိယတ်ကို သူတစ်ပါး ဘိက္ခုအား ထိစေခြင်းများသောရဟန်းကို၊ ဧသိတော
 ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ သန္တာယဗဟုဓေသာ၊ သင်အပ်ပြီးသော ပရိယတ်ကို
 သန္တာယံခြင်းများသော ရဟန်းကို၊ ဧသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊
 ဝိဘက္ကဗဟုဓေသာ၊ သင်အပ်ပြီးသောပရိယတ်ကြံခြင်းများသောရဟန်းကို၊
 ဧသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဓမ္မဝိဘာရိ၊ တရားသဖြင့်နေလေ့ရှိသော
 ရဟန်းကို ဧသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ထိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဟိထေသိနာ၊
 အစီးအပွားကို ရှာဖွေလေ့ရှိသော၊ အနုကစ္ဆေန၊ အစဉ် သနားထတ်သော၊
 သတ္တာရာ၊ ဆရာဖြစ်သော၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သား
 တို့အား၊ အနုကစ္ဆံ၊ အစဉ် သနားခြင်းကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွန့်၊ ယံကဏေယံ၊
 အကြပ်ပြုတွယ်ကိစ္စဖြစ်သော အဆုံးအမကို၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ ကထံ၊
 ပြုအပ်ပြီး တောနိ၊ ထိုပြုတွယ်ကိစ္စဖြစ်သော အဆုံးအမတို့ကို၊ ရုက္ခမူလသနိ၊
 သစ်မင်္ဂရင်းတို့သို့၊ ဧသနိ၊ ထိုပြုတွယ်ကိစ္စဖြစ်သော အဆုံးအမတို့ကို၊
 သုညဂါရာနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်တို့သို့၊ ဥပဂစ္ဆ၊ ကင်၍၊ ဈာယေထ၊ အာဓမ္မ
 ဣန္ဒြိယနိယာယကုန်သော၊ နိဗ္ဗာန်ဖြင့်ရှုလျက်ထား၊ ထိက္ခု၊ ရဟန်း၊ မာမမာဒတ္ထ၊
 မမူမသျှော့ဘုန်နှင့်၊ ပစ္စာ၊ နောက်၌၊ ဝိပ္ပဗိသာရိနော၊ နှလုံးမသာယာခြင်း

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပဋ္ဌာယက-၃-ယောဝဇီဝဂ်၊ ၂၁၆

ရှိကုန်သည်၊ မာအဟုဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကုန်လင်းအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အရှာကံ၊ ငါထုရားဘို့၏၊ ဝေ၊ သင်တို့အေး၊ အနုသာသနီ၊ ဆုံးမကဖြစ်ခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ထတိယံ၊ တတ်ယ သုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ-ထင်မူ ၏၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာထုရားရှိ တစ်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွားကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ ရှိသောစွာ ရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ဘင့်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ဘင့်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ နိသိဒ္ဓိသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဧတံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ဘိက္ခဝေါစ၊ အဘယ်သို့ လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဓမ္မဝိဘာရီ၊ ဓမ္မဝိဘာရီ၊ ဝိကိ၊ ကောင်း ဖြင့်၊ နေလှေ့ရှိသောရဟန်းတရားဖြင့် နေလှေ့ရှိသောရဟန်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆို အပ်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဘိက္ခဝတာ၊ အဘယ်မျှအတိုင်းအရှည် ဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဓမ္မဝိဘာရီ၊ တရားဖြင့်နေလှေ့ရှိသည်၊ ဟောတံ နုခေါ၊ ဖြစ်လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်း တို့ ဣဓ၊ ဤ သာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ်တရားကို၊ ပရိယာသုဏာတိ၊ သင်၏၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကို၊ ပရိယာသုဏာတိ၊ သင်၏၊ ဂေယျံ၊ ဂေယျံ၊ ပရိယာသုဏာတိ၊ သင်၏၊ ဝေယျာကရုတံ၊ ဝေယျာကရုတံကို၊ ပရိယာသုဏာတိ၊ သင်၏၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ ပရိယာသုဏာတိ၊ သင်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံကို၊ ပရိယာသုဏာတိ၊ သင်၏၊ ဣတိဝုတ္တကံ၊ ဣတိဝုတ်ကို၊ ပရိယာသုဏာ တိ၊ သင်၏၊ ဇာတကံ၊ ဇာတကို၊ ပရိယာသုဏာတိ၊ သင်၏၊ အပ္ပုတဓမ္မံ၊ အပ္ပု တဓမ္မံကို၊ ပရိယာသုဏာတိ၊ သင်၏၊ ဝေဒလ္လံ၊ ဝေဒလ္လံကို၊ ပရိယာသုဏာတိ၊ သင်၏၊ ဥတ္တရိစ၊ ပရိယတ်ကို သင်သည်မှအထက်၌လည်း၊ အသ၊ ထိုသင် အပ်သောပရိယတ်၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်လည်း၊ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းဘို့၊ အသံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို၊ ပရိယတ္တံ၊ ဗဟုလော၊ သင် အပ်သောပရိယတ်များသောရဟန်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဓမ္မဝိဘာရီ၊ တရားဖြင့် နေလှေ့ရှိသောရဟန်းဟူ၍၊ နေ၊ ဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်၊ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုန္နံ၊ တတံ၊ ပရိယတ်တည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယထာ သုတံ၊ အကြင်အကြင်ကြားနာအပ်သော၊ ယထာပရိယတ္တံ၊ အကြင်အကြင်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

သင်အပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ်တရားကို၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ပရေ
 သံ၊ သူတပါးဘုံအား၊ ဒေသေတိ၊ ပြောဟော၏။ ဥက္ကရိ၊ ပရိယတ်ကိုသင်
 သည်မှ အထက်၌၊ အဿ၊ ထိုသင်အပ်သောပရိယတ်၏ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်
 အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 အသံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို၊ ပညတ္တိဗဟုဏေ၊ သင်အပ်ပြီးသောပရိယတ်ကို
 သိစေခြင်းများသောရဟန်းဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဓမ္မဝိဟာရီ၊ တရားဖြင့်
 နေလေ့ရှိသောရဟန်းဟူ၍၊ နောဝုပ္ပတိ၊ မဆိုအပ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊
 ထာဘနံ၊ ပရိစ၊ တပါးတုံလည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယထာသုတံ၊ အကြင်
 အကြင်ကြားနာအပ်သော၊ ယထာပရိယတ္တံ၊ အကြင်အကြင်သင်အပ်သော၊
 ဓမ္မံ၊ ပရိယတ် တရားကို၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ် အားဖြင့်၊ သုဇ္ဈာယံ၊
 သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏။ ဥက္ကရိစ၊ ပရိယတ်ကိုသင်သည်မှ
 အထက်၌၊ အဿ၊ ထိုသင်အပ်သောပရိယတ်၏၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ အတ္ထံ၊
 အနက်ကို၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ
 ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို၊ သုဇ္ဈာယဗဟုဏေ၊ သင်အပ်သော ပရိယတ်ကို
 သရဇ္ဈာယ်ခြင်းများသောရဟန်းဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဓမ္မဝိဟာရီ၊ တရား
 ဖြင့်နေလေ့ရှိသောရဟန်းဟူ၍၊ နောဝုပ္ပတိ၊ မဆိုအပ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊
 ထာဘနံ၊ ပရိစ၊ တပါးတုံလည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယထာသုတံ၊ အကြင်
 အကြင်ကြားနာအပ်သော၊ ယထာပရိယတ္တံ၊ အကြင်အကြင်သင်အပ်သော၊
 ဓမ္မံ၊ ပရိယတ်တရားကို၊ ဧဝတဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနူဝိတက္ကေတိ၊ အဘန်တလဲ
 လဲကြံစည်၍ရ၏။ အနူဝိစာရေတိ၊ အဘန်တလဲလဲစဉ်းစား၏။ မနဿ၊ စိတ်
 ဖြင့်၊ အနူပက္ခတိ၊ အဘန်ဘန်ကလဲလဲရှု၏။ ဥက္ကရိစ၊ ပရိယတ်ကိုသင်သည်
 မှ အထက်၌လည်း၊ အဿ၊ ထိုသင်အပ်သောပရိယတ်၏၊ ပညာယ၊ ပညာ
 ဖြင့်၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့
 အသံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို၊ ဝိတက္ကဗဟုဏေ၊ သင်အပ်သောပရိယတ်ကို
 ကြံခြင်းများသောရဟန်းဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဓမ္မဝိဟာရီ၊ တရားဖြင့်နေ
 လေ့ရှိသောရဟန်းဟူ၍၊ နောဝုပ္ပတိ၊ မဆိုအပ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊
 ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ်တရားကို၊ ပရိယာ
 ပုဏာတိ၊ သင်၏၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကို၊ ပရိယာပုဏာတိ၊ သင်၏။ ဝေယျံ၊ ဝေယျာ
 ကို ပရိယာပုဏာတိ၊ သင်၏၊ ဝေယျာကရတံ၊ ဝေယျာကရုဏ်၊ ကို၊ ပရိယာ
 ပုဏာတိ၊ သင်၏၊ ဝါထံ၊ ဝါထံကို၊ ပရိယာပုဏာတိ၊ သင်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို၊
 ပရိယာပုဏာတိ၊ သင်၏၊ ဣဘိဂုတ္တကံ၊ ဣတိဂုတ်ကို၊ ပရိယာပုဏာတိ၊

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပဋ္ဌာသက-၃-ယောဝဇီဝဝဂ်၊ ၂၂၁

သင်၏၊ ဇာဘကံ၊ ဇာဘ်ကို၊ ပရိယာပုဏ္ဏာတိ၊ သင်၏၊ အန္တုတဗ္ဗေ၊
 အန္တုတဗ္ဗောကို၊ ပရိယာပုဏ္ဏာတိ၊ သင်၏၊ ဝေဒလ္လံ ဝေဒလ္လောကို၊ ပရိယာ
 ပုဏ္ဏာဘိ၊ သင်၏၊ ဥတ္တရိစ၊ ပရိယတ်ကိုသင်သည်မှ အထက်၌လည်း၊
 အဿ၊ ကို သင်အပ်သောပရိယတ်၏၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊
 ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဓမ္မဝိဟာရီ၊ တရားဖြင့်နေလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ပရိယတ္တိဗဟု
 လော၊ သင်အပ်သောပရိယတ်များသောရဟန်းကို၊ ဒေသိတေ၊ ဟောတေ၊
 မူအပ်ပြီး၊ ပညတ္တိဗဟုထော၊ သင်ကြားအပ်ပြီး သောပရိယတ်ကိုသူတပါးတို့
 အာ သိခေခြင်း များသောရဟန်းကို၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီး၊
 သန္တု၊ ယဗဟုသော၊ သင်အပ်ပြီးသော ပရိယတ်ကိုသန္တုယံခြင်းများ
 သောရဟန်းကို၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီး၊ ဝိတက္ကဗဟုလော၊ သင်
 အပ်ပြီးသောပရိယတ်ကိုကြံခြင်း များသောရဟန်းကို၊ ဒေသိတော၊ ဟော
 တော်မူအပ်ပြီး ဓမ္မဝိဟာရီ၊ တရားဖြင့်နေလေ့ရှိသောရဟန်းကို၊ ဒေသိတော၊
 ဟောတော်မူအပ်ပြီး၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဟိတေသိနာ၊ အစီးအပွားကိုရှာဖွေ
 လေ့ရှိသော၊ အနုကမ္မကေန၊ အစဉ်သနားတတ်သော၊ သတ္တာရာ၊ ဆရာဖြစ်
 တော်မူသော၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတို့အား၊ အနု
 ကမ္မံ အစဉ်သနားခြင်းကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ယံကရဏီယံ၊ အကြင်ပြုတွယ်
 ကိစ္စဖြစ်သောအဆုံးအမကို၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီး၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်း၊ ဧတာနိ၊ ထိုပြုတွယ်ကိစ္စဖြစ်သောအဆုံးအမတို့ကို၊ ရုက္ခမုလ္လာနိ၊
 သစ်ပင်ရင်းတို့သို့၊ ဧတာနိ၊ ထိုပြုတွယ် ကိစ္စဖြစ်သော အဆုံးအမတို့ကို၊
 သုညာဂါရာနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်တို့သို့၊ ဥပဝဋ္ဌ၊ ကပ်၍ ဈာယေထ၊ အာရမ္မ
 ဣ နိရုန်လက္ခဏာနုဈာန်ဖြင့်ရှုကုန်လော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ မာပမာဒတ္ထ၊
 မဓမ္မဓထေဉာကုန်သင့်၊ ပစ္စာ၊ နောက်၌၊ ဝိပ္ပဋိသာရိနာ၊ နှလုံးမသာယာကုန်
 သည်၊ မာအဟုဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကုန်သင့်၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊
 ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အနုသာသနိ၊ ဆုံးမက. မြှုပ်ခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီး ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လောကတ္ထိ၊ လောက၌၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်ကုန်သော
 ဣမေယောဝဇီဝါ၊ ဤစစ်ထိုးခြင်းဟုထိုအပ်သောအသက်မွေးခြင် ရှိသော
 သူရဲတို့သည်၊ သန္တောသဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်တို့

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

သည့်ကတမေအဘယ်သည်ဘိနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤထော
ကန္တိ၊ ဧကစ္စော၊ အဇ္ဈိ၊ သော၊ ယောဝေ၊ ဝေ၊ စစ်ထိုးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော
အသက်မွေးခြင်းရှိသောသူရဲသည်၊ ရတုဂ္ဂညော၊ ဆင်ခြင်းစသည်တို့၏ခြေ
ဖြင့်ခတ်ခြင်းကြောင့်ပျက်သောမြေမှတက်သောမြူအရကိုသာလျှင်၊ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍၊ သံသိဒ္ဓိ၊ ဆက်နစ်၏၊ ဝိသိဒ္ဓိ၊ အထူးအားဖြင့်ဆုတ်နစ်၏၊ နယန္တိ၊
တံ၊ မရင်တည်နိုင်၊ သင်္ဂ၊ စစ်မြေပြင်အရပ်သို့၊ ဩဘရိတံ၊ သက်ဝင်ခြင်း
ဌ၊ နသက္ကေ၊ တံ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ဝေ၊ ရှုပေ၊ ဝိ၊ ဤသို့သဘော
ရှိသည်သည်းဖြစ်သော၊ ဣဝေ၊ ဤထောကန္တိ၊ ဧကစ္စော၊ အဇ္ဈိ၊ သော၊ ယောဝေ၊
ဝေ၊ စစ်ထိုးခြင်းဟုဆိုအပ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသော သူရဲသည်၊
ဟောဘိ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ထောကထိ၊ ထောကန္တိ၊ ပဌ၊ မ၊ ငှေး
စွာသော၊ အယံယောဝေ၊ ဝေ၊ ဤစစ်ထိုးခြင်းဟုဆိုအပ်သော အသက်မွေး
ခြင်းရှိသောသူရဲသည်၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနော၊ ထင်ရှားရှိ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊
ဂဟန်းတို့၊ ဝုန၊ တဘာန၊ ပရိစ၊ တပါးတုံလည်း၊ ဣဝေ၊ ဤထောကန္တိ၊ ဧကစ္စော၊
အဇ္ဈိ၊ သော၊ ယောဝေ၊ ဝေ၊ စစ်ထိုးခြင်းဟုဆိုအပ်သော အသက်မွေးခြင်း
ရှိသောသူရဲသည်၊ ရတုဂ္ဂ၊ ဆင်ခြင်းစသည်တို့၏ ခြေဖြင့်ခတ်ခြင်းကြောင့်
ပျက်သောမြေမှတက်သောမြူအရကို၊ သဟတိ၊ သည်းခံနိုင်၏၊ အဝိစ၊ ဝေ၊
စင်စစ်သော်ကား၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဆင်ခြင်းရထားတို့၌ ဆောက်ဖိုက်အပ်
သောထံခွန်များကို သာသျှင်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သံသိဒ္ဓိ၊ ဆက်နစ်၏၊ ဝိသိဒ္ဓိ၊
အထူးအားဖြင့်ဆုတ်နစ်၏၊ နယန္တိ၊ တံ၊ မရင်တည်နိုင်၊ သင်္ဂ၊ စစ်မြေပြင်
အရပ်သို့၊ ဩဘရိတံ၊ သက်ဝင်ခြင်းဌ၊ နသက္ကေ၊ တံ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဘိက္ခုဝေ၊
ဂဟန်းတို့၊ ဝေ၊ ရှုပေ၊ ဝိ၊ ဤ သို့သဘောရှိသည်သည်းဖြစ်သော၊ ဣဝေ၊ ဤထော
ကန္တိ၊ ဧကစ္စော၊ အဇ္ဈိ၊ သော၊ ယောဝေ၊ ဝေ၊ စစ်ထိုးခြင်းဟုဆိုအပ်သော အသက်
မွေးခြင်းရှိသောသူရဲသည်၊ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ထောကထိ၊
ထောကန္တိ၊ ဝုန၊ တဘာန၊ ပရိစ၊ တပါးတုံလည်း၊ ဣဝေ၊ ဤထောကန္တိ၊ ဧကစ္စော၊
အဇ္ဈိ၊ သော၊ ယောဝေ၊ ဝေ၊ စစ်ထိုးခြင်းဟုဆိုအပ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသော
သူရဲသည်၊ ရတုဂ္ဂ၊ ဆင်ခြင်းစသည်တို့၏ခြေဖြင့်ခတ်ခြင်းကြောင့် ပျက်သောမြေမှ
တက်သောမြူအရကို၊ သဟတိ၊ သည်းခံနိုင်၏၊ အဝိစ၊ ဝေ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဥဿာရ

ဝဠကနိပါတ်ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၃-ယောဓေတီဝဂ်။ ၂၂၃

ထာဝညဝ၊ ဆင်ခြင်းရထားလှူဒါနပါအများ၏ မြင့်သောအသံများသောအသံကို သာသျှင်သုတွာ၊ ကြား၍၊ သံသီဒတိ၊ ဆုတ်နှစ်၏၊ ဝိသီဒတိ၊ အထူးအားဖြင့်ဆုတ်နှစ်၏ နသန္တန္တကိ၊ မရပ်တည်နိုင်၊ ၁ ဂါမံ၊ စစ်မြေပြင်အပေါ်သို့၊ ဩကရိတံ၊ သက်ဝင်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပေရူပေဝိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဣဝ၊ ဤထောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ယောဓေတီဝေါ၊ စစ်ထိုးခြင်းဟုဆိုအပ်သောအသက်မွေးခြင်းရှိသောသူရဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လောကတ္ထိ၊ လောက၌၊ တတိယော၊ သုံးယောက်မြောက်သော၊ အယံယောဓေတီဝေါ၊ ဤစစ်ထိုးခြင်းဟုဆိုအပ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသော သူရဲသည်၊ သန္တေ သံဝိဇ္ဇမာနေ၊ ထင်ရှားရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တဖန်၊ ပရံစ၊ တပါးတုံသည်၊ ဣဝ၊ ဤထောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ယောဓေတီဝေါ၊ စစ်ထိုးခြင်းဟုဆိုအပ်သောအသက်မွေးခြင်းရှိသောသူရဲသည်၊ ရဇဂုံ၊ ဆင်ခြင်းစသည်တို့၏ခြေဖြင့်ခတ်ခြင်းကြောင့်ပျက်သောမြေမှ တက်သောမြူအရကို၊ သဟတိ၊ သည်းခံနိုင်၏၊ ဓဇဂုံ၊ ဆင်ခြင်းရထားတို့၌ ဆောက်စိုက်အပ်သော တံခွန်များကို၊ သဟတိ၊ သည်းခံနိုင်၏၊ ဥဿာရထံ၊ ဆင်ခြင်းရထားလှူဒါနပါအများ၏ မြင့်သောအသံများသောအသံကို၊ သဟတိ၊ သည်းခံနိုင်၏၊ အပဝခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သမ္ပဟာရေ၊ အနည်းငယ်ထိုးခြင်းကြောင့်၊ ဟည န၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်၏၊ ဗျာဇဇ္ဇတိ၊ တောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေရူပေဝိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဣဝ၊ ဤထောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ယောဓေတီဝေါ၊ စစ်ထိုးခြင်းဟုဆိုအပ်သောအသက်မွေးခြင်းရှိသောသူရဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လောကတ္ထိ၊ လောက၌၊ စတုက္ကော၊ လေးယောက်မြောက်သော၊ အယံယောဓေတီဝေါ၊ ဤစစ်ထိုးခြင်းဟုဆိုအပ်သောအသက်မွေးခြင်းရှိသောသူရဲသည်၊ သန္တေ သံဝိဇ္ဇမာနေ၊ ထင်ရှားရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တဖန်၊ ပရံစ၊ တပါးတုံသည်၊ ဣဝ၊ ဤထောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ယောဓေတီဝေါ၊ စစ်ထိုးခြင်းဟုဆိုအပ်သောအသက်မွေးခြင်းရှိသောသူရဲသည်၊ ရဇဂုံ၊ ဆင်ခြင်းစသည်တို့၏ခြေဖြင့်ခတ်ခြင်းကြောင့်ပျက်သောမြေမှ တက်သောဆင်ခြင်းရထားတို့၌ ဆောက်စိုက်အပ်မြူအရကို၊ သဟတိ၊ သည်းခံနိုင်၏၊ ဓဇဂုံ၊ ဆင်ခြင်းရထားတို့၌ ဆောက်စိုက်အပ်မြူအရကို၊ သဟတိ၊ သည်းခံနိုင်၏၊ ဥဿာရထံ၊ ဆင်ခြင်းရထားလှူဒါနပါအများ၏ မြင့်သောအသံများသောအသံကို၊ သဟတိ၊ သည်းခံနိုင်၏၊ သမ္ပဟာရံ၊ အနည်းငယ်ထိုးခြင်းကို၊ သဟတိ၊ သည်းခံနိုင်၏၊ သော၊

အင်္ဂုတ္တိုက်ပါဠိထော်ဒိုဏှ

ထိုသုရဲသည်။ ထံသင်္ဂါဒံ။ ထိုစစ်မြေပြင်အရပ်ကို။ အဘိဗိဇိက္ခာ။ အောင်မြင်
 ၍ ဝိဇိကာသင်္ဂါးမာ။ အောင်အပ်သောစစ်မြေပြင်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တမေဝေသင်္ဂါ
 မသိသံ။ ထိုအောင်တတ်ချရာအရပ်ကိုပင်လျှင်။ အဏ္ဏာဝသတိ။ စိုအုပ်၍
 နေ၏။ ဘိက္ခဝေရဟန်းတို့။ ဝေရူပေပိ။ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်
 သော။ ဣဝေ။ ဤထောကန္တံ။ ဧကဏ္ဍော။ အချိုသော။ ယောဓာဇီဝေ။ စစ်ထိုးခြင်း
 ဟုဆိုအပ်သောအသက်မွေးခြင်းရှိသောသုရဲသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခ
 ဝေရဟန်းတို့။ ထောကတ္ထိ။ ထောကန္တံ။ ပဉ္စမေ။ ငါးယောက်မြောက်သော။
 ယောဓာဇီဝေ။ စစ်ထိုးခြင်းဟုဆိုအပ်သောအသက်မွေးခြင်းရှိသော သုရဲ
 သည်။ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနော။ ထင်ရှားရှိ၏။ ဣမေပဉ္စ။ ဤငါးယောက်တို့
 တည်း။ ဘိက္ခဝေရဟန်း ဟိ။ ထောကတ္ထိ။ ထောကန္တံ။ ပဉ္စ။ ငါးယောက်ကုန်
 သော။ ဣမေခေါယောဓာဇီဝါ။ ဤစစ်ထိုးခြင်းဟုဆိုအပ်သောအသက်မွေး
 ခြင်းရှိသောသုရဲတို့သည်။ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနော။ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ။
 ရဟန်းတို့။ ဝေမေဝေခါ။ ဤအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခူသု။ ရဟန်းတို့၌။ ပဉ္စ။
 ငါးယောက်ကုန်သော။ ယောဓာဇီဝမာ။ သုရဲနှင့်တူကုန်သော။ ဣမေပုဂ္ဂလံ။
 ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနော။ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ ပဉ္စ။ ငါးယောက်
 တို့သည်။ ကဘာမေ။ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေရဟန်းတို့။ ဣဝေ။ ဤသာ
 သနာထော်၌။ ဘိက္ခူရဟန်းသည်။ ရဇဂ္ဂဗညဝ။ ဤမည်သောအရပ်၌အဆင်း
 သဏ္ဌာန်ကြံအင်္ဂါလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော မိန်းမကြီးသတို့သမီးရှိ၏ဟုသူ
 တပါးတို့အားပြောသောအသံကိုကြားခြင်းဟုဆိုအပ်သောအသံကိုသာထင်
 နိသွားမြင်၍။ သံသီဒတိ။ ဆုတ်နစ်တုန့်တို့၏။ ဝိသီဒတိ။ အထူးအေးဖြင့်ဆုတ်
 နစ်တုန့်တို့၏။ နသန္တန္တကိ။ မတည် နှိုင်း။ ဗြဟ္မစရိယံ။ မြတ်သောအကျင့်ကို။
 သန္ဓာဓေတု။ တည်စေခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ။ မစွပ် နှိုင်း။ သိက္ခာဒုဠယျံ။
 သိက္ခာပုဒ်၌ အားနည်းသည်။ ဤအဖြစ်ကို။ အာပိကတွာ။ ထင်စွာပြု၍။ သိက္ခာ
 သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာသံချ၍ ဟိံသာသာဝတ္တတိ။ လူထွက်၏။ အသေ။ ထိုရဟန်း
 ၏။ ရဇဂ္ဂတ္ထိ မြို့မပူသည်။ တိံ။ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေရဟန်းတို့။ ဣဝေ။
 ဤသာသနာထော်၌။ ဘိက္ခူရဟန်းသည်။ အရကတ္ထိံနာမေ။ ဤအမည်ရှိသော
 ဂါမေဝါ။ ရွာ၌ လည်းကောင်း။ အရကတ္ထိံနာမေ။ ဤအမည်ရှိသော။ နိဂ
 မေဝါ။ နိဂုံ၌လည်းကောင်း။ ဣတ္ထိံဂါ။ မိန်းမသည်လည်းကောင်း။ ကုမာရိဂါ။
 သာဘိသမိဇယံ။ သည် လည်းကောင်း။ အဘိဂ္ဂုပါ။ အလွန် အဆင်းထွ၏။
 ဒဿာနိယာ။ ရှုချင်ထွက်ရှိ၏။ ပါသုဒိကာ။ ကြည်စင်ဘူလ်ရှိ၏။ ပရောဟံ။
 မြတ်သော။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရထာယ။ အဆင်းကိုသဏ္ဌာန်နှင့်။ သမန္ဓာဂတာ။

ဝဠကနိပါတ်နုတ်ယပဏ္ဍိတသက-၃-ယောဝဇီဝဝဂ်၊ ၂၂၅

ပြည့်စုံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုကာတိ၊ ကြား၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြားရ၍။ သံသိဒတိ၊ ဆုတ်နစ်တွန့်တို၏။ ဝိသိဒတိ၊ အထူးအားဖြင့် ဆုတ်နစ်တွန့်တို၏။ နသန္တန္တဘိ၊ မတည်နိုင်၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ သန္တာရေတံ၊ တည်စေခြင်းငှါ။ နသက္ကာတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ သိက္ခာဗုဒ္ဓိယျံ၊ သိက္ခာပုန်၌ အားနည်းသည်၏ အဖြစ်ကို။ အာဝိကတွာ၊ ထင်စွ ပြု၍။ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ချမ်း၊ ဟိနာယာဝတ္တတိ၊ လူထွက်၏။ ဣဒံ၊ ဤသူတပါး။ ဘိဇ္ဇဝကားကို ကြားရခြင်းသည်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဓတေ၊ ဓတေ၊ အရသည်။ ဧကော၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဧသာယောဝဇီဝေါ၊ ထိုသူရဲသည်။ ဓတေ၊ ဓတေ၊ မြို့အရကိုသာလျှင်၊ ဒိဿ၊ မြင်၍။ သံသိဒတိ၊ သေယျထာပိ၊ ဆုတ်နစ်သကဲ့သို့။ ဝိသိဒတိ၊ သေယျထာပိ။ အထူးအားဖြင့် ဆုတ်နစ်သကဲ့သို့။ နသန္တန္တဘိ၊ သေယျထာပိ။ မတည်နိုင်သကဲ့သို့။ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေပြင်အရပ်သို့။ ဩ၊ ဘရိတု၊ သင်္ဂါဝင်ခြင်းငှါ။ နသက္ကာတိ၊ သေယျထာပိ။ မစွမ်းနိုင်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တထူပံ၊ ထိုသူရဲလျှင် ဥပမာရှိသော။ ဣမံ၊ ဣမံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အတံ၊ ငါထုရားသည်။ ဝေ၊ မိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေ၊ ဝေ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်။ ဣသံ၊ ဖြစ်သော။ ဣ၊ ဤသောက၌။ ဧကော၊ အမျှသော။ ပုဂ္ဂေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခု၊ သု၊ ရဟန်းတို့၌။ ပဌ၊ မ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ယောဝဇီဝုပမော၊ သူရဲလျှင် ဥပမာရှိသော။ အယံ၊ ဗုဒ္ဓထော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သန္တာဝံ၊ ဝိဇ္ဇမာနော၊ ထင်ရှားရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပု၊ တတံ၊ ပရံ၊ တတပါးထံထည်း။ ဘိက္ခု၊ ဟောန်းသည်။ ဓတေ၊ မြို့အရကို။ သဘတိ၊ သည်းခံနိုင်၏။ အဝိ၊ ဝေ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဓတေ၊ အဆင်းသဏ္ဍာန် ကြံအင်္ဂါ။ သက္ခာ၊ နှင့်ပြည့်စုံသောမိန်းမကြီး။ သတံ၊ သမီးငယ်ကို မိမိကိုယ်ကိုယ်ထင်မြင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သောထံခွန်ပျားကို သာလျှင်။ ဒိဿ၊ မြင်၍။ သံသိဒတိ၊ ဆုတ်နစ်၏။ ဝိသိဒတိ၊ အထူးအားဖြင့် ဆုတ်နစ်၏။ နသန္တန္တဘိ၊ မတည်နိုင်၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ သန္တာရေတံ၊ တည်စေခြင်းငှါ။ နသက္ကာတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ သိက္ခာဗုဒ္ဓိယျံ၊ သိက္ခာပုန်၌ အားနည်းသည်၏ အဖြစ်ကို။ အာဝိကတွာ၊ ထင်စွ ပြု၍။ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ချမ်း၊ ဟိနာယာဝတ္တတိ၊ လူထွက်၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဓတေ၊ တံခွန်ပျားသည်။ ကိ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣ၊ ဤသာသနာထံ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အရကတ္ထိ၊ နာမဂါမေဝါ၊ ဤအမည်ရှိသော ရွာ၌ ထည်းကောင်း။ အရကတ္ထိ၊ နာမဂါမေဝါ

ဤအမည်ရှိသော နိဂုံး၌ လည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိဝါ၊ မိန်းမကြီးသည်လည်း
 ကောင်း၊ ကုမာရီဝါ၊ သတို့သမီးငယ်သည် လည်းကောင်း၊ အဘိရူပါ၊
 အလွန်အဆင်းထူး၏၊ ဒဿနိယာ၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိ၏၊ ဝါသာဒိကာ၊ ကြည်လင်
 ဘွယ်ရှိ၏၊ ပရမာယ၊ မြတ်သော၊ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ၊ အဆင်းကို သဏ္ဍာန်
 နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဟေဝခေါသုတာတိ၊ ကြားကာ
 မကြား၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သာဓံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိရူပံ၊ အလွန်
 အဆင်းထူးသော၊ ဒဿနိယံ၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိသော၊ ဝါသာဒိကံ၊ ကြည်လင်
 ဘွယ်ရှိသော၊ ပရမာယ၊ မြတ်သော၊ ဝဏ္ဏ ပေါက္ခရတာယ၊ အဆင်းကို
 သဏ္ဍာန်နှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဣတ္ထိံ ဝါ၊ မိန်းမကြီးကို လည်း
 ကောင်း၊ ကုမာရိံ ဝါ၊ သတို့သမီး ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊
 သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ထံ၊ ထိုအလွန်အဆင်းထူးခြင်းစသည်နှင့်ပြည့်စုံသော
 မိန်းမကြီးသတို့သမီးငယ်ကို၊ ဒိဿ္မာ၊ မြင်၍၊ သံဘိဒတိ၊ ဆုတ်နစ်၏၊ ဝိဘိဒတိ၊
 အထူးအားဖြင့်ဆုတ်နစ်၏၊ နသန္တိ၊ မတည်နိုင်၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော
 အကျင့်ကို၊ သန္ဓာရေတံ၊ တည်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ သိက္ခာ
 နုဗ္ဗယျံ၊ သိက္ခာပုန်၌အားနည်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ အာဝိကတွာ၊ ထင်စွာပြု၍၊
 သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို၊ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍၊ ဟိနာယာဝတ္တတိ၊ လူထွက်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့
 အလွန်အဆင်းထူးခြင်းစသည်နှင့်ပြည့်စုံသော မိန်းမကြီးသတို့သမီးငယ်မိမိ
 ကိုယ်ကိုထင်မြင်ခြင်းသည်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဇေဂ္ဂသ္မိံ၊ တံခွန်ပျားသည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊
 သောယောဓာဇီဝေ၊ ထိုသူသည်၊ ရဇဂုံ၊ မြို့အစုကို၊ သဟတိ၊ သည်းခံနိုင်၏
 အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဇေဂ္ဂညေဝ၊ တံခွန်ပျားကိုသာလျှင်၊ ဒိဿ္မာ၊ မြင်
 ၍၊ သံဘိဒတိ၊ သေယျထာဝိ၊ ဆုတ်နစ်သကဲ့သို့၊ ဝိဘိဒတိ၊ သေယျထာဝိ၊ အထူး
 အားဖြင့်ဆုတ်နစ်သကဲ့သို့၊ နသန္တိ၊ သေယျထာဝိ၊ မတည်နိုင်သကဲ့သို့၊
 သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေပြင်အရပ်သို့၊ ဩတရိတံ၊ သက်ဝင်ခြင်း ကပ်ခြင်းငှါ၊
 နသက္ကောတိ၊ သေယျထာဝိ၊ မစွမ်းနိုင်သကဲ့သို့၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထူပ
 ဓံ၊ ထိုသူသည် ဥပမာရှိသော၊ ဣပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါတုရား
 သည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဂ္ဂပေါဝိ၊ ဤသို့သဘော
 ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဣဓ၊ ဤထောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သိက္ခံ၊ သု၊ ရဟန်းတို့၌၊
 နုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော၊ ယောဓာဇီပုပမော၊ သူရဲလျှင်ဥပမာရှိ
 သော၊ အဟံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနေ၊ ထင်ရှားရှိ၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုန်းတစ်ဝန်း၊ ပရိဝါတပါးတို့ထည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်
 ရေစို မြူအရက်၊ သဟတိ၊ သည်းခံနိုင်၏။ ဇေတုံ၊ ထံခွန်များကို၊ သဟတိ၊
 သည်းခံနိုင်၏။ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဥဿာရဏညေဝ၊ မာထုဂါမ
 ဇာဏိ၊ ပြီးရယ်ခြင်းကိုစပ်သဖြင့် ဖြစ်သောမြင့်သောအသံများသော အသံကို
 ပင်ထွင်းသုတ္တံ၊ ကြားရ၍၊ သံသီဒတိ၊ ဆုတ်နှစ်၏။ ဝိသီဒတိ၊ အထူးအားဖြင့်
 ဆုတ်နှစ်၏။ နသန္တုတိ၊ မထည်နိုင်၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။
 သန္တာရေထုံ၊ တည်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ သိက္ခာဒုဗ္ဗယျံ၊ သိက္ခာ
 ဝုန်ခွဲအားနည်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ အာဝိကတ္တာ၊ ထင်စွာပြု၍၊ သိက္ခံ၊ သိက္ခာ
 ကို၊ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍၊ ဟိနာယာဝတ္တတိ၊ ထူထွက်၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။
 ဥဿာရဏာယ၊ မြင့်သောအသံများသော အသံဟူသည်။ ကိ၊ အဘယ်
 နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အညေဂတံဝါ၊ ထော
 သို့ကပ်သည်ထည်းဖြစ်သော၊ ရုက္ခမူထဂတံဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ကပ်သည်
 ထည်းဖြစ်သော၊ သုညာဂါရဂတံဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်သည်ထည်း
 ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့၊ မာထုဂါမော၊ မာထုဂါမသည်၊ ဥပသကံ၊ ဝိတွာ၊
 ကပ်ပြီး၍၊ ဥပာသတိ၊ ညှင်းညှင်း ရယ်၏။ ဥဗ္ဗပတိ၊ စကားပြောဆို၏။
 ဥဇ္ဈိကိ၊ ပြင်းစွာရယ်၏။ ဥဗ္ဗေတိ၊ ပျက်ရယ်ပြု၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်
 မာထုဂါမေန၊ မာထုဂါမသည်၊ ဥပာသိယမာနော၊ ညှင်းညှင်းရယ်အပ်
 သည်ဖြစ်၍ ဥဗ္ဗပိယမာနော၊ စကားပြောဆိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဇ္ဈိယမာနော
 ပြင်းစွာရယ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဗ္ဗက္ခိယမာနော၊ ပျက်ရယ်ပြုအပ်သည်ဖြစ်၍၊
 သံသီဒတိ၊ ဆုတ်နှစ်၏။ ဝိသီဒတိ၊ အထူးအားဖြင့်ဆုတ်နှစ်၏။ နသန္တုတိ၊
 မထည်နိုင်၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ သန္တာရေထုံ၊ တည်စေခြင်း
 ငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ သိက္ခာဒုဗ္ဗယျံ၊ သိက္ခာဝုန်ခွဲအားနည်းသည်၏
 အဖြစ်ကို၊ အာဝိကတ္တာ၊ ထင်စွာပြု၍၊ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို၊ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍၊ ဟိနာ
 ယာဝတ္တတိ၊ ထူထွက်၏။ ဣဓ၊ ဤသို့မာထုဂါမ၏ပြီးရယ်ကိုစပ်သဖြင့်ဖြစ်
 သောမြင့်သောအသံများသောအသံသည်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဥဿာရ
 ဏာယ၊ မြင့်သောအသံများသောအသံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ သေယုထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ သောယောစာစီဝေါ၊ ထိုသူ
 ရဲသည်၊ ရေစို မြူအရက်၊ သဟတိ၊ သည်းခံနိုင်၏။ ဇေတုံ၊ ထံခွန်များကို၊
 သဟတိ၊ သည်းခံနိုင်၏။ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဥဿာရဏညေဝ၊
 မြင့်သောအသံများသောအသံကိုသာထွင်းသုတ္တံ၊ ကြား၍၊ သံသီဒတိ၊ သေ
 ယုထာပိ၊ ဆုတ်နှစ်သကဲ့သို့၊ ဝိသီဒတိ၊ သေယုထာပိ၊ အထူးအားဖြင့်ဆုတ်

နစ်သကဲ့သို့၊ နသန္တန္တတိသေယျထာဝိ၊ မထည်နိုင်သကဲ့သို့၊ သင်္ဂါမံ၊ စစ်
 မြေပြင်အရပ်သို့၊ ဩတရိတံ၊ သက်ဝင်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိသေယျထာဝိ၊
 မစွမ်းနိုင်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထူပမံ၊ ထိုသူရဲထွင်ဥပမာရှိ
 သော၊ ဣဝံပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါထုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ
 ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေရူပေဝိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊
 ဣဝ၊ ဤသောကန္တံ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုသု၊ ရဟန်းတို့၌၊ တတိယော၊ သုံးယောက်
 မြောက်သော၊ ဧတော၊ ဧဝံပမော၊ သူရဲထွင်ဥပမာရှိသော၊ အယံပုဂ္ဂလော၊
 ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနေ၊ ထင်ရှားရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဝုန၊ ဘာသာ၊ ပရံ၊ စာပားတုံလည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ရဇဂုံ၊ မြို့အရပ်ကို၊
 သဟတိ၊ သည်းခံနိုင်၏၊ ဝေရုံ၊ တံခွန်ပျားကို၊ သဟတိ၊ သည်းခံနိုင်၏၊
 ဥဿာရထံ၊ မြင့်သောအသံများသောအသံကို၊ သဟတိ၊ သည်းခံနိုင်၏၊ အဝိ
 စခေါ၊ စင်စစ် သော်ကား၊ သမ္မဟာရေ၊ မာတုဂါမဏိ၊ နှိပ်စက်၍ အနီး၌
 နေခြင်းစသော အားဖြင့် စစ်ထိုးခြင်းကြောင့်၊ ဟညတိ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့
 နောက်၏၊ ဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊
 သမ္မဟာရတ္ထိံ၊ အနည်းငယ်စစ်ထိုးခြင်းတည်းဟူသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်နည်း၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤ သာသနာတော်၌၊ အရဉ္စဂတံဝါ၊ ထောသို့ကပ်
 သည်လည်းဖြစ်သော၊ ရုက္ခမူလဂတံဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်သည်လည်း
 ဖြစ်သော၊ သုညာဂါရဂတံဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်သည်လည်းဖြစ်
 သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသို့၊ မာထုဂါမေ၊ မာထုဂါမသည်၊ ဥပသင်္ကင်္ဂိတွာ၊
 ကပ်၍၊ အဘိနံ၊ အဘိဒမာ၊ နှိပ်စက်၍ အနီး၌ ထိုင်နေ၏၊ အဘ၊ နိဗ္ဗန္တိ၊ နှိပ်စက်၍
 အနီး၌ အိပ်၏၊ အန္တောတ္ထရကိ၊ ထွင်းမိုး၍ ဘိစိ၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊
 မာထုဂါမေန၊ မာထုဂါမသည်၊ အဘိနံ၊ အဘိဒမာ၊ နှိပ်စက်၍ အနီး၌
 ထိုင်နေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိနိပုဇ္ဇိ၊ ဧမာနေ၊ နှိပ်စက်၍ အနီး၌ အိပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ အန္တောတ္ထရိယမာနေ၊ ထွင်းမိုးဘိစိအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဘိက္ခာ
 ကို၊ အာဂ္ဂန္တုယ၊ မချမှတ်၊ ဗုဒ္ဓဗျ၊ အားနည်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ အနာဝိကတွာ
 ထင်စွာမပြုမှတ်၊ မေထုနံ၊ မေထုနံအကျင့်ကို၊ ပရိသေဝတိ၊ ငြိမ်း၏၊ ဣဒံ၊
 ဤသို့မာထုဂါမဏိနှိပ်စက်၍ အနီး၌ ထိုင်နေခြင်းအစရှိသည်သည်၊ အဿ၊
 ထိုရဟန်း၏၊ သမ္မဟာရတ္ထိံ၊ အနည်းငယ် စစ်ထိုးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ နသာ
 ယော၊ ဧဝံပေဝိ၊ ထိုသူရဲသည်၊ ရဇဂုံ၊ မြို့အရပ်ကို၊ သဟတိ၊ သည်းခံနိုင်၏၊

ပဉ္စကနိပါတ်နုတိယပဏ္ဍိတသက-၃-ယောစာဒီဝဂ်၊ ၂၂၆

ဥဿာရဏံ၊ မြင့်သောအသံများသောအသံကို၊ သဟတိ၊ သီးခံနိုင်၏၊ အပိစ္ဆ
ခေါ၊ စင်စစ်သောကား၊ သမ္ဘဟာရေ၊ အနည်းငယ် စစ်ထိုးခြင်းကြောင့်၊
ဟညတိ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်၏၊ ဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်၏၊
ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထူပဓံ ထိသုရေ၊ ယှဉ်ဥပမာရှိသော၊ ဣဓံဝုဂ္ဂလံ၊
ဤဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါထူးသည်။ ဝေါမိ၊ ဟောထေင်္ဂမူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဝေဇ္ဇပေဝိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဣဓ၊ ဤသော
ကန္တိ၊ ကေတော၊ အချို့သော၊ ဝုဂ္ဂထော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ
ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုသု၊ ရဟန်းတို့၌ စတုတ္ထော၊ ထေးယောက်မြောက်သော၊
ယောစာဒီဝပမော၊ သုရေ၊ ယှဉ်ဥပမာရှိသော၊ အယံ ဝုဂ္ဂထော၊ ဤဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊
သန္နောသံဝိဇ္ဇမာနေ၊ ထိုင်ရှားရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုန၊ တတံ၊ ပရံ၊
တပါးတို့လည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဓဇဂ္ဂံ၊ မြို့အစုကို၊ သဟတိ၊ သည်းခံ
နိုင်၏၊ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်များကို၊ သဟတိ၊ သည်းခံနိုင်၏၊ ဥဿာရဏံ၊ မြင့်
သောအသံများသောအသံကို၊ သဟတိ၊ သည်းခံနိုင်၏၊ သမ္ဘဟာရံ၊ အနည်း
ငယ်စစ်ထိုးခြင်းကို၊ သဟတိ၊ သီးခံနိုင်၏၊ သော၊ ထိရဟန်းသည်၊ တံသင်္ဂါ
မံ၊ ထိုစစ်မြေပြင်အရပ်ကို၊ အဘိဇိဇိဒိတ္တာ၊ အောင်မြင်၍၊ ဝိဇိတသင်္ဂါမေ၊
အောင်အပ်သော စစ်မြေပြင်အရပ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ တမေဝသင်္ဂါမသိသံ၊
ထိုအောင်တပ်ချရာအရပ်ကိုသာလျှင်၊ အဇ္ဈာဝသတိ၊ စိုးအင်၍နေ၏၊ အသ
ထိရဟန်း၏၊ သင်္ဂါမဝိဇယသိဝံ၊ အောင်ရာဖြစ်သောစစ်မြေအရပ်ဟုသည်
ကို၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာထေင်္ဂ၌၊ အည
ဂတံဝါ၊ ထောသို့ ကပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ရုက္ခမူထဂတံဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း
သို့ကပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သုညာဂဂတံဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်
သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသိ၊ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသည်၊
ဥပသကံပိတ္တာ၊ ကပ်၍၊ အဘိနိသိဒတိ၊ နှိပ်စက်၍အနီး၌ထိုင်နေ၏၊ အဘိနိ
ပ္ပဇ္ဇတိ၊ နှိပ်စက်၍ အနီး၌အိပ်၏၊ အဇ္ဈောတ္တရတိ၊ ထွမ်းမိုးဘိစီး၏၊ သော၊
ထိရဟန်းသည်၊ မာတုဂါမေန၊ မာတုဂါမသည်။ အဘိနိသိဒိယမာနေ၊
နှိပ်စက်၍အနီး၌ ထိုင်နေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိနိပ္ပဇ္ဇိယမာနေ၊ နှိပ်စက်၍
အနီး၌အိပ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈောတ္တရိယမာနေ၊ ထွမ်းမိုးဘိစီးအပ်သည်
ဖြစ်၍၊ ဝိနိဝေဋ္ဌေတွာ၊ ဖြေ၍၊ ဝိနိမောစေတွာ၊ ထွတ်စေ၍၊ ဇယနုကာမံ၊ အလိုရှိ
ရာအရပ်သို့၊ ပက္ကမတိ ဖဲသွား၏၊ သော၊ ထိရဟန်းသည်၊ ဝိဝိတ္တံ၊ ဆိတ်ငြိမ်
စေဘဲ၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းသို့၊ တ ဇတိ၊ ဆည်းကပ်၏၊ အဇ္ဈံ၊ ထောသို့
လည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတံ၊ ထောင်သို့

လည်းကောင်း၊ ကန္ဓရံ၊ ချောကံသို့လည်းကောင်း၊ ဝိရိဂဟံ၊ တောင်ခေါင်း
သို့လည်းကောင်း၊ သုသာနံ၊ သုသာနံသို့ လည်းကောင်း၊ ဝနပတ္တံ၊ တော
အုပ်သို့လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗောကာသံ၊ လှိုင်တီးခေါင်သို့ လည်းကောင်း၊
ပဏာထပုဉ္ဇံ၊ ကောသိုလ်အရပ်သို့လည်းကောင်း၊ ဘဇတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ သော။
ထိုရဟန်းသည်၊ အရညဂတောဝါ၊ တောသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊
ဓူဘူမူလဂတောဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ သုညာ
ဂါရဂတောဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ဝေလ္လကံ
ထက်ဝယ်ကို၊ အာဘုဇိတွာ၊ ခွေ၍၊ ဥဇာ၊ ဖြောင့်စွာ၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပဏိ
ဓာယ၊ ထား၍၊ ပရိရခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေ့ရှု၊ သတိံ၊ သတိကို၊ ဥပဋ္ဌာပေတွာ၊
ဖြစ်စေ၍ နိဿိတိ၊ ထိုင်နေ၏။ သော။ ထိုရဟန်းသည်၊ လောကော၊ ဥပါဒါ
နက္ခန္ဓာဟူသောလောကဋ္ဌံ၊ အဘိဇ္ဈာ၊ သူတပါးစည်းစိမ်ကိုရှေးရှုကြံခြင်းကို၊
ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဝိဂတာဘိဇ္ဈေန၊ ကင်းသောသူတပါးစည်းစိမ်ကိုရှေးရှု
ကြံခြင်းရှိသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အဘိဇ္ဈာယ၊ သူတပါး
စည်းစိမ်ကိုရှေးရှုကြံခြင်းမှ၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပရိသောဓေတိ၊ စင်ကြယ်စေ၏။
ဗျာပါဒပဒေါသံ၊ ပျက်ဆီးခြင်းပြစ်မှားခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ အဗျာ
ပန္နမိတ္တော၊ ပျက်ဆီးခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သဗ္ဗ
ပါဏဘူတဟိတာနုကမ္မိ၊ အလုံးစုံပုထုဇဉ်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အစီးအပွား
ကိုစောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဗျာပါဒပဒေါသာ၊ ပျက်ဆီးခြင်းပြစ်မှားခြင်းမှ
ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပရိသောဓေတိ၊ စင်ကြယ်စေ၏။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ငိုက်မျည်းခြင်းကို၊
ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဝိဂတထိနမိဒ္ဓေါ၊ ကင်းသောငိုက်မျည်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အာလောကသည်၊ အလင်းဟုဖြစ်သောအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍
သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်
ဖြစ်၍၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ငိုက်မျည်းခြင်းမှ၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပရိသောဓေတိ၊ စင်ကြယ်
စေ၏။ ဥဒ္ဓစ္စ အက္ကုပ္ပံ၊ မျှလွင့်ခြင်းနောင်တတဘန်ပူပန်ခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်
၍၊ အဒ္ဓစ္စတော၊ မချီလွင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အက္ကုပ္ပံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊
ဂူပဿန္တမိတ္တော၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုတ္တာ၊ မျှလွင့်
ခြင်းနောင်တတဘန်ပူပန်ခြင်းမှ၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပရိသောဓေတိ၊ စင်ကြယ်စေ
၏။ ဝိပိကိန္တံ၊ ယုံမှားခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ တိဏ္ဍဝိပိကိန္တော၊ ကူး
မြောက်ပြီးသောယုံမှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အကထံကထိ၊
သို့လောသို့လောဟု တွေးတောယုံမှားခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုသလေသု၊
လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဝိပိကိန္တယ၊ ယုံမှား

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပဋ္ဌာသက-၃-ယောဒါဇီဝဝဂ်၊ ၂၃၁

ခြင်းမှဖြစ်တတ်ကို၊ ပရိယောဂေတိ၊ စင်ကြယ်စေ၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေနိဝရဏေ၊ ဤကုသိုလ်တရားတို့ကိုဖုံးထွင်းတတ်ကုန်သောတရားတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ပညာယ၊ ပညာ၏၊ ဒုဗ္ဗတိ၊ ဘဝသော၊ အားနည်းခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ဥပတ္တိလေသေ၊ ညစ်ညူးကြောင်းတို့ကို၊ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့မှ၊ ဝိပိဒစ္စဝ၊ သိတ်၍သာလျှင်၊ (လ)၊ စတုတ္ထဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ သမာဟိတေ၊ တည်ကြည်သော၊ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်၊ ပရိသုဒ္ဓေ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်လတ်သော်၊ ပရိယောဒါတေ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြီးပြီးဖြတ်ရှိလတ်သော်၊ အနဂံဏေ၊ ကိလေသာမရှိလတ်သော်၊ ဝိဂတုပတ္တိလေသေ၊ ကင်းသောညစ်ညူးခြင်းရှိလတ်သော်၊ ရဒဘူတေ၊ နူးညံ့စွာဖြစ်၍ဖြစ်လတ်သော်၊ ကမ္ဘနိယေ၊ ကမ္ဘာနှမ်းစိဖြန်းခြင်း၌လတ်သော်၊ ဌိတေ၊ တည်လတ်သော်၊ အာနေဗ္ဗပ္ပတ္တေ၊ မတုန်ထုပ်ခြင်းသို့ရောက်လတ်သော်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ဝယညာဏာယ၊ ကုန်ရာဖြစ်သောဥာဏ်အကျိုးငှါ၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အဘိနန္ဒာမေတိ၊ ရှေးရှုလွှတ်စေ၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခသရဒယော၊ ဆင်းရဲ၏ ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဝေါဗိနိ ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင့်ဖြစ်သောအကြံင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏၊ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကား၊ အာသဝါ၊ ဘေးမုန်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အာသဝသရဒယော၊ ဘေးရန်ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အာသဝနိရောဓော၊ ဘေးရန်၏ ချုပ်ရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အာသဝနိရောဓ ဝါဗိနိ ပဋိပဒါ၊ ဘေးရန်၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

ဩောင်းဖြစ်သော အကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာ၊ ဘုတ်၊ ဟုတ်မှန်
 သည်အဘိဝိသ၊ ပဇာနာတံ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဇာနတော၊
 သိသော၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ပဿတော၊ မြင်သော၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ကာမာသ
 ဝါဝိ၊ ကာမာသဝုဗ္ဗလည်း၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ ဝိရုဗ္ဗတိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်
 ၏၊ ဘဝါသဝါဝိ၊ ဘဝါသဝုဗ္ဗလည်း၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ ဝိရုဗ္ဗတိ၊ ကိလေသာ
 တို့မှလွတ်၏၊ အဝိဇ္ဇာသဝါဝိ၊ အဝိဇ္ဇာသဝုဗ္ဗလည်း၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ ဝိရုဗ္ဗတိ
 ကိလေသာတို့မှလွတ်၏၊ ဝိရုဗ္ဗတိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ရာအရဟတ္တဖိုလ်
 ဌံ၊ ဝိရုဗ္ဗတော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သည်။ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥာတံ၊
 ပစ္စဝေက္ခနာဥာတံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။
 ဝိဘာ၊ ကုန်ပြီ၊ ဗြာဟ္မစရိသံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ဝုသိတံ၊ သုံးအပ်ပြီ၊ ကရ
 ဏီသံ၊ တဆုံးခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတ္ထတ္ထာယံ၊
 တဆုံးခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စအကျိုးငှါ၊ အပရံ၊ ယပးသောပြုဘွယ်ကိစ္စ
 သည်။ န၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတံ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့၊ ဝိတ်
 ငြိမ်ရာဖြစ်သောတောအရပ်သည်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ သင်္ဂါ၊ မဝိဇယတ္ထိံ၊
 အောင်ရာဖြစ်သော စစ်မြေပြင် အရပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ သယုဏာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ သောယောဓာဇိဝေ၊ ထို
 သူရဲသည်။ ရဇဂ္ဂံ၊ မြို့အရပ်၊ သဟတိ၊ သည်းခံနိုင်၏၊ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ပျားကို၊
 သဟတိ၊ သည်းခံနိုင်၏၊ ဥဿာရေတံ၊ မြင့်သော အသံများသော အသံကို၊
 သဟတိ၊ သည်းခံနိုင်၏၊ သစ္စဟာရံ၊ အနည်းငယ်စစ်ထိုးခြင်းကို၊ သဟတိ၊
 သည်းခံနိုင်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တံသင်္ဂါ၊ ထိုစစ်မြေပြင်အရပ်ကို၊
 အဘိဝိဇနံတွာ၊ အောင်မြင်၍ဝိဇိတသင်္ဂါ၊ မော၊ အောင်အပ်သောစစ်မြေပြင်
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယမေဝသင်္ဂါ၊ မသိသံ၊ ထိုအောင်တတ်ချရာအရပ်ကိုသာလျှင်
 အဏ္ဍာဝသတိ၊ ပိုအုပ်၍နေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထုပမံ၊ ထိုသူရဲလျှင်
 ဥပမာရှိသော၊ ဣမံပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါ့ဆရာသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟော
 ထော်မူ၏။ ဝေဂ္ဂုပေါဗိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်တည်းဖြစ်သော၊ ဣဝေ၊ ဤသော
 ကန္တိ၊ ကေစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုသု၊ ရဟန်းတို့၌၊ ပဉ္စမော၊ ငါးယောက်မြောက်သော၊
 ယောဓာဇီပမော၊ သူရဲလျှင်ဥပမာရှိသော၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 သန္တော၊ သံဝိဇ္ဇာမာနော၊ ထင်ရှားရှိ၏၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးယောက်တို့ထည်း။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုသု၊ ရဟန်းတို့၌၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်ကုန်သော၊
 ယောဓာဇီပမော၊ သူရဲလျှင်ဥပမာရှိကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၃-ယောခါဒီဝဂ်၊ ၂၃၃

သည်။ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်
ထော်မူ၏။ ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စမသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လောကသို့။ လောကဋ္ဌ၊ ပဉ္စ၊ ငါးယော်ကုန်သော၊ ဣမေ
ယောခါဒါ၊ ဤစစ်ထိုးခြင်းဟုဆိုအပ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသောသူရဲ
တို့သည်။ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ ပဉ္စ၊ ငါးယော်ကုန်သည်။ ကထ
မေ၊ အဘယ်သည်ဘို့နည်း။ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣခေ၊ ဤသောသနာတော်၌၊
ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ယောခါဒီဝေါ၊ သူရဲသည်။ အသိစဉ်၊ သန်လျက်ကာ
ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်စွဲ၍၊ ခနူကဿာပံ၊ လေးထောင့်ကို၊ သန္တယိတွာ၊ လွယ်၍၊
ဝိယုဋ္ဌံ၊ စစ်ဆင်ရာဖြစ်သော၊ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေပြင်အရပ်သို့၊ ဩတရထံ၊ သင်္က
၏၊ သော၊ ထိုသူရဲသည်။ တသ္မိံ၊ သင်္ဂါမေ၊ ထိုစစ်မြေပြင်အရပ်၌၊ ဥဿဟတိ၊
အားထုတ်၏။ ဝါ၊ သမတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဥဿဟန္တံ၊ အားထုတ်သော၊ ဝါယ
မန္တံ၊ လုံ့လပြုသော၊ တမေနံ၊ ထိုသူရဲကို၊ ပရေ၊ တပါးသော စစ်သည်တို့
သည်။ ဘနန္တိ၊ တံကုန်၏။ ပရိယာပါဒေန္တိ၊ အသက်ကုန်ပိုင်းခြား၍ယူကုန်
၏။ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဂ္ဂပေါဝါ၊ ဤသို့သောတို့သည်လည်းဖြစ်သော။
ဣခေ၊ ဤလောကဋ္ဌ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ယောခါဒီဝေါ၊ သူရဲသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လောကသို့။ လောကဋ္ဌ၊ ပဉ္စမော၊ ရှေးဦးစွာသော
အသံသောခါဒီဝေါ။ ဤသူရဲသည်။ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနော၊ ထင်ရှားရှိ၏။
ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တဘန်၊ ပရံစ၊ တပါးတုံလည်း။ ဣခေ၊ ဤလောကဋ္ဌ၊
ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ယောခါဒီဝေါ၊ သူရဲသည်။ အသိစဉ်၊ သန်လျက်ကာကို၊
ဂဟေတွာ၊ ကိုင်စွဲ၍၊ ခနူကဿာပံ၊ လေးထောင့်ကို၊ သန္တယိတွာ၊ လွယ်၍၊
ဝိယုဋ္ဌံ၊ စစ်ဆင်ရာဖြစ်သော၊ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေပြင်အရပ်သို့၊ ဩတရထံ၊ သင်္က
၏၊ သော၊ ထိုသူရဲသည်။ တသ္မိံ၊ သင်္ဂါမေ၊ ထိုစစ်မြေပြင်အရပ်၌၊ ဥဿဟတိ၊
အားထုတ်၏။ ဝါ၊ သမတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဥဿဟန္တံ၊ အားထုတ်သော၊ ဝါယ
မန္တံ၊ လုံ့လပြုသော၊ တမေနံ၊ ထိုသူရဲကို၊ ပရေ၊ တပါးသောစစ်သည်တို့သည်
ဥပလိက္ခန္တိ၊ ပစ်ကုန်၏။ တမေနံ၊ ထိုသူရဲကို၊ သကဿေနာ၊ မိမိစစ်သည်တို့
သည်။ အာနေန္တိ၊ မိမိစစ်သည်းသို့ ဆောင်ကုန်၏။ အပနေတွာ၊ မိမိစစ်
သည်းသို့ဆောင်ပြီး၍၊ ဥာတကာနံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ နေန္တိ၊
ဆောင်ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူရဲသည်။ ဥာတကေတိ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်။
နိယမာနော၊ မိမိအိမ်သို့ဆောင်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဥာတကေ၊ ဆွေမျိုးတို့၏
အထံတို့သို့၊ အပ္ပဘူတာ၊ မရောက်မူ၍သာသျှင်၊ နန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊
ကာသံ၊ သေခြင်းကို၊ ကဗျေတိ၊ ပြု၏။ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဂ္ဂပေါဝါ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဤသို့သဘောရှိသည်ထည်းဖြစ်သော၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့
 သော၊ ယောဓာဇီဝေါ၊ သူရဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 လောကသ္မိံ၊ လောက၌၊ ဗုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော၊ အယံယောဓာဇီဝေါ၊ ဤသူရဲသည်၊
 သန္တာသံဝိဇ္ဇမာနော၊ ထင်ရှားရှိ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ပုန၊ တတန်၊ ပရိစ၊ တပါးတုံထည်း၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့
 သော၊ ယောဓာဇီဝေါ၊ သူရဲသည်၊ အယိစမ္မံ၊ သန်လျက်ကာကို၊ ဂဟေတွာ၊
 ကိုင်စွဲ၍၊ ဓနုကထာပံ၊ ဆေးတောင့်ကို၊ သန္ဓယိတွာ၊ လွှယ်၍၊ ဝိယုဋ္ဌံ၊ စစ်ဆင်
 ရာဖြစ်သော၊ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေပြင်အရပ်သို့၊ ဩဏရထိ၊ သက်၏။ သော၊ ထိုသူ
 ရဲသည်၊ တသ္မိံ၊ သင်္ဂါမေ၊ ထိုစစ်မြေပြင်အရပ်၌၊ ဥဿဟတိ၊ အားထုတ်၏။
 ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဥဿဟန္တံ၊ အားထုတ်သော၊ ဝါယမန္တံ၊ လုံ့လ
 ပြုသော၊ တမေနံ၊ ထိုသူရဲကို၊ ပရေ၊ တပါးသောစစ်သည်တို့သည်၊ ဥပ
 ထိက္ခန္တိ၊ ပစ်ကုန်၏။ တမေနံ၊ ထိုသူရဲကို၊ သကေသနာ၊ မိမိစစ်သည်တို့သည်
 အပနေန္တိ၊ မိမိစစ်ထည်းသို့ဆောင်ကုန်၏။ အပနေတွာ၊ မိမိစစ်ထည်းသို့
 ဆောင်ပြီး၍၊ ဥာထကာနံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ နေန္တိ၊ ဆောင်
 ကုန်၏။ တမေနံ၊ ထိုသူရဲကို၊ ဥာထကာ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ အနာ
 ကိုကုမလုပ်ကြွေးကုန်၏။ ပရိစရန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူရဲ
 သည်၊ ဥာထကေတိ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်၊ ဥပဋ္ဌတိယမာနော၊ အနာကို ကုမ
 လုပ်ကြွေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ပရိစရိယမာနော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်ရှိ
 သော်၊ တေနေဝအာဗာဓေန၊ ထိုအနာဖြင့်သာလျှင်၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊
 ကရေတိ၊ ပြု၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေရူပေါပိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်
 ထည်းဖြစ်သော၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့သော၊ ယောဓာဇီဝေါ၊
 သူရဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လောကသ္မိံ၊ လောက၌၊
 တတိယော၊ သုံးယောက်မြောက်သော၊ အယံယောဓာဇီဝေါ၊ ဤသူရဲသည်၊
 သန္တာသံဝိဇ္ဇမာနော၊ ထင်ရှားရှိ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တတန်၊ ပရိစ၊
 တပါးတုံထည်း၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့သော၊ ယောဓာဇီ
 ဝေါ၊ သူရဲသည်၊ အယိစမ္မံ၊ သန်လျက်ကာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်စွဲ၍၊
 ဓနုကထာပံ၊ ဆေးတောင့်ကို၊ သန္ဓယိတွာ၊ လွှယ်၍၊ ဝိယုဋ္ဌံ၊ စစ်ဆင်ရာ
 ဖြစ်သော၊ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေပြင်အရပ်သို့၊ ဩဏရတိ၊ သက်၏။ သော၊
 ထိုသူရဲသည်၊ တသ္မိံ၊ သင်္ဂါမေ၊ ထိုစစ်မြေပြင်အရပ်၌၊ ဥဿဟတိ၊ အား
 ထုတ်၏။ ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဥဿဟန္တံ၊ အားထုတ်သော၊ ဝါယ
 မန္တံ၊ လုံ့လပြုသော၊ တမေနံ၊ ထိုသူရဲကို၊ ပရေ၊ တပါးသော စစ်သည်

ပဉ္စကနိပါတ်နုတိယပဏ္ဍိတသက-၃-ယောခါတိဝဂ်၊ ၂၃၅

တို့သည်၊ ဥပထိက္ခန္တိ၊ ပစ်ကုန်၏၊ တမေနံ၊ ထိုသူရဲကို၊ သကသေနာ၊ မိမိ
စစ်သည် တို့သည်၊ အပ နေန္တိ၊ မိမိစစ်သည်ထူးသို့ ဆောင်ကုန်၏၊ အပ
နေတွာ၊ မိမိစစ်သည်ထူးသို့ ဆောင်ပြီး၍၊ ဥာတကာနံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏၊ သန္တိ
ကံ၊ အထံသို့၊ နေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ တမေနံ၊ ထိုသူရဲကို၊ ဥာတကာ၊ ဆွေ
မျိုးတို့သည်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ အနာကိုကုမလုပ်ကြွေးကုန်၏၊ ပရိစရန္တိ၊ စောင့်
ရှောက်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုသူရဲသည်၊ ဥာတကေဟိ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်၊ ဥပဋ္ဌ
တိယမာနော၊ အနာကိုကုမလုပ်ကြွေးသည်ရှိသော်၊ ပရိစရိယမာနော၊ စောင့်
ရှောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ တဌာ အာဗာဝေ၊ ကိုအနာဌာ၊ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထမြောက်၏
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဇူပေါပိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည် လည်းဖြစ်သော၊
ဣဓ၊ ဤထောက်ကမ်း၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ယောခါတိဝေါ၊ သူရဲသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လောကထိ၊ လောက၌၊ ဗုတုတ္ထော၊ လေး
ယောက်မြောက်သော၊ အယံယောခါတိဝေါ၊ ဤသူရဲသည်၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇ
မာနော၊ ထင်ရှားရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုန၊ တတနံ၊ ပရံစ၊ တပါးတံထည်း
ဣဓ၊ ဤထောက်ကမ်း၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ယောခါတိဝေါ၊ သူရဲသည်၊ အသိစွမ်း
သန်လျက်ကာကို၊ ဝေဟတွာ၊ ကိုင်စွဲ၍၊ ခနုကလာပံ၊ ထေးထောင့်ကို၊ သန္တ
ယျိတွာ၊ လွယ်၍၊ ပိယုဋ္ဌံ စစ်ဆင်ရာဖြစ်သော၊ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေပြင်အရပ်သို့၊
ဩဘရတိ၊ သက်၏၊ သော၊ ထိုသူရဲသည်၊ တံသင်္ဂါမံ၊ ထိုစစ်မြေပြင်အရပ်
ကို၊ အဘိဝိဒိနိတွာ၊ အောင်မြင်၍၊ ဝိဇိတသင်္ဂါမော၊ အောင်အပ်သောစစ်မြေ
ပြင်အရပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တမေသင်္ဂါမသိသံ၊ ထိုအောင် တတံချရာအရပ်
ကိုသာလျှင်၊ အဏ္ဏဝ သတိ၊ ပိုးအုပ်၍နေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဇူပေါပိ၊
ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဣဓ၊ ဤထောက်ကမ်း၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော
ယောခါတိဝေါ၊ သူရဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လောက
ထိ၊ လောက၌၊ ဗုဋ္ဌမော၊ ငါးယောက်မြောက်သော၊ အယံယောခါတိဝေါ၊
ဤသူရဲသည်၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနော၊ ထင်ရှားရှိ၏၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးယောက်
တို့ကည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လောကထိ၊ လောက၌၊ ဗုဋ္ဌမော၊ ငါးယောက်
ကုန်သော၊ ဣမေခေါယောခါတိဝေါ၊ ဤစစ်ထိုးခြင်းဟု ဆိုအပ်သောအသက်
မွေးခြင်းရှိသောသူရဲတို့သည်၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနော၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ ဘိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်ကုန်သော၊
ယောခါတိဝုပမာ၊ သူရဲလျှင်ဥပမာရှိကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၌၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနော၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ ပဉ္စ၊
ငါးယောက်တို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဣဒါဗျာသိဒ္ဓါသနာတေဝိဒ္ဓါ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော၊
 ဂါမံဝါ၊ ရွာကိုလည်းကောင်း၊ နိဂမံဝါ၊ နိဂုံးကိုလည်းကောင်း၊ ဥပနိဿာ
 ယ၊ အမှီပြု၍၊ ဝိဘရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပုဗ္ဗန္ဓာမယံ၊ နံနက်အ
 ခါ၌၊ နိဝါသေတော၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍၊ ပတ္တစီရေ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊
 အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အရက္ခိတေနော၊ မစောင့်အပ်သည်သဖြင့်ဖြစ်သော၊ ကာ
 ယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အရက္ခိတာယ၊ မစောင့်အပ်သော၊ ဝါစာယ
 န္နာတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ အရက္ခိတေန၊ မစောင့်အပ်သော၊ ဝိတ္ထေန၊ ဝိတ်ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အနုပဋိဘာယ၊ အာရုံသို့ရှေးရှုကပ်၍မတည်သော၊ သတိယာ
 သတိဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသံဝုဒတတိ၊ မစောင့်အပ်ကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယေတိ၊
 ဣန္ဒြေကိုဖြင့်လည်းကောင်း၊ တမေဝဂါမံဝါ၊ ထိုရွာသို့လည်းကောင်း၊ တမေ
 ဝနိဂါမံဝါ၊ ထိုနိဂုံးတို့လည်းကောင်း၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပပိသတိ၊
 ဝင်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုရွာနိဂုံး၌၊ ဒုန္နိဝတ္ထံဝါ၊ မကောင်း
 သဖြင့်ဝတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒုပ္ပါရုတံဝါ မကောင်းသဖြင့်ရုံသည်လည်း
 ဖြစ်သော၊ မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊
 ဒုန္နိဝတ္ထံဝါ၊ မကောင်းသဖြင့် ဝတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒုပ္ပါရုတံဝါ၊ မ
 ကောင်းသဖြင့်ရုံသည်လည်းဖြစ်သော၊ မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်
 ၍၊ ရာဂေါ၊ တပ်နှစ် သက်ခြင်းသည်၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ အနုဒ္ဓံသေတိ၊ ပျက်ဆီး၏၊
 သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ရာဂါနုဒ္ဓံသေန၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်းသည် ပျက်ဆီး
 အပ်သော၊ ဝိတ္တေန၊ ဝိတ်ဖြင့်၊ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို၊ အပဗ္ဗက္ခာယ၊ မချမှု၍၊ ဒုဗ္ဗယျံ၊
 အားနည်းသည်၏ အဖြစ်ကို၊ အနာပိကတ္တာ၊ ထင်စွာမပြုမှု၍၊ မေထုနံမိစ္ဆံ၊
 မေထုန်အကျင့်ကို၊ ဝေဋီသေဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သေယုထာပိ၊
 ဥပမာ မည်သည်ကား။ သောယော ဝေဇီဝေ၊ ထိုသူရဲ ကောင်းသည်။
 အသိစိတ္တံ၊ သန်ထွက်ကာကို၊ ဝပေတော၊ ကိုင်စွဲ၍၊ ခေကဝေ ဝပံ၊ ထေးထေး ဝင့်
 ကို၊ သန္တယိက္ခံ၊ လွယ်၍၊ ဝိယုဋ္ဌံ၊ စစ်ဆင်ရာဖြစ်သော၊ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေပြင်
 အရပ်သို့၊ ဩတရေတိ၊ သက်၏။ သော၊ ထိုသူရဲသည်။ တတ္ထိံ၊ သင်္ဂါမေ၊ ထိုစစ်
 မြေပြင်အရပ်၌၊ ဥဿဘတိ၊ အားထုတ်၏။ ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဥဿ
 ဟန္တံ၊ အားထုတ်သော၊ ဝါယမန္တံ၊ လုံ့လပြုသော၊ တမေနံ၊ ထိုသူရဲကို၊
 ပဒေ၊ တပါးသောစစ်သည်တို့သည်။ ဟနန္တိ၊ သတ်ကုန်၏။ ပရိယာပါ
 ဒေန္တိ၊ အသက်ကို ပိုင်းခြား၍ယူကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊
 ငါဘုရားသည်။ တထုပမံ၊ ထိုသူရဲကောင်းလျှင်ဥပမာရှိသော၊ ဣမံပုဂ္ဂလံ၊
 ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝါဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေဇူပေါပိ၊

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပဏ္ဍိတသကာ ၃-ယောဓာဇီဝဂ်၊ ၂၃၇

ဤသို့သဘော ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဣသ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွသော၊ ယောဓာဇီဝပမော၊ သူရဲကောင်းကျွင်ဥပမာ ရှိသော၊ အဟံ ပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘိက္ခု၊ သူ၊ ရဟန်း တို့၌၊ သန္တောဘံဝိဇ္ဇမာနေ၊ ထင်ရှားရှိ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ ပရံ၊ တပါးတုံလည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အညတရံ၊ တခုသော၊ ဂါမံ၊ ဂါရွာကို ထည်းကောင်း၊ နိဂမံ၊ နိဂုံးကိုလည်းကောင်း၊ ဥပနိဿာယ၊ အမြို့ပြ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပုဗ္ဗန္ဓသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါဇေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်ဝတ်၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အရက္ခိတေနေ၊ မစောင့်အပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့် အရက္ခိတာယ၊ မစောင့်အပ်သော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ အရက္ခိတေန၊ မစောင့်အပ်သော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုပဋိတာယ၊ အားရုံသို့ရှေးရှုကပ်၍မတည်သော၊ သတိယ၊ သတိဖြင့်၊ အသံဝဂေဟိ၊ မစောင့်အပ်ကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယေဟိ၊ ဣန္ဒြိယရှိဖြင့်လည်းကောင်း၊ တမေဝဂါမံ၊ ထိုရွာသို့သာလျှင်လည်းကောင်း၊ တမေဝနိဂမံ၊ ထိုနိဂုံးသို့သာလျှင် လည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထာယ၊ ဆွမ်းအယုံငြ၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုရွာနိဂုံးတို့၌၊ နန္ဒိဝတ္ထံ၊ မကောင်းသဖြင့်ဝတ်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒုပ္ပါရတံ၊ မကောင်းသဖြင့် ရုံအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ နန္ဒိဝတ္ထံ၊ မကောင်းသဖြင့်ဝတ်အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဒုပ္ပါရတံ၊ မကောင်းသဖြင့် ရုံအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို၊ ဒိဿ၊ မြင်၍၊ ဧဝေ၊ ထပ်နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အနုန္တံ၊ သေတိ၊ ပျက်ဆီး၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဂာဂါနုန္တံ၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်းသည် ပျက်ဆီးအပ်သော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ပရိဒယတေဝ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပူလောင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ပရိဒယတေဝ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပူလောင်သည်သာလျှင်တည်း၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ပရိဒယတိ၊ ထက်ဝန်း ကျင်မှပူလောင်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဝေ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာရာမံ၊ အင်္ဂုသို့၊ ဂတ္တာ၊ သွား၍၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ အာရောစေယျံ၊ ပြောကြားရမူကား၊ ယံန္တု၊ ကောင်းလေစွ၊ ကိံအာရောစေယျံ၊ အဘယ်သို့ပြောကြားရအံ့နည်း၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂာဂပရိယုဋ္ဌိတော၊ ထပ်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်ဒိဿယျံ

နှစ်သက်ခြင်းသည် ထိုးကျင့်အပ်သည်။ ရာဂ ပရေတော။ တစ်နှစ်သက်
 ခြင်းသည်နှိပ်စက်အပ်သည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊
 သန္တာရေဇာ၊ တံညံစေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။ သိက္ခာဒုဗ္ဗယျံ၊
 သိက္ခာပုဒ်၌အားနည်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ အာဝိကတွာ၊ ထင်စွာပြု၍၊ သိက္ခာ၊
 သိက္ခာကို၊ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍၊ ဟိနာယာဝတ္တိ၊ သာမိ၊ လူလွက်တော့အံ့၊ ဣတိ။
 ဤသို့။ အာရောစေယျံ၊ ပြောကြား မူကား၊ ဟိနုန၊ ကောင်းထေစွ၊ ဣတိဝေံ၊
 ဤသို့သောအကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အာရာမံ၊ အရံ
 သို့၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ အာရာမံ၊ အရံသို့၊ အပ္ပတွာ၊ မရောက် ခင်
 သာလျှင်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ သိက္ခာဒုဗ္ဗယျံ၊ သိက္ခာပုဒ်၌အားနည်း
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ အာဝိကတွာ၊ ထင်စွာပြု၍၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာကို၊ ပစ္စက္ခာယ၊
 ချ၍၊ ဟိနာယာဝတ္တိ၊ လူထွက်၏၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပ
 မာမည့်သည်ကား၊ သောယောဓာဇိဝေ၊ ထိုသူရဲသည်၊ အသိပဋ္ဌံ၊ သန်ထွက်
 ကာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်စွဲ၍၊ ခန္ဓကထာပံ၊ လေးတောင့်ကို၊ သန္ဓယျိတွာ၊
 လွှတ်၍၊ ဝိသုဋ္ဌံ၊ စစ်ဆင်ရာဖြစ်သော၊ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေပြင်အရပ်သို့၊ ဩတရ
 တိ၊ သင်၏။ သော၊ ထိုသူရဲသည်၊ တသ္မိံ၊ သင်္ဂါမေ၊ ထိုစစ်မြေပြင်အရပ်၌၊
 ဥဿဟတိ၊ အားထုတ်၏၊ ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၏၊ ဥဿဟန္တံ၊ အားထုတ်
 သော၊ ဝါယမန္တံ၊ လုံ့လပြုသော၊ တမေနံ၊ ထိုသူရဲကို၊ ပရေ၊ တပါးသောစင်
 သည်တို့သည်၊ ဥပသိက္ခန္တိ၊ ပစ်ကုန်၏၊ တမေနံ၊ ထိုသူရဲကို၊ သကသေနာ၊
 မိမိစစ်သည်တို့သည်၊ အပနေန္တိ၊ မိမိစစ်သည်သို့ဆောင်ကုန်၏၊ အပနေတွာ
 မိမိစစ်သည်သို့ဆောင်ပြီး၍၊ ဥာထကာနံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏၊ သန္တိ၊ ကံ၊ အထံသို့၊
 နေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူရဲသည်၊ ဥာတကေဟိ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်၊
 နိယမာနေ၊ အိမ်သို့ဆောင်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဥာတကေ၊ ဆွေမျိုးတို့၏အထံ
 တို့သို့၊ အပ္ပက္ခာ၊ မရောက်မူ၍သာလျှင်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ ကာလံ
 သေခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထူပမံ၊ ထိုသူရဲထွင်
 ဥပမာရှိသော၊ ဣပံပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဇာမိ၊ ဟော
 ထော်မူ၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဓုပေဝိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်
 သော၊ ဣဝေ၊ ဤသောက၌၊ ဇေက္ခော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ယေဝံမြော်သော၊ ယော
 ဓာဇိပမော၊ သူရဲထွင်ဥပမာရှိသော၊ အဟံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 သိက္ခာ၊ သု၊ ရဟန်းတို့၌၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနေ၊ ထင်ရှားရှိ၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့ပုဒ်၊ ထာနံ၊ ပရံစ၊ တပါးတုံလည်း၊ သိက္ခာ၊ ရဟန်းသည်၊ အညထရံ၊

ပဉ္စကနိပါတ်နုတိယပဏ္ဍာသက-၃-ယောခါဒီဝဂ်၊ ၂၃၆

အမှတ်မရှိသော၊ ဂါမံဝါ၊ ရွာကိုလည်းကောင်း၊ နိဂါမံဝါ၊ နိဂုံးကိုလည်း
ကောင်း၊ ဥပနိဿာယ၊ အဋ္ဌိပြု၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊
ပုဗ္ဗန္တသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်ဝတ်၍၊ ပတ္တစိ
ဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အရက္ခိတေနေဝ၊ မစောင့်အပ်သည်
သာသျှင်ဖြစ်သော၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အရက္ခိတာယ၊
မစောင့်အပ်သော၊ ပါစာယ၊ ရှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အရက္ခိတေန၊ မစောင့်
အပ်သော၊ ဝိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုပဋိတာယ၊ အာရုံသို့ရှေးရှု
ကပ်၍မတည်သော၊ သတိယာ၊ သတိဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသံဝုတေဟိ၊
မစောင့်အပ်ကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယေတိ၊ ဣန္ဒြေတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တမေဝဂါ
မံဝါ၊ ထိုရွာသို့လည်းကောင်း၊ တမေဝနိဂမံဝါ၊ ထိုနိဂုံးသို့လည်းကောင်း၊
ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအဖို့ငှါ၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထို
ရွာနိဂုံး၌၊ ဒုန္နိဝတ္ထံဝါ၊ မကောင်းသဖြင့်ဝတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒုပ္ပါရုတံ
ဝါ၊ မကောင်းသဖြင့် ရုံသည်လည်းဖြစ်သော၊ မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို၊
ပဿတိ၊ မြင်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဒုန္နိဝတ္ထံဝါ၊ မကောင်းသဖြင့်ဝတ်သည်
လည်းဖြစ်သော၊ ဒုပ္ပါရုတံဝါ၊ မကောင်းသဖြင့် ရုံသည်လည်းဖြစ်သော၊
မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ရာဂေါ၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်းသည်၊
ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အနုန္တံ၊ သေတိ၊ ပျက်ဆီး၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ရာဂါနုန္တံ
သေန၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်းသည် ပျက်ဆီးအပ်သော၊ ဝိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊
ကာယေန၊ ကိုယ်၌၊ ဗရိဒယာတေဝ၊ ပူဇော်သည်သာသျှင်တည်း၊ စေတ
သာ၊ စိတ်၌၊ ပရိဒယာတေဝ၊ ပူဇော်သည်သာသျှင်တည်း၊ တဿ၊ ထို
ရဟန်းအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံဟောတိ၊
အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာရာမံ၊ အရံသို့၊ ဂစ္စာ၊ သွား၍၊
ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ အာရောစေယျံ၊ ပြောကြားရမူကား၊ ယံနုန၊ ကောင်း
လေစွ၊ ကိံအာရောစေယျံ၊ အဘယ်သို့ ပြောကြားရအံ့နည်း၊ အာရသော၊
ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ရာဂပရိယုတ္တိတော၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်းသည်ထိုး
ကျင့်အပ်သည်၊ ရာဂပရေတော၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်းသည်နှိပ်စက်အပ်သည်
အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗြဟ္မဝရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ သန္တာရေတံ၊ တည်စေခြင်းငှါ
နသက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ သိက္ခာဒုဗ္ဗလျံ၊ သိက္ခာပုန်၌အားနည်းသည်၏အဖြစ်
ကို၊ အာဝိကတွာ၊ ထင်ပြု၍၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာကို၊ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍၊ ဟိနာယာဝတ္တိ
ဥဿမိ၊ လူထွက်တော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေယျံ၊ ပြောကြားရမူကား၊
ယံနုန၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အင်္ဂုတ္တိုပါဠိတော်နိဿယ

နေဿ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အာရာမံ၊ အရံ သို့၊ ဂတ္တံ၊ သွားပြီး၍၊ ထိက္ခန္တံ၊ ရဟန်း
 တို့ အား၊ အာရောစေတိ၊ ပြောကြား၏၊ ကိံ အာရောစေတိ၊ အဘယ်သို့ပြော
 ကြားသနည်း၊ အာရသေ၊ ဝါ၊ ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ဝါ သည်၊ ရာဂပရိယုဗ္ဗိတော၊ တစ်
 နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ သိက္ခာနှင့်အပ်သည်၊ ရာဂပရေစေတော၊ တစ်နှစ်သက်ခြင်း
 သည်နှိပ်စက်အပ်သည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊
 သန္တာရေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောမံ၊ မစွမ်းနိုင်၊ သိက္ခာဗုဒ္ဓလျှံ၊ သိက္ခာ
 ပုဒ်အားနည်း သည်၏၊ အဖြစ်ကို၊ အာဝိကတွာ၊ ထင်စွဲ ပြု၍၊ သိက္ခာ သိက္ခာကို
 ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍၊ ဟိနာယာဝတ္တိဿာမိ၊ လူထွက်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာရောစေတိ၊ ပြောကြား၏၊ ဘမေနံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ သဗြဟ္မစရိ၊ သိတင်း
 သုံးဘော်တို့သည်၊ ဩဝဒန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏၊ အနုဿာသန္တိ၊ ကမြစ်ကုန်၏၊
 ကိံ ဩဝဒန္တိ၊ အဘယ်သို့ဆုံးမကုန်သနည်း၊ ကိံ အနုဿာသန္တိ၊ အဘယ်သို့
 ကမြစ်ကုန်သနည်း၊ အာရသေ၊ ဝါ၊ ရှင်၊ ကာမော၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ အပ္ပဿာ
 ဓါ၊ မသာယာအပ်ကုန်၊ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသောဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏၊ ဗဟုပါ
 ယာသာ၊ များသောပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိနဝေါ
 အပြစ်သည်၊ ထိယျော၊ များ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ကာမော၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ အပ္ပဿာ
 ဒတ္ထေန၊ မသာယာအပ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ အဗ္ဗိကကံလူပမာ၊
 အသားမကပ်သော အနူးဝပ်ဥပမာရှိကုန်၏၊ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသော ဆင်းရဲ
 ခြင်းရှိကုန်၏၊ ဗဟုပါယာသာ၊ များသောပင်ပန်းခြင်းကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤကာမ
 ဂုဏ် တို့၌၊ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်၊ ထိယျော၊ များ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ကာမော၊ ကာမဂုဏ်တို့
 သည်၊ ဗဟုသာမရုဏဓမ္မေန၊ များစွာသောသူတို့နှင့်ဆက်ဆံသော အနက်
 သဘောကြောင့်၊ ဖံသပေသုပမာ၊ အသားထပ်လျှင်ဥပမာရှိကုန်၏၊ ဗဟု
 ဒုက္ခာ၊ များသောဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏၊ ဗဟုပါယာသာ၊ များသောပင်ပန်း
 ခြင်းရှိကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ် တို့၌၊ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်၊ ထိယျော၊
 များ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်ကုန်၏၊ ကာမော၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ အနု ဒတာဒဋ္ဌေန၊ ပူသောငယ်သော
 အနက်သဘောကြောင့်၊ တိဏုတ္တုပမာ၊ မျက်စိရှူးလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏၊
 ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသောဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏၊ ဗဟုပါယာသာ၊ များသောပင်
 ပန်းခြင်းရှိကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်၊ ထိယျော
 များ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူ

ပဉ္စကနိပါတ်နိဒ္ဒါပဋိပတ္တိသမာဓိ-၃-ယောဂါဒိဝဂ်၊ ၂၄၁

အပ်ကုန်၏။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ မဟာဝိသေပနဇ္ဇန၊ ပြင်းစွာပူပန်
စေဘတ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ အင်္ဂါရကသုပမာ၊ မီးကျိုးရလျှင်
ဥပမာရှိကုန်၏။ ဗဟုဒက္ခာ၊ များသောဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏။ ဗဟုပါယာသာ၊
များသောပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်
သည်။ ဘိယျော၊ များ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝတ္ထု၊
ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ ဣတ္တရော၊ ပဋိပတ္တိနဋ္ဌေ
န၊ ထိုသို့ဆင်ခြင်းရှိသော အနက်သဘောကြောင့်၊ သုပိနကူပမာ၊ အိပ်မက်
လျှင်ဥပမာရှိကုန်၏။ ဗဟုဒက္ခာ၊ များသောဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏။ ဗဟုပါယာ
သာ၊ များသောပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိနဝေါ၊
အပြစ်သည်။ ဘိယျော၊ များ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ တာဝ
ကာလိ၊ ဘဝဋ္ဌန၊ အခိုက်တန်ဟူသော အနက်သဘောကြောင့်၊ ယာဝိတကူ
ပမာ၊ ချေးဦးအပ်သော ဥစ္စာလျှင်ဥပမာရှိကုန်၏။ ဗဟုဒက္ခာ၊ များသော
ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏။ ဗဟုပါယာသာ၊ များသောပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏။ ဧတ္ထ၊
ဤကာမဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ဘိယျော၊ များ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ကာမာ၊
ကာမဂုဏ်တို့သည်။ သဗ္ဗင်္ဂါဝဂ္ဂင်္ဂလိတဉ္စနဋ္ဌေန၊ အလုံးစုံသောကိလိယအင်္ဂါ
ကိုဖျက်ဆီးဘတ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ ရုက္ခဗလူပမာ၊ အသီး
ရှိသောသစ်ပင်လျှင်ဥပမာရှိကုန်၏။ ဗဟုဒက္ခာ၊ များသောဆင်းရဲခြင်းရှိ
ကုန်၏။ ဗဟုပါယာသာ၊ များသောပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်
တို့၌၊ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ဘိယျော၊ များ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့
သည်။ အဓိကုဋ္ဌနဋ္ဌေန၊ စင်းမြတ်ရာဖြစ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ အသိ
သုန္ဓာမာ၊ စင်းတိုးထုံးလျှင်ဥပမာရှိကုန်၏။ (ပ)။ ဘိယျော၊ များ၏။ ကာမာ၊
ကာမဂုဏ်တို့သည်။ ဝိနိဝိဇ္ဈနဋ္ဌေန၊ ထုတ်ခြင်း ထွင်းတတ်သော အနက်
သဘောကြောင့်၊ သတ္တိသုလူမာ၊ သန်ထက်သွားလျှင်ဥပမာရှိကုန်၏။ (ပ)။
ဘိယျော၊ များ၏။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ သွာသင်္ဂါသုဒ္ဓိတယဋ္ဌေန၊
ရွံ့ရှားသွယ်နှင့်တကွစားဘျားနှင့်တကွဖြစ်သော အနက်သဘောကြောင့်
သဗ္ဗသိဗျာမာ၊ မြွေဦးခေါင်းလျှင်ဥပမာရှိကုန်၏။ ဗဟုဒက္ခာ၊ များသောဆင်း
ရဲခြင်းရှိကုန်၏။ ဗဟုပါယာသာ၊ များသောပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမ
ဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ဘိယျော၊ များ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝ

တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တဝါ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သာသနာတော်၌၊ အဘိရမတု၊ မြေလျော်လေသ၊ အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်၊ သိက္ခာဒုဗ္ဗလျံ၊ သိက္ခာပုန်၌အားနည်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ အာဝိကတွာ၊ ထင်စွာပြု၍၊ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို၊ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍၊ ဟိနာယာဝတ္ထိတိ၊ လူမထွက်ပါလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩဝေန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏။ အနုဿသန္တိ၊ ကမြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မဇာဓိယံ၊ သီတင်းသုံးသော်၌၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဩဝေဒိယမာနော၊ ဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အနုဿသိယမာနော၊ ကမြစ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အာဟာ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်၌၊ အဝုဿာဒါ၊ မသာယာအပ်ကုန် ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသောဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏။ ဗဟုပါယာသာ၊ များသောငင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏။ ဣတ္ထိ၊ ဤကာမဂုဏ်၌၊ အာဒိနဝေ၊ အပြစ်သည်၊ ထိယျော၊ များ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိဉ္ဇာပိဝုတ္တဝါ၊ အကယ်၍ကားဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော်လည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ သန္ဓာရေတု၊ တည်စေခြင်းငှါ၊ နေဝသက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ သိက္ခာဒုဗ္ဗလျံ၊ သိက္ခာပုန်၌အားနည်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ အာဝိကတွာ၊ ထင်စွာပြု၍၊ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို၊ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍၊ ဟိနာယာဝတ္ထိဿာမိ၊ လူထွက်တော့အံ့၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သိက္ခာဒုဗ္ဗလျံ၊ သိက္ခာပုန်၌အားနည်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ အာဝိကတွာ၊ ထင်စွာပြု၍၊ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို၊ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍၊ ဟိနာယာဝတ္ထိတိ၊ လူထွက်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ သောသောခေဒိဝေ၊ ထိုသူရဲသည်၊ အသိစဉ်၊ သန်ထုက်ကားကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်စွဲ၍၊ ဓနုကသာဝံ၊ လေးတောင့်ကို၊ သန္ဓယိတွာ၊ လွှတ်၍၊ ဝိယုဋ္ဌံ၊ စစ်ဆင်ရာဖြစ်သော၊ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေပြင်အရပ်သို့၊ ဩကရဟံ၊ သက်၏။ သော၊ ထိုသူရဲသည်၊ တတ္ထိ၊ သင်္ဂါမံ၊ ထိုစစ်မြေပြင်အရပ်၌၊ ဥဿဟတိ၊ အားထုတ်၏။ ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဥဿဟန္တိ၊ အားထုတ်သော။ ဝါယမန္တိ၊ လုံ့လပြုသော၊ တဒမနံ၊ ထိုသူရဲကို၊ ပဓေ၊ တပါးသောစစ်သည်တို့သည်၊ ဥပလိက္ခန္တိ၊ ပစ်ကုန်၏။ တမေနံ၊ ထိုသူရဲကို၊ သကသေနာ၊ မိမိစစ်သည်တို့သည်၊ အပနေန္တိ၊ မိမိစစ်သည်တို့ဆောင်ကုန်၏။ အပနေတွာ၊ မိမိစစ်သည်တို့ဆောင်ပြီး၍၊ ဥာတကာနံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ နေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ တမေနံ၊ ထိုသူရဲကို၊ ဥာတကာ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ အနာကို ကုမ

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယဝဋ်သက-၃ ယောခါဇီဝဝဂ် ၂၄၃

လုပ်ကြွေးကုန်၏။ ပရိဝေဒန္တိ။ စောင့်ရှောက်ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူရဲသည်၊ ဥပတပတိ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်။ ဥပဋ္ဌဟိယမာနော၊ အနာကိုကုမလုပ်ကြွေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ပရိဝေဒိယမာနော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည် ရှိသော်၊ ဘေနေဝအာဗာဓေ၊ ထိုအနာဖြင့်သာလျှင်၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထုပမံ၊ ထိုသူရဲလျှင်ဥပမာရှိသော၊ ဣမံပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါထုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဇ္ဇပပါပိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဣမေ၊ ဤထောကန္တံ၊ ဧကေန္တာ၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တတိယော၊ သုံးယောက်မြောက်သော၊ ယောခါဇီဝုပမော၊ သူရဲလျှင်ဥပမာရှိသော၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘိက္ခု၊ သူ၊ ရဟန်းတို့၊ သန္တာသံဝိဇ္ဇမာနေော၊ ထင်ရှားရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တတန်၊ ပရံ၊ စာတ၊ ထိုစည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဂါမံ၊ ရှာကိုလည်းကောင်း၊ နိဂမံ၊ နိဂုံးကိုလည်းကောင်း၊ ဥပနိဿာယ အဓိပြု၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပုဗ္ဗန္ဓယမဟံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်ဝတ်၍၊ ပတ္တစီရေံ၊ သပိတ်သက်နံ ကို၊ အာဒါယ၊ ယူရုံ၊ အရက္ခိတေနေဝ၊ မစောင့်အပ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အရက္ခိတာယ၊ မစောင့်အပ်သော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အရက္ခိတေန၊ မစောင့်အပ်သော၊ ဝိက္ခေန၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုပဗ္ဗိတာယ၊ အာရုံသို့ရှေးရှုကင်၍မတည်သော၊ သတိယာ၊ သတိဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသံပုတေဟိ၊ မစောင့်အပ်ကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယဟံ၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြေတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တမေဝါမံ၊ ထိုရွာသို့လည်းကောင်း၊ တမေဝနိဂမံ၊ ထိုနိဂုံးသို့လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအဖို့ငှါ၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုရွာနိဂုံး၌၊ ဒုန္နိာက္ကံ၊ မကောင်းသဖြင့်ဝတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒုပ္ပါရုထံ၊ မကောင်းသဖြင့်ရုံသည်လည်းဖြစ်သော၊ မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ကဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဒုန္နိဝတ္ထံ၊ မကောင်းသဖြင့် ဝတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒုပ္ပါရုတံ၊ မကောင်းသဖြင့် ရုံသည်လည်းဖြစ်သော၊ မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ရာဂေါ၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်းသည်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အနုန္တံ၊ သတိ၊ ပျက်ဆီး၏။ သော၊ ထိုဟောင်းသည်၊ ရာဂါနုန္တံ၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်းသည်ပျက်ဆီးအပ်သော၊ ဝိက္ခေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်၌၊ ပရိဒယာတေဝ၊ ပူလောင်သည်သာလျှင်လည်း၊ စေတသ၊ စိတ်၌၊ ပရိဒယာ

တိဝေပုဗ္ဗဇာတိသင်္ခယာယျာဓိကဿံ၊ တဿ၊ ထိရဟန်းအား၊ ဇေံ၊ ဤသို့
 သော၊ အကြံ ဘယ်၊ ဟော စိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊
 အဘိံ ငါသည်၊ အာရာမံ၊ အရံသို့၊ ဂတ္တံ၊ သွား၍၊ ဘိက္ခုနံ၊ ဟောင်းတို့အား၊
 အာရောစေယျံ၊ ပြောကြားရမူကား၊ ယံနန္ဒ၊ ကောင်းလေစွ၊ ကိံအာရောစေ
 ယျံ အဘယ်သို့ ပြောကြားရအံ့နည်း။ အာရသော၊ ငါရှင်တို့အဖို့ ငါသည်၊
 ရာဂပရိယုဗ္ဗိတာ၊ ရာဂသည် ထီးကျင့်အပ်သည်၊ ရာဂပရေတော၊ ရာဂ
 သည်နှိပ်စက်အပ်သည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊
 သန္တာရေတံ၊ တည်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ သိက္ခာဒုဗ္ဗလျံ၊ သိက္ခာ
 ပုန်ဒုံအားနည်းသည်၏ အဖြစ်ကို၊ အာဝိကတွာ၊ ထင်စွာပြု၍၊ သိက္ခံ၊ သိက္ခာ
 ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍၊ ဟိနာယာဝတ္ထိံ၊ သာမိ၊ လူထွက်တော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
 ရောစေယျံ ပြောကြားရမူကား၊ ယံနန္ဒ၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိဇေံ ဤသို့သော
 အကြံ ဘယ်၊ ဟောစိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိရဟန်းသည်၊ အာရာမံ၊ အရံသို့၊ ဂတ္တံ၊
 သွား၍၊ ဘိက္ခုနံ ဟောင်းတို့အား၊ အာရောစေတိ၊ ပြောကြား၏၊ ကိံ အာရော
 စေတိ၊ အဘယ်သို့ ပြောကြားသနည်း၊ အာရသော၊ ငါရှင်တို့အဖို့ ငါသည်၊
 ရာဂပရိယုဗ္ဗိတာ၊ ရာဂသည် ထီးကျင့်အပ်သည်၊ ရာဂပရေတော၊ ရာဂ
 သည်နှိပ်စက်အပ်သည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊
 သန္တာရေတံ၊ တည်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ သိက္ခာဒုဗ္ဗလျံ၊ သိက္ခာ
 ပုန်ဒုံအားနည်းသည်၏ အဖြစ်ကို၊ အာဝိကတွာ၊ ထင်စွာပြု၍၊ သိက္ခံ၊ သိက္ခာ
 ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍၊ ဟိနာယာဝတ္ထိံ၊ သာမိ၊ လူထွက်တော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာရောစေတိ၊ ပြောကြား၏၊ တမေခံ၊ ထိရဟန်းကို၊ ၁ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သိတင်း
 သုံးကော်ဘို့ ဘယ်၊ ဩဝဓန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏၊ အနုသာသန္တိ၊ ကမ္မဖြစ်ကုန်၏၊
 ကိံ ဩဝဓန္တိ၊ အဘယ်သို့ ဆုံးမကုန်သနည်း၊ ကိံ အနုသာသန္တိ၊ အဘယ်သို့
 ကမ္မဖြစ်ကုန်သနည်း၊ အာရသော၊ ငါရှင်၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ် တို့သည်၊
 အပ္ပယာဒါ၊ မသာယာအပ်ကုန်၊ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသော ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏၊
 ဗဟုပါယာသာ၊ များသော ပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်တို့၌၊
 အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်၊ ဘိယျာ၊ များ၏၊ ဣတိ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊
 အပ္ပယာဒါ၊ မသာယာအပ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ အဋ္ဌက၊ ကံ
 လူပမာ၊ အသားမကပ်သော အနီးဝပ်ဥပမာရှိကုန်၏၊ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသော
 ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏၊ ဗဟုပါယာသာ၊ များသော ပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊
 ဤကာမဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်၊ ဘိယျာ၊ များ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့။

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၃-ယောသဇီဝဝဂ်၊ ၂၄၅

ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ကာမာ၊
ကာမဂုဏ် ဘုံသည်။ ဗဟုသာသနာဇ္ဇော၊ များစွာသောသူတို့နှင့်ဆက်ဆံ
သောအနက် သဘောကြောင့်။ ဝံသပေသုပမာ၊ အသားတစ်ထွင်ဥပမာရှိ
ကုန်၏။ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသော ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏။ ဗဟုပါယာသာ၊ များ
သောပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်တို့၌။ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်
သည်။ ဘိယျော၊ များ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထု၊
ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ အနုဒဟာဇ္ဇော၊
ပူဆောင်တတ်သောအနက်သဘောကြောင့်။ တိဏုက္ကပမာ၊ မြက်မီ ရှုလျှင်
ဥပမာရှိကုန်၏။ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသော ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏။ ဗဟုပါယာသာ၊
များသောပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်တို့၌ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်
သည်။ ဘိယျော၊ များ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထု၊
ဟောတော် မူအပ်ကုန်၏။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ် တို့သည်။ ဟောတော်
ပဒဇ္ဇော၊ ပြင်းစွာပူပန်စေတတ်သော အနက်သဘောကြောင့်။ အင်္ဂါကော
သုပမာ၊ မီးကျီ ဝုလျှင်ဥပမာရှိကုန်၏။ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသောဆင်းရဲခြင်းရှိ
ကုန်၏။ ဗဟုပါယာသာ၊ များသောပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမ
ဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ဘိယျော၊ များ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဝဝ
တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ကာမာ၊ ကာမ
ဂုဏ် ဘုံသည်။ ဣတ္ထပေပစ္စုပဋ္ဌာနဇ္ဇော၊ တိုးသာထင်ခြင်းရှိသော အနက်
သဘောကြောင့်။ သုဗိနကူပမာ၊ အိမ်မက်လျှင်ဥပမာရှိကုန်၏။ ဗဟုဒုက္ခာ၊
များသော ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏။ ဗဟုပါယာသာ၊ များသောပင်ပန်းခြင်း
ရှိကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ဘိယျော၊
များ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်
မူအပ်ကုန်၏။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ တာဝကာလိကဇ္ဇော၊ အခိုက်
အာနိ ဟူသော အနက် သဘောကြောင့်။ ယာပိတကူပမာ၊ ချေးငှါး
အပ်သောဥစ္စာလျှင်ဥပမာရှိကုန်၏။ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသောဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်
၏။ ဗဟုပါယာသာ၊ များသောပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်၌၊
အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ဘိယျော၊ များ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား သည် ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်
သဗ္ဗင်္ဂါဗ္ဗင်္ဂီ ပထိဘဏ္ဍနဇ္ဇော၊ အလုံးစုံသော ကိုယ်အင်္ဂါကို ပျက်ဆီးတတ်
သောအနက်သဘောကြောင့်။ ရုက္ခဗလူပမာ၊ အသီးရှိသော သစ်ငင်လျှင်
ဥပမာရှိကုန်၏။ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသောဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏။ ဗဟုပါယာသာ၊

များသောပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်
 သည်၊ ဘိယျော၊ များ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဝုတ္တာ၊
 ဟောတော် မူအပ်ကုန်၏။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ အဓိကုဋ္ဌနဋ္ဌေ၊
 စင်းဖြတ်ရာဟူသော အနက်သဘောကြောင့်၊ အထိသုန္နပမာ၊ စင်းတီးတုံး
 ထွင်ဥပမာရှိကုန်၏။ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသောဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏။ ဗဟုပါ
 ယာသာ၊ များသောပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိ
 နဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ဘိယျော၊ များ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ ဝိဒ္ဓိ၊ ဝိဇ္ဇာ
 နဋ္ဌေ၊ ထုတ်ခြင်းထွင်းတတ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ သတ္တိသုလ္လ
 ပမာ၊ သန်လျင်သွားထွင်ဥပမာရှိကုန်၏။ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသောဆင်းရဲခြင်း
 ရှိကုန်၏။ ဗဟုပါယာသာ၊ များသောပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်
 တို့၌၊ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ဘိယျော၊ များ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာထုရားသည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့
 သည်။ သာသကီ၊ သပုဋိဘယဋ္ဌေ၊ ရွံရှားခြင်းနှင့်တကွ ဘေးဘျပ်နှင့်တကွ
 ဖြစ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ သပ္ပထိရူပမာ၊ မြွေဦးခေါင်းထွင် ဥပမာ
 ရှိကုန်၏။ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသောဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏။ ဗဟုပါယာသာ၊ များ
 သော ပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်
 သည်။ ဘိယျော၊ များ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဝုတ္တာ၊
 ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်။ ဗြဟ္မစရိယေ၊ သာသနာ
 တော်၌၊ အဘိဓမ္မေ၊ မြေလျော်သော၊ အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်။ သိက္ခာဒုဗ္ဗ
 လျံ၊ သိက္ခာပုဒ်၌ အားနည်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ အာဝိကတွာ၊ ထင်စွာပြု၍၊
 သိက္ခာ၊ သိက္ခာကို၊ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍၊ မာဟိနာယာဝတ္တတိ၊ လူမထွက်ပါနှင့်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩဝဒန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏။ အနုဿသန္တိ၊ ကမြစ်ကုန်၏။ သော၊
 ထိုမဟာနိုးသည်။ သဗြဟ္မစာရိယံ၊ သီတင်းသုံးတော်တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဩဝဒိယမာနော၊ ဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနုဿသိယမာနော၊
 ကမြစ်အပ်သည် ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အာဟာ၊ အဘယ်သို့
 ဆိုသနည်း၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဥဿဟိဿာမိ၊ အားထုတ်အံ့၊ အာဝုသော၊
 ငါ့ရှင်တို့၊ ဝါယမိဿာမိ၊ လုံ့လပြုအံ့၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဘိရမိဿာမိ၊
 မြေလျော်ပါအံ့၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဒါနိ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အကံ၊ ငါသည်။
 သိက္ခာဒုဗ္ဗလျံ၊ သိက္ခာပုဒ်၌ အားနည်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ အာဝိကတွာ၊ ထင်စွာ
 ပြု၍၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာကို၊ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍၊ နဟိနာယာဝတ္တိဿာမိ၊ လူမထွက်

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၃-ယောခါဇီဝဂ်၊ ၂၄၇

ထေရ်အံ၊ ဣတိဝေ၊ ဤသျှိ၊ အာဟ၊ ဆိုဇီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယုထေဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ သောယောခါဇီဝေါ၊ ထိုသုရဲသည်၊ အသိဇမ္ဘိသန် လျက်ကာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်စွဲ၍ ခန့်ကလှာဝံ၊ ထေးထောင့်ကို၊ သန္ဓေယျိတွာ လွယ်၍၊ ဝိယုဋ္ဌံ စစ်ဆင်ရာဖြစ်သော၊ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေပြင်အရပ်သို့၊ ဩတ ရုတိ၊ သက်၏၊ သော၊ ထိုသုရဲသည်၊ တသျှိ၊ သင်္ဂါမေ၊ ထိုစစ်မြေပြင်အရပ်၌၊ ဥဿဟာဘိ၊ အားထုတ်၏၊ ဝါသမတိ၊ လုံ့လပြု၏၊ ဥဿဟန္တံ၊ အားထုတ် သော၊ ဝါသမန္တံ၊ လုံ့လပြုသော၊ တမေနံ၊ ထိုသုရဲကို၊ ပရေ၊ တပါးသောစစ် သည်တို့သည်၊ ဥပထိက္ခန္တိ၊ ပစ်ကုန်၏၊ တမေနံ၊ ထိုသုရဲကို၊ သကသေနာ၊ မိမိစစ်သည် တို့သည်၊ အပနေန္တိ၊ မိမိစစ်ထည်းသို့ ဆောင်ကုန်၏၊ အပ နေတွာ၊ မိမိစစ်ထည်းသို့ ဆောင်ပြီး၍၊ ဥာတကာနံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ နေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ တမေနံ၊ ထိုသုရဲကို၊ ဥာတကာ၊ ဆွေမျိုးတို့ သည်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ အနာကိုကုမလုပ်ကျွေးကုန်၏၊ ပရိစရန္တိ၊ စောင့်ရှောက် ကုန်၏၊ သော၊ ထိုသုရဲသည်၊ ဥာတကေဟိ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်၊ ဥပဋ္ဌဟိယမာ နော၊ အနာကိုကုမလုပ်ကျွေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ပရိစရိယမာနော၊ စောင့်ရှောက် အပ်သည်ရှိသော်၊ တမှာအာဗာဝေ၊ ထိုအနာမှ၊ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထမြောက်၏၊ ဘိက္ခ ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထူပမံ၊ ထိုသုရဲလျှင်ဥပမာရှိသော၊ နမံပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ် ကို၊ အဟိ၊ ငါ့သုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေ ဂ္ဂပေါပိ၊ ဤသျှိသဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဣဝေ၊ ဤလောက၌ ကေစ္စော၊ အချိုးသော၊ ပုဂ္ဂထေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စတုတ္ထော၊ သေး ယောက်မြောက်သော၊ ယောခါဇီဝူပမော၊ သုရဲလျှင်ဥပမာရှိသော၊ အဟိ ပုဂ္ဂဿ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘိက္ခု၊ သု၊ ရဟန်းတို့၌၊ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနော၊ ထင်ရှားရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တာနံ၊ ပရိစ၊ တပါးလုံ့လည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဂါမံဝါ၊ ရွာကိုလည်း ကောင်း၊ နဂမံဝါ၊ နိဂုံးကိုလည်းကောင်း၊ နိဿာယ၊ အငြိပြု၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပုဗ္ဗန္ဓသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်ဝတ်၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အာရက္ခိတနေဝ၊ စောင့်ရှောက် အပ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာရက္ခိတာယဝေ၊ စောင့်ရှောက် အပ်သည် သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အာ ရက္ခိတေနဝေ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဝိတ္တေန ဝိတ် ခြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌိတာယ၊ အာရုံသို့ရှေ့ရှုကပ်၍ထည်သော၊ သတံယာ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

သတိဖြင့်လည်းကောင်း၊ သံဝေဂတဟိ၊ စောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သော၊ နန္ဒြေယေ
 တီးအုန္ဒြေကို ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တားမဝဂါဝံဝါ၊ ထိုရွာသို့လည်းကောင်း၊
 တမေဝနဂါဝံဝါ၊ ထိုနိဂုံးသို့လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာသ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ ငဝိသ
 တိ၊ ဝင်၏၊ သေ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ စက္ခုနာ၊ စက္ခုပသာဒဖြင့်၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို၊
 ဒိဿ၊ မြင်၍၊ နိမိတ္တဂ္ဂါဟိ မိန့်မနိမိတ်ယောကျ်ားနိမိတ်အစရှိသည်ကို ယူ
 လေ့ရှိသည်၊ နဟောဘိ၊ မဖြစ်၊ အနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟိ၊ ထက်ခြေအစရှိသောအင်္ဂါ
 ကြီးငယ်ကို ယူလေ့ရှိသည်၊ နဟောဘိ၊ မဖြစ်၊ ယတွာမိကရတံ၊ အကြင်
 စက္ခုန္ဒြေကို မပေစွာဖြင့် ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ စက္ခုန္ဒြေယံ၊ စက္ခုန္ဒြေ
 ကို၊ အသံဝတံ၊ မစောင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော၊ နေံ၊ ထိုရဟန်းကို၊
 အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ သူ့စည်းစိမ်ကို ရှေးရှုကြံခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းဟု
 ဆို အပ်ကုန်သော ပါပကော၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသဏာ၊ မလိမ္မာခြင်းကို
 ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ အန္ဓာဿဝေယျံ၊ အဘန်တလဲ
 လဲနှိပ်စက်ကုန်ရာ၏၊ တဿ၊ ထိုစက္ခုန္ဒြေကို၊ သံဝရာယ၊ စောင့်ခြင်းငှာ၊ ပဋိ
 ပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏၊ စက္ခုန္ဒြေံ၊ စက္ခုန္ဒြေကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏၊ စက္ခုန္ဒြေယေ၊
 စက္ခုန္ဒြေံ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ သောထေန၊
 သောထပသာဒဖြင့်၊ သန္ဓိ၊ သဒ္ဓါရုံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ စာနေန၊ စာနပသာ
 ဒဖြင့်၊ ဝန္ဓံ၊ ဝန္ဓာရုံကို၊ စာယိတွာ၊ နမ်း၍၊ ဇိဝှာယ၊ ဇိဝှာပသာဒဖြင့်၊ ရသံ၊
 ရသာရုံကို၊ သာယိတွာ၊ လျက်၍၊ ကာယေန၊ ကာယပသာဒဖြင့်၊ ဖောဠဗ္ဗံ၊
 ဖောဠဗ္ဗာရုံကို၊ ဗုထိတွာ၊ တွေ့ထိ၍၊ မနဿာ၊ မိတ်ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို၊ ဝိညံ
 ယ၊ ထိ၍၊ နိမိတ္တဂ္ဂါဟိ မိန့်မနိမိတ်ယောကျ်ားနိမိတ်အစရှိသည်ကို ယူလေ့
 ရှိသည်၊ နဟောဘိ၊ မဖြစ်၊ အနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟိ၊ ထက်ခြေအစရှိသောအင်္ဂါကြီး
 ငယ်ကို ယူလေ့ရှိသည်၊ နဟောဘိ၊ မဖြစ်၊ ယတွာ မိကရတံ၊ အကြင်မန်ဒြေ
 ကို မပေစွာဖြင့် ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ မနိန္ဒြေယံ၊ မနိန္ဒြေကို၊ အသံဝတံ၊
 မစောင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော၊ နေံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမ
 နဿာ၊ သူ့စည်းစိမ်ကို ရှေးရှုကြံခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်
 သော၊ ပါပကော၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသဏာ၊ မလိမ္မာခြင်းကို ဖြစ်စေ
 တတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ အန္ဓာဿဝေယျံ၊ အဘန်တလဲလဲနှိပ်
 စက်ကုန်ရာ၏၊ တဿ၊ ထိုမန်ဒြေကို၊ သံဝရာယ၊ စောင့်စည်းခြင်းငှာ၊ ပဋိ
 ပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏၊ မနိန္ဒြေံ၊ မနိန္ဒြေကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏၊ မနိန္ဒြေယေ၊ မနိန္ဒြေံ၊
 သံဝရံ စောင့်စည်းခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ သောထေရဟန်းသည်၊
 ပစ္စာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်၌၊ ဝိဇ္ဇာပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရာ

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပစ္ဆိမသက-၃-ယောခါဇိဝဂ်၊ ၂၄၆

မှဲ့ခဲသည်ရှိသော်၊ ဝိဝိတ္တံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဘဇတိ
ဆည်းကပ်၏။ အရညံ၊ တောသို့ဆည်းကောင်း၊ ရုံကွမူထံ၊ သစ်ပင်အောက်သို့
ဆည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်သို့ဆည်းကောင်း၊ ကန္ဓရံ၊ ချောက်သို့ဆည်း
ကောင်း၊ ဝိဒိဂုဟံ၊ တောင်ခေါင်းသို့ဆည်းကောင်း၊ သုသာနံ၊ သုသာန်သို့
ဆည်းကောင်း၊ ဝနပတ္တံ၊ တောအုပ်သို့ဆည်းကောင်း၊ အန္တောကာသံ၊ လွင်
တီးခေါင်သို့ ဆည်းကောင်း၊ ပဿာထပုဗ္ဗံ၊ ကောက်ရိုးပုံသို့ဆည်းကောင်း၊
ဘဇတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အညေဂတောဝါ၊ တောသို့
ကပ်သည်ဖြစ်၍ဆည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူထဂတောဝါ၊ သစ်ပင်အောက်သို့
ကပ်သည်ဖြစ်၍ဆည်းကောင်း၊ သုညာဂါရဂတောဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်
သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍ဆည်းကောင်း၊ ပလ္လင်္ဂီ၊ ထက်ဝယ်ကို၊ အာတုဇိတွာ၊
မွှေးခွံ၊ ပြောငွေ၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပဏိဓာယ၊ ထား၍၊ ပရိရုခံ၊ ကုဋ္ဌပန်း
သို့ရှေးရှု၊ သတိ၊ သတိကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိသီဒတံ၊ ထိုင်နေ၏။
သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သောကေ၊ ဥပါဒါနုက္ခန္ဓာဟူသော သောကန္ဓိအဘိဇ္ဈိ
သုစည်းစိပ်ကိုရှေးရှုကြိုခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ စေတသော၊ စိတ်၏။
ဥပတ္တိလသေ၊ ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပညာယ၊ ပညာ၏။ ဒုဋ္ဌတိ
ကရေဏ၊ အားနည်းခြင်းကို ပြုဆတ်ကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊
ဣမေနိဇရေဏ၊ ဤကုသိုလ်တရားတို့ကိုဖျံ့လွှမ်း ဆတ်ကုန်သောတရား
တို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့မှ၊
ဝိဝေဂံ၊ ဆိတ်၍သာသျှင်၊ (ပ)။ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထံ၊
ဥပ၊ မုဇ္ဈ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝေ၊ ဤသို့၊ သမာဟိတေ
တည်ကြည်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်
ဆတ်သော်၊ ပရိယောဒါတေ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြီးပြီးပြန်၍ဆတ်သော်၊
အနဂီဇေ၊ ကိလေသာမရှိဆတ်သော်၊ ဝိဂတုပတ္တိယေသေ၊ ကင်းသော
ညစ်ညူးခြင်းရှိဆတ်သော်၊ ရဒဘူတ၊ နူးညံ့စွာဖြစ်၍ဖြစ်ဆတ်သော်၊ ကမ္မနိ
ယေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြူးခြင်းအမှု၌ ခွံဆတ်သော်၊ ဋ္ဌိတေ၊ တည်ဆတ်သော်၊
အာနုဗ္ဗပ္ပတ္တေ၊ မတုန်ထုပ်ခြင်းသို့ရောက်ဆတ်သော်၊ အာသဝါနံ၊ အာသ
ဝေါတရားဘူ၏။ ခယဥာဏာယ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုက်ဥ-ဏ်
အကျိုးငှါ၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အဘိနန္ဒာမေတိ၊ ရှေးရှုညွတ်ပေ၏။ သော၊ ထို
ရဟန်းသည်။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်ရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူ
တံ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ (ဇ)။ ဣဇ္ဇန္တော
ယ၊ ဤတဆုံးခြံပါးသောမဂ်ကိစ္စအကျိုးငှါ၊ အပရံ၊ ထပါးသောမဂ်ကိစ္စ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

သည်၊ နှ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ သောယောဓာဇီဝေါ၊ ထို
 သူ့ရဲ့သည်၊ အဘိဝဋ္ဌံ၊ သန်ထွက်ကာကို၊ ဂဟေတွားကိုင်စွဲ၍၊ နေ့ကလာပံ၊
 သေးဘောင့်ကို၊ သန္တယိတွား၊ လွယ်၍၊ ဝိယုဋ္ဌံ၊ စစ်ဆင်ချဖြစ်သော၊ သင်္ဂီ၊ ဝံ၊
 စစ်မြေပြင်အရပ်သို့၊ ဩဘရတိ၊ သက်၏။ သော၊ ထိုသူ့ရဲ့သည်၊ တံသင်္ဂီ၊ ဝံ၊
 ထိုစစ်မြေပြင်အရပ်ကို၊ အဘိဝိဇိနိတွား၊ အောင်မြင်၍၊ ဝိဇိဘသင်္ဂီ၊ မော၊
 အောင်အပ်သောစစ်မြေပြင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တမေဝသင်္ဂီ၊ မထိဝံ၊ သိအောင်
 တစ်ချခုအရပ်ကိုသာလျှင်၊ အဇ္ဈာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၍နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ တထူပမံ၊ ထိုသူ့ရဲ့ကောင်းလျှင်ဥပမာရှိသေး၊ ဣမံပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
 အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေဂ္ဂ
 ပေဝိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်ထည်းဖြစ်သော၊ ဣဓ၊ ဤထောကဋ္ဌံ၊ ဧကစ္စော၊
 အချို့သော၊ ပုဂ္ဂထော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ပဉ္စမော၊ ငါးယောက်မြောက်သော၊ ယောဓာဇီပမော၊ သူ့ရဲ့လျှင်ဥပမာရှိ
 သော၊ အသံပုဂ္ဂးလား၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘိက္ခု၊ သူ၊ ရဟန်းတို့၌၊ သန္တောသံ
 ဝိဇ္ဇမာနော၊ ထင်ရှားရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်ကုန်သော၊
 ယောဓာဇီပမော၊ သူ့ရဲ့လျှင်ဥပမာရှိကုန်သော၊ ဣမေခေါပုဂ္ဂထာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ ဘိက္ခု၊ သူ၊ ရဟန်းတို့၌၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါဗ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ ဆဋ္ဌံ၊ ဆဋ္ဌသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိအနာဂတဘယာနိ၊
 ဤသံသထိတ္တံ၊ သောဘေးတို့ကို၊ သမ္ဘယာမာနေန၊ ကောင်းစွာရှုမြင်နိုင်သော၊
 အာရညဒကန၊ တောကျောင်း၌နေသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်၊ အပ္ပတ္တဿ
 မရောက်အပ်သေးသော ဈာန်ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်း
 ဌာ၊ အနိဝတဿ၊ မရအပ်သေးသော ဈာန်ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်ကို၊ အဓိဂမာ
 ယ၊ ရခြင်းဌာ၊ အသန္တိကတဿ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်သေးသောနိဗ္ဗာန်ကို၊
 သန္တိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းဌာ၊ အပ္ပမတ္တေန၊ မဝေမထေရုဿဖြင့်
 ထည်းကောင်း၊ အာတာဝိနာ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသ
 ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ပဟိတက္ကေန၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသဖြင့်
 ထည်းကောင်း၊ ဝိဟရိတု၊ နေ့ခြင်းဌာ၊ အထမေဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်ထည်း၊
 ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သောထာထိတ္တံ၊ သောဘေးတို့ဟူသည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်
 သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အာရညိကော

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပဏ္ဍိတသံက-၃-ယောခေါင်ဝဂ်၊ ၂၅၁

ဘောကျောင်း၌နေသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသမ္ဘိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ကိံပဋိသမ္ဘိက္ခတိ၊ အဘယ်သို့ဆင်ခြင်သနည်း၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ အဘိခေါ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧကကော၊ ထယောကံ အထည်းတည်း၊ အရညေ၊ တော၌၊ ဝိဟရာမိ၊ နေရ၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ဧကကံ တယောကံအထည်းတည်းသော၊ အရညေ၊ တော၌၊ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ အဟိဝါ၊ မြွေသည်မူလည်း၊ ခုံသေယျ၊ ကိုက်ရာ၏၊ ဝိန္တိကောဝါ၊ ကင်းမြီးကောက်သည်လည်း၊ ခုံသေယျ၊ ကိုက်ရာ၏၊ သတပဒိဝါ၊ ကင်းခြေ များသည်လည်း၊ ခုံသေယျ၊ ကိုက်ရာ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါအား၊ ကာလံကိရိယာ၊ သေခြင်းသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သော၊ ထိုသေခြင်းသည်၊ မမ၊ ငါအား၊ အန္တနုယော၊ အသက်သာသနာနတ်ရွာမဂ်ဖိုလ်၏အန္တရဟယ် သည့် အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဟန္တု၊ ယခုအတံ၊ ငါသည်၊ အပ္ပတ္တဿ၊ မရောက်အပ် သေးသော ဈာန်ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အနဗိ ဝတဿ၊ မရအပ်သေးသော ဈာန်ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်ကို၊ အဗိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ အသန္တိကတဿ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်သေးသော နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အာရတ္တမိ၊ အားထုတ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသမ္ဘိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း တို့၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဣဒံအနာဂတဘယ်၊ ဤလာလတ္တံ့သောမြွေ ကင်းစသည်တို့၏ ကျွန်ခြင်းတည်းဟူသော ဘေးကို၊ သမ္ပဿမာနေန၊ ကောင်းစွာ မြင်နိုင်သော၊ အာရညိကေန၊ တောကျောင်း၌ နေသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်၊ အပ္ပတ္တဿ၊ မရောက် အပ် သေးသော ဈာန် ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အနဗိဝတဿ၊ မရအပ်သေး သောဈာန်ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်ကို၊ အဗိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ အသန္တိကတံဿ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်သေးသော နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြု ခြင်းငှါ၊ အပ္ပမတ္တေန၊ မမေ့မလျော့သဖြင့် လည်းကောင်း၊ အာတာပိနာ၊ ကိလေသာကို ပူပန် စေတတ်သော လုံ့လရှိသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပဟိ တက္ကေန၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဟ ရိတု၊ နေခြင်းငှါ၊ အလမေဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့ ပုဒု၊ တဘနံ၊ ပရံစ၊ တပါးတုံလည်း၊ အာရညိကော၊ တောကျောင်း၌ နေ သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသမ္ဘိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ကိံပဋိသမ္ဘိက္ခတိ၊ အဘယ်သို့ဆင်ခြင်သနည်း၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ အဟိခေါ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧကကော၊ ထယောကံအထည်း

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ထည်း၊ အရဗျော၊ တော၌၊ ဝိဟရာမိ၊ နေရ၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ဧကကော၊
 တးယာဂ်အထည်းထည်းသော၊ အရဗျော၊ တော၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသော၊
 အဘိ၊ ငါသည်၊ ဥပက္ခဏေတွာဝါ၊ ချွတ်ချော်၍ မူလည်း၊ ဗလတေယျံ၊
 ထည်းရာ၏၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဘက္ကံဝါ၊ စားအပ်ပြီးသော အစာသည်ထည်း၊
 ဗျာပဇ္ဇေယျ၊ တောက်ပြန် ရ၏၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဝိတ္တံဝါ၊ သည်းခြေသည်
 မူလည်း၊ ကုပ္ပေယျ၊ ပျက်ရာ၏၊ မေ၊ ငါ့အား၊ သေမှံဝါ၊ သလိင်သည်
 မူလည်း၊ ကုပ္ပေယျ၊ ပျက်ရာ၏၊ မေ၊ ငါ့အား၊ သတ္တကပါတောဝိ၊ ဓားလက်
 နက်ကဲ့သို့ အစပ်အဖွဲ့ကို ဖြတ်ဘတ်သော သတ္တက ယေသည် မူလည်း၊
 ကုပ္ပေယျ၊ ပျက်ရာ၏၊ ကေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ ငါ၏၊ ကာလံကိရိယာ၊ သေ
 ခြင်းသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သော၊ ထိုသေခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အန္တရာ
 ယော၊ အသက်သာသနတ်ရွာမ ဝိဖိလံ၏အန္တရာယ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
 ဟန္တ၊ ယခုအဟံ၊ ငါသည်၊ အပ္ပက္ခဏသ၊ မရောက်အပ်သေးသော ဈာန်ဝိပဿ
 နာမဂ်ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အနိဂတဿ၊ မအောင်သေးသော
 ဈာန်ဝိပဿနာမဂ် ဖိုလ်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ခြင်းငှါ၊ အသန္တိက တဿ၊ မျက်
 မှောက်မပြုအပ် သေးသော နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်း
 ငှါ၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အာရဟံ၊ မိ၊ အားထုတ်အံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဟေ၊ နံးတို့၊ ခုတံယံ၊
 နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဣဒံအနာဂတဘယံ၊ ဤသို့လာလတ္တံ့ သော ချွတ်ချော်၍
 ထည်းခြင်းစသော ဘေးကို၊ သမ္ပဿမာနေန၊ ကောင်းစွာရှုမြင်နိုင်သော၊
 အာရညိကေန၊ တောကျောင်း၌နေသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်၊ အပ္ပက္ခဏသ
 မရော်အပ်သေးသော ဈာန်ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊
 အနိဂတဿ၊ မရအပ်သေးသော ဈာန်ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်ကို၊ အဓိဂမာယ၊
 ခြင်းငှါ၊ အသန္တိကတဿ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်သေးသော နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိ
 ကိရိယာ သ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ အပ္ပမတ္တေန၊ မဝေမထော့သဖြင့် ထည်း
 ကောင်း၊ အာတပိနာ၊ ကိလေသာကို ပျောက်စေတတ်သော လုံ့လရှိသဖြင့် ထည်း
 ကောင်း၊ ပဟိ ဘက္ကေန၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေတတ်သော စိတ်ရှိသဖြင့် ထည်းကောင်း၊
 ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ အလမေဝ၊ သင့်သည်သာလျှင် ထည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ပုန တာနံ၊ ပရံစ၊ တပါးတုံထည်း၊ အာရညိကော၊ တောကျောင်း
 ၌နေသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသန္ဓိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ကိ
 ပဋိသန္ဓိက္ခဘိ၊ အဘယ်သို့ ဆင်ခြင်သနည်း၊ ပစ္စွာ၊ နောက်၌၊ အဟံခေါ၊
 ငါသည်သာလျှင်၊ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧကကော၊ တလေဘက် အထည်း
 ထည်း၊ အရဗျော၊ တော၌၊ ဝိဟရာမိ၊ နေရ၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ဧကကော၊

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပတ္ထာသက ၃-ယောဂဇိဝဂ်၊ ၂၅၃

တယေဝံအထည်းထည်း၊ အာ၊ အရဉ္စော၊ တောဒ္ဓိ၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသေဝ၊ အဟံ
 ငါသညံ၊ ဝါဇ္ဇေဟိ၊ သားရဲဘိုနှင့်၊ သမာဂစ္ဆေယျံ၊ တွေရာဇ်၊ ဝုဗိဟေနဝါ၊ ခြင်
 သောနှင့်ထည်း၊ ကောင်း၊ ဗျ၊ ဝ္ဗနဝါ၊ ဘျားနှင့်ထည်း၊ ကောင်း၊ ဒိဝိနာဝါ၊ သစ်နှင့်
 ထည်း၊ ကောင်း၊ အစ္ဆေနဝါ၊ ဝံနှင့်ထည်း၊ ကောင်း၊ ထရေစ္ဆေနဝါ၊ ငြောင်းနှင့်
 ထည်း၊ ကောင်း၊ သမာဂစ္ဆေယျံ၊ တွေပြားအံ၊ တေ၊ ထိုခြင်သေ့ကျားအစရှိ
 သောသားရဲဘိုသည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေ၊ ဝေါရောပေယျံ၊ ချကုန်
 ရာဇ်၊ စတန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါအား၊ ကာလံကိရိယာ၊ သေခြင်းသည်၊
 အဿ၊ ဖြစ်ရာဇ်၊ သော၊ ထိုသေခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ အန္တရာယော၊
 အသက် သာသနာနတ်ရွာမဂ်ဖိုလ်၏ အန္တရာယ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာဇ်၊
 ဟန္တ၊ ယခုအဟံ၊ ငါသည်၊ အပ္ပတ္တဿ၊ မရောက်အပ်သေးသော၊ နိပဿ
 နာမဂ်ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါထည်း၊ ကောင်း၊ အနိဂိတဿ၊
 မရအပ်သေးသော၊ နိပဿနာမဂ်ဖိုလ်ကို၊ အဂိဂမာယ၊ ခြင်ငှါထည်း
 ကောင်း၊ အသန္တိကတဿ၊ မျက်မှောက် မပြုအပ်သေးသော နိဗ္ဗာန်ကို၊
 သန္တိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အာရဟံမိ၊
 အားထုတ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသပ္ပိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ထိက္ခဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊
 ထတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဣဒံအနာဂတဘယံ၊ ဤသို့သာလတ္တံ့၊ သောခြင်
 သေ့ဘျားအစရှိသောသားရဲဘို၏ ဇိဝိတိန္ဒြေချခြင်းတည်းဟူသောဘေး
 ကို၊ သမ္ပဿမာနေန၊ ကောင်းစွာ ရှုမြင်နိုင်သော၊ အာညေဉ္စကေန၊ တော
 ကျောင်း၌နေသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ သည်၊ အပ္ပတ္တဿ၊ မရောက်အပ်သေး
 သော၊ နိပဿနာမဂ်ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အနိဂိတဿ၊
 မရအပ်သေးသော၊ နိပဿနာမဂ်ဖိုလ်ကို၊ အဂိဂမာယ၊ ခြင်ငှါ၊
 အသန္တိကတဿ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်သေးသော နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကိရိယာ
 ယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ အပ္ပမတ္တေန၊ မဝေမထေ့သဖြင့်ထည်း၊ ကောင်း၊
 အာဘာဝိနာ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသဖြင့်ထည်း
 ကောင်း၊ ပဟိတတ္တေန၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသဖြင့်ထည်း
 ကောင်း၊ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ အထမေဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်ထည်း၊ ထိက္ခ
 ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ပုန၊ တတနံ၊ ပရိစ၊ တပါးတုံထည်း၊ အာရညေဉ္စကော၊ တော
 ကျောင်း၌နေသော၊ ဘိက္ခု၊ ဝေ၊ သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသပ္ပိက္ခတိ၊ ဆင်
 ခြင်၏၊ ဝံ၊ ပဋိသပ္ပိက္ခတိ၊ အဘယ်သို့ဆင်ခြင်သနည်း၊ ဝေ၊ ဝေ၊ နောက်၌၊ အဟံ
 ဝေါ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧကေ၊ ကော၊ တယေဝံ
 အထည်းထည်း၊ အရဉ္စော၊ တောဒ္ဓိ၊ ဝိဟရဓိ၊ နေရဇ်၊ ဝေါပန၊ စင်စစ်၊ ဧက

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထော်ဒိုသျှ

ကော၊ တယောကံ အထည်းတည်းသော၊ အရညော၊ တောဒ္ဓါ၊ ဝိဟရန္တော၊
 နေသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကတကမ္မေဟိဝါ၊ ပြုအပ်သောခိုးမှုရှိသည်လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ အကထကမ္မေဟိဝါ၊ မပြုအပ်သော ခိုးမှုရှိသည်လည်းဖြစ်
 ကုန်သော၊ မာဏဒဝဟိ၊ ခိုးသူဘူနင့်၊ သမာဂစ္ဆေယျ၊ တွေ့ငြားအံ့၊ ဘေးထို
 ခိုးသူဘူသည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေမှ၊ ဝေါရောပေယျ၊ ချကုန်ရာ၏၊
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါအား၊ ကာလံ၊ ဘိရိယာ၊ ဘေခြင်းသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်
 ရာ၏၊ သော၊ ထိုသေခြင်းသည်၊ မမ၊ ငါ့အား၊ အန္တရာယော၊ အသက်သာသ
 နာနက်ရှာမဂ်ဖိုလ်၏ အန္တရာယ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဟန္တ၊ ယခုအဟံ၊
 ငါသည်၊ အပ္ပတ္တဿ၊ မချောက်အပ်သေးသော ဈာန်ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်သို့၊
 ပတ္တိ ယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အနဗိဂတဿ၊ မရအပ်သေးသော ဈာန်ဝိပဿ
 နာမဂ်ဖိုလ်ကို၊ အဗိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ အသန္တိ၊ ကတဿ၊ မျက်မှောက်မပြု
 အပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိ၊ ဘိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ ဝီရိယံ၊ လုံ့လ
 ကို၊ အာရတ္တံ၊ မိအားထုတ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသန္ဓိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော၊ ဣဒံအနာဂတဘယံ၊ ဤသို့
 ထာသတ္တံ၊ သော ခိုးသူဘူ၏ ဇိဝိတိန္ဒြေမှ ချခြင်းတည်းဟူသော ဘေးကို၊
 သမ္ပဿမာနေန၊ ကောင်းစွာရှုမြင်နိုင်သော၊ အာရညိကေန၊ တောကျောင်း
 ရွံသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ခဟန်းသည်၊ အပ္ပတ္တဿ၊ မရောက်အပ်သေးသော
 ဈာန်ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အနဗိဂတဿ၊ မရ
 အပ်သေးသော ဈာန်ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်ကို၊ အဗိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ အသန္တိ
 ကတဿ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်သေးသော နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိ၊ ဘိရိယာယ၊
 မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ အပ္ပမတ္တေန၊ မဝေမလေ့လာဖြင့် လည်းကောင်း၊
 အာတာပိနာ၊ ကိစ္ဆာသကို ပူပန် စေတတ်သော လုံ့လရှိသဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ပဟိတတ္တေန၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတတ်အပ်သော စိတ်ရှိသဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ အလမေဝ၊ သင့်သည် သာလျှင်လည်း
 ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ပုန၊ တတန်၊ ပရိ၊ တပါးတုံလည်း၊ အာရညိကော၊
 တောကျောင်းရွံနေသော၊ ဘိက္ခု၊ ခဟန်းသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသန္ဓိက္ခတိ၊
 ဆင်ခြင်၏၊ ကိံ၊ ပဋိသန္ဓိက္ခတိ၊ အဘယံသို့ဆင်ခြင်သနည်း၊ ပစ္စ၊ နောက်ရွံ၊
 အဟံခေါ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါရွံ၊ ဧကကော၊ တယောကံ
 အထည်းတည်း၊ အရညော၊ တောရွံ၊ ဝိဟရမိ၊ နေရ၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အ
 ရးည၊ တောရွံ၊ ဝါဠာ၊ ရဲကုန်သော၊ အမနုဿာ၊ ဘီလူးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်
 ၏၊ တောထိုဘီလူးတို့သည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေမှ၊ ဝေါရောပေယျ၊

ပဉ္စကနိပါတ်နုတိယပတ္ထာသက-၃-ယောစာဇီဝဝဂ်၊ ၂၅၅

ချကုန်ရာ၏။ တောမှထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါအား၊ ကာလံကိရိယာ၊ သေခြင်းသည်
အသားဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုသေခြင်းသည်၊ မမ၊ ငါအား၊ အန္တရာယော၊
အသက်သာသနာ နတ်ရွာမဂ်ဖိုလ် ၏အန္တရာယ်သည်၊ အသားဖြစ်ရာ၏။
ဟန္တ၊ ယခုအတံ ငါသည်၊ အပ္ပတ္တဿ၊ မရောက်အပ်သေးသော ဈာန်ဝိပဿ
နာမဂ်ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အနုဓိဂတဿ၊ မရအပ်သေးသော
ဈာန်ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ အသန္တိကတဿ၊ မျက်
မှောက်မပြုအပ်သေးသော နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ ဇိရိ
ယံ၊ လုံ့လကို၊ အာရုဗ္ဗာမိ၊ အားထုတ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသန္ဓိက္ခတ်၊ ဆင်ခြင်
၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဝံ၊ ငါးခု၊ ခြောက်သော၊ ဣဒံအနာဂတတယံ၊ ဤသို့
လာလတ္တံ့သော၊ ဘိလူးတုံ၊ ဇီဝိတံ၊ ခြေမှချခြင်းတည်းဟူသော ဘေးကို၊
သမ္ဘဿမာနေန၊ ကောင်းစွာရှုမြင်နိုင်သော၊ အာရညိကေန၊ တောကျောင်း၌
နေသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်၊ အပ္ပတ္တဿ၊ မရောက်အပ်သေးသော ဈာန်
ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အနုဓိဂတဿ၊ မရအပ်သေး
သော ဈာန်ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ အသန္တိကတဿ၊
မျက်မှောက်မပြုအပ်သေးသော နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြု
ခြင်းငှါ၊ အပ္ပမတ္တေန၊ မမေ့မလျော့သဖြင့် ထည်းကောင်း၊ အာတာဝံနာ၊ ကိလေ
သာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ပဟိတတ္တေန၊
နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ဝိဟရိတုံ၊
နေခြင်းငှါ၊ အထမေဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့
တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိခေါအနာဂတ
တယာနိ၊ ဤသို့သာလတ္တံ့သောဘေးတို့ကို၊ သမ္ဘဿမာနေန၊ ကောင်းစွာ
မြင်နိုင်သော၊ အာရညိကေန၊ တောကျောင်း၌နေသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်း
သည်၊ အပ္ပတ္တဿ၊ မရောက်အပ်သေးသော ဈာန်ဝိပဿနာ မဂ်ဖိုလ်သို့၊
ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အနုဓိဂတဿ၊ မရအပ်သေးသော ဈာန်ဝိပဿနာ
မဂ်ဖိုလ်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ အသန္တိကတဿ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်
သေးသော နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ အပ္ပမတ္တေန၊
မမေ့မလျော့သဖြင့် ထည်းကောင်း၊ အာတာဝံနာ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေ
တတ်သော လုံ့လရှိသဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ပဟိတတ္တေန၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်
အပ်သော စိတ်ရှိသဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ အထမေဝ၊
သင့်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သတ္တဝံ
သတ္တမသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

အင်္ဂုတ္တိုက်ပါဠိထော်နိဿယ

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဣမာနိ အနာဂတတယာနိ၊
 ဤသို့သာလတ္တံ့ သောတေးတို့ကို၊ သမ္ပဿမာနေန၊ ကောင်းစွာရှုမြင်နိုင်
 သော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်၊ အပ္ပတ္တဿ၊ မရောက်အပ်သေးသောဈာန်
 ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိ၊ သာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အနိဂတတ၊ မရအပ်သေး
 သောဈာန်ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်ကို၊ အနိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ အသတ္တိကတဿ၊
 မျက်မှောက်မပြုအပ်သေးသောနိဗ္ဗာန်ကို၊ သတ္တိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်
 ပြုခြင်းငှါ၊ အပ္ပမေတ္တန၊ မမေ့မလျော့သဖြင့်သည်းကောင်း၊ အာတပဝိနာ၊ ကိ
 လေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသဖြင့်သည်းကောင်း၊ ဗဟိတတ္ထေန၊
 နိဗ္ဗာန်သို့စေတတ်အပ်သောစိတ်ရှိသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိဟရိသုံ၊ နေခြင်း
 ငှါ၊ အသမေဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဝဠေ၊ ငါးပါးသောလှလတ္တံ့ သော
 တေးတို့ဟူသည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဣဓ၊ ဤ၊ သနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဋီသမ္ပိက္ခတိ၊
 ဆင်ခြင်၏၊ ကိံ ပဋိသမ္ပိက္ခတိ၊ အဘယ်သို့ဆင်ခြင်သနည်း၊ ပစ္ဆိမာ၊ နောက်၌၊
 အဟံခေါ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၊ ဗဟာရေ၊ ငယ်၏၊ ယဝါ၊
 ပျိုမြစ်၏၊ သုသု၊ ခုနယ်၏၊ ကာဠကေသော၊ မည်းနက်သောဆံရှိ၏၊ ဘဒြေန၊
 ကောင်းသော၊ သောဗ္ဗနေန၊ အယွယ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ပဌမေန၊
 ပဌမဖြစ်သော၊ ဝယသ၊ အယွယ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ယံယထိံ
 ကာယေ အကြင်အခါ၌၊ ဣမံကာယံ၊ ဤကိုယ်သို့ ဇရာ၊ အိုခြင်းသည်၊ ဖုသတိ
 ရောက်၏၊ သောသမပေတ၊ ထိုအိုသောအခါသည်၊ ဟောတံခေါပန၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့ သည်သာလျှင်တည်း၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းသည်၊ အဘိဘူ
 တေန၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ ဖိဇ္ဈေန၊ အိုမင်းသောသူသည်၊ ဗုဒ္ဓနံ၊ မြတ်စွာ
 သုရားတို့၏၊ သာသနံ၊ သာ သနာတော်ကို၊ မနထိကာတုံ၊ နှလုံးတွင်၊ ခြင်းငှါ။
 နုသုကရံ၊ မလွယ်၊ အရညဝနပတ္တာနိ၊ တော၏လက္ခဏာရှိသောတော၌လည်
 သော ကျောင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပစ္ဆိမနိ၊ အစွန်ဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာ
 သနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ ပဋိသေဝိတုံ၊ ငြိစံခြင်းငှါ၊ နုသုကရာနံ၊ မလွယ်ကုန်၊
 အနိဗ္ဗာ၊ အလိုမရှိအပ်သော၊ အကန္တော၊ မနှစ်သက်အပ်သော၊ အမနာပေါ၊
 စိတ်နှလုံးကို မဝှားစေတတ်သော၊ သောဓမ္မော၊ ထိုအိုခြင်းသဘောတရား
 သည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ပုဆူအာဂစ္ဆတိ၊ မလာမရောက်မီ၊ ယေနဓမ္မေန၊ အကြင်လုံ့
 လတရားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဖိဇ္ဈကောပိ၊
 အိုမင်းသော်လည်း၊ ဟာသု၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရိသာမိ၊ နေရအံ့၊ ဟန္တ၊ ယခု
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဋိကစ္ဆေဝ၊ မအိုမီ ရှေးဦးစွာကပင်လျှင်၊ အပ္ပတ္တဿ။

ပဉ္စကနိပါတ်နုတိယပဏ္ဍိတသက-၃-ယောခါဒီဝဂ်၊ ၂၅၇

မရောက်အပ်သေးသော ဈာန်ဝိပဿနာမင်္ဂလိယံ၊ ဗဟိယံ၊ ရောက်ခြင်း
 ဌာ၊ အနဓိဂတဿ၊ မရအပ်သေးသော ဈာန်ဝိပဿနာမင်္ဂလိယံ၊ ဒ၊ ဓိဂမာ
 ယ၊ ခရမ်းဌာ၊ အသန္တိကတဿ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်သေးသော နိဗ္ဗာန်ကို၊
 သန္တိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းဌာ၊ တံဝီရိယံ၊ ထိုလုံးဝကို၊ အ၊ ရတ္တာ
 မိ၊ အားထုတ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗိသဗ္ဗိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ပဗ္ဗမံ၊ ရှေးဦးစွသော၊ ဣဒံ အနာဂတ ဘယံ၊ ဤသို့သာလတ္တံ့သော
 ဒဂိုခြင်း တည်း ဟူသော ဘေးကို၊ သမ္ဘဿ မာနေန၊ ကောင်းစွာ မြင်
 သော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်၊ အပ္ပတ္တဿ၊ မရောက်အပ် သေးသော ဈာန်
 ဝိပဿနာမင်္ဂလိယံ၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင် ဌာ၊ အနဓိဂတဿ၊ မရအပ်
 သေးသော ဈာန်ဝိပဿနာမင်္ဂလိယံ၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းဌာ၊ အသန္တိ
 ကတဿ၊ မျက်မှောက် မပြုအပ်သေးသော နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကိရိယာယ၊
 မျက်မှောက်ပြုခြင်းဌာ၊ အပ္ပမတ္တေန၊ မဝေမထေဉာသဖြင့် လည်းကောင်း၊
 အာတာဝိနာ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ပဟိဘတ္တေန၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဝိဘရိတံ နေခြင်းဌာ၊ အလမေဝေ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တတန်း၊ ပရံ၊ တပါးတို့လည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗိသဗ္ဗိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ကိံ ပဗ္ဗိသဗ္ဗိက္ခတိ၊ အဘယ်သို့ဆင်
 ခြင်သည်၊ ပစ္စယ၊ နောက်၌၊ အတံခေါ၊ ငါသည် သာလျှင်၊ ဇေရဟိ၊ ယခု
 အခါ၌၊ အပ္ပါဗာဓေ၊ အနာမရှိ၊ အပ္ပါတကော၊ ဆင်းရဲမရှိ၊ နာတိဘိတာယ၊
 မအေးလွန်းသော၊ နုဗ္ဗုယျာယ၊ မပူလွန်းသော၊ မဇ္ဈိမာယ၊ အထတ်ဖြစ်သော၊
 ပဓာနက္ခမာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်ခြင်းဌာ၊ ခံသော၊ သမဝေပေါက်နိယာ၊
 အညီအမျှအစားကိုကျေဂေတတ်သော၊ ဂဟဏိယာ၊ ကမ္မဇတေဇောဓာတ်
 နှင့်၊ သမန္န၊ ဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဟံယသ္မိံ၊ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဣဝံကော
 ယံ၊ ဤကိုယ်သို့၊ ဗျာမိ၊ အနာသည်၊ ဗု၊ ယတိ၊ ရောက်၏၊ သောသမယော၊
 ထိုအနာ ရောက်သော အခါသည်၊ ဟောတိခေါပန၊ ဖြစ်သည် သာလျှင်
 တည်း၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ဗျာဓုဘိဘူတေန၊ အနာသည် နှိပ်စက်အပ်သော၊
 ဗျာမိကေန၊ ပျားနာသောသူသည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သာသနံ၊
 အဆုံးအမအတတ်ကို၊ မနထိကာတံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းဌာ၊ နုသုကရံ၊ မလွယ်၊
 အရဗ္ဘာနုပတ္တာနိ၊ ဘောဇဏိသက္ခဏာရှိသော တော၌တည်သော ကျောင်း
 ဟုဆို ခပ် ကုန်သော၊ ပန္နာနိ၊ အစွန် ဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာ သနာနိ၊
 ကျောင်းတို့ကို၊ ပဗ္ဗိ သေဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းဌာ၊ နုသု ကရာနိ၊ မလွယ်ကုန်၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

အနိဗ္ဗော၊ အလိုမရှိအပ်သော၊ အကန္တော၊ မနှစ်သက်အပ်သော၊ အမနာ
 ပေါ်စိတ်နှလုံးကို ပွားစေထုတ်သော၊ သောဓမ္မော၊ ထိုနာခြင်း သဘော
 တရားသည်၊ ဝံ၊ ငါကို၊ ပုရာအာဂစ္ဆတိ၊ မလာမရောက်မီ၊ ယေနဓမ္မေန၊
 အကြင်လုံ့လတရားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ဗျာဓိတောဝိ၊ ဗျားနာသော်လည်း၊ ဗာသု၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရိဿာမိ၊ နေရ
 အံ့၊ ဟန္ဓ၊ ယခုအဟံ၊ ငါသည်၊ ပဓိကဓမ္မေဝ၊ ရှေးဦးစွာကပင်လျှင်၊ အပ္ပတ္တဿ၊
 မရောက်အပ်သေးသော ဈာန်ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်
 ခြင်းငှါ၊ အနိဂတဿ၊ မရအပ်သေးသော ဈာန်ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်ကို၊ အဓိ
 ဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ အသန္တိ၊ ကတဿ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်သေးသော နိဗ္ဗာန်
 ကို၊ သန္တိ၊ ကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ တံဝိရိယံ၊ ထိုလုံ့လကို၊ အာ
 ဓမ္မာမိ၊ အားထုတ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗသပ္ပိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ တိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဣဒံအနာဂတဘယံ၊ ဤထာလတ္တံ့
 သော၊ ဗျားနာခြင်းတည်းဟူသော ဘေးကို၊ သမ္ဘဿမာနေန၊ ကောင်းစွာ
 ရှုမြင်နိုင်သော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်၊ အပ္ပတ္တဿ၊ မရောက်အပ်သေးသော
 ဈာန်ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ အနိဂတဿ၊ မရ
 အပ်သေးသော ဈာန်ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ အသန္တိ
 ကာဿ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ် သေးသော နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိ၊ ကိရိယာယ၊
 မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ အပ္ပမတ္တေန၊ မဝေမထော့ သဖြင့်လည်းကောင်း၊
 အာဘာပိနာ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေထုတ်သော လုံ့လရှိသဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ပဟိတတ္တေန၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ အလမေဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်လည်း၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တဘနံ၊ ပရံစ၊ တပါးတုံလည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗသပ္ပိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ကိံပဗ္ဗ သပ္ပိက္ခတိ၊ အဘယ်သို့ဆင်
 ခြင်သနည်း၊ ဧတရတိခေါ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်၊ သုတိက္ခံ၊ ပြော၏၊ သု
 သဿံ၊ ကောင်းသောကောက်ရှိ၏၊ သုဗ္ဗဘာပိတ္တံ၊ ရလွယ်သောထမင်းရှိ၏၊
 ဥဇ္ဈေနပဂ္ဂဟေန၊ သပိတ်ကိုလက်စွဲ၍ ဆွမ်းခံသဖြင့်၊ ယာပေတုံ၊ ချွှားခြင်း
 ငှါ၊ သုကရံ၊ လွယ်၏၊ ယံသတ္ထိံ၊ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဒုန္တိက္ခံ၊ တော်ပွတ်
 ခေါင်းပါးသည်၊ ဒုသဿံ၊ မကောင်းသောကောက်ရှိသည်၊ ဒုညဘာပိတ္တံ၊ ရခဲ
 သောထမင်းရှိ သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဇ္ဈေနပဂ္ဂဟေန၊ သပိတ်ကိုလက်စွဲ
 ၍ ဆွမ်းခံသဖြင့်၊ ယာပေတုံ၊ ချွှားခြင်းငှါ၊ နုသုကရံ၊ မလွယ်၊ သောသမ
 ယော၊ ထိုကော်ပွတ် ခေါင်းပါးသောအခါသည်၊ ဟောတိခေါပန၊ ဖြစ်ထံတွ်

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပဏ္ဍိတသကာ-၃-ယောသဇီဝဝဂ်။ ၂၅၆

သည်သာလျှင်တည်း၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ဒုတ္တိက္ကေ၊ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးသော
 အခါ၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သုဘိက္ခံ၊ ဝပြောသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကီမန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဝ
 ပြောရာအရပ်၌၊ သင်္ဂဏိကဝိဟာရော၊ အပေါင်းအဘော် တို့နှင့်ထကွ
 ပေါင်းဘော်စုဝေး၍နေခြင်းသည်၊ အာကိဏ္ဍဝိဟာရော၊ ရော့ဖြမ်းသောနေ
 ခြင်းသဘင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ သင်္ဂဏိကဝိဟာရေ၊ အပေါင်း
 အဘော်တို့နှင့်ထကွ ပေါင်းဘော်စုဝေး၍နေခြင်းသည်၊ အာကိဏ္ဍဝိဟာရေ၊
 ရော့ဖြမ်းသော နေခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊
 သာသနံ၊ အဆုံးအမထော်ကို၊ မနုထိကာတုံ၊ နှလုံးတွင်းခြင်းငှါ၊ နုသကရံ၊
 မလွယ်၊ အရညဝနပတ္တာနိ၊ တော၏ဝကွဏာရှိသောတော၌ တည်သော
 ကျောင်းဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပန္နာနိ၊ အစွန်ဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာသနာနိ၊
 ကျောင်းတို့ကို၊ ပဋိသေဝိတုံ၊ ခြံခြင်းငှါ၊ နုသကရာနိ၊ မလွယ်ကုန်၊
 အနိ ဋ္ဌာ၊ အလိုမရှိအပ်သော၊ အကန္တော၊ မနှစ်သက်အပ်သော၊ အမနာ
 ပေါ၊ စိတ်နှလုံးကိုမပွါးစေတတ်သော၊ သောဓမ္မော၊ ထိုငတ်မွတ်ခေါင်းပါး
 ခြင်းသဘော တရားသည်၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ပုရာအာဓိတ္တတိ၊ မယာ မရောက်မီ၊
 ယေနဓမ္မန၊ အကြင် လုံ့လ တရားနှင့်၊ သမန္နာ ဂဏော၊ ပြည့်စုံသော၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒုတ္တိက္ကေဝိ၊ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးသော်လည်း၊ ဗောဓု၊ ချမ်းသာ
 စွာ၊ ဝိ၊ ဟိ၊ သာမိ နေရအံ့၊ ဟန္တု၊ ယခု၊ အဟံ ငါသည်၊ ပဋိကဓ္စေဝ၊ မငတ်မွတ်
 မခေါင်းပါးမိရှေး၌ စွဲကပ်ပင်လျှင်၊ အပ္ပတ္တဿ၊ မရောက်အပ် သေးသော
 ဈာန်ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အနိဝတဿ၊ မရ
 အပ်သေးသော ဈာန်ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်ကို၊ အနိဝမာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ အတ္ထိ
 ကတဿ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်သေးသော နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကိရိယာယ၊
 မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ တံဝိရိယံ၊ ထိုလုံ့လကို၊ အာရပ္ပာမိ၊ အားထုတ်အံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသန္ဓိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တတိယံ၊ သံရး
 မြောက်သော၊ ဣဒံအနာဂတဘယံ၊ ဤလာလတ္တံ့သော ငတ်မွတ်ခေါင်းပါး
 ခြင်းတည်းဟူသော ဘေးကို၊ သမ္ပဿမာနေန၊ ကောင်းစွာရှုမြင်နိုင်သော၊
 ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်၊ အပ္ပတ္တဿ၊ မရောက်အပ်သေးသော ဈာန်ဝိပဿနာ
 မဂ်ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အနိဝတဿ၊ မရအပ်သေးသော
 ဈာန်ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်ကို၊ အနိဝမာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ အသန္တိကတဿ၊ မျက်
 မှောက်မပြုအပ်သေးသော နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်း
 ငှါ၊ အပ္ပမတ္တေန၊ မမေ့မလျော့သဖြင့်တည်းကောင်း၊ အာတာဝိနာ၊ ကိလေသာ

ကိပ္ပုပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသဖြင့်ထည်းကောင်းပတ်တတ္တောနုနိဗ္ဗာန်သို့
 စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ အလ
 မေဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တတန်း၊ ပရိစ၊
 ထပါးတုံထည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသန္ဓိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏
 ကိံပဋိ၊ ပဋိက္ခတိ၊ အဘယ်သို့ ဆင်ခြင်သနည်း၊ ဧကရဟိတေ၊ ယခုအခါ၌
 သာသျှင်၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗေဒ
 မာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည့်ဖြစ်၍၊ အဝိဝဒမာနာ၊ ငြင်းခုံခြင်းမရှိကုန်သည့်
 ဖြစ်၍၊ ဝိဒေရာဒကီဘူတာ၊ နို့ချည်ရေကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အညမညံ၊
 အချင်ချင်း၊ ဝိသစက္ခါ၊ ဘိချက်သည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သေးမျက်စိ
 တို့ဖြင့်၊ သမ္ဘယန္တာ၊ ရှုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ယံယထိံ၊ ယမ
 ဧ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘယ်ဘေးသည်၊ ဧကောဘိ၊ ဖြစ်၏၊ အဓုဝိသံကောပေါ၊
 ကောအုတ်၌နေသောခိုးသူကြောင့်ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇာန
 ပဒါ၊ ဇာနိ၌နေသောလူတို့သည်၊ စက္ကသမ္ပာရုဠာ၊ ဣရိယာပုဂံတည်းဟူ
 သော စက်ထည်း၊ သာဉ်တည်းဟူသော စက်သို့တင်ကုန် တက်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ပရိယာ၊ သန္တိ၊ ထွယ်သည်ပြေသွားကုန်၏၊ သောသမယော၊ ထိုဇာနိ
 ၏ခိုးသူတို့ကြောင့်ပျက်စီးသောအခါသည်၊ ဟောတိခေါပန၊ ဖြစ်ထွက်သည်
 သာလျှင်တည်း၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ဘယေ၊ ဘေးသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ မနုဿာ
 လူတို့သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ခေမံ၊ ဘေးငြိမ်းရာအရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုဘေးငြိမ်းရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထို
 ဘေးငြိမ်းရာအရပ်၌၊ သင်္ကဏိကပိဟာရော၊ အပေါင်းအဘော်တို့နှင့်တကွ
 ပေါင်းဘော်ဝေးဝေး၌နေခြင်းသည်၊ အာကိဏ္ဏပိဟာရော၊ ရေပြွမ်းသောနေ
 ခြင်းသည်၊ ဧကောဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ သင်္ကဏိကပိဟာရော၊ အပေါင်း
 အဘော်တို့နှင့် တကွပေါင်းဘော်ဝေးဝေး၌နေခြင်းသည်၊ အာကိဏ္ဏပိဟာရော၊
 ရေပြွမ်းသောနေခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာထုရားတို့၏၊ သာ
 သနံ၊ အဆုံးအမဘက်ကို၊ မနုဿိကာတုံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းငှါ၊ နုသုကရံ၊ မလွယ်
 အရသာနု၊ ဣန္ဒာနိ၊ တာ၏ထက္ခတာရှိသော တော၌တည်သောကျောင်းဟု
 ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပန္နာနိ၊ အစွန်ဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို
 ပဋိသေဝိဘုံ၊ ခြံစံခြင်းငှါ၊ နုသုကရံ၊ မလွယ်ကုန်၊ အနိဋ္ဌော၊ အလိုမရှိအပ်
 သော၊ ဧကန္တော၊ မနှစ် ဟက်အပ်သော၊ အမနာပေါ၊ စိတ်နှလုံးကုမဂ္ဂါးစေ
 တတ်သော၊ သောဓမ္မော၊ ထိုဘေးဖြစ်သောသဘောသည်၊ ဓံ၊ ငါသို့၊ ပုရာအာ
 ဂစ္ဆတိ၊ မလာမရောက်မီ၊ ယေနဓမ္မေန၊ အကြင်လုံ့လတရားနှင့်၊ သမန္နာ

ပဉ္စကနိပါတ်နုတိယပဏ္ဍိတသက-၃-ယောဓာဇိဝဂ်၊ ၂၆၀

ဂတော၊ ပြည့်စုံသော အဟိ၊ ငါသည်၊ တယေဝိ၊ ဘေးဖြစ်သော်လည်း၊ ဗာသု၊
ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရိသာမိ၊ နေရ၏၊ ဟန္ဒ၊ ယခု၊ အဟိ၊ ငါသည်၊ ပဋိကစ္ဆေဝ၊
ဘေးမဖြစ်မီ ရှေးဦးစွာကပင်လျှင်၊ အပ္ပတ္တဿ၊ မရောက်အပ်သေးသော
ဈာန်ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်သို့၊ ဝတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အနဂေဝိတံသ၊ မရအပ်
သေးသော ဈာန်ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ခြင်းငှါ။ အသန္တိ
ကတဿ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်သေးသော နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကိရိယာယ၊
မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ တံဝိရိယံ၊ ထိုလိုလကို၊ အာပတ္တမိ၊ အားထုတ်အံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသမ္ပိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်း၏၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုတ္ထံ၊
လေးခုမြောက်သော၊ ဣဒံအနာဂတတယံ၊ ဤလာလတ္တံ့သော ဘေးကို၊
သမ္ပဿမာနေန၊ ကောင်းစွာ ရှုမြင်နိုင်သော၊ ဝိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်၊
အပ္ပတ္တဿ၊ မရောက်အပ်သေးသော ဈာန် ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်သို့၊ ဝတ္တိယာ၊
ရောက်ခြင်းငှါ၊ အနဓိ ဂတဿ၊ မရအပ်သေးသော ဈာန်ဝိပဿနာ မဂ်
ဖိုလ်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ခြင်းငှါ။ အသန္တိကတဿ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်
သေးသော နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ အပ္ပမတ္တေန၊
မမေ့မေ့လျော့ သဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာတာပိနာ၊ ကိလေသာကို ပုလဲစေ
တတ်သောလို၊ လဂ္ဂိသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဟိတက္ကေန၊ နိဗ္ဗာန်သို့လေ့တတ်
အပ်သောစိတ်ရှိ သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ။ အလမေဝ၊
သင့်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုဒ္ဓ၊ တတနံ၊ ပရိစာ၊ ပါး
တုံလည်း၊ ဝိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသမ္ပိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊
ကိံပဋိသမ္ပိက္ခတိ၊ အဘယ်သို့ဆင်ခြင်သနည်း၊ ဧတေတိ၊ ခေါ၊ ယခုအခါ၌
သာလျှင်၊ သံဃော၊ သံဃာသည်၊ သမဂ္ဂေါ၊ ညီညွတ်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပေ၊ ဒမာ
နော၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ အဝိဝေမာနော ငြင်းခုံခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဧကုဋ္ဌေသော၊ တူသောပါကိမောက် ပြုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗာသု၊ ချမ်းသာ
စွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ယံယသ္မိံ၊ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ သံဃော၊ သံဃာ
သည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ကွဲပြား၏၊ သောသမယေ၊ ထိုသံဃာကွဲပြားသောအခါ
သည် ဟောတိခေါပန၊ ဖြစ်လတ္တံ့ သည်သာလျှင်တည်း၊ ခေါနေ၊ စင်စစ်၊
သံဃော၊ သံဃာသည်၊ ဝိဇ္ဇေ၊ ကွဲပြား သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာထုရား
တို့၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ မနုထိကာတု၊ နှလုံးသွင်းခြင်းငှါ၊ နုသက
ရုံ၊ မလှယ်၊ အချဉဝနပတ္တာနိ၊ ထော၏လက္ခဏာရှိသောထော၌လည်းသော
ကျောင်းဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပန္နာနိ၊ အစွန်ဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာသနာနိ၊
ကျောင်းတို့ကို၊ ပဋိသေဝိတုံ၊ ရှိပုံခြင်းငှါ၊ နုသကရုနိ၊ မလှယ်ကုန်၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

အနိဗ္ဗာ၊ အလိုမရှိအပ်သော၊ အကန္တော၊ မနှစ်သက်အပ်သော၊ အမနာပေါ၊
 စိတ်နှလုံးကိုမပွားစေတတ်သော၊ သောဓမ္မော၊ ထိုသံဃာ ကွဲပြားသောသ
 ဘောသည်၊ ဝံ၊ ငါ့အပျို၊ ဝုရာအာဂစ္ဆတိ၊ မထာမရောက်မီ၊ ယေနဓမ္မေန၊ အကြင်
 လုံ့လဘရာဒ္ဒန္တ၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘိက္ခု၊ သံဃော
 ရဟန်းသံဃာသည်၊ ဘိန္နေပိ၊ ကွဲပြားသော်လည်း၊ ဖာသု၊ ချမ်းသာစွာ၊
 ဝိဟရိဿာမိ၊ နေရအံ၊ ဟန္ဓ၊ ယခုအဟံ၊ ငါသည်၊ ပဋိကစ္စေဝ၊ သံဃာမကွဲ
 ပြားမိရှေးဦးစွာ ကသာထျှင်၊ အပ္ပတ္တဿ၊ မရောက်အပ် သေးသောဈာန်
 ဝိပဿနာ မဂ်ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အနဗိဂတဿ၊ မရအပ်
 သေးသောဈာန် ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်ကို၊ အဗိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ အသန္တိ
 ကတဿ၊ မျက်မှောက် မပြုအပ်သေးသောနိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကိရိယာယ၊
 မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ တံဝိရိယံ၊ ထိုလုံ့လကို၊ အာရဗ္ဗာမိ၊ အားထုတ်အံ့၊
 ဣ၊ ဤသို့၊ ပဋိသမ္ဘိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးခု
 မြောက်သော၊ ဣဒံအနာဂတဘယံ၊ ဤထာလတ္တံ့ သောဘေးကို၊ သမ္ပဿ
 မာနေန၊ ကောင်စွာရှုမြင်နိုင်သော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်၊ အပ္ပတ္တဿ၊
 မရောက်အပ်သေးသောဈာန်ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်း
 ငှါ၊ အနဗိဂတဿ၊ မရအပ်သေးသောဈာန်ဝိပဿနာ မဂ်ဖိုလ်ကို၊ အဗိဂမာ
 ယ၊ ရခြင်းငှါ၊ အသန္တိကတဿ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်သေးသောနိဗ္ဗာန်ကို၊
 သန္တိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ အပ္ပမတ္တေန၊ မငေ့မလျော့သဖြင့်
 ထည်းကောင်း၊ အာတာပိနာ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လ
 ရှိသဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ပဟိတတ္တေန၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေတ္တတ်အပ်သော စိတ်
 ရှိသဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ အထမေဝ၊ သင့်သည်သာ
 ထည်း၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ထည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးလှန်
 သော၊ ဣမာနိခါအနာဂတဘယာနိ၊ ဤထာလတ္တံ့ သောဘေးတို့ကို၊ သမ္ပဿ
 မာနေန၊ ကောင်းစွာရှုမြင်နိုင်သော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်၊ အပ္ပတ္တဿ၊
 မရောက်အပ်သောဈာန် ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊
 အနဗိဂတဿ၊ မရအပ်သေးသော ဈာန်ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်ကို၊ အဗိဂမာယ၊
 ရခြင်းငှါ၊ အသန္တိကတဿ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ် သေးသောနိဗ္ဗာန်ကို၊
 သန္တိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ အပ္ပမတ္တေန၊ မငေ့မလျော့သဖြင့်
 ထည်းကောင်း၊ အာတာပိနာ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လ
 ရှိသဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ပဟိတတ္တေန၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေတ္တတ်အပ်သော စိတ်
 ရှိသဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ အထမေဝ၊ သင့်သည်သာ

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပဋ္ဌာသက-၃-ယောဓာဇိဝဂ်၊ ၂၆၃

လျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါဇာမိနိတေဘိမုဇိ၊ အဋ္ဌဝံ၊ အဋ္ဌမသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိအနာဂတဗျာဘယာနိ၊ ဤသာလတ္တံ့ သောဘေးတို့သည်၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ အသရပ္ပန္နိ၊ မဖြစ်ကုန်သေး၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အသရပ္ပန္နိ၊ မဖြစ်ကုန်သော၊ တာနိ၊ ထိုသာလတ္တံ့ သောဘေးတို့ကို၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ ပဋိဗုဒ္ဓိတဗ္ဗာနိ၊ ထိအပ်ကုန်၏၊ ပဋိဗုဒ္ဓိတွာစ၊ ထိကုန်ပြီး၍လည်း၊ တေသံ၊ ထိုသာလတ္တံ့ သောဘေးတို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဝါ၊ မိတဗ္ဗံ၊ အားထုတ်အပ်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးသောသာလတ္တံ့ သောဘေးတို့ဟူသည်၊ ကတမာနံ၊ အတယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနာဂတံ၊ ထာလတ္တံ့ သော၊ အခွါနံ၊ ကာလ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အဘာဝိတကာယာ၊ မပွားစေအပ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ အဘာဝိတသီလာ၊ မပွားစေအပ်သော သီလရှိကုန်သည်၊ အဘာဝိတပိတ္တာ၊ မပွားစေအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်၊ အဘာဝိတပညာ၊ မပွားစေအပ်သော ပညာရှိကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အဘာဝိတကာယာ၊ မပွားစေအပ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်၊ အဘာဝိတသီလာ၊ မပွားစေအပ်သော သီလရှိကုန်သည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်၊ အဘာဝိတပိတ္တာ၊ မပွားစေအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်၊ အဘာဝိတပညာ၊ မပွားစေအပ်သော ပညာရှိကုန်သည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်၊ အညေ၊ တပါးသောသူတို့ကို၊ ဥပဿစ္စါဒေဿန္တိ၊ ဥပဗ္ဗာယ်ပြု၍ ပဉ္စင်းခံစေကုန်လတ္တံ့၊ တေပိ၊ ထိုပဉ္စင်းခံသော ဆရာဟောင်းတို့သည်လည်း၊ အမိဝိဇေ၊ လွန်သော သီလ၌ ထည်းကောင်း၊ အမိဝိတ္တေ၊ လွန်သော စိတ်၌ ထည်းကောင်း၊ အမိပညာယ၊ လွန်သောပညာ၌ ထည်းကောင်း၊ ဝိနေတုံ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ၊ နုသက္ခိဿန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ တေပိ၊ ထိုနောက်၌ပဉ္စင်းခံသောတပည့်ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ အဘာဝိတကာယာ၊ မပွားစေအပ်သောကိုယ်ရှိကုန်ကုန်သည်၊ အဘာဝိတသီလာ၊ မပွားစေအပ်သောသီလရှိကုန်သည်၊ အဘာဝိတပိတ္တာ၊ မပွားစေအပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ အဘာဝိတပညာ၊ မပွားစေအပ်သောပညာရှိကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ တေ၊ ထိုနောက်၌ပဉ္စင်းခံသောတပည့်ရဟန်းတို့သည်၊ အဘာဝိတကာယာ၊ မပွားစေအပ်သောကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်၊ အဘာဝိတသီလာ၊ မပွားစေအပ်သော သီလရှိကုန်သည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

အဘာဝိဘဝိက္ကာ၊ မပွားစေအပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်
 ထျက်၊ အဘာဝိဘပညာ၊ မပွားစေအပ်သောပညာရှိကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်
 ကုန်ထျက်၊ အညောတပါးသောသူတို့ကို၊ ဥပသမ္ဘါဒေသန္တိ၊ ဥပဏ္ဍာပင်ပြု၍
 ပဉ္စင်းခံစေကုန်လတ္တံ့။ တေဝိ၊ ထိုဒုတိယဥပဏ္ဍာပင်ပြု၍ ပဉ္စင်းခံသောဆရာ
 ချာနားတို့သည်သည်။ အဓိဘိဇေထ၊ လွန်သောထိလဒ္ဓိလည်းကောင်း၊ အဓိ
 စိဒက္က၊ လွန်သောစိတ်၌ လည်းကောင်း၊ အဓိပညာယ၊ လွန်သောပညာ၌
 လည်းကောင်း၊ ဝိနေတုံ ဆုံးမခြင်းငှါ၊ နသက္ခိယန္တိ၊ မစွပ်နှိုင်းကုန်လတ္တံ့။
 တေဝိ၊ ထိုဒုတိယပဉ္စင်းခံသောတပည့်ချာနားတို့သည်သည်။ အဘာဝိတ
 ကာယာ၊ မပွားစေအပ်သောကိုယ်ရှိကုန်သည်။ အဘာဝိတသီလာ၊ မပွား
 စေအပ်သောသီလရှိကုန်သည်။ အဘာဝိတစိတ္တာ၊ မပွားစေအပ်သောစိတ်ရှိ
 ကုန်သည်။ အဘာဝိဘပညာ၊ မပွားစေ အပ်သော ပညာ ရှိကုန်သည်။
 ဘဝိသာန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ချာနားတို့၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဓမ္မ
 သန္ဓောယာ၊ သမထဝိပဿနာတရား၏ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိနယသန္ဓော
 သော၊ ငါးပါးသောဝိနည်းတရား၏ပျက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိနယ
 သန္ဓောယာ၊ ငါးပါးသောဝိနည်းတရား၏ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ ဓမ္မသန္ဓောသော၊
 သမထဝိပဿနာတရား၏ ပျက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ချာနားတို့၊ ပဌမံ၊ ရှေ့ဦးစွာသော။ ဣဒံအနာဂတတယံ၊ ဤလာလတ္တံ့သော
 မိမိပွားစေအပ်သော ကိုယ်စသည်မရှိဘဲထျက် သူတပါးကိုဥပဏ္ဍာပင်ပြု၍
 ပဉ္စင်းခံခြင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သောသမထဝိပဿနာတရား၏ ပျက်စီးခြင်းငါးပါး
 သောဝိနည်းတရား၏ ပျက်စီးမှုသော စားသည်။ တေရဟိ၊ ယခုခေါ်၌၊
 အသရဉ္စန္ဒါ၊ မဖြစ်သေး။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ သရပုဗ္ဗိယတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။
 တံ၊ ထိုသလတ္တံ့သောစားကို၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ ပဋိဗုဒ္ဓိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
 ၏။ ပဋိဗုဒ္ဓိတွာစ၊ သိပြီး၍သည်။ တဿ၊ ထိုလာလတ္တံ့သော စားကို၊
 ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဝါယမိတဗ္ဗံ၊ အားထုတ် အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ချာနားတို့၊ ဝုန၊ တာဘန်၊ ပရံစ၊ တပါးထုံလည်း၊ ဘိက္ခူ၊ ချာနားတို့သည်။
 အနာဂတံ၊ လာလတ္တံ့သော၊ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလ၌၊ အဘာဝိဘကာယာ၊ မပွား
 စေအပ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သည်။ အဘာဝိဘသီလာ၊ မပွားစေအပ်သော
 သီလရှိကုန်သည်။ အဘာဝိဘစိတ္တာ၊ မပွားစေအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်။
 အဘာဝိဘပညာ ။ မပွားစေအပ်သော ပညာရှိကုန်သည်။ ဘဝိသာန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်လတ္တံ့။ တေ၊ ထိုချာနားတို့သည်။ အဘာဝိတကာယာ၊ မပွားစေအပ်
 သောကိုယ်ရှိကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်ထျက်။ အဘာဝိတသီလာ၊ မပွား

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပတ္ထာသက-၃-ယောခေဇိဝဝဂ်၊ ၂၆၅

စေအပ်သောသီလရှိကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်၊ အဘာဝိတစိတ္တာ၊
မပွားစေအပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်၊ အဘာဝိတ
ပညာ၊ မပွားစေအပ်သောပညာရှိကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်၊ အညေ
သံ၊ တပါးသော သူတို့အား၊ နိဿယံ၊ နိဿယည်းကို၊ ဒဿန္တိ၊ ပေးကုန်
ထတ္တံ။ တေဝိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း၊ အဓိသီလေ၊ လွန်သောသီလ၌
လည်းကောင်း၊ အဓိစိတ္တေ၊ လွန်သောစိတ်၌ လည်းကောင်း၊ အဓိပညာ
ယ၊ လွန်သောပညာ၌လည်းကောင်း။ ဝိနေတုံ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ၊ နသက္ခိဿန္တိ။
မစွမ်းနိုင် ကုန်ထတ္တံ။ တေဝိ၊ ထိုရဟန်းတို့ သည်လည်း၊ အဘာဝိတ
ကာယာ။ မပွားစေအပ်သော ကိုယ်ရှိ ကုန်သည်။ အဘာဝိတ သီလံ၊
မပွားစေအပ်သော သီလရှိကုန်သည်။ အဘာဝိတ စိတ္တာ၊ မပွားစေအပ်
သောစိတ်ရှိကုန်သည်။ အဘာဝိတ ပညာ၊ မပွားစေအပ်သောပညာရှိကုန်
သည်။ ဘဝိဿန္တိ။ ဖြစ်ကုန်ထတ္တံ။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အဘာဝိတ
ကာယာ။ မပွားစေအပ်သောကိုယ်ရှိကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်။
အဘာဝိတသီလံ၊ မပွားစေအပ်သောသီလရှိကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်
လျက်၊ အဘာဝိတစိတ္တာ၊ မပွားစေအပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်
ကုန်လျက်။ အဘာဝိတပညာ၊ မပွားစေအပ်သောပညာရှိကုန်သည်။ သမာ
နာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်၊ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့အား၊ နိဿယံ၊ နိဿယည်း
ကို၊ ဒဿန္တိ။ ပေးကုန်ထတ္တံ။ တေဝိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း၊ အဓိသီလေ၊
လွန်သောသီလ၌လည်းကောင်း၊ အဓိစိတ္တေ၊ လွန်သောစိတ်၌လည်းကောင်း၊
အဓိပညာယ၊ လွန်သောပညာ၌ လည်းကောင်း။ ဝိနေတုံ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ၊
နသက္ခိဿန္တိ။ မစွမ်းနိုင်ကုန်ထတ္တံ။ တေဝိ၊ ထိုရဟန်းတို့ သည်လည်း၊
အဘာဝိတကာယာ။ မပွားစေအပ်သောကိုယ်ရှိကုန်သည်။ အဘာဝိတသီ
လံ၊ မပွားစေအပ်သောသီလရှိကုန်သည်။ အဘာဝိတစိတ္တာ၊ မပွားစေအပ်
သောစိတ်ရှိကုန်သည်။ အဘာဝိတ ပညာ၊ မပွားစေအပ်သောပညာရှိကုန်
သည်။ ဘဝိဿန္တိ။ ဖြစ်ကုန်ထတ္တံ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့အုတ်ခေါ၊ ဤသို့လျှင်
ဓမ္မသန္ဓေသာ၊ သမထဝိပဿနာတရား၏ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ ဝိနယ
အန္ဓေသေ၊ ငါးပါးသော ဝိနည်းတရား၏ ပျက်စီးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဝိနယသန္ဓေသာ၊ ငါးပါးသောဝိနည်းတရား၏ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊
ဓမ္မသန္ဓေသေ၊ သမထဝိပဿနာတရား၏ပျက်စီးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ အဋ္ဌအနာဂတာယံ၊
ဤလာထတ္တံ၊ သောမိမိပွားစေအပ်သောကိုယ်သည်မရှိဘဲလျက်သူးတပါး

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

တို့အားနိဿယဟည်းပေးခြင်းကို စွဲ၍ဖြစ်သော သမထဝိပဿနာ တရား၏ ပျက်စီးခြင်းငါးပါးသောဝိနည်းတရား၏ ပျက်စီးခြင်းဟူသောတေးသည်၊ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ အသရပ္ပန္နံ၊ မဖြစ်သေး၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ သရပ္ပတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တံ၊ ထိုထံလတ္တံ့၊ သောတေးကို၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ ပဋိဗုဒ္ဓါဘဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ပဋိဗုဒ္ဓါတွာစ၊ သိပြီး၍လည်း၊ တဿ၊ ထိုထာလတ္တံ့၊ သောတေးကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဝါယမိတဗ္ဗံ၊ အားထုတ်အပ်၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ ထာဘံ၊ ပရံစ၊ ထပါးထုံလည်း၊ တိက္ခ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အနာဂတံ၊ ထာလတ္တံ့၊ သော၊ အခါနံ၊ ကမ္မေ၌၊ အဘာဝိတကာယာ၊ မပွားစေအပ်သောကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ အဘာဝိတသီလံ၊ မပွားစေအပ်သောထိ လရှိကုန်သည်၊ အဘာဝိတစိတ္တာ၊ မပွားစေအပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ အဘာဝိတပညာ၊ မပွားစေ အပ်သော ပညာ ရှိကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အဘာဝိတကာယာ၊ မပွားစေအပ်သောကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်၊ အဘာဝိတသီလံ၊ မပွားစေအပ်သောထိလရှိကုန်သည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်၊ အဘာဝိတစိတ္တာ၊ မပွားစေအပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်၊ အဘာဝိတပညာ၊ မပွားစေအပ်သောပညာရှိကုန်သည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်၊ အဘိဓမ္မကထံ၊ လွန်မြတ်သောထိလရှိသောတရားစကားကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒလ္လကထံ၊ အထိဉာဏ်၌နှစ်သက်ခြင်းကို ရခြင်းနှင့်စပ်ဟူ၍သောတရားစကားကိုလည်းကောင်း၊ ကထေန္တာ၊ ပြောဟောကုန်လျက်၊ ကဗျာဓမ္မံ၊ မည်းညစ်သော အကုသိုလ်တရားသို့၊ ဩက္ကမမာနာ၊ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နုဗုဒ္ဓိဿန္တိ၊ မထိကုန်လတ္တံ့၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဓမ္မသန္ဓေဿ၊ သမထဝိပဿနာတရား၏ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ ဝိနယသန္ဓေသော၊ ငါးပါးသောဝိနည်းတရား၏ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိနယသန္ဓေသော၊ ငါးပါးသောဝိနည်းတရား၏ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ ဓမ္မသန္ဓေသော၊ သမထဝိပဿနာတရား၏ ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဣန္ဒအနာဂတဘယံ၊ ဤထာလတ္တံ့၊ သောပွားစေအပ်သောကိုယ်စသည် မရှိဘဲလျက် လွန်သော သီလစသည်ကို ပြောဟောလျက်မည်းညစ်သော အကုသိုလ်တရားသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍ မထိခြင်းဟုဆိုအပ်သောသမထဝိပဿနာတရား၏ပျက်စီးခြင်းငါးပါးသောဝိနည်းတရား၏ပျက်စီးခြင်းဟုဆိုအပ်သောတေးသည်၊ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ အသရပ္ပန္နံ၊ မဖြစ်သေး၊ အာယတိံ၊

နောင်အခါ၌၊ သရပုဗ္ဗိသတိ၊ ဖြစ်ထက္ကံ၊ တံ၊ ထိုသာထက္ကံ၊ သောဘေးကို၊ ဝေါ
 သင်တို့သည်၊ ပဋိဗုဒ္ဓိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ပဋိဗုဒ္ဓိတွာစ၊ သိပြီး၍လည်း၊ တဿ၊
 ထိုသာထက္ကံ၊ သောဘေးကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဝါယမိတဗ္ဗံ၊ အား
 ထုတ်အပ်၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ပရံစ၊ တပါးတုံထည်း၊ တိက္ခ၊
 ရဟန်းတို့သည်၊ အနာဂတံ၊ သာထက္ကံ၊ သော၊ အခါ၌၊ ကာလ၌၊ အဘာဝိတ
 ကာယာ၊ မပွားစေအပ်သောကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ အဘာဝိတသိယာ၊ မပွားစေ
 အပ်သောသိထရှိကုန်သည်၊ အဘာဝိတစိတ္တာ၊ မပွားစေအပ်သောစိတ်ရှိကုန်
 သည်၊ အဘာဝိတပညာ၊ မပွားစေအပ်သောပညာရှိကုန်သည်၊ ဘာဝိသာန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်ထက္ကံ၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အဘာဝိတကာယာ၊ မပွားစေအပ်သော
 ကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်ထျက်၊ အဘာဝိတသိယာ၊ မပွားစေအပ်
 သောသိထရှိကုန်သည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်ထျက်၊ အဘာဝိတစိတ္တာ၊ မပွား
 စေအပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်ထျက်၊ အဘာဝိတပညာ၊
 မပွားစေအပ်သော ပညာရှိကုန်သည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်ထျက်၊ ယေတေ
 သုတ္တန္တာ၊ အကြင်ပါဠိတို့ကို၊ တထာဂတဿ၊ ငါတုရားသည်၊ ဘာဝိတာ၊
 ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဂန္တိရာ၊ ပါဠိအားဖြင့် နက်နဲကုန်၏၊ ဂန္တိရတ္တော၊
 နက်နဲသောအနက်ရှိကုန်၏၊ ယောကုတ္တရာ၊ ယောကုတ္တရာတရားကိုပြုထုတ်
 ကုန်၏၊ သုညတာပဋိသံယုတ္တာ၊ အတ္တမှဆိတ်သောခန္ဓာ အာယတနဓာတ်
 ပဋိစ္စသုပ္ပါဒ်တရားနှင့် စပ်ပွတ်ကုန်၏၊ ဟေသု၊ ထိုမြတ်စွာတုရားသည်
 ဟောတော်မူအပ်သောပါဠိတို့ကို၊ ဘညမာနေသု၊ ဟောအပ်ကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ နသုသထိသာန္တိ၊ မနာကုန်ထက္ကံ၊ သောတံ၊ နားကို၊ နဗြဒဟိသာန္တိ၊
 မထောင်ကုန်ထက္ကံ၊ အညာအညာယ၊ သိခြင်းအကျိုးငှါ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊
 နဥပဋ္ဌပေသာန္တိ၊ မဖြစ်စေကုန်ထက္ကံ၊ တေဓမ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ ဥဂ္ဂဟေ
 တဗ္ဗိဥဂ္ဂေ၊ ကတဗ္ဗေ၊ ယူအပ်သည်တို့ကို၊ ပရိယာဝုဏိတဗ္ဗိပရိယာဝုဏိတဗ္ဗေ
 သင်အပ်သည်တို့ကို၊ နမညိသာန္တိ၊ မအောက်မေ့ကုန်ထက္ကံ၊ ယေပနုတေ
 သုတ္တန္တာ၊ အကြင်ပါဠိတို့ကို၊ ကဝိတာ၊ ဂါထာစသည်ကိုဖွဲ့သည်၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်လောကီ၌ ပညာရှိတို့သည်ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ ကာဝေယျာ၊ လေ့ပက်
 ပညာရှိတို့၏ဥဂ္ဂာဖြစ်ကုန်၏၊ စိတ္တက္ခရာ၊ ဆန်းကြယ်သောအက္ခရာရှိကုန်၏၊
 စိတ္တဗျူဟာ၊ ဆန်းကြယ်သော ဝုန်ဗျည်းရှိကုန်၏၊ ဗာဟိရင်္ဂာ၊ သဒ္ဓေသနာ
 တော်မူအပ်ဖြစ်ကုန်၏၊ သာဝကဘာဝိတာ၊ သံသနာတော်မူအပ်ဖြစ်သော
 ရသေ့စသည်တို့၏တပည့်တို့သည်ဟောအပ်ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုသာသနာ
 တော်မူအပ်ဖြစ်သူတို့သည်ဟောအပ်သောပါဠိကို၊ ဘညမာနေသု၊ ဟော

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။ သုဿသုဿန္တိ။ နာကုန်လတ္တံ့။ သောတံ။ နားကံ။
 ဩဒဟိသန္တိ။ ထောင်ကုန်လတ္တံ့။ အညာအညာယ။ သိခြင်းအကျိုးငှါ စိတ္တံ
 စိတ်ကို။ ဥပဋ္ဌပေသန္တိ။ ဖြစ်စေကုန်လတ္တံ့။ တေစဓမ္မေ။ ထိုစာရားတို့ကို
 လည်း။ ဥက္ကဟေတဗ္ဗံဥက္ကဟေတဗ္ဗေ။ ယူအပ်သည်တို့ကို။ ပရိယာပုဏိတဗ္ဗံ
 ပရိယာပုဏိတဗ္ဗေ။ သင်အပ်သည်တို့ကို။ မညိဿန္တိ။ အောက်မေ့ကုန်
 လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ဣတိခေါ။ ဤသို့လျှင်။ ဓမ္မသန္ဓေသော။ သမထ
 ဝိပဿနာတရား၏ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ ဝိနယသန္ဓေသော။ ငါးပါးသော
 ဝိနည်းဟောင်း၏ ပျက်စီးခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဝိနယသန္ဓေသော။
 ငါးပါးသောဝိနည်းတရား၏ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ ဓမ္မသန္ဓေသော။ သမထ
 ဝိပဿနာတရား၏ပျက်စီးခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။
 စတုတ္ထံ။ လေးခုမြောက်သော။ နန္ဒအနာဂတဘယံ။ ဤလာလတ္တံ့။ သောပွါးစေ
 အပ်သောကိုယ်စသည်မရှိဘဲလျက် မြတ်စွာထုရားဟောထော်မူအပ်သော
 ပါဠိကိုမနာခြင်းသမထဝိပဿနာတရား၏ပျက်စီးခြင်း ငါးပါးသောဝိနည်း
 တရား၏ပျက်စီးခြင်းဟု ဆိုအပ်သောဘေးသည်။ ဧတေဟိ။ ဖ ခုခေါ်၍။
 အသရပုဗ္ဗံ။ မဖြစ်သေး။ အာယတိံ။ နောင်အခါ၌။ သ ရပုဗ္ဗိဿတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။
 တံ။ ထိုထာလတ္တံ့။ သောဘေးကို။ ပေါ။ သင်တို့သည်။ ပဗ္ဗိဗုန္နိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။
 ပဗ္ဗိဗုန္နိတုစ။ သိပြီး၍လည်း။ တဿ။ ထိုထာလတ္တံ့။ သောဘေးကို။ ပဟာနာ
 ယ။ ပယ်ခြင်းငှါ။ ဝါယမိတဗ္ဗံ။ အားထုတ်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ပုန။
 ထာနံ။ ပရိစာတပါးတို့လည်း။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ အနာဂတံ။ ထာလတ္တံ့။
 သော။ အခွါနံ။ ကာလ၌။ အဘာဝိတကာယာ။ မပွါးစေအပ်သောကိုယ်ရှိကုန်
 သည်။ အဘာဝိတသိယာ။ မပွါးစေအပ်သောဘိလရှိကုန်သည်။ အဘာဝိတ
 ဝိတ္တာ။ မပွါးစေအပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်။ အဘာဝိတပညာ။ မပွါးစေအပ်
 သောပညာရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ။ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ တေ။ ထိုရဟန်းတို့သည်
 အဘာဝိတကာယာ။ မပွါးစေအပ်သောကိုယ်ရှိကုန်သည်။ သမာနာ။ ဖြစ်ကုန်
 လျက်။ အဘာဝိတသိဘာ။ မပွါးစေအပ်သောဘိလရှိကုန်သည်။ သမာနာ။ ဖြစ်
 ကုန်လျက်။ အဘာဝိတဝိတ္တာ။ မပွါးစေအပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်။ သမာနာ။
 ဖြစ်ကုန်လျက်။ အဘာဝိတပညာ။ မပွါးစေအပ်သော ပညာရှိကုန်သည်။
 သမာနာ။ ဖြစ်ကုန်လျက်။ ထေရာ။ မထေရ်ကြီးဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု။ ရဟန်း
 တို့သည်။ ဗာဟုဏိကာ။ ပစ္စည်းထေးပါးပေါများခြင်းငှါ ကျင့်ကုန်သည်။
 သာသထိကာ။ သိက္ခာကိုထျော့ထျော့ကျင့်ကုန်သည်။ ဩက္ကမနေ။ အောက်
 အင်္ဂါသို့သက်ဝင်ကြောင်းဖြစ်သောနိဝရဏတရားငါးပါးအပေါင်း၌။ ပုဗ္ဗင်္ဂ

ပဉ္စကနိပါတ်နုတိယပတ္ထာသက ၃-ယောခေဒိဝဂ်၊ ၂၆၉

မာ၊ရှေးသွားတို့သည်။ ပပိဝေကော၊ ပိဝေကထရားသုံးပါး၌၊ နိက္ခိတ္တရုရာ၊
ချအပ်သောဝန်ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သတ္တံ။ အပ္ပတ္တဿ၊ မရော်
အပ်သေးသောဈာန်ပိပဿနာမဂ်ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အနဓိ
ဝတဿ၊ မရအပ်သေးသောဈာန်ပိပဿနာမဂ်ဖိုလ်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်း
ငှါ၊ အသန္တိက ဘဿ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်သေးသောနိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကိရိ
ယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ နအာရတိဿန္တိ၊ အားမ
ထုတ်ကုန်သတ္တံ။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ပစ္ဆိမာဇနတော၊ နောင်လာသူ
အပေါင်းသည်၊ ဒိဋ္ဌာနုဂတိံ၊ မြင်သဖြင့်အတုလိုက်ခြင်းသို့၊ အာပဇိဿတိ၊
ရှောက်လတ္တံ့၊ သာပိ၊ ထိုနောင်လာသူအပေါင်းသည်လည်း၊ ဗာဟုလ္လိကာ၊
ပစ္စည်းလေးပါးပေါများခြင်းငှါကျင့်သည်။ သာဝလိကာ၊ သိက္ခာဘုံထျော့
ထျော့ကျင့်သည်။ ဩက္ကမနေ၊ အောက်အတို့သို့ သက်ဝင်ကြောင်းဖြစ်သော
နိဝရဏတရားငါးအပေါင်း၌၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ရှေးသွားသည်၊ ပပိဝေကော၊ ပိဝေက
ထရားသုံးပါး၌၊ နိက္ခိတ္တရုရာ၊ ချအပ်သောဝန်ရှိသည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်သတ္တံ။
အပ္ပတ္တဿ၊ မရောက်အပ်သေးသောဈာန်ပိပဿနာမဂ်ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိယာ၊
“ရောက်ခြင်းငှါ၊ အနဓိဝတဿ၊ မရအပ်သေးသော ဈာန်ပိပဿနာမဂ်ဖိုလ်
ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ။ အသန္တိကတဿ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်သေးသော
နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို။
နအာရတိဿန္တိ၊ အားမထုတ်လတ္တံ့။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့
လျှင် ဓမ္မသန္ဓေသော၊ သမထပိပဿနာတရား၏ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ ဝိနယ
သန္ဓေသော၊ ငါးပါးသောဝိနည်းတရား၏ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဝိနယသန္ဓေသော၊ ငါးပါးသောဝိနည်းတရား၏ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ ဓမ္မ
သန္ဓေသော၊ သမထပိပဿနာတရား၏ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဝံ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ ဣဒံအနာဂတဘယံ၊ ဤလာ
သတ္တံ့သောပွားစေအပ်သော ကိုယ်စသည်မရှိဘဲထျက် ပစ္စည်းလေးပါး
ပေါများခြင်းကြောင့် သမထပိပဿနာတရား၏ ပျက်စီးခြင်းငါးပါးသော
ဝိနည်းတရား၏ပျက်စီးဟုဆိုအပ်သောဘေးသည်၊ ဘောရဟံ၊ ယခုအခါ၌၊
အသမုပ္ပန္နံ၊ မဖြစ်သေး၊ အာယတိံ၊ နောင်ခါ၌၊ သရဗုဒ္ဓိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။
တံ၊ ထိုလာလတ္တံ့သောဘေးကို၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ ငနိဗုဒ္ဓိတဗ္ဗံ၊ ထိအင်၏။
ပနိဗုဒ္ဓိတော၊ သိပြီး၍လည်းထသော၊ ထိုလာလတ္တံ့သောဘေးကို၊ ပပာနာ
ယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဝါယမိတဗ္ဗံ၊ အားထုတ်အပ်၏။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးတို့တည်း။
တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိခေါအနာဂတဘယာနိ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဤသာယထက္ကံ သော ဘေးတို့သည်။ ဇေတုဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ အသရပုဗ္ဗနာနိ၊ မဖြစ်ကုန်သေး၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ သရပုဗ္ဗိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ တာနိ၊ ထိုသာယထက္ကံ သောဘေးတို့ကို၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ ပဋိဗုဒ္ဓိတဗ္ဗာနိ၊ ထိအပ်ကုန်၏၊ ပဋိဗုဒ္ဓိတွာစ၊ ထိပြီး၍လည်း၊ တေသံ၊ ထိုသာယထက္ကံ သောဘေးတို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဝါယမိတဗ္ဗံ၊ အားထုတ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ နဝင်္ဂံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဝါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိအနာဂတဘယာနိ၊ ဤသာယထက္ကံ သောဘေးတို့သည်၊ ဇေတုဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ အသရပုဗ္ဗနာနိ၊ မဖြစ်ကုန်သေး၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ သရပုဗ္ဗိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ တာနိ၊ ထိုသာယထက္ကံ သောဘေးတို့ကို၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ ပဋိဗုဒ္ဓိတဗ္ဗာနိ၊ ထိအပ်ကုန်၏၊ ပဋိဗုဒ္ဓိတွာစ၊ ထိပြီး၍လည်း၊ တေသံ၊ ထိုသာယထက္ကံ သောဘေးတို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဝါယမိတဗ္ဗံ၊ အားထုတ်အပ်၏၊ ပဉ္စဝါးပါးကုန်သောသာယထက္ကံ သော ဘေးတို့ဟူသည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည် ဤနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အနာဂတံ၊ လာလတ္တံ့ သော၊ အရွှါ၌၊ ကာသန္တိ၊ စီဝရေ၊ သင်္ကန်း၌၊ ကဏ္ဍာဏကာမာ၊ ကောင်းသည် ကိုအလိုရှိကုန်သည်၊ တပိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ စီဝရေ၊ သင်္ကန်း၌၊ ကဏ္ဍာဏကာမာ၊ ကောင်းသည်ကိုအလိုရှိကုန်သည်၊ သမနာ၊ မြစ်ကုန်လျက်၊ ပံသုကုလိကတ္တံ၊ ပံသုကုရတင်ကိုဆော်တည်သည်၊ ဤအဖြစ်ကို၊ ဝိဇ္ဇိဿန္တိ၊ ဆိတ်စေကုန်လတ္တံ့၊ အရညဝနပတ္တာနိ၊ တော၏ ဗက္ခဏ၊ ရှိသောတော၌ကည်သောကျောင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပဗ္ဗာနိ၊ အစွန်မြစ်ကုန်သော၊ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ ဝိဇ္ဇိဿန္တိ၊ ဆိတ်စေကုန်လတ္တံ့၊ ဝါမနိဝမနာဇဠာနိသု၊ ရှာနိဂုံးမင်းနေပြည်တို့သို့၊ ဩသရိတွာ၊ သက်ဝင်၍၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို၊ ကပ္ပိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့၊ စီဝရဟေတု၊ သင်္ကန်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အနေကပိဟိတံ၊ များသော အပြားရှိသော၊ အပ္ပကိစ္စံ၊ ရဟန်းတို့အားမထွေပတ်သော၊ အနေသနဉ္စ၊ မထွေပတ်သောရှာဖွေခြင်းသို့လည်း၊ အာပဗ္ဗိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဝံရှေးဦးစွာသော၊ ဣဒံအနာဂတဘယံ၊ ဤသာယထက္ကံ သောသင်္ကန်း ကောင်းခြင်းကိုအလိုရှိခြင်းအစရှိသောဘေးသည်၊ ဇေတုဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ အသရပုဗ္ဗနာနိ၊ မဖြစ်သေး၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ သရပုဗ္ဗိဿန္တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တံ၊ ထိုသာယထက္ကံ သောဘေးကို၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ ပဋိဗုဒ္ဓိ

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပတ္ထာသံက-၃-ယောဓာဇီဝဂ်၊ ၂၂၁

တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ပဋိဗုဒ္ဓိတွာစ၊ သိပြီး၍လည်း။ တဿ၊ ထိုထာလတ္တံ့။ သော
 ဘေးကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ဝါယမိတဗ္ဗံ၊ အားထုတ်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဝုန၊ တတန်၊ ပရံစ၊ တပါးတုံလည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အနာ
 ဂတံ၊ ထာလတ္တံ့။ သော၊ အခွါနံ၊ ကာလန္တံ၊ ဝိဇ္ဇာပါတေ၊ ဆွမ်း၌၊ ကလျာဏ၊ ကာ
 မာ၊ ကောင်းသည်ကို အလိုရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ တေ၊
 ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇာပါတေ၊ ဆွမ်း၌၊ ကလျာဏကာမာ၊ ကောင်းသည်
 ကိုအလိုရှိကုန်သည်။ သမနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်၊ ဝိဇ္ဇာပါတိကတ္တံ၊ ဝိဇ္ဇာပါတိ
 ရတင်ကိုဆောက်တည်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝိဇ္ဇိဿန္တိ၊ ဆိတ်စေကုန်လတ္တံ့။
 အညေဝနပတ္တာ၊ တော၏ လက္ခဏာရှိသောတော၌တည်သောကျောင်းဟု
 ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပန္နာနိ၊ အစွန်ဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို၊
 ဝိဇ္ဇိဿန္တိ၊ ဆိတ်စေကုန်လတ္တံ့။ ဝါမနိဂမရာဇဋ္ဌာနိသု၊ ရွာနိဂုံးမင်းနေ
 ပြည်တို့သို့၊ ဩသရိတွာ၊ သက်ဝင်၍၊ ဇိဝဂ္ဂေန၊ ဝျှားများဖြင့်၊ ရသဂ္ဂါနိ၊ မြတ်
 သောအရသာတို့ကို၊ ပရိသေသမာနာ၊ ရှာဖွေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါထံ၊ နေခြင်း
 ကို၊ ကပ္ပိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ ဝိဇ္ဇာပါတ ဟေတုစ၊ ဆွမ်းဟူသောအ
 ကြောင်းကြောင့်လည်း။ အနေကဝိဟိတံ၊ ယျားသောအပြားရှိသော၊ အပ္ပတိဂ္ဂ
 ပံ၊ ရဟန်းတို့အားမထျှောက်ပတ်သော၊ အနေသနံ၊ မထျှောက်ပတ်သောရှာဖွေ
 ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်
 ခုမြောက်သော၊ ဣဒံအနာဂတဘယံ၊ ဤလားလတ္တံ့။ သော၊ ဆွမ်း၌ကောင်းခြင်
 ကိုအလိုရှိခြင်းစသောဘေးသည်။ ဇေယျပတိ၊ ယခုအခါ၌၊ အသ၊ ရပုဒ္ဓံ၊ မဖြစ်
 သေး၊ အာဟတိ၊ နောင်အခါ၌၊ သဗျဇ္ဇိဿတံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုထာလတ္တံ့။
 သောဘေးကို၊ ဝေ၊ သင်တို့သည်၊ ပဋိဗုဒ္ဓိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ပဋိဗုဒ္ဓိတွာစ၊ သိ
 ပြီး၍လည်း။ တဿ၊ ထိုထာလတ္တံ့။ သောဘေးကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။
 ဝါယမိတဗ္ဗံ၊ အားထုတ်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုန၊ တတန်၊ ပရံစ၊
 တပါးတုံလည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အနာဂတံ၊ ထာလတ္တံ့။ သော၊ အခွါနံ
 ကာလန္တံ၊ သေနာသနော၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၌၊ ကလျာဏကာမာ၊ ကောင်း
 သည်ကိုအလိုရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့
 သည်၊ သေနာသနေ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၌၊ ကလျာဏကာမာ၊ ကောင်း
 သည်ကိုအလိုရှိကုန်သည်။ သမနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်၊ ရုက္ခမူလိကတ္တံ၊ ရုက္ခမူလ
 တင်ကို ဆောက်တည်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဇ္ဇိဿန္တိ၊ ဆိတ်စေကုန်လတ္တံ့။
 အညေဝနပတ္တာ၊ တော၏လက္ခဏာရှိသော တော၌တည်သောကျောင်းဟု
 ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပန္နာနိ၊ အစွန်ဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်း

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

တို့ကို။ ရိဗ္ဗိဿန္တိ၊ သိတ်စေကုန်လတ္တံ့။ ဂါမနိဂမရာဇဋ္ဌာနိဿယ၊ ရွာနိဂုံး
မင်းနေပြည်တို့သို့၊ ဩသရိတွာ၊ သက်ဝင်၍၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို၊ ဂပ္ပိဿန္တိ၊
ပြုကုန်လတ္တံ့။ သေနာ သနာဟေတုစ၊ ကျောင်း ဟူသော အကြောင်း
ကြောင့်လည်း၊ အနောကပိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ အပ္ပတိဂ္ဂဟံ၊
ရဟန်းတို့အား မထောက်ပတ်သော၊ အနေသနံ၊ မထောက်ပတ်သောရှာ
မိုးခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တတိ
ယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဣဒံအနာဂတတယံ၊ ဤသာလတ္တံ့သော ကျောင်း၌
ကောင်းခြင်းကို အလိုရှိခြင်းစသောဘေးသည်၊ ဇေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊
အသရပ္ပန္တံ၊ မဖြစ်သေး၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ သရပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်
လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုသာလတ္တံ့သော ဘေးကို၊ ဝေါ၊ သင်တို့ သည်၊ ပဋိဗုဒ္ဓါ
ကပ္ပံ၊ သိအပ်၏၊ ပဋိဗုဒ္ဓါတွာစ၊ သိပြီး၍ လည်း၊ တဿ၊ ထိုသာ လတ္တံ့
သောဘေးကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဝါယမိတပ္ပံ၊ အားထုတ် အပ်
၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုန၊ တာဝန်၊ ပရိစ၊ တပါးတုံလည်း၊ ယေဘိက္ခူ၊
အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ အနာဂတံ၊ ထာလတ္တံ့သော၊ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလ၌၊
ဘိက္ခုနံ၊ သိက္ခမာနာသမဏုဇ္ဈေသေဟံ၊ ရဟန်းမိန်းမသိက္ခမာနံ သာမဏေ
တို့နှင့်၊ သံသဋ္ဌာ၊ ဝါးပါးသောနှီးနှောခြင်းဖြင့်နှီးနှောကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟ
ရိဿန္တိ၊ နေကုန်လတ္တံ့။ ဇေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ဘိက္ခုနံ၊ သိက္ခမာနာသမ
ဏုဇ္ဈေသေဟိ၊ ရဟန်းမိန်းမသိက္ခမာနံ သမဏေတို့နှင့်၊ သံသဋ္ဌေ၊ နှီးနှောခြင်း
သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အနဘိရတာဝါ၊ မမွေ့လျော်ကုန်သည်ဖြစ်၍ မူ၍လည်း
ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရိဿန္တိ၊ ကျင့်ကုန်လတ္တံ့။ အညေစရံ၊
အမှတ်မရှိသော၊ သံကိလိဋ္ဌံ၊ ညှစ်နှမ်းသော၊ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့မူ
လည်း၊ အာပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေါ၊ သိက္ခာကိုမူလည်း၊
ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍၊ ဟိနာယာဝတ္တိဿန္တိ၊ လူထွက်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိတေ၊ ဤ
သို့သောအကျိုးကို၊ ပါဋိကသံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုတ္ထံ၊
လေးခုမြောက်သော၊ ဣဒံအနာဂတတယံ၊ ဤသာလတ္တံ့သော မွေ့လျော်
ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ခြင်း အစရှိသောဘေးသည်၊
ဇေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ အသရပ္ပန္တံ၊ မဖြစ်သေး၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊
သရပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုသာလတ္တံ့သော ဘေးကို၊ ဝေါ၊ သင်တို့
သည်၊ ပဋိဗုဒ္ဓါကပ္ပံ၊ သိအပ်၏၊ ပဋိဗုဒ္ဓါတွာစ၊ သိပြီး၍လည်း၊ တဿ၊ ထိုသာ
လတ္တံ့သောဘေးကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဝါယမိတပ္ပံ၊ အားထုတ်အပ်

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၃-ယောဓာဇိဝဝဂ်၊ ၂၇၃

၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဝုန်းတဘန်၊ ပရံစ၊တပါးတုံထည်း၊ ယေထိက္ခ၊၊
 အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊အနာဂတံ၊လံသတ္တံ၊သော၊အခွါနံ၊ကာထန္တံ၊အာရာ
 မိကသမဏုဒ္ဒေသေဟိ၊အရံစောင့်သာမဏေတို့နှင့်၊ သံသုဇ္ဈာ၊နီးနှောကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရိဿန္တိ၊နေကုန်လတ္တံ့၊ တေထိက္ခ၊၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊
 ဘဝိဿန္တိ၊ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ခေါပန၊ဇင်စစ်၊ အာရာမိ
 ကသမဏုဒ္ဒေသေဟိ၊ အရံစောင့်သာမဏေတို့နှင့်၊ သံသုဇ္ဈာ၊နီးနှောခြင်း
 သည်း၊ သဘိ၊ရှ်းသတ်၊ အနုကဝိဟိတံ၊ ၊ ဈားသော၊ အပြားရှိသော၊ သန္ဓိမိ
 ကာရကပရိဒဘာဂံ၊ သိုဗြီးအပ်သော ပစ္စည်းကို သုံးဆောင်ခြင်းကို၊ အနု
 ယုတ္တ၊၊အားထုတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရိဿန္တိ၊နေကုန်လတ္တံ့၊ ပထဝီယာ
 ဝိ၊မြေ၌လည်းကောင်း၊ ဟရိတဂ္ဂဝိ၊ စိမ်းသောအညွန့်ရှိသော သစ်ပင်၌
 လည်းကောင်း၊ ဩဠု၊ရိကံ၊ရုနရင်းသော၊ နိမိတ္တန္တိ၊သူတပါးကိုတူးစေခြင်း
 မိမိ တူးခြင်း သူတပါးကို ဖြတ်စေခြင်း မိမိဖြတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော
 နိမိတ်ကိုလည်း၊ ကရိဿန္တိ၊ပြုကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိတေံ၊ဤသို့သောအကျိုးကို
 ပါဠိကင်္ခီ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဝါ၊ငါးခုမြောက်သော၊
 ဣဒံအနာဂတဘယံ၊ ဤဇာထတ္တံ့သော သိုဗြီးအပ်သော ပစ္စည်းကိုသုံး
 ဆောင်ခြင်းကိုအားထုတ်၍နေခြင်းစသောဘေးသည်၊ တေရဟိ၊ ယခုအခါ
 ၌၊ အသရပ္ပန္နံ၊မဖြစ်သေး၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ သရပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့
 တံ၊ဆိုသာလတ္တံ့ သောဘေးကို၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ ပဋုဗုဒ္ဓါတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊
 ပဋုဗုဒ္ဓါတွာစ၊ သိပြီး၍လည်း၊ ထဿ၊ ထိုလောလတ္တံ့ သောဘေးကို၊ ပဟာနာ
 ယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဝါ၊ ယမိတဗ္ဗံ၊ အားထုတ်အပ်၏၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့
 ထည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဝါ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာဒေဝါ အနာဂတ
 ဘယာနံ၊ ဤဇာ ထတ္တံ့သော ဘေးတို့သည်၊ တေရဟိ၊ ယခု အခါ၌၊
 အသရပ္ပန္နာနိ၊ မဖြစ်ကုန်သေး၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ သရပ္ပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်လတ္တံ့၊ တာနံ၊ ထိုလောလတ္တံ့ သောဘေးတို့ကို၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ ပဋု
 ဗုဒ္ဓါ ဘဗ္ဗာနံ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ပဋုဗုဒ္ဓါတွာစ၊ သိပြီး၍လည်း၊ တေသံ၊ ထိုလော
 လတ္တံ့ သောဘေးတို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဝါ၊ ယမိတဗ္ဗံ၊ အားထုတ်
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဗေဒ၊ မံ၊ ဒေသမထုတ်သည်၊
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြိုခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ယောဓာ
 ဇိဝဂ္ဂေါ၊ ယောဓာဇိဝဝဂ်သည်နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံ၊ သည်ကား၊ ၊ ဧန္တေ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ စေတောဝိရတ္တံ၊ ဗာဏာ
 စ၊ စိတ်၏ကံလေသာတို့မှလွတ်ခြင်းအကျိုးရှိသောတရားတို့လည်းကောင်း၊

ဧွေနှစ်ပါးကုန်သော၊ ခမ္မေပိဟာရိနောစ၊ တရားသဖြင့်နေထေ့ရှိသောရဟန်းတို့
 ထည်းကောင်း၊ ဧွေနှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊
 ယောဓာဇိဝါစ၊ စစ်ထိုးခြင်းဟုဆိုအပ်သောအသက်မွေးခြင်းရှိသောသူရဲ
 တို့ထည်းကောင်း၊ စက္ကာဇော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ အနာဂ ဘာစ၊ လာလတ္တံ့
 သောဘေးတို့ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေတာနိ၊ ထိုသုတ်တို့သည်၊
 ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။

ပဉ္စကနိပါတ်-ဒုတိယပတ္ထာသက-၄-ထေရဝဂ်၊

ဘိက္ခုဝ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ခမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ အပ္ပိယောစ၊ မချစ်အပ်
 သည်ထည်းကောင်း၊ အမနာပေါစ၊ နှလုံးကိုမပွားစေ တတ်သည် ထည်း
 ကောင်း၊ အဂရုစ၊ အထေးအမြတ်မပြုအပ်သည်ထည်းကောင်း၊ အဘာဝနီ
 ယောစ၊ မေတ္တာဖြင့် မပွားစေအပ်သည် ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ၊ ခမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 အပ္ပိယောစ၊ မချစ်အပ်သည်ထည်းကောင်း၊ အမနာပေါစ၊ နှလုံးကိုမပွား
 စေတတ်သည်ထည်းကောင်း၊ အဂရုစ၊ အထေးအမြတ်မပြုအပ်သည်ထည်း
 ကောင်း၊ အဘာဝနီယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်မပွားစေအပ်သည် ထည်းကောင်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်၊ ရဇ္ဇနိယေ၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော
 အာရုံ၌၊ မဇ္ဇတိ၊ တပ်၏၊ ဒုဿနိယေ၊ ပြစ်မှားခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအာ
 ရုံ၌၊ ဒုဿတိ၊ ပြစ်မှား၏၊ မောဟနိယေ၊ တွေဝေမိန်းမောခြင်း၏ အကြောင်း
 ဖြစ်သောအာရုံ၌၊ ဗဟုတိ၊ တွေဝေမိန်းမော၏၊ ကပ္ပနိယေ၊ အမျက်ထွက်
 ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောအာရုံ၌၊ ကပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်၏၊ မဒနိယေ၊
 သစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအာရုံ၌၊ မဇ္ဇတိ၊ ယစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ခမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊
 ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်း
 သုံးဘော်တို့သည်၊ အပ္ပိယောစ၊ မချစ်အပ်သည်ထည်းကောင်း၊ အမနာပေါ
 စ၊ နှလုံးကိုမပွားစေတတ်သည်ထည်းကောင်း၊ အဂရုစ၊ အထေးအမြတ်မပြု
 အပ်သည်ထည်းကောင်း၊ အဘာဝနီယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်မပွားစေအပ်သည်

ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်
သော၊ ဣမေဟိခေါဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊
ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာနိန်၊ သီတင်း
သုံးတော်တို့သည်၊ အပ္ပိယောစ၊ မချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ အမနာပေါ
စ၊ နှလုံးကိုမပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ အဂရုစ၊ အထေးအမြတ်မပြု
အပ်သည်လည်းကောင်း၊ အဘာဝနီယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်မပွားစေအပ်သည်
ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်
သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊
မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာနိန်၊ သီတင်းသုံးတော်
တို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည် လည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊ နှလုံးကို
ပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဂရုစ၊ အထေးအမြတ်ပြုအပ်သည်လည်း
ကောင်း၊ ဘာဝနီယောစ၊ မေတ္တာဖြင့် ပွားစေအပ်သည် ထည်းကောင်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့
နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်၊ သဗြဟ္မစာနိန်၊ သီတင်းသုံးတော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည်
လည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဂရုစ၊
အထေးအမြတ်ပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘာဝနီယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်ပွား
စေအပ် သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ရုက္ခနီယေ၊ တပ်နှစ်သက်
ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအာရုံ၌၊ နရန္တတိ၊ မထပ်၊ ဒုဿနီယေ၊ ပြစ်မှား
ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောအာရုံ၌၊ နဒုဿတိ၊ မပြစ်မှား၊ မောဟနီယေ၊
တွေဝေမိန်းမောခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောအာရုံ၌၊ နရဟ္မတိ၊ မတွေဝေ
မမိန်းမော၊ ကုပ္ပနီယေ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောအာရုံ၌၊
နကုပ္ပတိ၊ အမျက်မထွက်၊ မဒနီယေ၊ ယစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောအာ
ရုံ၌၊ နမန္တတိ၊ မယစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့
နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်၊ သဗြဟ္မစာနိန်၊ သီတင်းသုံးတော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည်
လည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဂရု
စ၊ အထေးအမြတ်ပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘာဝနီယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်
ပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ
ဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာနိန်

သီတင်းသုံးတော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည် လည်းကောင်း၊ ဂရုစ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘာနိယောစ၊ မေတ္တာဖြင့် ပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝ၊ ရဟန်းဘို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးတော်တို့သည်၊ အပ္ပိယောစ၊ မချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ အမနာပေါစ၊ နှလုံးကို မပွားစေတတ်သည် လည်းကောင်း၊ အဂရုစ၊ အလေးအမြတ်မပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ အဘာဝနိယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်မပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့် သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးတော်တို့သည်၊ အပ္ပိယောစ၊ မချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ အမနာပေါစ၊ နှလုံးကိုမပွားစေတတ်သည် လည်းကောင်း၊ အဂရုစ၊ အလေးအမြတ်မပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ အဘာဝနိယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်မပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အဝိတရာဂေါ၊ မကင်းသောနှစ်သက်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိတဒေါသော၊ မကင်းသောပြန်မှားခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိတမောယော၊ မကင်းသောတွေ့ဝင်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မက္ခိစ၊ သူ့ကျေးဇူးကိုချေခြင်းရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဿာသိစ၊ အဖျင်းမူခြင်းရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးတော်တို့သည်၊ အပ္ပိယောစ၊ မချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ အမနာပေါစ၊ နှလုံးကို မပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ အဂရုစ၊ အလေးအမြတ်မပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ အဘာဝနိယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်မပွားစေအပ်သည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝ၊ ရဟန်းဘို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်း သုံးတော်တို့သည်၊ အပ္ပိယောစ၊ မချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ အမနာပေါစ၊ နှလုံးကိုမပွားစေတတ်သည်

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပစ္ဆိမသက-၄-ထေရဝဂ်၊ ၂၇၇

လည်းကောင်း၊ အဂရုစ၊ အလေးအမြတ် မပြုအပ်သည် လည်းကောင်း၊ အဘာဝနိယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်မပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိန်၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဂရုစ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ အဘာဝနိယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်ပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရောမထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိန်၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဂရုစ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ အဘာဝနိယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်ပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းသောတပ်နှစ်သက်ခြင်းဝိသည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိတဒေါသော၊ ကင်းသောပြစ်မှားခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိတမောဟော၊ ကင်းသော တွေငြေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အမက္ခိစ၊ သူ့ကျေးဇူးကို ချေခြင်းမရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပလာသိစ၊ အဖျင်းမူခြင်းမရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိန်၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဂရုစ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ အဘာဝနိယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်ပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိန်၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဂရုစ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ အဘာဝနိယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်ပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ အပ္ပိယောစ၊မချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ အမနာပေါစ၊နှလုံးကိုမပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ အဂရစ၊ အထေးအမြတ်မပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ အဘာဝနီယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်မပွားစေအပ်သည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ကဏမေဟိ၊ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ အပ္ပိယောစ၊ မချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ အမနာပေါစ၊နှလုံးကိုမပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ အဂရစ၊ အထေးအမြတ်မပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ အဘာဝနီယောစ၊မေတ္တာဖြင့်မပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ ကုဟကောစ၊ ဒါယကာကိုအားနှင့်ဩက္ခယံကိုပြုကတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊လပကောစ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုရခြင်းငှါမိမိကိုယ်ကို ဒါယကာတို့အားငြီးငြေ့စွာပြောဆိုတတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ နေမိတ္တကောစ၊ပစ္စည်းလေးပါးကိုရခြင်း၏ အကြောင်း အရိပ်နိမိတ်ကို ပြုတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗေသိကောစ၊ပစ္စည်းလေးပါးကို ရခြင်းငှါဒါယကာတို့အားနှိပ်၍ဆိုကာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သာဘောန၊မိမိလာဘ်ဖြင့်၊ လာဘံ၊ သူတပါးလာဘ်ကို၊ နိဇီဂိသိတာစ၊ရှာဖွေလေ့ရှိသည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣကိ၊ဤသို့၊ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ဓမ္မေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ထေရော၊မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ အပ္ပိယောစ၊မချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ အမနာပေါစ၊နှလုံးကိုမပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ အဂရစ၊အထေးအမြတ်မပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ အဘာဝနီယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်မပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ခေါ၊ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ထေရော၊မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ အပ္ပိယောစ၊မချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ အမနာပေါစ၊နှလုံးကိုမပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ အဂရစ၊အထေးအမြတ်မပြုအပ် သည်လည်းကောင်း၊ အဘာဝနီယောစ၊မေတ္တာဖြင့်မပွားစေအပ်သည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊

ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ခဲဋ္ဌေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော
ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ ဘိဝံသ်
သုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည် ထည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊
နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်ထည်းကောင်း၊ ဂရုစ၊ အထေးအမြတ်ပြုအပ်သည်
ထည်းကောင်း၊ ဘာဝနိယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်ပွားစေအပ်သည်ထည်းကောင်း
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကထမေဟိ၊ ခဲဋ္ဌေဟိ၊ အဘယ်
တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ ဘိဝံသ်သုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊
ချစ်အပ်သည်ထည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်ထည်း
ကောင်း၊ ဂရုစ၊ အထေးအမြတ်ပြုအပ်သည် ထည်းကောင်း၊ ဘာဝနိယောစ၊
မေတ္တာဖြင့် ပွားစေအပ်သည်ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကုဟ
ကောစ၊ ဒါယကာတို့အား အံ့ဩဘွယ်ကိုပြုထတ်သည်ထည်း၊ နုဟောတိ၊
မဖြစ်၊ လပကောစ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုရခြင်းငှါ မိမိကိုယ်ကိုဒါယကာတို့
အားပြီးမြောက်၍ ပြောဆိုထတ်သည်ထည်း၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နေမိတ္တ
ကောစ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုရခြင်း၏ အကြောင်းအရိပ် နိမိတ်ကိုပြု ထတ်
သည်ထည်း၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နိပွေသိကောစ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ရခြင်းငှါ
ဒါယကာတို့အားနှိပ်၍ ဆိုထတ်သည်ထည်း၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ထာဘောန၊
မိမိသာတ်ဖြင့်၊ ထာဘံ၊ သူတပါးသာတ်ကို၊ နိဇိကိထိယောစ၊ ရှာငြီးထွေရှာသည်
ထည်း၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ခဲဋ္ဌေဟိ၊
တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ် ဖြစ်သော၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ ဘိဝံသ်သုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊
ချစ်အပ်သည်ထည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်ထည်း
ကောင်း၊ ဂရုစ၊ အထေးအမြတ်ပြုအပ်သည်ထည်းကောင်း၊ ဘာဝနိယောစ၊
မေတ္တာဖြင့်ပွားစေအပ်သည်ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
တို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခဲဋ္ဌေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
သဗြဟ္မစာရိနံ၊ ဘိဝံသ်သုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည်ထည်း
ကောင်း၊ မနာပေါစ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည် ထည်းကောင်း၊ ဂရုစ၊
အထေးအမြတ်ပြုအပ် သည်ထည်းကောင်း၊ ဘာဝနိယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်ပွား
စေအပ်သည်ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
မူ၏၊ တတိယံ၊ တတိယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ဂဟန်း
 သည်၊ သဗြဟ္မစာရိန်၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ အပ္ပိယောစ၊ မချစ်အပ်
 သည်လည်းကောင်း၊ အမနာပေါစ၊ နှလုံးကို မပွားစေတတ် သည်လည်း
 ကောင်း၊ အဂရုစ၊ အလေးအမြတ်မပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ အဘာဝနီ
 ယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်မပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စ
 ဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ဂဟန်းသည်၊
 သဗြဟ္မစာရိန်၊ သီတင်း သုံးဘော်တို့သည်၊ အပ္ပိယောစ၊ မချစ်အပ်သည်
 လည်းကောင်း၊ အမနာပေါစ၊ နှလုံးကိုမပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊
 အဂရုစ၊ အလေးအမြတ်မပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ အဘာဝနီယောစ၊
 မေတ္တာဖြင့် မပွားစေအပ်သည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊
 အသဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟိရိကော၊ ကာယ
 ဒုစရိုက်အစရှိသည်တို့မှ ရှက်ခြင်းမရှိ သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနောတ္တပ္ပိ
 ကာယဒုစရိုက် အစရှိသည်တို့မှ ထန်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ကုသိတော၊ ပျင်းရိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုပ္ပညော၊ ပညာ မရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ဂဟန်း
 သည်၊ သဗြဟ္မစာရိန်၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ အပ္ပိယောစ၊ မချစ်အပ်
 သည်လည်းကောင်း၊ အမနာပေါစ၊ နှလုံးကိုမပွားစေတတ်သည် လည်း
 ကောင်း၊ အဂရုစ၊ အလေးအမြတ်မပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ အဘာဝနီ
 ယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်မပွားစေအပ်သည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ဓမ္မေဟိ၊ ဤ
 တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊
 ဘိက္ခု၊ ဂဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိန်၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ အပ္ပိယောစ၊
 မချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ အမနာပေါစ၊ နှလုံးကို မပွားစေတတ်သည်
 လည်းကောင်း၊ အဂရုစ၊ အလေးအမြတ်မပြုအပ်သည် လည်းကောင်း၊
 အဘာဝနီယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်မပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့
 နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊
 ဂဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိန်၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၄-ထေရဝဂ်၊

သည်လည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဂရုစ၊ အထေးအမြတ်ပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘာဝနီယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်ပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စဟိ ငါးပါးကုန်သော ကထမေဟိဓမ္မေဟိ၊ အတယ်ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣဟေ၊ ခြံရံ၊ သိတင်သုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဂရုစ၊ အထေးအမြတ်ပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘာဝနီယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်ပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်၊ သဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိရိမာကာယဒုစရိုက်စသည်တို့မှ ရှက်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဩဇ္ဇတ္တိ၊ ကာယဒုစရိုက်စသည်တို့မှ နှစ်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာဒေဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောလိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပညဝါ၊ ညောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ယရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣဟေ၊ ခြံရံ၊ သိတင်သုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဂရုစ၊ အထေးအမြတ်ပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘာဝနီယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်ပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ဝေါ်စေတော်မူခြင်း၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣဟေ၊ ခြံရံ၊ သိတင်သုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဂရုစ၊ အထေးအမြတ်ပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘာဝနီယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်ပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ယရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣဟေ၊ ခြံရံ၊ သိတင်သုံးဘော်တို့သည်၊ အပ္ပိယောစ၊ မချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ အမနာပေါစ၊ နှလုံးကို မပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ အဂရုစ၊ အထေးအမြတ်မပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ အဘာဝနီယောစ၊ မေတ္တာဖြင့် မပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စဟိ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိန်၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ အပ္ပိယောစ၊ မချစ်အပ်သည် လည်းကောင်း၊ အမနာပေါစ၊ နှလုံးကို မပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ အဂရုစ၊ အလေးအမြတ်မပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ အဘာဝနိယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်မပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဒ္ဓါနံ၊ သဒ္ဓါရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂန္ဓာနံ၊ ဂန္ဓာတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရသနံ၊ ရသာရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗောဇ္ဈဗ္ဗာနံ၊ ဗောဇ္ဈဗ္ဗာရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိန်၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ အပ္ပိယောစ၊ မချစ်အပ်သည် လည်းကောင်း၊ အမနာပေါစ၊ နှလုံးကို မပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ အဂရုစ၊ အလေးအမြတ် မပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ အဘာဝနိယောစ၊ မေတ္တာဖြင့် မပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ဝေါ်ခံယူတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိန်၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ အပ္ပိယောစ၊ မချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ အမနာပေါစ၊ နှလုံးကို မပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ အဂရုစ၊ အလေးအမြတ် မပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ အဘာဝနိယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်မပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိန်၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊ နှလုံးကို မပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ အဂရုစ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ အဘာဝနိယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်မပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိန်၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ မနာ

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၄-ထေရဝဂ်၊

ပေါစ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဂရုစ၊ အလေးအမြတ် ပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘာဝနိယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်ပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့ကို၊ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဒ္ဓါနံ၊ သဒ္ဓါရုံတို့ကို၊ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂန္ဓာနံ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ကို၊ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရသနံ၊ ရသာရုံတို့ကို၊ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗောဇ္ဇဗ္ဗရုံ နှိ နှိ ကို၊ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ၁ ဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း။ မနာပေါစ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဂရုစ၊ အလေးအမြတ် ပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘာဝနိယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်ပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ခမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့် သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ၁ ဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း။ မနာပေါစ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဂရုစ၊ အလေးအမြတ် ပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘာဝနိယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်ပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ၊ ဝိနိတောံ၊ မူ၏။ ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ၁ ဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဂရုစ၊ အလေးအမြတ် ပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘာဝနိယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်ပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ၁ ဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဂရုစ၊ အလေးအမြတ် ပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘာဝနိယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်ပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊

အင်္ဂုတ္တိုဂ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါပက္ခော။ ငါးပါးသော အနက်တို့၌ ခွဲခြမ်း၍ ဝေဘန်တတ်သော အတ္ထပဋိသန္တိဒါပက္ခောထံသို့ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါပက္ခော၊ ထေးပါးသော အကြောင်း၌ ခွဲခြမ်း၍ ဝေဘန်တတ်သော ဓမ္မပဋိသန္တိဒါပက္ခောထံသို့ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါပက္ခော၊ မာဂတောသာပါဠိဟုဆိုအပ်သော ခွဲခြမ်း၍ ဝေဘန်တတ်သော နိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါပက္ခောထံသို့ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါပက္ခော၊ ရှေ့ဥာဏ်သုံးပါး၌ ခွဲခြမ်း၍ ဝေဘန်တတ်သော ပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါပက္ခောထံသို့ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဩဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့၏။ ဥစ္စာစာနိ၊ အကြီး အလယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနတာနိကံ၊ ကရဏီယာနိ၊ အကြင်အဘယ်သို့ပြုရအံ့နည်းဟု မေးမြန်းစုံစမ်းသဖြင့် ပြုအပ်သော ပြုတွယ်ကိစ္စကို သန္တိ ရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအကြီးအလယ်ဖြစ်သော ပြုတွယ်ကိစ္စကို၌၊ ဒေက္ခာ၊ လိပ်မာသည်။ အနုလသော၊ ပျင်းရိခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတြိပါယာယ၊ ထိုအကြီးအလယ် ပြုတွယ်ကိစ္စကို ပြီးစေခြင်း၌ အကြောင်းဖြင့် ခွဲခြမ်းသော၊ ဝိမံသယ ဝုစမ်းတတ်သော ပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာတု၊ မိမိကိုယ်တိုင် ပြုခြင်းငှါ၊ အလံ၊ စွမ်းနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံဝိခာတု၊ သူကပါးအား စီရင်ခြင်းငှါ၊ အလံ၊ စွမ်းနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ သိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဩဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိသောစ၊ ချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဂရုစ၊ အလေးအမြတ် ပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘာဝနီယောစ၊ မေတ္တာဖြင့် ပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပစ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေတိ၊ ခါဓမ္မေတိ၊ ဤ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ သိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဩဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိသောစ၊ ချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဂရုစ၊ အလေးအမြတ် ပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘာဝနီယောစ၊ မေတ္တာဖြင့် ပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဆဋ္ဌံ၊ ဆဋ္ဌသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေရဟန်းဘိ၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားဟိုနှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်း၊ ငါးပါးကုန်၊ သိ၊ ငါးသုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည်
 ထည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်ထည်းကောင်း၊ ဂရုစ၊
 အလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်ထည်းကောင်း၊ ဘာဝနီယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်ပွား
 စေအပ်သည်ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 ကတမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားဟိုနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊
 ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ငါးပါးကုန်၊ သိ၊ ငါး
 သုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည်ထည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊ နှလုံး
 ကိုပွားစေတတ်သည်ထည်းကောင်း၊ ဂရုစ၊ အလေးအမြတ် ပြုအပ်သည်
 ထည်းကောင်း၊ ဘာဝနီယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်ပွားစေအပ်သည်ထည်းကောင်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိယဝါ၊ ဘိယနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝရတော၊ ပါတိမောက္ခသံဝရဘိယဖြင့် ပိတ်ဆိုအပ်
 သောကာယန္တရံ၊ ဝစီန္ဒါမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာစာဂဂေါစ၊ ဝေဗ္ဗန္ဓော၊ အကျင့်
 ကျက်စားရာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ အနုမေတ္တသု၊ အနုမြူမှုအတိုင်းအရှည်
 ရှိကုန်သော၊ ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်ဘိန္ဒိ၊ ဘယဒဿာပီ၊ စေးဟုရှုလေ့ရှိသည်
 ဖြစ်၍ ဝိ၊ ရဟိ၊ နေ၏၊ သိက္ခ၊ ပဒေသု၊ သိက္ခာရန်တို့၌၊ သမာဒါဟ၊ ခေမဂံ
 တသံ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကုဋ်၏၊ ဗဟုဿတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသည်၊
 သုတသရော၊ အကြားအမြင်ကိုဆောင်သည်၊ သုတသန္ဓိစယော၊ အကြား
 အမြင်ကို ဆည်းဘူးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယေထေဓမ္မော၊ အကြင်ပါဠိ
 ဓမ္မာရှိသည်၊ အာဒိ ကဏ္ဍာဏာ၊ အစ၌ ကောင်းခြင်း ရှိကုန်၏၊ မဇ္ဈေ
 ကဏ္ဍာဏာ၊ အထယ်၌ကောင်းခြင်းရှိကုန်၏၊ ပရိယောသာနကဏ္ဍာဏာ၊
 အဆုံး၌ကောင်းခြင်းရှိကုန်၏၊ သာတ္ထိ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သ ဗျဉ္ဇနံ၊
 သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကေဝသပင်္ဂုဗ္ဗိ၊ အလို စုံထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်စုံ
 သော၊ ပရိသဒ္ဓံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော
 အကျင့်ကို၊ အဘိဝဓန္နိ၊ ဟောဆိုနိုင်ကုန်၏၊ တထာဂူပ၊ ထိုသို့သဘော
 ရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာပါဠိဓမ္မာတို့သည်၊ အသာ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဗဟုဿတော၊
 များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်သည်၊ ဓာတော၊ ဆောင်ကုန်သည်၊ ဝစယော၊
 နှုတ်ဖြင့်၊ ဝေပိတော၊ ထေရ်အပ်ကုန်သည်၊ မနာသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခိ
 တံ၊ အဘန်တလဲလဲ ရှုအပ်ကုန်သည်၊ ဒိဗ္ဗိယော၊ ဝညာဖြင့်၊ သုပ္ပုရိပိဒ္ဓါ၊
 ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍သိအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကဏ္ဍာဏ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

ပါစော၊ ကောင်းသော စကားရှိသည်။ ကဏ္ဍာဏ ဝါက္ကရဏော၊ ကောင်းသော အသံရှိသည်။ ပေါဒိယာ၊ ပြည်ကြီးသုတို့ ဥဉ္ဇာဖြစ်သော၊ ဝိဿဋ္ဌာယ၊ သန့်ရှင်သော၊ အနေလဂဋ္ဌာယ၊ အပြစ်မရှိသော ကျသော ပုဒ်ဗျည်းရှိသော၊ အက္ခာဿ၊ အနက်ကို၊ ဝိညာပနိယာ၊ သိစေတတ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဘိစေတသိကာနံ၊ လွန်မြတ်သော စိတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာနံ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာ နေခြင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ စာသုနံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဈာနံ၊ ဈာန်တို့ကို၊ နိကာမဇာတိ၊ အလိဂ်တိုင်းရခြင်းရှိသည်။ ဘောတိ၊ ဖြစ်၏။ အကိစ္စဇာတိ၊ မပြုငြင်သဖြင့် ရခြင်းရှိသည်။ အကသိရဇာတိ၊ မဆင်းရဲသဖြင့်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝါမရှိသော၊ စေတောဝိရက္ခိ၊ စိတ်၏ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ် ကိုလည်းကောင်း၊ ပညာဝိရက္ခိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ် ပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာသျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယံ၊ ထူးသော ပညာတို့ဖြင့်သိ၍၊ သတ္တိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဂရုစ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ် သည်လည်းကောင်း၊ ဘာဝနိယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်ပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုာဝ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ဝေါ်ခေါ်ဝေါ်၍ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်း သုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည် လည်းကောင်း၊ ဂရုစ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ် သည်လည်းကောင်း၊ ဘာဝနိယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်ပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ကော်မူ၏။ သတ္တမံ၊ သတ္တမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်

ဗဟုဇနအဟိတာယ၊ များစွာသောလူတို့၏စီးပွားမရှိခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
ဗဟုဇနအသုခါယ၊ များစွာသောလူတို့၏ ချမ်းသာခြင်းမရှိခြင်းငှါလည်း
ကောင်း၊ ဗဟုဇန၊ များစွာသော၊ ဇနဿ၊ လူ၏၊ အနတ္တဿ၊ အကျိုးမရှိခြင်း
ငှါလည်းကောင်း၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ အဟိတာယ၊ စီးပွားမရှိခြင်း
ငှါလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ငနုပဒန္နာ၊ ကျင့်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊
အဘယ်ဘုရားတို့နှင့်၊ သမန္တာဝတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်
သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗဟုဇနအဟိတာယ၊ များစွာသောလူတို့၏စီး
ပွားမရှိခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဗဟုဇနအသုခါယ၊ များစွာသောလူတို့၏ချမ်း
သာမရှိခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဗဟုဇန၊ များစွာသော၊ ဇနဿ၊ လူ၏၊
အနတ္တဿ၊ အကျိုးမရှိခြင်းငှါ၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ အဟိတာယ၊
စီးပွားမရှိခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
ပနိပဒန္နာ၊ ကျင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်၊ နည်းထေရော၊ မြဲမြံသည်၏အဖြစ်သို့
ရောက်သည်၊ ဓုတ္တဉ္ဇ၊ ရဟန်းပြုသောနေ့မှစ၍ ညဉ့်အပိုင်း အခြားကံထိ
သည်၊ စိရပဗ္ဗဇိတော၊ ကြာမြင့်စွာရဟန်းပြုခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဥာတော၊ ထင်ရှားသည်၊
ယသဝတိ၊ များသောအခြံအရံရှိသည်၊ သဂဟဗ္ဗပဗ္ဗဇိတာနံ၊ လူနှင့်တကွ
သောရဟန်းတို့၏၊ ဗဟုဇနပရိဝါရော၊ များစွာသော လူတည်းဟူသောအခြံ
အရံရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်၊ စိဝရိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိဿနပစ္စသတောသဇ္ဇပရိက္ခရာနံ၊ သင်္ကန်း
ထွင်းကျောင်းအနာ၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောဆေးတည်းဟူသောအရံအ
တားတို့ကို၊ ထာဘိ၊ ရခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟုဿုတော၊ များသော
အကြားအမြင်ရှိသည်၊ သုတဓရော၊ အကြားအမြင်ကုန်ဆောင်သည်၊ သုတ
သန္ဓိစယော၊ အကြားအမြင်ကုန်ဆည်းဘူးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယေထေ
ဓမ္မာ၊ အကြင်ပါဠိဓမ္မာတို့သည်၊ အာဗိကဏ္ဍာတာ၊ အစဉ်ကောင်းခြင်းရှိကုန်
၏၊ မဇ္ဈေကဏ္ဍာတာ၊ အထယ်၌ကောင်းခြင်းရှိကုန်၏၊ ပရိယောသာန
ကဏ္ဍာတာ၊ အဆုံး၌ကောင်းခြင်းရှိကုန်၏၊ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော၊
သဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကေဝဏပရိယတ္တံ၊ အဆုံးစုံထက်ဝန်းကျင်မှ
ပြည့်စုံသော၊ ပရိသုဒ္ဓိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်
သောအကျင့်ကို၊ အဘိဝေဇ္ဇိ၊ ဟောဆိုနိုင်ကုန်၏၊ တထာဂူပါ၊ ထိုသို့
သဘောရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ ပါဠိဓမ္မာတို့သည်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဗဟုဿု

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောဝ်နိဿယ

တော၊ ဈာနသော၊ အကြားအမြင်ရှိကုန်သည်။ ဓာတော၊ ဆောင်နိုင်ကုန်သည်။
 ၀၈ သာ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ပရိဝိတော၊ လေ့လာအပ်ကုန်သည်။ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနု
 ပေက္ခိတော၊ အဘန်တထဲလဲရှုအပ်ကုန်သည်။ ဒိဋ္ဌိယော၊ ပညာဖြင့်၊ သုပ္ပင်္ဂဝိဒ္ဓါ၊
 ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ ထိအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ထေရော၊
 မထေရ်ကြီးဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဝိတ္ထာဒိဋ္ဌိကော၊ မှားသောအယူ
 ရှိသည်၊ ဝိပဓိ၊ အမှားသော၊ အဘက်ပြန်သောအယူရှိသည်။ ဟောဇာ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဗဟုဇန
 အဟိ၊ ဘာယ၊ များစွာသောလူ၊ ဘုံ၏စီးပွားမရှိခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ဗဟုဇန
 အသုခါယ၊ များစွာသောလူ၊ ဘုံ၏ချမ်းသာမရှိခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ဗဟု
 နော၊ များစွာသော၊ ဇနု၊ သာ၊ လူ၏၊ အနတ္ထာယ၊ အကျိုးမရှိခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
 ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူ၊ ဘုံ၏၊ အဟိထာယ၊ စီးပွားမရှိခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
 ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပရိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဗဟုဇနံ၊ များစွာသောလူကဲ့သို့၊ သဒ္ဓမ္မာ၊ ကုသိုလ်
 ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးဟုဆိုအပ်သော သူထောဝ်ကောင်းတို့၏ တရားမှ၊
 ဝဋ္ဌ၊ ပေတွေး၊ ထေရ်၏၊ အသဒ္ဓမ္မေ၊ အကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးဟုဆို
 အပ်သောမသူထောဝ်တို့၏ တရား၌၊ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ ထည်ပေ၏။ ထေရော၊
 မြဲမြံသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ရတ္တည၊ ရဟန်းပြု
 သောနေ၊ မှပစ္စည်းအပိုင်းအခြားကိုထိ၏၊ စိရပဗ္ဗဇိတော၊ ကြာမြင့်စွာပေးနံး
 ပြုခြင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍လည်း။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဒိဋ္ဌာနုဂ
 တိ၊ မြင်သဖြင့်အတုလိုက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ထေရော၊
 မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဥာတော၊ ထင်ရှာ၏။ ယသသိ၊ များ
 သောအခြံအခံရှိ၏။ သဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတံ၊ လှူရှင်ထက္ကသောရဟန်းတို့၏။
 ဗဟုဇနပရိဝါရော၊ များစွာသောလူကလည်း ဟူသောအခြံအခံရှိ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့လုံးသွင်း၍လည်း။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဒိဋ္ဌာနုဂတံ၊ မြင်သဖြင့်အတု
 လိုက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်။ စိဝရိပိဏ္ဍပါတသောနာသနဂိဏာနပစ္စာယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာ
 နံ၊ သင်္ကန်းသွင်း၍ကျောင်းအနာ၏၊ ဆန်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ဆေးတည်းဟူ
 သောအရံအတားတို့ကို၊ ထာဘီ၊ မြင်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍လည်း
 အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဒိဋ္ဌာနုဂတံ၊ မြင်သဖြင့်အတုလိုက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊
 ရောက်ကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဗဟုဿ

တော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိ၏။ သုတစရော၊ အကြားအမြင်ကိုဆောင်
 ၏။ သုတသန္တိစယော၊ အကြားအမြင်ကိုဆည်းတူး၏။ ဣတိဝံ၊ ဤသို့လုံး
 သွင်း၍ထည်း၊ အဿ၊ ယုံရဟန်း၏။ ဒိဋ္ဌာနဂတိ၊ မြင်သဖြင့်အဟုလိုက်ခြင်း
 သို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 ဣမေဟိခေ၊ ခမ္မေဟိ၊ ဤထရားသို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော
 မထေရ်ဖြစ်သော၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗဟုနေအဟိတာယ၊ များစွာသော
 လူတို့၏စီးပွားမရှိခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ ဗဟုနေအသုခါယ၊ များစွာသောလူ
 တို့၏ချမ်းသာမရှိခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ ဗဟုနေ၊ များစွာသော၊ နေဿ၊
 လူအပေါင်း၏၊ အနတ္ထာယ၊ အကျိုးမရှိခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ ဒေဝမနုဿာ
 နံ၊ နတ်လူတို့၏၊ အဟိတာယ၊ စီးပွားမရှိခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာယ၊
 ဆင်းရဲခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိပန္နော၊ ကျင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ခမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 ဗဟုနေဟိတာယ၊ များစွာသောလူတို့၏စီးပွားခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ ဗဟု
 နေသုခါယ၊ များစွာသောလူတို့၏ချမ်းသာခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ ဗဟုနေ၊
 များစွာသော၊ နေဿ၊ လူ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါထည်းကောင်း၊ ဒေဝ
 မနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ သုခါယ၊
 ချမ်းသာခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိပန္နော၊ ကျင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိခမ္မေဟိ၊ အဘယ်ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 ဗဟုနေဟိတာယ၊ များစွာသောလူတို့၏စီးပွားခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ ဗဟု
 နေသုခါယ၊ များစွာသောလူတို့၏ချမ်းသာခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ ဗဟုနေ၊
 များစွာသော၊ နေဿ၊ လူ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါထည်းကောင်း၊ ဒေဝ
 မနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ သုခါယ၊
 ချမ်းသာခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိပန္နော၊ ကျင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊
 ထေရော၊ မြဲမြံသည်အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝတ္ထု၊
 ရဟန်းပြုသောမှစ၍ညဉ့်အပိုင်းအခြားကိုသိသည်၊ စိရပဗ္ဗဇိတော၊ ကြာ
 မြင့်စွာရဟန်းပြုခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ထေရော၊ မထေရ်ကြီးဖြစ်
 သော၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ညာတော၊ ထင်ရှားသည်၊ ယသသိ၊ များသော
 အခြံအရံရှိသည်၊ သဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတာနံ၊ လူနှင့်ထက္ခသောရဟန်းတို့၏၊ ဗဟု
 နေပရိဝါရော၊ များစွာသောလူထည်းဟူသော အခြံအရံရှိသည်၊ ဟောတိ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဖြစ်၏။ ဝိဝေသိတောပိတသေနာသနဂိဏာနပဂ္ဂယဘောသစ္စပရိက္ခရာနံ။ သင်္ကန်း
 သွမ်းကျောင်းအနာ၏ ဆန်းကျင်ဘက်ဖြစ်သော ဆေးတည်းဟူသောအရ
 အထားတို့ကို။ ထာဘိ၊ ရခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ထေရော၊ မထေရ်
 ကြီးဖြစ်သော၊ သိက္ခာ၊ ရဟန်းသည်။ ဗဟုထုတော၊ များသောအကြားအမြင်
 ရှိသည်။ သုတဓရော၊ အကြားအမြင်ကိုဆောင်သည်။ သုတသန္နိစယော။
 အကြားအမြင်ကို ဆည်းဘူးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယေတေဓမ္မာ၊ အကြင်
 ပါဠိဓမ္မတို့သည်။ အာဒိကဏ္ဍာတာ၊ အစဉ် ကောင်းခြင်းရှိကုန်၏။ မဇ္ဈေ
 ကဏ္ဍာတာ၊ အထပ်၌ ကောင်းခြင်းရှိကုန်၏။ ပရိယောသနကဏ္ဍာတာ၊
 အဆုံး၌ကောင်းခြင်းရှိကုန်၏။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါ
 နှင့်ပြည့်စုံသော။ ကေဝလပရိဝုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံသော၊
 ပရိသုန္ဓိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို
 အဘိဝေဒန္တိ၊ ဟောဆိုနိုင်ကုန်၏။ တထာရူပါ၊ ထိုသို့သဘော ရှိကုန်သော၊
 ဓမ္မာ၊ ပါဠိဓမ္မတို့သည်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဗဟုထုတော၊ များသော
 အကြားအမြင်ရှိကုန်သည်။ ဓာတာ၊ ဆောင်ကုန်သည်။ ဝစသာ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ပရိ
 ဝိတာ၊ ထေ့သာအပ်ကုန်သည်။ မနုဿ၊ မိတ်ဖြင့်။ အနုပေက္ခိတာ၊ အံဘန်
 ထလဲလဲရှုအပ်ကုန်သည်။ ဒိဗ္ဗိဟာ၊ ပညာဖြင့်၊ သုပ္ပဗိုဗိဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာထိုး
 ထွင်း၍ သိအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သမ္မာဒိဗ္ဗိကော၊ ကောင်း
 သောအယူရှိသည်။ အဝိပရိတ ဒဿနော၊ မဘောက်ပြန်သော အယူရှိ
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါး၊ ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရား
 သို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ သိက္ခာ၊
 ရဟန်းသည်။ ဗဟုဇနဟိတဿ၊ များစွာသောလူတို့၏စီးပွားခြင်းငှါထည်း
 ကောင်း၊ ဗဟုဇနသုခဿ၊ များစွာသော လူတို့၏ ချမ်းသာခြင်းငှါ ထည်း
 ကောင်း၊ ဗဟုနော၊ များစွာသော၊ ဇနဿ၊ လူ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါထည်း
 ကောင်း၊ ဒေမနုသ သနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ ဟိတဿ၊ စီးပွားခြင်းငှါ ထည်း
 ကောင်း၊ သုခဿ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ ပရိပန္နော၊ ကျင့်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဗဟုဇနံ၊ များစွာသော လူကို၊
 အသဒ္ဓမ္မာ၊ အထူးထက်မထွက်တရားဆယ်ပါးဟုဆိုအပ်သော မသူတော်
 တို့၏တရားမှ၊ ဝုဿပေတွာ၊ ထစေ၍၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ ကုသိုလ် ကမ္မပထတရား
 ဆယ်ပါးဟု ဆိုအပ်သော သူတော်ကောင်းတို့၏ တရား၌၊ ပတ်ဋ္ဌာပေတိ၊
 ထည်စေ၏။ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ သိက္ခာ၊ ရဟန်းသည်။ ရဇ္ဇညာ၊
 ရဟန်းပြုသောနေ့မှစ၍ညဉ့်အပိုင်းအခြားကုန်သိ၏။ ပိရပဗ္ဗဇိတော၊ ကြာမြင့်

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယဝဏ္ဏသာသက-၄-ထေရဝဂ်၊ ၂၉၀

စွာရဟန်းပြုခြင်းရှိ၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍လည်း။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဒိဋ္ဌာ နဂတိ၊ မြင်သဖြင့်အတု လိုက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဥာထော၊ ထိုင်ရှား၏။ ယသသဿိ များသောအခြံအရံရှိ ၏။ သဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတာနံ၊ လူနှင့်တကွသော ရဟန်းတို့၏။ ဗဟုဇနပရိဝါရော၊ များစွာသောလူတည်းဟူသောအခြံအရံရှိ၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍လည်း။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဒိဋ္ဌာ နဂတိ၊ မြင်သဖြင့် အတုလိုက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်ကြီးဖြစ် သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စိဝရပိဏ္ဍပါတးသနာသနဂိတာနပစ္စယဘောသဇ္ဇ ပရိက္ခာရာနံ၊ သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်းအနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောဆေး တာသ်းဟူသောအရံအထားတို့ကို၊ ထာဘီ၊ ရခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍လည်း။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဒိဋ္ဌာ နဂတိ၊ မြင်သဖြင့် အတုလိုက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ် သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗဟုသဒုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိ၏။ သုတခရော၊ အကြားအမြင်ကိုဆောင်၏။ သုတသန္ဓိစယော၊ အကြားအမြင် ကိုဆည်းပူး၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍လည်း။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဒိဋ္ဌာ နဂ တိ၊ မြင်သဖြင့်အတုလိုက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗဠဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္တာဂထော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗဟုဇန ဟိတာယ၊ များစွာသော လူတို့၏။ စီးပွားခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ဗဟု ဇနသုခါယ၊ များစွာသောလူတို့၏ ချမ်းသာခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ဗဟု ဇနာ၊ များစွာသော၊ ဇနဿ၊ လူ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ လည်းကောင်း၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပရိပန္နော၊ ကျင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ သည်၊ သေက္ခဿ၊ သေက္ခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ နေ့၊ ရဟန်းအား၊ ပရိဟာနာယ၊ အထက်အထက်၌ဖြစ်သောဂုဏ်မှယုတ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဓမ္မာ၊ အဘယ်တရားတို့သည်၊ သေက္ခဿ၊ သေက္ခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ နေ့၊ ရဟန်းအား၊ ပရိဟာနာယ၊ အထက်အထက် ၌ဖြစ်သောဂုဏ်မှယုတ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ကမ္မရ မတော။

အမုၤ ဘၣ်ဒွဲမ္မေထေျာ်သောသုဇ္ဈိ အဖြၣ်ထၣ်းကောင်း။ ဘာသာရာမတာ၊ အပြၣ်အထၣ်ပြောဆိုအပ်သောစကားၣ် မ္မေထေျာ်သောသုဇ္ဈိ အဖြၣ်ထၣ်းကောင်း၊ နိဒ္ဒါရာမတာ၊ အိမ်ခြင်းဒွဲမ္မေထေျာ်သောသုဇ္ဈိအဖြၣ်ထၣ်းကောင်း၊ သင်္ဂါဏိကာရာမတာ၊ အပေါင်းအဘော်နှင်ပေါင်းဆုံစုဝေးခြင်းဒွဲမ္မေထေျာ်သောသုဇ္ဈိအဖြၣ်ထၣ်းကောင်း၊ ယထာပိရထံ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် ကိလေသာဘိယုတ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ မဆင်ခြင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ သေက္ခဿ၊ သေက္ခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ ရဟန်းအား၊ ပရိဟာနာယ၊ အထက်အထက်ၣ် ဖြစ်သော၊ ဂုဏ်မှမယုတ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေခေါဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သေက္ခဿ၊ သေက္ခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ ရဟန်းအား၊ ပရိဟာနာယ၊ အထက်အထက်ၣ် ဖြစ်သော၊ ဂုဏ်မှမယုတ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေခေါဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သေက္ခဿ၊ သေက္ခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ ရဟန်းအား၊ ပရိဟာနာယ၊ အထက်အထက်ၣ် ဖြစ်သော၊ ဂုဏ်မှမယုတ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဓမ္မာ၊ အဘယ်တရားတို့သည်၊ သေက္ခဿ၊ သေက္ခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ ရဟန်းအား၊ ပရိဟာနာယ၊ အထက်အထက်ၣ် ဖြစ်သော၊ ဂုဏ်မှမယုတ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ နကမ္မာရာမတာ၊ အမှတ်မရှိမ္မေထေျာ်သောသုဇ္ဈိအဖြၣ်ထၣ်းကောင်း၊ နဘာသာရာမတာ၊ အပြၣ်အထၣ်ပြောဆိုအပ်သောစကားၣ် မ္မေထေျာ်သောသုဇ္ဈိ အဖြၣ်ထၣ်းကောင်း၊ နိဒ္ဒါရာမတာ၊ အိမ်ခြင်းဒွဲမ္မေထေျာ်သောသုဇ္ဈိအဖြၣ်ထၣ်းကောင်း၊ သင်္ဂါဏိကာရာမတာ၊ အပေါင်းအဘော်နှင်ပေါင်းဆုံစုဝေးခြင်းဒွဲမ္မေထေျာ်သောသုဇ္ဈိအဖြၣ်ထၣ်းကောင်း၊ ယထာပိရထံ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် ကိလေသာဘိယုတ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ သေက္ခဿ၊ သေက္ခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ ရဟန်းအား၊ ပရိဟာနာယ၊ အထက်အထက်ၣ် ဖြစ်သော၊ ဂုဏ်မှမယုတ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေခေါဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သေက္ခဿ၊ သေက္ခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ ရဟန်းအား၊ ပရိဟာနာယ၊ အထက်အထက်ၣ် ဖြစ်သော၊ ဂုဏ်မှမယုတ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ဝိနိတော်မူ၏၊ နဝံ၊ နဝမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပဋ္ဌာသက-၄-ထေရဝဂ်၊ ၂၉၃

ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သေက္ခဿ၊ သေက္ခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ နေ့၊ ခဟန်းအား၊ ပရိဟာနာယ၊ အထက်အထက်၌ဖြစ်သောဂုဏ်မှယုတ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဓမ္မာ၊ အဘယ်တရားတို့သည်၊ သေက္ခဿ၊ သေက္ခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ နေ့၊ ခဟန်းအား၊ ပရိဟာနာယ၊ အထက်အထက်၌ဖြစ်သောဂုဏ်မှယုတ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤသနာထေတံ၌၊ သေက္ခော၊ သေက္ခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ခဟန်းသည်၊ ဗဟုကိစ္စော၊ များသောကိစ္စရှိသည်၊ ဗဟုကရဏီယော၊ များသောငြိဘွယ်ရှိသည်၊ ကိကရဏီယော၊ အဘယ်သို့ပြုရအံ့နည်ဟုမေးမြန်းစုံစမ်း၍ ပြုအပ်သောအမှုကို၌၊ ဗျက္ခော၊ ထိပ်မာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဗ္ဗိသလ္လာနံ၊ တယောက်အထည်းတည်းကိန်းအောင်ခြင်းကို၊ ဝိပဿနာနိ၊ သိတိစေ၏၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ စေတောသမထံ၊ စိတ်၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော သမာဓိကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ နာနုယုဂ္ဂတိ၊ အားမထုတ်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ပဌမော၊ ငှားဦးစွာသော၊ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ သေက္ခဿ၊ သေက္ခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ နေ့၊ ခဟန်းအား၊ ပရိဟာနာယ၊ အထက်အထက်၌ဖြစ်သောဂုဏ်မှယုတ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ပုန၊ ထာဘနံ၊ ပရံစ၊ ထပါးတုံလည်း၊ သေက္ခော၊ သေက္ခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ခဟန်းသည်၊ အပ္ပမတ္တကန၊ အနည်းငယ်သော၊ ကမ္မန္တ၊ အမှုဖြင့်၊ ဒိဝသံ၊ နေ့အတိုက်၊ အတိနာမေတိ၊ လှန်စေ၏၊ ပဗ္ဗိသလ္လာနံ၊ တယောက်အထည်းတည်းကိန်းအောင်းခြင်းကို၊ ဝိပဿနာနိ၊ သိတိစေ၏၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ စေတောသမထံ၊ စိတ်၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော သမာဓိကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ နာနုယုဂ္ဂတိ၊ အားမထုတ်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ဒုကိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ သေက္ခဿ၊ သေက္ခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ နေ့၊ ခဟန်းအား၊ ပရိဟာနာယ၊ အထက် အထက်၌ ဖြစ်သော ဂုဏ်မှ ယုတ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ပုန၊ ထာဘနံ၊ ပရံစ၊ ထပါးတုံလည်း၊ သေက္ခော၊ သေက္ခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ခဟန်းသည်၊ သဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိဝေယံ၊ လူနှင့်တကွလော ခဟန်းတို့နှင့်၊ သံသဋ္ဌော၊ ငါးပါးသော ဦးနှော ခြင်းဖြင့် ဦးနှောသည် ဖြစ်၍၊ အနု ဝေယံ၊ ကေန၊ ခဟန်း တို့အား မထုတ်သော၊ ဝိဟိသံသဋ္ဌေန၊ လူတို့နှင့်တကွ ဦးနှောခြင်းဖြင့်၊ သံသဋ္ဌော၊ ငါးပါးသော ဦးနှောခြင်းဖြင့် ဦးနှောသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ပဗ္ဗိသလ္လာနံ၊ တယောက်ထည်းထည်းကိန်းအောင်းခြင်းကို၊ ဝိပဿနာနိ၊ သိတိစေ၏၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

စေတော သာထံ၊ စိတ်၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော သမာဓိကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ နာနုယုဂ္ဂဟိ၊ အားမထုတ်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တတိယော၊ သုံးခုမြောက် သော၊ အယံဓမ္မော၊ ဤစာရားသည်၊ သေက္ခဿ၊ သေက္ခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု နော၊ ရဟန်းအား၊ ပရိဟာနာယ၊ အထက်အထက်၌ ဖြစ်သောဂုဏ်မှယုတ် ခြင်း၌၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ပရံစ၊ တပါး တုံလည်း၊ သေက္ခော၊ သေက္ခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အကာယေန၊ အခါမဟုတ်သည့်သံသယျင်၊ ဂါမိ၊ ရွာသို့၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏၊ အတိဒိဝါ၊ အလွန် နေမြင့်မှ၊ ပဋိတ္တမတိ၊ ဖဲ၏၊ ပဋိသလ္လာနံ၊ တယောက်ထည်း ထည်းကိန်း အောင်းခြင်းကို၊ ဝိဂ္ဂတိ၊ ဆိတ်စေ၏၊ အဇ္ဈတံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ စေတော သမ ထံ၊ စိတ်၏ဆန့် ကျင်ဘက်ဖြစ်သော သမာဓိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ နာနုယုဂ္ဂဟိ၊ အား မထုတ်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုက္ကော၊ ထေးခုမြောက်သော၊ အယံဓမ္မော၊ ဤစာရားသည်၊ သေက္ခဿ၊ သေက္ခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု နော၊ ရဟန်းအား၊ ပရိဟာနာယ၊ အထက်အထက်၌ဖြစ်သောဂုဏ်မှယုတ်ခြင်း၌၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ပရံစ၊ တပါးတုံလည်း၊ သေက္ခော၊ သေက္ခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယာယံကထာ၊ အကြင်စကား ထည်၊ အဘိသုလ္လေခိကာ၊ လွန်စွာကိလေသာကိုခေါင်းပါးစေတတ်၏၊ စေတော ပိဝရဏ သပ္ပါယာ၊ စိတ်၏ဖွင့်ထင်းကြောင်းဟု ဆိုအပ်သော သမထပိပဿာ တို့အားထောက်ပတ်၏၊ နှံအယံကထာ၊ ဤကိလေသာကို ခေါင်းပါးစေ တတ်သောစကားသည်၊ ဝိသယျထာကထာ၊ အထုတ်နည်း၊ အဝိစ္ဆက ထာ၊ ကင်းသော အလိုရှိကုန်သည် ဖြစ်ကုန်သောဟု ဆိုကြောင်းဖြစ်သော စကားထည်းကောင်း၊ သန္တုဗ္ဗိကထာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် ချောင့်ရဲ ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်သောဟု ဆိုကြောင်းဖြစ်သော စကားထည်းကောင်း၊ ပဝိဝေကကထာ၊ သုံးပါးသော ပိဝေကတို့ဖြင့် ဆိတ်ကုန်သည် ဖြစ်ကုန် သောဟု ဆိုကြောင်းဖြစ်သော စကားထည်းကောင်း၊ အသံသဂ္ဂကထာ၊ ငါးပါးသောနှိုးနှောခြင်းဖြင့်မနှိုးနှောကုန်သည်ဖြစ်ကုန်သောဟု ဆိုကြောင်း ဖြစ်သောစကားထည်းကောင်း၊ ဝိဂိယာရမ္မကထာ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော လုံ့လကို အားထုတ် ကုန်သောဟု ဆိုကြောင်း ဖြစ်သောစကား ထည်း ကောင်း၊ သီလကထာ၊ သီလကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော စကားထည်းကောင်း၊ သမာဓိကထာ၊ သမာဓိကို စွဲ၍ဖြစ်သော စကားထည်းကောင်း၊ ပညာ ကထာ၊ ပညာကိုစွဲ၍ဖြစ်သော စကားထည်းကောင်း၊ ဝိရတ္တိကထာ၊ အရ ဟတ္ထဒိုလ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော စကားထည်းကောင်း၊ ဝိရတ္တိ ဥာဏ ဒဿန

ဝဠကနိပါတ်ဒုတိယပစ္ဆာသက-၄ ထေရဝဂ်၊

ကထာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဆင်ခြင်တတ်သောပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ် ကံ စွဲ၍ဖြစ်
သောစကားထည်းကောင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ ဝေဇ္ဇဝိယာ၊
ဤသို့သဘောရှိသော၊ ကထာယ၊ စကားကို၊ နိကာမလာဘီ၊ အလိုရှိတိုင်းရ
သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အကိစ္ဆလာဘီ၊ ငြိငြင်ခြင်းမရှိသဖြင့်ရသည်၊
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အကထိလောဘီ၊ ပင်းပန်ခြင်းမရှိသဖြင့်ရသည်၊ နဟော
တိ၊ မဖြစ်၊ ပဋိသုဏ္ဏာနံ၊ တယောကံအထည်းထည်း ကိန်အောင်းခြင်းကို၊
ရိပ္ပတိ၊ ဆိတ်စေ၏၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ စေတောသမထံ၊ စိတ်၏ဆန့်ကွင်
ဘက်ဖြစ်သော သမာဓိကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ နာနုယုဂ္ဂတိ၊ အားထုတ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော၊ အယံဓမ္မော၊ ဤစာရားသည်၊
သေက္ခဿ၊ သေက္ခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ပရိဟာနာယ၊
အထက်အထက်၌ဖြစ်သောဂုဏ်မှယုတ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ စာရားတို့သည်၊ သေက္ခဿ၊ သေက္ခဖြစ်
သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ပရိဟာနာယ၊ အထက်အထက်၌ဖြစ်သော
ဂုဏ်မှယုတ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါး
ကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မော၊ ဤစာရားတို့သည်၊ သေက္ခဿ၊ သေက္ခဖြစ်သော၊
ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ပရိဟာနာယ၊ အထက်အထက်၌ဖြစ်သောဂုဏ်မှ
ယုတ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါး
ကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မော၊ ဤစာရားတို့သည်၊ သေက္ခဿ၊ သေက္ခဖြစ်သော၊
ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ အပရိဟာနာယ၊ အထက်အထက်၌ဖြစ်သောဂုဏ်
မှမယုတ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေ
ဓမ္မော၊ အတယ်စာရားတို့သည်၊ သေက္ခဿ၊ သေက္ခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊
ရဟန်းအား၊ အပရိဟာနာယ၊ အထက်အထက်၌ဖြစ်သော ဂုဏ်မှမယုတ်
ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာ
တော်၌၊ သေက္ခဿ၊ သေက္ခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗဟုကိစ္စော၊ ဈာ
သောကိစ္စရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဗဟုကရဏီယော၊ ဈာသောပြုတွယ်
ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကိံကရဏီယေသု၊ အတယ်ပြုရအံ့နည်းဟုမေး
မြန်းစုံစမ်း၍ပြုအပ်သော အမှုတို့၌၊ ဝိယက္ကော၊ လိပ်မာသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၏
ပဋိသုဏ္ဏာနံ၊ တယောကံထည်းထည်းကိန်းအောင်းခြင်းကို၊ နရိပ္ပတိ၊ မဆိတ်
ဝေ၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ စေတောသမထံ၊ စိတ်၏ဆန့်ကွင်ဘက်ဖြစ်သော
သမာဓိကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အနုယုဂ္ဂတိ၊ အားထုတ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ပဉ္စမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ အယံဓမ္မော၊ ဤစာရားသည်၊ သေက္ခဿ၊ သေက္ခ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ အပရိဟာနာယ၊ အထက်ထက်၌ဖြစ်
သောဂုဏ်မှမယုတ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊
တဘန်၊ ပရံစ၊ တပါးတုံထည်း၊ သေက္ခော၊ သေက္ခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်၊ အပ္ပမတ္တကေန၊ အနည်းငယ်သော၊ ကမ္မေန၊ အမှုဖြင့်၊ ဒိဝင်္ဂ၊ နေအတို
ကို၊ နအတိနာမေတိ၊ မလွန်စေ၊ ပဋိသလ္လာနံ၊ တယောက် ထည်းတည်းကိန်း
အောင်းခြင်းကို၊ နရိဉ္စတိ၊ မဆိုတ်စေ၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ စေတောသမ
ထံ၊ စိတ်၏ ဆန်ကျင်ဘက် ဖြစ်သောသမာဓိကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အနုယုဉ္စတိ၊
အားထုတ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ အယံ ဓမ္မော
ဤတရားသည်၊ သေက္ခဿ၊ သေက္ခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊
အပရိဟာနာယ၊ အထက်ထက်၌ဖြစ်သောဂုဏ်မှမယုတ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ
ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တဘန်၊ ပရံစ၊ တပါးတုံထည်း၊ သေက္ခော၊
သေက္ခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဟေဋ္ဌပဗ္ဗဇိတေတိ၊ လူနှင့်တကွ
သောရဟန်းတို့နှင့်၊ အသံသဋ္ဌော၊ ငါးပါးသော ဦးနှောခြင်းဖြင့် မဦးနှော
သည်ဖြစ်၍၊ အနုယုဉ္စတိ၊ အနုထေဝမိကေတိ၊ ရဟန်းတို့အား မထောက်သော၊ ဂိတိသံ
သဂ္ဂေတိ၊ လူဘိနှင့်နှို နှောခြင်းတို့ဖြင့်၊ အသံသဋ္ဌော၊ ငါးပါးသောဦးနှော
ခြင်းဖြင့်မဦးနှောသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ပဋိသလ္လာနံ၊ တယောက်အ
ထည်းတည်းကိန်းအောင်းခြင်းကို၊ နရိဉ္စတိ၊ မဆိုတ်စေ၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်
၌၊ စေတောသမထံ၊ စိတ်၏ဆန်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော သမာဓိကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊
အနုယုဉ္စတိ၊ အားထုတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တကိယော၊ သုံးခုမြောက်
သော၊ အယံ ဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ သေက္ခဿ၊ သေက္ခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊
ရဟန်းအား၊ အပရိဟာနာယ၊ အထက်ထက်၌ဖြစ်သောဂုဏ်မှမယုတ်ခြင်း
ငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တဘန်၊ ပရံစ၊ တပါးတုံထည်း
သေက္ခော၊ သေက္ခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အကာထေန၊ အခါမဟုတ်
သည်၌သာသျှင်၊ ဂါမံ၊ ရှာသို့၊ နပဓိ၊ သတိ၊ မဝင်၊ အတိဒိဝါ၊ အလွန်နေမြင့်မှ၊
နပဋိက္ကမတိ၊ မဖဲ၊ ပဋိသလ္လာနံ၊ တယောက်ထည်းတည်းကိန်းအောင်းခြင်းကို
နရိဉ္စတိ၊ မဆိုတ်စေ၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ စေတောသမထံ၊ စိတ်၏ဆန်ကျင်
ဘက်ဖြစ်သောသမာဓိကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အနုယုဉ္စတိ၊ အားထုတ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ စသုတ္တော၊ ထေးခုမြောက်သော၊ အယံ ဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊
သေက္ခဿ၊ သေက္ခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ အပရိဟာနာယ၊
အထက်ထက်၌ဖြစ်သောဂုဏ်မှမယုတ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ
ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တဘန်၊ ပရံစ၊ တပါးတုံထည်း၊ သေက္ခော၊ သေက္ခဖြစ်သော၊

ပဉ္စကနိပါတ်နုတိယပဏ္ဍိတသက-၄-ထေရဝဂ်၊

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ယာယံကထာ၊ အကြင်ကေားသည်။ အဘိသုလ္လော
 ကာ၊ လွန်စွာကိလေသာကို ခေါင်းပါးစေတတ်၏။ စေတောပိဝရတာသပ္ပာ
 ယာ၊ စိတ်၏ ပွင့်ထင်းကြောင်းဟုဆိုအပ်သော သမထပိပသာနာတို့အား
 ထောက်ပတ်၏။ ဣဒံအယံကထာ၊ ဤစကားသည်။ သေယျတာကထမာ၊
 အဘယ်နည်း။ အပ္ပိစ္ဆကထာ၊ ကင်းသောအလို မရှိကုန်သည်ဖြစ်ကုန်သော
 ဟုဆိုကြောင်းဖြစ်သောစကားလည်းကောင်း၊ သန္တုမ္ပိကထာ၊ ပစ္စည်းလေး
 ပါးဘုံဖြင့် ရောင့်ရဲကုန်သည်ဖြစ်ကုန်သောဟု ဆိုကြောင်းဖြစ်သောစကား
 လည်းကောင်း၊ ပပိဝေကကထာ၊ သုံးပါးသောပိကေကတုံဖြင့် ဆိတ်ကုန်
 သည်ဖြစ်ကုန်သောဟုဆိုကြောင်းဖြစ်သော စကားလည်းကောင်း၊ အသံ
 သက္ကထာ၊ ငါးပါးသောနှီးနှောခြင်းဖြင့်နှီးနှောကုန်သည်ဖြစ်ကုန်သောဟု
 ဆိုကြောင်းဖြစ်သော စကားလည်းကောင်း၊ ဝိရိယာရမ္ဘကထာ၊ နှစ်ပါး
 အပြားရှိသောလုံ့လကိုအားထုတ်ကုန်သောဟုဆိုကြောင်းဖြစ်သောစကား
 လည်းကောင်း၊ ဘိဇကထာ၊ ဘိဇကုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားလည်းကောင်း၊
 သမာဓိကထာ၊ သမာဓိ စွဲ၍ဖြစ်သောစကားလည်းကောင်း၊ ပညာကထာ
 ပညာကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားလည်းကောင်း၊ ဝိမုတ္တိကထာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 ကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားလည်းကောင်း၊ ဝိမုတ္တိဥာဏဒဿနကထာ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ကို ဆင်ခြင်တတ်သော ပစ္စဝေက္ခနာဥာဏ်ကို စွဲ၍ဖြစ်သော စကား
 လည်းကောင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဝေဇ္ဇဝိယာ၊ ဤသို့သဘောရှိ
 သော၊ ကထာယ၊ စကားကို။ နိကာမထာဘိ၊ အလိုရှိတိုင်းရသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ အကိစ္ဆလာဘိ၊ ပြုပြင်ခြင်းမရှိသဖြင့်ရသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အက
 သိရလာဘိ၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိ သဖြင့်ရသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဓိသညာနံ၊
 ထယေဝံသည်းတည်းကိန်းအောင်ခြင်းကို၊ နဂိဉ္ဇတိ၊ မဆိတ်စေ။ အတ္တတ္တံ၊
 မိမိသန္တာန်၌၊ စေတောသမထံ၊ စိတ်၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောသမာဓိ
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အနုယုဉ္ဇတိ၊ အားထုတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဉ္စမော၊ ငါးခု
 မြောက်သော။ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားသည်။ သေက္ခဿ၊ သေက္ခဖြစ်သော၊
 ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ အပရိဘာနာယ၊ အထက်အထက်၌ဖြစ်သောဂုဏ်
 မှမယုတ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ
 တရားတို့သည်။ သေက္ခဿ၊ သေက္ခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ အပ
 ရိဘာနာယ၊ အထက်အထက်၌ဖြစ်သောဂုဏ်မှမယုတ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေခေါဓမ္မာ၊
 ဤတရားတို့သည်။ သေက္ခဿ၊ သေက္ခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

အာရိဟာနာယ၊ အထက် အထက်၌ ဖြစ်သော ဂုဏ်မှမယုတ်ခြင်းငှါ၊
သံဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဒေသံ၊ ဒေသ
မသုတ် သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ဝတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်
သော၊ ထေရဝဂ္ဂ၊ ထေရဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်၊ ဂရုနိယော၊ ထင်ရှင်သက်ခြင်း၏ အကြောင်း
ဖြစ်သော အာရုံငါးပါးကိုပဋ္ဌာနပြု၍ ဟောအပ်သောသုတ် ထည်းကောင်း၊
ဝိဘနာဂါ၊ ကင်းသောဆုဂတိသော ရဟန်းကိုပဋ္ဌာနပြု၍ ဟောအပ်သော
သုတ်ထည်းကောင်း၊ ဣဟကော၊ အံ့ဩဘွယ်ကိုပြုထတ်သော ရဟန်းကို
ပဋ္ဌာနပြု၍ ဟောအပ်သောသုတ် ထည်းကောင်း၊ အသန္တံယံ၊ ဩဇာခြင်းမရှိ
သောရဟန်း ကိုပဋ္ဌာနပြု၍ ဟောအပ်သောသုတ်ထည်းကောင်း၊ အက္ခမော၊
ရူပါရုံစသည် နှိုက်သည်မခံနိုင်သောရဟန်းကိုပဋ္ဌာနပြု၍ ဟောအပ်သော
ထည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိသန္တိဒါစ၊ ပဗ္ဗိသန္တိဒါလေးပါးကိုပဋ္ဌာနပြု၍ ဟောအပ်
သောသုတ်ထည်းကောင်း၊ သီလေန၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကိုပဋ္ဌာနပြု
၍ ဟောအပ်သောသုတ်ထည်းကောင်း၊ ထေရော၊ မြဲမြံတည်တံ့နိုင်ခဲ့သော
မထေရ်ကြီးဖြစ်သော ရဟန်းကို ပဋ္ဌာနပြု၍ ဟောအပ်သော သုတ်ထည်း
ကောင်း၊ အပရေ၊ ကပါးကုန်သော၊ ဧဒေ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ သေခါစ၊ သေက္ခ
ပုဂ္ဂိုလ် နှိုက်ကုန်သောဖြစ်သောသုတ်တို့ ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေ
တာနိ၊ ထို သုတ်တို့သည်၊ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ ။

ဒုတိယပစ္ဆာသက-ပဉ္စကနိပါတ်-၅-ကကုဝေဂ်၊

ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်၊ ဣမာပဉ္စ၊ ဤငါးပါး
တို့ထည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ သဒ္ဓါသမ္ပ
ဒါ၊ ယုံကြည်ခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်း ထည်းကောင်း၊ သီလသမ္ပဒါ၊ အကုန်၏
ပြည့်စုံခြင်းထည်းကောင်း၊ သုတသမ္ပဒါ၊ အကြားအမြင်၏ ပြည့်စုံခြင်း
ထည်းကောင်း၊ စာဂသမ္ပဒါ၊ စွန့်ကြဲခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်းထည်းကောင်း၊ ဗညာ
သမ္ပဒါ၊ အပြားအားဖြင့်သိခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်းထည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာပဉ္စ၊
ဤငါးပါးတို့သည်၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်၊
ဣမာခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ထည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ။
ပဋ္ဌာနံ၊ ပဋ္ဌာမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမ္ဘဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်၊ ဣမာပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့
 တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိဝေသမ္ဘဒါ၊
 အကျင့်၏ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း၊ သမာဓိသမ္ဘဒါ၊ တည်ကြည်ခြင်း၏
 ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း၊ ပညာသမ္ဘဒါ၊ အပြားအားဖြင့်ထိခြင်း၏ပြည့်စုံ
 ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝိရက္ခိသမ္ဘဒါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ ပြည့်စုံခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ ဝိရက္ခိဥာဏဒဿနသမ္ဘဒါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုဆင်ခြင်တတ်သော
 ပစ္စဝေက္ခနာ ဥာဏ်အမြင်၏ပြည့်စုံခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာပဉ္စ၊
 ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမ္ဘဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်၊ ဣမာ
 ခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဒုတိယံ၊
 ဒုတိယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ဟေန်းတို့၊ အညာဗျာကရဏာနိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုဖြေကြား
 ခြင်းတို့သည်၊ ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမာ
 န၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ မန္ဒုက္ကာ၊ ပညာနဲ့ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မောမူ
 ဟတ္တာ၊ အသွန်တွေဝေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
 ဗျာကရေတိ၊ ဖြေကြား၏။ ပါဝိစ္ဆော၊ ယုတ်မာသောအလိုရှိသည် ဖြစ်၍၊
 ဣစ္ဆာပကကော၊ ယုတ်မာသောအလိုသည်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အညံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရေတိ၊ ဖြေကြား၏။ ဥဗ္ဗာဒါ၊ ရူးသွတ်ခြင်းကြောင့်၊
 ဝိက္ခက္ခေပါ၊ ဝိဘိဏ်ယုသွင့်ခြင်းကြောင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရေ
 တိ၊ ဖြေကြား၏။ အဓိမာဒနန၊ ခရီးခြင်းကြောင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာ
 ကရေတိ၊ ဖြေကြား၏။ သမ္မဒေဝ၊ သင့်သောကြောင်းအားဖြင့် သာလျှင်၊
 အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရေတိ၊ ဖြေကြား၏။ ဣတိဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါ
 ပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အညာဗျာကရဏာနိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
 ဖြေကြားခြင်းတို့သည်၊ ဣမာနိခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတိယံ၊ တတိယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗာသုပိယာရာ၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းတို့သည်၊
 ဣမပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်
 တို့နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်
 ကာမေတိ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့မှ၊ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊
 အကုသလေတိ၊ မဆိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့
 မှ၊ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ သပိတက္ကံ၊ ပိတက်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ သပိ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

စာရ်၊ ဝိစာရနိဿယတို့ဖြစ်သော၊ ဝိဝေကဇံ၊ နိဝရဏတို့၏ကင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော၊ ပီတိသုခံ၊ နှစ်သက်ခြင်းချမ်းသာခြင်းရှိသော၊ ဝေဠုဝံဈာန်၊ ပုဗ္ဗဈာန် ကို ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ ဝိဟက်ဝိစာရ တို့၏၊ ဂူပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊ (ဃ)၊ ဒုတိယံဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်ကို၊ တတိယံဈာန်၊ တတိယဈာန်ကို၊ စတုတ္ထံဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံ စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါထရားတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်း ကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသော၊ စေတောဝိရတ္တိံ၊ စိတ်၏ကိလေသာ တို့မှလွတ်သော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကို လည်းကောင်း၊ ပညာဝိရတ္တိံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ် ဖြင့်သိ၍၊ သတ္တိကတွာ၊ မျက်မှောက် ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗာသုဝိဟာရာ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းတို့သည်၊ ဣမာခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မဟိတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နဝိရဿေဝ၊ မကြာမြင့် မီသာလျှင်၊ အကုပ္ပံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈာနိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိနိုင်၏။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ၊ ဓမ္မဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နဝိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာ လျှင်၊ အကုပ္ပံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈာနိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိနိုင်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမာ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အတ္ထ ပဋိသန္တိဒါ၊ ပတ္တော၊ ငါးပါးသော အနက်တို့၌ ခွဲခြမ်းဝေဘန်တတ်သော အတ္ထပဋိသန္တိဥာဏ်သို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ၊ ပတ္တော ထေးပါးသော အကြောင်း၌ ခွဲခြမ်းဝေဘန်တတ်သော ဓမ္မပဋိသန္တိဒါဥာဏ် သို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါ၊ ပတ္တော၊ မာဂဓောသံ၊ ပါဠိဘုဆို ကပ်သော သဒ္ဓါ၌ခွဲခြမ်း ဝေဘန်တတ်သော နိရုတ္တိပဋိ သန္တိဒါ ဥာဏ် သို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါ၊ ပတ္တော၊ ရှေး ဥာဏ်သုံးပါး၌ ခွဲခြမ်းဝေဘန်တတ်သော ပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါဥာဏ်သို့ရောက် သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာဝရတ္တံ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့် ကိလေသာ တို့မှလွတ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မဟိ၊

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပဏ္ဍိတသက ၅-ကကုဝေဂါ၊ ၃၀၀

ငါးပါးကုန်သော ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်း သည်၊ နစ်ရသော၊ မကြာမြင့်သော၊ အကုပ္ပံ အရဟတ္တ ဖိုလ်ကို၊
ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိနိုင်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်
သော၊ ဣမေတိ၊ ဓမ္မေတိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နစ်ရသော၊ မကြာ မြင့်သော၊ အကုပ္ပံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
မူ၏၊ ပဉ္စဝံ၊ ပဉ္စမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာနာပါနသတိံ၊ ထွက်
သက်ဝင်သက်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်သောသတိကို၊ အာသေဝန္တော၊ မြစ်သည်
ရှိသော်၊ နစ်ရသော၊ မကြာ မြင့်သော၊ အကုပ္ပံ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်ကို၊
ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိနိုင်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေတိ၊ ဓမ္မေ
တိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
အာနာပါနသတိံ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်သောသတိကို၊
အာသေဝန္တော၊ မြစ်သည်ရှိသော်၊ နစ်ရသော၊ မကြာမြင့် သော၊ အကုပ္ပံ၊
အရဟတ္တ ဖိုလ်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိနိုင်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အပ္ပဋ္ဌော၊
အနည်းငယ်သော အမှုသစ်ကို အားထုတ်ခြင်းရှိသည်၊ အပ္ပကိစ္စော၊ နည်း
သောပြုတွယ်ကိစ္စရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုဘဓော၊ ပွေးမြူလွယ်သည်၊
သုသန္တောသော၊ ကောင်းစွာရောင့်ရဲလွယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇိဝိ
တပရိက္ခာရေသု၊ အသက်၏အရံအထား အဆောက်အဦးဖြစ်သောပစ္စည်း
တို့၌၊ အပ္ပါဟာဓော၊ နိုးသောအာဟာရရှိသည်၊ အနောဓရိကတ္တံ၊ ငင်းစာ
ကိုမရှ မှီးသည်၏ အဖြစ်ကို၊ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ အပ္ပမိဒ္ဓါ၊ နည်းသောငိုက်မြည်းခြင်းရှိသည်၊ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြား
ခြင်း၌ လုံ့လကို၊ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟုဿု
တော၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသည်၊ သုတဓဓော၊ အကြားအမြင်ကို
ဆောင်သည်၊ သုတ သန္တိ စယော၊ အကြား အမြင်ကို ဆည်းတူးသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယေတေဓမ္မာ၊ အကြင်ပါဠိဓမ္မတို့သည်၊ အာနိကဇျာဏာ၊
အစဉ် ကောင်းခြင်းရှိကုန်၏၊ မဇ္ဈေကဇျာဏာ၊ အလယ်၌ ဂေ ဝင်ခြင်းရှိ
ကုန်၏၊ ပရိယေသာနကဇျာဏာ၊ အဆုံး၌ ကောင်းခြင်းရှိကုန်၏၊ သာဠံ၊
အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗ္ဗုန္တံ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

အသုံးစုံထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံသော၊ ပရိသုန္ဓံထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်
 သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ အဘိဝေဒန္တိ။ ဟောဆိုနိုင်ကုန်၏။
 ထထာရူပါ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ ပါဠိဓမ္မတို့သည်၊ အဿ၊
 ထိုရဟန်းအား၊ ဗဟုသဘာဝ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိကုန်သည်၊ ဓာတာ၊
 ဆောင်နိုင်ကုန်သည်၊ စသော၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ပရိစိတာ၊ ထေ့ထားအပ်ကုန်သည်၊
 မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခိတာ၊ အဘာန်တလဲလဲရှုအပ်ကုန်သည်၊ ဒိဗ္ဗိယာ၊
 ပညာဖြင့်၊ သုပ္ပဒိုဝိဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ထိအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ သထာဝိရတ္တံ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် ကိလေသာတို့မှ
 လွတ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ဣတိ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါး
 ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ အာနာပါန သတိ။ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော
 သတိကို၊ အာသဝန္တော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ နုစိရသော၊ မကြာမြင့်မီသာ
 လျှင်၊ အကုပ္ပံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍ထိနိုင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေတိ၊ ခေါ်ဝေါ်စေတော်မူ၍၊ ဤတရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာနာပါန သတိ။ ထွက်
 သက်ဝင်သက်ကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော သတိကို၊ အာသဝန္တော၊ ဖြစ်သည်ရှိ
 သော၊ နုစိရသော၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အကုပ္ပံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပဋိ
 ဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍ထိနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ဆဋ္ဌံ၊ ဆဋ္ဌ
 သုတ် နည်း၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာနာပါန သတိ။ ထွက်
 သက်ဝင်သက်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်သော သတိကို၊ အာသဝန္တော၊ ဖြစ်သည်
 ရှိသော်၊ နုစိရသော၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အကုပ္ပံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
 ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍ထိနိုင်၏။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေတိ၊ ဓမ္မ
 တိ၊ အဘယ် တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။
 အာနာပါန သတိ။ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော သတိကို၊
 အာသဝန္တော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ နုစိရသော၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အကုပ္ပံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍ထိနိုင်သနည်း၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဣမေ၊ ဤ သာသနာတော်၌၊ ထိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အပ္ပဋ္ဌော၊ အနည်းငယ်
 သော အမှုသစ်ကို အားထုတ်ခြင်းရှိသည်၊ အပ္ပကိစ္စော၊ နည်းသော ကိစ္စ
 ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုဘရော၊ မွေးမြူလွယ်သည်၊ သုသန္တော၊ သော၊

ပဉ္စကနိပါတ်နုတိယပဏ္ဍိတသက-၅-ကကုဓဝဂ်၊ ၃၀၃

ကောင်းစွာ ရောင့်ရဲလွယ်သည်။ ဟောတီးဖြစ်၏။ ဇီဝိတပရိက္ခာသေသု၊ အသက်၏အရံအတားအဆောက်အဦဖြစ်သောပစ္စည်းတို့၌၊ အပ္ပါဟာ ရော၊ နည်းသောအဟာရရှိသည်။ အနောဒရိကတ္တံ၊ ဝမ်းစာကို မရှာဖွေသည်၏ အဖြစ်ကို၊ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်သည်။ ဟောတီးဖြစ်၏။ အမ္ပမိဒ္ဓေါ၊ နည်းသော ငိုက်မည်းခြင်းရှိသည်။ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်း၌ လုံ့လကို၊ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်သည်။ ဟောတီးဖြစ်၏။ ယာယံကထာ၊ အကြင်စကားသည်၊ အဘိသလ္လေခိကာ၊ ကိလေသာကိုခေါင်းပါးစေတတ်၏။ စေတောပိဝရဏသပ္ပါယာ၊ စိတ်၏ပွင့်လင်းကြောင်းဟုဆိုအပ်သော သမထေဝိပဿနာတို့အားလျှောက်ပတ်၏။ ဣဒံအယံကထာ၊ ဤစကားသည်။ သေယုထာကတမာ၊ အဘယ်နည်း။ အပ္ပိစ္ဆကထာ၊ ကင်းသောအလိုရှိသည်ဖြစ်ကုန်လောဟုဆိုကြောင်းဖြစ်သော စကားထည်းကောင်း (ပ) ၊ ပိရတ္တိဉာဏဒဿနကထာ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုဆင်ခြင်တတ်သော ပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်အမြင်ကို စွဲ၍ဖြစ်သောစကားထည်းကောင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဝေဇ္ဇပိယာ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ကထာယ၊ စကားကို၊ နိကာမလောဘီ၊ အလိုရှိတိုင်းရသည်။ ဟောတီးဖြစ်၏။ အကိစ္ဆထာဘီ၊ ပြုငြင်ခြင်းမရှိသဖြင့်ရသည်။ ဟောတီးဖြစ်၏။ အကထိရလောဘီ၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိသဖြင့်ရသည်။ ဟောတီးဖြစ်၏။ ယထာပိရတ္တံ၊ အကြင်အခြင်း အရာအားဖြင့် ကိလေသာတို့မှလွတ်သော စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာနာပါနသတိံ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကုန်အာရုံပြု၍ဖြစ်သော သတိကို၊ အာသေဝန္တော၊ မှီဝဲသည်ရှိသော်၊ နစီရသောဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အကုပ္ပံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပဋိပိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍ ထိနိုင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာနာပါနသတိံ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကုန်အာရုံပြု၍ဖြစ်သော သတိကို၊ အာသေဝန္တော၊ မှီဝဲသည်ရှိသော်၊ အကုပ္ပံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပဋိပိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍ ထိနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သတ္တမံ၊ သတ္တမသုတ်သည်၊ နဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာနာပါနသတိံ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကုန် အာရုံပြု၍ ဖြစ်သော သတိကို၊ ဗဟုထိကရောန္တော၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

အကြိမ်များစွာပြုသည်ရှိသော်၊ နှစ်ရသေ့ဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အကုပ္ပံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဇာကို၊ ထိုးထွင်း၍ သိနိုင်၏။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမမေတ္တိဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာနာပါနသတိံ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်သောသတိကို၊ ဗဟုထိကရောဇန္တာ၊ အကြိမ်များစွာပြုသည်ရှိသော်၊ နှစ်ရသေ့ဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အကုပ္ပံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဇာကို၊ ထိုးထွင်း၍ သိနိုင်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အပ္ပဒဋ္ဌာ၊ အနည်းငယ်သော အမှုသစ်ကို အားထုတ်ခြင်းရှိသည်၊ အပ္ပကိစ္စော၊ နည်းသောပြုတွယ်ကိစ္စရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုဘရောဓမ္မေ၊ မြဲလွယ်သည်၊ သုသန္တောသော၊ ကောင်းစွာပျော်ရွှင်လွယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇိဝိတပရိက္ခာရေသု၊ အသက်၏အရံအတားအဆင်အဦဖြစ်သော ပစ္စည်းတို့၌၊ အပ္ပါဟာရော၊ နည်းသော အဟာရရှိသည်၊ အနောဒရိကတ္တံ၊ ဝမ်းစာကိုမရှားမြီးသည်၏အဖြစ်ကို၊ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပ္ပမိဒ္ဓေါ၊ နည်းသောပိုက်မည်းခြင်းရှိသည်၊ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်း၌လုံ့လကို၊ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရညိးကာ၊ တော၌နေသည်၊ ပန္တသေနာသးနာ၊ အစွန်ဖြစ်သော ကျောင်းလျှင်နေရာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာဝရတ္တံ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်ကိလေသာတို့မှလွတ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာနာပါနသတိံ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်သောသတိကို၊ ဗဟုထိကရောဇန္တာ၊ အကြိမ်များစွာပြုသည်ရှိသော်၊ နှစ်ရသေ့ဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အကုပ္ပံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဇာကို၊ ထိုးထွင်း၍ သိနိုင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာနာပါနသတိံ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်သောသတိကို၊ ဗဟုထိကရောဇန္တာ၊ အကြိမ်များစွာပြုသည်ရှိသော်၊ နှစ်ရသေ့ဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အကုပ္ပံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဇာကို၊ ထိုးထွင်း၍ သိနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မိဂရာဇာ၊ သားတို့၏မင်းဖြစ်သော၊ ဘီဟော၊ ကေသရာဇာ၊ ခြင်္သေ့မင်းသည်။ သာယန္တသမယံ၊ ညချမ်းအခါ၌၊ အာသယာ၊ နေ

ရာဇာနိက္ခမတိ၊ ထွက်၏။ အာသယာ၊ နေရာမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ပြီး၍၊ ဝိဇန္တတိ၊ ကွန်မြူး၏၊ ဝိဇန္တိတွာ၊ ကွန်မြူး၍၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှာ၊ စတုဒိသာ၊ အရပ်ဝေးမျက်နှာတို့ကို၊ အနုဝိလောကေတိ၊ စောင့်ထည့်၍ ကြည့်၏၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှာ၊ စတုဒိသာ၊ အရပ်ဝေးမျက်နှာတို့ကို၊ အနုဝိလောကေတွာ၊ စောင့်ထည့်၍ ကြည့်ပြီး၍၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ သိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏အသံကို၊ နဒေတံ၊ ဟောက်၏၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ သိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏အသံကို၊ နဒိတွာ၊ ဟောက်ပြီ၍၊ ဂေါဂရယ၊ ကျွက်စားခြင်း၊ ဌါ၊ ပက္ကမတိ၊ ဖဲသွား၏။ သော၊ ထိုကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်းသည်၊ ဟတ္ထိဿ၊ ဆင်အား၊ ပဟာရံ၊ ဖုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ ဝေဝိဒေတိ၊ အကယ်၍ မူလည်းပေးအံ့၊ ဝေဝိဒေတိ၊ ဤသို့ ပေးသည်ရှိသော်၊ သက္ကစ္စညေဝ၊ ရှိသေ့စွာသာလျှင်၊ ပဟာရံ၊ ဖုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏။ အသက္ကစ္စံ၊ မရှိမသေ၊ ပဟာရံ၊ ဖုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ နောဒေတိ၊ မပေး၊ မဟိံ၊ သံသ၊ ကျွဲအား၊ ပဟာရံ၊ ဖုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ ဝေဝိဒေတိ၊ အကယ်၍ မူလည်းပေးအံ့၊ ဝေဝိဒေတိ၊ ဤသို့ ပေးသည်ရှိသော်၊ သက္ကစ္စညေဝ၊ ရှိသေ့စွာသာလျှင်၊ ပဟာရံ၊ ဖုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏။ အသက္ကစ္စံ၊ မရှိမသေ၊ ပဟာရံ၊ ဖုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ နောဒေတိ၊ မပေး၊ ဂဝဿ၊ နွားအား၊ ပဟာရံ၊ ဖုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ ဝေဝိဒေတိ၊ အကယ်၍ မူလည်းပေးအံ့၊ ဝေဝိဒေတိ၊ ဤသို့ ပေးသည်ရှိသော်၊ သက္ကစ္စညေဝ၊ ရှိသေ့စွာသာလျှင်၊ ပဟာရံ၊ ဖုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏။ အသက္ကစ္စံ၊ မရှိမသေ၊ ပဟာရံ၊ ဖုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ နောဒေတိ၊ မပေး၊ ခုဒ္ဒကာနံ၊ ငယ်သော သက္ကါတို့အား၊ ပဟာရံ၊ ဖုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ ဝေဝိဒေတိ၊ အကယ်၍ မူလည်းပေးအံ့၊ ဝေဝိဒေတိ၊ ဤသို့ ပေးသည်ရှိသော်၊ အန္တမသော၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့် သုဗ္ဗဗိဇ္ဇာရာနံ၊ ယုတ်ကြောင်းတို့အား၊ သက္ကစ္စညေဝ ရှိသေ့စွာသာလျှင်၊ ပဟာရံ၊ ဖုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏။ အသက္ကစ္စံ၊ မရှိမသေ၊ ပဟာရံ၊ ဖုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ နောဒေတိ၊ မပေး၊ တံ၊ ထိုသို့ရှိသေ့စွာသာလျှင် ဖုတ်ခတ်ခြင်းကို ပေးခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ ယောဂ္ဂပလော၊ ပြုအပ်သောလုံ့လတည်း ဟူသော အကြောင်းသည်၊ မာနဿ၊ မပျက်စေထင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ သက္ကစ္စညေဝ၊ ရှိသေ့စွာသာလျှင်၊ ပဟာရံ၊ ဖုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊စင်စစ်၊ ဘိဟောတိဇေတံ၊ ဘိဟောဟူသော၍ အမည်သည်။ အရဟတော၊ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဘောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင် ဘိတော်မူတတ်သော၊တထာဂထဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏။ အဓိဝစနံ၊အမည်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊စင်စစ်၊တထာဂတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိသာဟ၊ပရိသတ်အား။ ဓမ္မံ၊ထရားကို။ ယံဒေသေတိ၊ အကြင်ဟော၏။ ဣဒံ၊ဤသို့ပရိသတ်အား ဟရားဟောခြင်းသည်။ အဿ၊ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ဘိဟနာဒတ္ထိံ၊ခြင်္သေ့မင်း၏အသံသည်။ ဟောတိ၊ပြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုနံ၊ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား၊ဓမ္မံ၊ထရားကို၊စေရိဒေသေတိ၊အကယ်၍မူလည်းဟောတော်မူအံ့၊ ဇံသတိ၊ဤသို့ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ သက္ကဗ္ဗညေဝ၊ရိုသေစွာသာလျှင်၊ တထာဂတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ထရားကို၊ ဒေသေတိ၊ဟောတော်မူ၏။ အသက္ကဗ္ဗံ၊မရိုမသေ၊ဓမ္မံ၊ထရားကို၊နောဒေသေတိ၊ဟောတော်မူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ တထာဂတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုနိနံ၊ရဟန်းမိန်းမတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ထရားကို၊ စေရိဒေသေတိ၊ အကယ်၍မူလည်းဟောတော်မူအံ့၊ ဇံသတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ သက္ကဗ္ဗညေဝ၊ ရိုသေစွာသာလျှင်၊တထာဂတော၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ ထရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အသက္ကဗ္ဗံ၊ မရိုမသေ၊ ဓမ္မံ၊ ထရားကို၊ နောဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဥပါသကာနံ၊ ဥပါသကာ ယောကျ်ားတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ ထရားကို၊ စေရိဒေသေတိ၊ အကယ်၍ မူလည်း ဟောတော်မူအံ့၊ ဇံသတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ သက္ကဗ္ဗညေဝ၊ ရိုသေစွာသာလျှင်၊တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ ထရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အသက္ကဗ္ဗံ၊ မရိုမသေ၊ဓမ္မံ၊ထရားကို၊နောဒေသေတိ၊ဟောတော်မူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပါသိကာနံ၊ ဥပါသိကာမိန်းမတို့အား၊ဓမ္မံ၊ထရားကို၊စေရိဒေသေတိ၊ အကယ်၍မူလည်း ဟောတော်မူအံ့၊ ဇံသတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ သက္ကဗ္ဗညေဝ၊ရိုသေစွာသာလျှင်၊တထာဂတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ထရားကို၊ဒေသေတိ၊ဟောတော်မူ၏။အသက္ကဗ္ဗံ၊မရိုမသေ၊ ဓမ္မံ၊ထရားကို၊နောဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ တထာဂတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗဇ္ဇနာနံ၊ ပုဗ္ဗဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ဓမ္မံ၊ထရားကို၊ စေရိဒေသေတိ၊အကယ်၍မူလည်း

ဟောတော်မူအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ အန္တမသော၊
 ယုတ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ အန္တဘာရနေသာဒါနံ၊ မယောထမင်း
 တည်းဟူသော ဝန်ရှိသောသူမူဆိုးတို့အား၊ သက္ကဋ္ဌညေဝ၊ ရိုသေစွာသာ
 ယျှင်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဧဒေသေတိ၊ ဟော
 တော်မူ၏။ အသက္ကဋ္ဌံ၊ မရှိမသေး၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နေဒေသေတိ၊ ဟောတော်
 မမူ။ ထံ၊ ထိုသို့ရှိသောစွာသာယျှင်တရားကိုဟောခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊
 အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတော၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မဂဇာ၊ တရားကိုအလေးပြုသည်၊ ဓမ္မဂါရဝေါ၊ တရား
 ဦးရှိသေခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သက္ကဋ္ဌညေဝ၊ ရို
 သေစွာသာယျှင်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဧဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အသက္ကဋ္ဌံ၊ မရှိ
 မသေး၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နေဒေသေတိ၊ ဟောတော်မမူ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ နဝမံ၊ နဝမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘန္တေ ကဿ ပ၊ အရှင်ဘုရားကဿ ပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤကာကုဝေ ဧဝ
 ပုတ္တသုတ်ကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာ မထေရ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော
 အခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ကိံသုတံ၊ အဘယ်သို့
 ကြားလိုက်ရသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား သည်၊ ကောသဗ္ဗိယံ၊ ကောသဗ္ဗိပြည်၌၊ ဧဝာသိတာရာမေ၊ ဧဝာ
 သိတာရုံ ကျောင်းတိုက်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော် မူ၏။ တေန ခေါပန သမ
 ယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ကကုဝေ နာမ၊ ကကုဝေ အမည်ရှိသော၊ ကောလိယ
 ပုတ္တော၊ ကောလိယမြို့သားဖြစ်သော၊ အာယသ္မတောမဟာမောဂ္ဂလာနဿ၊
 အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနံ၏၊ ဥပဗ္ဗာကော၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သောဒါယကာ
 သည်၊ အရနာ၊ ယခုအခါ၌၊ ကာလကံတော၊ သေသည်ဖြစ်၍၊ အညတရံ၊
 အမှတ်မရှိသော၊ မနောမယံ၊ ဈာန်စိတ်ဖြင့်ပြီးသော၊ ကာယံ၊ ဗြာဟ္မာဝင်၌၊
 ဥပပန္နော၊ ကပ်၍ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ထဿ၊ ထိုကကုဝေအမည်ရှိ
 သောကောလိယမြို့သား၏၊ ဧဝေပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အတ္တဘာဝပဒိ
 လာဘော၊ အတ္တဘောကိုရခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေယျထာဝိနာမ၊
 ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ မာဂဓိကာနိ၊ မာဂဝေတိုင်း၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧဒေါ
 တိဏိဝါဂါမက္ခေတ္တာနိယထာ၊ နှစ်ချသုံးချသော ဝါမခေတ်တို့ကဲ့သို့တည်း။
 သော၊ ထိုကကုဝေနတ်သားသည်၊ တေနအတ္တဘာဝ ပဒိလာဘေန၊ ထိုသို့
 အတ္တဘောကိုရခြင်းကြောင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နုဗျာလာဂေတိ၊ မကုဉ်း
 မြောင်းစေ၊ ပရံ၊ သူထူးပါးကို၊ နေဗျာလာဂေတိ၊ မကုဉ်းမြောင်းစေ၊ အထခေါ

ထိုအခါ၌၊ ကကုဝေ၊ ကကုဝေအမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊
 သေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာ၊ မဟာမောဂ္ဂဏာနော အရှင်မဟာမောဂ္ဂ
 ထာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရှင် မဟာမောဂ္ဂထာန် ရှိရာအရပ်သို့၊
 ဥပသင်္ဂမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ဂမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ အာယသ္မာ၊ မဟာ
 မောဂ္ဂဏာနံ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂထာန်ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိသေစွာရှိ၍ ပြီး၍
 ဧကမန္တံ၊ သင့်ဘင့်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဠာထိ၊ ရပ်လေ၏။ ဧက
 မန္တံ၊ သင့်ဘင့်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဗြိတာခေါ၊ ရပ်လေပြီးသော၊ ကကု
 ဝေ၊ ကကုဝေအမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်။ အာယသ္မန္တံ
 မဟာမောဂ္ဂဏာနံ၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂထာန်ကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊
 အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား၊ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်အား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘိက္ခု၊ သံစံ။
 ရဟန်းအပေါင်းကို၊ ပရိ ဘရိဿာမိ၊ ရှုက်ဆောင်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဂ္ဂပံ၊
 ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဣစ္စာဂတံ၊ ယုတ်မာသောအလိုသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝိတ္တု၊ ဤဒါစ၊ ဖိတ်ဖြင့် သည်နှင့်လည်း၊ သဟ၊ တက္က။
 ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ တဿာ၊ ဣစ္စိယာ၊ တန်ခိုးမှ၊ ပရိဟိနော၊ ယုတ်ခဲ
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ကကုဝေ၊ ကကုဝေအမည်ရှိသော၊
 ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။
 ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတ္ထော၊ ယျောက်ပြီး၍၊ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂထာန်၊
 အရှင်မဟာမောဂ္ဂထာန်ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိသေစွာရှိပြီးပြီး၍၊ ပေင်္ဂတံ၊
 လက်ျာရစ်သည်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်မှ သာယွင်၊
 အန္တရေ၊ ယိ၊ ကွယ်လေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂ
 ထာနော၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂဏာန်သည်။ သေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ရှိတော်
 မူဘုအရပ်သို့၊ ဥပ သင်္ဂမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ဂမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍။
 ဘဂဝန္တံ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိသေစွာရှိပြီးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊
 သင့်ဘင့်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိထိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်ဘင့်
 လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိထိန္ဒောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အာယသ္မာ မဟာ
 မောဂ္ဂဏာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂထာန်သည်။ ဘဂဝန္တံ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့
 လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ကကုဝေ၊ ကကုဝေအမည်ရှိသော၊
 ကောလိယပုတ္တော၊ ကောလိယမြို့သားဖြစ်သော၊ ဓံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဥပဠာ

ပဉ္စကနိပါတ်နုတိယပဏ္ဍိတသက- ၅-ကကုဝေဂါ၊ ၃၀၉

ကော၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သောဒါယကာသည်။ အရနာ၊ ယခုအခါ၌၊ ကာ
လကံတော၊ သေသည်ဖြစ်၍၊ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ မနောမယံ၊ ဈာန်
စိတ်ဖြင့်ပြီးသော၊ ကာယံ၊ ဗြဟ္မာသံဃံ၊ ဥပပန္နော၊ ကပ်၍ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုကောလိယကြီးသား၏။ ဝေဂူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော
အတ္တဘာဝမဇိလာဘော၊ အတ္တဘောကိုရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေ
ယူထာဝိနာမ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ မာဂဓိကာနိ၊ မဂဓတိုင်း၌ဖြစ်
ကုန်သော၊ နွေဝါတီဏီဝါဂါမက္ခေတ္တာနိယထာ၊ နှစ်ခုသုံးခုသောဂါမဓေတ်
တို့ကဲ့သို့တည်း၊ သော၊ ထိုကကုဝေဂတ်သားသည်။ တေနအတ္တဘာဝမဇိလာ
ဘေန၊ ထိုအတ္တဘောကိုရခြင်းကြောင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နေဝဗျာဗာ
ဓေတိ၊ မကျဉ်းမြောင်းစေ၊ ပရိ၊ သူတပါ ကို၊ နေဝဗျာဗာဓေတိ၊ မကျဉ်းမြောင်း
စေ၊ ဘန္တေ၊ မြက်စွာထုရား၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကကုဝေ၊ ကကုဝေအမည်ရှိ
သော၊ ဒေဝုတ္တော၊ နတ်သားသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအကျွန်ုပ်ရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံ၊ မိကပ်လာ၏။
ဥပသကံ၊ မိတွာ၊ ကပ်လာပြီး၍၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာ
ရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျှော်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌာထိ၊ ရပ်ဝေး၏။
ဘန္တေ၊ မြက်စွာထုရား၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျှော်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဝိတော
ခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ ကကုဝေ၊ ကကုဝေအမည်ရှိသော၊ ဒေဝုတ္တော၊ နတ်သား
သည်၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဇ္ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ထျှောက်၏။ ဣံ၊ အဝေါ
စ၊ အဘယ်သို့ထျှော်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်
အား၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘိက္ခု၊ ဘိဗံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ ပရိဟရိဿာမိ၊
ရှုက်ဆောင်အံ့။ ဣတိဝေဂူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဣန္ဒာဂထံ၊ ယုတ်မာ
ဘောအလိုသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ စိတ္တုပ္ပါဒါစ စိတ်ဖြစ်
သည်နှင့်လည်း၊ သဟ၊ တကူ၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ တဿ၊ ဣဒ္ဓိယာ၊
ထိုတန်ခိုးမှ၊ ပရိဟိနော၊ ယုတ်ခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ထျှောက်၏။ ဘန္တေ၊
အရှင်ထုရား၊ ကကုဝေ၊ ကကုဝေအမည်ရှိသော၊ ဒေဝုတ္တော၊ နတ်သား
သည်၊ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ထျှောက်၏။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတွာ၊
ထျှောက်ပြီး၍၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ပဒက္ခိတံ၊
ထက်ျာဝင်သည်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တက္ကော၊ ထိုအရပ်၌သားလျှင်၊ အန္တ
ရဗဟိ၊ ကွယ်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ထျှောက်၏။ မောဂ္ဂဿာန၊ မောဂ္ဂ
ဗ္ဗာနံ၊ တောသင်သည်၊ ကကုဝေ၊ ကကုဝေအမည်ရှိသော၊ ဒေဝုတ္တော၊
နတ်သားကို၊ စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်၊ စေထော၊ သူတပါးစိတ်ကို၊ ပရိဂ္ဂ၊ ပိုင်း

ခြား၍၊ ဝိဒိတောကီပန၊ သိအပ်သလော၊ ကကုဝေ၊ ကကုဝေအမည်ရှိသော၊
 ဒေဝဝုက္ကော၊ နတ်သားသည်၊ ယံကိပ္ပိ၊ အမှတ်မရှိသော စကားကို၊ ဘာသတိ၊
 ဆို၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံဆိုသမျှသော စကားကို၊ ကထေဝ၊ ထိုဆိုတိုင်း
 သည်သာလျှင်၊ ဟောတိကီ၊ ဖြစ်သလော၊ အညထာ၊ တပါးသောအခြင်း
 အရာအားဖြင့်၊ နောဟောတိကီ၊ မဖြစ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်
 တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရားမေးအကူနှစ်သည်။ ကကုဝေ၊ ကကုဝေ
 အမည်ရှိသော၊ ဒေဝဝုက္ကော၊ နတ်သားကို၊ စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်၊ စေတော
 သူကပါးစိတ်ကို၊ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍၊ ဝိဒိတော၊ သိအပ်ပါ၏။ ကကုဝေ၊ ကကု
 ဝေအမည်ရှိသော၊ ဒေဝဝုက္ကော၊ နတ်သားသည်၊ ယံကိပ္ပိ၊ အမှတ်မရှိသော
 စကားကို၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံဆိုသမျှသော စကားကို၊
 ကထေဝ၊ ထိုဆိုတိုင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အညထာ၊ တပါးသော
 အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နောဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ထွေဝင်၏။
 မောဂ္ဂဏာန၊ မောဂ္ဂဏာနံ၊ ဧတံဝါစံ၊ ဤစကားကို၊ ခုက္ခဿ၊ စောင့်ဦးလော၊
 မောဂ္ဂဏာန၊ မောဂ္ဂဏာနံ၊ ဧတံဝါစံ၊ ဤစကားကို၊ ခုက္ခဿ၊ စောင့်ဦးလော၊
 ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ သောမောဗ္ဗပုဂ္ဂိုလော၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်မှအချမ်းနှီးသော
 ယောကျ်ားသည်၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
 ပါတုကရိဿဟိ၊ ထင်စွာပြုလတ္တံ့၊ မောဂ္ဂဏာန၊ မောဂ္ဂဏာနံ၊ လောကသို့၊
 လောကန္တံ၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေသတ္ထာရော၊ ဤဆရာတို့သည်၊
 သန္တေ၊ သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်တို့သည်၊ ကတမေ
 အဘယ်သည်တို့နည်း၊ မောဂ္ဂဏာန၊ မောဂ္ဂဏာနံ၊ ဣဓ၊ ဤလောကန္တံ၊ ဧကစ္စော
 အချို့သော၊ သတ္တာ၊ ဆရာသည်၊ အပရိသုဒ္ဓသီလော၊ မစင်ကြယ်သော သီလ
 ရှိသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရိသုဒ္ဓသီလော၊ စင်ကြယ်
 သော သီလရှိသည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏။ မေ၊ ငါ၏။
 သီလံ၊ သီလသည်၊ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်၏။ ပရိယောဒါတံ၊ ပြီးပြီးပြက်ဖြူစင်
 ၏။ အသံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်ညူးခြင်းမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏။ တမေနံ
 ထိုဆရာကို၊ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်၊ ဧံ၊ ဤသို့၊ ဇာနန္တိ၊ ထိုကုန်၏။
 ကံဇာနန္တိ၊ အဘယ်သို့ထိုကုန်သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အယံဘဝံသတ္တာ၊ ဤ
 အရှင်ဆရာသည်၊ အပရိသုဒ္ဓသီလော၊ မစင်ကြယ်သော သီလရှိသည်၊
 သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရိသုဒ္ဓသီလော၊ စင်ကြယ်သော သီ
 လရှိသည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏။ မေ၊ ငါ၏။ သီလံ၊
 သီလသည်၊ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်၏။ ပရိယောဒါတံ၊ ပြီးပြီးပြက်ဖြူစင်၏။ အသံ

ကိလိဋ္ဌံ၊ ညှစ်ညှူးခြင်းမရှိ၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ မယဇ္ဇေဝ၊ ငါတို့သည်သာလျှင်၊ ဂိဟိနံ၊ လူတို့အား၊ အာရောဂေယျာမ၊ ပြောကြားကုန်ပြားအံ့၊ အဿ၊ ထိုဆရာအား၊ မနာပံ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်၊ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ၊ ယံ၊ အကြင်ပြောဆိုခြင်းသည်၊ အဿ၊ ထိုဆရာအား၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ မနာပံ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဝေဒန၊ ထိုသို့ပြောကြားခြင်းဖြင့်၊ မဟံ၊ ငါတို့သည်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ သရဒါစရေယျာမနူ၊ ပြောကြားရာကုန်အံ့နည်း၊ အမှောငါတို့ကို၊ စိဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိဏာနပစ္စယဘောသဇ္ဇပရိက္ခာရေန၊ သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်းအနာဇီဆန့်၊ ဂျင်ဘက်ဖြစ်သော ဆေးတည်းဟူသော အရံအတားဖြင့်၊ သမ္ပန္နတိခေါပန၊ မစက်မယက်ရံမက်မြတ်နိုးပေသည်သာလျှင်တည်း၊ ယံ၊ အကြင်အမှုကို၊ တုမှော၊ ထိုဆရာသည်၊ ကရိဿတိ၊ ပြုစေတ္တံ၊ တုမှောဝ၊ ထိုဆရာသည်ပင်လျှင်၊ တေန၊ ထိုအမှုဖြင့်၊ ပညာယိဿတိ၊ ထင်ရှားစေတ္တံ၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ မောဂ္ဂဏာန၊ မောဂ္ဂဏာနံ၊ ဝေဇ္ဇပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သတ္ထာရံ၊ ဆရာကို၊ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်၊ သီလတော၊ သီလမှုရက္ခန္တိ၊ စောင့်ကုန်၏၊ ဝေဇ္ဇပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သတ္ထာစပန၊ ဆရာသည်လည်း၊ သာဝကေဟိ၊ တပည့်တို့ကို၊ သီလတော၊ သီလမှုရက္ခန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ ပစ္စာသိသတိ၊ ထောင့်တ၏၊ မောဂ္ဂဏာန၊ မောဂ္ဂဏာနံ၊ ပုန၊ တတနံ၊ ပရစ၊ တပါးတုံလည်း၊ ဣ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ သတ္ထာ၊ ဆရာသည်၊ အပရိသဒ္ဓါဇီဝေါ၊ မဝင်ကြွယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရိသုဒ္ဓါဇီဝေါ၊ စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ အာဇီဝေါ၊ အသက်မွေးခြင်းသည်၊ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်၏၊ ပရိယောဒါတော၊ ပြီးပြီးပြန်ပြုစင်၏၊ အသံကိလိဋ္ဌော၊ ညှစ်ညှူးခြင်းမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏၊ တမေနံ၊ ထိုဆရာကို၊ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ကိံဇာနန္တိ၊ အဘယ်သို့သိကုန်သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အယံဘဝံ၊ သတ္ထာ၊ ဤအရှင်ဆရာသည်၊ အပရိသုဒ္ဓါဇီဝေါ၊ မဝင်ကြွယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရိသုဒ္ဓါဇီဝေါ၊ စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ အာဇီဝေါ၊ အသက်မွေးခြင်းသည်၊ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်၏၊ ပရိယောဒါတော၊ ပြီးပြီးပြန်ပြုစင်၏၊ အသံကိလိဋ္ဌော၊ ညှစ်ညှူးခြင်းမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဇာနာတိ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

ဝန်ခံ၏။ ခေါ်ပန်းစင်စစ်၊ မယံစေဝ၊ ငါတို့သည်သာလျှင်၊ ဂိတိန်၊ လူတို့အား၊
 အာရေစေယျာမ၊ ပြောကြားကုန်ငြားအံ့၊ အဿ၊ ထိုဆရာအား၊ မနာပံ၊ နှလုံး
 ကိုပွါးစေတတ်သည်၊ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ၊ ခေါ်ပန်းစင်စစ်၊ ယံ၊ အကြင်ပြော
 ကြားခြင်းသည်၊ အဿ၊ ထိုဆရာအား၊ အမနာပံ၊ နှလုံးကိုမပွါးစေတတ်
 သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကထံနူခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊
 ဘေန၊ ထိုသို့ပြောကြားခြင်းကြောင့်၊ သရဒါစရေယျာမ၊ ပြောကြားရာအံ့
 နည်း၊ စိဝရိပိဗ္ဗပါတသေနာသနဂိတာနုပပ္ပယဘောသဇ္ဇပရိက္ခာဓေန၊ သင်္ကန်း
 ဆွမ်းကျောင်းအနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ဆေးတည်းဟူသောအရံ
 အဘားဖြင့်၊ သမ္ပန္နကိခေါပန၊ မစက်မယက်စုံမက်မြတ်နိုးသည် သာလျှင်
 ထည်း၊ ယံ၊ အကြင်အမှုကို၊ တုမှော၊ ထိုဆရာသည်၊ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊
 တုမှောဝ၊ ထိုဆရာသည်ပင်လျှင်၊ ဧတေန၊ ထိုအမှုဖြင့်၊ ပညာယိဿတိ၊ ထင်
 ရှားလတ္တံ့၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဇာနန္တိ၊ ထိကုန်၏။ မောဂ္ဂဏာန၊ မောဂ္ဂဏာနံ၊ ခေါ၊
 စင်စစ်၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သတ္တာရံ၊ ဆရာကို၊ သာဝကာ၊
 တပည့်တို့သည်၊ အာဇီဝတော၊ အသက်မွေးခြင်းမှ၊ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ရှောက်
 ကုန်၏။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သတ္တာစပန၊ ဆရာသည်လည်း၊
 သာဝကေဟိ၊ တပည့်တို့ကို၊ အာဇီဝဟော၊ အသက်မွေးခြင်းမှ၊ ပစ္စထိသတိ၊
 စောင့်သ၏။ မောဂ္ဂဏာန၊ မောဂ္ဂဏာနံ၊ ဝုန၊ တဘနံ၊ ပရံစ၊ တဝါးထုံလည်း၊
 ဣခ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အမျိုးသော၊ သတ္တာ၊ ဆရာသည်၊ အပရိသုဒ္ဓဓမ္မ
 ဒေသနော၊ မစင်ကြယ်သောတရားဟောခြင်းရှိသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်ထျက်
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရိသုဒ္ဓဓမ္မဒေသနော၊ စင်ကြယ်သောတရားဟောခြင်းရှိ
 သည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဓမ္မဒေသနာ၊
 တရားဟောခြင်းသည်၊ ပရိသုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်၏။ ပရိယောဒါတာ၊ ပြီးပြီးပြန်
 ပြုစင်၏။ အသံကိလိဋ္ဌာ၊ ညစ်ညူးခြင်းမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏။
 တမေနံ၊ ထိုဆရာကို၊ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဇာနန္တိ၊
 ထိကုန်၏။ ကိံ၊ ဇာနန္တိ၊ အဘယ်သို့ထိကုန်သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အယံဘဝံ
 သတ္တာ၊ ဤအရှင်ဆရာသည်၊ အပရိသုဒ္ဓဓမ္မဒေသနော၊ မစင်ကြယ်သော
 တရားဟောခြင်းရှိသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်ထျက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရိသုဒ္ဓဓမ္မ
 ဒေသနော၊ စင်ကြယ်သောတရားဟောခြင်းရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်၊ ပရိသုဒ္ဓါ
 စင်ကြယ်၏။ ပရိယောဒါတာ၊ ပြီးပြီးပြန်ပြုစင်၏။ အသံကိလိဋ္ဌာ၊ ညစ်ညူး
 ခြင်းမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏။ ခေါပန်းစင်စစ်၊ မယံစေဝ၊ ငါတို့

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပဏ္ဍိတံသက-၅-ကကုဝေဂ်၊ ၃၁၃

သည်လည်း၊ ဂိဟိနံ၊ လူတို့အား၊ အာရောစေယျာမ၊ ပြောကြားကုန်ငြားအံ့၊
 အဿ၊ ထိုဆရာအား၊ မနာပံ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်၊ နုအဿ၊ မဖြစ်ရာ၊
 ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ယံ၊ အကြင်ပြောကြားခြင်းသည်၊ အဿ၊ ထိုဆရာအား၊ အမ
 နာပံ၊ နှလုံးကိုမပွားစေတတ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၊ ဣ၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကထံ၊
 အဘယ်သို့လျှင်၊ တေန၊ ထိုပြောကြားခြင်းကြောင့်၊ သရေဒါစရေယျာမနု၊
 ပြောကြားရာကုန်အံ့နည်း၊ စိရေပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိဏာနပစ္စယဘေသဇ္ဇ
 ပရိက္ခာရေန၊ ထက်နိုးဆွမ်းကျောင်းအနာဇာနိကျင်ဘက်ဖြစ်သောဆေး
 တည်းဟူသောအရံအတားဖြင့်၊ သမ္ပန္နတိခေါပန၊ မစက်မယက်ရုံမက်မြတ်နိုး
 သည်သာလျှင်တည်း၊ ယံ၊ အကြင်အမှုကို၊ တုဗ္ဗော၊ ထိုဆရာသည်၊ ကရိဿ
 တိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ တုဗ္ဗော၊ ထိုဆရာသည်ပင်လျှင်၊ တေန၊ ထိုအမှုဖြင့်၊ ပညာ
 ဟိဿတိ၊ ထင်ရှားလတ္တံ့၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ မောဂ္ဂဏာန၊
 မောဂ္ဂဏာန၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သတ္ထာရံ၊ ဆရာကို၊
 သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်၊ ဓမ္မဒေသနတော၊ တရားဟောခြင်းမှ၊ ရက္ခန္တိ၊
 စောင့်ရှောက်ကုန်၏၊ ဝေဂ္ဂပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သတ္ထာစပန၊ ဆရာ
 သည်လည်း၊ သာဝကေဟိ၊ တပည့်တို့ကို၊ ဓမ္မဒေသနတော၊ တရားဟော
 ခြင်းမှ၊ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ ပစ္စာသိသတိ၊ ထောင့်တ၏၊ မောဂ္ဂဏာန၊
 မောဂ္ဂဏာန၊ ပုန၊ တတန်၊ ငရိစ၊ တပါးတံ့လည်း၊ ဣဓ၊ ဤထောကဋ္ဌံ၊ ကေစ္စော၊
 အချိုသော၊ သတ္ထာ၊ ဆရာသည်၊ အပရိသုဒ္ဓဝေယျာကရဏော၊ မစင်ကြယ်
 သောကြားခြင်း ရှိသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရိသုဒ္ဓ
 ဝေယျာကဏေ၊ စင်ကြယ်သောကြားခြင်းရှိသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပရိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝေယျာကရဏံ၊ ကြားခြင်းသည်၊ ပရိ
 သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်၏၊ ပရိယောဒါတံ၊ ပြီးပြီးပြင်ဖြစင်၏၊ အသံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်
 ညူးခြင်းမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏၊ တမေနံ၊ ထိုဆရာကို၊ သာဝ
 ကာ၊ တပည့်တို့သည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ကိဇာနန္တိ၊ အဘယ်
 သို့သိကုန်သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အယံဘဝံသတ္ထာ၊ ဤအရှင်ဆရာသည်၊ အပ
 ရိသုဒ္ဓဝေယျာကရဏော၊ မစင်ကြယ်သောကြားခြင်းရှိသည်၊ သမာနော၊
 ဖြစ်လျက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရိသုဒ္ဓဝေယျာကရဏော၊ စင်ကြယ်သောကြား
 ခြင်းရှိသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝေယျာကရဏံ၊ ကြားခြင်းသည်၊ ပရိ
 သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်၏၊ ပရိယောဒါတံ၊ ပြီးပြီးပြင်ဖြစင်၏၊ အသံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်
 ညူးခြင်းမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ မယဇ္ဇေ၊ ငါ
 တို့သည်လည်း၊ ဂိဟိနံ၊ လူတို့အား၊ အာရောစေယျာမ၊ ပြောကြားကုန်ငြားအံ့၊

အဿ၊ ထိုဆရာအား၊ မနာပံ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်၊ နအသု၊ မဖြစ်
 ရှာ၊ ခေါ်ပန၊ စင်စစ်၊ ယံ၊ အကြင်ပြောကြားခြင်းသည်၊ အဿ၊ ထိုဆရာအား၊
 အမနာပံ၊ နှလုံးကို မပွားစေတတ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ မယံ၊ ငါတို့
 သည်၊ ကထံ၊ အတယ်သို့လျှင်၊ တေန၊ ထိုပြောကြားခြင်းကြောင့်၊ သုရဒါ
 စရေယျ၊ မနု၊ ပြောကြားရာကုန် အံနည်း၊ စိဝရ ဝိဇ္ဇာ ပါတ သေနာ သန
 ဝိဇ္ဇာပစ္စယဘောသဇ္ဇပရိက္ခာရေန၊ သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်းအနာဇီဆန္ဒကွင်
 ဘက်ဖြစ်သော ဆေးတည်းဟူသော အရံအစားဖြင့်၊ သမ္ပန္နတိခေါ်ပန၊
 မစက်မယက် ရံမက်မြတ်နိုးသည်သာလျှင်တည်း၊ ယံ၊ အကြင်အမှုကို၊
 တုဌော၊ ထိုဆရာသည်၊ ကရိဿတံ၊ ပြုလတ္တံ့၊ တုဌော၊ ထိုဆရာသည်ပင်
 လျှင်၊ တေန၊ ထိုအမှုဖြင့်၊ ပညာယိဿ တိ၊ ထင်ရှားလတ္တံ့၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊
 ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ မောဂ္ဂဏာန၊ မောဂ္ဂဏာနံ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ သတ္တာရံ၊ ဆရာကို၊ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်၊ ဝေယျာ
 ကရဏတော၊ ကြားခြင်းမှ၊ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်၏၊ ဝေဂ္ဂပေ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ သတ္တာစပန၊ ဆရာသည်လည်း၊ သာဝကေ၊ တပည့်တို့
 ကို၊ ဝေယျာကရဏတော၊ ကြားခြင်းမှ၊ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ ပစ္စာသိ
 သတိ၊ တောင့်တ၏၊ မောဂ္ဂဏာန၊ မောဂ္ဂဏာနံ၊ ပုန၊ တတနံ၊ ပရံ၊ စာပါးတုံ
 လည်း၊ ဣဝ၊ ဤထောကန္တံ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ သတ္တာ၊ ဆရာသည်၊ အပရိ
 သုဒ္ဓဉ္ဇာဏဒဿနော၊ မစင်ကြယ်သော ဥာဏ်အမြင်ရှိသည်၊ သမာနော၊
 ဖြစ်လျက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရိသုဒ္ဓဉ္ဇာဏဒဿနော၊ စင်ကြယ်သောဥာဏ်
 အမြင်ရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝနံ၊ ဤ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဥာဏ
 ဒဿနံ၊ ဥာဏ်အမြင်သည်၊ ပရိသုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်၏၊ ပရိယောဒါတံ၊ ပြီးပြီး
 ပြက်ဖြုတ်၏၊ အသံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်ညူးခြင်းမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝနံ
 ၏၊ ဘမေနံ၊ ထိုဆရာကို၊ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဇာနန္တိ၊
 သိကုန်၏၊ ကိံ၊ ဇာနန္တိ၊ အတယ်သို့သိကုန်သည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အယံဘဝံ
 သတ္တာ၊ ဤအရှင်ဆရာသည်၊ အပရိသုဒ္ဓဉ္ဇာဏဒဿနော၊ မစင်ကြယ်သော
 ဥာဏ်အမြင်ရှိသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရိသုဒ္ဓဉ္ဇာဏ
 ဒဿနော၊ စင်ကြယ်သောဥာဏ်အမြင်ရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပဋိဇာနာတိ၊ ဝနံ၊ ဤ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဥာဏဒဿနံ၊ ဥာဏ်အမြင်သည်၊ ပရိသုဒ္ဓိ၊
 စင်ကြယ်၏၊ ပရိယောဒါတံ၊ ပြီးပြီး ပြက်ဖြုတ်၏၊ အသံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်ညူး
 ခြင်းမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝနံ၊ ဤ၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ မယဇ္ဇေ၊ ငါတို့
 သည်သာလျှင်၊ ဝိဟိနံ၊ လူတို့အား၊ အာရောစေယျာမ၊ ပြောကြားကုန်ပြားအံ့၊

ပဉ္စကနိပါတ်နုတိယပစ္ဆာသက-၅-ကကုဝေဂ်၊ ၃၁၅

အဿ၊ ထိုဆရာအား၊ မနာပံ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည်။ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ၊
ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ယံ၊ အကြင်ပြောကြားခြင်းသည်။ အဿ၊ ထိုဆရာအား၊
အမနာပံ နှလုံးကို မပွားစေတတ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်၊
ကထံ၊ အဘယ်သို့ သွင်းထေးနု ထိုပြောကြားခြင်းကြောင့်၊ သရဒါစရေယျာ
မနု၊ ပြောကြားရာ ကုန်အုံနည်း၊ စိဝရဝိဏ္ဏပါတသေနာသန ဂိဏာနပစ္စယ
ဘောသဇ္ဇပရိက္ခာရေန၊ သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်းအနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်
သောဆေးတည်းဟူသောအရံအတားဖြင့်၊ သဗ္ဗန္ဓတိခေါပန၊ မစက်မယက်
ရုံမက်မြတ်နိုးသည်သာလျှင်တည်း၊ ယံ၊ အကြင်အမှုကို၊ တုမှော၊ ထိုဆရာ
သည်၊ ကရိဿတိ၊ ပြုထုတ်၊ တုမှော၊ ထိုဆရာသည်ပင်လျှင်၊ တေန၊ ထိုအ
မှုဖြင့်၊ ပညာယိဿတိ၊ ထင်ရှားထွက်၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။
မောဂ္ဂဏာန၊ မောဂ္ဂဏာန၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဇေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သတ္တာ
ရံ၊ ဆရာကို၊ သာဝကော၊ တပည့်တို့သည်၊ ဉာဏဒဿနတော၊ ဉာဏ်အမြင်မှ
ရကုန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်၏။ ဇေဂ္ဂပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သတ္တာစပန၊
ဆရာသည်လည်း၊ သာဝကေဟိ၊ တပည့်တို့ကို၊ ဉာဏဒဿနတော၊ ဉာဏ်
အမြင်မှ၊ ရကံ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ ပစ္စာသိဿတိ၊ တောင့်တ၏။ ဣတိဣမေ
ပဉ္စ၊ ဤငါးယောက်တို့တည်း၊ မောဂ္ဂဏာန၊ မောဂ္ဂဏာန၊ လောကသ္မိံ၊ လောက
၌၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေခေါသတ္တာရော၊ ဤဆရာတို့သည်၊
သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ မောဂ္ဂဏာန၊ မောဂ္ဂဏာန၊ ခေါ၊ စင်စစ်
အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ပရိသုဒ္ဓသိဏော၊ စင်ကြယ်သောသိလရှိသည်။ သမာ
နော၊ ဖြစ်ထုက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရိသုဒ္ဓသိဏော၊ စင်ကြယ်သောသိလရှိ
သဟံ၊ အမှီဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဇနာမိ၊ ဝန်ခံတော်မူ၏။ မေ၊ ငါ၏။ သိယံ၊
သိသသည်၊ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်၏။ ပရိယောဒါတံ၊ ပြီးပြီ ပြန်ပြန်၏။ အသံ
ကံသိဋ္ဌံ၊ ညှစ်ညှစ်ခြင်းမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဇနာမိ၊ ဝန်ခံတော်မူ၏။ ဝံ၊
ငါတုရားကို၊ သာဝကော၊ တပည့်တို့သည်၊ သိလတော၊ သိလမှ၊ နစက္ခန္တိ၊
မစောင့်ရှောက်ကုန်၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ သာဝကေဟိ၊ တပည့်တို့ကို၊
သိသတော၊ သိသမှ၊ ရကံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ နစပစ္စာသိသာမိ၊ တောင့်တ
တော်မူ၊ ပရိသုဒ္ဓါဇီဝေါ၊ စင်ကြယ်သောအသက်မွေးခြင်းရှိသည်။ သမာ
နော၊ ဖြစ်ထုက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရိသုဒ္ဓါဇီဝေါ၊ စင်ကြယ်သောအသက်မွေး
ခြင်းရှိသည်။ အမှီဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဇနာမိ၊ ဝန်ခံတော်မူ၏။ မေ၊ ငါ၏။
အာဇီဝေါ၊ အသက်မွေးခြင်းသည်၊ ပရိသုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်၏။ ပရိယောဒါတော

ပြီးပြီးပြန်ဖြူစင်၏။ အသံကိလိဋ္ဌာ၊ ညစ်ညူးခြင်းမရှိ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိဇာနာမိ၊ ဝန်ခံတော်မူ၏။ ဝံ၊ ငါတို့ကိုးကွယ်သော ကော၊ တပည့်တို့သည်။ အဇီဝတော၊ အသက်မွေးခြင်းမှ၊ နုစရက္ခန္တိ၊ မစောင့်ရှောက်ကုန်။ အဟံ၊ ငါတို့ကိုးကွယ်သော ကော၊ တပည့်တို့ကို။ အဇီဝတော၊ အသက်မွေးခြင်းမှ၊ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို။ နုစပစ္စာသိသာမိ၊ တောင့်တတော်မူမူ၊ ပရိသုဒ္ဓေဝေယျာသနော၊ စင်ကြယ်သော တရားဟောခြင်းရှိသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်ထူက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပရိသုဒ္ဓေဝေယျာသနော၊ စင်ကြယ်သော တရားဟောခြင်းရှိသည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိဇာနာမိ၊ ဝန်ခံတော်မူ၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဝေယျာသနော၊ တရားဟောခြင်းသည်။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်၏။ ပရိယောဒါတံ၊ ပြီးပြီးပြန်ဖြူစင်၏။ အသံကိလိဋ္ဌာ၊ ညစ်ညူးခြင်းမရှိ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိဇာနာမိ၊ ဝန်ခံတော်မူ၏။ ဝံ၊ ငါတို့ကိုးကွယ်သော ကော၊ တပည့်တို့သည်။ ဝေယျာသနော၊ တရားဟောခြင်းမှ၊ နုစရက္ခန္တိ၊ မစောင့်ရှောက်ကုန်။ အဟံ၊ ငါတို့ကိုးကွယ်သော ကော၊ တပည့်တို့ကို။ ဝေယျာသနော၊ တရားဟောခြင်းမှ၊ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို။ နုစပစ္စာသိသာမိ၊ တောင့်တတော်မူမူ၊ ပရိသုဒ္ဓေဝေယျာကရဏော၊ စင်ကြယ်သော ကြားခြင်းရှိသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်ထူက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပရိသုဒ္ဓေဝေယျာကရဏော၊ စင်ကြယ်သော ကြားခြင်းရှိသည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိဇာနာမိ၊ ဝန်ခံတော်မူ၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဝေယျာကရဏံ၊ ကြားခြင်းသည်။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်၏။ ပရိယောဒါတံ၊ ပြီးပြီးပြန်ဖြူစင်၏။ အသံကိလိဋ္ဌာ၊ ညစ်ညူးခြင်းမရှိ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိဇာနာမိ၊ ဝန်ခံတော်မူ၏။ ဝံ၊ ငါတို့ကိုးကွယ်သော ကော၊ တပည့်တို့သည်။ ဝေယျာကရဏတော၊ ကြားခြင်းမှ၊ နုစရက္ခန္တိ၊ မစောင့်ရှောက်ကုန်။ အဟံ၊ ငါတို့ကိုးကွယ်သော ကော၊ တပည့်တို့ကို။ ဝေယျာကရဏတော၊ ကြားခြင်းမှ၊ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို။ နုစပစ္စာသိသာမိ၊ တောင့်တတော်မူမူ၊ ပရိသုဒ္ဓဉာဏဒဿနော၊ စင်ကြယ်သော ဉာဏ်အမြင်ရှိသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်ထူက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပရိသုဒ္ဓဉာဏဒဿနော၊ စင်ကြယ်သော ဉာဏ်အမြင်ရှိသည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိဇာနာမိ၊ ဝန်ခံတော်မူ၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်သည်။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်၏။ ပရိယောဒါတံ၊ ပြီးပြီးပြန်ဖြူစင်၏။ အသံကိလိဋ္ဌာ၊ ညစ်ညူးခြင်းမရှိ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိဇာနာမိ၊ ဝန်ခံတော်မူ၏။ ဝံ၊ ငါတို့ကိုးကွယ်သော ကော၊ တပည့်တို့သည်။ ဉာဏဒဿနတော၊ ဉာဏ်အမြင်မှ၊ နုစရက္ခန္တိ၊ မစောင့်ရှောက်ကုန်။ အဟံ၊ ငါတို့ကိုးကွယ်သော ကော၊ တပည့်

ပဉ္စကနိပါတ်ဒုတိယပဏ္ဍိတသက ၅-ကကုဓဝဂ်၊ ၃၀၇

တို့ကို၊ ဥာဏဒဿနတော၊ ဥာဏ်အမြင်မှ၊ ရက္ခံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊
နဝပစ္စာသိသာမိ၊ တောင့်တစေ မမှု၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ဝါ၊ ဝိနိ၊ တော်မူ၏။ ။
ဒသမံ၊ ဒသမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော၊ ကကုဓဝဂ္ဂေါ၊ ကကုဓဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ပဏ္ဍိတသကော၊ ပဏ္ဍိတ
သကသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား၊ ။ နွေ၊
နှစ်ပါးကုန်သော၊ သမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့လည်းကောင်း၊ ဗျာကရတံ၊ အရ
ဟတ္တဖိလ်ကြားခြင်းကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်တို့လည်းကောင်း၊ ဗာသု၊
ချမ်းသာစွာ နေခြင်းလည်းကောင်း၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ အကုပ္ပံ၊
အရဟတ္တဖိလ်ကိုထိုးထွင်း၍ သိခြင်းကို ဟောရာဖြစ်သော သုတ်လည်း
ကောင်း၊ သုတံ၊ များသော အကြားအမြင်ကိုစွဲ၍ ဟောရာဖြစ်သောသုတ်
လည်းကောင်း၊ ကထဉ္စ၊ ကိလေသာ၏ လွန်စွာခေါင်းပါးကြောင်းဖြစ်သော
စကားကို ဟောရာဖြစ်သော သုတ်လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တံ၊ တော၌၊
ဝသန္တော၊ နေသောရဟန်းလည်းကောင်း၊ သီဟော၊ ခြင်္သေ့မင်းနှင့်တူသော
မြတ်စွာထုရားကိုဟောရာဖြစ်သောသုတ်လည်းကောင်း၊ ကကုဓ၊ ကကုဓ
အမည်ရှိသော နတ်သား၏ သျှောက်ကြားခြင်းကိုစွဲ၍ ဟောရာဖြစ်သော
သုတ်လည်းကောင်း၊ တေတာနိ၊ ထိုသုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ။

ပဉ္စကနိပါတ်တတိယပဏ္ဍိတသက-၁-၁-ဗာသုပိဟာရဝဂ်၊

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေခ ဝေသာရန္တ ကရတာ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်၏
ကင်းသောရွံရှားခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့
သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်
သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်၊ သဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယိထဝါ၊ ထိထရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုသုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ အာရန္တဝီရိယော၊ အားထုတ် အပ်သောလုံ့လရှိသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ပညဝါ၊ ပညာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
အသဒ္ဓဿ၊ ယုံကြည်ခြင်းမရှိသောသူ၏၊ ယံသာရန္တံ၊ အကြင်နှလုံးမသာယာ
ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံသာရန္တံ၊ ထိုနှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ သဒ္ဓဿ

ပာ်ကြည်ခြင်းရှိသောသူအား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယံ
 ဓမ္မော၊ ဤသဒ္ဓါတရားသည်၊ သေခဝေသာရဇ္ဇကရဏော၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်၏
 ကင်းသော ရှုံရှားခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော တရားမည်၏၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုဿီ၊ ထိုသို့၊ ဝီထမရှိသောသူ၏၊ ယံသာရဇ္ဇံ၊ အကြင်နှလုံး
 မသာယာခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံသာရဇ္ဇံ၊ ထိုနှလုံး မသာယာခြင်း
 သည်၊ ဝီထဝေတော၊ ဝီထရှိသောသူအား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ အယံ ဓမ္မော၊ ဤဝီထတရားသည်၊ သေခဝေသာရဇ္ဇကရဏော၊
 သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်၏ ကင်းသော ရှုံရှားခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော
 တရားမည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အပ္ပဿုတဿ၊ နည်းသောအကြားအ
 မြင်ရှိသောသူ၏၊ ယံသာရဇ္ဇံ၊ အကြင်နှလုံး မသာယာခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တံသာရဇ္ဇံ၊ ထိုနှလုံး မသာယာခြင်းသည်၊ ဗဟုဿုတဿ၊ များသော
 အကြားအမြင်ရှိသော သူအား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယံ
 ဓမ္မော၊ ဤများသောအကြားအမြင်ဟု ဆိုအပ်သော တရားသည်၊ သေခဝေ
 သာရဇ္ဇကရဏော၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်၏ ကင်းသော ရှုံရှားခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကို ပြုတတ်သော တရားမည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကုဝီတဿ၊ ပျင်းရိ
 သောသူ၏၊ ယံသာရဇ္ဇံ၊ အကြင် နှလုံး မသာယာခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တံသာရဇ္ဇံ၊ ထိုနှလုံး မသာယာခြင်းသည်၊ အာရဒ္ဓဝီရိဿ၊ အားထုတ်
 အပ်သောလုံ့ထရှိသောသူအား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယံ
 ဓမ္မော၊ ဤအားထုတ်အပ်သော လုံ့ထဟုဆိုအပ်သော တရားသည်၊ သေခဝေ
 သာရဇ္ဇကရဏော၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်၏ ကင်းသော ရှုံရှားခြင်းရှိသည်၏
 အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော တရားမည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုပ္ပညဿ၊ ပညာ
 မရှိသောသူ၏၊ ယံသာရဇ္ဇံ၊ အကြင် နှလုံး မသာယာခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တံသာရဇ္ဇံ၊ ထိုနှလုံး မသာယာခြင်းသည်၊ ဗာဂ္ဂဝေတော၊ ပညာရှိသော
 သူအား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယံ ဓမ္မော၊ ဤပညာဟု
 ဆိုအပ်သော တရားသည်၊ သေခဝေသာရဇ္ဇကရဏော၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်၏
 ကင်းသော ရှုံရှားခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော တရားမည်၏၊ ဣတိ
 ဣမေပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေခဝေသာရဇ္ဇကရဏော၊
 သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်၏ ကင်းသော ရှုံရှားခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်
 သော ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဣမေခေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေ၊ ဝိနည်းတော်မူ၏၊ ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

ပဉ္စကနိပါတ်တတိယပဏ္ဍိတသက-၁-ဗာသုဝိဟာရဝဂ်၊ ၃၁၉

ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ခန္ဓေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်။ အဝိ၊စင်စစ်၊ အကုပ္ပ
ခန္ဓောပိ၊ ပျက်စီးခြင်း သဘောမရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသော
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော်လည်း၊ ပါပဘိက္ခုဟိ၊ယုတ်မာသောရဟန်းဟူ၍။
ဥဿင်္ကိတပရိသံကိတော၊ ရွံရှာအပ်သည်ဖြစ်၍ အဘန်တလဲလဲ ရွံရှာအပ်
သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိခန္ဓေဟိ၊အ
ဘယ်တရားတို့နှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်။အဝိ၊
စင်စစ်၊ အကုပ္ပခန္ဓောပိ၊ပျက်စီးခြင်း သဘောမရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်
ပြည့်စုံသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော်လည်း၊ ပါပဘိက္ခုဟိ၊ယုတ်မာသော
ရဟန်းဟူ၍။ ဥဿင်္ကိတပရိသံကိတော၊ ရွံရှာအပ်သည်ဖြစ်၍ အဘန်
တလဲလဲရွံရှာအပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဣဇ၊
ဤသာသနာထော်နှိုးဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်။ ဝေထိယာဂေါစရောဝါ၊ပြည့်စုံ
ဆာမယျင်ကျက်စားရာရှိသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဝိဝေါဂေါစရော
ဝါ၊ရုတ်ဆိုးမယျင်ကျက်စားရာရှိသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ထုဗ္ဗကု
မာရိကာဂေါစရောဝါ၊အရှုလ်လွန်ပြီးသော မိန်းမပိုင်းယျင်ကျက်စားရာရှိ
သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပဏ္ဍုဟဂေါစရောဝါ။ ပဏ္ဍုက်ယျင်ကျက်
စားရာရှိသည်မူလည်း။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုနိဂေါစရောဝါ၊ရဟန်းမိန်းမ
ယျင်ကျက်စားရာ ရှိသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ပဉ္စဟိ။
ငါးပါးကုန်သော၊ခန္ဓေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော၊ဘိက္ခု
ရဟန်းသည်။အဝိ၊စင်စစ်။ အကုပ္ပခန္ဓောပိ၊ပျက်စီးခြင်း သဘောမရှိသော
အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ပါပ
ဘိက္ခု၊ကိ။ယုတ်မာသောရဟန်းဟူ၍။ ဥဿင်္ကိတပရိသံကိတော၊ရွံရှာအပ်
သည်ဖြစ်၍အဘန်တလဲလဲရွံရှာအပ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်း
တို့၊ ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေခေါခန္ဓေဟိ။ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂ
တော။ပြည့်စုံသော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်။ အဝိ၊စင်စစ်၊အကုပ္ပခန္ဓောပိ၊ပျက်
စီးခြင်းသဘောမရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ပါပဘိက္ခုဟိ၊ယုတ်မာသောရဟန်းဟူ၍။ ဥဿင်္ကိတ
ပရိသံကိတော၊ ရွံရှာအပ်သည်ဖြစ်၍အဘန်တလဲလဲ ရွံရှာအပ်သည်။ဟော
တိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊မိန်းမတော်မူ၏။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ်
သည်၊နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ၊

ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော၊မဟာစောရော၊ခိုးသူကြီးသည်၊သန္တိန္ဒြိ၊အိမ်ခြံစပ်ကိုလည်း၊ဆိန္ဒတိ၊ဘောက်ဖြတ်၏၊ နိဗ္ဗောပစ္စိ၊ကြီးစွာသော လူယက်ခြင်းကိုလည်း၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ ဟရတိ၊ဆောင်၏၊ ဧကောဂါရိကန္တိ၊ တအိမ်တည်းကိုသာလျှင်မြီရံ၍လူယက်ခြင်းကိုလည်း၊ကရောတိ၊ပြု၏၊ ပန္တဒဟနတ္ထာယ၊ခရီး၌လူယက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပရိပန္တေဝိ၊ခရီးထမ်းအဆုံ၌လည်း၊ တိဋ္ဌတိ၊စောင့်ကြပ်တည်နေ၏၊ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ကထမေဟိအင်္ဂေဟိ၊အဘယ်အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော၊မဟာစောရော၊ခိုးသူကြီးသည်၊သန္တိန္ဒြိ၊ အိမ်ခြံစပ်ကိုလည်း၊ ဆိန္ဒတိ၊ ဘောက်ဖြတ် သနည်း၊ နိဗ္ဗောပစ္စိ၊ ကြီးစွာသောလူယက်ခြင်းကိုလည်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဟရတိ၊ ဆောင်သနည်း၊ ဧကောဂါရိကန္တိ၊ တအိမ်တည်းကိုသာလျှင်မြီရံ၍ လူယက်ခြင်းကိုလည်း၊ကရောတိ၊ပြုသနည်း၊ ပန္တဒဟနတ္ထာယ၊ ခရီး၌လူယက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ပရိပန္တေဝိ၊ခရီးထမ်းဆုံ၌လည်း၊ တိဋ္ဌတိ၊စောင့်ကြပ်တည်နေသနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ဤထောကန္တိ၊ မဟာစောရော၊ ခိုးသူကြီးသည်၊ဝိသမနိသိတော၊မညီညွတ်သောအရပ်ကိုမှီသည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဂဟနနိသိတော၊ထောချိုကိုမှီသည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဗလဝနိသိတော၊အားကြီးသောသူကိုမှီသည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တောဂစာဂိစ၊မိမိစည်းစိမ်ဥစ္စာကို စွန့်ကြဲခြင်းရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဧကစာရိစ၊ တယောက်အထည်းတည်း လျက်စားခြင်း ရှိသည်မူလည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော၊မဟာစောရော၊ခိုးသူကြီးသည်၊သန္တိန္ဒြိ၊အိမ်ခြံစပ်ကိုလည်း၊ဆိန္ဒတိ၊ဘောက်ပြန်၏၊ နိဗ္ဗောပစ္စိ ကြီးစွာသောလူယက်ခြင်းကိုလည်း၊ကတွာ၊ပြု၍၊ဟရတိ၊ဆောင်၏၊ဧကောဂါရိကန္တိ၊တအိမ်တည်းကိုသာလျှင်မြီရံ၍ လူယက်ခြင်းကိုလည်း၊ ကရောတိ ပြု၏၊ ပန္တဒဟနတ္ထာယ၊ ခရီး၌လူယက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပရိပန္တေဝိ၊ခရီးထမ်းအဆုံ၌လည်း၊ တိဋ္ဌတိ၊ စောင့်ကြပ်တည်နေ၏၊ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ကထမေ၊အဘယ်သို့လျှင်၊မဟာစောရော၊ခိုးသူကြီးသည်၊ ဝိသမနိသိတော၊ မညီညွတ်သော အရပ်ကိုမှီသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ဤထောကန္တိ၊မဟာစောရော၊ခိုးသူကြီးသည်၊နဒိဝိနပ္ပိ၊မြစ်တို့၏ကူးဝတ်နိုင်ခဲ့သော အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ပဗ္ဗထဝိသမံ၊တောင်တို့၏မည်ညွတ်သောအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊နိသိတော၊မှီးသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ခေါ၊

ပဉ္စကနိပါတ်တတိယပဏ္ဍိတသက-၁-ဗာသုပိဘာရဝဂ်၊ ၃၂၀

ဤသို့သျှင်၊ မဟာစောရော၊ ခိုးသူကြီးသည်။ ဝိသမနိသိတော၊ မညီညွတ်
သောအရပ်ကို မြှီသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အံ
ဘယ် သို့သျှင်၊ မဟာစောရော၊ ခိုးသူကြီးသည်။ ဝဟနိသိတော၊ တေ ချုံ
ကို မြှီသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤသောကန္တံ၊ မဟာ
စောရော၊ ခိုးသူကြီးသည်။ တိဏဂဟနံ၊ မြက်တောချိုင့်လမ်းကောင်း၊
ဂုတ္တဟနံ၊ သစ်ကောချိုင့်လမ်းကောင်း၊ ဓူဝံ၊ တခဲနက်ထူထဲသော
အချင်းချင်းစက်ရှက်သော အခက်ရှိသော ကြီးစွာသော အရပ်ကို ထည်း
ကောင်း၊ မကဝန ပဏ္ဍိတံ၊ ကြီးစွာသော အရပ်ကို ထည်းကောင်း၊
နိသိတော၊ မြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေဝေါ၊ ဤသို့
သျှင်၊ မဟာစောရော၊ ခိုးသူကြီးသည်။ ဝဟနိသိတော၊ တေ ချုံကို မြှီသည်
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့သျှင်၊ မဟာစော
ရော၊ ခိုးသူကြီးသည်။ ဗလပနိသိတော၊ အားကြီးသော သူကို မြှီသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤသောကန္တံ၊ မဟာစောရော
ခိုးသူကြီးသည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို ထည်းကောင်း၊ ရာဇမဟာမဏ္ဍာနံ၊
မင်း၏အမတ်တို့ကို ထည်းကောင်း၊ နိသိတော၊ မြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ထယထိရိုးသူကြီး၊ အားဝေ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ ကိ
ဟောတိ၊ အဘယ် သို့ဖြစ် သနည်း၊ ဝိညာဉ်ကို ကောင်း၊ တရံတယောဂံ၊ သော
သု သည်၊ ကိပ္ပိ တရံတရံနုန်းသော စကားကို၊ သဝေဝက္ခတိ၊ အကယ်၍ ဆိုအံ့၊
ဣမေရာဇာနံ၊ ဤမင်းတို့သည် ထည်းကောင်း၊ ဣမေရာဇမဟာမဏ္ဍာ
ဝါ၊ ဤမင်း၏အမတ်တို့သည် ထည်းကောင်း၊ ပရိယောဓယ၊ သင့်သော
အကြောင်းကို ထည့်သွင်း၍၊ အတ္ထိ၊ ငါ၏အကျိုးစီးပွားကို၊ ဘဏန္တိ၊
ဆိုလှန်လတ္တံ့၊ ဣဝေ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နံ၊ ထိုရိုးသူ
ကို ကောင်း၊ တရံတယောဂံ သော သု သည်။ ကိပ္ပိ တရံတရံနုန်းသော စကား
ကို၊ သဝေဝက္ခတိ၊ အကယ်၍ ဆိုအံ့ ဝေဝေ၊ ဤသို့ဆို သည်ရှိသော်၊ ဝေရာ
ဇာနံ၊ ထိုမင်းတို့သည် ထည်းကောင်း၊ တေရာဇမဟာမဏ္ဍာဝါ၊ ထိုမင်း
၏အမတ်တို့သည် ထည်းကောင်း၊ ပရိယောဓယ၊ သင့်သော အကြောင်း
ကို ထည့်သွင်း၍၊ အတ္ထိ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ ဘဏန္တိ၊ ဆိုလှန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဝေဝေါ၊ ဤသို့သျှင်၊ မဟာစောရော၊ ခိုးသူကြီးသည်။ ဗလပနိသိ
တော၊ အားကြီးသော သူကို မြှီသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ကထဉ္စ၊ အဘယ် သို့သျှင်၊ မဟာစောရော၊ ခိုးသူကြီးသည်။ ဘောဂဝ၊ ဝိ၊ ဝိ၊
စည်းစိမ်ဥစ္စာကို စွန့်ကြဲခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်။ ဘိက္ခုဝေ၊

ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤထောကန္တိ၊ မဟာစောရော၊ ခိုးသူကြီး သင်္ခ၊ အနော၊ ကြွယ်ဝသည်၊ မဟာဒ္ဓဒနာ၊ များသောဥစ္စာရှိသည်၊ မဟာဘောဂေါ၊ များသောအသုံးအဆောင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုခိုးသူကြီးအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ကောစိ၊ ထရံ၊ တယောကံသောသူသည်၊ ကိဗ္ဗိ၊ ထရံ၊ ဘွန်း၊ သောစကာ၊ ကို၊ သစောက္ခ၊ ဤအကယ်၍ဆိုအံ့၊ ဧဝံ၊ သတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဣတော၊ ဤဥစ္စာနှစ်မျှ၊ ဘောဂေန၊ အသုံးအဆောင်ဖြင့်၊ ပဋိသန္ဓရိသာဝမိ၊ ငြိငြါလောကတိ၊ အစေ့အစပ်ပြုအံ့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နံ၊ ထိုခိုးသူကြီးကို၊ ကောစိ၊ ထရံ၊ တယောကံသောသူသည်၊ ကိဗ္ဗိ၊ ထရံ၊ တစ္စန္ဒ၊ သောစကာ၊ ဟို၊ သစောဟ၊ အကယ်၍ဆိုအံ့၊ ဧဝံ၊ သတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ တဒ္ဓတာ၊ ထိုမိမိဥစ္စာနှစ်မျှ၊ ဘောဂေန၊ အသုံးအဆောင်ဖြင့်၊ ပဋိသန္ဓရတိ၊ ငြိငြါ၊ သာကဝင်္ဂ၊ အစေ့အစပ်ပြု၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ မဟာစောရော၊ ခိုးသူကြီးသည်၊ ဘောဂေ၊ ကိ၊ မိမိစည်းစိမ်ဥစ္စာကိုစွန့်ကြဲခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ မဟာစောရော၊ ခိုးသူကြီးသည်၊ ဧကစ၊ ခိ၊ တယောကံ၊ အထည်း၊ ဝုညံ၊ ထည်း၊ သု၊ ကျက်စားခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤထောကန္တိ၊ မဟာစောရော၊ ခိုးသူကြီးသည်၊ ဧကေကာဝ၊ တယောကံ၊ အထည်း၊ တည်း၊ ယလျှင်၊ ဝဟထာနိ၊ သူတပါး ဥစ္စာကိုယူခြင်းတို့ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုတယောကံ၊ အထည်း၊ တည်း၊ သူတပါးဥစ္စာကိုယူခြင်းကိုပြုခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဂုဟုမန္တာ၊ ဖျှံ့ရှက်အပ်သော အတိုင်အောင်တို့သည်၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပစ္စိ၊ သစ္စေဒံ၊ နှိုးနှေးခြင်းသို့၊ မာအဂဓံ၊ သု၊ မရောက်စေလှန်ထင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကတ္တာ၊ ပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ မဟာစောရော၊ ခိုးသူကြီးသည်၊ ဧကစ၊ ခိ၊ တယောကံ၊ ထည်း၊ ထည်း၊ ကျက်စားခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးလှန့်သော၊ ဣမေတိ၊ ခေါအင်္ဂေတိ၊ ဤအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂထော၊ ပြည့်စုံသော၊ မဟာစောရော၊ ခိုးသူကြီးသည်၊ သန္နိန္ဒိ၊ အိမ်ခြံစပ်ကိုထည်း၊ ဆိန္ဒတိ၊ ဘောက်ပြတ်၏၊ နုလ္လောပစ္စိ၊ ကြီးစွာသောလူယက်ခြင်းကိုထည်း၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဟရတိ၊ ဆောင်၏၊ ဧကော၊ ဝါရိ၊ ဘမ္မိ၊ တအိမ်တည်းကိုသာလျှင် ခြံရံလှယက်ခြင်းကိုထည်း၊ ကရေတိ၊ ပြု၏၊ ပန္နဒဟနတ္ထာယ၊ ခရီး၌လှယက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပရိပန္နိဝေ၊ ခရီးထမ်း

ပဉ္စကနိပါတ်တတိယပုစ္ဆာသကာ-၁ ဟသုပိဟာရဝဂ်၊ ၃၂၃

အာရုံ၌လည်း၊ တိဋ္ဌကိ၊စောင့်ကြပ်တည်နေ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဧဝမေ
ခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသောရဟန်းသည်၊ ဧတံ၊
ဂုဏ်ကျေးဇူးကို တု၊ ဖြိုသောအားဖြင့် တု၊ ဖြိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဟတံ၊
ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပျက်ဆီးသောအားဖြင့်ပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထာနံ၊
မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိ၊ ဘရဟ္မ၊ ရွက်ဆောင်၏။ သာဝဇ္ဇေ၊ အပြစ်ရှိသည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိဘို့သည်။ သာဒူဝဇ္ဇေ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည်
လည်း၊ ဧကော၊ ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုဥ၊ များစွာလည်း၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို၊
ပဿတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရား
တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသော ရဟန်းသည်
ဧတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို တု၊ ဖြိုသောအားဖြင့် တု၊ ဖြိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဟ တံ
ဂုဏ် ကျေးဇူးကိုပျက်ဆီးသောအားဖြင့် ပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထာနံ
မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရွက်ဆောင်သနည်း၊ သာဝဇ္ဇေ၊ အပြစ်ရှိသည်
လည်း၊ ဧဟော၊ ဘိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိဘို့သည်။ သာဒူဝဇ္ဇေ၊ ကဲ့ရဲ့
အပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဗဟုဥ၊ များစွာလည်း၊ အပုညံ၊
မကောင်းမှုကို၊ ပဿတိ၊ ရသနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဟောင်းတို့၊ ဣ၊ ဤသာသနာ
တော်၌၊ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသောရဟန်းသည်၊ ဝိသမေနိသိတော၊ မညီ
ညွတ်သော အရပ်ကိုမှီသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂဟနနိသိ၊ ဝေ၊
ဘောချုပ်ကို မှီသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗလဝနိသိ၊ ဧဝပ၊ အားကြီး
သောသူကိုမှီသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘောဂစာဂီ၊ မိမိစည်းစိမ်ဥစ္စာ
ကိုစွန့်ကြဲခြင်းရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧက၊ စ၊ ဝိ၊ တယေ ဝံအထည်း
တည်း၊ ကျက်စားခြင်းရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ကထဗ္ဗ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသော ရဟန်းသည်၊ ဝိသမ
နိသိတော၊ မညီ ညွတ်သော အရပ်ကိုမှီသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊
ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသော
ရဟန်းသည်၊ ဝိသမေန၊ မညီညွတ်သော၊ ကာယကမ္မေ၊ ကာယစွါ၊ နှိုက်
သောအမှုနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသမေန၊ မညီ
ညွတ်သော၊ ဝစီကမ္မေ၊ ဝစီစွါ၊ ရှိ၍ဖြစ်သောအမှုနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသမေန၊ မညီညွတ်သော၊ မနောကမ္မေ၊ မနောစွါ၊
ရှိ၍ဖြစ်သောအမှုနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဧဝခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသောရဟန်းသည်၊ ဝိသ

မနိဿိတော၊ မညိဉ္ဇတိသော အရပ်ကို မြီသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဋ္ဌ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသော ရဟန်းသား၊ ဝေရဟန်းသိထော၊ ထောချိုက်မြီသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာ့တော်၌၊ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသော ရဟန်းသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိးကာ၊ တောက်ပြန်သော အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနုဂ္ဂါတိကာယ၊ အသာတတည်းဟူသော အစွန်းအပိုင်းအခြား ဥစ္စေဒထည်း ဘုရားသာအစွန်းအပိုင်းအခြားကို ယူသော၊ မိဋ္ဌိစာ၊ အယူနှင့်၊ သမန္တာဂေကာ၊ ပြသ၍ရသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသော ရဟန်းသည်။ ဝေရဟန်းသိထော၊ ထောချိုက်မြီပည့် ကောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဋ္ဌ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသော ရဟန်းသည်။ ဗာဝနိသိကော၊ အားကြီးသော သံသ့ကို မြီသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသော ရဟန်းသည်။ ဘုဇာနံဝါ မင်းတို့ကို ထည်းကောင်းရာဇမာမ မတ္တာနံ ဝါ၊ မင်း၏အမတ်တို့ကို ထည်းကောင်း၊ နိဿိထော၊ မြီသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ထဿ၊ ထိုယုတ်မာသော ရဟန်းအား၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ဝေခေါ၊ ကောစိ၊ ထရံဘယောကံသော သူသည်။ ကိဗ္ဗိ၊ ထရံထွန်းသော စကားကို၊ သဝေ၊ ကွဲဘိ၊ အကယ်၍ ဆိုအံ့၊ ဝေသတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဣမေ ဘုဇာနံ ဝါ၊ ဤမင်းတို့သည် ထည်းကောင်း၊ ဣမေ ရာဇမာမ မတ္တာဝါ၊ ဤမင်း၏ အမတ်တို့သည် ထည်းကောင်း၊ ပရိယောဓာယ၊ ဖင့်သော အကြောင်းကို ထည့်သွင်း၍၊ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကုန်ထက္ကံ၊ ဣဝံ ဝေခေါ၊ ဤသို့သော အကြံ ပည်းဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နံ၊ ထိုယုတ်မာသော ရဟန်းကံ၊ ကောစိ၊ ထရံဘယောကံသော သူသည်။ ကိဗ္ဗိ၊ ထရံထွန်းသော စကားကို၊ သဝေ အာဟ၊ အကယ်၍ ဆိုအံ့၊ ဝေသတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ အထ၊ ထိုယုတ်မာသော ရဟန်း၏၊ ဘုဇာနံ ဝါ၊ ထိုမင်းတို့သည် ထည်းကောင်း၊ ထေ ဘုဇမာမ မတ္တာဝါ၊ ထိုမင်းတို့၏ အမတ်သည် ထည်းကောင်း၊ ပရိယောဓာယ၊ သင့်သော အကြောင်းကို ထည့်သွင်း၍၊ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသော ရဟန်းသည်။ ဟောဂေ စိ၊ မိဒိဝည်းစိ ဥစ္စာကို စွန့်ကြဲခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသော ရဟန်းသည်။ မိဝရပိဏ္ဍပိတသေ နာသနဂိထာနပစ္စယတေ သဗ္ဗပရိက္ခရာနံ

ပဉ္စကနိပါတ်ထတိယပစ္ဆိမသက-၁-ဟသုပိဟာရဝဂ်၊ ၃၂၅

သင်္ကန်း ဆွမ်းကျောင်းအနာဇာဏိ ဆန်ကျင်တက်ဖြစ်သော ဆေးတည်းဟူ
သောအရံအစားတို့ကိုလောဘီ၊ ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထို
ယုတ်မာသောရဟန်းအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိ
ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဓံ၊ ငါ့ကို။ ကောပိ၊ တစ်စုံတယောက်သော
သူသည်။ ကိပ္ပိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောစကားကို။ သစေဝက္ကတိ၊ အကယ်၍ဆို
လတ္တံ့သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သည်ရှိသော်၊ ဣတော၊ ဤဥစ္စာ
နှစ်မှ၊ ထာဘောန၊ ထာဘတ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗိသန္ဓရိဿာမိ၊ ပြုငှါထောက်ဝတ်အစေ့အစပ်
ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နံ၊ ထိုယုတ်မာသော
ရဟန်းကို၊ ကောပိ၊ တစ်စုံတယောက်သောသူသည်။ ကိပ္ပိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော
စကားကို၊ သစေအာဟ၊ အကယ်၍ဆိုအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊
ထတော၊ ထိုဥစ္စာနှစ်မှ၊ ထာဘောန၊ ထာဘတ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗိသန္ဓရတိ၊ ပြုငှါထောက်
ဝတ်အစေ့အစပ်ပြု၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပါပဘိက္ခု၊
ယုတ်မာသောရဟန်းသည်။ ဘောဂစာဂိ၊ မိမိစည်းစိမ်ဥစ္စာကို စွန့်ကြဲခြင်း
ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ပါပ
ဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသောရဟန်းသည်။ ဧကစာရိ၊ တယောက်အထည်းတည်း
ကျက်စားခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊
ဤသာသနာတော်၌ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသောရဟန်းသည်။ ဧကကောဝ၊
ဘယေဝံအထည်းတည်းသာလျှင်၊ ပစ္စန္နိ၊ မေသု၊ အစွန့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇနပ
ဒေသု၊ ဇနပုန်တို့၌၊ နိဝါသံ၊ နေခြင်းကို၊ ကပ္ပေသိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုယုတ်မာ
သောရဟန်းသည်။ ထက္က၊ ထိုဇနပုန်တို့၌၊ ကုဿာနိ၊ အမျိုးအိမ်တို့၌၊ ဥပ
သင်္ကံ၊ နှာ၊ ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ လောဘိ၊ ထာဘတ်ကို၊ ဇတတိ၊ ရ၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသောရဟန်းသည်။ ဧက
စာရိ၊ တယောက်အထည်းတည်းကျက်စားခြင်းရှိသည်။ ဧကောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်မေ့ဟိ၊ ဤတရား
တို့နှင့်၊ သန္နာဂတော၊ ပြည်စုံသော၊ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသောရဟန်းသည်
ဝတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုတု၊ မြို့သောအားဖြင့်တု၊ မြို့အင်သည် ဖြစ်၍၊ ဥပဟတံ၊
ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပျက်ဆီးသောအားဖြင့်ပျက်ဆီးသည်ဖြစ်၍၊ အက္ခာနံ၊ မိမိ
ကိုယ်ကို၊ ပရိဟတေ၊ ရှုက်ဆောင်၏။ သာဂဇ္ဇောစ၊ အပြင်ရှိသည်အလင်း။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိညုနံ၊ ပညာရှိတို့သည်။ သာဂဇ္ဇောစ၊ ကွဲရဲအပ်သည်
လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုဉ္စ၊ များစွာလည်း၊ အပုညံ၊ မကောင်းပုံကို၊ ပသ

ဝက်၊ ပွားစေ၏။ ဣဒါ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ ထတ်ယံ၊ တတ်ယ
သုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်။
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သမဏေသု၊ ရဟန်းတို့နှင့်။
သမဏသုရမာဏော၊ အလွန်နူးညံ့သိပ်မွေ့သော ရဟန်းသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကထမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ။ အဘယံ၊ ထရားတို့နှင့်။
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သမဏေသု၊ ရဟန်းတို့နှင့်။
သမဏသုရမာဏော၊ အလွန်နူးညံ့သော ရဟန်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။
ဘိက္ခုဝေ၊ ဟောင်းတို့။ ဣဒါ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ယာပိ
ဘောဝ၊ တောင်းပန်ချောက်ထားအပ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဗဟုလံ၊ များ
စွာ၊ စိဝရံ၊ လက်နံ၊ ကို၊ ပရိဘုရကိ၊ သုံးဆောင်၏။ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်။ အယာပိ
တော၊ မတောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဘုရကိ၊ သုံးဆောင်း၏။ ယာပိတောဝ
တောင်းပန် ချောက်ထား အပ်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဗဟုလံ၊ များစွာ။
ပိဋ္ဌုပါဘံ၊ ကွမ်းကို။ ပရိဘုရကိ၊ သုံးဆောင်၏။ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်။ အယာပိ
ဘော၊ မတောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဘုရကိ၊ သုံးဆောင်၏။ ယာပိတော
ဝ၊ တောင်းပန်ချောက်ထားအပ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဗဟုလံ၊ များစွာ။ သေ
နာ ပနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာအနက်ကို။ ပရိဘုရကိ၊ သုံးဆောင်၏။ အပ္ပံ၊ အနည်း
ငယ်။ အယာပိတော၊ မတောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဘုရကိ၊
သုံးဆောင်၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ ယေဟိ၊ ယ ဗြဟ္မစာရိဟိ၊ အကြင်သီတင်း
သုံးဘော် နှင့် ယ ဋ္ဌိ၊ တက္က၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တေ၊ ထိုသီတင်းသုံးတော်
တို့သည်။ အယာ၊ ထိုရဟန်း၏။ မနာပေနေဝ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည်
သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကာယကမ္မေန၊ ကံယ်အမှုဖြင့်။ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ။
သရခါစရန္တိ၊ အလုံစုံပြုဘွယ်ကိစ္စတို့ကို ပြုကုန်ကုန်၏။ အပ္ပံ၊ အနည်း
ငယ်။ အမနာပေန၊ နှလုံးကိုမပွားစေတတ်သော။ ကာယကမ္မေန၊ ကံယ်၌
ဖြစ်သော အမှုဖြင့်။ သရခါစရန္တိ၊ အလုံစုံပြုဘွယ်ကိစ္စတို့ကို ပြုကုန်ကုန်
၏။ မနာပေနေဝ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည် သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဝေပိ
ကမ္မေန၊ နှုတ်အမှုဖြင့်။ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ။ သရခါစရန္တိ၊ အလုံစုံ

ပဉ္စကနိပါတ်ထတိယပစ္ဆိမသက-၁-ဗာသုပိဟာရဝဂ်၊ ၃၂၇

ပြာတွယ်ကိစ္စဘူကိုခြွက်ဆိုကုန်၏။ အမနာပေန၊ နှလုံးကိုမပွားစေတတ်သော
ဝဇီကမ္မေန၊ နှုတ်အမှုဖြင့်၊ အပ္ပံအနည်းငယ်၊ သရဒါစရန္တိ၊ အလုံးရံပြာတွယ်
ကိစ္စဘူ ဘုံခြွက်ဆိုကုန်၏။ မနာပေနေဝ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်သာလျှင်
ဖြစ်သော၊ မနောကမ္မေန၊ စိတ်အမှုဖြစ်၊ ဗဟုယံ၊ အကြပ်များစွာ သရဒါစရန္တိ
အလုံးရံပြာတွယ်ကိစ္စဘူကိုအောက်မေ့ကုန်၏။ အမနာပေန၊ နှလုံးကိုမပွားစေ
တတ်သော၊ မနောကမ္မေန၊ စိတ်အမှုဖြင့်၊ အပ္ပံအနည်းငယ်၊ သရဒါစရန္တိ၊
အလုံးရံပြာတွယ်ကိစ္စဘူကိုအောက်မေ့ကုန်၏။ မနာပေယေဝ၊ နှလုံးကိုပွားစေ
တတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဥပဟာရံ၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်ပူဇော်ခြင်းကို၊ ဥပ
ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ အပ္ပံအနည်းငယ်၊ အမနာပံ၊ နှလုံးကိုမပွားစေတတ်
သော၊ ဥပဟာရံ၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်ပူဇော်ခြင်းကို၊ ဥပဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။
ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ဝိတ္တသရဋ္ဌာနာနံ၊ သည်းခြေကြောင့် ဖြစ်သည်အညံဖြစ်
ဖြစ်ကုန်သော၊ သေဗ္ဗသရဋ္ဌာနာနံ၊ သလိပ်ကြောင့်ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်
သော၊ ဝါဘသရဋ္ဌာနာနံ၊ ထေကြောင့်ဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။
သန္နိပါဘိကာနံ၊ သုံးပါးသောသလိပ်သည်းခြေထေတို့၏ ပေါင်းဆုံမိခြင်း
ကြောင့်ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဥတုပရိတာမဇာနံ၊ လွန်ကဲသော
အချမ်းအပူဟူသောဥတု၏ ဘောက်ပြန်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်
ကုန်သော။ ဝိသမပရိဘာရဇာနံ၊ လွန်စွာထင်ခြင်းလွန်စွာထင်ခြင်းအရှိ
သည်ဖြင့် မညီညွတ်သော အတ္တဘောကို ဆောင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်
လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဩဏ္ဍမိကာနံ၊ သတ်ခြင်းနှောင်ခွဲခြင်းအစရှိသော
သူတပါးတို့၏လုံ့လကြောင့်ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မဝိပါကဇာ
နံ၊ သက်သက်ရှေး၌ပြုအပ်သောကံ၏အကျိုး၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သည်
လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ယာနခေါပန တာနိဝေဒယိတာနံ၊ အကြင်ဝေဒနာတို့
သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာနိဝေဒယိတာနံ၊ ထိုဝေဒနာတို့သည်။ အသေ၊
ထိုရဟန်းအား၊ ဗဟုဒေဝ၊ များစွာသာလျှင်၊ နဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ အပ္ပါဗာ
ခေါနည်းသော အနာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုပိဟာရိ ကာနံ၊
မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်းရှိကုန်သော။ အတိဝေ
တထိကာနံ၊ လွန်မြတ်သောစိတ်၌ ဖြစ်ဖြစ်ကုန်သော။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်
သော။ ဈာနာနံ၊ ဈာန်တို့ကို၊ နိကာမဇာတိ၊ အလိုရှိတိုင်း ရခြင်းရှိသည်။
အကိစ္စဇာတိ၊ မပြုငြင်သဖြင့်ရခြင်းရှိသည်။ အကထိရဇာတိ၊ မပင်ပန်း
အဖြင့်ရခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏
ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါတရားမရှိသော၊ စေတောဝိ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထော်နိဿယ

ရုက္ခိံ၊ ဝိတ်၏ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ် သမာဓိကိုလည်း
 ကောင်းပညာဝိရုက္ခိံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကို
 ထည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌဝဓမ္မေ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်၊
 သင်္ခါကိုယ်ဘိဝံ၊ အဘိညာဏ်အဘိညာဏ်၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိ
 ကာက္ခ။ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဂါ၊ ငါးပါးတန်းသော၊ ဣမေတိ၊ ခေါ်ခေါ်ခေါ်၊ ဤတရားတို့နှင့်၊
 သမန္တ၊ ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သမဏေသု၊ ရဟန်းတို့၌၊
 သမဏသု၊ သမဏေ၊ နူးညံ့ထိပ်မွှေ သောရဟန်းသည်၊ ဟောဂံ၊ ဖြစ်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမဏေသု၊ သမဏသု၊ သမဏေသု၊ သမဏေသု၊ သမဏေသု၊
 မဏသု၊ သမဏေသု၊ ဟူသော၊ ယံတံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝဒမာနော၊ ဆိုသောသူ
 သံဃိ၊ သဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုသည်မည်ရာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 သမဏေသု၊ သမဏသု၊ သမဏေသု၊ သမဏေသု၊ သမဏေသု၊ သမဏေသု၊ သမဏေသု၊
 သော၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ မဖေဝ၊ ငါတို့တရားကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊
 ဝဒမာနော၊ ဆိုသောသူသည်၊ သဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုသည်မည်ရာ
 ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟိ၊ ငါတို့တရားသည်၊ ယာပိတော၊ တောင်းပန်အပ်
 သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ပရိဘုရားမိ၊ သုံး
 ဆောင်တော်မူရ၏၊ အယာပိတော၊ မတောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပံ၊
 အနည်းငယ်၊ ပရိဘုရားမိ၊ သုံးဆောင်တော်မူရ၏၊ ယာပိတော၊ တောင်းပန်
 အပ်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ ပိဏ္ဍုပိတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ပရိဘုရားမိ၊
 သုံးဆောင်တော်မူရ၏၊ အယာပိတော၊ မတောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပံ၊
 အနည်းငယ်၊ ပိဏ္ဍုပိတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ပရိဘုရားမိ၊ သုံးဆောင်တော်မူရ၏၊
 ယာပိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ သေနာ
 သနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို၊ ပရိဘုရားမိ၊ သုံးဆောင်တော်မူရ၏၊ အယာပိ
 တော၊ မတောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်း
 အိပ်ရာနေရာကို၊ ပရိဘုရားမိ၊ သုံးဆောင်တော်မူရ၏၊ ယာပိတော၊ တောင်း
 ပန်အပ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ ဝိလောနပစ္စယဘေသန္တုပရိက္ခာ
 ရံ၊ အနာဇီသနံ၊ သူငယ်ဘက်ဖြစ်သော ဆေးတည်းဟူသော အရံအတားကို၊
 ပရိဘုရားမိ၊ သုံးဆောင်တော်မူရ၏၊ အယာပိတော၊ မတောင်းပန်အပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်၊ ဝိလောနပစ္စယဘေသန္တုပရိက္ခာရံ၊ အနာဇီသနံ၊ ကျင်
 ဘက်ဖြစ်သောဆေးတည်းဟူသော အရံအတားကို၊ ပရိဘုရားမိ၊ သုံးဆောင်
 တော်မူရ၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ယေတိ၊ ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့နှင့်၊ သန္တိ။

ပဉ္စကဒိပါတ်တတိယပဏ္ဍိတသက-၁-ဗာသုပိဟာရဝဂ်၊ ၃၂၉

တက္ခ၊ပိဟာရဝဂ်၊နေတော်မူရ၏။ ထေ၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဝံ၊ငါတုရားကို၊ မနာပေနေဝ၊နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကာယကမ္မေန၊ ကိုယ်အမှုဖြင့်၊ ဗဟုယံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ သရဒါစရန္တိ၊ အလုံးစုံပြုဘွယ် ကိစ္စတို့ကိုပြုကျင့်ကုန်၏။ အမနာပေနေ၊နှလုံးကိုမပွားစေတတ်သော။ ကာယ ကမ္မေန၊ ကိုယ်အမှုဖြင့်၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်၊ သရဒါစရန္တိ၊ အလုံးစုံပြုဘွယ် ကိစ္စတို့ကို ပြုကျင့်ကုန်၏။ မနာပေနေဝ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဝစိကမ္မေန၊ နှုတ်အမှုဖြင့်၊ဗဟုယံ၊အကြိမ်များစွာ၊သရဒါစရန္တိ၊ အလုံးစုံပြုဘွယ်ကိစ္စတို့ကို ဖြစ်သော။ အမနာပေနေ၊ နှလုံးကိုမပွားစေ တတ်သော။ ဝစိကမ္မေန၊ နှုတ်အမှုဖြင့်၊ အပ္ပံ၊အနည်းငယ်၊ သရဒါစရန္တိ၊ အလုံးစုံပြုဘွယ်ကိစ္စတို့ကို ဖြစ်သော။ မနာပေနေဝ၊ နှလုံးကိုပွားစေ တတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ မနောကမ္မေန၊စိတ်အမှုဖြင့်၊ဗဟုယံ၊အကြိမ် များစွာ၊ သရဒါစရန္တိ၊ အလုံးစုံ ပြုဘွယ်ကိစ္စတို့ကို အောက်မေ့ ကုန်၏။ အမနာပေနေ၊နှလုံးကိုမပွားစေတတ်သော။ မနောကမ္မေန၊စိတ်အမှုဖြင့်၊အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်၊ သရစရန္တိ၊ အလုံးစုံပြုဘွယ်ကိစ္စတို့ကို အောက်မေ့ကုန်၏။ မနာပံ ယေဝ၊ နှလုံးကိုပွား စေတတ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဥပဟာရံ၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကို၊ ဥပဟာရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ အပ္ပံ၊ အနည်း ငယ်၊အမနာပံ၊နှလုံးကိုမပွားစေတတ်သော။ဥပဟာရံ၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်ပူဇော် ခြင်းကို၊ ဥပဟာရန္တိ၊ဆောင်ကုန်၏။ပိတ္တသရဋ္ဌာနာနိဝ၊သည်းခြေကြောင့် ဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သေဌသရဋ္ဌာနာနိဝ၊ သလိပ်ကြောင့်ဖြစ် သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝါထသရဋ္ဌာနိဝ၊ ဝေကြောင့်ဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝ န္ဇိပါတိကာနိဝ၊ သုံးပါးသော သလိပ် သည်းခြေ လေ တို့၏ ပေါင်းဆုံ မိခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဥတု ပရိ ထာမဇာနိဝ၊ လွန်ကဲသော အချမ်းအပူပူသော ဥတု၏ တောက်ပြန် ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝိသမပရိဟာရဇာနိဝ၊ လွန်စွာ ထိုင်ခြင်းလွန်စွာ ထခြင်းအစရှိသည်ဖြင့် မညီညွတ်သော အတ္တဘောကို ဆောင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဩပက္ကမိကာနိဝ၊ သတ် ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်းအစရှိသော သူတပါးတို့၏ထံထဲကြောင့်ဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မပိပါက ဇာနိဝ၊ သက်သက်ရှေး၌ ပြုအပ်သော ကံ၏ အကျိုး၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဟာနိခေါပနထာနိ ဝေဒယိတာနိ၊အကြင်ဝေဒနာတို့သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏။တာနိ၊ထိုဝေဒနာတို့ သည်၊မေ၊ငါတုရားအား။ ဗဟုဒေဝ၊များစွာသာလျှင်၊နဥပ္ပန္နန္တိ၊မဖြစ်ကုန်၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ။

အဟိ၊ ငါတုရားသည်။ အပ္ပါဗာဓောနည်းသော အနာဂါသည်။ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ ခေါ
 ပန၊ စင်စစ်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာနံ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ချမ်း
 သာစွာနေကုန်သော၊ အဘိစေတထိ၊ ကာနံ၊ လွန်မြတ်သောစိတ်၌ ဖြစ်ကုန်
 သော၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဈာနာနံ ဈာနံတို့ကု၊ နိကာမထာဘီ၊ အလို
 ရှိဘိုင်းရခြင်းရှိသည်။ အကိစ္ဆာထာဘီ၊ ပြုပြင်ခြင်းမရှိသဖြင့်ရခြင်းရှိသည်။
 အကထိရထာဘီ၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိသဖြင့်ရခြင်းရှိသည်။ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ အာသ
 ဝါနံ၊ အာသဝေတရားတို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ (ဝ)၊ သန္တိကတ္တာ၊
 မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟာရာမိ၊ တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သမထေသုသမထသုမာယောတိ၊ သမထေသု
 သမထသုမာယောဟူသော၊ ယံတံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝဒမာနော၊ ဆိုသော
 သူသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုသည်မည်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ မမေဝ၊ ငါတုရားကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ချည်၍၊ သမ
 ထေသုသမထသုမာယောတိ၊ သမထေသုသမထသုမာယောဟူသော၊
 တံ၊ ထိုစကားကို၊ ဝဒမာနော၊ ဆိုသောသူသည်။ မမေဝ ငါတုရားကိုသာ
 လျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ချည်၍၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုသည်မည်ရာ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဖာသုဝိဟာရာ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းတို့သည်။ ဣမေ
 ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်။ ကာတမေ၊ အဟယ်သည်တို့
 နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤသာသနာထော်၌၊ သုဗြဟ္မစာရိယု၊
 သီတင်းသုံးဘော်တို့၌၊ အာဝိစေဝ၊ မျက်မှောက်၌လည်းကောင်း၊ ရဟောစ၊
 မျက်ကွယ်၌လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ မေတ္တံ၊ ချစ်စိတ်သည်ဖြစ်
 စေအပ်သော၊ ကာယကမ္မံ၊ ကိုယ်အမှုသည်။ ပဂ္ဂုပဋိတံ၊ ရှေးရှုထည်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုဗြဟ္မစာရိယု၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့၌၊ အာဝိစေဝ၊ မျက်
 မှောက်၌လည်းကောင်း၊ ရဟောစ၊ မျက်ကွယ်၌လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနော၊
 ရဟန်း၏၊ မေတ္တံ၊ ချစ်စိတ်သည်ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဝစီကမ္မံ၊ နှုတ်အမှုသည်။
 ပဂ္ဂုပဋိတံ၊ ရှေးရှုထည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုဗြဟ္မစာရိယု၊ သီတင်းသုံး
 ဘော်တို့၌၊ အာဝိစေဝ၊ မျက်မှောက်၌လည်းကောင်း၊ ရဟောစ၊ မျက်ကွယ်
 ၌လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ မေတ္တံ၊ ချစ်စိတ်သည်ဖြစ်စေအပ်
 သော၊ မနာကမ္မံ၊ စိတ်အမှုသည်။ ပဂ္ဂုပဋိတံ၊ ရှေးရှုထည်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ယာနိတာနိ၊ သီတနည်းအကြင်သီတတို့သည်။ အက္ခယာနိ၊ မကျိုးကုန်း

ပဉ္စကနိပါတ်ထတိယပဏ္ဍိတသက-၁-ဗာသုဝိဟာရဂင်၊ ၃၃၁

သည်။ အတ္တိန္ဒြိယံ၊ မပေါ' ကုန်သည်။ အသေဗထာနိ၊ မကျားကုန်သည်။ အကမ္မာ
 သာနိ၊ မ-ပြတ်ကုန်သည်။ ဘုဒ္ဓိသာနိ၊ ထော်ထွန်ကုန်သည်။ ဝိညုပသဋ္ဌာနိ၊
 ပညာရှိဘို့သည်။ ငြီးမွမ်းအပ်ကုန်သည်။ အပရာပဋ္ဌာနိ၊ မှားသောအားဖြင့်မသုံး
 သပ်အပ်ကုန်သည်။ သမာဓိသံဝဏ္ဏနိကာနိ၊ တပ်ကြည်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်
 ကုန်သည်။ ဟောနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယဗြဟ္မစာရိဟိ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့နှင့်၊
 သဒ္ဓိ၊ တက္က၊ အာဝိစေဝ။ မျက်မှောက်၌လည်းကောင်း၊ ရဟောစ၊ မျက်ကွယ်၌
 လည်းကောင်း၊ တထာရူပတိ၊ ထို သို့သဘောရှိကုန်သော၊ သီလေဟိ၊ သီလ
 တို့ဖြင့်၊ သီသဘာမညဂတော။ တူသောသီလရှိ ယည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဖာအယံဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်ဝိပဿနာဟု ဆိုအပ်သော
 သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ အနိယာ၊ မြတ်၏။ နိယျာနိကာ၊ ဝရ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်
 ကြောင်းဖြစ်၏။ တက္ကရဿ၊ ထိုဆုံးမတော် မူတိုင်းပြုကုန်သော သူအား၊
 သမ္မာကောင်းစွာ၊ နက္ကန္တ သာသ၊ ဝရ်ဆင်းရဲ မှီကုန်ခြင်း၌၊ နိယျာတိ၊ ထုတ်
 ဆောင်တတ်၏။ ယဗြဟ္မစာရိဟိ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္က၊ အာဝိ
 စေဝ။ မျက်မှောက်၌လည်းကောင်း၊ ရဟောစ၊ မျက်ကွယ်၌လည်းကောင်း၊
 ဖထာရူပ၊ သ၊ ထို သို့သဘောရှိသော၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ဝိပဿနာဥာဏ်ဟု ဆိုအပ်
 သော သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌိယာမညဂတော၊ တူသောဝိပဿနာ ဥာဏ်ဟုဆို
 အပ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိ ရှိ ယည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။
 ဣဘိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗာသုဝိဟာရာ၊
 ချမ်းသာစွာနေခြင်းဘို့သည်။ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ပဉ္စဝံ၊ ပဉ္စမသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

ကော်ထံပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မျတ်စွာထုရားသည်။ ကော
 သမ္ဗိ၊ ဝံ၊ ကောသမ္ဗိ၊ ငြိမ်းစွာသိတာရာမေ၊ စောသိတာရုံကျောင်းတိုက်
 ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်
 အာနန္ဒာသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ အတ္ထိ၊
 ရှိကော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာထုရားရှိတော်မူရာ အရပ်သို့၊ ဥပသကံပိ၊
 ကပ်လေ၏။ ဥပသကံပိတွာကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ အ
 ဘိဝါဒေတွာ၊ မိသေစွာမိခိုးပြီ ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော
 အရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓော၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊
 နိသိဒ္ဓောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဧဝံဝစံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဤအဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ကိတ္တာဝ
 တာ၊ အဘယ်မျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော အကြောင်းဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 သံဃော၊ သံဃာ၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဗာသု၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟ
 ရေယျန္တု၊ နေရပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ အနန္ဓ၊ အာ
 နန္ဓာ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယထော၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ သိသသမ္ပန္နော၊ သိထွန်းပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ပရံ၊ သူကပါးကို၊ အဓိသီလေ၊ လွန်သောသီလကြောင့်၊ သမ္ပဝတ္တော၊
 ကဲ့ရဲ့ဖြစ်တင်ဆိုတတ်သည်၊ နောစဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်၊ အာနန္ဓ၊ အာ
 နန္ဓာ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဣတ္ထာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော အကြောင်းဖြင့်
 လည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သံဃော၊ သံဃာ၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်
 ဗာသု၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရေယျန္တု၊ နေရရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ မိန့်တော်
 မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယထော၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ သံဃော၊ သံဃာ၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဗာသု၊ ချမ်းသာစွာ၊
 ဝိဟရေယျန္တု၊ နေရရာ၏။ အညောဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ သောပရိယာ
 ယော၊ ထိုချမ်းသာစွာနေခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ သိယာပန၊ ဖြစ်ပါအံ့
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ အာနန္ဓ၊ အာနန္ဓာ၊ အညောဝိ၊ တပါး
 လည်းဖြစ်သော၊ သောပရိယာယော၊ ထိုချမ်းသာစွာနေခြင်း၏အကြောင်း
 သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အာနန္ဓ၊ အာနန္ဓာ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယထော၊ အကြင်
 အကြောင်းကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ သိသ
 သမ္ပန္နော၊ သိထွန်းပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရံ၊ သူကပါးကို၊ အဓိ
 သီလေ၊ လွန်သောသီလကြောင့်၊ သမ္ပဝတ္တော၊ ကဲ့ရဲ့ဖြစ်တင် ဆိုတတ်သည်၊
 နောစဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်၊ အတ္တန္တုပေက္ခိစ၊ မိမိ၌ပြုအပ်ပြီးမပြုအပ်
 သေးသော အမှုတို့ကိုရှုထေ့ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရန္တုပေက္ခိ၊
 သူကပါးတို့၌ ပြုအပ်ပြီးမပြုအပ်သော အမှုတို့ကို ရှုထေ့ရှိသည်။ နောဟော
 တိ၊ မဖြစ်၊ အာနန္ဓ၊ အာနန္ဓာ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဣတ္ထာဝတိ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်
 ရှိသော အကြောင်းဖြင့်လည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သံဃော၊ သံဃာ၌၊
 ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဗာသု၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရေယျန္တု၊ နေရရာ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယထော၊
 အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သံဃော၊ သံဃာ၌၊ ဝိဟ
 ရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဗာသု၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရေယျန္တု၊ နေရရာ၏။ အညော
 ဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ သောပရိယာယော၊ ထိုချမ်းသာစွာနေခြင်း၏

ပဉ္စကနိပါတ်ကတိယပတ္ထာသက-၁-ဗာသုပိဟာဂုဝဂ်၊ ၃၃၃

အကြောင်းသည်၊ သိယာပန၊ ဖြစ်ပါအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်
 ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ အညောဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ သောပရိယာယော၊
 ထိုချမ်းသာစွာနေခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အာနန္ဒ၊
 အာနန္ဒ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယတော၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ အက္ကနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ သိယသမ္ပန္နော၊ သိလ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊
 ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ အဓိသီလေ၊ လွန်သောသီလကြောင့်၊ သမ္ပ
 ဝတ္တာ၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ဆိုတတ်သည်၊ နောစဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်၊ အတ္ထာ
 နူပေက္ခိ၊ မိမိ၌ပြုအပ်ပြီးမပြုအပ်သေးသောအမှုကို ကိရူလေ့ရှိသည်လည်း၊
 ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရာနူပေက္ခိ၊ သူတပါးတို့၌ပြုအပ်ပြီး မပြုအပ်သေးသော
 အမှုကို ကိရူလေ့ရှိသည်၊ နောဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အပညာတောစ၊ မထင်ရှား
 သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနစအပညာတိကေန၊ ထိုသို့မထင်ရှား
 ခြင်းကြောင့်လည်း၊ နောပရိတဿတိ၊ မတောင့်တ၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ခေါ၊
 စင်စစ် ဣောဝထာဝိ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော အကြောင်းငြင့်လည်း၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သံဃော၊ သံဃာ၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဗာသု၊
 ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယတော၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်
 သံဃော၊ သံဃာ၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဗာသု၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရေ
 ယျ၊ နေရရာ၏၊ အညောဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ သောပရိယာယော၊ ထို
 ချမ်းသာစွာနေခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ သိယာပန၊ ဖြစ်ပါအံ့နည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ အညောဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊
 သောပရိယာယော၊ ထိုချမ်းသာစွာနေခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ သိယာ၊
 ဖြစ်ရာ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယတော၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အက္ကနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ သိယသမ္ပန္နော၊ သိလ်နှင့်
 ပြည့်စုံသည်၊ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ အဓိသီလေ၊ လွန်သောသီလ
 ကြောင့်၊ သမ္ပဝတ္တာ၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ဆိုတတ်သည်၊ နောစဟောတိ၊ ဖြစ်လည်း
 မဖြစ်၊ အက္ကနူပေက္ခိ၊ မိမိ၌ပြုအပ်ပြီးမပြုအပ်သေးသောအမှုကို ကိရူလေ့ရှိ
 သည်လည်း၊ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရာနူပေက္ခိ၊ သူတပါးတို့၌ပြုအပ်ပြီးမပြုအပ်သေး
 သောအမှုကို ကိရူလေ့ရှိသည်၊ နောဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အပညာတောစ၊ မထင်
 ရှားသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနစအပညာတိကေန၊ ထိုသို့မထင်ရှား
 ခြင်းကြောင့်လည်း၊ နောပရိတဿတိ၊ မတောင့်တ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုပိဟာဂု နံ၊
 မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်းရှိကုန်သော၊ အဘိဝေ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

ထလိကနံ၊ လွန်မြတ်သောစိတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ စတုနံ၊ လေးပါးကုန်သော၊
 ဈာနနံ၊ ဈာန်တို့ကို၊ နိကာမဏာဘိ၊ အလိုရှိတိုင်းရခြင်းရှိသည်၊ အင်္ဂုတ္တုဏာ
 ဘိ၊ ပြုပြင်ခြင်းမရှိသဖြင့်ရခြင်းရှိသည်၊ အကသိရဏာဘိ၊ မပင်ပန်းခြင်းရှိ
 သဖြင့်ရခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဧက္ကောဝ
 တာဖိ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောအကြောင်းဖြင့်သည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်
 သံဃော၊ သံဃာ၌၊ ဝိဟရန္တ၊ ဝိဟရန္တ၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဖာယု၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရေ
 ယျ၊ နေရရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိမိတော်မူ၏၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
 ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်း၊ သံဃော၊ သံဃာ၌၊ ဝိဟ
 ရန္တ၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဖာယု၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရရာ၏၊ အညော
 ဝိ၊ ဘဝါးထည်းဖြစ်သော၊ သောပရိယာယော၊ ထိုချမ်းသာစွာ နေရခြင်း၏
 အကြောင်းသည်၊ ထိသာပန၊ ဖြစ်ပါအံ့နည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အညောဝိ၊ တပါး
 ထည်းဖြစ်သော၊ သောပရိယာယော၊ ထိုချမ်းသာစွာနေရခြင်း၏အကြောင်း
 သည်၊ ထိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယထော၊ အကြင်
 အကြောင်းကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်း၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်ထည်း၊ သီလ
 သမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ အဓိသီထေ
 လွန်သောဘိသကြောင့်၊ သမ္ပဝတ္တာ၊ ကဲ့ရဲ့ဖြစ်တင်ဆိုထက်သည်၊ နောစ
 ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်းမဖြစ်၊ အတ္တနုပေက္ခိစ၊ မိမိ၌ပြုအပ်ပြီး မပြုအပ်သေး
 သောအမှုတို့ကိုရှုလေ့ရှိသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရာနုပေက္ခိ၊ သူတပါး
 တို့၌ပြုအပ်ပြီးမပြုအပ်သေးသော အမှုတို့ကိုရှုလေ့ရှိသည်၊ နောဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ အပညာဒတာစ၊ မထင်းရှားသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနစ
 အပညာဘိကေန၊ ထိုသို့ထင်ရှားမရှိခြင်းကြောင့်ထည်း၊ နောပရိထဿတိ၊
 မထောင့်ဘ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာနံ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်း
 သာစွာနေခြင်းရှိကုန်သော၊ အဘိစေတသိကာနံ၊ လွန်မြတ်သောစိတ်၌ဖြစ်
 ကုန်သော၊ စတုနံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဈာနနံ၊ ဈာန်တို့ကို၊ နိကာမဏာဘိ၊
 အလိုရှိတိုင်းရခြင်းရှိသည်၊ အင်္ဂုတ္တုဏာဘိ၊ ပြုပြင်ခြင်းမရှိသဖြင့်ရခြင်းရှိ
 သည်၊ အကသိရဏာဘိ၊ မပင်ပန်းခြင်းမရှိသဖြင့်ရခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊
 အာသဝေါတရားမရှိသော၊ စေတောဝိရက္ခိ၊ စိတ်၏ကိလေသာတို့မှလွတ်
 သောအရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကိုထည်းကောင်း၊ ပညာဝိရက္ခိ၊ ကိလေသာတို့
 မှလွတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ပညာကိုထည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မ၊ မျက်မှောက်
 သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊

ပဉ္စကနိပါတ်တတိယဇန္တဝသက-၁-ဖေဒင်ဟေဒေဝါ ၃၃၅

ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န ပြည့်စုံ
စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ခေါ်စင်စစ်။ ဧညာဝတာဝိ၊ ဤမျှ
အတိုင်းအရှည်ရှိသောအကြောင်းဖြင့်လည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သံဇော၊
သံဃာ၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဟသျ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရ
ရာ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အတံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဣမဗ္ဗာဟသုဝိဟာရာ၊ ဤချမ်း
သာစွာနေခြင်းမှလည်း၊ အညော၊ တပါးသော၊ ဥတ္တရိတရော၊ အထူးသဖြင့်
လွန်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပဏီထတရော၊ အထူးသဖြင့်မြတ်သည်လည်း
ဖြစ်သော၊ ဟသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ဆဋ္ဌံ၊
ဆဋ္ဌသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဟုနေယျော၊ အဝေး
မှဆောင်၍လှူအပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်၊ ပါဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်
တို့၏အကျိုးငှါ ရိုးသေစွာစီရင်အပ်သော အလှူကို ခံထိုက်သည်၊ ဒက္ခိဏေ
ယျော၊ တမလွန်လောကကိုယုံကြည်၍လှူအပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်၊
အဋ္ဌထိကရဏီယော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသောသူတို့၏ထက်အပ်
ချီးခြင်းကိုပြုရာဖြစ်သည်၊ လောကဿ၊ သတ္တထောက၏။ အနုတ္တရံ၊ အနုတ္တ
ရော၊ အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ပုညက္ခေတ္တော၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုး
စေတနာ၏စိုက်ပျိုးရာ လယ်တာမြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကထမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဟုနေယျော၊ အဝေး
မှဆောင်၍လှူအပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်၊ ပါဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်တို့
၏အကျိုးငှါ ရိုးသေစွာစီရင်အပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်၊ ဒက္ခိဏေယျော၊
တမလွန်လောကကိုယုံကြည်၍လှူအပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်၊ အဋ္ဌထိ
ကရဏီယော၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသောသူတို့၏ ထက်အပ်ချီးခြင်းကိုပြုရာ
ဖြစ်သည်၊ လောကဿ၊ သတ္တထောက၏။ အနုတ္တရံ၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိ
သော၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ပုညက္ခေတ္တော၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေတနာ
စိုက်ပျိုးရာလယ်တာမြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊
ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့ ဣဓ၊ ဤသာသနာထော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သီလ
သမ္ပန္နာ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမာဓိသမ္ပန္နော၊ သမာဓိ
နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပညာသမ္ပန္နော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ။

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိရတ္တိသမ္ပန္နော၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဝိရတ္တိဉာဏဒဿသမ္ပန္နော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုဆင်ခြင်တတ်သော
 ပစ္စေကဉာဏ်အမြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇ္ဇဟိ
 ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု
 ဇဟနံ၊ သည်။ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ လှူအပ်သော အလှူကိုခံ
 ထိုက်သည်။ ဝါဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်တို့၏ အကျိုးငှာ ရိုသေစွာစီရင်အပ်
 သော အလှူကိုခံထိုက်သည်။ ဒက္ခိဏေယျော၊ တမလွန်လောကကိုယုံကြည်
 ၍လှူအပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်။ အဇ္ဈတီကရဏီယော၊ ကောင်းမှုကို
 အလိမ္မိသော သူတို့၏လက်အုပ်ချီခြင်းကိုပြုရာဖြစ်သည်။ ယောကဿ၊ သတ္တ
 လောက၏။ အနုတ္တရံ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ ပုညက္ခေတ္တော
 ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေတနာတို့ကို ရိုက်ပျိုးရာ လယ်တာမြေကောင်း
 သဘွယ်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဇ္ဇဟိ၊ ငါးပါးကုန်
 သော၊ ဣမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤထရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊
 ဘိက္ခု၊ ဇဟနံ၊ သည်။ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ လှူအပ်သော အလှူ
 ကိုခံထိုက်သည်။ ဝါဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်တို့၏ အကျိုးငှာ ရိုသေစွာစီရင်
 အပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်။ ဒက္ခိဏေယျော၊ တမလွန်လောကကိုယုံ
 ကြည်၍လှူအပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်။ အဇ္ဈတီကရဏီယော၊ ကောင်းမှု
 ကိုအလိမ္မိသော သူတို့၏လက်အုပ်ချီခြင်းကိုပြုရာဖြစ်သည်။ ယောကဿ၊
 သတ္တလောက၏။ အနုတ္တရံ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ ပုည
 က္ခေတ္တော၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေတနာတို့ကို ရိုက်ပျိုးရာ လယ်တာမြေ
 ကောင်းသဘွယ်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။ သတ္တမံ၊ သတ္တမသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဇ္ဇဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်။
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ဇဟနံ၊ သည်။ အာဟုနေယျော၊ အဝေး
 မှဆောင်၍လှူအပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်။ ဝါဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်
 တို့၏အကျိုးငှာ ရိုသေစွာ စီရင်အပ်သော အလှူကို ခံထိုက်သည်။ ဒက္ခိဏေ
 ယျော၊ တမလွန်လောကကိုယုံကြည်၍ ပေးလှူအပ်သော အလှူကိုခံထိုက်
 သည်။ အဇ္ဈတီကရဏီယော၊ ကောင်းမှုကို အလိမ္မိသော သူတို့၏လက်အုပ်ချီ
 ခြင်းကိုပြုရာဖြစ်သည်။ ယောကဿ၊ သတ္တလောက၏။ အနုတ္တရံ အနုတ္တရော၊
 အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ ပုညက္ခေတ္တော၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ
 တနာတို့ကို ရိုက်ပျိုးရာ လယ်တာမြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပဉ္စကနိပါတ်တတိယပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်-၁-ဗာသုဝိဘာဝဂ်၊ ၃၃၇

ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ ယူအပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်၊ ဝါဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်တို့၏အကျိုးငှါ ရိုသေစွာစီရင်အပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ တမလွန်လောကကို ယုံကြည်၍ ပေးလှူအပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်၊ အဇ္ဈတီ၊ ကရုဏီယော၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိသောသူတို့၏ ထက်အပ်ချိခြင်းကို ပြုရာဖြစ်သည်၊ ဝေပကဿ၊ သတ္တဝေပကဏ္ဍိ၊ အနုတ္တရံ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ ပုညက္ခေတ္တာ၊ ကောင်းမှုထည်းဟူသောမျိုးစေ့တို့၏ ပိုက်ပျိုးရာလယ်တာမြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိ၊ ဤသဘာဝတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အသေခေး၊ အသေကွပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဝီလက္ခန္ဓေန၊ ဝီလက္ခေဋ္ဌေးဇူးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသေခေး၊ အသေကွပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သမာဓိက္ခန္ဓေန၊ သမာဓိက္ခေဋ္ဌေးဇူးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသေခေး၊ အသေကွပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ပညာက္ခန္ဓေန၊ ပညာက္ခေဋ္ဌေးဇူးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသေခေး၊ အသေကွပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဝိရတ္တိက္ခန္ဓေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကျေးဇူးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသေခေး၊ အသေကွပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဝိရတ္တိဉာဏဒဿနက္ခန္ဓေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဆင်ခြင်တတ်သော ပစ္စဒဝက္ခနာ ဉာဏ်အမြင်ကျေးဇူးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ ယူအပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်၊ ဝါဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်တို့၏အကျိုးငှါ ရိုသေစွာစီရင်အပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ တမလွန်လောကကို ယုံကြည်၍ ယူအပ်သော အလှူကို ခံထိုက်သည်၊ အဇ္ဈတီ၊ ကရုဏီယော၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိသောသူတို့၏ ထက်အပ်ချိခြင်းကို ပြုရာဖြစ်သည်၊ ဝေပကဿ၊ သတ္တဝေပကဏ္ဍိ၊ အနုတ္တရံ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ ပုညက္ခေတ္တာ၊ ကောင်းမှုထည်းဟူသော မျိုးစေ့တို့၏ ပိုက်ပျိုးရာလယ်တာ မြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဟု နေယျော၊

အဝေးမှဆောင်၍လှူအပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်။(လ)။ ထောကဿ၊ သတ္တလောကဏိ၊ အနုတ္တရံအနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ပုညစေတီပုညစေတီတ္တော၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေတီ၏ပိုက်ပျိုးချရာ လယ်တာမြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်း၊ စာတုန္နိသော၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌ အပိတ်အပင် အဆီးအတားမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ စာတုန္နိသော၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌ အပိတ်အပင်အဆီးအတားမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝရတော၊ ပါတိမောက္ခသံဝရဝီရိယကိုစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍၊ အာစာရဂေါဝရသမ္ပန္နော၊ အကျင့်ကျက်စားရာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အနုမတ္တေသု၊ အနုမြူမှုအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော၊ ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်တို့၌၊ ဘယဒဿာဝိ၊ ဘေးဟုရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုန်တို့၌၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ဗဟုသုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုတဓရော၊ အကြားအမြင်ကို ဆောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုတသန္နိစယော၊ အကြားအမြင်ကိုဆီးဘူးသည်။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ ယေတေဓမ္မာ၊ အကြင်ပါဠိဓမ္မတို့သည်။ အာဒိကဏ္ဍာတာ၊ အစဉ်ကောင်းခြင်းရှိကုန်၏။ မဇ္ဈေကဏ္ဍာတာ၊ အထယ်၌ ကောင်းခြင်းရှိကုန်၏။ ပရိဒသာသာနကဏ္ဍာတာ၊ အဆုံး၌ကောင်းခြင်းရှိကုန်၏။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့် မြည့်စုံသော၊ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကေဝလပရိပုတ္တံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံသော၊ ပရိသုန္ဓံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ အဘိဝဇ္ဇိ၊ ဟောဆိုနိုင်ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ တထာရူပ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ ပါဠိဓမ္မတို့သည်။ ဗဟုသုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်သည်။ ဓာတာ၊ ဆောင်ကုန်သည်။ ဝစသာ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဗရိစိတာ၊ လေ့ကျက်အပ်ကုန်သည်။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခိတာ၊ အဘန်တလဲလဲရှုအပ်ကုန်သည်။ ဒိဗ္ဗိယာ၊ ပညာဖြင့် သုပ္ပုဗိဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍သိအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ပဉ္စကနိပါတ်တတိယပဏ္ဍိတသက-၁- ဗာသုပိဟာရဝဂ်၊ ၃၃၉

ဣတဿိကရဝိဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိဇာနပဗ္ဗယဘေသဉ္စပရိက္ခာရေန၊
 ရရသဗ္ဗသောသကံနိးဆွမ်းကျောင်းအနာဇီ ဆန်ကျင်ထက်ဖြစ်သောဆေး
 တည်းဟူသောအရံအဘားဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဒိဋ္ဌဓမ္မသုပိဟာရာနံ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်းရှိ
 ကုန်သော။ အဘိစေတသိကာနံ၊ လွန်မြတ်သောစိတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ စတုန္ဒံ၊
 လေးပါး၊ ကုန်သော၊ ဈာနာနံ၊ ဈာန်တို့ကို၊ နိကာမထာဘီ၊ အလိုရှိတိုင်းရခြင်းရှိ
 သည်။ အကိစ္စဏာဘီ၊ ပြုပြင်ခြင်းမရှိသဖြင့်ရခြင်းရှိသည်။ အကသိရထာဘီ
 ပင်ပန်းခြင်းမရှိ သဖြင့်ရခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါ
 ကရားတို့၏၊ ယော၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါတရားမရှိသော။
 စေတောဝိရတ္တိံ၊ စိတ်၏ကိလေသာတို့မှလွတ်သောအရဟတ္တဖိုလ် သမာဓိ
 ကိုထည်းကောင်း၊ ပညာပိရတ္တိံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်
 ပညာကိုထည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌
 သာယျင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်ထိ
 ရှိ။ သန္တုကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ပိဟာရတိ၊ နေ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ စာတုန္ဒိသော၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌
 အပိတ်အပင်အဆီးအတားမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါဓမ္မဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော
 ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ စာတုန္ဒိသော၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌
 အပိတ်အပင်အဆီးအတားမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ နဝမ်းနဝမထုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော ဓမ္မဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အရညဝနပတ္တာနိ၊ တော
 ၏သက္ကဏာရှိသောတော၌တည်သောကျောင်းဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပန္နာနိ၊
 အစွန်ဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ ပဋိသေဝိတံ၊ မှီဝဲခြင်းငှါ၊
 အလံ၊ သင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ
 ဓမ္မဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်။ အရညဝနပတ္တာနိ၊ တော၏သက္ကဏာရှိသောတော၌ တည်သော
 ကျောင်းဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပန္နာနိ၊ အစွန်ဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာသနာနိ၊
 ကျောင်းတို့ကို၊ ပဋိသေဝိတံ မှီဝဲခြင်းငှါ၊ အလံ၊ သင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သ
 နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။

သိက္ခဝါ၊ သိက္ခဝါ၊ သိက္ခဝါ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ထ)၊ လိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုန်တို့၌ သမာဓါယံ၊ သောကံထည်၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ဗဟုထေသော၊ များသော အကြားအမြင်သရှိသံ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ထ)၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာဖြင့်၊ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ သိအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အာရန္တ ဝိနိယော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ထာမဝါ၊ အားအစွမ်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဓဋ္ဌပရက္ကမော၊ ခြံမြှီသောလုံ့ထရှိသည် ဖြစ်၍၊ ကုသထေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ အနိက္ခိတ္တ ရုဇော၊ မချအပ်သောခန္ဓာစသောဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဒိဋ္ဌဓမ္မ သုခဝိဘာနာနံ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာ နေခြင်းရှိ ကုန်သော၊ အဘိစေတသိဘာနံ၊ လွန်မြတ်သောစေတသိက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ စတန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဈာနာနံ၊ ဈာန်တို့ကို၊ နိကာမထာဘီ၊ အလိုရှိတိုင်း ရခြင်းရှိသည်၊ အဘိစ္ဆာထာဘီ၊ ပြုငြင်းခြင်းမရှိသဖြင့်ရခြင်းရှိသည်၊ အကသိ ရထာဘီ၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိသဖြင့် ရခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသ ဝါနံ၊ အာသဝေါတရားကို၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါ ထရားမရှိသော၊ စေတောဝိရက္ခိံ၊ စိတ်၏ကိလေသာတို့မှလွတ်သော အရ ဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ ပညာဝိရက္ခိံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ် သော အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်း၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊ သန္တိဏတ္ထာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ သိက္ခာ၊ ရဟန်းသည်၊ အရညဝနပတ္တာနိ၊ တော၏သက္ကဏာရှိသောတော၌တည်သောကျောင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပန္နာနိ၊ အစွန်ဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ ပဋိသေဝိတုံ၊ မှီဝဲခြင်းငှါ၊ အထံ၊ သင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ခမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ သိက္ခာ၊ ရဟန်းသည်၊ အရညဝနပတ္တာနိ၊ တော၏ သက္ကဏာရှိ သောသော၌တည်သောကျောင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပန္နာနိ၊ အစွန်ဖြစ်ကုန် သော၊ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ ပဋိသေဝိတုံ၊ မှီဝဲခြင်းငှါ၊ အထံ၊ သင့် သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဒေသံ၊ ဒေသမ သုကံသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဗာသု ဝိဘာရဝဂ္ဂေါ၊ ဗာသုဝိဘာရဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ပဉ္စကနိပါတ်တတိယပဋ္ဌာသက-၁-ဟသုပိဟာရဝဂ်၊ ၃၄၁

ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံ သည်ကား။ သာဓဇ္ဇံ၊ ရှုံရှာခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍ဟောအပ်
 သောသုတ်သည်ကောင်း။ သံကိတော ရှုံရှာတတ်သောရဟန်းကိုဟောရာ
 ဖြစ်သောသုတ်သည်ကောင်း။ စောဇရာ၊ ခိုးသူကြီးနှင့် တူသောရဟန်းကို
 ဟောရာဖြစ်သော သုတ်သည်ကောင်း။ သုမာယ၊ အလွန်နူးညံ့ထိပ်မွေ
 သောရဟန်းကို ဟောရာဖြစ်သော သုတ်သည်ကောင်း။ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်
 သော။ ဟသု၊ ချမ်းသာစွာ နေခြင်းကို ဟောရာဖြစ်သော သုတ်သည်
 ကောင်း။ အာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏ဇယျော်ဝံထားခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ဟော
 အပ်သောသုတ်သည်ကောင်း။ သီလ၊ သီလကိုပဋ္ဌာနပြု၍ ဟောအပ်သော
 သုတ်သည်ကောင်း။ သေဝိယာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်၏ဥစ္စာဖြစ်သောဝီလအစရှိ
 သောကဏ္ဍာတို့သည်ကောင်း။ စာတုန္ဒိယ၊ အရပ်ထေးမျက်နှာတုံးနှစ်ဖိတ်
 အပင်အုံ့ဆီး အထားမရှိသော ရဟန်းကို ဟောရာဖြစ်သော သုတ်သည်
 ကောင်း။ အရဉ္စေတ၊ တောကျောင်းကိုငြိပ်ခြင်၍ ထိုက်သော ရဟန်းကို
 ဟောရာဖြစ်သောသုတ်သည်ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေတာနိ၊ ထိုသုတ်တို့
 သည်။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 ထည်း ။

ပဉ္စကနိပါတ်တတိယပဋ္ဌာသက-၂-အန္တကဝိဒ္ဓဝဂ်။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ကုလုပကော၊ ဒါယကာတို့အိမ်သို့ကပ်သော။
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကုထေသု၊ ဒါယကာတို့သည်။ အပ္ပိယေ၊ မချစ်အပ်
 သည်သည်ကောင်း။ အမနာပေ၊ နှလုံးကို မပွားစေအပ်သည် ထည်း
 ကောင်း။ အဂရု၊ အထေးအမြတ်မပြုအပ်သည်ထည်းကောင်း။ အဘာဇနိ
 ယော၊ မေတ္တာဖြင့် မပွားစေအပ်သည် ထည်းကောင်း။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။
 ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကတမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ။ အဘယ်ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ကုလုပကော၊ ဒါယကာတို့အိမ်သို့ကပ်သော။ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်။ အပ္ပိယေ၊ မချစ်အပ်သည် ထည်းကောင်း။ အမနာပေ၊
 နှလုံးကိုမပွားစေအပ်သည်ထည်းကောင်း။ အဂရု၊ အထေးအမြတ်မပြုအပ်
 သည်ထည်းကောင်း။ အဘာဇနိယော၊ မေတ္တာဖြင့် မပွားစေအပ်သည်
 ထည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်။ အသန္တ၊ ဝိဝါသိတံ၊ ဝိမိဇိ၊ အဆွေခင်
 ပွန်းမဟုတ်သော သူတို့နှစ်အကျွမ်းထဝင် ပြုခြင် ရှိသည်ထည်း။ ဟောတိ။

ဖြစ်၏။ အနိဿရပိကဗ္ဗိစ၊ မိမိအစိုးမရဘဲထျက် အစိုးရသကဲ့သို့စီရင်ထုတ်
သည်သည်းဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဝိသဠုပသေဝိစ၊ စွန့်ထွတ်ပြီးကွဲပြားပြီးသော
အမျိုးတို့ကိုစေ့စပ်ခြင်းငှါနှိပ်ထွေရှိသည်သည်း။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဥပကဏ္ဍ
ကဇ္ဇိစ၊ နားရင်းနှိုက်နှိုက်တို့တိုးစကားပြောဆိုခြင်းရှိသည်သည်း။ ဟောတိ။
ဖြစ်၏။ အဘိယာစကော၊ လွန်စွာတောင်းယမ်းထုတ်သည်သည်း။ ဟောတိ။
ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ကုလူပကော၊ ဒါယကာတို့အိမ်သို့ကပ်သော၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ ကုထေသု၊ ဒါယကာတို့သည်၊ အပ္ပိယာစ၊ မချစ်အပ်သည်
သည်းကောင်း၊ အမနာပေါစ၊ နှလုံးကိုမပွားစေအပ်သည် လည်းကောင်း၊
အဂရုစ၊ အထေးအမြတ်မပြုအပ်သည် လည်းကောင်း၊ အဘာဝနီယောစ၊
မေတ္တာနှင့်မပွားစေအပ်သည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ကုလူပကော၊ ဒါယကာတို့ အိမ်သို့ကပ်သော၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊ နှလုံးကို
ပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဂရုစ၊ အထေးအမြတ်ပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊
ဘာဝနီယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်ပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။
ပဉ္စာ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကထမေထိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ကုလူပကော၊ ဒါယကာတို့အိမ်သို့ကပ်သော၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ ကုထေသု၊ ဒါယကာတို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည်လည်း
ကောင်း၊ မနာပေါစ၊ နှလုံးကိုပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဂရုစ၊ အထေး
အမြတ်ပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘာဝနီယောစ၊ ပွားစေအပ်သည်လည်း
ကောင်း၊ ဟောတိ။ ဖြစ်သနည်း။ အသန္တဝိဿာသိစ၊ မိမိ၏အဆွေခင်ပွန်း
မဟုတ်သောသူတို့အကျွမ်းထဝင်ပြုခြင်းရှိသည်သည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။
အနိဿရပိကဗ္ဗိစ၊ မိမိအစိုးမရဘဲထျက်အစိုးရသကဲ့သို့ စီရင်ထုတ်သည်
သည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝိသဠုပသေဝိစ၊ စွန့်ထွတ်ပြီးကွဲပြားပြီးသောအ
မျိုးတို့ကိုစေ့စပ်ခြင်းငှါနှိပ်ထွေရှိသည်သည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဥပကဏ္ဍ
ကဇ္ဇိစ၊ နားရင်းနှိုက်နှိုက်တိုးတိုးစကားပြောဆိုခြင်းရှိသည်သည်း၊ နဟောတိ၊
မဖြစ်။ အဘိယာစကော၊ လွန်စွာတောင်းယမ်းထုတ်သည်သည်း၊ နဟောတိ၊
မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ကုလူပကော၊ ဒါယကာတို့အိမ်သို့ကပ်သော၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ ကုထေသု၊ ဒါယကာတို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည်လည်း

ပဉ္စကနိပါတ်တထိယပဏ္ဍိတသက- ၂-အဓကဗိဒ္ဓဝဂ်၊ ၃၄၃

ကောင်း၊မနာပေါစ၊နှလုံးကိုပွားစေအပ်သည်ထည်းကောင်း၊ ဂရုစ၊အထေး
အမြတ်ပြုအပ်သည်ထည်းကောင်း၊ ဘာဝနိယောစ၊မေတ္တာဖြင့်ပွားစေအပ်
သည်ထည်းကောင်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်
သော၊ဣမေဟိခေါ၊ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော၊
ကုလုပကော၊ ဒါယကာတို့အိမ်သို့ကပ်သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ကုလေ
သု၊ဒါယကာတို့သည်၊ ဝိယောစ၊ချစ်အပ်သည်ထည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊
နှလုံးကိုပွားစေအပ်သည်ထည်းကောင်း၊ဂရုစ၊အထေးအမြတ်ပြုအပ်သည်
ထည်းကောင်း၊ဘာဝနိယောစ၊မေတ္တာဖြင့်ပွားစေအပ်သည်ထည်းကောင်း၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊မိန့်ထော်မူ၏၊ ပဌမံ၊ပဌမသုတ်
သည်၊နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပစ္စာသမဏော၊ နောက်လိုက် ရဟန်းကို၊
နအာဒါတဗ္ဗော၊မခေါအပ်၊ ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ၊ဓမ္မေဟိ၊
အဘယ်တရားတို့နှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော၊ပစ္စာသမဏော၊နောက်
လိုက်ရဟန်းကို၊ နအာဒါတဗ္ဗော၊မခေါအပ်သနည်း၊ အတိ၊ဒုရေဝါ၊အလွန်
ဝေးသောအရပ်၌မူထည်း၊ဂစ္ဆတိ၊သွား၏၊အစာသန္ဓေဝါ၊အလွန်နီးသောအ
ရပ်၌မူထည်း၊ဂစ္ဆတိ၊သွား၏၊ ပတ္တပရိယာပန္နံ၊ ဆွမ်းပြည့်သောဆရာ၏သ
ဝိတ်ကိုမိမိ သဝိတ်နှင့်လဲထွယ်ခြင်းကို၊နဂဏှာတံ၊မယူ၊အာပတ္တိသာမန္တာ၊
အာပတ်၏အနီး၌၊ ဘိတမာနံ၊ စကားပြောဆိုသောဆရာကို၊ နနိဝါရေတိ၊
မမြစ်၊ ဘနမာနသာ၊စကားပြောဆို သောဆရာ၏၊ အန္တရန္တရာ၊အကြား
အကြား၌၊ကထံ၊မိမိ၏စကားကို၊ ဩပါထေတိ၊ကျွေး၏၊ နုပ္ပညော၊မညာ
မရှိသည်၊ဇဋ္ဌော၊ရိုက်သည်၊လေမူဂေါ၊အရိအရည်ယိုသောခံတွင်းရှိသည်
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပစ္စာသမဏော၊ နောက်လိုက်ရဟန်းကို၊
နအာဒါတဗ္ဗော၊မခေါအပ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊
ဣမေဟိခေါ၊ဓမ္မေဟိ၊ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ပစ္စာ
သမဏော၊ နောက်လိုက်ရဟန်းကို၊ နအာဒါတဗ္ဗော၊မခေါအပ်၊ ဘိက္ခ
ဝေ၊ရဟန်းတို့၊ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ဓမ္မေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊သမန္နာဂတော
ပြည့်စုံသော၊ပစ္စာသမဏော၊ နောက်လိုက်ရဟန်းကို၊ အာဒါတဗ္ဗော၊ခေါ
အပ်၏၊ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ၊ဓမ္မေဟိ၊အဘယ်တရားတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော၊ပစ္စာသမဏော၊နောက်လိုက်ရဟန်းကို၊အာဒါ

ထဗ္ဗော၊ ခေါ်အပ်သနည်း၊ အတိဒ္ဓဓေ၊ အလွန်ဝေးသောအရပ်၌၊ နဂစ္ဆတိ၊ မသွား၊ အဂ္ဂာသးန္တု၊ အလွန်နီးသောရပ်၌၊ နဂစ္ဆတိ၊ မသွား၊ ပတ္တပရိယာပန္တံ၊ ဆွမ်းပြည့်သော ဆရာ၏ ဆုပိတ်ကို မိမိသပိတ်နှင့် လဲထွယ် ခြင်းကို၊ ဂဏှာဘိယုဇ္ဈိ၊ အာပတ္တိ သာမန္တာ၊ အာပတ်၏အနည်း၌၊ ဘဏမာနံ၊ စကား ပြောဆိုသောဆရာကို၊ နိဝါရေတိ၊ မြစ်၏၊ ဘဏမာနသော၊ စကားပြောဆို သောဆရာ၏၊ အန္တရန္တရ၊ အကြားအကြား၌၊ ကထံ၊ မိမိ၏စကားကို၊ နဏ္ဍ ပါဘေတိ၊ မကျစေ၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိသည်၊ အဇဗ္ဗော၊ မရိုက်သည်၊ အနေလမူ ဝေါ၊ အရိအရည်ယို သောခံတွင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ မြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော ပစ္စာသမထော၊ နောက်လိုက်ရဟန်းကို၊ အာဒါတဗ္ဗော၊ ခေါ်အပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပစ္စာသမထော၊ နောက်လိုက် ရဟန်းကို အာဒါတဗ္ဗော၊ ခေါ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏၊ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းသည်၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏံ သဗ္ဗညုတညာဏံ စုံ၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ အာတဗ္ဗော၊ မထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ မြစ်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကထမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဇာဟံတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းသည်၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏံ သဗ္ဗညုတညာဏံ ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ အာတဗ္ဗော၊ မထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ မြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာထောင်၌၊ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းသည်၊ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ မြစ်၏၊ သဒ္ဓါနံ၊ သဒ္ဓါရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ မြစ်၏၊ ဂန္ဓာနံ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ မြစ်၏၊ ရသနံ၊ ရသာရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ မြစ်၏၊ ဗောဠဗ္ဗာနံ၊ ဗောဠဗ္ဗာရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ မြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းသည်၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏံ သဗ္ဗညုတညာဏံ ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ အာတဗ္ဗော၊ မထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ မြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါ

ပဉ္စကနိပါတ်ထတိယပဏ္ဍာသက-၂-အဓကဝိဇ္ဇာဝဂ်၊ ၃၄၅

ဝေဠုတိ၊ ဤထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံ
 စေ၍၊ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝေဠုတိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂ
 တော၊ ပြည့်စုံသော၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်
 သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊
 ထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ ဝေဠုတိ၊
 အဘယ်ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံ
 စေ၍၊ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ တိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့
 ကို၊ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဒ္ဓါနံ၊ သဒ္ဓါရုံတို့ကို၊ ခမော၊
 သည်းခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂန္ဓာနံ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ကို၊ ခမော၊ သည်းခံနိုင်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရဿာနံ၊ ရဿာရုံတို့ကို၊ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗောဋ္ဌဗ္ဗာနံ၊ ဗောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကို၊ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝေဠုတိ၊ ထရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊ အရ
 ဟတ္တမဂ်ဥာဏ် သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိတုံ၊
 နေခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ
 ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ ဝေဠုတိ၊ ဤထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသော၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်
 သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊
 ထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤ၊ အဝေ၊ ဝါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ထတိယံ၊
 ထတိယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

ကေံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဂဂဓေ
 သု၊ မဂဂတိုင်းတို့၌၊ အဓကဝိဇ္ဇာ၊ အဓကဝိဇ္ဇာအမည်ရှိသော အရပ်၌၊ ဝိဟရတိ
 နေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာဟ သ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ယေ န၊
 အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေ န၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်ထေ၏။ ဥပသကံ
 မိတ္တာ၊ ကပ်ထေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေ
 စွာရှိခိုးပြီး၍၊ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်ထေ့ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ကေမန္တံ၊ သင်္ဃတင်္ဂုထောပတ်သော အင်္ဂုတ္တိုရ်နိဿယံ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ အရှင် အာနန္ဒာကို၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ယေထေဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ နဝါ၊ အသစ်ဖြစ်ကုန်၏၊ အစိရပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြု၍မကြာမြင့်ကုန်၊ အရနာ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣဝံခမ္ပဝိနယံ၊ ဤသုတ်အထိခမ္ပဝိနည်းဟုဆိုအပ်သော ငါတုရားသာသနာတော်သို့၊ အာဂတာ၊ ထာရောက်ကုန်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝေဠုသု၊ တရားတို့၌၊ သမာဒပေတဗ္ဗာ၊ ခေတ်တည်စေအပ်ကုန်၏၊ နိဝေသေတဗ္ဗာ၊ သွင်းအပ်ကုန်၏၊ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ ထည်စေအပ်ကုန်၏၊ ကတမေသု၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝေဠုသု၊ တရားတို့၌၊ သမာဒပေတဗ္ဗာ၊ ခေတ်တည်စေအပ်ကုန်သနည်း၊ နိဝေသေတဗ္ဗာ၊ သွင်းအပ်ကုန်သနည်း၊ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ ထည်စေအပ်ကုန်သနည်း၊ အာဂသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဧထ၊ ထာရည့်ကုန်၊ သိထဝန္တံ၊ သိထနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝတော၊ ပါတိမောက္ခ သံဝရသိထကို စောင့်စည် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နာ၊ အကျင့်ကျက်စားရာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထ၊ နေကုန်သော၊ အနုမက္ခေသု၊ အနုဂြိုဟ်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်တို့၌၊ ဘယဒသ၊ ဘဝိနော၊ ဘေးဟုရှုထော့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထ၊ နေကုန်သော၊ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ သိက္ခထ၊ ကျင့်ကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝေဠုသု၊ တရားတို့၌၊ သမာဒပေတဗ္ဗာ၊ ဆောက်တည်စေ အပ်ကုန်၏၊ နိဝေသေတဗ္ဗာ၊ သွင်းအပ်ကုန်၏၊ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ ထည်စေအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါတိမောက္ခသံဝရေ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသိထ၌၊ သမာဒပေတဗ္ဗာ၊ ဆောက်တည် စေအပ်ကုန်၏၊ နိဝေသေတဗ္ဗာ၊ သွင်းအပ်ကုန်၏၊ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ ထည်စေအပ်ကုန်၏၊ အာဂသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဧထ၊ ထာရည့်ကုန်၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြိယတို့၌၊ ဂုတ္တဒါရာ၊ လုံခြုံသောထံခါးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာမက္ခသတိနော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သောသတိရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိပက္ကသတိနော၊ ကိလေသာကိုခြောက်ထုတ် စေထုတ်သော သတိရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သာရက္ခိတမာနသာ၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်အပ်သောစိတ်နှင့်၊ သတာရက္ခေန၊ သတိတည်းဟူသောစောင့်ရှောက်ကြောင်းရှိသော၊ စေတသာ၊ စိတ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊

ပဉ္စကနိပါတ်ထတိယပဋ္ဌာသက-၂-အဓိကဓိဝဂ်၊ ၃၄၇

ပြည့်စုံ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဘရထ၊ နေကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမာဒပေတဗ္ဗာ၊ ဆောက်တည် စေအပ်ကုန်၏၊ နိဝေသေတဗ္ဗာ၊ သွင်းအပ်ကုန်၏၊ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ တည်စေအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣန္ဒြိယသံဝရေ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသိသန္တိ၊ သမာဒပေတဗ္ဗာ၊ ဆောက်တည် စေအပ်ကုန်၏၊ နိဝေသေတဗ္ဗာ၊ သွင်းအပ်ကုန်၏၊ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ တည်စေအပ်ကုန်၏၊ ကိံ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ အဘယ်သို့ တည်စေကုန်သနည်း၊ အာဂုသေ၊ ငါ့ရှင်တို့၊ တုမှ၊ သင်တို့သည်၊ ဇေ၊ ထာထုည့်ကုန်၊ အပ္ပဘဿာ၊ နည်းသော စကားပြောဟောခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဘဿေ၊ စကားပြောဟောခြင်း၌၊ ဝိယန္တက၊ ဝိသနာ၊ အပိုင်းအခြားကို ပြုလေ့ရှိကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ တည်စေအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘ သပရိယန္တေ၊ အပိုင်းအခြားရှိသောစကား၌၊ သမာဒပေတဗ္ဗာ၊ ဆောက်တည်စေအပ်ကုန်၏၊ နိဝေသေတဗ္ဗာ၊ သွင်းအပ်ကုန်၏၊ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ တည်စေအပ်ကုန်၏၊ ကိံ သမာဒပေတဗ္ဗာ၊ အဘယ်သို့ ဆောက်တည်စေအပ်ကုန်သနည်း၊ ကိံ နိဝေသေတဗ္ဗာ၊ အဘယ်သို့ သွင်းအပ်ကုန်သနည်း၊ ကိံ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ အဘယ်သို့ တည်စေအပ်ကုန်သနည်း၊ အာဂုသေ၊ ငါ့ရှင်တို့၊ တုမှ၊ သင်တို့သည်၊ ဇေ၊ ထာထုည့်ကုန်၊ အာဠေကာ၊ ထော၌နေကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့၊ အရညဝနပတ္တာနိ၊ တေး၏ လက္ခဏာရှိသော ထော၌ တည်သော ကျောင်းဟု ဆိုအပ် ကုန်သော၊ ပန္တာနိ၊ အစွန် ဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာ သနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ ပရိသေဝေထ၊ မှီဝဲကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမာဒပေတဗ္ဗာ၊ ဆောက်တည်စေအပ်ကုန်၏၊ နိဝေသေတဗ္ဗာ၊ သွင်းအပ်ကုန်၏၊ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ တည်စေအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာယဂူကာသေ၊ ကိုယ်၏ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း၌၊ သမာဒပေတဗ္ဗာ၊ ဆောက်တည်စေအပ်ကုန်၏၊ နိဝေသေတဗ္ဗာ၊ သွင်းအပ်ကုန်၏၊ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ တည်စေအပ်ကုန်၏၊ ကိံ သမာဒပေတဗ္ဗာ၊ အဘယ်သို့ ဆောက်တည်စေအပ်ကုန်သနည်း၊ ကိံ နိဝေသေတဗ္ဗာ၊ အဘယ်သို့ သွင်းအပ်ကုန်သနည်း၊ ကိံ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ အဘယ်သို့ တည်စေကုန်သနည်း၊ အာဂုသေ၊ ငါ့ရှင်တို့၊ တုမှ၊ သင်တို့သည်၊ ဇေ၊ ထာထုည့်ကုန်၊ သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိကာ၊ ကောင်းသော ဥာဏ်အမြင်ရှိကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့၊ သဗ္ဗာဒဿနေန၊ ကောင်းသော ဥာဏ်အမြင်၌၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမာဒပေတဗ္ဗာ၊ ဆောက်တည်စေအပ်ကုန်၏၊ နိဝေသေတဗ္ဗာ၊ သွင်းအပ်ကုန်၏၊ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

တည်စေအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္မာဒဿနေ၊ ကောင်းသောဥာဏ်အမြင်
 ရှိ။ သမာဒပေတဗ္ဗာ၊ ဆောက်တည်စေအပ်ကုန်၏။ နိဝေသေတဗ္ဗာ၊ သွင်းအပ်
 ကုန်၏။ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ တည်စေအပ်ကုန်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယေတေ
 ဘိက္ခု။ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ နဝ၊ အသစ်ဖြစ်ကုန်၏။ အဝိရပဗ္ဗဇိတာ၊
 ရဟန်းပြု၍မကြာမြင့်ကုန်။ အရနာ၊ ယခုအခါ၌။ ဣဝံဝေဠဝိနယံ၊ ဤသုတ်အထိ
 ဝေဠဝိနည်းဟုဆိုအပ်သောငါတရား၏ သာသနာတော်သို့။ အာဂတာ၊ ထာ
 ရောက်ကုန်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ တေဘိက္ခု။ ထိုရဟန်း
 တို့ကို။ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေသုဝေဠသု၊ ဤတရားတို့၌။ သမာဒပေ
 တဗ္ဗာ၊ ဆောက်တည်စေအပ်ကုန်၏။ နိဝေသေတဗ္ဗာ၊ သွင်းအပ်ကုန်၏။ ပတိ
 ဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ တည်စေအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။
 စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဝေဠဟိ၊ တရားတို့နှင့်။
 သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခုနိ၊ ရဟန်းမိန်းမကို။ အာဘတံ၊ ရှေးရှု
 ဆောင်၍။ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့။ ဝေံ၊ ဤအတူ။ နိရယေ၊ ငရဲ၌
 နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကတမေဟိ ဝေဠဟိ၊
 အဘယ်တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခုနိ၊ ရဟန်းမိန်းမ
 ကို။ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍။ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထား အပ်သကဲ့သို့။
 ဝေံ၊ ဤအတူ။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်သည်။ အာဝါသ
 မစ္ဆရိနိ၊ ကျောင်း၌ ဝန်တိုခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣထ မစ္ဆရိနိ၊
 ဒါယကာတို့၌ ဝန်တိုခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာဘာမစ္ဆရိနိ၊ ထာဘ
 ရ်၌ ဝန်တိုခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဇ္ဇမစ္ဆရိနိ၊ ကိုအဆင်းဂုဏ်
 ကျေးဇူး၌ ဝန်တိုခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေဠမစ္ဆရိနိ၊ ပရိယတ္တိဝေဠ
 ဝန်တိုခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။
 ဝေဠဟိ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခုနိ၊ ရဟန်းမိန်းမ
 ကို။ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍။ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထား အပ်သကဲ့သို့။
 ဝေံ၊ ဤအတူ။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေခေဝေဠဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်။ သမန္နာ
 ဂတာ၊ ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခုနိ၊ ရဟန်းမိန်းမကို။ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍။
 နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့။ ဝေံ၊ ဤအတူ။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ နိက္ခိတ္တာ၊
 ချထားအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဝေဠဟိ၊
 တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခုနိ၊ ရဟန်းမိန်းမကို။ အာဘတံ၊

ပဉ္စကနိပါတ်တတိယပဋ္ဌာသက-၂-အဓိကဝိသုဒ္ဓိ ၃၄၉

ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အဘဘဝံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်သနည်း၊ အာဝါသမတ္တရိနိ၊ ကျောင်း၌ ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကုလမတ္တရိနိ၊ ဒါယကာတို့၌ ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယာဘမတ္တရိနိ၊ ယာဘတို့၌ ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဝဏ္ဏမတ္တရိနိ၊ ကိုယ်အဆင်းဂုဏ်ကျေးဇူး၌ ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဓမ္မမတ္တရိနိ၊ ပရိယတ္ထိဓမ္မ၌ ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အဘဘဝံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ ခေါဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အဘဘဝံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ပဉ္စဝံ၊ ပဉ္စမထုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အဘဘဝံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ နိဂယေ၊ ငရဲ၌ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အဘဘဝံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်သနည်း၊ အနုနုပိစ္စ၊ မစိစစ်မူ၍၊ အပရိယောဂါဟေတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့် မသက်ဝင်မူ၍၊ အဝဏ္ဏာရဟဿ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မထိုက်သောသူ၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏၊ အနုနုပိစ္စ၊ မစိစစ်မူ၍၊ အပရိယောဂါဟေတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့် မသက်ဝင်မူ၍၊ ဝဏ္ဏရဟဿ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ထိုက်သောသူ၏၊ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏၊ အနုနုပိစ္စ၊ မစိစစ်မူ၍၊ အပရိယောဂါဟေတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့် မသက်ဝင်မူ၍၊ အပ္ပဿာဒနိယေ၊ ကြည်ညိုဘွယ်မရှိသော၊ ဌာနေ၊ အရာ၌၊ ပဿာဒံ၊ ကြည်ညို

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

ခြင်းကို ဥပဇာတိပုဂ္ဂိုလ်၊ ပြဇာတိ၊ အနုပိစ္စ၊ မပိစင်မူ၍၊ အပရိယောဂါဟေတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်၍၊ ပဿာဒနိယေ၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသော၊ ဌာနေ၊ အရာ၌၊ အပ္ပသာဒံ၊ မကြည်ညိုခြင်းကို ဥပဇာတိပုဂ္ဂိုလ်၊ သဒ္ဓါဒေယျံ၊ ယုံကြည်၍ ပေးလှူအပ်သောပစ္စည်းထေပါးကို၊ ဝိနိပါတေတိ၊ သူတပါးတို့အား အဦးပေးသောအားဖြင့်ပျက်စီးစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အာဘာတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အာဘာတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အာဘာတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကထမေတိ၊ ဓမ္မေတိ၊ အဘယ်ဘုရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အာဘာတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်သနည်း၊ အနုပိစ္စ၊ မပိစင်၍၊ ပရိယောဂါဟေတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်၍ အဝတ္ထာ၊ ရဟဿ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မထိုက်သောသူ၏၊ အဝတ္ထံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏၊ အနုပိစ္စ၊ မပိစင်၍၊ ပရိယောဂါဟေတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်၍၊ ဝတ္ထာ၊ ရဟဿ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ထိုက်သောသူ၏၊ ဝတ္ထံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏၊ အနုပိစ္စ၊ မပိစင်၍၊ ပရိယောဂါဟေတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်၍၊ အပ္ပသာဒနိယေ၊ ကြည်ညိုဘွယ်မရှိသော၊ ဌာနေ၊ အရာ၌၊ အပ္ပသာဒံ၊ မကြည်ညိုခြင်းကို ဥပဇာတိပုဂ္ဂိုလ်၊ ပြဇာတိ၊ အနုပိစ္စ၊ မပိစင်၍၊ ပရိယောဂါဟေတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်၍၊ ပဿာဒနိယေ၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသော၊ ဌာနေ၊ အရာ၌၊ ပဿာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို ဥပဇာတိပုဂ္ဂိုလ်၊ သဒ္ဓါဒေယျံ၊ ယုံကြည်၍လှူအပ်သော ပစ္စည်းထေပါးကို၊ ဝိနိပါတေတိ၊ သူတပါးတို့အား အဦးပေးသော အားဖြင့်ပျက်စီးစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အာဘာတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊

ပဉ္စကနိပါတ်ထတိယပစ္ဆာသက-၂-အဓိကဗိဒ္ဓဝဂ်၊ ၃၅၁

နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေ၊
ဟိခေါမေတ္တဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်း
မိန်းမကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊
သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ
စ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ဆဋ္ဌံ၊ ဆဋ္ဌသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်
ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှု
ဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌
နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိမေတ္တဟိ၊
အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊
အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအ
တူ၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်သနည်း၊ အနုနိဗ္ဗ၊ မပိစင်မူ၍၊ အပရိ
ယောဂါဟေတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်မသက်ဝင်မူ၍၊ အဝဏ္ဏာရဟဿ၊ ဂုဏ်ကျေး
ဇူးကိုမထိုက်သောသူ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ တာသတိ၊ ပြောဆို၏။ အန
နုဗ္ဗ၊ မပိစင်မူ၍၊ အပရိယောဂါဟေတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်မသက်ဝင်မူ၍၊ ဝဏ္ဏာ
ရဟဿ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုထိုက်သောသူ၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို၊
တာသတိ၊ ပြောဆို၏။ ဣသုကိနိစ၊ ဂြူရူခြင်းရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
မဇ္ဈဂိနိစ၊ ဝန်တိုခြင်းရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဒ္ဓါဓေယျံ၊ ယုံကြည်
၍ပေးလှူအပ်သောပစ္စည်းလေးပါးကို၊ ဝိနိပါတေတိ၊ သူတပါးတို့အားအဦး
ပေးသောအားဖြင့်ပျက်စီးစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ
ဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အာ
ဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊
နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး
ကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါမေတ္တဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊
ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထား
အပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏။ ဘိက္ခု
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊
ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာ၊
ယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊
ချထားအပ်၏။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိမေတ္တဟိ၊ အဘယ်တရား

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထော်နိဿယ

တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်သနည်း၊ အနုပိစ္စ၊ မိစစ်၍၊ ပရိယောဂါဟေတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်၍၊ အဝဏ္ဏာရဟဿ၊ ဝဏ္ဏာရဟဿ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို ထိုက်သောသူ၏၊ အဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏၊ အနုပိစ္စ၊ မိစစ်၍၊ ပရိယောဂါဟေတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်၍၊ ဝဏ္ဏာရဟဿ၊ ဝဏ္ဏာရဟဿ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ထိုက်သောသူ၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏၊ အနိဿယကိနိစ၊ မဖြူရူထတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အမတ္တ၊ ရိနိစ၊ ဝန်မတိုသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဒ္ဓါဇေယျံ၊ ယုံကြည်၍ ပေးလှူအပ်သော ပစ္စည်းထေးပါးကို၊ ဒုပိနိပါတေတိ၊ သူတပါးတို့အားအဦးပေးသောအားဖြင့်မပျက်စီးစေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သတ္တဝံ၊ သတ္တမ သုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာတမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်သနည်း၊ အနုပိစ္စ၊ မိစစ်မူ၍၊ အပရိယောဂါဟေတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်မသက်ဝင်မူ၏၊ အဝဏ္ဏာရဟဿ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို ထိုက်သောသူ၏၊ အဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏၊ အနုပိစ္စ၊ မိစစ်မူ၍၊ အပရိယောဂါဟေတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်မသက်ဝင်မူ၍၊ ဝဏ္ဏာရဟဿ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ထိုက်သောသူ၏၊ အဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏၊ သိစ္စာဒိဗ္ဗိကာစ၊ ဘောက်ပြန်သော အယူရှိသည်လည်း။

ပဉ္စကနိပါတ်တတိယပဏ္ဍိတသက-၂-အဋ္ဌကဝိဒ်ဝဂ်၊ ၃၅၃

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပါဝ၊ ဘောက်ပြန်သော အကြံရှိသည်ထည်း။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဒ္ဓါဒေယျံ၊ ယုံကြည်၍ပေးလှူအပ်သောပစ္စည်းလေးပါးကို
ဝိနိပါဒထတိ၊ သူတပါးတို့အားအဦးပေးသော အားဖြင့်ပျက်စီးစေ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်
စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယ
ထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်
၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ဝေါ်စေဟိ၊
ဤဘုရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊
အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤ
အတူ၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ
ဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊
ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊
ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်
၏။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှု
ဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်
ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်သနည်း၊ အနုဝိပ္ပ၊ ဝိစင်၍၊ ပရိယောဂါယောတွာ၊
ဥပဇာတ်ဖြင့်သက်ဝင်၍၊ အဝဏ္ဏာရဟဿ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ထိုက်သော
သူ၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ အနုဝိပ္ပ၊ ဝိစင်၍၊
ပရိယောဂါယောတွာ၊ ဥပဇာတ်ဖြင့်သက်ဝင်၏။ ဝဏ္ဏာရဟဿ၊ ဂုဏ်ကျေး
ဇူးကိုထိုက်သောသူ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ သမ္မာ
ဒိဋ္ဌိ၊ ကာစ၊ ကောင်းသောအယူရှိသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္မာသင်္ကပ္ပါ
ဝ၊ ကောင်းသောအကြံရှိသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဒ္ဓါဒေယျံ၊ ယုံကြည်
၍ပေးလှူအပ်သောပစ္စည်းလေးပါးကို၊ နဝိနိပါထေတိ၊ သူတပါးတို့အားအဦး
ပေးသောအားဖြင့်ပျက်စီးစေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ
ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အာ
ဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊
သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊
ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ဝေါ်စေဟိ၊ ဤထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်
စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ
ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်

၏။ ဣတံ၊ ဤသို့။ အပေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အဋ္ဌဝံ၊ အဋ္ဌမသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော။ ထိက္ခုနိ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော။ ထိက္ခုနိ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်သနည်း။ အနုရိဂ္ဂ၊ မစိစစ်မူ၍၊ အပရိယော ဂါဟေတွာ၊ ဥပဏ်ဖြင့်မသက်ဝင်မူ၍၊ အဝဏ္ဏာ ရဟဿ၊ ဂုဏ်းကျေးဇူးမဲ့ကို ထိုက်သောသူ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်းကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ အနုရိဂ္ဂ၊ မစိစစ်မူ၍၊ အပရိယော ဂါဟေတွာ၊ ဥပဏ်ဖြင့်မသက်ဝင်မူ၍၊ ဝဏ္ဏာရဟဿ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ထိုက်သောသူ၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ ဝိစ္စာဝါစာစ၊ ဘောက်ပြန်သော စကားရှိသည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိစ္စာကမ္မန္တာစ၊ ဘောက်ပြန်သောအမှုရှိသည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဒ္ဓါဇေယျံ၊ ယုတ္တုဉာဏ်၍ သူအပ်သော ပစ္စည်းထေးပါးကို၊ ဝိနိပါထေတံ၊ သူတပါးတို့အား အဦးပေးသော အားဖြင့်ဖျက်စီးစေ၏။ ဣတံ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော။ ထိက္ခုနိ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏။ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော။ ထိက္ခုနိ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကံတမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော။ ထိက္ခုနိ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်

ပဉ္စကနိပါတ်တတိယပဏ္ဍိတသက-၂ အနုပိဋကိဝဂ်၊ ၃၅၅

ပြည်၌ နိက္ခိတ္တာချထားအပ်သနည်း၊ အနုပိဋကိဝဂ်၌၊ ပရိယောဂါဟေတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍၊ အဝဏ္ဏာရဟဿ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး မဲ့ကို ထိုက်သောသူ၏၊ အဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏၊ အနုပိဋကိဝဂ်၌၊ ပရိယောဂါဟေတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍၊ ဝဏ္ဏာရဟဿ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ထိုက်သောသူ၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏၊ သဗ္ဗာဝါစာစ၊ ကောင်းသောစကားရှိ သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗာကမ္မန္နာစ၊ ကောင်းသောအမှုရှိ သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဒ္ဓါဒေယျံ ယုံကြည်၍ ဣန္ဒြေသောပစ္စည်းအားပါးကို၊ နဝိနိပါတေတိ၊ သူတပါးတို့အားအဦးပေးသောအားဖြင့် မယူဘိစိစ ဣန္ဒြေ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အဘာတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏၊ ဣန္ဒြေ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အဘာတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏၊ ဣန္ဒြေ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏၊ နဝေ၊ နဝမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အဘာတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကထမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဘာတံ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အဘာတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်သနည်း၊ အနုပိဋကိဝဂ်၌၊ မပိစင်မူ၍၊ အပရိယောဂါဟေတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့် မသက်ဝင်မူ၍၊ အဝဏ္ဏာရဟဿ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို ထိုက်သောသူ၏၊ အဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏၊ အနုပိဋကိဝဂ်၌၊ မပိစင်မူ၍၊ အပရိယောဂါဟေတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့် မသက်ဝင်မူ၍၊ ဝဏ္ဏာရဟဿ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ထိုက်သောသူ၏၊ အဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏၊ မိစ္ဆာဝါယာမာစ၊ ဘောက်ပြန်သော သို့လှံထရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မိစ္ဆာသတိ နိစ၊ ဘောက်ပြန်သော သတိရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဒ္ဓါဒေယျံ၊

ယုံကြည်၍လှူအပ်သောပစ္စည်းသေးပါးကို၊ ဝိနိပါတေတိ၊ သူထပါးတို့အား အဦးပေးသောအားဖြင့်ပျက်စီးစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါ်ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဗ္ဗေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣတိဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဗ္ဗေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်သနည်း။ အနုဝိဂ္ဂ၊ ဝိစစ်၍၊ ပရိယောဂါဟေတွာ၊ ဥပဇာန်ဖြင့်သက်ဝင်၍၊ အဝဏ္ဏာရဟဿ၊ ဂုဏ်းကျေးဇူးမဲ့ကို ထိုက်သောသူ၏၊ အဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၍၊ အနုဝိဂ္ဂ၊ ဝိစစ်၍၊ ပရိယောဂါဟေတွာ၊ ဥပဇာန်ဖြင့်သက်ဝင်၍၊ ဝဏ္ဏာရဟဿ၊ ဂုဏ်းကျေးဇူးကိုထိုက်သောသူ၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၍၊ သဗ္ဗာဝါယာမာစ၊ ကောင်းသောသတိရှိသည်ထည်း၊ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏။ သဒ္ဓါဒေယျံ၊ ယုံကြည်၍လှူအပ်သော ပစ္စည်းထေးပါးကို၊ နဝိနိ ပါတေတိ၊ သူတပါးတို့အား အဦးပေးသောအားဖြင့် မပျက်စီးစေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဗ္ဗေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါ်ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဗ္ဗေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဒသဝံ၊ ဒသမသုတံသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့

ပဉ္စကနိပါတ်တတိယပစ္ဆာသက-၂-အန္တကဝိဒ္ဓဝဂ်၊ ၃၅၇

ရောက်ပြီ။ ။ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ အန္တကဝိဒ္ဓဝပျော၊ အန္တကဝိဒ္ဓ
ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိုးသည်ကား၊ ။ကုလုပကော၊ ဒါယကာတို့ အိပ်သို့ကပ်
သောရဟန်း၏ပြည့်စုံရာအင်္ဂါကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်လည်းကောင်း၊
ပစ္ဆာသမထော၊ နော ဘိုလိက်ရဟန်း၏ပြည့်စုံရာသောအင်္ဂါကိုဟောရာဖြစ်
သောသုတ်လည်းကောင်း၊ သမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိသို့ကပ်၍နုခြင်းငှါထိုက်
မထိုက်သောရဟန်းကို ဟောရာဖြစ်သောသုတ်လည်းကောင်း၊ အန္တကဝိဒ္ဓံ၊
အန္တကဝိဒ္ဓ မည်သောအရပ်၌ ဟောအပ်သော သုတ်လည်းကောင်း၊ မစ္ဆရီ၊
ဝန်တို့ခြင်းရှိသော ရဟန်းမိန်းမကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်လည်းကောင်း၊
ဝတ္တနာ၊ မစိစစ်မှု၍ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုဆိုခြင်း၌ ပဋ္ဌ နုပြု၍ဟောအပ်သော
သုတ်လည်းကောင်း၊ ဣဿာ၊ ဂြိုဏူးခြင်းကိုပဋ္ဌာနုပြု၍ဟောအပ်သောသုတ်
လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗိ၊ ဒိဗ္ဗိ၊ အယုကို ပဋ္ဌာနုပြု၍ဟောအပ်သော သုတ်လည်း
ကောင်း၊ ဝါစာယ၊ ဘောက်ပြန်သော စကားကိုပဋ္ဌာနုပြု၍ ဟောအပ်သော
သုတ်လည်းကောင်း၊ ဝါယာမ၊ ဘောက်ပြန်သောလုံ့ သကိုပဋ္ဌာနုပြု၍ဟော
အပ်သောသုတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟေတာနိ၊ ထိုသုတ်တို့သည်၊
ဒသ၊ ဆယ်သုတ် တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
တည်း။ ။

ပဉ္စကနိပါတ်တတိယပစ္ဆာသက-၃-ဂိဏနဝဂ်၊

ကော်၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ ဝေသာ၊
ထိသံ၊ ဝေသာထီပြည်၌၊ မဟာဝနေ၊ မဟာဝန်တော၌၊ ကုဇ္ဇဝါ၊ ရသာယာ
ယံ၊ ရသစ်ဖွန်းချွန်အထွတ်ထက်သော စရပ်ကျောင်း၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မှု
၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ သာယ နှစ်သမယံ၊
ညချမ်းသောအခါ၌၊ ပဋိသန္ဓာနာ၊ ကိုယ်တော် ထပောက်ထည်းတည်း
ကိန်းအောင်းရာမှ၊ ဝုဗ္ဗိတော၊ ထတော်မူသည်ရှိသော်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်
၌၊ ဂိဏာနုသာယာ၊ သူနာရဟန်းတို့၏ နေရာဖြစ်သောကျောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုသူနာရဟန်းတို့၏ နေရာဖြစ်သော ကျောင်းရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပ
သင်္ကမိ၊ ကပ်တော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ အညတရံ၊ မတင်းရှား
သော၊ ဒုဗ္ဗလံ၊ အားနည်းသော၊ ဂိဏာနကံ၊ နာသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အန္ဓသ
ခေါ၊ မြင်တော်မူသည်သာလျှင်တည်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍ ပညတ္တေ၊ ခင်း
ထားအပ်သော၊ အာသနေ၊ နေရာ၌၊ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေထိုင်မှု၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်

စွာဘုရားသည် နိဗ္ဗာန်ခေါ်ထိုင်နေတော်မူပြီး၍သာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ခုဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဣဒိအာမန္တေသိ၊ အဘယ်သို့သိနည်းတော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ ယံကိဗ္ဗိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဒုဗ္ဗလံ၊ အားနည်းသော၊ ဝိဿနကံ၊ နာသော၊ ဘိက္ခု၊ ခုဟန်းကို၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့သည်၊ နုပိဇဟန္တိ၊ မစွန့်ကုန်အံ့၊ တဿ၊ ထိုခုဟန်းသည်၊ နုပိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အာသဝေါ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ဝေဟ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါတရားမရှိသော၊ စေတောပိရက္ကိံ၊ စိတ်၏ကိလေသာတို့မှလွတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ ပညာပိရက္ကိံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သောအရဟတ္တဖိုလ် ပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်သို့သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိဿတိ၊ နေထိုင်၊ ဧတံ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်သို့ကပ်၍နေခြင်းကို၊ ပဋိကင်္ခံ၊ မချွတ်အလိုရှိအပ်၏။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကထမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ ဣသ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ခုဟန်းသည်၊ ကာယေ၊ ခံအစရှိသောအပေါင်း၌၊ အသုဘာနူပသယိ၊ မတင့်တယ်ဟု အဘန်တလဲလဲရှုထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အာဟာရေ၊ မျှီအပ်သောအာဟာရ၌၊ ပဋိကူထသညိ၊ စင်ဆုပ်ရှုံရှာဘွယ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗလောကေ၊ အလုံးစုံသောလောကုမကလောက၌၊ အနဘီရတသညိ၊ မမွေ့လျော်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗသင်္ခါရေသု၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရတို့၌၊ အနိစ္စနူပသယိ၊ အနိစ္စဟု အဘန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်အသော၊ ထိုခုဟန်းအား၊ မရတသာဘု၊ သေခြင်းကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သောအမှတ်သည်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိစိတ်၌၊ သုပဋိတာ၊ ကောင်းစွာထင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ ယံကိဗ္ဗိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဒုဗ္ဗလံ၊ အားနည်းသော၊ ဝိဿနကံ၊ နာသော၊ ဘိက္ခု၊ ခုဟန်းကို၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်၊ နုပိဇဟန္တိ၊ မစွန့်ကုန်အံ့၊ တဿ၊ ထိုခုဟန်းသည်၊ နုပိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အာသဝေါ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ဝေဟ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ (ဇ)၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိဿတိ၊ နေထိုင်၊ ဧတံ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်သို့ကပ်၍နေခြင်းကို၊ ပဋိကင်္ခံ၊ မချွတ်အလိုရှိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ပဌာံ၊ ပဌမသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ပဉ္စကနိပါတ်တထိယပစ္ဆိမသက-၃-ဂိလာနဝဂ်၊ ၃၅၉

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောဟိကောမိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဘိက္ခုဝါ၊ ရဟန်း
ယောကျ်ားသည် လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနိဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမ သည်လည်း
ကောင်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဘာဝေတံ၊ ပွားစေအံ့၊
ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဗဟုထိကရေတံ၊ အကြွပ်များစွာ
ပြုအံ့၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော၊ ကုယံဇီအ၊ ဖြစ်
နွံသာလျှင်၊ အညာဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည် လည်းကောင်း၊ ဥပါဒိဓေသေ၊
ခန္ဓာငါးပါးဟုဆိုအပ်သောအကြွင်းသည်၊ သတိရှိသော်၊ အနာဂါမိတာဝါ၊
အနာဂါမ်ဖိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဒိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဖလော
နံ၊ ဖိုလ်တို့တွင်း အညတနံ၊ တပါးပါးသော၊ ဖလံ၊ ဖိုလ်ကို၊ ပါဗိုကင်္ဂံ၊ အလိုရှိ
အပ်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ အဇ္ဈတ္တညေဝ၊
မိမိစိတ်၌သာလျှင်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ သုပဋိတာ၊ ကောင်းစွာထင်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ ဥဒယတ္ထဂါမိနယံ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို
သိသော၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ကာယေ၊ ဆံဇမရှိသောအပေါင်း၌၊ အသုဘာ
နုပသီ၊ မထင်တယ်ဟုအဘန်တလဲယူရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟုတေ၊ နေ၏
အေဟာရေ၊ မျှအပ်သောအေဟာရ၌၊ ပဗ္ဗိကူလသညံ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိ၏
ဟုအမှတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဇောကေ၊ အလုံးစုံသော တေဘုမကထောက
ဋ္ဌံ၊ အနုဘိသုတသည်၊ မန္တေလျော်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗသင်္ဂီ၊ ရေသု၊
အလုံးစုံသောသင်္ဂီတိုင်း၊ အနိဗ္ဗနုပသီ၊ မမြဲဟုအဘန်တလဲယူရှုလေ့ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ဝိဟုတေ၊ နေ၏၊ ဣတံဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ကည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ယောဟိကောမိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဘိက္ခုဝါ၊ ရဟန်းယောကျ်ားသည်
လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနိဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါး
ကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မေ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဘာဝေတံ၊ ပွားစေအံ့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါး
ကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မေ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဗဟုထိကရေတံ၊ အကြွပ်များစွာပြု
အံ့၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော၊ ကုယံဇီအ၊ ဖြစ်
နွံသာလျှင်၊ အညာဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည် လည်းကောင်း၊ ဥပါဒိဓေသေ၊
ခန္ဓာငါးပါးဟုဆိုအပ်သောအကြွင်းသည်၊ သတိရှိသော်၊ အနာဂါမိတာဝါ၊
အနာဂါမ်ဖိုလ်သည် လည်းကောင်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဒိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊
ဖလောနံ၊ ဖိုလ်တို့တွင်း အညတနံ၊ တပါးပါးသော၊ ဖလံ၊ ဖိုလ်ကို၊ ပါဗိုကင်္ဂံ၊
အလိုရှိအပ်၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အပေါဝ၊ လျှောက်၏၊ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ်
အညံ၊ နိဗ္ဗတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထော်နိဿယ

တိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဂိဿာနော၊ နာသောရဟန်းသည်၊ ဒုပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးခက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဂိဿာနော၊ နာသောရဟန်းသည်၊ ဒုပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးခက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အသပ္ပိယကာဇီ၊ မလျှောက်ပတ်သည်ကို ပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သပ္ပိယေ၊ လျှောက်ပတ်သည်၌၊ မတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ တေသန္တံ၊ ဆေးလျှော်၊ ပဋိသေဝိတာ၊ မြဲစွာတတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အတ္တကာမဿ၊ အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသော၊ ဂိဿာနုပဋ္ဌာကဿ၊ သူ့နာကိုလုပ်ကျွေးသောသူအား၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ အာဗာဓံ၊ အနာကို၊ အာဝိကတ္တာ၊ ထင်စွာပြုတတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဘိက္ကမန္တံ၊ ဝါ၊ တိုးပွားသည်ကိုမူလည်း၊ အဘိက္ကမတိ၊ တိုးပွား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝိကတ္တာ၊ ထင်စွာပြုတတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပဋိက္ကမန္တံ၊ ဝါ၊ ဆုတ်ယုတ်သည်ကိုမူလည်း၊ ပဋိက္ကမတိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝိကတ္တာ၊ ထင်စွာပြုတတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဝိတံ၊ တင်္ဂုတ်သည်ကိုမူလည်း၊ ဝိတော၊ တင်္ဂုတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝိကတ္တာ၊ ထင်စွာပြုတတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ဒုက္ခာနံ၊ ဆင်းရဲ ကုန်သော၊ တိဗ္ဗာနံ၊ ထက်ကုန်သော၊ ခရာနံ၊ ကြမ်းကုန်သော၊ ကဗျူကာနံ၊ ခါးစပ်ကုန်သော၊ အဿာတာနံ၊ မလာယာ အပ်ကုန်သော၊ အမနာပါနံ၊ နှလုံးကို မပွားစေ တတ်ကုန်သော၊ ပါဏဟာရာနံ၊ အသက်ကိုဆောင်တတ် ကုန်သော၊ သာဓိရိကာနံ၊ ကိုယ်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့ကို အနုစိဝါသက ဇာတိကော၊ သည်းမခံနိုင်သောသတော ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဂိဿာနော၊ နာသောရဟန်းသည်၊ ဒုပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးခက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဂိဿာနော၊ နာသောရဟန်းသည်၊ ဒုပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးခက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဂိဿာနော၊ နာသောရဟန်း သည်၊ သုပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးလွယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်

ပဉ္စကနိပါတ်ထတိယပဋ္ဌာသက-၃-ဂိဿနဝဂ်၊ ၃၆၀

ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂထော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဂိဿနော၊ နာသောရဟန်းသည်။ သုပဋ္ဌာကော၊ လုပ်ကျွေးလွယ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ သပ္ပါယက၊ ရှိ။ ထောက်ပတ်သည်ကိုပြုထေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သပ္ပါယော၊ ထောက်ပတ်သည်၌၊ မတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဘေသန္တံ၊ ဆေးကုံး၊ ပဋိသေဝိတာ၊ ခြံတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အတ္တကာမဿ၊ အကျိုးစိပွားကိုအလိုရှိသော၊ ဂိဿနုပဋ္ဌာကဿ၊ သူ့နာကိုလုပ်ကျွေးသောသူအား၊ ယသာထုတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်းအာဗာဓံ၊ အနာကို၊ အာဝိကတ္တာ၊ ထင်စွာပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဘိက္ကမန္တံ၊ တိုးပွားသည်ကိုမူလည်း၊ အဘိက္ကမတိ၊ တိုးပွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝိကတ္တာ၊ ထင်စွာပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဋိက္ကမန္တံ၊ ဆုတ်ယုတ်သည်ကိုမူလည်း၊ ပဋိက္ကမတိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝိကတ္တာ၊ ထင်စွာပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတံ၊ ထန်ရစ်သည်ကိုမူလည်း၊ ဝိတော၊ ထန်ရစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝိကတ္တာ၊ ထင်စွာပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ဒုက္ခာနံ၊ ဆင်းရဲကုန်သော၊ တိဗ္ဗာနံ၊ ထက်ကုန်သော၊ ခရောနံ၊ ကြမ်းကုန်သော၊ ကဇျကာနံ၊ ခါးစပ်ကုန်သော၊ အသာတာနံ၊ မသာယာအပ်ကုန်သော၊ အမနာပါနံ၊ နှလုံးကို မပွားစေတတ်ကုန်သော၊ ပါဏဟရာနံ၊ အသက်ကိုဆောင်တတ်ကုန်သော၊ သာရိရိကာနံ၊ ကုန်ထိ၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့ကို၊ အဓိဝါသက ဇာတိကော၊ နည်းခံနိုင်သော၊ သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂထော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဂိဿနော၊ နာသောသူသည်။ သုပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးလွယ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ဓမ္မေဟိ၊ ဤထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂထော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဂိဿနော၊ နာသောရဟန်းသည်။ သုပဋ္ဌာကော၊ လုပ်ကျွေးလွယ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဝတ်ယံ၊ ထတိယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂထော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဂိဿနုပဋ္ဌာကော၊ သူ့နာကိုလုပ်ကျွေးသောရဟန်းသည်၊ ဂိဿနံ၊ နာသောရဟန်းကို၊ ဥပ္ပဋ္ဌာ၊ ထိုလုပ်ကျွေးခြင်း၌၊ နထံ၊ မဆိုက်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဝတ်ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂထော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဂိဿနုပဋ္ဌာကော၊ သူ့နာကိုလုပ်ကျွေးသောရဟန်းသည်။ ဂိဿနံ၊ နာသောရဟန်းကို၊ ဥပ္ပဋ္ဌာထံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်း၌၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

နာလံ၊မထိုက်သနည်း။ ဘောသန္တံ၊ဆေးကို၊ သံဝိဓာတုံ၊စီရင်ခြင်းငှါ။ ပဋိ
ဗဏော။ စွမ်းနိုင်သည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။ သပ္ပါယာသပ္ပါယံ၊ သူနာအား
လျှောက်ပတ်သည် မလျှောက်ပတ်သည်ကို။ နဇာနာတိ၊ မထိ။ အသပ္ပါ
ယံ၊မလျှောက်ပတ်သည်ကို။ ဥပနာမေတိ၊ကပ်၏။ သပ္ပါယံ၊ လျှောက်ပတ်
သည်ကို။ အပနာမေတိ၊ ပယ်၏။ အာမိ သန္တရော၊ သင်္ကန်း အစရှိသော
အာမိသတည်း ဟူသော အကြောင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဿနံ၊ နာသော
သူကို၊ဥပဋ္ဌာတိ၊လုပ်ကြွေး၏။ မေတ္တာစိတ္တော၊ မေတ္တာနှင့်ဗျဉ်သောစိတ်ရှိ
သည်ဖြစ်၍။ နောဥပဋ္ဌာတိ၊မလုပ်ကြွေး။ ဥစ္စာရုံဝါ၊ ကျင်ကြီးကို ထည်း
ကောင်း။ ပဿာဝိဝါ၊ကျင်ယော်ကိုထည်းကောင်း။ ဝန္တဝါ၊အန်ဘတ်ကို
ထည်းကောင်း၊ဓဇ္ဇဝါ၊တံထွေးကို ထည်းကောင်း။ နိဟရိတုံ၊ထုတ်ခြင်း
ငှါ။ဇေဂုတ္တိ၊စက်ဆုတ်ခြင်းရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဝိဿနံ၊နာသောသူကို။
ကာယေနကာယံ၊ရံခါရံခါ၊ ဓမ္မိယာကထာယ၊ ထရားစကားဖြင့်၊သန္ဓဿေ
တုံ၊ကောင်းစွာပြုခြင်းငှါ။သမာဒပေတုံ၊ဆောက်ထည်စေခြင်းငှါ။သရတ္ထေ
ဇေတုံ၊ကောင်းစွာထက်စေခြင်းငှါ။သံပဟံသေတုံ၊ကောင်းစွာရှင်စေခြင်း
ငှါ။ပဋိဗဏော၊စွမ်းနိုင်သည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။ ဣတံ၊ဤသို့။ပဉ္စဟိ၊ငါးပါး
ကုန်သော၊ဓမ္မေဟိ၊ ဘရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော၊ဝိဿနုပဋ္ဌာ
ကော၊ သူနာကိုလုပ်ကြွေးသောရဟန်းသည်။ ဝိဿနံ၊နာသောရဟန်းကို၊
ဥပဋ္ဌာတုံ၊လုပ်ကြွေးခြင်းငှါ။ နာလံ၊မထိုက်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ပဉ္စ
ဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါဓမ္မေဟိ၊ ဤထရားတို့နှင့်၊သမန္နာဂတော၊
ပြည့်စုံသော၊ ဝိဿနုပဋ္ဌာကော၊ သူနာကိုလုပ်ကြွေးသော ရဟန်းသည်။
ဝိဿနံ၊ နာသောရဟန်းကို၊ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ လုပ်ကြွေးခြင်းငှါ။ အထံ၊ထိုက်၏။
ပဉ္စကိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ကထမေဟိဓမ္မေဟိ၊အဘယ်ထရားတို့နှင့်၊ သန္ဓာ
ဂတော၊ပြည့်စုံသော၊ ဝိဿနုပဋ္ဌာကော၊ သူနာကိုလုပ်ကြွေးသောရဟန်း
သည်။ဝိဿနံ၊နာသောရဟန်းကို၊ဥပဋ္ဌာတုံ၊ လုပ်ကြွေးခြင်းငှါ။အထံ၊ထိုက်
သနည်း။ဘောသန္တံ၊ဆေးကို၊ သံဝိဓာတုံ၊စီရင်ခြင်းငှါ။ ပဋိဗဏော၊စွမ်းနိုင်
သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သပ္ပါယာသပ္ပါယံ၊ သူနာအား လျှောက်ပတ်သည်
မလျှောက်ပတ်သည်ကို။ ဇာနာတိ၊ထိ၏။အသပ္ပါယံ၊မလျှောက်ပတ်သည်ကို။
အပနာမေတိ၊ပယ်၏။ သပ္ပါယံ၊ လျှောက်ပတ်သည်ကို။ ဥပနာမေတိ၊ကပ်
၏။မေတ္တာစိတ္တော၊မေတ္တာနှင့်ဗျဉ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ဝိဿနံ၊နာသော
ရဟန်းကို၊ဥပဋ္ဌာတိ၊လုပ်ကြွေး၏။အာမိသန္တရော၊ သင်္ကန်းစသောအာမိသ
တည်းဟူသောအကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍။နောဥပဋ္ဌာတိ၊မလုပ်ကြွေး။ဥစ္စာရုံဝါ

ကျင့်ကြီးကို ထည်းကောင်း၊ ပဿာဝံဝါ၊ ကျင်ထော်ကို ထည်းကောင်း၊ ဝန္တံဝါ၊ အနံဘတ်ကိုထည်းကောင်း၊ ခေဋ္ဌံဝါ၊ တံထွေးကို ထည်းကောင်း၊ နိဟရိတံ၊ ထုတ်ခြင်းငှါ၊ အဇေဂုဗ္ဗိ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသာနံ၊ နာသောရဟန်းကို၊ ကာထေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ ခွေ့ယာဏထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊ သန္ဓေဿတံ၊ ကောင်းစွာပြခြင်းငှါ၊ သမာဒပေတံ၊ သောက်တည်စေခြင်းငှါ၊ သရတ္ထေဇေတံ၊ ကောင်းစွာ ထက်စေခြင်းငှါ၊ သံပာသေတံ၊ ကောင်းစွာ ရှင်စေခြင်းငှါ၊ ပဗ္ဗိဗယော၊ စွမ်းနှိုင်သည်၊ ကောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝိသာနု ပဋ္ဌာကော၊ သူနာကိုထုတ်ကြွေးသော ရဟန်းသည်၊ ဝိသာနံ၊ နာသောရဟန်းကို၊ ဥပဋ္ဌာတံ၊ ထုတ်ကြွေးခြင်းငှါ၊ အလံ၊ ထိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ခေါ်ခေါ် ဟိ၊ တရား တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝိသာနုပဋ္ဌာကော၊ သူနာ ကိုထုတ်ကြွေးသော ရဟန်းသည်၊ ဝိသာနံ၊ နာသောရဟန်းကို၊ ဥပဋ္ဌာတံ၊ ထုတ် ကြွေးခြင်းငှါ၊ အလံ၊ ထိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနာယုဿာ၊ အသက်၏အစီးအပွားမဟုတ်ကုန် သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့ သည်၊ ကာတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အသပ္ပါယကာရီ၊ မလျောက်ပတ် သည်ကိုပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သပ္ပါယေ၊ လျောက်ပတ်သည်၌၊ မတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဇာနာတိ၊ မသိ၊ အပရိဏာတဘောဇီဝ၊ မကျေ သောအစာကို စားလေ့ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အကာလစာရီဝ၊ အခါမဟုတ်သည်၌ ထည့်ထည့်လည်းကောင်း၊ ထားထားလေ့ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဗြဟ္မစာရီဝ၊ မမြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနာယုဿာ၊ အသက်၏အစီးအပွားမဟုတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးကိုတည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနာယုဿာ၊ အသက်၏အစီးအပွား မဟုတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကာတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ သပ္ပါယကာရီ၊ လျောက် ပတ် သည်ကိုပြုလေ့ရှိ သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သပ္ပါယေ၊ လျောက်ပတ်သည် ၌၊ မတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ပရိဏာဘဘောဇီဝ၊ ကျေသော အစာကိုစားလေ့ရှိ သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာလစာရီဝ၊ အခါမဟုတ်

သည်၌ ထာ၌ ဘယ် သွားလာလေ့ရှိသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗြဟ္မစာရီ၊
 မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဝံ ဣမေ
 ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ထည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာယုဿာ၊ အသက်၏အစီး
 အပွားဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ထည်း၊
 ဣ ဘိ၊ ဤ သို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ပဉ္စဝံ၊ ပဉ္စမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနာယုဿာ၊ အသက်၏အစီးအပွားမဟုတ်ကုန်
 သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ထည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်
 ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အသပ္ပ၊ ယကာရီ၊ မထျှောက်ပတ်သည်ကို
 ပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သပ္ပ၊ ယော၊ ထျှောက်ပတ်သည်၌၊ မတ္တိ၊ အ
 တိုင်းအရှည်ကို၊ န ဇာနာတိ၊ မထိ၊ အပရိဏတဘောဇီစ၊ မကျေသောအစာ
 ကိုစားလေ့ရှိသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ န သထိ၊ ထော၊ ဘိစမရှိသည်ထည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါပမိတ္တောစ၊ ယုတ်မာသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသည်ထည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ထည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 အနာယုဿာ၊ အသက်၏အစီးအပွားမဟုတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်
 ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ထည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာယုဿာ၊
 အသက်၏အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါး
 ပါးတို့ထည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ သပ္ပ၊
 ယော၊ ထျှောက်ပတ်သည်၌၊ မတ္တိ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ပရိဏ
 တဘောဇီစ၊ ကျေသောအစာကို စားလေ့ရှိသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သိ ဘဝါစ၊ သိ ဘရှိသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကထျှာဏမိတ္တောစ၊ ကောင်း
 သောအဆွေခင်ပွန်း ရှိသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါး
 ပါးတို့ထည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာယုဿာ၊ အသက်၏အစီးအပွားဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရား တို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ထည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 အဝေါစ မိန့်တော်မူ၏။ ဆ ဇ္ဈံ၊ ဆဋ္ဌသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္န၊ ဝဂေ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သံဃဌာ၊ သံဃာဌာ၊
 ဝဂက၊ သိတုံ၊ ထွက်၍ ဘယောကံထည်းတည်းနေခြင်းငှါ၊ နာထံ၊ မထိုက်၊
 ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေတိ၊ ဓမ္မေတိ၊ အဘယ်ဘုရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
 ဝဂေ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သံဃဌာ၊ သံဃာဌာ၊ ဝပကာ
 သိတုံ၊ ထွက်၍ ဘယောကံထည်းတည်းနေခြင်းငှါ၊ နာထံ၊ မထိုက်သနည်း။

ပဉ္စကနိပါတ်တတိယပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်-၃-ဂိဏ္ဍနဝဂ်၊ ၃၆၅

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤသီသနာထေဝ်ဋ္ဌိ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣထဓိ
 တရေန၊ ရရသမျှသော၊ စိဝရေန၊ သင်္ကန်းဖြင့်၊ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲနိုင်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣထဓိတရေန၊ ရရသမျှသော၊ ဝိဇ္ဇာပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်
 အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣထဓိတရေန၊ ရရသမျှ
 သော၊ သေနာသနေန၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာဖြင့်၊ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲ
 နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣထဓိတရေန၊ ရရသမျှသော၊ ဂိဏ္ဍနပစ္စယဘေ
 သဇ္ဇပရိက္ခာရေန၊ အနာဇီ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ဆေးထည်းဟူသော
 အရံအတားဖြင့်၊ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမ
 သင်္ကပ္ပဟုသော စက်ထေသာကာမနှင့်စပ်သော အကြံရှိသည်ဖြစ်၍ ထည်း
 ဝိဟရတိ၊ မနေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝဇ္ဇေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သံစာမ္ဘာ၊ သံစာမ္ဘာ၊
 ဝပကာသိတုံ၊ ထွက်၍ ထယောက်ထည်းတည်းနေခြင်းငှါ၊ နာထံ၊ မထိုက်၊
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝဇ္ဇေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သံစာမ္ဘာ၊ သံစာမ္ဘာ၊ ဝပကာ
 သိတုံ၊ ထွက်၍ ထယောက်ထည်းတည်းနေခြင်းငှါ၊ အထံ၊ ထိုက်၏၊ ပဉ္စဟိ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ကထမေဟိ ဝဇ္ဇေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော
 ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သံစာမ္ဘာ၊ သံစာမ္ဘာ၊ ဝပကာသိတုံ၊
 ထွက်၍ ထယောက်ထည်းတည်းနေခြင်းငှါ၊ အထံ၊ ထိုက်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤသီသနာထေဝ်ဋ္ဌိ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣထဓိတရေန၊
 ရရသမျှသော၊ စိဝရေန၊ သင်္ကန်းဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣထဓိတရေန၊ ရရသမျှသော၊ ဝိဇ္ဇာပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌော၊
 ရောင့်ရဲနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣထဓိတရေန၊ ရရသမျှသော၊ သေနာ
 သနေန၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣထဓိတရေန၊ ရရသမျှသော၊ ဂိဏ္ဍနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရေန၊
 အနာဇီ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ဆေးထည်းဟူသော အရံအတားဖြင့်၊
 သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမသင်္ကပ္ပဟုသော စ
 က်ထေသာကာမနှင့်စပ်သော အကြံများသည်ဖြစ်၍ ထည်း၊ ဝိဟရတိ၊ မနေ
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝဇ္ဇေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သံစာမ္ဘာ၊ သံစာမ္ဘာ၊ ဝပကာသိတုံ၊ ထွက်
 ၍ ထယောက်ထည်းတည်းနေခြင်းငှါ၊ အထံ၊ ထိုက်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ ဝေ၊ ဝဇ္ဇေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ

ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သံဃာ၊ သံဃာ၊ ၀ဇကာ
သိသုံးထွက်၍ ဘယောကံထည်း၊ တည်းနေခြင်းငှါ၊ အထံ၊ ထိုကံ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သတ္တဝံ၊ သတ္တမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး
ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမထဒုက္ခာနိ၊ ရဟန်း၏ ဆင်းရဲခြင်းတို့သည်၊
ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကထမာနိ၊ အဘယ်
သည် ဘို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤသဘာဝသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ ဣတဓိတဇေန၊ ရေသမျှသော၊ စိဝဇေန၊ သင်္ကန်းဖြင့်၊ အသန္တု
ဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတဓိ ဘဇေန၊ ရေ သမျှသော၊
ဝိဏှပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်၊ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတဓိတဇေန၊ ရေသမျှသော၊ သေနာသနေန၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ
ဖြင့်၊ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတဓိ ဘဇေန၊
ရေ သမျှသော၊ ဝိသာနပစ္စယဘေ သဇ္ဇပရိက္ခာဇေန၊ အနာ၏ ဆန်ကျင်ဘက်
ဖြစ်သော ဆေးတည်းဟူသော အရံအတားဖြင့်၊ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲနိုင်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဘိရထောစ၊ မေ့ထျော်သည်ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မစရိယံ
မြတ်သော အကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊ ဣတိဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမထဒုက္ခာနိ၊ ရဟန်း၏ ဆင်းရဲခြင်းတို့သည်၊ ဣမာနိ
ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမထသုခါနိ၊ ရဟန်း၏
ချမ်းသာခြင်း တို့သည်၊ ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါး တို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့
သည်၊ ကထမာနိ၊ အဘယ် သည် ဘို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊
ဤ သဘာဝသော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣတဓိတဇေန၊ ရေသမျှသော၊
စိဝဇေန၊ သင်္ကန်းဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣ
တဓိတဇေန၊ ရေသမျှသော၊ ဝိဏှပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲနိုင်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတဓိတဇေန၊ ရေသမျှသော၊ သေနာသနေန၊ ကျောင်း
အိပ်ရာနေရာဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတဓိ ဘ
ဇေန၊ ရေ သမျှသော၊ ဝိသာနပစ္စယဘေ သဇ္ဇပရိက္ခာဇေန၊ အနာ၏ ဆန်ကျင်
ဘက်ဖြစ်သော ဆေးတည်းဟူသော အရံအတားဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲ
နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဘိရထောစ၊ မေ့ထျော်သည် ဖြစ်၍ ထည်း၊
ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊ ဣတိဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါး
တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမထသုခါနိ၊ ရဟန်း၏ ချမ်းသာခြင်းတို့

ပဉ္စကနိပါတ်ထက်ပထမဗျာသက-၃-ဂိဇ္ဈနဝဂ်၊ ၃၇၇

သည်။ ဣမာနိခေါပဉ္စ ဤငါးပါးတို့သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း၊ သို့ရောက်ပြီး ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာပါယိကာ၊ အပါယ်သို့ရောက်စေထတ်ကုန်သော၊ နေရယိကာ၊ ငရဲသို့ရောက်စေထတ်ကုန်သော၊ ပရိကုပ္ပ၊ ဘောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း၊ သဘောရှိကုန်သော၊ အထေကိစ္ဆာ၊ ကုစားခြင်းငှါ မထတ်ကောင်းကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးတို့သည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အတယ်သည်တို့နည်း၊ မာတရံ၊ အမိကို၊ ဇိပိတာ၊ ဇိပိဘိန္ဒြေမှ၊ ဝေါရောပိတာ၊ ချအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၊ ဝိထရံ၊ အဘကို၊ ဇိပိတာ၊ ဇိပိဘိန္ဒြေမှ၊ ဝေါရောပိတာ၊ ချအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အရဟန္တံ၊ ရဟန္တာကို၊ ဇိပိတာ၊ ဇိပိဘိန္ဒြေမှ၊ ဝေါရောပိတာ၊ ချအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၊ တထေဂီတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒုဋ္ဌေန၊ ပြစ်မှားလျှ်သော၊ စိက္ကေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ လောဟိတံ၊ သွေးသည်၊ ဥပ္ပါဒိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံဇော၊ သံဇာကို။ ဘိန္ဒေ၊ သင်းခွဲအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဘိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာပါယိကာ၊ အပါယ်သို့ ရောက်စေထတ်ကုန်သော၊ နေရယိကာ၊ ငရဲသို့ရောက်စေထတ်ကုန်သော၊ ပရိကုပ္ပ၊ ဘောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိကုန်သော၊ အထေကိစ္ဆာ၊ ကုစားခြင်းငှါမထတ်ကောင်းကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ နဝမံ၊ နဝမသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း၊ သို့ရောက်ပြီး ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗျသနာနံ၊ ပျက်စီးခြင်းတို့သည်။ ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်။ ကတမာနံ၊ အတယ်သည်တို့နည်း၊ ဥာတိဗျသနံ၊ သွေးမျိုးတို့၏ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ကောင်း၊ ဘောဂဗျသနံ၊ စည်းစိမ်၏ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ကောင်း၊ ရောဂဗျသနံ၊ အနာရောဂါသည်၊ ဟူသောပျက်စီးခြင်း ထည်းကောင်း၊ သိလဗျသနံ၊ သိလ၏ ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိဗျသနံ၊ ဒိဋ္ဌိ၏ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ကောင်း၊ ဣတိဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သတ္တဝ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဥာတိဗျသနံ ဟေတုဝါ။ သွေးမျိုးတို့၏ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ထည်းကောင်း၊ ဘောဂဗျသနံ ဟေတုဝါ၊ စည်းစိမ်၏ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ထည်းကောင်း၊ ရောဂဗျသနံ ဟေတုဝါ၊ အနာရောဂါသည်၊ ဟူသော ပျက်စီးခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ထည်းကောင်း၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်း
 မှုကိုပြုသောသူတို့၏ထားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊
 နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ နဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကပ်၍မဖြစ်ကုန်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သတ္တာ၊
 သတ္တဝါတို့သည်၊ ဘိဝေဗျသနဟေတုဝါ၊ ဘိဝေဇာပျက်စီးခြင်း ထည်းဟူ
 သော အကြောင်းကြောင့် ထည်းကောင်း၊ ဗိဗ္ဗိဗျသနဟေတုဝါ၊ အယူ၏
 ပျက်စီးခြင်းထည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်ထည်းကောင်း၊ ကာယဿ
 ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊
 နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသော
 သူတို့၏ထားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲ
 သို့၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကပ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗျသနာနိ၊ ပျက်စီးခြင်း
 တို့သည်၊ ဣမာနိခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ထည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမ္ပ
 ဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်၊ ဣမာပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ထည်း။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊
 ကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဥဘတိသမ္ပဒါ၊ ဆွေးမျိုး၏ပြည့်စုံခြင်း
 ထည်းကောင်း၊ ဘောဂသမ္ပဒါ၊ စည်းစိမ်၏ပြည့်စုံခြင်း ထည်းကောင်း၊
 အာရောဂျသမ္ပဒါ၊ အနာရောဂါမရှိခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်းထည်းကောင်း၊ ဘိဝေ
 သမ္ပဒါ၊ ဘိဝေဇာပြည့်စုံခြင်းထည်းကောင်း၊ ဗိဗ္ဗိသမ္ပဒါ၊ အယူ၏ပြည့်စုံခြင်း
 ထည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ထည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဥဘတိသမ္ပဒါဟေတုဝါ ဆွေးမျိုးတို့၏ပြည့်စုံ
 ခြင်းထည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်ထည်းကောင်း၊ ဘောဂသမ္ပဒါဟေ
 တုဝါ၊ စည်းစိမ်၏ ပြည့်စုံခြင်းထည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်ထည်း
 ကောင်း၊ အာရောဂျသမ္ပဒါဟေတုဝါ၊ အနာမရှိခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်းထည်းဟူ
 သော အကြောင်းကြောင့်ထည်းကောင်း၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊
 ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်း
 မှုကိုပြုသောသူတို့၏ထားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ၊ မြတ်သော ရူပါရုံစသည်တို့၏
 ဟည်ရာဖြစ်သော၊ ယောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ နဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကပ်၍မဖြစ်ကုန်၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဘိဝေသမ္ပဒါဟေတုဝါ၊
 ဘိဝေဇာပြည့်စုံခြင်းထည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်ထည်းကောင်း၊ ဗိဗ္ဗိ
 သမ္ပဒါဟေတုဝါ၊ အယူ၏ပြည့်စုံခြင်းထည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်
 ထည်းကောင်း၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ မရ
 ဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏ထား
 ရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ၊ မြတ်သော ရူပါရုံစသည်တို့၏ထည်ရာဖြစ်သော၊ ယော

ပဉ္စကနိပါတ်တတိယပဏ္ဍိတသက-၃-ဂိဇာနဝဂ်၊ ၃၆၆

ကံ၊နတ်ပြည်သို့၊ဥပပစ္စန္ဓိ၊ကပ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ သမ္ပဒါ၊
ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်၊ဣမေခေါပဉ္စ၊ဤငါးပါးတို့သည်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါ
စ၊သိန်းတော်မူ၏၊ ဒေသဝံ၊ဒေသမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်
ပြီ၊ တတိယော၊သုံးခုမြောက်သော၊ဂိဇာနဝဂ္ဂေါ၊ဂိဇာနဝဂ်သည်၊နိဗ္ဗိ
တော၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဥဒါနံ၊ဥဒါနိုးသည်ကား၊ ဂိဇာနော၊ နာသောရဟန်းကိုဟောရာဖြစ်
သောသုတ်သည်၊ကောင်း၊သတိပဋ္ဌာနော၊သတိပဋ္ဌာန်သည်၊ကောင်း၊ ဧစ္စ၊
နှစ်ပါးကုန်သော၊ဗုပဋ္ဌ၊ပဋ္ဌနာ၊လုပ်ကြွေ၊နှိုင်းသောသုနာ၊လုပ်ကြွေခြင်း၌
မစွမ်းနိုင်သော သုနာကို လုပ်ကြွေသောရဟန်းတို့ကို ဟောရာဖြစ်သော
သုတ်သည်၊ကောင်း၊ဧစ္စ၊နှစ်ပါးကုန်သော၊အနာယုသာ၊ အသက်၏အစီး
အပွါးမဟုတ်သောတရားတို့သည်၊ကောင်း၊ ဧစ္စ၊နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဗျသန
သမဏသုဂါ၊ပျက်စီးခြင်းရဟန်းတို့၏ချမ်းသာခြင်းတို့သည်၊ကောင်း၊ ပရိ
ကုပ္ပ၊ ဘောက်ပြန်ပျက်စီးသော အနာဟောင်းနှင့်တူသောတရားတို့သည်၊
ကောင်း၊ ဗျသနေနစ၊ပျက်စီးကြောင်းဖြစ်သော တရားငါးပါးကိုဟောရာ
ဖြစ်သောသုတ်သည်၊ကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ တေတာနိ၊ထိုသုတ်တို့သည်၊
ဒေသ၊သုတ်သုတ်တို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသည်သည်၊

ပဉ္စကနိပါတ်တတိယပဏ္ဍိတသက-၄-ရာဇဝဂ်၊

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊အင်္ဂါတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ ပကြာရကနာကိုထည် စေတက်
သော၊ရာဇာ၊စကြာမင်းသည်၊ ဓမ္မေနော၊ကုသိုလ်ကံတရားဖြင့်သာလျှင်၊
စက္ကိ၊အာဏာစက်ကို၊ ပဝတ္တေဟိ၊ဖြစ်စေ၏၊ တံစက္ကိ၊ ထိုအာဏာစက်
သည်၊ ကေနမိ၊တစ်ထယောက်သော၊မနုဿဘူတေန၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
ပစ္စတ္ထိ၊ကန၊ရန်သူဖြစ်သော၊ပါဏိနာ၊သတ္တဝါသည်၊အပ္ပဗ္ဗုတ္တယံ၊မတား
မြှန်နိုင်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၍ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ကတပေဟိ၊အင်္ဂေဟိ
အဘယ် အင်္ဂါတို့နှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော၊စက္ကဝတ္တိ၊စကြာရေတနာ
ကိုထည်စေတက်သော၊ရာဇာ စကြာမင်းသည်၊ဓမ္မေနော၊ကုသိုလ်ကံဖြင့်
သာလျှင်၊စက္ကိ၊အာဏာစက်ကို၊ပဝတ္တေဟိ၊ဖြစ်စေသနည်း၊တံစက္ကိ၊ထိုအာ
ဏာစက်သည်၊ ကေနမိ၊တစ်ထယောက်သော၊ မနုဿဘူတေန၊လူဖြစ်၍

ဖြစ်သော၊ ပစ္စတ္တိကေန၊ ရန်သူဖြစ်သော၊ ပါဏိနာ၊ သတ္တဝါသည်၊ အပ္ပဗ္ဗိဝတ္တိ
ယံ၊ မတားမြစ်နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ၊
ဤ၊ ဝေ၊ ကန္ဓ၊ စက္ကာတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုထည်စေတတ်သော၊ ရာဇာ၊ စကြာ
မင်းသည်၊ အတ္တညူစ၊ ပြည်ရွာတိုင်းကားလူအများတို့၏အကျိုးစီးပွားကုသိ
သည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မတ္တညူစ၊ မင်းတို့စဉ်ဆက်မပျက်စွဲသုံးကျင့်
ရိုးထုံးကိုသိသည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မတ္တညူစ၊ မင်းဒဏ်ပေးခြင်း
ဗိုလ်သင်းပင်းတို့၌ အတိုင်းအရှည်ကို သိသည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ကာထညူစ၊ မင်း၏စည်းစိမ်ရိပ်ငြိမ်ချမ်းသာ ခံစားရာကာထစသည်ကိုသိ
သည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရိသညူစ၊ မင်းစသော ပရိသတ်ငါးပါးကို
သိသည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေ
ဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကို
ထည်စေတတ်သော၊ ရာဇာ၊ စကြာမင်းသည်၊ ဓမ္မေနော၊ ကုသိုလ်ကံတရား
ဖြင့်သာလျှင်၊ စက္ကံ၊ အာဏာစက်ကို၊ ပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ တံစက္ကံ၊ ထိုအာ
ဏာစက်သည်၊ ဧကနစိ၊ တစ်တယောက်သော၊ မနုဿဘူတေန၊ လူဖြစ်၍
ဖြစ်သော၊ ပစ္စတ္တိကေန၊ ရန်သူဖြစ်သော၊ ပါဏိနာ၊ သတ္တဝါသည်၊ အပ္ပဗ္ဗိဝတ္တိ
ယံ၊ မတားမြစ်နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး
ကုန်သော၊ ဣ၊ မဟိ၊ ခေါ်ခေါ်၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုထည်စေတတ်သော၊ ရာဇာ၊ စကြာမင်း
သည်၊ ဓမ္မေနော၊ ကုသိုလ်ကံတရားဖြင့်သာလျှင်၊ စက္ကံ၊ အာဏာစက်ကို၊
ပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ တံစက္ကံ၊ ထိုအာဏာစက်သည်၊ ဧကနစိ၊ တစ်တယောက်
သော၊ မနုဿဘူတေန၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပစ္စတ္တိကေန၊ ရန်သူဖြစ်သော၊ ပါဏိ
နာ၊ သတ္တဝါသည်၊ အပ္ပဗ္ဗိဝတ္တိယံ၊ မတားမြစ်နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေ၊ မေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မ
ဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံ
ထော်မှုဆိုက်သော၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မတော်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင်သိထော်မှု
တတ်သော၊ ဘထာဂတော၊ ငါတရားသည်၊ ဓမ္မေနော၊ ကုသိုလ်ကံတရားဖြင့်
သာလျှင်၊ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သောတရားမရှိသော၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ တရား
ဒေသနာတော် တည်းဟူသောစက်ကို၊ ပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေတော်မူ၏၊
တံစက္ကံ၊ ထိုတရားဒေသနာတော်တည်းဟူသောစက်သည်၊ သမဏေနော၊
ရဟန်းသည်သည်၊ ကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေနော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် သည်းကောင်း၊
ဒေဝေနော၊ နတ်သည်သည်၊ ကောင်း၊ မာရေနော၊ မာရ်သည်သည်၊ ကောင်း၊

ဗြဟ္မနာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ လောကတ္ထိ၊ လောကန္တိ၊ ကေနိဝါ၊
 တရံယောကံသောသူသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဗ္ဗိဝတ္တိယံ၊ မတာ၊ မြစ်နိုင်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ က၊ မေတိ ဓမ္မေတိ၊
 အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူး
 ကိုခံထော်မှုထိုက်သော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဘောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင်
 သိတော်မူတတ်သော၊ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်၊ ဓမ္မေနော၊ ကုသိုလ်ကံ
 တရားဖြင့်သာလျှင်၊ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သောတရားမရှိသော၊ ဓမ္မ
 စက္ကံ၊ တရားဒေသနာတော် ထည်းဟူသောစက်ကို၊ ပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ
 ယနည်း၊ တံစက္ကံ၊ ထိုတရားဒေသနာတော်ထည်းဟူသော စက်သည်၊ သမ
 ကောနဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဏေနဝါ၊ ပုစ္ဆားသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဒေဝေနဝါ၊ နတ်သည် လည်းကောင်း၊ မာရေန၊ မာရ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဗြဟ္မနာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည် ထည်းကောင်း၊ လောကတ္ထိ၊ လောကန္တိ၊
 ကေနိဝါ၊ တရံယောကံသောသူသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဗ္ဗိဝတ္တိယံ၊ မတာ၊
 မြစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာ
 တော်၌၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
 မဘောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူတတ်သော၊ တထာဂတော၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တညူစ၊ အတ္တတ္ထစသောငါးပါးသောအကျိုးတို့ကို
 သိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မညူစ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကိုသိသည်
 လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မက္ကညူစ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုခံခြင်းသုံးဆောင်ခြင်း
 ၌အတိုင်းအရှယ်ကိုသိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာလညူစ၊ တယောက်
 ထည်းတည်းကိန်းအောင်းရာ ကာလစသည်ကို သိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ပရိသညူစ၊ မင်းစသောပရိသတ်ငါးပါးကိုသိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံထော်မှုထိုက်သော၊ သမ္ဗာ
 သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဘောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူတတ်သော၊ တထာ
 ဂတော၊ ငါဘုရားသည်၊ ဓမ္မေနော၊ ကုသိုလ်ကံတရားဖြင့်သာလျှင်၊ အနုတ္တရံ
 မိမိထက်လွန်မြတ်သော တရားမရှိသော၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ တရားဒေသနာတော်
 ထည်းဟူသောစက်ကို၊ ပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တံစက္ကံ၊ ထိုတရားဒေသ နာ
 တော်ထည်းဟူသောစက်သည်၊ သမကောနဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်း၊ ဗြဟ္မဏ
 နေနဝါ၊ ပုစ္ဆားသည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝေနဝါ၊ နတ်သည်လည်း၊ မာရေနဝါ
 မာရ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မနာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ လော

ကတ္ထိ၊ ဘောကန္တိ၊ ကေနုပိဝါ၊ တရုံတယောကံသောသုသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပ
 နိဝတ္တိယံ၊ မထားမြင့်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေ၊ ဝေဠဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဝတော၊ ပြည့်
 စုံသော၊ အရဟံ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
 မအဘာက်မပြန်အိုဟ်းဘင်္ဂသိတော်မူတတ်သော၊ တထာဂတော၊ ငါဘုရား
 သည်း၊ ခမ္မေနဝ၊ ကုသိုလ်ကံ တရားဖြင့်သာလျှင်၊ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်
 မြတ်စွာဘုရားမရှိသော၊ ခမ္မစက္ကံ၊ တရားဒေသနာ တော်တည်းဟူသော
 စက်ကို၊ ပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ တံစက္ကံ၊ ထိုတရားဒေသနာ တော်တည်းဟူ
 သောစက်သည်၊ သမဏေနဝါ၊ ဟောင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေနဝါ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ ဧဝေနဝါ၊ နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရေနဝါ၊
 မာရ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာနာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ လော
 ကတ္ထိ၊ လောသန္တိ၊ ကေနုပိဝါ၊ တရုံတယောကံသောသုသည်လည်းကောင်း၊
 အပ္ပနိဝတ္တိယံ၊ မထားမြင့်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊
 သမန္နာဝတော၊ ပြည့်စုံသော၊ စက္ကဝတ္တိယံ၊ စကြာရတနာကိုလည်းစေတတ်
 သော၊ ရညော၊ စကြာမင်း၏၊ ဇေဋ္ဌော၊ အကြီးဖြစ်သော၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊
 ဝိတရာ၊ အဘခမည်းတော်မင်းကြီးသည်၊ ပဝတ္တိတံ၊ လည်စေအပ်သော၊
 စက္ကံ၊ စကြာရတနာကို၊ ခမ္မေနဝ၊ ကုသိုလ်ကံတရားဖြင့်သာလျှင်၊ အနုပ္ပ
 ဝတ္တေတိ၊ အတုလိုက်၍ဖြစ်စေ၏၊ တံစက္ကံ၊ ထိုစကြာရတနာသည်၊ ကေနုပိ၊
 တရုံတယောကံသော၊ မနုဿဘူတေန၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပစ္စတ္တိကေန၊
 ရန်သူဖြစ်သော၊ ပါဏိနာ၊ သတ္တဝါသည်၊ အပ္ပနိဝတ္တိယံ၊ မထားမြင့်နိုင်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ကထမေဟိ အင်္ဂေဟိ၊
 အဘယ်အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဝတော၊ ပြည့်စုံသော၊ စက္ကဝတ္တိယံ၊ စကြာ
 ရတနာကို လည်စေတတ်သော၊ ရညော၊ စကြာမင်း၏၊ ဇေဋ္ဌော၊ အကြီး
 ဖြစ်သော၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ဝိတရာ၊ အဘ ခမည်းတော် မင်းကြီး
 သည်၊ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ စက္ကံ၊ စကြာ ရတနာကို၊ ခမ္မေနဝ၊
 ကုသိုလ်ကံ တရားဖြင့်သာလျှင်၊ အနုပ္ပဝတ္တေတိ၊ အတုလိုက်၍ ဖြစ်စေ
 သနည်း၊ တံစက္ကံ၊ ထိုစကြာရတနာသည်၊ ကေနုပိ၊ တရုံတယောကံသော၊
 မနုဿဘူတေန၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပစ္စတ္တိကေန၊ ရန်သူဖြစ်သော၊ ပါဏိနာ၊
 သတ္တဝါသည်၊ အပ္ပနိဝတ္တိယံ၊ မထားမြင့်နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။

ပဉ္စကနိပါတ်ထတိယပဏ္ဍိတသက-၄-ရာဇဝင်၊ ၃၇၃

ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤလောကဋ္ဌ၊ စက္ကဝတ္တိဿ၊ စကြာရတနာကို
 လည်စေတတ်သော၊ ရညော၊ စကြာမင်း၏၊ ဇေဋ္ဌော၊ အကြီးဖြစ်သော၊
 ဝုတ္တော၊ သားသည်၊ အတ္တညူဝ၊ ပြည်ရွာတိုင်းကားလူအများတို့၏အကျိုးစီး
 ပွားကိုထိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မညူဝ၊ မင်းတို့စဉ်ဆက် မပျက်စွဲ
 သုံးကျင့်ရိုးထုံးကိုထိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မတ္တညူဝ၊ မင်းဒဏ်ပေး
 ခြင်္စိုက်သင်းပင်းတို့၌အတိုင်းအရှည်ကိုထိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ကာလညူဝ၊ မင်း၏စည်းစိမ်ရိပ်ငြိမ်ချမ်းသာခံစားရာကာလစသည်ကိုထိ
 သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရိသညူဝ၊ မင်းစသောပရိသတ်ငါးပါးတို့ကို
 ထိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 အင်္ဂေတိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ စက္ကဝတ္တိဿ၊ စကြာ
 ရတနာကိုလည်စေတတ်သော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ဇေဋ္ဌော၊ အကြီးဖြစ်သော၊
 ဝုတ္တော၊ သားသည်၊ ဝိတရာ၊ အဘခမည်းတော်မင်းကြီးသည်၊ ပဝတ္တိတံ၊
 ဖြစ်စေအပ်သော၊ စက္ကံ၊ စကြာရတနာကို၊ ဓမ္မေနော၊ ကုသိုလ်ကံတရားဖြင့်
 သာသျှင်၊ အနုပ္ပဝတ္တေတိ၊ အတုလိုက်၍ဖြစ်စေ၏၊ တံစက္ကံ၊ ထိုစကြာရတနာ
 သည်၊ ဧကေနပိ၊ တစ်ယောက်သော၊ မနုဿဘူတေန၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
 ပစ္စက္ခိကေန၊ ရန်သူဖြစ်သော၊ ပါဏိနာ၊ သတ္တဝါသည်၊ အပ္ပဒိုဝတ္တိယံ၊ မတား
 မြင်နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 ဣမေဟိခေါအင်္ဂေတိ၊ ဤအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ စက္က
 ဝတ္တိဿ၊ စကြာရတနာကို လည်စေတတ်သော၊ ရညော၊ စကြာမင်း၏၊
 ဇေဋ္ဌော၊ အကြီးဖြစ်သော၊ ဝုတ္တော၊ သားသည်၊ ဝိတရာ၊ အဘခမည်းတော်
 မင်းကြီးသည်၊ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ စက္ကံ၊ စကြာရတနာကို၊ ဓမ္မ
 နော၊ ကုသိုလ်ကံဖြင့်သာသျှင်၊ အနုပ္ပဝတ္တေတိ၊ အတုလိုက်၍ဖြစ်စေ၏၊
 တံစက္ကံ၊ ထိုစကြာရတနာသည်၊ ဧကေနပိ၊ တစ်ယောက်သော၊ မနုဿ
 ဘူတေန၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပစ္စက္ခိကေန၊ ရန်သူဖြစ်သော၊ ပါဏိနာ၊ သတ္တဝါ
 သည်၊ အပ္ပဒိုဝတ္တိယံ၊ မတားမြင်နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဝေဓေဝခေါ၊ ဤအတုသာသျှင်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရား
 တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ သာရိဝုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊
 တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက် ထွန်မြတ်သော
 တရားမရှိသော၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ တရားဓေသနာထော်တည်းဟူသော စက်ကို၊
 ပဝတ္တိတံ၊ လည်စေအပ်သော၊ သမ္ပဒေန၊ ကောင်းစွာသာသျှင်၊ အနုပ္ပဝတ္တေ
 တိ၊ အတုလိုက်၍ဖြစ်စေ၏၊ တံစက္ကံ၊ ထိုတရားဓေသနာထော်တည်းဟူသော

စက်သည်။ သမဏေနဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေနဝါ၊ ဝုဇ္ဈာား
 သည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝေနဝါ၊ နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရေနဝါ၊ မာရ်
 သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မနာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ လောကဏ္ဍိ၊
 လောကဋ္ဌိ၊ ကေနစိဝါ၊ တရံတယောက်သောသူသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဗ္ဗိ
 ဝတ္တိယံ၊ မတားမြစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 ကတမေဟိ ဓမ္မေဟိ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊
 သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သောတရားမရှိသော၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ တရားဒေသနာ
 တော်တည်းဟူသောစက်ကို၊ ပဝတ္တိတံ၊ လည်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္မဒေဝ၊
 ကောင် စွာသာလျှင်၊ အနုပ္ပဝတ္တေတိ၊ အတုလိုက်၍ဖြစ်စေသနည်း၊ တံစက္ကံ၊
 ထိုတရားဒေသနာတော်တည်းဟူသော စက်သည်၊ သမဏေနဝါ၊ ရဟန်း
 သည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေနဝါ၊ ဝုဇ္ဈာားသည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝေနဝါ
 နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရေနဝါ၊ မာရ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မနာဝါ၊
 ဗြာဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ လောကဏ္ဍိ၊ လောကဋ္ဌိ၊ ကေနစိဝါ၊ တရံတယောက်
 သောသူသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဗ္ဗိဝတ္တိယံ၊ မတားမြစ်နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤသာသနာထော်၌၊ သာရိပုတ္တော၊
 သာရိပုတ္တရာသည်၊ အတ္တညူစ၊ အတ္တတ္တစသောငါးပါးသောအကျိုးတို့ကိုထိ
 သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မညူစ၊ သစ္စာထေးပါးတရားကိုထိသည်လည်း
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မတ္တညူစ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုခံခြင်း သုံးဆောင်ခြင်း၌ အ
 တိုင်းအရှည်ကို ထိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာလညူစ၊ တယောက်
 ထည်းတည်းကိန်းအောင်းရာ ကာလစသည်ကိုထိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ပရိသညူစ၊ မင်းစသောပရိသတ်ငါးပါးကိုထိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ တထာဂတေန၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သောတရားမရှိသော၊ ဓမ္မ
 စက္ကံ၊ တရားဒေသနာတော်တည်းဟူသောစက်ကို၊ ပဝတ္တိတံ၊ လည်စေအပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ အနုပ္ပဝတ္တေတိ၊ အတုလိုက်၍
 ဖြစ်စေ၏၊ တံစက္ကံ၊ ထိုတရားဒေသနာ တော်တည်းဟူသော စက်သည်။
 သမဏေနဝါ၊ ရဟန်းသည် လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေနဝါ၊ ဝုဇ္ဈာားသည်
 လည်းကောင်း၊ ဒေဝေနဝါ၊ နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရေနဝါ၊ မာရ်သည်
 လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မနာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ လောကဏ္ဍိ၊ လောကဋ္ဌိ

ကေနစိဝါ။ တရံဘယောကံသုသည်ဘည်းကောင်း၊ အပ္ပဗိုပတ္တိယံ။ မတာ
 မြင်နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးလှန်သော၊
 ဣမေဟိခေါခေမ္မဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ သာဓိ
 ဝုဒ္ဓတ္တာ၊ သာဓိပုတ္တရာသည်၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုတ္တရံ၊
 မိမိထက်လွန်မြတ်သော တရားမရှိသော၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ တရားဒေသနာတော်
 တည်းဟူသော စက်ကို၊ ပဝတ္ထိတံ၊ လည်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္မဒေဝ၊
 ကောင်းစွာသာလျှင်၊ အနုပ္ပဝတ္ထေတိ၊ အတုလိုက်၍ဖြစ်စေ၏။ တံစက္ကံ၊ ထို
 တရားဒေသနာတော်တည်းဟူသောစက်သည်၊ သမဏေနဝါ၊ ရဟန်းသည်
 လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေနဝါ၊ ပုတ္တားသည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝေနဝါ၊
 နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရေနဝါ၊ မာရ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဇ္ဇနာဝါ
 ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ လောကတ္ထိ၊ လောက၌၊ ကေနစိဝါ၊ တရံဘယော
 သောသုသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဗိုပတ္တိယံ၊ မတာ၊ မြင်နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ်သည်၊
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စက္ကဝတ္ထိ၊ စကြာရတနာကို လည်စေတတ်သော၊
 ဓမ္မိကော၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော၊ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်းဖြစ်သော၊ ယောဝိသော
 ရာဇာ၊ အကြင်စကြာမင်းသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောပိရာဇာ၊ ထိုစကြာ
 မင်းသည်လည်း၊ အရာဇကံ၊ မင်းမရှိသော၊ စက္ကံ၊ အာဏာစက်ကို၊ နပဝတ္ထေ
 တိ၊ မဖြစ်စေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္ထေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိ
 အညတရော၊ မထင်ရှားသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဈောကံ၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့
 ဈောံသနည်း၊ ဘန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ စက္ကဝတ္ထိသံ၊ စကြာရတနာကိုလည်
 စေတတ်သော၊ ဓမ္မိကဿ၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော၊ ဓမ္မရဉ္ဇော၊ တရားမင်းဖြစ်
 သော၊ ရဉ္ဇော၊ စကြာမင်း၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ကောပန၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဈောကံ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ ရာဇာ၊ မင်း
 မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤထောက၌၊ စက္ကဝတ္ထိ၊ စကြာရတနာကိုလည်
 စေတတ်သော၊ ဓမ္မိကော၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော၊ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်းဖြစ်
 သော၊ ရာဇာ၊ စကြာမင်းသည်၊ ဓမ္မဉ္ဇော၊ တရားကိုသာလျှင်၊ နိဿယ၊
 မှီ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သက္ကရောန္တော၊ ကောင်းစွာပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကို၊ ဂရံ၊ ကရောန္တော၊ အလေးအမြတ်ပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အပစလ

မာနော၊ အင်္ဂု အသေပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မဓဇော၊ တရားတည်းဟူသောတစ္ဆံရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မကေတု၊ တရားတည်းဟူသော မှန်ကင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မာဓိပတေယျော၊ တရားလျှင်အကြီးအမှူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ အန္တောဇနသိဒ္ဓိံ၊ အတွင်းသားအပေါင်း၌၊ ဓမ္မိကံ၊ တရားအားထောင်သော၊ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းထားမြစ်ခြင်းလုံခြုံစေခြင်းကို၊ သံဝိဒဟတိ၊ စိရင်၏၊ ဝိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ပုန၊ တဘန်၊ ပရိစ၊ တပါး၊ တံလည်း၊ စက္ကဝတ္တိံ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေထတ်သော၊ ဓမ္မိကော၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော၊ ဓမ္မရာဇော၊ တရားမင်းဖြစ်သော၊ ရာဇော၊ စကြာမင်းသည်၊ ဓမ္မညော၊ တရားကိုသာလျှင်၊ နိဿယ၊ အဖို့ပြု၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သက္ကဓောန္တာ၊ ကောင်းစွာပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဝရံ၊ ကရောန္တာ၊ အထေးအမြတ်ပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အပစယမာနော၊ အင်္ဂု အသေပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မဓဇော၊ တရားတည်းဟူသော တစ္ဆံရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မကေတု၊ တရားတည်းဟူသော မှန်ကင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မာဓိပတေယျော၊ တရားလျှင်အကြီးအမှူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မိကော၊ အဘိသိုက်သွန်းအပ်ပြီးသောမင်းတို့၌၊ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော၊ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းထားမြစ်ခြင်းလုံခြုံစေခြင်းကို၊ သံဝိဒဟတိ၊ စိရင်၏၊ အနုယန္တေ၊ အဘိသိုက်မသွင်းအပ်သောမင်းတို့၌၊ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော၊ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းထားမြစ်ခြင်းလုံခြုံစေခြင်းကို၊ သံဝိဒဟတိ၊ စိရင်၏၊ ဗယကာယသိဒ္ဓိံ၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်း၌၊ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော၊ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းထားမြစ်ခြင်းလုံခြုံစေခြင်းကို၊ သံဝိဒဟတိ၊ စိရင်၏၊ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကေသု၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့၌၊ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော၊ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းထားမြစ်ခြင်းလုံခြုံစေခြင်းကို၊ သံဝိဒဟတိ၊ စိရင်၏၊ နေဂမဇနပဒေသု၊ နိဂုံးဇနပုန်တို့၌၊ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော၊ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းထားမြစ်ခြင်းလုံခြုံစေခြင်းကို၊ သံဝိဒဟတိ၊ စိရင်၏၊ သမတဗြာဟ္မဏေသု၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၌၊ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော၊ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းထားမြစ်ခြင်းလုံခြုံစေခြင်းကို၊ သံဝိဒဟတိ၊ စိရင်၏၊ ဝိဂပက္ခိသု၊ သားဌာန်တို့၌၊ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော၊ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းထားမြစ်ခြင်းလုံခြုံစေခြင်းကို၊ သံဝိဒဟတိ၊ စိရင်၏၊ ဝိက္ခု၊ ရဟန်း၊ စက္ကဝတ္တိံ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေထတ်သော၊ ဓမ္မိကော၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော၊ ဓမ္မရာဇော၊ တရားမင်းဖြစ်သော၊ သောရာဇော၊ ထိုစကြာမင်းသည်၊ ဓမ္မညော၊ တရားကိုသာလျှင်၊ နိဿယ၊ အဖို့ပြု၍၊ ဓမ္မံ၊ တရား

ပဉ္စကနိပါတ်တတိယပတ္ထာသက-၄-ရာဇဝဂ်၊ ၃၇၇

ကိုသက္ကရာဇေန္တော၊ ကောင်းစွာပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဂရံ၊ ကရောန္တော၊ အလေးအမြတ်ပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အပပယမာနေ၊ အရိုအသေ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မဓဇော၊ တရားတည်း ဟူသော ထံခွန်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဓမ္မဏေတု၊ တရားတည်းဟူသော မှန်ကင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မာမိ ပထေ ယျော၊ ထရားထျှင် အကြီးအမှူး ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အန္တောဇနတ္ထိံ၊ အတွင်း သားအပေါင်း၌၊ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော၊ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း တားမြစ်ခြင်း လုံခြုံစေခြင်းကို၊ သံဝိဒယတိ၊ စီရင်၏၊ ခတ္ထိ ယေသု၊ အဘိသိက် သွန်းအပ်ပြီးသော မင်းတို့၌၊ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်ယှဉ် သော၊ ရက္ခာ ဝရဏ ဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း တားမြစ်ခြင်း လုံခြုံစေ ခြင်းကို၊ သံဝိဒယတိတွာ၊ စီရင်၍၊ အနုယန္တေသု၊ အဘိသိက် သွန်းအပ်ပြီးသော မင်းတို့၌၊ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော၊ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း တားမြစ်ခြင်း လုံခြုံစေခြင်းကို၊ သံဝိဒယတိတွာ၊ စီရင်၍၊ ဗလကာယတ္ထိံ၊ ဗိုလ် ပါအပေါင်း၌၊ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော၊ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက် ခြင်းတားမြစ်ခြင်း လုံခြုံစေခြင်းကို၊ သံဝိဒယတိတွာ၊ စီရင်၍၊ ဗြာဟ္မဏဂဟ ပတိကေသု၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့၌၊ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော၊ ရက္ခာဝရဏ ဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း တားမြစ်ခြင်း လုံခြုံစေခြင်းကို၊ သံဝိဒယတိတွာ၊ စီရင်၍၊ နေဂမဇနပဒေသု၊ နိဂုံးဇနပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော၊ ရက္ခာ ဝရဏဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းတားမြစ်ခြင်းလုံခြုံစေခြင်းကို၊ သံဝိဒယတိတွာ စီရင်၍၊ သမဏဗြာဟ္မဏေသု၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၌၊ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်ယှဉ် သော၊ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းတားမြစ်ခြင်း လုံခြုံစေခြင်းကို၊ သံဝိဒယတိတွာ၊ စီရင်၍၊ မိဂပက္ခိသု၊ သားဌက်တို့၌၊ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်ယှဉ် သော၊ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းတားမြစ်ခြင်းလုံခြုံစေခြင်းကို၊ သံဝိဒယတိတွာ၊ စီရင်၍၊ ဓမ္မေနေဝ၊ ကုသိုလ်ကံတရားဖြင့်သာထျှင်၊ ဧက္ကံ၊ စကြာ ရတနာကို၊ ပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ထံစက္ကံ၊ ထိုစကြာရတနာသည်၊ ကေနပိ၊ တစ်ထယောက်သော၊ မနု သဘူတေန၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပစ္စက္ကံ၊ ကေန၊ ရန်သူဖြစ်သော၊ ပါဏိနာ၊ သတ္တဝါသည်၊ အပ္ပမိဂ္ဂတ္တိယံ၊ မထားမြစ်နိုင် သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဝေမေဝေ၊ ဤအတူသာထျှင်၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံထော်မှုထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဘောက် မပြန် နိဗ္ဗာန်ထော်တိုင် နိဗ္ဗာန်ထော်မှုထော်သော ဓမ္မိကော၊ တရားနှင့် ယှဉ် ထော်မှုသော၊ ဓမ္မရာဇော၊ တရားမင်းဖြစ်ထော်မှုသော၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မညေဝ၊ တရားကိုသာထျှင်၊ နိဿာယ၊ အစွဲပြု၍၊

ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သက္ကရာဇ်ကျော၊ ကောင်းစွာပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
 ဂရံ၊ ကရောဇ္ဇော၊ အလေးအမြတ်ပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အပဝယ
 မာနော၊ အရိုအသေပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မဓဇော၊ တရားတည်းဟူသော၊ တံခွန်
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မကေတု၊ တရားတည်းဟူသော မှန်ကင်းရှိသည် ဖြစ်၍၊
 ဓမ္မာပိပတေယျော၊ တရားထွင်အကြီးအမှူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခု၊ သု၊ ရဟန်း
 တို့၌၊ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ကာယကမ္မံ၊ ကံလ်အမှုကို၊ သေဝိ
 တဗ္ဗံ၊ ဖြစ်အပ်၏၊ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ကာယကမ္မံ၊ ကံလ်အမှု
 ကို၊ နသေဝိတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်အပ်၊ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝေဝိ
 ကမ္မံ၊ နှုတ်အမှုကို၊ သေဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်အပ်၏၊ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝေဝိ
 ကမ္မံ၊ နှုတ်အမှုကို၊ နသေဝိတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်အပ်၊ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
 မနောကမ္မံ၊ စိတ်အမှုကို၊ သေဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်အပ်၏၊ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော
 မနောကမ္မံ၊ စိတ်အမှုကို၊ နသေဝိတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်အပ်၊ ဝေဂ္ဂပေါ၊ ဤသို့ သဘော
 ရှိသော၊ အာဇီဝေါ၊ အသက်မွေးခြင်းကို၊ သေဝိတဗ္ဗော၊ ဖြစ်အပ်၏၊ ဝေဂ္ဂပေါ
 ဤသို့သဘောရှိသော၊ အာဇီဝေါ၊ အသက်မွေးခြင်းကို၊ နသေဝိတဗ္ဗော၊ မဖြစ်
 အပ် ဝေဂ္ဂပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဂါမနိဝမော၊ ရွာနဲ့ရုံးကို၊ သေဝိတဗ္ဗော
 ဖြစ်အပ်၏၊ ဝေဂ္ဂပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဂါမနိဝမော၊ ရွာနဲ့ရုံးကို၊ နသေဝိ
 တဗ္ဗော၊ မဖြစ်အပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓိန္ဒကံ၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော၊ ရက္ခာဝရဏ
 ဂုတ္တိ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းထားမြစ်ခြင်းလုံခြုံစေခြင်းကို၊ သံဝိဒဟတိ၊ စီရင်
 ၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဝုန၊ ဝိဘာန်၊ ပရံ၊ တပါးတို့လည်း၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူး
 ကိုခံဘော်မှုထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဘောက်ပြန်ကံလ်ထောင်ထိုင်
 ထိထောဒိဿတံ၊ သော၊ ဓိန္ဒကော၊ တရားနှင့်ယှဉ်ထောဒိဿတံ၊ ဓမ္မဇော၊
 တရားမင်ဖြစ်ထောဒိဿတံ၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဓမ္မဉ္ဇဝံ၊
 တရားကိုသာထွင်၊ နိဿယ၊ အဖွဲ့ပြု၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သက္ကရာဇ်ကျော၊
 ကောင်းစွာပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဂရံ၊ ကရောဇ္ဇော၊ အလေးအမြတ်ပြု
 သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အပဝယမာနော၊ အရိုအသေပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မ
 ဓဇော၊ တရားတည်းဟူသောတံခွန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မကေတု၊ တရားတည်း
 ဟူသောမှန်ကင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မာပိပတေယျော၊ တရားထွင်အကြီးအမှူးရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခု၊ နိ၊ သု၊ ရဟန်း၊ မိန်းမတို့၌၊ ဥပါသကေသု၊ ဥပသကာတို့၌၊
 ဥပါသိကာသု၊ ဥပါသိကာမတို့၌၊ ဓိန္ဒကံ၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော၊ ရက္ခာဝရဏ
 ဂုတ္တိ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းထားမြစ်ခြင်းလုံခြုံစေခြင်းကို၊ သံဝိဒဟတိ၊ စီရင်
 ၍၊ ဘိက္ခု၊ အဘယ်သို့၊ ဓိန္ဒကံ၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော၊ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိ၊ စောင့်

ရှောက်ခြင်းထားမြှုပ်ခြင်းလုံခြုံစေခြင်းကို၊ သံဝိဒဟတိ၊ စီရင်သနည်း၊ ဇေဂ္ဂ
 ပုံ၊ ဤ သို့ သဘောရှိသော၊ ကာယကမ္မံ ကိုယ်အမှုကို၊ သေဝိတဗ္ဗံ၊ မြှုပ်အပ်၏၊
 ဇေဂ္ဂပုံ၊ ဤ သို့ သဘောရှိသော၊ ကာယကမ္မံ ကိုယ်အမှုကို၊ နုသေဝိတဗ္ဗံ၊ မမြှုပ်
 အပ်၏၊ ဇေဂ္ဂပုံ၊ ဤ သို့ သဘောရှိသော၊ ဝစီ ကမ္မံ၊ နှုတ်အမှုကို၊ သေဝိတဗ္ဗံ၊ မြှုပ်
 အပ်၏၊ ဇေဂ္ဂပုံ၊ ဤ သို့ သဘောရှိသော၊ ဝစီ ကမ္မံ၊ နှုတ်အမှုကို၊ နုသေဝိတဗ္ဗံ၊
 မမြှုပ်အပ်၊ ဇေဂ္ဂပုံ၊ ဤ သို့ သဘော ရှိသော၊ မနောကမ္မံ၊ စိတ်အမှုကို၊ သေဝိတဗ္ဗံ၊
 မြှုပ်အပ်၏၊ ဇေဂ္ဂပုံ၊ ဤ သို့ သဘောရှိသော၊ မနောကမ္မံ၊ စိတ်အမှုကို၊ နုသေဝိ
 တဗ္ဗံ၊ မမြှုပ်အပ်၊ ဇေဂ္ဂပေး၊ ဤ သို့ သဘောရှိသော၊ အာဇီဝေါ၊ အသက်မွေ့ ခြင်း
 ကို၊ သေဝိ တဗ္ဗံ၊ မြှုပ်အပ်၏၊ ဇေဂ္ဂပေး၊ ဤ သို့ သဘောရှိသော၊ အာဇီဝေါ၊
 အသက်မွေးခြင်းကို၊ နုသေဝိ တဗ္ဗံ၊ မမြှုပ်အပ်၊ ဇေဂ္ဂပေး၊ ဤ သို့ သဘောရှိ
 သော၊ ဂါမနိဂမော၊ ရှုဒ္ဓိရုံးကို၊ သေဝိတဗ္ဗံ၊ မြှုပ်အပ်၏၊ ဇေဂ္ဂပေး၊ ဤ သို့
 သဘောရှိသော၊ ဂါမနိဂမော၊ ရှုဒ္ဓိရုံးကို၊ နုသေဝိတဗ္ဗံ၊ မမြှုပ်အပ်၊ ဣတိ၊
 ဤ သို့ ခန္ဓိကံ၊ တရားနှင့် ယှဉ်သော၊ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း
 ထားမြှုပ်ခြင်းလုံခြုံစေခြင်းကို၊ သံဝိဒဟတိ၊ စီရင်၏၊ ဘိက္ခု၊ ဂုဟန်း၊ အရဟံ၊
 ပူဇော်အထူးကို ခံဘက်မူ ထို ခံသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဘောက်ပြော
 ကိုယ်တော်တို့၌ သိဒ္ဓိတော်မူတတ်သော၊ ခန္ဓိကံ၊ တရားနှင့် ယှဉ်တော်မူ
 သော၊ ဓမ္မဗျာဓိ၊ တရားမင်းဖြစ်တော်မူသော၊ သခေါ၊ ထိုသို့ သဘောရှိတော်
 မူသော၊ သောဘထာဂဏထာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားပည့်၊ ဓမ္မဗျာဓိ၊ တရားကို
 သာသျှင်၊ နိဿယ အဖို့ပြု၍ ခမ္မံ၊ တရားကို၊ သက္ကဒနုဇ္ဈာ၊ ကောင်းစွာပြု
 တော်မူ သည်ဖြစ်၍၊ ခမ္မံ၊ တရားကို၊ ဝေရံ၊ ကရောဇ္ဈာ၊ အထေးအ မြတ်ပြုတော်မူ
 သည်ဖြစ်၍၊ ခမ္မံ၊ တရားကို၊ အပဝယမာနော၊ အရိုအသပြုတော်မူသည်ဖြစ်၍၊
 ဓမ္မဓာရာ၊ တရားတည်းဟူသော တံခွန်ရှိတော်မူ သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မဏေတု၊
 တရားဘယ်ဟူသော မှန်ကင်းရှိတော်မူ သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မာပိပတေယျာ၊ တရား
 ယှဉ်အကြီး အမှူးရှိတော်မူ သည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခု၊ သု၊ ဂုဟန်း၊ ယောကျ်ားတို့၌၊
 ခန္ဓိကံ၊ တရားနှင့် ယှဉ်သော၊ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းထား
 မြှုပ်ခြင်းလုံခြုံစေခြင်းကို၊ သံဝိဒဟတိ၊ စီရင်၍၊ ဘိက္ခု၊ နိ၊ သု၊ ဂုဟန်း၊ မိန်းမ
 တို့၌၊ ခန္ဓိကံ၊ တရားနှင့် ယှဉ်သော၊ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း
 ထားမြှုပ်ခြင်းလုံခြုံစေခြင်းကို၊ သံဝိဒဟတိ၊ စီရင်၍၊ ဥပါသကေ သု၊ ဥပါ
 သကာတို့၌၊ ခန္ဓိကံ၊ တရားနှင့် ယှဉ်သော၊ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက်
 ခြင်းထားမြှုပ်ခြင်းလုံခြုံစေခြင်းကို၊ သံဝိဒဟတိ၊ စီရင်၍၊ ဥပါသိကံ သု၊
 ဥပါသိကာမတို့၌၊ ခန္ဓိကံ၊ တရားနှင့် ယှဉ်သော၊ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ၊ စောင့်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ရှောက်ခြင်းထားမြစ်ခြင်းလုံ့ရှိစေခြင်းကို၊ သံဝိဒယိတွာ၊ စီရင်၍၊ ဓမ္မနေ
 ဝ၊ ကုသိုလ်ကံတရားဖြင့်သာလျှင်၊ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သောတရား
 မရှိသော၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ တရားဒေသနာတော်တည်းဟူသောစက်ကို၊ ပဝုတ္တေတိ
 ဖြစ်စေတော်မူ၏။ တံစက္ကံ၊ ထိုတရားဒေသနာတော် တည်းဟူသောစက်
 သည်၊ သမထေဒဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မထေဒဝါ၊ ပုတ္တဉ္ဇား
 သည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝေဒဝါ၊ နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရေဒဝါ၊ မာရ်
 သည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မနာဝါ၊ ဗြာဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ လောကဗျံ၊
 ထောကန္တိ၊ ကေနပိဝါ၊ တရံတယောက်သောသူသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဗ္ဗိ
 ပက္ကိသံ၊ မထားမြစ်နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 မိန်းတော်မူ၏။ တတိယံ၊ တတိယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ခက္ကိယော၊ ရေမြေကိုအပိုးရသော၊ ရုဒ္ဓါဝဘိ
 သိက္ခော၊ ထိပ်ထက်၌ အဘိသိက်သွန်းအပ်ပြီးသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊
 ယသံ၊ ယသံဒိသာယံ၊ အကြင်အကြင်အရပ်မျက်နှာ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တတ္ထ
 တတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်မျက်နှာ၌၊ သကတ္ထိညဝဝိဇိတော၊ မိမိတိုင်းနိုင်ငံ၌သာလျှင်၊
 ဝိဟရတိ၊ နေသည်မည်၏။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ၊ အင်္ဂေဟိ၊
 အဘယ်အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ခက္ကိယော၊ ရေမြေကို
 အပိုးရသော၊ ရုဒ္ဓါဝဘိသိက္ခော၊ ထိပ်ထက်၌အဘိသိက်သွန်းအပ်ပြီးသော၊
 ရာဇာမင်းသည်၊ ယသံ၊ ယသံဒိသာယံ၊ အကြင်အကြင်အရပ်မျက်နှာ၌၊
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်မျက်နှာ၌၊ သကတ္ထိညဝဝိဇိတော၊
 မိမိတိုင်းနိုင်ငံ၌သာလျှင်၊ ဝိဟရတိ၊ နေသည်မည်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဣတိ၊ ဤသောကန္တိ၊ ခက္ကိယော၊ ရေမြေကိုအပိုးရသော၊ ရုဒ္ဓါဝဘိသိက္ခော၊
 ထိပ်ထက်၌အဘိသိက်သွန်းအပ်ပြီးသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ မာတိတော
 စ၊ အမိဂ္ဂလည်းကောင်း၊ ဝိတိတောစ၊ အဘမ္ဂလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဥဘာတော၊ နှစ်ပါးစုံသောသူတို့မှ၊ သုဇာတော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ယာဝသတ္ထမာဝိတာမဟယုဂါ၊ ခုနစ်ဆက်မြော်သောတိုးဘွား
 အစုံတိုင်အောင်၊ သံသုဗ္ဗဂဟာဏိကော၊ ယောဂျားတပါးတို့နှင့်မဆက်ဆံ
 သဖြင့်စင်ကြယ်သော အမိဝမ်းတိုက်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇနတိဝါ
 နုဒေဒ၊ အမျိုးကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားဖြင့်၊ အက္ခိက္ခော၊ မဖြစ်ပယ်အပ်သည်၊
 အနုပကုဋ္ဌော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနော၊ ငြိမ်ဝံ့သည်။

ပဉ္စကနိပါတ်ထတိယပတ္ထိဂါထက ၄-ရာဇဝဂ်၊ ၃၀၁

မဟာဋ္ဌနော၊ များသောဥက္ခာရှိသည်။ မဟာဘောဂေါ၊ များသောအသုံးအဆောင်ရှိသည်။ ပရိပုဏ္ဏကောဋ္ဌာဂါရော၊ ပြည့်သောရွှေငွေစသောဥက္ခာထားရာဘဏ္ဍာတိုက်ပြည့်သောစပါးထားရာကျိုက္ကရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ဗထဝါ၊ အားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသာဝါယ၊ မိမိ၏စကားကိုနာယူသော။ ဩဝါဒပဒိုကရာယ၊ အဆုံးအမကိုလိုက်နာသော။ စတုရဂိုနိယာ၊ အင်္ဂါးထေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော။ သေနာယ၊ စစ်သည်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသာ၊ ထိုအဘိသိက်ခံပြီးသောမင်း၏။ ပရိတာယကော၊ သားကြီးရတနာသည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ဝိယက္ခော၊ လိပ်မာသည်။ မေခေဝိ၊ ထိုးထွင်း၍ထိသောပညာရှိသည်။ အဘိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နော၊ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော။ အတ္ထေ၊ အကျိုးတို့တို့၊ ဝိန္ဒေတု၊ ကြံစည်ခြင်းငှါ။ ပဗ္ဗိဗယော၊ စွမ်းနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုအဘိသိက်ခံပြီးသောမင်းအား။ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤထရားတို့သည်။ ယသံ၊ အကျော်အစောတုန်းတန်ခိုးကို ပရိပါစေန္တိ၊ ရင့်စေကုန်၏။ ယသေန၊ အကျော်အစောတုန်းတန်ခိုးဟုဆိုအပ်သော။ ပဉ္စမေန၊ ငါးခုမြောက်သော။ ဣဒိနာဓေန၊ ဤထရားနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ သောရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်။ ယသံ၊ ယသံ၊ ယသံ၊ ယသံ၊ ယသံ၊ အကြင်အကြင်အရပ်မျက်နှာ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်မျက်နှာ၌၊ သကတ္ထိဉာဏဝိဇိဇေတ၊ မိမိတိုင်းနိုင်ငံ၌ သာလျှင်၊ ဝိဟရတိ၊ နေသော်မည်၏။ တံ၊ ထိုသို့ ထိုထိုအရပ်မျက်နှာ၌ နေသော်လည်း မိမိတိုင်းနိုင်ငံ၌သာ နေသည် မည်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝိဇိဘာဝိနံ၊ အောင်အပ်ပြီးသောရန်ရှိသောမင်းတို့အား။ ဝေံ၊ ဤသို့ထိုထိုအရပ်၌ နေသော်လည်း မိမိတိုင်း နိုင်ငံ၌သာ နေသည် မည်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေသည်မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတုသာလျှင်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ယသံ၊ ယသံ၊ ယသံ၊ ယသံ၊ အကြင် အကြင် အရပ်မျက်နှာ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်မျက်နှာ၌၊ ဝိရတ္တ၊ စိတ္တောစ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ ဝိဟရတိ၊ နေသည်မည်၏။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကတမေဟိဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်ထရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ယသံ၊ ယသံ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထော်ဒ်နိဿယ

ဒိဿာယံ၊ အကြင်အကြင် အရစ်မျက်နှာ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ထက္ကထက္က၊ ထိုသို့အရစ်မျက်နှာ၌၊ ဝိရုဘုပိက္ကောစ၊ ကိလေသာတို့ မှလွတ်သော စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဝိဟရတိ၊ နေသည်မည်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝ၊ ရဟန်း တို့၊ ဣဒါဗျိသာသနာကောသိ၌၊ ဘိက္ခုရဟန်းသည်၊ ခဏ္ဍိယေ၊ ရေမြေကို အစိုးရသော၊ မုဒ္ဒါဝဘိသိက္ခော ထိပ်ထက်၌ အဘိသိက်သွန်းအပ်ပြီးသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ ဇာဘိယဗ္ဗန္ဓော၊ အမျိုးနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိဣဝ၊ ဖြစ် သကဲ့သို့၊ ဘိသဝါ၊ သိစရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဂ ဘော၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဂ ဖင့်စောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အာစာရဂေါစရ ယဗ္ဗန္ဓော၊ အချင့်ချက်စားရာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟ ရာဘိ၊ နေ၏။ အနုမက္ကောသု၊ အနုမြူမှုအတိုင်းအရှည်ရှိကုသော၊ ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်ဘိရှိ၌၊ ဘယဒဿာပိ၊ ဘေးဟုရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ထိက္ခာပဒေသု၊ ထိက္ခာပုန်ဘိရှိ၌၊ သမာဒယံ၊ ဆောက်တည်၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ခဏ္ဍိယေ၊ ရေမြေကို အစိုးရသော၊ မုဒ္ဒါဝဘိသိက္ခော၊ ထိပ်ထက်၌ အဘိသိက်သွန်းအပ်ပြီးသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ အဇောကြွယ်ဝသည်၊ မဟာဒ္ဓဒေဝ၊ များသော ဥက္ကာရှိသည်၊ မဟာဒဘာဂေါ၊ များသောအဆုံး အသောင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိပုဏ္ဏဒကာယကောဋ္ဌာဂါးရာ၊ ပြည့်သောရွှေ ငွေစသောဥက္ကာထားရာ ဘဏ္ဍာတိုက်ပြည့်သော စပါးထားရာ ကျီ ဘြဲရှိ သည်၊ ဟောတိဣဝ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဗဟုဿုတော၊ များသောအကြားအမြင် ရှိသည်သည်းကောင်း၊ သုဘဓနော၊ အကြားအမြင်ကိုဆောင်သည်လည်း ကောင်း၊ သုဘသန္ဓိပယော၊ အကြားအမြင်ကိုဆည်းဘူးသည် လည်း ကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယေထေခမ္မာ၊ အကြင်ပါဠိခမ္မာရှိသည်၊ အာဒိက ကာဏှုဏာ၊ အစဉ်ကောင်းခြင်းရှိကုန်၏။ မဇ္ဈေကဏှုဏာ၊ အလယ်၌ ကောင်းခြင်းရှိကုန်၏။ ပရိယောသာန ကဏှုဏာ၊ အဆုံး၌ကောင်းခြင်း ရှိကုန်၏။ ယာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗျဉ္ဇံ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ အဆုံးစုံထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံသော၊ ပရိသုဒ္ဓံ ထက် ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအချင့်ကို၊ အဘိဝဒန္တိ၊ ဟောပြောကုန်၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ထထာဂ္ဂပါ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန် သော ဓမ္မာ၊ ပါဠိခမ္မာရှိသည်၊ ဗဟုဿုဘာ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိ ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဝစိဝာ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဓာတာ၊ ဆောင်ကုန်သည် လည်းကောင်း၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ပရိစိတာ၊ ဆည်းဘူး အပ်ကုန် သည် လည်းကောင်း၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခိဘာ၊ အဘန်တလဲလဲ ရှုကုန်

ပဉ္စကနိပါတ်အတိယပဏ္ဍိတသက-၄-ရာဇဝဂ်၊ ၃၈၃

သည် ထည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိသာ၊ ပညာဖြင့်၊ သုပ္ပဋိ ဝိနွါ၊ ကောင်းစွာ ထိုး ထွင်း၍ သိကုန်သည် ထည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ခတ္တိယော ရေမြေကို အစိုးရသော၊ မုဒ္ဓါဝ ဘိသိတ္တော၊ ထိပ်ထက်၌ အထိသိက် သွန်းအပ်ပြီးသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဗထသမ္ပန္နော၊ အားနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ ဣဝ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ အကုသလ္လာနံ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ကုသလ္လာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ် ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ အာရေဗိရိ ယော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ထာမဝါ၊ အားနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဒဋ္ဌပရက္ကမော၊ ငြိမြိသော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ အနိက္ခိတ္တိရုရာ၊ မချအပ်သော ခန္ဓာစသောဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ခတ္တိယော၊ ရေမြေကိုအစိုးရသော၊ မုဒ္ဓါဝဘိသိတ္တော၊ ထိပ်ထက်၌အထိသိက်သွန်းအပ် ပြီးသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ပရိဏာယ ကသမ္ပန္နော၊ သားကြီး မုတနာနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ ဣဝ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိသည်၊ ဥဗယတ္ထ ဂါ မိနံသာ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကုသိသော၊ အရိယာယ၊ မြတ်သော၊ နိဗ္ဗေဒိကာယ ကိလေသာကိုဖောက်ခွဲကတ်သော၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခက္ခယ ဝ မိနိယ ဝ စို ခင်းရုံ၏ကုန်ခြင်းကိုသိသော၊ ပညာယ၊ ပညာနှင့်၊ သမန္နာဝတော၊ ပြည့် စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန္တာဖြစ်သော ရဟန်းအား၊ စက္ကာ ရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ဝိရတ္တိံ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်ကို၊ ပရိပါစေန္တိ၊ ခင့်စေကုန်၏၊ ဝိရတ္တိ ဝ ဓမ္မေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ထွင်ငါး ခုမြောက်ရှိသော၊ ဣမိနာဓမ္မေန၊ ဤတရားနှင့်၊ သမန္နာဝတော၊ ပြည့်စုံသော၊ သော၊ ထိုရဟန္တာဖြစ်သောရဟန်းသည်၊ ယသံယသံဒိသာယံ၊ အကြင် အကြင်အရပ်မျက်နှာ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်မျက်နှာ၌၊ ဝိရတ္တိ စိတ္တောစ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ထည်း၊ ဝိဟ ရတိ၊ နေသည်မည်၏။ တံ၊ ထိုထိုကိလေသာတို့မှလွတ်သော စိတ်နှင့်ပြည့်စုံ ခြင်းသည်၊ ကိဿဟောတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိရတ္တိစိတ္တာနံ၊ ကိလေသာ တို့မှလွတ်သောစိတ်ရှိသောရဟန်းတို့အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကိလေသာတို့မှလွတ် သောစိတ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေသည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ မိနိထေပမူ၏။ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထ သုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ခတ္တိယဿ၊ ရေမြေကိုအစိုးရသော၊ ရဒ္ဒါဝ
 ဘိသိတ္တဿ၊ ထိပ်ထက်၌ အဘိသိက်သွန်းအပ်ပြီးသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊
 ဇေဋ္ဌော၊ အကြီးဖြစ်သော၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ရန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပက္ခေတိ
 တောင့်တ၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ အင်္ဂေဟိ၊ အဘယ်အင်္ဂါတို့
 နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ခတ္တိယဿ၊ ရေမြေကိုအစိုးရသော၊ ရဒ္ဒါဝ
 ဘိသိတ္တဿ၊ ထိပ်ထက်၌ အဘိသိက်သွန်းအပ်ပြီးသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊
 ဇေဋ္ဌော၊ အကြီးဖြစ်သော၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ပက္ခေတိ၊ တောင့်တသနည်း၊
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤထောက၌၊ ခတ္တိယဿ၊ ရေမြေကိုအစိုးရသော၊
 ရဒ္ဒါဝဘိသိတ္တဿ၊ ထိပ်ထက်၌ အဘိသိက်သွန်းအပ်ပြီးသော၊ ရညော၊
 မင်း၏၊ ဇေဋ္ဌော၊ အကြီးဖြစ်သော၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ မာတိတောစ၊ အဓိဋ္ဌ
 ထည်းကောင်း၊ ဝိတိတောစ၊ အထမြုထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘတော၊
 နှစ်ပါးစုံသောသူတို့မှ၊ သုခာဟော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ယာဝသက္ကမာပိတာမဟယုဂါ၊ ခုနစ်ဆက်မြောက်သောဘိုးသွား အစုံတိုင်
 အောင်၊ သံသုဒ္ဓဂဟာဏိကော၊ ယောကျ်ားထပါးတို့နှင့်မဆက်ဆံသဖြင့်စင်
 ကြယ်သောအမိဝမ်းတိုက်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇာတိဝါဒေန၊ အမျိုးကို
 စွဲ၍ဖြစ်သောစကားဖြင့်၊ အက္ခိတ္တော၊ မဖြစ်ပယ်အပ်သည်၊ အနုပက္ခဋ္ဌော၊
 မကွဲရဲအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထိရူပေါ၊ အလွန်အဆင်းရှိသည်၊
 ဒဿနိယော၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိသည်၊ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည်၊
 ပခုမာယ၊ မြတ်သော၊ ဝတ္ထုပေါက္ခရတယ၊ ကိုယ်အရေအဆင်းနှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဘတို့သည်၊
 ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်၊ မနာပေါ၊ မိတ်နှလုံးကိုပွားစေအပ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ နေဂမဇနပဒဿ၊ နိဂုံး၌နေသောသူ အပေါင်းဇနပုန်၌ နေသောသူ
 အပေါင်းသည်၊ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်၊ မနာပေါ၊ မိတ်နှလုံးကို ပွားစေအပ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခတ္တိယာနံ၊ ရေမြေကိုအစိုးရကုန်သော၊ ရဒ္ဒါဝဘိ
 သိတ္တနံ၊ ထိပ်ထက်၌ အဘိသိက်သွန်းအပ်ကုန်ပြီးသော၊ ရညံ၊ မင်းတို့၏၊
 ဟတ္ထိသ္မိံ ဝါ၊ ဆင်စီးအတတ်၌ထည်းကောင်း၊ အဿသ္မိံ ဝါ၊ မြင်းစီးအတတ်
 ၌ထည်းကောင်း၊ နုထသ္မိံ ဝါ၊ ရုထားစီးအတတ်၌ထည်းကောင်း၊ ခနုသ္မိံ ဝါ၊
 လေးအတတ်၌ ထည်းကောင်း၊ ယာနိယာနိထိပ္ပဋ္ဌာနာနိ၊ အကြင် အသက်
 ပွေးကြောင်းဖြစ်သော အတတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဆင်
 စီးမြင်းစီး အဝရှိသော အသက်ပွေးကြောင်း ဖြစ်သော အတတ် မျိုးတို့၌၊

ထိက္ခိတော၊ သင်အပ်ပြီးသောအတတ်ရှိသည်။ အနုဝယော၊ ဆင်စီး မြင်းစီး အစရှိသော အသက် မွေးကြောင်းဖြစ်သော အတတ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုအဘိသိက် သွန်းအပ်ပြီးသော မင်း၏သား ကြီးအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ မာတံတောစ၊ အမိငှ လည်းကောင်း၊ ဝိတိတောစ၊ အဘဌလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘဇော၊ နှစ်ပါးစုံသောသူတို့မှ၊ သုဇာတော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ယာဝသတ္တမာဝိတာမဟယုဂါ၊ ခုနစ်ဆက်မြောက်သောတိုးထွားအစုံတိုင် အောင်၊ သံသုဋ္ဌဂဟဏိကော၊ ယောကျ်ားတပါးတို့နှင့်မဆက်ဆံသဖြင့်စင် ကြယ်သောအမိဝမ်းတိုက်ရှိသည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတိဝါဒေန၊ အမျိုးကိုစွဲ၍ ဖြစ်သောစကားဖြင့်၊ အက္ခိတ္တော၊ မပစ်လွှတ်အပ်သည်။ အနုပကုဋ္ဌော၊ မကဲ့ရဲ့ အပ်သည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ရန္တံ၊ မင်း၏ အဖြစ်ကို၊ နုပတ္တေယျံ၊ မတောင့်တတဲရှိရာအုံနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ အဘိဗူပေါ၊ အလွန်အဆင်းထူသည်။ ဒဿနိယော၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိ သည်။ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည်။ ဗရမာယ၊ မြတ်သော၊ ဝတ္ထု ပေါက္ခရုတောယ၊ ကိုယ်အရေအဆင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ အမိ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ရန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို၊ နုပတ္တေယျံ၊ မတောင့်တတဲရှိရာအုံနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ မာတာ ပိတုနံ၊ အမိအဘတို့သည်၊ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ မနာပေါ၊ မိတ်နှလုံးကိုပွား စေအပ်သည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ရန္တံ၊ မင်း ၏အဖြစ် ကို၊ နုပတ္တေယျံ၊ မတောင့်တတဲရှိရာအုံနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ နေဂမဇနုပဒဿ၊ နိဂုံး၌နေသော သူအပေါင်းဇနုပုန်၌ နေသော သူအပေါင်းသည်၊ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ မနာပေါ၊ မိတ်နှလုံးကိုပွားစေအပ် သည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ရန္တံ၊ မင်း၏ အဖြစ်ကို၊ နုပတ္တေယျံ၊ မတောင့်တတဲရှိရာအုံနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ခတ္ထိ ဘဒံ၊ ရေမြေကို အစိုးရကုန်သော၊ ခုဒ္ဒါဝ သိက္ခာနံ၊ ထိပ် ထက်၌အဘိသိက်သွန်းအပ်ကုန်ပြီးသော၊ ရတ္တံ၊ မင်းတို့၏၊ ဟတ္ထိတ္ထိံ ဝါ၊ ဆင် စီးအတတ်၌လည်းကောင်း၊ အဿတ္ထိံ ဝါ၊ မြင်းစီးအတတ်၌လည်းကောင်း၊ ရထတ္ထိံ ဝါ၊ ရထားစီးအတတ်၌ လည်းကောင်း၊ ဝေဒတ္ထိံ၊ လေးအတတ်၌ လည်းကောင်း၊ ယာနိတာနိထိဋ္ဌာနာနံ၊ အကြင်အသက်မွေးကြောင်းဖြစ် သောအတတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဆင်စီးမြင်းစီးအစရှိသော

အသက်မွေးကြောင်း ဖြစ်သောအတတ်မျိုးတို့၌၊ သိက္ခိတော၊ သင်အပ်ပြီး
သောအတတ်ရှိသည်။ အနုဝယော သင်စီးမြင်းစီးအစရှိသော အသက်မွေး
ကြောင်းဖြစ်သော အတတ်တို့နှင့်ပြည့်စုံသည်။ အမှီဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
သောအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ခတ္တိယဿ၊ ရေမြေကို
အစိုးရသော၊ ရုဒ္ဓါဝဘိသိတ္တဿ၊ ထိပ်ထက်၌အဘိသိက်သွန်းအပ်ပြီးသော
ရညော၊ မင်း၏။ ဇေဋ္ဌော၊ အကြီးဖြစ်သော၊ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ရန္တံ၊ မင်း၏
အဖြစ်ကို ပတ္တေတိ၊ တောင့်တ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်
သော၊ ဣမေဟိခေါအင်္ဂေဟိ၊ ဤအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊
ခတ္တိယဿ၊ ရေမြေကို အစိုးရသော၊ ရုဒ္ဓါဝ ဘိတ္တဿ၊ ထိပ်ထက်၌အ
ဘိသိက် သွန်းအပ်ပြီးသော၊ ရညော၊ မင်း၏။ ဇေဋ္ဌော၊ အကြီးဖြစ်သော၊
ပုတ္တော၊ သားသည်။ ရန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို ပတ္တေတိ၊ တောင့်တ၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊
တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းသည်။ အာသဝါနံ၊
အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ကို၊ ပတ္တေ
တိ၊ တောင့်တ၏။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်
တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းသည်။ အာသဝါနံ
အာသဝေါ တရားတို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တ မဂ်ဥာဏ်ကို၊
ပတ္တေတိ၊ တောင့်တသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣခေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊
ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းသည်။ သဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ
ဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်သဗ္ဗညုတညာဏ်
ကို၊ သဒ္ဓဟတိ၊ ယုံကြည်၏။ ကိံ သဒ္ဓဟတိ၊ အဘယ်သို့ ယုံကြည်သနည်း၊
သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိဇ္ဇမိနာစ ကရဏေန၊ ဤသို့
တထောင့်ငါးရာကိလေသာတို့ကို အရဟတ္တဥာဏ်မဂ်စားသန့် ထျက်ဖြင့်ချိုး
ပျက်ချစ်တွင် သုတ်သင် တော်မူတတ်သော အကြောင်း ကြောင့်လည်း၊
အရဟိ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ
ဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့မိမိအလိုလိုကိုယ်တော် တိုင်သာလျှင်မအောက်
မပြန်သသတ္တုဥာဏ်ဖြင့် အလုံးစုံသော တရားတို့ကိုယ်တော် မူတတ်သော
အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သော
ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ပိဇ္ဇာသုံး
ပါးပိဇ္ဇာရှစ်ပါးစုမတတ်ဆဲငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်

ဓမ္မကနိပါတ်တတိယဓမ္မာသက-၄ ရာဇဝင်၊ ၃၀၇

လည်း၊ ဝိဇ္ဇာစရတသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရတသမ္ပန္နမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစကာရဏောန၊ ဤသို့စကားဆိုရန်ခွန်းခြောက်ထန်တွင် ဟုတ်မှန်ကျိုးကြောင်းကောင်းသောစကားကိုဆိုထော်မူထတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစကာရဏောန၊ ဤသို့သတ္တသောကသင်္ခါရထောကဩကာသထောကတည်းဟူသော လောကသုံးထုံအထုံးစုံကို အကုန်အစင်သိမြင်တော်မူထတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ လောကဝိဒ္ဓ၊ လောကဝိဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစကာရဏောန၊ ဤသို့လူ့ယောကျ်ားနတ်ယောကျ်ားတိရစ္ဆာန်ယောကျ်ားတို့ကို အတုမရှိ ဖွဲ့ကြေးအောင် ဆုံးမတော်မူထတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာပုထိ၊ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာပုထိမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစကာရဏောန၊ ဤသို့နတ်လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစကာရဏောန၊ ဤသို့သစ္စာထေးပါးမြတ်တရားကို လက်ဝါးပြင်ဝယ်တင်၍ ထားအပ်သော သျှင်ရှားသမန်းခါးကဲ့သို့ပိုင်းခြားထင်ထင်သိမြင်စေတော် မူထတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစကာရဏောန၊ ဤသို့ ဣသရိယ ဓမ္မ ယသ သိရိကာမ ပယတ္တမည် ဘုန်းခြောက်စီနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဒ္ဓဟတိ၊ ယုံကြည်၏။ အပ္ပာဗာဓော၊ အနာမရှိသည်။ အပ္ပာတကော၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နာတိသီတာယာ၊ မအေးလွန်းသော၊ နာဂ္ဂုဏ္ဍာယ၊ မပူလွန်းသော၊ မဇ္ဈိမာယ၊ အလတ်ဖြစ်သော၊ ပဓာနက္ခမာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ခြင်းငှါခုံသော၊ သမဝေပါဏိနိယာ၊ အညီအညွတ်အစောက်ကြံစေတတ်သော၊ ဂဟဏိယာ၊ ကမ္မဇတေဇောဓာတ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဧကောတိ ဖြစ်၏။ အသဋ္ဌော၊ စဉ်းထဲခြင်းမရှိသည်။ အမာယာပိ တံသ္မံပတ် ခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တဂါ၊ ဆရာ၌လည်းကောင်း၊ ဝိညာဿု၊ ပညာရှိကုန်သော၊ သဗြဟ္မစာရီသုဝါ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့၌လည်းကောင်း၊ ယထာဘူဘံ၊ ဟုတ်မှန် ယည့်အတိုင်း၊ အတ္တနံ မိမိကိုယ်ကိုး၊ အာပိကတ္တာ၊ ထင်စွာပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အကုသလာနံ

အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ တရားတို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ကုသယာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ တရားတို့ကို ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ အာဇ္ဈေဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လ ဤသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ထာမံဝါ၊ အားနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဒဠပက္ကေမာ မြေမြေစေ့လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုသယေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌ အနိက္ခိက္ကရုဓော၊ မချအပ်သော ခန္ဓာစသောဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ပညာဝါ၊ ပညာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကိုသိသော၊ အရိယာယ၊ မြတ်သော၊ နိဗ္ဗေဓိကာယ၊ ကိုလေသာကို ဖောက်ခွဲဘတ်သော၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခက္ခယဂါမိနိယာ၊ ဝန်ဆင်းရဲ၏ကုန်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ ပညာယ၊ ပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဝေံ၊ ဤသို့သောအကြံသည် ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်အဟံ၊ ငါသည်၊ သဒ္ဓေါယံကြည်ခြင်းရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊ သဒ္ဓဟာမိယံကြည်၏၊ ကိံ သဒ္ဓဟာမိ၊ အဘယ်သို့ယုံကြည်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ထထောင်ငါးရာကိုလေသာတို့ကို အရဟတ္တဥာဏ်မဂ် ခေးသန်လျက်ဖြင့်ချိုးပျက် ခုတ်ထွင်သုတ်သင်တော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်ထော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့မဘောက်မပြန် သယန္တုဥာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို ကိုယ်တော်တိုင်သာသျှင်အလုံ့လုံသော တရားတို့ကိုသိတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမည်ထော်မူ၏၊ (လ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့နတ်လူတို့၏ ဘရာဇဏ်ထော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္ထာဒေဝ မနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံမည်ထော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါးမြတ်တရားကိုထက်ဝါးပြင်ဝယ် ဘင်၍ ထားအပ်သော သျှင်ရှားသဖန်ခါးကဲ့သို့ ပိုင်ခြားထင်ထင်သိမြင်စေထော်မူဘတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်ထော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ဣဿရိယ ဓမ္မဿာသီရိကာမပယတ္တမည်ထုံးခြောက်ထီးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်ထော်မူ၏၊ ဣတိ၊

ပဉ္စကနိပါတ်ထတိယပဏ္ဍိတသက-၄-ရာဇဝင်၊ ၃၀၉

ဤသို့ထထာဂတဿ၊ မြက်ရွာထုရား၏၊ ဗောဓိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်
သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို သဒ္ဓါဟာမိ၊ ယုံကြည်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါ တရားတို့၏၊ ခယံ၊ ကုန်ရာဖြစ်
သော အရဟတ္တ မဂ်ဥာဏ်ကို၊ နပတ္ထေယျံ၊ မတောင့်တဘဲရှိရာအုံနည်း၊
ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အပ္ပါဗာဒော၊ အနာမရှိ ခြင်းသည်၊ အပ္ပါ
တကော၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ နာတိသီတာယ၊ မအေးလွန်း
သော၊ နာဂ္ဂုဏှာယ၊ မပူလွန်းသော၊ မဏ္ဍိမာယ၊ အလတ်ဖြစ်သော၊ ပဓာနက္ခ
မာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ခြင်းငှါခံ့သော၊ သမဝေပါကိနိယာ၊ အညီ
အညွတ် အစာကို ကြေကျက် စေတတ်သော၊ ဂဟဏိယာ၊ ကမ္မဇတေ
ဇောခတ်နှင့်၊ သမန္နာဂကော၊ ပြည့်စုံသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာသဝါနံ၊ ယိုစီးခြင်း အာသဝေါ တရားတို့၏၊
ခယံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ကို၊ နပတ္ထေယျံ၊ မတောင့်တဘဲ
ရှိရာအုံနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာသဝော၊ ငြိုးလဲခြင်းမရှိသည်။
အမာယာပီ၊ ထုံညှပ်ပတ်ခြင်းမရှိသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ သတ္တဂါဝါ၊ ဆရာခွဲလည်း၊
ပိညာ သု၊ ပညာရှိကုန်သော၊ သဗြဟ္မစ၊ ချီသုဝါ၊ သီတင်းသုံးဘော်ခွဲလည်း၊
ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အဝိကတ္တာ၊
ထင်စွာပြုတတ်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်။
အာသဝါနံ၊ ယိုစီးခြင်း အာသဝေါ တရားတို့၏၊ ခယံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော အရ
ဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ကို၊ နပတ္ထေယျံ၊ မတောင့်တဘဲရှိရာအုံနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ အကုသလာနံ၊ အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရား
တို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ကုသလာနံ၊ အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊
တရားတို့ကို၊ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပြည့်စုံပေခြင်းငှါ၊ အာရဒ္ဓပီရိယံ၊ အားထုတ်အပ်
သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေအံ့၊ ထာမဝါ၊ အားနှင့်ပြည့်စုံသည်
ဖြစ်၍၊ ဒဠပရက္ကမော၊ မြဲမြံသောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုသလေသု၊ အပြစ်မရှိ
ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့ခွဲ၊ အနိက္ခိတ္တရဓော၊ မချအပ်သော ခန္ဓာစသော
ဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေအံ့၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်။
အာသဝါနံ၊ ယိုစီးခြင်းအာသဝေါ တရားတို့၏၊ ခယံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော အရ
ဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ကို၊ နပတ္ထေယျံ၊ မတောင့်တဘဲရှိရာအုံနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ ပညဝါ၊ အပြားအားဖြင့်သိခြင်းပညာရှိသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏ ၊
ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကိုသိသော၊ အရိယာယ၊ မြတ်သော၊
နိဗ္ဗေမိ ကာယ၊ ကိလေသာကို ဖောက်ခွဲတတ်သော၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊

ရုက္ခဘူယဂါမိနိယာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ကုန်ခြင်းကိုသိသော၊ ပညာယ၊ အပြားအားဖြင့်သိခြင်းပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အဟံ ငါသည်၊ အာသဝါနံ၊ ယိုစီးခြင်းအာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တမဉ္ဇာတ်ကို၊ နပတ္တေယျ၊ မထောင့်တတ်၍ ရှိရာအနည်း၊ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ခမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊ ယိုစီးခြင်းအာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပတ္တေဟိ၊ ထောင့်တ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ ခေါ်ခမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊ ယိုစီးခြင်းအာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တမဉ္ဇာတ်ကို၊ ပတ္တေဟိ၊ ထောင့်တ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါမိနိတေဝံ၊ ပဉ္စဝံ၊ ပဉ္စမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ခတ္ထိယဿ၊ ရေမြေကို အစိုရသော၊ ရဒ္ဒါဝသိ၊ သိက္ခဿ၊ ထိပ်ထက်၌ အဘိသိက်သွန်းအပ်သော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ဇေဋ္ဌော၊ အကြီးဖြစ်သော၊ ပုတ္တော၊ သားထော်သည်၊ ဥပရန္တံ၊ အိမ်ရှေ့မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပတ္တေဟိ၊ ထောင့်တ၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမေဟိ အင်္ဂေဟိ၊ အဘယ်အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ခတ္ထိယဿ၊ ရေမြေကို အစိုရသော၊ ရဒ္ဒါဝသိ၊ သိက္ခဿ၊ ထိပ်ထက်၌ အဘိသိက်သွန်းအပ်သော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ဇေဋ္ဌော၊ အကြီးဖြစ်သော၊ ပုတ္တော၊ သားထော်သည်၊ ဥပရန္တံ၊ အိမ်ရှေ့မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပတ္တေဟိ၊ ထောင့်တသနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းသောကဋ္ဌံ၊ ခတ္ထိယဿ၊ ရေမြေကို အစိုရသော၊ ရဒ္ဒါဝသိ၊ သိက္ခဿ၊ ထိပ်ထက်၌ အဘိသိက်သွန်းအပ်သော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ဇေဋ္ဌော၊ အကြီးဖြစ်သော၊ ပုတ္တော၊ သားထော်သည်၊ မာတိတောစ၊ အမိမှလည်းကောင်း၊ ဝိတိတောစ၊ အဘမှလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘထော၊ နှစ်ပါးစုံသော သူတို့မှ၊ သုဇာတော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယာဝသက္ကမာဝိဘာမဟယျ၊ ခုနစ်ဆယ်မြောက်သေစဉ် တွားဖုတ်တိုင်အောင် သံသုဒ္ဓဂဟဏီကော၊ ယောက်ျားတပါးတို့နှင့် မဆက်ဆံသဖြင့် စင်ကြယ်သော အမိဝမ်းတိုက်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇာတိဝါဒေ၊ အမျိုးကွဲစွဲ၍ ဖြစ်သော စကားဖြင့်၊ အက္ခိတ္တော၊ မပြင်ပယ်အပ်သည်၊ အနုပကုတ္တော၊ မကဲ့ရဲ့

အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဘိဗ္ဗပေ၊ အလွန်အဆင်းထွသည်။ ဒဿနိယော၊ ရှုခြင်ဘွယ်ရှိသည်။ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရမာယ၊ မြတ်သော။ ဝဏ္ဏပေ၊ ကြွရတာယ၊ အဆင်းထွခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဘတို့သည်။ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ မနာပေ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗလကာယဿ၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်းသည်။ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ မနာပေ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗလ္လိတော၊ ပညာရှိသည်။ ဝိယော၊ လိပ်မာသည်။ မေဝေဝိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိသော ပညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အတိတာ နာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပဋုပ္ပန် ဖြစ်ကုန်သော။ အတ္ထေ၊ အကျိုးတို့ကို။ ဝိန္ဒေတံ၊ ငြိမ်းခြင်းငှါ။ ပရိဗလော၊ စွမ်းနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုသားကြီးအား။ ဝေံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ မာတိတောစ၊ အမိငှထည်းကောင်း။ ဝိတိတောစ၊ အဘယှ ထည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးစုံသော သူတို့မှ၊ သုဇာတော၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ယာဝ သတ္တမာ ဝိတာ မဟယုဂါ၊ ခုနစ်ဆက်မြောက်သောတိုးဘွားအစုံတိုင်အောင်၊ သံသုဒ္ဓဂဟ ဏိကော၊ ယောက်ျားတပါးတို့နှင့်မခက်ဆံသဖြင့်စင်ကြယ်သောအမိဝမ်း တိုက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတိဝါဒေန၊ အမျိုးကိုစွဲ၍ဖြစ်သော စကား ဖြင့်။ အက္ခိတ္တော၊ မပစ်ပယ်အပ်သည်။ အနုပက္ခဋ္ဌော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဥပရန္တံ၊ အိမ်ရှေ့ မင်း၏အဖြစ်ကို။ နပတ္ထေယျံ၊ မထောင့်တတ်၍အနံ့နည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အဘိဗ္ဗပေ၊ အလွန်အဆင်းထွသည်။ ဒဿနိယော၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိ သည်။ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ပရမာယ၊ မြတ် သော။ ဝဏ္ဏပေ၊ ကြွရတာယ၊ ကိုယ်အရေအဆင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဥပရန္တံ၊ အိမ် ရှေ့မင်း၏အဖြစ်ကို။ နပတ္ထေယျံ၊ မထောင့်တတ်၍အနံ့နည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဘတို့သည်။ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ မနာပေ၊ နှလုံးကို ပွားစေအပ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဥပရန္တံ၊ အိမ်ရှေ့မင်း၏အဖြစ်ကို။ နပတ္ထေယျံ၊ မထောင့်တတ် ၍အနံ့နည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗလကာယဿ၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်း သည်။ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ မနာပေ၊ နှလုံးကို ပွားစေအပ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။

ကုသ္မာ၊ အဘယံ ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥပရန္တံ၊ အိမ်ရှေ့မင်း၏အဖြစ်ကို၊
 နပတ္ထေယျံ၊ မထောင့်တတ်ရှိရာအံ့နည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဏ္ဍိ
 တော၊ ပညာရှိသည်၊ ဝိယတ္တော၊ ထိပ်မာသည်၊ မေဝေဝိ၊ ထိုးထွင်း၍ထိသော
 ပညာရှိသည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊ အတိတ်အနာဂတ်
 ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော၊ အတ္ထေ၊ အကျိုးတို့ကို၊ စိန္တေယျံ၊ ကြံခြင်းငှါ၊ ပဗ္ဗိဗလော
 စွမ်းနိုင်သည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုသ္မာ၊ အဘယံ ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥပရန္တံ၊
 အိမ်ရှေ့မင်း၏အဖြစ်ကို၊ နပတ္ထေယျံ၊ မထောင့်တတ်ရှိရာအံ့နည်း၊ ဣတိဝေံ၊
 ဤသို့သောအကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော
 အင်္ဂုတ္တိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ခတ္တိယဿ၊ ရေမြေကို
 အစိုးရသော၊ မုဒ္ဒါဝ သိက္ခဿ၊ ထိပ်ထက်၌ အဘိသိက်သွန်းအပ်သော၊
 ရုညော၊ မင်း၏၊ ဇေဋ္ဌော၊ အကြီးဖြစ်သော၊ ပုတ္တော၊ သားတော်သည်၊ ဥပရန္တံ
 အိမ်ရှေ့မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပတ္ထေတိ၊ ထောင့်တ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ပဗ္ဗဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါအင်္ဂုတ္တိ၊ ဤအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော
 ပြည့်စုံသော၊ ခတ္တိယဿ၊ ရေမြေကိုအစိုးရသော၊ မုဒ္ဒါဝ သိက္ခဿ၊ ထိပ်
 ထက်၌အဘိသိက်သွန်းအပ်သော၊ ရုညော၊ မင်း၏၊ ဇေဋ္ဌော၊ အကြီးဖြစ်သော
 ပုတ္တော၊ သားတော်သည်၊ ဥပရန္တံ၊ အိမ်ရှေ့မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပတ္ထေတိ၊ ထောင့်
 တ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပဗ္ဗဟိ၊ ငါးပါးကုန်
 သော၊ ခတ္တိယံ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ အာသဝါနံ၊ ယိုစီးခြင်းအာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော
 အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ကို၊ ပတ္ထေတိ၊ ထောင့်တ၏၊ ပဗ္ဗဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 ကတမေဟိခတ္တေတိ၊ အဘယံတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊ ယိုစီးခြင်းအာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယံ၊
 ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်မဂ်ဥာဏ်ကို၊ ပတ္ထေတိ၊ ထောင့်တတ်နည်း၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤအဆုံးအမထော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 ဘိယဝါ၊ ကောင်းသောအထွေထွေရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ဝ) သိက္ခာ
 ပဒေသု၊ အကုင့်ဟူသော အကြောင်းတို့၌၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊
 သိက္ခကိ၊ ကျင့်၏၊ ဗဟုဿုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသည်၊ ဟောတိ
 ဖြစ်၏ (သ) ဒိဗ္ဗိယာ၊ ပညာဖြင့်၊ သုပ္ပန္နိဗ္ဗိ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ထိအပ်ကုန်
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနေသု၊
 အောက်မှေခြင်း၏ပြဋ္ဌာန်းသောတည်ရာသတိပဋ္ဌာန်တို့၌၊ သုပဋ္ဌိတပိတ္ထော၊
 ကောင်းစွာတည်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အကုသလ္လာနံ၊ အပြစ်

ပဉ္စကနိပါတ်တတိယပတ္ထာသက-၄-ရ-၆၀၀။ ၃၆၃

နှင့်ထကွဖြစ်ကုန်သော၊ မဇ္ဈာန်၊ တရားတို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါလည်း
ကောင်း၊ ကုသလာနံ၊ အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ဥပသမ္ပဒါယ
ပြည့်စုံစေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အာမုဒ္ဓဗီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောထုံ၊
ထရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ထာမဝါ၊ အားနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဒဠ
ပရက္ကမော၊ မြဲမြံသောထုံ၊ ထရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုသလေသု၊ အပြစ်မရှိကုန်သော
ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ အနိက္ခိတ္တုရော၊ မချအပ်သောခန္ဓာစသောဝန်ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ပညဝါ၊ အပြားအားဖြင့်ထိခြင်းပညာရှိသည်၊ ဟောတိ
ဖြစ်၏။ ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကိုထိသော၊ အရိယာယ၊ မြတ်
သော၊ နိဗ္ဗေဒိကာယ၊ ညစ်နွမ်းခြင်းကိလေသာကို ဖောက်ခွဲတတ်သော၊
သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခက္ခယဂါမိနိယာ၊ ဝန်ဆင်းရဲ၏ကုန်ခြင်းကိုထိသော
ပညာယ၊ အပြားအားဖြင့်ထိခြင်းပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန္တာဖြစ်သောရဟန်းအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော
အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ ခေါ၊
စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သီလဝါ၊ ကောင်းသောအထွေထွေထရှိသည်၊ အမ္ဘိ၊
ဖြစ်၏။ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝတော၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလဖြင့် စောင့်
စည်းသည်ဖြစ်၍၊ အာဇာရဂေါစရသမ္ပန္နော၊ အကျင့်ကျက်စားရာနှင့်ပြည့်စုံ
သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေအံ့၊ အနုမတ္တေသု၊ အနုမြူမှုအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊
ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်တို့၌၊ ဉာယဒဿာဝိ၊ ဘေးဟုရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊
နေ၏။ သိက္ခာပဒေသု၊ အကျင့်ဟုသောအစုတို့၌၊ သမာဒါယ၊ ဆေးစက်ထည်
၍၊ သိက္ခာမိ၊ ကျင့်ပါအံ့၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အမသဝါနံ၊
ယိုစိမ်းခြင်းအာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သောအရဟန္တာမဂ်ဉာဏ်
ကိုးနပတ္ထေယျံ၊ မတောင့်တတ်ခြင်းအနံ့နည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ဗဟုဿုတော၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသည်၊ သုတဓရော၊ အကြား
အမြင်ကိုဆောင်သည်၊ သုတသန္နိစယော၊ အကြားအမြင်ကိုဆည်းဘူးသည်
အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ယေတေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်၊ အာဒိကဿုပဏာ၊ အစဉ်
ကောင်းခြင်းရှိကုန်၏။ မဇ္ဈေကဿုပဏာ၊ အလယ်၌ကောင်းခြင်းရှိကုန်၏။
ပရိယောသာနကဿုပဏာ၊ အဆုံး၌ကောင်းခြင်းရှိကုန်၏။ သာတ္ထံ၊ အနက်
နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကေဝလပရိဂုဏံ၊ အထိုးစုံ
ထက်ဝန်းကျင်ဖြည့်စုံသော၊ ပရိသုဒ္ဓိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ်သော၊
ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ အဘိဝဒန္တိ၊ ဟောဆိုနိုင်ကုန်၏။ မေ၊
ငါ့အား၊ ထာတာဓူပါ၊ ထိုသို့ သဘောရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဗဟုသုတသာ၊ ချားသောအကြားအမြင်ရှိကုန်သည်၊ ဝစသာ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဓာတာ
ဆောင်ကုန်သည်၊ မနုဿ၊ ဖိတ်ဖြင့်၊ ပရိဖိတာ၊ လေ့လာအပ်ကုန်သည်၊ အနု
ပေက္ခိတာ၊ အတန်တန် ရှုအပ်ကုန်သည်၊ ဒိဗ္ဗိယာ၊ ပညာဖြင့်၊ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ၊
ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ သိအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယံ၊
ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်ဥပဇာတ်ကို၊ နပတ္ထေယျံ၊ မတောင့်တဲဘဲရှိရာ
အံ့နည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စတုသု၊ ထေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာ
နေသု၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့၌၊ သုပဋိတစ်ကြော၊ ကောင်းစွာထင်သောဖိတ်ရှိသည်၊
အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါ
တရားတို့၏၊ ခယံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်ဥပဇာတ်ကို၊ နပတ္ထေယျံ၊
မတောင့်တဲဘဲရှိရာအံ့နည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာရဒ္ဓဗီရိယော၊
အားထုတ် အပ်သောလုံ့လရှိသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ အကုသထာနံ၊ အပြစ်ရှိကုန်
သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ပဟာနာထ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ကုသထာနံ၊ အပြစ်မရှိ
ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ ထာမဓါ၊
အားနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဒဠပရက္ခာမော၊ မြဲမြံသောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊
ကုသလေသု၊ အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ အနိက္ခိတ္တရုရော၊
မချအပ်သောဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော
အရဟတ္တမဂ်ဥပဇာတ်ကို၊ နပတ္ထေယျံ၊ မတောင့်တဲဘဲရှိရာအံ့နည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်
အဟံ၊ ငါသည်၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိသည်၊ ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်
ခြင်းကိုသိတတ်သော၊ အရိယာယ၊ မြတ်သော၊ နိဗ္ဗေဓိကာယ၊ ကိလေသာ
ကိုပောက်ထွင်းခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခက္ခယဂါမိနိ
ယာ၊ ဒုက္ခ၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာနှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော အရ
ဟတ္တမဂ်ဥပဇာတ်ကို၊ နပတ္ထေယျံ၊ မတောင့်တဲဘဲရှိရာအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
သောအကြံသည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
ဓမ္မဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်
ဥပဇာတ်ကို၊ ပတ္ထေဟိ၊ တောင့်တဲ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်
သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ၊ ဓမ္မဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယံ၊ ကုန်ရာဖြစ်
သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို၊ ပက္ခေတိ၊ တောင့်တ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
မိန့်ထော်မူ၏၊ ။ သတ္တံ၊ သတ္တသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊
ရက္ခိယာ၊ ဉာဉ်အခါ၌၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်၊ သုပန္နိ၊ အိပ်ကုန်၏၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊
ဇဂ္ဂန္တိ၊ စောင့်ရှောက်လုံ့လဥဿာဟကိုပြုကုန်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်တို့သည်၊
ကတမေ၊ အဘယ်သူတို့နည်းဟုမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမ
သည်၊ ဝုရိသာ၊ မိပ္ပါယော၊ ယောကျ်ား၌ဖြစ်သော အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရက္ခိယာ၊
ဉာဉ်အခါ၌၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်၊ သုပတိ၊ အိပ်၏၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ ဇဂ္ဂတိ၊ စောင့်
ရှောက်လုံ့လဥဿာဟကိုပြု၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ား
သည်၊ ဣတ္ထာ၊ မိပ္ပါယော၊ မိန်းမ၌ဖြစ်သော အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရက္ခိယာ၊ ဉာဉ်
အခါ၌၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်၊ သုပတိ၊ အိပ်၏၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ ဇဂ္ဂတိ၊ စောင့်
ရှောက်လုံ့လဥဿာဟကိုပြု၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စောရော၊ ခိုးသူသည်၊ အာဒါ
နာ၊ မိပ္ပါယော၊ သူတပါး၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းကိုအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရက္ခိယာ၊
ဉာဉ်အခါ၌၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်၊ သုပတိ၊ အိပ်၏၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ ဇဂ္ဂတိ၊ စောင့်
ရှောက်လုံ့လဥဿာဟကိုပြု၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ရာဇယုက္ကော၊ မင်းနှင့်
စပ်ဖွင့်သော မှူးမတ်သည်၊ ရာဇကရဏီယေသု၊ မင်း၏ပြုတွယ်ကိစ္စဟူသ
မျှတို့၌၊ ယုက္ကော၊ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ရက္ခိယာ၊ ဉာဉ်အခါ၌၊ အပ္ပံ၊ အနည်း
ငယ်၊ သုပတိ၊ အိပ်၏၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ ဇဂ္ဂတိ၊ စောင့်ရှောက်လုံ့လဥဿာဟကို
ပြု၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိသညောဂါ၊ မိပ္ပါယော၊ ကိ
လေသာတို့နှင့်စပ်ဖွင့်ရာ၌ ဗ္ဗာန်ကိုသာအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရက္ခိယာ၊ ဉာဉ်
အခါ၌၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်၊ သုပတိ၊ အိပ်၏၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ ဇဂ္ဂတိ၊ စောင့်ရှောက်
လုံ့လဥဿာဟကိုပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ
၏၊ ။ သတ္တံ၊ သတ္တသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေတိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊
သမဇ္ဇာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်သည်၊ ဘတ္တာဒ
ကောစ၊ ထမင်းကိုစားတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဩကာသပရဏောစ၊
ထပါးသောဆင်တို့အားကျဉ်းမြောင်းခြင်းကိုပြု၍ ထည်သဖြင့်အရပ်ကိုနှံ့

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

စေသည်သည်လည်းကောင်း၊ လေဏှသာရဏောစ၊ ထိုထိုအရပ်၌ကျင်ကြီးကို ကျစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ သဿာကဂါဟိစ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိ ၏ဟုဆင်ကို ရေတွက်သော အခါ၌ စာရေးတံကို ယူတတ်သည်လည်း ကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ နာဂေါ၊ ဆင်ဟူ၍သာလျှင် သင်္ခါ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဝစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတ မေထိအင်္ဂေယိ၊ အဘယ်အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည်စုံသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်သည်၊ ဘက္ကာဒကောစ၊ ထမင်းကိုစားတတ်သည် လည်းကောင်း၊ ဩကာသ ဖရဏောစ၊ ထပါးသော ဆင်တို့အားကျဉ်း မြောင်းခြင်းကိုပြု၍ထည်သဖြင့်အရပ်ကိုနှံ့စေသည်လည်းကောင်း၊ လေဏှ သာရဏောစ၊ ထိုထိုအရပ်၌ကျင်ကြီးကိုကျစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ သဿာကဂါဟိစ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိ၏ ဟုဆင်ကိုရေတွက်သောအခါ ၌စာရေးတံကိုယူတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ရညော မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခါ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဝစ္ဆတိ၊ ရောက်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဝေဟနံ၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်သည်၊ ဂူပါနံ၊ ဂူပါရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဒ္ဓါနံ၊ သဒ္ဓါရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝန္ဓာနံ၊ ဝန္ဓာရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရဿာနံ၊ ရဿာရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဖောဇ္ဇဗ္ဗာနံ၊ ဖောဇ္ဇဗ္ဗာရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင် သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေယိ၊ အင်္ဂါ တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်သည်၊ ဘက္ကာဒကောစ၊ ထမင်းကိုစားတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဩကာသ ဖရ ဏောစ၊ ထပါးသောဆင်တို့အား ကျဉ်းမြောင်းခြင်းကိုပြု၍ ဟည်သဖြင့် အရပ်ကို နှံ့စေသည်လည်းကောင်း၊ လေဏှ သာရဏောစ၊ ထိုထိုအရပ်၌ကျင်ကြီး ကိုကျစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ သဿာကဂါဟိစ၊ ဤမျှအတိုင်းအ ရှည်ရှိ၏ဟုဆင်ကိုရေတွက်သောအခါ၌စာရေးတံကိုယူတတ်သည်လည်း ကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ဟူ၍သာလျှင် သင်္ခါ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဝစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဝေဟနံ၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်သည်၊ ဘက္ကာဒကောစ၊ ထမင်းကိုစား တတ်သည် လည်းကောင်း၊ ဩကာသ ဖရဏောစ၊ ထပါးသော ဆင်တို့

အားကျဉ်းမြောင်းခြင်းကိုပြု၍ တည်သဖြင့်အရပ်ကို နှံ့စေသည်လည်းကောင်း၊ လေဏှသာရဏောစ၊ ထိုထိုအရပ်၌ ကျင်ကြီးကို ကျစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ သဿကဂါဟီစ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိ၏ဟုဆင်ကိုရေတွက်သော အခါ၌ စာရေးတံကို ယူတတ်သည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ တွေဝ၊ ဆင်ဟူ၍ သာယျင်၊ သင်္ခါ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘက္ကာဒကောစ၊ များစွာဆွမ်းကိုစားတတ်သည် လည်းကောင်း၊ ဩကာသဖရဏောစ၊ တပါးသောရဟန်းတို့အားနေရာကို ကျဉ်းမြောင်းသည်ကိုပြု၍ တည်သဖြင့်အရပ်ကိုနှံ့စေသည်လည်းကောင်း၊ မဗ္ဗပိဋ္ဌမဒ္ဒနောစ၊ ထိုင်ခြင်းအိပ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့် ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ကို နှိပ်နင်းတတ်သည် လည်းကောင်း၊ သဿကဂါဟီစ၊ ဤမျှရဟန်းကိုရေတွက်သောအခါ၌ စာရေးတံကို ယူထုတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု၊ တွေဝ၊ ရဟန်းဟူ၍သာလျှင် သင်္ခါ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကစမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘက္ကာဒကောစ၊ များစွာဆွမ်းကိုစားတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဩကာသဖရဏောစ၊ တပါးသောရဟန်းတို့အားနေရာကို ကျဉ်းမြောင်းသည်ကိုပြု၍ တည်သဖြင့် အရပ်ကိုနှံ့စေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ မဗ္ဗပိဋ္ဌမဒ္ဒနောစ၊ ထိုင်ခြင်းအိပ်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ကိုနှိပ်နင်းတတ်သည် လည်းကောင်း၊ သဿကဂါဟီစ၊ ဤမျှရဟန်းရှိ၏ ဟုရဟန်းကိုရေတွက်သောအခါ၌ စာရေးတံကိုယူထုတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခု၊ တွေဝ၊ ရဟန်းဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခါ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဒ္ဓါနံ၊ သဒ္ဓါရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂန္ဓာနံ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရသာနံ၊ ရသာရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗောဇ္ဈဗ္ဗာနံ၊ ဗောဇ္ဈဗ္ဗာရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘက္ကာဒ

ကောဝစ၊ များစွာဆွမ်းကိုစားတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဩကာသပရဏော
 စ၊ တပါးသောရဟန်းတို့အား နေရာကိုကျဉ်းမြောင်းသည်ကိုပြု၍ တည်သ
 ဖြင့်အရပ်ကိုနှံ့စေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ မဇ္ဇဝိဋ္ဌမဗ္ဗနောစ၊ ထိုင်ခြင်း
 အိပ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့် ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ကို နှိပ်နှင်းတတ်သည်
 လည်းကောင်း၊ သံဃာကဂါဟိစ၊ ဤမျှရဟန်းရှိ၏ဟုရဟန်းကို ရေတွက်
 သောအခါ၌ စာရေးထံကိုယူတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဘိက္ခု၊ တွေဝ၊ ရဟန်းဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်
 ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းကို၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါဓမ္မေဟိ၊ ဤ
 တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘတ္တာဒ
 ကောစ၊ များစွာဆွမ်းကိုစားတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဩကာသပရဏော
 စ၊ တပါးသော ရဟန်းတို့အား နေရာကိုကျဉ်းမြောင်း သည်ကိုပြု၍ တည်
 သဖြင့်အရပ်ကိုနှံ့စေသည်လည်းကောင်း၊ မဇ္ဇဝိဋ္ဌမဗ္ဗနောစ၊ ထိုင်ခြင်းအိပ်
 ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ကိုနှိပ်နှင်းတတ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ သံဃာကဂါဟိစ၊ ဤမျှရဟန်းရှိ၏ဟုရဟန်းကို ရေတွက်သော
 အခါ၌ စာရေးထံကိုယူတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု၊
 တွေဝ၊ ရဟန်းဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ ရာဇာ
 ရဟော၊ မင်းအားထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ရာဇဘောဂေါ၊ မင်း၏အသုံး
 အဆောင်သည်လည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂံ၊ တွေဝ
 အင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး
 ကုန်သော၊ ကတမေဟိ၊ အင်္ဂေဟိ၊ အတယ်အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်
 စုံသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ ရာဇာရဟော၊ မင်းအား
 ထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ရာဇဘောဂေါ၊ မင်း၏ အသုံးအဆောင်သည်
 လည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း၊ ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂံ၊ တွေဝ၊ အင်္ဂါ
 ဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤသောကဋ္ဌ၊ ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ ဣပ
 နံ၊ ဣပရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဒ္ဓါနံ၊ သဒ္ဓါ
 ရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂဇ္ဇာနံ၊ ဂဇ္ဇာရုံတို့

ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရသနံ၊ ရသသရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗောဠုဗ္ဗာနံ၊ ဗောဠုဗ္ဗ-ရုံတို့ကို အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္တာဂဏော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရဉ္ဇော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ရာဇာရဟော၊ မင်းအားထိုက်သည် လည်းကောင်း၊ ရာဇဘောဂေါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်လည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ရဉ္ဇော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂီ၊ အင်္ဂါ၊ တွေဝ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္၊ ငရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဗ္ဗ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ရဉ္ဇော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိ၊ ဤလောကဋ္ဌ၊ ရဉ္ဇော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ သင်္ဂါမဂဏော၊ စစ်မြေအရပ်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဟတ္ထိကာယံ၊ ဆင်အပေါင်းကို၊ ဒိသ္မာဝါ၊ မြင်၍လည်းကောင်း၊ အဿကာယံ၊ မြင်းအပေါင်းကို၊ ဒိသ္မာဝါ၊ မြင်၍လည်းကောင်း၊ ရထကာယံ၊ ရထားအပေါင်းကို၊ ဒိသ္မာဝါ၊ မြင်၍လည်းကောင်း၊ ပတ္တိကာယံ၊ မြေသည်အပေါင်းကို၊ ဒိသ္မာဝါ၊ မြင်၍လည်းကောင်း၊ သံသီဒတိ၊ ဆုတ်နစ်တွန့်တို၏။ ဝိသီဒတိ၊ အထူးသဖြင့်ဆုတ်နစ်တွန့်တို၏။ နသန္တန္တတိ၊ မတည်ထန်နိုင်၊ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေသို့၊ ဩတရိတုံ၊ သက်ဝင်ချည်းကပ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ရဉ္ဇော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဗ္ဗ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ရဉ္ဇော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ သဒ္ဓါနံ၊ သဒ္ဓါရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိ၊ ဤလောကဋ္ဌ၊ ရဉ္ဇော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ သင်္ဂါမဂဏော၊ စစ်မြေအရပ်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဟတ္ထိသန္တံ၊ ဆင်သံကို၊ သုတွာဝါ၊ ကြား၍လည်းကောင်း၊ အဿသန္တံ၊ မြင်းသံကို၊ သုတွာဝါ၊ ကြား၍လည်းကောင်း၊ ရထသန္တံ၊ ရထသံကို၊ သုတွာဝါ၊ ကြား၍လည်းကောင်း၊ ပတ္တိသန္တံ၊ မြေသည်အပေါင်း၏အသံကို၊ သုတွာဝါ၊ ကြား၍လည်းကောင်း၊ ဘေရိပဏဂသင်္ဂါတိ၊ ဝန်နံ၊ သန္တံ၊ စည်ကြီးသံထက်စည်သံခရုသင်းသံ စည်ပုတ်သံကို၊ သုတွာဝါ၊ ကြား၍လည်းကောင်း၊ သံသီဒတိ၊ ဆုတ်နစ်တွန့်တို၏။ ဝိသီဒတိ၊ အထူးသဖြင့်ဆုတ်နစ်တွန့်တို၏။ နသန္တန္တတိ၊ မတည်ထန်နိုင်၊ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေပြင်သို့၊ ဩတရိတုံ၊ သက်ဝင်ချည်းကပ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ တိက္ခဝေ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ရညော၊ မင်း၏။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ သဒ္ဓါနံ၊ သဒ္ဓါရုံတို့ကို၊ အက္ခာမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ရညော၊ မင်း၏။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ဝဇ္ဇာနံ၊ ဝဇ္ဇာရုံတို့ကို၊ အက္ခာမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ ရညော၊ မင်း၏။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ သင်္ဂါမဂတော၊ စစ်မြေအရပ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ရညော၊ ရန်သူမင်း၏၊ ယေထေနာဂေါ၊ အကြင်ဆင်တို့သည်၊ အဘိဇာထာ၊ လွန်စွာဖြစ်သောရဲစွမ်း၊ သတ္တိရှိကုန်၏။ သင်္ဂါမာဝစရာ၊ စစ်မြေ၌များစွာကျက်စားသူကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဆင်တို့၏။ ရတ္တကရိသဿ၊ ကျင်ငယ်ကျင်ကြီး၏။ ဝဇ္ဇံ၊ အနံ့ကို စာယိတွာ၊ နှမ်း၍၊ သံသီဒတိ၊ ဆုတ်နှစ်တွန့်တို၏။ ဝိသီဒတိ၊ အထူးသဖြင့်ဆုတ်နှစ်တွန့်တို၏။ နသန္တိ၊ မတည်တန့်နိုင်။ ဩတရိတုံ၊ သက်ဝင်ချဉ်းကပ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ရညော၊ မင်း၏။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ဝဇ္ဇာနံ၊ ဝဇ္ဇာရုံတို့ကို၊ အက္ခာမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ရညော၊ မင်း၏။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ရဿာနံ၊ ရဿာရုံတို့ကို၊ အက္ခာမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ ရညော၊ မင်း၏။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ သင်္ဂါမဂတော၊ စစ်မြေပြင်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကိဿာယ၊ တကြိမ်သော၊ တိတောဒကဒတ္တိဟိဝါ၊ မြက်ရေကိုပေးခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဝိမာနိတော၊ မမြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ နှစ်ကြိမ်ကုန်သော၊ တိတောဒကဒတ္တိဟိဝါ၊ မြက်ရေကိုပေးခြင်းတို့ဖြင့်လည်း၊ ဝိမာနိတော၊ မမြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍၊ တိတိ၊ သုံးကြိမ်ကုန်သော၊ တိတောဒကဒတ္တိဟိဝါ၊ မြက်ရေကိုပေးခြင်းတို့ဖြင့်လည်း။ ဝိမာနိတော၊ မမြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍၊ စတုဟိ၊ လေးကြိမ်ကုန်သော၊ တိတောဒကဒတ္တိဟိဝါ၊ မြက်ရေကိုပေးခြင်းတို့ဖြင့်လည်း၊ ဝိမာနိတော၊ မမြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးကြိမ်ကုန်သော၊ တိတောဒကဒတ္တိဟိဝါ၊ မြက်ရေကိုပေးခြင်းတို့ဖြင့်လည်း၊ ဝိမာနိတော၊ မမြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍၊ သံသီဒတိ၊ ဆုတ်နှစ်တွန့်တို၏။ ဝိသီဒတိ၊ အထူးသဖြင့်ဆုတ်နှစ်တွန့်တို၏။ နသန္တိ၊ မတည်တန့်နိုင်။ သဂါမံ၊ စစ်မြေပြင်သို့၊ ဩတရိတုံ၊ သက်ဝင်ချဉ်းကပ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ရညော၊ မင်း၏။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ရဿာနံ၊ ရဿာရုံတို့ကို၊ အက္ခာမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်

ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ဖောဠဗ္ဗာနံ၊ ဖောဠဗ္ဗာရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣမေ၊ ဤလောက၌၊ ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ သင်္ဂါမဂတော စစ်မြေပြင်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဇကေန၊ တကြိမ်သော၊ သရဝေဂေနဝါ၊ မြား၏အဟုန်သည်လည်း၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ ထိုးပစ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗိတိ၊ နှစ်ကြိမ်ကုန်သော၊ သရဝေဂေဟိဝါ၊ မြား၏အဟုန်တို့သည်လည်း၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ ထိုးပစ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကိတိ၊ သုံးကြိမ်ကုန်သော၊ သရဝေဂေဟိဝါ၊ မြား၏အဟုန်တို့သည်လည်း၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ ထိုးပစ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ စတုတိ၊ လေးကြိမ်ကုန်သော၊ သရဝေဂေဟိဝါ၊ မြား၏အဟုန်တို့သည်လည်း၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ ထိုးပစ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စမိ၊ ငါးကြိမ်ကုန်သော၊ သရဝေဂေဟိဝါ၊ မြား၏အဟုန်တို့သည်လည်း၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ ထိုးပစ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ သံသီဒတိ၊ ဆုတ်နစ်တွန့်တို၏။ နသန္တိ၊ မထည်တန်နိုင်။ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေပြင်အရပ်သို့၊ ဩတရိတု၊ သက်ဝင်ချဉ်းကပ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ဖောဠဗ္ဗာနံ၊ ဖောဠဗ္ဗာရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စမိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေတိ၊ ခေါမေတိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ရာဇာရဟော၊ မင်းအားဆိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ရာဇာတောဂေါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်၊ သည်လည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂိန္ဒြေဝအင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ဂါမံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပဉ္စမိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂိတိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဟုနေယျော၊ အပေးမှဆောင်၍လှူအပ်သောအလှူကို ခံထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ပါဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်တို့၏ အထိုငှါစီရင်အပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ တမလွန်သောကကို ယုံကြည်၍လှူအပ်သောအလှူကိုခံထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ အလ္လတီကဂဏီယော၊ ကောင်းမှုကိုအထိုရှိသောသူတို့၏သက်အုပ်ချိခြင်းကိုပြုရာဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ယောကဿ၊ သတ္တယောက၏၊ အနုတ္တရံ၊ အနုတ္တရော၊ အထူး မရှိသော၊ ဝုညက္ခေတ္တံ၊ ဝုညက္ခေတ္တော၊ ကောင်းမှုလည်းဟူသောမျိုးစေတီ၏ပိုက်ပျိုးချရာထယ်ထာမြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စမိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေတိ၊ အင်္ဂိတိ၊ အဘယ်အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ

အင်္ဂုတ္တို(၄)ပါဠိတော်ဒီသျှ၊

သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ ယူအပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ပါဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်တို့၏ အလို့ငှါ စီရင်အပ်သော အလှူကို ခံထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ တမလွန်လောကကိုယုံကြည်၍ ယူအပ်သော အလှူကို ခံထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗုတိကရဏီယော၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသောသူတို့၏ လက်အုပ်ချီခြင်းကို ပြုရာဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ထောကဿ၊ သတ္တယောကဏ္ဍိ၊ အနုတ္တရံ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ ပုညခေတ္တော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေတီ၏ ပိုက်ပျိုးချရာ လယ်တာ မြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓေ၊ ဤသာသနာထော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဂူပါနံ၊ ဂူပါရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဒ္ဓါနံ၊ သဒ္ဓါရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၊ ဂန္ဓာနံ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရသာနံ၊ ရသာရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဖောဠဗ္ဗာနံ၊ ဖောဠဗ္ဗာရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗစ္စယိ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္ဓာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ ယူအပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ပါဟု နေယျော၊ ဧည့်သည် တို့၏ အလို့ငှါ စီရင်အပ်သော အလှူကို ခံထိုက်သည် လည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ တမလွန်လောကကိုယုံကြည်၍ ယူအပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည် လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗုတိကရဏီယော၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသောသူတို့၏ လက်အုပ်ချီခြင်းကို ပြုရာဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ထောကဿ၊ သတ္တယောကဏ္ဍိ၊ အနုတ္တရံ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ ပုညခေတ္တော၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေတီ၏ ပိုက်ပျိုးချရာ လယ်တာ မြေကောင်း သဘွယ်ဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဂူပါနံ၊ ဂူပါရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓေ၊ ဤသာသနာ ထော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စက္ခုနာ၊ စက္ခု ဗယာဒဖြင့်၊ ဂူပံ၊ ဂူပါရုံကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ရန္တနိယေ၊ ထပ်နှစ်သက်သွယ်ရှိသော၊ ဂူပေ၊ ဂူပါရုံ၌၊ သာရန္တတိ၊ ပြင်းစွာထပ်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သမာဒယိတုံ၊ ကောင်းစွာထားခြင်းငှါ၊ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့

သျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓါနံ၊ သဒ္ဓါရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာထေရ်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ သောတေန၊ သောတပသာဒဖြင့်၊ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါရုံကို၊ သိတွာ၊ ကြား၍၊ ရဇ္ဇ
 နိယေ၊ တပ်နှစ်သက်တွယ်ရှိသော၊ သဒ္ဓေ၊ သဒ္ဓါရုံ၌၊ သာရဇ္ဇတိ၊ ပြင်းစွာထပ်
 ၏၊ ဗိက္ကံ၊ ဗိတ်ကို၊ သမာဒဟိတုံ၊ ကောင်းစွာထားခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်း
 နိုင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓါနံ၊
 သဒ္ဓါရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဂန္ဓာနံ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ကို၊
 အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စာနေန၊ စာနပသာဒဖြင့်၊ ဂန္ဓာ
 ဂန္ဓာရုံကို၊ စာယိတွာ၊ နာမ်း၍၊ ရဇ္ဇနိယေ၊ တပ်နှစ်သက်တွယ်ရှိသော၊ ဂန္ဓေ
 ဂန္ဓာရုံ၌၊ သာရဇ္ဇတိ၊ ပြင်စွာထပ်၏၊ ဗိက္ကံ၊ ဗိတ်ကို၊ သမာဒဟိတုံ၊ ကောင်းစွာ
 ထားခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဂန္ဓာနံ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ ရသာနံ၊ ရသာရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ
 ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာထေရ်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ ဇိဝှ၊ ယ၊ ဇိဝှ၊ ပသာဒဖြင့်၊ ရသံ၊ ရသာရုံ၊ သာယိတွာ၊ လျက်၍၊ ရဇ္ဇနိ
 ယေ၊ တပ်နှစ်သက်တွယ်ရှိသော၊ ရသေ၊ ရသာရုံ၌၊ သာရဇ္ဇတိ၊ ပြင်းစွာထပ်
 ၏၊ ဗိက္ကံ၊ ဗိတ်ကို၊ သမာဒဟိတုံ၊ ကောင်းစွာထားခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်း
 နိုင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ရသာနံ၊
 ရသာရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရ
 ဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဖောဠဗ္ဗာနံ၊ ဖောဠဗ္ဗာ
 ရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာထေရ်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာယေန၊ ကာ
 ယပသာဒဖြင့်၊ ဖောဠဗ္ဗံ၊ ဖောဠဗ္ဗာရုံကို၊ ဗုထိတွာ၊ တွေ့၍၊ ရဇ္ဇနိယေ၊ တပ်နှစ်
 သက်တွယ်ရှိသော၊ ဖောဠဗ္ဗေ၊ ဖောဠဗ္ဗာရုံ၌၊ သာရဇ္ဇတိ၊ ပြင်းစွာထပ်၏၊ ဗိက္ကံ
 ဗိတ်ကို၊ သမာဒဟိတုံ၊ ကောင်းစွာထားခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဖောဠဗ္ဗာနံ၊

ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါဝေဗ္ဗေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှ ဆောင်၍လှူ အပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ပါဟုနေယျော၊ ညွှော်သည်တို့၏ အထို့ငှါစီရင် အပ်သော အလှူကို ခံထိုက်သည် လည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ တမလွန်သောကကိုယုံကြည်၍ လှူအပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗတီကရဂဟိယော၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိသောသူတို့၏လက်အုပ်ချုပ်ခြင်းကို ပြုရာဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ယောကဿ၊ သတ္တလောက၏၊ အနုတ္တရံအနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ ပုညက္ခေတ္တော၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေတို့၏ စိုက်ပျိုးချရာလယ် တာမြေကောင်း သာသနာဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ ရာဇာရဟော၊ မင်းအား ထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ရာဇဘောဂေါ၊ မင်း၏ အသုံးအဆောင်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါဟူ၍ သာသျှင်၊ သင်္ခါ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဝစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိအင်္ဂေဟိ၊ ဤအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ ရာဇာရဟော၊ မင်းအား ထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ရာဇဘောဂေါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါဟူ၍ သာသျှင်၊ သင်္ခါ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဝစ္ဆတိ၊ ရောက်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤထောကဋ္ဌ၊ ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ ဂူပါနံ၊ ဂူပါရုံတို့ကို၊ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သန္ဓာနံ၊ သန္ဓာရုံတို့ကို၊ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝန္ဓာရုံတို့ကို၊ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရဿနံ၊ ရဿာရုံတို့ကို၊ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာနံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကို၊ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ ရာဇာရဟော၊ မင်းအား ထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ရာဇဘောဂေါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါဟူ၍ သာသျှင်၊ သင်္ခါ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဝစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊

ပဉ္စကနိပါတ်ထတိယပဋ္ဌာသက-၄- ရာဇဝင်၊ ၄၀၅

ကထဉ္စ၊ အဘယံသိယျင်၊ ရညော၊ မင်း၏။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့ကို၊ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဓ၊ ဤထောကန္တံ၊ ရညော၊ မင်း၏။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ သင်္ဂါမဂတော၊ စစ်မြေပြင်သို့ချော်သည်ဖြစ်၍၊ ဟတ္ထိကာယံ၊ ဆင်အပေါင်းကို၊ ဒိသ္မာဝါ၊ မြင်၍လည်းကောင်း။ အဿကာယံ၊ မြင်းအပေါင်းကို၊ ဒိသ္မာဝါ၊ မြင်၍လည်းကောင်း။ ရထကာယံ၊ ရထားအပေါင်းကို၊ ဒိသ္မာဝါ၊ မြင်၍လည်းကောင်း။ ပတ္တိကာယံ၊ ခြေသည်အပေါင်းကို၊ ဒိသ္မာဝါ၊ မြင်၍လည်းကောင်း။ နသံသိဒတိ၊ မဆုတ်နစ်မတွန့်တို့၊ နဝိသိဒတိ၊ အထူးအားဖြင့် မဆုတ်နစ်မတွန့်တို့၊ သန္တုတိ၊ တည်တန့်၏။ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေပြင်အရပ်သို့၊ ဩတရိတုံ၊ သက်ဝင်ချဉ်းကပ်ခြင်းငှါ။ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ရညော၊ မင်း၏။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့ကို၊ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယံသိယျင်၊ ရညော၊ မင်း၏။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ သဒ္ဓါနံ၊ သဒ္ဓါရုံတို့ကို၊ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဓ၊ ဤထောကန္တံ၊ ရညော၊ မင်း၏။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ သင်္ဂါမဂတော၊ စစ်မြေပြင်အရပ်သို့ချော်သည်ဖြစ်၍၊ ဟတ္ထိသန္ဓံ၊ ဆင်သံကို၊ သုတွာဝါ၊ ကြား၍လည်းကောင်း။ အဿသန္ဓံ၊ မြင်းသံကို၊ သုတွာဝါ၊ ကြား၍လည်းကောင်း။ ရထသန္ဓံ၊ ရထားသံကို၊ သုတွာဝါ၊ ကြား၍လည်းကောင်း။ ပတ္တိသန္ဓံ၊ ခြေသည်သံကို၊ သုတွာဝါ၊ ကြား၍လည်းကောင်း။ ဧတရိပဏဝသစိတိဏဝနိန္ဒာဒသန္ဓံ၊ စည်ကြီးသံ ထက်စည်သံ ခေသင်းသံ စည်ပုတ်သံ ပဲ့ထင်သံကို၊ သုတွာဝါ၊ ကြား၍လည်းကောင်း။ နသံသိဒတိ၊ မဆုတ်နစ်မတွန့်တို့၊ နဝိသိဒတိ၊ အထူးအားဖြင့် မဆုတ်နစ်မတွန့်တို့၊ သန္တုတိ၊ တည်တန့်နိုင်၏။ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေပြင်အရပ်သို့၊ ဩတရိတုံ၊ သက်ဝင်ချဉ်းကပ်ခြင်းငှါ။ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ရညော၊ မင်း၏။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ သဒ္ဓါနံ၊ သဒ္ဓါရုံတို့ကို၊ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယံသိယျင်၊ ရညော၊ မင်း၏။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ဝန္ဓာနံ၊ ဝန္ဓာရုံတို့ကို၊ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဓ၊ ဤထောကန္တံ၊ ရညော၊ မင်း၏။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ သင်္ဂါမဂတော၊ စစ်မြေပြင်သို့ချော်သည်ဖြစ်၍၊ ရညော၊ ရန်သူမင်း၏။ ယေတေနာဂါ၊ အကြင်ဆင်တို့သည်၊ အတိဇာတာ၊ လွန်စွာဖြစ်သောရဲစွမ်းသတ္တိရှိ

ကုန်၏။ သင်္ဂါမဂဝေရာ၊စစ်မြေ၌များစွာကျက်စားတူးကုန်၏။ တေသံ၊ထို
ဆင်တို့၏၊ရုက္ခကရိ သဿ၊ကျင်ယပ်ကျင်ကြီး၏။ ဝန္တံ၊အနံ့ကို၊ဃာဘိက္ခာ
နံသံ၍၊ နသံသီဒတိ၊ မဆုတ်နစ် မတွန့်တိုး နပိသီဒတိ၊ အထူးအားဖြင့်
မဆုတ်နစ် မတွန့်တိုး၊သန္တိ၊မှတ်၊တည်တန့်နိုင်၏။ သင်္ဂါမံ၊စစ်မြေအရပ်သို့၊
ဩတရိတံ၊သက်ပင်ချဉ်းကပ်ခြင်းငှါ။ သက္ကောတိ၊စွမ်းနိုင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ဤသို့လျှင်၊ ရညော၊မင်း၏၊ နာဂေါ၊ဆင်ပြောင်သည်။
ဝန္တနံ၊အနံ့ဝန္တာရုံတို့ကို၊ ခမော၊သည်းခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဘိက္ခ
ဝေ၊ရဟန်းတို့၊ကထဉ္စ၊အဘယ်သို့လျှင်၊ရညော၊မင်း၏၊နာဂေါ၊ဆင်ပြောင်
သည်။ ရသာနံ၊ရသာရုံတို့ကို၊ခမော၊သည်းခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း
ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဣဓ၊ဤထောကန္တိ၊ရညော၊မင်း၏၊ နာဂေါ၊ဆင်ပြောင်
သည်။ သင်္ဂါမဂတော၊ စစ်မြေအရပ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဧကိဿာ၊
တကြိမ်သော၊ တိဏောဒကဒတ္တိယာဝါ၊ မြက်ရေကိုပေးခြင်းဖြင့်လည်း၊
ပိမာနိတော၊မမြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍၊ ဒ္ဓိတိ၊နှစ်ကြိမ်ကုန်သော၊ တိဏောဒက
ဒတ္တိတိဝါ၊ မြက်ရေကိုပေးခြင်းတို့ဖြင့်လည်း၊ ပိမာနိတော၊ မမြတ်နိုးအပ်
သည်ဖြစ်၍။ တိတိ၊သုံးကြိမ်ကုန်သော၊ တိဏောဒကဒတ္တိတိဝါ၊ မြက်ရေကို
ပေးခြင်းတို့ဖြင့်လည်း၊ ပိမာနိတော၊မမြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍။ စတုတိ၊လေး
ကြိမ်ကုန်သော၊ တိဏောဒကဒတ္တိတိဝါ၊ မြက်ရေကိုပေးခြင်းတို့ဖြင့်လည်း။
ပိမာနိတော၊မမြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍။ ပဉ္စတိ၊ငါးကြိမ်ကုန်သော၊ တိဏောဒက
ဒတ္တိတိဝါ၊ မြက်ရေကိုပေးခြင်းတို့ဖြင့်လည်း၊ ပိမာနိတော၊မမြတ်နိုးသည်
ဖြစ်၍။ နသံသီဒတိ၊မဆုတ်နစ်မတွန့်တိုးနပိသီဒတိ၊ အထူးအားဖြင့်မဆုတ်
နစ်မတွန့်တိုး၊သန္တိ၊မှတ်၊တည်တန့်၏။ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေအရပ်သို့၊ဩတရိတံ၊
သက်ပင်ချဉ်းကပ်ခြင်းငှါ။ သက္ကောတိ၊စွမ်းနိုင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဧဝံ
ခေါ၊ဤသို့လျှင်၊ရညော၊မင်း၏၊ နာဂေါ၊ဆင်ပြောင်သည်။ ရသာနံ၊ရသာရုံ
တို့ကို၊ ခမော၊သည်းခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊
ကထဉ္စ၊အဘယ်သို့လျှင်၊ရညော၊မင်း၏၊နာဂေါ၊ဆင်ပြောင်သည်။ ဟေဠဗ္ဗာ
နံ၊ဟေဠဗ္ဗာရုံ တို့ကို၊ခမော၊သည်းခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခ
ဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဣဓ၊ဤထောကန္တိ၊ရညော၊မင်း၏၊နာဂေါ၊ဆင်ပြောင်သည်။
သင်္ဂါမဂတော၊ စစ်မြေပြင်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဧကေန၊တကြိမ်သော၊
သရဝေဂေနဝါ၊ မြား၏အဟုန်သည်လည်း၊ ပိဒ္ဓေါ၊ထိုစစ်အပ်သည်ဖြစ်၍။
တိတိ၊သုံးကြိမ်ကုန်သော၊ သရဝေဂေတိဝါ၊ မြား၏အဟုန်တို့သည်လည်း၊
ပိဒ္ဓေါ၊ထိုးပစ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ စတုတိ၊လေးကြိမ်ကုန်သော၊ သရဝေဂေ

ပဉ္စကနိပါတ်တတိယပတ္ထဝသက-၄-ရာဇဝဂ်၊ ၄၀၇

ဟိဝါ၊ မြား၏အဟုန်တို့သည်လည်း၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ ထိုပစ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးကြိမ်ကုန်သော၊ သရဝေဂေဟိဝါ၊ မြား၏အဟုန်တို့သည်လည်း၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ ထိုးပစ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ နုသံသီဒတိ၊ မဆုတ်နစ်မတွန့်တိုး၊ နုပိသီဒတိ၊ အထူးအားဖြင့်မဆုတ်နစ်မတွန့်တိုး၊ သန္တုတ္တတိ၊ ထည်ဟန်နှိုင်း၏၊ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေအရပ်သို့၊ ဩဘရိတုံ၊ သက်ခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ရုညောမင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ ဖောဠုဗ္ဗာနံ၊ ဖောဠုဗ္ဗာရုံဘို့ကို၊ ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္ဓာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရုညောမင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်သည်၊ ရာဇာရဟော၊ မင်းအားသာထိုက်သည် လည်းကောင်း၊ ရာဇဘောဂေါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရုညောမင်း၏၊ အင်္ဂံ၊ တွေဝ၊ အင်္ဂါဟု၍သာလျှင်၊ သင်္ခံ၊ ခေါင်ဝါခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ခမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္ဓာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ လှူအပ်သောအလှူကို ခံထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ပါဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်တို့၏အကျိုးငှါစီးရင်အပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ ထမလွန်လောကကိုယုံကြည်၍လှူအပ်သောအလှူကိုခံထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈတိကရဏီယော၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသောသူတို့၏ထက်အုပ်ချီခြင်းကိုပြုရာဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ယောကဿ၊ သတ္တလောက၏၊ အနုတ္တရံ၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ပုညက္ခေတ္တော၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေတီ၏စိုက်ပျိုးရာထယ်သာမြေကောင်း သဘွယ်ဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကထမေဟိ၊ ခမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္ဓာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍လှူအပ်သောအလှူကိုခံထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ပါဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်တို့၏ အကျိုးငှါစီးရင်အပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ ထမလွန်လောကကို ယုံကြည်၍လှူအပ်သောအလှူကိုခံထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈတိကရဏီယော၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသောသူတို့၏ထက်အုပ်ချီခြင်းကိုပြုရာဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ယောကဿ၊ သတ္တလောက၏၊ အနုတ္တရံ၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ပုညက္ခေတ္တော၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေတီ၏ စိုက်ပျိုး

အင်္ဂုတ္တို ဂါပါဠိထေဝ်ဒိဿု။

ရာဇဇယံတာမြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤအဆုံးအမထေဝ်ဒိ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့ကို၊ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဒ္ဓါနံ၊ သဒ္ဓါရုံတို့ကို၊ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝဇ္ဇာနံ၊ ဝဇ္ဇာရုံတို့ကို၊ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရသာနံ၊ ရသာရုံတို့ကို၊ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗောဇ္ဇဗ္ဗာနံ၊ ဗောဇ္ဇဗ္ဗာရုံတို့ကို၊ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ခဗ္ဗေတိ၊ ကရားတို့နှင့်၊ သမန္ဓာ ဝတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဟု နေယျော၊ အဝေးမှ ဆောင်၍ ယူအပ်သော အလှူကို ခံထိုက်သည် လည်းကောင်း၊ ပါဟု နေယျော၊ ဧည့်သည်တို့၏ အကျိုးငှါ စီရင်အပ်သော အလှူကို ခံထိုက်သည် လည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ တမလွန်ထောကကို ယုံကြည်၍ ယူအပ်သော အလှူကို ခံထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ သောကဿ၊ သတ္တသောက၏၊ အနုတ္တရံ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ ပုညက္ခေတ္တော၊ ကောင်းမှုလည်းဟူသော မျိုးခဝတို့၏ ပိုက်ပျိုးချရာဇဇယံတာ မြေကောင်းသဘွယ် ဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့ကို၊ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤအဆုံးအမထေဝ်ဒိ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကျေနာ၊ စက္ခုပဿဒဖြင့်၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ခုဇ္ဇနိယေ၊ တပ်နှစ်သက်သွယ်ရှိသော၊ ခုဇ ခုဇပါရုံ၌၊ နုသာ ခုဇ္ဇတိ၊ ပြင်းစွာမကပ်၊ စိတ္တံစိတ်ကို၊ သမာဒဟိတံ၊ ကောင်းစွာထားခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဘိက္ခုပေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့ကို၊ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓါနံ၊ သဒ္ဓါရုံတို့ကို၊ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤအဆုံးအမထေဝ်ဒိ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သောဘနံ၊ သောဘာသာဖြင့်၊ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါရုံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ခုဇ္ဇနိယေ၊ တပ်နှစ်သက်သွယ်ရှိသော၊ သဒ္ဓေ၊ သဒ္ဓါရုံ၌၊ နုသာ ခုဇ္ဇတိ၊ ပြင်းစွာမကပ်၊ စိတ္တံစိတ်ကို၊ သမာဒဟိတံ၊ ကောင်းစွာထားခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓါနံ၊ သဒ္ဓါရုံတို့ကို၊ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝဇ္ဇာနံ၊ ဝဇ္ဇာရုံတို့

ပဉ္စကနိပါတ်တတိယပဏ္ဍိတသက-၄-ရာဇဝဂ်၊ ၄၀၉

ကိုခမောသည်းခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဣဓ၊ ဤအဆုံးအမတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စာသေန၊ စာသနပသာဒဖြင့်၊
 ဂန္ဓ၊ ဂန္ဓာရုံကို၊ စာယိတွာ၊ နင်း၍၊ ဇ္ဇနိယေ၊ တပ်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော၊
 ဂန္ဓ၊ ဂန္ဓာရုံ၌၊ နုသာဇ္ဇေတိ၊ ပြင်းစွာမထပ်၊ ဝိက္ကံ၊ ဝိတ်ကို၊ သမာဒဟိတုံ၊
 ကောင်းစွာထားခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဂန္ဓာနံ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ကို၊ ခမောသည်းခံနိုင်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ ရသာနံ၊ ရသာရုံတို့ကို၊ ခမောသည်းခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤအဆုံးအမတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ ဇိဝှါယ၊ ဇိဝှါပသာဒဖြင့်၊ ရသံ၊ ရသာရုံကို၊ သာယိတွာ၊ လျက်၍၊ ဇ္ဇ
 နိယေ၊ တပ်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော၊ ရသေ၊ ရသာရုံ၌၊ နုသာဇ္ဇေတိ၊ ပြင်းစွာ
 မထပ်၊ ဝိက္ကံ၊ ဝိတ်ခြင်၊ ဝိတ်ကို၊ သမာဒဟိတုံ၊ ကောင်းစွာထားခြင် ငှါ၊ သက္ကော
 တိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 ရသာနံ၊ ရသာရုံတို့ကို၊ ခမောသည်းခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗောဠဗ္ဗာနံ၊
 ဗောဠဗ္ဗာရုံတို့ကို၊ ခမောသည်းခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤအဆုံးအမတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်
 ဖြင့်၊ ဗောဠဗ္ဗံ၊ ဗောဠဗ္ဗာရုံကို၊ ဗုသိတွာ၊ တွေထိ၍၊ ဇ္ဇနိယေ၊ တပ်နှစ်သက်
 ဘွယ်ရှိသော၊ ဗောဠဗ္ဗေ၊ အတွေးဗောဠဗ္ဗာရုံ၌၊ နုသာဇ္ဇေတိ၊ ပြင်းစွာမထပ်၊
 ဝိက္ကံ၊ ဝိတ်ကို၊ သမာဒဟိတုံ၊ ကောင်းစွာထားခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗောဠဗ္ဗာနံ၊
 ဗောဠဗ္ဗာရုံတို့ကို၊ ခမောသည်းခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်စေ့ဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဟုနေယျာ၊ အဝေး
 ငှအောင်၍လှူအပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ပါဟုနေယျာ
 ဧည့်သည်တို့၏ အကျိုးငှါ စီရင်အပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည် လည်း
 ကောင်း၊ ဒက္ခိတောယျာ၊ တမလွန်လောကကို ယုံကြည်၍လှူအပ်သော
 အလှူကိုခံထိုက်သည် လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗလိကရုဂီယော၊ ကောင်းမှုကို
 အလိုရှိသောသူတို့၏လက်အုင်ချီခြင်းကို ပြုရာဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊
 လောကဿ၊ သတ္တလောက၏၊ အနုတ္တရံ၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊
 ပုညက္ခေတ္တံ၊ ပုညက္ခေတ္တော၊ ကောင်းမှုဘည်းဟူသော မျိုးစေ့တို့၏ပိုက်ပျိုး

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ရာသယ်တာမြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ နဝမ်၊ နဝမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး
ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရညော၊ မင်း၏။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။
ရာဇာရဟော၊ မင်းအားထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ရာဇဘောဂေါ၊ မင်း၏
အသုံးအဆောင်သည်လည်းကောင်း၊ ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါဟူ၍
သာလျှင်၊ သင်္ခါ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်
သော၊ ကထမေဟိ၊ ကထာတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သော၊ ရညော၊ မင်း၏။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ရာဇာရဟော၊ မင်းအား
ထိုက်သည် လည်းကောင်း၊ ရာဇဘောဂေါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်
လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါဟူ၍
သာလျှင်၊ သင်္ခါ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ ရညော၊ မင်း၏။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။
သောတာစ၊ နာယူထတ် သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟန္တာစ၊ ရန်သူ
တို့ကိုသတ်ဖြတ်တတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရက္ခိတာစ၊ စောင့်
ရှောက်တတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ခန္တာစ၊ သည်းခံတတ်သည်
လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂန္တာစ၊ သွားထတ် သည်လည်း၊ ဟောတိ၊
ဖြင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရညော၊ မင်း၏။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။
ရာဇာရဟော၊ မင်းအားထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ရာဇဘောဂေါ၊ မင်း၏
အသုံး အဆောင်သည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရညော၊ မင်း၏၊
အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါဟူ၍ သာလျှင်၊ သင်္ခါ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ရညော၊ မင်း၏။ နာဂေါ၊ ဆင်
ပြောင်သည်။ သောတာစ၊ နာယူထတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ ရညော၊ မင်း၏။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။
ဟတ္ထိဒမ္မ သာရထိ၊ ဆုံးမအပ်သော ဆင်ကိုဆုံးမ တတ်သော ဆင်ဆရာ
သည်။ ယမေနံကာရထံ၊ အကြင်အကြောင်းကို၊ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ ယဒိ
ဝါကထပုဗ္ဗံ၊ ပြုဘူးသောအမှုကိုလည်း၊ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ ယဒိဝါကထ
ပုဗ္ဗံ၊ မပြုဘူးသောအမှုကိုလည်း၊ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊
အဋ္ဌိကတွာ၊ အဋ္ဌိအသေပြု၍၊ မနုထိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော

ပဉ္စကနိပါတ်ထတိယပဏ္ဍိတသက-၄-ရာဇဝဂ်၊ ၄၁၀

အမှုကို၊ စေတသ၊ ဝိတ်ဖြင့်၊ သမန္နာဟရိတွာ၊ ကောင်းစွာဆောင်၍၊ ဩဟိ
တသောတော၊ ထောင်အပ်သော နားရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုဏာတိ၊ နာယုဇ္ဈိ၊
ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်
သည်၊ သောတာ၊ နာယုဇာတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ ဟန္တာ၊
ရန်သူတို့ကိုသတ်ဖြတ်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ဣဓ၊ ဤထောက၌၊ ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ သင်္ဂါမဂ
တော၊ စစ်မြေပြင်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဟတ္ထိ၊ ဝိ၊ ဆင်ကိုလည်း၊ ဟနတိ၊
သတ်၏၊ အဿန္တိ၊ မြင်းကိုလည်း၊ ဟနတိ၊ သတ်၏၊ အဿာရ၊ ငွေ၊ မြင်းစီးသူ
ရဲကိုလည်း၊ ဟနတိ၊ သတ်၏၊ ရထန္တိ၊ ရထားကိုလည်း၊ ဟနတိ၊ ပျက်ဆီး၏၊
ရထာနိကန္တိ၊ ရထားစီးသူရဲကိုလည်း၊ ဟနတိ၊ သတ်၏၊ ပတ္တိကန္တိ၊ ခြေသည်
သူရဲကိုလည်း၊ ဟနတိ၊ သတ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊
ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ ဟန္တာ၊ ရန်သူတို့ကို သတ်တတ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊
ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ ရက္ခိတာ၊ စောင့်ရှောက်တတ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤထောက၌၊ ရညော
မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ သင်္ဂါမဂတော၊ စစ်မြေပြင်သို့ရောက်
သည်ဖြစ်၍၊ ဝုရိခံကာယံ၊ ရှေ့ကိုယ်ကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊ ပစ္ဆိမကာ
ယံ၊ နောက်ကိုယ်ကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊ ဝုရိမေပါဒေ၊ ရှေ့ခြေတို့ကို၊
ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊ ပစ္ဆိမေပါဒေ၊ နောက်ခြေတို့ကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်
ရှောက်၏၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊ ကဏ္ဍေ၊ နားတို့ကို၊
ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊ ဒန္တေ၊ အစွယ်တို့ကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊
သောဏ္ဍံ၊ နှာမောင်းကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊ ဝါယမိ၊ အမြီးကို၊ ရက္ခတိ၊
စောင့်ရှောက်၏၊ ဟတ္ထာရဟံ၊ ဆင်စီးသူရဲကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊
ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်
ပြောင်သည်၊ ရက္ခိတာ၊ စောင့်ရှောက်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်
သည်၊ ဒန္တာ၊ သည်းခံတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ဣဓ၊ ဤထောက၌၊ ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ သင်္ဂါမဂ
တော၊ စစ်မြေပြင်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တိဗ္ဗာရာနံ၊ ထွန်ဖြင့်ထိုးဆွ
ခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အသိဗ္ဗာရာနံ၊ သန်ထူးဖြင့်ခုတ်ဖြတ်ခြင်းတို့

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ကိုလည်းကောင်း၊ ဥသုပ္ပဟာရာနံ၊ မြားဖြင့်ပစ်ခတ်ခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 ဗခုသုပ္ပဟာရာနံ၊ ပေါက်ဆိန်ဖြင့် ပေါက်ခွဲခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘေရိ
 ပထဝသင်္ခါဘိဏဝနိန္ဒာဒသဒ္ဓါနံ၊ စည်ကြီးသံထက်စည်သံခရုသင်းသံစည်
 ပုတ်သံပဲ့သံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ။
 ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်
 ပြောင်သည်။ ခန္ဓာ၊ သည်းခံတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့
 ကထဗ္ဗ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ဂန္ဓာ၊
 သွားတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသော
 ကန္ဓ၊ ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ဟတ္ထိဒဗ္ဗသာဇေတိ ဆုံးမအပ်
 သောဆင်ကိုဆုံးမတတ်သောဆင်ဆရာသည်။ ယမေနံဒိသံ၊ အကြင်အရပ်
 မျက်နှာသို့၊ ပေသေတိ၊ စေလွှတ်၏။ ယဒိဝါဂတပုဗ္ဗံ၊ ရှေ့ဘူးသော အရပ်သို့
 လည်းကောင်း။ ယဒိဝါဂတပုဗ္ဗံ၊ မရောက်ဘူးသော အရပ်သို့ လည်း
 ကောင်း။ ပေသေတိ၊ စေလွှတ်၏။ တံ၊ ထိုစေခိုင်းအပ်သော အရပ်သို့၊ ဝိပ္ပမေဝ
 လျှင်စွာသာလျှင်၊ ဂန္ဓာ၊ သွားတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဇံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ဂန္ဓာ၊
 သွားတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်
 သော၊ ဣမေဟိခါအင်္ဂေဟိ၊ ဤအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊
 ရညော၊ မင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ရာဇာဇယော၊ မင်းအားထိုက်
 သည်လည်းကောင်း။ ရာဇဘောဒဂါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်သည် လည်း
 ကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂေတိ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်၊
 သင်္ခါ၊ ခေါင်းခြင်းသို့၊ ဂန္ဓတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခုပေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေမေဝ
 ခေါ၊ ဤအဟုသာလျှင်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှ
 ဆောင်ရွက်လျှင်လည်းကောင်း၊ အတ္ထုကိုခံထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ပါဟုနေယျော၊
 ညွှန်သည်တို့၏ အကျိုးငှါ စီရင်အပ်သော အတ္ထုကို ခံထိုက်သည် လည်း
 ကောင်း၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ တမလွန်ထောက်ကို ယုံကြည်ရွံ့လျှင်လည်းကောင်း၊ အတ္ထု
 ကိုခံထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗုတိကရဏံယော၊ ကောင်းမှုကို အလို
 ရှိသောသူ၏လက်အင်္ဂါခြင်းကိုပြုရာဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ယောက္ခဿ၊
 သတ္တလောက၏၊ အနုတ္တရံ၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ
 ပုညက္ခေတ္တာ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေတနာ၏စိုက်ပျိုးရာ လယ်တာ
 မြေးကောင်းသဘွယ်ဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး

ကုန်သော၊ ကတမေထိဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ ယူအပ်သော အလှူကိုခံဆိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ပါဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်တို့၏အကျိုး ငြိစိရင်အပ်သော အလှူကိုခံဆိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ဒက္ခိနေယျော၊ တမလွန်သောကကို ယုံကြည်၍ ယူအပ်သော အလှူကို ခံဆိုက်သည် လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗုတိကရဏီယော၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိသောသူတို့၏ထက်အုပ်ချီခြင်းကို ပြုရာဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ ယောကဿ၊ သတ္တလောက၏၊ အနုတ္တရံ အနုတ္တရော၊ အထူးမရှိသော၊ ပုဏ္ဏေတ္တံ ပုညက္ခေတ္တော၊ ကောင် မှုတည်းဟူသောမျိုးစေ့တို့၏စိုက်ပျိုးရာ လယ်တာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤအဆုံးအမတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သောတာပနာယူတတ်သည်လည်းဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟန္တာစ၊ ကိလေသကို သတ်ဖြတ်တတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေဠုတစ၊ စောင့်ရှောက်တတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝန္တာစ၊ သည်းခံသတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝန္တာစ၊ သွားတတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဟုနေယျော အဝေးမှဆောင်၍ ယူအပ်သော အလှူကိုခံဆိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ပါဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်တို့၏အကျိုး ငြိစိရင်အပ်သော အလှူကိုခံဆိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ တမလွန်သောကကို ယုံကြည်၍ ယူအပ်သော အလှူကိုခံဆိုက်သည်လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗုတိကရဏီယော၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိသောသူတို့၏ထက်အုပ်ချီခြင်းကို ပြုရာဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ယောကဿ သတ္တလောက၏၊ အနုတ္တရံ အနုတ္တရော၊ အထူးမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ ပုညက္ခေတ္တော၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေ့တို့၏စိုက်ပျိုးရာ လယ်တာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဗ္ဗ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သောတာ၊ နာယူတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤအဆုံးအမတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ တထာဂတဗ္ဗဝေဒိတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောကြားတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယေ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို၊ ဒေသိယမာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အဗြိကတွာ၊ အရိုအသေပြု၍၊ မနုဘိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ သဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံသောတရားကို၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သမန္နာဟာရိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍ ဩဟိတသောတော၊ ထောင်အပ်သော

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

နားရှိသည်ဖြစ်၍ ခမ္မံတရားကို၊ သုကာတိ၊ နာယုဇ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သောတာ၊ နာယုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဟန္တာ၊ ကိလေသာကိုသတ်ဖြတ်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤအဆုံးအမတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ကာမဝိတက္ကံ၊ အလိုရှိအပ်သော ကာမဂုဏ်ကို ကြံခြင်းကို၊ နာမိဝါသေတိ၊ မသာယာ၊ ပဇာတိ၊ ပယ်စွန့်၏၊ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ပျောက်၏၊ ဟနတိ၊ ပျက်ဆီး၏၊ ဗျန္တိ၊ ကရေတိ၊ ကင်းသည်ကိုပြု၏၊ အနဘာဝံ၊ တဘန် မဖြစ်ခြင်းသို့၊ ဝမေတိ၊ ရောက်စေ၏၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကံ၊ ပျက်စီးခြင်းကိုကြံခြင်းကို၊ (ဇ)၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိဟိံသာဝိတက္ကံ၊ ညည်းဆဲခြင်းကိုကြံခြင်းကို၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ဖြစ်ကုန်ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ပါပကော၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလေ၊ အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ခမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ နာမိဝါသေတိ၊ မသာယာ၊ ပဇာတိ၊ ပယ်စွန့်၏၊ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ပျောက်၏၊ ဟနတိ၊ ပျက်ဆီး၏၊ ဗျန္တိ၊ ကရေတိ၊ ကင်းသည်ကိုပြု၏၊ အနဘာဝံ၊ တဘန် မဖြစ်ခြင်းသို့၊ ဝမေတိ၊ ရောက်စေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဟန္တာ၊ ကိလေသာကိုသတ်ဖြတ်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ရက္ခိဘာ၊ စောင့်ရှောက်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤအဆုံးအမတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စက္ခု၊ နာ၊ စက္ခု၊ ပသာဒဖြင့်၊ ရှုပ်၊ ရှုပ်ရုံကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ နနိမိတ္တဂ္ဂါတိ၊ ယောကျ်ားနိမိတ်မိန်းမနိမိတ်ကို ယူလေ့ရှိသည် ယည်းကောင်း၊ နာနုဗျဉ္စဂ္ဂါတိ၊ ထက်ခြေအစရှိသော အင်္ဂါကြီးငယ်ကို ယူထွေမရှိသည် ယည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယတွာမိကရဏံ၊ အကြင် စက္ခုမြွေကို မစောင့်ခြင်းကြောင့်၊ စက္ခု၊ နြံယံ၊ စက္ခုမြွေကို၊ အသံဝတ်၊ မစောင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော၊ နေ၊ ထိုရဟန်းကို၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ ရှေးရှုထပ်ခြင်းနှလုံး မသာယာခြင်းဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပါပကော၊ ယုတ်မာ ကုန်သော၊ အကုသလော၊ အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ခမ္မေ၊ တရားတို့သည်၊ အနာဿဝေယျံ၊ အဘန်တထဲလဲနှိပ်စက်ကုန်ရာ၏၊ ထဿ၊ ထိုစက္ခုမြွေကို၊ သံဝရာထာ၊ စောင့်စည်းခြင်းငှါ၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏၊ စက္ခု၊ နြံယံ၊ စက္ခုမြွေကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊ စက္ခု၊ နြံယော၊ စက္ခုမြွေ၌၊ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ သောတေန၊ သောတပသာဒဖြင့်၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါရုံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ထာနေန၊

ပဉ္စကနိပါတ်ထတိယပစ္ဆာသက-၄-ရာဇဝင်၊ ၄၁၅

စာနုပသာဒဖြင့်၊ ဂန္ဓ၊ ဂန္ဓာရုံကို၊ စာယိတွာ၊ နမ်း၍၊ ဇိ၎ါယ၊ ဇိ၎ါပသာဒ
ဖြင့်၊ ရသံ၊ ရသာကို၊ သာယိတွာ၊ ထျက်၍၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊
ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို၊ ဗုဒ္ဓိတွာ၊ တွေ့ထိ၍ မာနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို၊ ဝိညာ
ထ၊ သိ၍၊ နနိမိတ္တဂ္ဂါဟိ၊ ယောက္ခိ၊ နိမိတ် မိန်းမနိမိတ်ကို ယူထေ့မရှိသည်
လည်းကောင်း၊ နာနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟိ၊ ထက်ရေစသောအင်္ဂါကြီးငယ်ကိုယူထေ့
မရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယတွာမိကရထံ၊ အကြင်မနိန္ဒြေ
ကိုမစောင့်ခြင်းကြောင့်၊ မနိန္ဒြေယံ၊ မနိန္ဒြေကို၊ အသံဝတံ၊ မစောင့်သည်ဖြစ်၍၊
ဝိဟရန္တံ၊ နေသော၊ နေ့၊ ထိုရဟန်းကို၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ ရှေးရှုတပ်ခြင်း
နှလုံးမသာယာခြင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊
အက္ခယဿ၊ အပြစ်နှင့်ထက်ပြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ ထရားတို့သည်၊ အန္ဓာဿ
ဝေယျံ၊ အဘန်တလဲလဲနှိပ်စက်ကုန်ရာ၏၊ တဿ၊ ထိုမနိန္ဒြေကို၊ သံဝရာယ
စောင့်စည်းခြင်းငှါ၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏၊ မနိန္ဒြေယံ၊ မနိန္ဒြေကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်
ရှောက်၏၊ မနိန္ဒြေယော၊ မနိန္ဒြေ၌၊ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်
၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ရက္ခိတာ၊
စောင့်ရှောက်ထတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊
အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ခန္တာ၊ သည်းခံတတ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤအဆုံးအမထော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်၊ သိတဿ၊ အချင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥတ္တဿ၊ အပူကိုလည်းကောင်း၊
ဇိယဗ္ဗာယ၊ ဝတ်မွတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိပါသာယ၊ ရေသိပ်ခြင်းကို
လည်းကောင်း၊ ခုံသမကသဝါတာတပသဓိသပသဗ္ဗဿာနံ၊ ငှက်ခြင်းလေ
နေပူခြွင်းသန်းတို့၏အထွေတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုရုတ္တာနံ၊ မကောင်း
သဖြင့်ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဒုရာဂတာနံ၊ မကောင်းသဖြင့်သာကုန်သော၊ ဝစန
ပထာနံ၊ စကားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ဒုက္ခာနံ၊ သည်းခံနိုင်ခဲ့ကုန်သော၊ တိဗ္ဗာနံ၊
ထူထဲကုန်သော၊ ခရာနံ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်သော၊ ကဗျုကာနံ၊ ထက်မျက်ကုန်
သော၊ အသာတာနံ၊ မသာယာအပ်ကုန်သော၊ အမနာပါနံ၊ နှလုံးကိုမပွားစေ
ထတ်ကုန်သော၊ ပါတဟရာနံ၊ အသက်ကိုဆောင်တတ်ကုန်သော၊ သာဓိရိ
ကာနံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့ကို၊ အမိဝါသကဇာတိ
ကော၊ သည်းခံနိုင်သောသဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ခန္တာ၊ သည်းခံတတ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ရဟန်းသည်၊ ဂန္ဓာ၊ သွားတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝါ၊ ဤအဆုံးအမအထပ်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒိဗောန၊ ရှည်စွာသော၊ ဣဒိနာအဇ္ဈနာ၊ ဤသံသရာတည်းဟူသောခရီးဖြင့်၊ အဂတပုဗ္ဗာ၊ မရေဝံဘူးသော၊ ယာသာဒိဿ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောအရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သဗ္ဗသင်္ခါရသမထော၊ ခပ်သိမ်းသောသင်္ခါရတို့၏ငြိမ်းရာဖြစ်သော၊ သဗ္ဗပဓိပတိနိဿဂ္ဂေ၊ ခပ်သိမ်းသောဥပဓိတို့ကိုစွန့်ရာဖြစ်သော၊ ဝေဏှာက္ခယော၊ တဏှာ၏ကုန်ရာဖြစ်သော၊ ဝိရာဂေါ၊ ရာဂ၏ကင်းရာဖြစ်သော၊ ယဒိဒံပဏ္ဍိတံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့၊ ဝိပ္ပညေဝ၊ ယျှင်စွာသာယျှင် ဂန္ဓာ၊ သွားတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဂန္ဓာ၊ သွားတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးတုန်သော၊ ဣမေဟိခေါ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤစာရားတို့နှင့်၊ သမန္ဓာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဟုနေယျာ၊ အခဝေးမှဆောင်၍လှူအပ်သော၊ အလ္လုကိုခံထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ (လ)၊ လောကဿ၊ သတ္တလောက၏၊ အနုတ္တရံအနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခတ္တံပုညက္ခတ္တော၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေတီ၏စိုက်ပျိုးရာ ထယ်ဘာမြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဒေသမံ၊ ဒေသမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ စတုးတ္ထာ၊ လေးခုမြောက်သော၊ ရာဇဝဂ္ဂေါ၊ ရာဇဝင်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား၊ စက္က၊ မြတ်စွာဘုရား၏တရားဒေသနာတည်းဟူသောစက်ကိုလည်စေသည်ကို ဟောရာဖြစ်သောသုတ်လည်းကောင်း၊ အနုဝတ္တနာစ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏မြတ်စွာဘုရားသို့အတုလိုက်၍ တရားဒေသနာတည်းဟူသောစက်ကိုဖြစ်စေခြင်းလည်းကောင်း၊ ရာဇာ၊ တရားတည်းဟူသော မင်းလည်းကောင်း၊ ယဿဒိသံ၊ အကြင်အရပ်မျက်နှာ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တတ္ထတတ္ထံ၊ ထိုထိုအရပ်မျက်နှာ၌၊ ဝိရတ္တ၊ စိတ္တော၊ ကိလေသာမှ လွတ်သော စိတ်ရှိသော ရဟန်းလည်းကောင်း၊ ဧဒေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပတ္တနာဓဝေ၊ တောင့်တခြင်းကို ဟောရာဖြစ်သော သုတ်တို့လည်းကောင်း၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်၊ သုပတိ၊ အိပ်သောသူတို့ကိုဟောရာဖြစ်သောသုတ်လည်းကောင်း၊ ဘက္ကာရော၊ များစွာအစာကိုစားသောရဟန်းကို ဟောရာဖြစ်သော သုတ်လည်းကောင်း၊ အက္ခမေဝစ၊ ရူပါရုံစသည်တို့ကိုလည်းမခံနိုင်သောရဟန်းကိုပဋ္ဌာနပြု၍ဟောအပ်သောသုတ်လည်းကောင်း

ပဉ္စကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဍိတသက-၄-ရာဇဝဂ်၊ ၄၁၇

သေဝတေနစ၊နာယူတတ်သောရဟန်းကိုပဋိပညာပြု၍ဟောရာဖြစ်သောသုတ်
လည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊တေတာန၊ထိုသုတ်တို့သည်၊ ဒသ၊ဇယံသုတ်
တို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသည်ထွင်တည်း။ ။

ပဉ္စကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဍိတသက-၅-တိကဏ္ဍကဝဂ်၊

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဓဉ္စ၊ငါးယောက်ကုန်သော၊ဣမေပုဂ္ဂလံ၊ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်၊ဇေယကတ္ထိံ၊ဇေယကန္တိ၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ပဉ္စ၊
ငါးယောက်တို့သည်၊ ကတမေ၊အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဒတွာ၊ပေးပြီး၍။
အဝဇာနာတိ၊မထိမဲ့မြင်အောက်မေ့၏၊ သံဝါသေန၊ထကွပေါင်းတော်ခြင်း
ဖြင့်၊အဝဇာနာတိ၊မထိမဲ့မြင်အောက်မေ့၏၊ အာဒေယူရခေါ၊ရှေးဦးစွာဆို
အပ်သောစကား၌ ယုံကြည်သဖြင့်ယူအပ်သော မျက်နှာရှိသည်၊ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဇေယဇေယ၊လျှပ်ပေါ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊မန္တော၊ပညာနဲ့၊သည်။
မောမူဟော၊ အလွန်တွေဝေသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊
ကထဉ္စ၊အဘယ်သို့လျှင်၊ ပုဂ္ဂလေ၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒတွာ၊ပေးပြီး၍၊အဝဇာ
နာတိ၊မထိမဲ့မြင်အောက်မေ့သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဣမေ၊ဤလောက
၌၊ပုဂ္ဂလေ၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုဂ္ဂလေ၊ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ စိဝရေ၊ဣန္ဒြိယတသေန
သနဝိသာနပစ္စယ ဘေသ္မဇ္ဇပရိက္ခာရံ၊သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်း အနာဇာနိ
ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ဆေးတည်းဟူသော အရံအတားကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊
တဿ၊ထိုရဟန်းအား၊ ဧဝံ၊ဤသို့သောအကြံသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ကိံ
ဟောတိ၊အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ အတံ၊ငါသည်၊ ဒေမိ၊ပေးလှူ၏၊ အယံ၊
ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ပနိဂ္ဂဟာတိ ခံယူ၏၊ဣတိဧဝံ၊ဤသို့သောအကြံသည်၊ဟော
တိ၊ဖြစ်၏၊တမေနံ၊ထိုသူကို၊ ဒတွာ၊ပေးပြီး၍၊ အဝဇာနာတိ၊ မထိမဲ့မြင်
အောက်မေ့၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ဤသို့လျှင်၊ ပုဂ္ဂလေ၊ပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ဒတွာ၊ပေးပြီး၍၊ အဝဇာနာတိ၊မထိမဲ့မြင်အောက်မေ့၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ကထဉ္စ၊အဘယ်သို့လျှင်၊ ပုဂ္ဂလေ၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သံဝါသေန၊
ထကွပေါင်းတော်ခြင်းဖြင့်၊ အဝဇာနာတိ၊မထိမဲ့မြင်အောက်မေ့သနည်း။
ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ဤလောက၌၊ပုဂ္ဂလေ၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုဂ္ဂလေ၊
ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်၊သဒ္ဓိံ၊ကကွ၊ဧဒ္ဒေါဝဿာနိ၊နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊တိ
ဏိဝါဝဿာနိ၊သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊သံဝသတိ၊ပေါင်းတော်၏
တမေနံ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊သံဝါသေန၊ထကွပေါင်းတော်ခြင်းဖြင့်၊အဝဇာနာတိ

မထိမဲ့မြင်အောက်မေ့၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘံဝါသေန၊ တကွပေါင်းတော်ခြင်းဖြင့်၊ အဝဇာနာတိ၊ မထိမဲ့မြင်အောက်မေ့၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာဒေယျရခေါ၊ ရှေးဦးစွာဆိုအပ်သော စကား၌ယုံကြည်သဖြင့် ယူအပ်သော မျက်နှာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤထောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပရဿသုတပါး၏၊ ဝဏ္ဏဝါ၊ ကျေးဇူးကိုလည်းကောင်း၊ အဝဏ္ဏဝါ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဘိယမာနေ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ ဝိပ္ပညေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊ အဓိရဉ္စိတာ၊ ယုံကြည်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းထက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာဒေယျရခေါ၊ ရှေးဦးစွာဆိုအပ်သော စကား၌ယုံကြည်သဖြင့် ယူအပ်သော မျက်နှာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ထောလော၊ လျှင်ပေါ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤထောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣတ္ထရသဒ္ဓေါ၊ တိုသောသဒ္ဓါတရားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတ္ထဝေတ္တိ၊ တိုသော ငြိမ်ဆည်းကပ်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ ဣတ္ထရပေမော၊ တိုသောချစ်မြတ်နိုးခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတ္ထရပ္ပဿဒေါ၊ တိုသောကြည်ညိုခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ထောလော၊ လျှင်ပေါ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မန္ဓော၊ နံ့သည်။ မောမူဟော၊ အလွန်တွေဝေသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤထောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကုသလာကုသလေ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ သာဝဇ္ဇာနဝဇ္ဇေ၊ အပြစ် ရှိကုန်အပြစ်မဲ့ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဟိနပ္ပဏီထေ၊ ယုတ်ကုန်မြတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ကဏ္ဍာသုက္ကသပ္ပဋိဘာဝေ၊ ပြိုင်ဘက် ဖြစ်ဘောအင်္ဂါရှိသောမည်းညစ်သော အကုသိုလ်ဖြူစင်သောကုသိုလ် နှုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားကိုကို၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မန္ဓော၊ နံ့သည်။ မောမူဟော၊ အလွန်တွေဝေသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း

ဗုဒ္ဓကနိပါတ်တတိယပဏ္ဏာသက-၅- တိက္ခကိဝဂ်၊ ၄၁၉

တို့၊ ထောကတ္ထိ၊ ထောကန္တိ၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေခေါပုဂ္ဂလာ၊
ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ပဋ္ဌဝံ၊ ပဋ္ဌမသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိဗာံ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ။

တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထောကတ္ထိ၊ ထောကန္တိ၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်ကုန်သော
ဣမေပုဂ္ဂလာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။
ပဉ္စ၊ ငါးယောက်တို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ တိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဣဝံ၊ ဤထောကန္တိ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
အာရဟ္တတိ၊ အာပတ်ကိုလည်းလွန်ကျူး၏။ ဝိပ္ပဋိသာဓိ၊ နှလုံးမသာယာ
ခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိ
အရဟတ္တဖိုလ်ပညာ၌၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ပါပ
ကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလာ၊ အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ တေ
ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်။ အပရိသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။
တဉ္စစေတောဝိရတ္တိံ၊ ထိုစိတ်၏ ကိလေသာတို့မှလွတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်
သမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ တဉ္စပညာဝိရတ္တိံ၊ ထိုကိလေသာတို့မှလွတ်သော
အရဟတ္တဖိုလ် ပညာကို လည်းကောင်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်
အတိုင်း၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣပေန၊
ဤသာသနာထော်၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာရဟ္တ
တိ၊ အာပတ်ကိုလွန်ကျူး၏။ ဝိပ္ပဋိသာဓိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိသည်။ နဟော
တိ၊ မဖြစ်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ် သမာဓိအရဟတ္တဖိုလ် ပညာ၌၊
အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်
သော၊ အကုသလာ၊ အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့
သည်။ အပရိသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။
တဉ္စစေတောဝိရတ္တိံ၊ ထိုစိတ်၏ ကိလေသာတို့မှလွတ်ရာဖြစ်သော အရ
ဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ တဉ္စပညာဝိရတ္တိံ၊ ထိုကိလေသာတို့မှ
လွတ်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကို လည်းကောင်း၊ ယထာဘူတံ၊
ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ဣပေန၊ ဤထောကန္တိ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
နအာရဟ္တတိ၊ အာပတ်ကိုမကျူးလွန်၊ ဝိပ္ပဋိသာဓိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိအရဟတ္တဖိုလ်ပညာ
၌၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်

သော၊ အကုသလာ၊ အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အပရိသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏၊ တဉ္စစေတောဝိရတ္တိံ၊ ထိုစိတ်၏ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ တဉ္စပညာဝိရတ္တိံ၊ ထိုကိလေသာတို့မှလွတ်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကိုလည်းကောင်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မသိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေန၊ ဤထောကဋ္ဌ၊ ဇကုရွေး၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နအာရတ္တတိ၊ အာပတ်ကိုမလွန်ကျူး၊ ဝိပ္ပဋိသာရိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိအရဟတ္တဖိုလ်ပညာ၌၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလာ၊ အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အပရိသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏၊ တဉ္စစေတောဝိရတ္တိံ၊ ထိုစိတ်၏ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ တဉ္စပညာဝိရတ္တိံ၊ ထိုကိလေသာတို့မှလွတ်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကိုလည်းကောင်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မသိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းကို၊ ဣဝေန၊ ဤထောကဋ္ဌ၊ ဇကုရွေး၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နအာရတ္တတိ၊ အာပတ်ကို မလွန်ကျူး၊ ဝိပ္ပဋိသာရိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိအရဟတ္တဖိုလ်ပညာ၌၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလာ၊ အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အပရိသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏၊ တဉ္စစေတောဝိရတ္တိံ၊ စိတ်၏ကိလေသာတို့မှလွတ်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ တဉ္စပညာဝိရတ္တိံ၊ ထိုကိလေသာတို့မှလွတ်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကိုလည်းကောင်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တတြိထိုင်း၊ ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ယွာယံယောအယံပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာရတ္တတိ၊ အာပတ်ကိုလည်း လွန်ကျူး၏၊ ဝိပ္ပဋိသာရိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိအရဟတ္တဖိုလ်ပညာ၌၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလာ၊ အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်

ပဋိကနိပါတ်တတိယပစ္ဆိမသက- ၅-ဇ်ကဏ္ဍကိဝဂ်၊ ၄၂၁

သော၊တေဓမ္မာ၊ထိုတရားတို့သည်၊ အပရိသေသော၊ အကြွင်းမရှိကုန်သည်
ဖြစ်၍၊နိရုဇ္ဈန္တိ၊ချုပ်အပ်ကုန်၏၊တဗ္ဗစေတောဝိရတ္တိံ၊ထိုစိတ်၏ကိလေသာ
တို့မှလွတ်ရာဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ တဗ္ဗပညာ
ဝိရတ္တိံ၊ ထိုကိလေသာတို့မှ လွတ်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ် ပညာကို
လည်းကောင်း၊ယထာဘူတံ၊ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ နပဇာနာတိ၊ အပြား
အားဖြင့်မသိ၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝစနိယော၊
ဆိုအပ်သည်၊အဿ၊ဖြစ်ရာ၏၊ကိံ၊အဘယ်သို့၊ ဝစနိယော၊ဆိုအပ်သည်၊
အဿ၊ဖြစ်ရာသနည်း၊ခေါ၊စင်စင်၊အာယသ္မုတော၊အရှင်အား၊အာဓမ္မဇာ၊
အာပတ်ကိုလွန်ကျူးခြင်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊အာသဝါ၊အာသဝေါတရား
တို့သည်၊သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ဝိပ္ပဋိသာရဇော၊နှလုံးမသာယာခြင်းကြောင့်ဖြစ်
ကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ သံဝဇ္ဇန္တိ၊ ပွားကုန်၏၊
သာရအာယာစာမိ၊တောင်းပန်ပါ၏၊ဝတ၊စင်စစ်၊အာယသ္မု၊အရှင်သည်၊
အာရဟန္တဇော၊အာပတ်ကို လွန်ကျူးခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဝေ၊
အာသဝေါတရားတို့ကို၊ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍၊ဝိပ္ပဋိသာရဇော၊နှလုံးမသာယာ
ခြင်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဝေ၊အာသဝေါ၊တရားတို့ကို၊ ပဋိဝိနော
ဒေတွာ၊ပယ်ဖျောက်၍၊ စိတ္တဉ္စ၊ဝိပဿနာစိတ်ကို လည်းကောင်း၊ ပဠာဉ္စ၊
ဝိပဿနာပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဝေတု၊ပွားစေလော၊ ဧဝံ၊ဤသို့ပွား
စေသည်ရှိသော်၊ အာယသ္မု၊အရှင်သည်၊ ပဉ္စမေန၊ ငါယောက်မြောက်
သော၊အရနာပုဂ္ဂလေေန၊ဤမည်သောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်နှင့်၊ သမဝဇမော၊ဂုဏ်
ကျေးဇူးအားဖြင့်တူမျှသည်၊ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝစနိ
ယော၊ဆိုအပ်သည်၊အဿ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ တတြ၊ ထိုငါး
ယေဝံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ယွာယံသောအယံပုဂ္ဂလော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်
အာရဟန္တ၊အာပတ်ကိုလွန်ကျူး၏၊ဝိပ္ပဋိသာရီ၊နှလုံးမသာယာခြင်းရှိသည်၊
နဟောတိ၊မဖြစ်၊ယတ္ထ၊အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိအရဟတ္တဖိုလ်ပညာ၌
အဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥပ္ပန္နာ၊ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊
အကုသလာ၊အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊တေဓမ္မာ၊ထိုတရားတို့သည်၊အပရိ
သေသာ၊အကြွင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ချုပ်ကုန်၏၊ တဗ္ဗစေတော
ဝိရတ္တိံ၊ထိုစိတ်၏ကိလေသာတို့မှလွတ်ရာဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိ
ကိုလည်းကောင်း၊ တဗ္ဗပညာဝိရတ္တိံ၊ထိုကိလေသာတို့မှလွတ်ရာဖြစ်သော
အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကိုလည်းကောင်း၊ယထာဘူတံ၊ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း
နပဇာနာတိ၊အပြားအားဖြင့်မသိ၊သောပုဂ္ဂလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဧဝံ၊ဤသို့

ဝစနိယော။ ဆိုအပ်သည်။ အဿ။ ဖြစ်ရာ၏။ ကိံ။ အဘယ်သို့။ ဝစနိယော။ ဆိုအပ်သည်။ အဿ။ ဖြစ်ရာသနည်း။ ခေါ။ စင်စစ်။ အာယသ္မတော။ အရှင်အား။ အာရ ဗ္ဗဇာ။ အာပတ်ကိုလွန်ကျူးခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ အာသဝါ။ အာသဝေါတရားတို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိ။ ရှိကုန်၏။ ဝိပ္ပဒိသာရဇာ။ နှလုံးသောယာခြင်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ အာသဝါ။ အာသဝေါတရားတို့သည်။ နသံဝဇ္ဇန္တိ မဂ္ဂါးကုန်။ သာဓုအာယာဓာမိ။ တောင်းပန်ပါ၏။ ဝတ။ စင်စစ်။ အံယသ္မာ။ အရှင်သည်။ အာရ ဗ္ဗဇာ။ အာပတ်ကိုလွန်ကျူးခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ အာသဝေါ။ အာသဝေါတရားတို့ကို။ ပဟာယ။ ပယ်စွန့်၍။ ဝိတ္တပ္ပ။ ဝိပဿနာစိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပညပ္ပ။ ဝိပဿနာပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဝေတု ပွားစေထော။ ဧဝံ။ ဤသို့ပွားစေသည်ရှိသော်။ အာယသ္မာ။ အရှင်သည်။ ပဉ္စမေန။ ငါ့ယောက်မြောက်သော။ အရနာပုဂ္ဂလေန။ ဤရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်နှင့်။ သမသမော။ ဂုဏ်ကျေးဇူးအားဖြင့်တူသည်။ ဘာဝိဿတိ။ ဖြစ်ထက္ကံ။ ဣတိ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဝစနိယော။ ဆိုအပ်သည်။ အဿ။ ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခုဝေ။ ရဟန်းတို့။ တတြ။ ထိုငါ့ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ယွာယံယောအယံပုဂ္ဂလေ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နအာရ ဗ္ဗတိ။ အာပတ်ကိုမလွန်ကျူး။ ဝိပ္ပဒိသာရိ။ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ယတ္ထ။ အကြင်အရဟန္တာဗိုလ်သမာအရဟန္တာဗိုလ်ပညာ၌။ အဿ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဥပ္ပန္နာ။ ဖြစ်ကုန်သော။ ပါပကာယုတ်မာကုန်သော။ အကုသယာ။ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ တေဇ္ဇော။ ထိုထိုတရားတို့သည်။ အပရိသေသာ။ အကြွင်းမဲ့။ နိရုဇ္ဈန္တိ။ ချုပ်ကုန်၏။ တဉ္စစေတောဝိရတ္တိံ။ ထိုစိတ်၏ကိလေသာတို့မှလွတ်ရာဖြစ်သောအရဟန္တာဗိုလ်သမာဓိကိုလည်းကောင်း။ တဉ္စပညာဝိရတ္တိံ။ ထိုကိလေသာတို့မှလွတ်ရာဖြစ်သောအရဟန္တာဗိုလ် ပညာကိုလည်းကောင်း။ ယထာဘူတံ။ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ နပဇာနာတိ။ အပြားအားဖြင့်မထိ။ သောပုဂ္ဂလေ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဝစနိယော။ ဆိုအပ်သည်။ အဿ။ ဖြစ်ရာ၏။ ကိံ။ အဘယ်သို့။ ဝစနိယော။ ဆိုအပ်သည်။ အဿ။ ဖြစ်ရာသနည်း။ ခေါ။ စင်စစ်။ အာယသ္မတော။ အရှင်အား။ အာရ ဗ္ဗဇာ။ အာပတ်ကိုလွန်ကျူးခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ အာသဝါ။ အာသဝေါတရားတို့သည်။ နသံဝိဇ္ဇန္တိ။ မရှိကုန်။ ဝိပ္ပဒိသာရဇာ။ နှလုံးမသာယာခြင်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ အာသဝါ။ အာသဝေါတရားတို့သည်။ သံဝဇ္ဇန္တိ။ ပွားကုန်၏။ သာဓုအာယာဓာမိ။ တောင်းပန်ပါ၏။ ဝတ။ စင်စစ်။ အာယသ္မာ။ အရှင်သည်။ ဝိပ္ပဒိသာရဇာ။ နှလုံးမသာယာခြင်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ အာသဝေါ။ အာသဝေါတရားတို့ကို။ ပဒိုဝိနောဒေတွာ။ ပယ်

ပဉ္စကနိပါတ်တတိယပစ္ဆာသက-၅ တိကဏ္ဍကိဝဂ်၊ ၄၂၃

ပျောက်၍၊ ဗိက္ခုဉ္စ၊ ဝိပဿနာစိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝဉ္စဉ္စ၊ ဝိပဿနာပညာ
ကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဝေတု၊ ပွားစေလော့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပွားစေသည်ရှိသော်၊
အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်၊ ပဉ္စမေန၊ ငါးယောက်မြောက်သော၊ အရနာပုဂ္ဂလေ
န၊ ဤမည်သောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်နှင့်၊ သမသမော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးအားဖြင့်တူ
ရှသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝစနိယော၊ ဆိုအပ်သည်၊
အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တတြိ၊ ထိုငါးယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်
တို့တွင်၊ ပဿယိယော၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နအာရတ္တတိ၊
အာပတ်ကိုမလွန်ကျူး၊ ဝိပ္ပဋိသာဓိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊
မဖြစ်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရဟန္တာဖိုလ် သမာဓိအရဟန္တာဖိုလ်ပညာ၌၊ အဿ၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကု
သဿ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အပရိသေ
သာ၊ အကြွင်းမဲ့၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏၊ တဉ္စစေတောဝိရတ္တိံ၊ ထိုစိတ်၏
ကိလေသာကိုရှလွတ်ရာဖြစ်သောအရဟန္တာဖိုလ်သမာဓိကိုလည်းကောင်း၊
တုဉ္စပညာဝိရတ္တိံ၊ ထိုကိလေသာ ကိုရှလွတ်ရာ ဖြစ်သောအရဟန္တာဖိုလ်
ပညာကိုလည်းကောင်း၊ ယထာတုတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ နပဇာနာတိ၊
အပြားအားဖြင့်မထိသောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝစနိယော၊
ဆိုအပ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ဝစနိယော၊ ဆိုအပ်သည်၊
အဿ၊ ဖြစ်ရာ သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာယသ္မာ၊ အရှင်အား၊ အာရတ္တော၊
အာပတ်ကို လွန်ကျူးခြင်းကြောင့်၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါ
တရားတို့သည်၊ နသံဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ နှလုံးမသာယာခြင်း
ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတို့သည်၊ နသံဝစန္တိ၊ မပွား
သာရအာယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်၊
ဗိက္ခုဉ္စ၊ ဝိပဿနာစိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပညဉ္စ၊ ဝိပဿနာပညာကိုလည်း
ကောင်း၊ ဘာဝေတု၊ ပွားစေလော့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပွားစေသည် ရှိသော်၊ အာ
ယသ္မာ၊ အရှင်သည်၊ ပဉ္စမေန၊ ငါးယောက်မြောက်သော၊ အရနာပုဂ္ဂလေန၊
ဤမည်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်နှင့်၊ သမသမော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး အားဖြင့်တူ
သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝစနိယော၊ ဆိုအပ်သည်၊
အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ စက္ကာရော၊
လေးထောက်ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဉ္စမေန၊ ငါး
ယောက်မြောက်သော၊ အရနာပုဂ္ဂလေန၊ ဤမည်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဩဒိယမာနာ၊ ဆိုဆုံးမအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့

အနုသာသနိယံမာနာ၊ ကမ္ဘင်္ဂအင်္ဂုတ္တံသုတံ၊ အနုပုဗ္ဗန၊ အစဉ်းအား
ဖြင့်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါ တရားတို့၏၊ ခယံ၊ ကုန်ရာ ဖြစ်သောအရ
ဟတ္တဗိုလ်သို့၊ ပါပုထန္တိ၊ ရောဂံကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ဝါဒိနုတော်
မူ၏၊ ၊ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

ကော်၊ တပါးသေဒ၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဝေသာ
လိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ မဟာဝနေ၊ မဟာဝန်ထော၌၊ ကုဗ္ဗာဂါရ သာဏယံ၊
ရစ်သစ်ပွန်ချွန်အထွဋ်တစ်သော စရင်ကျောင်း၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏။
အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာ ထုရားသည်၊ ပုဗ္ဗနုသမယံ၊ နံနက်
အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍၊ ပဏ္ဍဝီဝရံ၊ သဝီတိသင်္ကန်း
ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်သို့၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်း
အလို့ငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ထောင်မူ၏၊ တေခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သာ
ရန္တုနေ၊ သာရန္တုနမည်သော သီလူးသည်ထိမ်းဆည်းအပ်သည်ဖြစ်၍ သာ
ရန္တုနမည်သော၊ စေတီဇယ၊ လူတို့၏အရိုအသေပြုရာဖြစ်သောအရစ်၌၊ သန္တိ
သိန္နာနံ၊ အညီအညွတ်ထိုင်နေကုန်သော၊ သန္တိပတိတာနံ၊ အညီအညွတ်စည်း
ဝေးကုန်သော၊ ပဉ္စမက္ကနံလိစ္စဝိသယနံ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော
လိစ္စဝိမင်းသားကိုအား၊ အန္တရာ၊ အကြားအကြား၌ဖြစ်သော၊ ဝိပုကတာ၊
ပြော၍မပြီးဆုံးသေးသော၊ အယံကတာ၊ ဤစကားသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှား
ဖြစ်၏၊ ယောကတ္ထိ၊ ယောက၌၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ရတနာနံ၊ ရတနာတို့၏
ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏၊ ကတမေသံ၊ အ
ဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ရတနာနံ၊ ရတနာတို့၏၊ ပါတု
ဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲသနည်း၊ ယောကတ္ထိ၊ ယော
က၌၊ ဟတ္ထိရတနာယ၊ ဆင်ရတနာ၏၊ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်
ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏၊ ယောကတ္ထိ၊ ယောက၌၊ အဿရတနာယ၊ မြင်းရတနာ၏။
ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏၊ ယောကတ္ထိ၊ ယော
က၌၊ မဏိရတနာယ၊ ပတ္တမြားရတနာ၏၊ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်း
သည်၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏၊ ယောကတ္ထိ၊ ယောက၌၊ ဣတ္ထိရတနာယ၊ မိန်းမရတ
နာ၏၊ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏၊ ယောကတ္ထိ၊
ယောက၌၊ ဂဟပတိရတနာယ၊ သူကြွယ်ရတနာ၏၊ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှား
ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ရတ
နာနံ၊ ရတနာတို့၏၊ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏၊
ယောကတ္ထိ၊ ယောက၌၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံရတနာနံ၊ ဤရတနာ

ပဉ္စကနိပါတ်ထတိယပတ္ထာသက-၅-တိကဏ္ဍကိဝဂ်၊ ၄၂၅

တို့၏ပါတုဘာဝေါ၊ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်၊ နုလ္လဘော၊ရခဲ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဥဒပါဒိ၊ထင်ရှားဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝေလိစ္ဆာရိ၊ ထိုလိစ္ဆာရိ မင်း သားတို့သည်၊ မဂ္ဂေ၊ ခရီး၌၊ ပုရိသံ၊ အချင်းယောက်ျားကို၊ ပေသေသံ၊ စေ ထွက်ကုန်၏၊ ကိဝစနံ၊ အဘယ်စကားကို၊ ငတွာ၊ ဆို၍၊ ပေသေသံ၊ စေထွက် ကုန်သနည်း၊ အန္တောပုရိသ၊ အိုအချင်းယောက်ျား၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿေယျာသိ၊ မြင်ရာ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့အား၊ အာရောစေယျာသိ၊ ကြားလျှောက်လှည့် ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ပေသေသံ၊ စေထွက်ကုန်၏၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်၊ နုဒထောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်၊ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာ တော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အန္ဓသခေါ၊ မြင်သည်သာလျှင် ထည်း၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်ပြီး၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဝေလိစ္ဆာရိ၊ ထိုလိစ္ဆာရိ မင်းသားတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေန၊ ထိုလိစ္ဆာရိ မင်းသားတို့ရှိရာ အရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်ထေ၏ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ထေပြီး၍၊ ဝေလိစ္ဆာ ရိ၊ ထိုလိစ္ဆာရိမင်းသားတို့ကို၊ ဝေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက် ၏၊ ကိဝစေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်မင်းသားတို့၊ အရထံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မတောက် မပြန်ကိုယ်တော်တိုင်သီးထင်မူထတ်သော၊ အယံသောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ကြွတော်မူလာ၏၊ ဒါနိဇ္ဇဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယသ္မဂ မနုဿ၊ အကြင်ဆည်းကပ်ခြင်းငှါသွားခြင်း၏၊ ကာလံ၊ အခါကို၊ တုဒေ၊ သင် တို့သည်၊ မဉ္ဇထ၊ လိကုန်၏၊ တံဂမနံ၊ ထိုသွားခြင်းကို၊ ကရောထ၊ ပြုတော် မူပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝေ လိစ္ဆာရိ၊ ထိုလိစ္ဆာရိမင်းသားတို့သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ် စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာ အရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ သု၊ ကပ်ကြလေကုန်၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ကြလေ ကုန်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးကုန်၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကုန်၏၊ ဧကမန္တံ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတာခေါ၊ ရပ်ကုန်ပြီးသော၊ ဝေလိစ္ဆာ ရိ၊ ထိုလိစ္ဆာရိမင်းသားတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေဝံစေနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါရံ၊ လျှောက်ကြကုန်၏၊ ကိဝစေါရံ၊ အဘယ်သို့လျှော် ကြကုန်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သာဓုအာယာစာမ၊ တောင်းပန်ပါ ကုန်၏၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သာရန္တံ၊ သာရန္တအမည်ရှိသောဘိလူးသည်

သိမ်းဆည်းအပ်သည်ဖြစ်၍သာရန္တနအမည်ရှိသော၊ စေတိယံ၊ လူတို့၏အရိ
 အသေပြုရာ ဖြစ်သော အရပ်သည်။ အတ္ထိရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့အနောက်၊ နှံ၊
 အစဉ် သနားသည်ကို ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဥပသင်္ကမတု၊ ကပ်တော်
 မူလော၊ ဣကိ၊ ဤသို့၊ အဝေါဝံ၊ ဝျှောက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 တုဏှိဘာဝေန၊ ခဝိတ်စိတ်နေတော်မူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အဝိဝါသေသိ၊
 သည်းခံတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဖေ န
 အကြင်အရပ်၌၊ သာရန္တနံ၊ သာရန္တန အမည်ရှိသော ဘီလူးသည်သိမ်းဆီး
 အပ်သည်ဖြစ်၍ သာရန္တနအမည်ရှိသော၊ စေတိယံ၊ လူတို့၏အရိအသေပြုရာ
 ဖြစ်သော အရပ်သည်။ အတ္ထိ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်တော်
 မူ၏။ ဥပသင်္က မိတွာ၊ ကပ်တော်မူပြီး၍၊ ပညတ္ထေ၊ ခင်းထားအပ်သော၊
 အာသနေ၊ နေရာ၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေထောင်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 နိသန္ဓခေါ၊ ထိုင်နေထောင်မူပြီး၍ သာလျှင်၊ ဝေလိစ္ဆဝိ၊ ထိုလိစ္ဆဝိမင်းသားတို့
 ကို၊ ဧတံ ဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့
 မိန့်တော်မူသနည်း၊ လိစ္ဆဝိ၊ လိစ္ဆဝိမင်းသားတို့၊ ဖေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကာ
 ယကထာယ၊ အဘယ်စကားဖြင့်၊ သန္နိထိန္နာ၊ အညီအညွတ် ထိုင်နေကုန်
 သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ အန္တရာ၊ အကြားအကြား၌
 ဖြစ်သော၊ ဝပ္ပကထာ၊ ပြော၍၊ ဖြီးသေးသော၊ ကထာ၊ စကားသည်။ ကာစပန
 အဘယ်စကားနည်း၊ ဣ ဘ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ဣဝေန္တေ၊ ယနေ့၊ သန္နိထိန္နာနံ၊ အညီအညွတ် ထိုင်နေကုန်သော၊ သန္နိပ
 တိသာနံ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးကုန်သော၊ အဗ္ဗာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ အန္တရာ
 အကြား၌ဖြစ်သော၊ အယံကထာ၊ ဤစကားသည်။ ဥပပါဒိ ထင်းရှားဖြစ်၏။
 ကိ ဥပပါဒိ၊ အဘယ်သို့ထင်းရှားဖြစ်သနည်း၊ ယောကတ္ထိ၊ ယောကန္တံ၊ ပဋန္တံ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ရတနာနံ၊ ရတနာတို့၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်းရှားဖြစ်ခြင်း
 သည် ခုလ္လဘော၊ ရှေ့၏။ ကထာမသံ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဋန္တံ၊ ငါးပါး
 ကုန်သော၊ ရတနာနံ၊ ရတနာတို့၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်းရှားဖြစ်ခြင်းသည်။
 ခုလ္လဘော၊ ရှေ့သနည်း၊ ယောကတ္ထိ၊ ယောကန္တံ၊ ဟတ္ထိရတနဿ၊ ဆင်ရတ
 နာ၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်းရှားဖြစ်ခြင်းသည်။ ခုလ္လဘော၊ ရှေ့၏။ ယောကတ္ထိ၊
 ယောကန္တံ၊ အဿရတနဿ၊ မြင်းရတနာ၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်းရှားဖြစ်ခြင်း
 သည်၊ ခုလ္လဘော၊ ရှေ့၏။ ယောကတ္ထိ၊ ယောကန္တံ၊ မဏိရတနဿ၊ ပတ္တမြား
 ရတနာ၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်းရှားဖြစ်ခြင်းသည်။ ခုလ္လဘော၊ ရှေ့၏။ ယော
 ကတ္ထိ၊ ယောကန္တံ၊ ဣတ္ထိရတနဿ၊ မိန်းမရတနာ၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်းရှား

တတ်သော၊ ပုဂ္ဂထော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗုဒ္ဓဘော၊ ရဲခဲ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စနံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ရတနာနံ၊ ရတနာတို့၏၊ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓဘော၊ ရဲခဲ၏၊ လိစ္ဆဝိ၊ လိစ္ဆဝိမင်းသားတို့၊ ပဉ္စနံ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမသံခေါရတနာနံ၊ ဤရတနာတို့၏၊ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓဘော၊ ရဲခဲ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်းရှားဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါဓ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတိယံ၊ တတိယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းသုခရာကိုဖြို၊ ။

ကော်တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာကေထော၊ သာကေတပြည်၌၊ တိကဏ္ဍကိဝနေ၊ ဆူးထေရှိသောထော၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏၊ တဩခေါ၊ ထိုသို့နေထိုင်မူရာအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍၊ အာမဇ္ဇေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တေဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ထေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ ဧဒ္ဒိ၊ ကောင်းခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ မြစ်စေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝထော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပစ္စသေသာသံ၊ စကားတို့ကြားသျှောက်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါဓ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိ' အဝေါဓ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ သာရအာယာစာမိ၊ တောင်းပန်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာထေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ အပ္ပဋိကူလေ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်မရှိသောအုဋ္ဌာရုံ၌၊ ပဋိကူလသည်၊ အသုဘအားဖြင့်နှံ့စေခြင်းအနိဂ္ဂအားဖြင့်ဆောင်ခြင်းဖြင့် စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရှိ၏ ဟုအမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ သာရအာယာစာမိ၊ တောင်းပန်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာထေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ ပဋိကူလေ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာကွယ်ရှိသောအနိဂ္ဂရုံ၌၊ အပ္ပဋိကူလသည်၊ မေတ္တာအားဖြင့်နှံ့စေခြင်းဓာတ်အားဖြင့်ဆောင်ခြင်းဖြင့် စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်မရှိဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ သာရအာယာစာမိ၊ တောင်းပန်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာထေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ အပ္ပဋိကူလေ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်မရှိသောအုဋ္ဌာရုံ၌လည်းကောင်း၊ ပဋိကူလေ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရှိသောအနိဂ္ဂရုံ၌လည်းကောင်း၊ ပဋိကူလသည်၊ အသုဘအားဖြင့်နှံ့စေခြင်း အနိဂ္ဂအားဖြင့် ဆောင်ခြင်းဖြင့် စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရှိ၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ သာရအာယာစာမိ၊ တောင်းပန်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း

ဝဇ္ဇကနိပါတ်ထတိယပဏ္ဏာသက-၅-ဘိကဏ္ဍကိဝဂ်၊ ၄၂၉

သည်။ ကာလေနကာလံ ရံခါရံခါ။ ပဋိကူလေစ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရှိသော အနိဋ္ဌာရုံ၌လည်းကောင်း၊ အပ္ပဋိကူလေစ။ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်မရှိသော ဣဋ္ဌာရုံ၌လည်းကောင်း၊ အပ္ပဋိကူလေသည်။ မေတ္တာအားဖြင့်နှံ့စေခြင်းဝတ် အားဖြင့်ဆောင်ခြင်းဖြင့် စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်မရှိဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ သာဓုအာယာစာမိ၊ တောင်းပန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ ပဋိကူလေ။ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရှိသော အနိဋ္ဌာရုံကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပဋိကူလေ။ မေတ္တာအားဖြင့်နှံ့စေခြင်း ဝတ်အားဖြင့်ဆောင်ခြင်းဖြင့်စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်မရှိဟုသော အမှတ်ကိုလည်းကောင်း၊ တဒဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးရံကံ၊ အဘိနာဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍ ဥပေက္ခာကော၊ ထုတ်လျှူရှုသည်ဖြစ်၍၊ သထော၊ သဘိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ အဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကထဉ္စ၊ အဘယ် သို့သဘောရှိသော၊ အတ္ထဝသံ၊ အကျိုးထူးကို၊ ပဋိဂ္ဂ၊ စွဲ၍၊ အပ္ပဋိကူလေ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်မရှိသော ဣဋ္ဌာရုံ၌၊ ပဋိကူလေသည်။ အသုဘအား ဖြင့်နှံ့စေခြင်း အနိစ္စအားဖြင့် ဆောင်ခြင်းဖြင့် စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်ရှိ၏ဟု အမှတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာသည်။ မေ၊ ငါအား၊ ဇေနိယေသု၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ ဣဋ္ဌာရုံတရားတို့၌၊ ရာဂေါ၊ ဘဝခြင်းသည်။ မာဥဒပါဒိ၊ မဖြစ်စေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အတ္ထဝသံ၊ အကျိုးကို၊ ပဋိဂ္ဂ၊ စွဲ၍၊ အပ္ပဋိကူလေ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်မရှိသော ဣဋ္ဌာရုံ၌၊ ပဋိကူလေသည်။ အသုဘအား ဖြင့်နှံ့စေခြင်း အနိစ္စအားဖြင့်ဆောင်ခြင်း စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရှိ၏ဟု အမှတ် ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာသည်။ မေ၊ ငါအား၊ ဇေါသနိယေသု ဖြစ်မှားခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ အနိဋ္ဌာရုံတရားတို့၌၊ ဒေါ သော၊ ဖြစ်မှားခြင်းသည်။ မာဥဒပါဒိ၊ မဖြစ်စေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ ဘိက္ခဝေ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည် ဣဒံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အတ္ထဝသံ၊ အကျိုးကို၊ ပဋိဂ္ဂ၊ စွဲ၍၊ ပဋိကူလေ။

စက်ဆုပ်ရွံရှာတွယ်ရှိသော အနိဋ္ဌာရုံ၌၊ အပ္ပဒိကူလသညာ၊ အသုဘအားဖြင့် နှံ့စေခြင်း၊ အနိဂ္ဂအားဖြင့်ဆောင်ခြင်းဖြင့် စက်ဆုပ်ရွံရှာမရှိဟု အမှတ်မရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဂဟန်းဘို့၊ ဘိက္ခု၊ ဂဟန်း သည်၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော၊ အတ္ထဝသံ၊ အကျိုးထူးကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ အပ္ပဒိကူလသစ၊ စက်ဆုပ် ရွံရှာတွယ်မရှိသော ဣဋ္ဌ ရုံ၌လည်း ကောင်း၊ ပဋိကူလသစ၊ စက်ဆုပ် ရွံရှာတွယ်မရှိသော အနိဋ္ဌာရုံ၌ လည်း ကောင်း၊ ပဋိကူလသညာ၊ အသုဘအားဖြင့်နှံ့စေခြင်းသတ်အားဖြင့်ဆောင် ခြင်းဖြင့်စက်ဆုပ်ရွံရှာတွယ် မရှိဟု အမှတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ သနည်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ရန္တနိယသု၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်း၏အကြောင်း ဖြစ်ကုန် သော၊ ဝေဗ္ဗသု၊ အနိဋ္ဌာရုံတရားတို့၌၊ ရာဂေါ၊ တပ်ခြင်းသည်၊ မာဥဒပါဒိ မဖြစ် စေလင့်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဒေါသနိယသု၊ ပြစ်မှားခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန် သော၊ ဝေဗ္ဗသု၊ အနိဋ္ဌာရုံတရားတို့၌၊ ဒေါသော၊ ပြစ်မှားခြင်းသည်၊ မာဥဒပါဒိ မဖြစ်စေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့သို့ ပိုက်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဂဟန်းဘို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဘိက္ခု၊ ဂဟန်းသည်၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အတ္ထဝသံ၊ အကျိုးထူးကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍ အပ္ပဒိကူလသစ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာတွယ် မရှိသော အနိဋ္ဌာရုံ၌ သည် ကောင်း၊ ပဋိကူလသစ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာတွယ်မရှိသော အနိဋ္ဌာရုံ၌ လည်းကောင်း၊ ပဋိကူလသညာ၊ အသုဘအားဖြင့် နှံ့စေခြင်း အနိဂ္ဂအားဖြင့် ဆောင်ခြင်းဖြင့် စက်ဆုပ်ရွံရှာတွယ်မရှိဟု အမှတ်ရှိ သည် ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဂဟန်းဘို့၊ ဘိက္ခု၊ ဂဟန်းသည်၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော၊ အတ္ထဝသံ၊ အကျိုးထူးကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ပဋိကူလသစ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာတွယ်မရှိသော အနိဋ္ဌာရုံ၌ လည်းကောင်း၊ အပ္ပဒိ ကူလသစ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာတွယ်မရှိသော အနိဋ္ဌာရုံ၌လည်းကောင်း၊ အပ္ပဒိ ကူလသညာ၊ မေတ္တာအားဖြင့်နှံ့စေခြင်းသတ်အားဖြင့် ဆောင်ခြင်းဖြင့်စက် ဆုပ်ရွံရှာတွယ်မရှိဟု အမှတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာသနည်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဒေါသနိယသု၊ ပြစ်မှားခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေဗ္ဗသု၊ အနိဋ္ဌာရုံတရားတို့၌၊ ဒေါသော၊ ပြစ်မှားခြင်းသည်၊ မာဥဒပါဒိ၊ မဖြစ်စေလင့် မေ၊ ငါ့အား၊ ရန္တနိယသု၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေဗ္ဗသု၊ အနိဋ္ဌာရုံတရားတို့၌၊ ရာဂေါ၊ တပ်ခြင်းသည်၊ မာဥဒပါဒိ၊ မဖြစ်စေ လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့သို့ ပိုက်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဂဟန်းဘို့၊ ခေါ စင်စစ်၊ ဘိက္ခု၊ ဂဟန်းသည်၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အတ္ထဝသံ၊ အကျိုး ထူးကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ပဋိကူလသစ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာတွယ်မရှိသော အနိဋ္ဌာရုံကို

ပဉ္စကနိပါတ်ထတိယပစ္ဆာသက-၅-တိကဏ္ဍကိဝဂ်၊ ၄၃၁

လည်းကောင်း၊ အပ္ပဋိကူသေစ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်မရှိသော ဣဋ္ဌာရုံ၌ လည်း
 ကောင်း၊ အပ္ပဋိကူ သည်၊ မေတ္တာအားဖြင့်နှိုးစေခြင်းသတ်အားဖြင့်သော်
 ခြင်းဖြင့်စက်ဆုပ်ရွံရှာ ဘွယ်မရှိဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ
 ၏၊ ဘိက္ခုပေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့သဘော
 ရှိသော၊ အတ္ထဝံသံ၊ အကျိုးထူးကို၊ ပဋိစ္စ စွဲ၍၊ ပဋိကူသဉ္စ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်
 ရှိသော အနိဋ္ဌာရုံကို လည်းကောင်း၊ အပ္ပဋိကူသဉ္စ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်မရှိ
 သော ဣဋ္ဌာရုံကိုလည်းကောင်း၊ တဒုဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကို၊ အဘိနိဝဇ္ဇေတွာ၊
 ကြဉ်၍၊ ဥပေက္ခကော၊ ထွက်ထူရှုသည်ဖြစ်၍၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံ
 သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ အဆင်အခြင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊
 မေ၊ ငါ့အား၊ ရစ္ဆန္တိ၊ ယသု၊ တပ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊
 အနိဋ္ဌာရုံတရားတို့၌၊ ကိဉ္စနံ အပ္ပမတ္တကောပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော၊
 ကွစနံ၊ ထိုစုံတရားသာအာရုံ၌၊ ကတ္တမိ၊ ထိုစုံတရား သောအရပ်၌၊ ရာဂေါ၊
 တပ်ခြင်းသည်၊ မာဥဒါဒိ၊ မဖြစ်စေရန်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဒေါသနိယေသု၊
 ပြစ်မှားခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ အနိဋ္ဌာရုံ တရားတို့၌၊
 ကိဉ္စနံ အပ္ပမတ္တကောပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော၊ ကွစနံ၊ ထိုစုံတရား
 သောအာရုံ၌၊ ကတ္တမိ၊ ထိုစုံတရားသောအရပ်၌၊ ဒေါသော၊ ပြစ်မှားခြင်းသည်၊
 မာဥဒါဒိ၊ မဖြစ်စေရန်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ မောဟနိယေသု၊ တွေ့ခြင်း၏
 အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ အနိဋ္ဌာရုံတရားတို့၌၊ ကွစနံ၊ ထိုစုံတရား
 သောအာရုံ၌၊ ကတ္တမိ၊ ထိုစုံတရားသောအရပ်၌၊ ကိဉ္စနံ အပ္ပမတ္တကောပိ၊ အနည်း
 ငယ်မျှလည်းဖြစ်သော၊ မောဟော၊ တွေ့ခြင်းသည်၊ မာဥဒါဒိ၊ မဖြစ်စေ
 ရန်၊ ဣတံ၊ ဤသို့ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော၊ အတ္ထဝံသံ၊ အကျိုးထူးကို၊
 ပဋိစ္စစွဲ၍၊ ပဋိကူသဉ္စ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်မရှိသော အနိဋ္ဌာရုံကိုလည်းကောင်း၊ ကောင်း
 အပ္ပဋိကူသဉ္စ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်မရှိသော ဣဋ္ဌာရုံကိုလည်းကောင်း၊ တဒု
 ဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကို၊ အဘိနိဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍၊ ဥပေက္ခကော၊ ထွက်ထူ
 ရှုသည်ဖြစ်၍၊ သတော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ အဆင်
 အခြင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်ထော်၏။
 စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ ဗြိ ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊
 နိက္ခိန္ဒိ၊ ကြားယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့ ဝေ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

န၊အမှုသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်
 သော၊ ကတမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
 သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တော ယထာ၊
 ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ အမှုသည်၊
 နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်သည်၊ ပါဏာတိပါတိ၊ သူ၏အ
 သက်ကို ယှဉ်စွာ ချခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဒိန္နာဒါယီ၊ အရှင်သည်
 ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါး၏ ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းရှိသည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရီ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ ယုတ်သော အကုန်
 ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခုဿဝါဒီ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားကို ပြောဆိုခြင်း
 ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုရာမေရယ မဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာယိ၊ ယစ်ခြင်းမေ့ထော့
 ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော သုရာငါးပါးမေရယ ငါးပါးကို သောက်စား
 ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊
 တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊
 ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တော ယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ အမှုသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်
 ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ဝေါ်စေမေဟိ၊
 ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊
 ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တော ယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ အမှုသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်
 ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့
 နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်
 ၍၊ နိက္ခိတ္တော ယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ကမ္မေန၊ အမှုသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါး
 ပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တော
 ယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ အမှု
 သည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်သည်၊ ပါဏာတိပါတာ၊
 သူ၏အသက်ကို ယှဉ်စွာ ချခြင်းမှ၊ ပဒိုပိရတော၊ ငြဉ်ရှောင်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါး
 ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဒိုပိရတော၊ ငြဉ်ရှောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာ
 မေသုမိစ္ဆာစာရ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ ယုတ်သော အကုန်မှ၊ ပဒိုပိရတော၊ ငြဉ်

ပဉ္စကနိပါတ်တတိယပဏ္ဍိတသက-၅-တိကဏ္ဍကိဝဂ်၊ ၄၃၃

ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓါဝါဒါ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ၊ မေ့ထောင့်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက်ကို သောက်ခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ဂှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သဂ္ဂေနုတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ဂှေးရှု ဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သဂ္ဂေနုတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ပဉ္စဝံ၊ ပဉ္စမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဝိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းဟူ၍၊ နုသေဝိတဗ္ဗော၊ မငြိပ်အပ်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကထမေဟိဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဝိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းဟူ၍၊ နုသေဝိတဗ္ဗော၊ မငြိပ်အပ်သနည်း၊ ကမ္မန္တံ၊ ထယ်ထုပ်ခြင်းစသောအမှုကို၊ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ အဓိကရထံ၊ လေးပါးသော အဓိကရုဏ်းကို၊ အာနိယတိ၊ ယူ၏။ ပါမောက္ခေသု၊ အရပ်မျက်နှာတို့၌ အကြီးအမှူးဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ သု၊ ရဟန်းတို့၌၊ ပဋိပိရဒ္ဓေါ၊ ဆန့်ကျင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒိဗ္ဗာစာရိကံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလဗတ်လုံးတွည့်ထည်သွားထာခြင်းကို၊ အနုဝတ္ထစာရိကံ၊ အပိုင်းအခြားမရှိသော အရပ်၌တွည့်ထည်သွားထာခြင်းကို၊ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်သည် ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ကာထေနကာထံ၊ ရံခါရံခါ၊ ခန္ဓိယာကထာယ၊ ထားစကားဖြင့်၊ သန္ဓသေတုံ၊ ကောင်းစွာပြုခြင်းငှါ၊ သမာဒပေတုံ၊ ဆောက်ထည်ခြင်းငှါ၊ သရဒတ္တဇေတုံ၊ ကောင်းစွာ ထက်စေခြင်းငှါ၊ သမ္ပဟံသေတုံ၊ ကောင်းစွာ ရွှင်စေခြင်းငှါ၊ ပဋိဗလော၊ စွမ်းနိုင်သည်၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဝိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းဟူ၍၊ နုသေဝိတဗ္ဗော၊ မငြိ

ဝဲအပ်၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးသော၊ ဣမေဟိခေါဓမ္မေဟိ၊ဤတ
 ရားတို့နှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းကို၊မိတ္တော၊အဆွေ
 ခင်းပွန်းဟူ၍၊ သေဝိတဗ္ဗော၊မရှိဝဲအပ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ မိတ္တော၊ အဆွေခင်းပွန်းဟူ၍၊ သေဝိတဗ္ဗော၊ မှီဝဲအပ်
 ၏၊ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းကို၊မိတ္တော၊အဆွေခင်းပွန်းဟူ
 ၍၊ သေဝိတဗ္ဗော၊မှီဝဲအပ်သနည်း၊ ကမ္မန္တံ၊လယ်လုပ်ခြင်း၊ စသောအမှုကို၊
 နုကာရေတိ၊မပြုစေ၊ အဓိကရထံ၊လေးပါးသောအဓိကရုဏ်းကို၊ နုအာဗိ
 ယတိ၊မယူ၊ ပါမောက္ခေသု၊အရပ်မျက်နှာတို့၌ အကြီးအမှူးဖြစ်ကုန်သော၊
 ဘိက္ခု၊သု၊ ရဟန်းတို့၌၊ ပဋိရိရူးဒ္ဓါ၊ဆန့်ကျင်သည်၊ နုဟောတိ၊မဖြစ်၊ဒိဗ
 စာရိကံ၊ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး ထည့်ထည် သွားထာခြင်းကို၊
 အနာတ္ထစာရိကံ၊အပိုင်းအခြားမရှိသောအရပ်၌ ထည့်ထည်သွားထာခြင်း
 ကို၊အနုယုတ္တော၊အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊နုဝိဟရတိ၊မနေ၊ကာလေနကာလံ၊
 ရံခါရံခါ၊ ဓမ္မိယာကထာယ၊တရားစကားဖြင့်၊ သန္ဓသောတုံ၊ကောင်းစွ၊ပြ
 ခြင်းငှါ၊သမာဒပေတုံ၊ဆောက်တည်စေခြင်းငှါ၊ သရက္ခေဇေတုံ၊ကောင်း
 စွာ ထက်စေခြင်းငှါ၊သမ္ဘဟံသေတုံ၊ကောင်းစွာ ရွှင်စေခြင်းငှါ၊ဇနိဗဇေ၊
 စွမ်းနှိုင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ဓမ္မေဟိ
 တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းကို၊မိတ္တော၊
 အဆွေခင်းပွန်းဟူ၍၊သေဝိတဗ္ဗော၊မှီဝဲအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ပဉ္စဟိ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ဣမေဟိခေါဓမ္မေဟိ၊ဤတရားတို့နှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်
 စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းကို၊မိတ္တော၊အဆွေခင်းပွန်းဟူ၍၊ သေဝိတဗ္ဗော၊မှီ
 ခပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေ၊စ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဆန္တံ၊ဆန္ဒသုတ်သည်၊နိဗ္ဗိ
 တံ၊ပြီးခြင်း သို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊အသပ္ပုရိ၊သဒါနာနိ၊သူတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့၏
 ပေးလှူခြင်းတို့သည်၊ ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ငါးပါးတို့သည်၊
 ကထမာနံ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အသက္ကစ္ဆံ၊ ဂ္ဂုတ္တုဟိ ဝဇ္ဇု၊ကို မစင်
 ကြယ်သည်ကို ပြူးသာ အာ၊ဖြင့် အရိ အသေ မပြုမူ၍၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏၊
 အပိတ္တိံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၌ အရိအသေ မရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ ဒေတိ၊
 ပေးလှူ၏၊ အသဟတ္ထာ၊မိမိထက်မှတပါးသော သူတပါးထက်ဖြင့်၊ ဒေတိ၊
 ပေးလှူ၏၊ အပဝိဒ္ဓံ၊ အကြား၌ ပြတ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ ဒေတိ၊ ပေး

ပဉ္စကနိပါတ်တတိယပဏ္ဍာသက-၅-တိကဏ္ဍကိဝဂ်၊ ၄၃၅

လှူ၏။ အနာဂမနဒိဗ္ဗိကော၊ ပြုအပ်သော ကုသိုလ်၏ အကျိုးရောက်လတ္တံ့ ဟု အယူမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ ဣ ဘိဇ္ဇမာနိ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အသပ္ပုရိ သဒါနာနိ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ် တို့၏အပေးလှူခွင့်တို့သည်၊ ဣမာနိခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သပ္ပုရိ သ ဒါနာနိ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ ပေးလှူခြင်းတို့ သည်၊ ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်။ ကတမာနိ၊ အဘယ် သည်တို့နည်း၊ သက္ကစ္စ၊ လှူတွယ် ဝတ္ထုကို စင်ကြယ် သည်ကို ပြုသောအားဖြင့်အရိုအသေပြု၍၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ ဝိတ္တိံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၌ ရှိသောခြင်းရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ သဟတ္ထော၊ မိမိထက် ဖြင့်၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ အနုပဝိဒ္ဓံ၊ အကြား၌ မပြတ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ အာဂမနဒိဗ္ဗိကော၊ ပြုအပ်သောကုသိုလ်၏အကျိုးရောက် လတ္တံ့ဟု အယူ မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ ဣ ဘိဇ္ဇမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါး တို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သပ္ပုရိ သဒါနာနိ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ ပေးလှူခြင်းတို့သည်၊ ဣမာနိခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သတ္တမံ၊ သတ္တမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သပ္ပုရိ သဒါနာနိ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ ပေးလှူ ခြင်းတို့သည်၊ ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်။ ကတ မာနိ၊ အဘယ် သည်တို့နည်း၊ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတိ၊ ပေး လှူ၏။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ ကာထေန၊ ထောက် ပတ်သောအခါ၌၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ အနုဂ္ဂဟိထဝိက္ကော၊ လှူတွယ် ဝတ္ထု၌ မစွဲဆင်းအပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ အတ္တာနုဉ္စ၊ မိမိကိုတည်းကောင်း၊ ပရုဉ္စ၊ သူဘာပါးကိုလည်းကောင်း၊ အနုပ ဟစ္စ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းရှက်ချခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်မထိခိုက် မှု၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတု၊ လှူရသောကြောင့်၊ ယတ္ထယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်ဖြစ်ရာ ထံ၌၊ တဿဒါနဿ၊ ထိုပေးလှူအပ်သောအလှူ၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ နိဗ္ဗတ္တကိ၊ ဖြစ်၏။ ထတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုဖြစ်ရာထံ၌၊ အဇော၊ ကြွယ်သည်လည်း ကောင်း၊ မဟဒ္ဒနောစ၊ များသောဥစ္စာရှိသည် လည်းကောင်း၊ မဟာဘော ဂေါစ၊ များသောအသုံးအဆောင် ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဘိရူပေါစ၊ အလွန်အဆင်းထူးသည်လည်းကောင်း၊ ဒဿနိယာစ၊ ရှုချင်

ဘွယ်ရှိ သည်သည်းကောင်း၊ ပါသာဒိကောစ၊ ကြည်စင် ဘွယ်ရှိသည်
 ကောင်း၊ပရမာယ၊မြတ်သော၊ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ၊ကိုယ်အရေ အဆင်း
 နှင့်၊သမန္နာဂတောစ၊ပြည့်စုံသည်သည်းကောင်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဘိက္ခဝေ
 ရဟန်းတို့၊ခေါပန၊စင်စစ်၊ သက္ကန္တံ၊ဣဘွယ်ဝတ္ထုကို စင်ကြယ်စွာပြုသော
 အားဖြင့်အရိအသေပြု၍၊ ဒါနံ၊အလှူကို၊ ဒတွာ၊လှူရသောကြောင့်၊ယတ္ထ
 ယတ္ထ၊အကြင် အကြင်ဖြစ်ရာထံ၌၊ တဿဒါနဿ၊ ထိုပေးလှူ အပ်သော
 အလှူ၏၊ဝိပါကော၊အကျိုးသည်၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊ တတ္ထတတ္ထ၊ထိုထိုဖြစ်
 ရာထံ၌၊ အစောစ၊ကြွယ်ဝသည်သည်းကောင်း၊ မဟဒ္ဒနောစ၊ များသော
 ဥစ္စာရှိသည်သည်းကောင်း၊ မဟာဘောဂေါစ၊များသော အသုံးအဆောင်
 ရှိသည်သည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အဿ၊ထိုပေးလှူအပ်သောသူ၏၊
 ယေဝိယေ၊ အကြင်သူတို့ သည်သည်း၊ ပုတ္တာတိဝါ၊ သားတို့ဟူ၍သည်း
 ကောင်း၊ဒါရာတိဝါ၊ မယားတို့ဟူ၍သည်းကောင်း၊ ဒါသာတိဝါ၊ကျွန်တို့
 ဟူ၍ သည်းကောင်း၊ ပေသာတိဝါ၊ စေပါခိုင်းခံသော သူတို့ဟူ၍သည်း
 ကောင်း၊ ကမ္မကာရာတိဝါ၊ အမှုလုပ်သော သူတို့ဟူ၍ သည်းကောင်း၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေဝိ၊ထိုသား မယားစသော သူတို့သည်သည်း
 သုဿန္တိ၊စကားကိုနာယူကုန်၏၊ သောတံ၊နားကို၊ဩဒဟန္တိ၊ ထောင်ကုန်
 ၏၊အညာအညာယ၊ သိခြင်းငှါ၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ခေါပန၊စင်စစ်၊ ကာယေန၊ထောက်ပတ်သောအခါ၌၊
 ဒါနံ၊အလှူကို၊ ဒတွာ၊ပေးလှူရသောကြောင့်၊ ယတ္ထယတ္ထ၊အကြင်အကြင်
 ဖြစ်ရာထံ၌၊တဿဒါနဿ၊ ထိုပေးလှူအပ်သောအလှူ၏၊ဝိပါကော၊အကျိုး
 သည်၊နိဗ္ဗတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊ တတ္ထတတ္ထ၊ထိုထိုဖြစ်ရာထံ၌၊ အစောစ၊ကြွယ်ဝ
 သည်င်း၊ မဟဒ္ဒနောစ၊ များသော ဥစ္စာရှိသည် သည်းကောင်း၊ မဟာ
 ဘောဂေါစ၊များသော အသုံးအဆောင် ရှိသည်သည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊အဿ၊ထိုပေးလှူသောသူအား၊ကာထဂတာ၊ပဋ္ဌမအ ရွယ်ထော်သော
 ကာထကအကျိုးပေးသောအားဖြင့် ထောက်ပတ်သောအခါသို့ရောက်ကုန်
 သော၊ အက္ခာစ၊ အကျိုးတို့သည် သည်းကောင်း၊ပရရာ၊ များကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အနုဂ္ဂဟိတ
 စိတ္တော၊ဣဘွယ်ဝတ္ထု၌မစွဲသင်းအပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဒါနံ၊အလှူကို
 ဒတွာ၊ပေးလှူရသော ကြောင့်၊ယတ္ထယတ္ထ၊ အကြင်အကြင် ဖြစ်ရာထံ၌၊
 တဿဒါနဿ၊ထိုအလှူ၏၊ဝိပါကော၊အကျိုးသည်၊နိဗ္ဗတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊တတ္ထ
 တတ္ထ၊ထိုထိုဖြစ်ရာထံ၌၊အစောစ၊ကြွယ်ဝသည်သည်းကောင်း၊မဟဒ္ဒနော

ပဉ္စကနိပါတ်ထတိယပဋ္ဌာသက- ၅- ဝိကဏ္ဍကိဝဂ်၊ ၄၃၇

စ၊ များသောဥစ္စာရှိသည်လည်းကောင်း၊ မဟာဘောဂေါစ၊ များသောအသုံးအဆောင်ရှိသည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဇ္ဇာရေသု၊ မြတ်ကုန်သော၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏသုစ၊ ကာမဂုဏ်တို့ရှိလည်း၊ ဘောဂါယ၊ သုံးဆောင်ခံစားခြင်းငှါ၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ နမတိ၊ ညွှတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ်ပန၊ စင်စစ်၊ အတ္တာနဉ္စ၊ မိမိကိုလည်း ကောင်း၊ ပရဉ္စ၊ သူတပါးကိုလည်းကောင်း၊ အနုပဟစ္စ၊ မြီးမြှောက်ခြင်း ရှုတ်ချခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်မထိခိုက်မှု၍၊ ဒါနံ၊ ပေးလှူအပ် သောအလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူရသောကြောင့်၊ ယတ္ထ၊ ထိုပေးလှူအပ်သောအလှူ၏ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ တတ္ထံ၊ ထိုထိုဖြစ်ရာထံ၌၊ အနောစ၊ ကြွယ်ဝသည် လည်းကောင်း၊ မဟဒ္ဒနောစ၊ များသောဥစ္စာ ရှိသည်လည်းကောင်း၊ မဟာဘောဂေါစ၊ များသောအသုံးအဆောင် ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုပေး လှူအပ်သော သူအား၊ ကုကောစိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော အကြောင်းကြောင့်၊ အဂ္ဂိ တောဝါ၊ မီးကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဥဒကတောဝါ၊ ရေကြောင့် လည်းကောင်း၊ ရာဇတောဝါ၊ မင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ စောရတောဝါ၊ ရိုးသူကြောင့် လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိသဒါယာ ဒတောဝါ၊ မချစ်အပ်သော အမွေခံကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့၏၊ ဥပစာာတော၊ ပျက်စီးခြင်းသည်၊ နအာဂစ္ဆတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သပ္ပုရိသဒါနာနိ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ပေးလှူခြင်းတို့သည်၊ ဣမာနိခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သမယဝိရက္ကဿ၊ ဝင်စားသောခဏ၌ ကိလေသာတို့မှလွတ်သောထော ကိသမာစတံ၊ ဝိတ်ရှိသော၊ ဝိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ပရိဟာနာယ၊ ယုတ်လျော့ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဓမ္မာ၊ အဘယ်တရားတို့သည်၊ သမယဝိရက္ကဿ၊ ဝင်စားသောခဏ၌ ကိလေသာတို့မှလွတ်သောထော ကိသမာပတံ၊ ဝိတ်ရှိသော၊ ဝိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ပရိဟာနာယ၊ ယုတ်လျော့ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ကမ္မာရာမတာ၊ အမှု၌မြေ့ထျော်သောသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဘာသာရာမတာ၊ စကားပြောဟောခြင်း၌မြေ့ထျော်သောသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ နိဒ္ဒါရာမတာ၊ အိပ်ခြင်း၌ မြေ့ထျော်သောသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သင်္ဂဟိကာရာမတာ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောဝ်နိဿယ

အပေါင်းအဘော်၌မေ့လျော်သောသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ယထာပိရတ္တံ အကြင်အကြင်ကိလေသာတို့မှလွတ်သော၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ နပစ္စဝေက္ခတိ၊ မဆင်ခြင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ ထရားတို့သည်၊ သမယ ပိရတ္တံ၊ သမယပိရတ္တံ၊ ဝင်စားသောခဏ၌ကိလေသာတို့မှလွတ်သောထောက် သမာပတ်စိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ပရိဟာနာယ၊ ယုတ်ထော့ခြင်းငှါ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေခေါ ဓမ္မာ၊ ဤထရားတို့သည်၊ သမယပိရတ္တံ၊ သမယပိရတ္တံ၊ ဝင်စားသောခဏ၌ ကိလေသာ တို့မှလွတ်သောထောက် သမာပတ်စိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ပရိဟာနာယ၊ ယုတ်ထော့ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း တို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေခေါ ဓမ္မာ၊ ဤထရားတို့သည်၊ သမယပိရတ္တံ၊ သမယပိရတ္တံ၊ ဝင်စားသောခဏ၌ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော ထောက် သမာပတ်စိတ်ရှိ သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ အပရိဟာနာယ၊ မယုတ်ထော့ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကထမေဓမ္မာ၊ အဘယ်တရား တို့သည်၊ သမယပိရတ္တံ၊ သမယပိရတ္တံ၊ ဝင်စားသောခဏ၌ ကိလေသာတို့မှ လွတ် သောထောက် သမာပတ်စိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ အပရိဟာနာ ယ၊ မယုတ်ထော့ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ နကမ္မာရာမတာ၊ အမှု သစ်၌၊ မေ့လျော်သောသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ နာသာရာမတာ၊ စကားပြောဟောခြင်း၌မေ့လျော်သောသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ နနိဒ္ဒါရာ မတာ၊ အိပ်ခြင်း၌မေ့လျော်သောသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ နသင်္ဂဏိကာ ရာမတာ၊ အပေါင်းအဘော်၌မေ့လျော်သောသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ယထာပိရတ္တံ၊ အကြင်အကြင်ကိလေသာတို့မှလွတ်သော၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ ထရားတို့ သည်၊ သမယပိရတ္တံ၊ သမယပိရတ္တံ၊ ဝင်စားသောခဏ၌ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော ထောက် သမာပတ်စိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ အပရိဟာနာယ၊ မယုတ်ထော့ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဣမေခေါ ဓမ္မာ၊ ဤထရားတို့သည်၊ သမယပိရတ္တံ၊ သမယပိရတ္တံ၊ ဝင်စား သောခဏ၌ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သောထောက် သမာပတ်စိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ အပရိဟာနာယ၊ မယုတ်ထော့ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါဝါ၊ ဝိနိတောဝ်မူ၏၊ နဝမံ၊ နဝမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ပဉ္စကနိပါတ်တတိယပစ္ဆာသက-၅-တိကဏ္ဍကိဝဂ်၊ ၄၃၉

ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊ဣမေဓမ္မော၊ဤတရားတို့သည်
သမယဝိရတ္တဿ၊ဝင်စားသောခဏ၌ကိလေသာတို့မှလွတ်သောလောကီ
သမာပတ်စိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ရဟန်းအား၊ပရိဟာနာယ၊ ယုတ်ထော့
ခြင်းငှါ၊သံဝတ္တန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊ကတမေဓမ္မော၊အဘယ်
တရားတို့သည်၊သမယဝိရတ္တဿ၊ဝင်စားသောခဏ၌ကိလေသာတို့မှလွတ်
သောလောကီသမာပတ်စိတ်ရှိသော၊ဘိက္ခုနော၊ရဟန်းအား၊ ပရိဟာနာယ၊
ယုတ်ထော့ခြင်းငှါ၊သံဝတ္တန္တိ၊ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ကမ္မာရာမတာ၊ အမှုသစ်၌
မ္မေဇျော်သောသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဘဿာရာမတာ၊ စကားပြော
ဟောခြင်း၌မ္မေဇျော်သောသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊နိဒ္ဒါရာမတာ၊အိပ်ခြင်း
၌မ္မေဇျော်သောသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယေသု၊စက္ခုစသောဣန္ဒြေ
တို့၌အရတ္တစွါရတာ၊ မလိုရှိသော တံခါးရှိသောသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊
ဘောဇနေ၊ဘောဇဉ်၌၊ အမတ္တညတ၊ အတိုင်းအရှည်ကုံမသိသော သူ၏
အဖြစ်လည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊ဓမ္မော၊တရားတို့သည်
သမယဝိရတ္တဿ၊ဝင်စားသောခဏ၌ကိလေသာတို့မှလွတ်သောလောကီ
သမာပတ်စိတ်ရှိသော၊ဘိက္ခုနော၊ရဟန်းအား၊ ပရိဟာနာယ၊ ယုတ်ထော့
ခြင်းငှါ၊သံဝတ္တန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
ဣမေဓေါ၊ဣ၊ဤတရားတို့သည်၊ သမယဝိရတ္တဿ၊ ဝင်စားသော ခဏ၌
ကိလေသာ တို့မှလွတ်သော လောကီသမာပတ်စိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊
ရဟန်းအား၊ပရိဟာနာယ၊ယုတ်ထော့ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ ဖြစ်ကုန်၏။ ။
ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်၊
သမယဝိရတ္တဿ၊ဝင်စားသောခဏ၌ကိလေသာတို့မှလွတ်သော လောကီ
သမာပတ်ရှိသော၊ဘိက္ခုနော၊ရဟန်းအား အပရိဟာနာယ၊ မယုတ်ထော့
ခြင်းငှါ၊သံဝတ္တန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဓမ္မော၊အဘယ်
တရားတို့သည်၊ သမယဝိရတ္တဿ၊ ဝင်စားသောခဏ၌ ကိလေသာတို့မှ
လွတ်သောလောကီသမာပတ်စိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ရဟန်းအား၊ အပရိ
ဟာနာယ၊မယုတ်ထော့ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ နကမ္မာရာ
မတာ၊အမှုသစ်၌ မ္မေဇျော်သောသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ နဘဿာရာ
မတာ၊စကားပြောဟောခြင်း၌ မ္မေဇျော်သောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်း
ကောင်း၊ နိဒ္ဒါရာမတာ၊ အိပ်ခြင်း၌ မ္မေဇျော်သောသူ၏ အဖြစ်လည်း
ကောင်း၊ဣန္ဒြိယေသု၊စက္ခုစသောဣန္ဒြေတို့၌၊ရတ္တစွါရတာ၊လိုရှိသောတံခါး
ရှိသောသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ဘောဇနေ၊စားဘွယ်ဘောဇဉ်၌၊မတ္တည

အင်္ဂုတ္တို ဂါပါနိထောင်နိဿယ

ထာ၊ အတိုင်းအရှည်ကို သိသောသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့သည်၊ သမယဗိရတ္တံ၊ သမယဗိရတ္တံ၊ ဝင်စားသော
 ခဏ၌ကိလေသာတို့မှလွတ်သော လောကီသမာပတ်ပိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခု
 နော၊ ရဟန်းအား၊ အပရိဟာနာယ၊ မယုတ်လျော့ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေခေါဓမ္မော၊ ဤတရား
 တို့သည်၊ သမယဗိရတ္တံ၊ ဝင်စားသောခဏ၌ကိလေသာတို့မှလွတ်သော
 လောကီသမာပတ်ပိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ အပရိဟာနာယ၊
 မယုတ်လျော့ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
 မူ၏၊ ဒသမံ၊ ဒသမသုတ်သည်၊ နုဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ပဉ္စမော၊
 ငါးခုမြောက်သော၊ တိကဏ္ဍကိဝဂ္ဂေါ၊ တိကဏ္ဍကိဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား၊ ဒတ္တော၊ ပေးပြီး၍၊ အဝဇာနာတိ၊ မထိမ့်မြင်
 အောက်မှေသောသူကိုဟောရာဖြစ်သောသုတ်လည်းကောင်း၊ အာရဗ္ဗတံစ
 အာပတ်ကိုလွန်ကျူးသောရဟန်းကိုဟောရာဖြစ်သောသုတ်လည်းကောင်း
 သာရန္တနံ၊ သာရန္တနမည်သောဘိလူးသည်စောင့်ထိန်းအပ်သည်ဖြစ်၍သာရန္တ
 နအမည်ရှိသောစေတီ၌ပဉ္စန္ဒလိစ္ဆဝိရတနာနံစသည်ဖြင့် ဟောတော်မူ အပ်
 သောသုတ်လည်းကောင်း၊ တိကဏ္ဍကိ၊ ဆူးလေတော၌ သာဓုဘိက္ခုဝေ
 ဘိက္ခု ကာလေန ကာလံစသည်ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သော သုတ်၎င်း
 နိရယေစ၊ ငရဲ၌ချထားအပ်သည်မည်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုပဋ္ဌာနပြု၍ဟောတော်
 မူအပ်သောသုတ်လည်းကောင်း၊ မိတ္တော၊ မြစ်အင်မမြစ်အပ်သော အဆွေခင်
 ပွန်းဖြစ်သောရဟန်းကို ပဋ္ဌာနပြု၍ ဟောအပ်သောသုတ် လည်းကောင်း။
 အသပ္ပုရိသ၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့၏ဒါနကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်
 လည်းကောင်း၊ သပ္ပုရိသေန၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ဒါနကို ဟောရာဖြစ်
 သောသုတ်လည်းကောင်း၊ အပရေ၊ တပါးကုန်သော၊ ဧဒ္ဓ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊
 သမယဗိရတ္တံ၊ ဝင်စားသောခဏ၌ကိလေသာတို့မှလွတ်သော လောကီ
 သမာပတ်လည်းဟူသောပိတ်ရှိသောရဟန်းကို ဟောရာဖြစ်သော သုတ်
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေတာနံ၊ ထိုသုတ်တို့သည်၊ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်
 တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်လည်း၊ တတိယော၊
 သုံးခုမြောက်သော၊ ပဏ္ဍာသကော၊ ပဏ္ဍာသကသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသောသူသည်၊ သဒ္ဓမ္မံ၊သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားကို၊ သုဏဏန္တာဝိ၊နာသော်လည်း၊ ကုသလေသု၊အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ သမ္ပတ္တံ၊မဘောက်မပြန်သောသဘောရှိသော၊ နိယာမံ၊မဂ်တည်းဟူသော နိယာမသို့၊ ဩက္ကမိတုံ၊သက်ဝင်ခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊မထိုက်၊ ပဉ္စဟိ ငါးပါးကုန်သော၊ ကထမေဟိ၊ဓမ္မေဟိ၊အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော ပြည့်စုံသောသူသည်၊ သဒ္ဓမ္မံ၊သူတော်ကောင်းတို့၏တရားကို၊ သုဏဏန္တာဝိ၊ နာသော်လည်း၊ ကုသလေသု၊ အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ သမ္ပတ္တံ၊မဘောက်မပြန်သောသဘောရှိသော၊ နိယာမံ၊ မဂ်တည်းဟူသော နိယာမသို့၊ ဩက္ကမိတုံ၊သက်ဝင်ခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊မထိုက်သနည်း၊ ကထံ တရားစကားကို၊ ပရိဘောတိ၊ မထီမဲ့မြင်ပြု၏၊ ကထိတံ၊ တရားဟောသော ဝုပ္ပိလ်ကို၊ ပရိဘောတိ၊ မထီမဲ့မြင်ပြု၏၊ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဘောတိ၊ မထီမဲ့မြင်ပြု၏၊ ဝိက္ခိတ္တမိတ္တော၊ မျှလွင့်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနေကဝ္ဗ ဝိတ္တော၊မတည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊ သုဏာတိ၊ ကြားနာမူ၏၊ အယောနိသောစ၊မသင့်သောအကြောင်းဖြင့်လည်း၊ မနုထိက ရောတိ၊နှုသုံးသွင်း၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊တရား တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူသည်၊ သဒ္ဓမ္မံ၊သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားကို၊ သုဏဏန္တာဝိ၊နာသော်လည်း၊ ကုသလေသု၊အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊တရားတို့၌၊ သမ္ပတ္တံ၊မဘောက်မပြန်သောသဘောရှိသော၊ နိယာမံ မဂ်တည်းဟူသောနိယာမသို့၊ ဩက္ကမိတုံ၊သက်ဝင်ခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ခေါ်ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူသည်၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော် ကောင်းတို့၏တရားကို၊ သုဏဏန္တာဝိ၊နာသော်လည်း၊ ကုသလေသု၊အပြစ် မရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊တရားတို့၌၊ သမ္ပတ္တံ၊မဘောက်မပြန်သောသဘော ရှိသော၊ နိယာမံ၊မဂ်တည်းဟူသောနိယာမသို့၊ ဩက္ကမိတုံ၊သက်ဝင်ခြင်း ငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသောသူသည်၊ သဒ္ဓမ္မံ၊သူတော် ကောင်းတို့၏တရားကို၊ သုဏဏန္တာဝိ၊နာသော်လည်း၊ ကုသလေသု၊ကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊တရားတို့၌၊ သမ္ပတ္တံ၊မဘောက်မပြန်သောသဘော

ရှိသော၊ နိဿာဓံ၊ မဂ်တည်းဟူသော၊ နိဿာမသို့၊ ဩက္ကမိတုံ၊ သက်ဝင်ခြင်း၊ ဌာ၊ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ၊ ဝေဠေဟိ၊ အဘယ် တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူသည်၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်း တို့၏တရားကို၊ သုဏန္ဒော၊ နာသည်ရှိသော်၊ ကုသလေသု၊ အပြစ်မရှိ ကုန်သော၊ ဝေဠေသု၊ တရားတို့၌၊ သဒ္ဓတ္ထံ၊ မဘောက်မပြန်သော သဘောရှိ သော၊ နိဿာဓံ၊ မဂ်တည်းဟူသော၊ နိဿာမသို့၊ ဩက္ကမိတုံ၊ သက်ဝင်ခြင်း၊ ဌာ၊ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်သနည်း၊ ကထိံ၊ တရားစကားကို၊ နပရိဘောတိ၊ မထိမဲ့မြင် မပြု၊ ကထိတံ၊ တရားဟောဆိုအပ်သော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နပရိဘောတိ၊ မထိမဲ့ မြင်မပြု၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နပရိဘောတိ၊ မထိမဲ့မြင်မပြု၊ အဝိက္ခိတ္တ ဝိက္ခေ၊ မရှုံလွင့်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧကဝ္စစိတ္တော၊ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝတ္ထံ၊ တရားကို၊ သုဏာတိ၊ နာ၏၊ ဟောနိသောစ၊ အသင့် အားဖြင့်လည်း၊ မနုထိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဝေဠေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူသည်၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားကို၊ သုဏန္ဒော၊ နာသည်ရှိသော်၊ ကုသ လေသု၊ အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ဝေဠေသု၊ တရားတို့၌၊ သဒ္ဓတ္ထံ၊ မဘောက်မပြန် သောသဘောရှိသော၊ နိဿာဓံ၊ မဂ်တည်းဟူသော၊ နိဿာမသို့၊ ဩက္ကမိတုံ၊ သက်ဝင်ခြင်း၊ ဌာ၊ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန် သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ဝေါ်ဝေဠေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော သူသည်၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားကို၊ သုဏန္ဒော၊ နာသည်ရှိ သော်၊ ကုသလေသု၊ အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ဝေဠေသု၊ တရားတို့၌၊ သဒ္ဓတ္ထံ၊ မဘောက်မပြန် သောသဘောရှိသော၊ နိဿာဓံ၊ မဂ်တည်းဟူသော၊ နိဿာမ ကို၊ ဩက္ကမိတုံ၊ သက်ဝင်ခြင်း၊ ဌာ၊ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝေဠေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူသည်၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရား ကို၊ သုဏန္ဒော၊ နာသော်လည်း၊ ကုသလေသု၊ အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ဝေဠေ သု၊ တရားတို့၌၊ သဒ္ဓတ္ထံ၊ မဘောက်မပြန်သော သဘောရှိသော၊ နိဿာဓံ၊ မဂ်တည်းဟူသော၊ နိဿာမသို့၊ ဩက္ကမိတုံ၊ သက်ဝင်ခြင်း၊ ဌာ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ၊ ဝေဠေဟိ၊ တဘယ်တရားတို့ နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားကို၊ သုဏန္ဒော၊ နာသော်လည်း၊ ကုသလေသု၊ အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ဝေဠေသု၊

တရားတို့၌၊ သဗ္ဗတ္တံ၊မဘောက်မပြန် သောသဘောရှိသော၊ နိယာမံ၊မဂ်
 တည်းဟူသော နိယာမသို့၊ ဩက္ကမိတံ၊ သက်ဝင်ခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊
 မထိုက်သနည်း၊ ကထံ၊ တရားစကားကို၊ ပရိဘောတိ၊ မထိမဲ့မြင်ပြု၏၊
 ကထိထံ၊ဟရား ဟောအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပရိဘောတိ၊ မထိမဲ့မြင်ပြု၏၊
 အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဘောတိ၊မထိမဲ့မြင်ပြု၏၊ ခုဗ္ဗိညော၊ ပညာမရှိ
 သည်၊ ဇဇ္ဇော၊ရိုက်သည်၊ ဇဇ္ဇမူဂေါ၊ အရိအရည်ယိုသောခံတွင်းရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနညာတေ၊မိမိ မထိအပ်သည်၌၊ အညာတမာနိ၊ မိမိ
 ထိအပ်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်
 သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့၌၊ သမန္နာ ဂတော၊ ပြည့်စုံသော သူသည်၊
 သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတို့ တရားတို့ကို၊ သုဏန္တောပိ၊ နာသော်လည်း၊
 ကုသလေသု၊အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊တရားတို့၌၊ သဗ္ဗတ္တံ၊မဘောက်
 မပြန်သောသဘောရှိသော၊ နိယာမံ၊မဂ်တည်းဟူသောနိယာမသို့၊ဩက္ကမိ
 တံ၊သက်ဝင်ခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊မထိုက်သနည်း၊ဝိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ
 ဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ဣမေဟိ၊ခေါ်ဓမ္မေဟိ၊ဤတရားတို့၌၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသောသူသည်၊ သဒ္ဓမ္မံ၊သူတော် ကောင်းတို့၏တရားကို၊ သုဏန္တော
 ပိ၊နာသော်လည်း၊ ကုသလေသု၊အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊တရားတို့၌၊
 သဗ္ဗတ္တံ၊ မဘောက် မပြန်သော သဘောရှိသော၊ နိယာမံ၊ မဂ်တည်းဟူ
 သောနိယာမသို့၊ ဩက္ကမိတံ၊ သက်ဝင်ခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊မထိုက်၊ ၊
 ဝိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊တရားတို့၌၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူသည်၊ သဒ္ဓမ္မံ၊သူတော် ကောင်းတို့၏ တရားကို၊
 သုဏန္တော၊နာသည်ရှိသော်၊ ကုသလေသု၊အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊
 တရားတို့၌၊ သဗ္ဗတ္တံ၊မဘောက်မပြန် သောသဘောရှိသော၊ နိယာမံ၊ မဂ်
 တည်းဟူသောနိယာမသို့၊ ဩက္ကမိတံ၊ သက်ဝင်ခြင်းငှါ၊ဘဗ္ဗော၊ထိုက်၏၊
 ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကဘမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ဤတရားတို့၌၊ သမန္နာဂ
 တော၊ ပြည့်စုံသောသူသည်၊ သဒ္ဓမ္မံ၊သူတော် ကောင်းတို့၏ တရားကို၊
 သုဏန္တော၊နာသည်ရှိသော်၊ ကုသလေသု၊အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊
 တရားတို့၌၊ သဗ္ဗတ္တံ၊မဘောက်မပြန်သော သဘောရှိသော၊ နိယာမံ၊ မဂ်
 တည်းဟူသောနိယာမသို့ ဩက္ကမိတံ၊ သက်ဝင်ခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ထိုက်
 သနည်း၊ ကထံ၊တရားစကားကို၊ နပရိဘောတိ၊မထိမဲ့မြင်မပြု၊ ကထိထံ၊
 တရားဟောသောပုဂ္ဂိုလ် ကို၊ နပရိဘောတိ၊မထိမဲ့မြင်မပြု၊ အတ္တာနံ၊ မိမိ
 ကိုယ်ကို၊နပရိဘောတိ၊ မထိမဲ့မြင်မပြု၊ပညဂါ၊ပညာရှိသည်၊ အဇဇ္ဇော၊

မရိတ်သည်။ အားနုဇ္ဈမဂေါ၊ အရိအရည်ယိုသောခံကွင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ အနုညာတေ၊ မိမိမထိအပ်သည်။ အညာတမာနိ မိမိထိအပ်၏ဟုအ
 မှတ်ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မပြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝေဠုဟိ၊
 တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူသည်။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်း
 တို့၏တရားကို၊ သုဏာန္တာပိ၊ နာသော်လည်း၊ ကုသလေသု၊ အပြစ်မရှိကုန်
 သော၊ ဝေဠုသု၊ တရားတို့၌၊ သဗ္ဗတ္တံ၊ မဘောက်မပြန်သောသဘောရှိသော၊
 နိယာမံ၊ မဂ်တည်း ဟူသော နိယာမသို့၊ ဩက္ကမိတုံ၊ သက်ဝင်ခြင်းငှါ၊
 တဗ္ဗော၊ ထိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါ
 ဝေဠုဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူသည်။ သဒ္ဓမ္မံ၊
 သူတော်ကောင်းတို့၏တရားကို၊ သုဏာန္တာပိ၊ နာသော်လည်း၊ ကုသလေသု၊
 ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေဠုသု၊ တရားတို့၌၊ သဗ္ဗတ္တံ၊ မဘောက်ပြန်သော
 သဘောရှိသော၊ နိယာမံ၊ မဂ်တည်း ဟူသော နိယာမသို့၊ ဩက္ကမိတုံ၊
 သက်ဝင်ခြင်းငှါ၊ တဗ္ဗော၊ ထိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေ၊ စ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ဗုတိဟံ၊ ဗုတိသသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝေဠုဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူသည်။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရား
 ကို၊ သုဏာန္တာပိ၊ နာသော်လည်း၊ ကုသလေသု၊ အပြစ်မရှိကုန်သော၊
 ဝေဠုသု၊ တရားတို့၌၊ သဗ္ဗတ္တံ၊ မဘောက်မပြန်သော သဘောရှိသော၊
 နိယာမံ၊ မဂ်တည်းဟူသောနိယာမသို့၊ ဩက္ကမိတုံ၊ သက်ဝင်ခြင်းငှါ၊
 အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ၊ ဝေဠုဟိ၊ အဘယ်
 တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော သူသည်။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်
 ကောင်းတို့၏ တရားကို၊ သုဏာန္တာပိ၊ နာသော်လည်း၊ ကုသလေသု၊
 အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ဝေဠုသု၊ တရားတို့၌၊ သဗ္ဗတ္တံ၊ မဘောက်မပြန်သော
 သဘောရှိသော၊ နိယာမံ၊ မဂ်တည်းဟူသောနိယာမသို့ ။ ဩက္ကမိတုံ၊ သက်
 ဝင်ခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်သနည်း၊ မက္ခိ၊ တရားတော် ဂုဏ်ကျေးဇူး
 ကိုချေသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏာတိ၊ နာ၏၊ မက္ခိ ပရိယုဗ္ဗိတော၊
 ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချေခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
 သုဏာတိ၊ နာ၏၊ ဥပါရုတ္တမိတ္တော၊ စွပ်စွဲသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကို၊ သုဏာတိ၊ နာ၏၊ ရန္တဂဝေသိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၌ အပေါက်ကိုရှာသည်
 ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏာတိ၊ နာ၏၊ ဝေဠုဒေသကေ၊ တရားဟောထုတ်
 သောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာဟတမိတ္တော၊ ထိပါးပုတ်ခတ်သောစိတ်ရှိသည်။ ဝိလဇာ

ဝဇ္ဇကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက ၁-သဒ္ဓမ္မဝဂ်၊ ၄၄၅

ထော၊ ဖြစ်သောနှလုံးတံသင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုပ္ပညော၊ ပညာမရှိ
 သည်၊ ဇေဋ္ဌာ၊ ချိတ်သည်၊ ဇေဋ္ဌမူပေါ၊ အရိအရည် ယိုးသာခံတွင်းရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနညာဘော၊ မိမိမသိအပ်သည်၌၊ အညာတမာနိ၊ မိမိ
 သိအပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး
 ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့၌၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူသည်၊
 သဒ္ဓန္တံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားကို၊ သုဏန္တောပိ၊ နာသော်လည်း၊
 ကုသဇေသု၊ အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ သမ္ပတ္တံ၊ မဘောက်
 မပြန်သောသဘောရှိသော၊ နိယာမံ၊ မဂ်တည်းဟူသောနိယာမသို့၊ ဩက္ကမိ
 တုံ၊ သက်ဝင်ခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါး
 ပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ခမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့၌၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
 သောသူသည်၊ သဒ္ဓန္တံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားကို၊ သုဏန္တောပိ၊ နာသော်
 လည်း၊ ကုသဇေသု၊ အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ သမ္ပတ္တံ၊
 မဘောက်မပြန်သောသဘောရှိသော၊ နိယာမံ၊ မဂ်တည်းဟူသော နိယာမ
 သို့၊ ဩက္ကမိတုံ၊ သက်ဝင်ခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့၌၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
 သောသူသည်၊ သဒ္ဓန္တံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားကို၊ သုဏန္တောပိ၊ နာသည်
 ရှိသော်၊ ကုသဇေသု၊ အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ သမ္ပတ္တံ၊
 မဘောက်မပြန်သောသဘောရှိသော၊ နိယာမံ၊ မဂ်တည်းဟူသော နိယာမ
 သို့၊ ဩက္ကမိတုံ၊ သက်ဝင်ခြင်းငှါ၊ တဗ္ဗော၊ ထိုက်၏၊ ပဉ္စဟိ ငါးပါးကုန်သော၊
 ကထမေဟိ၊ ခမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့၌၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော
 သူသည်၊ သဒ္ဓန္တံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားကို၊ သုဏန္တောပိ၊ နာသည်ရှိသော်
 ကုသဇေသု၊ အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ သမ္ပတ္တံ၊ မဘောက်
 မပြန်သောသဘောရှိသော၊ နိယာမံ၊ မဂ်တည်းဟူသော နိယာမသို့၊ ဩက္ကမိ
 တုံ၊ သက်ဝင်ခြင်းငှါ၊ တဗ္ဗော၊ ထိုက်သနည်း၊ အမက္ခိ၊ တရားထော်ဂုဏ်
 ကျေးဇူးကိုမချေသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏာတိ၊ နာ၏၊ မက္ခပရိယုဋ္ဌိ
 တော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုချေခြင်းသည်နှိုင်းစက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကို၊ နုသုဏာတိ၊ မနာ၊ အနုပါမ္ဘေဗိဒ္ဓတ္တာ၊ မစွပ်စွဲသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊
 တရားကို၊ သုဏာတိ၊ နာ၏၊ ရန္တဂဝေသိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၌အပေါက်ကိုရှာ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နုသုဏာတိ၊ မနာ၊ ဓမ္မဒေသကေ၊ တရားဟော
 တတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အနာဟတဗိက္ခော၊ မထိပါးသောစိတ်ရှိသည်၊ အဓိဿ
 ဇာတော၊ ဖြစ်သောနှလုံးတံသင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိ

သင်္သ၊ အဓမ္မော၊ မဇိက်သည်၊ အနေလမူဂေါ၊ အရိအရည်ယိုသောခံတွင်း
 မရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနုညာတော၊ မိမိမထိအပ်သည်၌၊ အညာတမာ
 နိ၊ မိမိထိအပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါး
 ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့၌၎င်း၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောယူသည်၊
 သဒ္ဓန္တံ၊ သူ့ထော်ကောင်းတို့၏တရားကို၊ သုဏန္တော၊ နာသည်ရှိသော်၊ ကုသ
 လေသု၊ ကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ သမ္ပတ္တံ၊ မဘောက်ပြန်
 သောသဘောရှိသော၊ နိယာမံ၊ မဂ်တည်းဟူသောနိယာမသို့၊ ဩက္ကမိတံ၊
 သက်ဝင်ခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်
 သော၊ ဣမေဟိ၊ ခါဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့၌၎င်း၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော
 သူသည်၊ သဒ္ဓန္တံ၊ သူ့ထော်ကောင်းတို့၏တရားကို၊ သုဏန္တော၊ နာသည်ရှိ
 သော်၊ ကုသလေသု၊ အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ သမ္ပတ္တံ၊
 မဘောက်မပြန်သောသဘောရှိသော၊ နိယာမံ၊ မဂ်တည်းဟူသောနိယာမသို့
 ဩက္ကမိတံ၊ သက်ဝင်ခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ တတိယံ၊ တတိယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့
 သည်၊ သဒ္ဓန္တံ၊ သူ့ထော်ကောင်းတို့၏တရား၏၊ သမ္မောသာယာ၊ ပျောက်
 ပျက်ခြင်းငှါ၊ အန္တရဓာနာယ၊ ကွယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဉ္စ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ကထမေဓမ္မော၊ အဘယ်တရားတို့သည်၊ သဒ္ဓန္တံ၊ သူ
 တော်ကောင်းတရားကို၊ သိဗ္ဗောသာယာ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ၊ အန္တရဓာနာ
 ယ၊ ကွယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ
 ဤသာသနာထော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သက္ကန္တံ၊ ရှိသေစွာ၊ ဓမ္မံ၊ ပရိ
 ယတ်တရားကို၊ နသုဏန္တိ၊ မနာကုန်၊ သက္ကန္တံ၊ ရှိသေစွာ၊ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ်တရား
 ကို၊ နပရိယာဂုဏန္တိ၊ မဆင်ကုန်၊ သက္ကန္တံ၊ ရှိသေစွာ၊ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ်တရားကို၊
 နဓာရေန္တိ၊ မဆောင်ကုန်၊ သက္ကန္တံ၊ ရှိသေစွာ၊ ဓာတာနံ၊ ဆောင်ကုန်သော၊
 ဓမ္မာနံ၊ ပရိယတ်တရားတို့၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ နဥပပရိက္ခန္တိ၊ မစူးစမ်း
 မဆင်ခြင်ကုန်၊ သက္ကန္တံ၊ ရှိသေစွာ၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ အညာယ၊ ထိ၍၊ ဓမ္မံ၊ ပရိ
 ယတ်တရားကို၊ အညာယ၊ ထိ၍၊ ဓမ္မာနုဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရားကိုးပါး
 အားလျော်သောသိသမာဓိ ဝိပဿနာတည်းဟူသောအကျင့်ကို၊ နပရိ
 ပစ္စန္တိ၊ မကျင့်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့
 သည်၊ သဒ္ဓန္တံ၊ သူ့ထော်ကောင်းတို့၏တရားကို၊ သမ္မောသာယာ၊ ပျောက်
 ပျက်ခြင်းငှါ၊ အန္တရဓာနာယ၊ ကွယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခ

ဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေခေါမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်၊
 သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူထော်ကောင်းတို့၏တရားကို၊ သဗ္ဗေသာယ၊ပျောက်ပျက်
 ခြင်းငှါ၊ အန္တရဓာနာယ၊ကွယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေခေါမ္မော၊ ဤတရား တို့သည်၊
 သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူထော်ကောင်း တို့၏ တရား၏၊ ဝိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ၊
 အသမ္ဘောသာယ၊မပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ၊အန္တရဓာနာယ၊ မကွယ်ခြင်းငှါ၊
 သံဝတ္တန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ပဉ္စ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေမ္မော၊အဘယ်တရား
 တို့သည်၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊သူထော်ကောင်းတို့၏တရား၏၊ ဝိတိယာ၊တည်ခြင်း
 ငှါ၊အသမ္ဘောသာယ၊မပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ၊အန္တရဓာနာယ၊မကွယ်ခြင်း
 ငှါ၊သံဝတ္တန္တိ၊ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဣဒါ၊ဤ သာသနာတော်
 နှံ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သက္ကစ္စံ၊ရိုသေစွာ၊ ဓမ္မံ၊ပရိယတ်တရားကို၊
 သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏၊ သက္ကစ္စံ၊ရိုသေစွာ၊ ဓမ္မံ၊ပရိယတ်တရားကို၊ ပရိယာ
 သုဏန္တိ၊ သင်ကုန်၏၊သက္ကစ္စံ၊ရိုသေစွာ၊ ဓမ္မံ၊ပရိယတ်တရားကို၊ ဝေရေန္တိ။
 ဆောင်ကုန်၏၊ သက္ကစ္စံ၊ရိုသေစွာ၊ ဝေတာနံ၊ဆောင်ကုန်သော၊ ဓမ္မနံ၊ပရိ
 ယတ်တရားတို့၏၊အတ္ထံ၊အနက်ကို၊ ဥပပရိက္ခန္တိ၊စူးစင်းဆင်ခြင်ကုန်ငံ၊
 သက္ကစ္စံ၊ရိုသေစွာ၊အတ္ထံ၊အနက်ကို၊အညာယ၊သိ၍၊ဓမ္မံ၊ပရိယတ်တရားကို
 အညာယ၊သိ၍၊ ဓမ္မာနုဓမ္မံ၊လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးလျော်သောဘိဝ
 သမာဓိပိပဿနာတည်းဟူသောအကျင့်ကို၊ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ကျင့်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊မ္မော၊တရားတို့သည်၊သဒ္ဓမ္မဿ၊သူထော်ကောင်း
 တို့၏တရား၏၊ဝိတိယာ၊တည်ခြင်းငှါ၊ အသမ္ဘောသာယ၊မပျောက်ပျက်ခြင်း
 ငှါ၊အန္တရဓာနာယ၊မကွယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေခေါမ္မော၊ ဤတရား တို့သည်၊
 သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူထော် ကောင်းတို့၏ တရား၏၊ ဝိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ၊
 အသမ္ဘောသာယ၊မပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ၊ အန္တရဓာနာယ၊မကွယ်ခြင်းငှါ၊
 သံဝတ္တန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ဝိနိတေတီမူ၏၊ စတုတ္ထံ၊
 စတုတ္ထသုတ်သည်၊နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေခေါမ္မော၊ ဤတရားတို့
 သည်၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊သူထော်ကောင်းတို့၏တရား၏၊ သဗ္ဗေသာယ၊ပျောက်
 ပျက်ခြင်းငှါ၊ အန္တရဓာနာယ၊ကွယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဉ္စ၊
 ငါးပါး ကုန်သော၊ ကတမေ မ္မော၊ အဘယ် တရားတို့သည်၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊
 သူထော်ကောင်းတို့၏တရား၏၊ သဗ္ဗေသာယ၊ပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ၊အန္တရ

ခနာယကွယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊
 ဣဒါဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု။ ခဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ်တရားကို၊
 သုတ္တံ၊ သုတ်ကို၊ ဝေယျံ၊ ဝေယျတို့၊ ဝေယျာကရဏံ၊ ဝေယျာကရဏ်းကို၊
 ဝါထံ၊ ဝါထာကို၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို၊ ဣတိ၊ ဝတ္တကံ၊ ဣတိ၊ ဝတ်ကို၊ ဇာတကံ၊
 ဇာတ်ကို၊ အတ္တု၊ တာမ္မံ၊ အတ္တု၊ တမ္မကံ၊ ဝေဒလ္လံ၊ ဝေဒလ္လကံ၊ နပရိယာပု
 ထန္တိ၊ မသင်ကုန်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ အယံ၊ ဓမ္မော
 ဤမသင်ခြင်းတည်းဟူသောတရားသည်။ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏
 တရား၏၊ သမ္မောသာယ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ၊ အန္တရခနာယကွယ်ခြင်း
 ငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ပုန၊ တဘနံ၊ ပရိစ၊ ထပါးတုံ
 ထည်း။ ဘိက္ခု။ ခဟန်းတို့သည်။ ယထာ၊ သုတံ၊ ကြားနာ အပ်တိုင်းသော၊
 ယထာပရိယတ္တံ၊ သင်ကြားအပ်တိုင်းသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဝိတ္ထာ၊ ရေန၊
 အကျယ်အားဖြင့်၊ ပရေ၊ သံ၊ သူတပါးတို့အား၊ နဒေ၊ ဝေန္တိ၊ မဟော၊ ကုန်၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ အယံ၊ ဓမ္မော၊ ဤမဟော
 ခြင်းတည်းဟူသောတရားသည်။ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရား၏
 သမ္မောသာယ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ၊ အန္တရခနာယကွယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တ
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ပုန၊ တဘနံ၊ ပရိစ၊ ထပါးတုံထည်း။ ဘိက္ခု။
 ခဟန်းတို့သည်။ ယထာ၊ သုတံ၊ ကြားနာအပ်တိုင်းသော၊ ယထာပရိယတ္တံ၊
 သင်ကြား အပ်တိုင်းသော၊ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ်တရားကို၊ ဝိတ္ထာ၊ ရေန၊ အကျယ်
 အားဖြင့်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ နဝါ၊ စေန္တိ၊ မပျံ့ကုန်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ တတိ
 ယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ အယံ၊ ဓမ္မော၊ ဤမပျံ့ခြင်း တည်းဟူသောတရား
 သည်။ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရား၏၊ သမ္မောသာယ၊ ပျောက်
 ပျက်ခြင်းငှါ၊ အန္တရခနာယကွယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ခဟန်းတို့၊ ပုန၊ တဘနံ၊ ပရိစ၊ ထပါးတုံထည်း။ ဘိက္ခု။ ခဟန်းတို့သည်။ ယထာ
 သုတံ၊ ကြားနာအပ်တိုင်းသော၊ ယထာပရိယတ္တံ၊ သင်ကြားအပ်တိုင်းသော
 ဓမ္မံ၊ ပရိယတ်တရားကို၊ ဝိတ္ထာ၊ ရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ သဇ္ဈာယံ၊ သဇ္ဈာယ်
 ခြင်းကို၊ နက၊ ရေန္တိ၊ မပြုကုန်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ စတုတ္ထော၊ လေးခု
 မြောက်သော၊ အယံ၊ ဓမ္မော၊ ဤမသဇ္ဈာယ်ခြင်းတည်းဟူသောတရားသည်
 သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရား၏၊ သမ္မောသာယ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်း
 ငှါ၊ အန္တရခနာယကွယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊
 ပုန၊ တဘနံ၊ ပရိစ၊ ထပါးတုံထည်း။ ဘိက္ခု။ ခဟန်းတို့သည်။ ယထာ၊ သုတံ၊
 ကြားနာအပ်တိုင်းသော၊ ယထာပရိယတ္တံ၊ သင်ကြားအပ်တိုင်းသော၊ ဓမ္မံ၊

ပရိယတ်တရားကို၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ နအနုပိတက္ကန္တိ။ အဘန်တလဲလဲ
မကြံစည်ကုန်၊ နအနုပိတက္ကန္တိ။ အဘန်တလဲလဲ မသုံးသပ်ကုန်၊ မနသော၊
စိတ်ဖြင့်၊ နအနုပေက္ခန္တိ။ အဘန်တလဲလဲမရှုကုန်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဝေပဟန်းတို့၊ ပဉ္စ
မော၊ ငါ့ရမြောက်သော၊ အယံဓမ္မော၊ ဤမရှုခြင်းတည်းဟူသောတရားသည်
သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရား၏၊ သမ္မောသာယ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်း
၎င်း၊ အန္တရောနာယ၊ ကွယ်ခြင်း၎င်း၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါး
ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့သည်၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရား
၏၊ သမ္မောသာယ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်း၎င်း၊ အန္တရောနာယ၊ ကွယ်ခြင်း၎င်း၊
သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဝေပဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မော
ဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရား၏၊ သမ္မော
သာယ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်း၎င်း၊ အန္တရောနာယ၊ ကွယ်ခြင်း၎င်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ဝေပဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မော၊ ဤ
တရားတို့သည်၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရား၏၊ ဝိတိယာ၊ တည်
ခြင်း၎င်း၊ အသမ္မောသာယ၊ မပျောက်ပျက်ခြင်း၎င်း၊ အန္တရောနာယ၊ မကွယ်
ခြင်း၎င်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဓမ္မော၊ အဘယ်
တရားတို့သည်၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရား၏၊ ဝိတိယာ၊ တည်
ခြင်း၎င်း၊ အသမ္မောသာယ၊ မပျောက်ပျက်ခြင်း၎င်း၊ အန္တရောနာယ၊ မကွယ်
ခြင်း၎င်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဝေပဟန်းတို့၊ ဣမေဤသာသနာ
တော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ဝေပဟန်းတို့သည်၊ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ်တရားကို၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကို၊
ဂေယျံ၊ ဂေယျကို၊ ဝေယျာကရဏံ၊ ဗျာကရိဏ်းကို၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ ဥဒါနံ
ဥဒါနံကို၊ ဣတိဝုတ္တကံ၊ ဣတိဝုတ်ကို၊ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို၊ အတ္တ၊ တဓမ္မံ၊ အတ္တ၊
တဓမ္မကို၊ ဝေဒလ္လိ၊ ဝေဒလ္လကို၊ ပရိယာပုဏန္တိ၊ သင်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဝေပဟန်း
တို့၊ ပဉ္စမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ အယံဓမ္မော၊ ဤသင်ခြင်းတည်းဟူသောတရား
သည်၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရား၏၊ ဝိတိယာ၊ တည်ခြင်း၎င်း၊
အသမ္မောသာယ၊ မပျောက်ပျက်ခြင်း၎င်း၊ အန္တရောနာယ၊ မကွယ်ခြင်း၎င်း၊
သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဝေပဟန်းတို့၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ပရိ၊ စတပါးတုံသည်၊
ဘိက္ခု၊ ဝေပဟန်းတို့သည်၊ ယထာသုတံ၊ ကြားနာအပ်တိုင်းသော၊ ယထာပရိ
ယတ္တံ၊ သင်ကြားအပ်တိုင်းသော၊ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ်တရားကို၊ ဝိတ္ထာရေန၊
အကျယ်အားဖြင့်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဒေသေန္တိ၊ ဟောကုန်၏၊ ဘိက္ခ
ဝေ ဝေပဟန်းတို့၊ ဒုတိယော၊ ဒုတိရမြောက်သော၊ အယံဓမ္မော၊ ဤဟောခြင်း
တည်းဟူသောတရားသည်၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရား၏၊

ဥတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အသမ္မောသာယ၊ မပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ။ အနန္တရ
 ဓာနာယ၊ မကွယ်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပုန၊
 ထတန်း၊ ပရံစ၊ တပါးတုံထည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ယထာသုတံ၊ ကြား
 နာအပ်တိုင်းသော၊ ယထာပရိယတ္တံ၊ သင်ကြားအပ်တိုင်းသော၊ ဓမ္မံ၊ ပရိ
 ယတ်တရားကို၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊
 ဒေသေန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗုတိယော၊ နှစ်ချမြောက်သော၊
 အယံဓမ္မော၊ ဤဟောခြင်းတည်းဟူသောတရားသည်။ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်
 ကောင်းတို့၏တရား၏၊ ဥတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အသမ္မောသာယ၊ မပျောက်
 ပျက်ခြင်းငှါ။ အနန္တရဓာနာယ၊ မကွယ်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့။ ပုန၊ ထတန်း၊ ပရံစ၊ တပါးတုံထည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။
 ယထာသုတံ၊ ကြားနာအပ်တိုင်းသော၊ ယထာပရိယတ္တံ၊ သင်ကြားအပ်တိုင်း
 သော၊ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ်တရားကို၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ပရံ၊ သူတပါး
 ကို၊ ဝါစေန္တိ၊ ဝိုချကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တတိယော၊ သုံးချမြောက်
 သော၊ အယံဓမ္မော၊ ဤသို့ချခြင်းတည်းဟူသောတရားသည်။ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူ
 တော်ကောင်းတို့၏ တရား၏၊ ဥတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အသမ္မောသာယ၊
 မပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ။ အနန္တရဓာနာယ၊ မကွယ်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ ထတန်း၊ ပရံစ၊ တပါးတုံထည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
 သည်။ ယထာသုတံ၊ ကြားနာအပ်တိုင်းသော၊ ယထာပရိယတ္တံ၊ သင်ကြား
 အပ်တိုင်းသော၊ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ်တရားကို၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊
 သန္ဓာယံ၊ သရဏ္ဍာယ်ခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 စတုရတ္ထာ၊ ဝေးချမြောက်သော၊ အယံဓမ္မော၊ ဤသရဏ္ဍာယ် ခြင်းတည်းဟူ
 သောတရားသည်။ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရား၏၊ ဥတိယာ၊
 တည်ခြင်းငှါ။ အသမ္မောသာယ၊ မပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ။ အနန္တရဓာနာယ၊
 မကွယ်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ ထတန်း၊ ပရံစ၊
 တပါးတုံထည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ယထာသုတံ၊ ကြားနာအပ်တိုင်း
 သော၊ ယထာပရိယတ္တံ၊ သင်ကြားအပ်တိုင်းသော၊ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ်တရားကို၊
 စေတသာ၊ ပိတ်ဖြင့်၊ အနုပိတက္ကေန္တိ၊ အဘန်တလဲလဲကြံစည်ကုန်၏။ အနုပိ
 စာရေန္တိ၊ အဘန်တလဲလဲသုံးသပ်ကုန်၏။ မနဿ၊ ပိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခန္တိ၊
 အဘန်တလဲလဲရှုကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စမော၊ ငါးချမြောက်သော၊
 အယံဓမ္မော၊ ဤရှုခြင်းတည်းဟူသော တရားသည်။ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်
 ကောင်းတို့၏တရား၏၊ ဥတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အသမ္မောသာယ၊ မပျောက်

ဗုဒ္ဓကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၁ သဒ္ဓမ္မဝဂ်၊ ၄၅၁

ပျက်ခြင်းငှါ၊ အန္တရ ဓာနာယ၊ မကွက်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့သည်၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်
ကောင်းတို့၏၊ တရား၏၊ ဝိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ အသမ္မောသာယ၊ မပျောက်
ပျက်ခြင်းငှါ၊ အန္တရ ဓာနာယ၊ မကွယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေခေါဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်၊
သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏၊ တရား၏၊ ဝိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ အသမ္မော
သာယ၊ မပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ၊ အန္တရ ဓာနာယ၊ မကွယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါဝါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ပဉ္စဝံ၊ ပဉ္စမ၊ သုတ်သည်၊
နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသုရောက်ပြီ။ ။

ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့
သည်၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏၊ တရား၏၊ သမ္မောသာယ၊ ပျောက်
ပျက်ခြင်းငှါ၊ အန္တရ ဓာနာယ၊ ကွယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဓမ္မော၊ အဘယ်တရားတို့သည်၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊
သူတော်ကောင်းတို့၏၊ တရား၏၊ သမ္မောသာယ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ၊
အန္တရ ဓာနာယ၊ ကွယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဝိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဣတိ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဝိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဒုဂ္ဂဟိတံ၊
မကောင်းသဖြင့်ယူအပ်သော၊ သုတ္တန္တံ၊ ပါဠိကို၊ ဒုန္နိက္ခိတ္တေဟိ၊ မကောင်း
သဖြင့်ထားအပ်ကုန်သော၊ ပဒဗျဉ္ဇနေဟိ၊ ဝန်ဗျည်းတို့ဖြင့်၊ ပရိယာဂုဏန္တိ၊
သင်ကုန်၏။ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုန္နိက္ခိတ္တဿ၊ မကောင်းသဖြင့်ထားအပ်
သော၊ ပဒဗျဉ္ဇနဿ၊ ဝန်ဗျည်း၏၊ အတ္ထောဝိ၊ အနက်သည်လည်း၊ ဒုန္နယော၊
ပြုပြင်သဖြင့်ထိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဌမော၊
ရှေးဦးစွာသော၊ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်း
တို့၏၊ တရား၏၊ သမ္မောသာယ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ၊ အန္တရ ဓာနာယ၊ ကွယ်
ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ ထတန်၊ ပရံစ၊ တပါးတုံ
လည်း၊ ဝိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဒုဗ္ဗစာ၊ ဆိုနိုင်ခက်ကုန်သည်၊ ဒေါဝစဿ
ကရဏေဟိ၊ ဆိုနိုင်ခက်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရား
တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ အက္ခမော၊ သည်းခံခြင်းမရှိကုန်
သည်၊ အနုဿသနိံ၊ ဆုံးမကခြစ်အပ်သောစကားကို၊ အပ္ပဒက္ခိတာဂ္ဂဟိနော
ရိသေဓာမယူကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုတိ
ယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်
ကောင်းတို့၏၊ တရား၏၊ သမ္မောသာယ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ၊ အန္တရ ဓာနာယ

ကွယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တဘန၊ ပရံစ၊
 တပါးတုံလည်း၊ ယေတေဘိက္ခု။ အကြွင်ရဟန်းတို့သည်၊ ဗဟုထုတော၊
 များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်သည်။ အာဂတာဂမာ၊ နှုတ်ခွဲထားသောအာဂုရှိ
 ကုန်သည်။ ဓမ္မဓရာ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာကို ဆောင်ကုန်သည်။ ဝိနယဓရာ၊
 ဝိနည်းကိုဆောင်ကုန်သည်။ မာတိကာဓရာ၊ မာတိကာကိုဆောင်ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေထိက္ခု။ တိုရဟန်းတို့သည်။ သက္ကစ္စ၊ ရှိသေစွာ၊
 သုတ္တန္တံ၊ သုတ္တန်ကို၊ ပရံ၊ သူတပါးကို။ နဝါစေန္တိ၊ မပိုချကုန်၊ တေသံ၊
 ထိုရဟန်းတို့၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌၊ သုတ္တန္တော၊ သုတ္တန်သည်။ ဆိန္ဒူ
 လကော၊ ဖြတ်သောအရင်းရှိသည်။ အပ္ပဗ္ဗိသရဏော၊ တည်ရာမရှိသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တတိယော၊ သုံးခု ခြောက်သော၊
 အယံဓမ္မော၊ ဤထရားသည်။ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော် ကောင်းတို့၏ထရား၏။
 သမ္မော သာယ၊ ပျောက်ပျက် ခြင်းငှါ။ အန္တရ ဓာနာယ၊ ကွယ်ခြင်းငှါ။
 သံဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တဘန၊ ပရံစ၊ တပါးတုံ
 လည်း၊ ယေရာ၊ ဝါနှစ်ဆယ် ရပြီးမထေရ်ကြီး ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု။
 ရဟန်းတို့သည်။ ဗာဟုလ္လိကာ၊ ပစ္စည်းထေးပါး ပေါများခြင်းငှါ ကျင့်ကုန်
 သည်။ သာထလိကာ၊ အဓိဘိလသိက္ခာကို လျော့လျော့ယူကုန်သည်။ ဩက္က
 မနေ၊ အောက်အတို့သို့သက်ဝင်ကြောင်းဖြစ်သော နိဝရဏထရား ငါးပါး၌၊
 ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ရှေ့သွားတို့သည်။ ပဝိဝေကော၊ ပိဝေကတရားသုံးပါး၌၊ နိက္ခိတ္တရရာ
 ချအပ်သောဝန်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပ္ပတ္တဿ၊ မရောက်အပ်
 သောဈာန် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ အနဗိဂတဿ၊
 မရအပ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ။ အသန္တိက
 တဿ၊ မျက်မှောက် မပြုအပ်သေးသောဈာန်မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကီရိ
 ထာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ နအာရတန္တိ၊ အားမထုတ်
 ကုန်၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ပစ္ဆိမာဇနတာ၊ နောက်၌ဖြစ်သောတပည့်
 သားအပေါင်းသည်။ ဒိဋ္ဌာနုဂတိံ၊ မြင်သဖြင့် အတုလိုက်ခြင်းသို့၊ အာပစ္စ
 တိ၊ ရောက်၏။ သာဝိ၊ ထိုနောက်၌ ဖြစ်သော တပည့်သား အပေါင်းသည်
 ထည်း။ ဗာဟုလ္လိကာ၊ ပစ္စည်းထေးပါး ပေါများခြင်းငှါကျင့်သည်။ သာထ
 လိကာ၊ အဓိဘိလ သိက္ခာကို လျော့လျော့ယူသည်။ ဩက္ကမနေ၊ အောက်
 အတို့သို့သက်ဝင် ကြောင်းဖြစ်သော နိဝရဏ ထရားငါးပါး၌၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊
 ရှေ့သွားသည်။ ပဝိဝေကော၊ ပိဝေကတရားသုံးပါး၌၊ နိက္ခိတ္တရရာ၊ ချအပ်သော
 ဝန်ရှိသည်။ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏။ အပ္ပတ္တဿ၊ မရောက်အပ်သေးသော ဈာန်မဂ်

ပဋိကနိပါတ်စတုတ္ထပဋ္ဌာသက-၁-၁ ဋီကော၊ ၄၅၃

ဖိလ်နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အနိဂတသာ၊ မရအပ်သေးသော
 ဈာန်မဂ်ဖိလ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ အသန္တိကတသာ၊ မျက်
 မှောက်မပြုအပ်သေးသော ဈာန်မဂ်ဖိလ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကိရိယာယ၊ မျက်
 မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို၊ နအာရဘတိ၊ အားမထုတ်၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော၊ အယံ ဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊
 သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရား၏၊ သမ္မောသာယ၊ ပျောက်ပျက်
 ခြင်းငှါ၊ အန္တရဓာနာယ၊ ကွယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တဘာန်၊ ပရိစ၊ တပါးတုံလည်း၊ သံဗော၊ သံဃာသည်၊
 ဘိန္ဒော၊ ကွဲပြားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါပန၊
 စင်စစ်၊ သံဗော၊ သံဃာသည်၊ ဘိန္ဒော၊ ကွဲပြားသည်ရှိသော်၊ အညမညံ၊
 အချင်းချင်း၊ အက္ခောသာစ၊ ဆဲရေး ခြင်းတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပရိ ဘာသာစ၊ ရေရှုတ် ခြင်းတို့သည်
 လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပရိက္ခေပါစ၊ ပစ်ပယ်
 ခြင်းတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပရိဂ္ဂဇာ
 နာစ၊ စွန့်ပစ်ခြင်းတို့ သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသံဃာ
 သင်၊ ကွဲနုခွဲ၊ အပ္ပသန္နာစေ၊ မကြည်ညိုကုန်သောသူတို့သည်လည်း၊ နပထိ
 ဒန္တိ၊ မကြည်ညိုကုန်၊ ပသန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်ပြီးသော၊ ကေစ္စာနဉ္စ၊ အချို့
 သောသူတို့အားလည်း၊ အညထတ္တံ၊ ကြည်ညိုခြင်းမှ တပါးသော အပြား
 အားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စမော၊ ငါး
 ခုမြောက်သော၊ အယံ ဓမ္မော၊ ဤသဘောသည်၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်း
 တို့၏တရား၏၊ သမ္မောသာယ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ၊ အန္တရဓာနာယ၊ ကွယ်
 ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့
 သည်၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရား၏၊ သမ္မောသာယ၊ ပျောက်
 ပျက်ခြင်းငှါ၊ အန္တရဓာနာယ၊ ကွယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဣမေ ဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်၊
 သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရား၏၊ သမ္မောသာယ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်း
 ငှါ၊ အန္တရဓာနာယ၊ ကွယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဣမေ ဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊
 သူတော်ကောင်းတို့၏တရား၏၊ ပွဲတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ အသမ္မောသာယ၊
 မပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ၊ အန္တရဓာနာယ၊ မကွယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေ ဓမ္မော၊ အဘယ်တရားတို့ သည်၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊

သူတော်ကောင်းတို့၏ တရား၏၊ ငြိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ အသမ္မောသာယ၊
မပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ၊ အနန္တရဓာနာယ၊ မကွယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
သည်၊ သုဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာသင်ယူအပ်သော၊ သုတ္တန္တံ၊ သုတ္တန်ကို၊ သု
နိက္ခိတ္တေဟိ၊ ကောင်းစွာထားအပ်ကုန်သော၊ ပဒဗျဉ္ဇနယံ၊ ပုန်ဗျည်းတို့ဖြင့်
ပရိယာပုထန္တိ၊ သင်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုနိက္ခိတ္တိဿ၊ ကောင်း
စွာထားအပ်သော၊ ပဒဗျဉ္ဇနဿ၊ ပုန်ဗျည်း၏၊ အတ္ထေဝရိ၊ အနက်သည်လည်း၊
သုနယော၊ သိလွယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဌမော၊
ရှေ့ဦးစွာသော၊ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတို့
၏တရား၏၊ ငြိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ အသမ္မောသာယ၊ မပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ၊
အနန္တရဓာနာယ၊ မကွယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ပုန၊ တတန်၊ ပရိစ၊ တပါးတုံလည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သုဗ္ဗ၊ စ၊ ကောင်း
စွာဆိုအပ်သောစကားရှိကုန်သည်၊ သောဝစဿကရဏေဟိ၊ ကောင်းစွာ
ဆိုအပ်သောစကားရှိသောသူ၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊
တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ခမာ၊ သည်းခံခြင်းရှိကုန်
သည်၊ အနုဿာသနိံ၊ ဆုံးမကဖြစ်သောစကားကို၊ မဒက္ခိတဂ္ဂါတိနော၊
ရိုသေစွာယူအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုတိ
ယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ အယံဓမ္မော၊ ဤသဘောသည်၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်
ကောင်းတို့၏တရား၏၊ ငြိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ အသမ္မောသာယ၊ မပျောက်
ပျက်ခြင်းငှါ၊ အနန္တရဓာနာယ၊ မကွယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တတန်၊ ပရိစ၊ တပါးတုံလည်း၊ ယေတေဘိက္ခု၊ အကြင်
ရဟန်းတို့သည်၊ ဗဟုဿုတာ၊ ချားသောအကြားအမြင်ရှိကုန်သည်၊ အာဂ
တာဂမာ၊ နှုတ်၌သာသောအာဂုပါဠိရှိကုန်သည်၊ ဓမ္မဓရာ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာ
ကိုဆောင်ကုန်သည်၊ ဝိနယဓရာ၊ ဝိနည်းကိုဆောင်ကုန်သည်၊ မာတိကာ
ဓရာ၊ မာတိကာကိုဆောင်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေဘိက္ခု၊ ထို
ရဟန်းတို့သည်၊ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ၊ သုတ္တန္တံ၊ သုတ္တန်ကို၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊
ဝါစေန္တိ၊ ပြုချကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ အဂ္ဂယေန၊ လွန်သောအခါ၌၊
သုတ္တန္တော၊ သုတ္တန်သည်၊ အန္တိန္ဒူပုလကော၊ ပြတ်သော အရင်းမရှိသည်၊
သပ္ပဗိသရဏော၊ တည်ရာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ အယံဓမ္မော၊ ဤသဘောသည်၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊
သူတော်ကောင်းတို့၏တရား၏၊ ငြိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ အသမ္မောသာယ၊

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဋ္ဌာသက-၁-သဒ္ဓမ္မဝဂ်၊

မပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ၊ အနန္တရောနာယ၊မက္ခယံခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏။
 ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ပုန၊တဘနံ၊ပရံစ၊တပါးတုံထည်း၊ထေရာ၊ဝါနှစ်ဆယ်
 ရပြီးမထေရ် ကြီးဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်၊ နုဗဟုလ္လိကာ၊
 ပစ္စည်းထေးပါးတို့ဖြင့် ပေါများခြင်းငှါမကုန်သည်။ နုသာထလိကာ၊
 အဓိဘိသသိက္ခာကို ထေရုထေရုမကုန်သည်။ ဩက္ကမနေ၊အောက်အတို့
 သို့သက်ဝင်ကြောင်းဖြစ်သော နိဝရဏတရားငါးပါးအပေါင်း၌၊ အနိက္ခိတ္တ
 ရုရာ၊မချအပ်သောဝန်ရှိသည်၊ပဝိဝေကော၊ပိဝေကတရားသုံးပါး၌၊ပုဗ္ဗင်္ဂ
 မာ၊ရှေးသွားတို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ အပတ္တဿ၊မရောက်အပ်သော
 ဈာန်မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သို့၊ပတ္တိယာ၊ရောက်ခြင်းငှါ၊အနဓိဝတဿ၊မရအပ်သော
 ဈာန်မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိဝမာယ၊ရခြင်းငှါ၊အသန္တိ၊ကတဿ၊ မျက်
 မှောက်မပြုအပ်သေးသော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို။ သန္တိကိရိယာယ၊မျက်
 မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ဝိရိယံ၊လုံ့လကို။ အာရဘန္တိ၊အားထုတ်ကုန်၏။ တေသံ၊
 ထိုမထေရ် ရဟန်းတို့၏။ ပန္တိမာဇနတာ၊ နောက်၌ဖြစ်သော တပည့်သား
 အပေါင်းသည် ဒိဋ္ဌာနုဂတိ၊မြင်သဖြင့် အတုလိုက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊
 ရောက်၏။ သာဝိ၊ထိုနောက်၌ ဖြစ်သောတပည့်သား အပေါင်းသည်၊နုဗ
 ဟုလ္လိကာ၊ပစ္စည်းထေးပါးတို့ဖြင့် ပေါများခြင်းငှါမကုန်သည်။ နုသာထလိ
 ကာ၊အဓိဘိသသိက္ခာကို ထေရုထေရုမကုန်သည်။ ဩက္ကမနေ၊အောက်
 အတို့သို့သက်ဝင်ကြောင်းဖြစ်သော နိဝရဏတရားအပေါင်း၌၊ အနိက္ခိတ္တ
 ရုရာ၊မချအပ်သောဝန်ရှိသည်။ ပဝိဝေကော၊ခတ်ငြိမ်ခြင်း ပိဝေကသုံးပါး
 ၌၊ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ရှေးသွားသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အပုတ္တဿ၊ မရောက်အပ်သော
 ဈာန်မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သို့၊ပတ္တိယာ၊ရောက်ခြင်းငှါထည်းကောင်း၊အနဓိဝတဿ
 မရအပ်သေးသော ဈာန်မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိဝမာယ၊ ရခြင်းငှါထည်း
 ကောင်း၊ အသန္တိ၊ကတဿ၊မျက်မှောက်မပြုအပ်သေးသော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်
 နိဗ္ဗာန်ကို။ သန္တိကိရိယာယ၊မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ ဝိရိယံ၊
 လုံ့လကို၊အာရဘတိ၊အားထုတ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊စတုတ္ထော၊လေးခု
 မြော်သော၊ အယံခမ္ဘော၊ဤသဘောသည်၊သဒ္ဓမ္မဿ၊သုတော်ကောင်းတို့၏
 တရား၏၊ဗြဟ္မိယာ၊တည်ခြင်းငှါ၊အသမ္ဘောသာယာ၊မပျော်ပျက်ခြင်းငှါ၊အနန္တ
 ရောနာယ၊မက္ခယံခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏။ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ပုန၊တ
 ဘနံ၊ပရံစ၊တပါးတုံထည်း၊ သံစော၊သံစာသည်၊သမဂ္ဂေါ၊ညီညွတ်သည်
 ဖြစ်၍၊သမ္ဘောဒမာနေ၊ဝမ်းမြော်သည်ဖြစ်၍၊ အဝိဝဒမာနေ၊ငြင်းခုံခြင်းမရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ဧကုဗ္ဗေသ၊တူသော ပါတိမောက်ပြုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ဗာသု၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထော်နိဿယ

ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ သံဃော၊ သံဃာသည်။ သမဂ္ဂေ၊ ညီညွတ် သည်ရှိသော်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အက္ကောသာ၊ ဆဲရေးခြင်းတို့သည်။ နစေဝဟောန္တိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ကုန်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပရိဘာသော၊ ရေရှုတ်ခြင်းတို့သည်။ နစေဟောန္တိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ကုန်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပရိက္ခေပါ၊ ပစ်ပယ်ခြင်းတို့သည်။ နစေဟောန္တိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ကုန်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပရိဂ္ဂုဓနာ၊ စွန့်ပစ်ခြင်းတို့သည်။ နစေဟောန္တိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ကုန်။ တတ္ထ၊ ထိုသံဃာ ညီညွတ်ရာ၌။ အပ္ပသန္နာစေဝ၊ မကြည်ညို ကုန်သော သူတို့သည်လည်း။ ပထိဒန္တိ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ ပသန္နာနပ္ပ၊ ကြည်ညို ကုန်ပြီးသောသူတို့အား လည်း။ ဘိယျောဘာဝေါ၊ လွန်စွာပွားများခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော။ အယံဓမ္မော၊ ဤဓမ္မောသည်။ သဒ္ဓန္ဓဿ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရား၏။ ဝိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အသမ္မော သာယ၊ မပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ။ အနန္တရဓာနာယ၊ မကွယ်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ သဒ္ဓန္ဓဿ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရား၏။ ဝိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အသမ္မောသာယ၊ မပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ။ အနန္တရဓာနာယ၊ မကွယ်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ် ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေခေါဓမ္မာ၊ ဤတရား တို့သည်။ သဒ္ဓန္ဓဿ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရား၏။ ဝိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အသမ္မောသာယ၊ မပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ။ အနန္တရဓာနာယ၊ မကွယ်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဆဋ္ဌံ၊ ဆဋ္ဌ သုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုဂ္ဂထေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥပနိဓေယ၊ ထေဝံ ၍။ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးထေဝံကုန်သော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ကထာ၊ စကားသည်။ ဒုက္ကထာ၊ မကောင်းသောစကားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကတမေသံပုဂ္ဂလံ၊ အတယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ကထာ၊ စကားသည်။ ဒုက္ကထာ မကောင်းသောစကားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အသဒ္ဓဿ၊ ယုံကြည်ခြင်းမရှိသောသူအား။ သဒ္ဓါကထာ၊ ယုံကြည်ခြင်းကိုစွဲ ၍ဖြစ်သောစကားသည်။ ဒုက္ကထာ၊ မကောင်းသောစကား တည်း။ ဒုသိထဿ သိသမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ သိလကထာ၊ သိလကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားသည်။ ဒုက္ကထာ၊ မကောင်းသောစကားတည်း။ အပ္ပဿဟဿ၊ နည်းသော အကြား အမြင်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဗာဟုဿ၊ စွဲကထာ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိ

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဍိတသက-၁-သဒ္ဓမ္မဝဂ်၊ ၄၅၇

သောသုဇာဏိအဖြစ်ကိုစွဲ၍ ဖြစ်သောစကားသည်၊ ဒုက္ခထာ၊ မကောင်းသော စကားတည်း၊ မစ္ဆရိယဿ၊ ဝန်ကျိသောသူအား၊ စာဂကထာ၊ စွန့်ကြဲခြင်းကို စွဲ၍ဖြစ်သော စကားသည်၊ ဒုက္ခထာ၊ မကောင်းသော စကားတည်း၊ ဒုပ္ပညဿ၊ ပညာမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပညာကထာ၊ ပညာကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော စကားသည်၊ ဒုက္ခထာ၊ မကောင်းသောစကားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စနံ၊ ငါးယောက်ကျန်သော၊ ပုဂ္ဂဿနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ကထာ၊ စကားသည်၊ ဒုက္ခထာ မကောင်းသောစကားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကသ္မာစ အဘယ်ကြောင့်လည်း၊ အဿဒ္ဓဿ၊ ယုံကြည်ခြင်းမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဒ္ဓါကထာ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို စွဲ၍ဖြစ်သော စကားသည်၊ ဒုက္ခထာ၊ မကောင်းသောစကားမည်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဿဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်ခြင်းမရှိသောသူသည်၊ သဒ္ဓါကထာ၊ ယုံကြည်ခြင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သော စကားကို၊ ကစ္ဆမာနာယ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဘိသဇ္ဇတိ၊ ဆူးကောက်ကဲ့သို့ငြိ၏၊ ဣပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်၏၊ ဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဘောက်ပြန်၏၊ ပဘိဋ္ဌိယတိ၊ ခိုင်မာ၏၊ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပစ္စယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝါတုက ရောတိ၊ ထင်စွာပြု၏၊ တံ၊ ထိုသို့ထင်စွာပြုခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံသဒ္ဓါသစ္စံ၊ ထိုယုံကြည်ခြင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ နသမေနုပဿတိ၊ မမြင်၊ တထောနိဒါနံ၊ ထိုယုံကြည်ခြင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝီ၊ ဘိပါရန္တံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ နစလဘတိ၊ ရထည်းခရ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဿဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်ခြင်းမရှိသောသူသည်၊ သဒ္ဓါကထာ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို စွဲ၍ဖြစ်သောစကားကို၊ ကစ္ဆမာနာယ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်အဘိသဇ္ဇတိ၊ ဆူးကောက်ကဲ့သို့ငြိ၏၊ ဣပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်၏၊ ဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဘောက်ပြန်၏၊ ပဘိဋ္ဌိယတိ၊ ခိုင်မာ၏၊ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပစ္စယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝါတုက ရောတိ၊ ထင်စွာပြု၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အသဒ္ဓဿ၊ ယုံကြည်ခြင်းမရှိသောသူအား၊ သဒ္ဓါကထာ၊ ယုံကြည်ခြင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်သောစကားသည်၊ ဒုက္ခထာ၊ မကောင်းသော စကားမည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကသ္မာစ၊ အဘယ်ကြောင့်လည်း၊ ဒုဝဘိဗ္ဗဿ၊ ဝီလမရှိသောသူအား၊ ဝီလကထာ၊ ဝီလကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားသည်၊ ဒုက္ခထာ၊ မကောင်းသော စကားမည်

သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုသီလော၊ ဘိလမရှိသောသူသည်၊ ဘိလကထာယ၊ ဘိလကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားကို၊ ကစ္ဆမာနာယ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဘိသဇ္ဇတိ၊ ဆူးကောက်ကဲ့သို့ငြိ၏၊ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်၏၊ ဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဘောက်ပြန်၏၊ ပတိဋ္ဌိယတိ၊ ခိုင်မာ၏၊ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပဗ္ဗယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာပြု၏၊ တံ၊ ထိုသို့ထင်စွာပြုခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံဘိလသမ္ပဒံ၊ ထိုဘိလ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အဟ္တနိ၊ မိမိ၌၊ နသမနူပဿတိ၊ မမြင်၊ တတောနိဒါနံ၊ ထိုဘိလကို စွဲ၍ဖြစ်သော စကားဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝီတိပါရန္တံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းခြင်းကို၊ နစလတတိ၊ ရလည်းမရ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒုသီလော၊ ဘိလမရှိသောသူသည်၊ ဘိလကထာယ၊ ဘိလကိုစွဲ၍ ဖြစ်သောစကားကို၊ ကစ္ဆမာနာယ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဘိသဇ္ဇတိ၊ ဆူးကောက်ကဲ့သို့ငြိ၏၊ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်၏၊ ဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဘောက်ပြန်၏၊ ပတိဋ္ဌိယတိ၊ ခိုင်မာ၏၊ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပဗ္ဗယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာပြု၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒုသီလသ၊ ဘိလမရှိသောသူအား၊ ဘိလကထာ၊ ဘိလကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားသည်၊ ဒုက္ကထာ၊ မကောင်းသောစကားမည်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကသ္မာစ၊ အဘယ်ကြောင်းလည်း၊ အပ္ပထရတထ၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသောသူအား၊ ဗာဟုဿဂ္ဂကထာ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော သူ၏အပြစ်ကိုစွဲ၍ ဖြစ်သောစကားသည်၊ ဒုက္ကထာ၊ မကောင်းသော စကားမည်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အပ္ပထရတထ၊ နည်းသော အကြားအမြင်ရှိသောသူသည်၊ ဗာဟုဿဂ္ဂကထာယ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသောသူ၏ အပြစ်ကို စွဲ၍ဖြစ်စကားကို၊ ကစ္ဆမာနာယ၊ ပြောဆို အပ်သည်ရှိသော်၊ အဘိသဇ္ဇတိ ဆူးကောက်ကဲ့သို့ငြိ၏၊ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်၏၊ ဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဘောက်ပြန်၏၊ ပတိဋ္ဌိယတိ၊ ခိုင်မာ၏၊ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပဗ္ဗယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာပြု၏၊ တံ၊ ထိုသို့ထင်စွာပြုခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံသုတသမ္ပဒံ၊

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဋ္ဌာသက-၁-သဒ္ဓမ္မဝဂ်၊ ၄၅၉

ထိုအကြားအမြင်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ နသမနူပဿတိ၊ မမြင်၊
 တထောနိဒါနံ၊ ထိုအကြားအမြင်ကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော စကားဟူသော အကြောင်း
 ကြောင့်၊ ဝိဘိပါရန္တံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ နစလဘတိ၊ ရလည်း
 မရ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပ္ပဿတော၊ နည်းသော အကြားအမြင်ရှိသော
 သူသည်၊ ဗာဟုဿဂ္ဂကထာယ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသော သူ၏
 အဖြစ်ကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော စကားကို၊ ကစ္ဆမာနာယ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊
 အဘိသဇ္ဇတိ၊ ဆူးကောက်ကဲ့သို့ ငြိ၏၊ ဣပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်၏၊ ဗျာပဇ္ဇ
 တိ၊ ဘောက်ပြန်၏၊ ပတိဋ္ဌိယတိ၊ ခိုင်မာ၏၊ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ အပြစ်ကို လည်းကောင်း၊ အပ္ပဂ္ဂယဉ္စ၊ မနှစ်သက်
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာပြု၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 အပ္ပဿတော၊ နည်းသော အကြား အမြင်ရှိသော သူအား၊ ဗာဟုဿဂ္ဂ
 ကထာ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသော သူ၏ အဖြစ်ကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော
 စကားသည်၊ ဒုက္ကထာ၊ မကောင်းသော စကားမည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ကသ္မာစ၊ အဘယ် အကြောင့်လည်း၊ မစ္ဆရိ ယဿ၊ ဝန်တိုခြင်းရှိ
 သော သူအား၊ စာဂကထာ၊ စွန့်ကြဲခြင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်သော စကားသည်၊
 ဒုက္ကထာ၊ မကောင်းသော စကားမည်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 မစ္ဆရီ၊ ဝန်တိုခြင်းရှိသော သူသည်၊ စာဂကထာယ၊ စွန့်ကြဲခြင်းကိုစွဲ၍
 ဖြစ်သော စကားကို၊ ကစ္ဆမာနာယ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဘိသဇ္ဇ
 တိ၊ ဆူးကောက်ကဲ့သို့ ငြိ၏၊ ဣပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်၏၊ ဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဘောက်
 ပြန်၏၊ ပတိဋ္ဌိယတိ၊ ခိုင်မာ၏၊ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊
 အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပဂ္ဂယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊
 ပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာပြု၏၊ တံ၊ ထိုသို့ထင်စွာပြုခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊
 အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
 အကြောင်းကြောင့်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ထံစာဂသမ္ပန္နံ၊ ထိုစွန့်ကြဲခြင်း၏
 ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ နသမနူပဿတိ၊ မမြင်၊ တထောနိဒါနံ၊ ထိုစွန့်
 ကြဲခြင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော စကားဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိဘိပါရန္တံ၊
 နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ နစလဘတိ၊ ရလည်းမရ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 မစ္ဆရီ၊ ဝန်တိုခြင်းရှိသော သူသည်၊ စာဂကထာယ၊ စွန့်ကြဲခြင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်
 သော စကားကို၊ ကစ္ဆမာနာယ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဘိသဇ္ဇတိ၊
 ဆူးကောက်ကဲ့သို့ ငြိ၏၊ ဣပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်၏၊ ဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဘောက်ပြန်၏၊
 ပတိဋ္ဌိယတိ၊ ခိုင်မာ၏၊ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ အပြစ်

ကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပတ္တယဉ္ဇ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါတုက
 ရောတိ၊ ထင်စွာပြု၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မစ္ဆဒိယဿ၊ ဝန်တိုခြင်းရှိသောသူ
 အား၊ စာဂကထာ၊ စွန့်ကြဲခြင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော စကားသည်၊ နုက္ကထာ၊
 မကောင်း သောစကားမည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကသ္မာစ၊ အဘယ်
 ကြောင့်လည်း၊ နုပ္ပညဿ၊ ပညာမရှိသောသူအား၊ ပညာကထာ၊ ပညာကို
 စွဲ၍ဖြစ်သောစကားသည်၊ နုက္ကထာ၊ မကောင်းသောစကား မည်သနည်း၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နုပ္ပညော၊ ပညာမရှိသောသူသည်၊ ပညာကထာယ၊
 ပညာကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားကို၊ ကစ္ဆမာနာယ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊
 အဘိ သဇ္ဇကိ၊ ဆူးကောက်ကဲ့သို့ပြု၏၊ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်၏၊ ဗျာပဇ္ဇတိ၊
 ဘောက်ပြန်၏၊ ပတိဋ္ဌိယတိ၊ ခိုင်မာ၏၊ ကောပဉ္ဇ၊ အမျက်ကိုလည်းကောင်း၊
 ဒေါသဉ္ဇ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပတ္တယဉ္ဇ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာပြု၏၊ တံ၊ ထိုသို့ထင်စွာပြုခြင်းသည်၊
 ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တံပညာသမ္ပဒံ၊ ထို
 ပညာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အတ္တနိ၊ ဝိမိန္ဒံ၊ နသမနုပဿတိ၊ မမြင်၊ တတောနိ
 ဒါနံ၊ ထိုပညာကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော စကားဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိတိ
 ပါရန္တံ၊ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ နစထာတိ၊ ရလည်းမရ၊ တသ္မာ၊ ထို
 သို့မရခြင်းကြောင့်၊ နုပ္ပညော၊ ပညာမရှိသော သူသည်၊ ပညာကထာ၊ ပညာ
 ကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားကို၊ ကစ္ဆမာနာယ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဘိ
 သဇ္ဇကိ၊ ဆူးကောက်ကဲ့သို့ပြု၏၊ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်၏၊ ဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဘောက်
 ပြန်၏၊ ပတိဋ္ဌိယတိ၊ ခိုင်မာ၏၊ ကောပဉ္ဇ၊ အမျက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္ဇ၊
 အပြစ်ကို လည်းကောင်း၊ အပ္ပတ္တယဉ္ဇ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊
 ပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာပြု၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နုပ္ပညဿ၊ ပညာမရှိသော
 သူအား၊ ပညာကထာ၊ ပညာကိုစွဲ၍ဖြစ်သော စကားသည်၊ နုက္ကထာ၊
 မကောင်းသောစကားမည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုဂ္ဂယေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ပုဂ္ဂလံ
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးယောက် ကုန်သော၊ ဣမေသံ
 ပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ကထာ၊ စကားသည်၊ နုက္ကထာ၊ မကောင်း
 သောစကားမည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုဂ္ဂယေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ပုဂ္ဂလံ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးယောက် ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂ
 လံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ကထာ၊ စကားသည်၊ သုကထာ၊ ကောင်းသော
 စကား မည်၏၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးယောက် ကုန်သော၊ ကထ မေသံ ပုဂ္ဂ လံ၊

ပဉ္စကနိပါတ်စဟုတ္ထပဋ္ဌာသက-၁-သဒ္ဓမ္မဝဂ်၊ ၄၆၀

အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ကထာ၊ စကားသည်၊ သုကထာ၊ ကောင်းသော
စကားမည်သနည်း၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဒ္ဓဿ၊ ယုံကြည်ခြင်းရှိသော
သူအား၊ သဒ္ဓါ ကထာ၊ ယုံကြည် ခြင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်သော စကားသည်၊
သုကထာ၊ ကောင်းသော စကားမည်၏၊ သီလဝတော၊ သီလရှိသော
သူအား၊ သီလကထာ၊ သီလကိုစွဲ၍ဖြစ်သော စကားသည်၊ သုကထာ၊
ကောင်းသောစကားမည်၏၊ ဗဟုသုတဿ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိ
သောသူအား၊ ဗဟုသုတကထာ၊ များသော အကြားအမြင် ရှိသောသူ၏
အဖြစ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားသည်၊ သုကထာ၊ ကောင်းသောစကားမည်၏၊
စာဂဝတော၊ စွန့်ကြဲခြင်းရှိသောသူအား၊ စာဂကထာ၊ စွန့်ကြဲခြင်းကိုစွဲ၍
ဖြစ်သောစကားသည်၊ သုကထာ၊ ကောင်းသောစကားမည်၏၊ ပညာဝတော
ပညာရှိသောသူအား၊ ပညာကထာ၊ ပညာကိုစွဲ၍ဖြစ်သော စကားသည်၊
သုကထာ၊ ကောင်းသောစကားမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စန္ဒ၊ ငါးယောက်တုန်
သော၊ ပုဂ္ဂထာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ကထာ၊ စကားသည်၊ သုကထာ၊ ကောင်း
သောစကားမည်၏၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်လည်း၊
သဒ္ဓဿ၊ ယုံကြည်ခြင်းရှိသောသူအား၊ သဒ္ဓကထာ၊ ယုံကြည်ခြင်းကိုစွဲ၍
ဖြစ်သောစကားသည်၊ သုကထာ၊ ကောင်းသောစကားမည်သနည်း၊ သိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်ခြင်းရှိသောသူသည်၊ သဒ္ဓါကထာ၊ ယုံ
ကြည်ခြင်းကို စွဲ၍ဖြစ်သောစကားကို၊ ကစ္ဆမာနာယ၊ ပြောဆိုအပ်သည်
ရှိသော်၊ နာသိသဇ္ဇတိ၊ ဆူးကောက်ကဲ့သို့မပြု၊ နကုပ္ပတိ၊ အမျက်မထွက်၊
နဗျာပဇ္ဇတိ၊ မဘောက်ပြန်၊ နပတိဋ္ဌိယတိ၊ မခိုင်မာ၊ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ကို
ထည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ အဖြစ်ကိုထည်းကောင်း၊ အပ္ပတ္တယဉ္စ၊ မနှက်သက်
ခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ နပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာမပြု၊ တံ၊ ထိုသို့ထင်စွာ
မပြုခြင်းသည်၊ ကိဿပေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ သိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဟံသဒ္ဓါသမ္ပန္နံ၊
ထိုယုံကြည်ခြင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အတ္တနိ၊ ဝိမိန္နံ၊ သမနုပဿတိ၊ မြင်၏၊
ထထောနခါနံ၊ ထိုယုံကြည်ခြင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားဟူသောအကြောင်း
ကြောင့်၊ ဝိဘိပါရဇ္ဇံ၊ နှစ်သက်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ယဘတိစ၊ မလည်း
ရ၏၊ ဟာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်ခြင်းရှိသောသူသည်၊ သဒ္ဓါကထာ
ယ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို စွဲ၍ဖြစ်သောစကားကို၊ ကစ္ဆမာနာယ၊ ပြောဆိုအပ်
သည်ရှိသော်၊ နာသိသဇ္ဇတိ၊ ဆူးကောက်ကဲ့သို့မပြု၊ နကုပ္ပတိ၊ အမျက်မထွက်၊
နဗျာပဇ္ဇတိ၊ မဘောက်ပြန်၊ နပတိဋ္ဌိယတိ၊ မခိုင်မာ၊ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ကို

ထည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ အပြစ်ကိုထည်းကောင်း၊ အပ္ပစ္စယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ နပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာမပြု၊ တာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဒ္ဓဿ၊ ယုံကြည်ခြင်းရှိသောသူအား၊ သဒ္ဓါကထာ၊ ယုံကြည်ခြင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်သောစကားသည်၊ သုကထာ၊ ကောင်းသောစကားမည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကသ္မာစ၊ အဘယ်ကြောင့်ထည်း၊ ဘိဝေဝတော၊ ဘိဝေဝရှိသောသူအား၊ ဘိသကထာ၊ ဘိဝေဝကို စွဲ၍ဖြစ်သော စကားသည်၊ သုကထာ၊ ကောင်းသောစကားမည်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိဝေဝ၊ ဘိဝေဝရှိသောသူသည်၊ ဘိသကထာယ၊ ဘိသကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားကို၊ ကစ္ဆာမာနာယ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ နာဘိသဇ္ဇတိ၊ ဆူးကောက်ကဲ့သို့မပြု၊ နက္ခပ္ပတိ၊ အမျက်မထွက်၊ နဗျာပဇ္ဇတိ၊ မဘော်ပြန်၊ နပတိဗ္ဗိယတိ၊ မခိုင်မာ၊ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ကိုထည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ အပြစ်ကို ထည်းကောင်း၊ အပ္ပစ္စယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ နပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာမပြု၊ တံ၊ ထိုထင်စွာမပြုခြင်းသည်၊ ကိဿပောတု၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တံဘိဝေသမ္ပဒံ၊ ထိုဘိဝေဝဖြစ်ရုံခြင်းကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမနုပဿတိ၊ မြင်၏၊ တဘောနိဒါနံ၊ ထိုဘိဝေဝကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားဟူသောအကြောင်းကြောင့် ဝိဘိပါရန္တံ၊ နှစ်သက်ခြင်း၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ယဘတိစ၊ ရထည်းရ၏၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘိဝေဝ၊ ဘိဝေဝရှိသောသူသည်၊ ဘိသကထာယ၊ ဘိဝေဝကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားကို၊ ကစ္ဆာမာနာယ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ နာဘိသဇ္ဇတိ၊ ဆူးကောက်ကဲ့သို့မပြု၊ နက္ခပ္ပတိ၊ အမျက်မထွက်၊ နဗျာပဇ္ဇတိ၊ မဘော်ပြန်၊ နပတိဗ္ဗိယတိ၊ မခိုင်မာ၊ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ကိုထည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ အပြစ်ကိုထည်းကောင်း၊ အပ္ပစ္စယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ နပါတု ကရောတိ၊ ထင်ရှားမပြု၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘိဝေဝတော၊ ဘိဝေဝ ရှိသော သူအား၊ ဘိဝေဝ ကထာ၊ ဘိဝေဝကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော စကားသည်၊ သုကထာ၊ ကောင်းသောစကားမည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကသ္မာစ၊ အဘယ်ကြောင့်ထည်း၊ ဗဟုဿတုတဿ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသောသူအား၊ ဗဟုဿသဂ္ဂကထာ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသောသူ၏ အပြစ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားသည်၊ သုကထာ၊ ကောင်းသောစကားမည်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗဟုဿတုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသောသူသည်၊ ဗဟုဿဂ္ဂကထာယ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသောသူ၏ အပြစ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားကို၊ ကစ္ဆာမာနာယ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဍိတသက-၁-သဒ္ဓမ္မဝဂ်၊ ၄၆၃

နာဘိသဇ္ဇတိ၊ ဆူးကောက်ကဲ့သို့မငြိ၊ နုကုပ္ပတိ၊ အမျက်မထွက်၊ နုဗျာပဇ္ဇတိ၊ မဘောက်ပြန်၊ နုပတိဋ္ဌိယတိ၊ မခိုင်မာ၊ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ကို ထည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ အပြစ်ကို ထည်းကောင်း၊ အပ္ပစ္စယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ နုပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာမပြု၊ တံ၊ ထိုထင်စွာ မပြုခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ် အကြောင်း ကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တံသုတသမ္ပန္ဒံ၊ ထိုအကြား အမြင်၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမနုပဿတိ၊ မြင်၏၊ တထောနိဒါနံ၊ ထိုအကြားအမြင်ကို စွဲ၍ဖြစ်သောစကားဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိတိပါရန္တံ၊ နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ထာဘတိစ၊ မုလည်းရ၏၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗဟုဿုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသောသူသည်၊ ဗာဟုဿစ္စကထာယ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသောသူ၏ အဖြစ်ကိုစွဲ၍ ဖြစ်သောစကားကို၊ ကစ္စမာနာယ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ နာဘိသဇ္ဇတိ ဆူးကောက်ကဲ့သို့မငြိ၊ နုကုပ္ပတိ၊ အမျက်မထွက်၊ နုဗျာပဇ္ဇတိ၊ မဘောက်ပြန်၊ နုပတိဋ္ဌိယတိ၊ မခိုင်မာ၊ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ကို ထည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ အပြစ်ကိုထည်းကောင်း၊ အပ္ပစ္စယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ နုပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာမပြု၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗဟုဓာတုထာ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသောသူအား၊ ဗာဟုဿစ္စကထာ၊ များသောအကြား အမြင်ရှိသောသူ၏အပြစ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားသည်၊ သုကထာ၊ ကောင်းသောစကားမည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကသ္မာစ၊ အဘယ်ကြောင့်ထည်း၊ စာဂဝထော၊ စွန့်ကြဲခြင်းရှိသောသူအား၊ စာဂကထာ၊ စွန့်ကြဲခြင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်သောစကားသည်၊ သုကထာ၊ ကောင်းသော စကားမည်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စာဂဝါ၊ စွန့်ကြဲခြင်းရှိသော သူသည်၊ စာဂကထာယ၊ စွန့်ကြဲခြင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားကို၊ ကစ္စမာနာယ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ နာဘိသဇ္ဇတိ၊ ဆူးကောက်ကဲ့သို့မငြိ၊ နုကုပ္ပတိ၊ အမျက်မထွက်၊ နုဗျာပဇ္ဇတိ၊ မဘောက်ပြန်၊ နုပတိဋ္ဌိယတိ၊ မခိုင်မာ၊ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ကို ထည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ အပြစ်ကိုထည်းကောင်း၊ အပ္ပစ္စယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ နုပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာမပြု၊ တံ၊ ထိုထိုထင်စွာ မပြုခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တံစာဂသမ္ပန္ဒံ၊ ထိုစွန့်ကြဲခြင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမနုပဿတိ၊ မြင်၏၊ တထောနိဒါနံ၊ ထိုစွန့်ကြဲခြင်း ကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားဟူသော အကြောင်း

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

ကြောင့်၊ ဝိဘိပါရန္တံ၊ နှစ်သက်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ လဘတိစ၊ ရလည်း
 ရ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စာဂဝါ၊ စွန့်ကြဲခြင်းရှိသောသူသည်၊ စာဂကထာ
 ယ၊ စွန့်ကြဲခြင်းကိုစွန့်၍ဖြစ်သောစကားကို၊ ကစ္ဆမာနာယ၊ ပြောဆိုအပ်သည်
 ရှိသော်၊ နာဘိသဇ္ဇတိ၊ ဆူးကောက်ကဲ့သို့မပြု၊ နက္ခပ္ပတိ၊ အမျက်မထွက်၊
 နဗျာပဇ္ဇတိ၊ မဘောက်ပြန်၊ နပတိဋ္ဌိယတိ၊ မခိုင်မာ၊ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပစ္စယဉ္စ၊ မနှစ်သက်
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာမပြု၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 စာဂဝတော၊ စွန့်ကြဲခြင်းရှိသောသူအား၊ စာဂကထာ၊ စွန့်ကြဲခြင်း ကိုစွန့်၍
 ဖြစ်သောစကားသည်၊ သုကထာ၊ ကောင်းသောစကားမည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ကသ္မာစ၊ အဘယ်ကြောင့်လည်း၊ ပညာဝတော၊ ပညာရှိသောသူ
 အား၊ ပညာကထာ၊ ပညာကိုစွန့်၍ဖြစ်သောစကားသည်၊ သုကထာ၊ ကောင်း
 သောစကားမည်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပညာဝါ၊ ပညာရှိသောသူ
 သည်၊ ပညာကထာယ၊ ပညာကိုစွန့်၍ ဖြစ်သောစကားကို၊ ကစ္ဆမာနာယ၊
 ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ နာဘိသဇ္ဇတိ၊ ဆူးကောက်ကဲ့သို့မပြု၊ နက္ခပ္ပတိ၊
 အမျက်မထွက်၊ နဗျာပဇ္ဇတိ၊ မဘောက်ပြန်၊ နပတိဋ္ဌိယတိ၊ မခိုင်မာ၊ ကောပဉ္စ
 အမျက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပစ္စယဉ္စ၊
 မနှစ်သက်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ နပါတု ကရောတိ၊ ထင်စွာမပြု၊ တံ၊
 ထိုထင်စွာ မပြုခြင်းသည်၊ ဣဿဟေတု၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်
 နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊
 တံပညာ သမ္ပဒံ၊ ထိုပညာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အတ္တနံ၊ မိမိ၌၊ သမနုပဿတိ၊
 မြင်၏၊ ယထောနိခါနံ၊ ထိုပညာကိုစွန့်၍ဖြစ်သော စကားဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်၊ ဝိဘိပါရန္တံ၊ နှစ်သက်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ လဘတိစ၊ ရလည်း
 ရ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ ပညာကထာယ၊
 ပညာကိုစွန့်၍ဖြစ်သောစကားကို၊ ကစ္ဆမာနာယ၊ ပြောဆိုအပ်သည် ရှိသော်၊
 နာဘိသဇ္ဇတိ၊ ဆူးကောက်ကဲ့သို့မပြု၊ နက္ခပ္ပတိ၊ အမျက်မထွက်၊ နဗျာပဇ္ဇတိ၊
 မဘောက်ပြန်၊ နပတိဋ္ဌိယတိ၊ မခိုင်မာ၊ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ကိုလည်းကောင်း၊
 ဒေါသဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပစ္စယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကို၊ နပါတု
 ကရောတိ၊ ထင်စွာမပြု၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပညာဝတော၊ ပညာရှိသောသူ
 အား၊ ပညာကထာ၊ ပညာကိုစွန့်၍ဖြစ်သောစကားသည်၊ သုကထာ၊ ကောင်း
 သောစကားမည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုပ္ဖဇေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ပုပ္ဖလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 ကို၊ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးယေခုက်ကုန်သော၊ ဣမေသံခေါပုပ္ဖ

ဝဇ္ဇကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက ၁-သဒ္ဓမ္မဝဂ်၊ ၄၆၅

ထာနံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ကထာ၊ စကားသည်၊ သုကထာ၊ ကောင်းသော စကားမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ သတ္တဝံ၊ သတ္တမ သုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ဂဟန်းသည်၊ သာရန္တံ၊ ရုံရှာအပ်သော သူ၏အဖြစ်သို့၊ ဩက္ကမန္တော၊ ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ကထမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့် စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ဂဟန်းသည်၊ သာရန္တံ၊ ရုံရှာအပ်သောသူ၏အဖြစ်သို့၊ ဩက္က မန္တော၊ ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ဂဟန်းသည်၊ အဿဇ္ဈေ၊ ယုံကြည်ခြင်းမရှိ သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဿီထော၊ ဘိဝေမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပ္ပဿဒ္ဓတော၊ နည်းသော အကြားအမြင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကုဘိ တော၊ ပျင်းရိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုပ္ပညော၊ ပညာမရှိသည်၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ဂဟန်းသည်၊ သာရန္တံ၊ ရုံရှာအပ်သောသူ၏ အဖြစ်သို့၊ ဩက္က မန္တော၊ ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ဂဟန်းသည်၊ သာရန္တံ၊ ရုံရှာအပ် သောသူ၏အဖြစ်သို့၊ ဩက္ကမန္တော၊ ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ဘိက္ခု ဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ဂဟန်းသည်၊ သာရန္တံ၊ ရုံရှာခြင်းကင်းသည်။ ဟော တိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စဟိ ငါးပါးကုန်သော၊ ကထမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့် သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ဂဟန်းသည်၊ ဝိသာရဒေါ၊ ရုံရှာခြင်း ကင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာ တော်၌ ဘိက္ခု၊ ဂဟန်းသည်၊ သဇ္ဈေ၊ ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိဝေ၊ ဘိဝေရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုဿဒ္ဓတော၊ များသောအကြား အမြင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောထုံ၊ လ ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပညာဝါ၊ ပညာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့် စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ဂဟန်းသည်၊ ဝိသာရဒေါ၊ ရုံရှာခြင်းကင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ဓမ္မေဟိ၊

ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိသာရဒေါ၊ ရှိရှာခြင်းကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘန္တေကဿပ၊ အရှင်ဘုရားကဿပ၊ ဣဒံသတ္ထံ၊ ဤဥဒါယီသုတ်ကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ကိံသုတံ၊ အဘယ်သို့ ကြားလိုက်ရသနည်း။ ဧကံတပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကောသန္ဓိယံ၊ ကောသန္ဓိပြည်၌။ စောသိတာရာမေ၊ စောသိတာရုံ ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏။ တေနခေါပနုသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာဥဒါယီ၊ အရှင်ဥဒါယီသည်။ မဟတိယာ၊ များစွာသော၊ ဂိဟိပရိသာယ၊ လူပရိသတ်သည်။ ပရိဝုဒ္ဓော၊ ခြံရံအပ်သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တေ၊ ဟောပြောထုတ်။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ မဟတိယာ၊ များစွာသော၊ ဂိဟိပရိသာယ၊ လူပရိသတ်သည်။ ပရိဝုဒ္ဓံ၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တေ၊ ဟောပြောထုတ်။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသော၊ အာယသ္မန္တုဥဒါယီ၊ အရှင်ဥဒါယီကို။ အဒ္ဓသခေါ၊ မြင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်သောကြောင့်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိန္နောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဧဝံစနံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ဈေးကမ်း၏။ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဈေးကမ်းသနည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အာယသ္မာဥဒါယီ၊ အရှင်ဥဒါယီသည်။ မဟတိယာ၊ များစွာသော၊ ဂိဟိပရိသာယ၊ လူပရိသတ်သည်။ ပရိဝုဒ္ဓော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေထိ၊ ဟောပြော၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဈေးကမ်း၏။ အနန္ဒ၊ အာနန္ဒာပရေထံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေထံ၊ ဟောပြောခြင်းငှါ။ နခေါသုကရံ၊ မလွယ်သည်သာလျှင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာပရေထံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တေန၊ ဟောပြောသောသူသည်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ ဥပဋ္ဌာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ပရေထံ၊ သူတပါးတို့အား။ ဓမ္မေ၊ တရားကို။ ဒေသေ

စဉ်ကန်ပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဍာသက- ၁ သဗ္ဗမဂ်၊ ၄၆၇

တဗ္ဗော၊ဟောပြောအပ်၏။ ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဓမ္မေ၊အထပတ်
တရားတို့ကို၊ အဇ္ဈတ္တံ၊မိမိသန္တာန်၌၊ဥပဋ္ဌာပေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ပရေသံ၊သူတ
ပါးတို့အား၊ဓမ္မော၊တရားကို၊ ဧသေတဗ္ဗော၊ဟောပြောအပ်သနည်း၊ အနု
ပုဗ္ဗိကထံ၊ ခါနကထာ၊ သီလကထာ၊ စသောအစဉ်ဖြစ်သော စကားကို၊
ကထိဿာမိ၊ဟောပြောအံ့၊ဣတိမနုသိကရိတွာ၊ဤသို့လုံးလုံးသွင်း၍၊ပရေသံ
သူတပါးတို့အား၊ဓမ္မော၊တရားကို၊ဧသေတဗ္ဗော၊ဟောပြောအပ်၏။ ပရိယာဟ
ကထံ၊ အကြောင်းနှင့်စပ်သောတရားစကားကို၊ ကထိဿာမိ၊ဟောပြော
အံ့၊ဣတိမနုသိကရိတွာ၊ဤသို့လုံးလုံးသွင်း၍၊ပရေသံ၊သူတပါးတို့အား၊ဓမ္မော
တရားကို၊ဧသေတဗ္ဗော၊ဟောပြောအပ်၏။အနုဗ္ဗယထံ၊အစဉ်သနားသည်
၏အဖြစ် ထည်းဟူသော ကရုဏာကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ကထံ၊ စကားကို၊
ကထိဿာမိ၊ ဟောပြောအံ့၊ဣတိမနုသိကရိတွာ၊ဤသို့လုံးလုံးသွင်း၍၊ ပရေ
သံ၊သူတပါးတို့အား၊ ဓမ္မော၊တရားကို၊ ဧသေတဗ္ဗော၊ဟောပြောအပ်၏။
အာမိ သန္တရော၊ ဆွမ်းသင်္ကန်း၊ အစရှိသော အာမိသ တည်းဟူသောအ
ကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ကထံ၊စကားကို၊ နကထိဿာမိ၊မပြောဟောအံ့၊ဣ
တိမနုသိကရိတွာ၊ ဤသို့လုံးလုံးသွင်း၍၊ပရေသံ၊သူတပါးတို့အား၊ဓမ္မော၊တ
ရားကို၊ဧသေတဗ္ဗော၊ဟောပြောအပ်၏။အတ္ထာနုဉ္စ၊မိမိကိုလည်းကောင်း၊
ပရဉ္စ၊သူတပါးကိုလည်းကောင်း၊ အနုပဟစ္စ၊အတ္တုက္ကံသနပရဝတ္တနစသည်
တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်မထိခိုက်မှု၍၊ ကထံ၊စကားကို၊ ကထိဿာမိ၊ပြော
ဟောအံ့၊ဣတိမနုသိကရိတွာ၊ဤသို့လုံးလုံးသွင်း၍၊ ပရေသံ၊သူတပါးတို့အား
ဓမ္မော၊တရားကို၊ဧသေတဗ္ဗော၊ဟောပြောအပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ငါး
ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မော၊တရားတို့ကို၊ အဇ္ဈတ္တံ၊မိမိသန္တာန်၌၊ ဥပဋ္ဌာပေတွာ၊
ဖြစ်စေ၍၊ပရေသံ၊သူတပါးတို့အား၊ဓမ္မော၊တရားကို၊ ဧသေတဗ္ဗော၊ဟော
ပြောအပ်၏။အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊
ဧဂေတံ၊ဟောပြောခြင်းငြါ၊နခေါသုကရံ၊မလွယ်၊အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊ ပရေ
သံ၊သူတပါးတို့အား၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊ ဧသေဓမ္မေန၊ ဟောပြောသောသူ
သည်၊ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊ဣမေဓမ္မေ၊ဤတရားတို့ကို၊အဇ္ဈတ္တံ၊မိမိသန္တာန်
၌၊ ဥပဋ္ဌာပေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ ပရေသံ၊သူတပါးတို့အား၊ ဓမ္မော၊တရားကို၊
ဧသေတဗ္ဗော၊ဟောပြောအပ်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊အဂေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။
နဝင်္ဂံ၊နဝမသုတ်သည်၊နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့၊ဧကံ၊ပြီး ။

ထိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဥပဉ္စ၊ဖြစ်ကုန်သော၊ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေ
ဓမ္မော၊ဤတရားတို့သည်၊ရုပ္ပဋိပိနောဒယာ၊ပျောက်နိုင်ခဲ့ကုန်၏။ ပဉ္စ၊ငါးပါး

တို့သည်ကတမေအဘယ်သည်တို့နည်း။ ဥပ္ပန္နောမိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊
 ရာဂါ၊တပ်ခြင်းသည်။ ဒုပ္ပဋိရိနောဒယော၊ ပျောက်နိုင်ခဲ့၏။ ဥပ္ပန္နောမိမိ
 သန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ဒေါသော၊ပြစ်မှားခြင်းသည်။ဒုပ္ပဋိရိနောဒယော၊ ပျော်
 နိုင်ခဲ့၏။ဥပ္ပန္နောမိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊မောဟော၊တွေဝေခြင်းသည်။ဒုပ္ပဋိ
 ရိနောဒယော၊ ပျောက်နိုင်ခဲ့၏။ ဥပ္ပန္နံ၊မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ ပဋိတာနံ၊
 ဥဘာဏထင်သည်။ဒုပ္ပဋိရိနောဒယံ၊ပျောက်နိုင်ခဲ့၏။ ဥပ္ပန္နံ၊မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်
 သော၊ဂမိကစိတ္တံ၊ခရီးသွားလိုသောစိတ်သည်။ ဒုပ္ပဋိရိနောဒယံ၊ပျောက်နိုင်
 ခဲ့၏။ဣတိဣမေပဉ္စ၊ဤငါးပါးတို့သည်။ဘိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်
 သော၊ ဥပ္ပန္နံ၊မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေခေါဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်။
 ဒုပ္ပဋိရိနောဒယော၊ပျောက်နိုင်ခဲ့ကုန်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။
 ဒသ၊ခံ၊ဒသမသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦး
 စွာသော၊သဒ္ဓမ္မဝဂ္ဂေါ၊သဒ္ဓမ္မဝဂ္ဂသည်။နိဗ္ဗိတော၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊
 ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား။ ၊သမ္ပတ္တနိယာမံ၊ မတောက်မပြန်သော
 သဘောရှိသောမဂ်တည်၊ဟူသောနိယာမသို့၊တြိက္ခမန္တာ၊သက်ကုန်သော
 တယော၊သုံးယောက်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ကောင်း။ သဒ္ဓမ္မသမ္ပောသိ
 ယာ၊သုတော်ကောင်းတရား၏ပျောက်ပျက်ခြင်း၌ဖြစ်ကုန်သော၊တယော၊
 သုံးပါးသောသုတ်တို့သည်။ကောင်း။ဒုက္ကယာ၊မကောင်းသောစကားသည်။
 ကောင်း။သာရဇ္ဇနံစေတ၊ ရွံရှာခြင်းရှိသောသူ၏အဖြစ်သည်။ကောင်း။ဥဒါယိ
 ဥဒါယိမထေရ်၏တရားဟောခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍ဟောအပ်သောသုတ်
 ထည်းကောင်း။ ဒုပ္ပဋိရိနောဒယေန၊ ပြုပြင်သဖြင့်ပျောက်အပ်သောတရား
 ငါးပါးသည်။ကောင်း။ဣတိ၊ဤသို့၊တေတ၊နိ၊ထိုသုတ်တို့သည်။ ဒသ၊ဘယ်
 သုတ်တို့သည်။ဟောန္တံ၊ဖြစ်ကုန်၏။ဣတိ၊ဤသည်လျှင်သည်။ ၊

ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက- ၂-အာစာတဝဂ်၊

ဘိက္ခဝေရဟန်းတို့၊အာစာတပဋိရိနယာ၊ရန် ပြီးဖွဲ့ခြင်းကိုပယ်ပျော်
 တတ်သောတရားတို့သည်။ ဣမေပဉ္စ၊ဤငါးပါးတို့သည်။ ၊ ယတ္ထ၊အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဘိက္ခုနော၊ရဟန်းအား။ အာစာတော၊ ရန်ပြီးဖွဲ့ခြင်းသည်။
 ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တတ္ထ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊သောအာစာတော
 ထိုရန်ပြီးဖွဲ့ခြင်းကို၊ သဗ္ဗသော၊ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်၊
 ပဉ္စတိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ဣမေဟိဓမ္မော၊ဤတရားတို့ဖြင့်၊ ပဋိရိနောယဓ္မော၊

ပါးတို့ကည်း၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာဇာတပဓိဝိနယာ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို ပယ်ပျောက်ရာဖြစ်သော ဝတ္ထုတို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ အာဇာတော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယတ္ထ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ သောအာဇာတော၊ ထိုရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်ထိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့ဖြင့်၊ ပဓိဝိနေတဗ္ဗော၊ ပယ်ပျောက်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

တဗြဲခါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာဝုသောဘိက္ခဝေတိ၊ ငါ့ရှင်ရဟန်းတို့ဟူ၍၊ အာမန္တေယိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အာယသ္မာတောသာရိပုတ္တဿ အရှင်သာရိပုတ္တရာအား၊ ပဉ္စသောသံ၊ စကားတို့ဖြင့်ကြားကုန်၏။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ တေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ပဓိဇာတဝိနယာ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို ပယ်ပျောက်ကြောင်းတို့သည်။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ အာဇာတော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယတ္ထ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ သောအာဇာတော၊ ထိုရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်ထိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့ဖြင့်၊ ပဓိဝိနေတဗ္ဗော၊ ပယ်ပျောက်အပ်၏။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်။ ကထမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣပန၊ ဤသောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပရိသဒ္ဓကာယသမာစာရော၊ မစင်ကြယ်သောကိုယ်အကျင့်ရှိသည်ထည်းကောင်း၊ ပရိသဒ္ဓဝစိသမာစာရော၊ စင်ကြယ်သောနှုတ်အကျင့်ရှိသည်ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဝေရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလေဝိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌သည်။ အာဇာတော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို၊ ပဓိဝိနေတဗ္ဗော၊ ပယ်ပျောက်အပ်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣပန၊ ဤသောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပရိသဒ္ဓ ဝစိသမာစာရော၊ မစင်ကြယ်သော နှုတ်အကျင့်ရှိသည် ထည်းကောင်း၊ ပရိသဒ္ဓ ကာယသမာစာရော၊ စင်ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့်ရှိသည် ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊

ဗုဒ္ဓကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဍိတသက- ၂-အာစာတဝဂ်၊ ၄၇၁

ဖြစ်၏။ အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဇေဇ္ဇပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလေပိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌လည်း၊ အာစာတော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို၊ ပဗ္ဗိဝိနေတဗ္ဗော၊ ပယ်ဖျောက်အပ်၏။ အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣဝပန၊ ဤလောက၌၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလေဝ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရော၊ မစင်ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ အပရိသုဒ္ဓဝစိသမာစာရော၊ မစင်ကြယ်သော နှုတ်အကျင့်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ စေတသော၊ သမထဝိပဿနာစိတ်၏၊ ဝိဝရဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်း၏အခွင့်ကိုလည်းကောင်း၊ စေတသော၊ သမထဝိပဿနာစိတ်၏၊ ပဿာဒဉ္စ၊ ကြည်ညိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ယတတိ၊ ခု၏။ အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဇေဇ္ဇပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလေပိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌လည်း၊ အာစာတော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို၊ ပဗ္ဗိဝိနေတဗ္ဗော၊ ပယ်ဖျောက်အပ်၏။ အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣဝပန၊ ဤလောက၌၊ ဧကေစ္စော၊ ပုဂ္ဂလေဝ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရော၊ မစင်ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ အပရိသုဒ္ဓဝစိသမာစာရော၊ မစင်ကြယ်သော နှုတ်အကျင့်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ စေတသော၊ သမထဝိပဿနာစိတ်၏၊ ဝိဝရဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်း၏အခွင့်ကိုလည်းကောင်း၊ စေတသော၊ သမထဝိပဿနာစိတ်၏၊ ပဿာဒဉ္စ၊ ကြည်ညိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နယတတိ၊ မရ၊ အာဝုဿော ငါ့ရှင်တို့၊ ဇေဇ္ဇပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလေပိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌လည်း၊ အာစာတော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို၊ ပဗ္ဗိဝိနေတဗ္ဗော၊ ပယ်ဖျောက်အပ်၏။ အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣဝပန၊ ဤလောက၌၊ ဧကေစ္စော၊ ပုဂ္ဂလေဝ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရော၊ စင်ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ပရိသုဒ္ဓဝစိသမာစာရော၊ စင်ကြယ်သော နှုတ်အကျင့်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ စေတသော၊ သမထဝိပဿနာစိတ်၏၊ ဝိဝရဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်း၏အခွင့်ကိုလည်းကောင်း၊ စေတသော၊ သမထဝိပဿနာစိတ်၏၊ ပဿာဒဉ္စ၊ ကြည်ညိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ယတတိ၊ ခု၏။ အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဇေဇ္ဇပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလေပိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌လည်း၊ အာစာတော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို၊ ပဗ္ဗိဝိနေတဗ္ဗော၊ ပယ်ဖျောက်အပ်၏။ အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣဝပန၊ ဤလောက၌၊ ဧကေစ္စော၊ ပုဂ္ဂလေဝ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရော၊ စင်ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ပရိသုဒ္ဓဝစိသမာစာရော၊ စင်ကြယ်သော နှုတ်အကျင့်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ထင်္ဂါ၊ ထိုငါးယောကျ်ားသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ယွာယံယောအယံပုဂ္ဂလေဝ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ အပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရော၊ မစင်ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ပရိသုဒ္ဓဝစိသမာစာရော၊ စင်ကြယ်သော နှုတ်အကျင့်ရှိသည်လည်းကောင်း၊

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ တထိံ၊ ယုဂ္ဂလေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာ
 စာဘတော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို၊ ပဒ္ဓိဝိနေတဗ္ဗော၊ ပယ်ပျောက်အပ်သနည်း၊
 အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ပံသုကူလိ
 ကော၊ ပံသကူသင်္ကန်းကို ဆောင်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ရထိယော၊
 ထမ်းခရီး၌၊ နန္တကံ၊ အနားကင်းသောပုဆိုးခွင်းပိုင်းကို၊ ဒိတ္တော၊ မြင်၍၊ ဝါမေန
 ပါဓေန၊ ထက်ဝဲခြေဖြင့်၊ နိဂ္ဂဟိတွာ၊ နင်း၍၊ ဒဂ္ဂိဏေန ပါဓေန၊ ထက်ျာ
 ခြေဖြင့်၊ ပတ္တဂိတွာ၊ ဖြန့်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုပုဆိုး ခွင်းပိုင်း၌၊ ယောသာဓော၊
 အကြင် မြို့မြိုင်ခုံသော အရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ထံ၊ ထို မြို့မြိုင်ခုံသော
 အရပ်ကို၊ ပရိပါတေတွာ၊ နှုတ်၍၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ပတ္တမေယျသေယျထာဝိ၊
 ဝဲသွားရာသင်္ကဲ့သို့၊ အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
 ယွာယံသော အယံပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာ
 ရော၊ မစင်ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့်ရှိသည်ထည်းကောင်း၊ ပရိသုဒ္ဓဝိသမာ
 စာရော၊ စင်ကြယ်သော နှုတ်အကျင့်ရှိသည်ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ယာ အပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရတာ၊ အကြင်မစင်
 ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာ၊ ထိုမစင်
 ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊
 နမနသိကာတဗ္ဗာ၊ နှလုံးသွင်းအပ်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယာ
 အယံပရိသုဒ္ဓာဝိသမာစာရတာ၊ အကြင်စင်ကြယ်သော နှုတ်အကျင့်ရှိသည်
 ၏အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သာ၊ ထိုစင်ကြယ်သော
 နှုတ်အကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ နမသိကာတဗ္ဗာ၊
 နှလုံးသွင်းအပ်၏။ ဝေ၊ ဤသို့၊ တထိံ၊ ယုဂ္ဂလေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာစာဘတော၊ ရန်
 ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို၊ ပဒ္ဓိဝိနေတဗ္ဗော၊ ပယ်ပျောက်အပ်၏။ အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊
 တတြိ၊ ထိုငါးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ယွာယံသော အယံပုဂ္ဂလော၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ တထိံ၊ ယုဂ္ဂလေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊
 အာစာဘတော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို၊ ပဒ္ဓိဝိနေတဗ္ဗော၊ ပယ်ပျောက်အပ်သနည်း၊
 အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သေယျထာဝိ၊ နှိုင်းယှဉ်စရာ ဥပမာမည်သည်ကား၊
 သေဝါလပဏကပရိယောနန္ဒါ၊ မှော်ကြီးမှော်သေးသည်မြွေရှက်အပ်သော
 ပေါက္ကရဏီ၊ ရေကန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ စာမ္မာဘိတက္ကောံ၊
 အပူသည်နှိပ်စက်အပ်သော၊ စာမ္မပရေတော၊ အပူသည်အစဉ်လိုက်အပ်သော
 ကိလန္ဒော၊ ခရီးပန်းသော၊ တထိသော၊ တဗျာသည်နှိပ်စက်အပ်သော၊ ဝိပါ
 သိးတာ၊ ရေကိုသောက်ခြင်းငှါအလိုရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဋ္ဌာသက-၂-အာစာတဝဂ်၊ ၄၇၃

အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာဇ်၊ သော၊ ထိယောက္ခိယော၊ တံပေါက္ခရဏိ၊ ထိရေ
ကန်သို့၊ ဩ၊ ဟေတွာ၊ သက်ဆင်း၍၊ ဥဘောဟိ၊ နှစ်ဘက်ကျန်သော၊ ပာတ္တေ
ဟိ၊ ထက်တို့ဖြင့်၊ ဣတိစ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ ဣတိစ၊ ဤသို့
လည်း၊ သေဝါလပထကံ၊ မှော်ကြီးမှော်သေးကို၊ အပဝိယူဟိတွာ၊ ဖယ်၍၊
အဗ္ဗလိနာ၊ ထက်ချပ်ဖြင့်၊ ပဿန္တုဒကံ၊ ကြည်သောရေကို၊ ပိပိတွာ၊ သောက်၍
ပက္ကမေယျသေယျထာပိ၊ ဝဲသွားရာသကဲ့သို့၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဧဝမေဝ
ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယွာယံယောအယံပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
အာရိသုဒ္ဓ ဝစီသမာစာရော၊ မစင်ကြယ်သော နှုတ်အကျင့်ရှိသည်လည်း
ကောင်း၊ ပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရော၊ စင်ကြယ်သောကိုယ်အကျင့်ရှိသည်
လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ယာအာရိသုဒ္ဓဝစီ
သမာစာရတာ၊ အကြင်မစင်ကြယ်သောနှုတ်အကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ သာ၊ ထိုမစင်ကြယ်သောနှုတ်အကျင့်
ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ နမနသိကာတဗ္ဗာ၊ နှလုံးမသွင်းအပ်၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
၏၊ ယာအာရိသုဒ္ဓ ကာယသမာစာရတာ၊ အကြင်စင်ကြယ်သောကိုယ်
အကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သာ၊ ထိုစင်
ကြယ်သောကိုယ်အကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊
မနသိကာတဗ္ဗာ၊ နှလုံးသွင်းအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တထိံ၊ ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊
အာစာတော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို၊ ပရိပိနေတဗ္ဗော၊ ပယ်ဖျောက်အပ်၏၊ အာဂု
သော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ တဏှ၊ ထိုငါးယော်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ယွာယံယောအယံ
ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရော၊ မစင်ကြယ်
သောကိုယ်အကျင့်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ အာရိသုဒ္ဓဝစီသမာစာရော၊ မစင်
ကြယ်သောနှုတ်အကျင့်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာထေန
ကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ စေတသော၊ သမထဝိပဿနာစိတံ၊ ဝိဝေဇ္ဇာ၊ ဖြစ်ခြင်း၏အ
ခွင့်ကိုလည်းကောင်း၊ စေတသော၊ သမထဝိပဿနာစိတံ၊ ပဿဒဗ္ဗ၊ ကြည်
ညိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ထာတိ၊ ရ၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ တထိံ၊ ပုဂ္ဂ
လော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာစာတော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို၊ ပရိပိနေတဗ္ဗော၊ ပယ်ဖျော်
အပ်သနည်း၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊
ဂေါပဒေ၊ နွားခြေရာခွက်၌၊ ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်သော၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ စာဗ္ဗာထိတတ္ထော၊ အပူသည် နှိပ်စက်အပ်
သော၊ စာဗ္ဗပရေတော၊ အပူသည် အစဉ်လိုက် အပ်သော၊ ကိလန္တော၊
ခရီးပန်းသော၊ ထာထိတော၊ တဏှာ နှိပ်စက်အပ်သော၊ ဝိပါထိတော၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ရေကိုသောက်ခြင်းငှါ အလိုရှိသော ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ အာ
 ဂက္ခေယျ၊ ထာရာဇ်၊ တဿ၊ ထိုယောကျ်ားအား၊ ဇေံ၊ ဤသို့သောအကြံ
 သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာဇ်၊ ကိံ အဿ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ ဂေါပဒေ၊
 နွားခြေရာခွက်သည်၊ ဣဒံ ဥဒကံ၊ ဤရေသည်၊ ပရိတ္တံ၊ နည်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဗ္ဗလိနာဝါ၊ ထပ်ရပ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဘာ
 ဇနေနဝါ၊ ခွက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သစေပိဝိဿာမိ၊ အကယ်၍သောက်
 အံ၊ ဇေံ၊ ဤသို့သောက်သည် ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုရေသည်၊ ခေါတိဿာမိပိ၊
 ထုပ်မူလည်း ထုပ်လတ္တံ့၊ တံ၊ ထိုရေသည်၊ လောဗ္ဗိဿာမိပိ၊ နှောင့်ရှက်
 ခြင်းကိုမူလည်းပြုလတ္တံ့၊ တံ၊ ထိုရေကို၊ အပေယျံပိ၊ မသောက်အပ်သည်ကို
 မူလည်း၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ စတုခဏ္ဍိကော၊ လေးဘက်ထောက်သည်
 ဖြစ်၍၊ နိပတိတွာ၊ ဝပ်၍၊ ဂေါပိတကံ၊ နွားတို့ သောက်ခြင်းကဲ့သို့သောက်
 ခြင်းကို၊ ပိပိတွာ၊ သောက်၍၊ ပက္ကမေယျံ ဖဲသွားရမူကား၊ ယံ နွားကောင်း
 ထေစွ၊ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုယောကျ်ား
 သည်၊ စတုခဏ္ဍိကော၊ လေးဘက် ထောက်သည်ဖြစ်၍၊ နိပ တိတွာ၊
 ဝပ်၍၊ ဂေါပိတကံ၊ နွားတို့သောက်ခြင်းကဲ့သို့ သောက်ခြင်းကို၊ ပိပိတွာ၊
 သောက်၍၊ ပက္ကမေယျံ သေယျထာပိ၊ ဖဲသွားရာ သကဲ့သို့၊ အာဂ သော၊
 ငါ့ရှင်တို့၊ ဇေမေဝခေါ၊ ဤအတုသာလျှင်၊ ယွာယံယော အယံ ပုဂ္ဂလော၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပရိသုဒ္ဓကာ ယသမာ စာရော၊ မစင်ကြယ်သော
 ကိုယ်အကျင့်ရှိသည် လည်းကောင်း၊ အပရိသုဒ္ဓဝစိ သမာစာရော၊ မစင်
 ကြယ်သော နှုတ်အကျင့် ရှိသည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာ
 ထေန ကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ စေတသော၊ သမထ ပိပဿနာပိတံ၊ ပိဝရဉ္စ၊
 ဖြစ်ခြင်း၏အခွင့်ကို လည်းကောင်း၊ စေတသော၊ သမထ ပိပဿ နာပိတံ
 ၏၊ ပဿဒဉ္စ၊ ကြည်ညို ခြင်း လည်းကောင်း၊ ထာတိ၊ ရ၏၊ အဿ၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ယာအပရိသုဒ္ဓ ကာယသမာစာရတာ၊ အကြင်မစင်ကြယ်သော
 ကိုယ်အကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာ၊ ထိုမစင်ကြယ်သော
 ကိုယ်အကျင့်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ နမနုထိကာ
 တဗ္ဗာ၊ နှလုံးမသွင်းအပ်၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ယာပိအပရိသုဒ္ဓဝစိသမာ
 စာရတာ၊ အကြင်မစင်ကြယ်သော နှုတ်အကျင့်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သာပိ၊ ထိုမစင်ကြယ်သော နှုတ်အကျင့်
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ နမနုထိကာတဗ္ဗာ၊ နှလုံး
 မသွင်းအပ်၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာထေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ စေတသော၊

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဋ္ဌာသက-၂-အာဃာတဝဂ်၊ ၄၅၅

သမထဝိပဿနာမိတ်၏၊ ယဉ္ဇခေါဝိဝရံ၊ အကြင်ဖြစ်ခြင်း၏အခွင့်ကိုလည်း
ကောင်း၊ စေတသော၊ သမထဝိပဿနာမိတ်၏၊ ယဉ္ဇခေါပသ္မာဒံ၊ အကြင်
ကြည်ညိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဘတိ၊ ရု၏၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ တမေ
ဝ၊ ထိုသမထဝိပဿနာမိတ်၏ဖြစ်ခြင်း၏အခွင့်သမထဝိပဿနာမိတ်၏ကြည်
ထင်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ မနထိကာတဗ္ဗံ၊ နှလုံးသွင်း
အပ်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ တသ္မိံပုဂ္ဂလေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာဃာတော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း
ကို၊ ပဋိဝိနေတဗ္ဗော၊ ပယ်ဖျောက်အပ်၏၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ တဏှ၊ ထိုငါး
ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ယွာယံယောအယံပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ အပရိသုဒ္ဓံ ကာယသမာစာရော၊ မစင်ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့်
ရှိသည်လည်းကောင်း၊ အပရိသုဒ္ဓဝစီသမာစာရော၊ မစင်ကြယ်သောနှုတ်
အကျင့်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာထေနကာလံ၊ ရံခါရံခါး
စေတသော၊ သမထဝိပဿနာမိတ်၏၊ ဝိဝရဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်း၏ အခွင့်ကိုလည်း
ကောင်း၊ စေတသော၊ သမထဝိပဿနာမိတ်၏၊ ပဿာဒဉ္စ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို
လည်းကောင်း၊ နထဘတိ၊ မရ၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ တသ္မိံပုဂ္ဂလေ၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာဃာတော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို၊ ပဋိဝိနေတဗ္ဗော၊ ပယ်ဖျောက်
အပ်သနည်း၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သေယျတာပိ၊ ဥပမာ မည်သည်ကား၊
အာဗာဓိကော၊ အနာရှိသော၊ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဗာဠ
ဝိသာနော၊ ပြင်းစွာနာသော၊ ဝုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ အဋ္ဌါနမဂ္ဂပ္ပဋိပဇ္ဇော
အဋ္ဌန်ရှည်သော ခရီးသို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုနာသော
ယောက်ျားအား၊ ပုရတောပိ၊ ငှေးမှလည်း၊ ဒုခရ၊ အဝေး၌၊ ဂါမော၊ ရွာသည်၊
အဿ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏၊ ပစ္ဆတောပိ၊ နောက်မှလည်း၊ ဒုခရ၊ အဝေး၌၊ ဂါမော၊
ရွာသည်၊ အဿ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်၊ သပ္ပါယာနိ၊
ဈေးကွက် ပတ်ကုန်သော၊ ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့ကို၊ နထဘောယျ၊ မ
ရရာ၊ သပ္ပါယာနိ၊ ဈေးကွက်ပတ်ကုန်သော၊ ဘောသဇ္ဇာနိ၊ ဆေးတို့ကို၊
နထဘောယျ၊ မရရာ၊ ပတိဗူပံ၊ ဈေးကွက်ပတ်သော၊ ဥပဋ္ဌာကံ၊ အလုပ်အကျွေး
ဖြစ်သောသူကို၊ နထဘောယျ၊ မရရာ၊ ဂါမန္တနာယကံ၊ ရွာသို့ပို့ဆောင်တတ်
သောသူကို၊ နထဘောယျ၊ မရရာ၊ တမေနံ၊ ထိုယောက်ျားကို၊ အညတရော၊
တယောက်သော၊ အဋ္ဌါနမဂ္ဂပ္ပဋိပဇ္ဇော၊ အဋ္ဌန်ရှည် စောခရီးသို့ သွား
သော၊ ဝုရိသော၊ ယောက်ျား သည်၊ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏၊ သော၊ ထို
ယောက်ျားသည်၊ တသ္မိံပုရိသေ၊ ထိုယောက်ျား၌၊ ကာရုညံ ယေဝ၊
သနားသောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော ကရုဏာကို သာလျှင်၊ ဥပဋ္ဌာ

ပေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ အနုန္ဒယညောင်၊ အစဉ် စောင့်ရှောက် ခြင်းတည်း ဟူသော ကရုဏာကိုသာလျှင်၊ ဥပဋ္ဌာပေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ အနုကမ္မညောင်၊ အစဉ် သနားခြင်းတည်းဟူသော ကရုဏာကိုသာလျှင်၊ ဥပဋ္ဌာပေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ အယံ ပုရိသော၊ ဤသူနာ ယောကျ်ားသည်။ သပ္ပါ ယာနိ။ လျှောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဘောဇနာနိ၊ စားဘွယ်ဘော ဇဉ်တို့ကို၊ လဘောယျ၊ ရမူကား။ အဟောဝတ၊ ကောင်းလေစွ၊ သပ္ပါ ယာနိ၊ လျှောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဘောသန္ဓာနိ၊ ဆေးတို့ကို၊ လဘောယျ၊ ရမူကား။ အဟောဝတ၊ ကောင်းလေစွ၊ ပတိဂ္ဂပံ၊ လျှောက်ပတ်သော၊ ဥပဋ္ဌာကံ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သောသူကို၊ လဘောယျ၊ ရပါမူကား။ အဟောဝတ၊ ကောင်းလေစွ၊ ဂါမန္တနာယကံ၊ ရွာသို့ပို့ဆောင်ထုတ်သောသူကို၊ လဘောယျ၊ ရပါမူကား။ အဟောဝတ၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပဋ္ဌာပေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်စေခြင်းသည်။ ကိ သဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ အယံ ပုရိသော၊ ဤယောကျ်ားသည်။ ဣဝေဝ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်။ အနုယဗုသနံ၊ အစီးအပွားမရှိပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကာရုညံယေဝ၊ သနားသောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော ကရုဏာကိုသာလျှင်၊ ဥပဋ္ဌာပေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ အနုန္ဒယညောင်၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းတည်းဟူသော ကရုဏာကိုသာလျှင်၊ ဥပဋ္ဌာပေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ အနုကမ္မညောင်၊ အစဉ်သနားခြင်းတည်းဟူသော ကရုဏာကိုသာလျှင်၊ ဥပဋ္ဌာပေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ အာဝုဒသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယွာယံယောအယံပုဂ္ဂဏော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာဓရာ၊ မစင်ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့်ရှိသည် လည်းကောင်း။ အပရိသုဒ္ဓဝစိသမာစာဓရာ၊ မစင်ကြယ်သော နှုတ်အကျင့်ရှိသည် လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ စေတသော၊ သမထဝိပဿနာစိတ်၏၊ ဝိဝရဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်း၏ အခွင့်ကို လည်းကောင်း။ စေတသော၊ သမထဝိပဿနာစိတ်၏၊ ပဿဒဉ္စ၊ ကြည်ညိုခြင်း ကိုလည်းကောင်း။ နုလဘတိ၊ မရ၊ အာဝုဒသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဝေဂ္ဂပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလေဝိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌လည်း။ ကာရုညံယေဝ၊ သနားသောသူ၏အဖြစ်တည်းဟူသော ကရုဏာကိုသာလျှင်၊ ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ အနုန္ဒယာယေဝ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းတည်းဟူသော ကရုဏာကိုသာလျှင်၊ ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ အနုကမ္မာယေဝ၊ အစဉ်သနားခြင်း တည်းဟူသော ကရုဏာကိုသာလျှင်၊ ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ အယံ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်။ ကာ

ပဉ္စကနိပါတ်စဟုတ္ထပဋ္ဌာသက- ၂-အာစာတဝဂ်၊ ၄၇၇

ယဒုဂ္ဂရိတံ၊ ကိယံဖြင့်မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ ဗဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ကာ
ယသုစရိတံ၊ ကိယံဖြင့် ကောင်းသော အကျင့်ကို၊ ဘာဝေယျ၊ ပွားစေရမူ
ကား၊ အဟောဝတ၊ ကောင်းထေစွ၊ ဝစီဒုဂ္ဂရိတံ၊ နှုတ်ဖြင့်မကောင်းသော
အကျင့်ကို၊ ဗဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဝစီသုစရိတံ၊ နှုတ်ဖြင့် ကောင်းသော
အကျင့်ကို၊ ဘာဝေယျ၊ ပွားစေရမူကား၊ အဟောဝတ၊ ကောင်းထေစွ၊ မနော
ဒုဂ္ဂရိတံ၊ စိတ်ဖြင့်မကောင်းသော အကျင့်ကို၊ ဗဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍ မနော
သုစရိတံ၊ စိတ်ဖြင့်ကောင်းသော အကျင့်ကို၊ ဘာဝေယျ၊ ပွားစေရမူကား၊
အဟောဝတ၊ ကောင်းထေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာရုညံယေဝ၊ သနားသော
သူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော ကရုဏာကိုသာလျှင်၊ ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေ
အပ်၏၊ အနုဒ္ဓယာယေဝ၊ အစဉ် စောင့်ရှောက် ခြင်းတည်းဟူသော ကရု
ဏာကိုသာလျှင်၊ ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ အနုကမ္ဘာယေဝ၊ အစဉ်
သနားခြင်းတည်းဟူသော ကရုဏာကို သာလျှင်၊ ဥပဋ္ဌာပေ တဗ္ဗာ၊ ဖြစ်
စေအပ်၏၊ တံ၊ ထိုဖြစ်စေခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်း
ကြောင့်နည်း၊ အယံ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်
၏ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရိ၊ နောက်၌၊ အပါ
ယံ၊ ချမ်းသာ ကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှုကို ပြုယောသူတို့၏ ထား
ရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပဗ္ဗ
တိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏၊ တုသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကာရုညံ ယေဝ၊ သနားသောသူ
၏အဖြစ်တည်းဟူသောကရုဏာကိုသာလျှင်၊ ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊
အနုဒ္ဓယာယေဝ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းတည်းဟူသော ကရုဏာကိုသာ
လျှင်၊ ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ အနုကမ္ဘာယေဝ၊ အစဉ်သနားခြင်း
တည်းဟူသောကရုဏာကိုသာလျှင်၊ ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ ဝေံ၊
ဤသို့၊ တသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာစာတော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို၊ ပဋိဝိနေ
တဗ္ဗော၊ ပယ်ပျောက်အပ်၏၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ တ၊ ဤထိုငါးယောက်
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ယ္ဗာယံယောအယံပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရော၊ စင်ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့်ရှိသည်လည်း
ကောင်း၊ ပရိသုဒ္ဓဝစီသမာစာရော၊ စင်ကြယ်သော နှုတ်အကျင့်ရှိသည်
လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာယေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ စေတသော၊
သမထဝိပဿနာစိတ်၏၊ ဝိဝရဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်း၏အခွင့်ကိုလည်းကောင်း၊ စေတ
သော၊ သမထဝိပဿနာစိတ်၏၊ ပဿဒဉ္စ၊ ကြည်ညိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
လဘတိ၊ ရ၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ တသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာ

ဃာတော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို၊ ပဒိုဝိနေတဗ္ဗော၊ ပယ်ပျောက်အပ်သနည်း၊ အာဝုဒသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ အန္တောဒကော၊ မြို့မှညှစ်ကျေးကင်းဝေးမယှဉ်ကြည်သင်သောရေရှိသော၊ သာတောဒကော၊ ချိုမြိန်ကောင်းမြတ်သော ရေရှိသော၊ သေတောဒကော၊ ဖြူသောရေရှိသော၊ သုပတိတ္ထာ၊ ကောင်းသောဆိပ်ရှိသော၊ ရမဏီယာ၊ နှလုံးမွေ့ထောင်ဘွယ်ရှိသော၊ နာနာရုက္ခဟိ၊ အထူးထူးသောသစ်ပင်တို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗန္ဓာ၊ ကောင်းစွာဖုံးထွမ်းအပ်သော၊ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗာဗ္ဗာဘိ၊ ဘက္ကော၊ အပူသည်နှိပ်စက်အပ်သော၊ စာမ္ပပရေတော၊ အပူသည်အစဉ်လိုက်အပ်သော၊ ကိလန္တော၊ ခရီးပန်းသော၊ တထိတော၊ တဏှာသည်နှိပ်စက်အပ်သော၊ ဝိပါထိတော၊ ရေသောက်ခြင်းငှါအလိုရှိသော၊ ဝုရိသော၊ ယောက်ကျားသည်၊ အာဂန္တေယျ၊ လာရာ၏၊ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ တံပေါက္ခရဏီ၊ ထိုရေကန်ကို၊ ဩဂါဟေတွာ၊ သက်ဆင်း၍၊ နုတွာစ၊ ရေချိုး၍သန့်ကောင်း၊ ဝိဝိတွာစ၊ သောက်၍လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗုတ္တရိတွာ၊ တဘန်တက်၍၊ တဗ္ဗေဝ၊ ထိုရေကန်၏အနီး၌သာလျှင်၊ ရုက္ခန္ဓာယာယ၊ သစ်ပင်၏အရိပ်၌၊ နိပ္ပဒေယျ၊ သေယျထာဝိ၊ ထိုင်နေရာသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ နိပ္ပဒေယျ၊ သေယျထာဝိ၊ ထောင်းရာသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ အာဝုဒသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယွာယံယောအယံပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရော၊ စင်ကြယ်သောကိုယ်အကျင့်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ပရိသုဒ္ဓဝစိသမာစာရော၊ စင်ကြယ်သောနှုတ်အကျင့်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ စေတသော၊ သမထဝိပဿနာစိတ်၏၊ ဝိဝရဗ္ဗ၊ ဖြစ်ခြင်း၏အခွင့်ကိုလည်းကောင်း၊ စေတသော၊ သမထဝိပဿနာစိတ်၏၊ ပဿဒဗ္ဗ၊ ကြည်ညိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ လာဘတိ၊ ရ၏၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ယာဝိပရိသုဒ္ဓကာယသမာစရတာ၊ အကြင်စင်ကြယ်သောကိုယ်အကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သာဝိ၊ ထိုစင်ကြယ်သောကိုယ်အကျင့်ရှိသည်အဖြစ်ကိုလည်း၊ တတ္ထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ မနုထိကာတဗ္ဗာ၊ နှလုံးသွင်းအပ်၏၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ယာဝိပရိသုဒ္ဓဝစိသမာစာရတာ၊ အကြင်စင်ကြယ်သောနှုတ်အကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သာဝိ၊ ထိုစင်ကြယ်သောနှုတ်အကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ တတ္ထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ မနုထိကာတဗ္ဗာ၊ နှလုံးသွင်းအပ်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ စေတသော၊ သမ

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပတ္ထာသက- ၂-အာစာထဝဂ်၊ ၄၇၈

ထဝိပဿနာပိတဏှိ၊ ယံဝိဝိဝံ၊ အကြင်ဖြစ်ခြင်း၏အခွင့်ကိုလည်းကောင်း၊
 စေတနာသာ၊ သမထဝိပဿနာပိတဏှိ၊ ယံဝိပဿဒံ၊ အကြင်ကြည်ညိုခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ထဘတိ၊ ခဏှိ၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝံဝိ၊ ထိုကြည်ညို
 ခြင်းကိုလည်း၊ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ မနုထိကာတဗ္ဗံ၊ နှလုံးသွင်းအပ်၏၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာစာတော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို၊ ပဗ္ဗိ
 ဝိနေတဗ္ဗော၊ ပယ်ဖျောက်အပ်၏၊ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သမန္တပါသာ
 ဒိကံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ကြည်ညိုသွယ်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အာ
 ဂမ္ဘ၊ စွဲ၍၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပသီဒတိ၊ ကြည်၏၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါး
 တို့တည်း၊ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အာစာတပနိဝိနယာ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို
 ပယ်ဖျောက်ကြောင်းတို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ယတ္ထ၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ အာစာတော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း
 သည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ သောအာ
 စာတော၊ ထိုရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို၊ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခဗ္ဗေဟိ၊ ဤတရားတို့ဖြင့်၊ ပဗ္ဗိဝိနေတဗ္ဗော၊ ပယ်
 ဖျောက်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယ
 သုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

တကြီးခါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်
 သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာဂုဿောဘိက္ခဝေတိ၊ ငါ့ရှင်
 ရဟန်းတို့ကု၍၊ အာမန္တေ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်၊ ဣတိခေါ၊
 ဤသို့လျှင်၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အာယသ္မတောသာရိပုတ္တဿ၊
 အရှင်သာရိပုတ္တရာအား၊ ပဉ္စသောသံ၊ စကားတုံကြားလျှောက်ကုန်၏၊
 အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ အာဂု
 ဝော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ခဗ္ဗေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂ
 တော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ ဝီတင်းသုံးဘော်
 တို့အား၊ သာကဗ္ဗော၊ တကွဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်းသည်၊ အလံ၊ သင့်၏၊ ပဉ္စဟိ
 ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိခဗ္ဗေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော
 ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ ဝီတင်းသုံးဘော်တို့အား၊
 သာကဗ္ဗော၊ တကွဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်းသည်၊ အလံ၊ သင့်သနည်း၊ အာဂု
 ဝော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣဝ၊ ဤသုံးအမတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အတ္တနာစ၊
 မိမိသည်လည်း၊ ဝီထိသမ္ပန္နော၊ ဝီထိနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်ဒီဃျံ

သီလံသမ္ပဒါကထာယ။ သီလံနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်သောစကား၌၊ အာဂတံ၊ လာသော၊ ပဉ္စဂ္ဂ၊ ပြဿနာကိုလည်း၊ ဗျာကတ္တာ၊ ဖြေဆိုတတ်သည် ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ သမာဓိသမ္ပန္နော၊ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမာဓိသမ္ပဒါကထာယ၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကား၌၊ အာဂတံ၊ လာသော၊ ပဉ္စဂ္ဂ၊ ပြဿနာကိုလည်း၊ ဗျာကတ္တာ၊ ဖြေဆိုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ ပညာသမ္ပဒန္နာ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သညာသမ္ပဒါကထာယ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကား၌၊ အာဂတံ၊ လာသော၊ ပဉ္စဂ္ဂ အမေ၊ ပြဿနာကိုလည်း၊ ဗျာကတ္တာ၊ ဖြေဆိုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ ဝိရတ္တိသမ္ပန္နော၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိရတ္တိသမ္ပဒါကထာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို စွဲ၍ဖြစ်သောစကား၌၊ အာဂတံ၊ လာသော၊ ပဉ္စဂ္ဂ၊ အမေ၊ ပြဿနာကိုလည်း၊ ဗျာကတ္တာ၊ ဖြေဆိုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ ဝိရတ္တိဥာဏဒဿနသမ္ပန္နော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဥာဏ်အမြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိရတ္တိဥာဏဒဿနသမ္ပဒါကထာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဥာဏ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကား၌၊ အာဂတံ၊ လာသော၊ ပဉ္စဂ္ဂ၊ အမေ၊ ပြဿနာကိုလည်း၊ ဗျာကတ္တာ၊ ဖြေဆိုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝေဗ္ဗဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့အား၊ သာကဗ္ဗော၊ တက္ကဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်းသည်၊ အလံ၊ သင့်၏။ အာဂသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဝေဗ္ဗဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့အား၊ သာကဗ္ဗော၊ တက္ကဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်းသည်၊ အလံ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတိယံ၊ တတိယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ဖြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

တကြားခါ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏ (ပ)၊ အာဂသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝေဗ္ဗဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ အလံသာဇီဝေါ၊ တက္ကအသက်မွေးခြင်းငှါသင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ၊ ဝေဗ္ဗဟိ၊ အာဟံတရား

စဉ်ကန်ပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၂-အာစာတဝဂ်၊ ၄၀၀

တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ တိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိန်၊
 သီတင်း သုံးဘော်တို့သည်၊ အထံသာဇီဝေါ၊ တက္ကအသက်မွေးခြင်းငှါ
 သင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣ၊ ဤသာသ
 နာထော်၌၊ တိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ အတ္တနာစ၊ မိမိ သည်လည်း၊ သီလ
 သမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သီလသမ္ပဒါကထာယ၊
 သီလနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကား၌၊ အာဂတံ၊ ထာသော၊ ပဉ္စု၊
 ပြဿနာကို ထည်း၊ ဗျာကတ္တာ၊ ဖြေဆို တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ သမာဓိသမ္ပန္နော၊ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမာဓိ သမ္ပဒါ ကထာယ၊ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံ ခြင်းကို
 စွဲ၍ဖြစ်သော စကား၌၊ အာဂတံ၊ ထာသော၊ ဂဉ္စု၊ ပြဿနာ ကိုထည်း၊
 ဗျာကတ္တာ၊ ဖြေဆိုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊
 ပညာသမ္ပန္နော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံ သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပညာသမ္ပဒါကထာ
 ယ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကား၌၊ အာဂတံ၊ ထာသော၊ ပဉ္စု၊
 ပြဿနာကိုထည်း၊ ဗျာကတ္တာ၊ ဖြေဆိုတတ် သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္တနာ
 စ၊ မိမိ သည်လည်း၊ ဝိရတ္တိသမ္ပန္နော၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိရတ္တိသမ္ပဒါကထာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကိုစွဲ၍
 ဖြစ်သောစကား၌၊ အာဂတံ၊ ထာသော၊ ပဉ္စု၊ အမေ၊ ပြဿနာ ကိုထည်း၊
 ဗျာကတ္တာ၊ ဖြေဆို တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊
 ဝိရတ္တိဉာဏဒဿန သမ္ပန္နော၊ အရဟတ္တဖိုလ် ဉာဏ်အမြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိရတ္တိဉာဏဒဿနသမ္ပဒါကထာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်
 အမြင်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို စွဲ၍ဖြစ်သောစကား၌၊ အာဂတံ၊ ထာသော၊ ပဉ္စု၊
 ပြဿနာကိုထည်း၊ ဗျာကတ္တာ၊ ဖြေဆိုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပဉ္စု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသော၊ တိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိန်၊ သီတင်း သုံးဘော်တို့
 သည်၊ အထံသာဇီဝေါ၊ တက္ကအသက်မွေးခြင်းငှါသင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ပဉ္စု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေတိခေါ ဓမ္မေတိ၊
 ဤထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ တိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မ
 စာရိန်၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ အထံသာဇီဝေါ၊ တက္ကအသက်မွေးခြင်း
 ငှါသင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤ သို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏၊ စတုတ္ထံ၊
 စတုတ္ထသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

တကြဝေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌၊ အာယသ္မသာရိပုတ္တော၊ အရှင်
သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေဘိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ (ပ)။
အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ကောဓိ၊ တစုံတယောက်သော၊ ယောဟိ၊ အကြင်သူ
သည်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံ
သော၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့
ဖြင့်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ ဧတေသံ၊ ထိုငါးပါး
သောအကြောင်းတို့တွင်၊ အညတဓရေနဝါ၊ တပါးပါးသောအကြောင်းဖြင့်
ထည်း၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်
သော၊ ကတမေဟိဌာနေဟိ၊ အဘယ်အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ပဉ္စ
အမေးပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးသနည်း၊ ဧတေသံ၊ ထိုငါးပါးသောအကြောင်း
တို့တွင်၊ အညတဓရေနဝါ၊ တပါးပါးသောအကြောင်းဖြင့်ထည်း၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာ
ကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးသနည်း၊ မန္ဓုတ္တာ၊ နဲ့ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မောမုဟတ္တော၊
အလွန်ထွေဝေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊
ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ ပါဝိစ္ဆော၊ ယုတ်မာသောအလိုရန်မကံရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣစ္ဆာ
ပကတော၊ အလိုဆိုးသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ပဉ္စ၊
ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ ပရိဘဝံပရိဘဝန္တော၊ နှိပ်စက်လိုသည်ဖြစ်၍၊
ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ အညာတုကာမော၊
ဘိခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆတိ၊
မေး၏၊ အထဝါပန၊ အကြောင်းမှတပါးကား၊ မေ၊ ငါသည်၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊
ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သောသူသည်၊ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာ သာသျှင်၊ သစေ
ဗျာကရိဿတိ၊ အကယ်၍ ဖြေဆိုနိုင် သည်ဖြစ်အံ့၊ ဣစ္စေတံ ဣတိတေံ၊
ဤသို့ဖြေဆိုနိုင်ခြင်းသည်၊ ကုသလံ၊ ကောင်း၏၊ မေ၊ ငါသည်၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာ
ကို၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သောသူသည်၊ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာသျှင်၊ နောစေ
ဗျာကရိဿတိ၊ အကယ်၍မဖြေ ဆိုနိုင်သည်ဖြစ်အံ့၊ အဿ၊ ထိုသူအား၊
အဟိ၊ ငါသည်၊ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာ သာသျှင်၊ ဗျာကရိဿာမိ၊ ဖြေဆိုအံ့၊
ဣဘိ၊ ဤ သို့၊ ဝေဝီတ္တော၊ ဤသို့သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ပဉ္စ၊
အမေး ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ပဉ္စ၊ အမေး ပြဿနာကို၊
ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ ဧတေသံ၊ ထိုငါးပါးသော အကြောင်းတို့တွင်၊ အည
ထရေနဝါ၊ တပါးပါးသော အကြောင်းဖြင့်ထည်း၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ပဉ္စ၊
ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ကောဓိ၊ တစုံတယောက်

ဗုဒ္ဓကနိပါတ်စတုတ္ထပုစ္ဆာသက-၂ အာဇာတဝဂ်၊ ၄၈၃

သော၊ ဟောဟိ၊ အကြင်သူသည်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို
 ဝုစ္ဆာတိ၊ မေး၏၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ပုဗ္ဗဟိ၊ ငါးပါး
 ကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ပဉ္စံ၊
 ပြဿနာကို၊ ဝုစ္ဆာတိ၊ မေး၏။ တေတံ၊ ထိုငါးပါးသော အကြောင်းတို့တွင်၊
 အညတရေနဝါ၊ တပါးပါးသော အကြောင်းဖြင့်လည်း၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊
 ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ဝုစ္ဆာတိ၊ မေး၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ မေ၊ ငါသည်၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ဝုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သောသူသည်၊
 သမ္ဗဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ သစေဗျာကရိဿတိ၊ အကယ်၍ ဖြေဆို၊
 သည်ဖြစ်အံ့၊ ဣစ္စေတံ၊ ဤသို့ဖြေဆိုခြင်းသည်၊ ကုသလံ၊ ကောင်း၏
 မေ၊ ငါသည်၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ဝုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သောသူသည်၊ သမ္ဗဒေဝ၊
 ကောင်းစွာသာလျှင်၊ နောစေဗျာကရိဿတိ၊ အကယ်၍ မဖြေဆိုသည်ဖြစ်
 အံ့၊ အဿ၊ ထိုသူအား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သမ္ဗဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊
 ဗျာကရိဿာမိ၊ ဖြေဆိုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝိက္ကော၊ ဤသို့စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ဝုစ္ဆာတိ၊ မေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ပဉ္စမံ ပဉ္စမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

တကြခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌၊ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊
 အရှင်သာရိ ပုတ္တရာသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာ မန္တေထိ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ (ပ)၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိလ
 သမ္ဗန္ဓော၊ ဘိလနှင့် ပြည့်စုံသော၊ သမာမိ သမ္ဗန္ဓော၊ သမာမိနှင့် ပြည့်စုံ
 သော၊ ပညာသမ္ဗန္ဓော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သညာ
 ဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ရာဖြစ်သောနိရောဓသမာပတ်
 ကို၊ သမာပဇ္ဇေယျာပီ၊ ဝင်စားမူလည်း ဝင်စားနိုင်ရာ၏၊ ဝုဋ္ဌဟေယျာပီ၊
 ထမူလည်းထနိုင်ရာ၏၊ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ နိဗ္ဗေဝ
 ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်၊ အညံ၊ တပါးသောအ
 ကြောင်းကို၊ နောစေအာရာဓေယျ၊ အကယ်၍ မပြီးစေနိုင်ငြားအံ့၊ ကဗဠိ
 ကာရာဟာရဘက္ခာနံ၊ ကဗဠိကာရာဟာရလျှင်အစာရှိကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊
 ကာမာဝရနတ်တို့၏၊ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဘော်၏အဖြစ်ကို၊ အတံ၊ ဣဗ္ဗ
 ဝ၊ လွန်၍သာလျှင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသော၊ မနောမဟံ၊ ဈာန်စိတ်ဖြင့်ပြီး
 သော၊ ကာယံ၊ သဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာအပေါင်းသို့၊ ဥပပန္နော၊ ကပ်၍ဖြစ်သည်ဖြစ်
 ၍၊ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ရာဖြစ်သောနိရောဓ
 သမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇေယျာပီ၊ ဝင်စားမူလည်းဝင်စားနိုင်ရာ၏၊ ဝုဋ္ဌဟေ

ယျောဝိ၊ထမူလည်းထနိုင်ရာ၏။ ထေဝံဋ္ဌာနံ၊ဤအကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။
 ဣတိ၊ဤတို့။ အာမန္တေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ဝေံ၊ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ဆိုအပ်သည်။
 ရှိသော်၊အာယသ္မာဥဒါယိ၊ အရှင်ဋ္ဌာလုဒါယိသည်။ အာယသ္မန္တံ၊သာရိပုတ္တံ၊
 အရှင်သာရိပုတ္တရာကို၊ထေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊အဝေါစ၊ဆို၏။ကိံ၊အဝေါ
 စ၊အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊အာဝုသော၊သာရိပုတ္တံ၊ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ယံယေ
 နကာရဏောန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်။
 ကဗဒ္ဓိကာရာဟာရဘက္ခာနံ၊ ကဗဒ္ဓိကာရာဟာရလျှင်အစာရှိကုန်သော၊ဒေ
 ဝါနံ၊ ကာမာစစရနတ်တို့၏။ သဟဗျတံ၊အပေါင်း၊ အတော်၏အဖြစ်ကို၊
 အတိက္ကမ္မေဝ၊လွန်၍သာလျှင်၊ အညတရံ၊တပါးပါးသော၊ မနောမယံ၊ဈာန်
 စိတ်ဖြင့်ပြီးသော၊ကာယံ၊ အရူပဗြဟ္မာသံသို့၊ဥပပန္နော၊ကပ်၍ဖြစ်သည်ဖြစ်၍
 သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိရောဓ၊
 သမာပတ်ကို၊သမာပဇ္ဇေယျာဝိ၊ဝင်စားမူလည်းဝင်စားရာ၏။ဝုဋ္ဌဟေယျာ
 ဝိ၊ထမူလည်းထရာ၏။ ထေံ၊ဤသို့အရူပဗြဟ္မာအပေါင်း၌ဖြစ်သောဗြဟ္မာ၏
 နိရောဓသမာပတ်ကိုဝင်စားခြင်းသည်၊အဋ္ဌာနံ၊အကြောင်းမဟုတ်၊ဧသော
 ဤသို့အရူပဗြဟ္မာအပေါင်း၌ဖြစ်သောဗြဟ္မာ၏နိရောဓသမာပတ်ကိုဝင်စား
 ခြင်းသည်၊အနဝကာသော၊အရာမဟုတ်၊ ထေဝံဋ္ဌာနံ၊ဤအကြောင်းသည်။
 နုတ္ထိ၊မရှိ၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ဒုတိယန္တိခေါ၊နှစ်ကြိမ်မြောက်
 ထည်း၊(ထ)၊ထတိ၊ယန္တိခေါ၊သုံးကြိမ်မြောက်ထည်း၊အာယသ္မာသာရိပုတ္တော
 အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့ကို၊အာမန္တေထိ၊မိန့်တော်မူ၏။
 ကိံ၊အာမန္တေထိ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊
 ဣခ၊ဤသာသနာတော်၌၊ သိထသမ္ပန္နော၊ သိထနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သမာဓိ
 သမ္ပန္နော၊ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ပညာသမ္ပန္နော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊
 ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်
 ရာဖြစ်သော နိရောဓ သမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇေယျာဝိ၊ ဝင်စားမူလည်း
 ဝင်စားရာ၏။ဝုဋ္ဌဟေယျာဝိ၊ ထမူလည်းထရာ၏။ ထေဝံဋ္ဌာနံ၊ဤအကြောင်း
 သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဒိဋ္ဌေဝမ္မေ၊မျက်မှောက်သော ကိုယ်အဖြစ်၌သာလျှင်၊
 အညံ၊ အနဟတ္တဖိုထ်ကို၊ နောစေအာရောစေယု၊ အကယ်၍ မပြီးစေနိုင်
 ပြားအံ့။ ကဗဒ္ဓိကာရာဟာရဘက္ခာနံ၊ ကဗဒ္ဓိကာရာ ဟာရလျှင် အစာရှိကုန်
 သော၊ဒေဝါနံ၊ ကာမာစစရ နတ်တို့၏။ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအတော်၏
 အဖြစ်ကို၊ အတိက္ကမ္မေဝ၊လွန်၍သာလျှင်၊ အညတရံ၊တပါးပါးသော၊မနော
 မယံ၊ဈာန်စိတ်ဖြင့်ပြီးသော၊ ကာယံ၊ အရူပဗြဟ္မာသံသို့၊ ဥပပန္နော၊ ကပ်၍

ပဋိကနိပါတ်စတုတ္ထပစ္ဆိမသက-၂-အစောတဝဂ်၊ ၄၀၅

ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ သညာဝေဒယိတ နိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ရာဖြစ်
သော နိရောဓသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇေယျာဝိ၊ ဝင်စားမှုလည်း ဝင်စားရာ၏၊
ဝုဋ္ဌဟေယျာဝိ၊ ထမူလည်း ထရာ၏၊ ဇေတံဋ္ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတိယမ္ပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်
ထည်း၊ အာယသ္မာဥဒါယိ၊ အရှင်ဥဒါယိသည်၊ အာယသ္မန္တံ၊ သာရိပုတ္တံ၊
အရှင်သာရိပုတ္တရာကို၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဣံ အဝေါ
စ၊ အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း၊ အာဂုဿော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိ ပုတ္တရာ၊
ယံယေန ကာရုဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ယေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
သည်။ ကာဗဒ္ဓိကာရာဟာရဘက္ခာနံ၊ ကာဗဒ္ဓိကာရာဟာရထွင်အစားရှိကုန်
သော၊ ဒေဝါနံ၊ ကာမာဝစရ နတ်တို့၏၊ သဟဗျတံ၊ အပေါင်း အတော်၏
အဖြစ်ကို၊ အတိတ္တန္တေဝ၊ လွန်၍သာလျှင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသော၊ မနော
မယံ၊ ဈာန်စိတ်ဖြင့်ပြီးသော၊ ကာယံ၊ အရူပဗြဟ္မာတုံသို့၊ ဥပပန္နော၊ ကပ်၍ဖြစ်
သည်ဖြစ်၍၊ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ရာဖြစ်သော
နိရောဓသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇေယျာဝိ၊ ဝင်စားမှုလည်း ဝင်စားရာ၏၊
ဝုဋ္ဌဟေယျာဝိ၊ ထမူလည်း ထရာ၏၊ ဇေတံ၊ ဤသို့အရူပဗြဟ္မာအပေါင်း၌ဖြစ်
သော ဗြဟ္မာ၏ နိရောဓ သမာပတ်ကို ဝင်စားခြင်းသည်၊ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်း
မဟုတ်၊ ဇေသော၊ ဤသို့အရူ ပဗြဟ္မာအပေါင်း၌ ဖြစ်သော ဗြဟ္မာ၏ နိရောဓ
သမာပတ်ကို ဝင်စားခြင်းသည်၊ အနဝကာသော၊ အရာမဟုတ်၊ ဇေတံဋ္ဌာနံ၊
ဤအကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အထခေါ၊ ထို
အခါ၌၊ အာယသ္မာဥဒါယိ၊ သာရိပုတ္တဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာအား၊ ဇေတံ
ဇေသောပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣံ အ
ဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ယာဝတတိယကမ္ပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်
သည်တိုင်အောင် ထည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ အာယသ္မာ
ဥဒါယိ၊ အရှင်ဥဒါယိသည်၊ ပဋိက္ခောသတိ၊ ထားမြစ်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊
စကားကို၊ ကောဝိ၊ ထမူတယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နဝအနုမော
ဒတိ၊ အနုမောဒနာလည်း မပြု၊ အတံ၊ ငါသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာထူးရှိတော်
မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံ၊ မိသကံ၊ မေယျံ၊ ကပ်ရမှုကား၊ ယံ၊ နုနု၊ ကောင်းလေစွ၊
ဣတိဇေတံ၊ ဇေသောပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာဥဒါယိ၊ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိ ပုတ္တရာသည်၊
ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊

တောန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ရှိတော်မူရာ အရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။
 ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါ
 ဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထံသို့ လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊
 နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထံသို့ လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓော
 ခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အာယသ္မာသာရိယုတ္တော၊ အရှင်သာရိယုတ္တရာသည်၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဂီ၊ အာမန္တေထိ၊ အဘယ်
 သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာ တော်၌၊
 ဘိလသမ္ပန္နော၊ ဘိလနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သမာဓိသမ္ပန္နော၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ ပညာသမ္ပန္နော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သညာ
 ဝေဒယိဘနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိရောဓသမာ
 ပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇေယျာပိ၊ ဝင်စားမှုလည်း ဝင်စားရာ၏။ ဝုဠဟေယျာပိ၊
 ထမူလည်းထရာ၏။ ဧတံဋ္ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ အတ္ထိဂိ၏၊ ဒိဋ္ဌေဝ
 ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက် သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ သာလျှင်၊ အညံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ကို၊ နောစေအာဝေယျ၊ အကယ်၍ မပြီးစေ နိုင်ငြားအံ့၊ ကဗဒ္ဓိကာ
 ရာဟာရဘက္ခာနံ၊ ကဗဒ္ဓိကာ ရာဟာရလျှင် အစာရှိကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊
 ကာမာ ဝစရနတ်တို့၏၊ သဟဗျတံ၊ အပေါင်း အဘော်၏ အဖြစ်ကို၊
 အတိက္ကမ္မေဝ၊ လွန်၍သာလျှင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသော၊ မနောမယံ၊ ဈာန်
 စိတ်ဖြင့်ပြီးသော၊ ကာယံ၊ အရူပဗြဟ္မာအပေါင်း၌၊ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊
 သညာဝေဒယိဘနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိရောဓသမာ
 ပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇေယျာပိ၊ ဝင်စားမှုလည်း ဝင်စားရာ၏။ ဝုဠဟေယျာပိ၊ ထမူ
 လည်းထရာ၏။ ဧတံဋ္ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ အတ္ထိဂိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာမန္တေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အာယသ္မာ
 ဥဒါယိ၊ အရှင်ဥဒါယိသည်၊ အာယသ္မန္တံ၊ သာရိယုတ္တံ၊ အရှင်သာရိယုတ္တရာကို၊
 ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ဂီ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊
 အာဝုသော သာရိယုတ္တံ၊ ငါ့ရှင်သာရိယုတ္တရာ၊ ယံယေနကာရဏေန၊ အကြင်
 အကြောင်းကြောင့်၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ကဗဒ္ဓိကာရာဟာရဘက္ခာ
 နံ၊ ကဗဒ္ဓိကာရာဟာရလျှင် အစာရှိကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ ကာမာ ဝစရနတ်တို့၏၊
 သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဘော်၏အဖြစ်ကို၊ အတိက္ကမ္မေဝ၊ လွန်၍သာလျှင်၊
 အညတရံ၊ တပါးပါးသော၊ မနောမယံ၊ ဈာန်စိတ်ဖြင့်ပြီးသော၊ ကာယံ၊ အရူပ
 ဗြဟ္မာအပေါင်း၌၊ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ သညာဝေဒယိဘနိရောဓံ၊ သညာ
 ဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိရောဓသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇေယျာပိ၊

ဗုဒ္ဓကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၂-အာစာတဝဂ်၊ ၄၇၇

ဝင်စား မူလည်း ဝင်စားရာ၏။ ဝဋ္ဋဟေယျာဝိ၊ ထမူလည်းရာထ၏။ ဧတံ၊
 ဤသို့ အရူပဗြဟ္မာ အပေါင်း၌ ဖြစ်သောဗြဟ္မာ၏ နိရောဓ သမာပတ်ကို
 ဝင်စားခြင်းသည်။ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်၊ ဧဝော။ ဤသို့အရူပဗြဟ္မာ
 အပေါင်း၌ ဖြစ်သော ဗြဟ္မာ၏ နိရောဓ သမာပတ်ကို ဝင်စား ခြင်းသည်။
 အနဝကာသော၊ အရာမဟုတ်၊ ဧတံဋ္ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ဒုတိယမ္ပိခေါ၊ ဒုတိယမြောက်သည်။ (၈)
 ထတိယမ္ပိခေါ။ သုံးကြိမ်မြောက်သည်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်
 သာရိပုတ္တရာသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ
 အာမန္တေထိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣဝ၊
 ဤသာသနာတော်၌၊ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သမာဓိသမ္ပန္နော၊
 သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပညာသမ္ပန္နော၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော၊ တိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ရာဖြစ်
 သော နိရောဓ သမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇေယျာဝိ၊ ဝင်စားမူလည်း ဝင်စား
 ရာ၏။ ဝဋ္ဋဟေယျာဝိ၊ ထမူလည်းထရာ၏။ ဧတံဋ္ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်။
 အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ နောစေ အာရောဓေယျ၊ အကယ်၍ မပြီးစေ
 နိုင်ငြားအံ့။ ကဗဇ္ဇိကာရာ ဟာရဘက္ခာနံ၊ ကဗဇ္ဇိကာရာဟာရလျှင် အစာ
 ရှိကုန်သော၊ ဧဝါနံ၊ ကာမာဝစရနတ်တို့၏။ သဟဗျထံ၊ အပေါင်းအဘော်၏
 အဖြစ်ကို၊ အတိက္ကဋ္ဌေဝ၊ လွန်၍သာလျှင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသော၊ မနောမ
 ယံ၊ ဈာန်စိတ်ဖြင့် ပြီးသော၊ ကာယံ၊ အရူပဗြဟ္မာအပေါင်း၌၊ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်
 သည်ဖြစ်၍၊ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ရာဖြစ်သော
 နိရောဓသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇေယျာဝိ၊ ဝင်စားမူလည်းဝင်စားရာ၏။ ဝဋ္ဋဟေ
 ယျာဝိ၊ ထမူလည်းထရာ၏။ ဧတံဋ္ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာမန္တေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ထတိယမ္ပိခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်သည်။ အာ
 ယသ္မာဥဒါယိ၊ အရှင်ဥဒါယိသည်။ အာယသ္မန္တံ၊ သာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်
 သို့ဆိုသနည်း။ အာဝုသောသာရိပုတ္တံ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ယံယေနကမ
 ဇကော၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကဗဇ္ဇိကာ
 ရာဟာရဘက္ခာနံ၊ ကဗဇ္ဇိကာရာဟာရလျှင်အစာရှိကုန်သော၊ ဧဝါနံ၊ ကာ
 မာဝစရနတ်တို့၏။ သဟဗျထံ၊ အပေါင်းအဘော်၏အဖြစ်ကို၊ အတိက္ကဋ္ဌေ
 ဝ၊ လွန်၍သာလျှင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသော၊ မနောမယံ၊ ဈာန်စိတ်ဖြင့်ပြီး

သော၊ ကာယံ၊ အဂ္ဂပဗြဟ္မာအပေါင်း၌၊ ဥပပဇ္ဇော၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ သညာဝေဒယိ သနိဒေရာဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ရာဖြစ်သော နိရောဓသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇယျာပိ၊ ပင်စားမူလည်းဝင်စားရာ၏။ ဝုဋ္ဌဟေယျာပိ၊ ထမူလည်းထရာ၏။ ဧတံ၊ ဤသို့အဂ္ဂပဗြဟ္မာအပေါင်း၌ဖြစ်သော ဗြဟ္မာ၏ နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စားခြင်းသည်၊ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်။ ဧသော၊ ဤသို့အဂ္ဂပဗြဟ္မာအပေါင်း၌ဖြစ်သော ဗြဟ္မာ၏ နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စားခြင်းသည်၊ အနဝကာသော၊ အရာမဟုတ်၊ ဧတံဋ္ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာသာသိပုတ္တဿ၊ အရှင်သာသိပုတ္တရာအား၊ ဧတံဧသောပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည် အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဘဂဝတောပိ၊ မြတ်စွာထုရား၏လည်း၊ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်၌၊ မေ၊ ငါ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို၊ အာယသ္မာဥဒါယိ၊ အရှင်ဥဒါယိသည်၊ ယာဝတတိယကံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်သည်တိုင်အောင်။ ပဋိက္ကောသတိ၊ တားမြစ်၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နစ အခုမောဒတိ၊ ဝမ်းလည်းမမြောက်၊ အတံ၊ ငါသည်၊ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ပါမူကား၊ ယံနုန၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိဧတံဧသော ပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာသာသိပုတ္တဿ၊ အရှင်သာသိပုတ္တရာသည်၊ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အာယသ္မန္တုဥဒါယိ၊ အရှင်ဥဒါယိကို၊ အာမန္တေယိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အာမန္တေယိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ ဥဒါယိ၊ ဥဒါယိ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကိံ ပန၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ မနောမယံ၊ ဈာန်စိတ်ဖြင့်ပြီးသော၊ ကာယံ၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းကို၊ ပစ္စေယိ၊ ယုံကြည်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေယိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ အဂ္ဂပိနော၊ အဂ္ဂပထံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သညာမယာ၊ သညာဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ယေတေဒေဝါ၊ အကြင်ဗြဟ္မာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေဒေဝေ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့ကို၊ ပစ္စေမိ၊ ယုံကြည်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဈေးကန်၏။ ဥဒါယိ၊ ဥဒါယိ။ ဗာထဿ၊ မိုက်သော၊ အဗျက္ကဿ၊ မလိပ်ဖာသော၊ တုယံ၊ သင်၏။ ဘဏိတေန၊ ဆိုအပ်သော စကားဖြင့်၊ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်မူစအံ့နည်း။ တံပိ၊ သင်သည်လည်း။ ဘဏိတဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘုရား၊ မညထိနာမ၊ မှတ်ထင်ဘိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အာယသ္မန္တု

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပတ္ထာသက-၂-အာစာတဝဂ်၊ ၄၈၉

အာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ အာမဇန္တေယိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံအာမဇန္တေယိ၊
 အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာထေရံ၊ သာဂိပုတ္တရာ
 မထေရ်ကို၊ ဝိဟေထိယမာနံ၊ ညဉ့်ဆဲသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အဇ္ဈ၊
 ပေက္ခိဿထ၊ ထုရ်ထု၊ ရှုကုန်ထိ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဗျတ္တမ္ဘိ၊ လိပ်မာသော၊
 ဘိက္ခုမ္ဘိ၊ ရဟန်းကို၊ ဝိဟေထိယမာနမ္ဘိ၊ ညဉ့်ဆဲအပ်သည်ရှိသော်၊ ကာ
 ခုညမ္ဘိ၊ သနားသည်၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ နဟိနာမဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်ထေ
 ဘိ၏တကား။ ဝေ၊ သင်တို့၏၊ ဝိဟေထနံ၊ ထိုသို့ ညဉ့်ဆဲခြင်းသည်၊
 အတ္ထိနာမ၊ ရှိလေဘိတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမဇန္တေယိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊
 အာမဇန္တေယိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံအာမဇန္တေယိ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူ
 သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသသနာဘော်၌၊ ဘိထသမ္ပန္နော၊ ဘိထ
 နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သမာဓိသမ္ပန္နော၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပညာသမ္ပန္နော။
 ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သညာဝေဒယိထနိရောဓံ၊
 သညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ရာဖြစ်သောနိရောဓသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇေယျာ
 ဝိ၊ ဝင်စားမှုလည်းဝင်စားရာ၏၊ ဝုဠဟေယျာဝိ၊ ထမူလည်းထရာ၏၊ ဇေတံဋ္ဌာ
 နံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ ဗိဇ္ဇေဝေဒမ္မ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏
 အဖြစ်၌သာလျှင်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ နောစေအာရာစေယျ၊ အကယ်၍
 မပြီးစေငြားအံ့၊ ကဗဒ္ဓိက္ကာရာဟာရဘာက္ခာနံ၊ ကဗဒ္ဓိကာရာဟာရလျှင်အစာ
 ရှိကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ ကာမာဝစရနတ်တို့၏၊ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဘော်၏
 အဖြစ်ကို၊ အတိက္ကမ္ပေဝ၊ လွန်၍သာလျှင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသော၊ မနော
 မယံ၊ ဈာန်စိတ်ဖြင့်ပြီးသော၊ ကာယံ၊ အရူပပြဟွာအပေါင်း၌၊ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်
 သည်ဖြစ်၍၊ အညာဝေဒယိထနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ရာဖြစ်သော
 နိရောဓသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇေယျာဝိ၊ ဝင်စားမှုလည်းဝင်စားရာ၏၊ ဝုဠ
 ဟေယျာဝိ၊ ထမူလည်းထရာ၏၊ ဇေတံဋ္ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမဇန္တေယိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံ၊
 ဤစကားကို၊ အဝေ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို
 ဆိုးထော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတ္ထာန၊ မိန့်
 ထော်မူပြီး၍၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဝုဠာယ၊ ထထော်မူ၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊
 ပါဝိထိ၊ ဝင်ထော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာ
 နန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အစိရပက္ကန္တဿ၊ ဖဲသွား၍
 မကြာမြင့်မီ၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာဥပါနော၊ အရှင်ဥပါဝါန

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရှင်ဥပဝါနရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်ထေ
 ၏။ ဥပသကံသိတွာ၊ ကပ်ထေပြီး၍။ အာယသ္မန္တံ ဥပဝါနံ၊ အရှင်ဥပဝါနကို။
 ထေဝဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြောဆို၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ပြော
 ဆိုသနည်း။ အာသုဿေ ဥပဝါနံ၊ ငါ့ရှင်ဥပဝါန။ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌။
 ထေရေ၊ မထေရ်ကြီးတို့ကို။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်
 ဝိဟေသန္တိ၊ ညည်းဆဲကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တေန၊ ထိုညည်းဆဲခြင်းတည်း
 ဟူသောအကြောင်းမှာ။ နရစ္စာမ၊ မလွတ်ကုန်။ အာသုဿေ ဥပဝါနံ၊ ငါ့ရှင်ဥပ
 ဝါနံ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ သာယန္တသမယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ ပရိသလ္လာ
 နာ၊ ကိုယ်ထော်တပါးတည်းကိန်းအောင်းရာမှာ။ ဝဗ္ဗိတော၊ ထတော်မူသည်ရှိ
 သော်။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ တေဒေဝ၊ ဤအရှင်သာရိပုတ္တရာ
 မထေရ်ကိုညည်းဆဲခြင်းကိုသာလျှင်။ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍။ ယံဥဒါဟ
 ရေယျ၊ အကြင်ထုတ်ဆောင်ရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ထုတ်ဆောင်းခြင်းသည်။
 အနုတ္တရိယံ၊ အဘန်တလဲလဲအံ့အပ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ထုတ်ဆောင်သောအရာ၌
 အာယသ္မန္တံ ဥပဝါနံ၊ အရှင်ဥပဝါနအားသာလျှင်။ ပဗ္ဗိဝစနံ၊ စကားတုံ
 သည်။ ပဗ္ဗိဘာသေယျ၊ ထင်ပါစေထော။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ အမှာ
 ကံ၊ အကွန့်ဝ်တို့အား။ သာရန္တံ၊ ရှံ့ရှာခြင်းသည်။ ဩက္ကန္တံ၊ သက်ဝင်၏။ ဣတိ
 ဤသို့။ အဝေါစ၊ ပြောဆို၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်
 သာယန္တသမယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ ပဗ္ဗိသလ္လာနာ၊ ကိုယ်ထော်တပါးတည်း
 ကိန်းအောင်းတော် မူရာမှာ။ ဝဗ္ဗိတော၊ ထတော် မူသည် ရှိသော်။ ယေန၊
 အကြင်အရပ်၌။ ဥပဋ္ဌာနသာယာ၊ ညီမှုရာစရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊
 ထိုညီမှုရာ စရပ်ရှိရာ အရပ်သို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်တော်မူ၏။ ဥပသကံ
 မိတွာ၊ ကပ်တော်မူပြီး၍။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထား အပ်သော။ အာသနေ၊ နေ
 ရာ၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေတော် မူ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ထုရားသည်။ နိဝဇ္ဇ
 ခေါ၊ ထိုင်နေတော်မူပြီး၍ သာလျှင်။ အာယသ္မန္တံ ဥပဝါနံ၊ အရှင်ဥပဝါန
 ကို။ ထေဝဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အ
 ဘယ်သို့ မိန့်တော် မူသနည်း။ ဥပဝါနံ၊ ဥပဝါန။ ကတီဟိ၊ အဘယ်သို့
 သဘောရှိကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။
 ထေရော၊ မထေရ် ကြီးဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သဗြဟ္မစာဒိ၊
 သီတင်း သုံးတော်တို့သည်။ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည် လည်းကောင်း။
 မနာပေါစ၊ နှလုံးကို ပွားစေအပ်သည် ထည်းကောင်း။ ဂရုစ၊ အလေးပြု
 အပ်သည် လည်းကောင်း။ ဘာဝနိယောစ၊ မေတ္တာဖြင့် ပွားစေအပ်သည်

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဋ္ဌာသက-၂-အာယာတဝဂ်၊ ၄၉၀

လည်းကောင်း၊ ဟောတိနုခေါ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊သိန့်
 တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊
 ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ကြီးဖြစ်သော၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာနိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊
 ချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊ နှလုံးကို ပွားစေအပ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဂရုစ၊ အလေးပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘာဝနိယောစ၊ မေတ္တာ
 ဖြင့်ပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်
 မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ကြီးဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ သဗြဟ္မစာနိနံ၊ သီတင်း သုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည်
 လည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊ နှလုံးကို ပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဂရုစ၊
 အလေးပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘာဝနိယောစ၊ မေတ္တာဖြင့် ပွားစေအပ်
 သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဣဝ
 ဤသာသနာတော်နှင့်၊ ထေရော၊ မထေရ်ကြီးဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 သိက္ခာ၊ သိက္ခာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊
 သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ဗဟုဿုတော၊ များသော
 အကြားအမြင်ရှိသည်၊ (ဇ)၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာဖြင့်၊ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာထိုး
 ထွင်း၍ သိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကထုာဏဝါစော၊ ကောင်းသော
 စကားရှိသည်၊ ကထုာဏ ဝေါက္ကရုထော၊ ကောင်းသော အသံ ရှိသည်၊
 ပေါဒါယာ၊ ပြည်ကြီးသူတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဝိဿဋ္ဌာယ၊ သန့်ရှင်းသော၊
 အနေထဂဏာယ၊ အရိအန္တမယိုသော၊ အတ္ထဿ၊ အနက်ကို၊ ဝိညာပနိယာ၊
 သိစေတတ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဘိစေထသိကာနံ၊ လွန်သော စိတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာနံ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေ
 ခြင်းရှိကုန်သော၊ စတုန္ဒံ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဈာနာနံ၊ ဈာန်တို့ကို၊ နိကာမ
 ထာဘိ၊ အလိုရှိတိုင်းရခြင်းရှိ သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အကိစ္စဿာဘိ၊ မငြိုငြင်
 သဖြင့်ရခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အကသိရဏာဘိ၊ မပင်ပန်းသဖြင့်
 ရခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေတရားတို့၏၊ ဝယာ၊
 ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ (ပ)၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ
 ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့
 နှင့်၊ သမန္နာ ဂတော၊ ပြည့်စုံသော ထေရော၊ မထေရ်ကြီးဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊

ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရီနံ၊ ဘိတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်
သည်လည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊ နှလုံးကိုပွားစေအပ်သည် လည်းကောင်း၊
ဂရုစ၊ အလေးပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘာဝနီယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်ပွား
စေအပ်သည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါ ခမ္မေဟိ၊ ဤထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဝ
တော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ ဝါနှစ်ဆယ် ရပြီးမထေရ်ကြီး ဖြစ်သော၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရီနံ၊ ဘိတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊
ချစ်အပ်သည် လည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊ နှလုံးကိုပွားစေ အပ်သည်လည်း
ကောင်း၊ ဂရုစ၊ အလေးပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘာဝနီယောစ၊ မေတ္တာ
ဖြင့်ပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
ဈေးကံ၏၊ ဥပဝါန၊ ဥပဝါန၊ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းစွကောင်းစွ၊ ဥပဝါန၊ ဥပဝါ
န၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါ ခမ္မေဟိ၊ ဤထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
ဝတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ကြီးဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
သဗြဟ္မစာရီနံ၊ ဘိတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ် သည်လည်း
ကောင်း၊ မနာ ပေါစ၊ စိတ် နှလုံးကို ပွားစေ အပ်သည် လည်း ကောင်း၊
ဂရုစ၊ အလေးပြုအပ်သည် လည်းကောင်း၊ ဘာဝနီယောစ၊ မေတ္တာဖြင့်ပွား
စေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပဝါန၊ ဥပဝါန၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါး
ကုန်သော၊ ဣမေတ္တာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ထေရဿ၊ ဝါနှစ်ဆယ်ရပြီးမထေရ်
ကြီးဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ သာ၊ ရဟန်းအား။ စေနသံဝိဇ္ဇေယျံ၊ မရှိကုန်ငြားအံ့၊
တံ၊ ထိုမထေရ်ကြီးဖြစ်သောရဟန်းကို၊ သဗြဟ္မစာရီ၊ ဘိတင်းသုံးဘော်တို့
သည်၊ ခန္တိ၊ ဂွေ့နု၊ သွားကျိုးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပလိဂ္ဂေနု၊
ဆံဖြူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝလိတ္တစတာယ၊ တွန့်သော
အရေရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ နုသက္ကဓေယျံ၊ အရိုအသေ
မပြုကုန်ရားနုဂရုံကရေယျံ၊ အလေးအမြတ်မပြုကုန်ရားနုမာနေယျံ၊ မမြတ်
နိုးကုန်ရားနုပူဇေယျံ၊ မပူဇော်ကုန်ရား၊ ဥပဝါန၊ ဥပဝါန၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယထွာစ
အကြင်အကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေတ္တာ၊ ဤ
တရားတို့သည်၊ ထေရဿ၊ မကြီးဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ ရဟန်းအား၊ သံ
ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုမထေရ်ကြီးဖြစ်သောရဟန်းကို
သဗြဟ္မစာရီ၊ ဘိတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ သက္ကဓေန္တိ၊ အရိုအသေပြုကုန်၏၊
ဂရုံကရေန္တိ၊ အလေးအမြတ်ပြုကုန်၏။ မာနေန္တိ၊ မြတ်နိုးကုန်၏၊ ပူဇေန္တိ။

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဍိတသက- ၂-အာဇာတဝဂ်၊ ၄၉၃

ပူဇော်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဆဋ္ဌံ၊ ဆဋ္ဌသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းရောက်ပြီ။ ။

ထကြွခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အာမန္တေထိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ စောဒေတုကာမေန၊ စောဒနာခြင်းငှါအလိုရှိသော၊ စောဒကေန၊ စောဒနာတတ်သော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မေ၊ ဤထရားတို့ကို၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ ဥပဋ္ဌာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ပရော၊ သူတပါးကို၊ စောဒေတုဗ္ဗော၊ စောဒနာအပ်၏။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဓမ္မေ၊ အဘယ်ထရားတို့ကို၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ ဥပဋ္ဌာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ပရော၊ သူတပါးကို၊ စောဒေတုဗ္ဗော၊ စောဒနာအပ်သနည်း၊ ကာထေန၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအခါ၌၊ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုအံ၊ အကာထေန၊ မသင့်တင့်မထောက်ပတ်သောအခါ၌၊ နောဝက္ခာမိ၊ မဆိုအံ၊ ဘူထေန၊ ဟုတ်မှန်သောစကားဖြင့်၊ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုအံ၊ အဘူထေန၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားဖြင့်၊ နောဝက္ခာမိ၊ မဆိုအံ၊ သဏ္ဍေန၊ ထိမ်မြေ့သောစကားဖြင့်၊ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုအံ၊ ဖရုသေန၊ ကြမ်းကြုတ်သော စကားဖြင့်၊ နောဝက္ခာမိ၊ မဆိုအံ၊ အတ္ထသညှိထေန၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်သောစကားဖြင့်၊ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုအံ၊ အနတ္ထသညှိထေန၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်မစပ်သောစကားဖြင့်၊ နောဝက္ခာမိ၊ မဆိုအံ၊ မေတ္တစိတ္တေန၊ မေတ္တာစိတ်ဖြင့်၊ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုအံ၊ ဒေါသန္တရေန၊ ဒေါသစိတ်ဖြင့်၊ နောဝက္ခာမိ၊ မဆိုအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မေ၊ ဤထရားတို့ကို၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ ဥပဋ္ဌာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ပရော၊ သူတပါးကို၊ စောဒေတုဗ္ဗော၊ စောဒနာအပ်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ စောဒေတုကာမေန၊ စောဒနာခြင်းငှါအလိုရှိသော၊ စောဒကေန၊ စောဒနာတတ်သော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မေ၊ ဤထရားတို့ကို၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ ဥပဋ္ဌာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ပရော၊ သူတပါးကို၊ စောဒေတုဗ္ဗော၊ စောဒနာအပ်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣတိ၊ ဤထောက၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အကာထေန၊ မသင့်တင့် မထောက်ပတ်သောအခါ၌၊ စောဒိယမာနံ၊ စောဒနာအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကာထေန၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သော အခါ၌၊ နောစောဒိယမာနံ၊ မစောဒနာအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကုပ္ပိတံ၊ အမျက်ထွက်သော၊ ဧကစ္စံ၊ အချိုသော ဝုဂ္ဂထံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ အဘူထေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်၊ စောဒိယမာနံ၊ စောဒနာအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘူထေန၊ ဟုတ်မှန်သောစကား

ဖြင့်၊ နောစောဒိယမာနံ၊ မစောဒနာအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကုပ္ပိတံ၊ အမျက်ထွက်
 သော၊ ဇေကစ္စံ၊ အချိုသော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပဿာမိ၊ မြင်၏၊ ဖရူသေန၊ ကြမ်း
 ကြုတ်သောစကားဖြင့်၊ စောဒိယမာနံ၊ စောဒနာအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗေနေ၊
 သိမ်မွေ့သော စကားဖြင့်၊ နောစောဒိယမာနံ၊ မစောဒနာအပ်သည်ဖြစ်၍၊
 ကုပ္ပိတံ၊ အမျက်ထွက်သော၊ ဇေကစ္စံ၊ အချိုသော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပဿာမိ၊
 မြင်၏၊ အနတ္တသဗ္ဗိတေန၊ အကျိုးနှင့်မစပ်သော စကားဖြင့်၊ စောဒိယမာနံ၊
 စောဒနာအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တသဗ္ဗိတေန၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်သောစကား
 ဖြင့်၊ နောစောဒိယမာနံ၊ မစောဒနာအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကုပ္ပိတံ၊ အမျက်ထွက်
 သော၊ ဇေကစ္စံ၊ အချိုသော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပဿာမိ၊ မြင်၏၊ ဒေါသန္တရေန၊
 ဒေါသစိတ်ဖြင့်၊ စောဒိယမာနံ၊ စောဒနာအပ်သည်ဖြစ်၍၊ မေတ္တပိတ္တေန၊
 မေတ္တပိတ်ဖြင့်၊ နောစောဒိယမာနံ၊ မစောဒနာအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကုပ္ပိတံ၊ အမျက်
 ထွက်သော၊ ဇေကစ္စံ၊ အချိုသော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပဿာမိ၊ မြင်၏၊ အာဂ
 သော၊ ငါ့ရှင်ကို၊ အဓမ္မရုဒ္ဓိတဿ၊ မတရားသဖြင့်စောဒနာအပ်သော၊ ဘိက္ခု
 နော၊ ရဟန်းအား၊ ပဗ္ဗဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့
 ဖြင့်၊ အဝိပ္ပဋိသာ ခရား၊ နှလုံးသာ ရွှင်ခြင်းကို၊ ဥပဒဟာတဗ္ဗော၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊
 အာယသ္မာ၊ အရှင်ကို၊ အကာထေန၊ မထျော်ပတ်သောအခါ၌၊ ဝုဒ္ဓိတော၊ စောဒ
 နာအပ်၏၊ ကာထေန၊ ထျော်ပတ်သောအခါ၌၊ နောစောဒိတော၊ မစောဒနာ
 အပ်၊ တေ၊ သင်အား၊ အဝိပ္ပဋိသာရာယ၊ နှလုံးသာ ရွှင်ခြင်းငှါ၊ အလံ၊ သင့်၏၊
 အာယသ္မာ၊ အရှင်ကို၊ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်၊ ဝုဒ္ဓိတော၊
 စောဒနာအပ်၏၊ ဘူတေန၊ မဟုတ်မှန်သောစကားဖြင့်၊ နောစောဒိတော၊ မစော
 ဒနာအပ်၊ တေ၊ သင်အား၊ အဝိပ္ပဋိသာရာယ၊ နှလုံးသာ ရွှင်ခြင်းငှါ၊ အလံ၊
 သင့်၏၊ အာယသ္မာ၊ အရှင်ကို၊ ဖရူသေန၊ ကြမ်းကြုတ်သောစကားဖြင့်၊ ဝုဒ္ဓိ
 တော၊ စောဒနာအပ်၏၊ သဗ္ဗေနေ၊ သိမ်မွေ့သောစကားဖြင့်၊ နောဝုဒ္ဓိတော၊
 မစောဒနာအပ်၊ တေ၊ သင်အား၊ အဝိပ္ပဋိသာရာယ၊ နှလုံးသာ ရွှင်ခြင်းငှါ၊ အလံ၊
 သင့်၏၊ အာယသ္မာ၊ အရှင်ကို၊ အနတ္တသဗ္ဗိတေန၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်မစပ်သော
 စကားဖြင့်၊ ဝုဒ္ဓိတော၊ စောဒနာအပ်၏၊ အတ္တသဗ္ဗိတေန၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်
 စပ်သောစကားဖြင့်၊ နောဝုဒ္ဓိတော၊ မစောဒနာအပ်၊ တေ၊ သင်အား၊ အဝိပ္ပဋိ
 သာရာယ၊ နှလုံးသာ ရွှင်ခြင်းငှါ၊ အလံ၊ သင့်၏၊ အာယသ္မာ၊ အရှင်ကို၊ ဒေါ
 သန္တရေန၊ ဒေါသစိတ်ဖြင့်၊ ဝုဒ္ဓိတော၊ စောဒနာအပ်၏၊ မေတ္တပိတ္တေန၊ မေတ္တာ
 ပိတ်ဖြင့်၊ နောဝုဒ္ဓိတော၊ မစောဒနာအပ်၊ တေ၊ သင်အား၊ အဝိပ္ပဋိသာရာယ၊
 နှလုံးသာ ရွှင်ခြင်းငှါ၊ အလံ၊ သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပဒဟာတဗ္ဗော၊ ဖြစ်စေ

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဍိတသက- ၂-အာစာတဝဂ်၊ ၄၉၅

အပ်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ အဓမ္မရုဒ္ဓိတဿ၊ မထရားသဖြင့်၊ စောဒနာအပ်
သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ အာကာရေ
ဟိ၊ ဤအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ အဝိပ္ပုဋိသာရော၊ နှလုံးသာ ရွှင်ခြင်းကို၊ ဥပဒဟာ
တဗ္ဗော၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဓမ္မစောဒကဿ၊ မထရား
သဖြင့်စောဒနာတတ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ဝိပ္ပုဋိသာရော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကို။
ဥပဒဟာတဗ္ဗော၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣံ ဥပဒဟာတဗ္ဗော၊ အဘယ်သို့ဖြစ်စေ
အပ်သနည်း၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ တေ၊ သင်သည်၊ အကာထေန၊ မထျှောက်
ပတ်သောအခါ၌၊ စောဒိတော၊ စောဒနာအပ်၏။ ကာထေန၊ ထျှောက်ပတ်သော
အခါ၌၊ နောစောဒိတော၊ မစောဒနာအပ်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဝိပ္ပုဋိသာရဟ၊
နှလုံးမသာယာခြင်းငှါ၊ အလံ၊ သင့်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ တေ၊ သင်သည်၊
အဘူထေန၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားဖြင့်၊ စောဒိတော၊ စောဒနာအပ်၏။
ဘူထေန၊ ဟုတ်မှန်သောစကားဖြင့်၊ နောစောဒိတော၊ မစောဒနာအပ်၊ တေ၊
သင်အား၊ ဝိပ္ပုဋိသာရဟ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းငှါ၊ အလံ၊ သင့်၏။ အာဝုသော၊
ငါ့ရှင်၊ တေ၊ သင်သည်၊ အဘူထေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်၊ စောဒိ
တော၊ စောဒနာအပ်၏။ ဘူထေန၊ ဟုတ်မှန်သောစကားဖြင့်၊ နောစောဒိတော၊
မစောဒနာအပ်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဝိပ္ပုဋိသာရဟ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းငှါ၊ အလံ၊
သင့်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ ပရသေန၊ ကြမ်းကြုတ်သောစကားဖြင့်၊ စောဒိ
တော၊ စောဒနာအပ်၏။ သဗျေန၊ သိပ်မွေ့သောစကားဖြင့်၊ နောစောဒိတော၊
မစောဒနာအပ်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဝိပ္ပုဋိသာရဟ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းငှါ၊ အလံ
သင့်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ တေ၊ သင်သည်၊ အနတ္ထသဉ္ဇိထေန၊ အကျိုးစီးပွား
နှင့်မစပ်သော စကားဖြင့်၊ စောဒိတော၊ စောဒနာအပ်၏။ အတ္ထသဉ္ဇိထေန၊
အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်သောစကားဖြင့်၊ နောစောဒိတော၊ မစောဒနာအပ်၊ တေ၊
သင်အား၊ ဝိပ္ပုဋိသာရဟ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းငှါ၊ အလံ၊ သင့်၏။ အာဝုသော၊
ငါ့ရှင်၊ တေ၊ သင်သည်၊ ဒေါသန္တရေန၊ ဒေါသစိတ်ဖြင့်၊ စောဒိတော၊ စောဒ
နာအပ်၏။ မေတ္တစိတ္တေန၊ မေတ္တစိတ်ဖြင့်၊ နောစောဒိတော၊ မစောဒနာအပ်၊
တေ၊ သင်အား၊ ဝိပ္ပုဋိသာရဟ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းငှါ၊ အလံ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဥပဒဟာတဗ္ဗော၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဓမ္မစောဒ
ကဿ၊ မထရားသဖြင့်စောဒနာတတ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ပဉ္စဟိ၊
ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ အာကာရေဟိ၊ ဤအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ဝိပ္ပုဋိသာ
ရော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဥပဒဟာတဗ္ဗော၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ တံ၊ ထိုနှလုံး

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

မဿယာခြင်းကို ဖြစ်စေအပ်၏ဟုဆိုခြင်းသည် ကိဿဟေတု၊ အဘယ်
 အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အညော၊
 တပါးသော၊ ဘိက္ခုဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်း၊ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သော
 စကားဖြင့်၊ ဝေဒေတဗ္ဗံ၊ စောဒနာအပ်၏ဟူ၍၊ နမညေယျ၊ မအောက်မေ့ရာ၊
 ထထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဥပဒဟာတဗ္ဗော၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဥပဒဟာတဗ္ဗော၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣပေန၊ ဤ
 ထောကန္တံ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာထေန၊ ထျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ စောဒိယ
 မာနံ၊ စောဒနာအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အကာထေန၊ မထျောက်ပတ်သော အခါ၌၊
 နောစောဒိယမာနံ၊ မစောဒနာ အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကုပ္ပိတံ၊ အမျက်ထွက်
 သော၊ ဧကစ္စံ၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပဿာမိ၊ မြင်၏၊ ဘူတေ
 န၊ ဟုတ်မှန်သော စကားဖြင့်၊ စောဒိယမာနံ၊ စောဒနာ အပ်သည် ဖြစ်၍၊
 အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားဖြင့်၊ နောစောဒိယမာနံ၊ မစောဒနာ
 အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကုပ္ပိတံ၊ အမျက်ထွက်သော၊ ဧကစ္စံ၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလံ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပဿာမိ၊ မြင်၏၊ သဏ္ဍေန၊ သိမ်မွေ့သောစကားဖြင့်၊ စောဒိယမာ
 နံ၊ စောဒနာအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရုသေန၊ ကြမ်းကြုတ်သောစကားဖြင့်၊ နောစော
 ဒိယမာနံ၊ မစောဒနာအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကုပ္ပိတံ၊ အမျက်ထွက်သော၊ ဧကစ္စံ၊
 အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပဿာမိ၊ မြင်၏၊ အတ္ထသဉ္စိတေန၊ အကျိုးစီး
 ပွားနှင့်စပ်သောစကားဖြင့်၊ စောဒိယမာနံ၊ စောဒနာအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနတ္ထ
 သဉ္စိတေန၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်မစပ်သောစကားဖြင့်၊ နောစောဒိယမာနံ၊ မစော
 ဒနာအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကုပ္ပိတံ၊ အမျက်ထွက်သော၊ ဧကစ္စံ၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလံ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပဿာမိ၊ မြင်၏၊ မေတ္တစိတ္တေန၊ မေတ္တာစိတ်ဖြင့်၊ စောဒိယမာနံ၊
 စောဒနာအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ခေါသန္တရေန၊ ဒေါသစိတ်ဖြင့်၊ နောစောဒိယမာနံ၊
 မစောဒနာအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကုပ္ပိတံ၊ အမျက်ထွက်သော၊ ဧကစ္စံ၊ အချို့သော၊
 ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပဿာမိ၊ မြင်၏၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ ဓမ္မရဒိတာဿ၊ တရား
 သဖြင့်စောဒနာအပ်သော၊ ဘိက္ခုနေ၊ ရဟန်းအား၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 အကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ဝိပ္ပဒိသာဓော၊ နှလုံးမဿယာခြင်းကို၊
 ဥပဒဟာတဗ္ဗော၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ ကိံ ဥပဒဟာတဗ္ဗော၊ အဘယ်သို့ဖြစ်စေ
 အပ်သနည်း၊ အာယသ္မာ၊ အရှင်ကို၊ ကာထေန၊ ထျောက်ပတ်သောအခါ၌၊
 စုဒ္ဓံ၊ တော၊ စောဒနာအပ်၏၊ အကာထေန၊ မထျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ နောရဒိ
 တော၊ မစောဒနာအပ်၏၊ တေ၊ သင်အား၊ ဝိပ္ပဒိသာရာယ၊ နှလုံးမဿယာခြင်း
 ဌာ၊ အလံ၊ သင့်၏၊ အာယသ္မာ၊ အရှင်ကို၊ ဘူတေန၊ ဟုတ်မှန်သောစကားဖြင့်၊

ဝဠုကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၂-အာစာတဝဂ်၊ ၄၉၇

ဝုဒ္ဓိတော၊စောဒနာအပ်၏။ အဘူတေန၊မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်၊ နောဝုဒ္ဓိ
 တော၊မစောဒနာအပ်၊ တေး၊သင်အား၊ ဝိပ္ပဋိသာရာယ၊ နှလုံးမသာယာခြင်း
 ဌ၊အလံ၊သင့်၏။ အာယသ္မာ၊အရှင်ကို၊သဏ္ဍေန၊ထိမ်မြောက်သောစကားဖြင့်၊
 ဝုဒ္ဓိတော၊စောဒနာအပ်၏။ ဖရူသေန၊ကြမ်းကြုတ်သောစကားဖြင့်၊ နောဝုဒ္ဓိ
 တော၊မစောဒနာအပ်၊ တေး၊သင်အား၊ ဝိပ္ပဋိသာရာယ၊နှလုံးမသာယာခြင်း
 ဌ၊အလံ၊သင့်၏။ အာယသ္မာ၊အရှင်ကို၊အတ္ထသဉ္ဇိတေန၊အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်
 ဝောစကားဖြင့်၊ ဝုဒ္ဓိတော၊ စောဒနာအပ်၏။ အနတ္ထသဉ္ဇိတေန၊အကျိုးစီးပွား
 နှင့်မစပ်သော စကားဖြင့်၊ နောဝုဒ္ဓိတော၊ မစောဒနာအပ်၊ တေး၊သင်အား၊
 ဝိပ္ပဋိသာရာယ၊နှလုံးမသာယာခြင်းဌ၊အလံ၊သင့်၏။ အာယသ္မာ၊အရှင်ကို၊
 မေတ္တဗိက္ခေန၊မေတ္တာစိတ်ဖြင့်၊ ဝုဒ္ဓိတော၊စောဒနာအပ်၏။ ဒေါသန္တရေန၊
 ဒေါသစိတ်ဖြင့်၊ နောဝုဒ္ဓိတော၊မစောဒနာအပ်၊တေး၊သင်အား၊ဝိပ္ပဋိသာရာယ
 နှလုံးမသာယာခြင်းဌ၊အလံ၊သင့်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဥပဒဟာတဗ္ဗော၊ဖြစ်စေ
 အပ်၏။ အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ဓမ္မဝုဒ္ဓိတဿ၊ တရားသဖြင့်စောဒနာအပ်သော
 ဘိက္ခု၊နော၊မဟုန်းအား၊ ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိအာကာရေဟိ၊
 ဤအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဥပဒဟာ
 တဗ္ဗော၊ဖြစ်စေအပ်၏။ အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ ဓမ္မစောဒကဿ၊တရားသဖြင့်
 စောဒနာထတ်သော၊ဘိက္ခု၊နော၊မဟုန်းအား၊ ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ အာ
 ကာရေဟိ၊အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ အဝိပ္ပဋိသာရော၊ နှလုံးသာရှင်ခြင် ကို၊ဥပ
 ဒဟာတဗ္ဗော၊ဖြစ်စေအပ်၏။ ကိံဥပဒဟာတဗ္ဗော၊အဘယ်သို့ဖြစ်စေအပ်
 သနည်း၊အာဝုသော၊ငါ့ရှင်၊တေး၊သင်သည်၊ ကာလေန၊ထျှောက်ပတ်သော
 အခါ၌၊စောဒိတော၊ စောဒနာအပ်၏။ အာကာလေန၊ မထျှောက်ပတ်သော
 အခါ၌၊နောစောဒိတော၊ မစောဒနာအပ်၊တေး၊သင်အား၊ အဝိပ္ပဋိသာရာယ။
 နှလုံးသာရှင်ခြင်းဌ၊ အလံ၊ သင့်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊တေး၊ သင်သည်၊
 ဘူတေန၊ဟုတ်မှန်သောစကားဖြင့်၊ စောဒိတော၊စောဒနာအပ်၏။ အဘူတေန
 မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်၊ နောစောဒိတော၊မစောဒနာအပ်၊ တေး၊သင်
 အား၊အဝိပ္ပဋိသာရာယ၊နှလုံးသာရှင်ခြင်းဌ၊ အလံ၊သင့်၏။အာဝုသော၊ငါ
 ရှင်၊တေး၊သင်သည်၊သဏ္ဍေန၊ထိမ်မြောက်သောစကားဖြင့်၊စောဒိတော၊စောဒ
 နာအပ်၏။ဖရူသေန၊ကြမ်းကြုတ်သောစကားဖြင့်၊ နောစောဒိတော၊မစောဒ
 နာအပ်၊တေး၊သင်အား၊အဝိပ္ပဋိသာရာယ၊နှလုံးသာရှင်ခြင်းဌ၊အလံ၊သင့်၏။
 အာဝုသော၊ငါ့ရှင်၊ တေး၊သင်သည်၊ အတ္ထသဉ္ဇိတေန၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်
 သောစကားဖြင့်၊ စောဒိတော၊စောဒနာအပ်၏။ အနတ္ထသဉ္ဇိတေန၊အကျိုး

စီးပွားနှင့်မစပ်သောစကားဖြင့်၊ နှော့စောဒိတော၊ မစောဒနာအပ်၊ တေ၊ သင်အား၊ အဝိပ္ပဋိသာရာယ၊ နှလုံးသာ ရွှင်ခြင်းငှါ၊ အလံ၊ သင့်၏၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်၊ တေ၊ သင်သည်၊ မေတ္တုမိတ္တေန၊ မေတ္တာမိတ်ဖြင့်၊ စောဒိတော၊ စောဒနာအပ်၏၊ ဒေါသန္တရေန၊ ဒေါသမိတ်ဖြင့်၊ နှော့စောဒိတော၊ မစောဒနာအပ်၊ တေ၊ သင်အား၊ အဝိပ္ပဋိသာရာယ၊ နှလုံးသာ ရွှင်ခြင်းငှါ၊ အလံ၊ သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပဒဟာတဗ္ဗော၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်၊ ဓမ္မစောဒကဿ၊ ထရားသဖြင့်စောဒနာထတ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိအာကာရေဟိ၊ ဤအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ အဝိပ္ပဋိသာရော၊ နှလုံးသာ ရွှင်ခြင်းကို၊ ဥပဒဟာတဗ္ဗော၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ တံ၊ ထိုနှလုံးသာ ရွှင်ခြင်းကိုဖြစ်စေအပ်၏ဟုဆိုခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာဖြင့်၊ အညော၊ ထပါးသော၊ ဘိက္ခုပိ၊ ရဟန်းသည်ထည်း။ ဘူတေန၊ ဟုတ်မှန်သောစကားဖြင့်၊ စောဒိတဗ္ဗံ၊ စောဒနာအပ်၏ဟု၍၊ မညေယျ၊ အောက်မေ့ရာ၏၊ ထထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဥပဒဟာတဗ္ဗော၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပဒဟာတဗ္ဗော၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်၊ ဝုဒ္ဓိတေန၊ စောဒနာအပ်သော၊ ဝုဂ္ဂုလံသည်၊ သစ္စေစ၊ မှန်သောသဘော၌ထည်းကောင်း၊ အကုပ္ပေစ၊ အမျက်မထွက်သောသဘော၌ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ သဘောတို့၌၊ ဗ္ဗတိဗ္ဗာတဗ္ဗံ၊ တည်အပ်၏၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်၊ ကာလေနဝါ၊ ထျောက်ပတ်သောအခါ၌ထည်းကောင်း၊ အကာလေနဝါ၊ မထျောက်ပတ်သောအခါ၌ထည်းကောင်း၊ ဘူတေနဝါ၊ ဟုတ်မှန်သောစကားဖြင့်ထည်းကောင်း၊ အဘူးတေနဝါ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်ထည်းကောင်း၊ သဏ္ဍေနဝါ၊ သိမ်မွေ့သော စကားဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ပရုသေနဝါ၊ ကြမ်းကြုတ်သောစကားဖြင့် ထည်းကောင်း၊ အတ္ထသဗ္ဗိတေနဝါ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်သောစကားဖြင့်ထည်းကောင်း၊ အနတ္ထသဗ္ဗိတေနဝါ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်မစပ်သောစကားဖြင့် ထည်းကောင်း၊ မေတ္တုမိတ္တေနဝါ၊ မေတ္တာမိတ်ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဒေါသန္တရေနဝါ၊ ဒေါသမိတ်ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ ငါးပါးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ပရေသုထပါးတို့ကို၊ စောဒေယျ၊ စောဒနာကုန်ရာ၏၊ အဟံပိ၊ ငါသည်ထည်း၊ သစ္စေစ၊ ဟုတ်မှန်သောသဘော၌ထည်းကောင်း၊ အကုပ္ပေစ၊ အမျက်မထွက်ခြင်း၌ ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နှစ်သုယေဝ၊ နှစ်ပါးသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ သဘောတို့၌၊ ပတိဗ္ဗဟေသျံ၊ တည်အံ့၊ မဟံ၊ ငါ၌၊ ဒေသော၊ ဓမ္မော၊ ဤထရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

စဉ်ကနိဝါတ်စတုတ္ထပတ္ထာသက-၂-အာစာဝါတ်ဝဂ်၊ ၄၆၆

ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေဇာနေယျံ၊ အကဟံ၍သိပြားအံ၊ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟု၍၊ ဝဒေယျံ သိုအံ၊ မယိ၊ ငါ၌၊ ဒေသောဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျံ၊ သိုအံ၊ မယိ၊ ငါ၌၊ ဒေသောဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေဇာနေယျံ၊ အကဟံ၍သိပြားအံ၊ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟု၊ ဝဒေယျံ၊ သိုအံ၊ မယိ၊ ငါ၌၊ ဒေသောဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ နသံဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျံ၊ သိုအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျော့က်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဝေပိဒေါ၊ ဤသို့လည်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဝုဗ္ဗမာနာ၊ ဆိုဆုံ၊ မအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အထစပန၊ ထိုသို့ဆိုဆုံ၊ မအပ်ကုန်လျက်၊ ဣဝ၊ ဤလောက၌၊ ဧကေစ္စ၊ အရှိုကုန်သော၊ မောစာပုရိသာ၊ မဂ်ဖိုလ်မှ အချည်းနှီးသော ယောဂျားတို့သည်၊ ပဒက္ခိတံ၊ အရိုအသော၊ နဂဏ္ဍိန္ဒိ၊ မယူကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝိနံ၊ ထော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယေပနထေပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အသဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်းမရှိကုန်၊ ဇီဝိကတ္တာ၊ အသက်မွေးခြင်းဖြင့် အလိုရှိကုန်၏၊ နသဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဂါဓုဿ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ သဗ္ဗာ၊ စဉ်းလဲခြင်းရှိကုန်၏၊ မာယာဝိနော၊ တုည့်ပတ် ဖြားရောင်းခြင်းရှိကုန်၏၊ ဧကေတုတိနော၊ လွန်ပွားစဉ်းလဲခြင်းရှိကုန်၏၊ ဥဒ္ဓတာ၊ ဖွံ့လွင့်ကုန်၏၊ ဥဒ္ဓန္ဓာ၊ အချည်းနှီးထက်သောကျွဲကဲ့သို့ထက်ကြွသောမာနရှိကုန်၏၊ စပယာ၊ လျှပ်ပေါ်ကုန်၏၊ ဓာရာနုတ်ကြမ်းကုန်၏၊ ဝိကိဏ္ဍဝါစာ၊ ပရိပရေကြံသော စကားရှိကုန်၏၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုအစရှိသော ဣန္ဒြေတို့၌၊ အဂုတ္တန္တိရာ၊ လုံခြုံသောထံခါးမရှိကုန်၊ ဘောဇနော၊ ဘောဇဉ်၌၊ အမတ္တဗျနော၊ အတိုင်းအရှည်ကိုမသိကုန်၊ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်းကို၊ အနုယုတ္တာ၊ အားမထုတ်ကုန်၊ သာမဉော၊ ရဟန်း၏အဖြစ်တည်းဟူသောအရိယမဂ်ဖိုလ်၌၊ အနုပေက္ခဝန္တော၊ ဝဲကွက်ခြင်းမရှိကုန်၊ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာသုံးပါး၌၊ နတိဗ္ဗဂါရဝါ၊ ထက်သောရိုသေခြင်းမရှိကုန်၊ ဗာဟုလ္လိကာ၊ သင်္ကန်းစသောပစ္စည်းတို့၏ များခြင်းငှါဘုင့်ကုန်၏၊ သာထထိကာ၊ အမိဝိထသိက္ခာကိုထျော့ထျော့ယူကုန်၏၊ ဩက္ကမနေ၊ အောက်အတို့သို့သက်ဝင်ကြောင်းဖြစ်သော နိဝရဏတရားငါးပါး၌၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ရှေ့သွားဖြစ်ကုန်၏၊ ပဝိဝေကော၊ ပိဝေကတရားသုံးပါး၌၊ နိက္ခိတ္တရရာ၊ ချအပ်သောခန္ဓာဝန်စသည်ရှိကုန်၏၊ ကုသိတာ၊ ပျင်းရိကုန်၏၊ တိဒုပိရိယာ၊ ယုတ်သောလုံ့လရှိကုန်၏၊ ရဗ္ဗဿတိနော၊ လွတ်သော အောက်မေ့ခြင်းရှိကုန်၏၊ အသမ္ပဇာနာ၊ အဆင်အခြင်မရှိကုန်၏၊ အသမာဟိတာ၊

မထည်ကြည်ကုန်၊ ဝိက္ခန္တိစိတ္တာ၊ တုန်ထွင်သောစိတ်ရှိကုန်၏။ ဒုပ္ပညာ၊ ပညာမရှိကုန်၊ ဇေယျမူဂါ၊ အရိအရည်ယိုသောခံတွင်းရှိကုန်၏။ တေ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စမာနာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဒက္ခိ တံ၊ အရိအသေ၊ နဂဗျန္တိ၊ မယူကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ဝါ၊ မိန့်တော်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယေပနတေကုလပုတ္တာ၊ အကြင်အမျိုးကောင်းသား တို့သည်၊ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင် သောလူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင် သောရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ အသဋ္ဌာ၊ စဉ်းလဲခြင်း မရှိကုန်၊ အမာယာပိနော၊ ထုည့်ပတ်ဖြားယောင်းခြင်းမရှိကုန်၊ အကေတုထိ နော၊ လွန်စွာစဉ်းလဲခြင်းမရှိကုန်၊ အနုဒ္ဓုထာ၊ မမျှလွင့်ကုန်၊ အနုဒ္ဓုဇ္ဇာ၊ အချည်း နှိုးတက်သောကျူကဲ့သို့တက်ကြွသောမာနမရှိကုန်၊ အစပထာ၊ မထွေပေါ် ကုန်၊ အရုခရာ၊ နှုတ်မကြပ်းကုန်၊ အပိကိတ္တဝါစာ၊ ပရိပရေကြံသောစကား မရှိကုန်၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသောအာရုံတို့၌၊ ဂုတ္တန္တိရာ၊ လုံခြုံသောတံခါး ရှိကုန်၏။ ဘောဇနော၊ ဘောဇဉ်၌၊ မတ္တညုနော၊ အတိုင်းအရှည်ကို ထိကုန်၏။ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်း၌၊ အနုယုတ္တာ၊ အားထုတ်ကုန်၏။ သာမညော၊ ရဟန်း ၏အဖြစ်တည်းဟူသောအရိယမဂ်ဖိုလ်၌၊ အပေက္ခဝန္တော၊ ဝဲ့ကွက်ခြင်းရှိ ကုန်၏။ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာသုံးပါး၌၊ တိဗ္ဗဂါရဝါ၊ ထက်သောရိုသေခြင်းရှိ ကုန်၏။ နုဗာဟုလ္လိကာ၊ သင်္ကန်းစသောပစ္စည်းတို့၏များခြင်းငှါမကုန်ကုန်၊ နုသာထလိကာ၊ အမိသိလသိက္ခာကိုလျော့လျော့မယူကုန်၊ ဩက္ကမနေ၊ အောက်အတိုသို့ သက်ဝင်ကြောင်း ဖြစ်သော နိဝရဏ တရား ငါးပါး၌၊ နိက္ခိတ္တရုရာ၊ ချအပ်သောဝန်ရှိကုန်၏။ ပဝိဝေကော၊ ပိဝေကတရားသုံးပါး၌၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ရှေးသွားဖြစ်ကုန်၏။ အာရဒ္ဓဝိရိယာ၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိ ကုန်၏။ ပတိတတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိကုန်၏။ ဥပမ္ပိတသတိ နော၊ အာပတ်သို့ကပ်၍ တည်သောသတိရှိကုန်၏။ သမ္မုဇာနာ၊ ပညာအဆင် အခြင်ရှိကုန်၏။ သမာဟိတာ၊ တည်ကြည်ကုန်၏။ ဧကဂ္ဂစိတ္တာ၊ တစ်ထည်း သောအာရုံကိုယူတတ်သောစိတ်ရှိကုန်၏။ ပညဝန္တော၊ ပညာရှိကုန်၏။ အနေ ထမူဂါ၊ အရိအရည်မယိုသောခံတွင်းရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား တို့သည်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စမာနာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပဒက္ခိတံ၊ အရိအသေ၊ ဂဗျန္တိ၊ မယူကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ဝါ၊ လျှောက်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယေထေပုဂ္ဂဏာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အသေဒ္ဓါ ယုံကြည်ခြင်းမရှိကုန်၊ ဖိပိကတ္တာ၊ အသက်မွေးခြင်းဖြင့်အလိုရှိကုန်၏။ နုသဒ္ဓါ

ပဋိကနိပါတ်စတုတ္ထပဋ္ဌာသက-၂-အစာစာတဝဂ်၊ ၅၀၀

ယုံကြည်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သော်လျှင်
 ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်း
 ၏ဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ သဠာ၊ စဉ်ထဲကုန်၏။ မာယာပိ
 နော၊ ထည့်ပတ်ဖြားယောင်းခြင်းရှိကုန်၏။ ကေတုတိနော၊ လွန်စွာစဉ်းလဲ
 ခြင်းရှိကုန်၏။ ဥဒ္ဓတာ၊ ဖွံ့လွင့်ကုန်၏။ ဥဒ္ဓန္ဓာ၊ အချည်းနှီးထက်သောကျွဲကဲ့
 သို့ထက်ကြွသောမာနရှိကုန်၏။ စပထာ၊ သျှပ်ပေါ်ကုန်၏။ ခရရာ၊ နှုတ်ကြမ်း
 ကုန်၏။ ဝိကိစ္ဆာဝါစာ၊ ဖရိုဖရဲကြွသောစကားရှိကုန်၏။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစ
 သောဣန္ဒြေတို့၌။ အဂုတ္တန္တု၊ လုံခြုံသောတံခါးမရှိကုန်။ ဘောဇနော၊ ဘောဇဉ်
 ၌။ အမတ္တညုနော၊ အတိုင်းအရှည်ကိုမသိကုန်။ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်းကို။
 အနန္တယုတ္တာ၊ အားမထုတ်ကုန်။ သာမညော၊ ရဟန်း၏အဖြစ်တည်းဟူသော
 အရိယမဂ်ဖိုလ်၌။ အနုပေက္ခဝန္တော၊ ဝဲကွက်ခြင်းမရှိကုန်။ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာ
 သုံးပါး၌။ နုတိဗ္ဗဂါရဝါ၊ ထက်သောရိုသေခြင်းမရှိကုန်။ ဗာဟုလ္လိကာ၊
 သင်္ကန်းစသောပစ္စည်းတို့၏ပျားခြင်း၌။ ကျင့်ကုန်၏။ သာထလိကာ၊ အဓိထိ
 ထသိက္ခာကို လျော့လျော့ ယူခြင်းရှိကုန်၏။ ဩက္ကမနေ၊ အောက်အတိုသို့
 သက်ဝင်ကြောင်းဖြစ်သော နိဝရထတရားငါးပါး၌။ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ရှေ့သွားဖြစ်
 ကုန်၏။ ပဝိဝေကော၊ ဆိတ်ခြင်းပိဝေကထရားသုံးပါး၌။ နက္ခိတ္တရရာ၊ ချအပ်
 သောဝန်ရှိကုန်၏။ ကုသိတာ၊ ပျင်းမိကုန်၏။ တိနုပိရိယာ၊ ယုတ်သောပိရိယရှိ
 ကုန်၏။ ရဋ္ဌဿာတိနော၊ လွတ်သောသတိရှိကုန်၏။ အသမ္ပဇာနာ၊ ပညာ
 အဆင်အခြင်မရှိကုန်။ အသမာဟိတာ၊ တည်ကြည်ခြင်းမရှိကုန်။ ဝိဗ္ဗန္တ
 ဝိတ္တာ၊ လည်သောစိတ်ရှိကုန်၏။ ဒုပ္ပညာ၊ ပညာမရှိကုန်။ ဇေယျဂါ၊ အရိ
 အရည်ဟိုသောခံတွင်းရှိကုန်၏။ တောထိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တိဋ္ဌန္တု၊ တည်
 စေကုန်သော။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ယေပနတေကုထပုတ္တာ၊ အကြင်
 အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဂါ
 ရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်ကုန်၍။ အနဂါ
 ရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။
 အသဠာ၊ စဉ်းထဲခြင်းမရှိကုန်။ အမာယာပိနော၊ ထည့်ပတ်ဖြားယောင်းခြင်း
 မရှိကုန်။ အကေတုတိနော၊ လွန်စွာစဉ်းလဲခြင်းမရှိကုန်။ အနုဒ္ဓတာ၊ မဖွံ့လွင့်
 ကုန်။ အနုဒ္ဓန္ဓာ၊ အချည်းနှီးထက်သောကျွဲကဲ့သို့ထက်ကြွသောမာနမရှိကုန်။
 အပစထာ၊ သျှပ်ပေါ်ခြင်းမရှိကုန်။ အခရရာ၊ နှုတ်ကြမ်းကုန်။ အဝိကိစ္ဆာဝါ
 စာ၊ ဖရိုဖရဲကြွသောစကားမရှိကုန်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၌။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ပုတ္တန္တိရာ၊ လုံခြုံသောတံခါးရှိကုန်၏။ ဘောဇနော၊ ဘောဇဉ်၌၊ မတ္တညုနော၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိကုန်၏။ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်းကို၊ အနုယုတ္တာ၊ အားထုတ်ကုန်၏။ သာမညေ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်တည်းဟူသောအရဟတ္တမဂ်၌၊ အပေက္ခဝန္တော၊ ဝဲကွက်ခြင်းရှိကုန်၏။ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာသုံးပါး၌၊ ဝိဗ္ဗတိ၊ ရဝါ၊ ထက်သောရိုသေခြင်းရှိကုန်၏။ နဗဟုလ္လိကာ၊ သင်္ကန်းစသောပစ္စည်းလေးပါးတို့၏များခြင်းငှါမကျင့်ကုန်၊ နုသာထထိကာ၊ အဓိသီလသိက္ခာကိုထျော့ထျော့ယူခြင်းမရှိကုန်၊ ဩက္ကမနေ၊ အောက်အဘို့သို့ သက်ဝင်ကြောင်းဖြစ်သော နိဝရဏထရားငါးပါး၌၊ နိက္ခိတ္တရုနာ၊ ချအပ်သောဝန်ရှိကုန်၏။ ပဝိဝေကော၊ ပိဝေကထရားသုံးပါး၌၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ရှေ့သွားဖြစ်ကုန်၏။ အာဒေဝီရိယာ၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိကုန်၏။ ပဟိတတ္တာ၊ ကိုယ်အသက်ကိုမဲ့ပျက်နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိကုန်၏။ ဥပဋ္ဌိတသတိနော၊ ထင်သောသတိရှိကုန်၏။ သမ္ပဇာနာ၊ ပညာရှိကုန်၏။ သမာဟိတာ၊ တည်ကြည်ခြင်းရှိကုန်၏။ ဧကပုဂ္ဂိတ္တာ၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိကုန်၏။ ပဉ္စဝန္တော၊ ပညာရှိကုန်၏။ အနေထမူဂါ၊ အရိအရည်ယိုသောခံတွင်းမရှိကုန်၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တွံ၊ သင်သည်။ တေ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့ကို၊ ဝဒေယျာသိ၊ ဆိုလော၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သဗြဟ္မစာရီ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့ကို၊ ဩဝါဒ၊ ဆိုဆုံးမလော၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သဗြဟ္မစာရီ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့ကို၊ အသဒ္ဓမ္မာ၊ မသူတော်တို့၏တရားမှ၊ ပဋ္ဌာပေတွာ၊ ထစေ၍၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ဘုရား၌၊ ပတိဋ္ဌာပေဿာမိ၊ တည်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုသာသ၊ ကမြစ်လော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တေ၊ သင်သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သတ္တမံ၊ သတ္တမသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

တကြေခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ သိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အာမန္တေထိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ သီလဝိပဇ္ဇဿ၊ ပျက်စီးသောသီလရှိသော၊ ဒုသီလဿ၊ သီလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သမ္မာသမာမိ၊ ကောင်းသောတည်ကြည်ခြင်းသည်။ ဟတုပနိသော၊ ပျက်စီးသော အကြောင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္မာသမာမိမိ၊ ကောင်းသောတည်ကြည်ခြင်းသည် အသတိမရှိသော်။ သမ္မာသမာမိဝိပဇ္ဇဿ၊ ပျက်စီးသော သမ္မာသမာမိရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယထာဘူတဉာဏဒဿနံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ သိတတ်သောဓာရူဏဝိပဿနာဉာဏ်သည်။ ဟတုပနိသံ၊ ပျက်စီးသော အကြောင်းရှိ

ဗုဒ္ဓကနိပါတ်စတုတ္ထပဋ္ဌာသက-၂-အာစာတဝဂ်၊ ၅၀၃

သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ယထာဘူတဉာဏဒဿနေ၊ ဟုတ်မှန်စွာထိတတ်သောထရုဏဝိပဿနာဉာဏ်သည်။အသတိ၊မရှိသော်၊ ယထာဘူတဉာဏဒဿနဝိပန္နဿ၊ပျက်စီးသောဟုတ်မှန်စွာထိတတ်သောထရုဏ ဝိပဿနာဉာဏ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗိဒါဝိရာဂေ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းဟုဆိုအပ်သောဗထဝဝိပဿနာ ဉာဏ်ရာဂ၏ကင်းခြင်းဟုဆိုသော အရိယမဂ်သည်။အသတိ၊မရှိသော်၊နိဗ္ဗိဒါဝိရာဂဝိပန္နဿ၊ ပျက်စီးသော ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဗထဝဝိပဿနာဉာဏ်ရာဂ၏ ကင်းခြင်းဟုဆိုအပ်သောအရိယမဂ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိရတ္တိဉာဏဒဿနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုဆင်ခြင်တတ်သော ပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်သည်။ဟတုပနိသံ၊ ပျက်စီးသောအကြောင်းရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊သေယျထာဝိ၊ နှိုင်းယှဉ်စရာဥပမာမည်သည်ကား၊ရုက္ခော၊သစ်ပင်သည်။သခါပဏာသဝိပန္နော။ပျက်စီးသော အခက်အရှက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုသစ်ပင်၏။ ဗပတိကာဝိ၊ အပွေးသည်လည်း၊ ပါရိပူရိ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊မရောက်၊ ထစောပိ၊ အခွံသည်လည်း၊ ပါရိပူရိ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊မရောက်၊ ဗေဂ္ဂုဝိ၊ အကာသည်လည်း၊ ပါရိပူရိ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊မရောက်၊သာရောပိ၊ အနှစ်သည်လည်း၊ ပါရိပူရိ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊သေယျထာဝိ၊မရောက်သကဲ့သို့။အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ဝေမေဝခေါ၍အတုသာထျှင်၊ထိလဝိပန္နဿ၊ပျက်စီးသောထိလရှိသော၊ဒုသဝိလဿ၊ ထိလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊သမ္မာသမာဓိ၊ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်းသည် ဟတုပနိသော၊ပျက်စီးသော အကြောင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သမ္မာသမာဓိမိ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်းသည်။ အသတိ၊မရှိသော်၊ သမ္မာသမာဓိဝိပန္နဿ၊ပျက်စီးသောကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်းရှိသောသူအား၊ ယထာဘူတဉာဏဒဿနံ၊ ဟုတ်မှန်စွာထိတတ်သော ထရုဏဝိပဿနာဉာဏ်သည်။ဟတုပနိသံ၊ပျက်စီးသောအကြောင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ယထာဘူတဉာဏဒဿနေ၊ ဟုတ်မှန်စွာထိတတ်သော ထရုဏဝိပဿနာဉာဏ်သည်။အသတိ၊မရှိသော်၊ယထာဘူတဉာဏဒဿနဝိပန္နဿ၊ ပျက်စီးသောဟုတ်မှန်စွာ ထိတတ်သော ထရုဏဝိပဿနာ ဉာဏ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊နိဗ္ဗိဒါဝိရာဂေ၊ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ငြီးငွေ့ခြင်းဟုဆိုအပ်သောဗထဝဝိပဿနာဉာဏ်ရာဂကင်းခြင်းဟုဆိုအပ်သော အရိယမဂ်သည်။ ဟတုပနိသော ပျက်စီးသောအကြောင်းရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။နိဗ္ဗိဒါဝိရာဂေ၊ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ငြီးငွေ့ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဗထဝဝိပဿနာဉာဏ်ရာဂ ကင်းခြင်းဟုဆို

အပ်သောအရိယမဂ်သည်။ အသတိ၊မရှိသော၊နိဗ္ဗိဒါဝိရာဂဝိပဿနာ၊ပျက်စီးသော ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော တရုဏ ဝိပဿနာ ဥာဏ် ရာဂကင်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အရိယမဂ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိရတ္တိဥာဏဒဿနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဆင်ခြင်တတ်သော ပစ္စဝေက္ခနာ ဥာဏ်သည်။ဟတုပနိသံ၊ ပျက်စီးသော အကြောင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။အာသုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊သီလသမ္ပန္နဿ၊သီလနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သီလဝတော၊သီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သမ္မာသမာဓိ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်းသည်။ ဥပနိသသမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသော အကြောင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။သမ္မာသမာဓိမှ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်းသည်။ သတိ၊ရှိသော်၊ သမ္မာသမာဓိသမ္ပန္နဿ၊ ပြည့်စုံသော ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယထာဘူတဥာဏဒဿနံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ သိတတ်သော တရုဏဝိပဿနာ ဥာဏ်သည်။ ဥပနိသ သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံသော အကြောင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ယထာဘူတ ဥာဏ ဒဿနေ၊ ဟုတ်မှန်စွာသိတတ်သော တရုဏ ဝိပဿနာဥာဏ်သည်။ သတိ၊ရှိသော်၊ ယထာဘူတ ဥာဏဒဿနသမ္ပန္နဿ၊ ပြည့်စုံသော ဟုတ်မှန်စွာ သိတတ်သော တရုဏ ဝိပဿနာ ဥာဏ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗိဒါဝိရာဂေါ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ငြီးငွေ့ခြင်းဟုဆိုအပ်သော တရုဏဝိပဿနာဥာဏ် ရာဂကင်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သောအရိယမဂ်သည်။ ဥပနိသသမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသောအကြောင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗိဒါဝိရာဂေါ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ငြီးငွေ့ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော တရုဏဝိပဿနာဥာဏ် ရာဂကင်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အရိယမဂ်သည်။ သတိ၊ရှိသော်၊ နိဗ္ဗိဒါဝိရာဂ သမ္ပန္နဿ၊ ပြည့်စုံသော ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ငြီးငွေ့ခြင်းဟုဆိုအပ်သော တရုဏဝိပဿနာဥာဏ် ရာဂကင်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သောအရိယမဂ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိရတ္တိဥာဏဒဿနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ဥာဏ်ကိုဆင်ခြင်တတ်သောပစ္စဝေက္ခနာဥာဏ်သည်။ဥပနိသသမ္ပန္နံ၊ပြည့်စုံသောအကြောင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အာသုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊သေဗျထာဝိ၊ နှိုင်းယှဉ်စရာဥပမာမည်သည်ကား၊ ရုက္ခော၊သစ်ပင်သည်။သာခါပဏာသသမ္ပန္နော၊ အခက်အခက်နှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တဿ၊ ထိုသစ်ပင်၏။ ပပတိကာဝိ၊အပွေးသည်သည်။ ပါရိပူရိ၊ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ရောက်၏။ တစောဝိ၊ အခွံသည်သည်။ ပါရိပူရိ၊ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ရောက်၏။ ဖေဂ္ဂုရိ၊အကာသည်သည်။ ပါရိပူရိ၊ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ရောက်၏။ သာရောဝိ၊အနှစ်သည်သည်။ပါရိပူရိ၊ပြည့်စုံခြင်းသို့၊

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက- ၂-အာစာတဝဂ်၊ ၅၀၅

ဂစ္ဆတိသေယျထာပိ၊ ရောက်သကဲ့သို့၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတုသာလျှင်၊ သီလသမ္ပန္နဿ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သီလဝတော၊ သီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိသည်၊ ဥပနိသသမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသော အကြောင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမ္မာသမာဓိမ္မိ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်း သမ္မာသမာဓိသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဝိပဿ သမာဓိ သမ္ပန္နဿ၊ ပြည့်စုံသောကောင်းစွာ တည်ကြည်ခြင်း သမ္မာသမာဓိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယထာဘူတဥာဏဒဿနံ၊ မဘောကံမပြန် ဟုတ်မှန်စွာထိ တတ်သောတရုဏ ဝိပဿနာဥာဏ်သည်၊ ဥပနိသသမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံသော အကြောင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာဘူတဥာဏဒဿနေ၊ မဘောကံ မပြန်ဟုတ်မှန်စွာ ထိတတ်သော တရုဏဝိပဿနာ ဥာဏ်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ယထာဘူတဥာဏဒဿနသမ္ပန္နဿ၊ ပြည့်စုံသောမဘောကံမပြန် ဟုတ်မှန်စွာထိတတ်သော တရုဏဝိပဿနာ ဥာဏ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗိဒါပိရာဂေါ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဗလဝိပဿနာ ဥာဏ်ရာဂကင်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သောအရိယမဂ်သည်၊ ဥပနိသသမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသောအကြောင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗိဒါပိရာဂေါ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းဟုဆိုအပ်သောဗလဝိပဿနာဥာဏ်ရာဂကင်းခြင်းဟုဆိုအပ် သောအရိယမဂ်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ နိဗ္ဗိဒါပိရာဂသမ္ပန္နဿ၊ ပြည့်စုံသော ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဗလဝိပဿနာဥာဏ်ရာဂကင်း ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အရိယမဂ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိရတ္တိဥာဏဒဿနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဆင်ခြင်တတ်သောဓမ္မဝေက္ခနာဥာဏ်သည်၊ ဥပနိသ သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံသောအကြောင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ စ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိ ပုတ္တရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ ၏၊ ဥပသကံမိတ္တာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ အာယသ္မတာ သာရိပုတ္တေန၊ အရှင်သာရိ ပုတ္တရာနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ ထက္ခ၊ သမ္ပောဒိ၊ ဝမ်းမြော်ဝမ်းသာပြောဟော၏၊ သမ္ပော ဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟောအပ်သော၊ သာရဏီယံ၊ မပြတ် အောက်မေ့အပ်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ဝီတိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဝိဒ္ဓောဂေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အာ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ ဇေတဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြောဆို၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ပြောဆိုသနည်း။ အာဝုသောသာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ၊ ကိတ္တာဝတော၊ အဘယ်မျှသော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကုသလေသု၊ အပြစ်မရှိကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ ထရားတို့၌၊ ဝိပ္ပနိသန္တိ စ၊ ထွင်မြန်စွာမှတ်ဆောင်တတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ သုဂ္ဂဟိတဂါဟိစ၊ ကောင်းစွာယူအပ်သည်ကိုပြု၍ ယူခြင်းခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဗဟုဉ္စ၊ များစွာလည်း။ ဂဗ္ဘာတိ၊ ယူသနည်း။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဂဟိတဉ္စ၊ ယူအပ်သောအနက်သည်လည်း။ နပရဿတိ၊ မပျောက်ပျက်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဗဟုသထုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိ၏။ အာယသ္မန္တညေဝအာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာအားသာလျှင်။ တံစနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်စကားသည်။ ပဋိဘာတု၊ ထင်စေထော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ပြောဆို၏။ အာဝုသောသာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ထေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ သုဏောဟိ၊ နားထောင်လော။ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနထိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော။ အဟိ၊ ငါသည်။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောပေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ပြောဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အာယသ္မတောအာနန္ဒဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာအား။ ပစ္စသောဘိ၊ ဝန်ခံ၏။ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဇေတဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြောဆို၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ပြောဆိုသနည်း။ အာဝုသောသာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဣစ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အတ္ထကုသလောစ၊ အနက်၌ လိပ်မာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မကုသလောစ၊ ပါဠိတော်၌ လိပ်မာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗျဉ္စကုသလောစ၊ သဒ္ဓါအက္ခရာ၌ လိပ်မာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိရုတ္တိကုသလောစ၊ မာဂဘာသာပါဠိ၌ လိပ်မာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပုပ္ဖာပရကုသလောစ၊ အတ္ထစသောငါးပါးတို့၏ရှေ့နောက်၌လိပ်မာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဝုသောသာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဧက္ကာဝတော၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကုသလေသု၊ အပြစ်မရှိကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ ထရားတို့၌၊ ဝိပ္ပနိသန္တိ စ၊ ထွင်မြန်စွာမှတ်ဆောင်တတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုဂ္ဂဟိတဂါဟိစ၊ ကောင်းစွာယူအပ်သည်ကိုပြု၍ ယူလေ့ရှိသည်လည်း။

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဋ္ဌာသက- ၂-အာစာတဝဂ်၊ ၅၀၇

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟုဂ္ဂု၊ များစွာသည်၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူ၏၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဂဟိတဉ္စ၊ ယူအပ်သောအနက်သည်လည်း၊ နပရသထိ၊ မပျောက်ပျက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်၏၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ အတ္ထရိယံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိ ပေစွ၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ အပ္ပုတံ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်ပေစွ၊ အာယသ္မတာ၊ အာနန္ဓေန၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ယာဝအတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဣဒံဝစံ၊ ဤအတ္ထကုသလောစဟောတိ အစရှိသောစကားကို၊ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်၏၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အာယသ္မတာ၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထကုသလော၊ အနက်၌လိပ်မာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မကုသလော၊ ပါဠိတော်၌လိပ်မာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗျဉ္ဇနကုသလော၊ သဒ္ဓါအက္ခရာ၌လိပ်မာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိရုတ္တိကုသလော၊ မာဂဘာသာ၊ ပါဠိ၌လိပ်မာသည်၊ ဘောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝုဗ္ဗာပရကုသလော၊ အတ္ထစသောငါးပါးတို့၏ ရှေ့နောက်၌လိပ်မာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဓမ္မဟိ၊ ဤထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံ၏ဟူ၍၊ အာယသ္မန္တံ၊ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ ဓာရေမ၊ မှတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏၊ နဝံ၊ နဝမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ကောံတပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ အာယသ္မတာ၊ အရှင်အာနန္ဒာသည် ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗိပြည်၌၊ စောသိတာရာမေ၊ စောသိတာရုံကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အထဝေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မတာ၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မတာ၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ ဘေန၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံ၊ ကပ်ထေ၏၊ ဥပသကံ၊ မိတ္တူကပ်လေးပြီး၍၊ အာယသ္မတာ၊ အရှင်အာနန္ဒာနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ ထက္က၊ သမ္မော၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟော၏၊ သမ္မော၊ ဓနိယံ၊ ဝမ်းမြော်ဝမ်းသာပြောဟောအပ်သော၊ သာရဏီယံ၊ မပြတ်အောက်မေ့အပ်သော၊ ကာတံ၊ စကားကို၊ ဝိတိ၊ သာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိထိမိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိထိန္တံ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အာယသ္မန္တံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ အာယသ္မတာ၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဧဝံဝစံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဓဿနာနံ၊ မြင်ခြင်းတို့တွင်၊ ကိန္နု၊ ခေါ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောမြင်ခြင်းသည်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သနည်း၊ သဝနာနံ၊ ကြားခြင်းတို့တွင်၊ ကိန္နု၊ ခေါ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောကြားခြင်းသည်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သနည်း၊ သုခါနံ၊ ချမ်းသာခြင်းတို့တွင်၊ ကိန္နု၊ ခေါ၊ အဘယ်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

သို့သဘောရှိသောချမ်းသာခြင်းသည်၊ အင်္ဂု၊ မြတ်သနည်း၊ သညာနံ၊ သညာ
 တို့တွင်၊ ကိန္နု၊ ခေါ၊ အဘယ်သို့သောသဘောရှိသောသညာသည်၊ အင်္ဂု၊ မြတ်
 သနည်း၊ ဘဝါနံ၊ ဖြစ်ခြင်းတို့တွင်၊ ကိန္နု၊ ခေါ၊ အဘယ်သို့သောသဘောရှိသောဖြစ်
 ခြင်းသည်၊ အင်္ဂု၊ မြတ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အာသယော၊
 ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ အဘိဘူ၊ သူတပါးတို့ကိုနှိပ်စက်ထွင်းချိုးနိုင်သော၊ အနဘိ
 ဘူတော၊ သူတပါးတို့သည်မနှိပ်စက်မထွင်းချိုးနိုင်သော၊ အညဒတ္ထု၊ ဒ
 သော၊ စင်စစ်မြင်ခြင်းဖြင့် မြင်ထတ်သော၊ ဝသဝတ္တိ၊ အလုံးစုံသောသူ
 အပေါင်းကိုမိမိအလိုသို့လိုက်စေတတ်သော၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ တံ၊ ဗြဟ္မာနံ၊ ထိုဗြဟ္မာကို၊ ပဿတံ၊ မြင်၏၊
 တဿ၊ ထိုသူ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ဗြဟ္မာကိုမြင်ခြင်းသည်၊ ဒဿနာနံ၊ မြင်ခြင်းတို့
 တွင်၊ အင်္ဂု၊ မြတ်၏၊ အာသယော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ သုခေန၊ ချမ်းသာခြင်းဖြင့်၊
 အဘိသန္နာ၊ လွန်စွာစွတ်ကုန်သော၊ ပရိသန္နာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစွတ်ကုန်
 သော၊ အဘာသရ၊ အာဘာသရအမည်ရှိကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ ဗြဟ္မာတို့
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့သည်၊ ကခါမိကဇပဟိ၊ ရံခါ၊
 အဟောသုခံ၊ ဩော်ချမ်းသာစွာ၊ အဟောသုခံ၊ ဩော်ချမ်းသာစွာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဥဒါနံ၊ ဝမ်းမြောက်သောစကားကို၊ ဥဒါနေန္တိ၊ မြွက်ဆိုကုန်၏၊ ယော၊ အကြင်
 သူသည်၊ တံသဒ္ဓံ၊ ထိုသဒ္ဓါရုံကို၊ သုဏတိ၊ ကြား၏၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊
 ဣဒံ၊ ဤသို့အဘိကံ၊ ကြားခြင်းသည်၊ သဝနာနံ၊ ကြားခြင်းအသံတို့တွင်၊ အင်္ဂု
 မြတ်၏၊ အာသယော၊ ငါ့ရှင်၊ သုဘာကိဏ္ဍာနာမ၊ ထင်ထယ်သောအာသယော
 သောကြောင့် သုဘာကိဏ္ဍာ အမည်ရှိ ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့သည်၊ သန္တညေဝ၊ ထင်ရှားရှိသည့်
 သာလျှင်ဖြစ်သော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ တုထိတာ၊ နှစ်သက်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိသံ ဝေဒန္တိ၊ ခံစားကုန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ ခံစားအပ်
 သောချမ်းသာ၊ သုခါနံ၊ ချမ်းသာခြင်းတို့တွင်၊ အင်္ဂု၊ မြတ်၏၊ အာသယော၊
 ငါ့ရှင်၊ အာကိဉ္ဇညာ ယတနုပဂါ၊ အာကိဉ္ဇညာယတနုသံသို့ ကပ်၍ရောက်
 ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အာကိဉ္ဇညာ
 ယတနုသံသို့ ကပ်၍ဖြစ်သော ဗြဟ္မာတို့၏ သညာသည်၊ သညာနံ၊ အမှတ်
 သညာတို့တွင်၊ အင်္ဂု၊ မြတ်၏၊ အာသယော၊ ငါ့ရှင်၊ နေဝသညာ နာသညာ
 ယတနုပဂါ၊ နေဝသညာ နာသညာ ယတနုသံသို့ ကပ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဒေဝါ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့နေဝသညာနာသညာယတ
 နုသံသို့ကပ်၍ဖြစ်သောဗြဟ္မာတို့၏ အတ္တဘောသည်၊ ဘဝါနံ၊ ဖြစ်ခြင်းတို့

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဋ္ဌာသက-၂-အာစာတဝဂ်၊ ၅၀၉

တွင်းအဝိုင်းမြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ပြောဆို၏။ အာယသ္မတောဘဒ္ဒ
 ဇိဿ၊ အရှင်ဘဒ္ဒဇိအား၊ ယဒိဒံယံ၊ ဣဒံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ ဗဟုနာ၊ များစွာသော၊ ဇနေန၊ ဝုဇျဇဉ်သောတာပန်စ
 သောသူအပေါင်းနှင့်၊ သမေတိခေါသမေတိဇေ၊ ညီမျှသည်သာလျှင်တည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ပြောဆို၏။ အာယသ္မာခေါအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာ
 သည်။ ဗဟုဿုဒတာ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိ၏။ အာယသ္မန္တညေဝ
 အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာအားသာလျှင်၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားသည်။ ပဋိဘာတု။
 ထင်သည်ဖြစ်စေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ပြောဆို၏။ အာဝုသောဘဒ္ဒဇိ၊
 ငါ့ရှင်ဘဒ္ဒဇိတေနဟိ၊ ထိုသို့ထပြုံးကား၊ သုဏောဟိ၊ နာလော၊ သာဓကံ၊
 ကောင်းစွာ၊ မနုဿိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းထား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တာလိဿာမိ၊
 ဟောပေအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ပြောဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊
 ဝေံ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ အာယသ္မာဘဒ္ဒဇိ၊ အရှင်ဘဒ္ဒဇိသည်
 အာယသ္မတော၊ အာနန္ဒဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာအား၊ ပဉ္စသောသိ၊ ဝန်ခံ၏။
 အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ
 ပြောဆို၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ပြောဆိုသနည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဘဒ္ဒ
 ဇိ၊ ယထာယံအာရမ္မဏံ၊ အကြင်ရူပါရုံကို၊ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား၊
 အနန္တရာ၊ ရူပါရုံကိုရှုသည်မှအခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ အာသဝါနံ၊ ယိုးစီးခြင်း
 အာသဝေါ၊ တရားတို့၏။ ခယော၊ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်၏အကြောင်းဖြစ်သောရူပါရုံသည်။
 ဒဿနာနံ၊ မြင်အပ်သောရူပါရုံတို့တွင်း၊ အဝိုင်းမြတ်၏။ ယထာယံအာရမ္မဏံ၊
 အကြင်သဒ္ဓါရုံကို၊ သုဏတော၊ ကြားသောသူအား၊ အနန္တရာ၊ သဒ္ဓါရုံကို
 ကြားသည်မှအခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ အာသဝါနံ၊ ယိုးစီးခြင်းအာသဝေါတရား
 တို့၏။ ခယော၊ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊
 ဤအရဟတ္တဖိုလ်၏အကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါရုံသည်။ သဝနာနံ၊ ကြားအပ်
 သောသဒ္ဓါရုံတို့တွင်း၊ အဝိုင်းမြတ်၏။ ယထာမဂ္ဂသုခေန၊ အကြင်မဂ်၏ချမ်းသာ
 ခြင်းဖြင့်၊ သုခိတဿ၊ ဖြစ်သောချမ်းသာခြင်းရှိသောသူအား၊ အနန္တရာ၊ မဂ်
 ၏အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ အာသဝါနံ၊ ယိုးစီးခြင်းအာသဝေါတရားတို့၏။ ခယော
 ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤအရဟတ္တ
 ဖိုလ်၏အကြောင်းဖြစ်သော မဂ်ချမ်းသာသည်။ သုခါနံ၊ ချမ်းသာ ခြင်းတို့
 တွင်း၊ အဝိုင်းမြတ်၏။ ယထာယာယမဂ္ဂသညာယ၊ အကြင်မဂ်သညာဖြင့်၊
 သညိဿ၊ သညာရှိသောသူအား၊ အနန္တရာ၊ မဂ်သညာ၏ အခြားမဲ့၌သာ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထော်ဒိဿု။

သျှင်း၊ အာသဝါနံ၊ ဟိုစီးခြင်းအာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်ရာဖြစ်
 သော အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်၏
 အကြောင်းဖြစ်သောမဂ်သညာသည်၊ သညာနံ၊ အမှတ်သညာကိုတွင်၊ အဂ္ဂံ၊
 မြတ်၏၊ သထာယသ္မိံ၊ ဘဝေ၊ အကြင်သံဃ်၊ ဘုတဿ၊ ဖြစ်သောသူအား၊ အနန္တ
 ရာ၊ အခြားမဲ့၌သာပျံ့ငြိ၊ အာသဝါနံ၊ ဟိုစီးခြင်းအာသဝေါ တရားတို့၏၊
 ခယော၊ ကုန်ရာဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤအရ
 ဟတ္တဖိုလ်၏အကြောင်းဖြစ်သောတုံသည်၊ ဘဝါနံ၊ ဖြစ်ခြင်းတို့တွင်၊ အဂ္ဂံ၊
 မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ကော်မူ၏၊ ဒဿံ၊ ဒဿမသုတ်သည်၊
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ အာစာထ
 ဝဂ္ဂေါ၊ အာစာထဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံ သည်ကား၊ ဣန္ဒြေနှစ်ပါးကုန်သော၊ အာစာထဝဂ်နယော၊
 ရန်ညှိုးဖွဲ့ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ထုတ်သော တရားရန်ညှိုး ဖွဲ့ခြင်းကိုပယ်
 ဖျောက်ရာ ပယ်ဖျောက်ကြောင်း ဖြစ်သော တရားတို့ကို ထည်းကောင်း၊
 သာကတ္ထာ၊ တကွစေ့စွေးမေးမြန်းခြင်းငှါသင့်သောရဟန်းကိုဟောရာဖြစ်
 သောသုတ်ထည်းကောင်း၊ သာဇီဝဒေတာ၊ တကွအသက်မွေးခြင်းငှါသင့်
 သောရဟန်းကို ဟောရာဖြစ်သောသုတ် ထည်းကောင်း၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊
 ပုစ္ဆာ၊ မေးခြင်း၏ အကြောင်းကို ဟောရာဖြစ်သောသုတ် ထည်းကောင်း၊
 ရောဓေဝစေတ၊ နိရောဓဿမပတ်ကိုဝင်စားနိုင်သော ရဟန်းကိုဟောရာ
 ဖြစ်သောသုတ် ထည်းကောင်း၊ စောဒနာ၊ စောဒနာသောအခြင်းအရာ ထည်း
 ကောင်း၊ ဝဏိထ၊ ဝဏိထနှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်း၏အဆက်ဆက်သောအကျိုး
 ကိုဟောရာဖြစ်သောသုတ်ထည်းကောင်း၊ နိသန္တိ၊ ဖြစ်မြန်စွာသိုမှီးတတ်
 သောရဟန်းကိုဟောရာဖြစ်သောသုတ်ထည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊
 ဘဒ္ဒဇိနနုစ၊ ဘဒ္ဒဇိအမည်ရှိသောရဟန်းအားဟောရာဖြစ်သောသုတ်ထည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေတာနိ၊ ထိုသုတ်တို့သည် ၊ ဒဿ၊ ဆတ်သုတ်တို့
 သည်၊ ကောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ပျံ့ငြိ၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံ တည်း။ ။

မဇ္ဇကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-ဥပါသကဝဂ်။

ဘန္တေကဿပ၊ အရှင်ဘုရားကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤပဉ္စထိက္ခာပဒ
 သုတ်ကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အားနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်ထော်ပွဲ၊ ဝေံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သုတ်။

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-ဥပါသကဝဂ်၊ ၅၁၁

ကြားအပ်ပါ၏။ ကိ' သုတံ၊ အဘယံ သို့ ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝဏ္ဏိယံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌၊ အနာထဝိက္ခိကဿ၊ အနာထဝိဇာတိသုဋ္ဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်လျော် ထွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ တော်မူ၏။ တဏှဝေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဘိက္ခုဝေတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍၊ အာမဇန္တယိ၊ မိန့် တော်မူ၏။ တဒဇန္တယိ၊ အရှင်ဘုရားဟူ၍၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပစ္စယောသံ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ် စွာဘုရားသည်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေဝ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိ' အဝေဝ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပစ္စယိ၊ ငါးပါးကုန် သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်၊ သာရဇ္ဇံ၊ ရွံရှာခြင်းသို့၊ ဩက္ကန္တော၊ သက်ဝင်သည်၊ ဟောတိ ဖြစ်၏။ ပစ္စယိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကထမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်၊ သာရဇ္ဇံ၊ ရွံရှာ ခြင်းသို့၊ ဩက္ကန္တော၊ သက်ဝင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ပါဏာတံပါတီ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချုတ်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနိန္နာဒါယိ၊ အရှင် သည်၊ နိယံ၊ နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သောသူတပါး၏ဥစ္စာကိုလုံးယူထွေရှာသည် ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဝိစ္စာစာရီ၊ ဘောက်ပြန်သော အကျင့်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရသောဝါဒိ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုဆို ထွေရှာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုရာမေရယမဇ္ဇမမာဒဋ္ဌာယိ၊ ယစ်ခြင်းမှ ထွေရှာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက်ကို သေထွေရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ပစ္စယိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်၊ သာရဇ္ဇံ၊ ရွံရှာခြင်း သို့၊ ဩက္ကန္တော၊ သက်ဝင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပစ္စ ယိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်၊ သာရဇ္ဇံ၊ ရွံရှာခြင်းသို့၊ ဩက္ကန္တော သက်ဝင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပစ္စယိ၊ ငါးပါးကုန် သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်၊ ဝိသာရဒေါ၊ ရွံရှာခြင်းကင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပစ္စယိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကထမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်၊ ဝိသာရဒေါ၊ ရွံရှာခြင်းကင်း

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကို ယှဉ်စွာ
 ချခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အဒိန္နာဒါနာ၊
 အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သော သူထပါး၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်း
 မှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ကာမေသု၊ကာမဂုဏ်
 တို့၌၊ဓိတ္တိစာရာ၊အောက်ပြန်သောအကျင့်မှ၊ပဋိဝိရတော၊ကြဉ်ရှောင်သည်
 ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ခုသာဝါဒါ၊မဟုတ် မမှန်သောစကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ၊
 ပဋိဝိရတော၊ကြဉ်ရှောင်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာ
 နာ၊ယစ်ခြင်းမေ့ထော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောသေရည် ၊ သေရက်ကို
 သောက်ခြင်းမှ၊ပဋိဝိရတော၊ကြဉ်ရှောင်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊
 ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ဓမ္မေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော
 ဥပါသကော၊ဒါယကာသည်။ ဝိသာရဒေါ၊ရွံရှာခြင်းကင်းသည်။ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ခေါ်ဓမ္မေဟိ၊
 ဤတရားတို့နှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသကော၊ဒါယကာသည်။
 ဝိသာရဒေါ၊ရွံရှာခြင်းကင်းသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊
 မိန့်ထော်မှု၏၊ပဋ္ဌမံ၊ပဋ္ဌမသုတ်သည်၊နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊သ
 မန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ဥပါသကော၊ဒါယကာသည်။အဝိသာရဒေါ၊ရွံ
 ရှာခြင်းမကင်းသည်ဖြစ်၍၊အဂါရံ၊အိမ်ကို၊ အဇ္ဈာဝသတိ၊ ပိုးအုပ်၍နေ၏။
 ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ကထမေဟိ၊ဓမ္မေဟိ၊အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ပြည့်စုံသော၊ဥပါသကော၊ဒါယကာသည်။အဝိသာရဒေါ၊ရွံရှာခြင်း
 မကင်းသည်ဖြစ်၍၊အဂါရံ၊အိမ်ကို၊အဇ္ဈာဝသတိ၊ပိုးအုပ်၍နေသနည်း။ပါဏာ
 တိပါတိ၊သူ၏အသက်ကိုယှဉ်စွာချတတ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။(လ)၊သုရာ
 မေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာဟိ၊ ယစ်ခြင်းမေ့ထော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော
 သေရည်သေရက်ကို သောက်ထေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊
 ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ဓမ္မေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော၊
 ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။အဝိသာရဒေါ၊ ရွံရှာခြင်းမကင်းသည်ဖြစ်၍၊
 အဂါရံ၊အိမ်ကို၊အဇ္ဈာဝသတိ၊ပိုးအုပ်၍နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ပဉ္စဟိ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ခေါ်ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသော၊ဥပါသကော၊ဒါယကာသည်။အဝိသာရဒေါ၊ရွံရှာခြင်းမကင်း
 သည်ဖြစ်၍၊အဂါရံ၊အိမ်ကို၊ အဇ္ဈာဝသတိ၊ပိုးအုပ်၍နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊

ဝဇ္ဇကနိပါတ်စတုတ္ထပဋ္ဌာနသက-၃-ဥပါသကဝဂ်၊ ၅၁၃

ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်၊ ဝိသာရဒေါ၊ ရုံရှာခြင်းကင်း
 သည်ဖြစ်၍၊ အဂါရုံ၊ အိမ်ကို၊ အဏ္ဍာဝသတိ၊ ပိုးအုပ်၍နေ၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး
 ကုန်သော၊ ကထမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်၊ ဝိသာရဒေါ၊ ရုံရှာခြင်းကင်း
 သည်ဖြစ်၍၊ အဂါရုံ၊ အိမ်ကို၊ အဏ္ဍာဝသတိ၊ ပိုးအုပ်၍နေသနည်း၊ ပါဏာတိ
 ပါဏာ၊ သူ၏အသက်ကို လျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ၊ ယစ်ခြင်းမေ့ထော့ခြင်း
 ၏အကြောင်းဖြစ်သောသေရည် သေရက်ကိုသေးကံခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊
 ကြဉ်ရှောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာ
 သည်၊ ဝိသာရဒေါ၊ ရုံရှာခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ အဂါရုံ၊ အိမ်ကို၊ အဏ္ဍာဝသ
 တိ၊ ပိုးအုပ်၍နေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟုန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ
 ခေါဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသကော၊
 ဒါယကာသည်၊ ဝိသာရဒေါ၊ ရုံရှားခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ အဂါရုံ၊ အိမ်ကို၊
 အဏ္ဍာဝသတိ၊ ပိုးအုပ်၍နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါဝ၊ မိန့်ထော်မူ၏၊ ဒုတိ
 ယံ၊ ဒုတိယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟုန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာကို၊ အာဘတံ၊
 ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိယေယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိက္ခော၊ ချထားအပ်
 ၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကထမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှု
 ဆောင်၍၊ နိက္ခိက္ခောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိက္ခော၊ ချထားအပ်သ
 နည်း၊ ပါဏာတိပါတိ၊ သူ၏အသက်ကို လျှင်စွာချတတ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ၊ ယစ်ခြင်းမေ့ထော့ခြင်း၏အ
 ကြောင်း ဖြစ်သော သေရည်သေရက်ကို သောက်ထေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂ
 တော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊
 နိက္ခိက္ခောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိက္ခော၊ ချထားအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ။

ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာကို၊ အာဘတံ၊
 ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ပြုခြင်းအမှုကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထား
 အပ်၏။ ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊
 တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာကို၊
 အာဘတံ၊ ငှေးရှု ဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တော ယထာ၊ ချထား အပ်သကဲ့သို့၊
 ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊
 နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊
 အဘယ် တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယ
 ကာကို၊ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တော ယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့
 သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊
 နိက္ခိတ္တော၊ ချထား အပ်သနည်း၊ ပါတာတိ ပါတာ၊ သူ၏ အသက်ကို
 ယှဉ်စွာချခြင်းမှ၊ ပဗ္ဗိရိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (၁၀)၊
 သုရာမေရယမဇ္ဇ ပမာဒဋ္ဌာနာ၊ ယစ်ခြင်းမေ့ထျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်
 သောသေရည်သေရက်ကိုသောက်ခြင်းမှ၊ ပဗ္ဗိရိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာကို၊ အာဘတံ၊ ငှေးရှု
 ဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏။ ဘိက္ခု
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာကို၊ အာဘတံ၊ ငှေးရှု
 ဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊ တတိယံ၊ တတိယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

အထသေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အနာထဝိဇ္ဇိကော၊ အနာထဝိဇ္ဇာမည်ရှိသော၊
 ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ ထေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊
 ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိသေစွာရှိခဲ့၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျောက်

စဉ်ကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-ဥပါသကဝဂ်၊ ၅၅၅

ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိဝိဒ္ဓံ၊ နိဝိဒ်ခေါ်၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အနာထပိဏ္ဍိကံ၊ အနာထပိဏ္ဍိကံအမည် ရှိသော၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတဝနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူ သနည်း၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဘယာနိ၊ စိတ်၏ကြောက် ခြင်းကိုကို၊ ဝေရာနိ၊ ရန်တို့ကို၊ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်မု၍၊ ဒုသိယောဇ္ဇတိ၊ ဒုသိယပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ နိရယဉ္စ၊ ငရဲသို့လည်း၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏။ ကထမာန၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဘယာနိ၊ စိတ်၏ ကြောက်ခြင်းတို့ကို၊ ဝေရာနိ၊ ရန်တို့ကို၊ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်မု၍၊ ဒုသိယောဇ္ဇတိ၊ သိမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်သ နည်း၊ နိရယဉ္စ၊ ငရဲသို့လည်း၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်သနည်း၊ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ၏ အသက်ကို ထွင်စွာချခြင်း လည်းကောင်း၊ အနိန္နာဒါနံ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါး၏ ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်း လည်း ကောင်း၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ဘောက်ပြန်သောအကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ရဿာဝါဒံ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုပြောဆို ခြင်းလည်းကောင်း၊ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနံ၊ ယစ်ခြင်းမေ့လျော့ခြင်း ၏အကြောင်းဖြစ်သောသေရည်သေရက်ကို သောက်ခြင်း လည်းကောင်း၊ ဇူတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဘယာနိ၊ စိတ်၏ကြောက်ခြင်းတို့ကို၊ ဝေရာနိ၊ ရန်တို့ကို၊ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်မု၍၊ ဒုသိယောဇ္ဇတိ၊ သိမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ နိရယဉ္စ၊ ငရဲသို့လည်း၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဇူမာနိ၊ ခေါ်ဘယာနိ၊ ဤစိတ်၏ ကြောက်ခြင်းတို့ကို၊ ဝေရာနိ၊ ရန်တို့ကို၊ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်မု၍၊ ဒုသိ ယောဇ္ဇတိ၊ သိမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ နိရယဉ္စ၊ ငရဲသို့ လည်း၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဘယာနိ၊ စိတ်၏ကြောက်ခြင်းတို့ကို၊ ဝေရာနိ၊ ရန်တို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့် ၍၊ သိထဝါဇူတိ၊ သိထရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သုဂတိံ၊ စ၊ သုဂတိံသံသိုလည်း၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏။ ကထမာနိ၊ အဘယ်မည်ကုန် သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်၊ ဘယာနိ၊ စိတ်၏ကြောက်ခြင်းတို့ကို၊ ဝေရာနိ၊ ရန်တို့ ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ သိထဝါဇူတိ၊ သိထရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆို အပ်သနည်း၊ သုဂတိံ၊ စ၊ သုဂတိံသံသိုလည်း၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်သနည်း၊ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ၏အသက်ကိုထွင်စွာချခြင်းလည်းကောင်း၊ အနိန္နာဒါနံ၊

အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါး၏ ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းထည်းကောင်း၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ်၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ဘောဂ်ပြန်သော အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်း ထည်းကောင်း၊ ခုသာဝါဒံ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုပြောဆိုခြင်း ထည်းကောင်း၊ သုရာမေရယ မဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနံ၊ ယစ်ခြင်း မှေ့ထူးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက်ကို သောက်ခြင်း ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဘယာနိ၊ စိတ်၏ကြောက်ခြင်းတို့ကို၊ ဝေရာနိ၊ ရန်တို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ သီလဝါဣတိ၊ သီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သုဂတိံ စ၊ သုဂတိသံသိုလည်း၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိခေါဘယာနိ၊ ဤစိတ်၏ ကြောက်ခြင်းတို့ကို၊ ဝေရာနိ၊ ရန်တို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ သီလဝါဣတိ၊ သီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သုဂတိံ စ၊ သုဂတိသံသိုလည်း၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာ ချခြင်းရှိသောသူသည်။ ပါဏာတိပါတပစ္စယာ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာ ချခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌခန္ဓိကံ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ဖြစ်သော၊ ယဒ္ဓိဘယံ၊ အကြင်စိတ်၏ ကြောက်ခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ ယဒ္ဓိဝေရံ၊ အကြင်ရန်ကို ထည်းကောင်း၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏၊ သမ္ဘရာယိကံ၊ တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သော၊ ယဒ္ဓိဘယံ၊ အကြင်စိတ်၏ကြောက်ခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ ယဒ္ဓိဝေရံ၊ အကြင်ရန်ကို ထည်းကောင်း၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏၊ စေတထိကံ၊ စိတ်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော၊ ယံဒုက္ခံ၊ အကြင်ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ယံခေါမနုသံဝိ၊ အကြင် နှလုံးမသာယာခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ ပဒိုသံ ဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏၊ ပါဏာတိ ပါတာ၊ သူ၏အသက်ကို လျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ပဒို ပိရတော၊ ကြဉ်သောသူသည်။ ဒိဋ္ဌခန္ဓိကံ၊ မျက်မှောက် သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ဖြစ်သော၊ တံဘယံ၊ ထိုစိတ်၏ ကြောက်ခြင်းကို၊ တံဝေရံ၊ ထိုရန်ကို၊ နေဝပသဝတိ၊ မပွားစေ၊ သမ္ဘရာယိကံ၊ တမလွန်ဘဝ၌ ဖြစ်သော၊ တံဘယံ၊ ထိုစိတ်၏ ကြောက်ခြင်းကို၊ တံဝေရံ၊ ထိုရန်ကို၊ နပသဝတိ၊ မပွားစေ၊ စေတထိကံ၊ စိတ်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော၊ တံဒုက္ခံ၊ ထိုဆင်းရဲကို၊ တံခေါမနုသံ၊ ထိုနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ နပဒိုသံ ဝေဒေတိ၊ မခံစားရ၊ ပါဏာတိ ပါတာ၊ သူ၏ အသက်ကို လျှင်ချခြင်းမှ၊ ပဒိုပိရတော၊ ကြဉ်သော သူသည်။ ဝေ၊ ဤသို့၊ တံဘယံ၊ ထိုစိတ်၏ ကြောက်ခြင်းသည်၊ တံဝေရံ၊ ထိုရန်သည်၊ ဝူပသန္တံ၊ ငြိမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ အဒိန္နာဒါယီ၊

ဝဇ္ဇကနိပါတ်စတုတ္ထပဋ္ဌာသက-၃-ဥပါသကဝဂ်၊ ၅၁၇

အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးသော သူထပါး၏ဥစ္စာကို ခိုးယူလေ့ရှိ
သောသူသည်။ အနိန္ဒာဒါနပစ္စယာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်
သောသူတပါး၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ နိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊
မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ဖြစ်သော။ ယဇ္ဇိဘယံ၊ အကြင်မိတ်၏
ကြောက်ခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ယဇ္ဇိဝေရံ၊ အကြင်ရန်ကိုထည်းကောင်း၊
ပဿဝတိ၊ ပွားစေ၏၊ သမ္ဘရာယိကံ၊ တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သော၊ ယဇ္ဇိဘယံ၊
အကြင်မိတ်၏ ကြောက်ခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ ယဇ္ဇိဝေရံ၊ အကြင်ရန်ကို
ထည်းကောင်း၊ ပဿဝတိ၊ ပွားစေ၏၊ စေတသိကံ၊ မိတ်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော၊ ယံဝိ
ဒုက္ခံ၊ အကြင်ဆင်းရဲကို ထည်းကောင်း၊ ယဇ္ဇိဒေါမနဿံ၊ အကြင်နှလုံးမသာ
ယာခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ပဒိုသံဝေဒေတိ၊ မခံစား၏၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏
အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ပဒိုဝိရတော၊ ကြဉ်သောသူသည်။ နိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊
မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ဖြစ်သော၊ တံဘယံ၊ ထိုမိတ်၏ကြောက်
ခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ တံဝေရံ၊ ထိုရန်ကိုထည်းကောင်း၊ နေဝပဿဝတိ၊
မပွားစေ၊ သမ္ဘရာယိကံ၊ တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သော၊ တံဘယံ၊ ထိုမိတ်၏ကြောက်
ခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ တံဝေရံ၊ ထိုရန်ကို ထည်းကောင်း၊ နပဿဝတိ။
မပွားစေ၊ စေတသိကံ၊ မိတ်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော၊ တံဒုက္ခံ၊ ထိုကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်း
ကို၊ တံဒေါမနဿံ၊ ထိုနှလုံးမသာယာခြင်းကို နပဒိုသံဝေဒေတိ၊ မခံစား၊
ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ပဒိုဝိရတော၊ ကြဉ်
ရှောင်သောသူအား၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ တံဘယံ၊ ထိုမိတ်၏ကြောက်ခြင်းသည်၊
တံဝေရံ၊ ထိုရန်သည်၊ ဂူပသန္တံ၊ ငြိမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂဟပတိ၊
သူကြွယ်၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရီ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ဘောက်ပြန်သော အကျင့်
ကိုကျင့်လေ့ရှိသောသူသည်၊ ယံဝိဘယံ၊ အကြင်မိတ်၏ကြောက်ခြင်းကို
ထည်းကောင်း၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ ရသာဝါဒီ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို
ပြောဆိုလေ့ရှိသောသူသည်။ ယံဝိဘယံ၊ အကြင်မိတ်၏ ကြောက်ခြင်းကို
ထည်းကောင်း၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ သုရာမေရယမဇ္ဈပ္ပမာဒဋ္ဌာယိ၊ ယစ်
ခြင်းမှေ့ထော့ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောသေရည်သေရက်ကို သေခံလေ့ရှိ
သောသူသည်။ သုရာမေရယမဇ္ဈပ္ပမာဒဋ္ဌာနပစ္စယာ၊ ယစ်ခြင်းမှေ့ထော့ခြင်း
၏အကြောင်းဖြစ်သောသေရည်သေရက်ကို သေခံခြင်းဟူသောအကြောင်း
ကြောင့်၊ နိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ဖြစ်သော၊ ယံဝိဘယံ၊
အကြင်မိတ်၏ ကြောက်ခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ယံဝိဝေရံ၊ အကြင်ရန်ကို
ထည်းကောင်း၊ ပဿဝတိ၊ ပွားစေ၏၊ သမ္ဘရာယိကံ၊ တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သော

ယံပိဘယံ၊ အကြင်မိတ်၏ ကြောက်ခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ ယံပိဝေရံ၊ အကြင်ရန်ကိုထည်းကောင်း၊ ပဿဝတိ၊ ပွားစေ၏၊ စေထသိကံ၊ မိတ်ကိုမှီ၍ ဖြစ်သော၊ ယံပိဒုက္ခံ၊ အကြင်ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ယံပိခေါ မနဿံ၊ အကြင်နှလုံးမသာယာခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိသံဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏၊ သုရာမေရာယ မဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနာ၊ ယစ်ခြင်း မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက်ကို သောက်ခြင်းမှ၊ ပဗ္ဗိပိရတော။ ကြဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊ ဈာန်ရှောက်၍ဖြစ်သော၊ တံဘယံ၊ ထိုမိတ်၏ ကြောက်ခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ တံဝေရံ၊ ထိုရန်ကို ထည်းကောင်း၊ နေဝ ပဿဝတိ၊ မပွားစေ၊ သမ္ပရာယိကံ။ တမလ္လန္တံ၍ဖြစ်သော၊ တံဘယံ၊ ထိုမိတ်၏ ကြောက်ခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ တံဝေရံ၊ ထိုရန်ကို ထည်းကောင်း၊ နပဿ ဝတိ၊ မပွားစေ၊ စေတသိကံ၊ မိတ်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော၊ တံဒုက္ခံ၊ ထိုကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ တံခေါမနဿံ၊ ထိုနှလုံးမသာယာခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ နပဗ္ဗိသံဝေဒေတိ၊ မခံစားရ၊ သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနာ၊ ယစ်ခြင်းမေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောသေရည် သေရက်ကိုသေံ ခြင်းမှ၊ ပဗ္ဗိပိရတော။ ကြဉ်ရှောင်သောသူအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တံဘယံ၊ ထိုမိတ် ၏ကြောက်ခြင်းသည်၊ တံဝေရံ၊ ထိုရန်သည်၊ ဝုပဿန္တံ၊ ငြိမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ပါတံ၊ သူ၏အသက်ကို၊ အတိပါတေတိ၊ ယျင်စွာကျစေ၏၊ ရသာဝါဒံ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုထည်း၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏၊ ယောကေ၊ ယော ကန္တံ၊ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သောသူတပါး၏ဥစ္စာကို အာဒိယိ၊ မိုးယူ၏၊ ပရဒါ၊ ခုခွဲ၊ သူတပါးမယားကိုထည်း၊ ဝစ္စတိ၊ သွားလာလွန် ကြူး၏၊ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။ သုရာမေရယပါနပ္ပ၊ သုရာငါးပါးမေ ရယငါးပါးကိုသောက်ခြင်းကိုထည်း၊ အနုယုဇ္ဈတိ၊ အားထုတ်၏၊ ဒုပ္ပညော၊ ပညာမရှိသော၊ သော၊ ထိုသူကို၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝေရာနိ၊ ရန်တို့ကို၊ အပ္ပဘာယ၊ မပတ်မူ၍၊ ဒုသိထောဣတိ၊ ဒုသိထပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုပ္ပညော၊ ပညာမရှိသော၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ နိရယံ၊ ငဲ့သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ပါတံ၊ သူ၏အသက်ကို၊ နအတိပါတေတိ၊ ယျင်စွာ မချ၊ ရသာဝါဒံ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို၊ နဘာသတိ၊ မပြောဆို၊ ယောကေ၊ ယောကန္တံ၊ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ် သော သူတပါး၏ဥစ္စာကို၊ နအာဒိယိ၊ မမိုးယူ၊ ပရဒါရံ၊ သူတပါးမယား

ဗုဒ္ဓကနိပါတ်စတုတ္ထပဋ္ဌာသက-၃-ဥပါသကဝဂ်၊ ၅၁၉

ကို၊နဂစ္ဆတိ၊ မသွားလော၊ ယောနုရော၊ အကြင်သူသည်၊ သုရာ မေရယ
ပါနဉ္စ၊ သေရည်သေရက်ကို သောက်ခြင်းကိုလည်း၊ နအနုယုစ္ဆတိ၊အား
မထုတ်၊ သပ္ပညော၊ပညာရှိသော၊ သော၊ထိုသူကို၊ ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊
ဝေရာနိ၊ရန်တို့ကို၊ပဟာယ၊ပယ်၍၊ သီထဝါဇ္ဇတိ၊သီထရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍
ဝုစ္ဆတိ၊ဆိုအပ်၏၊သပ္ပညော၊ပညာရှိသော၊သော၊ထိုသူသည်၊ ကာယဿ၊
ခန္ဓာကိုယ်၏၊ဘေဒါ၊ပျက်ခြင်းကြောင့်၊သုဂတိ၊သုဂတိတုံထို၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊
ကပ်၍ဖြစ်၏၊ဇ္ဇတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ စတုတ္ထံ၊စတုတ္ထသုတ်
သည်၊နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စတိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊တရားတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်၊ ဥပါသက
စဏ္ဍာယောစ၊ နွန်းစဏ္ဍားနှင့်တူသော ဒါယကာ သည်လည်း၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဥပါသကမထဉ္စ၊ အညစ်အကြေးနှင့် ပြည့်စုံသောဒါယကာ သည်
လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဥပါသကပဋိကုဋ္ဌောစ၊ယုတ်မာသော ဒါယကာ
သည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ပဉ္စတိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ကထမေဟိ၊ဓမ္မေတိ၊
အဘယ်တရားတို့နှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော၊ဥပါသကော။ဒါယကာ
သည်၊ဥပါသကစဏ္ဍာယောစ၊နွန်းစဏ္ဍားနှင့်တူသောဒါယကာသည်လည်း၊
ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ ဥပါသကမထဉ္စ၊အညစ်အကြေးနှင့်တူသော ဒါယ
ကာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ ဥပါသကပဋိကုဋ္ဌောစ၊ယုတ်မာ
သောဒါယကာသည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း၊အသဋ္ဌေ၊ယုံကြည်ခြင်း
မရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဒုသိလော၊ သီထမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊
ကောတုဟလ မင်္ဂလိကော၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ဖြစ်သောဒိဋ္ဌ သုတ
ရတမင်္ဂလာရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ မင်္ဂလံ၊ဒိဋ္ဌသုတရတဟုဆိုအပ်သော
မင်္ဂလာကို၊ပစ္စေတိ၊ယုံကြည်၏၊ ကမ္မံ၊ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံကို၊ နော
ပစ္စေတိ၊မယုံကြည်၊ ဣတော၊ ဤသာသနာတော်မှ၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊အပစ္စိလည်း၊
ဒက္ခိဏေယျံ၊အထွန်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဂဝေသတိ၊ရှာဇိုး၏၊တတ္ထစ၊ထိုသာသနာ
တော်မှအပစ္စိလည်း၊ ပုဗ္ဗကာရံ၊ရှေး၌ဖြစ်သော ကုသိုလ်ကို၊ ကရောတိ၊
ပြု၏၊ဇ္ဇတိ၊ဤသို့၊ ပဉ္စတိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂ
တော၊ပြည့်စုံသော၊ဥပါသကော၊ဒါယကာသည်၊ ဥပါသကစဏ္ဍာယောစ၊
နွန်းစဏ္ဍားနှင့် တူသော ဒါယကာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပါသက
မထဉ္စ၊ အညစ် အကြေးနှင့် တူသော ဒါယကာ သည်လည်း၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဥပါသက ပဋိကုဋ္ဌောစ၊ ယုတ်မာသော ဒါယကာ သည်လည်း၊

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ
 ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယ
 ကာသည်၊ ဥပါသကစတ္တာထော၊ စန္ဒန်းစတ္တာနှင့်တူသော ဒါယကာသည်
 ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပါသကမလဉ္စ၊ အညစ်အကြေးနှင့် တူသောဒါ
 ယကာသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပါသကပဗ္ဗိကုဋ္ဌော၊ ယုတ်မာသော
 ဒါယကာသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး
 ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသကော
 ဒါယကာသည်၊ ဥပါသက ရထနဉ္စ၊ ရထနာနှင့်တူသော ဒါယကာသည်
 ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပါသကပဒုမဉ္စ၊ ပဒုမ္မာနှင့်တူသောဒါယကာသည်
 ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပါသကပုဏ္ဏရိကော၊ ပုဏ္ဏရိက်နှင့်တူသော
 ဒါယကာသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကထမေဟိ
 ဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသကော၊
 ဒါယကာသည်၊ ဥပါသကရထနဉ္စ၊ ရထနာနှင့်တူသော ဒါယကာသည်
 ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဥပါသကပဒုမဉ္စ၊ ပဒုမ္မာနှင့်တူသောဒါယ
 ကာသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဥပါသကပုဏ္ဏရိကော၊ ပုဏ္ဏရိက်
 နှင့်တူသောဒါယကာသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရား
 ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိလဝါ၊ ဘိလရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အကော
 တုဟထမင်္ဂလိကော၊ အုတ်အုတ် ကျက်ကျက် ဖြစ်သောဒိဋ္ဌသုတရထမင်္ဂ
 လာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံကို၊ မင်္ဂလံ၊ ဒိဋ္ဌ
 သုတရထဟု ဆိုအပ်သောမင်္ဂလာကို၊ နောပစ္စေတိ၊ မယုံကြည်၊ ဣထော၊
 ဤသာသနာတော်မှာ၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပစ္စိ၊ ဒက္ခိဏေယျံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နဂဝေ
 သတိ၊ မရှာမိုး၊ ဣဝေ၊ ဤသာသနာတော်၌ထည်း၊ ပုဗ္ဗကာရံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော
 ကောင်းမှုကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊
 တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်၊
 ဥပါသကရထနဉ္စ၊ ရထနာနှင့်တူသော ဒါယကာသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဥပါသကပဒုမဉ္စ၊ ပဒုမ္မာနှင့်တူသောဒါယကာသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဥပါသကပုဏ္ဏရိကော၊ ပုဏ္ဏရိက်နှင့်တူသောဒါယကာသည်ထည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ
 ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယ
 ကာသည်၊ ဥပါသကရထနဉ္စ၊ ရထနာနှင့်တူသောဒါယကာ သည်ထည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပါသကပဒုမဉ္စ၊ ပဒုမ္မာနှင့်တူသောဒါယကာသည်ထည်း၊

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဋ္ဌာသက-၃-ဥပါသကဝဂ်၊ ၅၂၀

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပါသကပုဏ္ဏဂိကောစ၊ ပုဏ္ဏဂိကံနှင့်တူသောဒါယကာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်၏။ ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စမသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အနာထဝိဇ္ဇိကော၊ အနာထဝိဇ္ဇာမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ ပဉ္စမတ္ထေဟိဥပါသကသတေဟိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ဒါယကာတို့သည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ ထေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိသောစွာရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိဝိဒံခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အနာထဝိဇ္ဇိကံ၊ အနာထဝိဇ္ဇာမည်ရှိသော၊ ဂဟဂတိ၊ သူကြွယ်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧဝံဝစဒံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်ခေါ၊ စင်စစ်။ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်။ ဘိက္ခုသံစံ၊ ခုဟန်းသံစာကို။ စိဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသန ဂိဏာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရေန၊ သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်းသူနာအား ထောက်ပတ်သောအနာ၏ဆန်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ဆေးသမားသဘွယ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ အမှုဟု ဆိုအပ်သော အသက်၏အရံအတားအဆောက်အဦဖြစ်သောဆေးဖြင့်၊ ပစ္စုပဋိတာ၊ လုပ်ကြွေးကုန်သည်။ ဘဝထ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ တာဝတကေနေဝထိုသို့လုပ်ကြွေးကာမှဖြင့်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘိက္ခုသံစံ၊ ခုဟန်းအပေါင်းကို။ စိဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိဏာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရေန၊ သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်းသူနာအား ထောက်ပတ်သောအနာ၏ ဆန်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ဆေးသမားသဘွယ်ဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏အမှုဟုဆိုအပ်သော အသက်၏အရံအတားအဆောက်အဦဖြစ်သောဆေးဖြင့်၊ ပစ္စုပဋိတာ၊ လုပ်ကြွေးကုန်သည်။ ဘဝါမ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တုဋ္ဌိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို။ နခေါကရဏီယာ၊ မပြုအပ်။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤအဆုံးအမတော်၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ကိံ၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အဘယ်သို့ကျင့်အပ်သနည်း။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ ပဗိဝေကံ၊ နိဝရဏတို့မှဆိတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောပဋ္ဌမဈာန်ရုတိယဈာန်စသည်ကိုဖို့ဖြစ်သော၊ ပိတိံ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ပီတိကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရေယျာမ၊ နေရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်၊ ဇံဝံတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ တေ၊ သင်သည်၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဇံဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဟယ်သို့ ဝျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အတ္တရိယံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိပေစွ၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အတ္တုတံ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်ပေစွ၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒ္ဓန္တု၊ ဤစကားကိုလည်း၊ ယာဝအတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ သုတာသိတံ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်ပါပေ၏၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဘိက္ခုသံစံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ စိဝရစိတ္တပါတသေနာသန၊ ဝိသာနပစ္စယဘေသန္တပရိက္ခာရေန၊ သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်း သူနာအားလျှောက်ပတ်သောအနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ ဆေးသမား သဘွယ်ဖြစ်ထော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ အမှုဟုဆိုသော အသက်၏အရံအထားအဆောက်အဦဖြစ်သောဆေးဖြင့်၊ ပစ္စုပဋိတာ၊ လုပ်ကြွေးကုန်သည်၊ ဘဝထ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ တာဝတကေနေပ၊ ထိုသို့လုပ်ကြွေးကာမျှဖြင့်သာလျှင်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဘိက္ခုသံစံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ စိဝရစိတ္တပါတသေနာသန၊ ဝိသာနပစ္စယဘေသန္တပရိက္ခာရေန၊ သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်း သူနာအားလျှောက်ပတ်သော အနာ၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ ဆေးသမား သဘွယ်ဖြစ်ထော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏အမှုဟုဆိုအပ်သော အသက်၏အရံအထားအဆောက်အဦဖြစ်သောဆေးဖြင့်၊ ပစ္စုပဋိတာ၊ လုပ်ကြွေးကုန်သည်၊ ဘဝါမ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤအဆုံးအမတော်၌၊ ဇံဝံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ကိံ၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အဘယ်သို့ ကျင့်အပ်သနည်း၊ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ ပပိဝေကံ၊ ဝနီရဏတို့မှဆိုတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ပဋမဈာန်ဒုတိယဈာန်စသည်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော၊ ပီတိံ၊ နှစ်သက်ခြင်းပီတိကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရေယျာမ၊ နေရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ ဝဠေ၊ ဤသို့လျှင်၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယထိံ၊ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အရိယသာပကော၊ မြတ်သောအရိယာ၏တပည့်သည်၊ ပပိဝေ

ပဉ္စကနိပါတ်ဝေဒယတ္ထပတ္ထာသက-၃-ဥပါသကဝဂ်၊ ၅၂၃

ကံ၊ နိဝရဏတို့မှ ဆိတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ပဋ္ဌမဈာန်နုတ်ယဈာန်စသည်
ကို မြှင့်မြှင်သော၊ ဝိဘိံ၊ နှစ်သက်ခြင်း၊ ဝိတိကံ၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟုရ
တိ၊ နေ၏။ အဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကအား၊ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊
ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဌာနာနိ၊ အကြောင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ ကာမူပသဉ္စိတံ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမကို မြှင့်မြှင်သော၊ ယစ္စိ
နက္ခံ၊ အကြင်ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယစ္စိ ဒေါမနဿံ၊
အကြင်နှလုံးမသာယာခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဿ၊
ထိုအရိယာ သာဝကအား၊ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ တစ္စိနက္ခံ၊ ထိုကိုယ်
၏ဆင်းရဲခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ တစ္စိ ဒေါမနဿံ၊ ထိုနှလုံးမသာယာ
ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဿ၊ ထိုအရိယာ သာဝ
ကအား၊ ကာမူပသဉ္စိတံ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမကို မြှင့်မြှင်သော
ယစ္စိသုခံ၊ အကြင်ကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ယစ္စိသော
မနဿံ၊ အကြင်စိတ်၏ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
အဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကအား၊ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ တစ္စိသုခံ၊
ထိုကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ တစ္စိသောမနဿံ၊ ထိုစိတ်၏
နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဿ၊
ထိုအရိယာ သာဝက အား၊ အက္ခသလူပ သဉ္စိတံ၊ အက္ခသိုလ်ကို မြှင့်
မြှင်သော၊ ယစ္စိနက္ခံ၊ အကြင်ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ယစ္စိ
ဒေါမနဿံ၊ အကြင်နှလုံးမသာယာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
အဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကအား၊ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ တစ္စိနက္ခံ၊
ထိုကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ တစ္စိဒေါမနဿံ၊ ထိုနှလုံးမသာ
ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကအား၊
အက္ခသလူပသဉ္စိတံ၊ အက္ခသိုလ်ကိုမြှင့်မြှင်သော၊ ယစ္စိသုခံ၊ အကြင်ကိုယ်
၏ချမ်းသာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယစ္စိသောမနဿံ၊ အကြင်သိခြင်းစိတ်
၏နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဿ၊
ထိုအရိယာသာဝကအား၊ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ တစ္စိသုခံ၊ ထိုကိုယ်၏
ချမ်းသာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ တစ္စိသောမနဿံ၊ ထိုသိခြင်းစိတ်၏နှစ်
သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဿ၊ ထိုအရိ
ယာသာဝကအား၊ အက္ခသလူပသဉ္စိတံ၊ အက္ခသိုလ်ကိုမြှင့်မြှင်သော၊ ယစ္စိနက္ခံ၊
အကြင်ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယစ္စိဒေါမနဿံ၊ အကြင်
နှလုံးမသာယာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဿ၊ ထိုအရိယာသာ

ဝက်အား၊ တထွိုသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ တစ္ဆိဒကွံ၊ ထိုကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်း
သည်ထည်းကောင်း၊ တစ္ဆိဒေါမနဿံ၊ ထိုနှလုံးမသာယာခြင်းသည်ထည်း
ကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယထွိုသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အရိယာသာဝကော
အရိယာသာဝကသည်၊ ပဝိဝေကံ၊ နိရဏတို့မှ ဆိတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော
ပဌမဈာန်ဒုတိယဈာန်စသည်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော၊ ဝီတိံ၊ နှစ်သက်ခြင်းဝီတိကို၊
ဥပသက္ခန္ဓ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကအား၊
တထွိုသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိဋ္ဌာနာနိ၊ ဤအ
ကြောင်းတို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဈေ့ျောက်၏၊
သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းစွကောင်းစွ၊ သာရိပုတ္တ၊
သာရိပုတ္တရာ၊ ယထွိုသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အရိယာသာဝကော၊ မြတ်
သောအရိယာ၏တပည့်သည်၊ ပဝိဝေကံ၊ နိရဏတို့မှဆိတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်
သောပဌမဈာန် ဒုတိယဈာန်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော၊ ဝီတိံ၊ နှစ်သက်ခြင်းဝီတိသို့၊
ဥပသက္ခန္ဓ၊ ကပ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကအား၊ တထွို
သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဋ္ဌာနာနိ၊ အကြောင်းတို့သည်၊
နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ အဿ၊ ထိုမြတ်သောအရိယာတပည့်အား၊ ကာမူပ
သဗ္ဗိတံ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သော၊ ယစ္ဆိဒကွံ၊ အကြင်ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်း
သည်ထည်းကောင်း၊ ယစ္ဆိဒေါမနဿံ၊ အကြင်နှလုံးမသာယာခြင်းသည်
ထည်းကောင်း၊ အတ္ထိဂြိ၏၊ အဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကအား၊ တထွိုသမယေ
ထိုအခါ၌၊ တစ္ဆိဒကွံ၊ ထိုကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ တစ္ဆိဒကွံ၊
ထိုကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ တစ္ဆိဒေါမနဿံ၊ ထိုနှလုံးမသာ
ယာခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဿ၊ ထိုအရိယာသာဝက
အား၊ ကာမူပသဗ္ဗိတံ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သော၊ ယစ္ဆိဒသံ၊ အကြင်ကိုယ်၏
ချမ်းသာခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ ယစ္ဆိသောမနဿံ၊ အကြင်ထိခြင်းစိတ်
၏နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ အတ္ထိဂြိ၏၊ အဿ၊ ထိုအရိ
ယာသာဝကအား၊ တထွိုသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ တစ္ဆိသုခံ၊ ထိုကိုယ်၏ချမ်းသာ
ခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ တစ္ဆိသောမနဿံ၊ ထိုထိခြင်း၏ စိတ်၏နှစ်သက်
ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဿ၊ ထိုအရိယာ
သာဝကအား၊ အကုသလူပသဗ္ဗိတံ၊ အကုသိုလ်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော၊ ယစ္ဆိဒကွံ၊
အကြင်ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ ယစ္ဆိဒေါမနဿံ၊ အကြင်
ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ အတ္ထိဂြိ၏၊ အဿ၊ ထိုမြတ်သောအရိ
ယာ၏တပည့်အား၊ တထွိုသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ တစ္ဆိဒကွံ၊ ထိုကိုယ်၏ဆင်းရဲ

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဋ္ဌာသက-၃-ဥပါသကဝဂ်၊ ၅၅၅

ခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ ထမ္ဘိဒေါမနဿံ၊ ထိန္ဒလုံး မသာယာခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဿ၊ ထိုမြတ်သောအရိယာ၏ တပည့်အား၊ အကုသလူပသဥ္စိတံ၊ အကုသိုလ်ကိုမှီ၍ ဖြစ်သော၊ ယမ္ဘိသုခံ၊ အကြင်ကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ ထမ္ဘိဒေါမနဿံ၊ အကြင်စိတ်၏နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကအား၊ တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ တမ္ဘိသုခံ၊ ထိုကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ ထမ္ဘိဒေါမနဿံ၊ ထိန္ဒလုံးမသာယာခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဿ၊ ထိုမြတ်သောအရိယာ၏တပည့်အား၊ ကုသလူပသဥ္စိတံ၊ ကုသိုလ်ကိုမှီ၍ ဖြစ်သော၊ ယမ္ဘိသုခံ၊ အကြင်ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ ထမ္ဘိဒေါမနဿံ၊ အကြင်နှလုံး မသာယာခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကအား၊ တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ တမ္ဘိသုခံ၊ ထိုကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ ထမ္ဘိဒေါမနဿံ၊ ထိန္ဒလုံးမသာယာ ခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တထိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အရိယသာဝကော၊ အရိယာသာဝကသည်၊ ပဝိဝေကံ၊ နိဝေတံ၊ တို့မှဆိတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ပဋ္ဌမဈာန် နုတ်ယဈာန်စသည်ကိုမှီ၍ ဖြစ်သော၊ ဝီတိံ၊ နှစ်သက်ခြင်းဝီတိကို၊ ဥပသာမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အဿ၊ ထိုမြတ်သောအရိယာတပည့်အား၊ တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိဋ္ဌာနာနိ၊ ဤအကြောင်းတို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဆန္ဓိ၊ ဆဋ္ဌသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဥပါသကော၊ ရဟန်းသုံးပါးသို့ ဆည်းကပ်သော ဒါယကာသည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာဝါဏိဇ္ဇာ၊ ဤကုန်သွယ်ခြင်းအမှုတို့ကို၊ အကရဏိယာ၊ မပြုမကျင့်အပ်ကုန်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ သတ္တဝါဏိဇ္ဇာ၊ လက်နက်ကုန်သွယ်ခြင်းထည်းကောင်း၊ သတ္တဝါဏိဇ္ဇာ၊ သတ္တဝါကုန်သွယ်ခြင်း ထည်းကောင်း၊ ဓံသဝါဏိဇ္ဇာ၊ အသားကုန်သွယ်ခြင်းထည်းကောင်း၊ မဇ္ဇဝါဏိဇ္ဇာ၊ ယစ်မျိုးကုန်သွယ်ခြင်းထည်းကောင်း၊ ဝိသဝါဏိဇ္ဇာ၊ အဆိပ်ကုန်သွယ်ခြင်းထည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာဝါဏိဇ္ဇာ၊ ဤကုန်သွယ်ခြင်းအမှုတို့ကို

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်ဒီဃျ

အကရုဏီယာ၊ မပြုမကုင့်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏၊ သက္ကမံ၊ သက္ကမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့၊ သောယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ဘုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ ကိမညထ၊ အဘယ်သို့အော်မေ့ကုန်သနည်း၊ အယံဝုရိသော၊ ဤယောကျ်ားသည်၊ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ၏အသက်ကို ဝှောင်စွာချခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကို ဝှောင်စွာချခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ ရာဇနော၊ မင်းတို့သည်၊ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းယူကုန်၍၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကို ဝှောင်စွာ ချခြင်းမှ၊ ဝေရမဏီဟေတု၊ ကြဉ်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဟနန္တိ ဝါ၊ သတ်မူလည်း သတ်ကုန်၏၊ ဗန္ဓန္တိ ဝါ၊ နှောင်ဖွဲမူလည်း နှောင်ဖွဲကုန်၏၊ ပဗ္ဗာဇေန္တိ ဝါ၊ တိုင်းခရိုင်နိုင်ငံမှလည်း နှင်ထုတ်ကုန်၏၊ ယထာပစ္စယံဝါ၊ အလိုအားလျော်စွာမူလည်း၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣတိထေံ၊ ဤသို့ပါဏာတိပါတမှ ကြဉ်သောသူကိုမင်းတို့၏ သတ်ခြင်းစသည်ကို ပြုသောအခြင်းအရာကို၊ ဘုဗ္ဗေတိ၊ သင်တို့သည်၊ ဒိဋ္ဌိဝါအဝိနု၊ မြင်မူလည်း မြင်အပ်ဘူးသလော၊ သုတံဝါအဝိနု၊ ကြားမူလည်း ကြားအပ်ဘူးသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေးထော်မူ၏၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဇေံ၊ ဤသို့ပါဏာတိပါတမှ ကြဉ်သောသူကိုမင်းတို့၏ သတ်ခြင်းစသည်ကို ပြုသောအခြင်းအရာကို၊ နောဟိနောဝေဒိဋ္ဌိဝါ၊ မြင်မူလည်း မမြင်စဘူးပါ၊ နောဟိနောဝေသုတံဝါ၊ ကြားမူလည်း မကြားရစဘူးပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ယျောက်ကြကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သာရ၊ ကောင်း၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယာပိခေါ၊ ငါဘုရားသည်လည်း၊ အယံဝုရိသော၊ ဤယောကျ်ားသည်၊ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ၏အသက်ကို ဝှောင်စွာချခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကို ဝှောင်စွာချခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ ရာဇနော၊ မင်းတို့သည်၊ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကို ဝှောင်စွာချခြင်းမှ၊ ဝေရမဏီဟေတု၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဟနန္တိ ဝါ၊ သတ်မူလည်း သတ်ကုန်၏၊ ဗန္ဓန္တိ ဝါ၊ နှောင်ဖွဲမူလည်း နှောင်ဖွဲကုန်၏၊ ပဗ္ဗာဇေန္တိ ဝါ၊ တိုင်းခရိုင်နိုင်ငံမှလည်း နှင်ထုတ်ကုန်၏၊ ယထာပစ္စယံဝါ၊ အလိုအားလျော်စွာမူလည်း၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣတိထေံ၊ ဤသို့သူ၏အသက်ကို ဝှောင်စွာချခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်သောသူကိုမင်းတို့၏ သတ်ခြင်းစသည်ကို

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဋ္ဌာသက-၃-ဥပါသကဝဂ်၊ ၅၂၇

ပြုသောအခြင်းအရာကို၊ နေဝဒိဋ္ဌိ၊ မြင်စဉ်၊ မမြင်စဘူး၊ နသုတံ၊ ကြားသည်၊ မကြားစဘူး၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အယံပုရိသော၊ ဤယောကျ်ားသည်၊ ဣတ္ထိံဝါ၊ မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ ပုရိသံဝါ၊ ယောကျ်ားကိုလည်းကောင်း၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေမှ၊ ဝေရောပေထိ၊ ကျစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကိုပြုသောသူ၏၊ တမေဝပါပကမ္မံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကိုသာလျှင်၊ ပဝေဒေန္တိ၊ ထံစေကုန်၏၊ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ နာဇာနော၊ မင်းတို့သည်၊ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းယူကုန်၍၊ ပါတာတိပါတဟေတု၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဟနန္တိ၊ ဝါ၊ သတ်မှုလည်း သတ်ကုန်၏၊ ဗဒ္ဒန္တိ၊ ဝါ၊ နှောင်ဖွဲ့မှုလည်းနှောင်ဖွဲ့ကုန်၏၊ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ ဝါ၊ တိုင်းခရိုင်နိုင်ငံမှလည်း နှင်ထုတ်ကုန်၏၊ ယထာပစ္စယံဝါ၊ အလိုအားလျော်စွာလည်း၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ ဝေဗ္ဗပံ၊ သို့၍ သဘောရှိသော အခြင်းအရာကို၊ ဒိဋ္ဌိဝါ အဝိနု၊ မြင်မှုလည်း မြင်ဘူးသလော၊ သုတံဝါ အဝိနု၊ ကြားမှုလည်း ကြားဘူးသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ နော အမှေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဒိဋ္ဌဗ္ဗ၊ မြင်မှုလည်း မြင်ဘူးပါ၏။ သုတံစ၊ ကြားမှုလည်း ကြားဘူးပါ၏။ သယျိ သတိစ၊ ကြားလည်း ကြားရသတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေဝါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝဗ္ဗမာနံ၊ ဆိုအပ်သတ္တံ၊ သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ကိံ မညထ၊ အဘယ်သို့အော်မောကုန်သနည်း၊ အယံပုရိသော၊ ဤယောကျ်ားသည်၊ အဒိန္နာဒါနံ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါး၏ ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါး၏ ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဋိပေတော၊ ကြဉ်သည် ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ နာဇာနော၊ မင်းတို့သည်၊ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းယူကုန်၍၊ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါး ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိဟေတု၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဟနန္တိ၊ ဝါ၊ သတ်မှုလည်း သတ်ကုန်၏၊ ဗဒ္ဒန္တိ၊ ဝါ၊ နှောင်ဖွဲ့မှုလည်း နှောင်ဖွဲ့ကုန်၏၊ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ ဝါ၊ တိုင်းခရိုင်နိုင်ငံမှလည်း နှင်ထုတ်ကုန်၏၊ ယထာပစ္စယံဝါ၊ အလိုအား လျော်စွာ လည်း၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤအရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါးတို့၏ ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း စသည်ကို ပြုသော အခြင်းအရာကို၊ တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ ဒိဋ္ဌိဝါ အဝိနု၊ မြင်မှုလည်း မြင်အပ်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထော်နိဿယ

ဘူးသထော၊ သုတံဝါအဝိနု၊ ကြားမူထည်း၊ ကြားအပ်ဘူးသထော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပုန္နိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧတံ၊ ဤအရှင်သည်
 ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါး၏ ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ ကြဉ်
 ရှောင်ခြင်းစသည်ကို ပြုသော အခြင်းအရာကို၊ နောဟိ နောဇေ ဝိဋ္ဌံဝါ၊
 မမြင်အပ်ဘူးသည် သာသျှင်တည်း၊ နောဟိ နောဇေ သုတံဝါ၊ မကြား
 အပ်ဘူးသည် သာသျှင် တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ယျော့ကံကုန်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သာရ၊ ကောင်း၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်
 စစ်၊ မယာပိ၊ ငါသည်လည်း၊ အယံပုရိသော၊ ဤယောကျ်ားသည်၊ အဒိန္နာ
 ခါနံ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါး၏ ဥစ္စာကို
 ခိုးယူခြင်းကို၊ ဗဟာယ၊ ပလံစွန့်၍၊ အဒိန္နာ ခါနာ၊ အရှင်သည် ကိုယ်
 နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါး၏ ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဋိပရတော၊
 ကြဉ်ရှောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တမေခံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ ရာဇာနော၊
 မင်းတို့သည်၊ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍၊ အဒိန္နာခါနာ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်
 မပေးအပ်သော သူတပါး၏ ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိဟေတု၊ ကြဉ်
 ရှောင်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဟနန္တိ ဝါ၊ သတ်မှုထည်းသတ်ကုန်
 ၏၊ ဗန္တန္တိ ဝါ၊ ရှောင်ဖွဲ့မှုထည်းနှောင်ဖွဲ့ကုန်၏၊ ပဗ္ဗာဇေန္တိ ဝါ၊ တိုင်းခရိုင်နိုင်ငံ
 မှမှုထည်း နှင်ထုတ်ကုန်၏၊ ယထာပစ္စယံဝါ၊ အကြောင်းအား ထေ့စွာမှု
 ထည်း၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣတိဧတံ ဤအရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်
 မပေးအပ်သော သူတပါး၏ ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းစသည်ကို
 ပြုသော အခြင်းအရာကို၊ နေဝဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်အပ်၊ နသုတံ၊ မကြားအပ်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အယံပုရိသော၊
 ဤယောကျ်ားသည်၊ ဂါမာဝါ၊ ရွာမှလည်းကောင်း၊ အရညာဝါ၊ တောမှ
 လည်းကောင်း၊ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတ
 ပါး၏ ဥစ္စာကို၊ ထေယျသင်္ခါတံထေယျသင်္ခါတေန၊ ခိုးလိုသော အဖြစ်ထည်း
 ဟူသော ဝိတ်အရဖြင့်၊ အာဒိယိ၊ ခိုးယူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုမကောင်းမှု
 ကို ပြုသော သူ၏၊ တမေဝပ၊ ပကမ္ပံ၊ ထိုမကောင်းမှုကို သာသျှင်၊ ပဝဒေန္တိ၊ သိ
 စေကုန်၏၊ တမေခံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်၊ ဂဟေတွာ၊
 ဖမ်းယူကုန်၍၊ အဒိန္နာခါနဟေတု၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်
 သော သူတပါး၏ ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဟနန္တိ ဝါ၊
 သတ်မှုထည်းသတ်ကုန်၏၊ ဗန္တန္တိ ဝါ၊ ရှောင်ဖွဲ့မှုထည်းနှောင်ဖွဲ့ကုန်၏၊ ပဗ္ဗာ
 ဇေန္တိ ဝါ၊ တိုင်းခရိုင်နိုင်ငံမှမှုထည်းနှင်ထုတ်ကုန်၏၊ ယထာပစ္စယံဝါ၊ အလို

ဝဋ္ဋကဒိပါတ်စတုတ္ထပတ္ထာသက-၃-ဥပါသကဝဂ်၊ ၅၂၆

အားထောင်စွာမူလည်း၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ထုဋ္ဌေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ ဝေ
 ရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောအခြင်းအရာကို၊ ဒိဋ္ဌိဝါအဝိနု၊ မြင်မူလည်းမြင်အပ်
 ဘူးသထော၊ သုတံဝါအဝိနု၊ ကြားမူလည်းကြားအပ်ဘူးသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ပုန္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ နောအဋ္ဌေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
 ဒိဋ္ဌိစ၊ မြင်သည်၊ မြင်အပ်၏။ သုတံစ၊ ကြားသည်၊ ကြားအပ်၏။ သုယျိဿတိစ၊
 ကြားသည်၊ ကြားရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါရံ၊ ဪကံကြကုန်၏။ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့။ ဘော၊ ယံဝစနံ၊
 အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ထုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်
 ကိံမဉ္ဇထ၊ အဘယ်သို့အောက်မှေမှတ်ထင်ကုန်သနည်း။ အယံပုရိသော၊
 ဤယောကျ်ားသည်၊ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားသော
 အကျင့်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌မှား
 သောအကျင့်မှ၊ ပမှိဝိရထော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တမေနံ၊ ထို
 ယောကျ်ားကို ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်၊ ဂဟေတွာ၊ ပင်းယုကုန်၍၊ ကာမ
 သုမိစ္ဆာစာရာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌မှားသောအကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိ
 ဟေထု၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဟနန္တိ ဝါ၊ သတ်မူ
 ထည်းသတ်ကုန်၏။ ဗန္တန္တိ ဝါ၊ နှောင်ဖွဲ့မူလည်းနှောင်ဖွဲ့ကုန်၏။ ပဗ္ဗာဇေန္တိ ဝါ၊
 တိုင်ခရိုင်နိုင်ငံမှမူလည်းနှင်ထုတ်ကုန်၏။ ယထာပဂ္ဂယံဝါ၊ အလိုအားထောင်
 စွာမူလည်း၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိတေံ၊ ဤသို့ကာမဂုဏ်တို့၌မှားသော
 အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းစသည်ကို ပြုသော အခြင်းအရာကို၊
 ထုဋ္ဌေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ ဒိဋ္ဌိဝါအဝိနု၊ မြင်မူလည်းမြင်အပ်ဘူးသထော၊
 သုတံဝါအဝိနု၊ ကြားမူလည်းကြားအပ်ဘူးသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေး
 ထော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝေံ၊ ဤသို့ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားသော
 အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းစသည်ကို ပြုသော အခြင်းအရာကို၊
 နောဟိနောဝေဒိဋ္ဌိဝါ၊ မြင်မူလည်းမမြင်အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ နောဟိ
 နောဝေသုတံဝါ၊ ကြားမူလည်းမကြားအပ်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဪကံကြကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သာဓု၊ ကောင်း၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ မယာဝိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း၊ အယံပုရိ
 သော၊ ဤယောကျ်ားသည်၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌မှားသော
 အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ ကာ
 မဂုဏ်တို့၌ မှားသောအကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းမှ၊ ပမှိဝိရထော၊ ကြဉ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်၊ ဂဟေ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထော်ဒိုသျှ။

ထွား၊ ဖမ်းယူကုန်၍၊ ကာမေသုမိန္ဒ္ဒာစာရာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားသော အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိဟေတု၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဟနန္တိ ဝါ၊ သတ်မှုလည်း သတ်ကုန်၏၊ ဗန္ဓန္တိ ဝါ၊ နှောင်ဖွဲ့မှုလည်း နှောင်ဖွဲ့ကုန်၏၊ ပဗ္ဗာဇေန္တိ ဝါ၊ တိုင်းခရိုင်နိုင်ငံမှ မူလည်း နှင်ထုတ်ကုန်၏၊ ယထာပစ္စယံ ဝါ၊ အလိုအားထောင်စွာ မူလည်း၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣတိထေံ၊ ဤသို့ ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားသော အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း စသည်ကို ပြုသော အခြင်းအရာကို၊ နေဝဗိဋ္ဌံ၊ မမြင်အပ်၊ နသုတံ၊ မကြားအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အယံ ဝုရိသော၊ ဤယောကျ်ားသည်၊ ပရိတ္တိသု၊ ထပါးသော မိန်းမတို့၌ လည်းကောင်း၊ ပရကုမာဓိသု၊ ထပါးသော သတ္တိသမီးတို့၌ လည်းကောင်း၊ စာရိတ္တံ သွားလာခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကို ပြုသောသူ၏၊ တမေဝပါပကန္တံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကိုသာလျှင်၊ ပဝေဇေန္တိ၊ ထိစေကုန်၏၊ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်၊ ဂဟေထွား၊ ဖမ်းယူကုန်၍၊ ကာမေသုမိန္ဒ္ဒာစာရဟေတု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားသော အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဟနန္တိ ဝါ၊ သတ်မှုလည်း သတ်ကုန်၏၊ ဗန္ဓန္တိ ဝါ၊ နှောင်ဖွဲ့မှုလည်း နှောင်ဖွဲ့ကုန်၏၊ ပဗ္ဗာဇေန္တိ ဝါ၊ တိုင်းခရိုင်နိုင်ငံမှ မူလည်း နှင်ထုတ်ကုန်၏၊ ယထာပစ္စယံ ဝါ၊ အလိုအားထောင်စွာ မူလည်း၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော အခြင်းအရာကို၊ ဗိဋ္ဌံ ဝါ အပိနု၊ မြင်မှုလည်း မြင်အပ်ဘူးသလော၊ သုတံ ဝါ အပိနု၊ ကြားမှုလည်း ကြားအပ်ဘူးသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေးထော်မူ၏၊ ဘန္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ နော အမှေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဗိဋ္ဌံ စ၊ မြင်လည်း မြင်အပ်၏၊ သုတံ စ၊ ကြားလည်း ကြားအပ်၏၊ သုယျိဿ တိစ၊ ကြားလည်း ကြားရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဝျှောက်ကုန်၏၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ကိံ မဉ္ဇထ၊ အဘယ်သို့ အောက်မှေကုန်သနည်း၊ အယံ ဝုရိသော၊ ဤယောကျ်ားသည်၊ ရသာဝါဗံ၊ ညွတ်ယွင်း ဘောက်ပြန်မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ဆိုခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ရသာဝါဗါ၊ ညွတ်ယွင်း ဘောက်ပြန်မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ဆိုခြင်းမှ၊ ပဗ္ဗိပိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်၊ ဂဟေထွား၊ ဖမ်း၍၊ ဟနန္တိ ဝါ၊ သတ်မှုလည်း သတ်ကုန်၏၊ ဗန္ဓန္တိ ဝါ၊ နှောင်ဖွဲ့

စဉ်ကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-ဥပါသကဝဂ်၊ ၅၃၁

မူလည်းနှောင်ဖွဲ့ကုန်၏။ ပဗ္ဗာဇေန္တိဝါ။ တိုင်းခရိုင်နိုင်ငံမှမူလည်းနှင်ထုတ်
ကုန်၏။ ယထာပစ္စယံဝါ။ အလိုအားထျော်စွာမူလည်း၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။
ဣတိတေံ၊ ဤသို့ရသာဝါဒမှကြဉ်သောသူကိုမင်းတို့၏ သတ်ခြင်းအစရှိ
သည်ကိုပြုသော အခြင်းအရာကို၊ တုဋ္ဌေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ ဒိဋ္ဌံဝါအဝိနု၊
မြင်မူလည်းမြင်ဘူးသလော၊ သုတံဝါအဝိနု၊ ကြားမူလည်းကြားဘူးသလော
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧတံ၊ ဤသို့ရသာ
ဝါဒမှကြဉ်သောသူကို မင်းတို့၏သတ်ခြင်းစသည်ကို ပြုသောအခြင်းအရာ
ကို၊ နောဟိ နောဇေဒိဋ္ဌံဝါ၊ မြင်မူလည်းမမြင်အပ်ဘူးပါ၊ နောဟိနောဇေ
သုတံဝါ၊ ကြားမူလည်းမကြားအပ်ဘူးပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ငျောက်
ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊
စင်စစ်၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ အယံပုရိသော၊ ဤယောကျ်ားသည်။ ရသာ
ဝါဒ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုပြောဆိုခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ရသာ
ဝါဒါ၊ ချွတ်ယွင်းဘောက်ပြန်မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိရိရ
တော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ ရာဇာနော၊
မင်းတို့သည်။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းယူကုန်၍။ ရသာဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သော
စကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိဟေတု၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း ဟူသော
အကြောင်းကြောင့်၊ ဟနန္တိဝါ၊ သတ်မူလည်းသတ်ကုန်၏။ ဗန္တန္တိဝါ၊ နှောင်
ဖွဲ့မူလည်းနှောင်ဖွဲ့ကုန်၏။ ပဗ္ဗာဇေန္တိဝါ။ တိုင်းခရိုင်နိုင်ငံမှမူလည်းနှင်ထုတ်
ကုန်၏။ ယထာပစ္စယံဝါ။ အလိုအားထျော်စွာမူလည်း၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။
ဣတိတေံ၊ ဤသို့ရသာဝါဒမှကြဉ်သောသူကိုမင်းတို့၏သတ်ခြင်းစသည်ကို
ပြုသောအခြင်းအရာကို၊ နေဝဒိဋ္ဌံ၊ မြင်လည်းမမြင်အပ်စဘူး၊ နသုတံ၊ ကြား
လည်းမကြားစဘူး။ အဝိစခေါ၊ စင်စစ် သော်ကား၊ အယံပုရိသော၊ ဤ
ယောကျ်ားသည်။ ဂဟပတိဿဝါ၊ သူကြွယ်၏။ သည်းကောင်း၊ ဂဟပတိ
ပုတ္တဿဝါ၊ သူကြွယ်သား၏ သည်းကောင်း၊ ရသာဝါဒေန၊ ချွတ်ယွင်း
ဘောက်ပြန်မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုဆိုသဖြင့်၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊
ပာပိ၊ ပျက်ဆီး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကို ပြုသောသူ၏။
ထဝေမပါပကမ္ဘံ၊ ထိုမကောင်းကံကိုသာလျှင်၊ ဝေဝဒေန္တိ၊ ထိစေကုန်၏။
တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းယူ
ကုန်၍။ ရသာဝါဒဟေတု၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုခြင်းဟူ
သောအကြောင်းကြောင့်၊ ဟနန္တိဝါ၊ သတ်မူလည်းသတ်ကုန်၏။ ဗန္တန္တိ
ဝါ၊ နှောင်ဖွဲ့မူလည်းနှောင်ဖွဲ့ကုန်၏။ ပဗ္ဗာဇေန္တိဝါ။ တိုင်းခရိုင်နိုင်ငံမှမူလည်း

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

နှင်ထုတ်ကုန်၏။ ယထာပစ္စယံဝါ။ အလိုအားထျှော်စွာမူလည်း။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အခြင်းအရာကို၊ ဒိဋ္ဌိဝါအဓိနု၊ မြင်မူလည်း မြင်အပ်ဘူးသလော၊ သုတံဝါအဓိနု၊ ကြားမူလည်း ကြားအပ်ဘူးသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၊ နောအမှေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဒိဋ္ဌိစ၊ မြင်းလည်းမြင်အပ်၏။ သုတံစ၊ ကြားလည်း ကြားအပ်၏။ သုယျိဿတိစ၊ ကြားလည်းကြားရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ယျောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊ ယံဝစံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝစံ၊ ထိုစကားကို၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ကိံမညထ၊ အဘယ်သို့အောက်မေ့မှတ်ထင်ကုန်သနည်း၊ အယံပုရိသော၊ ဤယောကျ်ားသည်၊ သုရာမေရာယ မဇ္ဈမာဒဋ္ဌာနံ၊ ယစ်ခြင်းမှေထျှော်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက်ကို သောက်ခြင်းကို၊ ဝဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ သုရာမေရယမဇ္ဈမာဒဋ္ဌာနာ၊ ယစ်ခြင်းမှေထျှော်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သေရည် သေရက်ကို သောက်ခြင်းမှ၊ ပဒိုပိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍၊ သုရမေရယမဇ္ဈမာဒဋ္ဌာနာ၊ ယစ်ခြင်း မှေထျှော်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော သေရည်သေရက်ကို သောက်ခြင်းမှ၊ မေရမဏိဟေတု၊ ကြဉ်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဟန္တိ ဝါ၊ သတ်မူလည်းသတ်ကုန်၏။ ဗန္တိ ဝါ၊ နှောင်ဖွဲ့မူလည်းနှောင်ဖွဲ့ကုန်၏။ ပဗ္ဗာဇေန္တိ ဝါ၊ တိုင်းခိုင်းနိုင်ငံမှမူလည်းနှင်ထုတ်ကုန်၏။ ယထာပစ္စယံဝါ။ အလိုအားထျှော်စွာ မူလည်း။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိတေံ၊ ဤသို့သုရာမေရယမဇ္ဈမာဒဋ္ဌာနာမှ ကြဉ်သောသူကိုမင်းတို့၏သတ်ခြင်းအစရှိသည်ကို ပြုတတ်သော အခြင်းအရာကို၊ တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ဒိဋ္ဌိဝါအဓိနု၊ မြင်မူလည်းမြင်အပ်ဘူးသလော၊ သုတံဝါအဓိနု၊ ကြားမူလည်း ကြားအပ်ဘူးသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ ဘုရား။ တေံ၊ ဤသို့ယစ်ခြင်းမှေထျှော်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောသေရည် သေရက်ကို သောက်ခြင်းမှ ကြဉ်သော သူကိုမင်းတို့၏ သတ်ခြင်းအစရှိသည်ကိုပြုသော အခြင်းအရာကို၊ နောဟိနောဝေဒိဋ္ဌိ၊ မြင်လည်းမမြင်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ နောဟိနောဝေသုတံ၊ ကြားလည်းမကြားအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ယျောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သာရုကောင်း၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ မယာပိ၊ ငါဘုရားသည်

ပဋိကနိပါတ်စတုတ္ထပဋ္ဌာသက- ၃-ဥပါသကဝဂ်၊ ၅၃၃

လည်း။ အယံဝုရိသော၊ ဤယောကျ်ားသည်။ သုရာမေရယမဇ္ဈပ္ပမာဒဋ္ဌာနံ၊
 ယစ်ခြင်းမေ့ထျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက်ကိုသောံ
 ခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ သုရာမေရယမဇ္ဈပ္ပမာဒဋ္ဌာနာ၊ ယစ်ခြင်းမေ့
 ထျော့ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောသေရည်သေရက်ကိုသောက်ခြင်းမှ၊ ပဗ္ဗိ
 ဝိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊
 ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်၊ ဂဟေတွာ၊ ပမ်းယူ၍၊ သုရာမေရယမဇ္ဈပ္ပမာဒဋ္ဌာ
 နာ၊ ယစ်ခြင်း မေ့ထျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက်ကို
 သောက်ခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိဂေတု၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း ဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်၊ ဟနန္တိ ဝါ၊ သတ်မှုလည်းသတ်ကုန်၏၊ ဗန္တန္တိ ဝါ၊ နှောင်ဖွဲ့မှုလည်း
 နှောင်ဖွဲ့ကုန်၏၊ ပဗ္ဗာဇေန္တိ ဝါ၊ တိုင်းခရိုင်နိုင်ငံမှ မူလည်းနှင်ထုတ်ကုန်၏၊
 ယထာပစ္စယံ ဝါ၊ အလိုအားထျော့စွာမူလည်း၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣတိ
 ဝေံ၊ ဤသို့ယစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောသေရည် သေရက်ကိုသောက်
 ခြင်းမှကြဉ်သောသူကိုမင်းတို့၏သတ်ခြင်းအစရှိသည်ကို ပြုသောအခြင်း
 အရာကို၊ နေဝဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်အပ်၊ နသုတံ၊ မကြားအပ်၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်
 ကား၊ အယံဝုရိသော၊ ဤယောကျ်ားသည်။ သုရာမေရယ မဇ္ဈပ္ပမာဒဋ္ဌာနံ၊
 ယစ်ခြင်း မေ့ထျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သေရည် သေရက်ကို
 သောက်ခြင်းကို၊ အနုယုက္ကော၊ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတ္ထိ ဝါ၊ မိန်းမကို
 လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဝါ၊ ယောကျ်ားကိုလည်းကောင်း၊ ဇိဝိတာ၊ အသက်မှ
 ဝေါရောပေထိ၊ ချ၏။ အယံဝုရိသော၊ ဤယောကျ်ားသည်။ သုရာမေရယ
 မဇ္ဈပ္ပမာဒဋ္ဌာနံ၊ ယစ်ခြင်းမေ့ထျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သေရည်
 သေရက်ကိုသောက်ခြင်းကို၊ အနုယုက္ကော၊ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂါမာ
 ဝါ၊ ရွာမှလည်းကောင်း၊ အရညဝါ၊ တောမှလည်းကောင်း၊ အနိန္ဒူ၊ အရှင်သည်
 ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သောသူထပါး၏ဥစ္စာကို၊ ထေယျသင်္ဂီတံထေ
 ယျသင်္ဂီတေန၊ သိုးလိုယူလိုသော စိတ်အရဖြင့်၊ အာဒိယိ၊ သိုးယူ၏။ အယံဝုရိ
 သော၊ ဤယောကျ်ားသည်။ သုရာမေရယ မဇ္ဈပ္ပမာဒဋ္ဌာနံ၊ ယစ်ခြင်းမေ့
 ထျော့ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက်ကို သောက်ခြင်းကို၊
 အနုယုက္ကော၊ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိတ္တိသု၊ ထပါးသော မိန်းမတို့၌
 လည်း ကောင်း၊ ပရ ကုမာရီသု၊ ကပါးသော သတို့သမီးတို့၌ လည်း
 ကောင်း၊ စာဂိတ္တံ၊ သွားသာသည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇိ၊ ရောက်၏။ အယံဝုရိ
 သော၊ ဤယောကျ်ားသည်။ သုရာမေရယ မဇ္ဈပ္ပမာဒဋ္ဌာနံ၊ ယစ်ခြင်းမေ့
 ထျော့ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက်ကို သောက်ခြင်းကို၊

အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂဟပတိဿဝါ၊ သူကြွယ်၏လည်းကောင်း၊ ဂဟပတိပုတ္တဿ၊ သူကြွယ်သား၏လည်းကောင်း၊ ခုသာဝါဒေဒ၊ ချွတ်ယွင်းဘောက်မြန်မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုဆိုသဖြင့်၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ ဘဒ္ဒိ၊ ပျက်ဆီး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကိုပြုသောသူ၏၊ တမေဝပါပကမ္မံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကိုသာလျှင်၊ ပဝေဒေန္တိ၊ သိစေကုန်၏၊ တမေဝံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်၊ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍၊ သုရာမေရယ မဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာန ဟေတု၊ ယစ်ခြင်း ဝေဒေယျေ၊ ခြင်း၏၊ အကြောင်းဖြစ်သောသေရည်သေရက်ကိုသောက်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဟဒ္ဒန္တိဝါ၊ သက်မူလည်းသတ်ကုန်၏၊ ဗဒ္ဒန္တိဝါ၊ နှောင်ဖွဲ့မူလည်းနှောင်ဖွဲ့ကုန်၏၊ ပဗ္ဗာဇေန္တိဝါ၊ တိုင်းခရိုင်ခိုင်ငမူလည်း နှင်ထုတ်ကုန်၏၊ ယထာပစ္စယံဝါ၊ အလိုအားလျော်စွာမူလည်း၊ ကဗေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တုဂ္ဂေဟိ သင်တို့သည်၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောအခြင်းအရာကို၊ ဒိဋ္ဌိဝါအဝိနု၊ မြင်မူလည်းမြင်အပ်ဘူးသလော၊ သုတံဝါအဝိနု၊ ကြားမူလည်း ကြားအပ်ဘူးသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ နော အဂ္ဂေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဒိဋ္ဌိစ၊ မြင်လည်းမြင်အပ်ဘူး၏၊ သုတံစ၊ ကြားလည်းအပ်ဘူး၏၊ သုယျိဿတိစ၊ ကြားလည်းကြားရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ လျှောက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏၊ အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အနာထဝိက္ခိကော၊ အနာထဝိက္ခိအမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်၊ ပဉ္စမတ္တေဟိဥပါသကသထေဟိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သောဒါယကာတို့သည်၊ ပရိဝတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ယေန အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အထိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာ ရှိရိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင် လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဗ္ဗိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာယသ္မန္တံ၊ သာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိ ပုတ္တရာကို၊ အာမန္တေယိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံအာမန္တေယိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ သံဝုယကမ္မန္တံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော အမှုရှိသော၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အဘိစေတသိကာနံ၊ လွန်မြတ်သော ဗိတ်ကိုရှိ၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌဝဗ္ဗသုခဝိဟာရာနံ၊ မျက်မှောက်သော

ဗုဒ္ဓကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-ဥပါသကဝဂ်၊ ၅၃၅

ကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်းတို့ကို၊ နိကာမလာဘိ၊ အလိုရှိတိုင်း
ရရှိခြင်းရှိသော၊ အကိစ္ဆလာဘိ၊ ပြုငြင်ခြင်းမရှိသဖြင့် ရခြင်းရှိသော၊
အကထိရလာဘိ၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိသဖြင့်ရခြင်းရှိသော၊ ယံကိစ္ဆိ၊ အဋ္ဌတံမရှိ
သော၊ ဩဒါတဝသနံ၊ ဖြူသောအဝတ်ကိုဝတ်သော၊ ဂိဟိ၊ လူဖြစ်သောသူ
ကို၊ ဇာနေယျာထ၊ ထိကုန်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ အာကင်္ဂမာနော၊ အလိုရှိ
သည်ရှိသော်၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဗျာက
ရေယျ၊ ဖြေကြားရာ၏၊ ကိဗျာကရေယျ၊ အဘယ်သို့ ဖြေကြားရာသနည်း၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိဏနိရယော၊ ကုန်ပြီးသောဝေ့ရှိသည်၊ ဝိဏတိရစ္ဆာ
နယောနိ၊ ကုန်ပြီးသောတိရစ္ဆာန်တို့၏ခန္ဓာရှိသည်၊ ဝိဏပေတ္တိဝိသယော၊
ကုန်ပြီးသောပြိတ္တာသံရှိသည်၊ ဝိဏာပါယ နုဂ္ဂတိဝိနိပါတော၊ ကုန်ပြီးသော
အပါယ်သံသို့မကောင်းသဖြင့်ဘောဝံပြန်လျက်ကျခြင်းရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ သောတာပဇ္ဇော၊ သောတာပန်သည်၊ အဝိနိပါတ ဓမ္မော၊
အပါယ်လေးပါးသို့ကျထုတ်သောသဘောမရှိသည်၊ နိယတော၊ အထက်မဂ်
သုံးပါးအပေါင်းကိုရခြင်း၌ဖြစ်သည်၊ သမ္မောဓိပရာယနော၊ အထက်မဂ်သုံး
ပါးအပေါင်းလျှင်ထည်းလျောင်းရာရှိသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာက
ရေယျ၊ ဖြေကြားရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကထမေသု၊
အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဗ္ဗသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ထိက္ခာပဒေသု၊ ထိက္ခာပုန်
တို့၌၊ သံဝတကမ္မန္တော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သောအမှုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သ
နည်း၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာထေဝံ၌၊ အရိယသာဓကော
အရိယာသာဝကသည်၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းမှ၊
ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်
နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သောသူတပါး၏ဥစ္စာကို၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမေသုဗိစ္ဆာစာရာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ ဘောက်ပြန်သော
အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရသာဝါဒါ
ဇ္ဈတံလွင်းဘောက်ပြန်မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊
ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနာ၊ ကုသိုလ်ကောင်း
မှုတို့၌ယစ်ခြင်းမှေလျော့ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောဘေရည်သေရက်ကို
သောက်ခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဗ္ဗသု၊ ငါးပါးကုန်
သော၊ ဣမေသုထိက္ခာပဒေသု၊ ဤထိက္ခာပုန်၌၊ သံဝတကမ္မန္တော၊ စောင့်ရှောက်
အပ်သောအမှုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကထမေသံ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊
စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အာဘိစေတထိကာနံ၊ လွန်မြတ်သောစိတ်ကိုမြှူ၍

ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗိဇ္ဇဝေဗ္ဗသုခဝိယာဓာနံ၊ ဗျာဓိဗျာဓိသော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်းတို့ကို၊ နိကာမထာဘီ၊ အလိုရှိတိုင်းရခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ ဖြစ်သနည်း၊ အကိစ္ဆာထာဘီ၊ ပြုပြင်ခြင်းမရှိသဖြင့်ရခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အကထိရထာဘီ၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိသဖြင့်ရခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ ဖြစ်သနည်း၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာထောင်၌၊ အရိယသာဝကော၊ အရိယာသာဝကသည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဗ္ဗပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိစ္ဆာထာဘီ၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဗ္ဗပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့တထောင်ငါးရာ ကိလေသာတို့ကို အရဟတ္တဉာဏ်မဂ်- ဓားသန်ထုက်ဖြင့်ချိုးဖြတ် ခုတ်ထွင် သုတ်သင်တော် မူထတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့မတောက်မပြန်သယမ္ပဉာဏ်ဖြင့်မိမိအလိုလိုကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင် အလုံးစုံသော ထရားတို့ကို သိတော် မူထတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏတဆဲ့ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နမည်တော် မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ စကားဆိုရန် ခွန်းခြောက်တန်တွင် ဟုတ်မှန်ကျိုးကြောင်း ကောင်းမြတ်သောစကားကို ဆိုတော် မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သုဂထော၊ သုဂထမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သတ္တလောက- သင်္ခါရလောကဩကာသလောက-တည်းဟူသောလောကသုံးဝင်အလုံးစုံကို အကုန်အစင်သိမြင်တော်မူထတ်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ လောကဗိဒ္ဓ၊ လောကဗိဒ္ဓမည် မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့မယဉ်ကျေးသောလူယောက်ျားနတ်ယောက်ျားတိရစ္ဆာန်ယောက်ျားတို့ကိုအထုမရှိ ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာ

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဋ္ဌာသက-၃-ဥပါသကဝဂ်၊ ၅၃၇

ရဏေ၊ ဤသို့နတ်လူတို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း-
သတ္တဝါဒေဝမနုဿာန်၊ သတ္တဝါဒေဝမနုဿာန်မည်တော်မူ၏။ သောဘဝဂါ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေ၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါးတ
ရားတို့ကိုထက်ဝါးပြင်ဝယ်တင်၍ ထားအပ်သော သျှစ်ရှားသဖန်းခါးကဲ့သို့
မိမိထည်း သိထတ်သူထပါးကိုထည်းသိစေတော် မူထတ်သောအကြောင်း
ကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဝဂါ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏေ၊ ဤသို့ဘုန်းတော်မြောက်ပါး
နှင့်ပြည့်စုံထော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်
တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဗုဒ္ဓဘုရား၌၊ အဝေဠုပ္ပသာဒေန၊ မတုန်ထွင်
သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
အဿ၊ ထိုအရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦး စွာသော၊ အာဘိစေ
တထိကော၊ လွန်မြတ်သော စိတ်ကို ဖြစ်မြင်သော၊ အယံဒိဋ္ဌဓမ္မ သုခဗိဟာ
နော၊ ဤမျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာ နေရ ခြင်းကို၊
အဝိသုဒ္ဓဿ၊ မစင်ကြယ် သေးသော၊ စိတ္တဿ၊ သိခြင်း စိတ်၏၊ ဝိသုဒ္ဓိ
ယာ၊ အထူးစင်ကြယ်ခြင်းငှါ၊ အပရိယောဒါဏဿ၊ မပြုစင်သေးသော၊
စိတ္တဿ၊ သိခြင်းစိတ်၏၊ ပရိယောဒါပနာယ၊ ပြုစင်စေခြင်းငှါ၊ အဓိဂ
တော၊ ရအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာရိယတ္ထ၊ သာရိယတ္ထရာ၊ ပုန၊ တတန်၊
ပရံစ၊ တပါးတုံလည်း၊ အရိယာသာဝကော၊ မြတ်သောအရိယာ၏တပည့်
သည်၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ အဝေဠုပ္ပသာဒေန၊ မတုန်ထွင်သောကြည်ညို
ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂိံ၊ အဘယ်သို့၊
ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ အဝေဠုပ္ပသာဒေန၊ မတုန်ထွင်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်ကို၊ သွာချာတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်
မူအပ်၏။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်သည်၊ သန္တိဗြူကော၊ မျက်မှောက်၌အကျိုးကို
ပေးတတ်၏။ အကာလိကော၊ အခါမလင့်အကျိုးကိုပေးတတ်၏။ ဖော်ပထာ
ကော၊ ထာထည်ရှုထည်ဟူသောအစီရင်ကိုထိုက်၏။ ဩပနေယျိကော၊
နိဗ္ဗာန်သို့ကပ်၍ဆောင်တတ်သည်၊ ဝိညူယိ၊ ပညာတို့သည်၊ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိ၏ထိ
ခြင်းစိတ်၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်ခံစားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်
၌၊ အဝေဠုပ္ပသာဒေန၊ မတုန်ထွင်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုတိယော၊
နှစ်ခုမြောက်သော၊ အာဘိစေတထိကော၊ လွန်မြတ်သောစိတ်ကိုဖြစ်မြင်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

သော၊ အယံဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရော၊ ဤမျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌
ချမ်းသာစွာနေခြင်းကို၊ အဝိသုဒ္ဓဿ မစင်ကြယ်သော၊ ဗိက္ကဿ၊ သိခြင်း
စိတ်၏၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်ခြင်းငှါ၊ အပရိယောဒါတဿ၊
မဖြူစင်သော၊ ဗိက္ကဿ၊ သိခြင်းစိတ်၏၊ ပရိယောဒါပနာယ၊ ဖြူစင်စေခြင်းငှါ။
အဓိဂတော၊ ရအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊
တဘနံ၊ ပရံစ၊ တပါးတိုလည်း၊ အရိယသာဝကော၊ မြတ်သောအရိယာ၏
တပည့်သည်၊ သံဃော၊ သံဃာ၌၊ အဝေဠုပ္ပသာဒေန၊ မတုန်ထွင်သောကြည်
ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ၊ အဘယ်
သို့၊ သံဃော၊ သံဃာ၌၊ အဝေဠုပ္ပ သာဒေန၊ မတုန်ထွင်သော ကြည်ညို
ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သားသံဃာတော်သည်၊ သုပ္ပဋိ
ပန္နော၊ ကောင်းစွာကျင့်တတ်၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝက
သံဃော၊ တပည့်သားသံဃာတော်သည်၊ ဥဇုပ္ပဋိပန္နော၊ ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်
တော်မူတတ်၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော၊ တပည့်
သားသံဃာတော်သည်၊ ဥာယပ္ပဋိပန္နော၊ နိဗ္ဗာန်အထို့ငှါ ကျင့်တော်မူ၏၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သားသံဃာတော်
သည်၊ သာဝိဗ္ဗပ္ပဋိပန္နော၊ ရိုသေစွာကျင့်တော်မူ၏၊ စက္ကာရိ၊ ထေးယောင်ကုန်
သော၊ ယဒိဒံယာနိ ဣမာနိပုရိသယုဂါနိ၊ အကြင်ယောက်ျားမြတ်အစုံတို့
သည်၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ယဒိဒံယေဇ္ဇမေပုရိသပုဂ္ဂလံ၊ အကြင်
ယောက်ျားမြတ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
စွာဘုရား၏၊ ဒေသေသာသာဝကသံဃော၊ ဤရှစ်ယောက်သောတပည့်
သားသံဃာတော်သည်၊ အာဟုနေယျော၊ အဝေးဝေးဆောင်း၍ သီလဝန်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလှူအပ်သောအလှူကိုခံထိုက်၏၊ ပါဟုနေယျော၊ ချစ်နှစ်လို
အပ်သောဧည့်သည်တို့၏အလိုငှါ ရိုသေစွာစီရင်အပ်သောအလှူကိုခံထိုက်
၏၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ တမလွန်ထောကကံယုကြည်၍ လှူအပ်သောအလှူကို
ခံထိုက်၏၊ အဓ္မထိကရဏီယော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏
လက်အုပ်ချီခြင်းကို ပြုရာဖြစ်တော်မူ၏၊ ယောကဿ၊ သတ္တယောက၏၊
အနုတ္တရံအနုတ္တရော၊ အထူးမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံပုညက္ခေတ္တော၊ ကုသိုလ်
ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေတီ၏စိုက်ပျိုးရာ ထယ်တာ မြေကောင်း
သာတွယ်ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံဃော၊ သံဃာ၌၊ အဝေဠုပ္ပသာဒေန၊ မတုန်
ထွင်သော ကြည်ညို ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ။

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-ဥပါသကဝဂ်၊ ၅၃၆

ဖြစ်၏။ အဿ၊ထိုမြတ်သောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တတိယော၊သုံးကြိမ်
မြောက်သော၊ အာဘိစေတထိကော၊ လွန်မြတ်သောစိတ်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော၊
အယံဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရော၊ ဤမျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာ
စွာနေခြင်းကို၊ အဝိသုဒ္ဓဿ၊ အထူးသဖြင့်မစင်ကြယ်သေးသော၊ ဗိက္ကဿ
သိခြင်းစိတ်၏၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ စင်ကြယ်ခြင်းငှါ၊ အပရိယောဒါတဿ၊ မဖြုတ်
သော၊ ဗိက္ကဿ၊ သိခြင်းစိတ်၏၊ ပရိယောဒါပနာယ၊ ဖြုတ်စေခြင်းငှါ၊ အဓိဂ
တော၊ ရအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တဘာနံ၊
ပရံစ၊ ထပါးတုံလည်း၊ အရိယသာဝကော၊ မြတ်သောအရိယာ၏တပည့်
သည်၊ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊
အက္ခဏေဟိ၊ မကြိုးကုန်သော၊ အန္တိန္ဒေဟိ၊ မပေါက်ကုန်သော၊ အသဗဇေ
ဟိ၊ မကျားကုန်သော၊ အကမ္မာသေဟိ၊ မပြောက်ကုန်သော၊ ဘုဒ္ဓိသေဟိ၊
တော်တန်ကုန်သော၊ ဝိညူပယဋ္ဌေဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်ပြီးပွမ်းအပ်ကုန်သော
အပရမဋ္ဌေဟိ၊ မှားသောအားဖြင့်မသုံးသပ်အပ်ကုန်သော၊ သမာဓိသံဝတ္တနိ
ကေဟိ၊ တည်ကြည်ခြင်းသမာဓိကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ သိဇေဟိ၊ သိထ
တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုမြတ်သော
အရိယာ၏တပည့်သည်၊ စတုက္ကော၊ လေးကြိမ်မြောက်သော၊ အာဘိစေတထိ
ကော၊ လွန်မြတ်သောစိတ်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော အယံဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရော၊ ဤ
မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်းကို၊ အဝိသုဒ္ဓဿ၊ မစင်
ကြယ်သော၊ ဗိက္ကဿ၊ သိခြင်းစိတ်၏၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ စင်ကြယ်ခြင်းငှါ၊ အပရိ
ယောဒါတဿ၊ မဖြုတ်သော၊ ဗိက္ကဿ၊ သိခြင်းစိတ်၏၊ ပရိယောဒါပနာယ၊
ဖြုတ်စေခြင်းငှါ၊ အဓိဂတော၊ ရအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စတုန္နံ၊ လေးပါး
ကုန်သော၊ အာဘိစေတထိကာနံ၊ လွန်မြတ်သော စိတ်ကိုမှီ၍ဖြစ်ကုန်သော၊
အုဒမသံဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာနံ၊ ဤမျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ချမ်း
သာစွာ နေခြင်းတို့ကို၊ နိကာမယာဘိ၊ အလိုရှိတိုင်းရခြင်းရှိသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ အကိစ္ဆယာဘိ၊ ပြုငြင်ခြင်းမရှိသဖြင့်ရခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ အကထိရယာဘိ၊ မပင်ပန်းသဖြင့်ရခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣသေသုထိက္ခာပဒေသု၊
ဤသိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ သံဝုထကမ္မန္တံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော အမှုရှိသော၊
စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အာဘိစေတထိကာနံ၊ လွန်မြတ်သောစိတ်ကိုမှီ၍
ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေသံဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာနံ၊ ဤမျက်မှောက်သောကိုယ်၏
အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာ နေခြင်းတို့ကို၊ နိကာမယာဘိ၊ အလိုရှိတိုင်းရခြင်းရှိ

သော၊ အနိစ္စ ယာထိ၊ ဗြူပြင်ခြင်းမရှိသဖြင့်ခြင်းရှိသော၊ အကထိရဿ
 ထိ၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိသဖြင့်ခြင်းရှိသော၊ ယံကိဗ္ဗိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဩဒါတ
 ဝသနံ၊ ပြုသောအဝတ်ကိုဝတ်သော၊ ဂိတိ၊ လှူဖြစ်သောသူကို၊ ဇာနေယျာထ
 ထိကုန်ရာ၏၊ သော၊ လိုသူသည်၊ အာကဗိမာနော၊ အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ အတ္တ
 နာဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဗျာကရေယျ၊ ဖြေကြားရာ
 ၏၊ ကိံ၊ ဗျာကရေယျ၊ အဘယ်သို့ဖြေကြားရာသနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိတ
 နိရယော၊ ကုန်ပြီးသော ငဲ့ရှိသည်၊ ဝိတတိရတ္တသနယောနိ၊ ကုန်ပြီးသော
 ထိရတ္တသနတို့၏ခန္ဓာရှိသည်၊ ဝိတပေတ္တိဝိသယော၊ ကုန်ပြီးသောပြိတ္တဝေ
 ရှိသည်၊ ဝိတာပါယဒုဂ္ဂတိဝိနိပါတော၊ ကုန်ပြီးသောအပါယ်တံသို့မကောင်း
 သဖြင့်ယားခြင်း ဘောက်ပြန်လျက် ကျခြင်းရှိသည်၊ အဒ္ဓါ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်၊ အဝိနိပါတဝဓမ္မော၊ အပါယ်
 ထေးပါးသို့ ကျတတ်သောသဘောမရှိသည်၊ နိယတော၊ အထက်မက်သုံးပါး
 ကိုရခြင်း၌မြဲသည်၊ သဓမ္မောဓိပရာယနော၊ အထက်မက်သုံးပါးအပေါင်းလျှင်
 ထည်း ထျောင်းရာရှိသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။ ။

ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ နိရယေသု၊ ငဲ့တို့၌၊ ဘယံ၊ ဘေးကို၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို၊ ပရိဝဇ္ဇယေ၊ ကြဉ်ရှောင်ရာ၏၊ အရိယ
 ဝေဋ္ဌံ၊ အရိယာတို့၏စရားဟုဆိုအပ်သော ငါးပါးသောဝိထကို၊ သမာဒါယ၊
 ဆောက်တည်၍၊ ပရိဝဇ္ဇယေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ ။ ပရက္ကမေ၊ ထုံ့လသည်၊ ဝိဇ္ဇ
 မာနော၊ ထင်ရှားရှိသည်ရှိသော်၊ ပါဏဘူတာနိ၊ ပါဏဟုဆိုအပ်သောသတ္တ
 ဝါတို့ကို၊ နယိံ၊ သော၊ မဉ္ဇဉ်းဆဲရာ၊ ဇာနံ၊ ဇာနန္ဒန္တော၊ ထိလျက်၊ ရသ၊ မဟုတ်
 မရှန်သောစကားကို၊ နာထော၊ မဆိုရာ၊ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်
 မပေးအပ်သောသူတပါး၏ဥစ္စာကို၊ နပရာမသော၊ မသုံးသတ်ရာ၊ သေဟိ
 ဒါရေဟိ၊ မိမိ၏မယားတို့ဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲ သည်ဖြစ်၍၊ ပရဒါရဗ္ဗ၊
 သူတပါးမယားကိုလည်း၊ အာရာမေ၊ ဝေးစွာကြဉ်ရာ၏၊ ဇန္တု၊ သတ္တဝါ
 သည်၊ ဝိတ္တမောဟနိံ၊ စိတ်ကိုတွေဝေစေတတ်သော၊ မေရယံ၊ မေရယငါး
 ပါးကို ထည်းကောင်း၊ ဝါရုကိံ၊ သုရာငါးပါးကို ထည်းကောင်း၊ နပိဝေ၊
 မသောက်ရာ၊ သမ္ပုန္ဒံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အနုဿရေယျ၊ အဘန်တလဲ
 လဲအောက်စေ့ရာ၏၊ ဓမ္မဗ္ဗ၊ ကိုးပါးသောဓလောကုတ္တရာ တရားကိုလည်း၊
 အနုဝိတက္ကယေ၊ အနုသန္ဓေ၏အစွမ်းဖြင့်ကြံဆင်ခြင်ရာ၏၊ အဗျာပန္ဓံ၊ ဆင်း
 ရဲခြင်းမရှိသော၊ ဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်တတ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဗြဟ္မ

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဋ္ဌာသက-၃-ဥပါသကဝဂ် ၅၄၁

ဝိဟာရတရားသေးပါးနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို၊ ဒေဝထောကံယ၊ ဖြိဟ္တာသံဃိ
 ဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဘာဝယော၊ ပွားစေရာ၏။ ဒေယျဓမ္မေ၊ ယူသွယ်ဝတ္ထု
 သည်၊ ဥပဋ္ဌိတေ၊ ရှေးရှုထည်လတ်သည်ရှိသော်၊ ပုညက္ခဿ၊ ကောင်းမှုဖြင့်
 အလိုရှိသော၊ ဇိတိသထော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုရှာသောသူသည်၊ သန္တေ
 သု၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်သော ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝကတို့၌၊ ပဋ္ဌာံ၊ ရှေး
 ဦးစွာ၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သော၊ ဒက္ခိတာ၊ အလှူသည်၊ ဝိပုဏ္ဏ၊ ပြန်ပြောသော
 အကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သန္တေ၊
 သူတော်ကောင်းတို့ကို၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဝက္ခာမိ၊
 ဆိုအံ့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊ သု
 ကောဟိ၊ နာထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေ၊ စာမိန့်တော်မူ၏၊ သရူပါသု၊ မိမိသား
 ၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ကဗျာသု၊ မည်းညစ်သော
 အဆင်းရှိကုန်သော၊ ဂေါသုဝါ၊ နွားမတို့၌ ထည်းကောင်း၊ သေတာသု၊
 ပြူးသာအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဂေါသုဝါ၊ နွားမတို့၌ ထည်းကောင်း၊ ရေဟိ
 တီသု၊ နိသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဂေါသုဝါ၊ နွားမတို့၌ ထည်းကောင်း၊ ဟရိ
 သု၊ ဝိသံ၊ သောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဂေါသုဝါ၊ နွားမတို့၌ ထည်းကောင်း၊
 ကမ္မာသာသု၊ ပြောက်ကျားသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဂေါသုဝါ၊ နွားမတို့၌
 ထည်းကောင်း၊ ပါရေတာသု၊ ခိုခြေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိကုန်သော၊
 ဂေါသုဝါ၊ နွားမတို့၌ ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာသုကာသုမိ၊ အမှတ်မရှိကုန်
 သော၊ ဧတာသု၊ ထိုနွားမတို့၌၊ ယောပုဂံဝေ၊ အကြင်ရှေ့ဆောင်နွားထားသည်
 ဒန္တေ၊ ယဉ်ကျေးသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓာရေ၊ ဟော၊ ဝန်ကိုဆောင်နိုင်
 သည်၊ ဗယသမ္ပန္နော၊ ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ကထာကဇဝနိက္ကမော၊
 ကောင်းစွာလျှင်မြန်သောလုံ့လရှိသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ တမေ၊ ထိုနွား
 ထားကိုသာလျှင်၊ ဘာရေ၊ ဝန်၌၊ ယုဇ္ဈတိ၊ ယှဉ်စေ၏။ အဿ၊ ထိုနွားထား၏၊
 ဝတ္ထံ၊ ကိုယ်အဆင်းကို၊ နပက္ခရေ၊ မရုံးစမ်း မဆင်ခြင်ကုန်၊ ဇေမေ၊
 ဤအတူသာလျှင်၊ မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်၊ ယသ္မိံ၊ ကသ္မိံ၊ မိ၊ အမှတ်မရှိသော၊
 ဇာတိယေ၊ အမျိုး၌ ထည်းကောင်း၊ ခတ္ထိယေ၊ မင်းမျိုး၌ ထည်းကောင်း၊
 ဗြာဟ္မဏေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌ ထည်းကောင်း၊ ဝေဝေယေ၊ ကုန်သည်မျိုး၌ ထည်း
 ကောင်း၊ သုဗ္ဗသုဆင်းရဲမျိုး၌ ထည်းကောင်း၊ စဗ္ဗာထပုတ္တု၊ သေ၊ နွန်းစဗ္ဗာ
 အမြိုက်သွန်မျိုး၌ ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာသုကာသုမိ၊ အမှတ်မရှိ
 ကုန်သော၊ ဧတာသု၊ ထိုအမျိုးတို့၌၊ ယောသုဗ္ဗတော၊ အကြင်ကောင်းသော
 အကျင့်ရှိသောသူသည်၊ ဒန္တေ၊ ယဉ်ကျေးသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မဋ္ဌော၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

တ ဘုရား၌ကည်သည်၊ ထိသသမ္ပန္နော၊ ထိထနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သစ္စဝါဒါ၊ ငှန်သော
 စကားရှိသည်၊ ဟိရိမနော၊ ဟိရိနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ရှိသည်၊ ပဟိနုဇာတိမဂ
 ကော၊ ပယ်အပ်ပြီးသောပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းရှိသည်၊ ဗြဟ္မစရိယဿ၊
 အရိယမဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်၏၊ ဧကဝတီ၊ အလုံးစုံပြည့်စုံ
 ခြင်းရှိသည်၊ ပန္နဘာရော၊ ချအပ်သောခန္ဓာဝန်ရှိသည်၊ ဝိသံယုတ္တော၊ ဝဋ်
 ထရားနှင့်မယှဉ်သည်၊ ကတကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသောတဆဲခြောက်ပါးသော
 မဂ်ကိစ္စရှိသည်၊ အနာသဒေါ၊ အာသဝေါထရားမရှိသည်၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ ခန္ဓာ
 အာယတနစသောထရားတို့၏၊ ပါရမ္ပိ၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်သည်၊ အနု
 ပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ထရုံတရသောအာရုံကို မစွဲထမ်းပု၍၊ နိဗ္ဗုတော
 ကိစ္စသာမုဋ်ဌ်းသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိရဇေ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော
 မြူကင်းသော၊ ခေတ္တေ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေတီ၏စိုက်
 ပျိုးချရာထယ်တာမြေကောင်းသာဘယ်ဖြစ်သော၊ တသ္မိံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
 ၌၊ ဒက္ခိကာ၊ အလှူသည်၊ ဝိပုဏ္ဏ၊ ပြန်ပြောသောအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ အဝိဇာနန္တာ၊ ခေတ်ကိုမသိကုန်သော၊ ဒုဓမ္မော၊ ပညာမရှိကုန်သော၊
 အဿုတာဝိနော၊ အကြားအမြင်မရှိကုန်သော၊ ဗာသာစ၊ သူဇိုက်တို့သည်
 ထည်း၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ သာသနာတော်မှအပ၌၊ ဒါနာနိ၊ အလှူတို့ကို၊ ဒဒန္တိ၊ ပေးလှူ
 ကုန်၏၊ သန္ဓေ၊ သူထောင်ကောင်းဖြစ်သော ထရားပေစွေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့
 သို့၊ နဟိဥပသရေ၊ မဆည်းကပ်ကုန်၊ ယေစ၊ အကြင်သူထောင်ကောင်း
 တို့သည်ထည်း၊ ဝိဇ္ဇသမ္ပတေ၊ ပညာရှိတို့သည် သူမြတ်ဟုသရတ်အပ်ကုန်
 သော၊ သဗ္ဗညော၊ ပညာရှိကုန်သော၊ သန္ဓေ၊ သူထောင်ကောင်း ဖြစ်သောထရား
 ပစွေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့သို့၊ ဥပါသန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုပညာ
 ရှိတို့ သည်ဆည်းကပ်အပ်သောသူထောင်ကောင်းတို့၏၊ သဒ္ဓါစ၊ သဒ္ဓါထရား
 သည်ထည်း၊ သုဂတေ၊ မြတ်စွာထရား၌၊ မူထဇာဘာ၊ ဖြစ်သောအမြစ်ရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူထောင်ကောင်းတို့
 သည်၊ ဒေဝလောကဉ္စ၊ နတ်ပြည်သို့ထည်း၊ ယန္တိ၊ ထားရကုန်၏၊ ဣဝေါ၊
 ဤထုပြည်၌မူထည်း၊ ကုဓေ၊ မြင့်မြတ်သောအမျိုး၌၊ ဇာယရေ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ အဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ နဝဓံ၊ နာမသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။ ။

ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထရားသည်၊ မဟ
 တာ၊ များစွာသော၊ ဟိက္ခုသံဗောန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ကောသ

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-ဥပါသကဝဂ်၊ ၅၄၃

ထေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌၊ ဓာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ စရတိ၊ သွား၏၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရား၊ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဗိုပန္နော၊ အရွှေ့ရှည်သော ခရီးသို့သွား
သည်၊ အညဘရတ္ထိံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ပဒေသေ၊ အရပ်၌၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာ
သော၊ သာထဝနံ၊ အင်ကြင်းတောကို၊ အဗ္ဗသခေါ၊ မြင်တော်မူသည်သာ
လျှင်တည်း၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်တော်မူသောကြောင့်၊ မဂ္ဂါ၊ ခရီးမှ၊ ဥက္ကမ္မ၊ ပဲခဲ၍၊ ယေန
အကြင်အရပ်၌၊ တံသာထဝနံ၊ ထိုအင်ကြင်းတောသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၍၊ တေန၊
ထိုအင်ကြင်းတောရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊
ကပ်လေပြီး၍၊ တံသာထဝနံ၊ ထိုအင်ကြင်းတောကို၊ အက္ခောဂါဟေတွာ၊
သက်ဝင်၍၊ အညဘရတ္ထိံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ပဒေသေ၊ အရပ်၌၊ သိတံ၊ ပြီး
ရယ်ခြင်းကို၊ ပါတွာကာသိ၊ ထင်စွာပြုတော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
အာယသ္မတောအာနန္ဓဿ၊ အရှင်အာနန္ဓာအား၊ ဇေဝံ ဇေသောပရိပိတံက္ကော၊
ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဘောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်
သနည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ သိတဿ၊ ပြီးခြင်းကို၊ ပါတု
ကမ္မာယ၊ ထင်စွာပြုခြင်း၏၊ ဟေတု၊ အကြောင်းသည်၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်
နည်း၊ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့သည်၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း၊ အကာရ
ထေန၊ အကြောင်းမရှိဘဲလျက်၊ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာထုရားတို့သည်၊
သိတံ၊ ပြီးခြင်းကို၊ နပါတု ကရေန္တိ၊ ထင်စွာပြုတော်မူကုန်၊ ဣတိဇေဝံ
ဇေသောပရိပိတံက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာ
ယသ္မာအာနန္ဓော၊ အရှင်အာနန္ဓာသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဇေဝံ
ဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့
ယျောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ ထုရား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား
၏၊ သိတဿ၊ ပြီးခြင်းကို၊ ပါတုကမ္မာယ၊ ထင်စွာ ပြုခြင်း၏၊ ဟေတု၊ အ
ကြောင်းသည်၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း၊ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့သည်၊
ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း၊ အကာရထေန၊ အကြောင်းမရှိဘဲလျက်၊ တထာ
ဂတာ၊ မြတ်စွာထုရားတို့သည်၊ သိတံ၊ ပြီးခြင်းကို၊ နပါတုကရေန္တိ၊ ထင်စွာ
ပြုတော်မူကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊ အာနန္ဓ၊ အာနန္ဓာ၊ ဘုတ
ပုပ္ဖံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသော အကြောင်းသရုပ် အဋ္ဌ၊ ပုပ္ဖိကို၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊
ဒေသိသာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ ဣမတ္ထိံ၊ ပဒေသေ၊ အရပ်၌၊ ဣန္ဒြေေဝ၊ ပြည့်စုံ
သည်ထည်းဖြစ်သော၊ ဖိတဉ္စ၊ ပွင့်လင်းသည်ထည်းဖြစ်သော၊ နဂရံ၊ မြို့သည်၊
ဗဟုဇနံ၊ များစွာသောလူတို့၏နေရာသည်၊ အာကိဏ္ဏမနုဿံ၊ ရှမ်းတရပ်ရိုး
ဒဟား ကုသားဇော်ဂိဝေသာထီစသောသူတို့ဖြင့် ပြုမ်းသောလူရှိရာ ဖြစ်

သည့်လည်းအဟောသိဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ တံနဂရ၊ ထိုမြို့ကို၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဘောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော် မူထိုက်သော၊ ကဿပေါ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပနိဿာယ၊ ဆွမ်းခံအဖို့ပြု၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေထောင်မူ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ခေါပန၊ စင်စစ်။ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဘောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူတတ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂဝေ သိနာမ၊ ဂဝေ သိ အမည်ရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ခါယကာသည်၊ သီလေ သု၊ သီလတို့၌၊ အပရိ ပူရကာရီ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို ပြုလေ့မရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဂဝေ သိနာ၊ ဂဝေ သိ အမည်ရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ခါယကာသည်၊ သီလေ သု၊ သီလတို့၌၊ အပရိပူရကာရိနော၊ ဖြည့်ခြင်းကို ပြုလေ့မရှိကုန်သော၊ ပဉ္စမတ္တာနိဥပါသကသထာနိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိ ကုန်သောခါယကာတို့ကို၊ ပဋိဒေသိတာ၊ ခါယကာ၏အဖြစ်ကို ပြောကြားအပ်ကုန်သည်။ သမာဒဝိတာနိ၊ သရဏဂုံကိုဆောက်တည်စေ အပ်ကုန်သည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ အထေခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဂဝေ သိဿ၊ ဂဝေ သိ အမည်ရှိသော၊ ဥပါသကဿ၊ ခါယကာအား၊ ဇေဝံဇေသော ပရိဝိတံက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အဟံခေါ၊ ငါ သည်သာလျှင်၊ ဣမေသံပဉ္စနိဥပါသကသထာနံ၊ ဤငါးရာကုန်သောခါယကာတို့၏၊ ဗဟုပကာရော၊ များသောကျေးဇူးရှိသည်၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ ရှေးသွားဖြစ်သည်၊ သမာဒပေတာ၊ သရဏဂုံကိုဆောက်တည်စေတတ်သည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။ အဟဂ္ဂ၊ ငါသည်လည်း၊ သီလေ သု၊ သီလတို့၌၊ အပရိပူရိကာရီ၊ ပြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့မရှိသည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမာနုစပဉ္စ ဥပါသကသထာနိ၊ ဤငါးရာသော ခါယကာတို့သည်လည်း၊ သီလေ သု၊ သီလတို့၌၊ အပရိပူရိကာရိနော၊ ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့မရှိကုန်သည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဇ္ဈေသံ၊ ဣတိဇေဝံကာရထံ၊ ဤသို့သီလတို့၌ပြည့်ခြင်းကိုမပြုခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းသည်။ သမသမံ၊ ထပ်တူထပ်မျှတူကြသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ အတိရေကံ၊ လွန်ကဲသော အကြောင်းသည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟန္တု၊ ယခုအဟံ၊ ငါသည်။ အတိရေကာယ၊ ငါးရာသောခါယကာတို့ထက်လွန်ကဲစွာဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပဋိပဇ္ဇာမိ၊ ကျင့်အံ့၊ ဣတိဇေဝံသောပရိဝိတံက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ

ဝဠုကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-ဥပါသကဝဂ်၊ ၅၄၅

အာနန္ဒာ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဂဝေသိ၊ ဂဝေသိအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကော-
 ခါယကာသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ တာနိပဉ္စုဥပါသကသထာနိ၊ ထိုငါး
 ရာသောခါယကာတို့သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေန၊ ထိုငါးရာသောခါ
 ယကာတို့ရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ထေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ထေ
 ပြီး၍၊ တာနိပဉ္စုဥပါသကသထာနိ၊ ထိုငါးရာသောခါယကာတို့ကိုလည်း၊
 ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊
 အာယသ္မန္တာ၊ အရှင်ခါယကာအပေါင်းတို့၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍၊
 ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ ပရိပူရကာရိ၊ ပြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိ
 သောသူဟူ၍၊ ဝေရေထ၊ မှတ်ကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အာနန္ဒ၊
 အာနန္ဒာ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တေသံပဉ္စန္ဒုဥပါသကသထာနံ၊ ထိုငါးရာ
 သောခါယကာတို့အားလည်း၊ ဧဝံဧသောပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံ
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံအဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အယေဇ္ဇ
 ခေါဂဝေသိ၊ အရှင်ဂဝေသိသည်သာလျှင်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့အား၊ ဗဟုပကာ
 ရော၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမေ၊ ရှေးသွားတည်း၊ သမာဒပေတာ၊
 ဆောက်တည်စေတတ်၏၊ အယျောဟိဂဝေသိ၊ အရှင်ဂဝေသိ သည်သာ
 လျှင်၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ ပရိပူရကာရိ၊ ပြည့်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်၊
 ဘပိဿတိ နာမ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ မယံပန၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်ကား၊ ကိမင်္ဂံ၊
 အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ ပရိပူရကာရိနော၊
 ပြည့်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိကုန်သည်၊ နဘပိဿာမ၊ မဖြစ်ကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ
 ဧဝံဧသောပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အာ
 နန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တာနိပဉ္စုဥပါသကသထာနိ၊ ထိုငါးရာ
 သောခါယကာတို့သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဂဝေသိ၊ ဂဝေသိအမည်ရှိ
 သော၊ ဥပါသကော၊ ခါယကာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုခါယကာရှိရာ
 အရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ သု၊ ကပ်ထေကုန်၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ထေကုန်ပြီး
 ၍၊ ဂဝေသိ၊ ဂဝေသိအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကံ၊ ခါယကာကို၊ ဧဝံဝစနံ၊
 ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊
 အယျောဂဝေသိ၊ အရှင်ဂဝေသိသည်၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍၊ ဣမာ
 နိပဉ္စုဥပါသကသထာနိ၊ ဤငါးရာသောခါယကာတို့ကို၊ သီလေသု၊ သီလတို့
 ၌၊ ပရိပူရကာရိနော၊ ပြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိကုန်သောသူတို့ဟူ၍၊ ဝေရေထ၊
 မှတ်ထော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆိုကုန်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အထခေါ၊ ထို
 အခါ၌၊ ဂဝေသိ၊ ဂဝေသိအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကသထာ၊ ခါယကာအား၊

ထေံသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ
 အဟောထိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အဟံခေါ၊ ငါသည်သာလျှင်။ ဣမေသံ
 ပဉ္စနံဥပါသကသတာနံ၊ ဤငါးရာသောဒါယကာတို့အား၊ ဗဟုပကာရော၊
 များသောကျေးဇူးရှိသည်၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ ရှေ့သွားသည်၊ သမာဒပေတာ၊ ဆေဝံ
 တည်စေတတ်သည်၊ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏။ အဟဉ္စ၊ ငါသည်လည်း၊ သီလေသု၊ သီလ
 တို့၌၊ ပရိပူရကာ၊ ချီးမြှင့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသည်၊ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမာနိဝိပဉ္စဥပါ
 သကသတာနံ၊ ဤငါးရာသောဒါယကာတို့သည်လည်း၊ သီလေသု၊ သီလတို့
 ၌၊ ပရိပူရကာ၊ ချီးမြှင့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 ဣစ္စေတံဣတိထေံကာရကံ၊ ဤသို့သီလတို့၌မြှင့်ခြင်းကိုပြုခြင်းတည်းဟူ
 သောအကြောင်းသည်၊ သမသမံ၊ ထပ်တူထပ်မျှတူကြသည်၊ အဟောထိ၊
 ဖြစ်၏။ ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိသော၊ အတိရေကံ၊ လွန်ကဲသောအကြောင်းရှိ
 သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပာန္န၊ ယခု၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတိရေကာယ၊ ငါးရာသောဒါ
 ယကာတို့ထက်လွန်ကဲစွာဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဗဒိပဇ္ဇာမိ၊ ကျင့်ဆုံး၊ ဣတိထေံသော
 ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဂဝေသိ၊ ဂဝေသိအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယ
 ကာသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ တာနိပဉ္စဥပါသကသတာနံ၊ ထိုငါးရာ
 သောဒါယကာတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တေန၊ ထိုငါးရာသောဒါယကာတို့
 ရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပါသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊
 တာနိပဉ္စဥပါသကသတာနံ၊ ထိုငါးရာသောဒါယကာတို့ကို၊ ထေံဝစနံ၊ ဤ
 စကားကို၊ အဝေဝါ၊ ဆို၏။ ကိံအဝေဝါ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ အာ
 ယသ္မုန္တော၊ အရှင်ဒါယကာအပေါင်းတို့၊ အဇ္ဇတပျေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍၊ ဝံ၊
 ငါကို၊ ဗြဟ္မစာရိံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိသောသူဟူ၍၊ အနာစာ
 ရိံ၊ ယုတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်လေ့မရှိသောသူဟူ၍၊ ဝေရေထ၊ မှတ်ကုန်
 လော၊ မေထုနာ၊ ရာဂနှိပ်စက်သောအားဖြင့်တူသည်ဖြစ်၍ အချင်းချင်းဟု
 ဆိုအပ်သော သူနှစ်ယောက်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဂါမဗ္ဗော၊ ရှာသူတို့၏
 အကျင့်မှ၊ ဝိရထံ၊ ကြဉ်သောသူဟူ၍၊ ဝေရေထ၊ မှတ်ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေဝါ၊ ဆို၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ထေသံပဉ္စနံဥပါသက
 သတာနံ၊ ထိုငါးရာသောဒါယကာတို့အား၊ ထေံသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့
 သောအကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံအဟောထိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သ
 နည်း၊ အယျောခေါဂဝေသိ၊ အရှင်ဂဝေသိသည်သာလျှင်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့
 အား။ ဗဟုပကာရော၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏။ ပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ ရှေးသွားတည်း။

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-ဥပါသကဝဂ်၊ ၅၄၇

သမာဗပေတာ၊ သောက်တည်စေတတ်၏။ အယျောဝိဂဝေဝိ၊ အရှင်ဂဝေဝိသည်၊ ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ထေ့ရှိသည်။ အနာစာရီ၊ ယုတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်ထေ့မရှိသည်။ ဘဝိဿာတိနာမ-ဖြစ်ပေ၏။ မေထုနာ၊ ရာဂနှိပ်စက်သောအားဖြင့်တူသည်ဖြစ်၍ အချင်းချင်းဟုဆိုအပ်သော သူနှစ်ယောက်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဂါမဓမ္မာ၊ ရွာသူတို့၏အကျင့်မှ၊ ဝိရတောကြဉ်သည်။ ဘဝိဿာတိနာမဖြစ်ပေ၏။ မဟိပန၊ ငါတို့သည်ကား၊ ကိမင်္ဂီ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဗြဟ္မစာရီနေ့၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်ထေ့ရှိကုန်သည်၊ နဘဝိဿာမ၊ မဖြစ်ကုန်အံ့နည်း၊ အဗြဟ္မစာရီနေ့၊ ယုတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်ထေ့ရှိကုန်သည်၊ နဘဝိဿာမ၊ မဖြစ်ကုန်အံ့နည်း၊ မေထုနာ၊ တစ်ခြင်းရာဂနှိပ်စက်သော အားဖြင့်တူသည်ဖြစ်၍ အချင်းချင်းဟုဆိုအပ်သောသူနှစ်ယောက်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဂါမဓမ္မာ၊ ရွာသူတို့၏အကျင့်မှ၊ ဝိရတာ၊ ကြဉ်ရှောင်ကုန်သည်၊ နဘဝိဿာမ၊ မဖြစ်ကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိဇေတံဇေသောပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တာနိပဉ္စဥပါသကသတာနိ၊ ထိုငါးရာသောဒါယကာတို့သည်၊ ဟေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဂပေသိ၊ ဂပေသိအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ထိုဒါယကာရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံဝိသု၊ ကပ်လေကုန်၏။ ဥပသကံမိတ္တာ၊ ကပ်လေကုန်ပြီး၍၊ ဂဝေထိ၊ ဂဝေထိအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာကို၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏။ ဧကိ၊ အဝေါရံ၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ အယျောဝိဂဝေဝိ၊ အရှင်ဂဝေဝိသည်၊ ဣမာနိဝိပဉ္စဥပါသကသတာနိ၊ ဤငါးရာသောဒါယကာတို့ကိုထည်း၊ ဗြဟ္မစာရီနေ့၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်ထေ့ရှိကုန်၏ဟူ၍၊ ဓာရေတု၊ မှတ်လော့၊ အဗြဟ္မစာရီနေ့၊ ယုတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်ထေ့မရှိသောသူတို့ဟူ၍၊ ဓာရေတု၊ မှတ်လော့၊ မေထုနာ၊ တစ်ခြင်းရာဂနှိပ်စက်သောအားဖြင့် တူသည်ဖြစ်၍အချင်းချင်းဟု ဆိုအပ်သောသူနှစ်ယောက်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဂါမဓမ္မာ၊ ရွာသူတို့၏ အကျင့်မှ၊ ဝိရတောကြဉ်သောသူတို့ဟူ၍၊ ဓာရေတု၊ မှတ်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဂဝေထိဿ၊ ဂဝေထိ အမည်ရှိသော၊ ဥပါသကဿ၊ ဒါယကာအား၊ ဇေတံဇေသော ပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ ကိ၊ အဘောထိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ အဟံခေါ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ ဣမေသံပဉ္စဉ္စ ဥပါသကသတာနံ၊ ဤငါးရာသောဒါယကာတို့အား၊ ဗဟုပကာရော၊ များသောကျေးဇူးရှိသည်၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမော၊

ရှေးသွားသည်။ သမာဓပေတော၊ သောကံတည်စေထတ်သည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ အဟဉ္ဇ၊ ငါသည်လည်း၊ သီလောသု၊ သီလတို့၌၊ ပရိပူရကာရီ၊ ဖြည့်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမာနိဝိပဉ္စဥပါသကသတာနိ၊ ဤငါးရာသော ဒါယကာတို့သည်လည်း၊ သီလောသု၊ သီလတို့၌၊ ပရိပူရကာရီနော၊ ဖြည့်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိကုန်သည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဟဉ္ဇ၊ ငါသည်လည်း၊ ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသည်။ အနာစာရီ၊ ယုတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့မရှိသည်။ မေထုနာ၊ ရာဂနှိပ်စက်သော အားဖြင့် တူသည် ဖြစ်၍ အချင်းချင်း ဟု ဆိုအပ်သော သူနှစ်ယောက်တို့၏ ဥဂ္ဂာ ဖြစ်သော၊ ဂါမဓမ္မာ၊ ရှာသူတို့၏ အကျင့်မှ၊ ဝိရထော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမာနိဝိပဉ္စဥပါသကသတာနိ၊ ဤငါးရာသော ဒါယကာတို့သည်လည်း၊ ဗြဟ္မစာရီနော၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်သည်။ အဗြဟ္မစာရီနော၊ ယုတ်သော အကျင့်ကို မကျင့်ကုန်သည်။ မေထုနာ၊ ရာဂနှိပ်စက်သော အားဖြင့် တူသည် ဖြစ်၍ အချင်းချင်း ဟု ဆိုအပ်သော သူနှစ်ယောက်တို့၏ ဥဂ္ဂာ ဖြစ်သော၊ ဂါမဓမ္မာ၊ ရှာသူတို့၏ အကျင့်မှ၊ ဝိရထော၊ ကြဉ်ရှောင်ကုန်သည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣစ္စေတံ ဣတိထေကာရတံ၊ ဤသို့ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်း ထည်း ဟူသော အကြောင်းသည်။ သမသမံ၊ ထပ်တူထပ်မျှ တူကြသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ယံကိစ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ အတိရေကံ၊ လွန်ကဲသော အကြောင်းသည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟန္ဓ၊ ယခု၊ အဟံ၊ ငါသည်။ အတိရေကာယ၊ ငါးရာသော ဒါယကာတို့ထက် လွန်ကဲစွာ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ ပဋိပစ္စာမိ၊ ကျင့်ဆုံး၊ ဣတိထေသော ပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဓ၊ အာနန္ဓာ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဂဝေသိ၊ ဂဝေသိ အမည်ရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ထာနိပဉ္စဥပါသကသတာနိ၊ ထိုငါးရာသော ဒါယကာတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တေန၊ ထိုငါးရာသော ဒါယကာတို့ရှိရာ အရပ်သို့၊ ဥပသကံသိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံသိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ထာနိပဉ္စဥပါသကသတာနိ၊ ထိုငါးရာသော ဒါယကာတို့ကို၊ ထေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ၊ ဆို၏။ ကံ၊ အဝေါ၊ အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း။ အာယသ္မန္တော၊ အရှင်ဒါယကာ အပေါင်းတို့၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အပြု၍။ ဓံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဧကောတ္တိကံ၊ တထပ်တည်း သာစားခြင်း ရှိသော သူဟူ၍။ ခုတ္တု၊ ပရတံ၊ ညဉ့် အခါ၌ စားခြင်း မှ ကြဉ်သော သူဟူ၍၊ ပိကာလဘောဇနာ၊ နေ့တွဲညစားခြင်း မှ၊ ပိရတံ၊ ကြဉ်သော သူဟူ၍၊ ဝေရေထ၊ မှတ်ကုန်လော့ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ဆို၏။ အာနန္ဓ၊ အာနန္ဓာ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ထေသံ

ပဉ္စနိဗ္ဗာန်ပဉ္စပဉ္စသက-၃-ဥပါသကဝဂ်၊ ၅၄၆

ပဉ္စနိဗ္ဗာန်ပဉ္စပဉ္စသကသတာနံ၊ ထိုငါးရာသောဒါယကာတို့အား၊ ဇေတိသောပရိ
 ဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံအဟောသိ၊
 အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ အယျောဒေါဂဝေသိ၊ အရှင်ဂဝေသိသည်သာလျှင်၊
 အဗျာကံ၊ ငါတို့အား၊ ဗဟုပကာရော၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏။ ပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ ရှေး
 သွားတည်း။ သမာဒပေတာ၊ ဆောက်တည်စေတတ်၏။ အယျောဟိဂဝေသိ၊
 အရှင်ဂဝေသိ သည်သာလျှင်၊ ဧကဘတ္တိကော၊ တထပ်တည်း သာစား
 သည်၊ ရတ္တုပရထော၊ ညဉ့်စားခြင်းမှကြဉ်ရှောင်သည်။ ဝိကာလဘောဇ
 နာ၊ နေ့ထွဲညစားခြင်းမှ၊ ဝိရထော၊ ကြဉ်သည်။ ဘဝိဿတိနာမ၊ ဖြစ်ဘိ၏။
 မယံပန၊ ငါတို့သည်ကား၊ ကိမင်္ဂံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဧကဘတ္တိကော၊ တထပ်
 တည်းသာစားခြင်းရှိကုန်သည်။ ရတ္တုပရထော၊ ညဉ့်အခါ၌ စားခြင်းမှကြဉ်
 ရှောင်ကုန်သည်။ ဝိကာလဘောဇနာ၊ နေ့ထွဲညစားခြင်းမှ၊ ဝိရထော၊ ကြဉ်
 ရှောင်ကုန်သည်။ နဘဝိဿာမ၊ မဖြစ်ကုန်အံ့နည်း။ ဣတိဇေတိသောပရိ
 ဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တာနိပဉ္စဥပါသကသတာနံ၊ ထိုငါးရာသောဒါယကာ
 တို့သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဂဝေသိ၊ ဂဝေသိ အမည်ရှိသော၊ ဥပါ
 သကော၊ ဒါယကာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ထေန၊ ထိုဒါယကာရှိရာအရပ်သို့၊
 ဥပသကံမိံ သု၊ ကပ်ကြကုန်၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ကြကုန်ပြီး၍၊ ဂဝေသိ
 ဂဝေသိအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာကို၊ ဇေတဝစံ၊ ဤစကားကို၊
 အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏။ ကိံအဝေါရံ၊ အဘယ်သို့ ဆိုကုန်သနည်း။ အယျော
 ဂဝေသိ၊ အရှင်ဂဝေသိသည်၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအပ်ပြု၍၊ ဣမာနိပဉ္စဥပါ
 သကသတာနံ၊ ဤငါးရာသော ဒါယကာတို့ကို၊ ဧကဘတ္တိကော၊ တထပ်
 တည်းသာ စားခြင်းရှိသော သူတို့ဟူ၍၊ ဝေရေတု၊ မှတ်ထော၊ ရတ္တုပရ
 ထော၊ ညဉ့် စားခြင်းမှ ကြဉ်သော သူတို့ဟူ၍၊ ဝေရေတု၊ မှတ်ထော၊
 ဝိကာလဘောဇနာ၊ နေ့ထွဲညစားခြင်းမှ၊ ဝိရထော၊ ကြဉ်သောသူတို့ဟူ၍၊
 ဝေရေတု၊ မှတ်ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဂဝေသိဿ၊ ဂဝေသိအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကဿ၊
 ဒါယကာအား၊ ဇေတိသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံအဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ အုဟံခေါ၊ ငါသည်သာ
 သာလျှင်၊ ဣမေသံပဉ္စနိဗ္ဗာန်ပဉ္စပဉ္စသကသတာနံ၊ ဤငါးရာကုန်သောဒါယကာတို့
 အား၊ ဗဟုပကာရော၊ များသောကျေးဇူးရှိသည်။ ပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ ရှေးသွားသည်၊
 သမာဒပေတာ၊ ဆောက်တည်စေတတ်သည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။ အဟဉ္စ၊ ငါသည်

လည်း၊ သိလေသု၊ သိလတိန္ဒိ၊ ပရိပူရကာရီ၊ ဖြည့်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်။
 အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမာနိဝိပဉ္စဥပါသကသတာနိ၊ ထိုငါးရာသောဒါယကာတို့သည်
 လည်း၊ သိလေသု၊ သိလတိန္ဒိ၊ ပရိပူရကာရီနော၊ ဖြည့်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိကုန်
 သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဟဂ္ဂ၊ ငါသည်လည်း၊ ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သော
 အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ အနာစာရီ၊ ယုတ်သော အကျင့်
 ကိုကျင့်လေ့မရှိသည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ မေထုနာ၊ ထပ်ခြင်းရာဝ နှိပ်စက်သော
 အားဖြင့် တူသည်ဖြစ်၍ အချင်းချင်းဟု ဆိုအပ်သော သူနှစ်ယောက်တို့
 ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဂါမဓမ္မာ၊ ရှာသူတို့၏အကျင့်မှ၊ ဝိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်
 သည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမာနိဝိပဉ္စဥပါသကသတာနိ၊ ဤငါးရာသော ဒါယ
 ကာတို့သည်လည်း၊ ဗြဟ္မစာရီနော၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်
 သည်။ အနာစာရီနော၊ ယုတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်လေ့မရှိကုန်သည်။ မေထု
 နာ၊ ရာဝနှိပ်စက်သောအားဖြင့် တူသည်ဖြစ်၍ အချင်းချင်းဟု ဆိုအပ်သော
 သူနှစ်ယောက်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဂါမဓမ္မာ၊ ရှာသူတို့၏အကျင့်မှ၊ ဝိရတော၊
 ကြဉ်ရှောင်ကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣမာနိဝိပဉ္စဥပါသကသတာနိ၊
 ဤငါးရာသောဒါယကာတို့သည်လည်း၊ ဧကဘတ္တိကာ၊ တထပ်တည်းသာ
 စားကုန်သည်။ ရတ္တု၊ ပရတာ၊ ညဉ့်ခိုစားခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ကုန်သည်။ ဝိကာ
 ထံဘောဇနာ၊ နေထွဲညစားခြင်းမှ၊ ဝိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်ကုန်သည်။ အဟော
 သုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣစ္စေတံဣတိဇေတံကာရတံ၊ ဤသို့တထပ်တည်းသာစားခြင်း
 အစရှိသောအကြောင်းသည်။ သမသမံ၊ ထပ်တူထပ်မျှတူကြသည်။ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ အတိရေကံ၊ လွန်ကဲသောအကြောင်း
 သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟန္ဓ၊ ယခုအဟံ၊ ငါသည်။ အတိရေကာယ၊ ငါးရာသော
 ဒါယကာတို့ထက် လွန်ကဲစွာဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပရိပဉ္စမာမိ၊ ကျင့်အံ့။ ဣတိဇေတံဇ
 သောပရိဝိကက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာ
 နန္ဒာ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဂဝေထိ၊ ဂဝေထိ အမည်ရှိသော၊ ဥပါသကော၊
 ဒါယကာသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူ
 ထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဘောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူ
 တတ်သော၊ ကဿပေါ၊ ကဿပ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 သုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာသုရား ရှိတော်မူရာအရပ်
 သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ထေပြီး၍၊ အရဟန္တံ၊
 ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မဘောက်မပြန်ကိုယ်
 တော်တိုင်သိတော်မူသော၊ ကဿပံ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂ

ဗုဒ္ဓကနိပါတ်စတုတ္ထပဋ္ဌာန်သက-၃ ဥပါသကဝဂ်၊ ၅၅၀

ဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ တေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ယျော့ကံသနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်၏အဖြစ်ကို၊ လဘောယျံ၊ ရလိုပါ၏၊ ဥပသမ္ဘန္တံ၊ ပဉ္စင်း၏ အဖြစ်ကို၊ လဘောပဿံ၊ ရလိုပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဂဝေထိ၊ ဂဝေထိအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်၊ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဘောကံ မပြန်ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူသော၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ အထတ္တခေါ၊ ရသည်သာလျှင်တည်း၊ ဥပသမ္ဘန္တံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ အထတ္တခေါ၊ ရသည်သာလျှင်တည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ဂဝေထိ၊ ဂဝေထိအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အဓိဗ္ဗပသမ္ဘန္တော၊ ရဟန်းပြု၍မကြာမြင့်မီ၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ ဂူပကဋ္ဌော၊ အပေါင်းအဘော်မှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပမတ္တော၊ မငေ့ထျော့သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာထာပီ၊ ကိလေသာတို့ကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိတတ္တော၊ ကိုယ်အသက်ကို မစွဲမနွှဲနိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ နဗိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ယေဝေဝ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ ကုထပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်၏ အဆုံးဖြစ်သော၊ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောင်သောကိုယ်၏အဖြစ်သာ၌လျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောင်ပြု၍၊ ဥပသမ္ဘန္တံ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေ၏၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်၊ ဝိတာ၊ ကုန်ပြီ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်ကို၊ ဝသိတံသုံးနှစ်ပြီ၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သော တဆဲ့ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတ္ထတ္ထာယ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စအကျိုး၌၊ အပရံ၊ တပါးသောပြုတွယ်ကိစ္စသည်၊ န၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တညာသိ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဂဝေထိ၊ ဂဝေထိအမည်ရှိသော၊

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အညတဇေ၊ စပနာ
 ဘယောကံ၊ အပါအဝင်သည်သာလျှင်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တေသံပဉ္စဉ္စပါသကသတာနံ၊ ထိုငါးရာသောဒါယ
 ကာတို့အား၊ ဇေတံသေပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောထိ၊
 ဖြစ်၏၊ ကိံ၊ အဟောထိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အယျာဂဝေထိ၊ အရှင်ဂ
 ဝေထိသည်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့အား၊ ဗဟုပကာရော၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏၊
 ပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ ရှေးသွားတည်း၊ သမာဒပေတာ၊ ဆောက်တည် စေတတ်၏၊
 အယျာဟိဂဝေထိ၊ အရှင်ဂဝေထိသည်သာလျှင်၊ ကေသမသယံ၊ ဆံရတ်
 ဆိတ်ကို၊ ဩဟာရေတွာ၊ ပယ်ချ၍၊ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်စွန်းကုန်သော၊
 ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်သင်္ကန်းတို့ကို၊ အစ္စ္ဓာဒေတွာ၊ ပုံးထွင်း၍၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်
 ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာ
 မထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိဿာတိနာမ၊ ရဟန်းပြုထုံထိ၏၊ မယံ
 ပန၊ ငါတို့သည်ကား၊ ကိမင်္ဂံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ကေသမသယံ၊ ဆံရတ်ဆိတ်
 ကို၊ ဩဟာရေတွာ၊ ပယ်ချ၍၊ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်စွန်းကုန်၊ ဝတ္ထာနိ၊
 အဝတ်သင်္ကန်းတို့ကို၊ အစ္စ္ဓာဒေတွာ၊ ပုံးထွင်း၍၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်
 သောလူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်
 သောရဟန်း၏ဘောင်၌၊ နပဗ္ဗဇိဿာမ၊ အဘယ်မှာရဟန်းမပြုတ်ရှိကုန်အံ့
 နည်း၊ ဣတိဇေတံသေပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောထိ၊
 ဖြစ်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တာနိပဉ္စဉ္စပါသကသတာနိ၊
 ထိုငါးရာသောဒါယကာတို့သည်၊ ဟေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အရဟံ၊ ပူဇော်
 အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သဗ္ဗာသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ မဘောက်မပြန်ကိုယ်တော်
 တိုင်သိတော်မူသော၊ ကဿပေါ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကဿပမြတ်စွာဘုရားရှိတော်
 မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံသိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ အရ
 ဟန္တံ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သဗ္ဗာသမ္ပုဒ္ဓံ၊ မဘောက်မပြန်
 ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူသော၊ ကဿပံ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေတံစစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဂေါရံ၊ ငျှောက်ကုန်
 ၏၊ ကိံ၊ အဂေါရံ၊ အဘယ်သို့ငျှောက်ကုန်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
 မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံ
 တော်မှ၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို၊ ထဘေယျာမ၊ ရလိပါကုန်၏၊ ဥပသမ္ပုဒ်၊ ပဉ္စင်း
 အဖြစ်ကို၊ ထဘေယျာမ၊ ရလိပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါရံ၊ ငျှောက်ကုန်၏။

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပစ္ဆိမသက-၃-ဥပါသကဝဂ်၊ ၅၅၃

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ တာနိပဉ္စဥပါသကသတာနိ၊ ထိုငါးရာသောဒါယကာတို့သည်၊ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿမတောကံမပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိထော်မူသော၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံထော်စွံ၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်၏အဖြစ်ကို၊ အထဘိံသုခေါ၊ ရကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ အထဘိံသုခေါ၊ ရကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဂဝေဝိဿ၊ ဂဝေဝိအမည်ရှိသော၊ ထိက္ခုနော၊ ဟောင်းအား၊ ဇေဝံဇေသော၊ ပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံအဟောထိ၊ အတယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အဟံခေါ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ အနုတ္တရဿ၊ အတုမရှိသော၊ ဣမဿပိရတ္တိသုခဿ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို၊ နိကာမဿဘိနော၊ အလိုရှိတိုင်းရခြင်းရှိသည်၊ အကိစ္ဆိယဘိ၊ ပြုပြင်ခြင်းမရှိသဖြင့်ရခြင်းရှိသည်၊ အကသိရဿဘိ၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိသဖြင့်ရခြင်းရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမာနိပိပဉ္စဘိက္ခုသတာနိ၊ ဤငါးရာသောရဟန်းတို့သည်လည်း၊ အနုတ္တရဿ၊ အတုမရှိသော၊ ဣမဿပိရတ္တိသုခဿ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို၊ နိကာမဿဘိနော၊ အလိုရှိတိုင်းရခြင်းရှိကုန်သည်၊ အကိစ္ဆိယဘိနော၊ ပြုပြင်ခြင်းမရှိသဖြင့် ရခြင်းရှိကုန်သည်၊ အကသိရဿဘိနော၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိသဖြင့် ရခြင်းရှိကုန်သည်၊ အဿု၊ ဖြစ်ပါကုန်မူကား၊ အဟောဝတံ၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိဇေဝံဇေသောပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ထာနိပဉ္စဘိက္ခုသတာနိ၊ ထိုငါးရာသောရဟန်းတို့သည်၊ ဝုပကဋ္ဌာ၊ အပေါင်းအဘော်မှကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဗ္ဗမတ္တာ၊ မဝေမထောသောသဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာတာပိနော၊ ကိထေသာကိုပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိကုန်သည်၊ ပဟိတက္ကော၊ ကိုယ်အသက်ကိုမင့်မူ၍ နိဗ္ဗာန်သို့စေတတ်အပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေကုန်သည်ရှိသော်၊ နစ်ရသောဝ၊ မကြာမြင့်ဘိသာလျှင်၊ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်ကုန်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သော အကျင့်၏ အဆုံးဟုဆိုအပ်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

သောတံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိံ၊ သု၊ နေကုန်၏၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ ဝိဏာ၊ ကုန်ပြီ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ဝုသိတံ၊ သုံးအပ်ပြီ၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သောတဆဲ့ခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတ္ထတ္တယ တဆဲ့ခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စအကျိုး၌၊ အပရံ၊ တပါးသောမဂ်ကိစ္စသည်၊ န၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟ္တညိံ၊ သု၊ ထိုကုန်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဂဝေသိပရခါနိ၊ ဂဝေသိရဟန်းလျှင်အမှူးရှိကုန်သော၊ ထာနိပဉ္စ သိက္ခ၊ သထာနိ၊ ထိုငါးရာသောရဟန်းတို့သည်၊ ဥတ္တရတ္တရိ၊ လွန်သောလွန်သောလုံ့လကို၊ ပဏီတပဏီတံ၊ အမြတ်အမြတ်သောလုံ့လကို၊ ဝါယမမာနာ၊ အားထုတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ဝိရတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိကရိသာမ၊ မျက်မှောက်ပြုကုန်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ တေ၊ သင်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ကိံ၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အဘယ်သို့ကျင့်အပ်သနည်း၊ ဥတ္တရတ္တရိ၊ လွန်သည်ထက်လွန်သည်ကို၊ ပဏီတပဏီတံ၊ မြတ်သည်ထက်မြတ်သည်ကို၊ ဝါယမမာနာ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ဝိရတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိကရိသာမ၊ မျက်မှောက်ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ တေ၊ သင်သည်၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝိနိတော်မူ၏၊ ဒေသမံ၊ ဒေသမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဥပါသကဝဂ္ဂေါ၊ ဥပါသကဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံ၊ သည်ကား၊ သာဓုဇ္ဇံ၊ ရွံရှာခြင်းရှိသော ဒါယကာ ထည်းကောင်း၊ ဝိသာဓုဒေါ၊ ကင်းသောရွံရှာခြင်းရှိသောဒါယကာထည်းကောင်း၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌ချထားအပ်သည် နှင့်တူသောဒါယကာ ထည်းကောင်း၊ ဝေရ၊ ငါးပါးသောရန်ထည်းကောင်း၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြော်သော၊ စဏ္ဍာစ၊ နွန်းစဏ္ဍား နှင့်တူသောဒါယကာထည်းကောင်း၊ ဝိတိ၊ နိဝရဏမှကင်းသောဈာန်ကိုမှီ၍ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်းသို့ကပ်၍ နေရာသည်ကို ဟောရာဖြစ်သော သုတ်ထည်းကောင်း၊ ဝဏီဇ္ဇာ၊ ကုန်သည်ထည်းကောင်း၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့ထည်းကောင်း၊ ဝိတိ၊ စေတ၊ လူထည်းကောင်း၊ ဂဝေသိနာ၊ ဂဝေသိအမည်ရှိသော

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဍာသက-၃-ဥပါသကဝဂ်၊ ၅၅၅

ဒါယကာကိုပဋ္ဌာနပြု၍ဟောရာဖြစ်သောသုတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဗျာဓိ၊
တေတာနိ၊ ထိုသုတ်တို့သည်၊ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်၊ ပောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းတည်း။ ။

ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဍာသ-၄-အရညဝဂ်၊

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရညကာ၊ အရညကင်ရ တင်ဆောက်တည်
သောရဟန်းတို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊
က ဘမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ မန္တက္ကာ၊ ပညာနဲ့ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
မောမူဟက္ကာ၊ အလွန်ရိက်မဲ့တွေဝေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာရညကော၊
အရညကင်ရတင်ဆောက်တည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါဝိစ္ဆော၊ ယုတ်မာ
သောအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣစ္ဆာပကထော၊ ယုတ်မာသောအလိုရှိမက်နှိပ်
စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အာရညကော၊ အရညကင်ရတင်ဆောက်တည်သည်
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဗ္ဗာဒါ၊ ရူးသွတ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိက္ကက္ခေပါ၊ မိတ်၏ရှုံလွင့်
ခြင်းကြောင့်၊ အာရညကော၊ အရညကင်ရတင် ဆောက်တည်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓေဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓသာဝ
ကေဟိ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ထပည့်သားတော်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏိ
တံ၊ မြီးမွမ်းတော်မူအပ်၏၊ ဣတိမနုသိ၊ ကာရိတွာ၊ ဤသို့နုလုံးသွင်း၍၊ အာရည
ကော၊ အရညကင်ရတင်ဆောက်တည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိစ္ဆ
တေ ဥဝေ၊ ယုတ်မာသောအလိုမရှိခြင်းကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊
သန္တု၊ မြို့ညောင်၊ ရောင့်ရဲခြင်းကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ သလ္လေခည
ဝ၊ ကိလေသာကိုခေါင်းပါးခြင်းကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ပဝိဝေ
ကညေဝ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ဣဒမတ္ထိတညေဝ၊
ဤသို့ အရညကင်ရတင် ဆောက်တည်ခြင်း တည်းဟူသော ကောင်းသော
အကျင့်ဖြင့်ဝန်ဆင်းရဲမှထွက်မှောက်ခြင်းအကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုသာ
လျှင်၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ အာရညကော၊ အရညကင်ရတင်ဆောက်တည်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ အာရညကော၊ အရညကင်ရတင် ဆောက်တည်သော ရဟန်းတို့သည်၊
ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးယောက်တို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စန္ဒါ၊ ငါးယော်
ကုန်သော၊ ဣမေသံခေါအာရညကောနံ၊ ဤအရညကင်ရတင်ဆောက်တည်
သောရဟန်းတို့တွင်၊ ယွာယံယောအယံ အာရညကော၊ အကြင်အရည

ကင်္ဂတင် ဆောက်တည်သော ရဟန်းသည်၊ အပ္ပိန္နဲတညောဝ၊ ယုတ်
မာသော အလိမ္မာခြင်းကို သာသျှင်၊ နိဿာယ၊ အဓိပြု၍၊ သန္တုဗြိညောဝ၊
ရောင့်ရဲခြင်းကို သာသျှင်၊ နိဿာယ၊ အဓိပြု၍၊ သလ္လောဓညောဝ၊ ကိလေ
သာကိုခေါင်းပါးခြင်းကို သာသျှင်၊ နိဿာယ၊ အဓိပြု၍၊ ပဝိဝေကညောဝ၊
ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို သာသျှင်၊ နိဿာယ၊ အဓိပြု၍၊ ဣဒမတ္ထိတညောဝ၊ ဤသို့
အရညကင် ခုတင် ဆောက်တည်ခြင်း ဟူသော ကောင်းသော အကျင့်ငွေ့
ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ခြင်းအကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို သာသျှင်၊ နိဿာယ၊
အဓိပြု၍၊ အရညကော၊ အရညကင် ခုတင် ဆောက်တည်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤအရညကင် ခုတင် ဆောက်တည်သော ရဟန်းသည်၊
ပဉ္စန္ဒါငါးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေသံအရညကာနံ၊ ဤအရညကင်ခုတင်ကို
ဆောက်တည်သော ရဟန်းတို့ထက်၊ အဂ္ဂေါစ၊ ကြီးထည်းကြီး၏။ သေဋ္ဌောစ
အသူးသဖြင့်ထည်း၊ ခြီးမွင်းအပ်၏။ ပါမောက္ခက္ခောစ၊ အရှူးထည်းဖြစ်၏။
ဥတ္တမောစ၊ မြတ်ထည်းမြတ်၏။ ပဝရောစ၊ တောင့်ထည်း၊ တောင့်တအပ်၏။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝိ၊ နှိုင်းယှဉ်စရာ ဥပမာမည်သည်ကား၊
ဝဝါ၊ နွားမမှ၊ ခီရံ၊ နို့ရည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ခီရံ၊ နို့ရည်မှ၊ ဒမိ၊ နို့ခင်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒမိ၊ နို့ခင်းမှ၊ နဝနိတံ၊ ဆီးဦးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
နဝနိတံမှ၊ ဆီးဦးမှ၊ သပ္ပိ၊ ထောပတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သပ္ပိမှ၊ ထော
ပတ်မှ၊ သပ္ပိမဇ္ဈော၊ ထောပတ်ကြည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနွားမ
နို့ရည်စသည်တို့တွင်၊ ခီရံ၊ နို့ရည်ကို၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ သေယျ
ထာဝိ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတုသာသျှင်
ပဉ္စန္ဒါငါးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေသံအရညကာနံ၊ ဤအရညကင်ခုတင်
ဆောက်တည်သော ရဟန်းတို့တွင်၊ ယွာယံ ယောအယံအရညကော၊ အကြင်
အရညကင်ခုတင်ဆောက်တည်သော ရဟန်းသည်၊ အပ္ပိန္နဲတညောဝ၊ ယုတ်
မာသော အလိမ္မာခြင်းကို သာသျှင်၊ နိဿာယ၊ အဓိပြု၍၊ သန္တုဗြိညောဝ၊
ရောင့်ရဲခြင်းကို သာသျှင်၊ နိဿာယ၊ အဓိပြု၍၊ သလ္လောဓညောဝ၊ ကိလေသာကို
ခေါင်းပါးခြင်းကို သာသျှင်၊ နိဿာယ၊ အဓိပြု၍၊ ပဝိဝေကညောဝ၊ ဆိတ်ငြိမ်
ခြင်းကို သာသျှင်၊ နိဿာယ၊ အဓိပြု၍၊ ဣဒမတ္ထိတညောဝ၊ ဤသို့အရညကင်
ခုတင်ဆောက်တည်ခြင်းတည်းဟူသော ကောင်းသော အကျင့်ငွေ့ဆင်းရဲမှ
ထွက်မြောက်ခြင်းအကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို သာသျှင်၊ နိဿာယ၊ အဓိပြု၍၊
အရညကော၊ အရညကင် ခုတင် ဆောက်တည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
အယံ၊ ဤအရညကင် ခုတင် ဆောက် တည်သော ရဟန်းသည်၊ ပဉ္စန္ဒါ။

ငါးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေသံအာရညကာနံ၊ ဤအရညကင်ရတင်ဆောင်ကံ
ထည်သောရဟန်းတို့ထက်၊ အဂ္ဂေါစ၊ ကြီးထည်ကြီး၏၊ သေဋ္ဌောစ၊ အထူး
သဖြင့်ထည်ခြီးပွင်းအပ်၏၊ မောက္ခောစ၊ အရှူးထည်ဖြစ်၏၊ ဥက္ကမောစ၊ မြတ်
ထည်မြတ်၏၊ ပဝရောစ၊ ထောင့်ထည်တောင့်တအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ
စ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူရတင်ဆောင်ထည်သော
ရဟန်းတို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးယောက်တို့ထည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်တို့
သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ မန္ဒုတ္တာ၊ ပညာနဲ့ သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ မောမူဟတ္တာ၊ အလွန်ရိက်မဲတွေဝေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပံသုကူ
လိကော၊ ပံသုကူရတင် ဆောင်ထည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ထ)၊ ဣဒ
မတ္ထိတညေဝ၊ ဤသို့ပံသုကူရတင်ဆောင်ထည်ခြင်းဟူသော ကောင်းသော
အကျင့်ဝန်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ခြင်းအကျိုးရှိသည် အဖြစ်ကိုသာထွင်၊
နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူရတင် ဆောင်ထည်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးယောက်တို့ထည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့
ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူရတင်ဆောင်ထည်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဣမေ
ခေါပဉ္စ၊ ဤငါးယောက်တို့ထည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣတိ
ယံ၊ ဣတိယသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ရုက္ခမူလိကော၊ ရုက္ခမူရတင်ဆောင်ထည်သော
ရဟန်းတို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးယောက်တို့ထည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်တို့
သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ မန္ဒုတ္တာ၊ ပညာနဲ့ သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ မောမူဟတ္တာ၊ အလွန်ရိက်မဲတွေဝေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ရုက္ခမူ
လိကော၊ ရုက္ခမူရတင်ဆောင်ထည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ထ)၊ ဣဒမတ္ထိ
တညေဝ၊ ဤသို့ရုက္ခမူရတင် ဆောင်ထည်ခြင်းဟူသော ကောင်းသော
အကျင့်ဝန်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ခြင်းအကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကိုသာထွင်
နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ရုက္ခမူလိကော၊ ရုက္ခမူရ တင်ဆောင်ထည်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးယောက်တို့ထည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ရုက္ခမူလိကော၊ ရုက္ခမူရတင်ဆောင်ထည်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဣမေခေါ
ပဉ္စ၊ ဤငါးယောက်တို့ထည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ။
တတိယံ၊ တတိယသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သောသနိကော၊ သုသန်ရတင်ဆောင်ထည်သော
ရဟန်းတို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးယောက်တို့ထည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်တို့

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထော်နိဿယ

သည်။ ကတမေ၊အဘယံသည်တို့နည်း၊ မဒ္ဒတ္တာ၊ပညာနံ့သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊မောမုဟတ္တာ၊အလွန်မိုက်မဲတွေဝေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သော
 သာနိကော၊သုသာန်ရတင်ဆောက်တည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ (ထ)။အုဒ
 မတ္ထိသညေဝ၊ဤသုသာန်ရတင်ဆောက်တည်ခြင်းဟူသော ကောင်းသော
 အကျင့်ဝန်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ခြင်းအကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊
 နိဿယ၊အမှီပြု၍၊ သောသာနိကော၊ သုသာန်ရတင်ဆောင်တည်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိမေပဉ္စ၊ ဤငါးယောက်တို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်း
 တို့၊ သောသာနိကာ၊သုသာန်ရတင်ဆောက်တည်သော ရဟန်းတို့သည်၊
 ဣမေခေါပဉ္စ၊ငါးယောက်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါ၊မိန့်ထော်မူ၏။
 စတုတ္ထံ၊စတုတ္ထသုတ်သည်၊နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဗ္ဗေဒကာသိကာ၊ အဗ္ဗေဒကာသိက ရတင်
 ဆောက်တည်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ငါးယောက်တို့တည်း၊ (ပ)။
 ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ နေသဇ္ဇိကာ၊နိသစ်ရတင် ဆောက်တည်သောရဟန်း
 တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးယောက်တို့တည်း၊(ပ)။ ဆဋ္ဌံ၊ဆဋ္ဌသုတ်သည်၊
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ယထာသန္တတိကာ၊ယထာသန္တတိရတင်ဆောက်
 တည်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ဤငါးယောက်တို့တည်း၊(ပ)။သတ္တ
 ဝံ၊သတ္တမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ကောသနိကာ၊ကောသနိကရတင်ဆောက်တည်
 သောရဟန်းတို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ဤငါးယောက် တို့တည်း၊(ပ)။အဋ္ဌဝံ၊
 အဋ္ဌမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကာ၊ခလုပစ္ဆာ ဘတ္တိကရတင်
 ဆောက်တည်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ဤငါးယောက် တို့တည်း၊
 (ပ)။နဝဝံ၊နဝမသုတ်သည်၊နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပတ္တဝိဏ္ဏိကာ၊ပတ္တဝိဏ္ဏိ ရတင်ဆောက်တည်
 သောရဟန်းတို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ဤငါးယောက်တို့တည်း၊ပဉ္စ၊ငါးယောက်
 တို့သည်၊ကတမေ၊အဘယံသည်တို့နည်း၊ မဒ္ဒတ္တာ၊ပညာနံ့သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊မောမုဟတ္တာ၊ အလွန်မိုက်မဲတွေဝေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ပတ္တ
 ဝိဏ္ဏိကော၊ပတ္တဝိဏ္ဏိရတင်ဆောက်တည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပါဝိဇ္ဇော
 ယုတ်မာသောအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣစ္ဆာ၊ပကတော၊ ယုတ်မာသောအလို
 ရုံမက်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပတ္တဝိဏ္ဏိကော၊ ပတ္တဝိဏ္ဏိရတင်ဆောက်

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၄-အရညဝဂ်၊

တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဒ္ဓါဒါ၊ ရူးသွတ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိတ္တက္ခေပါ၊ ဖိတ်၏၊ ပျံလွန်ခြင်းကြောင့်၊ ပတ္တဝိဏ္ဏိကော၊ ပတ္တဝိဏ္ဏိကော၊ ဆောက်တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓေဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ထည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓသာဝကေဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏တပည့်သားတို့သည် ထည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏိသံ၊ မြီးမွမ်းအပ်၏၊ ဣတိမနုလိကရိတွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ ပတ္တဝိဏ္ဏိကော၊ ပတ္တဝိဏ္ဏိကော၊ ဆောက်တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပိန္နဲတညေဝ၊ ယုတ်မာသော အလိမ္မာခြင်းကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ သန္တုဗ္ဗိတညေဝ၊ ရောင့်ရဲခြင်းကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ သလ္လေခတညေဝ၊ ကိလေသာကိုခေါင်းပါးခြင်းကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ပဝိဝေကတညေဝ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ဣဒမတ္ထိတညေဝ၊ ဤသို့ပတ္တဝိဏ္ဏိကော၊ ဆောက်တည်ခြင်းဟူသောကောင်းသော အကျင့်ဝင်္ဂါဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ခြင်းအကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ပတ္တဝိဏ္ဏိကော၊ ပတ္တဝိဏ္ဏိကော၊ ဆောက်တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးယောက်တို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပတ္တဝိဏ္ဏိကာ၊ ပတ္တဝိဏ္ဏိကော၊ ဆောက်တည်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးယောက်တို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စန္ဒါ၊ ငါးယောက်ကျန်သော၊ ဣမေသံခေါပတ္တဝိဏ္ဏိကာနံ၊ ဤပတ္တဝိဏ္ဏိကော၊ ဆောက်တည်သော ရဟန်းတို့တွင်၊ ယွာယံယောအယံပတ္တဝိဏ္ဏိကော၊ အကြင်ပတ္တဝိဏ္ဏိကော၊ ဆောက်တည်သော ရဟန်းသည်၊ အဝိန္တိတညေဝ၊ ယုတ်မာသော အလိမ္မာခြင်းကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ သန္တုဗ္ဗိတညေဝ၊ ရောင့်ရဲခြင်းကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ သလ္လေခတညေဝ၊ ကိလေသာကိုခေါင်းပါးခြင်းကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ပဝိဝေကတညေဝ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ဣဒမတ္ထိတညေဝ၊ ဤသို့ပတ္တဝိဏ္ဏိကော၊ ဆောက်တည်ခြင်းဟူသောကောင်းသော အကျင့်ဝင်္ဂါဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ခြင်းအကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ပတ္တဝိဏ္ဏိကော၊ ပတ္တဝိဏ္ဏိကော၊ ဆောက်တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤပတ္တဝိဏ္ဏိကော၊ ဆောက်တည်သော ရဟန်းသည်၊ ပဉ္စန္ဒါ၊ ငါးယောက်ကျန်သော၊ ဣမေသံပတ္တဝိဏ္ဏိကာနံ၊ ဤပတ္တဝိဏ္ဏိကော၊ ဆောက်တည်သော ရဟန်းတို့ထက်၊ အဂ္ဂေဝ၊ ကြီးထည်းကြီး၏၊ သေဋ္ဌောဝ၊ အထူးသဖြင့်ထည်းမြီးမွမ်းအပ်၏၊ မောက္ခောဝ၊ အရှူးထည်းဖြစ်၏၊ ဥတ္တမောဝ၊ မြတ်ထည်းမြတ်၏၊ ပဝါရောဝ၊ တောင့်တထည်းတောင့်တအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယုထာဝိ၊ နှိုင်း

ဟဋ္ဌစရာ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဂဝါ၊ နွား၊ ငှက်၊ ခြံ၊ နို့ရည်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနွားမမှ နို့ရည်တို့တွင်၊ ခြံ၊ နို့ရည်ကို၊ အင်္ဂု၊ မြတ်၏ဟူ၍၊
 အက္ခယတိ သေယျထာဝရိ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ခြံ၊ နို့ရည်မှ၊ ခြံ၊ နို့ရည်၊
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနို့ရည်၊ နို့ရည်၊ တွင်၊ ခြံ၊ နို့ရည်ကို၊ အင်္ဂု
 မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခယတိ သေယျထာဝရိ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ အင်္ဂု၊ နို့ရည်၊
 နဝနိတံ၊ ဆီဦးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနို့ရည်၊ ဆီဦးတို့တွင်၊ နဝနိ
 တံ၊ ဆီဦးကို၊ အင်္ဂု၊ မြတ်၏။ အက္ခယတိ သေယျထာဝရိ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ နဝနိ
 တံ၊ ဆီဦးမှ၊ သပ္ပိ၊ ထောပတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဆီဦးထော
 ပတ်တို့တွင်၊ သပ္ပိ၊ ထောပတ်ကို၊ အင်္ဂု၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခယတိ၊ သေယျထာ
 ဝရိ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ သပ္ပိ၊ ထောပတ်မှ၊ သပ္ပိ၊ မဏ္ဍော၊ ထောပတ်ကြည်သည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုထောပတ်ထောပတ်ကြည်တို့တွင်၊ သပ္ပိ၊ မဏ္ဍော၊
 ထောပတ်ကြည်ကို၊ အင်္ဂု၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခယတိ သေယျထာဝရိ၊ ဆို
 အပ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပဉ္စနံ၊ ငါး
 ယောက်ကုန်သော ဣမေသံ ပတ္တဝိဗ္ဗိကာနံ၊ ဤပတ္တဝိဗ္ဗိကာရတင်ဆောက်
 တည်သော ရဟန်းတို့တွင်၊ ယွာယံ ယောအယံ ပတ္တဝိဗ္ဗိကာ၊ အကြင်ပတ္တ
 ဝိဗ္ဗိကာရတင်ဆောက်တည်သော ရဟန်းသည်၊ အပ္ပိန္နဲ၊ တညော၊ ယုတ်မာ
 သော အလိုမရှိခြင်းကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ အဓိပ္ပာယ်၊ သန္တု၊ မြှည့်ဝေ၊ ရောင့်ရဲ
 ခြင်းကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ အဓိပ္ပာယ်၊ သန္တု၊ မြှည့်ဝေ၊ ကိလေသာကိုခေါင်းပါး
 လျှင်၊ နိဿာယ၊ အဓိပ္ပာယ်၊ ပပိဝေကညော၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုသာ
 လျှင်၊ နိဿာယ၊ အဓိပ္ပာယ်၊ ဣမေသံ ပတ္တဝိဗ္ဗိကာ၊ ဤပတ္တဝိဗ္ဗိကာရတင်ဆောက်
 တည်ခြင်းဟူသောကောင်းသော အကျင့်ဝင်္ဂုဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ခြင်း
 အကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ အဓိပ္ပာယ်၊ ပတ္တပဏ္ဍိကော၊ ပတ္တ
 ဝိဗ္ဗိကာရတင်ဆောက်တည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤပတ္တဝိဗ္ဗိကာရတင်
 ဆောက်တည်သော ရဟန်းသည်၊ ပဉ္စနံ၊ ငါးယောက်ကုန်သော ဣမေသံ ပတ္တ
 ဝိဗ္ဗိကာနံ၊ ဤပတ္တဝိဗ္ဗိကာရတင်ဆောက်တည်သော ရဟန်းတို့တွင်၊ အဂ္ဂေါ
 စ၊ ကြီးထည်းကြီး၏။ သေဋ္ဌာစ၊ အထူးသဖြင့်ပြီးပွမ်းလည်းပြီးပွမ်းအပ်၏။
 မောက္ခောစ၊ အမှူးလည်းဖြစ်၏။ ဥက္ကမောစ၊ မြတ်လည်းမြတ်၏။ ပဝရောစ၊
 ထောင့်လည်းထောင့်ဟအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ခဿမံ၊
 ခဿမသတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ စတုက္ကော၊ လေးခု
 မြောက်သော၊ အရည ဝဂ္ဂေါ၊ အရည ဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဍိတသက-၄-အရညဝဂ်၊ ၅၆၀

ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသညကား၊ အရညံ၊ အရညကင်္ဂရတင် ဆောက်
ထည်သောရဟန်း၊ လည်းကောင်း၊ စိဝရံ၊ ပံသကူသကံနိးကိုဆောင်သော
ရဟန်းကိုဟောရာဖြစ်သောသုတ်ထည်းကောင်း၊ ရုက္ခ၊ ရုက္ခမူရတင်ဆောက်
ထည်သောရဟန်း၊ လည်းကောင်း၊ သုသာနံ၊ သုသာနရတင်ဆောက်ထည်
သောရဟန်းထည်းကောင်း၊ အဗ္ဗေဒကောသိကံ၊ အဗ္ဗေဒကောသိကရတင်
ဆောက်ထည်သောရဟန်း၊ လည်းကောင်း၊ နိသန္တံ၊ နိသန္တရတင်ဆောက်
ထည်သောရဟန်းထည်းကောင်း၊ သန္တတံ၊ ယထာသန္တတိရတင်ဆောက်
ထည်သောရဟန်း၊ လည်းကောင်း၊ ဧကောသနိကံ၊ ဧကောသနိကရတင်
ဆောက်ထည်သောရဟန်းထည်းကောင်း၊ ခလပစ္ဆာ၊ ခလပစ္ဆာဘတ္တိက
ရတင်ဆောက်ထည်သောရဟန်းထည်းကောင်း၊ ဝိဏ္ဏိကေနစ၊ ဝိဏ္ဏပတ်
ရတင်ဆောက်ထည်သောရဟန်းထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေတာနိ၊
ထိုသုတ်တို့သည်၊ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
ဤသည်လျှင်၊ ဥဒါနံ၊ ထုတ်၍ဆိုရာဥဒါနံထည်း၊ ။

စတုတ္ထပဏ္ဍိတသက-၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပေါရာဏာ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်
သော၊ ဣမေဗြာဟ္မဏဓမ္မော၊ ဤပုဏ္ဏား၏သဘောတို့သည်၊ တေရဟိ၊ ယခု
အခါ၌၊ သုနခေသု၊ ခွေးတို့၌၊ သန္ဓိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ ဗြာဟ္မဏေသု၊ ပုဏ္ဏား
တို့၌၊ နောသန္ဓိဿန္တိ၊ မထင်ကုန်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်
သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊
ဗြာဟ္မဏီ၊ ယေဝ၊ ပုဏ္ဏားမသို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏၊ အဗြာဟ္မဏီ၊
ပုဏ္ဏမ မဟုတ်သော မိန်းမသို့၊ နောဂစ္ဆန္တိ၊ မကပ်ကုန်၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဗြာဟ္မ
ဏီ၊ ဝိ၊ ပုဏ္ဏားမသို့ထည်း၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏၊ အဗြာဟ္မဏီ၊ ဝိ၊ ပုဏ္ဏမ
မဟုတ်သော မိန်းမသို့ထည်း၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ သုနခါ၊ ခွေးတို့သည်၊ သုနိညေဝ၊ ခွေးမသို့သာလျှင်၊
ဂစ္ဆန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏၊ အသုနိ၊ ခွေးမမဟုတ်သောမိန်းမသို့၊ နောဂစ္ဆန္တိ၊
မကပ်ကုန်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စမေ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ပေါရာဏာ၊
ရှေး၌ဖြစ်သော၊ အယံဗြာဟ္မဏဓမ္မော၊ ဤပုဏ္ဏား၏သဘောသည်၊ တေရဟိ၊
ယခုအခါ၌၊ သုနခေသု၊ ခွေးတို့၌၊ သန္ဓိဿတိ၊ လင်ထွက်၊ ဗြာဟ္မဏေသု၊

ပုဏ္ဏားတို့၌၊ နောသန္ဓိဿတိ၊ မထင်လတ္တံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုဗ္ဗေ၊
ရှေး၌၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဥတုနိဗ္ဗေဝ၊ ဥတုသာသည်သာ၊ ယျင်ဖြစ်
သော၊ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏေမသို၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏၊ အနုတုနိ၊ ဥတုမသာ
သော၊ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏေမသို၊ နောဂစ္ဆန္တိ၊ မကပ်ကုန်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ဇေယျတိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဥတုနိ၊ ဥတုသာသော၊
ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏေမသိုသည်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏၊ အနုတုနိ၊ ဥတုမသာ
သော၊ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏေမသိုသည်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ဇေယျတိ၊ ယခုအခါ၌၊ သုနခါ၊ ခွေးတို့သည်၊ ဥတုနိဗ္ဗေဝ၊ ဥတုသာသည်
သာ၊ ယျင်ဖြစ်သော၊ သုနခါ၊ ခွေးမသို၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏၊ အနုတုနိ၊ ဥတုမ
သာသော၊ သုနခါ၊ ခွေးမသို၊ နောဂစ္ဆန္တိ၊ မကပ်ကုန်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ပေါရာဏော၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ အယံဗြဟ္မဏ
ဓမ္မော၊ ဤပုဏ္ဏား၏သဘောသည်၊ ဇေယျတိ၊ ယခုအခါ၌၊ သုနခေသု၊ ခွေးတို့၌
သန္ဓိဿတိ၊ ထင်လတ္တံ့၊ ဗြာဟ္မဏေသု၊ ပုဏ္ဏားတို့၌၊ နောသန္ဓိဿတိ၊ မထင်
လတ္တံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဗြာဟ္မ
ဏီ၊ ပုဏ္ဏေမသို၊ နေဝကိစ္ဆန္တိ၊ မိမိဘိဝံးယူသောအားဖြင့်မဝယ်ကုန်၊ နော
ဝိတ္တိဏန္တိ၊ သူတပါးကိုပေးသောအားဖြင့်မယောင်းကုန်၊ သမ္ပိယေနော၊ အ
ချင်းချင်းချစ်မြတ်နိုးသဖြင့်သာယျင်၊ သံဗန္ဓာယ၊ အစဉ်စပ်ဖွဲ့ခြင်းငှါ၊ သံဝါ
သံ၊ တကွပေါင်းဘော်ခြင်းကို၊ ပဝတ္တေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ဇေယျတိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏေမ
သို၊ ကိစ္ဆန္တိ၊ မိမိဘိဝံးယူသောအားဖြင့်မဝယ်ကုန်၏၊ ဝိတ္တိဏန္တိ၊
သူတပါးကိုပေးသောအားဖြင့်မယောင်းကုန်၏၊ သမ္ပိယေနော၊ အချင်း
ချင်းချစ်မြတ်နိုးသဖြင့်သာယျင်၊ သံဗန္ဓာယ၊ အစဉ်စပ်ဖွဲ့ခြင်းငှါ၊ သံဝါသံ၊
တကွပေါင်းဘော်ခြင်းကို၊ ပဝတ္တေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ဇေယျတိ၊ ယခုအခါ၌၊ သုနခါ၊ ခွေးတို့သည်၊ သုနခါ၊ ခွေးမသို၊ နေဝကိစ္ဆန္တိ၊
မိမိဘိဝံးယူသောအားဖြင့်မဝယ်ကုန်၊ နောဝိတ္တိဏန္တိ၊ သူတပါးကိုပေးသော
အားဖြင့်မယောင်းကုန်၊ သမ္ပိယေနော၊ အချင်းချင်း ချစ်မြတ်နိုးသဖြင့်သာ
ယျင်၊ သံဗန္ဓာယ၊ အစဉ်စပ်ဖွဲ့ခြင်းငှါ၊ သံဝါသံ၊ တကွပေါင်းဘော်ခြင်းကို၊
ပဝတ္တေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်
သော၊ ပေါရာဏော၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ အယံဗြဟ္မဏဓမ္မော၊ ဤပုဏ္ဏား၏
သဘောသည်၊ ဇေယျတိ၊ ယခုအခါ၌၊ သုနခေသု၊ ခွေးတို့၌၊ သန္ဓိဿတိ၊ ထင်
လတ္တံ့၊ ဗြာဟ္မဏေသု၊ ပုဏ္ဏားတို့၌၊ နောသန္ဓိဿတိ၊ မထင်လတ္တံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဍာသက-၅ ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၅၆၃

ရဟန်းတို့၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဓနုဿပိ၊ ဥဏ္ဍာကို ထည်းကောင်း၊
 ခဉ္စာဿပိ၊ စပါးကို ထည်းကောင်း၊ ရဇထဿပိ၊ ငွေကိုထည်းကောင်း၊
 ဇာတရူပဿပိ၊ ရွှေကိုထည်းကောင်း၊ သန္နိဓိ၊ သိဒ္ဓိခြင်းကို၊ နကဓောန္တိ၊
 မပြုကုန်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့
 သည်၊ ဓနုဿပိ၊ ဥဏ္ဍာကိုထည်းကောင်း၊ ခဉ္စာဿပိ၊ စပါးကိုထည်းကောင်း၊
 ရဇတဿပိ၊ ငွေကိုထည်းကောင်း၊ ဇာတရူပဿပိ၊ ရွှေကိုထည်းကောင်း၊
 သန္နိဓိ၊ သိဒ္ဓိခြင်းကို၊ ကဓောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေ
 တရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ သုနခါ၊ ခွေးတို့သည်၊ ဓနုဿပိ၊ ဥဏ္ဍာကိုထည်းကောင်း၊
 ခဉ္စာဿပိ၊ စပါးကို ထည်းကောင်း၊ ရဇထဿပိ၊ ငွေကိုထည်းကောင်း၊
 ဇာတရူပဿပိ၊ ရွှေကိုထည်းကောင်း၊ သန္နိဓိ၊ သိဒ္ဓိခြင်းကို၊ နကဓောန္တိ၊
 မပြုကုန်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုတ္ထေ၊ ထေးချမြောက်သော၊ ပေါရာ
 ဏေ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ အယံဗြာဟ္မဏဓမ္မော၊ ဤပုဏ္ဏား၏ သဘောသည်၊
 ဇေတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ သုနခေသု၊ ခွေးတို့၌၊ သန္နိဿတိ၊ ထင်ထက်၊
 ဗြဟ္မဏေသု၊ ပုဏ္ဏားတို့၌၊ နောသန္နိဿတိ၊ မထင်ထက်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ သာယံ၊ ညချမ်းအခါ၌၊ သာယ
 မာသာယ၊ ညစာအစရှိ၍၊ ပါတော၊ နံနက်အခါ၌၊ ပါတရာသာယ၊ နံနက်စာ
 အစရှိ၍၊ ဘိက္ခု၊ အစာကို၊ ပရိယေသန္တိ၊ ရှာဖွေကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဇေတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ယဝဓတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊
 ဥဒရာဝဒေဝဟကံ၊ ဝမ်းပြည့်အောင်၊ သဗ္ဗိတွာ၊ စားပြီး၍၊ အဝသေသံ၊
 အကြွင်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူကုန်၍၊ ပတ္တမန္တိ၊ ဖဲသွားကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဇေတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ သုနခါ၊ ခွေးတို့သည်၊ သာယံ၊ ညချမ်းအခါ၌၊ သာယ
 မာသာယ၊ ညစာအစရှိ၍၊ ပါတော၊ နံနက်အခါ၌၊ ပါတရာသာယ၊ နံနက်စာ
 အစရှိ၍၊ ဘိက္ခု၊ အစာကို၊ ပရိယေသန္တိ၊ ရှာဖွေကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ပဉ္စမေ၊ ငါးချမြောက်သော၊ ပေါရာဏေ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ အယံဗြာဟ္မဏ
 ဓမ္မော၊ ဤပုဏ္ဏား၏ သဘောတို့သည်၊ ဇေတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ သုနခေသု၊ ခွေးတို့၌
 သန္နိဿတိ၊ ထင်ထက်၊ ဗြာဟ္မဏေသု၊ ပုဏ္ဏားတို့၌၊ နောသန္နိဿတိ၊ မထင်
 ထက်၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါး
 ကုန်သော၊ ပေါရာဏာ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေခေါဗြာဟ္မဏဓမ္မော၊ ဤ
 ပုဏ္ဏား၏ သဘောတို့သည်၊ ဇေတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ သုနခေသု၊ ခွေးတို့၌၊
 သန္နိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်ထက်၊ ဗြာဟ္မဏေသု၊ ပုဏ္ဏား၌၊ နောသန္နိဿန္တိ၊

မထင်ကုန်သတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်၊ သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေါတဗြာဟ္မဏော၊ ဒေါတပုဏ္ဏားသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟော၏။ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောအပ်သော၊ သာဓကီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မှေအပ်သော။ ကထံ၊ စကားကို၊ ဝိတိသာဓေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်ထောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိထိန္နောခေါ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်ထောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိထိန္နောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ဒေါတဗြာဟ္မဏော၊ ဒေါတပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ယျောက်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ဇိဏ္ဏေ၊ အိုမင်းကုန်းပြီးသော၊ ဝုဒ္ဓေ၊ အယွယ်အားဖြင့်ကြီးကုန်သော၊ မဟလ္လကော၊ အမျိုးစည်းစိမ်အားဖြင့်ကြီးကုန်သော၊ အဗ္ဗဂတေ၊ ရှည်သော အစွန့်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ဝယောအနုပ္ပတ္တေ၊ ပစ္စိမအရှုယ်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို၊ နအဘိဝါဒေတိဝါ၊ ရှိမူလည်းမရှိ၊ နပဗ္ဗုဋ္ဌေတိဝါ၊ ခရီးဦးမူလည်း မကြိုဆို၊ အာသနေနဝါ၊ နေရာဖြင့်လည်း၊ နနိမန္တေတိ၊ မထိတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ တယိဒံတံဣဒံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်ကြားသောစကားသည်၊ တထေဝ၊ ထိုကြားတိုင်သာလျှင်မှန်ချေ၏။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘဝဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ ဇိဏ္ဏေ၊ အိုမင်းကုန်သော၊ ဝုဒ္ဓေ၊ အယွယ်အားဖြင့်ကြီးကုန်သော၊ မဟလ္လကော၊ အမျိုးစည်းစိမ်အားဖြင့် ကြီးကုန်သော၊ အဗ္ဗဂတေ၊ ရှည်သော အစွန့်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ဝယောအနုပ္ပတ္တေ၊ ပစ္စိမအရှုယ်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို၊ နအဘိဝါဒေတိဝါ၊ ရှိမူလည်းမရှိ၊ နပဗ္ဗုဋ္ဌေတိဝါ၊ ခရီးဦးမူလည်းမကြိုဆို၊ အာသနေနဝါ၊ နေရာဖြင့်လည်း၊ နနိမန္တေတိ၊ မထိတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထေဝ၊ ထိုကြားတိုင်းသာလျှင်မှန်ချေ၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ တယိဒံတံဣဒံ အထိဝဒနာဒိကရဏံ၊ ထိုကြီးသောပုဏ္ဏားတို့အား ရှိခိုးခြင်းစသည်ကိုမပြုခြင်းသည်၊ နသမ္ပန္နမေဝ၊ ကြီးသောသူတို့ကိုပြုရာသောဝတ်နှင့်မပြည့်စုံသည်

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဋ္ဌာသက- ၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၅၆၅

သာယျင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောကံ၏၊ ဒေါဏ၊ ဒေါဏပုဏ္ဏား၊ တွံဝိခေါ၊ သင်သည်သာယျင်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားဟူ၍၊ ပရိဇာနာထိ၊ ဝန်ခံသည်မဟုတ်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ မာတိတောစ၊ အမိမှထည်းကောင်း၊ ဝိတိတောစ၊ အဘမှထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးစုံသောသူတို့မှ၊ သုဇာတော၊ ကောင်းစွာဖြစ်၏၊ ယာဝသတ္တမာဝိတာမဟယုဂါ၊ ခုနစ်ဆက်မြောက်သောတိုးဘွားတို့၏ အသက်အတိုင်း အရှည်တိုင်အောင်၊ သံသုဒ္ဓဂဟဏိကော၊ ယောကျ်ားတပါးတို့နှင့်မဆက်ဆံဘူးသော အားဖြင့်စင်ကြယ်သောအမိဝမ်းတိုက်ရှိ၏၊ ဇာတိဝါဒေန၊ အမျိုးကိုခွဲ၍ဖြစ်သောစကားဖြင့်၊ အက္ခိတ္တော၊ မပစ်ပယ်အပ်၊ အနုပတုဋ္ဌော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်၊ သဏ္ဌာယကော၊ ဗေဒင်ကိုသရဏ္ဍာယ်တတ်၏၊ မန္တဓရော၊ ဗေဒင်ကိုဆောင်တတ်၏၊ သနိဗဏ္ဍုကေတုဘာနံ၊ နိဗဏ္ဍုကျမ်းကေတုဘကျမ်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ သက္ခဓပုဘေဒါနံ၊ အက္ခဓပုဘေဒကျမ်းနှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ဣတိဟာသပဉ္စမာနံ၊ ဣတိဟာသကျမ်းပျဉ် ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော၊ တိတ္ထံဗေဒါနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏၊ ပါဓရူ၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်၏၊ ပဒကော၊ ပုန်ကိုရှုတ်အံ့သရဏ္ဍာယ်တတ်၏၊ ဝေယျာကရဏော၊ ဝေယျာကရုဏ်းကိုတတ်၏၊ ယောကာယတမဟာပုရိသထက္ခဏေသု၊ ယောကာယတကျမ်းမဟာပုရိသထက္ခဏာကျမ်းတို့၌၊ အနဝယော၊ မစွမ်းနိုင်သည်မဟုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယိဟိထံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝဒမာနော၊ ပြောဆိုသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ထံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ မမေဝ၊ ငါ့ကိုသာယျင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒမာနော၊ ဆိုသောသူသည်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားဖြစ်သော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မာတိတောစ၊ အမိမှထည်းကောင်း၊ ဝိတိတောစ၊ အဘမှထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးစုံသောသူတို့မှ၊ သုဇာတော၊ ကောင်းစွာဖြစ်၏၊ ယာဝသတ္တမာဝိတာမဟယုဂါ၊ ခုနစ်ဆက်မြောက်သောတိုးဘွားတို့၏ အသက်အတိုင်း အရှည်တိုင်အောင်၊ သံသုဒ္ဓဂဟဏိကော၊ ယောကျ်ားတပါးတို့နှင့်မဆက်ဆံဘူးသော အားဖြင့်စင်ကြယ်သောအမိဝမ်းတိုက်ရှိ၏၊ ဇာတိဝါဒေန၊ အမျိုးကိုခွဲ၍ဖြစ်သောစကားဖြင့်၊ အက္ခိတ္တော၊ မပစ်ပယ်အပ်၊ အနုပတုဋ္ဌော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်၊ သဏ္ဌာယကော၊ ဗေဒင်ကိုသရဏ္ဍာယ်တတ်၏၊ မန္တဓရော၊ ဗေဒင်ကို

သေဝင်တတ်၏။ သနိဗ္ဗာန်ကုတုဘာနံ။ နိဗ္ဗာန်ကုတုဘာကျမ်း
 နှင့်ထကွဖြစ်ကုန်သော၊ သကွရပ္ပဘေဒနိ။ အကွရပ္ပဘေဒကျမ်းနှင့်ထကွ
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣတိဟာသပဉ္စမာနံ။ ဣတိဟာသကျမ်းပျဉ်းဝါးရမြောက်
 ကုန်သော၊ တိဏ္ဍိဗေဒါနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏။ ပါရဂူ၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်
 ၏၊ ပဒကော၊ ပုန်ကိုရှက်အံသရဏ္ဍာယ်တတ်၏။ ဝေယျာကရဏော၊ ဝေယျာ
 ကရု ဖိးကိုတတ်၏။ ယောကာယတမဟာ ပုရိသ ယက္ခဏေသု၊ ယော
 ကာယဘကျမ်း မဟာပုရိသ ယက္ခဏာကျမ်းတို့၌၊ အနဝယော၊ မစွမ်း
 နိုင်သည်မဟုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝဒေယျ၊ ဆို
 ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဒေါဏ၊ ဒေါဏပုဏ္ဏား၊ ပြာဟ္မဏာ
 နံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏။ ပုဗ္ဗကာ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေတေဣသယော၊ အကြင်
 ရသေ့တို့သည်၊ မန္တာနံ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ ကတ္တာရော၊ ပြုစီရင်တတ်ကုန်၏။
 မန္တာနံ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ ပဝတ္တာရော၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ ဧထေရဟိ၊ ယခုအခါ
 ၌၊ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ယေသံ၊ အကြင်ရသေ့တို့၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာ
 ဖြစ်သော၊ ပေါရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ဣဒံမန္တပဒံ၊ ဤဗေဒင်တည်းဟူသော
 အစီးအပွားကိုကျင့်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဂီတံ၊ ဝိအပ်၏။ ပဝတ္တံ၊ သူတပါး
 တို့အားပို့ချအပ်၏။ သမိဟိတံ၊ ပေါင်းစုအပ်၏။ တံ၊ ထိုရှေး၌ဖြစ်သောရသေ့
 တို့သည်ဝိအပ်သောဗေဒင်ကို၊ အနုဂါယန္တိ၊ အတုလိုက်၍ဝိကုန်၏။ တံ၊
 ထိုရှေး၌ဖြစ်သော ရသေ့တို့သည်ဆိုအပ်သော ဗေဒင်ကို၊ အနုဘာသန္တိ၊
 အတုလိုက်၍ဆိုကုန်၏။ ဘာသိတံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော ရသေ့တို့သည်ဆိုအပ်
 သောဗေဒင်ကို၊ အနုဘာသန္တိ၊ အတုလိုက်၍ဆိုကုန်၏။ သဏ္ဍာယိတံ၊ ရှေး၌
 ဖြစ်သော ရသေ့တို့သည်သဏ္ဍာယိတံအပ်သောဗေဒင်ကို၊ အနုသဏ္ဍာယန္တိ၊
 အတုလိုက်၍ သဏ္ဍာယိတံကုန်၏။ ဝါမိတံ၊ ရှေး၌ ဖြစ်သော ရသေ့တို့သည်
 ပိုချအပ်သောဗေဒင်ကို၊ အနုဝါစေန္တိ၊ အတုလိုက်၍ပိုချကုန်၏။ ဣဒံဣမေ၊
 ဤရသေ့တို့သည်၊ သေယျထာကပမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အဋ္ဌကော၊
 အဋ္ဌကအမည်ရှိသော ရသေ့ထည်းကောင်း၊ ဝါမကော၊ ဝါမကအမည်ရှိ
 သောရသေ့ထည်းကောင်း၊ ဝါမဒေဝေါ၊ ဝါမဒေဝအမည်ရှိသော ရသေ့
 ထည်းကောင်း၊ ဝေသာမိတ္တော၊ ဝေသာမိတ္တအမည်ရှိသော ရသေ့ထည်း
 ကောင်း၊ ယမဒဂ္ဂိ၊ ယမဒဂ္ဂိအမည်ရှိသောရသေ့ထည်းကောင်း၊ အင်္ဂီရသော
 အင်္ဂီရသ အမည်ရှိသော ရသေ့ထည်းကောင်း၊ ဘာရစ္ဆါဇော၊ ဘာရစ္ဆါဇ
 အမည်ရှိသော ရသေ့ထည်းကောင်း၊ ဝါသေဋ္ဌော၊ ဝါသေဋ္ဌအမည်ရှိသော
 ရသေ့ထည်းကောင်း၊ ကဿပေါ၊ ကဿပ အမည်ရှိသော ရသေ့ထည်း

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဋ္ဌာသက-၅ ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၅၆၇

ကောင်း၊ဘဂ၊ဘဂအမည်ရှိသောရသေ့သည်ကောင်း၊ဣတိဣမေ၊ဤသည်
 တို့တည်း။ တေ၊ ထိုတကျိပ်သော ရသေ့တို့သည်၊ ဗြဟ္မသမံ၊ဗြဟ္မာနှင့်တူ
 သောပုဏ္ဏား လည်းကောင်း၊ ဒေဝဿမံ၊ နတ်နှင့် တူသော ပုဏ္ဏားလည်း
 ကောင်း၊ မရိယာဒံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏ အကျင့် အပိုင်း အခြားရှိသော ပုဏ္ဏား
 လည်းကောင်း၊ သန္တိန္ဒမရိယာဒံ၊ ပျက်သောပုဏ္ဏားတို့၏ အကျင့်အပိုင်း
 အခြားရှိသောပုဏ္ဏားလည်းကောင်း၊ဗြာဟ္မဏစတုတ္ထညေဝ၊နွန်းစတုတ္ထနှင့်
 တူသောပုဏ္ဏားလည်းကောင်း၊ ပဉ္စမံ၊ငါးခုမြောက်သော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပဉ္စ၊
 ငါးယောက် ကုန်သော၊ ဣမေဗြာဟ္မဏေ၊ ဤပုဏ္ဏားတို့ကို၊ ပညာပေန္တိ၊
 အပြားအားဖြင့်သိစေကုန်၏၊ဒေါဏ၊ဒေါဏပုဏ္ဏား၊ထွံ၊သင်သည်၊တေသံ၊
 ထိုငါးယောက် ကုန်သောပုဏ္ဏားတို့တွင်၊ ကထမော၊ အဘယ်သူနည်း၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဘောဂေါတမ၊အရှင်ဂေါတမ၊ ယံ၊
 အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ပဉ္စ၊ငါးယောက်ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏေ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို၊
 နခေါဇာနာမ၊မထိပါကုန်၊ အထခေါ၊စင်စစ်သော်ကား၊ ယံ၊အကျွန်ုပ်တို့
 သည်၊ ဗြာဟ္မဏာတွေဝ၊ ပုဏ္ဏားတို့ဟူ၍သာလျှင်၊ ဇာနာမ၊ သိကုန်၏၊
 သာရအာယာစာမိ၊ထောင်းပန်ပါ၏၊ ဘဝံဂေါတမော၊အရှင်ဂေါတမသည်၊
 မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊ ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဓမ္မေ၊တရားကို၊
 ဒေသိယမာနေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဉ္စ၊ငါး
 ယောက်ကုန်သော၊ဣမေဗြာဟ္မဏေ၊ ဤပုဏ္ဏားတို့ကို၊ ဇာနေယျံ၊သိရာအံ
 တထာ၊ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ဓမ္မေ၊တရားကို၊ဒေသေတု၊ဟောတော်မူလော
 ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား၊ တေနယံ၊ ထိုသို့လပြီးကား၊ ထွံ၊သင်သည်၊ သာရကံ၊
 ကောင်းစွာ၊ သုဏောဟိ၊နာလော၊ သာရကံ၊ကောင်းစွာ၊မနုထိကရောဟိ၊
 နှလုံးသွင်းထား၊အဟံ၊ငါသည်၊ဘာထိသာမိ၊ဟောအံ၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါ
 စ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဘော၊အရှင်၊ဇောံ၊ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိခေါ၊ဤသို့လျှင်၊ဒေါ
 ဏော၊ ဒေါဏအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏေ၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ဝစနံ၊စကားကို၊ပဉ္စ၊သောသိ၊မိုသေစွာနာ၏၊ဘဂဝ၊မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ဇေဝံဝစနံ၊ဤစကားကို၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ကိံ၊အဝေါစ
 အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဒေါဏ၊ဒေါဏပုဏ္ဏား၊ကထဉ္စ၊ကဘယ်သို့
 လျှင်၊ဗြာဟ္မဏေ၊ပုဏ္ဏားသည်၊ဗြဟ္မဿမော၊ဗြဟ္မာနှင့်တူသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်သနည်း၊ဒေါဏ၊ဒေါဏပုဏ္ဏား၊ဣတိ၊ဤသောကဉ္စ၊ဗြာဟ္မဏေ၊ ပုဏ္ဏား
 သည်၊ မာတိတောစ၊ အမိမှလည်းကောင်း၊ဝိတိတောစ၊ အဘမှလည်း
 ကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဥဘ၊ထော၊နှစ်ပါးစုံတို့မှ၊သုဇာတော၊ကောင်းစွာဖြစ်

သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယာဝသတ္တမာဓိတာမဟယုဂ၊ ခုနစ်ဆက်မြောက်
 'သော' ဘိုးဘွားတို့၏အတိုင်းအရှည်တိုင်အောင်၊ သံသုဒ္ဓဂဟဏီကော၊ သူတ
 ပါးတို့နှင့်မဆက်ဆံဘူးသောအားဖြင့်စင်ကြယ်သော အဓိဝမ်းတိုက်ရှိ၏။
 ဇာတိဝါဒေန၊ အမျိုးကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားဖြင့်၊ အက္ခိတ္တော၊ မပစ်ပယ်အပ်
 အနုပကုဋ္ဌော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ အဋ္ဌစက္ကာထီသဝဿာနိ
 လေးဆဲ့ရှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ မန္တ၊ ဗေဒင်ကို၊ အဓိယမာနော၊ ရွတ်ဘတ်သ
 ရုဗ္ဗာယ်သည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌစက္ကာထီသဝဿာနိ၊ လေးဆဲ့ရှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊
 ကောမာရံ၊ သတို့သားတို့သည် ကျင့်အပ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော
 အကျင့်ကို၊ ပရတိ၊ ကျင့်၏၊ အဋ္ဌစက္ကာထီသဝဿာနိ၊ လေးဆဲ့ရှစ်နှစ်တို့ပတ်
 လုံး၊ ကောမာရံ၊ သတို့သားတို့သည်ကျင့်အပ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော
 အကျင့်ကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်၍၊ မန္တ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ အဓိယိတွာ၊ သင်ယူ၍၊
 အာစရိယဿ၊ ဆရာအား၊ အာစရိယဝနံ၊ ဆရာ၏အဘို့ဖြစ်သောဥစ္စာကို၊
 ဝေဠုနေဝ၊ တရားသဖြင့်သာလျှင်၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာဖွေခြင်း၊ အဝေဠုန၊ မထရား
 သဖြင့်၊ နေဝပရိယေသတိ၊ မရှာဖွေခြင်း၊ ဒေါဏ၊ ဒေါဏပုဏ္ဏား၊ တထ္တစ၊ ထိုထရား
 သဖြင့်ပစ္စည်းဥစ္စာကိုရှာဖွေရာ၌ထည်း၊ ဝေဠု၊ တရားဟူသည်၊ ကော၊ အဘယ်
 နည်း၊ ကသိယာ၊ လယ်ထုပ်သဖြင့်၊ နေဝပရိယေသတိ၊ မရှာဖွေခြင်း၊ ဝါဏိဇ္ဇာယ၊
 ကုန်သွယ်သဖြင့်၊ နပရိယေသတိ၊ မရှာဖွေခြင်း၊ ဂေါရက္ခေန၊ နွားကျောင်းသဖြင့်၊
 နပရိယေသတိ၊ မရှာဖွေခြင်း၊ ဣဿထ္ထေန၊ လေးကိုကိုင်စွဲသည်နှင့်တူသောထက်
 နက်ကိုင်စွဲသောသူရဲတို့၏အသက်မွေးကြောင်းအမှုဖြင့်၊ နပရိယေသတိ၊
 မရှာဖွေခြင်း၊ ရာဇပေါရိသေန၊ မင်းခစားယောကျ်ားအဖြစ်ဖြင့်၊ နပရိယေသတိ၊
 မရှာဖွေခြင်း၊ သိပ္ပဉာတဇေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအတတ်မှ တပါးသောဟဆဲ့ရှစ်ပါး
 သောအတတ်တို့တွင်တပါးပါးသောအတတ်ဖြင့်၊ နပရိယေသတိ၊ မရှာဖွေခြင်း၊
 ကေဝထံ၊ သက်သက်၊ ဘိက္ခာစရိယာယ၊ ဆွမ်းခံသောအကျင့်ဖြင့်၊ ကပါထံ၊
 ဆွမ်းထည့်စရာဖြစ်သောခွက်ကို၊ အနုတိမညမာနော၊ မထိမဲ့မြင်မပြုသည်
 ဖြစ်၍၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာဖွေခြင်း၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ အာစရိယဿ၊ ဆရာ
 ၏၊ အာစရိယဝနံ၊ ဆရာ၏ဥစ္စာကို၊ နယျာဒေတွာ၊ လောင်နှင်း၍၊ ကေသ
 မသင်္ချံ၊ ဆံရတ်ဆိတ်ကို၊ ဩဟာဇေတွာ၊ ဖယ်ချ၍၊ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်
 စွန်းကုန်သော၊ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်သက်န်းတို့ကို၊ အတ္ထာဒေတွာ၊ ဖုံးထွင်း၍၊
 အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အန
 ဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ဗဗ္ဗဇတိ၊ ရဟန်းပြု၏။
 ဝော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ သမာနော၊

ပဉ္စကနိပါတ်စာသုတ္တပတ္ထာသက-၅-မြာဟူဏဝဂ်၊ ၅၆၉

ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ စေတသား၊ စိတ်ဖြင့်၊ ကော်၊ တခုသော၊ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောအရပ်ကို၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောအရပ်ကို၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောအရပ်ကို၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဥဗ္ဗံ၊ အထက်အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဝေ၊ အောက်အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ တိရိယံ၊ ဖိလားအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗမိ၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌၊ သဗ္ဗတ္ထာ၊ တာယ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါအပေါင်းတို့၌မိမိကိုယ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံသောအစိတ်ရှိသော၊ လောကံ၊ လောကကို၊ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဝိပုဏေန၊ ပြန်ပြောသော၊ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ အဝေရေန၊ ရန်မရှိသော၊ အဗျာပဏ္ဍေန၊ ကြောင့်ကြခြင်းမရှိသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ကရုဏာသဟဂတေန၊ ကရုဏာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ (လ)၊ ရုဒိတာသဟဂတေန၊ ရုဒိတာနှင့် တကွဖြစ်သော၊ (ဝ)၊ ဥပေက္ခာသဟဂတေန၊ ဥပေက္ခာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ကော်၊ တခုသော၊ ဒိသံ၊ အရပ်ကို၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောအရပ်ကို၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော အရပ်ကို၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောအရပ်ကို၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဗ္ဗံ၊ အထက်အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဝေ၊ အောက်အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ တိရိယံ၊ ဖိလားအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗမိ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့၌ မိမိကိုယ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံသောအစိတ်ရှိသော၊ လောကံ၊ လောကကို၊ ဥပေက္ခာသဟဂတေန၊ လျစ်လျူရှုခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဝိပုဏေန၊ ပြန်ပြောသော၊ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ အဝေရေန၊ ရန်မရှိသော၊ အဗျာပဏ္ဍေန၊ ကြောင့်ကြခြင်းမရှိသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးထုန်သော၊ ဣမေ ဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ ဤဗြဟ္မဝိဟာရတရားတို့ကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ကာယသာ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဗ္ဗာန်

နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုကိုပြုသော သူတို့၏ထားရာဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မ
 ယောကံ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏။ ဒေါဏ၊ ဒေါဏပုဏ္ဏား၊
 ဝေဝေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဗြဟ္မသမော၊ ဗြဟ္မာနှင့်တူသောပုဏ္ဏားသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဒေါဏ၊ ဒေါဏပုဏ္ဏား၊ ကထဗ္ဗ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဗြဟ္မဇောတ၊ ပုဏ္ဏား
 သည်၊ ဒေဝသမော၊ နတ်နှင့်တူသော ပုဏ္ဏားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်။
 ဒေါဏ၊ ဒေါဏပုဏ္ဏား၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဗြဟ္မဇောတ၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ မာတိ
 တောစ၊ အဓိမှထည်းကောင်း၊ ဝိတိယောစ၊ အဘယ့်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဥဘတော၊ နှစ်ပါးစုံသော သူတို့မှ၊ သုဇာတော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သည်။ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ယာဝသတ္တမာဝိတာမဟယုဂါ၊ ခုနစ်ဆက်မြော်သောတိုးသွား
 တို့၏အသက်အတိုင်အရှည်တိုင်အောင်၊ သံသုဒ္ဓဂဟဏိကော၊ သူတပါး
 တို့နှင့်မဆက်ဆံသောအားဖြင့်စင်ကြယ်သောအဓိဝမ်းတိုက်ရှိ၏။ ဇာတိ
 ဝါဒေန၊ အမျိုးကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားဖြင့်၊ အက္ခိတ္တော၊ မပစ်ပယ်အပ် အနုပ
 ကုဋ္ဌော၊ မရဲကဲ့အပ်သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ အဓိယမာ
 နော၊ ရှုတ်ဘက်သရဏ္ဍာယ်သည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌစက္ကာထီသဝဿာနိ၊ ထေးဆွဲ
 ရှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ကောမာရံ၊ သတို့သားတို့သည်ကျင့်အပ်သော၊ ဗြဟ္မစရိ
 ယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏။ အဋ္ဌစက္ကာထီသဝဿာနိ၊ ထေးဆွဲ
 ရှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ကောမာရံ၊ သတို့သားတို့သည်ကျင့်အပ်သော၊ ဗြဟ္မစရိ
 ယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်ပြီး၍၊ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ အဓိ
 ယိတွာ၊ သင်ယူ၍၊ အာစရိယဿ၊ ဆရာအား၊ အာစရိယဓနံ၊ ဆရာ၏ဥစ္စာ
 ကို၊ ဓမ္မေနေဝ၊ တရားသဖြင့်သာလျှင်၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာဖွေ၏။ အဓမ္မေန၊
 မတရားသဖြင့်၊ နေပရိယေသတိ၊ မရှာဖွေ၊ ဒေါဏ၊ ဒေါဏပုဏ္ဏား၊ တတ္ထစ၊
 ထိုသို့ရှာဖွေရာ၌ထည်း၊ ဓမ္မော၊ တရားဟူသည်၊ ကော၊ အဘယ်နည်း၊ ကထိ
 ယာ၊ ထပ်ထပ်သဖြင့်၊ နေပရိယေသတိ၊ မရှာဖွေ၊ ဝါဏိဇ္ဇာယ၊ ကုန်သွယ်
 သဖြင့်၊ နပရိယေသတိ၊ မရှာဖွေ၊ ဂေါရက္ခေန၊ နွားကျောင်းသဖြင့်၊ နပရိယေ
 သတိ၊ မရှာဖွေ၊ ဣဿတ္ထေန၊ ထေးကိုကိုင်စွဲသည်နှင့်တူသော ထက်နက်
 ကိုင်သောသူရဲတို့၏အသက်မွေးကြောင်းအမှုဖြင့်၊ နပရိယေသတိ၊ မရှာဖွေ၊
 ရာဇပေါရိသေန၊ မင်းစားယောက်ျားအဖြစ်ဖြင့်၊ နပရိယေသတိ၊ မရှာဖွေ၊
 သိပ္ပဉာတနေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အတတ်မှတပါးသော တဆွဲရှစ်ပါးသော
 အတတ်တို့တွင်တပါးပါးသောအတတ်ဖြင့်၊ နပရိယေသတိ၊ မရှာဖွေ၊ ကေဝ
 လံ၊ သက်သက်၊ ဘိက္ခုာစရိယာယ၊ ဆွမ်းခံသောအကျင့်ဖြင့်၊ ကပါလံ၊ ဆွမ်း
 ထည့်ရာဖြစ်သောခွက်ကို၊ အနတိမညမာနော၊ မထိမဲ့မြင်မပြုမူ၍၊ ပရိယေ

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဍိတသက-၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၅၂၀

သင်္ကါတိ၊ ရှာမိန္ဒါ၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အာစရိယသ၊ ဆရာအား၊ အာစရိယဝနံ၊ ဆရာ၏ဥက္ကာကို၊ နိယျာဒေတွာ၊ ဆောင်ရှင်၍၊ ဒါရံ၊ မယားကို၊ ဓမ္မနေဝ၊ ထရားသဖြင့်သာလျှင်၊ ပရိဒယသတိ၊ ရှာမိန္ဒါ၊ အဓမ္မေန၊ မထရားသဖြင့်၊ နောပရိယေသတိ၊ မရှာမိန္ဒါ၊ ဒေါဏ၊ ဒေါဏပုဏ္ဏား၊ ထတ္ထစ၊ ထိုထရားသဖြင့်မယားကိုရှာမိန္ဒါ၊ ရှာမိန္ဒါ၊ ဓမ္မော၊ ထရားဟူသည်၊ ကော၊ အဘယ်နည်း၊ ကယေန၊ မိမိပစ္စည်းကိုပေး၍ဝယ်သောအားဖြင့်၊ နေဝပရိယေသတိ၊ မရှာမိန္ဒါ၊ ဝိက္ကဒယန၊ သူတပါးပစ္စည်းကိုယူ၍ယောင်းသောအားဖြင့်၊ နပရိယေသတိ၊ မရှာမိန္ဒါ၊ ဥဒကူပသဋ္ဌံ၊ ရေစက်သွန်းချ၍စွန့်ပေးအပ်သော၊ ဗြာဟ္မဏီဉာဏ၊ ပုဏ္ဏားမကိုသာလျှင်၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာမိန္ဒါ၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဗြာဟ္မဏီဉာဏ၊ ပုဏ္ဏားမသို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကပ်၏၊ ခတ္တိယံ၊ မင်းမိန်းမသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မကပ်၊ ဝေသိ၊ ကုန်သည်မသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မကပ်၊ သုန္ဒိ၊ သူဆင်းရဲမသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မကပ်၊ စဏ္ဍာလိ၊ စွန်းစဏ္ဍားမသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မကပ်၊ နေသာဒိ၊ မူဆိုးဘဝမသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မကပ်၊ ဝေဒိ၊ ငှီးသည်မသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မကပ်၊ ရထကာရိ၊ သားရေနယ်သည်မသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မကပ်၊ ပုတ္တုသိ၊ ပန်းဖျက်သွန်မသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မကပ်၊ ဂတ္တိနိ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသောမိန်းမသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မကပ်၊ ပါယမာနံ၊ နို့တိုက်သောမိန်းမသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မကပ်၊ အနုတုနိ၊ ဥတုမထာသောမိန်းမသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မကပ်၊ ဒေါဏ၊ ဒေါဏပုဏ္ဏား၊ ကသ္မာစ၊ အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဂတ္တိနိ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိန်းမသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မကပ်၊ သနည်း၊ ဒေါဏ၊ ဒေါဏပုဏ္ဏား၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဂတ္တိနိ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမကို၊ သစေဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ကပ်အံ့၊ သောမာဏဝကောဝါ၊ ထိုလူထင်လေသည်လည်းကောင်း၊ သာမာဏဝကောဝါ၊ ထိုလူထင်လေသည်လည်းကောင်း၊ အတိမိဋ္ဌဇောနာမ၊ လွန်စွာသောမစင်စွာဖြစ်သည်မည်သည်ဟောတီးဖြစ်၏၊ ဒေါဏ၊ ဒေါဏပုဏ္ဏား၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဂတ္တိနိ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မကပ်၊ ဒေါဏ၊ ဒေါဏပုဏ္ဏား၊ ကသ္မာစ၊ အဘယ်ကြောင့်လည်း၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ပါယမာနံ၊ နို့တိုက်သောမိန်းမသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မကပ်၊ သနည်း၊ ဒေါဏ၊ ဒေါဏပုဏ္ဏား၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ပါယမာနံ၊ နို့တိုက်သောမိန်းမသို့၊ သစေဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ကပ်အံ့၊ သောမာဏဝကောဝါ၊ ထိုလူထင်လေသည်လည်းကောင်း၊ သာမာဏဝကောဝါ၊ ထိုလူထင်လေသည်လည်းကောင်း၊ အသုပိပဗ္ဗိပိဋ္ဌိတောနာမ၊ မစင်ကြယ်သောဝတ္ထုဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ဒေါဏ၊ ဒေါဏ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ပုဏ္ဏား၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ပါယမာနံ၊ နို့တိုက်
သောမိန်းမသို့၊ နဝတ္ထုတိ၊ မကပ်၊ ထဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ သာဗြာဟ္မဏီ၊ ထို
ပုဏ္ဏားမသည်၊ ကာမတ္တာ၊ ကာမဟူသောအလိုသည်၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊
ဒဝတ္ထာ၊ မြူးတူးခြင်းတည်းဟူသောအလိုသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ရဝတ္ထာ၊
မွေ့လျော်ခြင်းဟူသောအလိုသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား
၏၊ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမသည်၊ ပဇတ္ထာဝ၊ သားဟူသောအလိုရှိသည်သာလျှင်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ မေထုနံ၊ မေထုနံကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊
ဖြစ်စေ၍၊ ကေသမဿံ၊ ဆံရတ်ဆိတ်ထို၊ ဩဟာရေတွာ၊ ပယ်ချ၍၊ ကာသာ
နိ၊ ဗန်ရည်သောက်တတ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို၊ အတ္ထာဒေတွာ၊
ဖုံးထွင်း၍၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊
ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇတိ၊
ရဟန်းပြု၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊
သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမက်ထေသာကာမတို့မှ၊
ပိပိဇ္ဇေဝ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ (ပ)၊ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထံ၊
ပြည့်စုံစေ၍၊ ပိဟရတိ၊ နေ၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ စတ္တာရော၊ လေးပါး
ကုန်သော၊ ဣမေဈာနေ၊ ဤဈာန်တို့ကို၊ သာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ကာယဿ၊
ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘောဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊
သုဂတိ၊ ကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏ထားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ၊ ရူပါရုံစသည်
တို့ဖြင့်မြတ်သော၊ ထောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏၊ ဒေါဏ၊
ဒေါဏပုဏ္ဏား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဒေဝသမော၊
နတ်နှင့်တူသောပုဏ္ဏားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေါဏ၊ ဒေါဏ၊ ကထဉ္စ၊
အဘယ်သို့လျှင်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ မရိယာဒေါ၊ အပိုင်းအခြား
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဒေါဏ၊ ဒေါဏပုဏ္ဏား၊ ဣဓ၊ ဤထေဝက၌၊ ဗြာဟ္မ
ဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ မာတိတောစ၊ အမိမှလည်းကောင်း၊ ပိတိတောစ၊ အဘ
မှလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘဘော၊ နှစ်ပါးစုံသောသူတို့မှ၊ သုဇာတော
ကောင်းစွာဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယာဝသတ္တမာပိတာမဟယုဂါ၊
ရုနစ်ဆက်မြောက်သောတိုးဘွားတို့၏အသက်အတိုင်းအရှည်တိုင်အောင်
သံသုဒ္ဓဂဟဏိကော၊ သူတပါးတို့နှင့်မဆက်ဆံသောအားဖြင့်စင်ကြယ်
သောအမိဝမ်းတိုက်ရှိ၏၊ ဇာတိဝါဒေန၊ အမျိုးကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားဖြင့်၊
အက္ခိတ္တော၊ မပပ်ပယ်အပ်၊ အနုပကုဠော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်၊ သော၊ ထိုရဟန်း
သည်၊ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ အဓိယမာနော၊ သင်ယူသည်ရှိသော်၊ အဠဝတ္ထာ

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဍာသက-၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၅၂၃

ထီသဝဿာနိ၊လေးဆဲရှင်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ကောမာရုံ၊သတို့သားတို့သည်
 ကျင့်အပ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရတိ၊ကျင့်၏၊ အဋ္ဌ
 စတ္တာထီသဝဿာနိ၊ လေးဆဲရှင်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ကောမာရုံ၊သတို့သားတို့
 သည်ကျင့်အပ်သော၊ဗြဟ္မစရိယံ၊မြတ်သောအကျင့်ကို၊စရိတွာ၊ကျင့်ပြီး၍၊
 မန္တေ၊ဗေဒင်တို့ကို၊ အဓိယိတွာ၊ရှုတ်ဘတ်သရဏ္ဍာယ်၍၊ အာစရိယဿ၊
 ဆရာအား၊အာစရိယဝနံ၊ဆရာ၏ဥစ္စာကို၊ဓမ္မေနေဝ၊တရားသဖြင့်သာလျှင်
 ပရိယေသတိ၊ရှာဇ္ဈိ၊အခမ္ဘေန၊မတရားသဖြင့်၊နောပရိယေသတိ၊မရှာဇ္ဈိ၊
 ဒေါဏ၊ ဒေါဏပုဏ္ဏား၊ ထတ္တစ၊ထိုတရားသဖြင့်ပစ္စည်းဥစ္စာကိုရှာဇ္ဈိရာ၌
 လည်း၊ဓမ္မော၊တရားဟူသည်၊ ကော၊အဘယ်နည်း၊ ကထိယာ၊ထယ်ထုပ်
 သဖြင့်၊နေဝပရိယေသတိ၊မရှာဇ္ဈိ၊ဝါဏိဇ္ဇာယ၊ကုန်သွယ်သဖြင့်၊နပရိယေ
 သတိ၊မရှာဇ္ဈိ၊ ဂေါရက္ခေန၊နွားကျောင်းသဖြင့်၊ နပရိယေသတိ၊ မရှာဇ္ဈိ၊
 ဣဿထ္ထေန၊လေးကိုကိုင်စွဲသည်နှင့်တူသောထက်နက်ကိုင်သောသူရဲတို့၏
 အသက်မွေးကြောင်းအံ့ဖြင့်၊ရာဇပေါရိသေန၊ မင်းခစားယောက်ျားဖြင့်၊
 နပရိယေသတိ၊ မရှာဇ္ဈိ၊သိပ္ပညတရေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အတတ်မှတစ်ပါး
 သောတဆဲရှင်ပါးသော အတတ်တို့တွင်တစ်ပါးပါးသောအတတ်ဖြင့်၊ နပရိ
 ယေသတိ၊မရှာဇ္ဈိ၊ကေဝလံ၊သင်္ကံသင်္ကံ၊ ဘိက္ခာစရိယာယ၊ဆွမ်းခံသော
 အကျင့်ဖြင့်၊ကပါလံ၊ဆွမ်းသည့်စရာခွက်ကို၊ အနတိမညမာနော၊ မထိမဲ့
 မြင်မပြုသည်ဖြစ်၍၊ပရိယေသတိ၊ရှာဇ္ဈိ၊သော၊ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ အာစရိ
 ယဿ၊ဆရာအား၊ အာစရိယဝနံ၊ဆရာ၏ဥစ္စာကို၊ နိယျာဇေတွာ၊ဆောင်
 နှင်း၍၊ဒါရုံ၊မယားကို၊ဓမ္မေနေဝ၊တရားသဖြင့်သာလျှင်၊ပရိယေသတိ၊ရှာဇ္ဈိ
 ၏၊အခမ္ဘေန၊မတရားသဖြင့်၊ နောပရိယေသတိ၊မရှာဇ္ဈိ၊ ဒေါဏ၊ဒေါဏ
 ပုဏ္ဏား၊ ထတ္တစ၊ထိုတရားသဖြင့်မယားကိုရှာဇ္ဈိရာ၌လည်း၊ ဓမ္မော၊တရား
 ဟူသည်၊ကော၊အဘယ်နည်း၊ ကယေန၊ မိမိဥစ္စာကိုပေး၍ဝယ်သောအား
 ဖြင့်၊နေဝပရိယေသတိ၊မရှာဇ္ဈိ၊ဝိက္ကယေန၊သူတစ်ပါးပစ္စည်းကိုယူ၍ယောင်း
 သောအားဖြင့်၊နပရိယေသတိ၊မရှာဇ္ဈိ၊ ဥဒကူပဿဋ္ဌိ၊ရေစက်သွန်းချ၍စွန့်
 အပ်သော၊ဗြာဟ္မဏိဉ္ဇေဝ၊ ပုဏ္ဏားမကိုသာလျှင်၊ ပရိယေသတိ၊ရှာဇ္ဈိ၊
 သော၊ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ဗြာဟ္မဏိဉ္ဇေဝ၊ပုဏ္ဏားမကိုသာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ကပ်
 ၏၊ဓဟိယံ၊မင်းမျိုးဖြစ်သောမိန်းမသို့၊နဂစ္ဆတိ၊မကပ်၊ ဝေဿိ၊ကုန်သည်
 မသို့၊နဂစ္ဆတိ၊မကပ်၊သဒ္ဓိံ၊သူဆင်းရဲမသို့၊နဂစ္ဆတိ၊မကပ်၊စတ္တာထီ၊စွန်း
 စတ္တာမသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊မကပ်၊နေသာဒိံ၊မူဆိုးတငါမသို့၊နဂစ္ဆတိ၊မကပ်၊ဝေ
 နိံ၊နိုးသည်မသို့၊နဂစ္ဆတိ၊မကပ်၊ ရထကာရိံ၊သားရေနယ်မသို့၊နဂစ္ဆတိ၊

မကပ်၊ ပုတ္တုထိ၊ ပန်းဖျက်သွန်မသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မကပ်၊ ဂတ္တိနိ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မကပ်၊ ပါယမာနံ၊ နို့တိုက်သောမိန်းမသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မကပ်၊ အနုတုနိ၊ ဥတုမထာသောမိန်းမသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မကပ်၊ ဒေါဏ၊ ဒေါဏပုဏ္ဏား၊ ကသ္မာစ၊ အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဂတ္တိနိ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိန်းမသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မကပ် သနည်း၊ ဒေါဏ၊ ဒေါဏ ပုဏ္ဏား၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဂတ္တိနိ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမသို့၊ သစေဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ကပ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ကပ်သည်ရှိသော်၊ သောမာဏ ဝကောဝါ၊ ထိုလူ့ထင်လှယ် သည် ထည်းကောင်း၊ သာမာဏဝကီဝါ၊ ထိုလူ့ထင်မထင်သည် ထည်းကောင်း၊ အတိမိဋ္ဌဇောနာမ၊ လွန်စွာသောမစင်ရ၌ ဖြစ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေါဏ၊ ဒေါဏပုဏ္ဏား၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား သည်၊ ဂတ္တိနိ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိန်းမသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မကပ်၊ ဒေါဏ၊ ဒေါဏပုဏ္ဏား၊ ကသ္မာစ၊ အဘယ်ကြောင့်လည်း၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ပါယမာနံ၊ နို့တိုက်သောမိန်းမသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မကပ်သနည်း၊ ဒေါဏ၊ ဒေါဏ ပုဏ္ဏား၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ပါယမာနံ၊ နို့တိုက်သောမိန်းမသို့၊ သစေ ဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ကပ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ကပ်သည်ရှိသော်၊ သောမာဏ ဝကောဝါ၊ ထိုလူ့ထင်လှယ်သည်ထည်းကောင်း၊ သာမာဏဝကီဝါ၊ ထိုလူ့ ထင်လှယ်မသည်ထည်းကောင်း၊ အသုစိပဗ္ဗိပိဋ္ဌိဇတာနာမ၊ မစင်ကြယ်သော ဝတ္ထုဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေါဏ၊ ဒေါဏ ပုဏ္ဏား၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ပါယမာနံ၊ နို့တိုက် သောမိန်းမသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မကပ်၊ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ သာဗြာဟ္မဏီ၊ ထို ပုဏ္ဏားမသည်၊ ကာမတ္ထာ၊ ကာမဟူသောအလိုသည်၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဓဝတ္ထာ၊ မြူးတူးခြင်းဟူသောအလိုသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ရတတ္ထာ၊ မွေ့ ထျော်ခြင်းဟူသောအလိုသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမသည်၊ ပဇတ္ထာဝ၊ သားဟူသောအလိုရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ မေထုနံ၊ မေထုနံကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တမေဝပုတ္တဿာဒံ၊ ထိုသား၌ သာယာခြင်းကိုသာလျှင်၊ နိကာမ ယမာနော၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ကုဗျုပ္ပံ၊ ဥစ္စာကို၊ အဇ္ဈာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၍ နေ၏၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌၊ နပဗ္ဗစတိ၊ ရဟန်းမဂ္ဂိ ယာဝ၊ အကြင်မျှထောက်၊ ပေါရာဏာနံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၅၂၅

ပုဏ္ဏားတို့အား၊ မရိယာဒေါ၊ အပိုင်းအခြားသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထို
 ပုဏ္ဏားတို့၏အပိုင်အခြား၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တံ၊ ထိုအပိုင်းအခြားကို၊ နဝိ
 ဘိက္ကံဘိ၊ မလွန်ကျူး၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ပေရာဏာနံ၊ ငှေး၌ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဗြဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားကို၏၊ မရိယာဒေါ၊ အပိုင်းအခြားသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့၏ အပိုင်းအခြား၌၊ ဌိတော၊ တည်သည်ဖြစ်၍၊ တံ၊
 ထိုအပိုင်းအခြားကို၊ နဝိတိက္ကမတိ၊ မလွန်ကျူး၊ ဒေါဏ၊ ဒေါဏပုဏ္ဏား၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားကို၊ မရိယာ
 ဒေါတိ၊ အပိုင်းအခြားဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဒေါဏ၊ ဒေါဏပုဏ္ဏား၊ ဧဝံ
 ဝေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ မရိယာဒေါ၊ အပိုင်းအခြားသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေါဏ၊ ဒေါဏပုဏ္ဏား၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဗြာဟ္မ
 ဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ အသန္တိန္နမရိယာဒေါ၊ မပျက်သောအပိုင်းအခြားသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဒေါဏ၊ ဒေါဏပုဏ္ဏား၊ ဣဝ၊ ဤသောက၌၊ ဗြာဟ္မဏော
 ပုဏ္ဏားသည်၊ မာတိတောစ၊ အမိမှလည်းကောင်း၊ ပီတိတောစ၊ အဘမှ
 ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးစုံသောသူတို့မှ၊ သုဇာတော၊
 ကောင်းစွာဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယာဝသတ္တမာပိတာ မဟယုဂါ၊
 ခုနစ်ဆက်မြောက်သောဘိုးသွားတို့၏အသက်အတိုင်းအရှည်တိုင်အောင်၊
 သံသုဒ္ဓဂသုဏိကော၊ သူတပါးတို့နှင့် မဆက်ဆံသောအားဖြင့်စင်ကြယ်
 သောအမိဝမ်းတို့ကိုရှိ၏၊ ဇာတိဝါဒေန၊ အမျိုးကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားဖြင့်၊
 အက္ခိတ္တော၊ မပစ်ပယ်အပ်၊ အနုပကုဋ္ဌော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏား
 သည်၊ အဋ္ဌပတ္တာထီသဝဿနိ၊ ထေးဆဲရှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို
 အဓိယမာနော၊ ရှုတ်ဘတ်ဆရဏ္ဍာယ်သည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌပတ္တာထီသဝဿာနိ
 ထေးဆဲရှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ကောမာရံ၊ သတို့သားတို့သည်ကုန်အပ်သော၊
 ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊ အဋ္ဌပတ္တာထီသဝဿာနိ၊
 ထေးဆဲရှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ကောမာရံ၊ သတို့သားတို့သည်ကုန်အပ်သော၊
 ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်ပြီး၍၊ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊
 အဓိယိတွာ၊ သင်ယူ၍၊ အာစရိယဿ၊ ဆရာအား၊ အာစရိယေနံ၊ ဆရာ၏
 ဥစ္စာကို၊ ဓမ္မေနော၊ တရားသဖြင့်သာလျှင်၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာဖွေ၏၊ အဓမ္မေန၊
 မတရားသဖြင့်၊ နောပရိယေသတိ၊ မရှာဖွေ၊ ဒေါဏ၊ ဒေါဏပုဏ္ဏား၊ ထတ္ထစ၊
 ထိုတရားသဖြင့် ဥစ္စာပစ္စည်းကိုရှာဖွေရာ၌လည်း၊ ဓမ္မော၊ တရားဟူသည်၊
 ကော၊ အဘယ်နည်း၊ ကထိယာ၊ လယ်ထွန်ခြင်းဖြင့်၊ နေဝပရိယေသတိ၊ မရှာ
 ဖွေ၊ ဝါဏိဇ္ဇာယ၊ ကုန်သွယ်သဖြင့်၊ နပရိယေသတိ၊ မရှာဖွေ၊ ဂေါရက္ခေန၊

အင်္ဂုတ္တိုဂ်ပါဠိထောင်နိဿယ

ခွားကျောင်းသဖြင့်၊ နပရိယေသတိ၊မရှာမိး၊ ဣဿတ္ထေန၊လေးကိုကိုင်စွ
သည့်နှင့်တူသောထက်နက်ကိုစွသောသူရဲတို့၏အသက်မွေးကြောင်းအမှု
ဖြင့်၊နပရိယေသတိ၊မရှာမိး၊ ရာဇပေါရိသေန၊မင်းခစား ယောကျ်ားအဖြစ်
ဖြင့်၊ နပရိယေသတိ၊မရှာမိး၊ သိပ္ပညတဇေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အတတ်မှ
ထပါးသောတဆဲရှစ်ပါးသောအတတ်တို့တွင် တပါးပါးသောအတတ်ဖြင့်၊
နပရိယေသတိ၊မရှာမိး၊ကေဝဏံ၊သက်သက်၊ သိက္ခာစရိယာယ၊ ဆွမ်းခံ
သောအကျင့်ဖြင့်၊ ကပါဏံ၊ ဆွမ်းထည့်စရာခွက်ကို၊ အနုတိမညမာနေသ၊
မထိခဲခြင်မပြုမူ၍၊ပရိယေသတိ၊ရှာမိး၏၊ သော၊ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ အာစရိ
ယဿ၊ဆရာအား၊အာစရိယခနဲ၊ဆရာ၏ဥစ္စာကို၊နိဿယဒေတွာ၊ဆောင်နိုင်
၍၊ဒါရံ၊မယားကို၊ ခမ္မေနပိ၊တရားသဖြင့်လည်း၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာမိး၏၊
အခမ္မေနပိ၊ မတရားသဖြင့်လည်း၊ ပရိယေသတိ၊ရှာမိး၏၊ ကယေနပိ၊မိမိ
ပစ္စည်းကိုပေး၍ ဝတ်သောအားဖြင့်၊ ပရိယေသတိ၊ရှာမိး၏၊ ဝိက္ကယေနပိ၊
သူထပါးပစ္စည်းကို ယူ၍ယောင်းသောအားဖြင့်၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာမိး၏၊
ဥဒကုပဿန္တိ၊ ရေစက်သွန်းချ၍ စွန့်အပ်သော၊ ဗြာဟ္မဏိန္ဒြိယ၊ပုဏ္ဏားမကို
ထည်း၊ပရိယေသတိ၊ရှာမိး၏၊သော၊ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ဗြာဟ္မဏိန္ဒြိယ၊ပုဏ္ဏားမ
သို့ထည်း၊ဂစ္ဆတိ၊ကပ်၏၊ဓတ္တိယိန္ဒြိယ၊မင်းမျိုးဖြစ်သောမိန်းမသို့ထည်း၊ဂစ္ဆတိ၊
ကပ်၏၊ဝေသိန္ဒြိယ၊ကုန်သည် မသို့ထည်း၊ဂစ္ဆတိ၊ကပ်၏၊ သုန္ဒိန္ဒြိယ၊သူဆင်းရဲမ
သို့ထည်း၊ဂစ္ဆတိ၊ကပ်၏၊စဏ္ဍာလိန္ဒြိယ၊စွန်းစဏ္ဍားမသို့ထည်း၊ဂစ္ဆတိ၊ကပ်၏၊
နေသာဒိန္ဒြိယ၊ မူဆိုးတံငါမသို့ထည်း၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကပ်၏၊ ဝေဒိန္ဒြိယ၊သည်မသို့
ထည်း၊ဂစ္ဆတိ၊ကပ်၏၊ရထကာရိန္ဒြိယ၊သားရေနယ်သည်မသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ကပ်၏၊
ပုတ္တုယိန္ဒြိယ၊မန်းမှိုက်သွန်မသို့၊ဂစ္ဆတိ၊ကပ်၏၊ဂတ္တိန္ဒြိယ၊ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိန်းမ
သို့ထည်း၊ဂစ္ဆတိ၊ကပ်၏၊ပါယမာနန္ဒြိယ၊နို့တိုက်သောမိန်းမသို့ထည်း၊ဂစ္ဆတိ၊
ကပ်၏၊ဥတုနိန္ဒြိယ၊ဥတုထာသောမိန်းမသို့ထည်း၊ ဂစ္ဆတိ၊ကပ်၏၊ အနုတုနိန္ဒြိ
ဥတုမထာသောမိန်းမသို့ထည်း၊ဂစ္ဆတိ၊ကပ်၏၊တဿ၊ထိုပုဏ္ဏား၏၊သာဗြာ
ဟ္မဏီ၊ထိုပုဏ္ဏားမသည်၊ကာမတ္ထာပီ၊ကာမဟူသောအလိုသည်၊ဟောတံ၊
ဖြစ်၏၊ဒဝတ္ထာပီ၊မြူးတူးခြင်းဟူသော အလိုသည်လည်း၊ဟောတံ၊ဖြစ်၏၊
ရထတ္ထာပီ၊ မွေ့ထွေခြင်း ဟူသော အလိုသည်လည်း၊ ဟောတံ၊ဖြစ်၏၊
ဗြာဟ္မဏဿ၊ပုဏ္ဏား၏၊ဗြာဟ္မဏီ၊ပုဏ္ဏားမသည်၊ပဇတ္ထာပီ၊သားဟူသော
အလိုသည်လည်း၊ဟောတံ၊ဖြစ်၏၊ယာဝ၊အကြင်မျှသောကံ၊ပေါရာဏာနံ၊
ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ဗြာဟ္မဏာနံ၊ပုဏ္ဏားတို့၏၊ မရိယာဒေါ၊ အပိုင်းအခြား
သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ထိုပုဏ္ဏားတို့၏အပိုင်းအခြား၌၊နုတိဋ္ဌတိ၊မတည်။

ဝဇ္ဇကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၅၇၇

တံ၊ ထိုအပိုင်းအခြားကို၊ ဝိတိက္ကမတိ၊ လွန်ကျူး၏၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလေဘဲ၊
 ပေါရာဏာနံ၊ ငှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ မရိယာဒေါ၊
 အပိုင်း အခြားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့၏ အပိုင်းအခြား၌၊
 ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ နဋ္ဌိတော၊ မတည်သည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ ထိုအပိုင်းအ
 ခြားကို၊ ဝိတိက္ကမတိ၊ လွန်ကျူး၏၊ ဒေါဏ၊ ဒေါဏပုဏ္ဏား၊ ဝေံခေါ၊ ဤသို့လျှင်
 ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားကို၊ သန္တိန္ဒူ၊ မရိယာဒေါကိ၊ ပျက်
 သောအပိုင်းအခြားရှိသောသူဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဒေါဏ၊ ဒေါဏပုဏ္ဏား
 ဝေံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ သန္တိန္ဒူ၊ မရိယာဒေါ၊ ပျက်သော
 အပိုင်းအခြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေါဏ၊ ဒေါဏပုဏ္ဏား၊ ကထဉ္စ၊ အ
 ဘယ်သို့လျှင်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဗြာဟ္မဏစဏ္ဍာသော၊ နွန်းစဏ္ဍား
 နှင့်တူသောပုဏ္ဏားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဒေါဏ၊ ဒေါဏပုဏ္ဏား၊ ဣဝ၊
 ဤဘောကန္တိ၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ မာတိထောစ၊ အဓိမှထည်းကောင်း၊
 ဝိတိထောစ၊ အဘမှထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘထော၊ နှစ်ပါးစုံတို့မှ၊
 သုဘထော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယာဝသတ္တမာဝိတာ
 မဟယုဂါ၊ ခုနစ်ဆက်မြောက်သောတိုးဘွားတို့၏ အသက်အတိုင်းအရှည်
 တိုင်အောင်၊ သံသုဒ္ဓဂဟဏီကော၊ သူတပါးတို့နှင့် မဆက်ဆန်သော အား
 ဖြင့်စင်ကြယ်သောအဓိဝမ်းတိုက်ရှိ၏၊ ဇာတိဝါဒေန၊ အမျိုးစွဲ၍ဖြစ်သော
 စကားဖြင့်၊ အက္ခိတ္တော၊ မပစ်ပယ်အပ်၊ အနုပကုဋ္ဌော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်၊ သော၊
 ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ အဋ္ဌစက္ကာဏီ၊ သဝဿာနိ၊ ထေးဆဲရှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ မန္တ
 ဗေဒင်တို့ကို၊ အဓိယမာနော၊ ရွတ်ဘတ်သရဏ္ဍာယ်သည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌစက္ကာ
 ဏီ၊ သဝဿာနိ၊ ထေးဆဲရှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ကောမာရံ၊ သတို့သားတို့သည်
 ကျင့်အပ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရိတိ၊ ကျင့်၏၊ အဋ္ဌစက္ကာ
 ဏီ၊ သဝဿာနိ၊ ထေးဆဲရှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ကောမာရံ၊ သတို့သားတို့သည်
 ကျင့်အပ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရိတိ၊ ကျင့်ပြီး၍၊ မန္တ
 ဗေဒင်တို့ကို၊ အဓိယိတွာ၊ ရွတ်ဘတ်သရဏ္ဍာယ်၍၊ အာစရိယသ၊ ဆရာ
 အား၊ အာစရိယဝနံ၊ ဆရာ၏ဥစ္စာကို၊ ဓမ္မေနုဝိ၊ တရားသဖြင့်လည်း၊ ပရိယေ
 သတိ၊ ရှာဖွီး၏၊ အဓမ္မေနုဝိ၊ မတရားသဖြင့်လည်း၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာဖွီး၏၊
 ကထိယာဝိ၊ ထပ်လုပ်သဖြင့်လည်း၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာဖွီး၏၊ ဝါဏိဇ္ဇာယ၊ ကုန်
 သွယ်သဖြင့်လည်း၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာဖွီး၏၊ ပေါရက္ခေနုဝိ၊ နွားကျောင်းသဖြင့်
 လည်း၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာဖွီး၏၊ ဣဿတ္ထေနုဝိ၊ ထေးကိုကိုင်စွဲသည်နှင့် တူ
 သောထက်နက်ကိုင်သောသူရဲ့တို့၏ အသက်မွေးကြောင်းအမှုဖြင့် လည်း

ပရိယေသတိ၊ ရှာဖွေ၏။ ရာဇပေါရိသေနပိ၊ မင်းခစားယောကျာ်းဖြင့်လည်း
 ပရိယေသတိ၊ ရှာဖွေ၏။ သိပ္ပညတဇေနပိ၊ ဆိုအင်ပြီးသော အတတ်မှတစ်ပါး
 သောတဆဲရှစ်ပါးသောအတတ်တို့တွင်တစ်ပါးပါးသောအတတ်ဖြင့်လည်း
 ပရိယေသတိ၊ ရှာဖွေ၏။ ကေဝလံပိ၊ သက်သက်လည်း၊ တိက္ခာစရိယံယ၊
 ဆွမ်းခံသောအကျင့်ဖြင့်၊ ကပါလံ၊ ဆွမ်းထည့်စရာခွက်ကို၊ အနတိမညမာ
 နော၊ မထိမဲ၊ မြင်မပြုမူ၍၊ ပရိယေသတိ ရှာဖွေ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည်၊
 အာစရိယဿ၊ ဆရာအား။ အာစရိယေနံ၊ ဆရာ၏ဥစ္စာကို၊ နိဗ္ဗာဒေတွာ၊
 ဆောင်နှင်း၍၊ ဒါရံ၊ မယားကို၊ ဓမ္မေနပိ၊ တရားသဖြင့်လည်း၊ ပရိယေသတိ၊
 ရှာဖွေ၏။ အဓမ္မေနပိ၊ မတရားသဖြင့်လည်း၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာဖွေ၏။ ကယေ
 နပိ၊ မိမိပစ္စည်းကိုပေး၍ ဝတ်သောအားဖြင့်လည်း၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာဖွေ၏။
 ဝိက္ကယေနပိ၊ သူတစ်ပါးပစ္စည်းကိုယူ၍ယောင်းသောအားဖြင့်လည်း၊ ပရိယေ
 သတိ၊ ရှာဖွေ၏။ ဥဒကုပဿဋ္ဌံ၊ ရေစက်သွန်းချ၍စွန့်အပ်သော၊ ပြာဟ္မဏိန္ဒြိ၊
 ပုဏ္ဏားမကိုလည်း၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာဖွေ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည်၊ ပြာဟ္မဏိန္ဒြိ
 ပုဏ္ဏားမသို့လည်း၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကပ်၏။ ခတ္တိယိန္ဒြိ၊ မင်းပျိုးဖြစ်သော မိန်းမသို့
 လည်း၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကပ်၏။ ဝေသိန္ဒြိ၊ ကုန်သည်မသို့လည်း၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကပ်၏။
 သုန္ဒိန္ဒြိ၊ သူဆင်းရဲမသို့လည်း၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကပ်၏။ စယောလိန္ဒြိ၊ ခွန်းစယောမသို့လည်း
 ဂစ္ဆတိ၊ ကပ်၏။ နေသာဒိန္ဒြိ၊ မူဆိုးတငါမသို့လည်း၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကပ်၏။ ဝေဒိန္ဒြိ၊
 နှိုးသည်မသို့လည်း၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကပ်၏။ ရထကာရိန္ဒြိ၊ သားရေနယ်သည်မသို့လည်း
 ဂစ္ဆတိ၊ ကပ်၏။ ပုတ္တုသိန္ဒြိ၊ ပန်းဖျက်သွန်မသို့လည်း၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကပ်၏။ ဂန္တိန္ဒြိ၊
 ကိုယ်ဝင်ဆောင်သောမိန်းမသို့လည်း၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကပ်၏။ ပါယမာနိန္ဒြိ၊ နို့တိုက်
 သောမိန်းမသို့လည်း၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကပ်၏။ ဥတုနိန္ဒြိ၊ ဥတုထာသောမိန်းမသို့လည်း
 ဂစ္ဆတိ၊ ကပ်၏။ အနုတုနိန္ဒြိ၊ ဥတုမထာသောမိန်းမသို့လည်း၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကပ်၏။
 ထဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ သာပြာဟ္မဏိ၊ ထိုပုဏ္ဏားမသည်။ ကာမတ္ထာဝိ၊ ကာမ
 ဟူသောအလိုသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒဝတ္ထာဝိ၊ မြူးတူးခြင်းဟူသော
 အလိုသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရထတ္ထာဝိ၊ မြေထုတ်ခြင်းဟူသောအလို
 သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပြာဟ္မဏဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏားမ
 သည်၊ ပတ္ထာဝိ၊ သားဟူသောအလိုသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗကမ္မေတိ၊ အထုံးစုံသောအမှုတို့ဖြင့်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်မွေး
 ခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ တမေနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ ကိံ၊ အာဟံသု၊ အဘယ်သို့ဆိုကြကုန်
 ဘဝံ၊ အရှင်သည်၊ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ပရိဇာနမာနော၊ ဝန်ခံသည်

ပဉ္စကနိဝါတ်စတုတ္ထပုဏ္ဏာသက-၅ ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၅၂၆

လျက်၊ သဗ္ဗကမ္မေတိ၊ အလုံးစုံသော အမှုတို့ဖြင့်၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ကပ္ပေတိ
 ပွေးမြူ၏၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ အာဟံ သု ဆိုကြကုန်၏၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊
 ဝေ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘော၊ အရှင်တို့
 သေယျထာဝိ၊ နှိုင်းယှဉ်စရာဥပမာမည်သည်ကား၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ သုမိစ္ဆိ၊
 စင်ကြယ်သောဝတ္ထုကိုလည်း၊ ဒဟတိ၊ လောင်၏၊ အသုမိစ္ဆိ၊ မစင်ကြယ်
 သောဝတ္ထုကိုလည်း၊ ဒဟတိ၊ လောင်၏၊ တေန၊ ထိုစင်ကြယ်သောဝတ္ထု
 မစင်ကြယ်သောဝတ္ထုဖြင့်၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ နစဥပလိမ္ပတိ၊ သေယျထာဝိ၊
 မလိမ်းကျသကဲ့သို့၊ ဘော၊ အရှင်တို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ သဗ္ဗ
 ကမ္မေတိ၊ အလုံးစုံသော အမှုတို့ဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဇီဝိတံ၊
 အသက်ကို၊ ဝေဝိကပ္ပေတိ၊ အကယ်၍လည်းပွေးမြူအံ့၊ တေန၊ ထိုအလုံးစုံ
 သော အမှုဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ နစဥပလိမ္ပတိ၊ လိမ်းထည်း
 မလိမ်းကျ၊ သဗ္ဗကမ္မေတိ၊ အလုံးစုံသော အမှုတို့ဖြင့်၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်
 ကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပွေးမြူ၏၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဒေါဏ၊ ဒေါဏ ပုဏ္ဏား၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားကို၊ ဗြာဟ္မဏစက္ကာလောတိ၊ နွန်း
 စက္ကာနှင့်တူသောပုဏ္ဏားဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဒေါဏ၊ ဒေါဏပုဏ္ဏား၊
 ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဗြာဟ္မဏစက္ကာလော၊ နွန်း
 စက္ကာနှင့်တူသောပုဏ္ဏားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေါဏ၊ ဒေါဏပုဏ္ဏား၊
 ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ ပုဗ္ဗကား၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေခေါတေဣသ
 ယော၊ အကြင်ရသေ့တို့သည်၊ မန္တနံ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ ကတ္တာရော၊ ပြုတတ်
 ကုန်၏၊ မန္တနံ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ ပဝတ္တာရော၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏၊ တေရဟိ၊
 ယခုအခါ၌၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ယေသံ၊ အကြင်ရသေ့တို့၏၊ သန္တ
 ကံ၊ ဥဂ္ဂါဖြစ်သော၊ ပေါရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ဣဒံ မန္တပဒံ၊ ဤဗေဒင်တည်း
 ဟူသော အစီးအပွားကိုကျင့်ခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ဝိတံ၊ ဝီအပ်၏၊ ပဝတ္တံ၊
 သူတပါးတို့အား ပြုချအပ်၏၊ သမိဟိတံ၊ ပေါင်းစုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုရှေး၌ဖြစ်
 သော ရသေ့တို့သည် ဝီအပ်သော ဗေဒင်ကို၊ အနုဂါယန္တိ၊ အတုလိုက်၍
 ဝီကုန်၏၊ တံ၊ ထိုရှေး၌ဖြစ်သော ရသေ့တို့သည် ဆိုအပ်သော ဗေဒင်ကို၊
 အနုဘာသန္တိ၊ အတုလိုက်၍ဆိုကုန်၏၊ ဘာသိတံ၊ ဆိုအပ်သော ဗေဒင်ကို၊
 အနုဘာသန္တိ၊ အတုလိုက်၍ဆိုကုန်၏၊ သဇ္ဈာယိတံ၊ သရဇ္ဈာယ်အပ်သော
 ဗေဒင်ကို၊ အနုသဇ္ဈာယန္တိ၊ အတုလိုက်၍ သရဇ္ဈာယ်ကုန်၏၊ ဝါဝိတံ၊ ပြုချ
 အပ်သော ဗေဒင်ကို၊ အနုဝါဝေန္တိ၊ အတုလိုက်၍ ပြုချကုန်၏၊ ဣဒံ ဣမေဣသ
 ယော၊ ဤရသေ့တို့သည်၊ သေယျထာကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊

အဋ္ဌကော၊ အဋ္ဌကရသေ့လည်းကောင်း။ ဝါမကော၊ ဝါမကရသေ့လည်း
 ကောင်း၊ ဝါမဒေဝေါ၊ ဝါမဒေဝရသေ့လည်းကောင်း၊ ဝေသာမိတ္တော၊ ဝေသာ
 မိတ္တရသေ့လည်းကောင်း၊ ယမဒဂ္ဂိ၊ ယမဒဂ္ဂိ ရသေ့လည်းကောင်း၊ အင်္ဂီ
 ရသော၊ အင်္ဂီရသရသေ့ လည်းကောင်း၊ ဘာရန္နါဇော၊ ဘာရန္နါဇရသေ့
 လည်းကောင်း၊ ဝါဇေသဋ္ဌော၊ ဝါဇေသဋ္ဌရသေ့ လည်းကောင်း၊ ကဿပေ၊
 ကဿပရသေ့လည်းကောင်း၊ ဘဂ္ဂု၊ ဘဂ္ဂုရသေ့လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေ၊
 ဤသည်တို့တည်း၊ တေ၊ ထိုတကျိတ်သောရသေ့တို့သည်၊ ဗြဟ္မသမံ၊ ဗြဟ္မာ
 နှင့်တူသောပုဏ္ဏားလည်းကောင်း၊ ဒေဝသမံ၊ ဒေဝနှင့်တူသောပုဏ္ဏားလည်း
 ကောင်း၊ မရိယာဒံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏အကျင့်အပိုင်းအခြားရှိသော ပုဏ္ဏားလည်း
 ကောင်း၊ သန္တိန္ဒမရိယာဒံ၊ ပျက်သောပုဏ္ဏားတို့၏ အကျင့်အပိုင်းအခြားရှိ
 သောပုဏ္ဏား လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဏစဏ္ဍာလညေဝ၊ နွန်းစဏ္ဍာနှင့်တူ
 သောပုဏ္ဏား လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်ကုန်သော၊
 ဣမေဗြဟ္မဏေ၊ ဤပုဏ္ဏားတို့ကို၊ ပညာပေန္တိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိစေကုန်၏
 ဒေါတာ၊ ဒေါတာပုဏ္ဏား၊ ထုံ၊ သင်သည်၊ တေသံ၊ ထိုငါးယောက် ကုန်သော
 ပုဏ္ဏားတို့တွင်၊ ကထမော၊ အဘယ်ပုဏ္ဏားနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ဇေံသန္တေ၊ ဤသို့ပုဏ္ဏား
 အပြားငါးယောက် ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဗြဟ္မဏစဏ္ဍာလံပိ၊ နွန်းစဏ္ဍာနှင့်
 တူသောပုဏ္ဏား၏အကျင့်ကိုလည်း၊ နပုရေမ၊ မပြည့်စေနိုင်ကုန်၊ ဘောဂေါ
 တမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပါပေစွ၊ (ပ)၊ ဘဝံ
 ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အဇ္ဇထဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစ
 ပြု၍၊ ပါဏုပေတံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ သရထံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတံ၊
 ဆည်းကပ်သော၊ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာဟူ၍၊ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘင်္ဂါရဂေါ၊ ဘင်္ဂါရဝအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မဏော၊
 ပုဏ္ဏားသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိဟော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံပိ၊
 ကပ်လေ၏၊ ဥပသဗင်္ဂီမိတ္တာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊
 သဒ္ဓိံ၊ ထက္က၊ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟော၏၊ သမ္မောဒနိယံ၊
 ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟောအပ်သော၊ သာရဏီယံ၊ မပြတ်အောက်
 နေအပ်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ဝိတိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဧကမန္တံ၊

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဋ္ဌာသက-၅- ဗြာဟ္မဏဂါ၊ ၅၀၁

သင့်တင့် ထျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဗ္ဗိဒါ၊ ထိုင်နေ၏။ ကေမန္တံ၊ သင့်ထင့် ထျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ဘင်္ဂါရဂေါ၊ ဘင်္ဂါရပအမည်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဂေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ ကိံအဂေါစ၊ အဘယ်သို့ ဝျှောက်နည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ယေနဟောတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ယေနပစ္စယေန၊ အကြင်အထောက်အပံ့ကြောင့်၊ ကဒါမိရံခါ၊ ဒီဃ ရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ သဇ္ဈာယ ကတောမိ၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို ပြုသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မန္တော၊ ဗေဒင်တို့သည်၊ နပုဗ္ဗိဘန္တိ၊ မထင်ကုန်၊ အသဇ္ဈာယကတော၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို မပြုကုန်သော၊ မန္တော၊ ဗေဒင်တို့သည်၊ ပဂေဝ၊ အဘယ် ဆိုဘွယ်ရှိကုန်အံ့နည်း၊ သောဟောတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ကောနူခေါ၊ အဘယ်နည်း၊ သောပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်၊ ကောနူခေါ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ယေနဟောတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ယေနပစ္စယေန၊ အကြင်အထောက်အပံ့ကြောင့်၊ ကဒါမိရံခါ၊ ဒီဃ ရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ အသဇ္ဈာယကတောမိ၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို မပြုသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ မန္တော၊ ဗေဒင်တို့သည်၊ ပုဗ္ဗိဘန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ သဇ္ဈာယကတော သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို ပြုကုန်သော၊ မန္တော၊ ဗေဒင်တို့သည်၊ ပဂေဝ၊ အဘယ် ဆိုဘွယ် ရှိကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ယသ္မိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ကာမရာဂပရိယုဋ္ဌိဇေနေ၊ ကာမ ရာဂသည် နှိပ်စက်အပ်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ကာမ ရာဂပရေတေန၊ ကာမရာဂသည်အစဉ်လိုက်အပ်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ကာမရာဂဿစ၊ ကာမရာဂ ၏လည်း၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းကို၊ ယံထာဘူထံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပဇာနာတိ၊ အပြား အားဖြင့်မထိ၊ တသ္မိံသ မယေ၊ ထိုကာမ ရာဂနှိပ် စက်သောအခါ၌၊ အတ္တတ္ထဗ္ဗိ၊ မိမိ၏အကျိုးစီးပွားကိုလည်း၊ ယထာဘူထံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုကာမရာဂနှိပ်စက်သောအခါ၌၊ ပရတ္ထဗ္ဗိသုထပါး၏အကျိုး စီးပွားကိုလည်း၊ ယထာ ဘူထံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအား ဖြင့်မထိ၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုကာမရာဂနှိပ်စက်သော အခါ၌၊ ဥဘယတ္ထံမိ၊ နှစ်ပါးရုံသော သူ၏အကျိုးစီးပွားကိုလည်း၊ ယထာ ဘူထံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဒီဗ္ဗရတ္တံ၊ ဂြုဗ္ဗသော ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ သန္တာယကထာဝိ၊ သရဏ္ဍာယ်
 ခြင်းကို ပြုသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မန္တာ၊ ဗေဒင်တို့သည်၊ နုပုဋိဘန္တိ။
 မထင်ကုန်၊ အသန္တာယကထာ၊ သရဏ္ဍာယ်ခြင်းကို မပြုကုန်သော၊ မန္တာ၊
 ဗေဒင်တို့သည်။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိကုန်အံ့နည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။
 သေယျထာဝိ၊ ဥပမာ မည်သည်ကား၊ ဥဒပက္ကော၊ ရေပြည့်သော ခွက်
 ကို၊ လာခါယဝါ၊ ချိပ်နှင့် လည်းကောင်း၊ ဟလိဒ္ဓိယာဝါ၊ နှင်းနှင့်လည်း
 ကောင်း၊ နိလိယာဝါ၊ မိမ်းညှိသော အဆင်းရှိသော ဝတ္ထုနှင့်လည်းကောင်း၊
 မဉ္ဇေယာဝါ၊ မောင်းသော အဆင်းရှိသော ဝတ္ထုနှင့်လည်းကောင်း၊ သံသ
 မြော၊ ရှေးနှာအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုချိပ်စသည် ချောအပ်သော ရေခွက်၌၊
 စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော၊ ဝရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ သကံရုနမိတ္တံ
 မိမိမျက်နှာရိပ်ကို၊ ပစ္စဝက္ခမာနော၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင် သည်ရှိသော၊ ယထာ
 ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပဇာနေယျသေယျထာဝိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိရာသကဲ့
 သို့၊ နပသေယျသေယျထာဝိ၊ မမြင်ရာသကဲ့သို့၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဝေမေဝ
 ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယတ္ထိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ကာမရာဂပရိယုဋ္ဌိ
 တေန၊ ကာမရာဂသည် နှိပ်စက်အပ်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊
 နေ၏၊ ကာမရာဂပရေတေန၊ ကာမရာဂသည် အစဉ်လိုက်အပ်သော၊ စေတ
 သာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဥပ္ပန္နဿံ၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ကာမရာဂဿစ၊ ကာ
 မရာဂ၏လည်း၊ နိဿဓူတံ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းဟို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်
 စွာ၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ၊ တတ္ထိံသမယေ၊ ထိုကာမရာဂနှိပ်
 စက်သောအခါ၌၊ အတ္တတ္ထဂ္ဂိ၊ မိမိ၏ အကျိုးစီးပွားကိုလည်း၊ ယထာဘူတံ၊
 ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ ပရတ္ထန္တိ၊
 သူတပါး၏အကျိုးစီးပွားကိုလည်း၊ (ပ)၊ တတ္ထိံသမယေ၊ ထိုကာမရာဂနှိပ်
 စက်သောအခါ၌၊ ဥဘယတ္ထိံပိ၊ နှစ်ပါးစုံသောသူ၏အကျိုးစီးပွားကိုလည်း၊
 ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ၊ နပဿတိ၊
 မမြင်၊ ဒီဗ္ဗရတ္တံ၊ ဂြုဗ္ဗသော ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ သန္တာယကထာဝိ၊ သရဏ္ဍာယ်
 ခြင်းကို ပြုသည် လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မန္တာ၊ ဗေဒင်တို့သည်၊ နုပုဋိဘန္တိ၊
 မထင်ကုန်၊ အသန္တာယကထာ၊ သရဏ္ဍာယ်ခြင်းကို မပြုကုန်သော၊ မန္တာ၊
 ဗေဒင်တို့သည်၊ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိကုန်အံ့နည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။
 ပုန၊ တဘန်းပရိစ၊ တပါးထုံလည်း၊ ယတ္ထိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဗျာပါဒ
 ပရိယုဋ္ဌိတေန၊ ဗျာပါဒသည် နှိပ်စက်အပ်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟ
 ရတိ၊ နေ၏၊ ဗျာပါဒပရေတေန၊ ဗျာပါဒသည် အစဉ်လိုက်အပ်သော၊ စေတ

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဍိတသက-၅ ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၅၇၃

သာမိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ ဗျာပါဒဿစ၊ ဗျာပါဒ၏လည်း။ နိဿရတံ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုဗျာဒ နှိပ်စက်သော အခါ၌၊ အတ္တတ္ထန္တိ၊ မိမိ၏အကျိုးစီးပွားကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ။ နပဿတိ၊ မမြင်။ ပရတ္တန္တိ၊ သူတပါး၏ အကျိုးစီးပွားကိုလည်း (ပ)။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥဘယတ္တန္တိ၊ နှစ်ပါးစုံသောသူ၏အကျိုးစီးပွားကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ။ နပဿတိ၊ မမြင်။ ဒိဗာရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ သဏ္ဍာယကတာဝိ၊ သရဏ္ဍာယ်ခြင်းကိုပြုသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မန္တာ၊ ဗေဒင်တို့သည်။ နပ္ပဗိဘန္တိ၊ မထင်ကုန်။ အသဏ္ဍာယ ကထာံ၊ သရဏ္ဍာယ်ခြင်းကို မပြုကုန်သော။ မန္တာ၊ ဗေဒင်တို့သည်။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုတွယ်ရှိကုန်အံ့နည်း။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဥဒပတ္တော၊ ရေပြည့်သောခွက်သည်။ အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်။ သန္တက္ကော၊ ပူထောင်သည်။ ပတ္တုမိတော၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူသည်။ ဥသုရကဇာတော၊ ဖြစ်သောအပူရှိသည်။ ပေ၊ ဝတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျိုက်ကျိုက်ဆူသောရေခွက်၌၊ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ သကံရခနိမိတ္တံ၊ မိမိမျက်နှာရိပ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ။ နပဇာနေယျသေယျထာဝိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိရာသကဲ့သို့၊ နပဿယျသေယျထာဝိ၊ မမြင်ရာသကဲ့သို့၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ တသ္မိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဗျာပါဒပရိယုဗ္ဗိတေန၊ ဗျာပါဒသည်နှိပ်စက်အပ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဗျာပါဒပရေတေန၊ ဗျာပါဒသည်အစဉ်လိုက်အပ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ ဗျာပါဒဿစ၊ ဗျာပါဒ၏လည်း။ နိဿရတံ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပဇာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုဗျာဒ နှိပ်စက်သော အခါ၌၊ အတ္တတ္ထန္တိ၊ မိမိ၏အကျိုးစီးပွားကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ။ နပဿတိ၊ မမြင်။ ပရတ္တန္တိ၊ သူတပါး၏အကျိုးစီးပွားကိုလည်း (ပ)။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုဗျာဒ နှိပ်စက်သော အခါ၌၊ ဥဘယတ္တန္တိ၊ နှစ်ပါးစုံသောသူ၏ အကျိုးစီးပွားကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ။ နပဿတိ၊ မမြင်။ ဒိဗာရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ သဏ္ဍာယကတာဝိ၊ သရဏ္ဍာယ်ခြင်းကိုပြုသည်

လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မန္တာ၊ ဗေဒင်တို့သည်၊ နုပုဇွန်၊ မထင်ကုန်၊ အသန္တာ
 ယကတာ၊ သရဏ္ဍာယ်ခြင်းကိုမပြုကုန်သော၊ မန္တာ၊ ဗေဒင်တို့သည်၊ ပဂေဝ၊
 အဘယ်ဆိုသွယ်ရှိကုန်အံ့နည်း၊ ပြာဟူထ၊ ပုဏ္ဏား၊ ပုန၊ တတန်၊ ပရံ၊ တပါး
 တုံလည်း၊ ယထိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ထိနမိဒ္ဓ ပရိယုဗ္ဗိတေန၊ ထိန
 မိဒ္ဓသည်နှိပ်စက်အပ်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ထိန
 မိဒ္ဓပရေတေန၊ ထိနမိဒ္ဓသည် အစဉ်လိုက်အပ်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ထိနမိဒ္ဓဿစ၊ ထိနမိဒ္ဓ၏လည်း၊
 နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းကို၊ ယထာဘူထံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပဇာနာတိ၊
 အပြားအားဖြင့်မထိ၊ တထိံ သမယေ၊ ထိုထိနမိဒ္ဓနှိပ်စက်သော အခါ၌၊
 အတ္တတ္ထံဝိ၊ မိမိ၏အကျိုးစီးပွားကိုလည်း၊ ယထာဘူထံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပဇာ
 နာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ ပရတ္ထံဝိ၊ သူတပါး၏အကျိုးစီး
 ပွားကိုလည်း၊ (လ)၊ တထိံ သမယေ၊ ထိုထိနမိဒ္ဓနှိပ်စက်သောအခါ၌၊ ဥဘ
 ယတ္ထံဝိ၊ နှစ်ပါးစုံသောသူ၏အကျိုးစီးပွားကိုလည်း၊ ယထာဘူထံ၊ ဟုတ်မှန်
 စွာ၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာ
 သောညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ သန္တာယကတာဝိ၊ သရဏ္ဍာယ်ခြင်းကိုပြုသည်လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ မန္တာ၊ ဗေဒင်တို့သည်၊ နုပုဇွန်၊ မထင်ကုန်၊ အသန္တာယ
 ကတာ၊ သရဏ္ဍာယ်ခြင်းကိုမပြုကုန်သော၊ မန္တာ၊ ဗေဒင်တို့သည်၊ ပဂေဝ၊
 အဘယ်ဆိုသွယ် ရှိကုန်အံ့နည်း၊ ပြာဟူထ၊ ပုဏ္ဏား၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာ
 မည်သည်ကား၊ ဥဒပဏ္ဏော၊ ရေပြည့်သောခွက်ကို၊ သေဝါယပဏကပရိ
 ယောနန္ဒေါ၊ မှော်ထီးပတ်သည်မြွေရှက်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမှော်ထီးပတ်
 သည်မြွေရှက်အပ်သောရေခွက်၌၊ စက္ခု၊ မ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော၊ ပုရိသော၊
 ယောက္ခိ၊ သည်။ သကံ၊ ရခဲနိမိတ္တံ၊ မိမိမျက်နှာရိပ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခမာနေော၊
 ဤခွံရှုဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ယထာဘူထံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပဇာနေယျသေ
 ယျထာဝိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိရာသကဲ့သို့၊ နပသေယျသေယျထာဝိ၊ မမြင်
 ရာသကဲ့သို့၊ ပြာဟူထ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယထိံ သမ
 ယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ထိနမိဒ္ဓပရိယုဗ္ဗိတေန၊ ထိနမိဒ္ဓသည်နှိပ်စက်အပ်သော၊
 စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ထိနမိဒ္ဓပရေတေန၊ ထိနမိဒ္ဓသည်အစဉ်
 လိုက်အပ်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော၊
 ထိနမိဒ္ဓဿစ၊ ထိနမိဒ္ဓ၏လည်း၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းကို၊ ယထာဘူ
 ထံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ၊ တထိံ သမယေ၊ ထိုထိန
 မိဒ္ဓနှိပ်စက်သောအခါ၌၊ အတ္တတ္ထံဝိ၊ မိမိ၏အကျိုးစီးပွားကိုလည်း၊ ယထာ

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၅၀၅

ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားမထိ၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ ပရတ္ထိပိ၊
 သူတပါး၏ အကျိုးစီးပွားကိုလည်း၊ (ထ)၊ တထိံ သမယေ၊ ထိုထိန်မိခွင့်
 စက်သောအခါ၌၊ ဥဘယတ္ထိပိ၊ နှစ်ပါးစုံသောသူ၏အကျိုးစီးပွားကိုလည်း၊
 ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ၊ နပဿတိ၊
 မမြင်၊ ဒိဗာရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ညဉ့်နေ့ ပတ်လုံး၊ သဏ္ဍာယကတာပိ၊
 သရဏ္ဍာယ်ခြင်းကိုပြုသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မန္တာ၊ ဗေဒင်တို့သည်၊ နပ္ပဋိ
 ဘန္တိ၊ မထင်ကုန်၊ အသဏ္ဍာယကတာ၊ သရဏ္ဍာယ်ခြင်းကိုမပြုကုန်သော၊
 မန္တာ၊ ဗေဒင်တို့သည်၊ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိကုန်အံ့နည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊
 ပုဏ္ဏား၊ ပုန၊ တဘန်၊ ပရံ၊ စ၊ ထပါးတုံလည်း၊ ယထိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊
 ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စပရိယုဗ္ဗိတေန၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စသည်နှိပ်စက်အပ်သော၊ စေတ
 သာ၊ ဝိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စပရေတေန၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စသည်
 အစဉ်လိုက်အပ်သော၊ စေတသာ၊ ဝိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်ပြီး
 သော၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စဿစ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ၏လည်း၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်
 ခြင်းကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ၊ တထိံ
 သမယေ၊ ထိုဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စနှိပ်စက်သောအခါ၌၊ အတ္တတ္ထိပိ၊ မိမိ၏အကျိုးစီး
 ပွားကိုလည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ၊
 နပဿတိ၊ မမြင်၊ ပရတ္ထိပိ၊ သူတပါး၏အကျိုးစီးပွားကိုလည်း၊ (ပ)၊ တထိံ သ
 မယေ၊ ထိုဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စနှိပ်စက်သောအခါ၌၊ ဥဘယတ္ထိပိ၊ နှစ်ပါးစုံသောသူ
 ၏အကျိုးစီးပွားကိုလည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပဇာနာတိ၊ အပြား
 အားဖြင့်မထိ၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ ဒိဗာရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊
 သဏ္ဍာယကတာပိ၊ သရဏ္ဍာယ်ခြင်းကိုပြုသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မန္တာ၊
 ဗေဒင်တို့သည်၊ နပ္ပဋိဘန္တိ၊ မထင်ကုန်၊ အသဏ္ဍာယကတာ၊ သရဏ္ဍာယ်ခြင်း
 ကိုမပြုကုန်သော၊ မန္တာ၊ ဗေဒင်တို့သည်၊ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိကုန်အံ့
 နည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဥဒပတ္တော၊
 ရေပြည့်သောခွက်ကို၊ ဝါထေရိတော၊ ထေသည်ထွင်စေအပ်သည်၊ စလိ
 တော၊ ထေကြောင့်ထွင်သည်၊ ဘန္တော၊ ထေသည်လည်စေအပ်သည်၊ ဥဒ္ဓိ
 ဇာတော၊ ဖြစ်သောထိုင်းတန်ဖိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုထေသည်
 ထွင်စေအပ်သော ရေခွက်၌၊ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော၊ ပုရိသော၊
 ယောက်ျားသည်၊ သက်ရခနိမိတ္တံ၊ မိမိမျက်နှာရိပ်ကို၊ ပစ္စင်္ကေမာနော၊
 ကြည့်ရှုဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပဇာနာယုသေ
 ယျထာပိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိရာသကဲ့သို့၊ နပဿယုသေယျထာပိ၊ မမြင်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ရာသက္ခယိ၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယတ္ထိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စပရိယုဋ္ဌိတေန၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စသည်နှိပ်စက်အပ်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စပရေတေန၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စသည်အစဉ်လိုက်အပ်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စဿ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ၏လည်း၊ နိဿရတံ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပ္ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မသိ၊ ဟတ္ထိံသမယေ၊ ထိုဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ နှိပ်စက်သော အခါ၌၊ အတ္တတ္ထံဝိ၊ မိမိ၏အကျိုးစီးပွားကိုလည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပ္ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မသိ၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ ပရတ္ထံဝိ၊ သူတပါး၏အကျိုးစီးပွားကိုလည်း။ (ပ)၊ ဟတ္ထိံသမယေ၊ ထိုဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စနှိပ်စက်သောအခါ၌၊ ဥဘယတ္ထံဝိ၊ နှစ်ပါးစုံသောသူ၏ အကျိုးစီးပွားကိုလည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပ္ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မသိ၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ ဒီဗာရတ္ထံ၊ ရှည်စွာသောညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ သဇ္ဈာယကတာပိ၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကိုပြုသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မန္တာ၊ ဗေဒင်တို့သည်၊ နပ္ပုဒိဘန္တိ၊ မထင်ကုန်၊ အသဇ္ဈာယကတာ၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကိုမပြုကုန်သော၊ မန္တာ၊ ဗေဒင်တို့သည်၊ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိကုန်အံ့နည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ပုန၊ တဘန်၊ ပရံ၊ ထပါးတုံလည်း၊ ယတ္ထိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝိပိကိစ္ဆပရိယုဋ္ဌိတေန၊ ဝိပိကိစ္ဆာသည်နှိပ်စက်အပ်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဝိပိကိစ္ဆာပရေတေန၊ ဝိပိကိစ္ဆာသည်အစဉ်လိုက်သော စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိပိကိစ္ဆာယစ၊ ဝိပိကိစ္ဆာ၏လည်း၊ နိဿရတံ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပ္ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မသိ၊ ဟတ္ထိံသမယေ၊ ထိုဝိပိကိစ္ဆာနှိပ်စက်သောအခါ၌၊ အတ္တတ္ထံဝိ၊ မိမိ၏အကျိုးစီးပွားကိုလည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပ္ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မသိ၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ ပရတ္ထံဝိ၊ သူတပါး၏အကျိုးစီးပွားကိုလည်း။ (ပ)၊ ဟတ္ထိံသမယေ၊ ထိုဝိပိကိစ္ဆာနှိပ်စက်သောအခါ၌၊ ဥဘယတ္ထံဝိ၊ နှစ်ပါးစုံသောသူ၏အကျိုးစီးပွားကိုလည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပ္ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မသိ၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ ဒီဗာရတ္ထံ၊ ရှည်စွာသောညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ သဇ္ဈာယကတာပိ၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကိုပြုသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော မန္တာ၊ ဗေဒင်တို့သည်၊ နပ္ပုဒိဘန္တိ၊ မထင်ကုန်၊ အသဇ္ဈာယကတာ၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကိုမပြုကုန်သော၊ မန္တာ၊ ဗေဒင်တို့သည်၊ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ သေယုထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ အာပိ

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဋ္ဌာသက-၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၅၈၇

ဇ္ဇော၊ နောက်ကြိုသော၊ လှည့်တော၊ ချောက်ခြားသော၊ ကလထီဘုရားတော၊ ညွှန်
ကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဥဒပတ္တော၊ ရေပြည့်သောခွက်ကို၊ အန္ဓကာရေ၊
အရိက်တိုက်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနောက်ကြိုသောရေခွက်
၌၊ စက္ခုမာ၊ မျက်စိ အမြင်ရှိသော၊ ဝုရိသော၊ ယောဂျားသည်၊ သက်ရစ
နိမိတ္တံ၊ မိမိမျက်နှာရိပ်ကို၊ ပဉ္စဝေက္ခမာနော၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊
ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပဇာနောယုသေယုထာဝိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ
ရာသကဲ့သို့၊ နပသေယုသေယုထာဝိ၊ မမြင်ရာသကဲ့သို့၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊
ဝေမေဝခေါ၊ ၎င်းအတူသာလျှင်၊ ယတ္ထိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝိစိကိစ္ဆာပရိ
ယုဗ္ဗိတေန၊ ဝိစိကိစ္ဆာသည်နှိပ်စက်အပ်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟရ
တိ၊ နေ၏၊ ဝိစိကိစ္ဆာပရေထေန၊ ဝိစိကိစ္ဆာသည်အစဉ်လိုက်အပ်သော၊ စေတ
သာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိစိကိစ္ဆာယစ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ
၏လည်း၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပဇာ
နာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ၊ တတ္ထိံ သမယေ၊ ထိုဝိစိကိစ္ဆာနှိပ်စက်သော
အခါ၌၊ အတ္တတ္ထံ၊ မိမိ၏အကျိုးစီးပွားကိုလည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊
နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ ပရတ္ထံ၊ သူတပါး၏
အကျိုးစီးပွားကိုလည်း၊ (ပ)၊ တတ္ထိံ သမယေ၊ ထိုဝိစိကိစ္ဆာနှိပ်စက်သော
အခါ၌၊ ဥဘယတ္ထံ၊ နှစ်ပါးပုံသောသူ၏အကျိုးစီးပွားကိုလည်း၊ ယထာဘူတံ
ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ ဒိဗ္ဗရတ္ထံ၊
ရှည်စွာသော ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ သဇ္ဈာယကတာဝိ၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကိုပြု
သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မန္တာ၊ ဗေဒင်တို့သည်၊ နပဇာနာန္တိ၊ မထင်ကုန်၊
အသဇ္ဈာယကတာ၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကိုမပြုကုန်သော၊ မန္တာ၊ ဗေဒင်တို့သည်
ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုသွယ်ရှိကုန်အံ့နည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
ယတ္ထိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌လည်း၊ ကာမရာဂပရိယုဗ္ဗိတေန၊ ကာမရာဂ
သည်နှိပ်စက်အပ်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ နဝိဟရတိ၊ မနေ၊ ကာမရာဂ
ပရေထေန၊ ကာမရာဂသည်အစဉ်လိုက်အပ်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ နဝိ
ဟရတိ၊ မနေ၊ ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်သော၊ ကာမရာဂဿစ၊ ကာမရာဂ၏လည်း၊
နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ ပဇာနာတိ၊
အပြားအားဖြင့်ထိ၏၊ တတ္ထိံ သမယေ၊ ထိုကာမရာဂမနှိပ်စက်သောအခါ၌၊
အတ္တတ္ထံ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ ပဇာနာတိ၊
အပြားအားဖြင့်ထိ၏၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ တတ္ထိံ သမယေ၊ ထိုကာမရာဂမနှိပ်
စက်သောအခါ၌၊ ပရတ္ထံ၊ သူတပါး၏အကျိုးစီးပွားကိုလည်း ယထာဘူတံ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဟုတ်မှန်စွာ၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ တသ္မိံ သမ
 ယေ၊ ထိုကာမရာဂမရှိစက်သောအခါ၌၊ ဥဘယတ္ထဝိ၊ နှစ်ပါးရုံသောသူ၏
 အကျိုးစီးပွားကိုလည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအား
 ဖြင့်သိ၏။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဒိဗ္ဗရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ အသန္တာ
 ယကတာပိ၊ သရဏ္ဍာယ်ခြင်းကိုမပြုသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မန္တာ၊ ဗေ
 ဒင်တို့သည်၊ ပဋိဘန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ သန္တာယကတာ၊ သရဏ္ဍာယ်ခြင်းကို
 ပြုကုန်သော၊ မန္တာ၊ ဗေဒင်တို့သည်၊ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုတယ်ရှိကုန်အံ့နည်း
 ဗြာဟ္မဏ၊ ဝုဏ္ဏား၊ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဥဒပက္ကော၊ ရေ
 ပြည့်သောခွက်ကို၊ ထာခါယဝါ၊ ချိပ်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဟလိန္ဒိယာဝါ၊ နှင်း
 နှင့်လည်းကောင်း၊ နိလိယာဝါ၊ စိမ်းညိုသောအဆင်းရှိသောဝတ္ထုနှင့်လည်း
 ကောင်း၊ မဂ္ဂဋ္ဌာယဝါ၊ မောင်းသောအဆင်းရှိသောဝတ္ထုနှင့်လည်းကောင်း။
 ကသံ သဗ္ဗော၊ မရောနှောအပ်၊ ထတ္ထ၊ ထိုချိပ်စသည်နှင့်မရောနှောအပ်သော
 ရေခွက်၌၊ စက္ခုမာ၊ မျက်အမြင်ရှိသော၊ ဝုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ သကံ
 ခုနိမိတ္တံ၊ မိမိမျက်နှာရိပ်ကို၊ ပစ္စင်္ဂေက္ခမာနော၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်သည်ရှိသော်
 ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ ပဇာနေယျသေယျထာပိ၊ အပြားအားဖြင့်သိရာ
 သကဲ့သို့၊ ပဿေယျသေယျထာပိ၊ မြင်ရာသကဲ့သို့၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဝုဏ္ဏား၊ ဝေ
 မေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ကာမရာဂပရိယုဋ္ဌိတေန၊ ကာမရာဂသည်နှိပ်
 စက်အပ်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ နဝိဟရတိ၊ မနေ၊ (ထ)၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဝုဏ္ဏား
 ဝုန၊ တဘာနံ၊ ပရံစ၊ တပါးတုံလည်း။ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဗျာပါဒ
 ပရိယုဋ္ဌိတေန၊ ဗျာပါဒသည်နှိပ်စက်အပ်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ နဝိဟ
 ရတိ၊ မနေ၊ (ထ)၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဝုဏ္ဏား၊ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။
 ဥဒပက္ကော၊ ရေပြည့်သောခွက်သည်၊ အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်၊ အသန္တက္ကော၊ မပူထောင်
 သည်၊ အနုက္ကုမိတော၊ ကျိုက်ကျိုက်မဆူသည်။ အနုသုဒ္ဓကဇာထော၊ ဖြစ်
 သောအပူမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျိုက်ကျိုက် မဆူသော
 ရေခွက်၌၊ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော၊ ဝုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ သကံ
 ခုနိမိတ္တံ၊ မိမိမျက်နှာရိပ်ကို၊ ပစ္စင်္ဂေက္ခမာနော၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်သည်ရှိ
 သော်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ ပဇာနေယျသေယျထာပိ၊ အပြားအားဖြင့်
 သိရာသကဲ့သို့၊ ပဿေယျသေယျထာပိ၊ မြင်ရာသကဲ့သို့၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဝုဏ္ဏား၊
 ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဗျာပါဒပရိ
 ယုဋ္ဌိတေန၊ ဗျာပါဒသည်နှိပ်စက်အပ်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ နဝိဟရ
 တိ၊ မနေ၊ (ထ)၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဝုဏ္ဏား၊ ဝုန၊ တဘာနံ၊ ပရံစ၊ တပါးတုံလည်း။ ယသ္မိံ သ

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပုတ္တကသက- ၅- ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၅၀၆

မသေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ထိနမိဒ္ဓပရိယုဋ္ဌိတေန၊ ထိနမိဒ္ဓသည်နှိပ်စက်အပ်
သော၊ စေတသာ၊ ဝိတ်ဖြင့်၊ နဝိဟရတိ၊ မနေ၊ (ဇ)၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တနား၊ သေယျ
ထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဥဒပတ္တော၊ ရေပြည့်သောခွက်ကို၊ နသေဝါထ
ပဏကပရိယောနန္ဒေါ၊ မှော်ဖတ်သီးသည်မမြေးရှက်အပ်၊ ထတ္ထ၊ ထိုမှော်
ဖတ်သီးသည်မမြေးရှက်အပ်သောနေ့ကွဲ၊ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော
ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ သကံရခနိမိတ္တံ၊ မိမိမျက်နှာရိပ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခ
မာနေ၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ယထာဘူထံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ ပဇာနေ
ယျသေယျထာဝိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိရာသကဲ့သို့၊ ပသေယျသေယျထာဝိ၊
မြင်ရာသကဲ့သို့၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တနား၊ ဇေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယထိံသ
မယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ထိနမိဒ္ဓပရိယုဋ္ဌိတေန၊ ထိနမိဒ္ဓသည်နှိပ်စက်အပ်
သော၊ စေတသာ၊ ဝိတ်ဖြင့်၊ နဝိဟရတိ၊ မနေ၊ (ထ)၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တနား၊ ပုန၊
တာန၊ ပရံစ၊ တပါးတုံထည်း၊ ယထိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ
ပရိယုဋ္ဌိတေန၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စသည်နှိပ်စက်အပ်သော၊ စေတသာ၊ ဝိတ်ဖြင့်၊
နဝိဟရတိ၊ မနေ၊ (ဇ)၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တနား၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်
ကား၊ ဥဒပတ္တော၊ ရေပြည့်သောခွက်သည်၊ ဝါတေရိတော၊ လေသည်ထွက်
စေအပ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ စလိတော၊ လေကြောင့်ထွက်သည်၊ နဟော
တိ၊ မဖြစ်၊ ဘန္တော၊ လေသည်ထည်စေအပ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဥဒ္ဓစ္စာ
တော၊ ဖြစ်သောလှိုင်းထွန်းပျံ့ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တတ္ထ၊ ထိုထေသည်
မထွက်စေအပ်သော ခွက်၌၊ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော၊ ပုရိသော၊
ယောကျ်ားသည်၊ သကံရခနိမိတ္တံ၊ မိမိမျက်နှာရိပ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခမာနေ၊
ကြည့်ရှုဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ယထာဘူထံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ ပဇာနေယျသေ
ယျထာဝိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိရာသကဲ့သို့၊ ပသေယျသေယျထာဝိ၊
မြင်ရာသကဲ့သို့၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တနား၊ ဇေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယထိံသ
မယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စပရိယုဋ္ဌိတေန၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စသည်နှိပ်စက်
အပ်သော၊ စေတသာ၊ ဝိတ်ဖြင့်၊ နဝိဟရတိ၊ မနေ၊ (ဇ)၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တနား၊ ပုန၊
တာန၊ ပရံစ၊ တပါးတုံထည်း၊ ယထိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝိပိကိစ္ဆာပရိ
ယုဋ္ဌိတေန၊ ဝိပိကိစ္ဆာသည်နှိပ်စက်အပ်သော၊ စေတသာ၊ ဝိတ်ဖြင့်၊ နဝိဟရ
တိ၊ မနေ၊ ဝိပိကိစ္ဆာပရေတေန၊ ဝိပိကိစ္ဆာသည်အစဉ်လိုက်အပ်သော၊ စေတ
သာ၊ ဝိတ်ဖြင့်၊ နဝိဟရတိ၊ မနေ၊ ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိပိကိစ္ဆာယစ၊ ဝိပိ
ကိစ္ဆာ၏ထည်း၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြော်ခြင်းကို၊ ယထာဘူထံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊
ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏၊ တထိံသမယေ၊ ထိုဝိပိကိစ္ဆာမနှိပ်စက်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်ဒီဇယျ

သောအခါ၌၊ အတ္တတ္ထိဝိ၊ မိမိ၏အကျိုးစီးပွားကိုလည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်
 မှန်စွာ၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ တသ္မိံသမယေ၊
 ထိုဝိစိကိစ္ဆာမနှိပ်စက်သောအခါ၌၊ ပရတ္ထိဝိ၊ သူတပား၏အကျိုးစီးပွားကို
 လည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ပဿ
 တိ၊ မြင်၏၊ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုဝိစိကိစ္ဆာမနှိပ်စက်သောအခါ၌၊ ဥဘယတ္ထိဝိ၊
 နှစ်ပါးစုံသော သူ၏အကျိုးစီးပွားကိုလည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ ပဇာ
 နာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောညဉ့်နေ
 ပတ်လုံး၊ အသန္ဓာယကတာဝိ၊ သရဏ္ဍာယ်ခြင်းကိုမပြုသည်လည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ မန္တော၊ ဗေဒင်တို့သည်၊ ပဋိဘန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ သန္ဓာယကတာ၊
 သရဏ္ဍာယ်ခြင်းကိုမပြုကုန်သော၊ မန္တော၊ ဗေဒင်တို့သည်၊ ပဂေဝ၊ အဘယ်
 ဆိုဘွယ်ရှိကုန်အံ့နည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်
 ကား၊ အစ္ဆော၊ ကြည်သော၊ ဝိပ္ပသန္ဓော၊ အထူးသဖြင့်ကြည်သော၊ အနာ
 ဝိဇယော၊ မနောက်ကြုံသော၊ ဥဒပက္ကော၊ ရေပြည့်ခွက်သည်၊ အာထောကော၊
 အလင်းဖြစ်သောအရပ်၌၊ နိက္ခိက္ကော၊ ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ထတ္ထ၊ ထိုကြည်သောရေခွက်၌၊ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော၊ ပုရိသော၊
 ယောကျ်ားသည်၊ သကံ၊ ခုခိုမိတ္တံ၊ မိမိမျက်နှာရိပ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊
 ကြည့်ရှုဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ ပဇာနေယျသေ
 ယျထာဝိ၊ အပြားအားဖြင့်သိရာသကဲ့သို့၊ ပဿယျသေယျထာဝိ၊ မြင်ရာ
 သကဲ့သို့၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တသ္မိံသမယေ
 အကြင်အခါ၌၊ ဝိစိကိစ္ဆာပရိယုဗ္ဗိတေန၊ ဝိစိကိစ္ဆာသည်နှိပ်စက်အပ်သော၊
 စေတသာ၊ ဝိတ်ဖြင့်၊ နဝိဟရတိ၊ မနေ၊ ဝိစိကိစ္ဆာပရေထေန၊ ဝိစိကိစ္ဆာသည်
 အစဉ်လိုက်အပ်သော၊ စေတသာ၊ ဝိတ်ဖြင့်၊ နဝိဟရတိ၊ မနေ၊ ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်
 သော၊ ဝိစိကိစ္ဆာယစ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၏လည်း၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်
 ခြင်းကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏၊
 တသ္မိံသမယေ၊ ထိုဝိစိကိစ္ဆာ မနှိပ်စက်သော အခါ၌၊ အတ္တတ္ထိဝိ၊ မိမိ၏
 အကျိုးစီးပွားကိုလည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ ပဇာနာတိ၊ အပြား
 အားဖြင့်သိ၏၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ပရတ္ထိဝိ၊ သူတပား၏ အကျိုးစီးပွားကို
 လည်း၊ (ပ)၊ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုဝိစိကိစ္ဆာမနှိပ်စက်သော အခါ၌၊ ဥဘ
 ယတ္ထိဝိ၊ နှစ်ပါးစုံသော သူ၏အကျိုးစီးပွားကိုလည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်
 မှန်စွာ၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာ
 သောညဉ့်နေပတ်လုံး၊ အသန္ဓာယကတာဝိ၊ သရဏ္ဍာယ်ခြင်းကိုမပြုသည်

ဗုဒ္ဓကနိပါတ်စတုတ္ထပုစ္ဆာသက-၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၅၉၀

ထည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မန္တာ၊ဗေဒင်တို့သည်၊ ပဋိဘန္တိ၊ထင်ကုန်၏၊သဏ္ဍာ
 ယကတာ၊သရဏ္ဍာယ်ခြင်းကိုပြုကုန်သော၊မန္တာ၊ဗေဒင်တို့သည်၊ပဂေဝ
 အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိကုန်အံ့နည်း၊ဗြာဟ္မဏ၊ပုစ္ဆာ၊ ယေနဟေတုနာ၊အကြင်
 အကြောင်းကြောင့်၊ယေနပဂ္ဂယေန၊အကြင်အထောက်အပံ့ကြောင့်၊ကခါ
 စိ၊ရံခါ၊ ဒီဗရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ အသဏ္ဍာယကတာဝိ၊သ
 ရဏ္ဍာယ်ခြင်းကို မပြုသည်ထည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မန္တာ၊ဗေဒင်တို့သည်၊ပဋိ
 ဘန္တိ၊ထင်ကုန်၏၊ သဏ္ဍာကတာ၊သရဏ္ဍာယ်ခြင်းကိုပြုကုန်သော၊ မန္တာ၊
 ဗေဒင်တို့သည်၊ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိကုန်အံ့နည်း၊ သောဟေတု၊
 ထိုအကြောင်းသည်၊ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ သောပဂ္ဂယော၊ထိုအ
 ထောက်အပံ့သည်၊ အယံခေါ၊ဤသည်ပင်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိတ္တန္တံ၊အလွန်ရှင်သက်
 ဘွယ်ရှိပါစေပွ(ပ)၊ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ဝံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊
 အဇ္ဈကဋ္ဌေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍၊ ပါဏုပေတံ၊အသက်ထက်ဆုံး၊ သရထံ၊
 ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ဝတံ၊ဆည်းကပ်သော၊ ဥပါသကံ၊ဒါယကာဟူ၍၊ဓာဓေ
 တု၊မှတ်တော်မူပါစေော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ဈောကံ၏၊ ထတိယံ၊
 တတိယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ကော်တပါးသောသမယံ၊အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာထုရားသည်၊ဝေသာ
 လိယံ၊ဝေသာလီပြည်၌၊ မဟာဝနေ၊မဟာဝန်တော၌၊ ကုဇာဂါရသာထာ
 ယံ၊ရုံထစ်မွန်းချွန်အင်္ဂုဋ်တတ်သောစရပ်ကျောင်း၌၊ ဝိဟရတိ၊နေ၏၊တေန
 ခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ကရဏပါလိ၊ ကရဏပါလိအမည်ရှိသော၊
 ဗြာဟ္မဏော၊ပုစ္ဆာသည်၊လိစ္ဆဝိနံ၊လိစ္ဆဝိမင်းသားတို့၏၊ ကမ္မန္တံ၊တခါး
 ပြုအိုးတံတိုင်းစသောအမှုကို၊ ကာရေတိ၊ပြုစေ၏၊ ကရဏပါလိ၊ကရဏ
 ပါလိအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုစ္ဆာသည်၊ ဝိဂိယာနိ၊ဝိဂိယာနိအ
 မည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ပုစ္ဆာကို၊ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှသာထွင်၊ အာ
 ဂစ္ဆန္တံ၊လာသည်ကို၊အဒ္ဓုဝခေါ၊မြင်သည်သာထွင်ထည်း၊ဒိသ္မာ၊မြင်ပြီး၍၊
 ဝိဂိယာနိ၊ ဝိဂိယာနိအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ပုစ္ဆာကို၊ ဇေဝံဝစနံ၊ဤ
 စကားကို၊အဝေါစ၊ဆို၏၊ ကိံအဝေါစ၊အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘဝံဝိဂိ
 ယာနိ၊အရှင်ဝိဂိယာနိသည်၊ ဟန္ဓ၊ယခု၊ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ၊ဒိဝါဒိ
 ဝဿ၊ နေမွန်းယိမ်းသောအခါ၌၊ အာဂစ္ဆတိ၊လာသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ဆို၏၊ ဘော၊အရှင်ပုစ္ဆာ၊အယံ၊ငါသည်၊ သမဏဿဂေါတ
 မဿ၊ရဟန်းဂေါတမ၏၊ ဣတောသန္တိကာ၊ ဤအထံတော်၌၊ အာစ္စာပိ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထော်ဒိုသျှ၊

ထာခဲ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်၏၊ ဘဝံ ဝိဂီယာနိ၊ အရှင်ဝိဂီယာနိ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စမာနံ၊ သိုအပ်လတ္တံ့၊ သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ကိံမညထိ၊ အဘယ်သို့အောက်မှေ့မှတ် ထင်သနည်း၊ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊ ပညာဝေယျတ္ထိ ယံ၊ ပညာ၏ ထက်မျက်ခြင်း၌၊ ပဏ္ဍိတောမညေ၊ ပညာရှိဟုမှတ်ထင်သ ထော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ နောပဏ္ဍိတောမညေ၊ ပညာရှိမဟုတ် ဟုမှတ်ထင် သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဘော၊ အရှင်ပုဂ္ဂိုလား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊ ပညာဝေယျတ္ထိ ယံ၊ ပညာ၏ ထက်မျက်ခြင်းကို၊ ဇနနေ၊ ထိခြင်း၌၊ ကောစ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသောသူနည်း၊ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊ ပညာဝေယျတ္ထိယံ၊ ပညာ၏ထက်မျက်ခြင်းကို၊ ကောစဇနိဿာမိ၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့် ထိနှိုင်းအံ့နည်း၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊ ပညာဝေယျတ္ထိယံ၊ ပညာ၏ ထက်မျက် ခြင်းကို၊ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏၊ သောမိ၊ ထိုသူသည်ထည်း၊ ထာဒိသောဝ၊ ထို အရှင်ဂေါတမကဲ့သို့သဗ္ဗညုတ ဥပဇာတ်သို့ရောက်သော သဘောရှိသောသူ သည်သာလျှင်၊ နုန၊ စင်စစ်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဘဝံ ဝိဂီယာနိ၊ အရှင်ဝိဂီယာနိသည်၊ ခဿ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ သမဏံ ဂေါ တမံ၊ ရဟန်းဂေါတမကို၊ ဥဋ္ဌာရာယ၊ မြတ်သော၊ ပသံသာယ၊ ငြီးမွမ်းခြင်း ဖြင့်၊ ပသံသတိ၊ ငြီးမွမ်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဘော၊ အရှင်ပုဂ္ဂိုလား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမကို၊ ပသံ သနေ၊ ငြီးမွမ်းခြင်း၌၊ ကောစ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော သူနည်း၊ သမ ထံဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမကို၊ ကောစပသံသိဿာမိ၊ အဘယ်အကြောင်း ကြောင့် ငြီးမွမ်းနှိုင်းအံ့နည်း၊ သောဘဝံ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ ပသဋ္ဌပသဋ္ဌောစ၊ ငြီးမွမ်းအပ်သော မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့် သာလျှင်ငြီး ထည်း၊ ငြီးမွမ်းအပ်၏၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့ထက်၊ သေဋ္ဌောစ၊ မြတ် ထည်း၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဘဝံ ဝိဂီယာနိ၊ အရှင်ဝိဂီ ယာနိသည်၊ ကိံ ပန အတ္ထဝသံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော အကျိုးထူးကို၊ သစ္စဿ မာနော၊ ကောင်းစွာမြင်သည်ဖြစ်၍၊ သမဏေ ဂေါတမေ၊ ရဟန်း ဂေါတမ၌၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ အဘိပ္ပသန္ဓော၊ အလွန်ကြည်ညို ဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဘော၊ အရှင်ပုဂ္ဂိုလား၊ သေယျထာမိ၊ ဥပမာမည် သည်ကား၊ အဂ္ဂုရသပရိတိတ္ထော၊ မြတ်သော အရသာဖြင့်ရောင့်ရဲပြီးသော၊

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဋ္ဌာသက-၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၅၉၃

ပုဂ္ဂိုလ်၊ ယောကျ်ားသည်၊ အညောသံ၊ တပါးကုန်သော၊ ဟိနာနံ၊ ယုတ်
 ကုန်သော၊ ရသာနံ၊ အရသာတို့ကို၊ နှိဟေတိသေယျထာဝီ၊ မတောင့်တ
 သကဲ့သို့၊ ဘော၊ အရှင်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တဿဘောတော
 ဂေါတမဿ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏၊ ယထောယထော၊ အကြင်အကြင်သုတ္တ
 ဂေယျစသောအဘို့အားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်မြတ်ကို၊ သုဏာတိ၊ နာ၏၊
 သုတ္တသောယဒိ၊ သုတ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂေယျသောယဒိ၊ ဂေယျအား
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝေယျာကရဏသောယဒိ၊ ဝေယျာကရုဏ်းအားဖြင့်
 ထည်းကောင်း၊ အတ္တုတဓမ္မသောယဒိ၊ အတ္တုတဓမ္မအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
 သုဏာတိ၊ နာ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တတောတတော၊ ထိုထိုသုတ္တဂေယျ
 စသောအဘို့မှ၊ အညောသံ၊ တပါးကုန်သော၊ ပုထုသမထဗြာဟ္မဏပ္ပဝါဒါနံ
 များစွာသော ရဟန်းပုတ္တုားတို့၏ အယူစကားတို့ကို၊ နှိဟေတိ၊ မတောင့်
 တ၊ ဘော၊ အရှင်၊ သေယျထာဝီ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဇီဗာတ္ထာဒုဗ္ဗလဇေ
 တော၊ စားခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်အားနည်းသည်အဖြစ်သည် အစဉ်
 လိုက်အပ်သော၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ယောကျ်ားသည်၊ မရဝိဇ္ဇိကံ၊ စတုမရအရ
 သာနှင့်ရောနှောသော သလေးမ့်ဆုပ်ကို၊ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ရရာ၏၊ သော၊ ထို
 ယောကျ်ားသည်၊ ယထောယထော၊ အကြင်အကြင်စတု မရအရသာနှင့်
 ရောနှောသောသထေးမ့်ဆုပ်မှ၊ သာယေထ၊ သျက်ရာ၏၊ တထောတတော
 ထိုထိုစတုမရ အရသာနှင့်ရောနှောသော သထေးမ့်ဆုပ်မှ၊ အသေစနက်၊
 ချိုမြိန်သောတပါးသောအရသာတို့ဖြင့်မသွန်းထောင်းအပ်သော၊ သာဒုမေ၊
 ကောင်းသောအရသာကို၊ ထာထေဝသေယျထာဝီ၊ ရရာသကဲ့သို့သာလျှင်
 ဘော၊ အရှင်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တဿဘောတောဂေါတမဿ
 ထိုအရှင်ဂေါတမ၏၊ ယထောယထော၊ အကြင်အကြင်သုတ္တဂေယျစသော
 အဘို့အားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်မြတ်ကို၊ သုဏာတိ၊ နာ၏၊ သုတ္တသောယဒိ၊
 သုတ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂေယျသောယဒိ၊ ဂေယျအားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဝေယျာကရဏသောယဒိ၊ ဝေယျာကရုဏ်းအားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ အတ္တုတဓမ္မသောယဒိ၊ အတ္တုတဓမ္မအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
 သုဏာနာတိ၊ နာ၏၊ တတောတတော၊ ထိုထိုသုတ္တဂေယျစသည်မှ၊ အတ္တ
 မနတံ၊ နှစ်သက်စဉ်မြောက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ထာထေဝ၊ ရသည်သာလျှင်
 တည်း၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ပသာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို၊ ထာတိဝေ၊ ရသည်
 သာလျှင်တည်း၊ ဘော၊ အရှင်၊ သေယျထာဝီ၊ ဥပမာတနည်းလည်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊
 ယောကျ်ားသည်၊ ဟရိစန္ဒနုဿဝါ၊ ရှုအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

စန္ဒကူး၏ ထည်းကောင်း၊ ထောဟိတ စန္ဒနဿ၊ နိသောစန္ဒကူး၏ထည်းကောင်း၊ စန္ဒနဿဒီကံ၊ စန္ဒကူးတုံးကို၊ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ရရာ၏၊ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ယထောယတော၊ အကြင်အကြင်စန္ဒကူးတုံးမှ၊ မူထတောယဒိ၊ အမြစ်မှထည်းကောင်း၊ မဏ္ဍတောယဒိ၊ အလယ်မှထည်းကောင်း၊ အဂ္ဂတောယဒိ၊ အပျားမှထည်းကောင်း၊ ဗာယေထ၊ နပ်၊ ရာ၏၊ ထတောတတောထိုထိုစန္ဒကူးတုံးမှ၊ အသေစနကံ၊ တပါးသောအနံ့ဖြင့်မသွန်းထောင်းအပ်သော၊ သုရဘိဂန္ဓံ၊ ကောင်းသောအနံ့ကို၊ အဓိဂစ္ဆေထေဝ၊ ရသကဲ့သို့သာလျှင်တော၊ အရှင်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တဿဘောတော ဂေါတမဿ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏၊ ယတောယတော၊ အကြင်အကြင်သုတ္တဂေယျစသောအားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားထော်မြတ်ကို၊ သုဏ္ဍတိ၊ နာ၏၊ သုတ္တသောယဒိ၊ သုတ်အားဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ဂေယျသောယဒိ၊ ဂေယျအားဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ဝေယျာကရဏသောယဒိ၊ ဝေယျာကရဏအားဖြင့် ထည်းကောင်း၊ အတ္တုတဓမ္မသောယဒိ၊ အတ္တုတဓမ္မအားဖြင့် ထည်းကောင်း၊ သုဏ္ဍတိ၊ နာ၏၊ တထောတတော၊ ထိုထိုသုတ္တဂေယျစသည်မှ၊ ပါရန္တံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို၊ အဓိဂစ္ဆေတိ၊ ရ၏၊ သောမနဿံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ အဓိဂစ္ဆေတိ၊ ရ၏၊ တော၊ အရှင်၊ သေယျထာပိ၊ ဥပမာတနည်းသော်ကား၊ အာဗာမိကော၊ ပြင်းစွာအနာနှိပ်စက်ခြင်းရှိသော၊ ဒုက္ခိတော၊ ဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊ ဗာဠဂိဓာနော၊ ပြင်းပြစွာနာသော၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏၊ ကုသထော၊ လိပ်မာသော၊ ဘိသက္ကော၊ သေးသမားသည်၊ ဋ္ဌာနသော၊ တခဏခြင်း၊ အာဗာဝံ၊ အနာကို၊ နိဟရေယျသေယျထာပိ၊ ပယ်အောင်ရာသကဲ့သို့၊ တော၊ အရှင်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တဿဘောတောဂေါတမဿ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏၊ ယတောယတော၊ အကြင်အကြင် သုတ္တဂေယျစသောအားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားထော်မြတ်ကို၊ သုဏ္ဍတိ၊ နာ၏၊ သုတ္တသောယဒိ၊ သုတ်အားဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဂေယျသောယဒိ၊ ဂေယျအားဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ဝေယျာကရဏသောယဒိ၊ ဝေယျာကရဏအားဖြင့် ထည်းကောင်း၊ အတ္တုတဓမ္မသောယဒိ၊ အတ္တုတဓမ္မအားဖြင့် ထည်းကောင်း၊ သုဏ္ဍတိ၊ နာ၏၊ တထောတတော၊ ထိုထိုသုတ္တဂေယျစသည်မှ၊ သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခဒေါမထုပါယာဿ၊ စိုးရိမ်ခြင်း၊ ဝိုးကြွေးခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ နှလုံး မသာယာခြင်း၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့သည်၊ အတ္တတ္ထံ၊ ကင်းခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တော၊ အရှင်၊ သေယျထာပိ၊ ဥပမာတနည်းထည်း၊ အစ္ဆောဒကော၊ ကြည့်သော

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဋ္ဌာသက-၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၅၆၅

ရေရှိသော၊ သာတောဒကာ၊ သာယာအပ်သော ရေရှိသော၊ သေတောဒိ
 ကာ၊ အေးသော ရေရှိသော၊ သုပတိတ္တာ၊ ကောင်းသော ဆိပ်ရှိသော၊
 ရမဏိယာ၊ နှလုံး နွေလျော်ဘွယ် ရှိသော၊ ပေါက္ခဿဏိ၊ ရေကန်သည်၊
 အတ္ထိရှိ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ စာဗ္ဗဘိတက္ကော၊ အပူသည်နှိပ်စက်အပ်သော၊
 စာဗ္ဗပရေတော၊ အပူသည်အစဉ်လိုက်အပ်သော၊ ကိလေန္တော၊ ပင်းပန်းသော
 တထိလော၊ ရေဆာသော၊ ဝိပါသော၊ ရေထိတ်သော၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ား
 သည်၊ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏၊ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ တံပေါက္ခဿဏိ
 ထိုရေကန်ကို၊ ဩဂါဟေတွာ၊ သက်ဆင်း၍၊ နူတွာစ၊ ရေချိုး၍ ထည်း
 ကောင်း၊ ပိဝိတွာစ၊ ရေသောက်၍ ထည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဒရထကိလမထပရိ
 ဣဟိ၊ အလုံးစုံသောပူပန်ခြင်းပင်ပန်းပူထောင်ခြင်းကို၊ ပရိပ္ပသမန္တေ ယျသေ
 ယျထာပိ၊ ငြိမ်းစေရာသကဲ့သို့၊ တော၊ အရှင်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်
 တဿဘောတော ဂေါတမဿ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏၊ ယတောယတော၊
 အကြင်အကြင် သုတ္တဂေယျ စသောအားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ ထရားတော်မြတ်ကို၊
 သုကာတိ၊ နာ၏၊ သုတ္တသောယဒိ၊ သုတ်အားဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဂေယျသော
 ယဒိ၊ ဂေယျအားဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ဝေယျာကရဏ သောယဒိ၊ ဝေယျာ
 ကရုဏ်းအားဖြင့်ထည်းကောင်း၊ အတ္တ၊ တဓမ္မသောယဒိ၊ အတ္တ၊ တဓမ္မအား
 ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ သုကာတိ၊ နာ၏၊ တတောတတော၊ ထိုထိုသုတ္တဂေယျစ
 သည်မှ၊ သဗ္ဗဒရထ စိလမထပရိဣဟာ၊ အလုံးစုံသော ပူပန်ခြင်းပင်ပန်း
 ပူထောင်ခြင်းတို့သည်၊ ပရိပ္ပသမန္တန္တိ၊ ငြိမ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ဆို၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ကရဏပါလိ၊ ကရဏပါလိ
 အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုတ္တားသည်၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဠာယ၊ ထ၍၊
 ဧဝံ၊ ထက်စသဘက်ပရုံးထက်၌၊ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ ကိုယ်ဝတ်ရတနာကို၊
 ကရိတွာ၊ ထင်သည်ကိုပြု၍၊ ဒက္ခိတံ၊ ထင်ရှားဖြစ်သော၊ ဇာတုမဏ္ဍလံ၊
 ပုသစ်ဆူးဝန်းကို၊ ပထဝိယံ၊ မြေ၌၊ နိဟတံ၊ ထောက်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 ရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ အဗ္ဗလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပတာမေတွာ၊ ညွတ်စေ၍၊
 တိက္ခတ္ထု၊ သုံးကြိမ်၊ ဥဒါနံ၊ ဝမ်းမြောက်သောစကားကို၊ ဥဒါနေသိ ကျူးရင့်
 မြွက်ဆို၏၊ ဝိ ဥဒါနေသိ၊ အဘယ်သို့ကျူးရင့်မြွက်ဆိုသနည်း၊ အရဟတော
 ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဘောက်မပြန်
 ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူသော၊ တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 အား၊ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏၊ (ပ)၊ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

သော၊ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဘောကံမပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူ
သော၊ ဘဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်မြက်ဆို၏။ ဘောပိက္ခိယာနိ၊ အရှင် ပိက္ခိယာနိ၊
အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပါပေစွ၊ ဘောပိက္ခိယာနိ၊ အရှင်ပိက္ခိယာ
နိ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပါပေစွ၊ ဘောပိက္ခိယာနိ၊ အရှင်ပိက္ခိ
ယာနိ၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ နိက္ကုဇ္ဇိတံဝါ၊ အိုးမှောက်၍
ထားအပ်သောဝတ္ထုကိုလည်း၊ ဥက္ကုဇ္ဇေယျသေယျထာဝိ၊ ထွန်၍ပြရာဘိ
သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆန္တံဝါ၊ မြက်သစ်ရွက်စသည်တို့ဖြင့်ဖုံးထွင်း
အပ်သောဝတ္ထုကိုလည်း၊ ဝိဝေယျသေယျထာဝိ၊ ဖွင့်ထွန်၍ပြရာသကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဿ၊ ခရီးမှားသောသူအား၊ မဝ္တံဝါ၊ ခရီးကိုလည်း၊ အာ
ဝိက္ခေယျသေယျထာဝိ၊ ပြောကြားရဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ စက္ခုမန္တော
မျက်စိအမြင်ရှိသောသူတို့သည်၊ ရူပါနိ၊ ရူပါရုံတို့ကို၊ ဒက္ခန္တိ၊ မြင်ကုန်လတ္တံ့
ဣတိ၊ မနထိကရိတွာ၊ ဤသို့လုံးလွင်း၍၊ အန္ဓကာရေ၊ အရိက်တို့ကို၌၊ တေလ
ပစ္စောတံ၊ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို၊ ဓာရေယျသေယျထာဝိ၊ ဆောင်ရာဘိသကဲ့
သို့လည်းကောင်း၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘောတာပိက္ခိယာနိနာ၊
အရှင်ပိက္ခိယာနိသည်၊ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသောအကြောင်းဖြင့်၊
ဓမ္မော၊ တရားကို၊ ပကာသိတော၊ ပြအပ်ပါပေ၏။ ဘောပိက္ခိယာနိ၊ အရှင်ပိက္ခိ
ယာနိ၊ သောဟံသော အဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ထံဘဝန္တံဂေါထမံ၊
ထိုအရှင်ဂေါတမကို၊ သရတံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။
ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံစာဉ္ဇ၊ မဟာနိသံစာကို
လည်းကောင်း၊ သရတံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဘဝံ
ပိက္ခိယာနိ၊ အရှင်ပိက္ခိယာနိသည်၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု
၍၊ ပါဏုပေတံ၊ အထက်ထက်ဆုံး၊ သရတံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတံ၊ ဆည်း
ကပ်သော၊ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာဟူ၍၊ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ။

ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေသာထိ
ယံ၊ ဝေသာထီပြည်၌၊ မဟာဝနေ၊ မဟာဝန်ထော၌၊ ကုဋ္ဌာဂါမသာဇာယံ၊
ဗုဒ္ဓသံဃန်းချွန်အထွဋ်တတ်သောစရပ်ကျောင်း၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဝေနေခေါ
ပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ပဉ္စမက္ကာနိလိစ္ဆဝိသတာနိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်
ရှိကုန်သောလိစ္ဆဝိမင်းသားတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ပယိရူပါ

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပုစ္ဆာသက-၅-ဖြာဟူထာဝဂ်၊ ၅၆၇

သန္တိ၊ သည်းကပ်ကုန်၏။ အပ္ပေကဋ္ဌေ၊ အချို့ကုန်သော။ လိစ္ဆဝိ၊ လိစ္ဆဝိမင်းသားတို့သည်။ နိဿ၊ ညှိကုန်သည်။ နိဿဝဏ္ဏာ၊ ညှိသောကိုယ်အဆင်းရှိကုန်သည်။ နိဿဝတ္ထာ၊ ညှိသောအဝတ်ရှိကုန်သည်။ နိဿလင်္ကာရော၊ ညှိသောအဆင်းရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပ္ပေကဋ္ဌေ၊ အချို့ကုန်သော။ လိစ္ဆဝိ၊ လိစ္ဆဝိမင်းသားတို့သည်။ ပီတာ၊ ရွှေကုန်သည်။ ပီတာဝတ္ထာ၊ ရွှေသောကိုယ်အဆင်းရှိကုန်သည်။ ပီတာဝတ္ထာ၊ ရွှေသောအဝတ်ရှိကုန်သည်။ ပီတာလင်္ကာရော၊ ရွှေသောအဆင်းရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပ္ပေကဋ္ဌေ၊ အချို့ကုန်သော။ လိစ္ဆဝိ၊ လိစ္ဆဝိမင်းသားတို့သည်။ ဝေယဟိထကာ၊ နိကုန်သည်။ ဝေယဟိထကာဝတ္ထာ၊ နိသောအဝတ်ရှိကုန်သည်။ ဝေယဟိထကာလင်္ကာရော၊ နိသောအဆင်းရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပ္ပေကဋ္ဌေ၊ အချို့ကုန်သော။ လိစ္ဆဝိ၊ လိစ္ဆဝိမင်းသားတို့သည်။ ဩဒါတာ၊ ဖြူကုန်သည်။ ဩဒါတဝတ္ထာ၊ ဖြူသောကိုယ်အဆင်းရှိကုန်သည်။ ဩဒါတဝတ္ထာ၊ ဖြူသောအဝတ်ရှိကုန်သည်။ ဩဒါတလင်္ကာရော၊ ဖြူသောအဆင်းရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သုဒံ၊ စင်စစ်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ထေ၊ ထိုလိစ္ဆဝိမင်းတို့ကို။ ဝဏ္ဏေနစေတိ၊ အဆင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယသသား၊ အခြံအရံဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတိရောစတိ၊ လွန်၍ထင်တယ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဝိပီယာနု၊ ဝိပီယာနုအမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုစ္ဆာသကသည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဧကံသံ၊ ထက်တဘက်ပရံးထက်၌။ ဥဋ္ဌာရာသင်္ဂီ၊ ကိုယ်ဝတ်စုလျားကို။ ကရိတွာ၊ တင်သည်ကိုပြု၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိထော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ အဗ္ဗလိ၊ ထက်အုပ်ကို။ ပထာမေတွာ၊ ညွှတ်စေ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ထေဝံစနံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့။ ဝျှောက်သနည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဥာဏဿ၊ ဥာဏ်အား။ ပဗ္ဗိဘာတိ၊ ထင်စွာဖြစ်၏။ သုဂတ၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုထော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရား။ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဥာဏဿ၊ ဥာဏ်အား။ ပဗ္ဗိဘာတိ၊ ထင်စွာဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ ဝိပီယာနု၊ ဝိပီယာနုပုစ္ဆာသကထံထေ၊ သင်၏။ ဥာဏဿ၊ ဥာဏ်အား။ ပဗ္ဗိဘာတု၊ ထင်စေသော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဝိပီယာနု၊ ဝိပီယာနုအမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုစ္ဆာသကသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ သဂ္ဂုပါ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထော်နိဿယ

ဃာထင်စွာပြေးကြောင်းဖြစ်သောဥပမာနှင့်ထကွသော၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့် အဘိတ္ထဝိ၊ ခြီးပွမ်းအံ့ဩထောပနာ၏၊ ကိ အဘိတ္ထဝိ၊ အဘယ်သို့ခြီးပွမ်း အံ့ဩထောပနာသနည်း၊ ပါတော၊ နံနက် နေထက်သောအခါ၌၊ ဗုလ္လိ၊ ပွင့် သော၊ အဝိထဂန္ဓ၊ မကင်းသောအနံ့ရှိသော၊ ကောကနုဒံ၊ ကောကနုဒအမည် ရှိသော၊ ပဒုဓံ၊ ပွင့်ချစ်ရာရောင်ဝါနိမြန်းသောပဒုဓ္မာကြာသည်၊ ဝိရောစမာ နံ၊ ဘင့်တယ်သည်၊ သိယာယထာ၊ မြက်ရာသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အန္တ လိက္ခ၊ သရဒရာသိဖြူရိမသန်းကောင်းကင်လမ်း၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ တေ ဇ သာ၊ ရောင်ခြည်တထောင်ပလင်းဆောင်သော အရိက်မှောင်ကိုပယ်ချိုး နှိုင်းသောတံခိုးဖြင့်၊ တပံ ဘပန္နော၊ တောင်ပထက်၊ ဝိရောစမာနံ၊ တင့်တယ် သော၊ အာဒိန္တိန္နဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ တေ ဇ သာ၊ ရောင်ခြည်တထောင်ပလင်းဆောင်သော အရိက်မှောင်ကိုပယ်ချိုး နှိုင်းသောတံခိုးဖြင့်၊ ဝိရောစမာနံ၊ တင့်တယ်တော်မူသော၊ သဂန္ဓံ၊ ကောင်း သောကိုယ်တော်အနံ့ဂုဏ်တော်အနံ့ရှိတော်မူသော အဝိရသံ၊ ကိုယ်အင်္ဂါ တို့မှပြီးပြီးပြက်ထွက်သောရောင်ခြည်ရှိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာတရား ကို၊ ပဿ၊ ရှုထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိတ္ထဝိ၊ ခြီးပွမ်း အံ့ဩထောပနာ၏၊ အထခေါ၊ သိုအခါ၌၊ တေလိစ္ဆဝိ၊ ထိုလိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်၊ ပဉ္စဟိဥတ္တရာသင်္ဂ သတေဟိ၊ ငါးရာသောကိုယ်ဝတ်တို့ဖြင့်၊ ဝိရိယာနံ၊ ဝိရိယာနိအမည်ရှိသော ဗြာဟ္မဏံ၊ ဝုဏ္ဏားကို၊ အတ္ထာဒေသံ၊ ဖုံးထွမ်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိရိ ယာနံ၊ ဝိရိယာနိအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဝုဏ္ဏားသည်၊ တေဟိပဉ္စဟိ ဥတ္တရာသင်္ဂ သတေဟိ၊ ထိုငါးရာသောကိုယ်ဝတ်တို့ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ တရားကို၊ အတ္ထာဒေသိ၊ ဖုံးထွမ်း၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ တရားသည်၊ တေလိစ္ဆဝိ၊ ထိုလိစ္ဆဝိမင်းတို့ကို၊ တေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ လိစ္ဆဝိ လိစ္ဆဝိမင်းတို့၊ ထောကတ္ထိ၊ ထောကဋ္ဌ၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ရတနာနံ၊ ရတနာတို့၏၊ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်စွာဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏၊ ကတမေ သံ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ရတနာနံ၊ ရတနာတို့၏၊ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်စွာဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲသနည်း၊ ထောကတ္ထိ၊ ထောကဋ္ဌ၊ အရဟံတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံထော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဘောက်မဖြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော် မူထတ်သော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာတရား၏၊ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်စွာ ဖြစ်ခြင်း သို့၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏၊ တထာ ဂတပ္ပဝေ နိတဿ၊ မြတ်စွာတရားသည်ဟော

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-ဖြာဖွဲ့ကဝဂ်၊ ၅၆၆

တော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယသာ၊ သုတ် အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းကို၊ ဒေသေ
 တာ၊ ဟောကြား တတ်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲ၏၊
 ထောကတ္ထိ၊ ထောကန္တံ၊ တထာဂတဗ္ဗ ဝေဒိတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဒေသိတဿ၊ ဟောကြားအပ်ပြီးသော၊ ဓမ္မဝိနယံ၊
 သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို၊ ဝိညာတာ၊ ထိစေတတ်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 ကို၊ ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲ၏၊ ထောကတ္ထိ၊ ထောကန္တံ၊ တထာဂတဗ္ဗဝေဒိတဿ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဒေသိတဿ၊ ဟောအပ်ပြီး
 သော၊ ဓမ္မဝိနယံ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို၊ ဝိညာတာ၊ ထိစေတတ်သော၊
 ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပန္နော၊ ထောကုက္ကရာတရားအားကျော်သော အကျင့်ကိုကုင့်
 သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲ၏၊ ထောကတ္ထိ၊ ထောကန္တံ၊ က
 တညူ၊ ပြုအပ်သောကျေးဇူးကိုသိသော၊ ကထဝေဒါ၊ ပြုအပ်သောကျေးဇူး
 တုံ့ကိုသိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စန္ဒံ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ဂုတနာနံ၊ ဂုတနာတို့၏၊ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်စွာဖြစ်ခြင်း
 ကို၊ ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲ၏၊ ထိန္တရိ၊ ထိန္တရိမင်းတို့၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 ဣမေသံခေါဂုတနာနံ၊ ဤဂုတနာတို့၏၊ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်စွာဖြစ်ခြင်းကို၊
 ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ပဉ္စဓံ၊ ပဉ္စမသုတ်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ထိက္ခဝေ၊ ဂုရုနားတို့၊ သမ္မောဓာ၊ သစ္စာထေးပါးကို သိသည်မှ၊ ပုဗ္ဗေဝ၊
 ဂြှေးနှံသာလျှင်၊ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာထေးပါးတရားကို မသိသေးသော၊
 ဗောဓိသက္ကဿေဝ၊ ဘုရားထောင် သည်သာလျှင်၊ သတော၊ ဖြစ်သော၊
 အဂဟတော၊ ပူးစင်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်ထသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊
 မဘောကံမပြန်ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူတတ်သော၊ တထာဂတဿ၊
 မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ မဟာသုဝိနာ၊ မြတ်သောဘုရား
 ထောင်းဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့သည် မြင်အပ်သော အိပ်မက်တို့သည်၊
 ပါတုရဟေသံ၊ ထင်စွာဖြစ်ကုန်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်
 သည်တို့နည်း၊ ထိက္ခဝေ၊ ဂုရုနားတို့၊ သမ္မောဓာ၊ သစ္စာထေးပါးကို သိသည်မှ၊
 ပုဗ္ဗေဝ၊ ဂြှေးနှံသာလျှင်၊ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာထေးပါးကို မသိသေး
 သော၊ ဗောဓိသက္ကဿေဝ၊ ဘုရားထောင်သည်သာလျှင်၊ သတော၊ ဖြစ်သော
 အဂဟတော၊ ပူးစင်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်ထသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊
 မဘောကံမပြန်ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူတတ်သော၊ တထာဂတဿ၊
 မြတ်စွာဘုရားအား၊ အယံမဟာပထဝီ၊ ဤမြေကြီးသည်၊ မဟာသယနံ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထော်ဒိုသျှ၊

မြတ်သော အိပ်ရာသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိမဝါ၊ ဟိမဝန္တာအမည်ရှိ
 သော၊ ပဗ္ဗထရာဇာ၊ တောင်မင်းသည်၊ ဗိးဗ္ဗာဟနံ အုံးသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဝုရုတ္တိမေ၊ အရှေ့ဖြစ်သော၊ သရဒ္ဓေ၊ သရဒ္ဓရာဋ္ဌံ၊ ဝါမောဟတ္ထော၊
 လက်ဝဲထက်သည်၊ ဩဟိတော၊ တင်ထားအပ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 ပန္နိမေ၊ အနောက်ဖြစ်သော၊ သရဒ္ဓေ၊ သရဒ္ဓရာဋ္ဌံ၊ ဒက္ခိတော၊ ဟတ္ထော၊
 လက်ကျာထက်သည်၊ ဩဟိတော၊ တင်ထားအပ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဒက္ခိတော၊ ထောင်ဖြစ်သော၊ သရဒ္ဓေ၊ သရဒ္ဓရာဋ္ဌံ၊ ဥဘော၊ နှစ်ဘက်ကုန်
 သော၊ ပါဒါ၊ ဖြေတိုသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမ္မော
 ဝေ၊ သစ္စာထေးပါးကို သိသည်မှ၊ ဝုဗ္ဗေဝ၊ ရှေး၌သာလျှင်၊ အနုထိ၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊
 သစ္စာထေးပါးတရားကို မသိသေးသော၊ ဗောဓိသတ္တသေဝ၊ ဘုရားထောင်း
 သည်သာလျှင်၊ သထော၊ ဖြစ်သော၊ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်
 မူထိုက်ထသော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဘောကံမပြန် ကိုယ်တော်တိုင်ထိ
 တော်မူထတ်သော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဗဒ္ဓမော၊ ရှေးဦး
 စွာသော၊ အယံမဟာသုပိနော၊ ဤမြတ်သော ဘုရားထောင်း ဖြစ်သော
 ယောဂျားတို့သည် မြင်မက်အပ်သော အိပ်မက်သည်၊ ပါတုရဟောသိ၊
 ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုန၊ တဘနံ၊ ပရံစ၊ တပါးတုံထည်း၊
 သမ္မောဝေ၊ သစ္စာထေးပါးကို သိသည်မှ၊ ဝုဗ္ဗေဝ၊ ရှေး၌သာလျှင်၊ အနုထိ
 သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာထေးပါးတရားကို မသိသေးသော၊ ဗောဓိသတ္တသေဝ၊
 ဘုရားထောင်း သည်သာလျှင်၊ သထော၊ ဖြစ်သော၊ အရဟတော၊ ပူဇော်
 အထူးကို ခံတော်မူထိုက်ထသော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဘောကံမပြန် ကိုယ်
 တော်တိုင်ထိတော် မူထတ်သော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
 တိရိယာနာမ၊ ဘီသာ ရောက်ထတ် သောကြောင့် တိရိယ အမည်ရှိသော၊
 တိထဇာတိ၊ နေဇာမြက်ပျိုးသည်၊ နာထိယာ၊ ချက်မှ၊ ဥဂ္ဂတိာ၊ အထက်သို့
 တက်၍၊ နဘံ၊ ကောင်းကင်ကို၊ အာဟတ္တ၊ ထိခိုက်၍၊ ပိတော၊ ထည်သည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ (ထ)၊ ဗောဓိသတ္တသေဝ၊ ဘုရား
 ထောင်းသည်သာလျှင်၊ သထော၊ ဖြစ်သော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
 အား၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ အယံမဟာသုပိနော၊ ဤမြတ်သော
 ဘုရားထောင်းဖြစ်သော ယောဂျားတို့သည် မြင်မက်အပ်သော အိပ်မက်
 သည်၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုန၊ တဘနံ၊
 ပရံစ၊ တပါးတုံထည်း၊ သမ္မောဝေ၊ သစ္စာထေးပါးကို သိသည်မှ၊ ဝုဗ္ဗေဝ၊
 ရှေး၌သာလျှင်၊ အနုထိ၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာထေးပါးတရားကို မသိသေးသော၊ ဗောဓိ

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဍိတသက-၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၆၀၀

သတ္တဿေဝ။ ဘုရားလောင်းသည်သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်သော၊ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်ထသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဘောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူတတ်သော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ သေတာ၊ ပြုသောကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ကဏ္ဍသိသာ၊ မည်းသောဦးခေါင်းရှိကုန်သော၊ ကိဓိ၊ ဝိုးတို့သည်၊ ပါဗ္ဗေဟိ၊ ခြေတို့မှ၊ ဥဿတ္တိတွာ၊ တက်၍၊ အဂ္ဂနခထော၊ ခြေဖျားမှ၊ ယာဝဇာဏုမဏ္ဍလံ၊ ပုဆစ်နူးဝန်းတိုင်အောင်၊ ပနိစ္ဆာဒေသုံ၊ ဖုံးထွင်းကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိသည်မှ၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ဂွေး၌သာလျှင်။ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုမသိသေးသော၊ ဗောဓိ သတ္တဿေဝ။ ဘုရားလောင်းသည်သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်သော၊ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဘောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူတတ်သော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ တတိယေဝ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ အယံမဟာသုဂ်နော၊ ဤမြတ်သောဘုရားလောင်းဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့သည်မြင်မက်အပ်သောအိပ်မက်သည်။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ ထတန်း၊ ပရံစ၊ တပါးတုံလည်း၊ သမ္မောဓာ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိသည်မှ၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ဂွေး၌သာလျှင်၊ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုမသိသေးသော၊ ဗောဓိ သတ္တဿေဝ။ ဘုရားလောင်းသည်သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်သော၊ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဘောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူတတ်သော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ နာနာဝဏ္ဏံ၊ အထူးထူးသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးကောင်ကုန်သော၊ သကုတာ၊ ငှက်တို့သည်၊ စတုဟိဒိသာဟိ၊ အရပ်လေးမြက်နှစ်တို့မှ၊ အာဂတ္တံ၊ လာကုန်၍၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌၊ နိပတိတွာ၊ ကျ၍၊ သဗ္ဗသေတတာ၊ ကိုယ်အလုံးပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ဗန္ဓိံသု၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမ္မောဓာ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိသည်မှ၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ဂွေး၌သာလျှင်။ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုမသိသေးသော၊ ဗောဓိ သတ္တဿေဝ။ ဘုရားလောင်း သည်သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်သော၊ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဘောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူတတ်သော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြော်သော၊ အယံမဟာသုဂ်နော၊ ဤမြတ်သောဘုရားလောင်းဖြစ်သောယောကျ်ားတို့သည်မြင်မက်အပ်သောအိပ်မက်သည်။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဘိက္ခ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထော်နိဿယ

ဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပုန၊တဘန်၊ ပရံစ၊ထပါးတုံလည်း၊ သမ္မောဓာ၊ သစ္စာထေးပါး
ကိုထိသည်မှ၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ငှေး၌သာလျှင်၊ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သုစ္စာထေးပါးတရား
ကိုမထိသော၊ ဗောဓိသတ္တောဝ၊ ဘုရားလောင်းသည်သာလျှင်၊ သမာနော၊
ဖြစ်သော၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
မဘောက်မပြန် ကိုယ်ထော်တိုင် ထိထော်မူတတ်သော၊ တထာဂတော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာတော၊ ကြီးစွာသော၊ ဓိဋ္ဌပဗ္ဗတဿ၊ ဘင်တောင်၏
ဥပရူပရိ၊ အထက်အထက်ဖြစ်သောတောင်တိပ်၌၊ ဓိဋ္ဌေန၊ ဘင်ဖြင့်၊ အထိမ္မ
မာနော၊ မထိမ်းမကျသည်ဖြစ်၍၊ စကံမတိ၊ စင်္ကြံကြွတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ သမ္မောဓာ၊ သစ္စာထေးပါးကိုထိသည်မှ၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ငှေး၌သာလျှင်၊
အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာထေးပါးတရားကိုမထိသေးသော၊ ဗောဓိသတ္တဝေ
ဝ၊ ဘုရားလောင်းသည်သာလျှင်၊ သတော၊ ဖြစ်သော၊ အရဟတော၊ ပူဇော်
အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဘောက်မပြန်ကိုယ်
ထော်တိုင် ထိထော်မူတတ်သော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော၊ အယံမဟာ သုစိနော၊ ဤမြတ်သောဘုရား
လောင်းဖြစ်သောလောကုန်းတို့သည် မြင်မက်အပ်သော အိပ်မက်သည်၊
ပါထုရဟောထိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမ္မောဓာ၊ သစ္စာထေးပါးကိုထိသည်မှ၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ငှေး၌သာ
လျှင်၊ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာထေးပါးတရားကို မထိသေးသော၊ ဗောဓိ
သတ္တဝေဝ၊ ဘုရားလောင်းသည်သာလျှင်၊ သတော၊ ဖြစ်သော၊ အရဟ
တော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဘောက်
မပြန် ကိုယ်ထော်တိုင် ထိထော်မူတတ်သော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအား၊ အယံမဟာပထဝီ၊ ဤမြေကြီးသည်၊ မဟာသယနံ၊ မြတ်သော
အိပ်ရာနေရာသည်၊ ယဒ္ဓိအဟောထိ၊ အကြင်သို့မူလည်းဖြစ်၏၊ ဟိမဝါ၊
ဟိမဝန္တာအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတရာဇာ၊ တောင်မင်းသည်၊ ဝိမ္မောဟနံ၊ နန်း
သည်၊ ယဒ္ဓိအဟောထိ၊ အကြင်သို့မူလည်းဖြစ်၏၊ ပုရတ္ထိမေ၊ အရှေ့ဖြစ်သော
သရဗ္ဗေ၊ သရဗ္ဗရာ၌၊ ဝါမောဟတ္ထော၊ လက်ဝဲလက်သည်၊ ဩဟိတော၊ တင်
ထားအပ်သည်၊ ယဒ္ဓိအဟောထိ၊ အကြင်သို့မူလည်းဖြစ်၏၊ ပစ္ဆိမေ၊ အနောက်
ဖြစ်သော၊ သရဗ္ဗေ၊ သရဗ္ဗရာ၌၊ ဒက္ခိဏောဟတ္ထော၊ လက်ျာလက်သည်၊
ဩဟိတော၊ တင်ထားအပ်သည်၊ ယဒ္ဓိအဟောထိ၊ အကြင်သို့မူလည်းဖြစ်
၏၊ ဒက္ခိဏေ၊ တောင်ဖြစ်သော၊ သရဗ္ဗေ၊ သရဗ္ဗရာ၌၊ ဥဘော၊ နှစ်ဘက်ကုန်
သော၊ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်၊ ဩဟိတာ၊ တင်ထားအပ်ကုန်သည်၊ ယဒ္ဓိအဟော

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပုစ္ဆာသင်္က-၅ ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၆၀၃

သံ၊အကြင်သို့မူလည်းဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊အရဟတာ၊ပူဇော်
အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မဘောက်မပြန် ကိုယ်
တော်တိုင် သိတော်မူတတ်သော၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
အနုတ္တရာ၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သော တရားမရှိသော၊ သမ္ဗာသမ္ဗာဓိ၊အရ
ဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ထိုးထွင်း၍သိအပ်၏၊ တဿ၊ထိုအရ
ဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ကို၊ အဘိသမ္ဗောဓယ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါ၊ ပဗ္ဗမော၊
ရှေးဦးစွာသော၊အယံမဟာသုဝိနော၊ ဤမြတ်သော ဘုရားထောင်းဖြစ်သော
ယောကျ်ားတို့သည် မြင်မက်အပ်သောအိပ်မက်သည်၊ ပါတုရဟောသိ၊
ထင်ရှားဖြစ်၏၊ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ သမ္ဗောဓ၊သစ္စာထေးပါးကိုသိသည်
မှ၊ပုဗ္ဗေဝ၊ရှေးနှိုသာလျှင်၊ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊သစ္စာထေးပါးကို မသိသေး
သော၊ဗောဓိသက္ကဿေဝ၊ဘုရားထောင်းသည်သာလျှင်၊သတော၊ဖြစ်သော
အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊
မဘောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူတတ်သော၊ တထာဂတဿ၊
မြတ်စွာဘုရားအား၊ တိရိယာနာမ၊ဘိယာရောက်တတ်သော ကြောင့်တိရိ
ယအမည်ရှိသော၊ တိဏဇာတိ၊ နေဇာမြက်မျိုးသည်၊ နာဘိယာ၊ချက်မှ၊
ဥဂ္ဂစ္ဆံ၊ အထက်သို့တက်၍၊ နဘံ၊ကောင်းကင်ကို၊ အာဟတ္တ၊ထိခိုက်၍၊
ဗြိတံ၊တည်သည်၊ ယမ္ပိအဟောသိ၊ အကြင်သို့မူလည်းဖြစ်၏၊ဘိက္ခုဝေ၊
ရဟန်းတို့၊အရ ဟတာ၊ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေ
န၊မဘောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူတတ်သော၊တထာဂတေန၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အရိယော၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌဂီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါး
နှင့်ပြည့်စုံသော၊မဂ္ဂေါ၊မဂ်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါတွာ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၍၊ ယဝ
ဒေဝမနုဿေဟိ၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့ တိုင်အောင်၊ သုပ္ပကာသိတော၊
ကောင်းစွာပြတော်မူအပ်၏၊ တဿ၊ထိုအရိယမဂ်ကို၊အဘိသမ္ဗောဓယ၊
ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါ၊ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊အယံမဟာသုဝိနော၊
ဤမြတ်သော ဘုရားထောင်းဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့သည် မြင်မက်အပ်
သောအိပ်မက်သည်၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊
သမ္ဗောဓ၊ သစ္စာထေးပါးကိုသိသည်မှ၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးနှိုသာလျှင်၊ အနဘိ
သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာထေးပါးတရားကိုမသိသေးသော၊ ဗောဓိသက္ကဿေဝ၊
ဘုရားထောင်း သည်သာလျှင်၊ သတော၊ဖြစ်သော၊ အရဟတော၊ပူဇော်
အထူး ကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဘောက်မပြန်ကိုယ်
တော်တိုင် သိတော်မူတတ်သော၊ တထာ ဂတဿ၊မြတ်စွာဘုရားအား၊

သေတာ၊ ဖြူသောကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ကဏ္ဍာဘိဿ၊ မည်းသောဦးခေါင်းရှိ
ကုန်သော၊ ကိဒါ၊ ပိုးတို့သည်၊ ပါဒေတိ၊ ခြေတို့ဖြင့်၊ ဥဒါ၊ ဣတ္ထာ၊ တက်၍၊
အဂ္ဂနာထော၊ ခြေသည်းဖျားမှ၊ ယာဝဇာဏုမဏ္ဍလာ၊ ပုဆစ်ဈေးဝန်းတိုင်
အောင်၊ ယံဝိပဋိန္ဒာဒေသိ၊ အကြင်သို့မူလည်းဖိုးထွမ်းကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ ဩဒါတဝသနာ၊ ဖြူသောအဝတ်ကိုဝတ်
ကုန်သော၊ ဝိဟိ၊ လူတို့သည်၊ တထာဂထံ၊ မြတ်စွာထူးကုန်၊ ပါဏုပေတာ၊
အသက်ဖြင့် ကပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ယံဝိဂတာ၊
အကြင်သို့မူလည်းဆည်းကပ်ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုများစွာသောလူအပေါင်း
၏ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ကပ်ခြင်းကို၊ အဘိသမ္မောဓာယ၊ ထိုးထွင်း၍ထိခြင်းငှါ၊
တဘိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ အယံမဟာသုပိနော၊ ဤမြတ်သောထူးကုန်
ထောင်းဖြစ်သော ထောကျားတို့သည် မြင်မက်အပ်သောအိပ်မက်သည်၊
ပါတုရဟောထိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမ္မောဓာ၊ သစ္စာထေး
ပါးကိုထိသည်မှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဧရှေး၌သာလျှင်၊ အနဘိသမ္မုန္ဓဿ၊ သစ္စာထေးပါး
တရားကိုမသိသေးသော၊ ဗောဓိသတ္တဿေဝ၊ ထူးကုန်ထောင်းသည်သာလျှင်
သဒေတာ၊ ဖြစ်သော၊ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာ
သမ္မုန္ဓဿ၊ မတော့ဘဲမပြန်ကိုယ်တော်တိုင်ထိတော်မူတတ်သော၊ တထာ
ဂထဿ၊ မြတ်စွာထူးကုန်အား၊ နာနာဝဗ္ဗော၊ အထူးထူးသောအဆင်းရှိကုန်
သော၊ စက္ကာရော၊ ထေးကောင်ကုန်သော၊ သကုဏာ၊ ငှက်တို့သည်၊ စတုဟိဒိ
သာယိ၊ အရပ်ထေးမျက်နှာတို့မှ၊ အာဂတံ၊ လာကုန်၍၊ ပါဒမုဏေ၊ ခြေရင်း၌၊
နိပတိတွာ၊ ကျ၍၊ သဗ္ဗသေတာ၊ ကိုယ်အထုံးဖြူကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယံဝိသမ္ပဇ္ဇိ
သု၊ အကြင်သို့မူလည်းပြည့်စုံကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝဏ္ဏာ၊ အမျိုးတို့
သည်၊ ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုးတို့လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားမျိုးတို့လည်း
ကောင်း၊ ဝေဿာ၊ ကုန်သည်မျိုးတို့လည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓါ၊ သူဆင်းရဲမျိုးတို့
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေစက္ကာရော၊ ဤထေးပါးတို့လည်း၊ တေ၊
ထိုအမျိုးတို့သည်၊ တထာဂထပုဝေဒိကေ၊ မြတ်စွာထူးကုန်သည်ဟောတော်
မူအပ်သော၊ ဓမ္မပိနယေ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာ ပိနည်း၌၊ အဂါရသ္မာ၊ အိပ်ရာ
ထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိပ်ရာမ
ထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၍၊ အနုတ္တရံ၊ လွန်
မြတ်သော၊ ဝိရတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သမ္ဘိကဓောန္တိ၊ မျက်မှောက်ပြုကုန်
၏၊ တဿ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အဘိသမ္မောဓာယ၊ ထိုးထွင်း၍ထိခြင်းငှါ၊
စတုတ္ထော၊ ထေးခုမြောက်သော၊ အယံမဟာသုပိနော၊ ဤမြတ်သောထူးကုန်

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဋ္ဌာသက-၅-ဖြာဟူကဝဂ်၊ ၆၀၅

ထောင်းဖြစ်သောယောကျ်ားတို့သည် မြင်မက်အပ်သော အိပ်မက်သည်၊
 ပါတုရဟောထိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမ္မောဓာ၊ သစ္စာလေး
 ပါးကိုထိသည်မှ၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေး၌သာလျှင်၊ အနုဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါး
 တရားကိုမထိသေးသော၊ ဗောဓိသတ္တဝေ၊ တရားလောင်းသည်၊ သမာနော၊
 ဖြစ်သော၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
 မဘောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင်ထိတော်မူကတ်သော၊ တထာဂတော၊ မြတ်
 စွာတရားသည်၊ မဟတော၊ ကြီးစွာသော၊ မိဋ္ဌပဗ္ဗတဿ၊ တင်ထောင်၏၊
 ဥပရူပရိ၊ အထက်အထက်ဖြစ်သောတောင်ထိပ်၌၊ မိဋ္ဌေန၊ တင်ဖြင့်၊ အလိမ္မ၊
 မာနော၊ မလိမ်းမကျသည်ဖြစ်၍၊ စကံမတိ၊ စင်္ကြံကြွတော်မူ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဝိဝေရိဏှာ၊ ပါတသေနာသန
 ဝိသာနပစ္စယဘောသဇ္ဇပရိက္ခာရာနံ၊ သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်းသုနာတို့အားနှစ်
 သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သောအသက်၏ အရံအထားအဆင်အဦဖြစ်သော
 ဆေးတို့ကို၊ လာဘီ၊ ရခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုပစ္စည်းထေးပါး
 တည်းဟူသောလာဘ်ကို၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ အဂဓိတော
 မမက်မောသည်ဖြစ်၍၊ အရန္တိတော၊ မတွေ့ဝေသည်ဖြစ်၍၊ အနန္တာ၊ နွေ၊
 တဏှာဖြင့်လွှမ်းမိုး၍ မရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အာဒိနဝဒဿာဝိ၊ အပြစ်ကိုရှု
 လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဿ၊ ရတပဉ္စော၊ အချမ်းအပူဝေသည်မှထွက်မြော်ခြင်း
 ၌ဖြစ်သောပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိထုဇ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏၊ ထဿ၊ ထိုပစ္စည်း
 ထေးပါးကို ဆင်ခြင်၍ သုံးဆောင်ခြင်းကို၊ အဘိသမ္မောဓာယ၊ ထိုးထွင်း
 ၍သိခြင်းငှါ၊ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော၊ အယံမဟာသုပိနော၊ ဤမြတ်သော
 တရားလောင်းဖြစ်သောယောကျ်ားတို့သည်မြင်မက်အပ်သော အိပ်မက်
 သည်၊ ပါတုရဟောထိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမ္မောဓာ၊
 သစ္စာလေးပါးကိုထိသည်မှ၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေး၌သာလျှင်၊ အနုဘိသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊
 သစ္စာလေးပါးတရားကိုမထိသေးသော၊ ဗောဓိသတ္တဝေ၊ တရားလောင်း
 သည်သာလျှင်၊ သတော၊ ဖြစ်သော၊ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်
 မူထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဘောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင် ထိတော်
 မူကတ်သော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာတရားအား၊ ပုဉ္ဇ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 ဣမေမဟာသုပိနာ၊ ဤမြတ်သောတရားလောင်းဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့
 သည်မြင်မက်သောအိပ်မက်တို့သည်၊ ပါတုရဟောသံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဆဋ္ဌံ၊ ဆဋ္ဌာသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

ဝိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ယံ၊ အကြင်မိလိန္ဒ၊ အန္တရာယ်ကို၊ နေမိတ္တာ၊ နိမိတ်
 ဘတ်တတ်သောဆရာတို့သည်၊ နုဇာနန္ဒိ၊ မထိကုန်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်မိလိန္ဒ၊
 အန္တရာယ်၌၊ နေမိတ္တာနံ၊ နိမိတ်ဘတ်သောဆရာတို့၏၊ စက္ခု၊ ပညာမျက်စိ
 သည်၊ နကမတိ၊ မသက်ဝင်နိုင်၊ ဝဿဿ၊ မိလိန္ဒ၊ တေအန္တရာယံ၊ ထို
 အန္တရာယ်တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်။
 ကတဒမ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဝိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ဥပရိအာကာသေ၊
 အထက်ကောင်းကင်၌၊ တေဇောဘေ၊ တေဇောဘေတည်း။ ပကုပ္ပတိ၊
 ပျက်၏၊ တေန၊ ထိုတေဇောဘေတစ်ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊
 မေဃာ၊ မိလိန္ဒတို့သည်၊ ပဗ္ဗိပိဂစ္ဆန္တိ၊ ကင်းပျောက်လွင့်ပါးကုန်၏၊
 ဝိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ယံ၊ အကြင်မိလိန္ဒ၊ အန္တရာယ်ကို၊ နေမိတ္တာ၊ နိမိတ်ဘတ်
 သောဆရာတို့သည်၊ နုဇာနန္ဒိ၊ မထိကုန်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်မိလိန္ဒ၊ အန္တရာယ်
 ၌၊ နေမိတ္တာနံ၊ နိမိတ်ဘတ်တတ်သောဆရာတို့၏၊ စက္ခု၊ ပညာမျက်စိသည်၊
 နကမတိ၊ မသက်ဝင်နိုင်၊ ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဝဿဿ၊ မိလိန္ဒ၊
 သောအန္တရာယော၊ ထိုအန္တရာယ်သည်၊ အယံ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဝိက္ခဝေ
 ခဟန်းတို့၊ ပုန၊ တဘနံ၊ ဖရံစ၊ တပါးတုံထည်း။ ဥပရိအာကာသေ၊ အထက်
 ကောင်းကင်၌၊ ဝါယောဘေ၊ ဝါယောဘေတည်း။ ပကုပ္ပတိ၊ ပျက်၏၊ တေန
 ထိုဝါယောဘေတစ်ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ မေဃာ၊ မိလိန္
 တ်တို့သည်၊ ပဗ္ဗိပိဂစ္ဆန္တိ၊ ကင်းပျောက်လွင့်ပါးကုန်၏၊ ဝိက္ခဝေ၊ ခဟန်း
 တို့၊ ယံ၊ အကြင်မိလိန္ဒ၊ အန္တရာယ်ကို၊ နေမိတ္တာ၊ နိမိတ်ဘတ်တတ်သော
 ဆရာတို့သည်၊ နုဇာနန္ဒိ၊ မထိကုန်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်မိလိန္ဒ၊ အန္တရာယ်၌၊
 နေမိတ္တာနံ၊ နိမိတ်ဘတ်တတ်သောဆရာတို့၏၊ စက္ခု၊ ပညာမျက်စိသည်၊ နက
 မတိ၊ မသက်ဝင်နိုင်၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဝဿဿ၊ မိလိန္ဒ၊
 ဘောအန္တရာယော၊ ထိုအန္တရာယ်သည်၊ အယံ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဝိက္ခ
 ဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ပုန၊ တဘနံ၊ ဖရံစ၊ တပါးတုံထည်း။ ရာဟု၊ ရောဟုအမည်ရှိ
 သော၊ အသုဒိန္ဒော၊ အသုဒိန်နတ်သည်၊ ပါဏိနာ၊ ယုဇနာသုံးရာ အတိုင်း
 အရှည်ရှိသောထက်ဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ သမ္ပုဗ္ဗိန္ဒိတ္တာ၊ ခံယူ၍၊ မဟာသရဗ္ဗေ
 မဟာသရဗ္ဗနာ၌၊ ဆဋေတိ၊ စွန့်ပစ်၏။ ဝိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ယံ၊ အကြင်မိလိ
 န္ဒ၊ အန္တရာယ်ကို၊ နေမိတ္တာ၊ နိမိတ်ဘတ်တတ်သောဆရာတို့သည်၊ နုဇာနန္ဒိ၊
 မထိကုန်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်မိလိန္ဒ၊ အန္တရာယ်၌၊ နေမိတ္တာနံ၊ နိမိတ်ဘတ်တတ်
 သောဆရာတို့၏၊ စက္ခု၊ ပညာမျက်စိသည်၊ နကမတိ၊ မသက်ဝင်နိုင်၊ တတိ
 ယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဝဿဿ၊ မိလိန္ဒ၊ သောအန္တရာယော၊ ထို

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပတ္ထဝသက-၅ ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၆၀၇

အန္တရာယ်သည်။ အယံ။ ဤသည်ပင်တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုနံ၊ တာဘနံ၊ ပရံစ၊ တပါးတုံလည်း။ ဝဿ ဝဿဟကော၊ မိုးတိမ်ကိုဖြစ်စေ တတ်သောဝဿဟက အမည်ရှိကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံ၊ အကြင်မိလိန္ဒာ၊ အန္တရာယ်ကို၊ နေမိတ္တာ၊ နိမိတ်ဘတ်တတ်သော ဆရာတို့သည်။ နဇာနန္တိ၊ မထိကုန်။ ယတ္ထ၊ အကြင်မိလိန္ဒာ၊ အန္တရာယ်၌၊ နေမိတ္တာနံ၊ နိမိတ်ဘတ်တတ်သော ဆရာတို့၏၊ စက္ခု၊ ပညာမျက်စိသည်။ နကမတိ၊ မသက်ဝင်နိုင်။ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော၊ ဝဿဿ၊ မိလိန္ဒာ၊ သောအန္တရာယော၊ ထိုအန္တရာယ်သည်။ အယံ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုနံ၊ တာဘနံ၊ ပရံစ၊ တပါးတုံလည်း။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ အဓိကော၊ တရားကိုမစောင့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံ၊ အကြင်မိလိန္ဒာ၊ အန္တရာယ်ကို၊ နေမိတ္တာ၊ နိမိတ်ဘတ်တတ်သော ဆရာတို့သည်။ နဇာနန္တိ၊ မထိကုန်။ ယတ္ထ၊ အကြင်မိလိန္ဒာ၊ အန္တရာယ်၌၊ နေမိတ္တာနံ၊ နိမိတ်ဘတ်တတ်သော ဆရာတို့၏၊ စက္ခု၊ ပညာမျက်စိသည်။ နကမတိ၊ မသက်ဝင်နိုင်။ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော၊ ဝဿဿ၊ မိလိန္ဒာ၊ သောအန္တရာယော၊ ထိုအန္တရာယ်သည်။ အယံ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံ၊ အကြင်မိလိန္ဒာ၊ အန္တရာယ်ကို၊ နေမိတ္တာ၊ နိမိတ်ဘတ်တတ်သော ဆရာတို့သည်။ နဇာနန္တိ၊ မထိကုန်။ ယတ္ထ၊ အကြင်မိလိန္ဒာ၊ အန္တရာယ်၌၊ နေမိတ္တာနံ၊ နိမိတ်ဘတ်တတ်သော ဆရာတို့၏၊ စက္ခု၊ ပညာမျက်စိသည်။ နကမတိ၊ မသက်ဝင်နိုင်။ ဝဿဿ၊ မိလိန္ဒာ၊ တေအန္တရာယော၊ ထိုအန္တရာယ်တို့သည်။ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သတ္တမံ၊ သတ္တမသုတ်သည်။ နိမ္မိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေတိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝါစာ၊ စကားသည်။ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုတ္တံ၊ သိတာ၊ မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သည်။ နောဟောတိ၊ မဖြစ်၏။ အနုဝဇ္ဇာစ၊ အပြစ်မရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အနုဝဇ္ဇာစ၊ မကွဲ၍ဆိုအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမေတိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေတိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝါစာ၊ စကားသည်။ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဒုတ္တံ၊ သိတာ၊

အင်္ဂုတ္တိုက်ပါဠိထောင်နိဿယ

မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သည်။ နှောဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ အနုဝဇ္ဇာစ၊ အပြစ်မရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဝိညှန်၊ ပညာရှိတို့သည်။ အနုဝဇ္ဇာစ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကာဝေဒစ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါ၌လည်း။ ဘာသိတာ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သစ္စာစ၊ မှန်သောစကားသည်လည်း။ ဘာသိတာ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဏ္ဍာစ၊ နူးညံ့ထိမ်မွေ့သောစကားသည်လည်း။ ဘာသိတာ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အတ္ထုသဗ္ဗိစာစ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်သောစကားသည်လည်း။ ဘာသိတာ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မေတ္တပိတ္တေစ၊ မေတ္တာနှင့်ပွင့်သောစိတ်ဖြင့်လည်း။ ဘာသိတာ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ အင်္ဂေတိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော။ ဝါစ၊ စကားသည်။ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းမွန်ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုပ္ပာသိတာ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်သည်။ နှောဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အနုဝဇ္ဇာစ၊ အပြစ်မရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိညှန်၊ ပညာရှိတို့သည်။ အနုဝဇ္ဇာစ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိခေ၊ အင်္ဂေတိ၊ ဤအင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော။ ဝါစ၊ စကားသည်။ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုပ္ပာသိတာ၊ မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သည်။ နှောဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အနုဝဇ္ဇာစ၊ အပြစ်မရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိညှန်၊ ပညာရှိတို့သည်။ အနုဝဇ္ဇာစ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သီလဝဇ္ဇော၊ သီလရှိကုန်သော။ ပဗ္ဗဒိတာ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ယံကုလံ၊ အကြင်အမျိုးသို့။ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအမျိုး၌။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဗဟုံ၊ ဈာနသော၊ ဝုတ္တံ၊ ကောင်းမှုကို။ ပဿဝန္တိ၊ ပွားစေကုန်၏။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဗဟုံ၊ ဈာနသော၊ ဝုတ္တံ၊ ကောင်းမှုကို။ ပဿဝန္တိ၊ ပွားစေကုန်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယထိံ၊ သမယော၊ အကြင်အခါ၌။ ကုလံ၊ အမျိုးသို့။ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ ကပ်သည်ရှိသော်။ သီလဝဇ္ဇော၊ သီလရှိကုန်သော။ ပဗ္ဗဒိတာ၊ ရဟန်းတို့ကို။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဒိတ္တာ၊ မြင်ကုန်၍။ စိတ္တာနိ၊ စိတ်တို့ကို။ ပထိဒန္တိ၊ ကြည်စေကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တထိံ၊ သမယေ

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပစ္ဆာသက-၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၆၀၉

ထိုအခါ၌၊ တံကုလံ၊ ထိုအမျိုးသည်၊ သဂ္ဂသံဝတ္တနိကံ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်စေ
 တတ်သော၊ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်သည်၊ ပဋိပန္နံ၊ ကျင့်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထိံ၊ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ကုလံ၊ အမျိုးသို့၊ ဥပ
 သကံ၊ မန္တေ၊ ကပ်ကုန်သော၊ ဘိလဝန္တေ၊ ဘိလရှိကုန်သော၊ ပဗ္ဗဇိတေ၊
 ရဟန်းတို့ကို၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ပစ္စုဋ္ဌေန္တိ၊ ခရီးကြိုဆိုကုန်၏။ အဘိဝါ
 ဒေန္တိ၊ ရှိသေ့စွာရှိခိုးကုန်၏။ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ တံကုလံ၊ ထိုအမျိုးသည်၊ ဥစ္စာကုလိက
 သံဝတ္တနိကံ၊ မြင့်မြတ်သောအမျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော၊
 ပဋိပဒံ၊ အကျင့်သည်၊ ပဋိပန္နံ၊ ကျင့်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ယထိံ၊ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိလဝန္တေ၊ ဘိလရှိသော၊ ပဗ္ဗဇိ
 ပတာ၊ ရဟန်းသည်၊ ကုလံ၊ အမျိုးသို့၊ ဥပသကံ၊ မန္တေ၊ ကပ်သည်ရှိသော်၊
 မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ မစ္ဆေရမလံ၊ ဝန်တိုခြင်းတည်းဟူသောအညစ်အကြေး
 ကို၊ ပဋိဝိနေန္တိ၊ ပယ်ပျောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထိံ၊ သမယေ၊
 ထိုအခါ၌၊ တံကုလံ၊ ထိုအမျိုးသည်၊ မဟာသက္ကသံဝတ္တနိကံ၊ ကြီးမြတ်
 သည်ကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်သည်၊ ပဋိပန္နံ၊ ကျင့်အပ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထိံ၊ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိလ
 ဝန္တေ၊ ဘိလရှိသော၊ ပဗ္ဗဇိတေ၊ ရဟန်းသည်၊ ဥပသကံ၊ မန္တေ၊ ကပ်သည်
 ရှိသော်၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ယထာသတ္တိံ၊ သတ္တိအလျောက်၊ ယထာဗလံ၊
 စွမ်းအားအလျောက်၊ သံဝိဘဇန္တိ၊ ဝေဘန်၍ပေးကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ တံကုလံ၊ ထိုမျိုးသည်၊ မဟာဘောဂသံဝတ္တနိ
 ကံ၊ ကြီးကျယ်စွာသော စည်းစိမ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ပဋိ
 ပဒံ၊ အကျင့်သည်၊ ပဋိပန္နံ၊ ကျင့်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ယထိံ၊ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိလဝန္တေ၊ ဘိလရှိသော၊ ပဗ္ဗဇိတေ။
 ရဟန်းသည်၊ ကုလံ၊ အမျိုးသို့၊ ဥပသကံ၊ မန္တေ၊ ကပ်သည်ရှိသော်၊ မနုဿာ။
 လူတို့သည်၊ ပရိပုစ္ဆန္တိ၊ ဆွေးနွေးမေးမြန်းကုန်၏။ ပရိပုစ္ဆန္တိ။ ဥာဏံ၊ ဖြင့်နိုင်
 ချိန်ကုန်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတန္တိ၊ နာကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထိံ၊ သ
 မယေ၊ ထိုအခါ၌၊ တံကုလံ၊ ထိုအမျိုးသည်၊ မဟာပညာသံဝတ္တနိကံ၊ ကြီးစွာ
 သောပညာကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်သည်၊ ပဋိပန္နံ၊ ကျင့်အပ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဋ္ဌာနေတိ။
 အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဗဟုံ၊ များစွာ။ ဝုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသဝန္တိ၊ ဝှါးစေကုန်
 ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိလဝန္တေ၊ ဘိလရှိကုန်သော၊ ပဗ္ဗဇိတေ၊ ရဟန်း

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

တို့သည်၊ ဟံကုယံ၊ အကြင်အမျိုးသို့၊ ဥပသကံမန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအမျိုး၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိဋ္ဌာနေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဗဟို၊ များစွာသော၊ ဝုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသဝန္တိ၊ ပွားစေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ နဝံ၊ နဝမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နိဿရဏီယာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်မှထွက်မြောက်တတ်ကုန်သော၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့သည်၊ ဣမာပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ကာမံ၊ ဝတ္ထုကာမကို၊ မနုယိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ နပက္ခန္တိ၊ မပြေးဝင်၊ နပထိဒတိ၊ မကြည်၊ နသန္တိ၊ ငွှတိ၊ ကောင်းစွာမတည်၊ နဝိရစ္စတိ၊ မလွတ်၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ နေက္ခမံ၊ ကာမမှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောအသုဘဈာန်ကို၊ မနုယိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည် နေက္ခမေ၊ ကာမမှထွက်မြောက်ခြင်း၌၊ ပက္ခန္တိတိ၊ ပြေးဝင်၏၊ ပထိဒတိ၊ ကြည်၏၊ သန္တိ၊ ငွှတိ၊ ကောင်းစွာတည်၏၊ ဝိရစ္စတိ၊ လွတ်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ တံစိတ္တံ၊ ထိုအသုဘဈာန်စိတ်သည်၊ သုကတံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သည်၊ သုဘာပိတံ၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်သည်၊ သုဂမ္ဘိတံ၊ ကောင်းစွာထမြော်သည်မည်သည်၊ သုဝိရတ္တံ၊ ကောင်းစွာလွတ်သည်မည်သည်၊ ကာမေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ သုဝိသညတ္တံ၊ ကောင်းစွာမယှဉ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမပစ္စယာ၊ ကာမဂုဏ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ယေစအာသဝါ၊ အကြင်အာသဝေါတရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေစပရိစ္ဆာဘာ၊ အကြင်ပင်ပန်းခြင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ယေစပရိစ္ဆာဘာ၊ အကြင်ပူပန်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သောထိ၊ ရဟန်းသည်၊ တေဟိ၊ ထိုကာမသျှင်အကြောင်းရှိသောအာသဝေါတရားပင်ပန်းခြင်းတို့မှ၊ ရုက္ခော၊ လွတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တံဝေဒနံ၊ ထိုကာမသျှင်အကြောင်းရှိသော အာသဝေါတရားကြောင့်ဖြစ်သော ဝေဒနာပင်ပန်းခြင်းပူပန်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဝေဒနာကို၊ နဝေဒိယတိ၊ မခံစားရ၊ ဣဒံ၊ ဤအသုဘဈာန်ကို၊ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သောတရားဟူ၍၊ အက္ခာတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုနံ၊ တဘနံ၊ ပရံစ၊ တပါးတို့လည်း၊ ဗျာပါဒံ၊ ဗျာပါဒကို၊ မနုယိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဗျာပါ

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပစ္ဆာသက-၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၆၀၀

ဒေးဗျာပါဒ၌၊ နပက္ခန္ဓတိ၊ မပြေးဝင်၊ နပုသိဒတိ၊ မကြည်၊ နသန္နိဋ္ဌတိ၊
 ကောင်းစွာမတည်၊ နပိရစ္စတိ၊ မလွတ်၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အဗျာပါဒံ၊ အဗျာပါဒ
 ကို၊ မနုထိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်
 သည်၊ အဗျာပါဒေ၊ အဗျာပါဒ၌၊ ပက္ခန္ဓတိ၊ ပြေးဝင်၏၊ ပုသိဒတိ၊ ကြည်၏၊
 သန္နိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ပိရစ္စတိ၊ လွတ်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ တံဝိတ္တံ၊ ထို
 အသုဘ ဈာန်ဝိတ်သည်၊ သုကတံ၊ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သည်၊ သုဘာပိတံ၊
 ကောင်းစွာပွားစေအပ်သည် ။ သုဂုဗ္ဗိတံ၊ ကောင်းစွာ ထမြောက်သည်မည်
 သည်၊ သုပိရတ္တံ၊ ကောင်းစွာလွတ်သည်မည်သည်၊ ဗျာပါဒေန၊ ဗျာပါဒသည်။
 ဝိသညတ္တံ၊ မဟွင်သည် မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗျာပါဒပစ္စယာ၊ ဗျာပါ
 ဒဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ယေစအာသဝါ၊ အကြင်အာသဝေါတရား
 တို့သည် ထည်းကောင်း၊ ယေစပိဏာကာ၊ အကြင်ပင်ပန်းခြင်း တို့သည်
 ထည်းကောင်း၊ ယေစပရိစ္ဆာဟာ၊ အကြင်ပူပန်ခြင်းတို့သည်ထည်းကောင်း၊
 ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဇေတိ၊ ထိုဗျာပါဒလျှင်အ
 ကြောင်းရှိသောအာသဝေါတရားပင်ပန်းခြင်းတို့မှ၊ ရုက္ခော၊ လွတ်၏၊ သော၊
 ထိုရဟန်းသည်၊ တံဝေဒနံ၊ ထိုဝေဒနာကို၊ နဝေဒနာတိ၊ မခံစားရ၊ ဣဒံ၊ ဤဗျာ
 ပါဒ၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောမေတ္တာဈာန်ကို၊ ဗျာပါဒဿ၊ ဗျာပါဒ၏၊ နိဿ
 ရတံ၊ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သောတရားဟူ၍၊ အက္ခာတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုန၊ တတန်၊ ပရိစ၊ တပါးတုံထည်း၊ ဝိဟေသံ၊ သူတပါးတို့
 အားဥဉ်းဆဲခြင်းကို၊ မနုထိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော၊ ဘိက္ခု၊ နေ၊
 ရဟန်း၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ ဝိဟေသာယ၊ သူတပါးတို့အားဥဉ်းဆဲခြင်း၌၊
 နပက္ခန္ဓတိ၊ မပြေးဝင်၊ နပုသိဒတိ၊ မကြည်၊ နသန္နိဋ္ဌတိ၊ ကောင်းစွာမတည်။
 နပိရစ္စတိ၊ မလွတ်၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အပိသေသံ၊ သူတပါးတို့အားဥဉ်းဆဲ
 ခြင်း၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြင့်သောကရုဏာဈာန်ကို၊ မနုထိကရောတော၊ နှလုံး
 သွင်းသော၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ အပိဟေသာယ၊ သူတပါး
 တို့အားဥဉ်းဆဲခြင်း၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောကရုဏာဈာန်၌၊ ပက္ခန္ဓတိ၊
 ပြေးဝင်၏၊ ပုသိဒတိ၊ ကြည်၏၊ သန္နိဋ္ဌတိ၊ ကောင်းစွာတည်၏၊ ပိရစ္စတိ၊
 လွတ်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ တံဝိတ္တံ၊ ထိုအသုဘဈာန်ဝိတ်သည်၊ သုကတံ၊
 ကောင်းစွာပြုအပ်သည်၊ သုဘာပိတံ၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်သည်၊ သုဂုဗ္ဗိတံ
 ကောင်းစွာထမြောက်သည်မည်သည်၊ သုပိရတ္တံ၊ ကောင်းစွာ လွတ်သည်
 မည်သည်၊ ဝိဟေသာယ၊ သူတပါးတို့အားဥဉ်းဆဲခြင်းနှင့်၊ သုဝိသညတ္တံ၊
 ကောင်းစွာမဟွင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဟေသာပစ္စယာ၊ သူတပါးတို့

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

အားဉှဉ်းဆဲခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ယေဝစာသဝါ၊ အကြင်အာသဝေါတရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဝစိစာတာ၊ အကြင်ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဝပရိစ္ဆာဟာ၊ အကြင်ပူပန်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ထေဟိ၊ ထိုသူတပါးတို့အား ဉှဉ်းဆဲခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသော အာသဝေါတရားပင်ပန်းခြင်းတို့မှ၊ ခုတ္တော၊ လွတ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တံဝေဒနံ၊ ထိုသူတပါးတို့အား ဉှဉ်းဆဲခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော အာသဝေါတရားကြောင့်ဖြစ်သော ဝေဒနာပင်ပန်းခြင်းပူပန်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဝေဒနာကို၊ နဝေဒိယတိ၊ မခံစားရ၊ ဣဒံ၊ ဤသူတပါးတို့အား ဉှဉ်းဆဲခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကရုဏာဈာန်ကို၊ ဝိဟေသာယ၊ သူတပါးတို့အား ဉှဉ်းဆဲခြင်း၏ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သော တရားဟူ၍၊ အက္ခာတံ၊ တောအင်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တဘာန်၊ ပရံစ၊ တပါးတို့သည်၊ ရူပံ၊ ရုပ်ကို၊ မနုထိကဓောတော၊ နှလုံးသွင်းသော၊ ဝိက္ခု၊ နေ၊ ရဟန်း၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ ရူပေ၊ ရုပ်၌၊ နပက္ခန္ဓတိ၊ မပြေးဝင်၊ နပထိဒတိ၊ မကြည်၊ နသန္တိ၊ ငွေတိ၊ မတည်၊ နပိရစ္စတိ၊ မလွတ်၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အရူပံ၊ အရူပဈာန်ကို၊ မနုထိကဓောတော၊ နှလုံးသွင်းသော၊ အာသဝံ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ အရူပေ၊ အရူပဈာန်၌၊ ပက္ခန္ဓတိ၊ ပြေးဝင်၏၊ ပထိဒတိ၊ ကြည်၏၊ သန္တိ၊ ငွေတိ၊ ကောင်းစူးတည်၏၊ ဝိရစ္စတိ၊ လွတ်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ တံဝိတ္တံ၊ ထိုအရူပဈာန်ဝိတ်သည်၊ သုကတံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သည်၊ သုဘာဝိတံ၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်သည်၊ သုဂုဗ္ဗိတံ၊ ကောင်းစွာ တမြောက်သည်မည်သည်၊ သုပိရစ္စတံ၊ ကောင်းစွာ လွတ်သည်မည်သည်၊ ရူပေဟိ၊ ရုပ်တို့နှင့်၊ သုပိသညတ္တံ၊ ကောင်းစွာမဟဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရူပပစ္စယာ၊ ရုပ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ယေဝစာသဝါ၊ အကြင်အာသဝေါ တရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဝစိစာတာ၊ အကြင်ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဝပရိစ္ဆာဟာ၊ အကြင်ပူပန်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ထေဟိ၊ ထိုရုပ်လျှင်အကြောင်းရှိသော အာသဝေါတရားပင်ပန်းခြင်းတို့မှ၊ ခုတ္တော၊ လွတ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တံဝေဒနံ၊ ထိုရုပ်လျှင်အကြောင်းရှိသော အာသဝေါ တရားကြောင့်ဖြစ်သော ဝေဒနာပင်ပန်းခြင်းပူပန်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဝေဒနာကို၊ နဝေဒိယတိ၊ မခံစားရ၊ ဣဒံ၊ ဤအရူပဈာန်ကို၊ ရူပံ၊ ရုပ်တို့၏၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သော တရားဟူ၍၊ အက္ခာတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တဘာန်၊ ပရံစ၊ တပါးတို့

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပတ္ထာသက-၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၆၁၃

လည်း၊ သက္ကာယံ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသော အတ္တဘောကို၊ မနုဿိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ သက္ကာယေ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်ထင်ရှားရှိသောခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသော အတ္တဘော၌၊ နပက္ခန္ဓတိ၊ မပြေးဝင်၊ နပထိဒတိ၊ မကြည်၊ နသန္တိဋ္ဌတိ၊ ကောင်းစွာမတည်၊ နပိရမ္ပတိ၊ မလွတ်၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ သက္ကာယ နိရောဓံ၊ သက္ကာယ၏ ချုပ်ရာ ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ မနုဿိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ သက္ကာယ နိရောဓေ၊ သက္ကာယ၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပက္ခန္ဓတိ၊ ပြေးဝင်၏၊ ပထိဒတိ၊ ကြည်၏၊ သန္တိဋ္ဌတိ၊ ကောင်းစွာတည်၏၊ ပိရမ္ပတိ၊ လွတ်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ တံဝိတ္တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ဝိတ်သည်၊ သုကတံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သည်၊ သုဘာဝိတံ၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်သည်၊ သုဂုဗ္ဗိတံ၊ ကောင်းစွာထမြောက်သည်မည်သည်၊ သုပိရမ္ပိ၊ ကောင်းစွာလွတ်သည်မည်သည်၊ သက္ကာယေ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသော အတ္တဘောနှင့်၊ သုပိသညတ္တံ၊ ကောင်းစွာမဟုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သက္ကာယပစ္စယာ၊ သက္ကာယဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ယေစအာသဝါ၊ အကြင်အာသဝေါတရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေစပရိစ္ဆာဟာ၊ အကြင်ပုန်ခြင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တေတိ၊ ထိုသက္ကာယဗျင်အကြောင်းရှိသော အာသဝေါတရားပင်ပန်ခြင်းတို့မှ၊ ရက္ခော၊ လွတ်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တံဝေဒနံ၊ ထိုသက္ကာယဗျင်အကြောင်းရှိသော အာသဝေါတရားကြောင့်ဖြစ်သော ဝေဒနာပင်ပန်ခြင်းပူပန်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဝေဒနာကို၊ နဝေဒိယတိ၊ မခံစားရ၊ ဣဒံ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သက္ကာယဿ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသောခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသော အတ္တဘော၏၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သောတရားဟူ၍၊ အက္ခာတံ ဟောအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကာမနန္ဒီပိ၊ ကာမ၌နှစ်သက်ခြင်းသည်လည်း၊ နာနုသေတိ၊ မကိန်း၊ ဗျာပါဒနန္ဒီပိ၊ ဗျာပါဒ၌ နှစ်သက်ခြင်းသည်လည်း၊ နာနုသေတိ၊ မကိန်း၊ ဝိဟေသာနန္ဒီပိ၊ သူတပါးတို့အား ညှဉ်းခဲခြင်း၌ နှစ်သက်ခြင်းသည်လည်း၊ နာနုသေတိ၊ မကိန်း၊ ရူပနန္ဒီပိ ရုပ်၌ နှစ်သက်ခြင်းသည်လည်း၊ နာနုသေတိ၊ မကိန်း၊ သက္ကာယနန္ဒီပိ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသော အတ္တဘော၌ နှစ်သက်ခြင်းသည်လည်း၊ နာနုသေတိ၊ မကိန်း၊ သော၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထော်ဒိုသျှ

ထိုရဟန်းသည်၊ ကာမနန္ဒိယာပိ၊ ကာမဒွိနှစ်သက်ခြင်း၏လည်း၊ အနန္ဒယ
 ယာ၊ မကိန်းခြင်းကြောင့်၊ ဗျာပါဒနန္ဒိယာပိ၊ ဗျာပါဒဒွိနှစ်သက်ခြင်း၏လည်း၊
 အနန္ဒယယာ၊ မကိန်းခြင်းကြောင့်၊ ဝိဟောသာနန္ဒိယာပိ၊ သူတပါးတို့အား
 ညည်းဆဲခြင်းဒွိနှစ်သက်ခြင်း၏လည်း၊ အနန္ဒယယာ၊ မကိန်းခြင်းကြောင့်၊
 ခူပနန္ဒိယာပိ၊ ချစ်ဒွိနှစ်သက်ခြင်း၏လည်း၊ အနန္ဒယယာ၊ မကိန်းခြင်းကြောင့်၊
 သက္ကာယနန္ဒိယာပိ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူ
 သော အတ္တဘာဒွိနှစ်သက်ခြင်း၏လည်း၊ အနန္ဒယယာ၊ မကိန်းခြင်းကြောင့်
 ဒုက္ခယ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို၊ အနန္ဒယယာ၊ အနန္ဒယယမရှိသောရဟန်းဟူ၍၊
 တဏှံ၊ တဏှာကို၊ အစ္စေဇ္ဇိ၊ ဖြတ်သောရဟန်းဟူ၍၊ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်
 ကို၊ ပိတုဇယိ၊ လွန်ပြီးသောရဟန်းဟူ၍၊ မာနာကိသမယာ၊ မာနကိုပယ်ခြင်း
 ကြောင့် ဒုက္ခယ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ အကာသိ ပြုသောရဟန်းဟူ၍
 ဝုစ္ဆာဘိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဒာသမံ၊ ဒေသမသုတ်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော၊ ဗြာဟ္မ
 တာဂ္ဂေါ၊ ဗြာဟ္မတာဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ စတုတ္ထော၊
 လေးခုမြောက်သော၊ ပဏ္ဍာသကော၊ ပဏ္ဍာသကသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ဒေသာဏော၊ ဇွေးနှင့်တူသောပုဏ္ဏားအကျင့်ကို
 ဟောရာဖြစ်သော သုတ်လည်းကောင်း၊ ဒေါဏော၊ ဒေါဏပုဏ္ဏားအားပုဏ္ဏား
 မျိုးငါးပါးကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်လည်းကောင်း၊ သိင်္ဂါ၊ ရဝေါ၊ သိင်္ဂါ၊ ရဝ
 ပုဏ္ဏားအားဗေဒင်၏ဥာဏ်အားမထင်ခြင်းထင်ခြင်း၏အကြောင်းကိုဟော
 ရာဖြစ်သော သုတ်လည်းကောင်း၊ ကရုဏပါလိစ၊ ကရုဏပါလိပုဏ္ဏားအား
 ဥပမာငါးပါးဖြင့် တရားထော်၏ ဂုဏ်ဟေးဇူးကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်
 လည်းကောင်း၊ ဝိဂီ၊ သာနိ၊ ဝိဂီ၊ သာနိပုဏ္ဏားကိုအကြောင်းပြု၍ လိစ္စဝိမင်းတို့
 အားငါးပါးသောရတနာတို့၏ ရခဲခြင်းကို ဟောရာဖြစ်သော သုတ်လည်း
 ကောင်း၊ သုပိနာစ၊ သုရားလောင်း၏မြင်မက်သော အိမ်မက်ကြီး ငါးပါးကို
 လည်းကောင်း၊ ဝဿာ၊ ခိဗ်း၏အန္တရာလိငါးပါးကို ဟောရာဖြစ်သော သုတ်
 လည်းကောင်း၊ ဝါစာ၊ အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသောစကား လည်းကောင်း၊
 ကုယံ၊ ငါးပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်များစွာကောင်းမှုတို့ကို ငွါးစေသော
 အမျိုးကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်လည်းကောင်း၊ နိဿာ၊ ခုဏိယေနစ၊ ဆန္ဒ
 ကြင်ဘက်မှ ထွက်မြောက်ထုတ်သော တရားငါးပါးကို ဟောရာဖြစ်

ပဉ္စကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဍာသက-၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၆၁၅

သောသုတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေတာနိ၊ ထိုသုတ်တို့သည်၊ ဓသ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းတည်း။ ။

ပဉ္စကနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဍာသ-၁-ကိမိလဝဂ်။

ကော်၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိမိလယံ၊ ကိမိလအမည်ရှိသောမြို့၌၊ ဝေဠုဝနေ၊ ကျည်းပင်တော၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာဟသ္မာ၊ ကိမိလော၊ အရှင်ကိမိလသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေးပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုးသွားရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္ဇောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အာဟသ္မာ၊ ကိမိလော၊ အရှင်ကိမိလသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယေန၊ ဟေတုနာ၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်၊ တထာဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်၊ သဒ္ဓန္ဓော၊ သူထော်ကောင်းတရားသည်။ စိရမ္ပိဘိကော၊ ကြာမြင့်စွာ တည်ခြင်း ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ဧကောနူခေါ၊ အဘယ်နည်း၊ သောပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်၊ ဧကောနူခေါ၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊ ကိမိလ၊ ကိမိလ၊ ဣဝေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ တထာဂတေ၊ ငါးဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာ၊ ယောကျ်ားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဥပါသကီယော၊ ဒါယိကမိန်းမတို့သည်လည်းကောင်း၊ သတ္ထုဒါ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ အဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပတိဿာ၊ တို့ဝပ်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ မနေကုန်၏၊ ဝေဠုတရား၌၊ အဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပတိဿာ၊ တို့ဝပ်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ မနေကုန်၏။ သံဃော၊ သံဃာ၌၊ အဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းမရှိကုန်သည်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

ဖြစ်၍၊ အပ္ပတိဿာ၊ တို့ဝင်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊
 သိက္ခာယ၊ သိက္ခာသုံးပါး၌၊ အဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပ
 တိဿာ၊ တို့ဝင်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ အညမညံ၊
 အချင်းချင်း၊ အဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပတိဿာ၊ တို့ဝင်
 ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ကိမိဿ၊ ကိမိဿ၊ ယေနဟေတု
 နာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ တထာဂတေ၊ ငါတုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာ၊ တေ၊
 ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်၊ သဒ္ဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်းတရားသည်၊ ဗိရုဗ္ဗိတိ
 ကော၊ ကြာမြင့်စွာထည်ခြင်းရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သောဟေတု၊ ထို
 အကြောင်းသည်၊ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ သောပစ္စယော၊ ထိုအထေခံ
 အပံသည်၊ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာတုရား၊ ယေနဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ယေန
 ပစ္စယေန၊ အကြင်အထေခံအပံ ကြောင့်၊ တထာဂတေ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊
 ပရိနိဗ္ဗာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်၊ သဒ္ဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်းတရား
 သည်၊ ဗိရုဗ္ဗိတိကော၊ ကြာမြင့်စွာထည်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော
 ဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ကောပန၊ အဘယ်ပါနည်း၊ သောပစ္စယော၊ ထို
 အထေခံအပံ သည်၊ ကောပန၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ယျေဝံ
 ၏၊ ကိမိဿ၊ ကိမိဿ၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ တထာဂတေ၊ ငါတုရားသည်၊
 ပရိနိဗ္ဗာ၊ တေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့သည်
 ထည်းကောင်း၊ ဘိက္ခူနိယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပါ
 သကာ၊ ဒါယကာယောကျ်ားတို့သည် ထည်းကောင်း၊ ဥပါသိကာယော၊
 ဒါယိကာမိန်းမတို့သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာတုရား၌၊ သဂါရဝါ၊
 ရိုသေခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သပ္ပတိဿာ၊ တို့ဝင်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဓမ္မေ၊ တရား၌၊ သဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 သပ္ပတိဿာ၊ တို့ဝင်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ သံစော၊
 သံစော၌၊ သဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သပ္ပတိဿာ၊ တို့ဝင်ခြင်း
 ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာသုံးပါး၌၊ သဂါ
 ရဝါ၊ ရိုသေခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သပ္ပတိဿာ၊ တို့ဝင်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ သဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ သပ္ပတိဿာ၊ တို့ဝင်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်
 ၏၊ ကိမိဿ၊ ကိမိဿ၊ ယေနဟေတုနာ၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်၊ ယေနပစ္စ
 ယေန၊ အကြင်အထေခံအပံ ကြောင့်၊ တထာဂတေ၊ ငါတုရားသည်၊ ပရိ

နိဗ္ဗာတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်၊ သဒ္ဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်းတရားသည်
 ဗိရုဋ္ဌိတိကော၊ ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဟေတု၊
 ထိုအကြောင်းသည်၊ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ သောပစ္စယော၊ ထို
 အထောက်အပံ့သည်၊ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဓမ္မသဝနေ၊ တရားတော်ကိုနာခြင်း၌၊ အာနိသံသာ၊
 အကျိုးဆက်တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊
 ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အဿုတံ၊ မကြားနာဘူးသေးသောတရား
 ကို၊ သုဏာတိ၊ ကြားနာရ၏၊ သုတံ၊ ကြားနာအပ်ပြီးသောတရားကို၊ ပရိယော
 ဒပေတိ၊ ပြုစင်စေ၏၊ ကင်္ခံ၊ ယုံမှားခြင်းကို၊ ဝိဟနတိ၊ ပယ်ဖျောက်ရ၏၊ ဒိဋ္ဌိံ၊
 အယူကို၊ ဥဇု၊ ဖြောင့်မတ်စွာ၊ ကရေတိ၊ ပြု၏၊ အဿ၊ ထိုသူ၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်
 သည်၊ ပထိဒတိ၊ ကြည်ညို၏၊ ဣတိ၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဓမ္မသဝနေ၊ တရားတော်ကိုနာခြင်း၌၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးဆက်
 တို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ
 ၏၊ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသော၊ အဿာ
 ဇာနိယော၊ မြင်အာဇာနည်သည်၊ ရာဇာရဟော၊ မင်းအားထိုက်သည်၊ ရာဇ
 ဘောဂေါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရညော၊ မင်း၏
 ၏၊ အင်္ဂေန္တဝ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်
 ၏၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊
 အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်း
 သော၊ အဿာဇာနိယော၊ မြင်းအာဇာနည်သည်၊ ရာဇာရဟော၊ မင်းအား
 ထိုက်သည်၊ ရာဇဘောဂေါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သ
 နည်း၊ ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂေန္တဝ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခံ၊ ရေတွက်ခြင်း
 သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်သနည်း၊ အဇ္ဇဝေန၊ ဖြောင့်မတ်စွာသွားခြင်းနှင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဇဝေန၊ ခြေ၏လျှင်မြန်ခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ မဒ္ဒဝေန၊ ကိုယ်၏
 နူးညံ့သည်၏ အဖြစ်နှင့် လည်းကောင်း၊ ခန္တိယာ၊ သည်းခံခြင်းနှင့် လည်း
 ကောင်း၊ သောရဓ္မေန၊ တင့်တယ်သောကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သော အမှုနှုတ်ဖြင့်ပြု
 အပ်သော အမှု၌ မြွေသော်သောသူ၏အဖြစ်တည်းဟူသော စင်ကြယ်သော
 ဝိဝေနှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါ

ကျိန္နုဒ်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ဘဒြော၊ ကောင်းသော
 အဿာဇာနိယော၊ မြင်းအာဇာနည်သည်။ ရာဇာရဟော၊ မင်းအားထိုက်
 သည်။ ရာဇဘောဂေါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရညော
 မင်း၏၊ အင်္ဂုတ္တဝ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ခါ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊
 ရောက်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိခေါအင်္ဂေ
 ဟိ၊ ဤအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ဘဒြော၊
 ကောင်းသော၊ အဿာဇာနိယော၊ မြင်းအာဇာနည်သည်။ ရာဇာရဟော၊
 မင်းအားထိုက်သည်။ ရာဇဘောဂေါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်။ ဟောတိ
 ဖြစ်၏။ ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂုတ္တဝ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ခါ၊ ရေတွက်ခြင်း
 သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။
 ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝေမေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ သိလဝနု၊ ဂုဏဝနု
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားပေးအပ်သော အလှူကုန်ခံတော်မူထိုက်သည်။ ပါဟုနေယျော၊
 ချစ်နှစ်လိုအပ်သော ဧည့်သည်တို့၏အကျိုးငှါ ရှိသေ့စွာ စီရင်အပ်သော အလှူ
 ကုန်ခံတော်မူထိုက်သည်။ ဒက္ခိဏေယျော၊ တမလွန်လောကကို ယုံကြည်၍
 ပေးလှူအပ်သော အလှူကို ခံတော်မူထိုက်သည်။ အဇ္ဇတိကရဏီယော၊
 ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို အလိုရှိသောသူတို့၏ ထက်အုပ်ချီခြင်းကို ပြုရာဖြစ်
 သည်။ ယောကဿ၊ သတ္တထောက၏။ အနုတ္တရံ၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊
 ပုညက္ခေတ္တံ၊ ပုညက္ခေတ္တော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့တို့၏
 ပိုက်ပျိုးချရာ ထယ်တာမြေကောင်းသတ္တဝယ် ဖြစ်တော်မူသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ကတမဟိ၊ အတယ်မည်ကုန်သော၊ ဝေမေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂ
 တော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍
 သိလဝနု၊ ဂုဏဝနု ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားပေးအပ်သော အလှူကုန်ခံတော်မူထိုက်သည်
 ပါဟုနေယျော၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သော ဧည့်သည်တို့၏ အကျိုးငှါ ရှိသေ့စွာ စီ
 ရင်အပ်သော အလှူကုန်ခံတော်မူထိုက်သည်။ ဒက္ခိဏေယျော၊ တမလွန်လော
 ကကိုယုံကြည်၍ ပေးလှူအပ်သော အလှူကုန်ခံတော်မူထိုက်သည်။ အဇ္ဇတိ
 ကရဏီယော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို အလိုရှိသောသူတို့၏ ထက်အုပ်ချီခြင်း
 ကို ပြုရာဖြစ်သည်။ ယောကဿ၊ သတ္တထောက၏။ အနုတ္တရံ၊ အနုတ္တရော၊ အတု
 မရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ပုညက္ခေတ္တော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်းဟူသော
 မျိုးစေ့တို့၏ ပိုက်ပျိုးချရာ ထယ်တာမြေကောင်းသတ္တဝယ် ဖြစ်တော်မူသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အဇ္ဇမဝနု၊ ဥာဏ်၏ ဖြောင့်မတ်သည်၏ အဖြစ်နှင့်လည်း

ပဉ္စကနိပါတ်ပဉ္စမပဏ္ဍနာသက-၁-ကိမိထဝဂ်၊

ကောင်း၊ ဇေဝန၊ ဉာဏ်၏လျှင်မြန်ခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ မေဒ္ဒဓဝန၊ သိထုဖြင့်
 နူးညံ့သည်၏အဖြစ်နှင့် လည်းကောင်း၊ ခန္တိယာ၊ သည်းခံခြင်းနှင့် လည်း
 ကောင်း၊ သေခရဋ္ဌေန၊ တင့်တယ်သောကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သော အမှုနှုတ်ဖြင့်
 ပြုအပ်သောအမှုနှင့်မေ့လျော့သောသူ၏အဖြစ်တည်းဟူသောစင်ကြယ်သော
 သီသနှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊
 ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂကော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဟုနေ
 ယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ သီထဝနံ ဂုဏဝနံ ဝုဂ္ဂိုလ်တို့အားပေးအပ်သောအလှူ
 ကိုခံတော်မူ ထိုက်သည်၊ ပါဟုနေယျော၊ ချက်နှစ်လိုအပ်သော ဧည့်သည်တို့၏
 အကျိုးငှါရိုသေစွာစီရင်အပ်သောအလှူကိုခံတော်မူထိုက်သည်၊ ဒက္ခိဏေ
 ယျော၊ တမလွန်လောကကို ယုံကြည်၍ပေးလှူအပ်သော အလှူကိုခံတော်
 မူထိုက်သည်၊ အဗ္ဗတိကရဏီယော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသော
 သူတို့၏လက်အုပ်ချီခြင်းကိုပြုရာဖြစ်သည်၊ လောကဿ၊ သက္ကလောက၏၊
 အနုတ္တရံ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ဝုညက္ခေတ္တံ ဝုညက္ခေတ္တာ၊ ကုသိုလ်
 ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေတီ၏ စိုက်ပျိုးချရာ လယ်ယာမြေကောင်း
 သဘွယ်ဖြစ်တော်မူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ ခေါ်ဓမ္မေဟိ၊ ဤထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်
 စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ သီထဝနံ
 ဂုဏဝနံ ဝုဂ္ဂိုလ်တို့အားပေးအပ်သော အလှူကိုခံတော်မူထိုက်သည်၊ ပါဟု
 နေယျော၊ ချက်နှစ်လိုအပ်သော ဧည့်သည်တို့၏ အကျိုးငှါရိုသေစွာစီရင်အပ်
 သောအလှူကိုခံတော်မူထိုက်သည်၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ တမလွန်လောကကိုယုံ
 ကြည်၍ပေးလှူအပ်သောအလှူကိုခံတော်မူထိုက်သည်၊ အဗ္ဗတိကရဏီယော
 ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို အလိုရှိသောသူတို့၏ လက်အုပ်ချီခြင်းကိုပြုရာဖြစ်
 သည်၊ လောကဿ၊ သက္ကလောက၏၊ အနုတ္တရံ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊
 ဝုညက္ခေတ္တံ ဝုညက္ခေတ္တာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေတီ၏
 စိုက်ပျိုးချရာလယ်ယာမြေ ကောင်းသဘွယ်ဖြစ်တော်မူသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတိယံ၊ တတိယသုတ်သည်
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗလ္လာနိ၊ ဗိုလ်တို့သည်၊ ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့
 တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးငါးတို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ သဒ္ဓါဗလံ၊
 သဒ္ဓါဗိုလ်လည်းကောင်း၊ ဟိရိဗလံ၊ ဝိရိဗိုလ်လည်းကောင်း၊ ဩက္ခပ္ပဗလံ၊
 ဩက္ခပ္ပဗိုလ်လည်းကောင်း၊ ဝိရိယဗလံ၊ ဝိရိယဗိုလ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ

ဣမာနံပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗလ္လာနိ၊ ဗိုလ်တို့သည်၊ ဣမာနံခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စေတောဒိဿ၊ စိတ်၏တံသင်းသဖွယ်ဖြစ်သော တရားတို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ် သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ထိက္ခူ၊ ရဟန်းသည်၊ သက္ကရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ကင်္ခိတိ၊ ယုံမှား၏၊ ဝိဝိကိစ္ဆတိ၊ ရံဝမ်းသည်ရှိသော်ပင်ပန်း၏၊ နာမိရဂ္ဂတိ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်၊ နသံပသီဒတိ၊ မကြည့်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောသောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သက္ကရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ကင်္ခိတိ၊ ယုံမှား၏၊ ဝိဝိကိစ္ဆတိ၊ ရံဝမ်းသည်ရှိသော်ပင်ပန်း၏၊ နာမိရဂ္ဂတိ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်၊ နသံပသီဒတိ၊ မကြည့်၊ တဿ၊ ထို ရဟန်း၏မိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ အာတပ္ပါယ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သော ဝိဒိယကိုပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အနုယောဂါယ၊ အတန်တလဲလဲအား ထုတ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သာတဂ္ဂယ၊ အမြဲမပြတ်ဘာဝနာကိုပြုခြင်း ငှါလည်းကောင်း၊ ပခာနာယ၊ ဘာဝနာကိုအားထုတ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ နနမတိ၊ မညွတ်၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏မိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ အာတပ္ပါယ၊ ကိလေ သာကိုပူပန်စေတတ်သောဝိဒိယကိုပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အနုယောဂါ ယ၊ အတန်တလဲလဲအားထုတ်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ သာတဂ္ဂယ၊ အမြဲ မပြတ်ဘာဝနာကိုပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပခာနာယ၊ ဘာဝနာကိုအား ထုတ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ နနမတိ၊ မညွတ်၊ အယံ၊ ဤသို့မြတ်စွာဘုရား ၌ယုံမှားခြင်းဟု ဆိုအပ်သောတရားသည်၊ ပဉ္စမော၊ ငှေးဦးစွာသော၊ စေ တောဒိဿ၊ စိတ်၏ရေငြာန့်တံသင်းသဖွယ်ဖြစ်သောတရားမည်၏၊ ဘိက္ခုဝေ ရဟန်းတို့၊ ဝုန၊ တာနံ၊ ပရံစ၊ တပါးတုံလည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဓမ္မေ၊ တရား၌၊ ကင်္ခိတိ၊ ယုံမှား၏ (ထ)၊ သံဗေဓံ၊ သံဗာဒ၌၊ ကင်္ခိတိ၊ ယုံမှား၏ (ထ)၊ ဘိက္ခယ၊ ဘိက္ခုသုံးပါး၌၊ ကင်္ခိတိ၊ ယုံမှား၏၊ သဗြဟ္မစာရီယု၊ ဘိဝင်းသုံး သော်တို့၌၊ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်၊ အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာယာ သည်၊ အာဟတပိက္ခော၊ ဒေါသဖြင့်ထိပါးအပ်သောမိတ်ရှိသည်၊ ဝိဝေဇာ တော၊ နှလုံးကဲ့သို့ဖြစ်သောမိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း တို့၊ ယောသောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရီယု၊ ဘိဝင်းသုံး သော်တို့၌၊ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်၊ အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာယာ သည်၊ အာဟတပိက္ခော၊ ဒေါသဖြင့်ထိပါးအပ်သောမိတ်ရှိသည်၊ ဝိဝေဇာ

ပဉ္စကနိပါတ်ပဉ္စမပဏ္ဍာသက-၁- ကိဓိလဝဂ်၊ ၆၂၁

တော၊ နှလုံးကဲ့သို့ဖြစ်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အာတပ္ပါယ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောဝိရိယကိုပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အနုယောဂါယ၊ အဘန်တလဲလဲအားထုတ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သာတစ္စာယ၊ အမြဲမပြတ်ဘာဝနာကိုပြုခြင်းငှါလည်းလည်းကောင်း၊ ပခာနာယ၊ ဘာဝနာကိုအားထုတ်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ နနမတိ၊ မညွှတ်၊ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်း၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အာတပ္ပါယ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောဝိရိယကိုပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အနုယောဂါယ၊ အဘန်တလဲလဲအားထုတ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သာတစ္စာယ၊ အမြဲမပြတ်ဘာဝနာကိုပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပခာနာယ၊ ဘာဝနာကိုအားထုတ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ နနမတိ၊ မညွှတ်၊ အယံ၊ ဤသို့သီတင်းသုံးဘော်တို့၌အမျက်ထွက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောတရားသည်။ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော၊ စေတောနိယော၊ စိတ်၏ငြောင့်တံသင်းသပွယ်ဖြစ်သောတရားမည်၏။ ဣတိ၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စေတောနိယာ၊ စိတ်၏ငြောင့်တံသင်းသပွယ်ဖြစ်သော တရားတို့သည်။ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ပဉ္စဝံ၊ ပဉ္စမသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စေတသော၊ စိတ်ကို၊ ဝိနိဗ္ဗာ၊ ဖွဲ့ထုတ်သော တရားတို့သည်။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်။ ကထမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့၌၊ အဝိဂတရာဂေါ၊ မကင်းသောရာဂရှိသည်၊ အဝိဂတစ္ဆန္ဒော၊ မကင်းသောဆန္ဒရှိသည်။ အဝိဂတပေမော၊ မကင်းသောချစ်မြတ်နိုးခြင်းရှိသည်။ အဝိဂတဝိပါသော၊ မကင်းသော မွတ်သိတ်ခြင်း ရှိသည်။ အဝိဂတပရိဇ္ဇာဟော၊ မကင်းသောပူပန်ခြင်းရှိသည်။ အဝိဂတတဏှော၊ မကင်းသောထင်မက်မောခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောသောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့၌၊ အဝိဂတရာဂေါ၊ မကင်းသောရာဂရှိသည်။ အဝိဂတစ္ဆန္ဒော၊ မကင်းသောဆန္ဒရှိသည်။ အဝိဂတပေမော၊ မကင်းသောချစ်မြတ်နိုးခြင်း ရှိသည်။ အဝိဂတဝိပါသော၊ မကင်းသော မွတ်သိတ်ခြင်းရှိသည်။ အဝိဂတပရိဇ္ဇာဟော၊ မကင်းသောပူပန်ခြင်းရှိသည်။ အဝိဂတတဏှော၊ မကင်းသောထင်မက်မောခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။

အာတပ္ပါယ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သော ဝီရိယကိုပြုခြင်းငှါလည်း
ကောင်း။ အနုယောဂါယ၊ အဘန်တလဲလဲအားထုတ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း။
သာတစ္စာယ၊ မမြဲမပြတ်ဘာဝနာကို ပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ပဓာနာယ၊
ဘာဝနာကို အားထုတ်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ နနမတိ၊ မညွတ်။ ယဿ၊
အကြင်ချာန်း၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အာတပ္ပါယ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်
သော ဝီရိယကို ပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း။ အနုယောဂါယ၊ အဘန်တလဲလဲ
အားထုတ်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ သာတစ္စာယ၊ အမြဲမပြတ် ဘာဝနာကို
ပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ပဓာနာယ၊ ဘာဝနာကိုအားထုတ်ခြင်းငှါ လည်း
ကောင်း။ နနမတိ၊ မညွတ်။ အယံ၊ ဤဝတ္ထု၊ ကာမကိလေသာကာမတို့၌မကင်း
သော နဂဟု ဆိုအပ်သောတရားသည်။ ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ စေတ
သော၊ စိတ် ကို၊ ဝိနိဗ္ဗေဒော၊ ဖွဲ့ကတ်သောတရားမည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ဂုဏ်တရား၊ ပရိစုတပါးတို့လည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကာယေ၊ မိမိကိုယ်
၌၊ အဝိဂတရာဂေါ၊ မကင်းသောရာဂရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ပ)၊ ရူပေ၊
သူတပါး တို့၏ရုပ်အနိန္ဒြိယဗဒ္ဓဖြစ်သောရုပ်၌၊ အဝိဂတရာဂေါ၊ မကင်းသော
ရာဂရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ဥဒရာဝဒေ၊ ဟက်၊
ဝမ်းပြည့်အောင်၊ တုဗ္ဗိတွာ၊ စား၍၊ သေယျသုခံ၊ အိပ်ရာနေရာ၌ဖြစ်သောချမ်း
သာကိုလည်းကောင်း။ ပဿသုခံ၊ လက်ဝဲဘက်၌နံ့တောင်းဖြင့်စောင်းစွည့်
၍အိပ်ခြင်း၌ဖြစ်သောချမ်းသာကိုလည်းကောင်း။ မိဒ္ဓသုခံ၊ ငိုက်မည်းခြင်း၌
ဖြစ်သောချမ်းသာကိုလည်းကောင်း။ နိဒ္ဓါသုခံ၊ အိပ်မော့ခြင်း၌ဖြစ်သောချမ်း
သာကိုလည်းကောင်း။ အနုယုတ္တော၊ အဘန်တလဲလဲအားထုတ်သည်ဖြစ်၍
ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဒေဝနိကာယံ၊ နတ်ပြည်ကို၊
ပဏီဝယ၊ တောင့်တ၍၊ ဗြဟ္မစရံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏။
ကိံ၊ စရတိ၊ အဘယ်သို့ကျင့်သနည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမိနာဝထေနဝါ၊
ဤစတုပါရိသုဒ္ဓိဘိယဖြင့် လည်းကောင်း။ ဣမိနာဝထေနဝါ၊ ဤအကျင့်ကို
ဆောက်တည်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣမိနာဝထေနဝါ၊ ဤအကျင့်ဖြင့်
လည်းကောင်း။ ဣမိနာဝထေနဝါ၊ ဤမေထုန်အကျင့်ဖြင့်
ကြပ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောမြတ်သောအကျင့်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒေဝေါ၊
ဘုန်းတန်ခိုးအားဖြင့်ထင်ပေါ်ကျော်စောသောနတ်သည်လည်း။ ဘဝိဿာမိ၊
ဖြစ်အံ့။ ဒေဝညတရောဝါ၊ ဘုန်းတန်ခိုးမထင်ပေါ် မကျော်စောသောနတ်
သည်လည်း။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စရတိ၊ ကျင့်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ သောသော၊ ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိ

ပဉ္စကနိပါတ်ပဉ္စမပစ္ဆယသက-၁ ကိမ်ဇဝဂ်၊

သော၊ ဒေဝနိကာယံ၊ နတ်ပြည်ကို၊ ပဏီဓာယ၊ တောင့်တ၍၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊ ကိံစရတိ၊ အဘယ်သို့ကျင့်သနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမိနာသီဇေနဝါ၊ ဤစတုပါရိသုဒ္ဓိထိသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣမိနာဝတေနဝါ၊ ဤအကျင့်ကို ဆောက်တည်ခြင်း ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣမိနာထပေနဝါ၊ ဤမြူးခြံသောအကျင့်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣမိနာဗြဟ္မစရိယောနဝါ၊ ဤမေထုန်အကျင့်မှကြဉ်ခြင်း ဟုဆိုအပ်သော မြတ်သောအကျင့်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒေဝေါဝါ၊ ထူးထူးဆန်းဆန်းဖြင့် ထင်ပေါ်ကျော်စောသောနတ်သည်လည်း၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဒေဝည တရောဝါ၊ သူန်းတန်းမထင်ပေါ်မကျော်စောသော နတ်သည်လည်း၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ အာတပ္ပါယ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သော ဝီရိယကိုပြုခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ အနုယောဂါယ၊ အဘန်တထဲလဲအားထုတ်ခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊ သာတစ္ဆာယ၊ အမြဲမပြတ် ဘာဝနာကိုပြုခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊ ပဓာနာယ၊ ဘာဝနာကို အားထုတ်ခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊ နနမတိ၊ မညွတ်၊ အယံ၊ ဤနတ်ပြည်ကိုတောင့်တ၍ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းသည်၊ ပဉ္စမော၊ ငါးချမြောက်သော၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ဝိနိဗ္ဗော၊ ဖွဲ့တတ်သော တရားမည်၏၊ ဣဏိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စေတသော၊ စိတ်ကို၊ ဝိနိဗ္ဗော၊ ဖွဲ့တတ်သော တရားတို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣဏိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သဗ္ဗံ၊ သဗ္ဗသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာဂုယာ၊ ယာဂု၏၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ခုဒ္ဒ၊ ထမင်းတော်မွတ်ခြင်းကို၊ ဗဒ္ဒဟနတိ၊ ပယ်ပျောက်နှိုင်း၏၊ ဝိပါသံ၊ ရေမွတ်သိပ်ခြင်းကို၊ ဗဒ္ဒဝိနေတိ၊ ပယ်ပျောက်နှိုင်း၏၊ ဝါတံ၊ ထေကို၊ အနုယောမေတိ၊ ရံစေတတ်၏၊ ဝတ္ထိံ၊ အစာဟောင်းအိမ်ကို၊ သောဇေတိ၊ သုတ်သင်တတ်၏၊ အာမာဝ သေသံ၊ အစာသစ်ကြွင်းကို၊ ပါစေတိ၊ လျှက်စေ တတ်၏၊ ဣတိ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာဂုယာ၊ ယာဂု၏၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်၊ ဣမေခေါ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သတ္တမံ၊ သတ္တမ သုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒန္တကဋ္ဌဿ၊ ဒန်ပူကို၊ အခါဒနေ၊ မစားခြင်း၌၊ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အစက္ခုဿ၊ မျက်စိ၏အစီးအပွားမဟုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ခံတွင်းသည်၊ ဒုဂ္ဂန္တံ၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရသဟရဏီယော၊ အရသာကို ဆောင်တတ်သောတ္ထာတည်း၊ ဟူသောအကြောတို့သည်၊ နုပိဇ္ဈန္တိ၊ မစင်ကြယ်ကုန်၊ ပိတ္တံ၊ သည်းခြေသည်၊ သေဌံ၊ သလိပ်သည်၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊ နပရိယောနုဒ္ဓတိ၊ မမြှေးရှက်၏၊ အဿ၊ ထိုဒန်ပူစားသောသူအား၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊ နုတ္ထာဒေတိ၊ မမြှေး၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒန္တကဋ္ဌဿ၊ ဒန်ပူကို၊ အခါဒနေ၊ မစားခြင်း၌၊ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒန္တကဋ္ဌဿ၊ ဒန်ပူကို၊ ခါဒနေ၊ စားခြင်း၌ အာနိသံသာ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ စက္ခုဿ၊ မျက်စိအစီးအပွားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ခံတွင်းသည်၊ ဒုဂ္ဂန္တံ၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ရသဟရဏီယော၊ အရသာကို ဆောင်တတ်သောတ္ထာတည်း၊ ဟူသောအကြောတို့သည်၊ နုပိဇ္ဈန္တိ၊ မစင်ကြယ်ကုန်၊ ပိတ္တံ၊ သည်းခြေသည်၊ သေဌံ၊ သလိပ်သည်၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊ နပရိယောနုဒ္ဓတိ၊ မမြှေးရှက်၊ အဿ၊ ထိုဒန်ပူစားသောသူအား၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်၊ နာဒေတိ၊ မြှင့်၏၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒန္တကဋ္ဌဿ၊ ဒန်ပူကို၊ ခါဒနေ၊ စားခြင်း၌၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အဋ္ဌဝံ၊ အဋ္ဌမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာယတကေန၊ ရှည်စွာသော၊ ဝိတဿ၊ ရေန၊ သီချင်းသံဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဘဏန္တဿ၊ ပြောဟောသော ရဟန်း၏၊ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အတ္တနာဝိ၊ မိမိသည်သည်၊ တတ္ထိံ၊ သရေ၊ ထိုမိမိအသံ၌၊ သာဓုဇ္ဇတိ၊ ပြင်းစွာတစ်တတ်၏၊ ပရေဝိ၊ တပါးသောသူတို့သည်သည်၊ တတ္ထိံ၊ သရေ၊ ထိုမိမိအသံ၌၊ သာဓုဇ္ဇန္တိ၊ ပြင်းစွာတစ်တတ်ကုန်၏၊ ဂဟပတိကာပိ၊ ဒါယကာတို့သည်အည်း၊ မယံ၊ ငါးတို့သည်၊ ဂါဟာမထထေဝ၊ သိက္ခသက္ခာသို့ သာလျှင်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ သက္ခပုတ္တိယာ၊ သာကီပင်မင်းသား၊ ဘုရားသားတော် ဖြစ်ကုန်သော၊

ပဉ္စကနိပါတ်ပဉ္စမပတ္ထာသက-၁-ကိမ်ဝဂ်၊

သမဏာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဂါယန္တိ၊ သီကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ သရက္ခတ္တိစ္ဆိ၊ အသံကိုပြုပြင်ခြင်းကိုလည်း၊ နိကာမယမာနဿ၊ အလိုရှိသောရဟန်းအား၊ သမာဓိဿ၊ သမထသမာဓိ ဝိပဿနာသမာဓိ၏။ တင်္ဂါ၊ ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပစ္ဆိမာဇနတာ၊ နောက်၌ဖြစ်သောရဟန်း အပေါင်းသည်၊ ဒိဋ္ဌာနဂတိ၊ မြင်ဘူးသော အခြင်းအရာသို့ အစဉ်လိုက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာယတကေန၊ ရှည်စွာသော၊ ဝိတဿရေန၊ သိခြင်း သံဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ ဘုရားကို၊ တဏန္တဿ၊ ပြောဟောသောရဟန်း၏။ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေခေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါဗ၊ မိန့်တော်မူ၏။ နာမံ၊ နဝမ သုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ရဋ္ဌဿတိဿ၊ လွတ်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ အသမ္ပဇနဿ၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်မပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့၊ ဩက္ကမယတော၊ သက်သောရဟန်း၏။ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ၊ သုပတိ၊ အိပ်ရ၏။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ၊ ပဗ္ဗိဗုဇ္ဈတိ၊ နိုးရ၏။ ပါပကံ၊ မကောင်းသော၊ သုပိနံ၊ အိပ်မက်ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်မက်ရ၏။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ နရက္ခန္တိ၊ မစောက် ရှောက်ကုန်၊ အသုပိ၊ သုက်သည်၊ နရစ္ဆတိ၊ လွတ်၏။ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ရဋ္ဌိဿတိဿ၊ လွတ်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ အသမ္ပဇဇာနဿ၊ ပညာအဆင်အခြင်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့၊ ဩက္ကမယတော၊ သက်သောရဟန်း၏။ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေခေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဥပဋ္ဌိတဿတိဿ၊ အာရုံသို့ကပ်၍ ထည်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇနဿ၊ ပညာအဆင်အခြင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့၊ ဩက္ကမယတော၊ သက်သောရဟန်း၏။ အာနိသံဿ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါး တို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သုပတိ၊ အိပ်ရ၏။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ပဗ္ဗိဗုဇ္ဈတိ၊ နိုးရ၏။ ပါပကံ၊ မကောင်းသော၊ သုပိနံ၊ အိပ်မက်ကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်မက်၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်၏။ အသုပိ၊ သုက်သည်၊ နရစ္ဆတိ၊ မလွတ်၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဥပဋ္ဌိတဿတိဿ၊ အာရုံသို့ကပ်၍ ထည်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇနဿ၊ ပညာအဆင် အခြင်ရှိသည်

ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာန်၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့၊ ဩက္ကမယတော၊ သက်သော ရဟန်း၏၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါး တို့သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဒသံ၊ ဒသမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ပဌဒမာ၊ ရှေ့ဦးစွာသော၊ ကိမိလဝဂ္ဂေါ၊ ကိမိလ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား။ ကိမိလော၊ ကိမိလ အမည်ရှိသောရဟန်းအား သူတော်ကောင်းတရား၏ ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်း၏အကြောင်းကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်သည်ကောင်း၊ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားတော်ကိုနာခြင်း၌အကျိုးဆက်ငါးပါးကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်သည်ကောင်း၊ အာဇာနိစ၊ အာဇာနည်ခြင်းနှင့်တူသော ရဟန်းတို့၏အင်္ဂါငါးပါးကို ဟောရာဖြစ်သော သုတ်သည်ကောင်း၊ ဗသံ၊ ဗိုလ်ငါးပါးကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်သည်ကောင်း၊ ဝိထံ၊ မိတ်၏ ငြောင့်တံသင်းသာတွယ်ဖြစ်သော တရားငါးပါးကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်သည်ကောင်း၊ ဝိနိဗန္ဓံ၊ မိတ်ကို ဖွဲ့တတ်သော တရားငါးပါးကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်သည်ကောင်း၊ ယာဂု၊ ယာဂု၏အကျိုး ငါးပါးကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်သည်ကောင်း၊ ကဋ္ဌံ၊ ခန့်ပူမစားခြင်း၌အပြစ်အကျိုးငါးပါးကို ဟောရာဖြစ်သော သုတ်သည်ကောင်း၊ ဝိတံ၊ ဝိတံချင်းသံဖြင့် တရားဟောသောရဟန်း၏ အပြစ်ငါးပါးကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်သည်ကောင်း၊ ဓမ္မဿတိနာစ၊ လွတ်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍ အိပ်ခြင်း၌အပြစ်ငါးပါးကိုဟောရာ ဖြစ်သော သုတ်သည်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေဇာဝနိ၊ ထိုသုတ်တို့သည်၊ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းတည်း။ ။

ပဉ္စကပနိပါတ်ဥပဏ္ဍာသက-၂-အက္ခောသကဝဂ်၊

ဘိက္ခဝ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောသောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့ကို၊ အက္ခောသကပရိတာသကော၊ ဆယ်ပါးသောဆဲရေးခြင်းတို့ဖြင့် ဆဲရေးတတ်သောဘေးကို ပြသဖြင့်မြှမ်းချောက်ထက်သည်၊ အဓိယူပဝါဒိ၊ အဓိယာပုဂ္ဂိုလ်ကို စွပ်စွဲတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့ကို၊ ပါဠိကဏ္ဍိ၊ အထိုရှိအပ်ကုန်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ပါရာဇိကောဝါ၊ ပါရာဇိကသို့ရောက်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်

ပဉ္စကနိပါတ်ပဉ္စမပစ္ဆာသက-၂-အက္ခောသကဝဂ်၊ ၆၂၇

၏၊ ဆိန္ဒူပရိဗန္ဓော၊ ပြတ်သော အပါယ်လေးပါးခရီးကို တားမြစ်သောလေး
 ကုတ္တရာတရားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ သံကိ
 လိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသော၊ အာပတ္တိံ ဝါ၊ အာပတ်သို့မူလည်း၊ အာပစ္စတိ၊ ရောက်၏။
 ဗျတ္တံ၊ ပြင်းစွာသော၊ ရောဂါတက် ဝါ၊ ငြိငြင်သဖြင့် အသက်မွေးကြောင်း
 ဖြစ်သောအနာ ရောဂါသို့မူလည်း။ ဖုသတိ၊ ရောက်၏။ သံရဋ္ဌော၊ ပြင်းစွာ
 တွေဝေသည်ဖြစ်၍၊ ကာထံ၊ သေခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ကာယဿ၊
 ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊
 အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏လား
 ရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပစ္စတိ၊
 ကပ်၍ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောသောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်
 သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့ကို၊ အက္ခောသက ပရိဘာသကော၊
 ဆယ်ပါးသောဆဲရေးခြင်းတို့ဖြင့်ဆဲရေးတတ်သော ဘေးကိုပြုသဖြင့်ခြင်း
 ချောက်တတ်သည်။ အရိယူပဝါဒီ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကို စွပ်စွဲတတ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေအာဒိ
 နဝါ၊ ဤအပြစ်တို့ကို၊ ပါမိုကင်္ဂါ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေါစ၊ မိန့်
 တော်မူ၏။ ပဋ္ဌမံ၊ ပဋ္ဌမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောသောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဘဏ္ဍနကာရ
 ကော၊ ခိုက်ရန်ကိုပြုတတ်၏။ ကထဟိကာရကော၊ ကိုယ်ထက်ထိပါးငြင်းခုန်
 ခြင်းကိုပြုတတ်၏။ ဝိဝါဒကာရကော၊ ဆန့်ကျင်သောစကားကိုပြုတတ်၏။
 တဿကရကော၊ စကားများခြင်းကိုပြုတတ်၏။ သံစော၊ သံဃာ၌၊ အဓိကရ
 ထာကာရကော၊ အဓိကရုဏ်းကိုပြုတတ်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပဉ္စ၊ ငါး
 ပါးကုန်သော၊ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့ကို၊ ပါမိုကင်္ဂါ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ပဉ္စ၊ ငါးပါး
 တို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အနဓိဂတံ၊ မရအပ်သေးသော
 တရားအထူးကို၊ နာမိဂစ္ဆတိ၊ မရ၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သော တရားအထူးသည်။
 ပရိဘာယတိ၊ ယုတ်ထေ့၍၊ ပါပကော၊ မကောင်းသော၊ ကိတ္တိံ၊ သန္ဓေ။
 ကျော်စောသောအသံသည်။ အပ္ပ၊ ဝတ္တတိ၊ ပြန်နှံ့၍တက်၏။ သံရဋ္ဌော၊ ပြင်း
 စွာတွေဝေသည်ဖြစ်၍၊ ကာထံ၊ သေခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ကာယဿ၊
 ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊
 အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏လား
 ရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပစ္စတိ၊
 ကပ်၍ဖြစ်ရ၏။ ဣတိ၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ယောသောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဘဏ္ဍနကာရကော၊ ခိုက်ရန်ကိုပြု
 ထတ်၏။ ကထဟကာရကော၊ ကိုယ်လက်ထံပါးငြင်းခုံခြင်းကိုပြုထတ်၏။
 ဝိဝါဒကာရကော၊ ဆန့်ကျင်သောစကားကိုပြုထတ်၏။ ဘဿကာရကော၊
 စကားများခြင်းကိုပြုထတ်၏။ သံစော၊ သံစာသွံ။ အဓိကရဏ ကာရကော၊
 အဓိကရုဏ်းကိုပြုထတ်၏။ ထဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 ဣမေအာဒိနဝါ၊ ဤအပြစ်တို့ကို၊ ပါဒိကင်္ဂါ၊ အလှ်ရှိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ်သည်။ နုဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုသီလဿ၊ သီလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သီလဝိ
 ပတ္တိယာ၊ သီလ၏ပျက်စီးခြင်း၌၊ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါး
 ပါးတို့သည်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်။ ကထမေ၊ အတတ်သည်တို့နည်း။ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဒုသီလော၊ သီလမရှိသော၊ သီလ
 ဝိပဇ္ဇော၊ ပျက်သော သီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပမာဒါမိကရဏံ၊ မေ့လျော့
 ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ မဟတံ၊ ကြီးစွာသော၊ ဘောဂဇာနိံ
 စည်းစိမ်၏ဆုံးရှုံးခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊
 ဤသို့ကြီးစွာသောစည်းစိမ်၏ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရောက်ခြင်းသည်။ ဒုသီလဿ၊
 သီလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သီလဝိပတ္တိယာ၊ သီလ၏ပျက်စီးခြင်း၌၊ ပဉ္စမေ
 ဂှေးဦးစွာသော၊ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တတန်၊
 ပရံစ၊ တပါးထုံလည်း။ ဒုသီလဿ၊ သီလမရှိသော၊ သီလဝိပဇ္ဇဿ၊ ပျက်
 သော သီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပါပကော၊ မကောင်းသော၊ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊
 ကျော်စောသော အသံသည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆတိ၊ ပြန်နှံ့၍တက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤမကောင်းသောကျော်စောသံ၏ပြန်နှံ့၍တက်ခြင်းသည်
 ဒုသီလဿ၊ သီလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သီလဝိပတ္တိယာ၊ သီလ၏ပျက်စီး
 ခြင်း၌၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ရံမြောက်သော၊ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တတန်၊ ပရံစ၊ တပါးထုံလည်း။ ဒုသီလော၊ သီလမရှိသော၊
 သီလဝိပဇ္ဇော၊ ပျက်သော သီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယဉ္ဇဒေဝပရိသံ၊
 အကြင်အကြင်ပရိသတ်သို့သာလျှင်၊ ဥပသင်္ကမတိ၊ ဆည်းကပ်အံ့၊ ခတ္တိယ
 ပရိသံ၊ ယဒါမင်းပရိသတ်သို့လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဏပရိသံ၊ ယဒါ၊ ပုဏ္ဏားပရိ
 သတ်သို့လည်းကောင်း၊ ဂဟပတိပရိသံ၊ ယဒါ၊ သူကြွယ်ပရိသတ်သို့ လည်း
 ကောင်း၊ သမဏပရိသံ၊ ယဒါ၊ ရဟန်းပရိသတ်သို့ လည်းကောင်း၊ ဥပသင်္က
 မတိ၊ ဆည်းကပ်အံ့၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုပရိသတ်၌၊ အဝိသာရဒေါ၊ ကင်းသော

ပဉ္စကနိပါတ်ပဉ္စမပစ္ဆာသက-၂-အက္ခောသကဝဂ်၊ ၆၂၆

ရွံရှာခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊မကံဘူတော၊ အရှိန်အစောင့် မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပသကံမတိ၊ကပ်ရံ၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊အယံ၊ဤသို့ကင်းသော ရွံရှာခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ ပရိသတ်သို့ကပ်ခြင်းသည်၊ ဒုသိလဿ၊ သိလမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သိသဝိပတ္တိယာ၊ သိလ၏ပျက်စီးခြင်း၌၊ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊အာဒိနဝေ၊အပြစ်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပုန၊တဘာနံ၊ ပရံ၊တပါးတို့လည်း၊ဒုသိလော၊ သိလမရှိသော၊သိသဝိပစ္ဆော၊ ပျက်စီးသောသိသရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သံရဋ္ဌော၊ ပြင်းစွာ တွေဝေသည်ဖြစ်၍၊ ကာသံ၊သေခြင်းကို၊ကရေတိ၊ပြု၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ဤပြင်းစွာ တွေဝေသည်ဖြစ်၍သေခြင်းသို့ကပ်ခြင်းသည်၊ဒုသိလဿ၊သိလမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊သိသဝိပတ္တိယာ၊သိလ၏ပျက်စီးခြင်း၌၊ဝတုတ္ထော၊လေးခုမြောက်သော၊အာဒိနဝေ၊အပြစ်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပုန၊တဘာနံ၊ ပရံ၊တပါးတို့လည်း၊ဒုသိလော၊ သိလမရှိသော၊သိသဝိပစ္ဆော၊ပျက်သောသိလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ကာယသ၊၊ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေခါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊သေသည်မှ၊ ပရံ၊နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကုရုဖြစ်သော၊နိရယံ၊ငရဲသို့၊ဥပပစ္ဆိတိ၊ကပ်၍ဖြစ်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊အယံ၊ဤငရဲသို့ကပ်၍ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဒုသိလဿ၊ သိလမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သိသဝိပတ္တိယာ၊သိလ၏ပျက်စီးခြင်း၌၊ ပဉ္စမော၊ငါးခုမြောက်သော၊ အာဒိနဝေ၊အပြစ်တည်း၊ ဣတိ၊ဣမေပဉ္စ၊ဤငါးပါးတို့တည်း၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဒုသိလဿ၊သိလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သိသဝိပတ္တိယာ၊ သိလ၏ပျက်စီးခြင်း၌၊ အာဒိနဝေ၊ အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ သိသဝတော၊သိသရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊သိသသမ္ပဒါယ၊သိလ၏ပြည့်စုံခြင်း၌၊ အာနိသံဿ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ပဉ္စ၊ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ဤသာသနာတော်၌၊ သိလဝါ၊ သိသရှိသော၊ သိသသမ္ပန္နော၊သိသနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊အပ္ပမာဒါမိကရထံ၊မမေ့ထော့ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ မဟန္တံ၊များစွာသော၊ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊စည်းစိမ်အရကို၊ အဓိဂစ္ဆတိ၊ရ၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊အယံ၊ဤများစွာသောစည်းစိမ်ကိုမူခြင်းသည်၊ သိသဝတော၊သိသရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား သိသသမ္ပဒါယ၊သိလ၏ပြည့်စုံခြင်း၌၊ ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ အာနိသံသော၊အကျိုးဆက်တည်း၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ပုန၊တဘာနံ၊ပရံ၊တပါးတို့

တည်း၊ သီလဝတော၊ သီလရှိသော၊ သီလသမ္ပန္နဿ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကဏ္ဍာဏော၊ ကောင်သော၊ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသော
အသံသည်၊ အတ္တဂ္ဂန္တိ၊ ပြန်နှံ့၍တက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊
ဤကောင်းသောကျော်စောသောအသံ၏ပြန်နှံ့၍ တက်ခြင်းသည်၊ သီလ
ဝတော၊ သီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သီလသမ္ပဒါယ၊ သီလ၏ပြည့်စုံခြင်း၌၊
ဗုဒ္ဓိယော၊ နှစ်ခုမြေခံသော၊ အာနိသံသော၊ အကျိုးဆက်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တဘန်၊ ပရံစ၊ တပါးတုံလည်း၊ သီလဝါ၊ သီလရှိသော၊
သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယဉ္ဇဒေဝပရိသံ၊
အကြင်အကြင်ပရိသတ်သို့သာလျှင်၊ ဥပသင်္ဂဟတိ၊ ကပ်အံ့၊ ခတ္တိယပရိသံ
ယဒိ၊ မင်းပရိသတ်သို့လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏပရိသံယဒိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ပရိသတ်
သို့လည်းကောင်း၊ ဂဟပတိပရိသံယဒိ၊ သူကြွယ်ပရိသတ်သို့လည်းကောင်း၊
သမဟပရိသံယဒိ၊ ရဟန်းပရိသတ်သို့လည်းကောင်း၊ ဥပသင်္ဂဟတိ၊ ကပ်အံ့
ဝိသာရဒေါ၊ ကင်းသောရှံ့ရှာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အမက္ခိတူတော၊ အရှိန်
အစော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပသင်္ဂဟတိ၊ ကပ်ရ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊
ဤကင်းသောရှံ့ရှာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ကပ်ခြင်းသည်၊ သီလဝတော၊ သီလရှိ
သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သီလသမ္ပဒါယ၊ သီလ၏ပြည့်စုံခြင်း၌၊ တတိယော၊ သုံးခု
မြောက်သော၊ အာနိသံသော၊ အကျိုးဆက်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊
တဘန်၊ ပရံစ၊ တပါးတုံလည်း၊ သီလဝါ၊ သီလရှိသော၊ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလ
နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အသံရဋ္ဌော၊ ပြင်းစွာမတွေဝေသည်ဖြစ်၍၊
ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤပြင်းစွာ
မတွေဝေသည်ဖြစ်၍သေခြင်းကိုပြုခြင်းသည်၊ သီလဝတော၊ သီလရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သီလသမ္ပဒါယ၊ သီလ၏ပြည့်စုံခြင်း၌၊ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြေခံ
သော၊ အာနိသံသော၊ အကျိုးဆက်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တဘန်။
ပရံစ၊ တပါးတုံလည်း၊ သီလဝါ၊ သီလရှိသော၊ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်
စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ တေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊
မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိ၊ ကောမူကိုပြုသော သူတို့၏
လားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ၊ မြတ်သောဓူပါရုံ စသည်တို့၏ တည်ရာဖြစ်သော၊
လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊
ဤနတ်ပြည်သို့ ကပ်၍ဖြစ်ခြင်းသည်၊ သီလဝတော၊ သီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ သီလသမ္ပဒါယ၊ သီလ၏ပြည့်စုံခြင်း၌၊ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော၊
အာနိသံသော၊ အကျိုးဆက်တည်း၊ ဣတိ၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။

ပဉ္စကနိပါတ်ပဉ္စမပစ္ဆာသက- ၂-အက္ခောသကဝဂ်၊ ၆၃၁

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သီလဝတော၊ သီလရှိသော ဝုပ္ပါယ်အား။ သီလသမ္ပဒါယ၊ သီလ၏ ပြည့်စုံခြင်း၌။ အာနိသံသာ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်။ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတိယံ၊ တတိယသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗဟုဘာဏီသိဝိံ၊ ပညာဖြင့် မပိုင်းခြားမှုရှိများစွာစကားကို ပြောဆိုတတ်သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌။ အာနိဒဝါ၊ အပြစ်တို့တည်း။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ရသာ၊ ချွတ်ယွင်းဘောက်ပြန် မရှင်သောစကားကို။ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ ဝိသုတံ၊ ချောပစ်ရုံးတိုက်သောစကားကို။ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ ဖရသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သောစကားကို။ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ သမ္ပဗ္ဗဏပံ၊ အကျိုးမရှိပြန်ပျင်းသောစကားကို။ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏ ထားရာဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ ကျရာဖြစ်သော။ နိဗ္ဗယံ၊ ရေအို၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗဟုဘာဏီသိဝိံ၊ ပညာဖြင့် မပိုင်းခြားမှုရှိ များစွာစကားကို ပြောဆိုတတ်သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌။ အာနိဒဝါ၊ အပြစ်တို့သည်။ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မန္တဘာဏီသိဝိံ၊ ပညာဖြင့် ပိုင်းခြား၍ စကားကို ဆိုတတ်သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌။ အာနိသံသာ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ရသာ၊ ချွတ်ယွင်းဘောက်ပြန် မဟုတ်မရှင်သောစကားကို။ ဘဏတိ၊ မဆို၊ ဝိသုတံ၊ ချောပစ်ရုံးတိုက်သောစကားကို။ ဘဏတိ၊ မဆို၊ ဖရသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော စကားကို။ ဘဏတိ၊ မဆို၊ သမ္ပဗ္ဗဏပံ၊ အကျိုးမရှိပြန်ပျင်းသော စကားကို။ ဘဏတိ၊ မဆို၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏ ထားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂိံ၊ မြတ်သော ရူပါရုံစသည်တို့၏ ထည်ရာဖြစ်သော၊ ယောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မန္တဘာဏီသိဝိံ၊ ပညာဖြင့် ပိုင်းခြား၍ စကားကို ဆိုတတ်သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌။ အာနိသံသာ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်။ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အက္ခန္တိယာ၊သည်းမခံခြင်း၌၊ အာဒိနဝါ၊အပြစ်
 တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ငါးပါးတို့သည်၊ကတမေ၊အ
 ဘာယ်သည်တို့တည်း၊ ဗဟုနော၊များစွာသော၊ ဇနဿ၊လူအပေါင်းသည်၊
 အပ္ပိယော၊မချစ်အပ်သည်၊ အမနာပေါ၊စိတ်ဖြစ်မရောက်အပ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ဖြစ်၏၊ ဝေရဗဟုထောစ၊များစွာသော ပုဂ္ဂိုလ်တည်းဟူသော ရန်အကု
 သိုလ်တည်းဟူသောရန်ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဝဇ္ဇဗဟုထောစ၊
 များစွာသောအပြစ်ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သံရဋ္ဌော၊ပြင်းစွာတွေ
 ဝေသည်ဖြစ်၍၊ ကာလံ၊သေခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ပြု၏၊ ကာယဿ၊ခန္ဓာ
 ကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊သေသည်မှ၊ ပရံ၊နောက်၌၊
 အပါယံ၊ချင်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိ၊မကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏ထား
 ရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ရေသို့၊ဥပပဇ္ဇတိ၊
 ကပ်၍ဖြစ်၏၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 အက္ခန္တိယာ၊သည်းမခံနိုင်ခြင်း၌၊အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်၊ဣမေခေါပဉ္စ၊
 ဤငါးပါး တို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ခန္တိယာ၊ သည်းခံခြင်း၌၊
 အာနိသံသာ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ဤငါးပါးတို့တည်း၊ပဉ္စ၊
 ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊အဘာယ်သည်တို့နည်း၊ ဗဟုနော၊များစွာသော၊
 ဇနဿ၊လူအပေါင်းသည်၊ ပိယော၊ချစ်အပ်သည်၊မနာပေါ၊စိတ်ဖြင့်ရောက်
 အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဝေရဗဟုထော၊ များစွာသောပုဂ္ဂိုလ်တည်း
 ဟူသောရန်အကုသိုလ်၊ တည်းဟူသောရန်ရှိသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ဝဇ္ဇ
 ဗဟုထော၊ များစွာသော အပြစ်ရှိသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ အသံရဋ္ဌော၊
 ပြင်းစွာ မတွေ့ဝေသည်ဖြစ်၍၊ ကာလံ၊သေခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ပြု၏၊ကာ
 ယဿ၊ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊သေသည်မှ၊ပရံ၊
 နောက်၌၊သုဂတိ၊ ကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏ ထားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ၊
 မြတ်သောရူပါရုံစသည်တို့၏ တည်ရာဖြစ်သော၊ ထောကံ၊နတ်ပြည်သို့၊ဥပ
 ဝဇ္ဇတိ ကပ်၍ဖြစ်၏၊ဣတိဣမေပဉ္စ၊ဤငါးပါးတို့တည်း၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊
 ခန္တိယာ၊ သည်းခံခြင်း၌၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်၊ ဣမေခေါ
 ပဉ္စ၊ဤငါးပါးတို့တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေစ၊မိန့်တော်မူ၏ ။ ပဉ္စဝံ၊ပဉ္စမ
 သုတ်သည်၊နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊အက္ခန္တိယာ၊ သည်းမခံခြင်း၌၊အာဒိနဝါ၊အပြစ်တို့
 သည်၊ဣမေပဉ္စ၊ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ငါးပါးတို့သည်၊ကတမေ၊အဘာယ်
 သည်တို့နည်း၊ဗဟုနော၊များစွာသော၊ဇနဿ၊လူအပေါင်းသည်၊အပ္ပိယော၊

ဝဠုကနိပါတ်ပဉ္စမပဏ္ဍိတသက-၂-အက္ခောသကဝဂ်။ ၆၃၃

မချစ်အပ်သည်။ အမနာပေါ်စိတ်ဖြစ်မရောက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 လုဒ္ဓေါ၊ ကြမ်းတမ်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိပ္ပဒိသာဇီဝ၊ နှလုံးမသာ
 ယာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ သံရဋ္ဌော၊ ပြင်းစွာ တွေဝေသည် ဖြစ်၍၊
 ကာယံ၊ သေခြင်းကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊
 ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှာ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်း
 သာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှုကို ပြုသော သူတို့၏ ထားရာဖြစ်
 သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏။ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့
 တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အက္ခန္တိယာ၊ သည်းမခံခြင်း၌၊ အာနိနဝါ၊
 အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ခန္တိယာ၊ သည်းခံခြင်း၌၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်၊ ဣမေ
 ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကထမေ၊ အဘယ်သည်တို့
 နည်း၊ ဗဟုနော၊ များစွာသော၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဝိယော၊ ချစ်အပ်
 သည်၊ မနာပေါ်စိတ်ဖြင့်ရောက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အလုဒ္ဓေါ၊
 မကြမ်းတမ်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဝိပ္ပဒိသာဇီဝ၊ နှလုံးသာ ရှင်
 သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသံရဋ္ဌော၊ ပြင်းစွာမတွေဝေသည်ဖြစ်၍၊
 ကာယံ၊ သေခြင်းကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်
 ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှာ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုကိုပြု
 သောသူတို့၏ထားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ၊ မြတ်သောဂူပါရုံစသည်တို့၏ထည်ရာ
 ဖြစ်သော၊ ထောကံ၊ နတ်ပြည့်သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏။ ဣတိဣမေပဉ္စ၊
 ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခန္တိယာ၊ သည်းခံခြင်း၌၊ အာနိသံ
 သာ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ခေဋံ၊ ဆဋ္ဌသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အပါသာဒိကေ၊ ကြည်ညိုတွယ်မရှိသောကာယ
 ကံစသည်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာနိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊
 ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကထမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊
 အတ္တာဝိ၊ မိမိသည်လည်း၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥပဝေတိ၊ စွပ်စွဲ၏၊ အနုဝိစ္စ
 ဝိစစ်၍၊ ဝိညာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဂရဟန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ပါပကော၊ မကောင်း
 သော၊ ကတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသောအသံသည်၊ အတ္တုဂ္ဂစ္ဆတိ၊ ပြန်နှံ့၍တက်
 ၍၊ သံရဋ္ဌော၊ ပြင်းစွာတွေဝေသည်ဖြစ်၍၊ ကာယံ၊ သေခြင်းကို၊ ကရေတိ၊
 ပြု၏။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေ

သည်။ ပရံ၊ နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏။ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အပါသာဒိကေ၊ ကြည်ညိုတွယ်မရှိသောကာယကံစသည်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပါသာဒိကေ၊ ကြည်ညိုတွယ်မရှိသောကာယကံစသည်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာဒိသံသာ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အတ္တာဝိ၊ မိမိသည်လည်း၊ အတ္တာနံ၊ မိမိဟိုဟိုကို၊ နုဥပဝဇ္ဇတိ၊ မစွပ်စွဲ၊ အနုဝိဂ္ဂ၊ စိစစ်၍၊ ဝိညူ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပသံသန္တိ၊ မြီးပွမ်းကုန်၏။ ကဿာ၊ ကောင်းသော၊ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသောအသံသည်။ အတ္တုဂ္ဂန္တိတိ၊ ပြန်နှံ့၍ထက်၏။ အသံရဋ္ဌော၊ မတွေဝေသည်ဖြစ်၍၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို ကရောတိ၊ ပြု၏။ ကာယသမံ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုကိုပြုသော သူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ၊ မြတ်သောရူပါရုံစသည်တို့၏ တည်ရာဖြစ်သော၊ ယေကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏။ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပါသာဒိကေ၊ ကြည်ညိုတွယ်မရှိသောကာယကံစသည်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာဒိသံသာ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သတ္တမံ၊ သတ္တမသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အပါသာဒိကေ၊ ကြည်ညိုတွယ်မရှိသောကာယကံစသည်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အပ္ပသန္နာ၊ မကြည်ညိုကုန်သောသူတို့သည်၊ နပသီဒန္တိ၊ မကြည်ညိုကုန်၊ ဗသန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်ပြီးသော၊ ဧကစ္စာနုဉ္စ၊ အချို့သော သူတို့အားလည်း၊ အညထက္ကံ၊ ကြည်ညိုခြင်း၏ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာထုရား၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကထံ၊ လိုက်နာသည်မည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၏။ ပတ္တိမာဇနကာ၊ နောက်လားသူလူအပေါင်းသည်၊ ဒိဋ္ဌာနုဂတိံ၊ မြင်အပ်ဘူးသောအမြင်အရာသို့အစဉ်လိုက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နပသီဒတိ၊ မကြည်ညို၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အပါသာဒိကေ၊

ပဉ္စကနိပါတ်ပဉ္စမပဏ္ဍိတသက-၂-အက္ခောသကဝဂ်၊ ၆၃၅

ကြည်ညိုတွယ်မရှိသောကာယကံစသည်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပါသာဒိကေ၊ ကြည်ညိုတွယ်မရှိသောကာယကံစသည်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အပ္ပသန္နံ၊ မကြည်ညိုကုန်သောသူတို့သည်၊ ပဘိဒန္တိ၊ ကြည်ညိုကုန်၏၊ ပသန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်ပြီးသောသူတို့အား၊ ဘိဇျောတာဝေါ၊ လွန်စွာပွားများခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာတရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမထော်သည်၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပစ္ဆိမာဇနတာ၊ နောင်သာသူအပေါင်းသည်၊ ဒိဋ္ဌာနုဂတိံ၊ မြင်အပ်ဘူးသောအခြင်းအရာသို့အစဉ်လိုက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ အဿ၊ ထိုသူ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပဘိဒတိ၊ ကြည်ညို၏၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပါသာဒိကေ၊ ကြည်ညိုတွယ်မရှိသော ကာယကံ စသည်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အဋ္ဌဝံ၊ အဋ္ဌမသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဂ္ဂိတ္ထိံ၊ မီး၌၊ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အစက္ခုဿော၊ မျက်စိ မကြည်ထင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏကရဏော၊ အဆင်းမထွ်ခြင်းကိုပြုထတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုဗ္ဗလကရဏော၊ အားနည်းသည်၏ အဖြစ်ကိုပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သင်္ဂဏိကာရာမပန္နနော၊ အပေါင်းကိုသွဲတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တိရစ္ဆာနကထာပဝတ္တိနိ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့၏ ဘိယာဖြစ်သော စကားကို ဖြစ်စေတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါး တို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဂ္ဂိတ္ထိံ၊ မီး၌၊ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ နဝံ၊ နဝမသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မရုရုယ၊ မရုရုဖ်ပြည်၌၊ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဝိသမာ၊ မည်မညွတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟုရဇာ၊ များစွာသောမြို့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စဏ္ဍာ၊ ကြမ်းသော၊ သုနခါ၊ ရွေးရှိသည်၊

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါဠာ၊ ရဲသော၊ ယက္ခာ၊ ဘီးလှရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုတ္တ
 တပိစ္ဆာ၊ ရဲခဲသော ဆွမ်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါး
 တို့ကည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မရဏယ၊ မရဏ ဖြစ်သည်။ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်
 တို့သည်။ ဣမေခေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ကည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေဂါ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။ ဒေသံ၊ ဒေသမသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ဒုတိ
 ယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ အက္ခောသကဝဂ္ဂေ၊ အက္ခောသကဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိ
 တော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံ သည်ကား။ ။ အက္ခောသ၊ ဆယ်ပါးသော ဆဲရေးခြင်းတို့
 ဖြင့်ဆဲရေးသော ရဟန်းအား အပြစ်ငါးပါးကို ဟောရာ ဖြစ်သော သုတ်လည်း
 ကောင်း။ တစ္ဆေန၊ ခိုက်ရန် ငြင်းခန်ပြုသော ရဟန်းအား အပြစ်ငါးပါးကို ဟော
 ရာ ဖြစ်သော သုတ် လည်းကောင်း။ ဘီယံ၊ ဘီထရှိသော ရဟန်းအား အကျိုး
 ငါးပါးကို ဟောရာ ဖြစ်သော သုတ် လည်းကောင်း။ ဗဟုဘာဏိ၊ ပညာဖြင့်
 မပိုင်းခြားမှုရှိများစွာသော စကားကို ဆိုထုတ်သော ရဟန်းအား အပြစ်ငါးပါး
 ကို ဟောရာ ဖြစ်သော သုတ် လည်းကောင်း။ ဧန္တေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အက္ခန္တိ
 ယော၊ သည်းမခံခြင်း၌ အပြစ်ငါးပါးကို ဟောရာ ဖြစ်သော သုတ်လည်း
 ကောင်း။ ဧန္တေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝက္ကာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ အပါသာ
 ဒိကာ၊ ကြည်ညိုဝွယ်မရှိသော ကာယကံစသည်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၌
 အပြစ်ငါးပါးကို ဟောရာ ဖြစ်သော သုတ်လည်းကောင်း။ အဂ္ဂိတ္ထိ၊ ဒီး၌ အပြစ်
 ငါးပါးကို ဟောရာ ဖြစ်သော သုတ်လည်းကောင်း။ မရဏေ၊ မရဏ ဖြစ်သည်။
 အပြစ်ငါးပါးကို ဟောရာ ဖြစ်သော သုတ် လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေ
 တာနိ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ဒေသ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံ ထည်း။ ။

ပဉ္စကနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဍာသက-၃-ဒီဃစာဂိကဝဂ်။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒီဃစာဂိကံ၊ ရှည်စွာသော ခရီးသို့ သွားခြင်းကို၊ အန
 ဝတ္ထစာဂိကံ၊ ကာလအပိုင်းအခြားမရှိသော သွားခြင်းကို၊ အနုယတ္တဿ၊
 အာနိတလဲလဲအား ထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရဏော၊ နေသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။
 အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ကည်း။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်
 ကာဓမေ၊ အဘယ် သည်ကို နည်း။ အာယုတံ၊ မကြားနာရသေးသော တရား
 ကားကို၊ နုသုတာတံ၊ မကြားနာရ၊ သုတံ၊ ကြားနာရသည်ကို၊ နုပရိယော

ပဉ္စကနိပါတ်ပဉ္စမပစ္ဆာသက-၃-ဒီဃစာဂိကဝဂ်၊ ၆၃၇

ဒါပေတိ၊ မဗြူစင်စေရ၊ ဧကစ္စေန၊ အချိုသော၊ သုတေန၊ အကြားအမြင်ဖြင့်၊ ဝိသာသနော၊ ကင်းသော ရွံရှာခြင်းရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဗာဠံ၊ ပြင်းစွာသော၊ ရောဂါတက်၊ ဆင်းရဲ ပြုပြင်သဖြင့် အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အနာရောဂါသို့၊ ဗုဿတိ၊ ရောက်၏၊ မိတ္တဝါစ၊ အဆွေခင်ပွန်း ရှိသည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိဣမေ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒီဃစာဂိကံ၊ ရှည်စွာသောခရီးသို့ သွားခြင်းကို၊ အနဝတ္ထ စာဂိကံ၊ ကာလ အပိုင်း အခြားမရှိသော သွားခြင်းကို၊ အနုယုတ္တဿ၊ အာနိသိတိ၊ အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမဝတ္ထစာရေ၊ ကောင်းစွာ ကာလအပိုင်းအခြားရှိသော သွားခြင်း၌၊ အာနိသိတိ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အသုတံ၊ မကြားနာရသေးသော တရားစကားကို၊ သုတာတိ၊ ကြားနားရ၏၊ သုတံ၊ ကြားနာရသည်ကို၊ ပရိယောဒါပေတိ၊ ပြုစင်စေ၏၊ ဧကစ္စေန၊ အချိုသော၊ သုတေန၊ အကြားအမြင်ဖြင့်၊ ဝိသာသနော၊ ကင်းသော ရွံရှာခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂါဠံ၊ ပြင်းစွာသော၊ ရောဂါတက်၊ ဆင်းရဲပြုပြင်သဖြင့် အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အနာရောဂါသို့၊ နုဗုဿတိ၊ မရောက်မိတ္တဝါစ၊ အဆွေခင်ပွန်းရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမဝတ္ထစာရေ၊ ကောင်းစွာ ကာလအပိုင်းအခြားရှိသော သွားခြင်း၌၊ အာနိသိတိ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်၊ ဣမေပေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒီဃစာဂိကံ၊ ရှည်စွာသော ခရီးသို့ သွားခြင်းကို၊ အနဝတ္ထစာဂိကံ၊ ကာလအပိုင်းအခြားမရှိသော သွားခြင်းကို၊ အနုယုတ္တဿ အာနိသိတိ၊ အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည် ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အနုဗိဝတံ၊ မရအပ်သေးသော တရားအထူးကို၊ နာမိဝတ္ထတိ၊ မရ၊ အမိဂတာ၊ မရအပ်ပြီးသော တရားအထူးမှ၊ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏၊ ဧကစ္စေန၊ အချိုသော၊ အမိဂတေန၊ မရအပ်ပြီးသော၊ သုတေန၊ အကြားအမြင်ဖြင့်၊ ဝိသာသနော၊ ကင်းသော ရွံရှာခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂါဠံ၊ ပြင်းစွာသော၊ ရောဂါတက်၊ ဆင်းရဲပြုပြင်သဖြင့် အသက်

ပွေးခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအနာရောဂါသို့၊ ဗုဒ္ဓကံ၊ ရောက်၏၊ မိတ္တဝါစ
 အဆွေခင်ပွန်းရှိသည်ထည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့
 ထည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒိဗ္ဗစာရိကံ၊ ရှည်စွာသောခရီးသို့ သွားခြင်းကို၊
 အနုဝတ္ထစာရိကံ၊ ကာလအပိုင်းအခြားမရှိသောသွားခြင်းကို၊ အနုယုတ္တဿ
 အဘနံထလဲလဲအားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထော၊ နေသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ထည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ သမဝတ္ထစာရေ၊ ကောင်းစွာကာလအပိုင်းအခြားရှိသောသွားခြင်း
 ဌ၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်၊ ပဉ္စ၊ ငါး
 ပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်အည်တို့နည်း၊ အနုဝိဂတံ၊ မရအပ်သေးသော
 တရားအထူးကို၊ အဝိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏၊ အဝိဂတော၊ ရအပ်ပြီးသောတရားအထူးမှ
 နပရိဟာယတိ၊ မယုတ်၊ ဧကစ္စေန၊ အချို့သော၊ အဝိဂတေန၊ ရအပ်ပြီးသော၊
 သုတေန၊ အကြားအမြင်ဖြင့်၊ ဝိဿမုခေါ၊ ကင်းသော ရှံရှာခြင်းရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂါဠံ၊ ပြင်းစွာသော၊ ရောဂါတက်၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်ထဲဖြင့်
 အသက်မွေ ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအနာရောဂါသို့၊ နုဗုဒ္ဓကံ၊ မရောက်၊
 မိတ္တဝါစ၊ အဆွေခင်ပွန်းရှိသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤ
 ငါးပါးတို့ထည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမဝတ္ထစာရေ၊ ကောင်းစွာကာလ
 အပိုင်းခြားရှိသောသွားခြင်းဌ၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်၊ ဣမေခေါ
 ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ထည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏၊ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယ
 သုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတိနိဝါသေ၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာနေခြင်းဌ၊ အာဒိ
 နဝါ၊ အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ထည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊
 ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဗဟုဘဏ္ဍော၊ များစွာသော ဘဏ္ဍာရှိသည်၊
 ဗဟုဘဏ္ဍာသန္ဓိစယော၊ များစွာသောဘဏ္ဍာကို ထိမ်းဆည်းခြင်းရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟုဘောသဇ္ဇော၊ များစွာသောထောပတ်ဆီဦးစသောဆေး
 ရှိသည်၊ ဗဟုဘောသဇ္ဇသန္ဓိစယော၊ များစွာသောထောပတ်ဆီဦးစသောဆေး
 ကိုထိမ်းဆည်းခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟုကိစ္စော၊ များစွာသောကိစ္စ
 ရှိသည်၊ ဗဟုကရဏီယော၊ များစွာသောပြုဘွယ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ကိကရဏီယေသု၊ အဘယ်သို့ပြုရအံ့နည်းဟုမေးမြန်းရုံစပ်၍ ပြုအပ်သော
 အမှုတို့ဌ၊ ဗျတ္တော၊ လိပ်မာသည်ဖြစ်၍၊ ဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတေတိ၊ လူရဟန်းတို့နှင့်၊
 အနုနုထောမိကေန၊ သာသနာတော်အား မထွေသော၊ ဝိဟိသံသဂ္ဂေတိ၊
 လူတို့နှင့်ထက္ခွန်းနှောရောငြိမ်းခြင်းတို့ဖြင့်၊ သံသဋ္ဌော၊ နှိုးနှောသည်ဖြစ်၍၊

ဗုဒ္ဓကနိပါတ်ဗဂ္ဂမပတ္ထာသက-၃ ဒိဃာစာဒိကဝဂ်၊ ၆၃၉

ဝိဟရတိ၊ နေဇ္ဇါ၊ တဋ္ဌာစအာဝါသာ၊ ထိုနေရာကျောင်းမှထည်း၊ ပက္ကမန္တော၊
 ဖဲသွားသော၊ သာပေကျော၊ ဝဲကွက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပက္ကမတိ၊ ဖဲသွားရ၏၊
 ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဘိနိဝါသေ၊
 အလွန်ကြာမြင့်ပွားနေခြင်း၌၊ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါး
 ပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမဝတ္ထဝါသေ၊ ကောင်းစွာကာလ
 အပိုင်းအခြားရှိသောနေခြင်း၌၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်၊ ဣမေ
 ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့
 နည်း၊ ဗဟုဘဏ္ဍော၊ များစွာသောဘဏ္ဍာရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဗဟု
 ဘဏ္ဍာသန္ဓိစယော၊ များစွာသော ဘဏ္ဍာကို ထိမ်းဆည်းခြင်းရှိသည်၊
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဗဟုဘေသန္ဓေ၊ များစွာသောထောပတ်ဆီဦးစသောဆေး
 ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဗဟုဘေသန္ဓေသန္ဓိစယော၊ များစွာသောထောပတ်
 ဆီဦးစသောဆေးကိုထိမ်းဆည်းခြင်းရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဗဟုကိစ္စော
 များစွာသောကိစ္စရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဗဟုကရဏီယော၊ များစွာသော
 ပြုဘွယ်ကိစ္စရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကိကရဏီယေသု၊ အဘယ်သို့ ပြုရ
 အံ့နည်းဟုမေးမြန်းစုံစမ်း၍ပြုအပ်သောအမှုတို့၌၊ ဗျတ္တော၊ လိပ်မာသည်ဖြစ်
 ၍၊ ဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတေတိ၊ လူရဟန်းတို့နှင့်အနန္တလောမိဏေန၊ သာသနာတော်
 အားမလျော်သော၊ ဝိတိသံသဂ္ဂေန၊ လူတို့နှင့်တကွနှိုးနှောရောပြွမ်းခြင်းဖြင့်၊
 အသံသဋ္ဌောမနှိုးနှောသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေဇ္ဇါ၊ တဋ္ဌာစအာဝါသာ၊ ထို
 နေရာကျောင်းမှထည်း၊ ပက္ကမန္တော၊ ဖဲသွားသောသူသည်၊ အနုပေခေါ၊
 ဝဲကွက်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပက္ကမတိ၊ ဖဲသွားရ၏၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤ
 ငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမဝတ္ထဝါသေ၊ ကောင်းစွာ
 ကာလ အပိုင်းအခြား ရှိသောနေခြင်း၌၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးဆက်တို့
 သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်
 မူ၏၊ တတိယံ၊ တတိယသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဘိနိဝါသေ၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာ နေခြင်း၌၊
 အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့
 သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အဝေါသမစ္ဆရိ၊ ကျောင်း၌ ဝန်
 တိုခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣထမစ္ဆရိ၊ ဒါယကာတို့၌ ဝန်တိုခြင်း
 ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဇာဘမစ္ဆရိ၊ ထာဘိ၌ ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဝတ္ထမစ္ဆရိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၌ ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဓမ္မမစ္ဆရိ၊ ပရိယတ္တိဝဋ္ဌ၌ ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣမေ

ပဉ္စမဗျူဟာဒါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတိနိဝါသေ၊ အလွန်ကြာ
 မြန်စွာနေခြင်း၌၊ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စမ၊ ဤငါးပါးတို့
 တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမဝတ္ထဝါသေ၊ ကောင်းစွာ ကာလ
 အပိုင်းအခြားရှိသောနေခြင်း၌၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်၊ ဣမေ
 ပဉ္စမဗျူဟာဒါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စမဗျူဟာဒါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်
 နည်း၊ အာဝါသမစ္ဆရိ၊ ကျောင်း၌ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 ကုသမစ္ဆရိ၊ ဒါယကာတို့၌ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သာဘမစ္ဆ
 ရိ၊ ထာဘိ၌ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဝဏ္ဏမစ္ဆရိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၌
 ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဓမ္မမစ္ဆရိ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မ၌ဝန်တိုခြင်း
 ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိဣမေပဉ္စမ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ သမဝတ္ထဝါသေ၊ ကောင်းစွာကာလအပိုင်းအခြားရှိသောနေခြင်း
 ၌၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စမ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊
 ဣတိဗျူဟာဒါးပါးတို့၊ အဝေါစ၊ မိနိတောဓိ၊ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကုလူပကေ၊ အိမ်သို့ကပ်သောရဟန်း၌၊ အာဒိနဝါ
 အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စမဗျူဟာဒါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စမဗျူဟာဒါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ
 အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အနာမန္တစာရေန၊ ထင်ရှားရှိသော ရဟန်းကိုမပန်
 ကြားမူ၍ရှာတွင်းသို့ သွားခြင်းကြောင့်၊ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊
 ရောက်၏၊ ခဟော၊ မျက်စိအားဖြင့်ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌၊ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်
 နေခြင်းကြောင့်၊ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ ပဋိစ္ဆန္နေ၊
 တိုက်ခုံရုံစသည်တို့ဖြင့်ဖုံးကွယ်သော၊ အာသနေ၊ နေရာ၌၊ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်
 သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ မာတုဂါမဿ၊ မာတုဂါမအား၊ ဆပဉ္စဝါစာတိ၊ ငါပုန်
 ခြော်ပုန်တို့ထက်၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တော၊ ဟောသည်
 ဖြစ်၍၊ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ ကာမသင်္ကပ္ပဗဟုဝေ၊
 ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သောများသော ကြံခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဝိဟရတိ၊
 နေ၏၊ ဣတိဣမေပဉ္စမဗျူဟာဒါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကုလူပကေ၊
 အိမ်သို့ကပ်သောရဟန်း၌၊ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စမဗျူဟာဒါးပါး
 တို့တည်း၊ ဣတိဗျူဟာဒါးပါးတို့၊ အဝေါစ၊ မိနိတောဓိ၊ ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စမသုတ်သည်၊
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတိဝေလံ၊ အပိုင်းအခြားကိုလွန်၍၊ ကုလေသု၊
 ဒါယကာတို့၌၊ သံသဋ္ဌဿ၊ နှိုးနှောသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊ နေသော၊ ကုလူ

ပဉ္စကနိပါတ်ပဉ္စမပတ္ထနာသက-၃-ဒိဃစာရိကဝဂ်၊ ၆၄၁

ပကဿ၊ဒါယကာသိကဏ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ရဟန်း၏၊အာဒိနဝါ၊အပြစ်တို့
 သည်၊ဣမေပဉ္စ၊ဤငါးပါးတို့တည်း၊ပဉ္စ၊ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊အဘယ်
 သည်တို့နည်း၊မာတုဂါမဿ၊မာတုဂါမကို၊ အဘိဏ္ဍဒဿနံ၊မပြတ်မြင်ရ
 ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဒဿနော၊မြင်ခြင်းသည်၊သတိ၊ရှိသော်၊သံသဂ္ဂေါ
 န္နိ၊နှောခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သံသဂ္ဂေါ၊နှောခြင်းသည်၊သတိ၊ရှိသော်
 ဝိဿာသော၊အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဝိဿာသော၊အကျွမ်း
 ဝင်ခြင်းသည်၊သတိ၊ရှိသော်၊ဩဇာရော၊ ရာဂသည်သက်ဝင်အပ်သည်၊
 ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဩတိဗ္ဗုစိတ္တဿ၊ ရာဂသည်သက်ဝင်အပ်သောစိတ်ရှိ
 သောရဟန်းအား၊ အနဘိရတောဝါ၊ မန္တေထျှာသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဗြဟ္မ
 စရိယံ၊မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရိယတိ၊ကြင့်ရထက္ကံ၊ အညထရံ၊အမှတ်
 မရှိသော၊ သံကိလိဋ္ဌံ၊ငြိမ်နှမ်းသော၊အာပတ္တိံ၊ဝါ၊အာပတ်တို့မူလည်း၊အာ
 ပဇ္ဇဿတိ၊ ရောက်ထက္ကံ၊ သိက္ခဝါ၊ သိက္ခာကိုလည်း၊ ပဗ္ဗက္ခာယ၊ ချ၍၊
 ဟိနာယ၊ယုတ်သောလူ၏ဘောင်သို့၊အာဝတ္တိံ၊သတိ၊လည်ထက္ကံ၊ ဣတိဇေ
 ဤအကြောင်းကို၊ ပါဠိကဿံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့
 တည်း၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အတိဝေလံ၊အပိုင်းအခြားကိုလွန်၍၊ကုလေ
 သု၊ဒါယကာတို့၌၊ သံသဋ္ဌဿ၊ နှောသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊နေသော၊
 ကုလုပကဿ၊ ဒါယကာသိကဏ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ရဟန်း၏၊ အာဒိနဝါ၊
 အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေခေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 မိနိတော၊မူ၏၊ဆဋ္ဌံ၊ဆဋ္ဌသုတ်သည်၊နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဘောဂေသု၊စည်းစိမ်တို့၌၊ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့
 သည်၊ဣမေပဉ္စ၊ဤငါးပါးတို့တည်း၊ပဉ္စ၊ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊အဘယ်
 သည်တို့နည်း၊ ဘောဂါ၊စည်းစိမ်တို့သည်၊ အဂ္ဂိသာဓာရဏာ၊မီးနှင့်ဆက်
 ဆံကုန်၏၊ဘောဂါ၊စည်းစိမ်တို့သည်၊ ဥဒကသာဓာရဏာ၊ရှေ့နှင့်ဆက်ဆံ
 ကုန်၏၊ဘောဂါ၊စည်းစိမ်တို့သည်၊ ရာဇသာဓာရဏာ၊ မင်းနှင့်ဆက်ဆံ
 ကုန်၏၊ဘောဂါ၊စည်းစိမ်တို့သည်၊ စောရသာဓာရဏာ၊ ခိုးသူနှင့်ဆက်ဆံ
 ကုန်၏၊ ဘောဂါ၊စည်းစိမ်တို့သည်၊ အပ္ပယေဟိ၊မချစ်လို အပ်ကုန်သော၊
 ဒါယာဒေဟိ၊ အမွေခံ အမွေစားတို့နှင့်၊ သာဓာရဏာ၊ ဆက်ဆံကုန်၏၊
 ဣတိဣမေပဉ္စ၊ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဘောဂေသု၊စည်း
 စိမ်တို့၌၊ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေခေပဉ္စ၊ ဤငါးပါး တို့တည်း၊
 ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဘောဂေသု၊စည်းစိမ်တို့၌၊ အာဒိသံသာ၊အကျိုးဆက်
 တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊

အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်းတို့ကို၊ နိဿယ၊ ဖြို၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သုခေတိ၊ ချမ်းသာစေရ၏၊ ဝိဏေတိ၊ ပြည့်ဖြိုးစေရ၏၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရှုက်ဆောင်ရ၏၊ မာတာဝိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ သုခေတိ၊ ချမ်းသာစေရ၏၊ ဝိဏေတိ၊ ပြည့်ဖြိုးစေရ၏၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရှုက်ဆောင်ရ၏၊ ဝုတ္တဒါ၊ ရဒါသ ကမ္မကရပေါရိသေ၊ သားမယားကျွန်းအမှု လုပ်ယောက်ျားတို့ကို၊ သုခေတိ၊ ချမ်းသာစေရ၏၊ ဝိဏေတိ၊ ပြည့်ဖြိုးစေရ၏၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရှုက်ဆောင်ရ၏၊ မိတ္တာမဇ္ဈေ၊ အဆွေခင်ပွန်းချစ်ကျွမ်းဝင်သောသူတို့ကို၊ သုခေတိ၊ ချမ်းသာစေရ၏၊ ဝိဏေတိ၊ ပြည့်ဖြိုးစေရ၏၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရှုက်ဆောင်ရ၏၊ သမဏ ဗြာဟ္မဏေသု၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ သောဝဂ္ဂိကံ၊ နတ်ပြည်၌အကျိုးငှါဖြစ်သော၊ သုခဝိပါကံ၊ ချမ်းသာသောအကျိုးရှိသော၊ သဂ္ဂသံဝတ္တနိကံ၊ နတ်ပြည်၌ ပဋိသန္ဓေကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ ဥဒ္ဓဂ္ဂိကံ၊ အထက် ဖြစ်သောဘုံ၌ မြတ်သော အကျိုးရှိသော၊ ဒဂ္ဂိကံ၊ အလွှကို၊ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ ထည်စေရ၏၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘောဂေသု၊ စည်းစိမ်းတို့၌၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သတ္တဝံ၊ သတ္တမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဥသုဘာတ္ထေ၊ နေမြင့်မှချက်အပ်သော ထမင်းရှိသော၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အတိတိ၊ ခရီးသွား ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေတေ ပါဟုနာ၊ အကြင် ဧည့်သည်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဧည့်သည်တို့ကို၊ ကာထေန၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအခါ၌၊ နပဋိပူဇေန္တိ၊ မပူဇော်ရကုန်၊ ဗလိပဋိဂ္ဂါဟံကာ၊ အပူဇော်ကို ခံထိုက်ကုန်သော၊ ယာတာဒေဝတာ၊ အကြင်နတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာ၊ ထိုနတ်တို့ကို၊ ကာထေန၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအခါ၌၊ နပဋိပူဇေန္တိ၊ မပူဇော်ရကုန်၊ ယေတေသမဏ၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင် ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဧကဘတ္တိကာ၊ တထပ်ထည်းစားခြင်း ရှိကုန်၏၊ ရတ္တာ၊ မရထား၊ ညဉ့်အခါ၌စားခြင်းမှကြဉ်ကုန်၏၊ ဝိကာထဘောဇနာ၊ နေတွဲသောအခါ၌စားခြင်းမှ၊ ဝိရတာ၊ ကြဉ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ကာထေန၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအခါ၌၊ နပဋိပူဇေန္တိ၊ မပူဇော်ရ

ပဉ္စကနိပါတ်ပဉ္စမပဏ္ဍိတသက-၃-ဒိဃစာရိကဝဂ်၊ ၆၄၃

ကုန်၊ဒါသကမ္ဘကရပေါရိသာ၊ ကျွန်အမှုလုပ်ယောကျ်ားတို့သည်၊ ဝိရခါ၊
 မျက်နှာမသာကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကမ္ဘာအမှုကို၊ ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏၊အသမ
 ယေန၊အခါမဟုတ်သောအခါ၌၊ထုတ္တံ၊စားအပ်သော၊တာဝတကညေဝ၊ထို
 မှုလေ့အတိုင်းအရှည်ရှိသောထမင်းသည်သာလျှင်၊ အနောဇေန္တိ၊ဩဇာ
 မရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ဥဿုရဘက္ကော၊နေမြင့်မှချက်အပ်သောထမင်းရှိသော၊ ကုလေ၊
 အမျိုး၌၊အာဒိနဝါ၊အပြစ်ဘို့သည်၊ဣမေခေါပဉ္စ၊ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ရဟန်းတို့၊သမယဘက္ကော၊အခါ၌ချက်အပ်သောထမင်းရှိသော၊ကုလေ၊
 အမျိုး၌၊အာနိသံသာ၊အကျိုးဆက်တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ဤငါးပါးတို့တည်း၊
 ပဉ္စ၊ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အတိထိ၊ခရီးသွား
 ဖြစ်ကုန်သော၊ယေတေပါဟုနာ၊အကြင်ညွှန်သည်တို့သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊
 တေ၊ထိုညွှန်သည်တို့ကို၊ ကာလေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အခါ၌၊
 ပဋိပူဇေန္တိ၊ ပူးဇော်ကုန်၏၊ ဗထိပဋိဂ္ဂါဟိကာ၊ အပူဇော်ကိုခံထိုက်ကုန်
 သော၊သာ ဘာဓေဝတာ၊အကြင်နတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊တာ၊ထိုနတ်
 တို့ကို၊ ကာလေန၊သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ ပဋိပူဇေန္တိ၊ပူဇော်
 ရကုန်၏၊ယေတေသမဏဖြာဟူတာ၊ အကြင်ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ဧက
 ဘတ္တိကာ၊ တထပ်ထည်းစားခြင်းရှိကုန်၏၊ ရက္ခ၊ပရတာ၊ ညဉ့်အခါ၌စား
 ခြင်းမှကြဉ်ကုန်၏၊ ဝိကာသဘောဇနာ၊ နေထွဲသောအခါ၌စားခြင်းမှ၊ဝိရ
 တာ၊ကြဉ်ကုန်၏၊တေ၊ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကို၊ကာလေန၊သင့်တင့်လျောက်
 ပတ်သော အခါ၌၊ပဋိပူဇေန္တိ၊ပူးဇော်ကုန်၏၊ ဒါသကမ္ဘကာရပေါရိသာ၊
 ကျွန်အမှုလုပ် ယောကျ်ားတို့သည်၊ အဝိရခါ၊မျက်နှာသာ ရွှင်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ကမ္ဘ၊အမှုကို၊ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏၊သမယေန၊အခါမဟုတ်သောအခါ၌၊
 ထုတ္တံ၊စားအပ်သော၊ တာဝတကညေဝ၊ ထိုမှလောက် အတိုင်းအရှည်
 ရှိသောထမင်း သည်သာလျှင်၊ ဩဇေန္တိ၊ဩဇာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊
 ဣတိဣမေပဉ္စ၊ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ သမယဘက္ကော၊
 အခါ၌ချက်အပ်သောထမင်းရှိသော၊ ကုလေ၊အမျိုး၌၊အာနိသံသာ၊အကျိုး
 ဆက်တို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါ၊
 မိန့်ဘော်မူ၏၊ အဋ္ဌဝံ၊အဋ္ဌမသုတ်သည်၊နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊
 ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ကဏ္ဍသပ္ပေ၊မြွေဟောက်၌၊ အာဒိနဝါ၊အပြစ်ဘို့
 သည်၊ဣမေပဉ္စ၊ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ငါးပါးတို့သည်၊ကတမေ၊အဘယ်
 သည် တို့နည်း၊အသုပိ၊မစင်ကြယ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဗုဒ္ဓန္ဓော၊မကောင်း

သောအနံ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဘိဇ္ဈာန်ကြီးစွာသောအိပ်ခြင်းရှိသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သပ္ပဒိဘယော၊ ဘေးဘျားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မိတ္တ
 နုန္တိ၊ အဆွေခင်ပွန်းကိုပျက်ဆီးတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဣမေ
 ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကဏ္ဍသပ္ပေ၊ ရွှေဟောက်ခွံ၊
 အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်။ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မာတုဂါမေ၊ မာတုဂါမဋ္ဌိ၊ အာဒိ
 နဝါ၊ အပြစ်တို့သည်။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်။
 ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ အသုဗိ၊ မစင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 နုဂ္ဂန္ဓာ၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဘိဇ္ဈာန်ကြီးစွာသော
 အိပ်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သပ္ပဒိဘယော၊ ဘေးဘျားရှိသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မိတ္တနုန္တိ၊ အဆွေခင်ပွန်းကိုပျက်ဆီးတတ်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မာတုဂါမေ၊
 မာတုဂါမဋ္ဌိ၊ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်။ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ နဝံ၊ နာမသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကဏ္ဍသပ္ပေ၊ ရွှေဟောက်ခွံ၊ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်
 တို့သည်။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်။ ကတမေ၊
 အဘယ်သည်တို့နည်း။ ကောဓနော၊ အမျက်ကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဥပနာဟိ၊ ရန်ညှိုးဖွဲ့တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝာရဝိသော၊ ကြမ်း
 သောအဆိပ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နုဇ္ဈိဂေါ၊ နှစ်ခွသော လျှာရှိသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မိတ္တနုန္တိ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို ပျက်ဆီးတတ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ကဏ္ဍသပ္ပေ၊ ရွှေဟောက်ခွံ၊ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်။ ဣမေခေါပဉ္စ၊
 ဤငါးပါးတို့ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာ
 လျှင်၊ မာတုဂါမေ၊ မာတုဂါမဋ္ဌိ၊ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤ
 ငါးပါးတို့တည်း။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။
 ကောဓနော၊ အမျက်ကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပနာဟိ၊ ရန်ညှိုးဖွဲ့တတ်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝာရဝိသော၊ ကြမ်းသောအဆိပ်ရှိသည်။ ဟောတိ
 ဖြစ်၏။ နုဇ္ဈိဂေါ၊ နှစ်ခွသောလျှာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မိတ္တနုန္တိ၊ အဆွေခင်
 ပွန်းကိုပျက်ဆီးတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထကြ၊
 ထိုငါးပါးသောအပြစ်တို့တွင်၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ မာတုဂါမဿ၊

ပဉ္စကနိပါတ်ပဉ္စမပစ္ဆယသက ၃-ဒိဃာစာရိကဝဂ်၊ ၆၄၅

မာတုဂါမဇ္ဇိ။ ဧဝာရဝိသတာ။ ကြမ်းသောအဆိပ်ရှိသည်၏အဖြစ်မည်၏။
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ မာတုဂါမော၊ မာတု
 ဂါမသည်၊ ဘိဗ္ဗရာဂေါ။ ထက်သောရာဂရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့
 ထက်သောရာဂရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ မာတုဂါမဿ၊ မာတုဂါမဇ္ဇိ။ ဧဝာ
 ရဝိသတာ။ ကြမ်းသောအဆိပ်ရှိသည်၏အဖြစ်မည်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။
 ထကြိ၊ ဤငါးပါးသောအဖြစ်တို့တွင်၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ မာတုဂါ
 မဿ၊ မာတုဂါမဇ္ဇိ၊ ဗုဒ္ဓိဝဘာ၊ နှစ်ခွသောသျှာရှိသည်၏အဖြစ်မည်၏။ ဘိက္ခု
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမ
 သည်၊ ဝိသုထဝါစော၊ ချောပစ်ရုံးတိုက်သောစကားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏
 ဣဒံ၊ ဤသို့ချောပစ်ရုံးတိုက်သောစကားရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ မာတုဂါ
 မဿ၊ မာတုဂါမဇ္ဇိ၊ ဗုဒ္ဓိဝဘာ၊ နှစ်ခွသောသျှာရှိသည်၏အဖြစ်မည်၏။ ဘိက္ခု
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထကြိ၊ ထိုငါးပါးသောအဖြစ်တို့တွင်၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်
 ကား၊ မာတုဂါမဿ၊ မာတုဂါမဇ္ဇိ။ ဝိတ္တုဒုပ္ပိတာ၊ အဆွေခင်ပွန်းကိုပျက်
 ဆီးတတ်သည်၏အဖြစ်မည်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေဘုယျေန၊ များသော
 အားဖြင့်၊ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသည်။ အတိစာရိနိ၊ သယောကံထင်ငယ်
 ထားတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတည်း၊ ဘိက္ခု
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မာတုဂါမေ၊ မာတုဂါမ၌၊ အာဒိနပါ၊ အပြစ်တို့သည်။ ဣမေ
 ခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ထည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဒသမံ၊ ဒသ
 မသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ထတိယေ၊ သုံးခုမြောက်
 သော၊ ဒိဃာစာရိကဝဂ္ဂေါ၊ ဒိဃာစာရိကဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား။ ဧဒ္ဓေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူ
 အပ်ကုန်သော၊ ဒိဃာစာရိကံ၊ ရှည်သောခရီးသို့သွားခြင်းကို၊ အနုယုတ္တော၊
 အဘန်တလဲလဲ အားထုတ်သော ရဟန်းတို့အားအပြစ်ငါးပါးကိုဟောရာ
 ဖြစ်သောသုတ် ထည်းကောင်း၊ အတိနိဝါသံ၊ အလွန် ကြာမြင့်စွာနေခြင်း၌
 အပြစ်ငါးပါးကိုဟောရာဖြစ်သောသုတ်ထည်းကောင်း၊ မဒ္ဓတ္တရံ၊ ဝန်တိုခြင်း
 ငါးပါးကို ဟောရာ ဖြစ်သောသုတ် ထည်းကောင်း၊ ဧဒ္ဓေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊
 ကုဏ္ဍပကာ၊ ဒါသကာသို့ကပ်သောရဟန်း၌ အပြစ်ငါးပါးကို ဟောရာဖြစ်
 သောသုတ်ထည်းကောင်း၊ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၌အပြစ်ငါးပါးကိုဟော
 ရာဖြစ်သောသုတ် ထည်းကောင်း၊ ဥသုဇာတ္တံ၊ နေမြင့်မှချက်အပ်သော
 ထမင်းရှိသော အမျိုး၌ အပြစ်ငါးပါးကို ဟောရာဖြစ်သောသုတ် ထည်း

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထော်ဒိုဿု။

ကောင်း၊အပရေ၊တပါးကုန်သော၊ နွေးနှစ်ပါးကုန်သော။ ကဏ္ဍသပ္ပါ၊မြေ
ဟောက်နှင့်ကုသောမိန်းမ၌အပြစ်ငါးပါးကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်ထည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့။ တေတာနိ၊ထိုသုတ်တို့သည်။ ဒသ၊ဆယ်သုတ်တို့
သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသည်။ သျှင်၊ဥဒါနံ၊ဥဒါနံးတည်း။ ။

ပဉ္စကနိပါတ်-ပဉ္စမပစ္ဆာသက-၄-အာဝါထိကဝဂ်။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော၊ အာဝါထိကော၊ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု။
ရဟန်းသည်၊ အဘာဝနိယော၊စိတ်ဖြင့်မပွားစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။
ကကမေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊
တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော၊ အာဝါထိကော၊ကျောင်းနေဖြစ်
သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်။ အဘာဝနိယော၊ စိတ်ဖြင့်မပွားစေအပ်သည်။
ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း။ အာကပ္ပသမ္ပန္နော၊ရဟန်းတို့၏အသွင်အပြင်နှင့်ပြည့်စုံ
သည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။ ဝတ္ထသမ္ပန္နော၊ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်နှင့်ပြည့်စုံသည်။
နဟောတိ၊မဖြစ်။ ဗဟုထုဒတာ၊များသောအကြားအမြင်ရှိသည်။ နဟော
တိ၊မဖြစ်။ သုတေရော၊ အကြားအမြင်ကိုသောင်သည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။
ပဗ္ဗိသလ္လောဓာ၊ ကိလေသာကိုခေါင်းပါးစေတတ်သည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။
ပဗ္ဗိသလ္လာနာရာမော၊ အထူးထူးသောအပေါင်းအဘော် အထူးထူးသော
အာရုံမှပဲ၍ကယောက်အထည်းတည်းကိန်းအောင်းခြင်း၌မေ့ထောင်ခြင်းရှိ
သည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။ ကဏ္ဍာထဝါစော၊ ကောင်းသောစကားရှိသည်။
နဟောတိ၊မဖြစ်။ ကဏ္ဍာထဝါက္ကရဏော၊ကောင်းသောစကားသံရှိသည်။
နဟောတိ၊မဖြစ်။ ဒုပ္ပညော၊ ပညာနည်းသည်။ ဇဇ္ဇော၊မိက်သည်။ ဇေဇ္ဇမူဂေါ၊
အရိအနည်ယိုသောခံတွင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပဉ္စဟိ၊
ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော၊ အာဝါ
ထိကော၊ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု။ ရဟန်းသည်။ အဘာဝနိယော၊စိတ်
ဖြင့်မပွားစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ငါးပါး
ကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ခါဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သော၊ အာဝါထိကော၊ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု။ ရဟန်းသည်။ အဘာဝနိ
ယော၊စိတ်ဖြင့်မပွားစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊
ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော

ပဉ္စကနိပါတ်ပဉ္စမပတ္ထာသက-၄-အာဝါသိကဝဂ်၊ ၆၄၇

အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘာဝနီယော၊
 စိတ်ဖြင့်ပွားစေအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကထမေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်
 သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်
 စုံသော၊ အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘာဝနီ
 ယော၊ စိတ်ဖြင့်ပွားစေအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အာကပ္ပသမ္ပန္နော၊ ရ
 ဟန်း ဘုံ၏အသွင်အပြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပတ္တသမ္ပန္နော၊ ဝတ်
 နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟုသုဒ္ဓါ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုတဓရော၊ အကြားအမြင်ကိုဆောင်သည်၊ ဟောတိ
 ဖြစ်၏၊ ပဋိသလ္လေဓတာ၊ ကိလေသာကိုခေါင်းပါးစေကတ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ပဋိသလ္လာနာရာမော၊ အထူးထူးသောအပေါင်းအဘော် အထူးထူး
 သောအာရုံမှပဲ၍ ထယျောက်အထည်းတည်းကိန်းအောင်းခြင်း၌ မွေ့ချော်
 ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဏ္ဍာဏဝါစော၊ ကောင်းသောစကားရှိသည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသျှဏဝါတ္တရဓတာ၊ ကောင်းသောစကားဝင်ရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိသည်၊ အဇ္ဈော၊ မမိက်သည်၊ အနေဇ္ဇမူဂေါ၊
 အရိအရည်ယိုသောခံတွင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါ
 သိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘာဝနီယော၊ စိတ်ဖြင့်
 ပွားစေအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်
 သော၊ ဣမေဟိခေါဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊
 အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘာဝနီယော၊
 စိတ်ဖြင့်ပွားစေအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ
 ၏၊ ပဉ္စမံ ပဉ္စမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိန်း၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်
 သည်လည်း၊ မနာပေါစ၊ စိတ်နှလုံးကိုပွားစေကတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဂရုစ၊ အထေးပြုအပ်သည်လည်း၊ ဘာဝနီယောစ၊ စိတ်ဖြင့်ပွားစေအပ်
 သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကထမေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါ
 သိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိန်း၊ သီတင်း
 သုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သည်လည်း၊ မနာပေါစ၊ စိတ်

နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကရုစ၊ အလေးပြုအပ်သည်လည်း၊ ဘာဝနိယောစ၊ စိတ်ဖြင့်ပွားစေအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သီကဝါ၊ သီရှိလသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတော၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလဖြင့်စိတ်ဆို အပ်သောကာယခွါရဝစိခွါရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နော၊ အကျင့်ကျက်စားရာနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနုတ္တမက္ခေသု၊ အနုမြူအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်တို့၌၊ ဘယဒဿာဝိ၊ ဘေးဟုရှုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုန်တို့၌၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ သိက္ခာတိ၊ ကျင့်၏။ ဗဟုသုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုတဓရော၊ အကြားအမြင်ကို ဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုတ သန္နိ စယော၊ အကြားအမြင်ကို ဆည်းဘူးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယေကေဓမ္မာ၊ အကြင်ပါဠိဓမ္မတို့သည်၊ အာဒိ ကဏ္ဍာဏာ၊ အစ၌ကောင်းခြင်းရှိကုန်၏။ မဇ္ဈိကဏ္ဍာဏာ၊ အထယ်၌ကောင်းခြင်းရှိကုန်၏။ ပရိယောသာနကဏ္ဍာဏာ၊ အဆုံး၌ကောင်းခြင်းရှိကုန်၏။ သာထိံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ကေဝလပရိယဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံသော၊ ပရိသုန္ဓိံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ အဘိဝဒန္တိံ၊ ဟောကုန်၏။ တထာရူပါ၊ ထိုသို့သဘော ရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ ပါဠိဓမ္မတို့သည်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဗဟုသုတော၊ များသော အကြားအမြင်ရှိကုန်သည်။ ဓာတာ၊ ဆောင်အပ်ကုန်သည်။ စေတဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ပရိစိတာ၊ လေ့ကျက်အပ်ကုန်သည်။ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခိတာ၊ အာနံ့ထလဲလဲရှုအပ်ကုန်သည်။ ဒိဗ္ဗိယာ၊ ပညာဖြင့် သုပ္ပုဒိဗ္ဗါ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ သိအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကဏ္ဍာဏာဝါစော၊ ကောင်းသောစကားရှိသည်။ ကဏ္ဍာဏာဝါက္ခရဏော၊ ကောင်းသောစကားသံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဿဋ္ဌာယ၊ စင်ကြယ်သော၊ အနုထဝဋ္ဌာယ၊ အပြစ်လျှော့ကျသောပုန်ဗျည်းမရှိသော၊ အတ္ထဿ၊ အနက်ကို၊ ဝိညာပနိယာ၊ သိစေတတ်သော၊ ပေါရိယာ၊ ပြည်ကြီးသူတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဘိစေတသိကာနံ၊ လွန်မြတ်သောစိတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗဓမ္မသုခဝိဟာရာနံ၊ မျက်မှောက်သောကုန်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်းရှိကုန်သော၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဈာနာနံ၊ ဈာန်တို့ကို၊ နိကာမဿာဘိ၊ အလိုရှိတိုင်းရခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အင်္ဂုတ္တိယာဘိ၊ မပြုပြင်သဖြင့်ရခြင်း

ပဉ္စကနိပါတ်ပဉ္စမပဋိညာသက-၄-အာဝါသိကဝဂ်၊ ၆၄၉

ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အကသိရ ဝာသတိ၊ မပင် ပန်းသဖြင့် ရခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါ မရှိသော၊ စေတော၊ ဝိရတ္တိံ၊ စိတ်၏ ကိလေ သာတို့မှ လွတ်သော အရဟတ္တ ဖိုလ်ကို ထည်းကောင်း၊ ပညာ ဝိရတ္တိံ၊ ကိလေ သာတို့မှ လွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ် ပညာကိုထည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ဖျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍၊ သတ္ထိကတ္တာ၊ ဖျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သည် ထည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည် ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂရူစ၊ အလေးပြုအပ်သည်ထည်းကောင်း၊ ဘာဝနီယောစ၊ စိတ်ဖြင့်ပွားစေအပ်သည်ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ဓမ္မေဟိ၊ ဤထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သည်ထည်းကောင်း၊ မနာပေါစ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွားစေ တတ်သည် ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂရူစ၊ အလေးပြုအပ်သည်ထည်းကောင်း၊ ဘာဝနီယောစ၊ စိတ်ဖြင့်ပွားစေအပ်သည် ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၊ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဝါသံ၊ ကျောင်းကို၊ သောဘောတိ၊ တင့်တယ်စေ၏၊ ကထမေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဝါသံ၊ ကျောင်းကို၊ သောဘောတိ၊ တင့်တယ်စေသနည်း၊ သီလဝါ၊ သီလရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (လ)၊ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုန်တို့၌၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ဗဟုသုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (လ)၊ ဒိဗ္ဗိယာ၊ ပညာဖြင့်၊ သုပ္ပုဗ္ဗိ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဝိဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ထိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကဏ္ဍာဏဝါ
 စော၊ ကောင်းသောစကားရှိသည်။ ကဏ္ဍာဏဝါက္ကရဏော၊ ကောင်းသော
 စကားသံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဿဋ္ဌာယ၊ စင်ကြင်သော။ အနေဇာ
 ဋ္ဌာယ၊ အခါအရည်ယိုသော ခံတွင်းမရှိသော။ အတ္ထဿ၊ အနက်ကို။ ဝိညာ
 ပနိယာ၊ လိစေတတ်သော။ ဝေပါဒိယာ၊ ပြည်းကြီးသူတို့ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဝါစာ
 ယ၊ စကားနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပသကံမန္တေ၊
 ကပ်သောသူတို့ကို။ ဓမ္မိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်။ သန္ဓသေတုံ၊
 ကောင်းစွာပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း။ သမာဒပေတုံ၊ ဆောက်တည်ခြင်းငှါ
 ထည်းကောင်း။ သရက္ခေဇေတုံ၊ ကောင်းစွာထက်စေခြင်းငှါလည်းကောင်း။
 သမ္ပဟံသေတုံ၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်ရှင်စေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။
 ပဗ္ဗိဗဇေတုံ၊ စွမ်းနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဘိစေတထိကာနံ၊ လွန်မြတ်
 သောစိတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုဘိကာရာနံ၊ မျက်မှော်သောကိုယ်၏အဖြစ်
 ၌ချမ်းသာစွာနေခြင်းရှိကုန်သော။ စတုန္တံ၊ ထေးပါးကုန်သော။ ဈာနာနံ၊ ဈာန်
 တို့ကို။ နိကာမထာဘိ၊ အလိမ္မာတိုင်းရခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အကိစ္စ
 လာဘိ၊ မပြုငြင်သဖြင့်ရခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အကထိရုထာဘိ၊
 မပင့်ပန်းသဖြင့်ရခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး
 ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ အာဝါထိ
 ကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာဝါထံ၊ ကျောင်းကို။
 သောဘေတိ၊ တင့်တယ်စေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်
 သော။ ဣမေဟိခေါဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။
 အာဝါထိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာဝါထံ၊
 ကျောင်းကို။ သောဘေတိ၊ တင့်တယ်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဂေါစ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။ တတိယံ၊ တတိယသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ အာဝါထိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်။ အာဝါသဿ၊ ကျောင်းအား။ ဗဟုပကာရော၊ များသောကျေး
 ဖူးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော။ ပဉ္စဟိ၊ ငါး
 ပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ အာဝါထိ
 ကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာဝါသဿ၊ ကျောင်း
 အား။ ဗဟုပကာရော၊ များသောကျေးဖူးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်။
 ဖြစ်သနည်း။ ဘိထဝါ၊ ဘိထရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ပ)၊ ဘိက္ခာပဒေသု၊ ဘိက္ခာပုဒ်တို့၌။

ပဉ္စကနိပါတ်ပဉ္စမပဋ္ဌာသက-၄-အာဝါထိကဝဂ်၊ ၆၅၁

သမာဒါယ၊ ဘေဏ်တည်၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ဗဟုသုတော၊ များ
 သောအကြားအမြင်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ပ)၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာဖြင့်၊
 သုပ္ပုဗ္ဗိဝိဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏။ ခဏ္ဍေပုလ္လံ၊ ကျိုးသည်ပွင့်သည်ကို၊ ပဋိသင်္ခရေတိ၊ ပြုပြင်စီရင်၏။ ခေါပန၊
 စင်စင်၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာသည်။ မဟာ၊ များသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်ပြားအံ့။ နာနာဝေရဇ္ဇကာ၊ အထူးထူးသောတိုင်းနိုင်ငံမှ လာကုန်သော၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အဘိက္ကန္တာ၊ ရှေးရှုလာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာသည်။
 မဟာခေါ၊ များသည်သာလျှင်တည်း။ နာနာဝေရဇ္ဇကာ၊ အထူးထူးသော
 တိုင်းနိုင်ငံမှ လာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အဘိက္ကန္တာ၊ ရှေးရှု
 လာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝုပ္ပာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရေထ၊
 ပြုကုန်သော။ ဝုပ္ပာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သမယော၊ အခါ
 တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂိတိနံ၊ လူတို့ကို၊ ဥပသကံ၊ မိတ္တူ၊ ကပ်၍၊ အာရော
 စေတိ၊ ပြောကြား၏။ အာဘိစေတသိကာနံ၊ လွန်မြတ်သော စိတ်၌ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုဘိဟာရာနံ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ချင်းသာစွာ
 နေခြင်းရှိကုန်သော၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဈာနာနံ၊ ဈာန်တို့ကို၊ နိကာမ
 ထာဘိ၊ အလိုရှိတိုင်းရခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အကိစ္ဆလဘိ၊ မငြို
 ငြင်သဖြင့်ရခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အကသိရလဘိ၊ မပင်ပန်းသဖြင့်
 ရခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်ကော၊ ဓမ္မေဟိ၊
 တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ အာဝါထိကော၊ ကျောင်းနေ
 ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာဝါသသာ၊ ကျောင်းအား၊ ဗဟုပကာ
 ရော၊ များသော ကျေးဇူးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေတိခေါဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂ
 တော၊ ပြည့်စုံသော။ အာဝါထိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်။ အာဝါသသာ၊ ကျောင်းအား၊ ဗဟုပကာရော၊ များသောကျေးဇူးရှိ
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေ၊ မိန့်တော်မူ၏။ စတုတ္ထံ၊
 စတုတ္ထသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါထိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်။ ဂိတိနံ၊ လူတို့အား၊ အနုကမ္ပတိ၊ အစဉ်သနား၏။ ကတမေဟိ၊
 အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊

သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ ဂိဟိနံ၊ လူတို့အား၊ အနုကမ္ပတိ၊ အစဉ်သနားသနည်း၊ အဓိဝိ
 လေ၊ လွန်မြတ်သောထိလဟု ဆိုအပ်သောငါးပါးထိလန္တိ၊ သမာဒပေတိ၊
 သောကံတည်စေ၏၊ ဓမ္မဒဿနေ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကိုရှုခြင်း၌၊ နိဝေ
 သေတိ၊ တည်ပေ၏၊ ဂိဿနကော၊ နာသောရဟန်းတို့ကို၊ ဥပသကံမိတ္တာ၊
 ကပ်၍၊ သတိံ၊ သတိကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ သတိံ၊ သတိ
 ကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေသနည်း၊ အာဟသ္မန္တော၊ အရှင်တို့၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့
 သည်၊ အရဟဂ္ဂတံ၊ ခင်ထိမ်းသောပူဇော်အထူးကိုခံထိုက်သောရထနာသုံး
 ပါး၌ဖြစ်သော၊ သတိံ၊ သတိကို၊ ဥပဋ္ဌာပေထ၊ ဖြစ်စေကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သတိံ၊ သတိကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ခေါပန၊ ဝင်စစ်၊ ဘိက္ခု၊ သံဃော၊ ရဟန်း
 သံဃာသည်၊ မဟာ၊ များသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နာနာဝေရဇ္ဇကော၊ အထူး
 ထူးသောတိုင်းနိုင်ငံမှထာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အဘိက္ကန္တာ၊
 ငှေးရှုသာကုန်၏၊ ဂိဟိနံ၊ လူတို့ကို၊ ဥပသကံမိတ္တာ၊ ကပ်၍၊ အာရောစေတိ၊
 ပြောကြား၏၊ ကိံ၊ အာရောစေတိ၊ အဘယ်သို့ပြောကြားသနည်း၊ အာဂုသော၊
 ငါ့ရှင်တို့၊ ဘိက္ခု၊ သံဃော၊ ရဟန်းသံဃာသည်၊ မဟာ၊ ခေါ၊ များသည်သာ
 ယျှင်တည်း၊ နာနာဝေရဇ္ဇကော၊ အထူးထူးသော တိုင်းနိုင်ငံမှထာကုန်သော၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အဘိက္ကန္တာ၊ ငှေးရှုသာကုန်၏၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှု
 တို့ကို၊ ကဏေထ၊ ပြုကုန်လော့၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကာထံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊
 သမယော၊ အခါတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေတိ၊ ပြောကြား၏၊ ခေါပန၊
 ဝင်စစ်၊ အဿ၊ ထိုကျောင်းနေရဟန်းအား၊ လုခံဝါ၊ ကြမ်းသည်လည်းဖြစ်
 သော၊ ပဏီတံဝါ၊ နူးညံ့ထိမ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်သော၊ ယံဘောဇနံ၊ အကြင်
 ဘောဇဉ်ကို၊ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏၊ တံ၊ ထိုဘောဇဉ်ကို၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပရိ
 တုဋ္ဌာဘိ၊ သုံးဆောင်၏၊ သဒ္ဓါဒေသျံ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်၍ပေးလှူအပ်သောပစ္စည်း
 ထေးပါးကို၊ နဝိနိပါတေတိ၊ မပျက်စီးစေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်
 သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါသိကော၊
 ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဂိဟိနံ၊ လူတို့အား၊ အနုကမ္ပတိ၊
 အစဉ်သနား၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ
 ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါသိကော၊
 ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဂိဟိနံ၊ လူတို့အား၊ အနုကမ္ပတိ၊
 အစဉ်သနား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ပဉ္စဝံ၊ ပဉ္စမသုတ်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ပဉ္စကနိပါတ်ပဉ္စမပစ္ဆာသက-၄-အာဝါသိကဝဂ်၊ ၆၅၃

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော၊ အာဝါသိကော၊ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ဘိက္ခု၊
ရဟန်းကို၊အာဘတံ၊ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့
သို့၊ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊
နိက္ခိတ္တော၊ချထားအပ်၏၊ ကထမေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊
ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊
ဘိက္ခု၊ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထား
အပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ဤအတူ၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ကံသည်၊နိရယေ၊
ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်သည်၊ အနန္ဒဝိဂ္ဂ၊မဝိစင် မဆင်ခြင်မှု၍၊
အပရိယော ဂါဟေတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့် မသက်ဝင်မှု၍၊ အဝတ္ထာရဟဿ၊
ဂုဏ်းကျေးဇူးကို မထိုက်သောသူ၏၊ ဝတ္ထံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊
ပြောဆို၏၊အနန္ဒဝိဂ္ဂ၊မဝိစင်မဆင်ခြင်မှု၍၊ အပရိယောဂါဟေတွာ၊ ဥာဏ်
ဖြင့် မသက်ဝင်မှု၍၊ ဝတ္ထာရဟဿ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ထိုက်သောသူ၏၊
အဝတ္ထံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ဘာသတိ၊ပြောဆို၏၊အနန္ဒဝိဂ္ဂ၊မဝိစင်မဆင်
ခြင်မှု၍၊အပရိယောဂါဟေတွာ၊ဥာဏ်ဖြင့်မသက်ဝင်မှု၍၊အပသာဒနိယေ
ကြည်ညိုတွယ်မရှိသော၊ ဋ္ဌာနေ၊အရာ၌၊ ပသာဒံ၊ကြည်ညိုခြင်းကို၊ ဥပဒံ
သေတိ၊ဖြစ်စေ၏၊အနန္ဒဝိဂ္ဂ၊ မဝိစင်မဆင်ခြင်မှု၍၊အပရိယောဂါဟေတွာ၊
ဥာဏ်ဖြင့်မသက်ဝင်မှု၍၊ပသာဒနိယေ၊ကြည်ညိုတွယ်ရှိသော၊ဋ္ဌာနေ၊အရာ
၌၊အပ္ပသာဒံ၊ မကြည်ညိုခြင်းကို၊ ဥပဒံသေတိ၊ဖြစ်စေ၏၊ သဒ္ဓါဒေယျံ၊သဒ္ဓါ
ယုံကြည်၍ပေးလှူအပ်သောပစ္စည်းလေးပါးကို၊ဝိနိပါတေတိ၊ပျက်စီးစေ၏၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊သမန္နာဂတော၊
ပြည့်စုံသော၊ အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းကို၊အာ
ဘတံ၊ရှေးရှုဆောင်၍၊နိက္ခိတ္တောယထာ၊ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ဧဝံ၊ဤအတူ
အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ကံသည်၊ နိရယေ၊ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထား
အပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါဓမ္မ
ဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါ သိကော၊
ကျောင်းနေ ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှု ဆောင်၍၊
နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
ကမ္မေန၊ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ဘိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂ
တော၊ပြည့်စုံသော၊အာဝါသိကော၊ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းကို

အာဘတံ၊ ဂြေဂ္ဂုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊
 ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နုတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော
 ချထားအပ်၏၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်
 သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါသိကော၊
 ကျောင်းနေ ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ဂြေဂ္ဂုဆောင်၍၊
 နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နုတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်သနည်း၊ အနု
 ဝိဂ္ဂု၊ ဝိစစ်ဆင်ခြင်၍၊ ပရိယောဂါဟေတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်၍၊ အဝဏ္ဏာ
 ရဟဿ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မထိုက်သောသူ၏၊ အဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့
 ကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏၊ အနုဝိဂ္ဂု၊ ဝိစစ်ဆင်ခြင်၍၊ ပရိယောဂါဟေတွာ၊
 ဥာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်၍၊ ဝဏ္ဏာရ၊ ဘဿ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ထိုက်သောသူ၏၊
 ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏၊ အနုဝိဂ္ဂု၊ ဝိစစ်ဆင်ခြင်၍၊
 ပရိယောဂါဟေတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်၍၊ အပ္ပသာဒနိယေ၊ ကြည်ညို
 တွယ်မရှိသော၊ ဌာနေ၊ အရာ၌၊ အပ္ပသာဒံ၊ မကြည်ညိုခြင်းကို၊ ဥပဒံသေ
 တိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ အနုဝိဂ္ဂု၊ ဝိစစ်ဆင်ခြင်၍၊ ပရိယောဂါဟေတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်သက်
 ဝင်၍၊ ပသာဒနိယေ၊ ကြည်ညိုတွယ်ရှိသော၊ ဌာနေ၊ အရာ၌၊ ပသာဒံ၊ ကြည်
 ညိုခြင်းကို၊ ဥပဒံသေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ သဒ္ဓါဒေယျံ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်၍ပေးလှူအပ်
 သောပစ္စည်းထေးပါးကို၊ နဝိနိပါတေတိ၊ မပျက်စီးစေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာ
 ဝါသိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ဂြေဂ္ဂုဆောင်၍၊
 နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နုတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါ ဓမ္မေဟိ၊ ဤ
 တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေ
 ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဘတံ၊ ဂြေဂ္ဂုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ
 ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်။
 သဂ္ဂေ၊ နုတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။ ဆဋ္ဌံ၊ ဆဋ္ဌသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ဂြေဂ္ဂုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်

ဗုဒ္ဓကနိပါတ်ဗဂ္ဂမပတ္ထာသက-၄-အာဝါထိကင်္ဂါ ၅၅၅

သက္ကံသို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊ ဝေဒနံ၊
 နိက္ခိက္ကော၊ ချထားအပ်၏၊ ကတမေ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး
 ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါထိ
 ကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊
 နိက္ခိက္ကောယထာ၊ ချထားအပ်သက္ကံသို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊ ဝေဒနံ၊ နိက္ခိက္ကော၊ ချထားအပ်သနည်း၊ အနုဒ္ဓိစ္စ၊
 မစိစစ်မဆင်ခြင်မှု၍၊ အပရိယောဂါဟေတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့် မသက်ဝင်မှု၍၊
 အဝတ္ထုရဟဿ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုမထိုက်သောသူ၏၊ ဝတ္ထု၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး
 ကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏၊ အနုဒ္ဓိစ္စ၊ မစိစစ်မဆင်ခြင်မှု၍၊ အပရိယောဂါ
 ဟေတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်မသက်ဝင်မှု၍၊ ဝတ္ထုရဟဿ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုထိုက်
 သောသူ၏၊ အဝတ္ထု၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏၊ အာဝါသ
 မစ္ဆရီ၊ ကျောင်း၌ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာဝါသပလိဂေမိ၊
 ကျောင်း၌မက်မောခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုယမစ္ဆရီ၊ ဒါယကာ
 တို့၌ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုယပလိဂေမိ၊ ဒါယကာတို့၌
 မက်မောခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဒ္ဓါဒေယျံ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်၍ပေး
 လှူအပ်သောပစ္စည်းထေးပါးကို၊ ဝိနိပါတေတိ၊ ပျက်စီးစေ၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ
 ဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊
 အာဝါထိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှု
 ဆောင်၍၊ နိက္ခိက္ကောယထာ၊ ချထားအပ်သက္ကံသို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊ ဝေဒနံ၊ နိက္ခိက္ကော၊ ချထားအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါထိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိက္ကောယထာ၊ ချထားအပ်သက္ကံ
 သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊ ဝေဒနံ၊
 နိက္ခိက္ကော၊ ချထားအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော
 ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါထိကော၊ ကျောင်း
 နေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိက္ကောယ
 ထာ၊ ချထားအပ်သက္ကံသို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်
 သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိက္ကော၊ ချထားအပ်၏၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်မည်
 ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသော၊ အာဝါထိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

ဘဝံ၊ ဂှေ၊ ရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထား၊ အပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထား၊ အပ်သနည်း။ အနုပိစ္စ၊ ပိစစ်ဆင်ခြင်၍၊ ပရိယောဂါ၊ ဟောတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍၊ အဝဏ္ဏာ၊ ရဟဿ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ထိုက်သောသူ၏၊ အဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ အနုပိစ္စ၊ ပိစစ်ဆင်ခြင်၍၊ ပရိယောဂါ၊ ဟောတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍၊ ဝဏ္ဏာ၊ ရဟဿ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ထိုက်သောသူ၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ အာဝါသမစ္ဆရိ၊ ကျောင်း၌ ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အာဝါသပလိဂေမိ၊ ကျောင်း၌ မက်မောခြင်းရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကုထမစ္ဆရိ၊ ဒါယကာတို့၌ ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကုထပလိဂေမိ၊ ဒါယကာတို့၌ မက်မောခြင်းရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သဒ္ဓါ၊ ဒေယျံ၊ သဒ္ဓါယံ၊ ကြည့်၍ ပေးလှူအပ်သော ပစ္စည်းထေးပါးကို၊ နပိနိပါတေတိ၊ မပျက်စီးစေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ဂှေ၊ ရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထား၊ အပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထား၊ အပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ဂှေ၊ ရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထား၊ အပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထား၊ အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သတ္တဝံ၊ သတ္တမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း၊ သိုရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ဂှေ၊ ရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထား၊ အပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထား၊ အပ်၏၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေ ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ဂှေ၊ ရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထား၊ အပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထား၊ အပ်

ပဉ္စကနိပါတ်ပဉ္စမပစ္ဆာသက—၄ အာပါထိကဝဂ်၊ ၆၅၇

သနည်း၊ အနုပိစ္စ၊ မိစစ်မဆင်ခြင်မူ၍၊ အပရိယောဂါဟေတွာ၊ ဥာဏ်
 ဖြင့်မသက်ဝင်မူ၍၊ အဝဏ္ဏာရဟဿ၊ ဂုဏ်းကျေးဇူးကိုမထိုက်သောသူ၏
 ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏၊ အနုပိစ္စ၊ မိစစ်မဆင်ခြင်မူ
 ၍၊ အပရိယောဂါဟေတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့် မသက်ဝင်မူ၍၊ ဝဏ္ဏာရဟဿ၊
 ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုထိုက်သောသူ၏၊ အဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ဘာသတိ
 ပြောဆို၏၊ အာဝါသမစ္ဆရီ၊ ကျောင်း၌ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ကုလမစ္ဆရီ၊ ဓါယကဘိက္ခုဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယာဘမစ္ဆရီ၊
 သာဘိက္ခုဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်
 သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါထိကော၊
 ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊
 နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါ ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါထိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့
 သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊
 နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော
 ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါထိကော၊ ကျောင်း
 နေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ
 ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ ဝဂ္ဂေ
 နုတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ကထမေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊
 ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော
 အာဝါထိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ငှေးရှု
 ဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နုတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်သနည်း၊
 အနုပိစ္စ၊ မိစစ်ဆင်ခြင်၍၊ ပရိယောဂါဟေတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်၍၊
 အဝဏ္ဏာရဟဿ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုမထိုက်သောသူ၏၊ အဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေး
 ဇူးမဲ့ကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏၊ အနုပိစ္စ၊ မိစစ်ဆင်ခြင်၍၊ ပရိယောဂါဟေတွာ
 ဥာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်၍၊ ဝဏ္ဏာရဟဿ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုထိုက်သောသူ၏၊
 ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏၊ အာဝါသမစ္ဆရီ၊ ကျောင်း၌ဝန်
 တိုခြင်းရှိသည်၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကုလမစ္ဆရီ၊ ဓါယကဘိက္ခုဝန်တိုခြင်းရှိ

ပဉ္စကနိပါတ်ပဉ္စမပဋ္ဌာသက-၄-အာဝါထိကဝဂ်၊ ၆၅၉

သော၊ အာဝါထိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊
 ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော
 မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသော၊ အာဝါထိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာ
 ဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထား
 အပ်၏၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ
 ဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါထိကော၊ ကျောင်းနေ
 ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊
 ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊
 နိက္ခိတ္တော၊ ချထား အပ်သနည်း။ အာဝါသမစ္ဆရိ၊ ကျောင်း၌ ဝန်တိုခြင်း
 ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကုလမစ္ဆရိ၊ ဒါယကာတို့၌ ဝန်တိုခြင်းရှိသည်
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယာဘမစ္ဆရိ၊ ယာဘ်၌ ဝန်တိုခြင်းရှိသည်။ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ ဓမ္မမစ္ဆရိ၊ ပရိယတ္တိဝေဒ္ဓ၌ ဝန်တိုခြင်းရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သဒ္ဓါ
 ဒေယျံ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်၍ပေးလှူအပ်သောပစ္စည်းထေးပါးကို၊ နဝိနိပါတေတိ၊
 မပျက်စီးစေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါထိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့
 သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊
 နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 ဣမေဟိ၊ ခေါင်းမတ်တို့၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါ
 ထိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်
 ၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ နဝဓံ၊ နဝမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါထိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့
 သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂထော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေ ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တော ယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ် သနည်း။ အာဝါသမစ္ဆရီ၊ ကျောင်း၌ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကုလမစ္ဆရီ၊ ဒါယကာတို့၌ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ထာဘမစ္ဆရီ၊ ထာဘ၌ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏမစ္ဆရီ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၌ဝန် တိုခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မမစ္ဆရီ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မ၌ဝန်တိုခြင်းရှိသည် ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂထော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တော ယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂထော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တော ယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့ သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန် သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂထော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တော ယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့ သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂထော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တော ယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့ သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်သနည်း။ အာဝါသမစ္ဆရီ၊ ကျောင်း၌ဝန်တိုခြင်းရှိသည် နုဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကုလမစ္ဆရီ၊ ဒါယကာတို့၌ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ထာဘမစ္ဆရီ၊ ထာဘ၌ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဝဏ္ဏမစ္ဆရီ ဂုဏ်ကျေးဇူး၌ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဓမ္မမစ္ဆရီ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မ ၌ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊

ပဉ္စကနိပါတ်ပဉ္စမပစ္ဆာသက ၄-အာဝါသိကဝဂ်၊ ၆၆၀

ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိက္ကောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်။ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိက္ကော၊ ချထားအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိခေါဓမ္မေဟိ၊ ဤထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိက္ကောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်။ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိက္ကော၊ ချထားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဒဿမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ စတုရီသတိမော၊ နှစ်ဆဲထေးချမြောက်သော။ အာဝါသိကဝဂ္ဂေါ၊ အာဝါသိကဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံ သည်ကား။ အာဝါ သိကော၊ ကျေးဇူး တရားနှင့် ပြည့်စုံသော ကျောင်းနေရဟန်းအားစိတ်ဖြင့် ပွားစေအပ်သည်ကိုဟောရာ ဖြစ်သောသုတ်လည်းကောင်း၊ ဝိယောစ၊ ငါးပါးသောတရားနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား သိကင်း သုံးဘော်တို့သည် ချဉ်းကပ်သည်ကို ဟောရာဖြစ် သောသုတ် လည်းကောင်း၊ သောဘနာစ၊ ငါးပါးသော တရားနှင့်ပြည့်စုံ သောရဟန်း၏ လူတို့အား အစဉ်သနားသည်ကို ဟောရာဖြစ်သောသုတ် လည်းကောင်း၊ ဗဟုပကာဓော၊ ငါးပါးသောတရားနှင့် ပြည့်စုံသောရဟန်း ၏ကျောင်းအားကျေ ဇူများသည်ကိုဟောရာဖြစ်သောသုတ်လည်းကောင်း အနုကမ္မကောစ၊ ငါးပါးသော တရားနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်း၏ လူတို့အား အစဉ်သနားသည်ကိုဟောရာဖြစ်သောသုတ်လည်းကောင်း၊ ယထာဘတံ ယထာဘတေန၊ ယထာဘတသဒ္ဓါဖြင့်၊ ထက်တံ၊ မှတ်အပ်သော၊ အဇ္ဈပ္ပဉ္စ၊ ဂုဏ်ပေးဇူကို ထိုက်သောသူ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကိုဆိုခြင်းကို ပဋ္ဌနု၊ ပြု၍ ဟောရာဖြစ်သော သုတ်လည်းကောင်း၊ မစ္ဆရိယေန၊ မစ္ဆရိယသဒ္ဓါဖြင့်၊ ထက်တော၊ မှတ်အပ်သော၊ စတုကော၊ လေးချတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော သုတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေတာနိ၊ ထိုသုတ်တို့သည်၊ ဒဿ၊ ဆယ် သုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံ တည်း။ ။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ပဉ္စကမနိပါတ်ပဉ္စမပဏ္ဍာသက-၅-ဒုစ္စရိထဝဂ်။

ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ဒုစ္စရိတေ၊ ဒုစရိက်၌။ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်။
 ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ထည်း။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်
 တို့နည်း။ အတ္တာပိ၊ မိမိသည်လည်း။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥပဝဇေတိ၊ စွပ်စွဲ
 ၏။ အနုဝိစ္စ၊ စိစစ်ဆင်ခြင်၍။ ဝိညူ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဝသန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။
 ပါပကော၊ မကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသော အသံသည်။
 အတ္တုပ္ပစ္ဆတိ၊ ပြန်နှံ့၍တက်၏။ သံရဋ္ဌေ၊ ပြင်းစွာထွေဝေထွက်။ ကာလံ၊
 သေခြင်းကို။ ကရေတိ၊ ပြု၏။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေခါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်
 မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကောင်းသော။ ဒုဂ္ဂဟိ၊
 မကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏။ ယား၊ နာဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျ
 ရာဖြစ်သော။ နိဿံ၊ ရေသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏။ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါး
 ပါးတို့ထည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ဒုစ္စရိတေ၊ ဒုစရိက်၌။ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်
 တို့သည်။ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ထည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ သုစရိ
 ထေ၊ သုစရိက်၌။ အာနိသံဿ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါး
 တို့ထည်း။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ အတ္တာ
 ပိ၊ မိမိသည်လည်း။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥပဝဇေတိ၊ မစွပ်စွဲ။ အနုဝိစ္စ၊ စိစစ်
 ဆင်ခြင်၍။ ဝိညူ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပသန္တိ၊ မြီးမွမ်းကုန်၏။ ကဏှာတော၊
 ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသောအသံသည်။ အတ္တုပ္ပစ္ဆတိ၊
 ပြန်နှံ့၍တက်၏။ အသံရဋ္ဌေ၊ ပြင်းစွာမထွေဝေဝဲထွက်။ ကာလံ၊ သေခြင်း
 ကို။ ကရေတိ၊ ပြု၏။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေခါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊
 မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ သုဂတိ၊ ကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့
 ၏။ ယား၊ နာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ၊ မြတ်သောရှုပါရုံ စသည်တို့၏။ တည်ရာဖြစ်
 သော။ ယောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏။ ဣတိဣမေပဉ္စ၊
 ဤငါးပါးတို့ထည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ သုစရိထေ၊ သုစရိက်၌။ အာနိသံ
 ဿ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်။ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါး တို့ထည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ပဋ္ဌမံ၊ ပဋ္ဌမသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ကာယဒုစ္စရိတေ၊ ကာယဒုစရိက်၌။ အာဒိနဝါ၊
 အပြစ်တို့သည်။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ထည်း (ပ)။ ကာယသုစရိတေ၊ ကာ
 ယသုစရိက်၌ (ပ)။ ဝစီဒုစ္စရိတေ၊ ဝစီဒုစရိက်၌ (ပ)။ ဝစီသုစရိတေ၊ ဝစီ

ပဉ္စကနိပါတ်ပဉ္စမပဏ္ဍိတသက-၅-ဒုဗ္ဗရိတဝဂ်၊ ၆၆၃

သုစရိုက်၌(ပ)၊ မနောဒုဗ္ဗရိတော၊ မနော ဒုစရိုက်၌(ပ)၊ မနောသုစရိတော၊ မနောသုစရိုက်၌(ပ)၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အတ္တာပိ၊ မိမိသည်ထည်း၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥပဝဒတိ၊ မစွပ်စွဲ၊ အနုပိစ္စ၊ စိစစ်ဆင်ခြင်၍၊ ဝိညှ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပဿသန္တိ၊ ပြီးဖွမ်းကုန်၏၊ ကထူပ၊ ကော၊ ကောင်းသော၊ ကတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသောအသံသည်၊ အတ္တ၊ ဂုဏ်တိ၊ ပြန်နှံ့၍တက်၏၊ အသံ၊ ရေဋ္ဌာ၊ ပြင်းစွာမတွေဝေဘဲထွက်၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိ၊ ကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏၊ ထားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ၊ မြတ်သောရူပါရုံစသည်တို့၏၊ တည်ရာဖြစ်သော၊ ထောကံ၊ နတ်ပြည့်သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မနောသုစရိတော၊ မနောသုစရိုက်၌၊ အာနိသံ၊ သာ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုဗ္ဗရိတော၊ ဒုစရိုက်၌၊ အာနိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါး တို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အတ္တာပိ၊ မိမိသည်ထည်း၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥပဝဒတိ၊ စွပ်စွဲ၏၊ အနုပိစ္စ၊ စိစစ်ဆင်ခြင်၍၊ ဝိညှ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဂရဟန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ပါပကော၊ မကောင်းသော၊ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသောအသံသည်၊ အတ္တ၊ ဂုဏ်တိ၊ ပြန်နှံ့၍တက်၏၊ သဒ္ဓေ၊ ကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါး တည်းဟူသော သူထော်ကောင်းတရားမှ၊ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏၊ အသဒ္ဓန္ဓေ၊ အကုသလကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးတည်းဟူသော မသူထော်တို့၏တရား၌၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုဗ္ဗရိတော၊ ဒုစရိုက်၌၊ အာနိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုစရိတော၊ သုစရိုက်၌၊ အာနိသံ၊ သာ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ် သည်တို့နည်း၊ အတ္တာပိ၊ မိမိသည်ထည်း၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥပဝဒတိ၊ မစွပ်စွဲ၊ အနုပိစ္စ၊ စိစစ်ဆင်ခြင်၍၊ ဝိညှ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပဿသန္တိ၊ ပြီးဖွမ်းကုန်၏၊ ကထူပ၊ ကော၊ ကောင်းသော၊ ကတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသောအသံသည်၊ အတ္တ၊ ဂုဏ်တိ၊ ပြန်နှံ့၍တက်၏၊ အသဒ္ဓန္ဓေ၊ အကုသလ ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးတည်း

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

ဟူသော မသူတော်တို့၏တရားမှ၊ ဝဋ္ဋာတိ၊ ထ၏၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ ကုသလကမ္မပထ တရားဆယ်ပါးတည်းဟူသော သူတော်ကောင်းတို့၏တရား၌၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏၊ ဣတိ ဣမေ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါး တို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုစရိတေ၊ သုစရိုက်၌၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ပဉ္စဝံ၊ ပဉ္စမ သုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကာယဒုစရိတေ၊ ကာယဒုစရိုက်၌၊ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ (ပ)၊ ကာယသုစရိတေ၊ ကာယ သုစရိုက်၌၊ (လ)၊ ဝစီဒုစရိတေ၊ ဝစီဒုစရိုက်၌၊ (ပ)၊ ဝစီသုစရိတေ၊ ဝစီ သုစရိုက်၌၊ (လ)၊ မနောဒုစရိတေ၊ မနောဒုစရိုက်၌၊ (သ)။ မနောသုစရိတေ၊ မနောသုစရိုက်၌၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါး တို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အတ္တာဝိ၊ မိမိသည်လည်း၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နဉ္စပဝဒတိ၊ မစွပ်စွဲ၊ အနုဝိဇ္ဇာ၊ မိမိစစ် ဆင်ခြင်၍၊ ဝိညာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပသံသန္တိ၊ ပြီးပွမ်းကုန်၏၊ ကဏှာ၊ ကော၊ ကောင်းသော၊ ကိတ္တိ၊ သဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသောအသံသည်၊ အတ္တ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ပြန်နံ့၍ ဆက်၏၊ အသဒ္ဓမ္မာ၊ အကုသလ ကမ္မပထ တရားဆယ်ပါးတည်း ဟူသောမသူတော်တို့၏တရားမှ၊ ဝဋ္ဋာတိ၊ ထ၏၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ ကုသလကမ္မ ပထတရားဆယ်ပါးတည်းဟူသောသူတော်ကောင်းတို့၏တရား၌၊ ပတိဋ္ဌာ တိ၊ တည်၏၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မနော သုစရိတေ၊ မနောသုစရိုက်၌၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးဆက်တို့သည်၊ ဣမေခေါ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ပဉ္စဝံ၊ အဋ္ဌမ သုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သိဝထိကာယ၊ သင်းချိုင်း၌၊ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့ သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ် သည်တို့နည်း၊ အသုဝိ၊ မစင်ကြယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုဂ္ဂန္ဓာ၊ မကောင်း သောအနံ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သပ္ပနိတယော၊ စားဘူးနှင့်တကွဖြစ် သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါဠာနံ၊ ရဲကုန်သော၊ အမနုဿာနံ၊ ဘီလူးတို့၏၊ အာဝါသော၊ နေရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟုနော၊ များစွာသော၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ အာရောဒနာ၊ ဝိုင်းကြွေးရာအရပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သိဝထိကာယ၊ သင်း ချိုင်း၌၊ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခ

ပဉ္စကနိပါတ်ပဉ္စမပဏ္ဍိတသက-၅-ဒုစ္စရိတဝဂ်၊ ၆၆၅

ဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဇေမေဝခေါ၊ ဤအတူသေ့လျှင်၊ သိဝထိကူပမေ၊ သင်းချင်း
 လျှင်ဥပမာရှိသော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊
 ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤသောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အမျိုးသား၊ ပုဂ္ဂလေ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အသုစိနာ၊ မစင်ကြယ်သော၊ ကာယကမ္မေန၊ ကာယကံနှင့်၊
 သမန္ဓာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသုစိနာ၊ မစင်ကြယ်သော၊
 ဝစိကမ္မေန၊ ဝစိကံနှင့်၊ သမန္ဓာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသု
 စိနာ၊ မစင်ကြယ်သော၊ မနောကမ္မေန၊ မနောကံနှင့်၊ သမန္ဓာဂတော၊ ပြည့်စုံ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မစင်ကြယ်သော ဒုစရိကံသုံးပါးနှင့်ပြည့်
 စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ အဿ၊ ထိုဒုစရိကံသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊
 အသုစိကာယ၊ မစင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊
 ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်
 သည်ကား၊ သာသိဝထိကာ၊ ထိုသင်းချိုင်းကို၊ အသုစိ၊ မစင်ကြယ်ဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိ သေယျထာပိ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါ
 ဘုရားသည်၊ ဣမံပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တထူပမံ၊ ထိုမစင်ကြယ်သော
 သင်းချိုင်းလျှင် ဥပမာရှိ၏ဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အသုစိနာ၊ မစင်
 ကြယ်သော၊ ကာယကမ္မေန၊ ကာယကံနှင့်၊ သမန္ဓာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊
 အသုစိနာ၊ မစင်ကြယ်သော၊ ဝစိကမ္မေန၊ ဝစိကံနှင့်၊ သမန္ဓာဂတော၊
 ပြည့်စုံသော၊ အသုစိနာ၊ မစင်ကြယ်သော၊ မနောကမ္မေန၊ မနောကံနှင့်၊
 သမန္ဓာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပါပကော၊ မကောင်း
 သော၊ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသောအသံသည်၊ အတ္တုဂ္ဂစ္ဆိတံ၊ ပြန်နှိ၍
 ထက်၏၊ ဣဒံ၊ ဤမကောင်းသော ကျော်စောသံ၏ ပြန်နှိ၍ထက်ခြင်းကို၊
 အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဒုဂ္ဂန္ဓတာယ၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်၏အဖြစ်ဟူ၍
 အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျ
 ထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ သာသိဝထိကာ၊ ထိုသင်းချိုင်းကို၊ ဒုဂ္ဂန္ဓာ၊
 မကောင်းသောအနံ့ရှိ၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ သေယျထာပိ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဣမံပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တထူပမံ၊
 ထိုသင်းချိုင်းလျှင် ဥပမာရှိ၏ဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အသုစိနာ၊ မစင်
 ကြယ်သော၊ ကာယကမ္မေန၊ ကာယကံနှင့်၊ သမန္ဓာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ အသု
 စိနာ၊ မစင်ကြယ်သော၊ ဝစိကမ္မေန၊ ဝစိကံနှင့်၊ သမန္ဓာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊
 အသုစိနာ၊ မစင်ကြယ်သော၊ မနောကမ္မေန၊ မနောကံနှင့်၊ သမန္ဓာဂတံ၊ ပြည့်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ရံသော၊ တမေနံ၊ ထိပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပေသထာ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သော သီလရှိကုန်
သော၊ ဗြဟ္မစာရိ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ အာရကော၊ ဝေးစွာ၊ ပရိဝဇ္ဇန္တိ၊
ကြဉ်ရှောင်ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ သီတင်းသုံးဘော်တို့၏ ဝေးစွာကြဉ်ရှောင်
ခြင်းကို၊ အဿ၊ ထိပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သပ္ပဋိဘယသ္မိံ၊ ဘေးဘျားနှင့်ထကွဖြစ်၏ဟူ
၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျ
ထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ သာသိဝထိကာ၊ ထိုသင်းချိုင်းကို၊ သပ္ပဋိဘ
ယာ၊ ဘေးဘျားနှင့်ထကွဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိသေယျထာပိ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဣဝံပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တထူ
ပဓံ၊ ထိုသင်းချိုင်းထျှင် ဥပမာရှိ၏ဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အသုပ္ပိနာ၊
မစင်ကြယ်သော၊ ကာယကမ္မေန၊ ကာယကံနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော
အသုပ္ပိနာ၊ မစင်ကြယ်သော၊ ဝစီကမ္မေန၊ ဝစီကံနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သော၊ အသုပ္ပိနာ၊ မစင်ကြယ်သော၊ မနောကမ္မေန၊ မနောကံနှင့်၊ သမန္နာဂတော
ပြည့်စုံသော၊ သော၊ ထိပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဘာဂေဟိ၊ သဘော်တူကုန်သော၊
ပုဂ္ဂထေဟိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သံဝသတိ၊ ပေါင်းဘော်၏။ ဣဒံ၊ ဤ
သို့ သဘောတူပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် ထကွပေါင်းဘော်ရခြင်းကို၊ အဿ၊ ထိပုဂ္ဂိုလ်
၏၊ ဝါဠာဝါသသ္မိံ၊ ဘီလူးရဲတို့၏နေရာဟူ၍။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊
ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သာသိဝထိကာ၊ ထိုသင်းချိုင်းကို၊
ဝါဠာနံ၊ ရဲကုန်သော၊ အမန္တဿာနံ၊ ဘီလူးတို့၏၊ အာဝါသော၊ နေရာဟူ၍၊ ဝုစ္စ
တိ၊ သေယျထာပိ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါတုရား
သည်၊ ဣဝံပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အထူပဓံ၊ ထိုသင်းချိုင်းထျှင် ဥပမာရှိ၏ဟူ
၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အသုပ္ပိနာ၊ မစင်ကြယ်သော၊ ကာယကမ္မေန၊ ကာယ
ကံနှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ အသုပ္ပိနာ၊ မစင်ကြယ်သော၊ ဝစီကမ္မေန၊
ဝစီကံနှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ အသုပ္ပိနာ၊ မစင်ကြယ်သော၊ မနော
ကမ္မေန၊ မနောကံနှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ တမေနံ၊ ထိပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပေသ
ထာ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သော သီလရှိကုန်သော၊ သဗြဟ္မစာရိ၊ သီတင်းသုံးဘော်
တို့သည်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍ ဝိယျဓမ္မံ ရုံ၊ ချခြင်းသဘောသို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်
ကုန်၏။ ကိ။ အဘယ်သို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်သနည်း၊ ယေမယံ၊ အကြင်
ငါတို့သည်၊ ဝေရူပေဟိ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော၊ ပုဂ္ဂထေဟိ။ ပုဂ္ဂိုလ်တို့
နှင့်၊ သဒ္ဓိံ တကွ၊ သံဝသာမ၊ ပေါင်းဘော်ရကုန်၏။ တေသံနော၊ ထိုငါတို့အား
ဝသာစင်စစ်၊ အဟောဒုက္ခံ၊ ငြောင့်ဆင်းရဲထေစွာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိယျဓမ္မံ ရုံ၊ ချ
ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ သီတင်းသုံးဘော်တို့၏ ရုံ၊ ချ

ပဉ္စကနိပါတ်ပဉ္စမပဏ္ဍိတသက-၅ ဒုစ္စရိတဝဂ်၊ ၆၆၇

ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကို၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ အာရောဒနာ၊ ပိုကြွေးရာအရပ်
 ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေ
 ယူထား၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ သာသိဝထိကော၊ ထိုသင်းချိုင်းကို၊ ဗဟု
 နော၊ များစွာသော၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ အာရောဒနာ၊ ပိုကြွေးရာအရပ်ဟူ
 ၍၊ ပုဂ္ဂတိသေယူထား၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊
 ငါဘုရားသည်၊ ဣမံပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တထူပမံ၊ ထိုသင်းချိုင်းလျှင်ဥပမာ
 ရှိ၏ဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခု
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သိဝထိကူပမေ၊ သင်းချိုင်းလျှင်ဥပမာရှိသော၊ ပုဂ္ဂလေ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေခေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဒနဝံ၊ နဝမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုဂ္ဂလပ္ပဿဒေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်ကိုကြည့်ညှိ
 ခြင်း၌၊ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါး
 တို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထိံ၊ ပုဂ္ဂ
 လေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဘိပ္ပသန္ဓော၊ အလှန်ကြည်
 ညှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုကြည့်ညှိအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ယထာဂ္ဂပါယ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ အာပတ္တိယာ၊ အာပတ်ကြောင့်၊
 သံဇော၊ သံဇာသည်၊ ဥက္ခိပတိ၊ သံဇာပေါင်မှနှင်ထုတ်၏၊ တထာဂ္ဂပံ၊
 ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့၊ အာပန္နော၊ ရောက်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာဂ္ဂပါယ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အာပတ္တိယာ၊
 အာပတ်ကြောင့်၊ သံဇော၊ သံဇာသည်၊ ဥက္ခိပတိ၊ သံဇာပေါင်မှနှင်ထုတ်
 အံ၊ တဿ၊ ထိုကြည့်ညှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ မေ၊
 ငါသည်၊ သော၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝိယော၊ ချစ်အပ်၏၊ မနာ
 ပေါ၊ စိတ်ဖြင့် ချောက်အပ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သံဇောနု၊ သံဇာ
 သည်၊ ဥက္ခိတ္တော၊ သံဇာပေါင်မှနှင်ထုတ်အပ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သော
 အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံပြု၍၊ ဘိက္ခု၊ သူရဟန်းတို့၌၊
 အပ္ပဿဒ ဗဟုလော၊ များစွာကြည့်ညှိခြင်း မရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဘိက္ခု၊ သူရဟန်းတို့၌၊ အပ္ပဿဒဗဟုလော၊ များစွာကြည့်ညှိခြင်းမရှိသည်၊
 သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အညော၊ ထပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သို့၊
 နာဇတိ၊ မဆည်းကပ်၊ အညော၊ ထပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သို့။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

အဘဇန္တော၊ မဆည်းကပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဒ္ဓန္ဓိ၊ သူတော်ကောင်း
 တရားကို၊ နသုကာတိ၊ မကြားရ၊ သဒ္ဓန္ဓိ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို၊ အသု
 ကာန္တော၊ မကြားရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဒ္ဓမ္မာ၊ သူတော်ကောင်းတရားမှ၊
 ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်ကျော့၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤသူတော်
 ကောင်းတရားမှ ယုတ်ကျော့ခြင်းသည်။ ပုဂ္ဂလပ္ပသာဒေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်
 ကိုကြည်ညိုခြင်း၌၊ ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ အာဒိနဝေ၊ အပြစ်တည်း၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ ကဘာနံ၊ ပရိစ၊ တပါးတုံလည်း၊ ယသ္မိံ၊ ပုဂ္ဂလေ၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဘိပ္ပသန္ဓော၊ အလွန်ကြည်ညို
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုကြည်ညိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယထာ၊ ရူပါ
 ယ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော၊ အာပတ္တိယာ၊ အာပတ်ကြောင့်၊ သံဃော၊
 သံဃာသည်။ အန္တေ၊ ရဟန်းတို့၏ နေရာအဆုံး၌၊ နိဝီဒါပေတိ၊ နေစေ၏။
 တထာ၊ ရူပံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော၊ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့၊ အာပန္နော၊ ရောက်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ရူပါယ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော၊ အာပတ္တိယာ၊
 အာပတ်ကြောင့်၊ သံဃော၊ သံဃာသည်။ အန္တေ၊ ရဟန်းတို့၏ နေရာအဆုံး၌၊
 နိဝီဒါပေတိ၊ နေစေအံ့။ တထာ၊ ထိုကြည်ညိုသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝေ၊ ဤသို့
 သော၊ အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊
 ခေါ၊ စင်စစ်၊ မေ၊ ငါသည်။ ယော၊ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပိ၊ ယော၊
 ချစ်အပ်၏။ မနာပေ၊ စိတ်ဖြင့် ရောက်အပ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟု၊ သံ၊ စာနံ၊
 သံဃာ သည်။ အန္တေ၊ ရဟန်းတို့၏ နေရာအဆုံး၌၊ နိဝီဒါ ပိတော၊ နေစေအပ်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံပြီး၍၊
 ဘိက္ခု၊ သု၊ ရဟန်းတို့၌၊ အပ္ပသာဒဗဟုလော၊ များစွာကြည်ညိုခြင်းမရှိသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု၊ သု၊ ရဟန်းတို့၌၊ အပ္ပသာဒဗဟုလော၊ များစွာကြည်
 ညိုခြင်းမရှိသည်။ သမာ၊ နော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အညော၊ တပါးကုန်သော၊
 ဟံ၊ ဟု။ ရဟန်းတို့သို့၊ နာဇတိ၊ မဆည်းကပ်၊ အညော၊ တပါးကုန်သော၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သို့၊ အဘဇန္တော၊ မဆည်းကပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဒ္ဓန္ဓိ၊
 သူတော်ကောင်းတရားကို၊ နသုကာတိ၊ မကြားရ၊ သဒ္ဓန္ဓိ၊ သူတော်ကောင်း
 တရားကို၊ အသုကာန္တော၊ မကြားရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဒ္ဓမ္မာ၊ သူတော်
 ကောင်းတရားမှ၊ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်ကျော့၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊
 ဤသူတော်ကောင်းတရားမှ ယုတ်ကျော့ခြင်းသည်။ ပုဂ္ဂလပ္ပသာဒေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 တယောက်ကိုကြည်ညိုခြင်း၌၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ အာဒိနဝေ၊
 အပြစ်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ ကဘာနံ၊ ပရိစ၊ တပါးတုံလည်း။

ပဉ္စကနိပါတ်ပဉ္စမပဏ္ဍိတသက-၅-ဒုစ္စရိတဝဂ်၊ ၆၆၆

ယထိံပုဂ္ဂလေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အထိပ္ပသန္ဓော၊ အလွန်ကြည်ညိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိသာ ပတ္တန္တော၊ အရပ်တပါးသို့ပွားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (လ)၊ သော၊ ထိုကြည်ညိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိတ္တန္တော၊ လူထွက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (လ)၊ သော ထိုကြည်ညိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာလကံတော၊ သေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝေံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ မေ၊ ငါသည်၊ ယောအယံ ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝိယော၊ ချစ်အပ်၏၊ မနာပေါ၊ စိတ်ဖြင့်ရောက်အပ်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာလကံတော၊ သေ၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြီးပြီး၍၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သို့၊ နာတေ၊ မဆည်းကပ်၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သို့၊ အာဇန္တော၊ မဆည်းကပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို၊ နသုဏာတိ၊ မကြားရ၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်း တရားကို၊ အသုဏန္တော၊ မကြားရသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဒ္ဓမ္မာ၊ သူတော် ကောင်းတရားမှ၊ ပရိဟာဟတိ၊ ယုတ်ထွေခြင်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့အယံ၊ ဤသူတော်ကောင်းတရားမှ ယုတ်ထွေခြင်းသည်၊ ပုဂ္ဂလပ္ပဿဒေ၊ ပုဂ္ဂိုလ် တယောက်ကို ကြည်ညိုခြင်း၌၊ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော၊ အာဒိနဝေ၊ အပြစ်တည်း၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးဘို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုဂ္ဂလပ္ပဿဒေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်ကိုကြည်ညိုခြင်း၌၊ အာဒိနဝေ၊ အပြစ်တို့ သည်းဣမေခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေ၊ ဝိနိတော်မူ၏၊ ဒသမံ၊ ဒသမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ပဉ္စဝိသတိမော၊ နှစ်ဆဲ့ ငါးခုမြောက်သော၊ ဒုစ္စရိတဝဂ္ဂေ၊ ဒုစ္စရိတ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော၊ ပဏ္ဍိတသကော၊ ပဏ္ဍိတ သကသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိးသည်ကား၊ ဒုစ္စရိတံ၊ ဒုစ္စရိတံ၌အပြစ်ငါးပါးကိုဟောရာ ဖြစ်သောသုတ် ထည်းကောင်း၊ ကာယဒုစ္စရိတံ၊ ကာယဒုစ္စရိတံ၌ အပြစ်ငါး ပါးကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်ထည်းကောင်း၊ ဝစီဒုစ္စရိတံ၊ ဝစီဒုစ္စရိတံ၌ အပြစ်ငါးပါးကို ဟောရာဖြစ်သော သုတ်ထည်းကောင်း၊ မနောဒုစ္စရိတံ၊ မနောဒုစ္စရိတံ၌ အပြစ်ငါးပါးကို ဟောရာဖြစ်သောသုတ် ထည်းကောင်း၊ စတုဟိ၊ လေးပါးသော ဒုစ္စရိတံကိုဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ အပရေ၊ တပါးသောထေးပါးသောသုတ်တို့ထည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလပ္ပဿဒေန၊

ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်ကိုကြည်ညိုခြင်း၌ အပြစ်ငါးပါးကို ဟောရာဖြစ်သော သုတ်စည်းကောင်း၊ သဟ၊ တက္က၊ ဧစ္စ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ သိဝတိကာ၊ သင်း၊ ချိုင်း၌ အပြစ်ငါးပါးကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်စည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေတာနိ၊ ထိုသုတ်တို့သည်၊ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်၊ ဟော၌၊ ဖြစ်ကုန် ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်သျှင်၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းတည်း။ ။

ပဉ္စကနိပါတ်-ဆဋ္ဌပဏ္ဍာသက-၁-ဥပသမ္ပဒါဝဂ်၊

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတေန၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်၊ ဥပသမ္ပါဒေတဗ္ဗံ၊ ဥပဏ္ဍာယ်ပြု၍ပဉ္စင်းခံအပ်၏၊ ကထမေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ ဂတေန၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်၊ ဥပသမ္ပါဒေတဗ္ဗံ၊ ဥပဏ္ဍာယ်ပြု၍ပဉ္စင်းခံအပ်သနည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိ၊ ဤ သာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အသေ ခေး၊ ရဟန္တာတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သိသက္ခန္ဓေန၊ သိသကျေးဇူးနှင့်၊ သမန္နာ ဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသေခေး၊ ရဟန္တာတို့၏ဥစ္စာဖြစ် သော၊ သမာဓိက္ခန္ဓေန၊ သမာဓိကျေးဇူးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟော တိ၊ ဖြစ်၏၊ အသေခေး၊ ရဟန္တာတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ပညာက္ခန္ဓေန၊ ပညာ ကျေးဇူးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသေခေး၊ ရဟန္တာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဝိရတ္တိက္ခန္ဓေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကျေးဇူးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသေခေး၊ ရဟန္တာတို့၏ဥစ္စာ ဖြစ်သော၊ ဝိရတ္တိဥာဏဒဿနက္ခန္ဓေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို သိမြင်တတ်သော ပစ္စဝေက္ခာနာဥာဏ်တည်းဟူသော ကျေးဇူးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရား တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတေန၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်၊ ဥပသမ္ပါဒေ တဗ္ဗံ၊ ဥပဏ္ဍာယ်ပြု၍ပဉ္စင်းခံအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန် သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ခမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတေန၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်၊ ဥပသမ္ပါဒေတဗ္ဗံ၊ ဥပဏ္ဍာယ်ပြု၍ ပဉ္စင်းခံ အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ပဋ္ဌမံ၊ ပဋ္ဌမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း သို့ရောက်ပြီ။ ။

ဗုဒ္ဓကနိပါတ်ဆဋ္ဌပစ္စယသကာ-၁ ဥပသမ္ပဒါဝဂ်၊ ၆၇၁

ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝေဠုဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတေန၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ဂဟန်းသည်။ နိဿယော၊ နိဿယည်းကို၊ ဒါတဗ္ဗော၊ ဆရာပြု၍ ပေးအပ်၏။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝေဠုဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတေန၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ဂဟန်းသည်။ နိဿယော၊ နိဿယည်းကို၊ ဒါတဗ္ဗော၊ ဆရာပြု၍ ပေးအပ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာထော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ဂဟန်းသည်။ အသေခေနေ၊ ဂဟန္တာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဘိယက္ခန္ဓေန၊ ဘိယက္ခေးဇူးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ပ) အသေခေနေ၊ ဂဟန္တာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဝိရုတ္တိဉာဏဒဿနက္ခန္ဓေန၊ အဂဟတ္တဖိုလ်ကို ဘိမြင်တတ်သော ပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်တည်းဟူသော ကျေးဇူးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝေဠုဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတေန၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ဂဟန်းသည်။ နိဿယော၊ နိဿယည်းကို၊ ဒါတဗ္ဗော၊ ဆရာပြု၍ ပေးအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ဣမေဟိ ဝေဠုဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ (ပ) နိဿယော၊ နိဿယည်းကို၊ ဒါတဗ္ဗော၊ ပေးအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဒေါဝါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝေဠုဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတေန၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ဂဟန်းသည်။ သာမဏေရော၊ သာမဏေကို၊ ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ ထုပ်ကျွေးစေအပ်၏။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝေဠုဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတေန၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ဂဟန်းသည်။ သာမဏေရော၊ သာမဏေကို၊ ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ ထုပ်ကျွေးစေအပ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာထော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ဂဟန်းသည်။ အသေခေနေ၊ ဂဟန္တာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဘိယက္ခန္ဓေန၊ ဘိယက္ခေးဇူးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသေခေနေ၊ ဂဟန္တာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သမာဓိက္ခန္ဓေန၊ သမာဓိကျေးဇူးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသေခေနေ၊ ဂဟန္တာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ပညာက္ခန္ဓေန၊ ပညာကျေးဇူးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသေခေနေ၊ ဂဟန္တာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဝိရုတ္တိက္ခန္ဓေန၊ အဂဟတ္တဖိုလ်ကျေးဇူးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသေခေနေ၊ ဂဟန္တာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဝိရုတ္တိဉာဏ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထော်နိဿယ

ဒဿနက္ခန္ဓေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို သိမြင်တတ်သော ပစ္စဝေက္ခနာ ဥာဏ် တည်းဟူသောကျေးဇူးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတေန၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်၊ သာမဏေရော၊ သာမဏေကို၊ ဥပဋ္ဌာ ပေတဗ္ဗော၊ လုပ်ကျွေးစေအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန် သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ဝေါ်ခေါ်ဝေါ်၏၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတေန၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်၊ သာမဏေရော၊ သာမဏေကို၊ ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ လုပ် ကျွေးစေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတိယံ၊ တတိယ သုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မစ္ဆရိယာနံ၊ ဝန်တိုခြင်းတို့သည်၊ ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါး တို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အဝေါစ မစ္ဆရိယံ၊ ကျောင်း၌ဝန်တိုခြင်းသည်၊ ကောင်း၊ ကုလမစ္ဆရိယံ၊ ဒါယကာတို့၌ ဝန်တိုခြင်း ထည်းကောင်း၊ သာဘမစ္ဆရိယံ၊ သာဘ၌ ဝန်တိုခြင်းထည်း ကောင်း၊ ဝဏ္ဏမစ္ဆရိယံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၌ဝန်တိုခြင်းထည်းကောင်း၊ ဓမ္မမစ္ဆရိ ယံ၊ ပရိပတ္တိဓမ္မ၌ ဝန်တိုခြင်းထည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မစ္ဆရိယာနံ၊ ဝန်တိုခြင်းတို့သည်၊ ဣမာနိ၊ ခေါ်ဝေါ်ခေါ်ဝေါ် ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ်ဝေါ်စစ်စစ်၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံမစ္ဆရိယာနံ၊ ဤဝန်တိုခြင်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံယံ၊ ဣဒံဓမ္မမစ္ဆရိယံ၊ အကြင် ပရိယတ္တိဓမ္မ၌ဝန်တိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယေ၊ ဤပရိယတ္တိဓမ္မ၌ဝန်တို ခြင်းသည်၊ ပဗ္ဗိကိဋ္ဌံ၊ အယုတ်ဆုံးဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ မစ္ဆရိယာနံ၊ ဝန်တိုခြင်းတို့ ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ သရက္ခဒါယ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ် ခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ဝဿတိ၊ ကျင့်သုံး ၏၊ ကတမေသံ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ မစ္ဆရိယာနံ ဝန်တိုခြင်းတို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ သရက္ခဒါယ၊ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်ခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ဝဿတိ၊ ကျင့်သုံးနည်း၊ အဝေါစ၊ မစ္ဆရိယာသ၊ ကျောင်း၌ဝန်တိုခြင်းကို ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ သရက္ခဒါယ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ခြင်း ငှါထည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ဝဿတိ၊ ကျင့်သုံး၏၊ ကုလမစ္ဆရိယာသ၊ ဒါယကာတို့၌ဝန်တိုခြင်းကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ

ပဉ္စကနိပါတ်ဆဋ္ဌပစ္ဆာသက-၁-ဥပသမ္ပဒါဝဂ်၊ ၆၇၃

ထည်းကောင်း။ သရစ္ဆေဒါယ။ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်ခြင်းငှါ ထည်းကောင်း။ ဗြဟ္မစရိယံ။ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ ဝဿတိ၊ ကျင့်သုံး၏။ ယာဘမစ္ဆရိယဿ။ ထာဘိန္ဒဝန်တိုခြင်းကို၊ ပဟာနာယ။ ပယ်ခြင်းငှါ ထည်းကောင်း။ သရစ္ဆေဒါယ အကြွင်းဖြတ်ခြင်းငှါ ထည်းကောင်း။ (ပ)။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ ဝဿတိ။ ကျင့်သုံး၏။ ဝဏ္ဏမစ္ဆရိယဿ။ ဂုဏ်ကျေးဇူး၌ ဝန်တိုခြင်းကို၊ ပဟာနာယ။ ပယ်ခြင်းငှါ ထည်းကောင်း။ သရစ္ဆေဒါယ။ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်ခြင်းငှါ ထည်းကောင်း။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ ဝဿတိ။ ကျင့်သုံး၏။ ဓမ္မမစ္ဆရိယဿ။ ပရိယတ္တိဓမ္မ၌ ဝန်တိုခြင်းကို၊ ပဟာနာယ။ ပယ်ခြင်းငှါ ထည်းကောင်း။ သရစ္ဆေဒါယ။ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်ခြင်းငှါ ထည်းကောင်း။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ ဝဿတိ။ ကျင့်သုံး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စု၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ မစ္ဆရိယာနံ။ ဝန်တိုခြင်းတို့ကို၊ ပဟာနာယ။ ပယ်ခြင်းငှါ ထည်းကောင်း။ သရစ္ဆေဒါယ။ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်ခြင်းငှါ ထည်းကောင်း။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ ဝဿတိ။ ကျင့်သုံး၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စု၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဣမေသံခေါမ္မရိယာနံ၊ ဤဝန်တိုခြင်းတို့ကို၊ ပဟာနာယ။ ပယ်ခြင်းငှါ ထည်းကောင်း။ သရစ္ဆေဒါယ။ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်ခြင်းငှါ ထည်းကောင်း။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ ဝဿတိ။ ကျင့်သုံး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ပဉ္စဝံ၊ ပဉ္စမသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စု၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မေ၊ ဤထရားတို့ကို၊ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်မူ၍၊ ပဋ္ဌဝံဈာနံ၊ ပဋ္ဌမဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ကတမေ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော ပဉ္စု၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ ထရားတို့ကို၊ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်မူ၍၊ ပဋ္ဌဝံဈာနံ ပဋ္ဌမဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ အာဝါသမစ္ဆရိယံ၊ ကျောင်း၌ ဝန်တိုခြင်း ထည်းကောင်း၊ ကုထမစ္ဆရိယံ၊ ဒါယကာတို့၌ ဝန်တိုခြင်း ထည်းကောင်း၊ ယာဘမစ္ဆရိယံ၊ ထာဘိန္ဒဝန်တိုခြင်း ထည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏမစ္ဆရိယံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၌ ဝန်တိုခြင်း ထည်းကောင်း၊ ဓမ္မမစ္ဆရိယံ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မ၌ ဝန်တိုခြင်း ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စု၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ ထရားတို့ကို၊ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်မူ၍၊ ပဋ္ဌဝံဈာနံ၊ ပဋ္ဌမဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စု၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဣမေခေါဓမ္မေ၊ ဤထရားတို့ကို၊ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်မူ၍၊ ပဋ္ဌဝံဈာနံ၊ ပဋ္ဌမဈာန်ကို၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ဘိက္ခု
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေ၊ ဓမ္မေ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ပဟာ
 ယ၊ ပယ်၍၊ ပဌမံ၊ ပဌမချာန်၊ ပဌမဗျာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိတုံ၊
 နေခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏၊ ကတမေ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ပဌမံ၊ ပဌမ
 ဗျာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်
 သနည်း၊ အာဝါသမစ္ဆရိယံ၊ ကျောင်း၌ဝန်တိုခြင်း ထည်းကောင်း၊ ကုလ
 မစ္ဆရိယံ၊ ဒါယကာတို့၌ ဝန်တိုခြင်း ထည်းကောင်း၊ ထာဘ မစ္ဆရိယံ၊
 လာဘ်၌ဝန်တိုခြင်း ထည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏမစ္ဆရိယံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၌ ဝန်တို
 ခြင်းထည်းကောင်း၊ ဓမ္မမစ္ဆရိယံ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မ၌ဝန်တိုခြင်းထည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊
 ပဌမံ၊ ပဌမချာန်၊ ပဌမဗျာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊
 ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေ၊ ဓေ၊
 ဤတရားတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ပဌမံ၊ ပဌမချာန်၊ ပဌမဗျာန်ကို၊ ဥပ
 သမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေ၊ ဝိနိတော်မူ၏၊ ခဋ္ဌံ၊ ခဋ္ဌသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေ၊ ဓမ္မေ၊ ဤတရားတို့
 ကို၊ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်မူ၍၊ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယချာန်၊ ဒုတိယဗျာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံ
 စေ၍၊ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ တတိယံ၊ တတိယ
 ဗျာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊
 သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်ကို၊ သန္တိကာတုံ၊ မျက်မှောက်
 ပြုခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ (လ)၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိ
 ကာတုံ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ကတမေ၊ အဘယ်
 မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ အပ္ပဟာယ၊
 မပယ်မူ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိကာတုံ၊ မျက်မှောက်ပြု
 ခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်သနည်း၊ အာဝါသမစ္ဆရိယံ၊ ကျောင်း၌ဝန်တို
 ခြင်းထည်းကောင်း၊ ကုလမစ္ဆရိယံ၊ ဒါယကာတို့၌ ဝန်တိုခြင်း ထည်း
 ကောင်း၊ ထာဘမစ္ဆရိယံ၊ လာဘ်၌ဝန်တိုခြင်းထည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏမစ္ဆရိ
 ယံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၌ဝန်တိုခြင်း ထည်းကောင်း၊ ဓမ္မမစ္ဆရိယံ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မ
 ၌ဝန်တိုခြင်းထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရား

ပဉ္စကနိပါတ်သဠပစ္ဆာသက-၁-ဥပသမ္ပဒါဝဂ်၊ ၆၇၅

တို့ကို၊ အပ္ပဟာယ၊မပယ်မှု၍၊ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိကာ
 တုံ၊မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊မထိုက်၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ပဉ္စ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေခေါဓမ္မေ၊ဤတရားတို့ကို၊ အပ္ပဟာယ၊မပယ်မှု၍၊
 အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်ကို၊ သန္တိ ကာတုံ၊ မျက်မှောက် ပြုခြင်းငှါ၊
 အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊ဣမေ
 ဓမ္မေ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဒုတိယံဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်ကို၊
 ဥပသမ္ပန္န၊ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိတုံ၊နေခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ထိုက်၏၊(ပ)၊တတိ
 ယံဈာန်၊ တတိယဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိတုံ၊နေခြင်းငှါ၊
 ဘဗ္ဗော၊ထိုက်၏၊ စတုတ္ထံဈာန်၊စတုတ္ထဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ပြည့်စုံစေ၍၊
 ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ထိုက်၏၊ သောတာပတ္တိပထံ၊ သောတာ
 ပတ္တိဖိုလ်ကို၊ သန္တိကာတုံ၊ မျက်မှောက် ပြုခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏၊
 သကဒါ ဂါမိပထံ၊ သကဒါဂါမိ ဖိုလ်ကို၊ သန္တိ ကာတုံ၊ မျက်မှောက်
 ပြုခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ထိုက်၏၊အနာဂါမိပထံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကို၊သန္တိကာ
 တုံ၊မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ထိုက်၏၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
 သန္တိကာတုံ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ထိုက်၏၊ကတမေ၊အဘယ်
 မည်ကုန်သော၊ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊တရားတို့ကို၊ ပဟာယ၊ပယ်၍၊
 အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊သန္တိကာတုံ၊မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ဘဗ္ဗော၊
 ထိုက်သနည်း၊ အာဝါသမစ္ဆ ရိယံ၊ကျောင်း၌ဝန်တို့ခြင်း ထည်းကောင်း၊
 ကုလမစ္ဆရိယံ၊ဒါယကာတို့၌ဝန်တို့ခြင်း ထည်းကောင်း၊ ထာဘမစ္ဆရိယံ၊
 ထာဘိ၌ဝန်တို့ခြင်း ထည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏမစ္ဆရိယံ၊ဂုဏ်ကျေးဇူး၌ဝန်တို့
 ခြင်းထည်းကောင်း၊ ဓမ္မမစ္ဆရိယံ၊ပရိယတ္တိဓမ္မ၌ဝန်တို့ခြင်းထည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊တရားတို့ကို၊ ပဟာယ၊ပယ်၍၊
 အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊သန္တိကာတုံ၊မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ဘဗ္ဗော၊
 ထိုက်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေခေါဓမ္မေ၊ဤတ
 ရားတို့ကို၊ ပဟာယ၊ပယ်၍၊ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊သန္တိကာတုံ၊
 မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ထိုက်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေဝ၊မိန့်တော်
 မူ၏ ။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေခေါဓမ္မေ၊ဤတရားတို့ကို၊
 အပ္ပဟာယ၊မပယ်မှု၍၊ပဌမံဈာန်၊ပဌမဈာန်ကို၊ဥပသမ္ပန္န၊ပြည့်စုံစေ၍၊ဝိဟ
 ရိတုံ၊နေခြင်းငှါ၊အဘဗ္ဗော၊မထိုက်၊ကတမေ၊အဘယ်မည်ကုန်သော၊ပဉ္စ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ဓမ္မေ၊တရားတို့ကို၊အပ္ပဟာယ၊မပယ်မှု၍၊ပဌမံဈာန်၊ပဌမ

ပဉ္စကနိပါတ်ဆဋ္ဌပစ္စယသက-၁-ဥပသမ္ပဒါဝဂ်၊ ၆၇၇

သကဒါဂါမိပလံ၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို၊ အနာဂါမိပလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကို၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်ကို၊ သန္တိ ကာတံ၊ မျက်မှောက် ပြုခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ကထမေ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်မူ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိ ကာတံ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ သနည်း၊ အာဝါသ မန္တ ရိယံ၊ ကျောင်း၌ဝန်တိုခြင်း၊ လည်းကောင်း၊ ကုလမန္တရိယံ၊ ဒါယကာ တို့၌ဝန်တိုခြင်း၊ လည်းကောင်း၊ ထာဘမန္တ ရိယံ၊ ထာဘ၌ဝန်တိုခြင်း၊ လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏမန္တ ရိယံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၌ဝန်တိုခြင်း၊ လည်းကောင်း၊ အကထညှာံ၊ ပြုပေဘူးသောသူ၊ ကျေးဇူးကို မသိသောသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အကထဝေဒိတံ၊ ပြုပေဘူးသောသူ၊ ကျေးဇူးကို ထင်စွာမပြုသော သူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရား တို့ကို၊ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်မူ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိ ကာတံ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဣမေ၊ ခေါ်ဓမ္မေ၊ ဤတရားတို့ကို၊ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်မူ၍၊ အရ ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိ ကာတံ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေ၊ ခေါ်ဓမ္မေ၊ ဤ တရားတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဒုတိယံ၊ ဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိတံ၊ နေခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏၊ တတိယံ၊ ဈာန်၊ တတိယ ဈာန်ကို၊ စတုတ္ထဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ သောတာပတ္တိပလံ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်ကို၊ သကဒါဂါမိပလံ၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို၊ အနာဂါမိပလံ၊ အနာဂါ မိ ဖိုလ်ကို၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိ ကာတံ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏၊ ကထမေ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိ ကာတံ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်သနည်း၊ အာဝါသမန္တ ရိယံ၊ ကျောင်း၌ဝန်တိုခြင်း၊ လည်းကောင်း၊ ကုလမန္တရိယံ၊ ဒါယကာတို့၌ဝန် တို ခြင်းလည်းကောင်း၊ ထာဘမန္တ ရိယံ၊ ထာဘ၌ဝန်တိုခြင်း၊ လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏမန္တ ရိယံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၌ဝန်တိုခြင်း၊ လည်းကောင်း၊ အကထညှာံ၊ ပြုပေဘူးသောသူ၊ ကျေးဇူးကို မသိသောသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အကထ ဝေဒိတံ၊ ပြုပေဘူးသောသူ၊ ကျေးဇူးကို ထင်စွာမပြုသောသူ၏အဖြစ်လည်း ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပဟာယံ၊ ပယ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိ ကာတံ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

ဘေးဗ္ဗာ၊ ထိုက်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေခေါ၊ ဓမ္မေ၊
ဤတရားတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိကာ
တံ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်
မူ၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောရဟန်းကို၊ ဘတ္တု၊ ခြေသကော၊ ဆွမ်းညွှန်းတတ်
သောရဟန်းဟူ၍၊ နသမ္ဗန္ဓိတဗ္ဗော၊ မသရတ်အပ်၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်မည်
ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
ပြည့်စုံသောရဟန်းကို၊ ဘတ္တု၊ ခြေသကော၊ ဆွမ်းညွှန်းတတ်သောရဟန်းဟူ
၍၊ နသမ္ဗန္ဓိတဗ္ဗော၊ မသရတ်အပ်သနည်း၊ ဆန္ဓာဂတိံ၊ ချစ်သောကြောင့်မထား
အပ်သည်သို့ထားခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ထား၏၊ ဧေါသာဂတိံ၊ ရန်းခြင်းကြောင့်
မထားအပ်သည်သို့ထားခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ထား၏၊ မောဟာဂတိံ၊ တွေဝေခြင်း
ကြောင့်မထားအပ်သည်သို့ ထားခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ထား၏၊ ဘယာဂတိံ၊
ကြောက်သောကြောင့်မထားအပ်သည်သို့ထားခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ထား၏၊ ဥဒ္ဓိ
ဋ္ဌာနုဒ္ဓိဋ္ဌံ၊ ညွှန်းအပ်ပြီးသည်မညွှန်းအပ်သေးသည်ကို၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်
စုံသောရဟန်းကို၊ ဘတ္တု၊ ခြေသကော၊ ဆွမ်းညွှန်းတတ်သောရဟန်းဟူ၍၊
နသမ္ဗန္ဓိတဗ္ဗော၊ မသရတ်အပ်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
ဣမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောရဟန်းကို၊
ဘတ္တု၊ ခြေသကော၊ ဆွမ်းညွှန်းတတ်သောရဟန်းဟူ၍၊ နသမ္ဗန္ဓိတဗ္ဗော၊ မသ
ရတ်အပ်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရား
တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောရဟန်းကို၊ ဘတ္တု၊ ခြေသကော၊ ဆွမ်း
ညွှန်းတတ်သောရဟန်းဟူ၍၊ သမ္ဗန္ဓိတဗ္ဗော၊ သရတ်အပ်၏၊ ကတမေဟိ၊ အ
ဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
ဂတော၊ ပြည့်စုံသောရဟန်းကို၊ ဘတ္တု၊ ခြေသကော၊ ဆွမ်းညွှန်းတတ်သော
ရဟန်းဟူ၍၊ သမ္ဗန္ဓိတဗ္ဗော၊ သရတ်အပ်သနည်း၊ ဆန္ဓာဂတိံ၊ ချစ်သော
ကြောင့်မထားအပ်သည်သို့ထားခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ မထား၊ ဧေါသာဂတိံ၊ ရန်း
ခြင်းကြောင့်မထားအပ်သည်သို့ထားခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ မထား၊ မောဟာဂတိံ၊
တွေဝေခြင်းကြောင့်မထားအပ်သည်သို့ထားခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ မထား၊ ဘယာ
ဂတိံ၊ ကြောက်သောကြောင့် မထားအပ်သည်သို့ထားခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊
မထား၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာနုဒ္ဓိဋ္ဌံ၊ ညွှန်းအပ်ပြီးသည်မညွှန်းအပ်သေးသည်ကို၊ ဇာနာတိ၊

ပဉ္စကနိပါတ်ဆဋ္ဌပစ္စယသက-၁-ဥပယမ္ပဒါဝဂ်၊ ၆၇၆

ထိဏ္ဍိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝေဠုဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
ဂတော၊ ပြည့်စုံသောရဟန်းကို၊ ဘတ္တုဒ္ဓေသကော၊ ဆွမ်းညှန်းထတ်သော
ရဟန်းဟူ၍၊ သမ္ပန္နိထဗ္ဗော၊ သရက်အပ်၏၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး
ကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါဝေဠုဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော
ရဟန်းကို၊ ဘတ္တုဒ္ဓေသကော၊ ဆွမ်းညှန်းထတ်သော ရဟန်းဟူ၍၊ သမ္ပန္နိ
ထဗ္ဗော၊ သရက်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝေဠုဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘတ္တုဒ္ဓေသကော၊ ဆွမ်းညှန်းထတ်သော
ရဟန်းကို၊ သမ္ပတေဘဝိ၊ သရက်ကိုရသော်လည်း၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ၊ ဘတ္တာ
နိ၊ ဆွမ်းတို့ကို၊ ဥဗ္ဗိဿ၊ ညှန်းထား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နပေသေထဗ္ဗော၊ မစေခိုင်း
အပ်၊ (လ)၊ သမ္ပတေဘ၊ သရက်ကိုရအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ၊ ဘတ္တာ
နိ၊ ဆွမ်းတို့ကို၊ ဥဗ္ဗိဿ၊ ညှန်လေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေသေထဗ္ဗော၊ စေခိုင်းအပ်၏
ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝေဠုဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော
ဘတ္တုဒ္ဓေသကော၊ ဆွမ်းညှန်းထတ်သော ရဟန်းကို၊ ဗာထော၊ ခိုက်သော
ရဟန်းဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏၊ ပဏှိတော၊ ပညာရှိသောရဟန်းဟူ၍၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ခတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုတူးမြှို
သောအားဖြင့်တူးမြှိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပျက်ဆီး
သောအားဖြင့်ပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဟရတိ၊ ရှုက်ဆောင်၏၊ အတ္တာ
နံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အက္ခတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုတူးမြှိုသောအားဖြင့်မတူးမြှိုအပ်
သည်ဖြစ်၍၊ အနုပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပျက်ဆီးသောအားဖြင့်မပျက်
ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဟရတိ၊ ရှုက်ဆောင်၏၊ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊
နိက္ခိက္ကောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိက္ကော၊ ချထားအပ်၏၊ အာဘတံ၊ ငှေးရှု
ဆောင်၍၊ နိက္ခိက္ကောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိက္ကော၊ ချထားအပ်၏၊ ကတ
မေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝေဠုဟိ၊ တရား
တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော ပြည့်စုံသောရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊
နိက္ခိက္ကောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိက္ကော၊ ချထားအပ် သံနည်း၊
ဆန္နာဂတိံ၊ ချစ်သောကြောင့်မ ထားအပ် သည်လို့ ထားခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆ
တိ၊ မထား၊ ဒေါသာ ဂတိံ၊ ရန်းခြင်းကြောင့် မထား အပ်သည်လို့ ထား

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

ခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မထား၊ မောဟာ ဂတိံ၊ တွေဝေသောကြောင့် မထား
 အပ်သည်သို့ ထားခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မထား၊ ဘယာဂတိံ၊ ကြောက်သော
 ကြောင့်မထားအပ်သည်သို့ ထားခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မထား၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာနုဒ္ဓိဋ္ဌံ၊ ညွှန်း
 အပ်ပြီးသည်မညွှန်းအပ်သေးသည်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ဝဇ္ဇေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊
 ဘတ္တုဇ္ဈေသကော၊ ဆွမ်းညွှန်းတတ်သော ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှု
 ဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ဝေါ်ပေး၏၊ ဤတရား
 တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘတ္တုဇ္ဈေသကော၊ ဆွမ်းညွှန်းတတ်
 သောရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်
 သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်
 ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝဇ္ဇေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသောရဟန်းကို၊ သေနာသန ပညာပကော၊ အိပ်ရာနေရာကို
 ခင်းတတ်သောရဟန်းဟူ၍၊ နသမ္ပန္နိတဗ္ဗော၊ မသရတ်အပ်၊ ပညတ္တာပညတ္တံ၊
 ခင်းအပ်ပြီးသည်မခင်းအပ်သေးသည်ကို၊ ဇာနာတိ၊ မထိ၊ သေနာသနပညာ
 ပကော၊ အိပ်ရာနေရာကိုခင်းတတ်သောရဟန်းဟူ၍၊ သမ္ပန္နိတဗ္ဗော၊ သရတ်
 အပ်၏၊ ပညတ္တာပညတ္တံ၊ ခင်းအပ်ပြီးသည်မခင်းအပ်သေးသည်ကို၊ ဇာနာတိ
 သိ၏၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ ဘဏ္ဍာစိုးရဟန်းဟူ၍၊ နသမ္ပန္နိတဗ္ဗော၊ မသရတ်အပ်
 ဂုတ္တာဂုတ္တံ၊ လုံခြုံသည်မလုံခြုံသည်ကို၊ ဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊
 ဘဏ္ဍာစိုးရဟန်းဟူ၍၊ သမ္ပန္နိတဗ္ဗော၊ သရတ်အပ်၏၊ ဂုတ္တာဂုတ္တံ၊ လုံခြုံသည်
 မလုံခြုံသည်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ စိဝရပ္ပဒိုဂ္ဂါဟကော၊ သင်္ကန်းကိုခံတတ်
 သောရဟန်းဟူ၍၊ နသမ္ပန္နိတဗ္ဗော၊ မသရတ်အပ်၊ ဂဟိတာဂဟိတံ၊ ယူအပ်
 ပြီးသည် မယူအပ်သေးသည်ကို၊ ဇာနာတိ၊ မထိ၊ စိဝရပ္ပဒိုဂ္ဂါဟကော၊
 သင်္ကန်းကိုခံတတ်သောရဟန်းဟူ၍၊ သမ္ပန္နိတဗ္ဗော၊ သရတ်အပ်၏၊ ဂဟိတာ
 ဂဟိတံ၊ ယူအပ်ပြီးသည်မယူအပ်သေးသည်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ စိဝရတာ
 ဇကော၊ သင်္ကန်းကိုဝေဘန်တတ်သောရဟန်းဟူ၍၊ နသမ္ပန္နိတဗ္ဗော၊ မသ
 ရတ်အပ်၊ ဘာဇိတာဘာဇိတံ၊ ဝေဘန်အပ်ပြီးသည်မဝေဘန်အပ်သေးသည်
 ကို၊ ဇာနာတိ၊ မထိ၊ စိဝရတာဇကော၊ သင်္ကန်းကိုဝေဘန်တတ်သောရဟန်း
 ဟူ၍၊ သမ္ပန္နိတဗ္ဗော၊ သရတ်အပ်၏၊ ဘာဇိတာဘာဇိတံ၊ ဝေဘန်အပ်ပြီး

ပဉ္စကနိပါတ်ဆဋ္ဌပဏ္ဍိတသက-၁-ဥပသမ္ပဒါဝဂ်၊ ၆၀၁

သည်မဝေတန်အပ်သေးသည်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ယာဂုဘာဇကော၊ ယာဂု
 ကိုဝေတန်တတ်သောရဟန်းဟူ၍၊ နုသမ္ပန္နိတဗ္ဗော၊ မသရတ်အပ်၊ ယာဂုဘာဇ
 ကော၊ ယာဂုကိုဝေတန်တတ်သောရဟန်းဟူ၍၊ သမ္ပန္နိတဗ္ဗော၊ သရတ်အပ်၏
 ဗထဘာဇကော၊ သစ်သီးကိုဝေတန်တတ်သောရဟန်းဟူ၍၊ နုသမ္ပန္နိတဗ္ဗော၊
 မသရတ်အပ်၊ ဗထဘာဇကော၊ သစ်သီးကိုဝေတန်တတ်သောရဟန်းဟူ၍၊
 သမ္ပန္နိတဗ္ဗော၊ သရတ်အပ်၏။ ခဇ္ဇကဘာဇကော၊ ခဲဘွယ်ကိုဝေတန်တတ်
 သောရဟန်းဟူ၍၊ နုသမ္ပန္နိတဗ္ဗော၊ မသရတ်အပ်၊ ဘာဇိကာဘာဇိတံ၊ ဝေ
 တန်အပ်ပြီးသည်မဝေတန်အပ်သေးသည်ကို၊ နုဇာနာတိ၊ မသိ၊ ခဇ္ဇကဘာဇ
 ကော၊ ခဲဘွယ်ကိုဝေတန်တတ်သောရဟန်းဟူ၍၊ သမ္ပန္နိတဗ္ဗော၊ သရတ်အပ်
 ၏၊ ဘာဇိကာဘာဇိတံ၊ ဝေတန်အပ်ပြီးသည် မဝေတန် အပ် သေးသည်ကို၊
 ဇာနာတိ၊ သိ၏။ အပ္ပမတ္တကဝိသမ္ပန္နကော၊ အနည်းငယ်သောအပ်စသော
 ဝတ္ထုကိုစွန့်တတ်သောရဟန်းဟူ၍၊ နုသမ္ပန္နိတဗ္ဗော၊ မသရတ်အပ်၊ ဝိသုဇ္ဇိ
 တာဝိသုဇ္ဇိတံ၊ စွန့်အပ်ပြီးသည်မစွန့်အပ်သေးသည်ကို၊ နုဇာနာတိ၊ မသိ၊
 အပ္ပမတ္တကဝိသမ္ပန္နကော၊ အနည်းငယ်သောအပ်စသောဝတ္ထုကိုစွန့်တတ်
 သောရဟန်းဟူ၍၊ သမ္ပန္နိတဗ္ဗော၊ သရတ်အပ်၏။ ဝိသုဇ္ဇိတာဝိသုဇ္ဇိတံ၊ စွန့်
 အပ်ပြီးသည်မစွန့်အပ်သေးသည်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ သာဓိကဂါဟာပကော၊
 မိဗန်းရေခံသင်္ကန်းကိုခံတတ်သောရဟန်းဟူ၍၊ နုသမ္ပန္နိတဗ္ဗော၊ မသရတ်
 အပ်၊ ဂဟိတာဂဟိတံ၊ ယူအပ်ပြီးသည်မယူအပ်သေးသည်ကို၊ နုဇာနာတိ၊
 မသိ၊ သာဓိကဂါဟာပကော၊ မိဗန်းရေခံသင်္ကန်းကို ခံတတ်သောရဟန်း
 ဟူ၍၊ သမ္ပန္နိတဗ္ဗော၊ သရတ်အပ်၏။ ဂဟိတာဂဟိတံ၊ ယူအပ်ပြီးသည်
 မယူအပ်သေးသည်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ပတ္တဂါဟာပကော၊ သပိတ်ကို
 ယူတတ်သော ရဟန်းဟူ၍၊ နုသမ္ပန္နိတဗ္ဗော၊ မသရတ်အပ်၊ ဂဟိတာဂဟိ
 တံ၊ ယူအပ်ပြီးသည် မယူအပ် သေးသည်ကို၊ နုဇာနာတိ၊ မသိ၊ အာရာဇိ
 ကပေသကော၊ အရံစောင့်ကို စေခိုင်း တတ်သော ရဟန်းဟူ၍၊ နုသမ္ပန္နိ
 တဗ္ဗော၊ မသရတ်အပ်၊ အာရာဇိက ပေသကော၊ အရံစောင့်ကို စေခိုင်း
 တတ်သော ရဟန်းဟူ၍၊ သမ္ပန္နိတဗ္ဗော၊ သရတ်အပ်၏။ သာမဏေရ ပေ
 သကော၊ သာမဏေကို စေခိုင်းတတ်သော ရဟန်းဟူ၍၊ နုသမ္ပန္နိ တဗ္ဗော၊
 မသရတ်အပ်၊ သာမဏေရပေသကော၊ သာမဏေကို စေခိုင်းတတ်သော
 ရဟန်းဟူ၍၊ သမ္ပန္နိတဗ္ဗော၊ သရတ်အပ်၏။ သမ္ပတောဝိ၊ သရတ်ရသော
 ရဟန်းကိုထည်း၊ ဂစ္ဆာသွားလော၊ သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို၊ ပေသေဟိ၊

စေခိုင်းချေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နပေသေတဗ္ဗော၊ မစေခိုင်းအပ်၊ သမ္ပတောဝိ၊
 သရုတိရသောရဟန်းကိုလည်း၊ ဂစ္ဆသွားသော၊ သာမဏေရံ၊ သာမဏေ
 ကို၊ ပေသေတိ၊ စေခိုင်းချေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေသေတဗ္ဗော၊ စေခိုင်းအပ်
 ၏၊ ဗာထော၊ မိုက်သောရဟန်းဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏၊ ပဏ္ဍိတော၊
 ပညာရှိသောရဟန်းဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
 ခတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို တူးဖြိုသောအားဖြင့် တူးဖြိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဟ
 တံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပျက်ဆီးသောအားဖြင့် ပျက်ဆီး အပ်သည်ဖြစ်၍၊
 ပရိဟရတိ၊ ရှုက်ဆောင်၏၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အက္ခတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး
 ကို တူးဖြိုသောအားဖြင့် မတူးဖြိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး
 ဟိုပျက်ဆီး သောအားဖြင့်မပျက်ဆီး အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဟရတိ၊ ရှုက်
 ဆောင်၍ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့
 ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊
 ချထားအပ်၏၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်
 သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်
 ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ကဘမေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊
 ငါးပါး ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂကော၊ ပြည့်စုံသော၊
 သာမဏေရပသကော၊ သာမဏေကိုစေခိုင်းတတ်သော ရဟန်းကို၊ အာ
 တတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ
 အတ္တနော မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထား
 အပ်သနည်း၊ ဆန္နာဂတိံ၊ ချစ်သောကြောင့်မထားအပ်သည်သို့ထားခြင်းသို့၊
 နဂစ္ဆတိ၊ မထား၊ ဒေါသဂတိံ၊ ရုန်းခြင်းကြောင့် မထားအပ်သည်သို့ထား
 ခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မထား၊ မောဟဂတိံ၊ တွေဝေသောကြောင့် မထားအပ်
 သည်သို့သာ၊ ခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မထား၊ ပေသိတာပေသိတံ၊ စေခိုင်းအပ်သည်
 မစေခိုင်းအပ်သည်ကို၊ ဇာနာတိ၊ ထိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ သာမဏေရပေသ
 ကော၊ သာမဏေကိုစေခိုင်းတတ်သောရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍
 နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်မေ့ဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ သမဏေရပသကော၊ သမဏေကိုစေခိုင်း

ပဉ္စကနိပါတ်ဆဋ္ဌပတ္ထဝသက- ၁-ဥပသမ္ဘဒါဝဂ်၊ ၆၀၃

တတ်သော ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊
 ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊
 သဂ္ဂေနုတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေါ၊ မိန့်တော်
 မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊
 နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ကတမေဟိ၊
 အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊
 နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်သနည်း၊ ပါဏာတိ
 ပါတိ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဒိန္နံ ဒါယိ၊
 အရှင်သည်ကို နှုတ်ကိုဖြင့် မပေးအပ်သောသူတပါး၏ ဥစ္စာကို ခိုးယူတတ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဗြဟ္မစာနီ၊ မမြတ်သောအကုန်ကို ကုန်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရသာဝါဒီ၊ မဟုတ်မမှန်ချွတ် ယွင်းသောစကားကို ဆိုတတ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သူ့စာမေရယမဇ္ဇပမာဒဗ္ဗာဟိ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့
 ၌ ယစ်ခြင်းမဲ့စေလှူ ခင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက် ကိုသေခံ
 တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်ကော၊ ဓမ္မေဟိ၊
 တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေး
 ရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ် ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊
 နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တော
 ယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်
 သဂ္ဂေနုတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်မည်
 ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊

ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သံဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်သနည်း၊ ပါဏာတိပါယာ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သောသူတပါး၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဖြေပစ္စာရိယာ မမြတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရသာဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုရာမေရုယပဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ ယစ်ခြင်းမေ့ထော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက်ကိုသောက်ခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သံဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သံဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ နိ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ သိက္ခမာနာ၊ သိက္ခမာန်ကို၊ သာမဏေရော၊ သာမဏေယောကျ်ားကို၊ သာမဏေဓီ၊ သာမဏေမိန်းမကို၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာယောကျ်ားကို၊ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်သနည်း၊ ပါဏာတိပါတိနိ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊

ပဉ္စကနိပါတ်ဆဋ္ဌပဏ္ဍာသက-၁-ဥပသမ္ပဒါဝဂ်၊ ၆၀၅

ဖြစ်၏။ အနိန္ဒာဒါယိနိ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သော သူထ
ပါး၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရိနိ၊ ကာ
မဂုဏ်တို့၌ဘောက်ပြန်သော အကျင့်ကိုကျင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရဿ
ဝါဒိနိ၊ မဟုတ်မမှန်ဘောက်ပြန်သော စကားကိုဆိုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာယိနိ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ မေ့ထော့
ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက်ကို သောက်ခြင်းသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋ္ဌဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥပါထိကာ၊ ဒါယိကာမကို၊ အာဘတံ၊ ဂှေးရှု
ဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏။ ဝိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ပဋ္ဌဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊
ပြည့်စုံသော၊ ဥပါထိကာ၊ ဒါယိကာမကို၊ အာဘတံ၊ ဂှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာ
ယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊
ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်သည်၊ ပါဏာတိပါတာ၊
သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတာ၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
အနိန္ဒာဒါနာ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူထပါး၏ဥစ္စာ
ကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတာ၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာ
ရ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ဘောက်ပြန်သော အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတာ၊
ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရဿဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန် ဘောက်ပြန်သော
စကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတာ၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုရာမေရယ
မဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ မေ့ထော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်
သော သေရည်သေရက်ကိုသောက်ခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတာ၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သပွေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ဓမ္မေဟိ။ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သပွေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစမိနိဿယံ၊ မိနိဿယံ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသည်၊ အာဇီဝကော၊ အဝတ်မဝတ်သော တက္ကတုန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊ ဝရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဇီဝကော၊ အဝတ်မဝတ်သော တက္ကတုန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊ ဝရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်သနည်း။ ပါဏာဘိပါတီ၊ သူ၏အသက် ကိုသတ်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဒိန္နာဒါယီ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါး၏ ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဗြဟ္မစရိ၊ မမြတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရသဝါဒီ၊ ချွတ်ယွင်းဘောက်ပြန်မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ဆိုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုရာမေရုယမစ္ဆေယမာဒဋ္ဌဟိ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ မှေးထုပ်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော သေချည်သေရက်ကို သောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဇီဝကော၊ အဝတ်မဝတ်သော တက္ကတုန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊ ဝရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ဓမ္မေဟိ။

ပဉ္စကနိပါတ်ဆဋ္ဌပတ္ထာသက-၁ ဥပသမ္ပဒါဝဂ်၊ ၆၇

ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာဇီဝကော၊ အဝတ်မဝတ်
သောတက္ကတွန်းကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထား
အပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊
ငဲ့၍၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ နိဂဏ္ဍော၊ ကိုယ်၏ရှေ့အဘို့၌၊ ဖွမ်းတတ်
သောအဝတ်ရှိသောတက္ကတွန်းကို၊ မုဏ္ဍသာဝကော၊ ကိုယ်၏အရှေ့အဘို့၌
ဖုံးဖွမ်းတတ်သော အဝတ်ရှိသော တက္ကတွန်း၏ထပည့်ကို၊ ဇဋိလကော၊
ရသေ့ကို၊ ပရိတ္တာဇကော၊ အဝတ်ဖြင့်ဖုံးဖွမ်းသောပရိဗိုဇ်ကို၊ မာဂဏ္ဍိ
ကော၊ မာဂဏ္ဍိကမည်သောတိတ္ထိကို၊ တေဒဏ္ဍိကော၊ တေဒဏ္ဍိကမည်
သောတိတ္ထိကို၊ အာရုဒ္ဓကော၊ အာရုဒ္ဓကမည်သောတိတ္ထိကို၊ ဂေါတမကော၊
ဂေါတမကမည်သော တိတ္ထိကို၊ ဒေဝဓမ္မိကော၊ ဒေဝဓမ္မိကမည်သော
တိတ္ထိကို၊ အာဘတံ၊ ရှေး ရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့
ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငဲ့၍၊ နိက္ခိတ္တော၊
ချထားအပ်၏၊ ကတမေဟိ၊ အာဘတ်မည်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဒေဝဓမ္မိကော၊ ဒေဝဓမ္မိ
ကမည်သောတိတ္ထိကို၊ အာဘတံ၊ ရှေး ရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထား
အပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငဲ့
၍၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်သနည်း၊ ပါဏာတိ ပါတိ၊ သူ၏ အသက်ကို
သတ်ဟတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဒိန္နဒါဟိ၊ အရှင်သည်ကိုနှုတ်တို့ဖြင့်
မပေးအပ်သောသူကပါး၏၊ ဥဗ္ဗာဏ်နိယျုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (လ)။
သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာယိ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ မေ့လျော့ခြင်း၏၊
အကြောင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက်ကို သောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဒေဝဓမ္မိကော၊ ဒေဝဓမ္မိကမည်သောတိတ္ထိကို၊ အာဘ
တံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငဲ့၍၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထား
အပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါမ္မေဟိ၊
ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဒေဝဓမ္မိကော၊ ဒေဝဓမ္မိက
မည်သောတိတ္ထိကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထား

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

အပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ နိရယေ၊
လေ့နိုးနိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေဝါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ရာဂဿ၊ ရာဂကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်
ဖြင့်သိခြင်းငှါ၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွား
စေအပ်ကုန်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အသု
ဘသညာ၊ အသုဘဟူ၍ဖြစ်သောသညာလည်းကောင်း၊ မရတသညာ၊ သေ
ခြင်း၌ဖြစ်သော သညာလည်းကောင်း၊ အာနိနဝသညာ၊ အပြစ်ဟူ၍ဖြစ်
သောသညာလည်းကောင်း၊ အာဟာရေ၊ မျှီအပ်သောအာဟာရ၌၊ ပရိကုသ
သညာ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာတွယ်ရှိ၏ဟူသောအမှတ် ထည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဇော
ကော၊ ခပ်သိမ်းသော တေဘုမကသင်္ခါရ၌၊ အနဘိရတသညာ၊ မွှေးထွေ
တွယ်မရှိသောအမှတ်ထည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါး တို့ထည်း၊
ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ရာဂဿ၊ ရာဂကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်
သိခြင်းငှါ၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊
ပွားစေအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေဝါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ရာဂဿ၊ ရာဂကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်
ဖြင့်သိခြင်းငှါ၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊
ပွားစေအပ်ကုန်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊
အနိစ္စသညာ၊ အမြဲမရှိဟုဖြစ်သောအမှတ် ထည်းကောင်း၊ အနတ္တသညာ၊
ကိုယ်မဟုတ်ဟုဖြစ်သောအမှတ်ထည်းကောင်း၊ မရတသညာ၊ သေခြင်း၌
ဖြစ်သောအမှတ်ထည်းကောင်း၊ အာဟာရေ၊ မျှီအပ်သောအာဟာရ၌၊ ပရိ
ကုသသညာ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာတွယ် ရှိ၏ဟူသော အမှတ်ထည်းကောင်း၊
သဗ္ဗဇောကော၊ ခပ်သိမ်းသော တေဘုမကသင်္ခါရ၌၊ အနဘိရတသညာ၊
မွှေးထွေတွယ်မရှိဟူသောအမှတ်ထည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါး
တို့ထည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ရာဂဿ၊ ရာဂကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသော
ဥာဏ်ဖြင့်သိခြင်းငှါ၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊
ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေဝါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ရာဂဿ၊ ရာဂကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်
ဖြင့်သိခြင်းငှါ၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊
ပွားစေအပ်ကုန်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊
အနိစ္စသညာ၊ အမြဲမရှိဟု ဖြစ်သောအမှတ်ထည်းကောင်း၊ အနိစ္စေ၊ အမြဲမရှိ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ခယာယ၊ ကုန်ခြင်း၌၊ ဝယာယ၊ ယျက်စီးခြင်း၌၊ ဝိရာဂါယ၊ ကင်းခြင်း၌၊ နိ
 ရောဓယ၊ ချုပ်ခြင်း၌၊ စာဂါယ၊ စွန့်ခြင်း၌၊ ပဗ္ဗိနိဿဂ္ဂါယ၊ တတန်စွန့်ခြင်း
 ၌၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်
 ၏၊ ဧဝံ၊ သိသော၊ ဧဝံ၊ သိသော၊ မောဟံ၊ သော၊ တွေဝေခြင်း၏၊ ကောဓေ၊ အမျက်
 ထွက်ခြင်းကို၊ ဥပနာဟံ၊ သော၊ ရန်ညှိုးဖွဲ့ခြင်းကို၊ မက္ခဿ၊ ကျေးဇူးချေးခြင်း
 ကို၊ ပဉ္စ၊ သော၊ အပျင်းမူခြင်းကို၊ ဣဿာယ၊ သူတပါး၏စည်းစိမ်ကို၊ ဌာ၊ ရူ
 ခြင်းကို၊ မစ္ဆရိယံ၊ သော၊ မိမိစည်းစိမ်ကို၊ ဝှက်ခြင်းကို၊ မာယာယ၊ တွည့်ပတ်
 ခြင်းကို၊ သာဠေယျံ၊ စဉ်းလဲခြင်းကို၊ ထမ္ဘံ၊ ခိုင်မာခြင်းကို၊ သာ
 ဓမ္မံ၊ ချွတ်ချယ်ခြင်းကို၊ မာနံ၊ မာန်မူခြင်းကို၊ အတိမာနံ၊ အတိမာနံ
 အလွန်မာန်မူခြင်းကို၊ မဒာယ၊ ယစ်ခြင်းကို၊ ပမာဒံ၊ မေ့ထော့ခြင်းကို၊
 အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိခြင်း၌၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍ ထိခြင်း
 ၌၊ ပရိက္ခာယာယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှကုန်ခြင်း၌၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်း၌၊
 ခယာယ၊ ကုန်ခြင်း၌၊ ဝယာယ၊ ယျက်စီးခြင်း၌၊ ဝိရာဂါယ၊ ကင်းခြင်း၌၊
 နိရောဓယ၊ ချုပ်ခြင်း၌၊ စာဂါယ၊ စွန့်ခြင်း၌၊ ပဗ္ဗိနိဿဂ္ဂါယ၊ တတန်စွန့်
 ခြင်း၌၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်
 ကုန်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ သဒ္ဓါဗလံ၊
 သဒ္ဓါဗိုလ်သည်ကောင်း၊ ဝီရိယဗလံ၊ ဝီရိယဗိုလ်သည်ကောင်း၊ သတိဗလံ၊
 သတိဗိုလ်သည်ကောင်း၊ သမာဓိဗလံ၊ သမာဓိဗိုလ်သည်ကောင်း၊ ပညာ
 ဗလံ၊ ပညာဗိုလ်သည်ကောင်း၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်၊ ထိက္ခဝေ
 ဂဟန်းတို့၊ ပမာဒံ၊ မေ့ထော့ခြင်းကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်
 ထိခြင်း၌၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍ထိခြင်း၌၊ ပရိက္ခာယာယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ
 ကုန်ခြင်း၌၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်း၌၊ ခယာယ၊ ကုန်ခြင်း၌၊ ဝယာယ၊ ယျက်
 စီးခြင်း၌၊ ဝိရာဂါယ၊ ကင်းခြင်း၌၊ နိရောဓယ၊ ချုပ်ခြင်း၌၊ စာဂါယ၊ စွန့်
 ခြင်း၌၊ ပဗ္ဗိနိဿဂ္ဂါယ၊ တတန်စွန့်ခြင်း၌၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊
 ဤတရားတို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်
 ထော်မူ၏ ။

ဒံသမသုတ်ပြီး၏။

အဝိသတိမော ၊ နှစ်ဆဲ့ခြောက်ခု ခြောက်သော၊ ဥပသမ္ပဒဝဂ္ဂေါ၊ ဥပ
 သမ္ပဒဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ဆဋ္ဌော၊ ခြောက်ခု

ပဉ္စကနိပါတ်သဋ္ဌပဏ္ဍိတသက-၁-ဥပသမ္ဘဒါဝဂ်၊ ၆၆၀

မြောက်သော၊ ပဏ္ဍိတသကော၊ ပဏ္ဍိတသကသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား၊ အဘိညာယ၊ အဘိညာယသဒ္ဓါဖြင့်ဟောတော် မူအပ်သောသုတ်သည်၊ ကောင်း၊ ပရိညာယ၊ ပရိညာယသဒ္ဓါဖြင့်ဟောတော် မူအပ်သောသုတ်သည်၊ ကောင်း၊ ပရိက္ခယာယ၊ ပရိက္ခယာယ သဒ္ဓါဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သောသုတ်သည်၊ ကောင်း၊ ပဟာနာယ၊ ပဟာနာယသဒ္ဓါ ဖြင့်ဟောတော် မူအပ်သော သုတ် သည်၊ ကောင်း၊ ခယာယ၊ ခထာယ သဒ္ဓါဖြင့်ဟောတော်မူအပ်သောသုတ်သည်၊ ကောင်း၊ ဝယေနစ၊ ဝယသဒ္ဓါ ဖြင့်ဟောတော်မူအပ်သော သုတ်သည်၊ ကောင်း၊ ဝိရာဂ၊ ဝိရာဂသဒ္ဓါဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သောသုတ်သည်၊ ကောင်း၊ နိရောဓစ၊ နိရောဓသဒ္ဓါဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သောသုတ်သည်၊ ကောင်း၊ စာဂဉ္စ၊ စာဂသဒ္ဓါဖြင့် ဟော တော်မူအပ်သော သုတ်သည်၊ ကောင်း၊ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ ပဋိနိဿဂ္ဂသဒ္ဓါဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သောသုတ်သည်၊ ကောင်း၊ ဣတိဣမေ၊ ဤသုတ်တို့သည်၊ ဒဿ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံတည်း။ ။

တတြိ၊ ထိုပဉ္စကနိပါတ်၌၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဝဂ္ဂဿ၊ ဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံတည်း။ ။ သေခဗလံ၊ သေခဗလဝဂ်သည်၊ ကောင်း၊ ဗလဂ္ဂေဝ၊ ဗလဝဂ်သည်၊ ကောင်း၊ ပဉ္စဂ္ဂိကဉ္စ၊ ပဉ္စဂ္ဂိကဝဂ်သည်၊ ကောင်း၊ သုမနံ၊ သုမန ဝဂ်သည်၊ ကောင်း၊ ရဏ္ဍ၊ ရဏ္ဍဝဂ်သည်၊ ကောင်း။ နိဝရဏဉ္စ၊ နိဝရဏဝဂ် သည်၊ ကောင်း၊ သညဉ္စ၊ သညာဝဂ်သည်၊ ကောင်း၊ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော၊ ယောခာဇိဝဉ္စ၊ ယောခာဇိဝဂ်သည်၊ ကောင်း။ ။ ထေရံ၊ ထေရဝဂ်သည်၊ လည်းကောင်း၊ ကကုခ၊ ကကုခဝဂ်သည်၊ ကောင်း။ ဗာသုဉ္စ၊ ဗာသုဝိဟာရ ဝဂ်သည်၊ ကောင်း။ ဣဒံ၊ တဆဲ့နှစ်ခုမြောက်သော၊ အန္ဓကဝိဉ္စ၊ အန္ဓကဝိဉ္စ ဝဂ်သည်၊ ကောင်း၊ ဝိလ္လာနံ၊ ဝိလ္လာနဝဂ်သည်၊ ကောင်း။ ရာဇ၊ ရာဇဝဂ်သည်၊ ကောင်း၊ တိကဏ္ဍံ၊ တိကဏ္ဍကဝဂ်သည်၊ ကောင်း။ သဒ္ဓိန္ဒြံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြဝဂ်သည်၊ ကောင်း။ အာစာတ၊ အာစာတဝဂ်သည်၊ ကောင်း။ ဥပါသကံ၊ ဥပါသက ဝဂ်သည်၊ ကောင်း။ ။ အရည၊ အရညဝဂ်သည်၊ ကောင်း။ ဗြာဟ္မဏဂ္ဂေဝ၊ ဗြာဟ္မဏဝဂ်သည်၊ ကောင်း။ ကိမိယ၊ ကိမိယဝဂ်သည်၊ ကောင်း။ အက္ခေ သုက၊ အက္ခေသကဝဂ်သည်၊ ကောင်း။ တုထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဒိဗ္ဗစာရိ၊ ဒိဗ္ဗ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

စာရိကဝဂ်ထည်းကောင်း၊ အာဝါထိကဉ္စ၊ အာဝါထိကဝဂ်ထည်းကောင်း၊
ဒုဂ္ဂရိတ၊ ဒုဂ္ဂရိတ ဝဂ်ထည်းကောင်း၊ ဥပသမ္ဘဒံ၊ ဥပသမ္ဘဒ ဝဂ်ထည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေတာနိ၊ ထိုဝဂ်တို့သည်၊ ဆန္ဒိသာ၊ နှစ်ဆဲ့နှောက်
ပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဝဂ္ဂဿ၊ ဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊
ဥဒါနံထည်း၊ ပဉ္စကနိပါတေ၊ ပဉ္စကနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယပြီး၏။ ။

နိဂုံး

- (၁) ဗဟုသုတရဂါမေသု၊ ခန္တိနာမောမဟာဣသိ၊
မန္တလေရတနာပုဏ္ဏံ၊ ပုရေမန္တလပဗ္ဗတေ။ ။
- (၂) မန္တလေပုရသသာသနော၊ ဝသံဗုဒ္ဓဿ၊ ယာသနော၊
ဗက္ကေဝရဓိဝေပုဏ္ဏံ၊ တုဗ္ဗိဿန္တိ မဟာဇနာ။ ။
- (၃) မနတ္ထိဣတိကတွာန၊ လဘိတွာတိဝိင်္ဂသုခံ၊
သာသနဿဟိတေကန္တေ၊ သောပါနေဂုဟအဓ္မသေ။ ။
- (၄) တုပေဓိမ္မေစသာဏာယော၊ ဆန္ဒေနသဟအတ္ထတေ၊
ပါသာဒေဥဒပါနေစ၊ ကရောတိသုန္ဓရေသုတော၊
ဘိဟရူပေဝိဟာရေစ၊ ပါကာရေစသုကာရိတေ။ ။
- (၅) ဝိဇုကတ္တယပါဠဉ္စ၊ သဟဒိကာယဋ္ဌက္ကထံ၊
မာဂန္တေနဿနုတ္ထာယ၊ အာရောပေတိစပေါတ္ထကံ။ ။
- (၆) ရန္ဒစက္ကဉ္စသေလဉ္စ၊ မူလဋ္ဌိသာသနဿစ၊
ဓမ္မက္ခရသမူဟေန၊ ဌဝိတာယစပါဠိယာ။ ။
- (၇) ဧကေကပဒမေကတ္ထံ၊ ရစနုတ္ထာယနိဿယံ၊
မန္တလာစတအာသန္တေ၊ ဝသံအဘယနာမကေ။ ။
- (၈) မေစာဒုသိတိအာရုဋေမ၊ ထေရိယာစတိဇာဂရံ၊
ထေရေနသုန္ဓိက္ကေန၊ ဝေပုဏ္ဏတ္ထာယသာသနံ။ ။
- (၉) ရပိတေပုဗ္ဗစေရေဟိ၊ ပသိတွာနနိဿယေ၊
သုခန္တိဌဝိတာယတ္ထံ၊ ပဝေသေတွာနပါဠိယာ။ ။
- (၁၀) သေသေတွာပုဗ္ဗစေရေဟိ၊ ရပိတဿပုနုပ္ပုနံ၊
တတ္ထဂုဋ္ဌံအဂီတ္တရ၊ ပဉ္စကဿစနိဿယေ။ ။
- (၁၁) သက္ကရာဇေသဟဿဒ္ဓိ၊ နိသတေအဋ္ဌဘိတိယံ၊
ကာဠေစဇေဋ္ဌမာသဿ၊ ဆဋ္ဌမေဝသုနိဋ္ဌိတော။ ။
- (၁၂) သမ္မာဆန္ဒနိင်္ဂန္တံ၊ ဝါစေန္ဒာပရိယာပုဏာ၊
ပာသန္တေနာနာယာသေန၊ ပတွာသုနေကောဝိဒံ။ ။
- (၁၃) စန္ဒာဒိဋ္ဌာဝအာကာသေ၊ ဝိဇုကတ္တယပါရဂု၊
ဝိသေသပုဂ္ဂလာဟုတွာ၊ ပပေါန္တုအမေတံပဒံ။ ။

(နိဂုံး)

မန္တလေးရတနာပုဏ္ဏိပုရေ။ မန္တလေးရတနာပုဏ္ဏိပြည်၌။ မန္တလေး
 ပုရသံ။ မန္တလေးမြို့၏အာသနေး။ အနီးဖြစ်သော။ မန္တလပဗ္ဗတေ။ မန္တလေး
 တောင်၌။ ဝသံဝသန္တော။ နေသော။ ခန္တိနာမော။ ခန္တိမည်သော။ မပ
 ဣထိ။ ရှင်ရသေ့ကြီးသည်။ ဗဒ္ဒသာသနေး။ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်
 သည်။ ဝဇီဝေဏ္ဍိယံ။ ငြိမ်းပွားစည်ပင်ခြင်းသို့။ ပတ္တေ။ ရောက်သည်ရှိသော်။
 မဟာဇနာ။ လူများအပေါင်းတို့သည်။ တိပိဓံသုခံ။ လူနတ်နိဗ္ဗာန်သုံးတန်သော
 ချမ်းသာကို။ လာဘိတွာ။ ချကြကုန်၍။ တုပ္ပိဿန္တိ။ သုံးဆောင်ခံစားကြရကုန်
 ထတ္တံ။ ဣတိ။ ဤသို့။ မနုဿိ။ စိတ်၌။ ကတွာ။ ထားသည်ကိုပြု၍။ ဗဟူသု။ များစွာ
 ကုန်သော။ ပုရဂါမေသု။ မြို့ရွာတို့၌။ သာသနဿ။ သာသနာတော်၏။ ဟိတေ။
 အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော။ ကန္တေ။ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ ထူပေစ။ စေတီ
 တော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဗိဗ္ဗေစ။ ရုပ်ပွားဆင်းထူ တော်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း။ သာလာယောစ။ စရပ်တန်ဆောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ သောပါ
 နေစ။ စောင်းတန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂုဟအဓ္မသေစ။ ဂူလိုက်လမ်းတို့
 ကိုလည်းကောင်း။ ဆန္ဒေန။ အမိုးနှင့်။ သဟ။ တကွ။ အတ္ထတေစ။ အခင်းတို့
 ကိုလည်းကောင်း။ ပါသာဒေစ။ ပြာသာဒ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒပါနေစ။
 ရေတွင်းရေကန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သန္ဓေရေကောင်းကုန်သော။ သုဘော။
 တင့်တယ်ကုန်သော။ ဝိဟရူပေစ။ ခြင်္သေ့ရုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဟာ
 ရေစ။ ကျောင်းကြီးကျောင်းငယ် တို့ကိုလည်းကောင်း။ သုကာရိတေ။
 ကောင်းစွာပြုအပ်ကုန်သော။ ပါကာရေပ။ တံတိုင်းတို့ကို လည်းကောင်း။
 ကရောတိ။ ပြုရ၏။ သာသနဿ။ သာသနာတော်၏။ မူလဋ္ဌံ။ အရင်းမူလဘူထ
 အဖြစ်၌တည်သော။ ဝိဓုကတ္တယပါဠေ။ ဝိဓုကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဝိကာယ။ ဝိကာနှင့်။ သဟ။ တကွ။ အဋ္ဌက္ကထံစ။ အဋ္ဌကထာကိုလည်း
 ကောင်း။ ဂန္တေ။ ကျမ်းတို့ကို။ မာနဿနုတ္ထာယ။ မကွယ်မပျောက်စေခြင်း
 အကျိုးငှါ။ ပေါတ္ထကဉ္စ။ ပေသို့လည်းကောင်း။ ရဗ္ဗစက္ကဉ္စ။ ဝုဒ္ဓိဝက်သို့လည်း
 ကောင်း။ သေလဉ္စ။ ကျောက်သို့လည်းကောင်း။ အာရောပေတိ။ တင်၏။ စ။
 ထိုငှတပါး။ ဓမ္မက္ခရသမူဟေန။ တရားဒေသနာအက္ခရာသမူဟဖြင့်။ ဋ္ဌဝိတာ
 ယ။ ထားအပ်သော။ ပါဠိယာ။ မာဂဘောသာပါဠိပါဠိတော်၏။ ဧကေကပဒ
 မေကတ္တံ။ တပုဒ်တပုဒ်လျှင်တနက်တနက်စဉ်သော။ နိဿယံ။ ဗြဟ္မာဘာသာ
 အနက်နိဿယကို။ ရစနတ္ထာယ။ ရေးသားပြုပြင်စီစဉ်ခြင်းငှါ။ မန္တလေးစလ
 အာသနေး။ မန္တလေးတောင်၏ အနီး၌။ အာယနာမကေ။ အာယာရာမ
 အမည်ရှိသော။ မေဃာပုထိတိအာရာမေ။ မိုးပိဟူသောကျောင်းတိုက်၌။

(နိဂုံး)

ဝတ်။ သီတင်းသုံးတော်မူသော။ ဇာဂရံ။ ဇာဂရမ္ပယ်သော။ ထေရံ။ မထေရ်
 လို။ ယာစတိ။ တောင်းပန်၏။ ထေရေန။ မထေရ်သည်။ သုဒ္ဓမ္မိတ္ထေန။ စင်ကြယ်
 ကောင်းမြတ်သောစိတ်ဖြင့်။ သာသနံ။ သာသနာတော်ကို။ ဝေပုလ္လတ္တယ။
 စည်ပင်ပြန့်ပွားကုန်းကား စေခြင်းငှါ။ ပုဗ္ဗာစေရေယံ။ ရှေးဆရာ မြတ်တို့
 သည်။ ရစိဗေ။ စီရင်အပ်ကုန်သော။ နိဿယေ။ အနက်ပြုစွာဘာသာမှီရာ
 နိဿယတို့ကို။ ပုနပ္ပုနံ။ အထပ်ထပ်။ ပသယိတွာန။ ကြည့်ရှု၍။ တတ္ထ။ ထိုနိဿ
 ယတို့၌။ ပုဗ္ဗာစေရေယံ။ ရှေးဆရာတော်ကြီးတို့သည်။ သုဒ္ဓန္တိ။ လွယ်ပြီဟူ၍။
 သေသေတွာ။ ချွင်းချွန်၍။ ဣဝိတာယ။ ထားအပ်သော။ ပါဠိယာ။ ပါဠိ၏။ ဂုဠံ။
 ဖျို၍။ ဝက်အပ်သော။ အတ္ထံ။ အနက်ကို။ ပဝေဝေတွာန။ သွင်း၍။ ရစိတဿ။
 ရေးသားပြုပြင် စီစဉ်အပ်သော။ အင်္ဂုတ္တရပဉ္စကဿစ။ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်
 ဖြစ်သော ပဉ္စကနိပါတ် ပါဠိတော်၏ လည်း။ နိဿယော။ အနက်ပြုစွာ
 ဘာသာမှီရာနိဿယသည်။ သက္ကရာဇေ။ လူတို့ဝေါဟာ။ ကောဇာသက္ကရာဇ်
 သည်။ သဟာသာမှီခိုသော အဋ္ဌသီတိယံ။ တထောဇ်နှစ်ရာ ရှစ်ဆယ်နှစ်ချ
 နှစ်၌။ ဇေဋ္ဌမာသဿ။ ဇေဋ္ဌနက္ခတ်နှင့် ဟဉ်သော နယုန်လ၏။ ကာဠေ
 စ။ ဣတံပက္ခဖြစ်သော။ ဆဋ္ဌမေဝ။ မြောက်ရက်မြောက်သော-တနင်္ဂလာ
 နေ့၌သာလျှင်။ သုနိဋ္ဌိတော။ ကောင်းစွာ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ဣမံဂန္တံ။
 ဤကျမ်းကို။ သမ္မာဆန္ဓေန။ ကောင်းမြတ်သောဆန္ဒဖြင့်။ ဝါစေန္ဒာ။ ပိုချကြ
 ကုန်သော။ ပရိယာပုဏာ။ သင်ကြားကြကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပသန္ဓေ
 န။ ကြည်လင်ရှင်လန်းသဖြင့်။ အနာယာသေန။ မပင်မပန်းသဖြင့်။ သုခေန။ ချမ်း
 ချမ်းသာသာလွယ်ကူစွာဖြင့်။ ကောဝိဒံ။ လိပ်မာတတ်မြောက်ခြင်းသို့။
 ပတွာ။ ရောက်ကြကုန်၍။ အာကာသေ။ ကောင်းကင်၌။ စန္ဒာဒိစ္စာဝ။ ထနေတို့
 ကဲ့သို့။ ဝိဓုကတ္တယပါရဂူ။ ဝိဓုကတ်၌ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်ကုန်သော။
 ဝိသေသပုဂ္ဂလာ။ ထူးမြတ်ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်ကြ
 ကုန်၍။ အမတံ။ သေခြင်းကင်းသော။ ပဒံ။ သုရားပစ္စေက ဗုဒ္ဓါရဟန္တာတို့
 ကိန်းအောင်းမြေထျှင်ပံ့ပျက်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့။ ပပေါန္တု။ ရောက်ကြပါ
 စေကုန်သတည်း။ ။

နိဂုံးပြီး၏။

